Sala R
Gab.
Est. 14
Tab. 26
N.º

R
14
26

Quo venit tollere .s. dolorē Et pudo
rē / q oīa cū mūe tulit. /

nō a casu natꝰ Est nocte q̄ nō oīa sūt
q̄eta Et ī silētio tn̄ obscuruūt nocte
vertaret ī diā /
xᵖ plorat nō ut ceteri q̄ dolēt ī stētio
ꝑ a passioē q̄ ꝑfectꝰ vir
odne factꝰ Est caro ꝑ me fac me
totū cor carneū ut sētiā te Et
me / dabo vobis cor carneū /
q̄ di formis ē hic Et ī celo a pa ꝑe
Et ī die Judicij.
clamat xᵖ clamat stabulū clamat
ꝑsepiū clamat virgo clamat lacte

c̄c ıt tetis vos similes isti puulo
facere / fac cō paratioez

Sermones aurei et pulcherrimi variis ſcripturarū doctrinis referti de tēpore ꝑ totū āni circulū editi a ſolēniſſimo ſacre theologie profeſſore Jacobo de voragine ordinis ꝑdicatoꝝ quondā ep̄o Januenſi.

¶ Venales habentur Pariſiꝰ in vico ſancti Jacobi in officina Frācisci regnault ſub diuo Claudio ex aduerſo ſcti yuonis.

UNIVERSITATIS CONIMBRIGENSIS BIBLIOTECA

Tabula Alphabetica

¶ Incipit regiſtrum in ſermones de tẽpore preclariſſimi doctoris: magiſtri Jacobi de Voragie ſecũdũ ordinẽ alphabeti tãgẽs materias generales in ſingulis ſermonibus contentas.

Abſtinẽtia m triplex eſt. do. j. xl. ſer. ij. circa prin.
Abſtinere expedit aliquãdo ab his que licita ſunt. ibidem. circa medium.
Abſtinẽtie vtilitas triplex ẽ ibi.
Abſtinendum eſt ab actu matrimoniali quattuor tribus. do. poſt trini. ſer. ij. circa prin.
Accedere volẽs magnũ dñm libẽter ſecum in ſocietate ducit quos illius dñi amicos eſſe cognoſcit. do. in. xl. ſer. ij. in prin.
Accipitrũ tria ſunt genera ⁊ ſecũdũ hoc tria gña raptorum. do. xj. poſt trini. ſermo. j. circa medium
Accuſabunt omnes creature peccatorem in iudicio. do. ij. aduẽtus ſer. ij. circa finem.
Accuſatores quattuor erũt in iudicio contra peccatores. ſ. angeli demones ꝓpria pctã: ⁊ oĩa elemẽta. do. xxij. poſt tri. ſer. j. circa finẽ
Actiui informant vt operibꝰ nñe inſiſtãt. do. xxv. ſer. ij. circa prin.
Aduẽtus prima do. non hꝫ idem euangelium apud oẽs in ꝓlogo.
Aduentus triplex ponitur. do. i. aduentus ſermo. iij. circa finem.
Aduẽtum regis annunciant tres legati. do. j. aduẽtꝰ ſer. j. circa ꝑn.
Aduentu ad iudicium commouet quadruplex creatura. domi. ij. aduentus ſer. j. in prin.
Adulatores vitare debemꝰ q̃druplici rõne. do. xxiij. ſer. ij. circa ꝑn.
Adulteri multi ſunt et quõ multipliciẽ peccãt do. xj. ſer. j. circa mediũ. Adulteriũ graue pctm̃ ẽ. do. xviij. ſer. iij. circa medium.
Aduocatꝰ bonꝰ tria habere debet ſcilicet eloquentiã ſapientiã: ⁊ cõſtantiã. in die penthe. ſermo. iij. circa ꝑincipium.
Ager aptꝰ ad ſeminãdũ quomodo diſpõi debet. do. iiij. poſt octa. epy. ſer. i. circa prin.
Ager dei eſt mũdꝰ. i. ſerui. dei. in mũdo domi. iiij. poſt. octauã epy. ſermo. ij. circa ꝑn.
Agros tres dedit nobis deus. do. in. xl. ſer. i. circa finem.
Altare ſup quod orationes offerimꝰ ẽ chriſtꝰ qꝛ dicimus per chriſtum dominũ noſtrum do. vj. poſt trinita. ſer. ij. circa mediũ.
Altare ẽ cor noſtrũ ſup quod elemoſynas imolamus ibidẽ.
Allegatiões quinq̃ faciet dyabolus in iudicio contra peccatorem dominica. xxij. ſermo. i. ibidem.
Amoris quattuor ſigna deus humano generi oſtendit. do. palmarum ſer. ij. circa. prin.
Amor ſummus omnes alios excedit do. xiii. ſer. ii. circa mediuꝫ.
Amici pauci ſunt qui diligũt ivta paucisſimi poſt mortem in die paſ. ſermo. i. i. prin.
Amicicia cui ſit facienda qualiẽ ⁊ ꝓpẽ q̃d do. ix. pꝰ tri. ſer. i. cir. ꝑn
Amicitia aliqua eſt bonorũ cum bonis aliqua malorũ cũ malis aliqua bonorũ cũ malis: ⁊ ẽcõuerſo ibidem.
Non poteſt alicui eſſe amicꝰ qui ſibi eſt inimicus ibidem: ⁊ infra in verbo. Utilis.
Amicitia eſt cuꝫ pauperibꝰ faciẽda: vt recipiãt nos in eterna tabernacula vt ſupra cir. medium.
Amicitia vero quattuor ĩportat domini. xx. ſer. iii. circa ꝑn.
Angelꝰ in angelo tria reperiunt do. iij. aduen. ſer. ii. circa finem.
Angeli triplicẽ cibum miniſtrarũt. do. in. xl. ſer. ii. in fine.
Angeli gaudẽt triplici de cã. de nña cõuerſione. do. iii. poſt trini.

ſermo.iij.circa principi.
Angeli ſunt hominibꝰ maiores
reſpectu incorruptibilitatꝪ ſꝫ alio
ſūt reſpectu miores.do.xviij. ſer.
i.circa prin .et medium.
De angelis q̄ttuoꝛ legūtur quos
ſalomon in ꝓpiciatorio fecit ibi.
Angeli pacis amare flebūt.⁊ quo
modo hoc intelligendū ſit cū tur=
batio in eos cadere non poſſit do.
xx.ſermo .ij.circa mediuꝫ.
Anima nr̄a tripliciter audit. do.
iiij.aduentus.ſer.ij.cir. mediuꝫ.
Anima corpori incarceratᷓ tribꝰ
de cauſis.domi.ii.aduent.ſermo.
iij. circa medium
Anima noſtra preparare debemus
dn̄o et quomodo in ea ſūt tres ca
mere in quibus habitat pater fili
us ⁊ ſpiritusſanctus.domi.iiij.ad
uentus ſermo.iij.circa prin.
Anima poſtq̄ deſponſata fuerit
concipere ⁊ parere dꝫ do.iij.poſt
paſcha.ſer.iij.circa medium.
Anima ē filia dei triplici de iure
do.xiiij.ſer.ij.cir.pri.Et nota bn̄.
Anna ⁊ ioachim i tres partes di=
uiſerunt bona ſua.do.vij.poſt tri.
ſermo.iij.circa medium.
Apoſtolorum quadruplex ē ſtatꝰ
dō.iij.poſt paſcha.ſer. i.cir. prin.
Apparuit chriſtus quinquies in
die reſurrectionis do.i. poſt paſ=
cha.ſer.i.circa.pri.
Aqua ſpiritusſancti triplicem ſi=
tim extinguit.dominica.xvij.ſer
mo.ij.circa medium.
Arbor tria hꝫ radicē.ſtipitē ⁊ ra=
mos ⁊ quomō hō dicitᷓ arbor. do.
viij.poſt tri.ſer.iij.prin.
Arbor mala vt faciat bonos fru=
ctus quattuoꝛ ſunt neceſſaria ibi
dem circa medium.
Arbores aliq̄ fructꝰ bonos nō fa
ciūt ex q̄ttuoꝛ cauſis ibi.cir.finē.
Arguendꝰ ē peccator arguēdi ſūt
nō operantes arguēdi ſunt iudicia
dei cōtēnentes ⁊ nō timentes do.
iiij.poſt pacha.ſermo.ij. i medi.
Arguere dn̄t mundū illi q̄ ſūt ſpū
dei pleni:de pctō i fidelitatꝪ:q: nō
credūt in chriſtū de iuſticia quā n̄
hn̄t:⁊ de extremo iudicio quod nō
timēt do.iiij.pꝰ.paſ.ſer.iij.p to.
Ariſtoteles poſt mortē cuidā di=
ſcipulo ſuo apparuit dicens :ꝙ ni
hil āpliꝰ ſciebat niſi penā quā ſen
tiebat do.ix.poſt.tri. ſer.ij. i fine.
Arūdo nō fuit iohānes do.iij.ad=
uentus.ſermo.ij.circa principiū.
Articuli fidei.xij. p duodeci apo
ſtolos ponuntᷓ do.xxi ſer.iij. p to.
De articulis fidei bonꝰ ſer.ibidē
Aſcendit ad celos chriſtꝰ ꝓpter
tria do.xxi.ſer.iij.cir.medium.
Aſina ē caro noſtra ⁊ quō illa tri=
pliciter mortificatur do. palma=
rum ſermo.i.circa.prin.
Aſpis dū ſe ſentit icātari tres ha
bet aſtutias. Unaꝫ q: de cauerna
nō egreditur.Secūdā q: in terrā
vnam aurem figit. Tertiaꝫ quia
eum cauda aliam obturat dn̄i.xij.
ſermo.ij .circa medium.
Auaricia in cogitatiōe i itēcione
i affectione do.l.ſer.ij.cir.prici.
Auarus ſeu cupidꝰ differt [illegible] di=
go do.xvij.ſer.ij.circa medium.
Auarꝰ ſiue cupidꝰ pecunia nō ſa=
tiatᷓ oſtēditᷓ quattuoꝛ exēplis:ibi.
Audire deū nō vult peccator om=
nibꝰ modis do.iij.i xl.ſer.ij.i fine
Auditores verbi dei quattuoꝛ cō
ditiones habere debēt do.v.poſt
tri.ſer.i.circa prici.
Audit bene qui percipit ſonum a
ſuperiori ab iferiori.⁊c.domi.xij.
ſermo.i.circa finem.
Auditores iformantur dom.xv.
ſermo.ij.circa finem.
Aues tribus de cauſis ad dn̄os ſu
os nō reuertuntur.do.palmarum
ſermo.ij.circa medium.
Baptiſmo re
naſcitᷓ hō.i.ſpūaliter
naſcitᷓ ⁊ q̄re puer ter
i aq̄ mergitᷓ.De ſctā

trinitate.ſermo.ij. circa finem.

Beatitudo ſecũdũ epicuros poni tur i corporis voluptate. ſecũdũ ſtoichos in aīe v̄tute: ſecundum yipatheticos i exteriori honeſtate ſʒ ſecũdũ xp̄ianos in dei cognitione ꝛ viſione. do. xij. ſer. i. cir. prin.

Beati oculi qui vident que vos videtis ibi thema.

Beati habebũt triplicē viſionē. ſ. corporalē: ſpiritualē: ꝛ itellectualem: ibidem circa finem.

Beelzebub vñ nomen traxerit: et vñ ortũ habuerit ydolatrie cultus ſtatuarum inſtitutio: dominica. iij. in. xl ſermo. iijº. in prin.

Benedictio cibi p̄cedere dʒ ꝛ ſeq dʒ ſpũalis lectio ſeu refectio ꝛ ſub ſeq gratiarũ actio dom. iij. in. xl. ſermo. ij. in fine.

Beneficia tria ſunt de quibus hō regratiaꝛ deo ſcilicet q: deus oīa propꝛ hominē creauit. p̄ceptoꝛuʒ ad impletio. ꝛ humilis confeſſio domi. xij. ſermo. iij. per totum.

Beneficia debet q̄s facere potius indigenti paupi q̄ȝ diuiti propter tria do. xxv. ſermo. ij. circa fineʒ.

Benefactores informātur ibidē.

Blaſphemia tribus modis cōmittitur in deũ dominica. xix. ſermo. ij. circa medium.

Bonitas dei eſſentialis: vniuerſalis ꝛ pura. dominica. xiij. ſermo. ij. circa principium.

Bonoꝝ tria ſunt genera: ſcilicet infima: media: ꝛ ſuprema q̄ ꝛ quo modo petere debemº domini. v. poſt paſcha ſer. i. circa p̄ncipiuʒ.

Boni poſt hāc vitā cognoſcēt malos ꝛ mali malos. Itē boni cognoſcent malos et econuerſo domi. i poſt trinitatem. ſermone. iij. circa medium.

Bōi mediocriter edificāt purgatoriũ de triplici mat̄ia. valde bōi edificāt in celo de triplici materia. dominica. ix. poſt trinitatem ſermo. iij. circa finem.

Cadauer multũ fetet p̄pter quattuor do. xxiiij. ſer. iij. cir. p̄n. Cāpane pulſantur quādo tēpeſtates concitanꝛ do. palmaꝝ. ſer. iij. i fine.

Camelº dicitꝛ auarº domini. vij. poſt tri. ſermo iijº. circa princi.

Camera p̄ris ē memoria filij intelligentia. ſpũſſancti voluntas. do. xxiij. ſermo. i. circa medium.

Chananeā dn̄s ad pniaʒ adducitꝛ ne mulieres viderētur a bn̄ficijs ſuis excluſe do. ij. i. xl. ſer. i. in p̄n.

Canis dicitꝛ peccatoꝛ multiplicitꝛ do. iij. in. xl. ſer. iij. circa medium

Candele quindeciʒ in matutinis quid repreſentāt: ꝛ quare vſq ad vnam extinguntur. di. paſc. ſer. ij. circa principium.

Cantica leticie. ſ. alleluya. glīa i excelſis. te deũ laudamº ſubticentur do. in. xl. ſer. iij. cir. principiũ.

Caro nr̄a mortificaꝛ tripl'r dom. pal. ſermone. i. circa principium.

Caro falſº p̄pheta tria falſa ſuadet dn̄i. viij. poſt tri. ſer. ij. cir. m̄.

Caro q̄n dn̄aꝛ rationi tūc eſt par turpis: ꝑuerſa ꝛ ꝯtērio multa do. xx. ſermone. ij. circa principium.

Carcer deſerti corporis mūdi tyrāni dominica. iij. aduentus ſermo. iij. circa medium.

Carcereʒ mundi ſancti viri quadruplici cauſa exire deſiderāt do. iij. aduentus ſermo. iij. cir. medi.

Carcerē tyrānoꝝ ſancti viri patiunꝛ p̄pꝛ tria: ibidem circa fineʒ.

Charitas ſeu dilectio virtº neceſſaria ad ſalutē dominica. xxiij. ſermo. ij. circa finem.

Caſtitas vtrũ meliº ſit caſtitateʒ ſeruare q̄ȝ matrimoniũ contrahere do. ix. ſermo i circa medium.

Cecitas ſpiritualis q̄nq pctīs inducitꝛ domi. i. ſer. ij. in principio.

Ceci ſunt pctōres: dn̄i. īfra octa. aſcenſiōis ſermone. iij. cir. fineʒ.

Tabula

Cecus ſi ceco ducatū p̄ſtat: ambo in foueā cadūt Et de hoc pulchra declaratio do. iiij. poſt trinitatem ſermo. i. circa finem.

Chaos multipliciter pōt intelligi dominica. i. poſt trinitatē, ſer. iij circa medium.

Celorū virtutes mouebunt in iudicio. i. angelorū. do. ij. aduentus ſer. j. in fine.

Celū reſpicere debem⁹ q: ibi habem⁹ amicū theſarū. auxiliū. ⁊ palatiū domi. xij. ſermo. i. circa me.

In celo duo ſunt q̄ non pn̄t cōmoueri. ſ. deus ⁊ āgelus: ⁊ i terra vnū ſ. xp̄ian⁹ populus dominica. xxi. ſer. ij. circa principium.

Celo eſt ſatietas plena: ibi totus hō quilibet ſenſib⁹ ſatiat̄ i viſiōe xp̄i do. xxv. ſer. iii. circa medium.

Cena q̄drupl ex. corporalis ſpūalis. iſernalis ⁊ celeſtis dom. ij. p⁹ tri. ſermo. iii. circa principium.

Cenā celeſtē p̄pauit trini. pater ponendo tria fercula. Filius ponādo tria. ⁊ ſpiritusſanct⁹ tria: ibidem circa finem.

Cenā iſtā preparauit de⁹ ⁊ ad eā multos vocauit. vt ciuitas celeſtꝫ ciuibus impleretur: ibidem.

Chriſtus vide in littera. x.

Cib⁹ materialis ſpūalis. ⁊ celeſtꝫ do. iiij. aduē. ſer. iij. ante finem.

Cibū triplicē habuerūt filij iſrael dū exirent de egypto. do. iiij. p⁹ trini. ſermo. i, circa finem

Cibū triplicē p̄parauit deus homini ſecūdū q̄ hō triplicit̄ ꝯſiderat̄ do. vij. poſt tri. ſer. iij. cir. p̄n.

Cibū fructuū dedit deus homini añ pctm̄. Et hoc tripliciuꝫ fructū do. xxv. ſer. iiii. circa prin.

Cibū dedit deus homini p⁹ pctm̄ ſcꝫ olera herbarum: ibidem.

Cibū eſum carniū ⁊ piſcium dedit deus homi poſt diluuiū: ibidē

Cibū dedit de⁹ hoi i paradiſo fructus vteri virginalis: ibideꝫ.

Cib⁹ mundi ſpūales. i. appetitus diuitiarū delitiarū. ⁊ honorū non ſatiat quō ei quis ſatiaret̄ de vmbra vento ⁊ fetore ibidem.

Cicatrices vulnerū xp̄s ſeruauit in carne alia de cauſa poſt reſurrectionē in mūdo. alia nūc in celo ⁊ tunc in iudicio do. i. poſt paſcha ſermo. ij. circa principium.

Cicatrices thome palpādas chriſtus exhibuit ibidem.

Citatiōe triplici ad iudiciū vocabimur do. xxij. ſer. ij. in principio.

Citati examinabunt̄: marie i q̄tuor. primo de bonis nobis cōmiſſis. ⁊c. ibidem.

Ciuitatem hieruſalē deſtruxerūt Tytus et Veſpaſianus. do. x. ſer. ij. circa principium.

Ciuitates tres habuit xp̄s. vnā i qua nat⁹. ſ. betheleem: aliā i qua nutrit⁹. ſ. nazaret: triā i q̄ ꝯuerſat⁹. ſ. capharnaū. do. xix. ſer. i. cir. me. Clamat ad deuꝫ hō q̄tuor de cauſis do. xiiij. ſermo. ij. cir. finē.

Cognoſcitur quis ex viſu: ex amictu ex ingreſſu ex fletu. domini. x. ſermo. i. circa principium.

Colliriū fecit chriſt⁹ de ſanguine ſuo do. l. ſer. ij. cir. medium.

Commēdatio aduerſarij hois angeli do. iij. aduen. ſer. ij. in princi.

Comedebāt antiqui ſolū in die ſemel ⁊ dicebatur cena dom. ij, poſt trini. ſermo. iij, circa p̄ci.

Comeſtio. In comeſtione q̄tuor ſūt. maſticatio: traiectio: digeſtio ⁊ deriuatio: ⁊ quomodo chriſtus poſt reſurrectionē comedebat iſtud duo: die paſche ſer. iij. cir. m̄

Cōpaſſio fuit ſocia et familiaris xp̄i in vtero ⁊ extra vterum domi. ij. in. xl. ſermo. ij, circa finem.

Coniugati inſtruuntur. do. infra octauas natiuitatis domini. ſermo. i. in p̄cipio.

Cōiugio tribus modis de vtitur In die penthe. ſer. ij. circa. p̄nci.

Cōiugia nulla erunt in alia vita do. xviij. ſer. i. circa principium.

Alphabetica.

Coniugium vide plura inferius
in verbo matrimonium.
Cõuerſionem noſtrã non debem⁹
differre vſq̧ ad ſenectutẽ: nec vſ
q̧ ad mortem. Die paſche ſer. ij.
circa medium.
Conuiuiũ ſpirituale q̃nq̧ panes
cõtinet do. iiij. in. xl. ſer. iij. in p̃n.
Cõuiuia lauta ⁊ delicata ſine cul
pa vix fieri poſſunt. domi. i. poſt
trini. ſer. i. circa medium.
Conuiuia noſtra habere debent
tẽperantiã ⁊ frugalitatẽ honeſta
tem ⁊ pietatem dominica. ij. poſt
trini. ſermo. iij. circa pri.
Conuiuium corporale ſpirituale
celeſte quomõ deus p̃parauit do.
vij. poſt. tri. ſer. ij. circa p̃n.
Conuiuiũ In cõuiuio benedictio
cibi p̃cedere debz: ⁊ ſeq̃ ſpiritua=
lis lectio ſeu refectio ⁊ ſubſequi
gratiarum actio. dominica. iiij. i
xl. ſermo. ij. in fine.
Congregati in nomine ieſu mul=
tas vtilitates aſſequunt̃ do. i. p⁹
paſcha. ſer. ij. circa medium.
Cõfeſſio hoĩs impedit̃ quadrupli
ci modo. do. xij. ſer. iij. circa finẽ.
Conſiliarij ſtulti ſunt mund⁹ ca=
ro diabolus domi. in paſſione ſer
mo. iij. circa p̃n.
Cõſiliarius bonus tria in ſe habe
re debet ⁊ tria vitare de ſancta tri
nita. ſer. ij. circa p̃n.
Conſiliarium ſapientez quilibet
querat ibidem.
Conſiliũ circa conſiliũ poteſt eſſe
triplex reprehẽſio do. vij. poſt tri.
ſermo. i. circa. p̃n.
Cõſolat̃ dñs triplicit̃ diſcipulos
tribulatos. do. infra octa. aſcen=
ſioñ. ſer. i. circa p̃n.
Conſolator noſter ẽ ſpũſſanct⁹: cu
ius conſolationẽ luxurioſi ſimbi
⁊ auari recipere nõ poſſũt. In die
penthe. ſer. iij. circa mediũ.
Conſolatio vera nõ eſt niſi ĩ deo
⁊ de deo ibidem.
Conſolatiões ſanctorũ ĩ preſen=
ti vita habẽt ĩperfectionẽ admix
tionẽ: ⁊ interruptionez. do. xviij.
ſer. ij. circa medium.
Cõtẽplatiui oculos cordis ad de
um erigãt. d. xxv. ſer. ij. circa p̃n.
Chorda de ſex filis diabol⁹ tra=
hit ad ſuppliciũ ĩfernale. do. iiij.
ĩ. xl. ſermo. iij. circa finem.
Cor noſtrũ p̃parare debem⁹ dño
do. iiij. aduẽ. ſer. iij. cir. princi.
Cordis tres ſunt camere q̃ ſũt ha
bitaculũ ſancte trinita. ibidem.
Cor fatui ⁊ iracũdi: ſicut olla bul
liens quattuor mala facit do. xxij
ſer. iiij. circa p̃n.
Choreas ducendo vani homines
laudant diaboluz do. l. ſermo. iij.
circa medium.
Chorea huius mũdi ducit ad chõ
reã ĩferni ⁊ p̃uat chorea celi ibi.
choree ſunt arma diaboli q̃ iniu=
riant̃ illi pacto quod factũ eſt in
baptiſmo renunciando põpis dia
boli: ibidem vſq̧ in finem.
Corp⁹ debet ſubiici ſuo ſuperiori
id eſt aĩe: ſeu rõni ſ3 iſte ordo per
uertit̃. do. xv. ſer. i. circa mediũ.
Corpora dãnatorum comburun=
tur. ⁊ nõ conſumunt̃ quod oſten=
dit̃ quinq̧ exemplis pulchris do.
xv. ſermo. ij. circa finem.
Corpus ſerui dei valet ĩ q̃drupli
ci ſtatu do. xxiiij. ſer. i. in p̃n.
corrigiã calciamẽti ſoluere quis
d3 do. iiij. aduen. ſer. i. circa finẽ.
Correctio delinquentiũ eſt miſe=
ricordia ſpiritualis dom. iiij. poſt
trinita. ſermo. ij. circa finem.
corrigere volens quinq̧ debet cõ
ſiderare. ibidem.
Credendũ magis ſcripture q̃ ho
mini viuo vel mortuo vl̃ etiã an
gelo do. i. p⁹ tri ſer. iij. cir. finem.
Chriſt⁹ de q̃ multa ſub littera. x.
Chriſtiani mali dicuntur falſi p=
phete do. viij. poſt trinita. ſermo.
primo circa finem.
Cruces portant̃: ⁊ campane pul=
ſant̃ quando concitantur tempe=

ſtates do.pal.ſermone.iiij.in fine.
Crudelitas in cōſiliario ē vitāda
Sepe enī dantes crudelia cōſilia
contra alios ſuper eoſmet deuolū
tur. Et de hoc pulchrū exemplum
do.de tri.ſermo.ij.circa medium.
Cupiditas ſeu concupiſcentia ra
dix omnium malorum do.xviij.
ſermone.iij.circa.finem.
Curioſi homines volētes alta et
celeſtia īdagare ſunt queſtionibꝰ
repellendi vt pulchre dicitur do.
xv.ſermo.iij.circa mediuꝫ.
Damnati tri
plici viſione carebūt
⁊ habebūt ordinatio-
nē ī ſuppliciis.do.iiij.
pꝰ octa.epy.ſer.iij.cir
ca pn̄. Damnati habebūt diuerſi-
tatem in penis do.iiij. poſt octa.
epy.ſer.iij.circa medium.
Damnati longe ſunt a deo tripli-
cit.do.iij.pꝰ tri.ſer.i.circa princi.
Damnatorū corpora cōburuntur
⁊ tamen non conſumuntur oſten-
ditur quiqꝫ pulchrꝫ exemplis do.
xv.ſermone.ij.circa finem.
Damnati habebūt ligatas manꝰ
⁊ pedes do.xx.ſer.iij.cir.finem.
Dandū nō eſt malis ⁊ quod dicit
ne dederis ipis triplicit ītelligit
do.ix.poſt tri.ſer.iij. circa finem.
Decimas bene ſoluētes quadru-
pliciter remunerantur do.xi.ſer-
mones.i.circa finem.
Decimas nō pſoluentes tria ma
la incurrūt.ibidem Et nota.
Decimarum ſolutio partiꝫ de iu
re naturali partim de iure diuino
partim de iure poſitiuo. do.xxiij.
ſermone.ij.in fine.
Decima.vide verbum:deo redde
re:reddere deo.
Dedicatio templi de qua predica
re volens habet bonū ſermonem
in domi.x.ſermo.iij.per totum.
Denariꝰ ſignat beatā vitā qdru-
plici rōne do.i.lxx.ſer.i.cir.mediū.
Demones non ſunt ſibiipſis con-
trarij neqꝫ ſe mutuo expellūt do.
iij.in.xl.ſermo.i.circa.pri.
Demōes officia ſua valde ordina
ta hūt ad malū vnꝰ ei pēeſt ſupbie
ſ.lucifer.aliꝰ auaricie.ſ.mamōa.
alius luxurie.ſ.aſmodeꝰ aliꝰ co-
gitatiōibꝰ imūdis.ſ.beelzebub.do
iij.i.xl.ſer.iij.i pn̄.vide i vbo dia-
bolꝰ. Deo reddamꝰ q̄ ſua ſūt:⁊ q̄ ce
ſarꝫ ceſari.do.xxiij.ſer.ij.cir.finē
Deus odit tria genera hominuꝫ.
do.xix.ſermo.iij.cir.pri.
Deus alicui ſemp dormit: alicui
ſemper vigilat dom.iij.poſt.octa.
epy.ſermone.i.circa medium.
Deus triplici nomine ſecūdū tri
plicē tēporis varietatē vocat.do.
xvi.ſermo.ij.circa prin.
Deo reddere debemus q̄ dei ſūt:
circa hoc olim erant tres opinio-
nes aliqui q̄ ſufficit obſequiuꝫ p
ſonale.aliqui cum hoc reale.alij
q̄ vltra hoc etiam ſpirituale do.
xxiij.ſermo.iij.circa prin.
Deos alienos multi hodie faci-
unt.do.xviij.ſermo.iij.circa prin.
Deuotio mulierū oſtenditur quā
tum ad tria. In die paſche ſermo
ne.i.circa prin.
Dextra dei deſcribit ⁊ quomodo
chriſtꝰ ſedē dr̄ ad dexteraꝫ dei pa-
tris do.v.poſt paſ.ſer.iij.in fine.
Digitꝰ dei ē ſpirituſſanctus ⁊ quā
do.iij.in.xl.ſer.i.circa medium.
Digitꝰ ſignat ſpm̄ſſanctū do.xij.
poſt tri.ſermo.ij.circa. medium.
Dilectio dei ⁊ proximi eſt totius
legis īpletio ⁊ omnis ſcie pfectio
do.xiij ſermo.ij circa prin.
De dilectiōe dei tria vidēda ſunt
ſcꝫ cauſa:modꝰ:⁊ fructus:ibideꝫ.
Ad diligēdū tria nos īducūt.ibi.
Diligēdi modꝰ triplex:q: ſup oīa
rpē ſc:⁊ ſine mō:ibidē cir. finem.
Diligendi modus.ibideꝫ.
Diligendi modus quo ad deū ⁊ p
ximum diligamus domi.xviij.ſer
mone.i.circa medium.

Diligere debet quis ſeipſuz qua druplicíter:ibidem.
Ad diligēdū ſex ſunt que natura lr̄ mouēt.ſ.pulchꝛū:bonuz honeſtū: ſimile vtile:delectabile: q̄ oīa ſūt in deo.do.xviij.ſer.ij.cir.p̄n.
Dilectio quadruplex.ſ.carnalis: naturalis:ſocialis:et rationis ibidem circa finem.
Dilectio triplex.ſ.v̄balis:predialis:ꝛ realis:do.xx.ſer.iij.cir.p̄n.
Uide verbum charitas.
Diabolus habuit tres vxores.ſcilicet vanitatē:cupiditatē:ꝛ carnalitatē.de q̄bꝰ tres filias genuit.ſ.ſupbiā.auariciā:ꝛ luxuriaz: quas maritauit:ꝛ generos ſuos vexat in p̄ſēti p vitia :ꝛ in futuro per ſupplicia do.ij.in.xl.ſer.i.circa finē.
Diabolꝰ opprimit corpꝰ vt ſic veniat ad oppſſionē aīe ad quod vtitur ſex iaculis.ſ.ſuggeſtiōe delectatōe:ꝯſēſu ope ꝯſuetudīe: neceſſitate:ꝛ illa vicē debemꝰ p ſex armis.ibidez.Diabolꝰ aduerſarius nr̄ accuſabit non ī iudicio cū ſignis allegatōibꝰ.do.ij.aduē.ſer.ij.in fine.Diabolꝰ ſeminauit ignorantiā:culpam ꝛ miſeriā.do.iiij.poſt octo.epy.ſer.i.in prin.
Dyabolꝰ primum hominē de tribus tentauit ꝛ vicit. Similiter tētauit chriſtū ꝛ victus eſt.dominica prima in.xl.ſermo.i.in princi.
Diabolus dicitur ſerpens.do.iij.in.xl.ſermo.iij.circa princi.
Diabolꝰ falſus ꝓpheta arguit in corde hominis peccata mortalia eſſe leuia dominica.viij.poſt trini.ſermo.ij.circa prin.
Diabolꝰ homini morientī immittit ſuggeſtionem de fide ꝛ articulis fide ꝛ articulis fidei. Et hoc bene nota dominica.x ſer.ij.cir.finē
De hoc vide plura ſupra in verbo demones.
Diabolꝰ ad ſanctū antoniū dixit ſe facere multa opera virtutibus ſimilia,ſola hūilitate dēpta.do.ij.in.xl.ſermone.iij.in medio.
Diabolꝰ vocat̄ ſerpēs.coruus et porcus. In die pēthe.ſer.ij.cir.fi.
dimittite ꝛ dimittetur vobis date ꝛ dabitur vobis.do.iiij.poſt tri.ſermo.tertio circa medium.
Dimittite faciliter iniurias ꝛ diligite inimicos.domini.iiij.poſt tri.ſermo.iij.circa medium.
diſcipulorū tres ſunt differentie.do.iiij.in.xl.ij.circa medium.
Diſciplinatꝰ fuit xp̄s tripliciṫ do.in paſſione.ſer.i.circa medium.
dirigere viam domini debemus.domi.iiij.aduent.ſermo.ij.in fine ꝛ etiam ſermo.iij.circa prin.
Diuitie.Circa diuitias quattuor modis quis culpaz icidere poteſt: quare reprehenſibiles ſunt.dom.i.poſt tri.ſermo.i.circa prin.
Diuitie nō ſunt noſtre ſed nobis accommodate oſtenditur per exemplum:ibidem.
diuitiis quis multipliciter vtiṫ.domini.xv.ſermo.i,circa prin.
Diues moriṫ triplici morte: pauper vnica.diues incurrit tormenta:pauper quietem.dn̄ica.i.poſt trinita.ſermo.i.circa finez
diuitiis peccatum quadruplex:ſcilicet auaricia:vanagloria:gula:ꝛ miſeria.dominica.i.poſt trinitatem.ſermo.i,circa princi.
Utrum melius ſit diuitias contēnere q̄ꝫ eas retinere dom.ix.poſt trinita.ſermo.i.circa prin.
Documenta tria refert ſe beatꝰ Auguſtinus a beato ambroſio didiciſſe domini.ij.poſt trinitatem.ſermo.iij.circa princi.
Doctrina bona non attribuiṫ doctori ſed ſpiritui ſancto.
Et hoc deducitur triplici exēplo. In die pēthe.ſer.iij.circa finem.
docens ſalubriṫ debet q̄ttuor hr̄e ſcꝫ vitā pfectā doctrinā clarā.claritatem ſucceſaz:ꝛ in his pſeuerantiam.do.x.ſermo.iij.in fine.
Domꝰ quatuor de cauſis quis ex

pellitur de domo conducta.do.iij.
in.xl. ſermo.ij.circa prin.
Domū nr̄am preparare debemus
dn̄o.i.cor noſtrū ſeu animā nr̄am
⁊ quō in ea ſūt tres camere in qꝰ
bus habitat pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūſſanctꝰ
do.iiij.aduē.ſermo.iij.cir.princi.
domus anime tria hʒ ſolaria.do.
iij.in.xl.ſer.ij.circa principi.
Domꝰ dei ad q̄druplex officium
facta ē dominica.x.ſermo.iij. cir
ca principium.
domꝰ mea domꝰ oratiōis vocabit̄
ibidem. In domo dei ſeu eccleſia
ponit deꝰ oculos ſuos:nomē ſuū:
⁊ cor ſuum.ibidem. Vide in ver=
bo templum dedicatio eccleſia.
Dormiebant olim omnes in pec
catis dominica.i. aduentus ſer=
mone.i.circa prici.
dormit diabolus in loco obſcuro
frigido ⁊ humido. domi.i.ad.ſer
mo.circa prin.
Dormire periculoſū eſt tribꝰ ge=
neribꝰ hominū domi.iij.pꝰ octa.
epy.ſermo.i.circa finem.
dominica de roſa ⁊ domica de pa
nibꝰ do.iiij.i.xl.ſer.i.ip̄n.
Dominica i paſſiōe:iō dicitur in
paſſiōe:qꝛ ad mortē fuit chriſtus
ſententiatꝰ.dominica in paſſione
ſermo.i.in principio.
Dn̄is duobꝰ nemo pōt ſeruire.et
q̄ ſūt illi dn̄i.do.xv.ſer.i.cir.p̄nci.
dubia in meliorē partē ſunt inter
pretanda domi.iiij.poſt trini. ſer
mo.i.circa medium.
Duces bene ⁊ vtilit̄ regere volē=
tes q̄nqꝫ debent habere: ⁊ de hoc
nota pulhra exēpla do.xxiij. ſer=
mo.ij.cir.p̄n.⁊ medium.

Ecclesia eſt
i tres partes diuiſa
Una i mūdo. Alia in
celo Altera i purga
torio do.xxi.ſer.iij.
cir.fi. Ecc̄ia ſiue ꝯgregatio fide=
liū dicit̄ celū do.xx.ſer.i.cir.p̄nci.
Eccleſia eſt celū ſpirituale ⁊ cor=
pꝰ myſticū quod notat̄ do.vij.poſt
tri.ſer.iij.circa finem.
Eccleſia militās ꝓ fundamento
hʒ chriſtū do.xxi.ſer.iij.circa p̄n.
Edificāt q̄dā tabernaculū in celo
quidā i inferno:quidā in purgato
rio:domi.ix.poſt trinitatem:ſer.
iij.circa finem.
Elementa tripliciter p̄nt cōſidea
rari ⁊ de ipſorū qualitatibus. do.
xiiij.ſer.i.circa.p̄n.⁊ me.
Elemēta q̄ttuor ſunt portatores
mortuorum ad ſepulchra do.xvj.
ſermo.i.circa medium.
Elemēta facta fuerunt immūda:
ſed chriſtus ea mūdauit:domini
ca.xix.ſer.i.circa p̄a
Elemoſyna ē corporalis miſeri=
cordia ad quā īducit nos xp̄s ver
bo:p̄mio:⁊ exēplo.do.iiij.poſt tri.
ſermo.ij.circa p̄n.
Elemoſyna tribꝰ modis vēditur
nō tamē dʒ vendi:ſed dari gratui
te:⁊ in vita qꝛ multū fructū affert
do.iiij.poſt tri.ſer.iij.cir.finem.
Elemoſyna eſt recta itentiōe cor
dis danda dominica vi.poſt trini
ta.ſermo.ij.circa finem.
Elemoſyna dicit̄ ſemen:qꝛ ſemi=
nari dʒ ſapienter:fideliter ⁊ per=
ſeueranter domini.i.xl.ſermone
ij.circa medium.
Elemoſyna dʒ inſtar ſeminis eſſe
occulta pura ⁊ irrigua:ibi.cir.fi.
Elemoſyna expellit demonē i vi
ta:i mortē ⁊ poſt mortē do.iiij. in
xl.ſermo.ij.circa finem.
Elemoſyna ē ieiunio ſicut oleū lu
cerne ſicut ſol diei:⁊ ſicut aīa cor
pori domini.iiij.in.xl.ſermo.iij.
circa medium.
Elemoſynaꝝ largitio eſt ſpecies
miſericordie.d.iij pꝰ tri.ſer.cir.
me. Elemoſynas dare debemꝰ ex
ꝯſideratiōe magni p̄mij.ibi.i fi.
Emplaſtrū fecit xp̄s de corpore
ſuo do.in.l.ſer.ij.circa. medium.
Epulari ſplendide ⁊ delicate ꝓdit

temperantiaꝫ ⁊ parit; vicia:do.i.
poſt tri.ſer.i.cir.medium.
Equꝰ nimis delicate nutritus re=
calcitrat.do.iij.i.xl.ſer.iij cir.m̄.
Euãgelia q̄ttuor:ſunt inſtrumen
ta per q̄ chriſtus nos aſſecurauit:
do.xxiiij.ſer.ii.cir.medium.
Euangelioꝝ dictator ē ſpūſſãctꝰ
⁊ etiã filiꝰ. Notarij ſūt quattuor
euangeliſte:quoꝝ lingua ſpiritus
ſctūs tãq̄ calamo vſꝰ fuit:ibideꝫ.
Euchariſtie ſacramentū mandu=
catur tripliciter :domi.iiij.in.xl.
ſermo.iij.circa principium.
Excuſant ſe mali homines q̄ no=
lūt ieiunare multis modis.domi.
iiij.in.xl.ſer.i.circa medium.
Excuſat ſe quis ab iniūcto opere
tribꝰ de cauſis.domi.v.poſt trini.
ſermo.i.circa medium.
Excōmunicatio q̄uis ſit iniuſta ⁊
iniqua.tamē eſt timēda: ſeruãda
⁊ patiēter ferenda:quia meretur
quis hoc faciendo. domini. infra
octauam aſcenſionis: ſermo.iii.
circa principium.
Excōmunicationis periculum eſt
triplex:primū quia diabolo tradi
tur.ſecundū eſt gratie dei ſubtra
ctio tertiū q2 ē morbꝰ ꝯtagioſꝰ ibi
Excōicatiōis dãnū triplex ibi.
Excommunicationis infamia in
tribus apparet:ibidem.
Excōmunicato participãtes pec
cãt multipliciť:i excōmūicatione
in excōmūicatū i ſeipos ⁊ i eos q̄=
rū occaſiōe excōicatꝰ eſt:ibidem.
Falſarii lit
teraꝝ bullaꝝ:mone
taꝝ pōderꝝ:⁊ mēſu=
raꝝ puniēdi ſūt do.
viij.pꝰ trin.ſer.i.in
p̄n. Ab iſtis falſariis dominꝰ at=
tendere admonet:ibidem.
Falſarij q̄ ſunt myſtice:ibidem.
Falſi ꝓphete q̄bꝰ tria tãgūť.frau
dulentia:ſeuicia:noticia. ibideꝫ.
Falſus ꝓpheta triplex:diabolus:
caro:mūdꝰ:domi.viij. poſt trini.
ſermo.ij.circa principium.
Falſitatis magiſter pōt quis eſſe
q̄ttuor modis:ſed xp̄s fuit magi
ſter ꝟitatis quod oñditur q̄ttuor
modis:do.xxiij.ſer.i.cir.mediuꝫ.
Fatuū eſt honores ⁊ ꝓſperitates
huius vite querere:domini. pal=
marum ſermo.iij.circa finem.
Febris per q̄libet peccatum mor
tale ſignať:dominica.xxi.ſermo.
ij.circa principium.
Febriū ſicut diuerſe ſunt ſpēs:ſic
etiã diuerſe ſpecies pctōꝝ ibideꝫ.
Febris quotidiana ſignat pecca=
tū gule vel peccata venialia. ibi.
Febris effimera ſignat irã ibidē.
Febris cōtinua auariciã:ibidem.
Febris' cartana, ſignificat ſuꝑbi
am vel luxuriam:ibidem.
Febris ethica ſignificat triſticiã
ibidem circa medium.
Fenix auis q̄nto tēpore viuit:⁊ q̄=
modo moritur:dominica.xx.ſer=
mo.iij.circa medium.
Feſtū quidã facere volūt ante vi
giliã domini.iij.poſt paſcha: ſer=
mo.ij.in principio.
De feſto hic:multi vellent venire
ad feſtum alibi:ibidem.
Feſtū multi faciunt hic i vigilia
⁊ in futuro ſemper erūt in vigilia
do.xxiiij.ſer.iij.circa mediū.
Fetor cauſatur a quattuor domi.
xiiij.ſermo.i.circa pͥcipiū.
Fetor intollerabilis cauſatur ex
multis peccatis:domini.xvi. ſer.
i.circa medium.
Fidē ſancte trinitatis pr̄ ⁊ filius
⁊ ſpiritus ſanctꝰ nos docuerūt. Et
ideo eoꝝ teſtimoniū fideliter eſt
admittēduꝫ. De ſancta trinitate
ſermo.iii circa finem.
Fides iſta ⁊ cōfeſſio ſi eaꝫ deuote
recepimꝰ marie ad tria valet:ſcꝫ
ad demonū expulſionē:tribulatio
nū ꝓpulſationē: ⁊ maloꝝ confu=
tationē ⁊ conuerſionem ibidem.
Utrū melius ſit habere fidē ma=

gnātan opera magna dn̄i. cix. poſt triñ. ſermo. ij. circa mediuz.
Fides reguli triplicē habuit gradū: ſicut q̄libet alia virtꝰ: ſcz initium: incrementum ⁊ perfectionez do. xxi. ſer. j. mediuz.
Fidei. xij. articuli p. xij. apoſtolos ponunt̄ do. xxi. ſer. iij. per totum. de articulis fidei. ibidē bonꝰ ſer.
Uide plura de fide in verbo trini.
Fides ṽtus neceſſaria ad ſalutez do. xxiiij. ſermo. ij. circa medium.
Filia archiſynagogi plāgit: de q̄ tria dn̄r. do. xxiiij. ſer. i. cir. finez.
Filia defuncta ſignificat animaz per peccatum mortuam. ibi. ſem ſermo. iij. in p̄cipio.
Filij debēt parētes nutrire et fouere: ad quod īducimur precepto verbo ⁊ exēplo ⁊ ꝓmiſſione: ſz ad hu c īſtictu nature de hoc tria exēpla valerij. do. xvj. ſer. iij. in fine.
Filij īſtruūtur deo ſeruire do. infra octa. natiui. i. circa finem.
Filiꝰ marie inſtruit filios q̄liter ſe habere debeāt erga parētes domi. infra octo. epi. ſer. i. cira me.
Filius plꝰ diligit patrez q̄ȝ matrē do. xvj. ſermo. iij. circa medium.
Filij ⁊ filie quo ad ſeruitutē ⁊ libertatē ſequūtur vētrē. i. matrē ibi.
Finem in omnibus rebus premeditare q̄ȝ vtile ſit: ⁊ de hoc pulchrū exemplum de ſancta trinita. ſermonū. ij. circa prin.
Fleuit chriſtus ſuper imminēs periculuz. do. x. ſermo. i. circa medium ⁊ principium.
Flendi ſeu plorandi ſunt tres: ſcz mortui fatui ⁊ impij ibidem.
Flendi ſunt prelati clerici quando cadunt ibidem.
Flendus eſt peccator. dominica xvj. ſermōe. iij. circa finē
Formice prudentia ſeu ſapiētia a nobis eſt imitanda. do. ix. poſt trini. ſermo. ij. circa prin.
Formice ſapiā cōſiſtit ī q̄tuor. ibi.
Fortiſſima tria reputātur: ſcilicet deus: celū: terra: do. viij. poſt tri. ſermo. i. circa princi.
Forum triplex eſt: ſcilicet iuſticie miſericordie ⁊ mixtum. domini. xxij. ſermo. i. circa principium.
Frater noſter eſt q̄libet chriſtianꝰ quez ſi offendimꝰ reconciliare debemus domi. vj. poſt trini. ſermo. ij. circa principium.
Fratres nr̄i āgeli ibidē cir. finez.
Frater noſter eſt ſpūſſanctꝰ ibi.
Fragmenta colligi debuerūt triplici de cauſa. domi. vij. poſt trinita. ſermo. iiij. circa finem.
Fructuū triplex differentia. ſ. triceſſimꝰ ſexageſimus ⁊ cēteſimus do. in. lx. ſermo. iij. circa mediuz.
Fructus centeſimꝰ debet̄ virgini martyri: ⁊ doctori ſeu predicatori. do. iiij. in. xl. ſermo. i. circa me.
Fructꝰ aperti ſunt tres a quibus cognoſcunt̄ falſi ꝓphete. do. viij. poſt tri. ſermo. i. circa medium.
Fundamētū eccleſie militātis eſt xp̄us. do. xxi. ſer. iij. in principio.
Ad iſtud fundamentum apoſtoli poſuerunt. xij. lapides idem. xij. articulos fidei ibi per totum.
Funis pctōꝝ cōficitur ex multiꝭ filis. do. i. aduētꝰ ſer. ij. circa finē.
Furie tres ſunt: libido cupiditas ⁊ ira do. palmarū. ſer. i. cir. finē.
Furtū graue pctm̄ ē reſpectu dei reſpectu ꝓximi reſpectu ſui. do. xviij. ſermones. iij. circa finem.
Gaudent angeli ⁊ etiaz tota trinitas de nr̄a ↄuerſione triplici cā. do. ij. poſt tri. ſer. iij. circa p̄n.
Gauiſe ſūt oēs creature ſuꝑiores ⁊ īferiores atq; medie. In die paſche. ſermo circa medium.
Gehenna vn̄ dr̄ ⁊ quō centruz terre magis eſt elongatū ⁊ obſcuruz do. vj. poſt tri. ſer. iij. circa finez.
Generatio quintuplex q̄ non pōt fieri niſi per verbum do. xl ſer.

ij. circa medium.
Genuflexiones facere debemus deo dñica. xxiij. sermõe. iij. i fine.
Gladius amoris. do. infra octa. nati. dñi sermo. ij. circa finem.
Gladi⁹ triplicat i dãnatis. do. post tri. ser. ij. cir. finẽ. Oms qui acceperit gladiũ gladio pibũt ibidez.
Gradus triplex scilicet incipientiũ proficiẽtium: ⁊ perfectorum. do. iij. xl. sermo. iij. circa mediuz.
Gratesſre ferende sunt suis bñfactorib⁹: do. xxv. ser. ij. circa finez.
Gulosus trib⁹ facit iniuriã scilicet nature: consuetudini humane ⁊ ordinationi diuine: do. i. post trinita. sermone circa medium.
Herodes antipas Johã. baptistã i vīclis posuit triplici cã. do. iij. aduẽ. ser. i. i pn. Hõ ꝯstat ex duplici substantia: sz corpe ⁊ aia. do. i. xl. ser. i. cir. pn. Hõ quadruplex scz brutalis: rõnalis: ãgelic⁹ ⁊ diuinus do. palmarum sermo. i. circa principium.
Homini dedit de⁹ tria de quibus vult pensionẽ habere: scilicet corpus: animã ⁊ res temporales. dñi. iij. in. xl. sermone. ij. circa princi.
Hominẽ creauit de⁹ vt summũ bonũ itelligeret intelligendo amaret. ⁊c. Et iõ ab amore terrenoꝛuz ad amorẽ celestiuz q̃ttuoꝛ modis hõ a xp̃o iducit. do. xv. ser. i. i pn.
Hõ est filius dei triplici iure. Primo ꝓpter generationez ac similitudinem quam primus homo dep pauit. Secũdo ꝓpter imitationẽ Tertio propter hereditatis successionẽ. do. xiiij. ser. ij. circa pn. Et nota bene.
Hominũ octo genera informant do. xxv. ser. ij. circa principium.
Homini cuilibet angelus ad custodiam delegatur do. iij. post trini. sermo. iij. circa principium.
Hominẽ fecit deus rectũ ⁊ ipse immiscuit se infinitis q̃stionib⁹. do. vij. post tri. ser. p̃io circa mediũ.
Hõ p se põt in pctm ire: sed nõ per se redire: ostendit quattoꝛ exemplis. Et nota bene. do. viij. post trini. sermo. ij. circa medium.
Homo nascitur ad laborem. dom. xi. sermo. iij. circa medium.
Hoĩ dedit deus animã corp⁹ ⁊ res vt quodlibet obediat suo superiori q̃uis a mundo iste ordo puertitur do. xv. sermo. i. circa mediuz.
Hominũ tria genera sũt Aug. describit dñs in euangelio valde boni valde mali: mediocriter. ⁊c. dñica xv. sermo. ij. in principio.
Homines erunt angelis similes i alia vita ⁊ nulla erunt ibi cõiugia dñi. xviij. sermo. i. circa principi.
Homines erũt in patria maiores angelis inq̃tũ habebunt deũ tanq̃ fratrem: ⁊ iuxta hoc quattuoꝛ leguntur de angelis ibidẽ.
Hominuz tria genera deus odit. do. xix. sermo. iij. circa principiũ.
Homines carentes sensu quattuoꝛ mala non sentiunt ibidẽ.
Hoĩes arescent i iudicio. dñica. ij. aduentus ser. i. circa finem.
Hominũ quattuoꝛ genera arescẽt tempore antichristi ibidẽ.
Homines supra infra ante retro ⁊ vbiq̃ habẽtes angustias confusi erũt in iudicio. dominica. ij. aduentus sermone. ij. in fine.
Homo inimicus est dyabolus do. iiij. post octa. epy. ser. i. cir. finez.
Hõ nescit vtrũ odio vel amore dign⁹ sit ⁊ hoc scia certitudinis: tñ ex aliq̃b⁹ signis põt ꝯiecturare do. ĩfra octa. ascẽ. sermo cir. mediũ.
Hoĩes aliq̃ erunt valde boni aliqui valde mali aliq̃ mediocrit boni ⁊ mali. dominica ĩfra octa. ascen. sermo. ij. circa medium.
Hõ ponẽs igeniũ suũ circa q̃ttuoꝛ recipiet ꝯfusionẽ. s. si vult scire qd ẽ in sũmo: qd in imo: qd fuit in primo: ⁊ qd erit in vltimo de san-

cta trini. ſermo.iij.circa finem.
Homo latine dr̄ grece ātropos.i.
arbor euerſa.do.viij.poſt trinita
tē ſermo iij.in principio.
Hō dr̄ villic9.i.econom9 ſeu diſpē
ſator qui tria a deo recipit diſpen
ſanda.ſ.res tpales.corp9 et aiam
do.ix.poſt tri.ſer.j.circa prin.
Hois mēbra .Queſtio apud ſapiē
tes mota eſt.quod eſſet mēbrū in
hūano corpe magis inſatiabile.
Et varij vario mō rñderunt:tādez
tamen oculus dicitur illud. do.xj
ſer.ij.circa medium.
Hoiez tria expellunt de domo:fu-
mus:mala vxor :et ſtillicidiū.do.
xv.ſermo.iij.circa prin.
Hoiem tria faciunt īquietū.ſ.ſup
bia:auaritia:et iracundia. domi.
xvij.ſer.iij.circa medium.
Homicidiū multis modis ꝯmitti
tur.do.vj.p9 tri.ſer.iij.circa finē
Hore canonice quō ſunt ſoluende
et ratio quare ſepties.do.x.ſer.
ij.circa finē.
Hoſpitale dei eſt purgatoriū do.
xxij.ſermone.iij.circa mediū.
Humilitas fuit mater chriſti.do.
ij.in.xl.ſermo.ij.in princi.
Humilitas virtus neceſſaria ē ad
ſalutem.do.xxiiij.ſer.ij.in fine.
Hūilitas ē via per quā itur ad nu
ptias ſpūales ⁊ celeſtes .do. xvij .
ſer.iij.circa finē.Quāto ei ꝗs hu-
milior:tanto ī grā ⁊ glīa erit ma
ior:⁊ hoc q̄tuor exēplis oñdit ibi.
Hūilitas deo multū placet:dyabo
lo diſplicet ⁊ hoi ꝓdeſt valet eniz
hoi ad grāꝝ īfuſionē.virtutū ꝯſer
uationē:diuiſoꝝ reuelationē ⁊ iudi
cis placationē.do.xj.ſer.iij.cir.fi.
Hūilitas. Duo ad humilitatē nos
inducūt ſcz cōſideratio noſtri ⁊ cō
ſideratio dei.do.xj.ſe.iij.circa p̄n
cipiū. Interrogauit quidam quē
dam philoſophum dicens. q̄d fui
quid ſum et quid ero. Reſpondet
ſperma fetidum. vas ſtercorum.⁊
eſca vermium.ibidem.
Humiliauit ſemetipſum xp̄s vſqȝ
ad mortem.ibidem
Humilr̄ eqtauit xp̄s propter tria
dominica palmarum.ſermo.ſecū
dus circa medium.

IEſus ſal-
uator:miſerator ⁊ p̄-
ceptor. vide īferi9 in
vbo xp̄s. Ieſus ꝑdit
ſeu amittit ꝑ inepta
letitiā:diſtractionē vanā fiduciaz
ignorātiā.do.infra octa.epy.ſer.
ij.circa p̄n. Ieſ9 amiſſus recupat ꝑ
mūdani gaudij excluſionē.cordis
pacificationē:deuotā orationē:et
cōpletā ſatiſfactionē:ibidē circa
me. Ieſus recuperatus cuſtodit.ibi
dem in fine.
Ieſus ꝗred9 eſt ſuo tpe:⁊ loco ſuo
modo.do.īfra.oc.epy.ꝑ totum.
Ieiunium quadrageſimale obſer
uamus triplici rōne.do.xl.ſermo
ne.iij.circa principium.
Ieiunando dierum noſtrorum de
cimas damus ibidem
Ieiunare aliquando opz ⁊ licitis
ibidem circa medium.
Ieiunij triplex eſt vtilitas.ibidez
Ieiunium habet duas alas quib9
in celum aſcendit:elemoſynam:⁊
orationē.do.iij.in.xl.ſermone.iij.
circa medium.
Ieiunia quattuor gnā hoim diffi-
culter ferre pñt.do.vij.poſt trini.
ſermo.j.circa finem.
Ieiunare libenter deberem9 ꝓpt
tria.do.xj.ſermo.j.circa finem.
Ieiuno bis ī ſabbato.i.in ſeptima
na dixit phariſeus.ibidem.
Infamatio non eſt timenda qñ a
turpibus hoibus eſt orta .dñi.in-
fra octa.aſceñ.ſer.ij.circa mediū
Infamatio ſeu vituperatio ꝑuer
ſorū hoim eſt vite noſtre appro-
batio.vt quadruplici exemplo de
ducitur ibidem.
Infern9 multas habet proceſſio-
nes ſuperborū:auarorū:luxurio

rorum. domi. l. ſer. iij. circa mediũ
In inferno poſiti ſicut oues quo=
mõ hoc multiplr intelligitur do=
mi. xiiij. ſermone. iij. circa mediũ
Ad iferna deſcendere voluit chri
ſtus ꝓpter tria. dominica. xxj. ſer
mo. tertio circa medium.
In iferno eſt fames perpetua tã
ta. et tanta. dominica. xxv. ſermo
iij. circa medium.
Infirmi ſanabiles ⁊ iſanabiles do
mi. iij. poſt tri. ſer. j. circa ꝓncipiũ
Infirmitatis ſpũalis triplex cau
ſa. do. xxj. ſermo. j. circa medium.
Infirmitates quinqꝫ modis ꝯtin=
gunt. do. xix. ſermo. iij. in pricipio
Iniurias remittere debem⁹ ⁊ cõ=
ſideratione magni ꝑiculi ⁊ magni
exẽpli. dominica quarta poſt tri
nitatem ſermo. j. circa finem.
Iniuſti multi ſunt i hoc mũdo. do
minica. xj. ſermo. j. circa mediuꝫ.
In miſericordia peccauit diues.
do. j. poſt trini. ſermo. ij. circa me
dium et etiam circa finem.
Intellectus per ſenſibilia induci
mur ad intellectualia. do. xx. ſer.
ꝓmo in principio.
Inuitati ſunt omnes fideles: ſꝫ q
aliqui non veniunt ſunt qnqꝫ cau=
ſe. do. xx. ſer. j. circa medium.
Jeruſalem deſtruxerunt Tytus ⁊
Veſpaſianus. dominica. x. ſermo.
ſecundo circa principium.
Impoſſibilitas exercẽdi laboris
oſtenditur cum dicitur iam vltra
id ẽ poſt mortẽ nõ poteris villica
re. do. ix. poſt tri. ſer. j. circa finẽ.
Joculatorum naturam multi hñt
qui ſemper vellent comedere de
alio nũqꝫ de ſuo: ſic multi vellẽt q
deus peccata dimitteret gratiam
et gloriã exhiberet ſed nolunt pe
nitentiã facere. do. in. xl. ſermone
ſecũdo. circa mediuꝫ.
Johannes de victu ⁊ veſtitu nõ cu
rauit. do. iij. aduẽ. ſermo. ij. i fine
Johannes baptiſta quattuor ma
gnas ꝟtutes habuiſſe dicitur. do.
iij. aduen. ſer. ij. circa princi.
Johãnes in quadruplici carcere
fuit in hoc mũdo. do. iij. aduentus
ſermone. iij. circa prin.
Johannes intrauit deſertum vt
ſenſus ſuos mũdos ſeruaret. ibi.
Johannẽ putabant iudei eſſe xp̃z
domi. iij. aduentus. ſermo. j. cir=
ca principium.
Johannes negabat ſe eſſe helyaz
et prophetam quare et quõ ibidẽ
De iohãne multa. do. iij. aduẽ. in
tribus ſermonibus ⁊ etiã do. iiij.
Ira ⁊ iracundia excecat hominẽ.
do. l. ſer. ij. circa principium.
Utrum ira ⁊ cetere paſſiones ca=
dant in ſapientẽ aliter ſtoici. aliẽ
peripatetici aliter xp̃iani ſentiũt
do. vj. poſt trinitatem ſermoñ. iij.
circa principium.
Ire peccatum habet tres gradus
ſcꝫ in animo in exteriori ſigno et
contumelioſo verbo. ibidem.
Judei diſpergi non conſummari
debuerunt tribus de cauſis. do. x.
ſermo. ij. circa principium.
Judeorum tres ſecte erant. ſ. pha
riſei ſaducei ⁊ eſſei. do. xviij. ſer.
j. circa principium.
Judei fecerunt duas queſtiones
ad chriſtum. ibidem.
Judex ſapiens quadrupliciter ꝓ
cedit in iudicio. do. ij. aduent⁹. ſer
mone. iij. in principio.
Judex debet a tribus vitijs eſſe ſe
munis. ſ. ira: vino ⁊ cupiditate: vt
pulchre oſtenditur per exẽpla. do
mi. xxj. ſer. j. circa prin.
Judicium quodlibet quattuor ꝑ
ſonas requirit. domi. ij aduentus
ſermo. ij. in prin.
Judicium quattuor modis corrũ
pi cõſueuit. ſ. timore: amore. odio
et munere. ibidem.
Judiciũ extremi diſcuſſio itra nos
eſt qua iudex debet animam tanqꝫ
ream ad iudiciũ conuocare. do. ix
ſer. ij. circa principium.
Judiciũ ꝑpe laborare ⁊ mendicare

ſeu mutare nō poſſumus ibidez.
Iudicandorū quattuor erunt or=
dines.do.xxi. ſer.iij.circa medi.

Iudicio quattuor accuſatores ac
cuſabunt peccatores.do.xxij.ſer.
i.circa finem.Et nota.

In iudicio dyaboli facient q̄nq̃ al
legatiōes cōtra peccatorē. ibidē.

Ad iudiciuz citabit deus triplici
citatione:monitoria:preceptoria
⁊ peremptoria.dominica.xxij.ſer
mone.ij.circa prin.

Iudicio rationē reddere oportet
de quattuor.ſ.de bonis nobis cō=
miſſis.de malis a nobis cōmiſſis
de malis nobis dimiſſis.⁊ de bōis
a nobis omiſſis.ibidem.

Iudicio tali examinatos conuin
cet:atq̃ ſententiam diffinitiuam
proferet ibidez vſq̃ ad finez.

Iudicare poſſumꝰ manifeſta ſeu
notoria ſed occulta diuio iudicio
ſunt relinquenda.Ambigua vero
in meliorē partez interpretanda.
do.iiij.poſt tri.ſer.i.circa mediū.

Iudicare nō debemꝰ corda hoim
aut itētionē atq̃ etiā futura.ibi.
ſermone tertio circa mediū. Ma
nifeſta etiam aliquando excuſa=
re debemus non iudicare.ibidez.

Iurandi modum aliū habet deus
alium homo. Deus tres modos
habuit.Similiter et homo tres
modos habuit.do.v.poſt paſcha.
ſermone.i.circa finem.

Iurauit nobis chriſtus triplici=
ter dominica. xxiiij. ſermone ſe=
cundo circa medium.

Iuramentum homo tribꝰ de cau
ſis non ſeruat.ibidem.

Iuſtitia nec amore:nec odio: nec
timore:nec precio rectum conſili
um derelinquit de ſancta trinita
te. ſermōe.ij.circa principium.

Iuſtitia ſcribaruz ⁊ phariſeorum
eſt ſimulatoria mercennaria tepi
da ⁊ ſeuera.dominica.vi.pꝰ trini.
ſermone.i.circa principiuz.

Iuſtitia ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ erat
diminuta nō cohibebat animū:ſꝫ
iuſticia euāgelica eſt ꝑfecta ⁊ om
nia precepit.ibidem circa finem.

Iuſtitie perfecta ſigna.ibidem.

Iuſtificatio impij maius opꝰ q̄ꝫ cre
are celū ⁊ terrā.dominica.xix.ſer
mone ſecundo circa medium.

Labora iſtā

ter q̄cūq̃ pōt facere
manꝰ tua.dominica.
xx.ſermo.iij.in fine.

Laborandi ratio in hoc tempore
eſt.qꝛ apud inferos nec opus nec
ratio neq̃ ſapientia eſt.ibidem.

Laudatio dei debz fieri corde:ore
⁊ opere.dominica prima aduentꝰ
ſermone primo circa finem.

Laudatio ſeu digna laus plura re
q̄rit.do.i.aduen.ſermo.iij. in.p̄n.

Laudant deum illuminati:ſed ce
ci blaſphemant.dominica.xl.ſer.
ne.iij.in principio.

Laudāt mūdū vāi homīes ꝑ diuer
ſos ludos ⁊ ſeptas letitias.ibidē.

Laudant vani corpꝰ ſuum ꝑ diuer
ſas epulas.ibidez circa medium.

Laudant vani dyaboluz diuerſas
ducendo choreas ibidem.

Laudare debemus deum ante ci=
bum:inter cibandum:⁊ poſt cibū.
domi.iij.in.xl.ſermone.ij.in fine.

Laudare ſe nullꝰ debet:nec velle
ab alio laudari in hac vita.domi
nica.ij.poſt paſ.ſer.i.circa princi.

Laudatur ſcriptura aliter ab eo q̄
neſcit litteras:aliter ab eo q̄ no=
uit litteras et ſenſum.do.xxv.ſer
mone.i.circa principium.

Lex moſaica differt ob euangeli=
ca multipliciter.dn̄ica.ij.poſt tri.
ſermone.i.circa principiū.

Leticia magna occidit hominem
ſubito.⁊ de hoc pulchrum exem=
plum.dn̄ica.x.ſermo.i.circa p̄n.

Leproſus habz omnes ſenſus cor
poris corruptos.dn̄ica.ij.pꝰ octa.
epy.ſermone.i.circa prin.

Lepra eſt morbꝰ ꝯtagioſus ⁊ peri

Lulosus ac fetidus.do.ij.post octa.
epyphañ.ser.ij.circa pn.
Lepram corpalem quinqz modis cu
ratam legim⁹ ibidẽ cir. finez
Lepra corpis magna egritudo .ma
ior lepra mẽtis do.xiiij.ser.i.in pn.
Lepra significat peccatum triplici
de causa.ibidem.
Lepra morbus fetidus: sitibũd⁹: cõ
tagiosus.ibidẽ vsqz ad finẽ
Lepra morbus incurabilis abhois
bilis et vniuersalis sic et pctm do.
iiij.ser.ij.cir.pn.et mediũ.
Lepra curat tribus modis.ibidez.
cir.mediuz.Et curationis lepre ef
fectus cir.finem.
Liberalitas diuina appet i tribus.
primo i inuitãdo nos ad petendum
Secũdo animãdo ad magna.Ter
tio assecurando nos de pntia do.v.
post pas.ser.ij.cir.finem.
Ligati sunt oms in iferno. In celo
aũt soluti oẽs.Sed in mundo qdaz
ligati ex toto.quidã ex toto soluti.
quidã ex [illegible] soluti:et ex pte ligati,
do.xx.se[illegible]ir.finem.
Lingua hebraica fuit prima et erit
vltima do.xl.ser.iii.cir.medium.
Linguã celestẽ habet qui nõ loquit
turpia et scurrilia ibidem.
Linguã de⁹ hoi dedit ad tria offi-
cia do.in.xl.ser.ii.circa medium
Lingue tres sunt.s.diuina hũana:et
diabolica ibidem
Linguagiũ triplex repit secunduz
quod deus fecit tres puincias:ce-
lestẽ:terestrẽ et ifernalẽ.In die pen
the.ser.iii.cir.medium.
Lingue pctã in aĩa puniẽt dom.j.
post tri.ser.ii.cir.medium.
Linguam custodire debem⁹ et ca-
uere a multiloquio ppt quattuor
do.xxiii.ser.ii.cir.prin.
Lilium agri induit veste candida
do.xv.ser.i.cir finem.
Loquendi rõ quadripartita ẽ aut ei
bonuz bene:aut malũ male:aut bo
num male seu malũ bene pterea do.
vi.post tri.ser.iii,cir.medium.

Luna obscurabit in iudicio:et luna
illuminabit a sole do.ii.aduentus
ser.i.cir.medium.
Lupi triplex officiũ ponit scz rape
re dispgere et mactare dñi.ii.p⁹ pa
scha.ser.i.cir.medium.
Lupi.i.dyaboli officiũ ẽ oues occi
dere quas triplicit occidit do.ii.
p⁹ pascha ser.ij.cir.medium.
Lupi vespertini matutini meridi
ani ibidem cir.finem.
Luxuria desiccat et cõsumit corp⁹
atqz excecat et facit cito senescere
et mori do.l.ser.ii.cir.medium.
Luxuriosus ẽ fetidior latrina.do.
xij.ser.i.cir.pn.

Magnum di-
cit aliquid qttuor mo
dis do.vij.p⁹ tri.ser.
iij.cir.pn.
Mal. corruũt triplici
de cã do.ifra octa.nati.do.ser.iii.
cir.pn.Mali bonos triplicit pse-
quunt scz p odia cordiũ:p iurias
operũ et exprobratiões vboꝝ do.iiij
post trini.ser.iij.cir.medium.
De malis hominib⁹ quattuor pre
cipue bõa deus elicit do.xv.sermo
ne.iij.cir.finem.
Mãmona iniqtat sũt diuitie paupi
bus erogãde do.ix.post trinitatez
ser.iij.cir.medium.
Mãmona ĩo dicit iniquitat quat-
tuor de causis ibidem
Mane thetel phares domi.xxiij.
ser.ii.circa finem.
Manna dei quomodo i deserto pe
nitentie accipi potest domi.in.xl.
serm.ii.cir.pn
Manus dei habet qnqz digitos id
est effect⁹ prim⁹ ẽ poler idest colla
tio vtutũ et do.xij.ser.i.cir.medi-
um.Et similit domini.xxiiii.ser.
primo cir.finem.
Mare signat mũdũ trib⁹ de causis
do.xix.ser.primo cir.medi.
Maris cõfusio trib⁹ modis fiet in
iudicio do.ii aduẽ.ser.i.cir.finez

Tabula

Maris aqua tribꝰ modis pōt fieri
dulcis ibidē. Sic in ſanctis viris
tribulationes dulcoratū ibidem.
Martha fuit liberata a ſanguinis
fluxu ꝑ xp̄m do.xxiiij.ſer.ij.i.ꝑci.
Matres inſtruunt quomodo ſe ha
bere debeāt ad filios do. īfra oct.
epipha.ſer.i.cir.ꝑn.
Matres quomodo dolebūt de in=
dulgentiis ibidem.
Matrimoniū triplex ſcilicet car=
nale: ſpirituale ꝛ medium domi.i.
poſt octa.epi.ſermo.ii.
Matrimōio tribus modis q̄s vtit.
In die pēthe.ſer.ii.cir.ꝑn.
matrimoniū i paradiſo īſtitutū ē
Et regule viri atq̄ mulieris pul=
cherrie do.ij.pꝰ.tri.ſer.ii.cir.ꝑn.
Utrū meliꝰ ſit caſtitatē ſeruare q̄
matrimoniū cōtrahere do.ix.poſt
trinita.ſer.i.circa medium.
Matrimoniū habet tria bona que
ſunt proles: fides ꝛ ſacramētū.do.
ij.poſt trini.ſer.iii.cir.ꝑn.
Matrimoniū inter deū ꝛ animam
fit per fidem ꝛ quomodo i illo tria
bona reperiuntur ibidem.
Matrimoniū carnale habet tripli
cem vnionem ibidem.
matrimoniū debet in opere habe
re purā intentionē ꝓpter prolem
do.xx.ſer.ii.circa medium.
Matrimonialis actꝰ aliquādo ha
bet culpam mortalē aliquādo cul
pam mortaliſſimam ibidem.
Uide plura in ỽbo coniugium.
Medicꝰ moleſtiā morbi tribꝰ mo=
dis ſcire pōt do.vij.poſt tri.ij.ſer.
cir.me. Mereri pōt hō q̄tuor mo=
dis do.iij.pꝰ paſ.ſer.ij.cir.finem.
Mercennarius paſtor aliquis co=
gnoſcit per tria ſigna do.ij.pꝰ paſ
cha.ſermo.i.circa ꝑn.
Merces naui religiōis ſunt tres
ſcʒ obedientia caſtitas ꝛ paupertas
do.v.poſt trini.ſer.ij.cir.mediū
Meſſis eſt cōſummatio ſeculi meſ
ſores ſunt angeli do.iiij.pꝰ octau.
epy.ſermo.i.circa finem.
Meditatio mortis camerā ale mū
dat do.iiij.aduē.ſer.iij.cir.mediū.
Meditatio paſſiōis dn̄ice mēoria
mortis ꝛ meditatio celeſtis glorie
pariūt bona opa do.iij.poſt paſcha
ſer.ij.cir.medium.
Miluus īſidiat auibus domeſticis
ꝛ pullis ꝛ ſignificat ſuperbum.do.
xxiiij.ſer.iij.cir.medium.
Miracula ꝛ ſi ante xp̄m facta ſunt
tamen xp̄s in abundantia fecit do.
iij.aduentus ſer.i.cir.medium.
Miracula ne publicarent xp̄s tri=
bꝰ de cāis ꝑcipiebat do.xij.ſer.i.cir
ca finē Miracula q̄ faciebat xp̄us
aliquibꝰ fuerūt occaſio īfirmita=
tis aliqbꝰ occaſio ſanitatꝭ ꝛ hoc tri
plicit do.xix.ſer.ij.cir.ꝑn.
Circa miraculū paralitici quem xp̄s
ſanauit ponunt quinq̄ differentie
perſonarum ibidem
Mia dei cōmendat do.īfra oct.na=
ti.ſer.iij.in medio.
Mia xp̄i inq̄ntū deus eſt cauſat i eo
a tribꝰ do.ij.i.xl.ſer.i.cir.ꝑn.
Mia xp̄i inq̄ntū eſt hō et [illegible]ꝰ dauid
cauſat in eo etiā a tribus ibidem.
Ad miſerendū tria induxūt do.iij.
poſt tri.ſer.i.cir.finem.
Mia inducit hoiem in celeſtis re=
gni eternam poſſeſſionem do.iiij.
poſt tri.ſer.i.cir.ꝑn.
Mie tres ſunt ſpecies ibidē.
Mia corpalis conſiſtit in elemoſy=
nax largitione ad quā inducimur
ỽbo ꝑmio: et exemplo. Uerbo tri=
plicit ꝑmio tripl'r et exemplo oīm
creaturarum do.iiij.poſt tri.ſerm.
ii.cir.ꝑnci.
Mie opus xp̄s conſulit precipit et
requirit ibidem.
Mia dei olim in celo tantum fuit
deinde apud iudeos: poſtea in au=
la virginis: ꝛ tandem in toto mun=
do do.vij.poſt tri.ſer.iij.in ꝑn.
Mie dei promptitudo cauſa moti
tiua ꝛ effectus et quomodo miſe=
reri ꝓprium eſt dei ibidem.
Mia. Quis eſt hō qui nō deſiderat

niaz dei Rñſio., Tu qui permanes
in peccatis ibidē.
Quare deus punit ⁊ damnat cū eſt
miſericors ⁊ quis eum inuitū cogit
damare ibidem
Mia nr̄a generalis chriſtum indu
cit ad miſerendum do. xiiii. ſermo
iii. cir. finem
Mia dei dr̄ magna quattuor mo=
dis do. vii. poſt tri. ſer. iii. cir. p̄nci.
Mia dei eſt quadra. id eſt quatuor
angulos hn̄s domini. x. ſer. ii. circa
medium.
Mie triplex effectus oſtendit do.
xvii. ſer. i. cir. finem
Moneta multiplici emit regnuz ce
lorꝝ do. xv. ſer. i. cir. finem.
Moneta imago et ſuperſcriptio in
hoie in extremo iudicio examinan
tur do. xxiij. ſer. ij. cir. mediū.
Monumentum triplex: ſecūdum ꝙ
triplex eſt mors ⁊ triplices portato
res do. xvi. ſer. j. cir. p̄n.
Mors xp̄i tribus vicibꝰ intēta fuit
do. in pa[illegible]ne ſer. ij. cir. p̄n.
Mortificat caro nr̄a tripl'r do. pal
marum ſer. j. cir. p̄n.
Mortui apud aliquos cū tripudio
ad tumuluz deferūtur. Sꝫ qn̄ pueri
naſcunt a parētibus defleṫ. de ſan
cta tri. ſer. ij. cir. medium.
Mors ſctoꝝ hominum natale voca
tur quia egrediētes in celo naſcun
tur ibidem cir. finē
Mortui pn̄t ſcire ea q̄ i mūdo gerū
tur tripl'r do. j. poſt tri. ſer. ij. cir. fi.
Mors triplex ſ. corpis ⁊ aie ⁊ vtriuſ
ꝙ ſcꝫ gehēne ⁊ ſcd̄m hoc monumē
tū triplex ⁊ triplices portatores do
mi. xvi ſer. j. cir. p̄n.
Mortuos tres ſuſcitauit xp̄us ⁊ q̄d
ſignificent illi tres do. xxiiii. ſerm̄.
iii. in p̄ncipio.
Mortis meditatio camerā aie mū
dat do. iiii. adue. ſer. iii. cir. mediū
Mortui in alio ſeculo exiſtētes nō
pn̄t deo ſatiſfacē: nec p ieiunia: nec
p orones nec p elemoſynas do. ix.
poſt tri. ſer. j. cir. fi. ⁊ ſer. ſeq. cir. p̄.
Motꝰ eſt triplex. ſ. circularis: obli
quus ⁊ et rectꝰ. ſic exvia do. iiii. ad
uentus. ſer. ii. cir. finem
Multiloquium vitare debemꝰ a lin
guam cuſtodire ꝑpt quattuor do.
xxiii. ſer. ii. cir. p̄n.
Multiplicauit xp̄s panes frangen
do. benedicēdo: et gratias agēdo i
conuiuio vbi quattuor milia hoim
ſatiauit do. vij. poſt tri. ſer. iii. cir.
medium
Mulier regula matrimonialis hꝫ
v. pulchra capitula, do. ii. poſt tri.
ſer. ij. circa finem.
Mulier in gubernando debet hr̄e
ſapientiam: diligentiam ⁊ prouidē
tiam ibidem.
Mulieres naturalit magis patiun
tur et compatiunt q̄ꝫ viri dom. xvi
ſermo. iii. cir. p̄ncipium
Mulier mater magis diligit filiuꝫ
q̄ꝫ pr̄ certius em̄ ſcit filium ſuuꝫ eſ
ſe q̄ꝫ pater ibidem.
Mulier plures defectus hꝫ q̄ꝫ vir.
ibidem.
Mulieres naturalit ſunt inuide ⁊
cito mutant do. iii. poſt paſcha ſer
mo. iii. circa medium.
Mulier pregnans. ⁊ parturiēs. qua
drupl'r pōt conſiderari. dominica
tertia poſt paſcha. ſermone primo
circa p̄ncipium.
Mulieres anſeres dicte ſunt et q̄ꝫ
piculoſum eſt eas videre do. j. poſt
paſcha. ſer. ii. cir. medium.
Mulierem chananeaz xp̄s inducit
ad penitē. Unde illa petiit ſapient
inſtāter. humilit. et feruent do. ii.
in. xl. ſer. j. cir. prin.
Itē filia eiꝰ vexabat a diabolo ibi.
Mulier chananea hābuit tres ini=
micos. Item habuit fidem magnā
quattuor modis ibidem.
Mulier emorroiſſa. de qua tria di=
cunt do. xxiiii. ſer. j. in p̄n.
Mundus tria ꝓmittit amatoribꝰ
ſuis. ſ. l'genitatē: ſatietatē. ⁊ ſuaui
tatē: ſꝫ tribuit tandē breuitatē: va
cuitatez ⁊ acerbitatem do. iii. poſt

paſcha.ſerm̄.ij.circa finem.
Mundus vt falſus ꝓpheta tria ſua
det cõcupiſcẽtiam carnis.ꝯcupiſcẽ
tiam oculorum⁊ ſuperbiam vite do
mi.iij.poſt tri.ſer.ij.in fine.
Mũdo reddere debemus que ſunt
ſua:⁊ que Ceſaris ceſari.do .xxiij.
ſermo.ij.circa finem.
Munus a corde:ab ore:a manu:ab
obſequio.do.ſexta poſt tri.ſerm̄.ij.
circa medium.
Murmuratio ex multis cauſari po
teſt.do.in.lxx.ſer.j.circa finẽ.
Murmurabant cõtra xp̄z iudei de
duobus do.iij.poſt tri.circa mediũ
Mutus dicitur peccator.q: nõ lau=
dat deum:nõ orat : non cõfitetur.
do.xij.ſer.ij.circa finem.
Mutuũ eſt totũ quod a deo accipi=
mus.Sed de natura mutui eſt vti
ad illũ vſuz ad quẽ res mutuata eſt
do.xij.ſer.iij.circa prin.

Natiuitas tri

plex.ſ.natalis ſpũalis
⁊ celeſtis:⁊ quõ tria ſũt
in natiuitate carnali q̃
faciunt ad hũilitatẽ de
ſancta tri.ſer.ij.circa mediũ.
Nauicula ſignat pn̄iam per quam
hõ ad portum ſalutis deducit̃ do.ij
poſt octauam epyphanie.ſer.j.in
principio.
Nauis eccleſie deſcribit̃ q̄ tum ad
octo.do.iii.pꝰ octa.epy.ſer.ij.p to.
Nauis crucis xp̄i que cã quod velũ
quis mercator ⁊ q̃ merces dom̄.iij.
poſt octa.epy.ſer. iij.circa pri.
Nauis dicitur pn̄ia quadruplici ra
tione do.v.poſt tri.ſer.ij.cir.p̃nci.
Nauis religioni ſhz mercẽ tripli=
cẽ.ſ.caſtitatis:obediẽtie⁊ paupta=
tis.ibi.circa medium.⁊ finem.
Nauis ſignat religionẽ ſiue pn̄iaz
do.xix.ſer.j.cir.prin.
Nauem iſtam quattuor venti tẽta
tionum impellunt ibidem.
Nequã ſeruus vocatus eſt p duas
neq̃tias q̃s hũit do.xxij.ſer.3.cir.p̃.
Nox naturaliter eſt obſcura.frigi
da.⁊ humida dom̄.i.aduentus ſer.
j.circa principium.
Nuptie ꝯmẽdabiles ꝓpter multa
do.j.poſt oc.epi.ſer.j.cir.medium.
Nuptie quedã ſunt ſpũales.q̃dam
celeſtes do.xvij.ſer.iij.cir.prin.
Preparatio ad nuptias cõſiſtit i tri
bus ibidẽ.Uia veniẽdi ad nuptias
ſpũales et celeſtes ẽ humilitas.ibi
dem circa finem.
Nuptias fecit deus pater filio do.
xx.ſer.j.cir.prin.
Nuptie celeſtes in q̃bus multa fer
cula apponunt̃ p̃mum vita:que tri
pliciter cauſatur ſecũdũ ſanitas q̃
cauſatur a tribus:tertiũ victꝰ quar
tum copia diuitiarum.quintũ glia
ſextũ honor.ſeptimũ pax: octauuz
oĩa bona ibidẽ circa finem.

Oblationes

q̄uis ſint volũtarie tñ
in duobꝰ caſibus neceſ
ſario ſunt ſoluẽde do.
xxiij.ſer.ij.[illegible]ne.
Obedientia multiplex.do.iij.aduẽ
tus.ſer.ij.circa finem.
Obedientia q̄ magni meriti.⁊ quã
multiplex do.v.poſt tri.ſer.ij.cir.fi.
Obligati ſumꝰ deo ad q̃ttuor pſol=
uenda do.xxij.ſer.ij.circa.p̃n.
Occidunt hominem tria.ſ.leticia.
triſticia:ira cuz exẽplis do.x ſer.j.
cir.p̃n.Occiſio triplex eſt do.xviij.
ſer.circa medium.
Occiſio corpis non eſt timenda ꝓ
pter xp̄m ex quattuor rõnibus do.
infra octauam aſcenſiõis ſermone
iij.in fine.
Oculus dei multiplex et quõ olim
habuit clauſos.do.iiij.in.xl.ſerm̄.
ij.in p̃ncipio.
Oculos aliqui habent retro ſe aliq
ante ſe aliq a dextris.aliqui a ſini=
ſtris do.iiij.in.xl.ſer.ij.circa medi.
Oculorum porte ſunt claudende.⁊
circa illos quattuor attẽdẽda ſunt
do.j.pꝰ paſcha ſer.ij.circa mediũ.

Alphabetica.

Oculos itellect⁹ ⁊ affectus demo=
nes a peccatorib⁹ effodiūt do. iiij.
p⁹ paſcha ſer. iii. circa medium.
Oculi depredantur animaȝ domi.
xiiij ſer. ii. circa finem.
Oculū ſibi erui voluit pater ꝓ fi=
lio vt lex ſeruaretur dom. xxiii. ſer
mo. ij. circa ꝑnci.
Oculos ſibi eruit democritus ꝓpt
tria do. xxv. ſer. ii. cica ꝑn.
Odiū dimittere ē miſericordia ſpi
ritualis do. iiii. p⁹ tri. ſer. ii. cir. m̄.
Odium comparatur fornaci baby
lonis tinee ⁊ api. ibidem.
Officiū oīm ſctoꝝ ⁊ āgeloꝝ i celo
ē laudare deū do. xxv. ſer. iii. i fine
Omnis res cōtinet tria. ſ. ſubſtan=
tiā ꝟtutē: ⁊ operationē do. iiii. ad
uentus ſer. i. cir. ꝑn.
Omnipotēs ē deus ⁊ tamen nihil
crudeliter nihil iniuſte do. xxi. ſer.
iii. circa ꝑncipium.
Omnipotēs deus ⁊ ſi omnia poſſit
de potentia abſoluta nō tamen de
potentia ordinata ibidem.
Operarii alii boni. alii mali domi
ni. in. lxx. ſer. i. cir. medium.
Operarii in vineā mittuntur ꝓpt
tria do. in. lxx. ſer. ii. cir. medium.
Operariis merces ꝑmittiꝛ ⁊ quo
modo tres ſunt differentie opera
rioꝝ ibidem circa finem.
Opera de genere bonoꝝ in pecca=
to mortali facta ſūt tāꝗ̄ tel pcetūr
abſinthiū do. l. xl. ſer. ii. cir. medi.
Opera de genere bonoꝝ. ſ. elemo=
ſyne orationes ⁊ ieiunia pl⁹ valent
vni⁹ dei in penitētia ꝗ̄ cētū ānoꝝ
facta in peccato mortali ibidem.
Op⁹ dei triplex. ſ. creatio: redēptio
⁊ glorificatio. que omnia bene fe=
cit. do. xii. ſer. iii. cir. prin.
Oratio ē petitio decentium domi.
xi. ſer. ii. cir ꝑnci.
Oratio ad deū ꝑuenire nō pōt niſi
habeat duos comites. ſ. fidē: ⁊ hūili
tatē do. ii p⁹ oct. epy. ſer. iii. cir m̄
Oratio clamoſa quō fit: ⁊ quō diui
na miſeratio eam ſequiꝛ domi. iii.
poſt octa. epy ſer. i. cir. medium.
Oratio nr̄a tres cōditiōes habere
debet do. palmaꝝ ſer. i. cir. finem.
Oratio nr̄a ſi exaudiri dȝ quattuor
ſunt neceſſaria primo ꝙ petantur
digne. ſecūdo ne petaꝛ cū inſtātia
tertio habeamus inocentiā vite.
quarto diſcretionē i petitione do.
xv. p⁹ paſcha. ſer. i. circa principi=
um et medium.
Orantes qui in peccatis ſunt tri=
bus ſimiles ſūt ibidē cir. mediuȝ.
Orandū ꝗ̄uis ſit omni tēpore: ec=
cleſia tria tēpora elegit. ſ. añ aſcen
ſionē: inꝛ aſcenſionē ⁊ penthecoſ=
ſtē ⁊ poſt pēthecoſtē ⁊ ibidem.
quomodo hūana negligētia repre
hendiꝛ do. v. poſt paſcha ſermo. ii.
circa principium.
Oratiōes ſunt valde vtiles ⁊ fru=
ctuoſe deo placite angelis grate.
diabolo inimice: ⁊ homini neceſſarie
ibidē. Orādū ē ſine intermiſſione
trib⁹ modis ibidē cir. finem.
Oratiōes nr̄as tria impediunt ne
exaudianꝛ. ſ. puſillanimitas tepi=
ditas: ⁊ temeritas do v. poſt paſ=
cha. ſer. iij. cir. ꝑn.
Oratio ē ſicut icenſuȝ do. vi. p⁹ tri
ni. ſer. ij. cir. medium.
Oratiōes nr̄e aliquādo nō exaudi
unꝛ trib⁹ de cauſis. ⁊ de hoc exem=
pla do. x. ſer. iij. circa medium.
Orādū eſt aliter ꝓ temporalibus
ꝗ̄ ſpūalib⁹ do. xi. ſer. i. cir. ꝑncipi.
Orauit trib⁹ vicibus xp̄s do. xi. ſer
mo i. cir. ꝑn.
Orans cū intentione ⁊ deuotiōe ⁊
cōtinuatiōe videbit deū dominica
xiii. ſer. i. cir. medium.
Orāda ſeu petenda ſūt ꝑmo ſpūa=
lia poſtremo tp̄alia do. xv. ſer. ij. in
fine. Per oratiōes ſanctoꝝ ſepe de
us dat grām peccatori dūmodo ꝗ̄t
tuor in ſe habeat do. xix. ſer. ij. cir.
ꝑncipium.
Orant ꝓ nobis ſancti dominica.
xxiiij. ſer. iij. cir. medium.
Ordo in iferno triplex reperiꝛ do.

iiiſ.poſt octa.epy.ſer.iiſ.cir.me.
Ordo etiã nõ dicitur eſſe ĩ inferno
ꝗ̃tum ad tria ibidem.
Ornatus nimius mulierũ rephẽſi
bilis ẽ quadruplici ratiõe. domini.
ii.poſt trini.ſer.i.cir.pñci.
Oſanna.i.obſecro ſalua ex corru-
pto ⁊ ĩtegro.do.palma ſer.cir.fi.
Oues xp̄i tria ſigna hñt do.ii. poſt
paſcha.ſer.i. circa mediũ ⁊ finem.
Ouibꝰ ꝯparantur ſerui dei ꝓpter
ſex q̄ ĩ ouibꝰ reperiuntur do. ii.
poſt paſcha ſermo.iii.cir.princi.
Oues iuſti paſcenẽ de dilectione ⁊
fruitiõe ſumme ſuauitatis. in eter
nitate perpetue ſecuritatis: ibidẽ.
circa finem.

Patiẽtia fuit ſoror xp̄i in morte ⁊ ĩ vi
ta nũq̄ eũ deſerẽs. do.
ii.i.xl.ſer.iii.cir.pñci.
Patientia cõſiſtit in tribus ibidez.
Palmitũ tria ſũt genera.do.i.lxx.
ſermone.i.circa pñci.
Panibꝰ q̄nq̃ ſatiãtur quinq̃ milia
hoĩm do.iiii.i.xl.ſer.i cir.mediuz.
⁊ do.xxv.ſer.i.cir.medium.
⁊ q̄d iſti panes ſignificant: ibidez.
Panes multiplicanẽ multipliciter
in manibus xp̄i ĩ manibus diſcipu
loꝝ do.iiii.i.xl.ſer.ii.cir.medium.
Panis penitẽtialis.ſacramẽtalis.
materialis ĩfernalis.⁊ celeſtis do.
iiii.i.xl.ſer.iii.ꝑ totum.
Panis ſacramẽtalis mãducaẽ tri-
pliciter dominica.iii.xl.ſermo.iii.
circa pñci.
Panis verbi dei cõfortat.do.xxiiii
ſermo.i.circa finem.
Parẽtes ĩſtruũtur ſe gerere erga
filios. dominica ĩfra octau.nati.
ſermo.i.circa finem.
Parẽtes plus diligũt filios q̄ͣ dili-
gãtur ab eis domi.xvi.ſermo.iii.
circa medium.
Pariũt q̄dã mõſtrũ: q̄daz tm̄ filias
q̄dã ſolũ maſculos.domini iii.poſt
paſcha.ſer.iii.circa mediuz.
Parit eccleſia eũ ad celũ trãſmit-
tit.do.iii.pꝰ paſcha ſer.iii.cir.me.
Parabola diffiniẽ quõ dñs ſepius ĩ
ꝑabolis locutꝰ ẽ do.i.xl.ſer.i.ĩ pñ.
Paralyſis q̄d ſit ⁊ q̄d ꝑ paralyticuz
ſignificaẽ.do.ii.pꝰ oct.epy ſer.iii.
cir.pñ. Paralyſis multiplicĩẽ cau-
ſatur.do.xix.ſer.ii.cir.medium
Paralyſis grauis morbꝰ quẽ tria
mala cõitãtur. do.xix cir.princi.
Paralyticꝰ ſanaẽ.do.xix.ſer.i.cir.
m̄.⁊ fi. Paſſionẽ dñi ſepe xp̄s longe
añ p̄dixit: ⁊ ſi diſcipuli ĩtelligere nõ
poterãt.do.in.l.ſer.i.prin.
Circa paſſionẽ dñi quinq̃ traduntẽ
ſ.traditio: illuſio: flagellatio cõſpui
tio ⁊ occiſio: ⁊ illa q̄nq̃ que paſſꝰ ẽ
a iudeis quotidie patitur a malis
hominibus.ibidem.
Paſſionis cauſa fuit duplex domi.
paſſione ſer.i.cir.princi.
Paſſiõis efficacia celũ aꝑuit ⁊ deo
recõciliauit do.ĩ paſſi.ſer.i.cir.m̄.
Paſtor bonꝰ eſt xp̄s cuius tria po
nunẽ ſigna.domi.ii.pꝰ paſcha ſer.
mo.i.circa princi.
Paſtoris officiũ ẽ paſcere v̄bo exẽ
plo ⁊ tẽporali ſubſidio.do.ii.pꝰ paſ
cha ſermo.ii.cir.prin.
Pater amat nos.⁊ hoc ꝑ q̄nq̃ ſigna
manifeſtauit domi.v.poſt paſcha.
ſermo.iii.cir.princi.
Pctm̄ habet tres ꝓ̄ſias.ſcȝ ĩ corde
in facto ⁊ ꝯſuetudine.do.xxiiii.ſer
mo.iii circa princi.
Peccatũ aſſimilaẽ mortuo triplici
cã ibidẽ. In peccato q̄nq̃ ſũt: ſcilȝ
actus delectatio macula volũtas
praua ⁊ reatus ſiue obligatio ad pe
nam eternam.⁊ nota bene domi.
xvii.ſermo.iii.in fine.
Pctm̄ ĩpedit omnes v̄tutes anime
claudit v̄tutẽ auditiuã: deordinat
virtutẽ affectiuã debilitat v̄tutez
operatiuã ⁊ obdurat virtutez me-
moratiuam dominica.ii.poſt octa
ua.epy.ſermo.i.per totum.
Peccator ꝑ chordã de ſex filis tra-
hiẽ ad ſupplicum infernale.domi.

iij.in.xl.ſermo.iii.circa finem.
Peccatoꝝ funis conficitur ex mul
tis filis domi.i. aduentus ſermo.
ij.circa finem. Et nota bene.
Peccator accuſatores tres habe=
bit i iudicio do.ii.aduētus ſermo.
ii.circa finē. In peccatore tria cō=
ſideramus ſcilicet naturā culpam
ꝛ penā do.iiii.aduē.ſer.ii cir.finē.
Peccatū ſignaꝶ per lepram triplici
cauſa domi.ii poſt octau.epy. ſer.
ii.circa principio.
Peccata quiqꝫ ſunt que īducūt ſpi
ritualē cecitatē. do.qnquageſime
ſermo.ii.in principium.
Peccata ſunt colligata ꝛ vnū tra=
hit ad aliud ꝛ vnū non remittitur
ſine alio quod nota bene domi. xl.
ſermo.iii.ante medium.
Peccata quattuor maxīe orationē
impediūt quare ab ipſis eſt exeun
dū do.ii.in.xl.ſer.ii.cir.pn.
Peccata impediunt cōſolationem
ſpiritusſancti: ꝛ de hoc tria pulchra
exēpla. I die penthecoſtes ſer.ij.
circa medium.
In quolibet peccato poteſt eē gra
dus culpe ſimiliꝶ ꝛ pene do.vi.poſt
trini.ſermo.iii.circa princpi.
Peccatū in hoīe tria mala facit
infamat a deo elōgat ꝛ excecat do.
xi.ſermo.j.circa princi.
Item iſta nimia elōgatio facit er=
rare tria ibidem
Peccatores ꝛ eoꝝ edita inducunꝶ
in officio miſſe vt nullus deſperet
do.in.lxx.ſer.iii.circa.princi.
Peccator dicitur canis multiplici
ratione do.ii.in.xl.ſermo.iij.cir.
principium.
Peccatores ſūt nocui ſibiipſis mꝶ
tipliciter domi.iiij.pᵒ paſcha ſer.
iii.circa medium.
Peccatores a deo lōge ſūt duplici
mō do.iij.pᵒ trini.ſer.i.circa prin.
Peccator in morte circundaꝶ coā=
guſtaꝶ ꝛ ad terrā proſternitur do.
x.ſermo.ii.circa medium.
Peccare dimittūt aliqui ſolū ꝓpꝶ
verecūdiam humanam. domi.xi.
ſermo.ij.circa medium.
Peccare pōt quis per ſe ſed nō pōt
p ſe reſurgere: vt pulcherrime de=
duciꝶ qttuor exēplis do.viii.poſt
trinitatē ſer.ii.cir.medium.
Item domi.xij.ſer.ii.circa pnci.
Petm̄ excecat hominē triplici ra=
tione do.xi ſer.ii.circa medium.
Peccata nō ſufficit dimittere niſi
qsꝗ cōtritionē: cōfeſſionem ꝛ ſatiſ
factionē ea deleat ꝛ hoc oſtendiꝶ
tribus exemplis gregorii.do.xvii
ſermo.i.cir.finem.
Petā hn̄t cōnexionē ꝛ vnū trahiꝶ
aliud qdruplici cā domi.xiiij.ſer.
i.cir.finē. Itē de hoc domini.i.xl.
ſermo.iii.ante medium.
Petm̄ ſignaꝶ p lepraꝫ ꝛ quomodo
curaꝶ lepra peccati vide in ꝟbo le
pra. In petō tria ſunt ſcꝫ dei offen=
ſa macula ꝛ obligatio ad eternam
penā do.xix.ſermo.iii.cir.finem.
Itē ꝗtū ad illa tria deus remittit
ſed ſacerdos quantuꝫ ad alia tria
remitti.ibidem
Peccata dimiſſa redeunt recidiuā
ti nō quantū ad maculam vel rea=
tū: ſed quantū ad ingratitudinem
domi.xxii.ſer.i.cir.mediū.
Peccata redire dicuntur in quat=
tuor caſibus ibidem.
Peccatoꝝ magna differētia ibidē
Peccatores quattuor accuſatores
habebunt in iuditio ibidem.
Peccator fluit de mala cogitatiōe
in malā delectationē de mala dele
ctatione: i ꝯſenſuꝫ: de ꝯſenſu i opᵒ
in ꝯſuetudinē: in neceſſitatē ꝛ tā=
dē i deſperationeꝫ: quod nota bn̄.
do.xxiiii.ſer i.cir.prin.
Peccator a quolibet plangi dꝫ ſeu
plorari do.xxiiii ſer.i cir finem.
Peccator cū ſit īfirmus nō poteſt
per ſe accedere ad deū: ꝛ ideo opor
tet vt aliorum meritis adducatur
do.xii.ſer.ii.cir.pri.
Peccator nō eſt ſtatim abiiciēdus
ſꝫ curandus.do.xiii ſer.iii.i pn.

Tabula

Peccati incōmoda ſeu icōueniētia
q̄ faciūt pcm̄ diſpoſitiua ad pctm̄ ⁊
remedia contra peccatuz ibidem.
Peccatoris caſꝰ ꝯparaꝰ ſageni piſ
cis fractiōi vitri: ⁊ caſui elephātis
do.xiiii. ſer.ii.cir.principium.
Peccator ꝑ mortuū intelligitur eo
qꝛ iſtar mortui eſt frigidꝰ pondero
ſus fetidꝰ do.xvi.ſer.i.cir.p̄n.
Pena triplex ē quā habuit chriſtꝰ
do.palmaꝝ ſer.ii.circa.princi.
Pena dāni ⁊ pena ſenſus. do.xxii.
ſer.i.circa.medium.
Pena ſubſtātialis i inferno ē vna:
q̄uis alias diuerſa: ibidem.
Pena ſenſꝰ ⁊ pena damni ⁊ vtraq̄ʒ
eterna.ibi.ſer.iii.circa mediū.
Pena eterna puniꝰ homo ꝓ tranſi
toria culpa q̄druplici ratiōe: ⁊ hoc
ē bn̄ notādū.do.xxii.ſer.iii.cir.fi.
Pena habet ſuuz gradū quemad=
modū ⁊ culpa.do.vi.poſt.tri.ſer.ii
circa principi.
Penitētie tres ſūt ptes ſcʒ ꝯtritio
ꝯfeſſio ⁊ ſatiſfactio: ꝑ q̄bꝰ remiſſio
culpe collatio gratie ⁊ ꝓmiſſio glo
rie do.xl.ſer.ii.circa medium.
Penitētia dꝛ tabula ſeu nauis qua
druplici ratiōe.do.v.poſt trinita=
tem ſer.ii.circa p̄n.
Penitētia ſeu ſatiſfactio minor tu
tiꝰ imponiꝰ q̄ꝫ maior tribus de cau
ſis.do.xxii.ſer.iii.circa finē.
Penitētia ꝓportiōata valet ad di
miſſionē culpe ⁊ pene.do.xiii.ſer.
iii.circa finem.
Penitētiā aſumptaz ſepe ſequitur
magna tentatio do.ii. poſt. octa.
epy.ſer.i circa p̄n.
Pēſionarius malus expellitur de
domo conducta do.iii.in.xl.ſer.ii.
circa principi.
Pepōes: porri: cepe: ⁊ alia nobis in
mentē veniūt ⁊ q̄d ſignant: do.vii.
poſt tri. ſer i circa medium.
Perſecutoꝝ duo ſunt genera ſcʒ
vituperantium ⁊ adulantium: ⁊ qꝛ
adulatores vitare debemꝰ: do.xxii
ſer.ii.circa medium.
Perturbatio triplex eſt: do.iiii. ad
uentus ſer. iii.circa medium.
Phariſei dicuntur diuiſi a ceteris
iudeis in q̄buſdam obſeruantiis:
do.xi.ſer.i.circa p̄n.
Phariſeꝰ q̄ aſcēdit i templū habu=
it bonū principiū malū progreſſuz.
⁊ peiorem exitum ibidem.
Phariſeꝰ iſte tria mala ceteris ipo
ſuit eo q̄ dicebat ſe hr̄e tria bōa ibi.
Phariſeorū malicia in tribꝰ oſten
diꝰ do.xvii.ſer.i.circa p̄n.
Phariſei ⁊ herodiani ꝯſiliū inieꝛt
ꝯtra xp̄m: do.xxiii.ſer.i.cir.p̄n.
Pignus triplex dedit nobis xp̄s ad
aſſecurandum nos.do.xxiiii.ſer.ii
circa medium.
Piſcatores aliquādo capiūt mul=
titudinem piſciū aliquādo paucos
multis de cauſis: do.v.poſt trini=
tatē ſer.iii.circa p̄n.
Plorant ſerui dei propter quattu=
or: do.iii.pꝰ paſcha.ſermo.i.circa
medium.
Policia vt bn̄ ⁊ vtiliter regatur de
bet priceps quiq̄ʒ habere ad vtili=
ter regendum.domi.xxiiii.ſer.iii.
circa p̄n. ⁊ medium.
Pōtifex diciꝰ chriſtꝰ q̄ttuor de cau
ſis domi.in paſſiōe ſer.ii.circa p̄n.
Porte ꝑ quas extrahuntur mortui
ſunt quiq̄ʒ ſenſus: domi.xvi.ſer.i.
circa medium.
Pratum frigoris ⁊ caloris vbi pa=
ſcunꝰ oues infernales quorum pa
ſtor ē diabolus: do.xiiii.ſer.iii.cir
ca medium.
Prebenda ⁊ beneficia chriſtus in
cruce diſtribuit dominica i paſſio=
ne.ſer.ii.circa finem.
Predicatoꝝ vox ⁊ clamor qualis
debet eſſe: do.iiii.aduentus: ſer.ii.
circa principium.
Predicantes ſemper totū id quod
cōceperūt ſeu p̄cogitauerūt proli=
xitate grauāt corda auditoꝝ: do.
iiii.in.xl.ſer.i.in fine.
Predicatores dei vocanꝰ piſcato=
res: venatores ⁊ videmiatores do

mi.v.poſt trinitatem.ſer.iij.circa
principium.
Predicantes ſeu p̄dicatores v̄ba
q̄ populis predicant nō a ſeipſis:
ſed a deo ſe habere recognoſcant:
do.xxv.ſer.ij.circa medium.
Prelatꝰ aliquādo dʒ eē maioꝛ.ali=
quādo minoꝛ:aliq̄n eq̄lis ſuis ſub
ditis do.iii.i.xl.ſer.ij.circa.p̄n.
Prelati plus curāt de decimaꝝ ſub
tractione ꝛ iniuriarū irrogatione
q̄ꝫ de ſubditoꝝ perditiōe. do .xvij.
ſer.i.circa medium.
prelati informant̄ vt debitam foꝛ
mā in coꝛrigendo teneāt. do.xxv.
ſer.ij.circa medium.
Precipi nō dʒ a p̄lato niſi quod ꝯti
net honoꝛē dei:edificationem aut
vtilitatē ꝓximi:dominica.v.pꝰ tri
ta.ſer.i.circa medium.
Preceptoꝛ veriꝰ ē xp̄s.domi.xiiij.
ſer.tertio circa medium.
De decē p̄ceptis dei ſer.bonus.do
mi.xviij.ſer.iij.
Predeſtinatio de quo pulchre que
ſtiones:do.xv.ſer.iij.circa p̄ncipi=
um ꝛ medium.
premiū tempoꝛale ſpirituale ꝛ ce=
leſte do.iiij.pꝰ tri ſer.ij.cir.p̄n.
Primitie ſolui debēt ſecūdū cōſue
tudinē ꝓuicie ꝛ idigētiā miniſtro
rū eccl'ie do.xxiiij.ſer.ij.in fine.
pꝛīceps capitiſ locū tenet: alij mē=
broꝝ locū diuerſimode. Ut autem
pꝛinceps bene regat quinꝙ requi
runtur do.xxiij.ſer.iij.circa p̄nci.
quod nota.
Pꝛīceps a tribꝰ vitiis.dʒ eſſe imū=
nis ſcʒ ira vino ꝛ cupiditate:ꝛ hoc
oſtenditur exemplis dom.xxi.ſer.i.
circa p̄n.
Proceſſio triplex celebrat̄ do.pal=
marū.ſer.iij.circa p̄n.
prophete quidā dei q̄dā diaboli do
iij.aduen.ſer.ij.circa medium.
Propheta tripliciter accipi pōt do.
iiij.aduen.ſer.i.cir.p̄n.
Propheta falſus. require ſupius
falſus propheta.
Prophetia triplex inuenitur.dom.
viij.pꝰ trinita.ſer.ij.i.p̄n.
proſperitas mundana lune aſſimi
latur quadruplici de cauſ.do.xiij.
ſer.iij.circa princi.
prouidētia ſeu prudētia cōmēdat̄
ꝛ qꝛ filij huiꝰ ſeculi ſunt prudētio=
res do.ix.poſt tri.ſer.ij.cir.finem.
Prudentia triplex ibidem.
Preſētia dei cū falli nō poſſit p̄ ſcit
aliquē dānādū:vtrū illū opoꝛteat
dānari do.xv.ſer.iij.cir.p̄n.ꝛ me.
pulchra viſio queſtione repelli dū
q̄ritur.Quare deus creat vel na=
ſci p̄mittit q̄s ſcit eē dānādos ibi.
Publicanꝰ tenet typū peccātiuꝫ et
iuſtoꝝ do.xi.ſer.ij.circa p̄n.
publicanꝰ ſatietatē hauſit: phari=
ſeus aūt ſitiēs rediit quadruplici
cauſa ibidem.circa finem.
pueri inſtruunt̄ vt creſcant in vir=
tute do.i octa.nati.ſer.i.ꝓpe finē.
Pueri in vtero poſtq̄ꝫ ad cōplemē=
tū peruenerit exire appetūt:qꝛ nō
īueniūt ſufficiens nutrimentū: ſic
ꝛ ſancti viri in celo cupiūt naſci:eū
ibi cupiūt ſatiari do.iij.poſt paſ=
cha.ſer.iij.circa finem.
Pſalteriū decē coꝛdaꝝ triplici de
cā poꝛtatur do.iiij.ſer.iij.cir.me.

Quadrageſi
male ieiuniū appꝛo=
batū fuit p̄ legē mo=
ſaycā.ꝓphetica ꝛ nūc p̄ euāgelicā.
do.xl.ſer.iij.circa p̄n.
Quadragenario nūero: ſeruimus
deo de opibꝰ noſtris ibidem.
Quadrageſimali tēpoꝛe gn̄alē ſer
monē facere volēs poterit predi=
care ſer.ſecūdum de domi.iij.poſt
trini.Et etiam ſermonem ſecun=
dū de do.v.poſt trinitatem.
Quadraturā ciuitati faciūt fides
ſpes:charitas ꝛ bona opera domi.
iij.in.xl.ſer.ij.circ.p̄n.
Queſtio ē aliquotiēs q̄ſtiōe repel=
lēda iuxta modū chriſti i euāgelio
do.xv.ſermo.iij.circa p̄ncipium.ꝛ

mediū. Et nota ibi pulchras q̄ſtiū=
culas. Aug. de minimis ⁊ manife=
ſtis de quibꝰ ⁊ ſimilibus homines
curioſi rationē reddere neſciūt de
ſināt celeſtia ⁊ alta inq̄rere. Que=
ſtiões tres mouit vnꝰ ad Micheā
ꝓphetā de obſequio deo faciendo
Et reſpōdit propheta. Indicabo ti
bi o homo qđ ſit bonū vtiq; facere
⁊c. do. xxiii. ſermo. iii. cir. finem.

Rationē red
dere opz de quattu=
or nobiſ ꝓmiſſis do. xii.
ſer. ii. cir. ꝑn. ⁊ mediū.
Rationē reddere opz
ſimilr̄ de malis a nobis factis ⁊ de
malis homībꝰ ꝓpt̄ deū nō dimiſſis
ibi. Ratiōe habita examinatos cō=
uicet ⁊ circa eos ſententiam diffi=
nitiuā ꝓferet ibidem.
Rationis diſtricta req̄ſitio fit poſt
mortē vl̄ i iudicio q̄liter homo diſ
pēſauit res corpꝰ: ⁊ animam ⁊ quō
añ illud examē icidunt queſtiones
tres que per interlocutoriam ſen=
tentiam dirimuntur do. ix. pꝰ tri=
nitatem ſer. i. cir. medium.
Raptores multi ſunt dom. xi. ſer. i.
circa medium.
Recreat̄ populꝰ ieiunio fatigatus
triplici remedio do. iii. i. xl. ſer. i.
cir. ꝑn. Recreatio aliq̄ties licita ē
⁊ exēplū de ſctō Anthonio ibidem.
Recidiuatio piculoſa ē do. iii. i xl.
ſermo. i. cir. medium.
Recōſiliare fratri tuo iuxta modū
offenſiōis do. vi. poſt. tri. ſer. i. cir.
fi. Reddē q̄ ſunt dei deo ⁊ q̄ ſunt ce
ſaris ceſari quō inquirit̄ a chriſto.
do. xxiii. ſer. i. cir. mediū ⁊ finem.
Remedia tria contra vicia. domi.
in. xl. ſermo. ii. circa prin.
Remedia q̄nq; cōſueuit chriſtꝰ ha=
bere cōtra irā iudeorū domi. i paſ
ſione ſer. iii. cir. medium.
Remittit deꝰ totalit̄ liberaliter fa
ciliter do. xxii. ſermo. iii. cir. me.
Regnū celorum primo querēdū:
⁊ tunc alia adiſcientur. do. xv. ſer=
mo. i. circa finem.
Regnū celorū veniale eſt multipli
ci moneta cōparatur ibidem.
Regnū celoꝝ aliq̄n ſignat pn̄tē ec=
cleſiā ſiue cōgregationē fidelium
do. xx. ſer. ii. cir. principium.
Reliq̄e peccatoꝝ ſunt mala cogi=
tatio ⁊ delectatio q̄ ſunt diſpergē=
de. do. xxv. ſer. i. cir. finem.
Reliquie bonarum cogitationū
ſunt conſeruande ibidem.
Reliquie ciboꝝ ⁊ diuitiarum ſunt
pauperibus eroganda ibidem.
Reprehēſio ordinata tria requirit
ſcz culpā diſcretionē ⁊c. do. iii. pꝰ
paſ. ſer. iii. circa principiū.
Reſuſcitatio multoꝝ ꝑ xp̄m facta
notat̄ do. xvi. ſer. ii. cir. prin.
Ad ſpiritualē reſuſcitationē tria
diſponūt do. xxiiii. ſer. iii. cir. me.
Reſuſcitationē eſſe veram tria oñ
dunt ibidem.
Reſurget die tertia: ⁊ q̄ ſint illi tres
dies ⁊ de leticia reſurrectiōis do.
in. l. ſer. i. cir. finem
Reſurrectio xp̄i ē figura noſtre re
ſurrectiōis ſpiritualis die paſche
ſer. ii. circa medium.
Reſurrectiōe chriſti facta quadru
plici tempore eſt queſitus die paſ=
che ſermo. ii. in fine.
Reſurrectio xp̄i ſicut quadruplici
ter facta ē: ſic ⁊ reſurrectio ſpiri=
tualis fit ſcz velocitate veritate po
teſtate et itegritate: ⁊ quomō xp̄s
poſt reſurrectionē comedebat q̄=
tū ad duo die paſche ſer. iii. cir. ꝑ.
Reſurgēs chriſtus letificauit me=
ſtos: cōfortauit timidos erroneos
illuminauit. do. i. poſt paſcha ſer.
i. circa. principium.
Rex chriſtus quattuor i ſe habuit
do. palmarū. ſer. ii. cir. ꝑn.
Rex dicitur deus domini. xx. ſer=
mo. i. circa principium.
Rex dr̄ qui regit populū ſapienter
rē publicā hūiliter: ⁊ ſeipſum inno
cēter. do. xxi. ſermo. i. in pꝛīcipi.

Rex a tribus vitijs debet eſſe im=
munis.ibidem.
Regunt male ſeipſos corp⁹:animã
⁊ res tẽporales multi ⁊ iſti venun
dantur.do.xxij.ſer.i.cir.pn̄.
Rex dicitur chriſtus ⁊ liberalis in
debiti dimiſſione ibidem.
Regere volẽs politiã quinq̧ debʒ
habere dñi.xxiij.ſermo.iij.cir.m̄.
Roſa artificialis tria cõtinet.do.
iij.in.xl.ſer.i.cir.ꝑncipium.

Sabbatũ tũc dicit̃ domi. ⁊ quare di
cit̃ feria ſecũda feria
tertia die paſche.ſer.
i.cir.pn̄. Sabbatũ tri
plex ẽ ſcʒ tẽporis pectoris ⁊ eterni
nitatis do.xviij.ſermone.iij circa
medium.
Sacrificiũ matutinum: meridia=
num ⁊ veſpertinum dominica .v.
poſt paſcha.ſer.ij.circa pn̄.
Satietas ſemiplena eſt in mundo:
plena in celo eſuries ĩ inferno do.
iiij.in.xl.ſer.ij.cir.finem.
Satiari nõ poteſt infern⁹: terra ſi
tiẽs: ⁊ ignis ardẽs. Itẽ tria alia in
ſatiabilia: ſunt oculus auris ⁊ cor.
do.iij.p⁹.paſcha.ſer.iij.cir.finem
Satietas plena.ſemiplena pleniſ=
ſima do.vij.p⁹ trini.ſer.ij.cir.finẽ.
Satietas magna ĩ turbis ibi. cir.
me. Satietas ſeu ſaturitas plena
erit ĩ patria do.xvij.ſer.iij.cir . fi.
Satiari nõ pñt tria. vide ṽbũ tria
Sacerdos bon⁹ vocatur ãgel⁹ ma
lus diabol⁹ do.x.ſer.i.cir.finem.
Sacerdotes homĩes facti ſunt ꝓ=
pt̃ ſe.ſed ſacerdotes ordinati ꝓpt̃
te idõ vita eorum ipſorum eſt ordia
tio autez ⁊ doctrina tua eſt do .iiij.
poſt trini.ſer.iiij.cir.pn̄.
Sacerdotum comparat̃ ſtomacho
quo languẽte oĩa mẽbra languent
do.x.ſer.iij.cir.pn̄.
Saliua hominis ieiuni eſt venenuz
ſerpẽti ſicut ⁊ ieiuniũ diabolo. do.
ij xl.ſer.i.cir.finem.
Saliua ſapiẽtiam ſignat do.xij.ſer
mo.i.circa.medium.
Saliua triplex dominica.xij.ſer=
mo.ij.circa finem.
Sancti de inferno educti vbi fue=
rũt vſq̧ ad aſcẽſionem die paſche
ſer.ii.cir.medium.
Sãcti in frõtib⁹ habent tria nomi
na ſcripta ſcilicet ciuis eternus fi
lius dominica.xix.ſer.i.cir.finem.
Sãctificat nos ſpiritusſanct⁹ i die
pẽthecoſtes ſer.iij.cir.finem.
Sãguis chriſti habuit duplicẽ vir
tutem in mundo domi.in paſſione
ſer.i.cir.medium.
Sanguis chriſti habuit virtutẽ in
inferno ibidem circa finem.
Sapiẽtia triplex diſtinguit̃ noci=
ua ſuperflua neceſſaria domini.ix
poſt trini.ſer.ii.cir.finem.
Sapiẽtis ẽ in omnibus rebus pen
ſare finẽ ⁊ de hoc pulchrũ exẽpluz
de ſancta tri.ſer.ii.cir.ꝑncipium.
Sapiẽtia diabolica: mũdana ⁊ di=
uina do.xii.cir.finem.
Sanauit nos chriſt⁹ a peccat̃ tri
b⁹ modis ſaluauit nos ⁊ a diabolo
⁊ a pena domi.xiiij.ſermo.iij.circa
principium ⁊ medium.
Saluare vult de⁹ ſcit ⁊ põt domi.
xxi.ſer.iij.circa prin.
Scire volens quid eſt in ſũmo qd
in imo: confuſionẽ recipiet de ſan
cta trinitate ſer.iii.cir.finem.
Sciẽtia oĩs diuidit̃ in naturalez
moralem: ⁊ rationalem domi.xiij.
ſermo.ii.in ꝑnci.
Scholariũ multiplex differentia.
domi.ſexta poſt trini.ſermone.i.
circa principium.
Scorpiones ⁊ apes pungunt domi
ni.xxiij.ſer.ii.cir.medium.
Scriptura ſacra ẽ ſpeculum ⁊ fa=
cies do.xiii.ſer.i.cir.mediũ.
Scriptura ſacra duplicẽ hʒ intel=
lectũ.ſ.litteralem ⁊ miſticum do.
xxv.ſer.ii.in princi.
Seminauit diabol⁹ ignorantiam
culpã ⁊ miſeriã domi.iiii.poſt epi
phã.ſer.i.cir.princi.

Tabula

Seminauit ecōtra celeſtis agricola ſapiētiā grām ꝛ glīam ibidem.

Seminauit deꝰ bona ſed dyabolus zizania ſupſeminare ꝓcurat. dñi. qrta pꝰ oct. epy. ſer. ij. circa finē.

Seminator bonꝰ qttuor in ſe habere dꝫ do. in. lx. ſer. i. circa pn̄.

Semen triplex ex vtero virginis chriſtus portauit ibidem.

Senſus corpales q̄ diligēter cuſtodit qttuor magnas vtilitates acqrit dñica. iij. aduentꝰ ſer. iij. cir. pn̄.

Ad illos venit xp̄s q̄ portas ſenſuū ſuoꝝ claudunt. dñica. i. pꝰ paſcha. ſer. ij. circa medium.

Senſus quinqꝫ ſunt porte ꝑ quas extrahunt mortui domi. xvi. ſer. primo circa medium.

Senſus qnqꝫ plene ſatiant in celo do. xxv. ſer. iij. circa medium.

Senſualitatē ratiōi ſubijcere debemꝰ ꝛ quō i domo aie deus poſuit virū ꝛ mulierē dominā ꝛ ancillā do. ſexta poſt trini. ſer. ij. in fine.

Senſualitas ſeu caro quādo dñat ratiōi: tūc eſt pax turpis ꝛ peruerſa. dñica. xx. ſer. ij. circa pn̄.

Senſualitas reſtringi debet vt ſubditi iformēt. do. xxv. ſer. ij. cir. me.

Senſualitas ceca eſt igitur ratio eam ducere debet ibidem.

Senes inſtruunt in timore do. ifra octa. natiui. dñi. ſer. i. circa. medi.

Senectꝰ habet mltas miſerias iō iuuentus eſt deo danda. do. viij. pꝰ trini. ſer. ij. circa. finem.

Sētētia aliqua tribꝰ modis dr̄ iiuſta do. ifra oct. aſcē. ſer. iij. cir. pn̄.

Sētētia diffinitiua i iudicio quadruplici auxilio ſubleuari pōt do. xxij. ſer. ij. circa mediū ꝛ nota. Nō autē i extremo iudicio ibidem.

Securos nos reddit xp̄s per verba ꝛ per inſtrumēta qttuor euangelia do. xxiiij. ſer. ij. circa mediū.

Septīa hora ſignificat fidē trini. in qttuor partibꝰ mūdi predicandā: vel ꝑ timorē ſeu vnū donū ſpūſ ſācti do. xxi. ſer. ij. circa medium.

Septuageſieſſeptiès quomodo intelligit. do. xxij. ſer. ij. i pn̄.

Serpēs niſi capite tenentur totus ſtatī elabitur: ꝛ quomodo ſerpens infernalis hꝫ corpꝰ caput ꝛ caudā ſcilicet ſuggeſtionē: cōſenſū ꝛ opus do. xl. ſer. prio circa finem.

Serpēs ꝑ quattuor expellitur do. iiij. in. xl. ſer. iij. circa pn̄.

Serpētis aſtutias: vide in vbo aſpis. Seruire debemꝰ deo de vocibꝰ nr̄is: de rebꝰ noſtris ꝛ exemplis cordibꝰ ꝛ operibꝰ dom. palmarum ſermo. iij. circa princi.

Serui dei ſunt in merore ꝛ plorāt propter quattuor do. iij. poſt paſc. ſer. i. circa medium.

Serui dei habēt hic gaudiū ꝛ conſolationē ſemiplenā: ſed iſta in tribus deficit ibidē circa finem.

Serui dei ſup oīa in hac vita tria deſiderāt ſcꝫ amorē dei ꝯfirmationē eiꝰ ꝛ aliquē modū ſciendi hoc in die pēthecoſ. ſer. i. circa. pn̄.

Serui dei corpꝰ valet i qdruplici ſtatu do. xiiij. ſer. i. in princi.

Seruire debemꝰ deo cum mūdicia cordis: cū iuſtitia boni opis ꝛ cū rectitudie itentiōis ꝛ cū lōganimitate do. vi. pꝰ trini. ſer. ij. cir. finē.

Seruire duobꝰ dñis nemo poteſt ꝛ ſeruire diuitūs eſt deū negare do. xv. ſer. i. circa. pn̄.

Similitudo triplex eſt iter xp̄m et nos do. xviii. ſer. ij. circa medium.

Syrene dulces aīas i peccatꝭ dormire faciūt do. xxiij. ſer. ij. cir. m̄.

Societas. qꝛ malis ſocietatibus ſe ſepat quattuor mala ꝑ hoc vitat do. xij. ſer. prio circa pn̄.

Sol obſcurabit in aduē. iudicij do. ij. aduentus. ſer. cir. i. pn̄.

Sol per poros terre penetrat do. xxiiii. ſer. i. cir. medium.

Sol dupliciter dicitur ortꝰ ꝛ qꝛ nomie ſolis chriſtꝰ itelligitur die paſche. ſer. i. circa pn̄.

Sollicitudo mltiplex do. xv. cir. m̄

Sollicitudinē ſuperfluā prohibet

Alphabetica

dominus ibidem.
Sollicite ambulare cū deo do. xxiij ser. iij. in fine.
Sonus triplex ī celesti patria reſonabit do. xxv. ſer. iij. circa finē.
Spūs diuinus: humanus: malign⁹. angelicus do. in. xl. ſerm̄. ſecundo circa finem.
Spūſſctūs miſſus eſt in eruditionē cōtra ignorātiā do. iiij. poſt paſcha ſer. ij. circa finem
Spūſſctūs ꝓcedit a patre et filio ꝛ quō cauſatus eſt error grecoꝝ dicētium a ſolo patre ꝓcedere qui quidem error auctoritatibus ſctōꝝ doctoꝝ ꝛ rōnibus cōfutatur. do. infra octauas aſceſſionis ſerm̄. ſecundo circa ꝑncipium.
Spūſſanctus mittit ad nos: et quō ad eius aduentum nos ꝑparare debem⁹ ibidem: ꝛ etiā in die penthe. ſerm̄. ꝑmo ī prin.
Spūſſancti miſſio recolitur duplici cā do. infra oct. aſceñ. ꝛ quō tunc fit ſpūſſancti ꝓmiſſio: ſed in die pēthecoſtes exhibitio ibidem.
Spūſſanctus ꝑfigurat per colūbā. ibidē circa mediū. Ad hoc ꝙ ſpm̄ ſanctū ad nos veniētē poſſim⁹ recipere diſponere et ꝑparare nos debemus ꝑ tria: ī die pēt. ſer. j. cir. ꝑn.
Spūſſctūs maxie cum tribus pctis nō pōt ſtare ſcʒ duplicitate: carnalitate: ꝛ elatione ibidē
Spūſſctūs eſt ignis qui per tria cōſeruatur ibidē cir. medium.
Spūſſancti manifeſtatio. ibidem.
Spūſſctūs ī triplici ſigno ſeu ſpecie apparuit ꝛ quare hoc. ibi. cir. finē.
Spūſſanctus ad quoſdā venit: ſed māſionē nō facit ad quoſdā nunꝙ venit ad aliquos autē venit ꝛ manſionē facit ꝛ hoc ſolū ad illos ꝗ habent corda ꝛ corpa arida in die pēthe. ſer. ij. circa ꝑn.
Spiritus malignus ſimili mō manſionē facit cū ſuis. ibi. in fine.
Spūſſanctus eſt aduocat⁹ noſter cōſolator noſter ſctificator ꝛ iſtructor in die pēthe. ſer. iij. circa ꝑncipiū.
Status hoīs in vita in morte: ꝛ poſt mortē etiā in hoc triplici ſtatu xp̄s ſuos dilexit do. j. poſt paſcha ſerm̄. iij. circa ꝑncipium.
Nam ſecūdū iſtū triplicē ſtatū deſcribitur diues et pauper do. j. poſt tri. ſer. j. circa prin.
Status triplex ſcʒ incipiētium ꝓficiētiū ꝛ perfectoꝝ do. in. xl. ſer. iij. circa medium.
Stat⁹ triplex ſcʒ cōiugatoꝝ viduarum ꝛ virginum. ibidem.
Status hoīs eſt periculoſus quoꝝcūꝙ ei ſe vertit dolores ꝛ pericula reſpicit do. in. xl. ſer. iij. cir. mediū.
Status iuſtificatiōis ꝛ ꝑuaricationis do. xxiiij. ſer. iij. circa ꝑn.
Stelle cadent de celo in iudicio do. ij. aduen. ſer. j. cir. medium.
Stoici dicunt irā ꝛ ceteras paſſiones nō poſſe cadere ī ſapiētē do. vj. poſt tri. ſer. iij. cir. ꝑncipium.
Stomachus aie purgandus eſt do. vij. poſt tri. ſer. iij. circa mediū.
Stult⁹ tacere non pōt. ī die pēthe. ſer. iij. cir. ꝑn.
Surculus trunco iſertus totā eius ꝟtutē in ſuā trahit vtilitatē dom. viij poſt tri. ſer. iij. circa finē.
Surdus ꝛ mutus adducit ad xp̄m ꝛ ab eo curatur do. xij. ſer. j. cir. ꝑn.
Surdū faciūt aliquē tria pctā. Itē ſurdi ſūt ſimiles aſpidi qui dū ſentit ſe incantari tres hʒ aſtutias do. xij. ſer. ij. circa prin.
Surd⁹ ē pctōr qꝛ ꝗttuor magnas voces audire nō pōt. d. xij. ſer. ij circa mediū. Suſcipim⁹ libenť ꝗttuor genera ꝑſonaꝝ ſcʒ dños ꝓpinquos bñficos et amicos do. j. aduectus ſer. j. circa medium.
Suſcipimus ꝑncipē libenter ꝓpter quinꝙ do. j. aduent⁹ ſer. ij. in ꝑn.
Suſcitat viuus mortuū: et aliquando mortu⁹ mortuū die paſche ſerm̄. iij. cir. finē vide ſupra. reſuſcitatio
Sup̄bia totum genus hūanū occupauit do. l. ſer. ij. circa ꝑncipium.

Suꝑbie ſeu timoris quattuoꝛ ſpe-
cies ſunt quarum quelibet hũiliat
do.xi.ſer.iij.cir.ꝓn.

Tabula pꝛia

moyſi cõtinet tria ꝓce
pta de dilectiõe dei: ſʒ
tabula ſecũda cõtinet
ſeptẽ q̃ ptinẽt ad dile-
ctionẽ pꝛimi do.xviij.ſer.iij.cir.ꝓ.
Tacere aliq̃ñ eſt bonum aliquan-
do non do.xvij.ſer.i.cir.ꝓn.
Tenebꝛe ſuperioꝛes īferioꝛes: ite-
rioꝛes.ꝛ exterioꝛes ꝛ ſunt interna
les econtra vero in celo lux ẽ vbiq;
do.ij.poſt tri.ſer.ij.cir.finem
Tenebꝛe exterioꝛes ſunt extra om
nẽ diem et ꝙ triplex ẽ oꝛdo dieꝝ et
noctiũ do.xx.ſer.i.cir.finem
Tempus quadrupliciꝭ põt cõſide-
rari.ſ.in mundo ĩ iudicio in celo ꝛ
in inferno do.iij.poſt paſcha ſer.ij.
cir.medium.
Tẽplũ xp̃s de tẽplo expulit vendẽ
tes ꝛ emẽtes do.x.ſer.i.cir.finem.
Itẽ cõſuetudo chꝛiſti fuit quando
intrauit hierl'm moꝛ intrauit tem
plum do.x.ſer.iij.in ꝓn.
Terra magnã preſſurã gẽtiũ habe
bit ĩ iudicio do.ij.aduẽ.ſer.i.cir.fi.
Terra bona ꝛ t̃ra mala triplex do.
in.xl.ſer.iij.in ꝓncipio.
Terra bona triplex vna ꝓfert fru
ctum triceſimũ alia ſexageſimum
alia cẽteſimũ ibidẽ cir.medium.
Terra cognoſciꝭ ꝑ ſectionem.ꝛ re
pletionẽ ꝑ calorẽ et ꝑ ſaporẽ do.in
lx.ſer.iij.in fine
Terra tota reſpectu celi eſt q̃dã pũ
ctus.de ſancta tri.ſer.ij.cir.finem
Terra viuẽtiũ ꝑegrinantiũ moꝛiẽ
tiũ.do.xxiij.ſer.iij.in ꝓn.
Teſtes q̃ttuoꝛ cõtra ꝑctõres erunt
in iudicio do.ij.aduẽ.ſer.ij.in fine.
Teſtis tres cõditiones habere dʒ
et quõ apoſtoli ꝑhibuerũt teſtimo
nium xp̃i.dominica ĩfra octa.aſcẽ.
ſer.ij.in fine.
Teſtis falſus tres offendit domi.
xvij.ſer.iiij.circa finem.
Tẽtauit diabolus xp̃m dom̃.in.xl.
ſer.i.circa ꝓncipium.
Tẽtatiões diaboli xp̃s vicit tripl'r
ꝛ ꝙ ciꝰ exẽplo nos vicẽ debemꝰ ibi.
Tẽtationũ quattuoꝛ ſũt gñã quibꝰ
etiã dyabolꝰ xp̃m tẽtare voluit ſed
nõ valuit.do.in.xl.ſer.iij.cir.finẽ.
Tentatoꝝ quattuoꝛ ſunt gñã dom̃.
iij.xl.in pꝛincipio.
Tentat quis deũ eiꝰ auxilio ſe ſub
mittẽdo q̃ñ ꝑ humanũ auxiliũ eua
dere põt.dom̃.xv.ſermone.i.circa
medium.
Tentatione in tempeſtate nauis ĩ
minẽte quattuoꝛ fieri debẽt dom̃.
xix.ſer.i.circa medium.
Timoꝛ virtus neceſſaria ad ſalutẽ
do.xxiiij.ſer.ij.circa medium.
Timoꝛ plurimũ valet.nã ad timo-
ratos xp̃s venit do.pꝛima poſt paſ
cha.ſer.ij.cir.finem.
Timoꝛ multipl'r cauſaꝭ dominica
xiii.ſer.iii.circa finem
Titũ ꝛ veſpaſianum ĩ iudeã miſit ĩ-
peratoꝛ do.xxiii.ſer.i.in ꝓn.
Tres ſunt qui errare nõ pñt ſcʒ de
us angelus ꝛ ꝓphete.de ſancta tri.
ſermo.iii.cir.ꝓn.
Tres ſpecies odiuit aĩa mea: pau-
perẽ ſuꝑbũ.diuitẽ mẽdacẽ ꝛ ſenem
fatuũ do.in paſ.ſer.iii.cir.meduʒ.
Tribulatio q̃druplex ĩueniꝭ pꝛima
tyrannoꝝ: ſecũda hereticoꝝ tertia
hypocritaꝝ quarta antixp̃i do.ii.
aduen.ſer.i.in medio.
Tribulatio hoĩs tripliciꝭ põt conſi
derari: aut ꝓut pñs aut ꝓut prete-
rita: aut ꝓut futura do.infra octa.
aſceñ.ſer.ii.cir.finem
Tributũ triplex debemꝰ deo de re
bus elemoſinaꝝ de aĩa orõnẽ et de
coꝛꝑe moꝛtificationẽ do.v.poſt paſ
cha ſer.ii.cir.pꝛin.
Tributũ ꝛ vectigal debemꝰ ceſari
do.iiii.ſer.iii.in pꝛin.
Tria expellũt hoĩeʒ de domo: fumꝰ
mala vxoꝛ: ſtillicidiũ do.xv.ſermo.
tertio circa pꝛincipiũ.

Alphabetica

Tria ſunt iſatiabilia ocul⁹. auris:
cor. domi. iiij. post paſ. ſerm. iij. cir.
finem.

Tria alia inſatiabilia: infern⁹: ter
ra ſitiens: ⁊ ignis ardens ibidem.

Tria alia inſatiabilia. ſcȝ ifern⁹ os
vulue: ⁊ terra do. xiiij. ſerm. j. circa
medium et etiam do. xvij. ſerm. ij.
circa pncipium

Tria ſunt gña hoim quos de⁹ odit
do. xix. ſer. iij. cir. finem.

Triticū exteri⁹ hȝ ruborē ſtēr i⁹cā
dorem do. iiij poſt octauas epypha
nie ſer. j. cir. medium.

Triticum dei triplr cōſideraṫ do.
iiij. poſt octa. epy. ſer. iij. cir. finem

Triſtitia occidit hoiem paulatī
do. x. ſer. j. cir. pn.

Turbe videntes miracula timueṙt
triplici de cā do. xix. ſer. ij. cir. finē

Vadit ad eum

qui ſe miſit xp̄s p multas
vias et multos circuit⁹.
Item p carnē ī mundū.
de mundo i patibulū. de cruce i tu
mulū. in celū ad iudiciū. Itē i apo-
ſtolos mittit ſpm̄ ſctm̄. Itē quoti-
die ad ſctōs viros reuertiṫ do. iiij.
poſt paſ. ſer. j. per totum.

Vana oia huius mūdi i morte eua
neſcunt vt pȝ per multa exempla
do. xiiij. ſer. ij. cir. pn.

Ubiq̄ erūt āguſtie tpe iudicij. do.
ij. aduentus. ſer. ij. in medio.

Ubicunq̄ ſe vtit hō videt ſua picu
la: ſurſum: deorſuȝ: ante: retro: do.
in. l. ſer. iij. cir. medium.

Ubiq̄ videre petōr cecus a deo il-
luminatus: ſcȝ a dextris: a ſiniſtris
ante: retro. do. iiij. i. xl. ſer. ij. cir. fi.

Ubiq̄ i celo nati magnā lucem ha
bebunt: ſupra: infra: ⁊ intra. de ſan
cta tri. ſer. ij. in fine.

Ubiq̄ malleus cōterens petā do.
xvi. ſer. j. cir. medium

Vēdēdo nobis regnum celoꝝ de⁹
dimittit ſe a nobȝ decipi. de ſancta
tri. ſer. j. cir. medium

Vēter guloſi eſt ſaccus ſtercoꝝ do.
in. l. ſer. iij. cir. medium

Veritas odium parit. odioſa ē ſup
bis: luxurioſis auaris. do. in paſſio
ne. ſer. j. cir. pn.

Verecundia vtus neceſſaria ad ſa
lutem do. xxiij. ſer. ij. cir. medium

Vermium tria gña que corrodunt
do. xxxiiij. ſer. iij. cir. pn.

Verbū dei dicitur ſemē m̄ltis rōni
bus. do. in. lx. ſer. ij. in pn.

Verbum dei habet virtutem cale-
factiuā nutritiuā ⁊ gñatiuā. ibidē.

Circa verbū dei triplex periculū
ibidem in medio.

Verbū dei ſanat ſpūales morbos; ⁊
quō auditores verbi dei quattuor
habere debent. do. v. poſt. trini. ſer
mo. j. cir. medium et finem.

Verbū in corde eſt ⁊ manifeſtatur
procē do. iiij. aduē. ſer. j. cir. mediū

Veſtimēta aie ſunt bona opa dom̄.
pma aduentus. ſermone primo cir
ca finem.

Veſtis triplex itē etiam antiqua
et noua do. pma aduentus; ſermo.
iij. in medio.

Veſtes defert quis trib⁹ de cauſis.
do. iij. aduentus ſer. ſecundo circa
pncipium.

Veſtes pulchras aſſumere debem⁹
ſpōſo ſimiles do. iiij. aduēt⁹ ſerm̄.
iij. cir. finem

Veſtibus nemo gloriari dȝ do. pma
poſt tri. ſer. j. cir. medium.

Veſtiū pcioſaꝝ petm̄ do. j. poſt tri.
ſer. ij. cir. medium.

veſtes ſordidas abijcere ⁊ pulchras
induere do. j. aduentus ſer. primo
circa pn.

Veſtis oino triplex ē dom̄. viij. poſt
tri. ſer. j. cir. pn.

Veſtis nuptialis eſt charitas do.
xx. ſer. j. circa medium ⁊ ſermo. iij.
cir. medium.

Vexillum chriſti debem⁹ aſſumere
do. j. aduētus ſer. j. cir. medium.

Via eſt triplex. ſ. circularis obliq̄:
et recta do. iiij. aduentus.

ſermo.ij.circa finem.
Uia dñi quadrupliciter ꝑparat̃ do. iiij.aduentus ſer.iij.in ꝑn.
Uia trium dierũ ab egypto. do.iij. poſt tri.ſer.ij.circa finẽ.
Uictores fuerũt romani ꝓpter tria ſcꝫ fidem ſciam et exercitationem do.xxiij.ſer.iij.circa mediuꝫ
Uiduaꝝ tria ſunt gña: et quõ iſtruũtur exemplo eccleſie vidue dominica infra octauas natiuitatis dñi ſer.j.cir.ꝑncipium.
Uidua a qua mortuus deflet̃ dr̃ eccleſia do.xvj.ſer.j.cir.finem
Uidemus nunc obſcure tunc autez clare do.v.poſt paſcha ſer.ij.circa finem.
Uillicus poteſt dici quilibet hõ de iſto villico quattuor ponuntur do.ix.poſt tri.ſer.j.cir.ꝑn.
Uidue decipiũtur ꝛ moleſtant̃ do.xvj.ſer.iij.circa medium.
Uidue debẽt tria vicia fugere: ſocietatẽ: loq̃citatẽ: ꝛ curioſitatẽ ibi nota. Uiduis aliq̃n expedit carere viris ꝛ pueris.ibidem.
Uinum ex aqua miraculoſe factuz optimũ do.j.poſt octauaz epypha. ſermo.j.cir.finem.
Uinea eſt ecc̃lia ſeu vniuerſitas fideliũ. Uinea ſignat aĩaz ſeu cõſciaz et quõ in ea laborandũ dom̃.in.lxx ſer.ij.circa ꝑncipium.
Uineam noſtram videmiare opꝫ: ꝛ quõ tres ſunt mali vindemiatores ibidem circa finem.
Uires regula m̃rimoniales habet quattuor capitula do.ij.poſt trini. ſer.ij.circa ꝑncipium.
Uir ꝛ mulier inter ſe: vide vxor.
Uirginitas eſt ꝑcioſus theſaurus ꝛ quõ virgines inſtruunt̃ dom̃.infra octauam natiuitatis. dominiꝫ ſer. j.cir.medium.
Uirtutes que poſſunt ꝛ neceſſarie ſunt ad ſalutẽ ſunt q̃nqꝫ.ſ. verecundia: fides: timor dilectio ꝛ hũilitas do.xxiiij.ſer.ij.cir.medium.
Uiſio dei ſanctos letificat ꝛ i amore inflãmat.do.vj.poſt tri.ſermone.iij.cir.finem
Uiſio alia vie: alia p̃rie do.xiij. ſermone.j.cir.ꝑncipium.
Uiſio patrie triplex.ibidem
Uita ꝑſens non habet veritatẽ ſed falſitatẽ: icertitudinẽ: ꝛ iꝑfectionẽ do.infra octa.aſcenſionis ſerm̃.j. cir.ꝑncipium.
Uita alia actiua: alia contẽplatiua alia cõpoſita ex vtraqꝫ do.xiij. ſermone.j.cir.medium.
Uite duo ſunt ſigna.ſ.ſenſus et motus do.xiij.ſer.iij.cir.mediũ.
Uita noſtra breuis et caduca eſt: et vapor apparẽs eſt. et ſi adã adhuc viueret: et hodie moreret̃ q̃d ergo vite longitudo illi ꝓfuit do.xxj.ſermo.j.cir.finem
Uitrũ ſeruatũ diu durat: ſꝫ vita hũana q̃trũcũqꝫ ſeruet̃ durare nõ põt.i die pẽthecoſtes ſer.j.cir.medium.
Unguẽtũ triplex ſpũale die paſche ſer.ij.cir.medium
Uocati ſumus a quinqꝫ do.in.lxx. ſer.iij.circa medium
Uocatoꝝ tres ſunt differentie do. ij.poſt tri.ſer.j.cir.mediũ.
Uox dicitur.iohãnes et quare.itez vox poſterior eſt verbo do.iiij.aduentus ſer.j.cir.medium.
Uox clara et ſuauis eſt perfecta. do.iiij.aduentus ſer.ij.cir.ꝑn.
Uox quomodo naturaliter ꝑcedit verbum ibidem.
Uox iohannis baptiſte quomodo fuit ꝑfecta ibidem
Uox ꝑdicatoris qualis dꝫ eẽ ibidẽ.
Uox tube iudicialis tripl'r clamabit.do.xxj.ſer.iij.cir.medium.
Uox xp̃i ſuauiſſima in celeſti p̃ria reſonabit do.xxv.ſer.iij cir.finez.
Uox triplex ſeu ſonus in celeſti patria audiet̃ ibidem.
Uſurarius ꝛ auarus vendunt deum beatam virginem: et om̃s ſanctos do.xxj.ſer.ij.cir.medium.
Utilis quomõ iſte mihi eſt: qui ſibimet eſt inutilis.de ſancta trinita.

mone.ij.circa pncipiũ.
Uulneribus quinq; decoctus eſt pa
nis ſacramentalis do .iiij.in.xl.ſer
mo.iij.circa pri.
Uulnera recentia inueterata .putri
da alit et aliter ſanantur do.j.poſt
paſcha.ſer.iij.cir.medium.
Uulneruz oſtẽſione chriſtus thomaz
in fide ſolidauit.do.j.poſt paſcha.
ſer.iij.circa finem.
Uulnerũ oſtẽſione chriſtus tribulatũ
letificauit deſperatũ certificauit:
et tepidum inflãmauit ibidem.
Uulnera diuerſa diuerſimode ſanã
tur do.iij.poſt tri.ſer.ij.circa prin=
cipium.
Uxorem ducere poteſt quis q̃ttuor
de cauſis.do.j.poſt octa.epy.ſerm.
j.circa finem.
Uxor qualis ſit ducenda:qualr bo
na cognoſcenda q̃lr diligẽda:quali
ter cuſtodienda.et qualr caſtigan
da do.j.poſt oc.epipha.ſer.iij.p to.
Uxori qualis vita poſt mortem vi=
ri ſit eligenda.ibi cir.finem
Uxores tres viduate pulcherrime
rñderũt quare non vellent ,pcede=
re ad ſecũdas nuptias.ibi.in fine.
Uxor.plus dz quis bonitatez i vxo
rem diligere q̃ pulchritudinez do.
xx.ſer.ij in prin.
Uxor dz viro obedientiã et ſubie=
ctionem.ibi cir.prin.
Uxor in domo aie eſt caro ſeu ſen=
ſualitas et rõ eſt vir.qñ autez caro
dñatr rõni tũc eſt pax turpis et per=
uerſa atq; ȝtentio multa ibidem.
Uxor et vir ſibi tria debent ibidez
Uxor ſeu mulier hz quattuor tra=
hentia.ſ.timorez.cuſtodiã: verecũ
diã:et ȝfuſionem. vir aũt vnũ ſolũ
habet ibidem.

Xp̃s i cõgruo
vſu p x pſcribit .Sz ſe
cũdũ rectam ortogra
phiã p ch.ſcribi dz.
xp̃s habuit verz corp9
verã aiam et verã deitatez do.ij.
poſt octauaz.epi.ſer.j.circa finez.
xp̃s eſt dñs noſter ,ppinquus:bene
ficus:et amicus.domi.j.aduentus
ſermo.j.circa medium.
xp̃us regem nr̃m ſuſcipere debe=
m9 ,ppt q̃nq; do.j.adue.ſer.ij.cir.p.
xp̃us eſt frater nr̃.domi.ij.adentus
ſermo.ij.circa medium.
xp̃us eſt conſanguineus noſter et
eſt manſuetus ibidem.
In xp̃o ſunt tria:diuinitas:ſapien
tia z ꝟitas do.ij.adue.ſer.j.cir.pn.
xp̃s apparebit i forma humana cũ
ſocietate i iudicio z oia examina=
bit do.ij.adue.ſer.iij cir.p.i.
xp̃us venit cuz poteſtate multa ad
ſententiandũ et cum maieſtate ad
exequendũ.ibidem.
xp̃s illudit a tribus generibus ho
minuz do.in.l.ſer.j.cir.prin.
xp̃us contra quinq; incõmoda por
tauit quinq; remedia.ibidem.ſer.
ij.circa medium.
xp̃us quattuor vicib9 eſuriuit .do.
in xl.ſermo.ij.circa medium.
xp̃us tentari voluit ibidẽ per to.
xp̃us ieiunauit.xl.dieb9 z de ieiu=
nio mr̃a do.in.xl.ſer.per totum.
xp̃us et diabolus ſunt contrarij in
voluntate z operatione do.iij.i.xl.
ſermo.j.cir.medium.
xp̃us aliqñ fugiebat:aliquãdo oc=
currebat aliquando ſe occultabat
do.in paſſione ſer.iij.cir.prin.
xp̃us per hec nobis dedit exẽplum
fugiendi honores:deſiderandi ad=
uerſa z vitandi iurgia:ibidem.
xp̃us diſcipulos erroneos in fide
confirmauit per omnes quinq; ſẽ=
ſus do.j.poſt paſcha ſer.j.cir. me=
dium et finem.
xp̃us venit ad quinq; genera per
ſonarũ:z illos reficit do.j.poſt paſ=
cha ſermo.ij circa princi.
xp̃i familia triplicẽ habuit differẽ
tiã. Ab aliquib9 em̃ recedit z nun=
q̃ redit. Ab aliquibus recedit z rẽ
dit ab aliquib9 nũq̃ recedit do.iij.
poſt paſcha ſer.j.circa medium.

Tabula.

Xps q̄ eſt ver⁹ ſol multos circuitus et multas vias facit dñica.iiij. p⁹ paſcha ſermo.i.per totum.
xp̄us certificat nos de ſua tempo=rali et eterna generatione do.v.p⁹ paſcha ſermo.ij.circa medium.
xp̄us factus eſt ſpeculuꝫ dei. do. v. poſt paſc.ſer.iij.circa finem.
xp̄us dicit̄ ſol medicus iudex. do. iij.poſt trini.ſer.j.cir.medium.
xp̄us eſt nobis omnia.do.iij.p⁹ tri ni.ſermo.ij.circa principium.
xp̄m accedere debemus ſicut vul=nerati ad medicum:eſtuati ad re=frigerātē ꝫ grauati ad releuatoreꝫ: mortui ad viuificatoreꝫ:peregrini ad ductorem tenebroſi ad illumina torem famoſi ad cibatorem ibideꝫ per totum.
xp̄us de omnibus doctorib⁹ huius mundi nō cepit niſi vnuꝫ.de omni=bus nobilibus niſi vnum de poten tibus niſi tres de diuitibus niſi vnū domini v.poſt trinita.ſermōe. iij. circa finem.
xp̄us frater miniſter et dñs nr̄ do. iij.poſt trini.ſer.ij.cir.medium.
xp̄us hūilitas. pietas liberalitas ptꝫ domi.vij.poſt tri. ſermo.j. cir. prin.et medium.
xp̄us hꝫ potētiā:ſapiētiā:et volūta tē nos ſaluādi.do.xiiij.ſer.iij.cir.p̄
xp̄us ſaluator miſerator et prece=ptor inuocat̄ ad dcē leproſis do.xiiij. ſer.iii.circa principium et medi.
xp̄i magna mīa.potētia ꝛ ſapiētia oñdit̄ do.xix.ſer.ij.circa finem.
xp̄us lignū vite ſanauit per viſum et tactū do.xxiiij.ſer.j.cir.finem.
xp̄us quadruplicē gerit perſonam do.xxv.ſer.i.in principio.

Ydolatrie cul t⁹ a ſūmo rege aſſyrio rū ortū habuit do.iiij. in.xl.ſermo.iij.in pn̄.
ydropicus hꝫ tres miſerias.do.xvij.ſer.j.cir.medium.
ydropiſim itelligere poſſum⁹ ſtiꝫ ſine appetitum delitiarū et honorꝫ ac diuitiarꝫ.do.xvij.ſer.ij.cir.prin.
ymago quadrupliciter fit i ſenſibilibus et quō hō dr̄ ad imagineꝫ dei factus tribus modis domi.v.poſt paſcha.ſer.iij.cir.me.
ymago dei dicūtur viri ſancti p̄ impreſſionē ibidem circa finem.
ymaginem dei ꝛ ſuprāſcriptionē in nobis cuſtodire iſtruimur.do.xxiij ſer.ij.circa me.
ymago moneta et ſupraſcriptio in iudicio examinabitur.ibi.
ymago triplex ē. Una infior a deo impreſſa. Alia interior ſupinducta Tertia exterior transformata.ibi.
ymago trinitatis ſecūdū tres pſo=nas ē mēoria intelligētia et volun tas. Ut mēoria ſit camera pr̄is. In telligētia filij. Et volūtas ſpūſſan=cti.ibidem.
ypocrite ſunt falſi pphete:et iſti ec cleſiam periculoſe impugnant do. viij.poſt trinita.ſer.j.circa me.
ypocrite cognoſcunt̄ per actuꝫ.per vocem.per cibum.ibi.

Zelus nimi⁹ et zelus tepidus et diſcretus do.j.poſt octa. epy.ſermo.circa.prin.
zelotipia reprehenſibilis eſt tam in viro q̄ꝫ in vxore.ibi.
zizania habet viii acutam vento=ſam et venenoſam domi.iij.poſt octa epy.ſer.j circa.me.
zizania oriuntur ex tribus cauſis. do.iiij.poſt octa.epypha.ſermo.ij. poſt medium.

Explicit tabula Alphabetica.

¶Sermones aurei et pulcherrimi
varijs ſcripturaꝝ doctrinis referti
de tēpore per totū annum editi a ſo
lēniſſimo theologie doctore magi
ſtro iacobo de Voragine ordis pre
dicatoꝝ quondam epiſcopo ianuē
ſi feliciter incipiunt.

¶Incipit ꝓlogus in ſermones ma
giſtri iacobi de Voragine.

HUmane la-
bilis vite decurſus ſa-
lubri eruditiōe nos ad
monet rebus non incū
bere perituris: ſed ea
operari ſemper in terris quoꝝ fru
ctus perſeueret in celis dicentē dño
Operamini nō cibū q̄ perit: ſed qui
manet in vitā eťnā. importuna igiť
fratrū inſtātia: non improba teme
ritatꝫ audacia me īducit: vt de euā
gelijs dñicalibus: q̄ leguntꝰ per an-
ni circulū aliquā facerē ꝯpilationē
ſermonū. ⁊ ꝗ̄uis vires meas indi-
cij libra diſcutiēs inueniā fragiles
ſpero tñ ꝙ imperfectū meū ſupple
bit diuina bonitas: ⁊ coadiuuabit
fr̄na charitas: et excuſabit ſincera
ꝗ̄s gerovolūtas. De q̄libꝫ aūt euan
gelio dñicali tres ſermones ꝯponā
ad honorē indiuidue trinitatis glo
rioſe ꝟginis matris dei: ⁊ btī dñici
patris noſtri. Qꝛ vero in ꝑma dñi-
ca aduentus non eſt idē euangeliū
apud oēs: ſed diuerſimode dicitꝰ
a diuerſis. ideo in ꝑmo ſermone ip
ſius dñice ꝓpheticā aſſumpſi aucto
ritatē: ꝑ quā inducimur: vt chriſto
aduenienti: ⁊ cordis preparemus ho
ſpitiū: ⁊ ſibi occurramus per obſeq̄a
gratiaꝝ. ⁊ qm̄ ordinē p̄dicatoꝝ dei
ſuꝫ miſeratiōe ꝓfeſſus ideo ad bea
ti dñici poſtulanda ſuffragia deuo
tus aſſurgo: vt ipſe apud dei miſeri
cordiam exorare dignetꝰ quatinus
pñs opuſculū et ad laudē ſuam diri
gat et ad legentium vtilitatem cō
uertat. et michi ad meritum ꝓue-
nire concedat. Amen.

¶Explicit prologus.

¶Dñica. i. aduē. dñi. Ser. i.

PRepa-
re i occur
ſuꝫ dei tui
iſrl̄. amos
iiij. qñ rex
vł aliquis
princeps
maxie di-
gnitatꝫ ad
ciuitatem
aliquā ēuēturus diuerſi nūcij ꝑmit
tūt ipſius regis ānūciātes aduētū
vt ad ipſū reuerentꝰ ſuſcipiēdū oīs
ſe ꝑparēt ⁊ diſponāt rex iſte magnꝰ
eſt dñs nr̄ ieſus xp̄s q̄ iſto tp̄e ēuētu
rus in carnē ſecūdū eccľie repñta-
tionē: ⁊ iō debemus nos ꝑpare ⁊ re
uerēter ſibi occurrere. iuxta ꝟbuꝫ
ꝑmiſſum quo dꝛ ꝑparare i occurſuꝫ
dei tui iſrael. Jō ſctā mr̄ eccľia ho
die i miſſa tres ſolēnes nūcios ⁊ le
gatos mittit q̄ iſtius regis aduētū
nobis ānūcient: ⁊ ad ipſiꝰ ſuſceptio
nem ſollicitē nos iuitent. vcꝫ ſctm̄
Paulum apoſtolum: zachariam ꝓ-
phetam et Matheum euāgeliſtaꝫ.
Paulus namqꝫ i epiſtola ſua lega-
tionē facit oſtēdens quales debent
eſſe illi qui iſtū regem debēt ſuſci-
pere ānūciās ⁊ proponēs ꝙ tria eos
facere opꝫ. Primo em̄ nō debēt dor
mire ſed vigilare cum dicit. Rom̄.
xiij. Hora ē iā nos de ſomno ſurge-
re nox ꝑceſſit dies appropiquabit.
olim quidem fere oēs i pctīs dor-
miebāt: et a bono opere torpebāt.
Nec mirum: quia in nocte erāt. Jn
nocte quidem tria ſunt q̄ dormire
faciūt ⁊ ſomnum iducūt. ſ. obſcuri-
tas: frigiditas et humiditas. Nox
quidem naturaliter eſt obſcura fri
gida et humida. Obſcuritas quidē
ſomnū inducit. vñ homines dormi
re volētes loca obſcura q̄rūt. Frigi
ditas etiā ſomnum inducit. Vñ in

hyeme ꝛ i frigida cōplexiōe ſomn⁹
ꝓfūdus laudabilis eſt i ꝯtraria ve
ro ſuſpectus. humiditas etiā cau=
ſat ſomnū. Nā ſecūdū philoſophū va
por humid⁹ a cibis reſolut⁹ dū ad ce
rebꝛū aſcēdit ſōnnū īducit hic eſt ꝙ
pueri magꝭ dormiūt ꝙ̄ ſenes: quia
plus abūdāt i hūiditate. Nō fuit ḡ
mirū ſi āntiqui dormiebāt. qꝛ erāt in
obſcuritate ignorātie. i frigiditate
dilectiōis diuīe: ꝛ humiditate car=
nalis ꝯcupiſcentie. Dyabol⁹ quidē
in his trib⁹ locis dormit. ſ. i loco ob
ſcuro: frigido: ꝛ humido. ꝛ iō ſecum
dormire ceteros faciebat Job .xl.
Sub vmbra dormit eccl'ie obſcuri=
tas ignorantie. Jn ſecreto talami.
Ecce frigiditas dilectiōis diuīe i lo
cis humētib⁹ ecce hūiditas carna=
lis ꝯcupiſcētie. Sꝫ iſta nox iā ꝑceſ=
ſit et dies appropiquit. ꝛ iō non eſt
dormiēdū ſꝫ vigilādum. aduenit ei
ꝟa lux q̄ obſcuritatē ignorātie ex=
pulit ꝛ ſplēdorem ſapiētie adduxit.
Eſa. ix. ꝑpl's q̄ ābulabat i tenebris
vidit lucē magnā. Aduenit verus
ignis q̄ frigiditatē fugauit. ꝛ totū
mūdū i dei amore accēdit .Luc. xij.
Jgnē veni mittere i ťrā: ꝛ q̄d volo ni
ſi vt ardeat. Aduenit ver⁹ ſol q̄ oēꝫ
nebulam carnalis ꝯcupiſcētie i aīo
exiccauit ꝛ ab oī humore ipſi⁹ ꝯcu=
piſcētie carnalis aīaꝫ arefecit. Ec=
cle. xliij. Apti ſūt theſauri ſapiētie
ſ. ſola res radij: ꝛ aduolauerūt nebu
le ſicut aues. Secūdo apl's āñūciat
ꝙ debem⁹ veſtes ſordidas abīcere
ꝛ pulchras īduere oñdēs ꝙ debem⁹
abīcere tria gñā veſtiū ſordidaꝝ. ſ.
veſtē nigrā cū dicit abīciam⁹ opa
tenebraꝝ. veſtē imūdā cū ſubdit. nō
i comeſſatiōibus ꝛ ebrietatib⁹ nō in
cubilibus ꝛ īpudicitījs. Et veſtē la=
ceratā cū ſubdit: nō ī ꝯtētiōe ꝛ emu
latione. Veſtē nigrā facit auaricia
Auar⁹ eñ nigredinē ꝯtrahit corpa
lem ex eo ꝙ ſollicitudie vexāt ꝛ ſpūa
lem qꝛ cū pecunia ſit lutū in aīa co
inquinatur: et qꝛ ſic ſunt denigra=
ti ꝛ fedati a deo minime cognoſcunt
Treñ. iiij. Denigrata eſt ſuꝑ carbo
nes facies coꝝ ꝛ nō ſunt cogniti in
plateis. Veſtē imūdā facit luxuria
q̄ eſt penitus odiēda. Vñ iudas i ca
nonica ſua. Odiētes eam q̄ eſt car
nalis maculatā tunicā: veſtē lace=
ratā facit ſupbia. vñ dr̄ Prouer. xiij
Jnť ſupbos ſp̄ iurgia ſūt. Abiectis
ſordidis vitioꝝ veſtib⁹ monet apl's
vt īduamur veſtes ꝟtutū ꝛ bonoꝝ
opeꝝ. Quas q̄dē ꝟtutes vocat īdu=
mēta arma ꝛ lucē dicēs induamur
arma lucis. Dicūtur aūt īdumēta ꝗ
qꝛ virtutes pctā operiūt, i. Pe. iiij.
Charitas operit m̄ltitudinē pctoꝝ.
Dicūť arma qꝛ aīam ab inſidijs de
monū cuſtodiūt. Vñ de elemoſyna.
Eccl'. xxix. Sup ſcutū ꝛ ſup lāceā ad
uerſ⁹ inimicū tuū pugnabit. Dicūť
lux: qꝛ lucidū ꝛ ornatū faciūt. Vñ di
cit de aīa ꝟtutib⁹ ornata. ꝑ . Aſtitit
regina a dextris tuis. Tertio apl's
nūciat ꝙ xp̄i vexillū debeam⁹ aſſu
mere dicēs. Induimini dñꝫ nr̄m ie
ſum xp̄ꝫ. Jſtud vexillū eſt xp̄s i cru
ce affix⁹ cui⁹ mēoriā i cordib⁹ debe=
m⁹ ſemꝑ retinere. haſta iſti⁹ vexil=
li ē lignū crucis. Velū eſt caro xp̄i
cruci affixa. Que triplici colore fu
it depicta. ſ. albo rubeo ꝛ nigro. Ca
ro eī xp̄i ꝛ fuit albiſſima ꝑ īnocētie
puritatē ꝛ fuit rubea ꝑ ſanguis aſꝑ
ſionē et fuit nigra ꝑ mortis liuorē.
Vñ ſi ip̄a caro loq̄ poſſet dicere Cā
ti. j. Nigra ſuꝫ ꝓpť liuorē: ſꝫ formo
ſa ꝓpter īnocētie decorē ſicut pel=
les ſalomonis ꝓpter ſāguīs aſꝑſio
nē. Jlle pelles erāt arietū rubrica
te. ¶ Poſtq̄ȝ eccleſia miſit apl'ꝫ q̄ an
nūciat q̄les debēt eſſe illi qui debēt
iſtū regē ſuſcipe. Mittit ſecūdū nū
ciū. ſ. zachariā ꝓpham qui nob̄ an
nūciat q̄re et ꝓpť quid iſtū regē de
beam⁹ ſuſcipe dicens. Dicite filie
ſyō. Ecce rex tuus venit tibi mā̄ſue
tus. Circa hoc ſciendū ꝙ libenť ſu=
ſcipiam⁹ q̄ttuor gñā pſonaꝝ. ſ. dños
ꝓpīq̄s ꝛ bñficos: ꝛ amicos. Libēťer

igiꝛ xp̄m ſuſcipere debemꝰ:qꝛ ipſe
ē dñs ⁊ rex nr̄ qḋ notat̄ cum dr̄:ecce
rex. De hoc ip̄e ſibi ꝑhibet teſtimoīū
dicēs. Johā. xiij. Uos vocat̄ ṁ ma
gr̄ ⁊ dñe ⁊ bn̄ dicitꝫ.ſū etei. Eiuſdez
xviij. Tu dicis qꝛ rex ſuz ego. Nec
ſūt iſta ỽba ſupbie iactātie vl̄ elatio
nis ſꝫ ſalutifere iſtructiōis. deꝰ eṁ
ſupbire ñ pōt. Supbire e iē ſup ali=
os ire hō igr̄ ſupbire pōt:qꝛ ſup ali
os ſe hꝫ. Eccl̄. v. Excelſo excelſior ē
aliꝰ. Sil̄r ⁊ āgelꝰ ſupbiuit:qꝛ ſup ſe
deū habuit. Deꝰ aūt ſupbire ñ pōt:
qꝛ ſup oēs eſt. ❡ Scḋo eſt ꝓpiqꝰ et
frat̄ nr̄ cū dr̄ tuus. i. de tua ſtirpe ꝓ
genitꝰ. Geñ. xxxvii. Frat̄ eṁ et ca
ro nr̄a eſt Ber. Puto ꝙ iā ṁ deſpicē
ñ poterit os ex oſſibꝰ meis et caro ḋ
carne mea. humana igiꝛ natura in
magna puritate et reuerētia eſt ha
bēda Tū qꝛ ad dei imaginē ē facta
tū qꝛ nat̄e āgelice coeq̄ta. tū qꝛ a fi
lio dei aſſūpta ❡ Tertio ē bn̄ficꝰ nr̄
cū dicit̄ vēit tibi. i. ad vtilitatē tuā.
hō q̄dē amiſerat faciē dei habita=
tionē celi:et tenebat̄ i carcerē lym=
bi Gꝫ dr̄. Job. xxiii. Si fuerit ꝓ eo ā
gelꝰ loq̄ns. i. xp̄s q̄ dr̄ magni ꝯſilii ā
gelꝰ depcabit̄ dñꝫ et placabis ei fi=
et et videbit faciē eiꝰ i iubilo. Ecce
qꝛ acq̄ſiuit hōi faciem dei:liberauit
aiaz ſuā vt nō ꝑgeret in interitū Ec
ce qꝛ eripuit eū a carcere īferni. Sꝫ
viuēs lucē videret. Ecce qꝛ ſibi acq̄
ſiuit lucidū locū celi. ❡ Quarto eſt
amicꝰ nr̄ cū dicit̄ māſuetꝰ. Ip̄e eṁ
int̄ nos ſicut amicꝰ int̄ amicos mā
ſuete ⁊ hūilit̄ ꝯuerſatꝰ fuit. Math.
xi. Diſcite a me:qꝛ mitꝭ ſū ⁊ hūilis
corde. Qui eṁ oliꝫ erat leo ſeuerꝰ
mō factꝰ eſt agnꝰ māſuetꝰ. Legitur
ꝙ rhinoceros nulla violentia capi
pōt ſꝫ in ſinu virginis redeſcit et to
talit̄ manſueſcit. Sic et deꝰ leo for
tiſſimꝰ in ſinu ỽginis requieſcens
factꝰ eſt agnꝰ. Poſtq̄ apoſtolꝰ nun
ciauit q̄les debent eē illi a quibus
rex iſte eſt ſuſcipiendꝰ. Et poſtq̄ ꝓ
pheta ſubiūxit. quare et ꝓpt̄ quid
ſit ſuſcipiendꝰ. Mittit eccl̄ia t̄tiuz
nunciū. ſ. euangeliſtā matheū:q̄ an
nunciat ꝙ ſit ſuſcipiēdꝰ:⁊ hoc exē=
pl̄oſ̄ bar. ❡ Primo igitur ſuſcipien
dꝰ e cū operibꝰ charitatis:qḋ nota
tur per hoc ꝙ veſtimēta ſua ꝓſter=
nebāt in via. Ueſtimēta anime ſpi
ritualia ſūt bona opera. Apo. xvi.
Beatꝰ qui vigilat ⁊ cuſtodit veſti=
mēta ſua ne nudꝰ ambulet. Iſta ve
ſtimēta i via ꝓſternimꝰ qñ nr̄a pau
pibꝰ ⁊ viatoribꝰ pegrinis ꝯicamus
Eccl̄. xi. Mitte panē tuū ſr̄ trāſeū=
tes aq̄s:⁊ pꝰ m̄lta tp̄a inuenies illū.
Panē nr̄ꝫ ſup trāſeuntes aq̄s mitti
mꝰ:qñ paupibꝰ pegrināntibꝰ elemo
ſynas nr̄as damꝰ. Dicit̄ ꝙ ſerpēs i
veſtitū iſilit ⁊ nudū fugit Sic ⁊ dia
bolꝰ ē in illis diuitibꝰ q̄ nūq̄ paupe
ribꝰ cōmūicant̄. Ab illis aūt fugit
q̄ paupibus diſtribuunt̄ ❡ Scḋo cū
puritate ⁊ mūdicia cordis. qḋ nota
tur per hoc ꝙ ſibi obuiauerūt cuꝫ ra
mis oliuaꝝ. Sunt quidam tanq̄ li
gnū putridū:quoꝝ ꝯſciētia immūdi
ciaꝝ oīꝫ eſt ſcientia. Johel. i. Cōpu
truerūt iumēta i ſtercore ſuo. Qui=
dā tanq̄ lignū aridū:q̄rum ꝯſcientia
oīm hūore deuotiōis eſt vacua. ꝑs.
Aruit tanq̄ teſta ỽtꝰ mea Quidam
tanq̄ lignū viride iſtar oliue quoꝝ
ꝯſciētia virore oīꝫ ỽtutū ē amena.
Prouer. xi. Iuſti q̄ſi virens foliuꝫ
germinabūt. ❡ Tertio cuꝫ triūpha
li victoria qḋ ſignificat̄ per hoc ꝙ
cū ramis palmaꝝ ſibi obuiauerūt
Alij aūt recte ramos portare pn̄t q̄
vincunt diabolū eiꝰ ſuggeſtiōibus
reſiſtendo Iaco. iiij. Reſiſtite dia=
bolo ⁊ fugiet a vobis. Qui vincunt
mūdū fidē cuꝫ operibꝰ ſeruando. i.
io. v. hec ē victoria q̄ vincit mūduꝫ
fides nr̄a:Qui vincunt corpꝰ ꝓpri
um ipſiuꝫ caſtigādo. i. Coꝝ. xi. Ca=
ſtigo corpꝰ meuꝫ ⁊c. ❡ Quarto cuꝫ
laude diuīa. qḋ. notat̄ ꝑ hoc ꝙ xp̄m
laudabāt dicētes:oſanna filio da=
uid ⁊c. iſta laudatio dꝫ fieri ore cor
de:⁊ ope. De laude cordis dicitur.

Ephe.v. Cantātes et psallētes in cordib⁹ vestris dño. Laudatio aūt oris nō vꝫ sine laude cordis. Esai.xxix. Appropinq̄t pp̄ls iste labijs suis: cor aūt eoꝝ longe ē a me. Nec vtra qꝫ valet sine tertia.i.laude operis. mat.vij. Nō oīs q̄ dicit mihi dñe dñe q̄ ad laudē cordꝫ et oris itrabit i regnū celoꝝ: sꝫ q̄ facit volūtatē patris mei q̄ in celis ē. quo ad laudē opis. ipse intrabit in regnum celorum.

¶ Sermo secundus.

Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuet⁹ sedēs sr̄ asinā et pullū filiū subiugalis. Math. xxi. Si aliquē pncipē ad nos vētuꝝ scim⁹ ipsū ppt̄ q̄nqꝫ libent̄ et reuerent̄ suscipe debemus Pmo ppt̄ statū qr̄.s.eēt psona sublimis. Scdo ppt̄ affectū qr̄.s. ppinqu⁹ vl̄ affinis Tertio ppt̄ bn̄ficiū qr̄.s. veniret vt n̄ rapet n̄ra: sꝫ retribueret sua. Quarto ppt̄ officiū qr̄ scirem⁹ q̄ n̄ hꝫ officiū seuē iusticie sꝫ pie mie Quīto ppt̄ comitatū qr̄ scirem⁹ q̄ nō ducit secū exercitū grādē vl̄ crudelē: sꝫ mitē et clemētē. Istꝫ q̄nqꝫ de causis regē n̄rꝫ dñꝫ iesū xp̄ꝫ in carnē scdꝫ eccl̄ie repsentationē tēpore isto vētuꝝ reuerent̄ suscipe nos opꝫ Pmo ppt̄ statū qr̄ iste rex ē valde excellēs et sublimis. qd̄ notat̄ cū dicit̄ Ecce rex. Apoc.xix. habēs in vestimēto ⁊ in femore suo scriptū rex regū et dñs dn̄antiū. Multi tn̄ negant ipsū eē regē.io.xix. Nos n̄ habem⁹ regē nisi cesarē. Xp̄us dicit̄ chrisma te vnct⁹. Cesar dicit̄ a cedēdo. Tales igit̄ respuūt regē vngētē et eligūt sibi diabolū cedētē iste rex triplex hꝫ regnū.de q̄ dicit̄. philip.ij. in noīe iesu oē ge.flecta.cele.tre.et infernoꝝ. hꝫ etiā tres differantias militū: qꝫ q̄dā sūt decertātes istos pōit in regno trestri. De q̄ꝫ nūero erat q̄ dicebat. Ephe.vi. Nō ē nobꝫ colluctatio aduers⁹ carnē et san.ꝛc.

Alij sūt milites triūphātes. Istos pōit in regno celesti: qb⁹ post victoriā dat coronā.ij.Thimo.v. Nō coronabit̄: nisi q̄ legi.cer. Alij sūt succūbētes et terga vtētes. istos collocat in carcē īternali. Esa.xxiiij. Cōgregabunt̄ i ꝯgregatiōe vni⁹ facis in lacū ⁊ claudēt ibi i carcē ¶ Scdo libēter dem⁹ ipsū suscipē ppt̄ affectū. qr̄ ipē ē frat̄ n̄r. qd̄ notat̄ cū dr̄. tu⁹.i.de tua origie ꝓcreat⁹ Noluit ei xp̄s parētelā ꝯtrahē cū natura angelica: sꝫ hūana.hebr.ij. Nusqꝫ ei angelos apphēdit: sꝫ semē abrahe apprehēdit. Ex q̄ videt̄ q̄ inter deū et hoiēꝫ ē maior fratnitas: int̄ deū et angelū: maior affinitas: maior ꝯsanguinitas: ⁊ maior cognatiōis firmitas. Fratnitas q̄dēꝫ q̄ tn̄ causat̄ ex alto pentū firma ē. sꝫ q̄ ex vtroqꝫ cātur firmissia ē. Angel⁹ ē frater xp̄i tātū ex pte p̄ris etni q̄ ē pr̄ etiā xp̄i: scꝫ p etnā gn̄ationē et āgeloꝝ scꝫ p etnā creationē. hōꝫ ē xp̄i frater et parte p̄ris etni qui ē christi pr̄ p eternā gn̄ationē.et hoīs per creationē.et ex parte matris qr̄ virgo btā fuit mat̄ xp̄i ⁊ n̄ra. Vn̄ xp̄s nusqꝫ vocat angelos fr̄es suos. sꝫ hoiēs dicēte ps. Narrabo nomē tuū fratribus meis. Legit̄. Gene.xliij. Quod ioseph in suo ꝯuiuio maiorē ptē dedit beiamī q̄ frat̄ suus erat ex vtroqꝫ parēte q̄ ceteris: qui t n̄ fr̄es sui erāt ex alto parēte: qr̄ xp̄s duplicē refectionē homī dabit.s.i sua diuinitate ⁊ i sua hūanitate. Angelos aūt tātū in sua diuinitate reficit. ¶ Secūdo ē maior affinitas Magna q̄dā affinitas ꝯtrahit̄ quādo quis filiā suā alicui dat vl̄ accipit: sꝫ maior qr̄ vtroqꝫ mō ē. de⁹ filiā suā.i.imaginē suā ⁊ similitudinē suā angelo dedit qr̄ ipsū ad imaginē suā creauit homini vō imaginē suā dedit: ⁊ insup sororē nostrā.i.hūanā naturā filio suo accepit. Ihere.ij. Recordatus sū tui miserās adolescētiā tuā ⁊ charitatē desponsatiōis tue. Eiusdem

Sermo .ii.

xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te
idõ attraxi te miſerans vñ dicitur in
ꝑſa. Maritari noluit ṽbũ dei altiꝰ
nubere nõ potuit caro glorioſ. ¶Ter
tio ẽ maior ↄſãguinitas magna q̃=
dẽ cõſanguitas ẽ quãdo quis alte=
ri attĩet ex vna lĩea ↄſãguinitatis.
Maria vero q̃ſi ex duabus. Qñ deꝰ
ãgelũ ad imaginẽ ſuã creauit: tũcq̃
dãmodo de ſua ꝓgenie eũ fecit ho
minẽ ṽo ⁊ de ſuo gñere fecit iuxta
illõ Actuũ. xvii. ipſiꝰ ei genꝰ ſumus
Genꝰ ẽ cũ ſumꝰ dei. ⁊c. ⁊ iſup de nr̃o
gñe fecit ſe. Rom̃. i. Qui factꝰ eſt ei
ex ſemĩe dauid ſcdꝫ carnẽ ¶Quar
to ẽ maior cognatiõis firmitas. Cũ
ei triplex ſit cognatio. ſ. legalis q̃ ẽ
ꝑ adoptionẽ. ſpiritualis q̃ ẽ ꝑ baptiſ
mi regenerationẽ carnalis q̃ ẽ per
carnis ꝓpagationẽ. Angelꝰ attĩet
xp̃o cognatiõe legali: q: deꝰ eos ĩ fi
lios adoptauit. hõ ṽo attĩet xp̃o co
gnatiõe legali: q: deꝰ eos in filios
adoptauit. Epheſ. i. Predeſtinauit
nos ĩ adoptionẽ filioꝝ ꝑ ieſũ xp̃ꝫ. et
ſpirituali: q: eos ĩ baptiſmo ĩ filios
regenerauit. Joh. iij. Niſi qs rena=
tꝰ fuerit denuo ⁊c. Et carnali: quia
xp̃s ex ꝓgenie homĩs naſci voluit ⁊
carnẽ ⁊ ſãguinẽ accepit hebr. ij. Q:
igit̃ pueri cõicauerũt carni ⁊ ſãguini
⁊ iõe ſilr ꝑticipauit eiſdẽ. ¶Tertio
debemꝰ ipꝫ ſuſcipe ꝑ bñficiũ quod
notat̃ cũ dicit̃. Uenit tibi. i. ad vtili
tatẽ tuã Nõ ei vẽit vt auferret nr̃a
ſꝫ vt daret ſua. Oĩa ei q̃ habuit no=
bis dedit ſcꝫ regnũ ſuũ ĩ poſſeſſionẽ
Math. xxv. Poſſidete paratũ vobꝫ
regnũ a ↄſtitu. mũdi. Corpꝰ ſuũ ĩ re
fectionẽ. Joh. vi. Caro mea vere ẽ
cibus. Sãguinẽ ſuum in ablutionẽ
pctõꝝ. Apo. i. Lauit nos a pctis no
ſtris in ſãguine ſuo. Aĩam ſuã in re
dẽptionẽ. Joh. x. Animam meam
pono ꝓ ouibꝰ meis. Et diuinitatẽ
ſuã ĩ fruitionẽ. Joh. xvii. hec ẽ vita
eẽna vt cognoſcãt te ſolũ ṽũ deũ et
quẽ mi. ieſũ xp̃ꝫ. ¶Quarto debemꝰ
ipꝫ libẽter ſuſcipe ꝓpt̃ officiũ: q: nõ
hꝫ officiũ ſeuere iuſticie: ſꝫ pie mĩe
qd̃ notat̃ cũ dr̃ mãſuetꝰ ¶Circa qd̃
ſciẽdũ q̃ q̃dã mãſuetudo ẽ a natu=
ra vñ dt̃ phũs q̃ hõ ẽ aĩal mãſuetũ a
natura. q̃dã a gr̃a q̃ ẽ q̃dã virtus ĩfu=
ſa. Prouer. iij. Mãſuetis aũt dabit
gr̃az. Quedaz ab hũana induſtria:
ſiue ĩ lõga experiẽtia ſicut aĩalia do
meſtica dicimꝰ mãſueta. i. manu aſ
ſueta. Xp̃s igit̃ dr̃ mãſuetꝰ a natura
diuĩa: q: deꝰ naturalit̃ ẽ manſuetus
⁊ piꝰ p̃s. Tu aũt dñe ſuauis ⁊ mitis
Et a natura hũana: q: de mãſueto
patre. ſ. dauid natꝰ ẽ p̃s. memento
dñe dauid ⁊ oĩs mã. eiꝰ. ¶Secũdo
fuit mãſuetꝰ a gr̃a. Spũs eñ ſctũs
adeo eũ vnxit q̃ mãſuetũ eũ totalit̃
fecit. Jſa. lxi. Spũs dñi ſup me eo q̃
vnxerit me ad ãnũciãdũ. ⁊c. ¶Ter
tio factꝰ ẽ mãſuetꝰ a magna expiẽ
tia: q: lõgo tp̃e nr̃as iſfirmitates eſt
expꝰtꝰ: ⁊ idõ factꝰ ẽ valde mãſuetus.
Et ſicut auis domeſtica ſtatĩ currit
ad oñſionẽ carnis: ⁊ ouis domeſtica
ad oſtẽſionẽ rami virẽtꝭ. Sic xp̃us
adeo ẽ domeſticꝰ q̃ ſtatĩ ad quodli
bet deſideriũ cordis nr̃i occurrit: idõ
monemur. Sophõie. ij. Querite iu
ſtũ q̃rite mãſuetũ Quito debemus
ipſũ libenter ſuſcipere ꝓpter comi
tatũ: q: ducit comitatum ſecũ hu=
milẽ. quod notat̃ cum dicit̃ ſedens
ſup aſinã ⁊ pullũ ihero. Per aſinaz
ſignificat̃ ſynagoga iudeoꝝ q̃ iugũ
legis trahit. Per pullũ eccl'ia gẽtiũ
q̃ tãq̃ filia ſynagoge fuit gẽita. Xp̃s
igit̃ ſuper aſinaz ⁊ pullum ſedit: q:
vtrũq; populũ ſibi cõiũxit Uterq;
tamẽ ligatꝰ erat funibꝰ peccatorũ:
q: ſicut dicitur Roma. iij. Nõ enim
eſt diſtictio: oĩs ei peccauerũt Jſte
funis ſepe cõficitur ex multis filis.
Nã mala cogitatio parit delecta=
tionẽ delectatio cõſenſũ Cõſenſus
operationẽ: operatio conſuetudi=
nẽ: ↄſuetudo. cordis duriciã Duri
cia neceſſitatẽ. Neceſſitas deſpera
tionẽ. deſperatio mortẽ eternã. Sꝫ
dt̃ dominꝰ diſcipulis ſuis ſoluite et

adducite mihi Peccatoꝛ em̄ ſoluit
a deo per īfuſionē gr̄e ꝓueniētꝫ.ꝓ.
Dominus ſoluit cōpeditos. Et a ſe
ip̄o merito ꝯtritiōis. Eſa.lviij. Sol
ue faſciculos depꝛimētes. Et a mi=
niſtris dei poteſtate iuriſditionis.
Math.xv.j. Quodcūq ſoluerꝫ ſup
terram erit ſolutum ⁊ in celis.

¶Sermo terti⁹ de domi. eadem.

Benedictus
q̄ venit ī noīe dn̄i. Iſte
turbe vidētes magna
lia ⁊ crebra miracula
q̄ xp̄s faciebat ⁊ maxi
me audiētes ꝙ lazarū qua triduā=
nū ſuſcitauerat: ꝓut habet. Johā.
xij. Sibi obuiā ꝓceſſerūt ⁊ ip̄m cuꝫ
ramis ⁊ frōdib⁹ dignis laudib⁹ ex=
tuleſt dicētes. Benedict⁹ q̄ venit ī
nomīe domini. In qb⁹ verbis tria
ponūtur. ¶Primo em̄ ponitur ip=
ſarū turbarū digna laudatio. cum
dicit. Benedictus. Secundo ipſius
laudatiōis rō cū ſubdit. Qui venit
¶Tertio ipſi⁹ rōnis explanatio cū
cōcludit. in noīe dn̄i. Laus aūt iſta
fuit digna ex pte laudātis. laudati
rei laudande: ⁊ modi laudandi.
Ex pte laudātꝫ tūc eſt digna qn̄ il=
le q̄ laudat dign⁹ ē laudare: qꝛ ſi=
cut dicitur. Eccl'.v. Nō ē ſpecioſa
laus ī ore pctōris Tūc aūt ē īdigna
qn̄ nō ē a deo miſſus.ꝓ. Pctōꝛi aūt
dixit de⁹ Quare tu enarras ⁊c. iſti
aūt erāt digni laudare ex eo ꝙ xp̄ꝫ
imitabant fide ⁊ deuotiōe. Un̄ dici
tur. math xxi. Uidētes pueros cla
mātes. oſāna ⁊c. iſti. ei dicebāt pue
ri: ſi tm̄ ꝓpt etatē ſꝫ marie xp̄t ino
cētiā ⁊ puritatē. Scd̄o fuit digna ex
parte laudati. qn̄ ille q̄ laudat ē di=
gn⁹ laudari. Un̄ dr̄ de īdignis lau=
de.ꝓ. Laudat pctōꝛ ī deſiderijs aīe
ſue. Xp̄s aūt ñ tm̄ laude nr̄a ē dign⁹
ſꝫ etiā oēꝫ laudē excedit āgelicā et
hūanā. Eccl'.xliij. Bn̄dicētes deuꝫ
exaltate eū qm̄ potēs ē: maioꝛ ē ei
oi laude. Tertio fuit digna ex pte
rei laudāde. Tūc ei ex parte rei lā
dāde laus ē digna qn̄ quis laudat
de re digna. Un̄ dicit de his qui de
malis laudabāt. Eſa.iij. Popl'e me
us q̄ btm̄ te dicūt ipſi te decipiūt. Iſti
aūt xp̄m laudabant de re que om=
ni laude digna erat: ſcꝫ ꝙ in nomīe
domi venerat. Quarto fuit digna
ex pte modi laudandi: quia fiebat
ab illis q̄ p̄ibāt ⁊ qui ſequbātur:
⁊ etiaꝫ q̄ cominabantur. illi qdem q̄
preceſſerūt. ſ. patriarche ⁊ ꝓphete
eū cū magno deſiderio expectabāt
Ber. ſup Cātica. Deſideriū patrū
ſuſpirātiū xp̄i in carnem aduentū
frequētiſſime cogitans cōpungoꝛ
⁊ cōfundoꝛ ī memetipſo. et nūc vix
cōtineo lachꝛymas ita pudet corpo
ris tēpiſq miſerabiliū tēporū hoꝝ
Cui nāq noſtrū tm̄ ingerat gaudi
um gr̄e huius exhibitio qñtū accē=
derat veteres deſiderata ꝓmiſſo.
Cōcomitātes .i. ap̄li qui ei⁹ v̄bis
auidiſſime paſcebant. miracula ad
mirabāt ⁊ exēpla imitabant. Nos
aūt q̄ ſeqm̄r debem⁹ ipſū ſēper hr̄e
ī ore ꝑ grax̄ actionē ꝓ. Semꝑ laus
ei⁹ ī ore meo Et ī corꝑe ꝑ mortifica
tionē. i. Coꝛ. vi. Empti eſ eſtꝫ ꝓcio
magno. Et ī corde ꝑ meditationē.
Deut. vi. meditaberꝫ ſedēs ī domo
tua ⁊c. et ī oꝑe ꝑ imitationē Qꝛ ſcd̄ꝫ
Aug. Sūma xp̄iane religiōis ē hūc
imitari quē colim⁹. Scd̄o pōit hui⁹
laudatiōis rō. cū dr̄ q̄ vēit. Jdō e ī eū
laudabāt: qꝛ ī mūdū venerat ⁊ nr̄aꝫ
redēptionē ꝓcurabat Ex q̄ igit ad
nos vēit ꝑ carnis ſuſceptionē ſcd̄ꝫ
eccl'e rep̄ſētationē debem⁹ nos oꝛ=
nare ⁊ ſibi reuerēt occurē aſſumen
do veſtes albas deauratas ſiue ru=
beas ⁊ varias. Ueſtꝫ alba ē ip̄a pu
ritas. ⁊ q̄ dr̄ Apo. iij. Ueſtimētꝫ al=
bꝫ īduarꝫ: vt ñ appeat ꝯfuſio nudi=
tatꝫ tue. Ueſtꝫ deaurata ē ip̄a cha=
ritas. Sicut ei aurū ñ pōt putreſcēſie
⁊ charitas ñ pōt d̄ficē. i. Coꝛ. xiij.
Charitas nūq̄ excidit Eſt ⁊ chari=
tas veſtꝫ rubea qꝛ facit alaꝫ rubētē

.i. igne amorꝫ feruētē. Ueſtꝫ varia
ē ṽtutū diuerſitas. De hac triplici
veſte dicit̄ i p̄. Aſtitit regia ꝛc. Btā
ē igr̄ illa aīa q̄ xp̄o aduenieti occur
rit cū veſte alba puritatꝫ. cū veſte
deaurata ſiue rubea charitatꝫ ꝛ cū
veſte varia m̄ltiplicis ṽtutꝫ. De ta
li aīa dr̄. Prou. vlti. Stragulatā ve
ſtē fecit ſibi. ecce veſtꝫ varia ṽtutū.
nā ſcḋz Iſid. Stragulata veſtꝫ ē ve
ſtꝫ diſcolor ſic dicta eo q̄ i ſtratu vl̄
amictu ſit apta. Byſſ⁹ ecce veſtꝫ al-
ba puritatꝫ. Et purpura īdumētuz
ei⁹. ecce veſtꝫ rubea charitatꝫ. Ue
aūt illi ꝛ iterꝫ ve q̄ ſibi ecōtrario oc
curret cū veſte nigra ſāguinolēta ꝛ
ſordida. Quis hō ē q̄ ferre poſſet ſi
ſibi ſ͛ vltra marinis ptib⁹ veniēti vxor
occurret hñs veſtes nigras ſāguino
lētas ꝛ ſordidas. nōne eā calcib⁹ tru
deret. ꝛ tāq̄ iſanā ꝛ adulterā r̄pudia
ret. Illa ei aīa hꝫ veſtē nigrā q̄ n̄ hꝫ
cādorē puritatꝫ: ſꝫ nigredinē pcti
mortalis. Nō ē ei collatā nigra ꝯ̄ aīa
i pctō mortali poſita. Nau.ii. Faci-
es oīm ſicut nigredo olle. Iō tales
aīe q̄ñ de hac vita exeunt: nec a deo
nec ab āgelis cognoſcūt: ſꝫ tāq̄ igno
te abiiciūt. Threnoꝝ. iiii. Denigra
ta ē ſr̄ carbōes facies eoꝝ nec ſūt co
gniti i plateis ſcꝫ hieruſalē celeſtꝫ.
Illa hꝫ ſāguiolētā q̄ n̄ hꝫ veſtē au-
reā ſiue rubeā charitatꝫ ſꝫ hꝫ cor ſā
guiolētū p odiū ꝯ̄uerſe volūtatꝫ. Ta
les cū ſua veſte igne iſernali ꝯ̄burē
tur. Eſa. ix. Ueſtimētū mixtū ſan-
guie erit i ꝯ̄buſtionē ꝛ cib⁹ ignis. Il
la hꝫ veſtē ſordidā ꝛ pānoſā q̄ nō hꝫ
varietatē ṽtutū: ſꝫ varietatē vitioꝝ.
Iſtā aūt pānoſā veſtē ap̄ls abiiciē-
dā admōet dicēs. Rom. xiii. Abiicia
m⁹ opa te ꝛc. Sꝫ poſſet aliq̄s dicere
poſſū h̄re vtrāq̄: ſcꝫ veſtē nouā ṽtu
tū ꝛ veterē vitioꝝ. Ad q̄s dñs r̄ndet
dicēs Math. ix. Nemo imittit cō-
miſſurā pāni rudis i veſtimētū ver⁹
ꝛc. tertio pōit hui⁹ ratiōis explana
tio. Cū dr̄. In noīe dñi. Et pōt hoc i
telligi de triplici aduētu: vꝫ de ad-
uētu i carnē: q̄ tūc venit i noīe dñi.
i. ad notificādū nomē dñi. Ioh. xvii.
Pr̄ māifeſtaui nomē tuū ꝛ cetera.
Uel de aduētu ad iudiciū: et tūc ve
nit in nomie dñi. i. i ptāte dñi. Ioh.
v. Poteſtatē dedit ei iudiciū facē:
q̄ filius hoīs eſt. Uel de aduētu i
mente: q̄ eſt p pcti remiſſionē et ṽtu
tis iſuſionē: et tūc venit i noīe dñi.
i. i glīa dñi p̄. Propter nomē tuum
dñe ꝓpiciabe. pecca. meo mul. ꝛc.
Quia glīa ṽtutꝫ eoꝝ tu es. Ad iſtū
aūt triplicē aduentū deſīnādū ec-
clīa i pmo r̄ſſorio i matutinis tres
verſ⁹ decātat. Un⁹ deſignat aduētū
xp̄i in carnē q̄ dr̄. Quiq̄ terrigene
et filii ho. ꝛc. Per terrigenas itelli
gunt̄ pctōres q̄ ſuā ſeq̄nt̄ originē q̄
ſicut gēiti de t̄ra ita affectāt t̄rena
Per filios hoīꝫ itelligunt̄ iuſti q̄ rō
nales ſūt et rōnabilit̄ viuūt. Utriſ-
q̄ vtile ē audire aduētū xp̄i i carnē
ꝛ peccatorib⁹ vt ꝓuocent̄ ad veniā
ꝛ iuſtꝫ vt aīment̄ ad grām. Dicit ḡ
ꝓpheta Uos t̄rigene ꝛ filii hoīꝫ au
dite iſtḋ magnū ꝛ grāde miraculū:
q̄ ſimꝉ i vnū. i. i eadē ꝑſona diues ꝛ
paup. Xp̄s ei q̄tū ad naturā diuinā
fuit valde diues q̄tū v̄o ad h̄uānā
valde paup iſtḋ tāgit ap̄ls dicēs. ii.
Coꝛ. viii. Scitꝫ grām dñi nr̄i ieſu xp̄i
q̄ cū diues eēt ꝓpt̄ nos egen⁹ fact⁹
ē. Scḋs v̄ſ deſignat aduētū xp̄i i mē
tē q̄ dr̄. Qui regis iſrl̄ itēde Iſrl̄ in
terp̄tat̄ vir vidēs deū. Quie ē aīal
māſuetū ioſeph interp̄etat̄ augmēta
tio. Chriſt⁹ igit̄ veniēs i aīaꝫ p grāꝫ
facit eē iſrl̄. i. ipſā videē deū p fidē tā
dē p ſpeciē. i. cor. xiii. Uidem⁹ nūc
p ſpeculū i enigmate ꝛc. Facit ipāꝫ
eē ouē p māſuetā ꝯ̄uerſationē. gal.
v. Fruct⁹ aūt ſp̄us manſuetudo. fi-
des ꝛc. Facit ipā eē ioſeph p operū
bonoꝝ augmētationē. Gene. xlix.
Fili⁹ accreſcēs ioſeph. Terti⁹ ver-
ſus deſignat aduētū chriſti ad iudi
ciū quo dicit̄. Excita dñe potentiaꝫ
tuā et veni vt ſal. fa. nos. Modo ei
dormit de iuſticia: q̄ pctōres non

punit. Vigilat aũt miſericordia: q̄ꝛ oēs ad miam̄ recipit. Eſa. xxix. Expectāt nos de⁹ vt miſereat̄ nr̄i. In iudicio aũt dormiet ei⁹ miſericoꝛ=dia. Math. xxv. Clauſa ē ianua: ſcꝫ miſericordie. Vigilabit aũt iuſticia p̄s. Cum accepero tēpus. ꝛc.

¶ Dn̄ica. ii. aduē. dn̄i. Sermo. p̄m⁹.

Erũt ſigna i ſole ꝛ lũa ꝛ ſtellis: ꝛ i terris preſſura gentiũ ꝛc. Luce. xxi. In p̄cedēti dominica actũ eſt de aduētu xp̄i i carne q̄ eſt aduētus amoris. In hac dn̄ica agitur de aduētu xp̄i ad iudiciũ qui eſt aduētus timoris: vt amoꝛ ad bonũ nos iuitet ꝛ timoꝛ a malo nos reuocet. Qñ aũt aliquis rex ad bellũ ē ꝓfec=turus: oēs commouētur vt ſecũ proficiſcant̄. Sic rege xp̄o ad iudiciũ veniēte oēs creature parit̄ ꝯmouētur ꝛ ꝯtra malos armant̄. ¶ In hoc igit̄ euāgelio ponitur ꝯmotio quadruplicis creature. ſcꝫ creature celeſtis. terreſtris: rationalis ꝛ itellectualis. Primo nāq̄ ponit̄ ꝯmotio creature celeſtis cũ dicit̄. Erunt ſigna in ſole ꝛ lũa ꝛ ſtellis. Que aũt ſint iſta ſigna hic nō exprimit̄: ſꝫ Mat. xxiiii determinat̄ vbi ſic dr̄. Sol obſcurabit̄ ꝛ luna nō dabit lumen ſuum: et ſtelle cadēt de celo. Signũ in ſole eſt obſcuratio ſolis Que q̄dē obſcura=tio q̄ttuoꝛ modis accipi poteſt.

¶ Primo q̄ſtũ ad lucis priuationē Tũc ei fiet ecclypſis vniuerſalis q̄ auferet lucem omib⁹ ptibus terre. quod i nulla alia eclypſi fieri ꝯſueuit. Illa ei eclypſis ab aliis differt: tũ q̄ꝛ nō erit vniuerſalis: tũ q̄ꝛ non diu durabit: tũ q̄ꝛ fiet ꝑ lune iterpoſitionē: ſꝫ lucis ſupueniētis ꝑ nimiaꝫ v̄tutē. ꝛ hoc faciet ſol i ſignũ meroris ꝓ morte hũani generis chry. Quolibꝫ p̄rfamilias moriēte dom⁹ ei⁹ turbat̄: familia plangit: ꝛ nigris veſtibus ſe induit. Sic humano genere ꝓpter quod facta ſunt oīa deficiente: celi miniſteria lugent ꝛ candore depoſito tenebris induentur.

¶ Secũdo q̄ſtũ ad maioris lucis ſuꝑuentionē. Nam ſecũdũ Ihero. ſol obſcurabit̄ nō diminutiōe ſue lucis ſꝫ maioꝛe luce ſupueniēte. Chry. Sicut i hoc ſeculo lũa ꝛ ſydera mox obſcurant̄ orto ſole: ſic in glioſa xp̄i apparitiōe ſol obtenebreſcet: ꝛ lũa non dabit ꝓpriũ iubar. ¶ Tertio q̄tũ ad methaphoricā locutionē: vt ſit ſēſus. Sol obſcurabit̄. i. tā ſeue=ra erit vīdicta iudicis: q̄ etiā ſol ipſaꝫ reſpicē non audebit. Augu. Meroꝛē diei iudicii ꝛ tormēta peſtiuꝫ: neq̄ ſol: neq̄ luna neq̄ aſtra cete=ra reſpicere poterunt: ſꝫ retrahent ſplēdoꝛē ſuũ non q̄ clemētioꝛa ſint dei iudicio: ſꝫ q̄ oēs creature i ma=loꝝ vīdicta ꝛ dei ſui iudicio ꝯtimeſcant. ¶ Quarto q̄tũ ad myſticā ſi=gnificationē. myſtice ei ſol ē xp̄s q̄ tũc erit valde obſcur⁹: q̄ꝛ nũc p̄dicatiōe nec miraculis clareſcet. Apo. vi. Sol fact⁹ ē niger tāq̄ ſacc⁹ cilicin⁹. ātirp̄s aũt erit valde clar⁹: quia vbiq̄ de eo p̄dicabitur ꝛ miracula facē videbit̄. In ſole aũt ſecũdũ Augu. tria. ꝯſiderātur. ſ. qđ ē quod lucet: ꝛ qđ calet. Similit̄ ꝛ i xp̄o tria ſũt. ſ. diuinitas ſua: ſapiētia ꝛ v̄itas ſua bōitas ꝛ gr̄a ſua. Quātũ ad iſta tria ſol obſcurabit̄: q̄ꝛ null⁹ audebit ipſũ ꝯfiteri eē deũ ſꝫ hoīeꝫ purũ: ipſū fuiſſe doctoꝛē v̄itatꝫ ſed magiſtrũ erroꝛis ipſũ nō habuiſſe ſp̄m ſc̄tũ. ſꝫ ſp̄m malignũ. Secũdũ ſignũ ē obſcuritas lune. Per lunā ſignificat̄ eccleſia q̄ tũc obſcura erit: q̄ꝛ nec mira=culis radiabit nec doctrīe ſplēdoꝛe fulgebit. Quāuis aũt de⁹ potuerit lũe lumē ꝓpriũ ꝯmunicare ſicut ꝛ ſoli. voluit tñ vt lũa a ſole illumiaret̄ trib⁹ de cauſis: vt dt Damaſ. li. ii. ſ. ꝓpt̄ p̄lchritudinē ordinis armōie. ꝓpt̄ mutuā ſubminiſtrationē lucis ꝛ ꝓpt̄ hũilē ſubiectionē. ait ei ſic a ſole illũiat̄ lũa nō vt approꝑante deo dare ſibi ꝓpꝛiũ lumē nō poſſet. ſꝫ vt

rithm⁹ ⁊ ordo ſeruet creatoris re=
gēt; ⁊ vt erudiamur tribuē nob; in
uicē: ⁊ vt erudiamur ſubijci. primo
qui dā dn̄atori oim· deinde his q ab
ipſo ordinati ſūt pncipib⁹ Appellat
aūt damaſ. rithmū ⁊ ordinē pulchri
tudinē quādā ⁊ armonie q̄ dz eē in
vniuerſo. ⁊ ei q̄ddā corp⁹ qđ a nul
lo lumē recipit: ſz alīi infūdit ſicut
ſol. Eſt aliud qđ recipit ſz n̄ ifūdit:
ſicut tra. ⁊ ie vt ēēt rithm⁹ ⁊ ar mōia
oportuit q̄ ēēt tciū quod recipiat ⁊
infūdat ſicut lūa. iſta ēt ſuperior tri
plex rō tūc remouebit Et iō tūc lūa
eccl'e n̄ imerito obſcurabit. Tūc ei
remouebit ois pl'chritudo ⁊ ordina
tio qn̄ ſ. ātixps exaltabit ⁊ xps hūi=
liabit eccl'. x. poſitū ſtultū: in digni
tate ſublimi: ⁊ diuitē ſedē deorſum
Tūc remobit mutua ſubminiſtra=
tio: q̄ oēs diligēt ꝓpriā vtilitatē et
nō fratnā charitatē. ii. thimo. iii. in
nouiſſimis dieb⁹ inſtabūt tpa picu=
loſa ⁊ erunt ho ies ſeipſos amātes.
Mat. xiii. c. Abūdabit iniq̄tas ⁊ ref.
cha. mu. Tūc remouebit ſubeictio
obediētie. q̄ tūc regna ⁊ ipia rece=
dēt ab obediētia eccl'ie ⁊ a fide. ij.
Teſſa. ii. Niſi venerit diſſēſio pmū
i. Thi. iiij. in nouiſſimis dieb⁹ diſce
dēt q̄dā a fide. Chryſ. Sicut hō cir=
ca mortē m'ltas patit fantaſias: ſic
mūd⁹ in exitu multos patiet erro=
res. tertiū ſignū ē q̄ ſtelle cadēt de
celo: ſz n̄ videt q̄ hoc poſſit eē: cū ea
rū ſuba ſit icorruptibil;. Et ſecūdū
Origenē m'lte car ſint maiores ter
ra: ⁊ iō eas tra cape n̄ poſſet: ſz dicē
dū q̄ ſtelle trib⁹ modis accipiunt.
ſ. ꝓpe: ſimilitudiarie: ⁊ trāſſūptiue
inquātū accipiunt ꝓpe dicunt cadē
dupl'r. Aut igneas comas emittēdo
q̄ oia ſydera ſtatiōaria ⁊ erratica
magnas de ſe comas emittēt vt vi
cinū eē aduētū idicēt. Aut lumē re
trahēdo: q̄ ꝑ aliq̄t dies an̄ iudiciū
retrahēt ſuū lumē vt minime vide
ant Iohe. iiij. Stelle retraxerāt ſuū
lumē Stelle aūt ſimilitudinarie di
cte ſūt q̄dā ipreſſiōes ⁊ choruſcatio
nes in aere generate q̄ tūc freq̄nt
ꝑ aera diſcurrēt ad terrorē malorum
Sapi. v. ibūt directe emiſſiōes ful=
gurū. Stelle trāſſūptiue dicti ſūt ſā=
cti. M'lti ei q̄ ſācti eē videbant tūc
de celo. i. ecclia cadēt. Legim⁹ aūt
ſtellas cecidiſſe ꝑ tria. ſ. ꝑ caudam
drachōis: vt habet: Apo. xii. ꝑ tre=
motū vt habet eiuſdē. viii. ⁊ ꝑ cornu
hyrci. vt habet. Danie. viij. Anti=
xps ei q̄ſdā decipit ꝑ miraculoꝝ o=
perationē ⁊ iſtos trahit ꝑ caudā dra
chonis. Sicut ei cauda operit be=
ſtie turpitudinē ſic falſa miraculo
rū operatio opiet ātixpi iniq̄tatē
Quoſdā ꝑ donoꝝ largitionē: ⁊ iſtos
deijciet ꝑ terremotū. Gloſa ſup illō
Danielis. decimo. Terrā diuidet
gratuito. Quos ei ātixps ſuo ter=
rore ſubiugare nō poterit: auaricia
ſubiugabit. Quoſdā ꝑ penam ⁊ tor
mētoꝝ illationē: ⁊ iſtos deijciet per
cornu hyrci. Gre. Robuſtos q̄ppe an
tixps iterficiet dū eos q̄ mēte iuicti
ſūt corpalit vicit. ¶ Scđo ponit cō=
motio creature treſtris tā terre q̄
maris cū dr. Et in tris pſſura gēti=
um ⁊c. Tūc ei erit maior pſſura gē
tiū q̄ vnq̄ fuerat i terra. Quadru=
plex ei tribulatio iuenit. Pria ei fu
it tyrānoꝝ. Scđa hereticoꝝ. Ter=
tia hypocritaꝝ. Quarta erit anti=
xpi ceter; maior. Vn̄ dicitur Dan̄.
vii. Videbam in viſione noctis: ⁊ ec
ce quattuor beſtie magne aſcende
bāt de mari. Prima quaſi leena iſta
eſt crudelitas tyrannorum. Secun
da ſimilis eſt vrſo. Iſta ē verſutia
hereticoꝝ. Tertia quaſi pardus.
Iſta eſt varietas ⁊ dolus hypocri=
tarū. Quarta eſt terribilis ⁊ fortis
nimis. Iſta ſignificat antixpm Cō
fuſio aūt maris tribus modis acci
pi pōt. ¶ Primo ꝓpter maris eleua
tionē ⁊ depreſſionē. Naz ſicut dicit
Ihero ſe inueniſſe in ānalibus he=
breoꝝ mare. xv. cubitis ſup mōtes
eleuabit: ⁊ alio die ſic deprimet vt
vix apparere poſſit. Illa autē talis
eleuatio ⁊ depſſio ſine m'ltaꝝ fuſſio

ne et sonitu fieri nõ valebit. ¶ Scdo ppt nouã ⁊ inauditã maris turbationẽ. Grego. Cõfusio maris ⁊ fluctuũ necdũ noua exorta ẽ: sꝫ iaꝫ dũ multa prenũciata ꝯpleta sũt. Dubiũ nõ est qn seqnt pauca q̃ restant. ¶ Tertio ppt maris inouationẽ. Nã ab igne q̃ faciẽ iudicis pcedet mare purgabit ⁊ nouã formã assumet. Apoca. xv. Uidi tãq̃ mare vitreũ. Illa aũt talis purgatio per ignẽ sine multo strepitu et sonitu fieri non valebit.

¶ Tertio ponit cõmotio creature ratiõalis cũ dicit. Arescẽtib9 hoib9 ⁊c. Quattuor aũt de causis planta arescere ꝯsueuit. Aut ppt modicaꝫ terre pfunditatẽ. Mar. iiij. Qr nõ habebat altitudinẽ terre Aut ppt radicis siccitatẽ: sicut pꝫ Jone. iiij. de esdra. Aut pp sterilitatẽ sicut pꝫ i ficulnea sterili cui xp̃s maledixit ⁊ stati aruit. Aut pp̃ter est9 nimietatẽ. Jacobo. i. Exort9 ẽ sol cũ ardore ⁊ arefecit fenuꝫ. Quattuor aũt gña hoiꝫ tpe antixp̃i arescẽt. Primi q̃ fierũt pfudati idei dilectiõe. ii. Thessal. ii. Cui9 aduẽt9. ⁊c. Et subdit causã eo qꝫ charitatẽ dei nõ receperunt Scdi q̃ erũt sicci ⁊ vacui i fide quãsi i radice Lu. xviij. Fili9 hois vẽiẽs puta iueniet fidẽ sup terraꝫ. Tertij q̃ erũt steriles i bono ope. Mat. xxiiij Sicut in dieb9 noe ⁊c. Quarti qui erũt estuati igne male ꝯcupiscẽtie. Unde de his q̃ tũc erunt dr. ii. Thimo iij. Qd erũt icõtinẽtes. Et de ãtixp̃o dr Dan. xi. Qd erit in ꝯcupiscentia feiaꝝ. Quarto põit ꝯmotio creature itellectualis. i. Angeloꝝ cũ dr Nã virtutes celorum mouebuntur Ista aũt ꝯmotio causabit ex tribus Prio ex tiore cuiusdã reuerẽtie. Job xxv. Colũne celi tremiscẽt. Beda Quid facient tabula qñ ꝯtremiscũt colũne. Quid igr̃ virgulta deserti patit cũ cedri padisi tiore ꝯcutit. Scdo ex preparatiõe pugne Et q̃tũ ad hoc sic loquit chrys. dicẽs. Si rex pcessur9 ad bellũ ꝯtra aliquẽ expeditionẽ mandat in pp̃lo: dignitates oẽs mouent ⁊ exercit9 ꝯcitat: toto ciuitas feruet q̃to magis rege celesti surgẽte iudicare viuos ⁊ mortuos ãgelice vtutes ꝯmouebũtur terribiles administri terribilẽ dñꝫ pcedẽtes ante ipm fulgura viua pcedãt pro cãdelis: horrẽda tonitrua p tubis.

¶ Tertio ex horrore diuine vidicte Job. xli. Cũ sublat9 fuerit timebũt ãgeli. Chrys. Quãuis ãgeli ꝯscij sibi nõ sint vidẽtes tñ i finitas multitudies cõdẽnari nõ intrepide illic stabũt.

¶ Sermo. secund9. De eodem

TUnc videbũt filiũ hois venientẽ. ⁊c. Sicut dicit Isid. in libr. de sũmo bo. In q̃libꝫ iudicio q̃ttuor psone reqrunt: sꝫ iudex: reus accusator ⁊ testis. Et qr istd euãgeliũ de aduẽtu xp̃i ad iudiciũ loqt iõ iste q̃tuor psõe i isto euãge. exprimunt. Persõa iudicis cũ dr: atũc vide filiũ hois ⁊c. psõa rei cũ dr̃ resẽtib9 ho. p. ti. ⁊cõ. Persõa accusatoris cũ dr. Erũt signa i sole et lũa. Persõa testis cũ dr̃ Nã vtutes celoꝝ moue. ¶ Prio igr̃ p sosona iudicis. i. xp̃i: q̃ in forma hois iudicabit vt bõis det ꝯsolationẽ et malis ꝓbationẽ. Bern. Iõ pr̃ miaꝝ ⁊ de9 toti9 ꝯsolatiõis vult p hoiem hoies iudicare: vt i tãta pturbatione maloꝝ bonis fiduciam pster simitudo nature. Iste aũt iudex ita iuste iudicabit qꝫ iudiciũ suũ nullomõ corrũpi poterit Quattuor nãq̃ modis vt dicit Isido. corrũpi iudiciuꝫ consueuit. s. timore amore odio: et munere. Corrũpit quidem timore Unde dr. Eccl. vii. Noli querere velle fieri iudex nisi vtute voleas irrũpe iniqtatẽ: ne forte extimescas faciẽ potẽtis. Isid Qui metu potẽtis vitatẽ occultat: eiusdẽ vitatẽ irã sibi puocat: qr pl9 ptimescit hoies q̃ diuinã trepidat maiestatem.

¶ Secũdo corrũpit munere. Eccl.

xx. Exceniat dona excecāt ocłos iu
dicis aug. Uſqꝫ a deo cupiditatis i
olcuit malũ vt iā ex ꝯſuetudīe vēdā
tur leges corrūpāt iura ſnīa ipā ve
nalis ſit ⁊ nulla iā cā poſſit eē ſī cā.
¶ Tertio corrūpit odio. ¶ Quarto
amore. De iſtis duobꝰ dicit Chryſ.
Priuatꝰ amor et ꝑuatū rectū iudi=
ciū nō cognoſcūt. Grego. Judicare di
gne de ſubditiꝫ neqūnt q̄ i ſubditoꝝ
cauſis odiū vel grãz ſequunt̃ iudex
aūt eternꝰ nullo iſtoꝝ corrūpi poterit
Nō tiore q꞉ potētiſſimꝰ ē Job. xxij.
Nūq̄d timēs arguet te et veniet te
cū ad iudiciū. Uno q̄to potētiores
erūt: tāto ꝫ eos ſeueriorē ſnīaz ꝓfe
ret Sap. vj. Potentes potēt tormē
ta patient̃. Nō amore q꞉ iuſtiſſimꝰ
eſt. iō ꝫ frēs ſuos falſos. ſ. xp̄ianos
durā ſnīaz ꝓmulgabit. Unde nichil
valebit eis frnitas. ꝑ Frat̃ nō redi
met. Nihil nature ꝯformitas: ideo
ſuddit̃ redimet hō. Nihil ꝑcū m̄lti
plicitas: iō ſubdit̃. nō dabit deo pla
cationē ſuā. Nihil ſanguis xp̄i pcio
ſitas: iō ſubdit̃ et ꝑciū redē. ſic ſue
Nō munera: q꞉ ditiſſimꝰ eſt. ꝓuer.
vj. Nō acq̄eſcet cuiuſq̄ ꝑcibꝰ nec ſu
ſcipiet ꝓ redēptiōe dona plurima.
Ber. Ueniet dies illa i q̄ valebunt
plꝰ pura corda q̄ꝫ aſtuta v̄ba: et ꝯſcia
bōa q̄ꝫ marſupia plena. Au. Expe=
ctat̃ dies iudicij et aderit ille eq̄ſſi=
mꝰ iudex q̄ nulliꝰ potētiꝫ pſonā acci=
pit cuiꝰ palatiū nullꝰ ep̄s vł abbas
vel comes auro vel argēto corrūpe
poterit Chryſ. Tūc nec diuitie ꝓ di
uitibꝰ vł parentes ꝓ filijs intcedēt
nec angeli ſicut ſolebant ꝓ hoībus
facient v̄bū. q꞉ veri iudicij iudex nō
recipit miam. Nō odio: q꞉ optimꝰ
eſt. In eo eīq̄ optimꝰ eſt odiū cade=
re nō pōt. Ipe eī creator oīa diligit
q̄ creauit Sap. x. Diligis oīa q̄ ſūt
et nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Et q꞉ di
ligit iō cū dolore ⁊ ꝯpaſſione punit
Eſa. i. c. heu heu ꝯſolabor ſr̄ hoſtibꝰ
meis : ⁊ vīdicabor de inimicis meis
¶ Secūdo ponūt̃ rei. i. pctōres dā=
nādi cū dr̄ Areſcētibꝰ hoībꝰ ꝑ ti. et
ꝯfu. Ipſi eīn tūc i timore ⁊ ꝯfuſiōe
erūt: ſicut oñdit Ber. dicēs O q̄ꝫ an
guſte erunt tunc vie reproboꝝ. Su
periꝰ erit iudex iratꝰ: iferiꝰ horren
dum chaos a dextriꝫ pctā accuſan=
tia. a ſiniſtriꝫ ifinita demonia ad ſup
pliciū trahetia. intꝰ ꝯſcia mordēs.
foriꝫ mūdꝰ ardēs. Quo fugiet igitur
miſer pctōr. Nō ei poterit aſcēdere
ſurſū q꞉ ibi iudex iratꝰ de cuiꝰ ore ꝓ
cedet gladiꝰ bis acutꝰ. Apo. vj. Di=
cēt mōtibꝰ et collibꝰ cadite ſup nos
et abſcōdite nos a facie ſedētiꝫ ſup
thronū. Nec poterit fugere a dextris
q꞉ ibi ſunt pctā Ber. Tūc loq̄ntia ſi
mul pctā dicēt. Tu nos egiſti opera
tua ſumꝰ et te nō deſeremꝰ: ſꝫ tecuꝫ
ad iudiciū ꝑgemꝰ. Nec a ſiniſtriꝫ: q꞉
ibi ſunt demones accuſātes. Aug.
Preſto tūc erit diabolꝰ recitās q̄cq̄d
fecimꝰ et i q̄ die et i q̄ loco peccaui=
mꝰ et q̄cq̄d omiſimꝰ quod facere ne
quimꝰ. Nec poterit ſe abſcōdere i
tra ſe: q꞉ ibi erit v̄mis ꝯſcie remor
dēs Eſa. xl. Uermis eoꝝ nō morit̃.
Nec poterit fugere ad mūdū q꞉ ibi
erit ignis ardēs. ꝑ. Ignis an̄ ipm ꝓ
cedet. Nō reſtat igit̃ niſi vt i forna
ce deſcēdat. ¶ Tertio ponunt̃ accu
ſatores: quod notat̃ cū dr̄. Erunt ſi
gna i ſole ⁊c. Oēs ei creat̃e pctōrē ac
cuſabūt. Sciēdū aūt q̄ tres accuſa
tores ꝫ pctōres ſtabūt. ¶ Primꝰ erit
totꝰ mūdꝰ oia ſ. elemēta: et omēs
creature. De elemēto aq̄ dr̄ Exod.
xv. Submerſi ſunt q̄ſi plūbuꝫ i aq̄s
vehementibꝰ De tribꝰ alijs elemē
tis dr̄ iob. xx. Deuorabit eos ignis
qui nō ſuccendit̃. Reuelabunt celi
iniq̄tatem eiꝰ. i. celuꝫ aereuꝫ qđ ob
tenebrabit̃. Et t̄ra ꝯſurget aduerſꝰ
eum: q꞉ fortiſſime ꝯcutiet̃. De alijs
creaturis dicit Chryſ. ſup Mat. In
illo die nihil eſt quod r̄ndeamꝰ vbi
celum et t̄ra ſol: et luna dies et no
ctes: et totꝰ mundus ſtabunt aduer
ſus nos i teſtionium pctōꝝ nr̄orum.
¶ Secundus accuſator erit ꝓprius

ſcelus. Oīa ei pctā q̄ mō ſūt occulta
extra ꝓſilięt: ⁊ ſuū accuſabūt acto-
rē. Siq̄dē tinea veſtimētoꝝ accuſa
bit vani gl'ioſum erugo auri ⁊ ar-
gēti accuſabit auaꝝ. ligquū edificiū
accuſabit vſurariū. De duobꝰ ꝓ̄mis
dr̄ Jaco. v. Diuitie vr̄e putrefacte
ſūt ⁊ veſtimenta vr̄a a tineis cōeſta
ſūt: auꝝ ⁊ argētū vr̄m erugiauit et
erugo ⁊c. de t̄tio Abachuc. ij. Lapis
de piete clamabit: ⁊ lignū qđ ē iter
iūcturas edificij rn̄debit. ¶ Tertiꝰ
accuſator erit diabolꝰ aug. dicturꝰ
eſt ꝯ nos aduerſariꝰ nr̄. Eq̄ſſime iu
dex iudica hūc eē meū ob culpā: q̄
tuꝰ eē noluit per gr̄az. Tuꝰ ē ꝑ natu
rā: meꝰ ꝑ miſeriā: tuꝰ ob paſſionem
meꝰ ob ſuaſionē: tibi iobediens a te
accepit imortalitatꝫ ſtolā: ⁊ a me ac-
cepit hāc pānoſaz q̄ idutꝰ ē tunicā.
tuā veſtē dimiſit. cū mea huc venit
Equiſſime iudex iudica hūc meū eſ
ſe ⁊ mecū dānādū eſſe. Ubi ſi diligē
ter attēditur dyabolꝰ ponit q̄nq͡ʒ al
legatiōes ꝑ quas pctōrē ſecū dānā-
dū oñdit. Quattuor ponunt̄ teſtes:
cū dicit̄. Uirtutes celoꝝ mouebunt̄
id ē āgeli nobꝭ ad cuſtodiā deputa
ti. Tres aūt teſtes tūc pctōr habe-
bit vnū ſupra ſe. ſ. deū. hiere. xxix.
Ego ſū iudex ⁊ teſtis tuus dicit dn̄s
Secūdum iuxta ſe. ſ. ꝯſciam. Aug.
Quiſquis futuꝝ iudiciū times: pn̄-
tē corrige ꝯſciam. ſermo eni cāe: te
ſtimonium ꝯſcie tue. Tertium iux
ta ſe. ſ. āgelū ad cuſtodiā deputatuʒ
iob. xx. Reuelabūt celi. i. āgeli iniq̄
tatē eiꝰ. iō dr̄ hic: ꝙ ꝟtutes celorum
mouebūtur. i. āgelice ptātes ꝯmo-
uebūtur vt pctōres accuſent ⁊ ꝯtra
eos teſtimoniū ferāt.

¶ Sermo tertius vnde ſupra.

Tūc videbūt filiū hoīs veniētē i nu-
be, cum ptāte magna ⁊ maieſtate. Sapiēs iu-
dex q̄druplr̄ in iudicio
ſuo ꝓcedit. Jpe ei cāſ ⁊ culpas i iu-
dicio diligent̄ examinat: examina
tas pōderat ponderatas ſentētiat:
ſniatas executiōi demādat. Talit̄
in extremo iudicio iudex etnꝰ ꝓce-
det. Jō i ꝟbis ꝓmiſſis de ipo q̄ttuor
legūtur. ſ. ꝙ appebit in forma hūa
na: ꝙ veniet cū ſocietate decora: cū
ptāte mlt'a ⁊ maieſtate magna ap-
parebit igr̄ i forma hūana ad exa-
minādū veniet cū ſocietate decora
ad pōderādū. cū ptāte mlt'a ad ſen
tētiādū. ⁊ cuʒ maieſtate magna ad
exequēdū. ¶ Pmo igit̄ appebit i for
ma hūana ad examinādū: iō dr̄: tūc
videbūt filiū hoīs. Eiꝰ ꝓpriū eſt filiꝰ
homis ꝓpriū ē examiare: ſicut hr̄
Mat. xxv. Cū venerit inq̄t filiꝰ hoīs
i maieſtate ſua. Deinde ponit̄ exa
miatio ab ipo fiēda. Eſuriui ⁊ nō de
diſtis michi mādugare ⁊c. De iſta
examiatiōe dr̄ iob. xix. Cāam quā ne
ſciebā. i. quā me neſcire oñdebā: di
ligētiſſime examiabā. Examiabit
q̄dē oīa cogitata. ſ. Sap. ſ. Jn cogi-
tatiōibꝰ ipīꝰ iterrogatio erit. Orige
nes. Jn illa die cogitatiōes accuſa
būt aīas vel defēdēt. nō vtiq͡ʒ cogi-
tatiōes q̄ tūc erūt. ſʒ iſte q̄ nūc ſūt i
nobis quaꝝ note q̄dā ⁊ ſignacula i
corde nr̄o relinquunt̄ velut i charta:
q̄ i occulto cordis poſita i illa die re
uelari dicūt. ¶ Secūdo examiabit
oīa ꝟbū nō tm̄ malicioſa ſʒ et ocio-
ſa. mat. xij. de oī ꝟbo ocioſo ⁊c. Ter
tio examiabit oīa fctā. Eccł. vl. Cū
cta q̄ fiūt adducet deꝰ i iudiciū ⁊c.
¶ Quarto oīa bona neglectā Ber.
Oē tps nodis impēſum requiret̄ a
nobꝭ qualr̄ ſit expēſū. ¶ Quito oīa
cria ignorata. Uñ rogat propheta.
Jgnorantias meas ne memineris.
Secūdo venit cuʒ ſocietate decora
ad pōderādū cū dr̄. Ueniētē i nube
i. cū ſctōꝝ ſocietate: q̄ dn̄r nubes q̄
fuerūt a t̄renis eleuati ⁊ in celeſti-
bꝰ ꝯuerſati. de q̄bꝰ nubibꝰ dr̄ Apoc.
ſ. Ecce venit cū nubibꝰ. iudex ei pn̄
cipalis poſtq̄ cāſ examinauit ꝯfer
re cū ſuis aſſeſſoribus ꝯſueuit que

culpe ſūt graues. q̄ leues: q̄ medio-
cres. vt ſecūdū grauitatē vl' leuita
tē culpe: deꝫ grauitas vl' leuitas pe
ne. Sic ⁊ xp̄s poſtq̄ꝫ culpas examia
uit ipas de ꝯſilio ſctoꝝ pōderabit:
nō q2 nō habeat grauitatis vel leui
tatis culpaꝝ plenā noticiā: ſed vt i
hoc ſctis faciat honorē ⁊ gloriā. p̄s.
Glia hec eſt oib⁹ ſctis ei⁹. Et iterū
Ut faciāt in eis iudiciū. ⁊c. De iſta
pōderatōe fiēda dr̄. puer. xvi. Pōd⁹
⁊ ſtaꝫa iudicia dei ſūt. Solēt cāpſo-
res monetas in ſtatera pōderare ⁊
eas quas īuenerīt pōderis nullius
i. nulli⁹ valoris vel minoris pōderꝫ
in ignē ꝓijciūt vel incidūt. Illas ve
ro quas īueniūt equalis vel maio-
ris pōderis i theſauro. i. in archa
reponunt. Oēs hoīes qui i iudicio
extremo aſſiſtēt: aut erūt oīno va-
cui: aut ſemipleni: aut pleni: aut ſu
ꝑpleni. ille ē vacu⁹ qui nulla opa me
ritoria ſecū portauerit ⁊ in pctīs vi
tā finiuit. talis i ſtaꝫa diuini iudicij
appēdeꝫ ⁊ ſibi diceꝫ illud dan̄. v. Ap
pēſ⁹ es i ſtaꝫa ⁊ inuēt⁹ es nihil hn̄s.
iſte ꝓijcieꝫ i fornacē i ferni. ille aūt
eſt ſemiplen⁹ q̄ pctā quidē ꝯmiſit et
ad pniaꝫ ꝯuerſ⁹ ē: ſꝫ morte ꝑuēt⁹ ſa
tiſfactionē ꝯdignā agere nō potuit
vel ēt pniaꝫ ſibi iniūctā ſufficiēter
nō expleuit. Talis ſilr appēdeꝫ ⁊ ſi
bi dicetur. Appēſus es in ſtatera ⁊
inuētus es min⁹ hn̄s iſte ꝓijcieꝫ in
fornacē purgatorij. Poſt iudiciū āt
qn̄ purgatoriū nō erit. illi q̄ tales in
uenieꝫ igne qui ꝓcedet faciē iudicꝫ
purgabūꝫ. ille vo ē plen⁹ qui q̄ꝫtū de
liquit tm̄ ſatiſfecit. q̄ ⁊ ſi nō habuit
magna ꝑfectiōis opa habuit tm̄ ea
q̄ ſufficiūt ad dimiſſionē culpe ⁊ ac
quiſitionē glie. Talis ſilr appēdeꝫ
⁊ ſibi diceꝫ. Appēſ⁹ es i ſtatera ⁊ iuē
t⁹ es ſatis hn̄s ille vo ē ſupplen⁹ qui
opa ꝑfectiōis hūit: ⁊ qui ſup ſatiſfa
ctionē mlta merita cumulauit. ta
lis ſilr appēdeꝫ ⁊ ſibi diceꝫ: appēſ⁹
es i ſtaꝫa: ⁊ iuēt⁹ es multuꝫ hn̄s. iſti
duo in celeſti theſauro reponētur.

Tertio xp̄us veniet cū ꝑtāte mlta
ad ſniandū. ⁊ hoc qn̄ dicet. diſcedi-
te a me maledicti in ignē etnū. ⁊c.
Ex q̄ ſnia manifeſte colligiꝫ q̄ ſit ꝯ
reprobos iplacabilis ira dei. Dato
etiā q̄ dānati ſibi dicāt. Nō ſumus
dn̄e digni regnū vr̄m poſſidere: ſed
placeat vobis vt ad pedes vr̄os poſ
ſim⁹ manere. Rn̄debit. Diſcedite a
me ⁊c. dato ēt q̄ ſibi dicāt. ⁊ ſi nos a
vobꝫ repellitis. ſaltē bn̄dictionem
vr̄aꝫ nobis detis. ipe eis ecōuerſo
ſuā maledictionem dabit dicēs. ite
maledicti. dato q̄ ſibi dicāt. Saltēꝫ
ad aliquē locū ꝯſolatiōis ⁊ refrige
rij nos mittatꝫ. Rn̄debit. ite i ignē.
Dato q̄ ſubiūgāt. Dn̄e ſaltē breuē
terminū nobis ꝯſtituatis. Rn̄debit
eternū. dato q̄ iteꝝ dicāt. ſaltēꝫ dn̄e
aliquē bonū dn̄m nobis ibi ꝑficia-
tis qui clemēꝫ nos regat. Rn̄debit.
qui pat⁹ ē diabolo. dato q̄ ſubiūgāt
Saltē aliquā bonā ſocietatē nobis
detis cū quibus poſſim⁹ ꝯſolari. Rn̄
debit ⁊ angelis eius. quaſi diceret.
Et ꝑ dn̄o habeatis diabolū maiorē
ſꝫ ꝑ ſocijs veſtris hēatis demones
minores. Quarto xp̄s veniet cū ma
ieſtate magna ad exequēdū. Poſtq̄ꝫ
ei ſniam dederit: ipe eā executioni
demādat. De q̄ executiōe dr̄ Mat.
xxv. Et ibūt hij in ſuppliciū etnum:
iuſti aūt in vitā etnā. Utrobiq̄ꝫ aūt
tā in inferno q̄ꝫ in celo ꝑpebit ma
ieſtas dei. i. magna gloria ⁊ iuſticia
dei. Appet quidē ⁊ relucet in infer
no. Thobie. xiij. Oñdit maieſtateꝫ
ſuā in gentē peccatricē. p̄s. De⁹ ma-
ieſtatis intonuit. Pulchrius ei ſtat
latro in patibulo q̄ꝫ ſtaret in regio
ſolio. Seru⁹ in cloaca q̄ꝫ in camera
picta. Porcus in luto q̄ꝫ in ꝑrato flo
rido. Latro eſt ſupb⁹ qui illud quod
eſt dei ꝓpriū. ſ. Gloriā ſibi auferre
conaꝫ. Eſay. xlij. Gloriam meam al
teri nō dabo. Seru⁹ eſt auarus. De
quo dr̄ Ephe. v. Auaricia quod eſt
ydoloruꝫ ſeruitus. Porcus eſt luxu
rioſus. Prouer. xi. Circul⁹ aureus

in narib⁹ ſuis: mulier pulchra ꝛ fa
tua. Magis igit̄ relucet maieſtas ꝛ
iuſticia dei i eo ꝙ iſtos ponit i iſer
no ꝙ̄ ſi eos poneret i celo. aug. pctō
res in ſupplicijs ordinant̄ vt nunꝙ̄
ſit dedec⁹ culpe ſine decore iuſtitie
Apparebit ēt maieſtas dei i celo. Glo
ria em̄ ſctōꝝ maieſtas vocat̄. Tum
qꝛ erit gn̄al'r magna. ps. Replebit̄
maieſtate eius omnis terra. Tum
qꝛ erit perpetual'r firma. Dicitur
em̄ maieſtas q̄ſi magnitudo ſtans.
Tum qꝛ erit ineffabilit̄ lucida. Ba
ruch. v. Adducet deus iſrael cū io
cūditate in lumine maieſtatis ſue.
¶ Dñica. iij. aduentus. Sermo. j.

Cum audiſ-
ſet iohes i vinculis opa
xpi ꝛc. mat. xj. Herodes
antipas iohez baptiſtā
in viculis poſuit triplici de cā. P̄mo
ex eo ꝙ ipz reph̄ēdebat ꝙ philippo
fr̄i ſuo herodiadē vxorē abſtulerat
et iō ad ſuggeſtionē ipſi⁹ herodia
dis ipz icarcerauit: ſicut initit̄ mar
ci. vj. Scd̄o ex eo ꝙ ſiē vt Joſeph⁹ ꝙ
iuſticiaz ꝛ ſobrietatē et baptiſmū p
dicabat. ꝛ iō mlt̄ı⁹ eū p̄plo ſeq̄bat̄. he
rodes v̄o cū eſſet alienigena ꝛ p̄plo
odioſus: tumult̄um p̄pli ptimeſcens
ipm in carcerem ꝯiecit. Tertio ex
eo ꝙ iohes q̄ndam magnuz regem
poſt ſe ventuꝝ p̄dicabat. et cū roma
ni ordinaſſent ne aliq̄s ſine ſenatus
auctoritate rex nomiaret̄: offenſaz
Ceſarꝫ timuit et iō ipz i carcerē vin
culauit. de q̄bus vinculis cū audiſ
ſet miracula et opa xp̄i: duos diſci
pulos ad ipz miſit. in iſto aūt euan
gelio p̄ncipal'r tria tāgunt̄. ſ. iohis
interrogatio. xp̄i reſpōſio et iohis
ꝯmendatio quaz. ſ. xp̄s fecit. De int̄
rogatione autez iohis aliter ſentit
Greg. aliter Amb. aliter hylarius
ꝛ Chriſ. Gre. em̄ dicere vt̄ ꝙ iohes
dubitauit vtrū xp̄s i iſernū p ſeipm
deſcēſur⁹ eſſet. ꝛ iō ſcire voluit vtrū
ſicut p ſe i mundū venerat. ita p ſe
ad inferni clauſtra deſcenderet: vt
ipz ventuꝝ iferno denunciet. quē iā
veniſſe mundo nunciauit. Sz icōue
niēs ē dicere ꝙ iohes de hoc dubita
uerit q̄ vocē pris audiuit q̄ ſpm̄ ſcm̄
ſup ipz venientē iſpexit: q̄ euz digito
demōſtrauit. Nō eſt ḡ veriſile vt il
lud ignorauerit quod miores ꝓphe
ſciuerīt zacharias tm̄ cognouit hoc
dicens. ix. Tu q̄ꝙ in ſanguie teſta
mēti tui emiſiſti victos ꝛc. iō ſecun
dū Amb. nō fuit iſta dubitatio icre
dulitatꝫ qualez habuerīt iudei. Nec
tarditatꝫ q̄lē poſt reſurrectionē ha
buerīt diſcipl'i. ſed pietatis. vn̄ dicit
Amb. Johes nō i fide ſz pietate du
bitauit: ſicut ꝛ petr⁹ dicens. Propi
cius tibi ſis dn̄e nō tibi fiet hoc. vn̄
iohes dubitauit. i. admoduz dubitā
tis ſe habuit. Sicut ꝛ pr̄ filio i pere
grinationē pgenti ꝛ iā in itinē ꝯſti
tuto ex quodaz pietatꝫ affectu dicit
Nunq̄d fili chariſſime me relinq̄s.
Sic iohes pietatis quodaz affectu
iſrogabat ꝙ fili⁹ dei ad iferni clau
ſtra deſcenderet: iō nō dubitabat ſz
ad moduz dubitātꝫ ſe habebat. hyla
ri⁹ autē ꝛ Chryſo. dicunt eruditi⁹ vt̄
ꝙ iohes nō dubitauit ſed ſaluti di-
ſcipuloꝝ ꝯſuluit. Sciēs ei mortē ſu
az vicinā eos ad xp̄z miſit: vt ab eo
certificarent̄: et ab eo ꝯuerterēt ha
bebāt ei ipſi diſcipuli tres defectus
Primo qꝛ xp̄o erāt inuidi et emuli ꝓ
mgr̄o ſuo idiſcrete zelātes. vn̄ dixe
rūt ioh. iiij. Rabbi q̄ erat tecū trās
iordanez ecce hic baptizat. Secūdo
erāt rudes ꝛ ad itelligenduz ignari
qꝛ cuz iohes de xp̄i ſublimitate ſe-
pe eis p̄dicaſſet. ipſi itelligē nō vale
bāt. vn̄ dr̄ ibidez. ipſi vos mihi teſti
moniuz phibetis ꝙ dixeri. Nō ſum
ego xp̄s et illuz opz creſcē ꝛc. Ter-
tio erāt xp̄o icreduli. ſicut pz mat.
ix. vbi ſe phariſeis ꝯ xp̄z aſſociauē
runt dicentes. Quare nos et phari
ſei ieiunam⁹ frequent̄. diſcipuli au
tē tui nō ieiunāt. In xp̄o autez tria
ꝯmēdabilia erāt. ſ. exēpla vite p q̄ i

post vnū foliuz

iuſticie eradicari. Secūdo hūit ma
gnā in corpe aſperitatē iō dicit ip
ſum mollib⁹ veſtib⁹ indutū nō eſſe.
Secūdū aūt Chriſ. Trib⁹ de cauſis
pō. q̄s veſtes deferre. Primo ꝓpter
oſtētationē vanegl'ie ſicut ille diues
qui iduebatur purpura ⁊ byſſo. Se-
cundo propt̄ infirmitatē neceſſitatꝫ
hūane: ſicut pꝫ. Geñ iij. Ubi deus
ade ⁊ vxori ſue tunicas pelliceas fe
cit: vt. ſ. nuditatē ſuā tegerēt vt fri
gus arcerēt. Tertio ꝓpter mortifi-
cationē carnis nr̄e: ſicut legitur. iiij
Reg. j. De helya q̄ zona pellicea ac
cinct⁹ erat iohānes igit̄ nō ferebat
veſtes ſuas propt̄ oſtationē: q: non
erant veſtes vanitatis: ſed vilita-
tis. Stabat etiā in deſerto vbi a ne
mie videret̄. Nemo autē ſicut dicit
Greg. pulchras veſtes portare ap-
petit: vbi a nemie videri ſe credit.
Nec ferebat eam ſimplr̄ ꝓpter hūa
nā neceſſitatē. q: veſtes de pilis ca-
melorꝫ facte cū ſint frigide ad frig⁹
expellēdū nō inueniunt̄ idonee: Fe
rebat aūt eas ꝓpt̄ carnis mortifica
tionem: et tamen mortificatiōe nō
indigebat q̄ i vtero ſanctificat⁹ fue-
rat q̄ nūq̄ pctm̄ ꝯmiſerat: qui ange
licam vitā ducebat. Quid ergo nos
dicturi ſum⁹ q̄ imūdi naſcimur: qui
peccata multa committimus: qui
ſepe brutalem vitam ducimus: ⁊ tn̄
nullam carnis moleſtiam pati volu
m⁹. ¶ Tertio habuit magnā in ore
veritatē: iō dicit ipm̄ fuiſſe ꝓphetā
et pluſq̄ ꝓphetam. Cum enim q̄dā
ꝓphete fuerit de p̄terito vt moyſes
Quidā de futuro vt Iſa. Quidā de
p̄nti occulto vt Elizabeth. iohānes
aūt oēs iſtas tres ꝓphetias hūit. ſ.
de preterito: q: xp̄i natiuitatem de
ſpū ſancto factam eſſe nouit. ioh. iij
Qui de terra eſt de terra loquitur:
qui de celo vero ſup oīs eſt. De p̄-
ſenti quia cognouit ipſum eſſe filiū
dei Joh j. Ego vidi ⁊ teſtimonium
perhibuit: quia hic eſt filius dei. et
de futuro cū dicit ipm̄ in ara crucis

eſſe immolandū. ioh. j. Ecce agnus
dei. ⁊c. Circa hoc aūt ſciendū q: ſūt
quidam ꝓphete dei q̄dam dyaboli:
quidam fuerunt p̄mo prophete dya
boli: ſed poſtea facti ſunt dei et q̄dā
ꝓphete dei: ſed poſtea facti ſūt dya
boli. Prophete dei ſūt qui iſtar io
hannis ſunt prophete: q̄tū ad tēp⁹
preteritum p̄ns et futurum qui: ſcꝫ
tp̄s p̄teritū bene expenderūt ⁊ p̄ns
bene expendunt: et futuꝝ bene ex-
pēdere intendūt. Alij vero ſunt pro
phete dyaboli quātū ad tp̄s preteri
tū: q: ipm̄ in vanitatib⁹ cōſumpſerūt
ſed poſtmodū facti ſūt ꝓphete dei:
quia et p̄ns tp̄s deo dant et futurū
dare ꝓponūt. Dicit eīm Ber. q: vere
penitens de tpe nihil p̄dit: q: prete-
ritū recupat p ſatiſfactionē: ⁊ p̄ns
tenet p bonā opationem et futuꝝ p
imobilē volūtatē. Alij ſunt ꝓphete
diaboli: q: p̄teritū male cōſumpſe-
rūt ⁊ p̄ſens male expēdūt. futuꝝ
autē quod oīno dubiū eſt deo dare
volunt dicētes adhuc pniāꝫ agam
Talis ꝓpheta fuit balaā: de quo dr̄
Numeri. xiij. q̄ ait. Moriat̄ aīa mea
morte iuſtoꝝ: ⁊ fiāt nouiſſima mea
hoꝝ ſimilia. Nō eīm deſiderabat ha
buiſſe bonā vitā in deoꝝ p̄teritā nec
hr̄e bonam p̄ntē: ſed tm̄ futuram.
¶ Quarto habuit magnā i vita ſan
ctitatē iō dicit euꝫ fuiſſe angelū. In
angelo aūt tria reperiūtur. ſ. eſſen
tie puritas obedientie velocitas: et
feruēs charitas p̄s. Qui facit āge-
los ſpūs: ecce quāta puritas: ſubſtā
tia eīm ſpūalis de ſe puriſſima eſt. et
miniſtros tuos ecce quāta obediē
tie velocitas. Ignē vrentem ecce q̄
feruēs charitas. Tā pur⁹ aūt eſt an
gel⁹ q: a dionyſio ſpeculū purū voca
tur ſic Johannes tāte puritatis ex
titit q: oēs noſtras impuritates in
eo poſſum⁹ ſpeculari. Ibi eīm auari
ſpeculari poſſunt deformitatē cupi
ditatis ſue: q: oīa terrena ꝯtempſit
Ibi ſupbi deformitatē elatiōis ſue
q: ꝓfunde ſe humiliauit. Ibi imun

di deformitatẽ ↄcupiſcentie ſue qꝛ
v̄go extitit. Ibi guloſi deformitatẽ
voracitatꝫ ſue: q̄ abſtinẽs fuit. Ibi
vani glorioſi deformitatẽ ābitiōis
ſue qꝛ de pilis cameloꝝ veſtes por=
tauit. ¶ Secūdo habuit feruētem
charitatẽ: ꝓp quã oīa deſperit. Cã=
ti. viij. Si dederit hō oẽz ſubſtã tiaꝫ
domꝰ ſue ꝓ dilectiōe: quaſi nihil de
ſpiciet eã. Iō ↄuenire pōt ſibi illud
hiere. xij. Reliqͥ domū meã dimiſi
hereditatẽ meã dedi dilectaꝫ aiam
meã i manꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Cum
eñ eſſet filiꝰ ſummi ſacerdotis et
vnicus pr̄is ſui ip̄e tñ domū pater=
nã deſeruit. hereditatẽ ſibi deben=
dã ↄtēpſit ⁊ heremū intrauit: ⁊ tādē
aiam ſuaꝫ ꝓ iuſticia i morte dedit.
habuit ꝓmptã obediētiã. Eſt autē
q̄dam obedientia in ꝓſperis et hec
nō dꝫ habere aliquid de ſuo. quedã
in aduerſis ⁊ hec dꝫ habere de ſuo.
Quedaꝫ in mediis ⁊ hec aliquid dꝫ
habere de ſuo ⁊ nichil dꝫ habere de
ſuo. Preceptū ſibi fuit quoddã ma=
gni honoris vt. ſ. xp̄m baptizaret: ⁊
hec obediētia nihil habuit de ſuo:
quia hūiliter recuſabat. Preceptū
ſibi fuit a ſpū ſctō quoddam magne
difficultatis: vt. ſ. hoīes fugeret et
deſertū intraret: et hec obediētia
mltū hꝫ de ſuo: qꝛ ↄtinuo obediuit
Preceptū ſibi fuit quoddã quod ha
bebat dignitatẽ ⁊ difficultatẽ. ſ. of
ficiū p̄dicãdi quod quidē ⁊ ē digniſ
ſimū: qꝛ fuit officiū xp̄i ⁊ ē laborio=
ſum. Iohānes aūt illud officiū ſibi
noluit vſurpare cū eſſet officiuꝫ di
gnum ⁊ tñ noluit recuſare cuꝫ eſſet
officium laborioſum. Non ei ſeipſꝫ.
mittere voluit. ſed vſqꝫ ad annum
xxx. expectauit. ⁊ tunc deo p̄cipien
te obediuit. Vñ dicitur. Luc. iij. Fa
ctum ē verbum domini ſuper Iohã
nē zacharie filiū in deſerto ⁊ venit i
oēm regionem Iordanis p̄dicãs ba
ptiſmum penitentie in remiſſionē
peccatorum.

¶ Sermo tertius.

CUm audiſſet
Iohānes in vinculis opa
xp̄i ⁊c. Mlti audierunt
v̄ba xp̄i: ⁊ eis nō ꝓfuit
qꝛ ſibi credere noluerũt
Heb. iiij. Nō ꝓfuit eis ſermo audi=
tꝰ nō admixtꝰ fidei. Alij viderãt mi
racula xp̄i ⁊ eis nō ꝓfuit: qꝛ ea puer
terūt. Mat. xij. In beelzebub p̄nci=
pe demoniorū eijcit demonia. Alij
viderũt ſctitatẽ ⁊ opa xp̄i ⁊ eis non ꝓ
fuit: qꝛ ea imitari ↄtēpſerũt. Sap. ij.
Grauis ē ēt nobis ad vidēdū q̄m diſ
ſimilis eſt alijs vita illiꝰ. Iohēs aūt
in carcere poſitus ⁊ v̄ba xp̄i referri
audiebat cū reuerētia: ⁊ miracula
eiꝰ cū admiratiōe multa ⁊ ſctitatem
et opa eius cū deuotiōe magna ⁊ iō
ſue incarcerationis oblitus ⁊ de ſalu
te diſcipuloꝝ ſollicitus: diſcipulos
ad eum miſit vt audirẽt v̄ba eiꝰ qui
bus inſtruerent̃: viderent miracula
eius quibus ↄuerterent̃: ⁊ ſanctita
tem ⁊ opa eius quibus edificarent̃
¶ Notãdum aūt ꝙ Iohānes in qua
druplici carcere fuit in hoc mūdo.
Primus ē carcer deſerti i quo ꝓpt̃
deum ſe multo tp̄e incarcerauit. vt
ſenſus ſuos mundos ſeruaret: quos
in xp̄i obſequium debebat ſuo tp̄e
mãcipare. Sciebat enim ꝙ i mūdo
ſenſus ſuos ↄſeruare nō potuiſſet
mūdos qꝛ viſus ibi ſepe corrumpit̃:
vanitates vidēdo. Auditus: verba
detractoria audiendo. Olfactus va
rios odores exhibēdo. Os vana ſe
pe loquēdo ⁊ manus eas ſepe ad il
licita extēdēdo. Voluit igit̃ i deſer
tū fugere vt mūdos ſeruaret oclos
quibus ſpm̄ ſctm̄ in ſpecie colūbe ⁊
dei filium erat aſpecturus. Aures
quibꝰ vocem patris erat auditurꝰ.
Os quo xp̄i teſtimoniū erat ꝓlatu=
rus. Olfactū quo xp̄i odorē erat p=
ſenſurꝰ. ⁊ manus. q̄bus xp̄ꝫ erat ba
ptizaturꝰ ⁊ digito oñſurus. ¶ Qui
igit̃ ſenſus ſuos corꝑales diligēter
cuſtodit quattuor magnas vtilita=

uidos edificabat. verba ſapiẽtie ꝑ
q̃ rudes iſtruebat: et miracula glie
ꝑ q̃ icredulos cõuertebat. Miſit er
go eos iohẽs ad ieſum vt viderent
exẽpla ſue ſctitatis ⁊ vite ꝑ q̃ inui=
di edificarẽt. Audirẽt verba ſue ſa
pientie ꝑ q̃ rudes inſtruerent. ⁊ vi=
derẽt miracula glie ꝑ q̃ icreduli cõ
uerterent. Nõ aũt miſit oẽs q: vbi
mltitudo ibi cõfuſio. Miſit vero du
os vt i ore duoꝝ teſtiũ ſtaret oẽ ver=
bũ: vt oñderet xp̄i capitis ſe eẽ mẽ=
bꝛa qui diſcipulos ſuos binos mit
tebat. Secũdo ponitur xp̄i reſpõſio
cum dicit. Eũtes renũciate iohãni
q̃ audiſtis ⁊ vidiſtis. ⁊c. Nõ ẽ intelli
gendum ꝙ chriſt⁹ ſtati eis rñderit:
ſed q: prius i coꝝ pñſentia multos i
firmos curauerit. Vñ dicitur. Luc.
vij. in ip̄a hora multos curauit a lã
guoꝛib⁹ ſuis ⁊ plagis ⁊ ſpiritib⁹ ma=
lis ⁊ cecis multis donauit viſum: et
tunc dixit eis. Eũtes renũciate io=
hãni. ⁊c. hier. Ceſſẽt verba ⁊ venia
m⁹ ad facta Chri. Miſit iohãnes di
ſcipulos ad xp̄m vt miracula ei⁹ vi
derẽt qui tot fecit vt paucoꝝ aĩas
lucraret: q: meli⁹ eſt apud dominũ
vn⁹ iuſt⁹ q̄ⱥ tot⁹ mund⁹ pctõrib⁹ ple=
nus. Hoꝝ aũt miraculoꝝ q̃dã fuerũt
corp̄alia ⁊ q̃dã ſpũalia. Ponit ḡ pri
mo corp̄alia di. Ceci vidẽt ⁊c. Quã
uis aũt mlti p̄phe feciſſe legant mi
racula ꝑ iſta tñ certificat ꝙ ipſe ſit
meſſias i lege pmiſſ⁹ tibi triplici rõe
Pͦrio rõne pphetie q̄ dr̄. Eſay. xxxv.
De⁹ ip̄e veniet ⁊ ſaluabit nos. tunc
aperiẽt oculi cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ
patebũt. tũc ſaliet ſicut ceru⁹ clau=
dus ⁊ apta erit ligua mutoꝝ. Scd̄o
rõne mltitudis ⁊ abũdãtie. Quãuis
ei ãte xp̄z multa miracula fcã fue
runt. xp̄s tamẽ i abũdãtia ip̄a fecit
ioh. xv. Si opa nõ feciſſem i eis. ſ. i
abũdãtia q̃ null⁹ ali⁹ fecit ⁊c. Tertio
rõne ſingularis potẽtie q: xp̄s ſolo
iuſſu miracula faciebat. vñ dr̄ ãbro.
Si thobias lumen recepit: hoc fuit
angeli nõ homĩs medicĩa. ſi helyas
mortuum ſuſcitauit: ip̄e rogauit. ſi
helyſe⁹ leproſum mũdauit valuit fi
gura myſterij nõ auctoritas p̄cepti
Pͦſit aũt he ifirmitates ſpũal'r itel=
gi. Ceci ei ſũt q̃ peccãt ꝑ ignorãtiã.
claudi q̃ ꝑ ipotẽtiã. leproſi q̃ ꝑ mali
ciã. ſurdi q̃ ꝑ ꝯſuetudinẽ lõgã ⁊ ꝑ fi=
nalẽ ipenitẽtiã deide ponit miracu
la ſpũalia q̃ ſũt p̄p̄a deo. Vnũ qđ ꝯſi
ſtit i ꝯuerſiõe pctõrꝫ a culpa dr̄ pau
peres euãgelizant. i. ꝑ euãgeliũ il=
luminant ⁊ ꝯuertunt eſa. lxi. c. euã
gelizare paupib⁹ miſit me. Fit aũt
poti⁹ mẽtio de paupib⁹ q̄ⱥ de diuiti=
b⁹ q: paupes facili⁹ ꝯuertunt. Tum
q: diuitijs ſupbia ẽ annexa. et ſecũ=
dũ Greg. Tumoꝛ mẽtis ẽ obſtaculũ
v̄itatꝫ. Tũ q: coꝛ diuitis ẽ plenũ ſol
licitudibus ſeculi q̃ ſuffocãt verbũ
dei. Tũ q: diuites habẽt ꝯſolatiões
tꝑales: ⁊ iõ ꝑuipẽdũt ſpũales. ¶ Se
cũdũ miraculũ ſpũale ꝯſiſtit i fide
vera cũ dicit. Btũs eſt qui nõ fuerit
ſcãdalizat⁹ i me. Eſt aũt ſcãdalũ gre
ce idẽ ꝙ obex latine. Obex aũt ẽ la
pill⁹ in tra occultat⁹ i quẽ improui
dus viatoꝛ ipigit. Lapis ẽ xp̄i diui
nitas in tra nr̄e moꝛtalitatis abſcõ
dita: q̃ mltis fuit occaſio ſcãdali dũ
vidẽtes hoiez paſſibilẽ ñ credebãt
ei⁹ diuinitatẽ. et hoc aũt verbo ſcđm
glo. nũcios iſtos tãgit q̃ i xp̄z nõ cre
debãt ſꝫ puꝝ hoiez ip̄m eẽ putabãt
iſta aũt miracula ſpũalia ſunt ma
ioꝛa q̄ⱥ corp̄alia mai⁹ eẽ ei ſcđꝫ aug.
iuſtificare ipiũ q̄ⱥ creare celũ ⁊ trã.
Plus eſt viuificare aĩaz i etnũ victu
rã q̄ⱥ ſuſcitare carnẽ iteꝝ moritur㌫
pl⁹ ẽ i aĩa reformare ymaginẽ dei
q̄ⱥ i corꝑe repare materiã vilis limi
Tertio põit ꝯmẽdatio iohis cũ dr̄.
illis aũt abeũtib⁹ ⁊c. noluit aũt xp̄s
iohẽz excuſare vl' ꝯmẽdare i p̄ñtia
nũcioꝝ triplici de cã. ¶ Pͦrio q: non
erat neceſſe cũ ipi ſcirẽt ꝙ iohes il
lã q̄õnẽ ñ fecerit dubitãdo: ſꝫ i perſo
na ipoꝝ interrogãdo. Scđo q: diſci=
puli credebãt iohãnẽ eſſe xp̄m: ⁊ iõ
ſi tam magna p̄conia a xp̄o audiuiſſ

ſent i ſuo errore potiꝰ ꝯfirmati fuiſſent. Tertio ne videret in q̃dã adulationẽ loq̃ chri. Blãditores i faciẽ laudãt vl' corã domeſticis. vir aũt ſapiẽs qñ laudat̃ i facie. flagellatur i corde. excuſat aũt ipꝫ q̃drupl'r. Quidã aũt potãt iohãni iponere icõſtãtiam ⁊ leuitatẽ q̄ mõ q̃ſi ſciens p̃dicaret mõ q̃ſi neſciẽs infrogaret. cõtra hoc d̃r q̄ nõ eſt arũdo vt mõ flectatur vẽto ꝓſperitatis: mõ impellatur vẽto aduerſitatis. Greg. Arũdo iohẽs nõ erat quẽ a ſtatꝰ ſui rectitudie nulla reꝝ varietas inflectebat. Alij poterãt ſibi iponere adulationẽ: q: i p̃ñtia eũ ꝯmẽdabat: ⁊ i abſentia ſe eũ nõ cog̃ſcere oñdebat. cõtra qd̃ d̃r iohẽz nõ mollibꝰ veſtitũ. Adulatores eñi in aula regũ morant̃: vt bñ paſcantur ⁊ veſtiant̃: vñ: ab aula adulatores dicti ſunt. Johẽs aũt de victu ⁊ veſtitu nõ curauit: ⁊ iõ adulator nõ fuit. alij poterãt ſibi iponere ꝓphetie ipfectionẽ q: ſ. tñ hũit ꝓphetie ſpm̃ de p̃ñti nõ de futuro. Cõtra qd̃ dicit ꝓphã. etiã dico vobis ⁊ pluſq̃ꝫ ꝓphãm. Quaſi diceret. ꝓphetie ſpm̃ hũit: ⁊ de futuro ⁊ de p̃terito et de p̃ñti. Alij poterãt ſibi iponere aliqũ i dubitationẽ. Cõtra qd̃ ãgelũ eũ vocat. Angelꝰ ei dubitare non põt. tũ q: eſt ꝯfirmatꝰ i v̄tute dei: tũ q: videt ſp̃ faciez dei: tũ q: audit ſp̄ v̄itatẽ a deo. Johẽs ĝ ſilr̃s fuit ãgelo: ⁊ q: i vtero mr̃is ſctificatꝰ fuit: et q: ſpm̃ ſctm̃ vidit: ⁊ q: vocẽ p̃ris audiuit. ❡ Do. iij. aduen. do. ſer. ij.

Uidiſtis i deſertũ videre arũdinez vẽto agitatã ⁊c. Cõmendatio q̃ fit ab aduerſario ẽ firma: q̃ fit ab hoĩe ſctõ ẽ fidedigna: q̃ fit ab ãgelo eſt certa: q̃ fit a deo eſt ꝓbata. ij. Cor. x. Nõ eñi q̃ ſeipm̃ ꝯmendat ille ꝓbatꝰ eſt ſꝫ quẽ deꝰ ꝯmendat. iohannes igitur commẽdat: fuit ab herode aduerſario q̃ ſicut dicit̃. Marci. vj. eũ metuebat: et eũ virũ ſctm̃ et iuſtũ ſciebat eſſe: et ideo talis ꝯmẽdatio fuit firma. cõmendatꝰ eſt ab hoĩbꝰ bonis: q: ſicut dicit̃ mat. xxj. Oĩs eũ ſicut ꝓphãm habebant: ⁊ iõ talis ꝯmendatio fuit fidedigna. Cõmendatꝰ fuit ab angelo q̃ dixit Luc. j. Erit eñi magnꝰ corã dño. ⁊c. ⁊ iõ talis cõmẽdatio fuit certa. Cõmẽdatꝰ fuit a xp̃o vt i euãgelio hodierno hr̃ ⁊ iõ talis ꝯmẽdatio fuit ꝓbata. Uolẽs aũt xp̃us ipm̃ cõmẽdare duo de ipo negat. ſ. q̄ nõ fuit arundo nec mollibꝰ veſtitus. Duo aũt affirmat. ſ. q̄ fuit ꝓph̃a et q̄ fuit angelꝰ. Et iõ q̃ttuor magnas v̄tutes ipſuꝫ habuiſſe dicit. Primo nãqꝫ habuit magnã in mẽte firmitatem: ideo dicit ipſum arũdinẽ nõ fuiſſe. Arũdo quidẽ radices hꝫ. illi igitur ſũt arũdo: q̃ radices amoris figunt in terrenis. Edificiũ ſeu plãta in arena fũdata tria timet. ſ. ventum pluuiã: ⁊ flumẽ. vt hr̃ Mat. vij. Per ventũ igit̃ qui ab aere venit tẽtatio demonis intelligitur: q̃ in aere cõmoratur. Per pluuiã q̃ de celo deſcendit intelligitur aduerſitas q̃ a deo venit. Per flumen quod i terra fluit intelligitur ꝑſecutio quã terrenus tyrãnꝰ infligit. Facile igit̃ ẽ videre quis ſit arũdo in arena: ⁊ quis ſit firma columna in petra. Si eniꝫ ventus tentationis aliquẽ frangit arũdo fuit. Si tẽtationi reſiſtit: colũna firma permanſit. Si pluuia diuine aſ aduerſitãtis aliquẽ aſꝑſerit ⁊ ille impatiens extitit arũdo fuit. ſi patiens fuit colũne firmitatẽ habuit ſi ad flumẽ alicuiꝰ perſecutionis aliquis eradicatur arũdo fuit ſi ſolidꝰ pſeuerauerit: columna extitit Btũs igit̃ iohãnes non fuit arũdo: ſed firma colũna. paſſus eſt eñi ventum qñ iudei v xp̃o ipm̃ recipe voluerunt: ſed nõ potuit flecti. paſſus eſt pluuiã qñ deo permittẽte fuit incarceratus: ſed non potuit commoueri. paſſus eſt flumen qñ decapitatus fuit ſed non potuit a ſoliditate

excuſatio Iohãis
mutabili
adulatorum
p̃ſta de p̃ſẽti
dubitato
q̃re retro duo folia

Sermo .i.

pheta tripliciter accipi pōt aut gene
raliter: aut specialiter: aut singulariter
Primo pōt accipi generaliter p q̄li
bet propheta ⁊ tunc dixit se nō eſſe
pphetā ſcilicet tātum. qr pluſq̄ p
pheta erat tanq̄ ſi aliquis diceret
de imperatore q̄ non eſſet rex ſcili
cet tātū: qr eſt pluſq̄ rex: qr impera
tor: ⁊ tñ inveritate eſt rex qr omnis
imperator ē rex ſed nō omnis rex im
perator. Sic iohānes dixit ſe nō eſ-
ſe pphetā: qr erat pluſq̄ ppheta qr
omis pluſq̄ ppheta eſt ppheta ſed
nō omis q̄ ē ppheta ē pluſq̄ pphe-
ta Scđo pōt accipi ppheta ſpeciali
ter. ſcʒ p ppheta id eſt p meſſia in
lege pmiſſo. De q̄ dr̄ Deut. xviii.
Prophetā ſuſcitabit vobꝭ dñs đ fra
tribꝰ vr̄is ipm tāq̄ me audietis. Et
q̄ntū ad hoc veritatē dixit qñ pphe
tā ſe nō eē aſſeruit. Tertio pōt hic
accipi ppheta ſingulariter. Et ſic ſe
cūdū gl. accipit p helyſe ppheta: q̄
apud iudeos āthonomatice pphe-
ta dicebat ⁊ eximiꝰ pphetaꝵ pp̄ter
plenitudinē ſpūſſancti pphetādi: ⁊
miracula faciendi: q̄ in duplo acce
pat ab helya. Ipe etiā baptiſma fi
gurauit qñ Naamā ſepties i iordāe
lauare fecit credebāt igr̄ iudei io-
hānē helyſeū eē. Tū qr baptizabat
tū qr tātā ſpirituſſcti plenitudinē
habebat. Quantū ad hoc etiā iohā
nes vex dixit qñ pphetā eſſe ſe ne-
gauit. Nō erat igr̄ Johannes hely
as vel helyſeꝰ ſʒ vtroq̄ maior. Nā
in helya fuit ſpūs ſimplex i helyſeo
duplex vt habet. iiii. Reg. ii. In io-
hāne vo triplex qr pphetauit i vte
ro qñ xp̄m agnouit in mūdo qñ xp̄ʒ
digito demonſtrauit. In lymbo qñ
aduētū xp̄i ſanctis patribꝰ nūcia-
uit. Maior igit fuit q̄ helyas ⁊ he-
lyſeꝰ: qr helyas habuit ſpiritū pro-
phetie tantū in vita. helyſeꝰ i vita ⁊
morte quādo ſcʒ mortuꝰ mortuum
ſuſcitauit: iuxta illō Eccleſia. xlviii.
Mortuū prophetauit corpus eius
Johānes aūt habuit et ante vitam
et in vita et poſt vitaʒ. Quarta que
ſtio ē quare iohannes vocatur pro
pheta et pluſq̄ ppheta. ad quod di
cēdū q̄ pphetaꝵ quidaʒ habuerūt
ſpiritum prophetie tantū de p̄teri
to. quidaʒ de p̄ſēti oculto: quidaʒ
de futuro. iohānes autem de omni
tempe habuit ſpirituʒ pphetie vñ
dicit iohannis. i. Ipſe eſt q̄ poſt me
venturus eſt. Ecce pphetia de fu-
turo. Qui ante factus eſt. Ecce pro
pheta de preterito. Cuius nō ſūʒ di
gnus ſoluere corrigiam calciamen
ti Ecce pphetia de p̄ſenti occulto.
Uel pōt dici q̄ iohannes dicit pluſ
q̄ propheta. qr ceteri prophete ha
buerūt ſpiritū pphetie in vita. iſte
aūt vt ſupradictū ē habuit ⁊ āñ vitā
et in vita ⁊ poſt vitam. Quīta q̄ſtio
eſt q̄re appellauit ſe vocem. Cuius
prima ratio eſt: qr verbū in corde ē
ſʒ manifeſtat per voceʒ dicentis et
ponit in corde audiētis. Et ſicut ni
chilominꝰ verbuʒ adhuc remanet
in corde dicentis ⁊ audientis ⁊ vox
tranſit. Sic etiaʒ chriſtus q̄ eſt ver
bum i corde patris ad nos venit: et
iohannes ipſum nobis manifeſta
uit et ſic xp̄s remāet i corde patris
p eternā generationē: et in cordibꝰ nr̄is
p fidē. et Johannes tranſiuit p mor
tē Secūda ratio ē: qr ſicut vbū p̄us
eſt q̄ vox: tñ vox vehit ⁊ p̄it verbuʒ
ſic xp̄us fuit ante Johannē. Uñ ip
ſe dixit iohan. i. Prior me erat tamē
iohannes p̄ceſſit chriſtum. Luce. i.
ip̄e p̄cedet añ illum. ⁊c. Tertia ra
tio eſt: q̄a ſicut vox coniuncta ē ver
bo: nec tamen eſt verbū ſic iohānes
multa ſanctitate piūnctꝰ fuit chri
ſto: nec tamen fuit xp̄us. Nam chri
ſtus ſponſus fuit iohannes amicus
ſpōſi vt dicitur iohan. iii. Chriſtus
fuit ſol. iohannes lucifer vt dicitur
iob. xxxviii. Chriſtꝰ fuit ignis. iohā
nes facula. vt dicit eccle. xlviii. ecce
quāta ſimilitudo fuit iohannis ad
xp̄m: et tñ nō fuit xp̄s ¶ Sexta q̄ſtio
ē q̄re dixit iohannes de chriſto: qui

poſt me ventur⁹ eſt cũ tñiam veniſ
ſet. Et quare dixit q̃ ante me fact⁹
eſt. Aut ei hoc intelligitur inq̃tuȝ
hõ: ⁊ tunc non videtur eſſe verũ: q̄r
xp̄s nõ ẽ fact⁹ hõ añ Johãnẽ ſʒ ecõ
uerſo Aut inquantũ de⁹: ⁊ tũc ſimi
lik nõ eſt verũ q̄r de⁹ nõ eſt factus.
Dicẽdũ q̄ xp̄s poſt Johãnẽ erat vẽ
tur⁹. q̄r poſt ipſũ erat predicaturus
⁊ baptizatur⁹ ⁊ moritur⁹. Quod aũt
dicit añ me fact⁹ ẽ põt itelligi iquã
tũ hõ ⁊ inquãtũ de⁹. Nã iquantum
hõ fact⁹ ẽ añ eũ non tẽpore ſʒ digni
tate vt dicaᵗ añ eũ factus eſt. i. ſibi
plat⁹ Jnquãtũ aũt de⁹ eſt ante euȝ
fact⁹. Et i tẽpore. q̄r ab eterno ⁊ di
gnitate q̄r ẽ ſup oĩa de⁹: imo etiã ẽ
ẽ añ abrahã. Joh. viii. Añq̃ abrahã
fieret ego ſũ imo etiã añ luciferum
ps. Añ luciferũ genui te. Et tũc fa
ct⁹ iprop̄e accipit q̄r nõ ẽ fact⁹ ſed
genit⁹. Septia q̄ſtio eſt quare dixit
medi⁹ veſtrũ ſtetit ⁊c. Ad qđ dicen
dũ q̄ caro hũana i nobȝ eſt tr̃a. Ec
cle. iii. de tr̃a facta ſũt oĩa: ⁊ i tr̃ã pa
rit reuertẽt. Jn xp̄o aũt ẽ medium
tre ps. De⁹ aũt rex nr̃ añ ſcl'a. ⁊c.
Jn medio tre. i. i carne hũana. Na
tura ei hũana habuit duo extrema
Unũ q̃ fuit ſub inocẽtia. Aliud quo
fuit ſub miſeria. Caro aũt xp̄i cum
vtroq̃ extremo p̄ticipauit: ⁊ iõ me
diũ tre fuit Naȝ de prio ſtatu acce
pit inocẽtiã. de ſecũdo p̄ealitatẽ et
miſeriã: ⁊ iõ dixit ſtetit. q̄r nũq̃ ceci
dit ſedit vl' iacuit. Cadit q̄s p̄ pctm̃
ſedet p̄ ociũ: iacet p̄ ꝯſuetudinẽ lon
gã i malo Jn xp̄o aũt nihil iſtorum
fuit: ⁊ iõ ſemp ſtetit. ¶ Octaua que
ſtio eſt q̃liter intelligit quod dixit.
Nõ ſũ dign⁹ vt ſoluã ei⁹ corrigiam
calciamẽti. ad quod dicẽdũ q̄ põt i
telligi ad litterã q̄ propt xp̄i ſubli
mitatẽ ⁊ ſuã paruitatẽ ñ reputabat
ſe dignũ xp̄o etiã ifimũ ſeruitiũ ex
hibere. vl' p̄ hoc voluit icarnatiõis
myſteriũ deſignare. Jn xp̄o ẽ de eſt
diuinitas caro ⁊ aĩa. Per pedẽ ſigna
tur diuinitas: q̄r ſicut pes totũ cor
p⁹ ſubſtẽtat. ſic ⁊ diuinitas oĩa por
tat. hebre. i. Portanſq̃ oĩa v̄bo vir
tutiȝ ſue. Per calcamẽtũ itelligitur
caro mortalitatȝ ſubiecta q̃dãm̃
diuinitati veſtȝ effecta. vñ dicitur,
Grego. Uẽit ad nos diuinitas cal
ciata. Per corrigiaȝ ſignat ei⁹ aĩa:
q̄r ſicut corrigia calciamenti pedi
aſtrigit: ſic m̃diãte aĩa carni diuini
tas ſociat. Qui igit nõ cognoſcit m̃
diũ: ñ cognoſcit aliquod extremoꝝ.
Jn hoc qđ dixit ſe nõ eẽ dignũ. ſ. ſuf
ficiẽtẽ cognoſcẽ xp̄i aĩaȝ dat itelli
gẽ q̄ nõ fuit ſufficiẽs cognoſcẽ nec
carnẽ de virgĩe genitã: nec diuini
tatẽ eternã vel in hoc q̄ dixit ſe nõ
eẽ dignũ corrigiã calciamẽti ſolue
re: dat intelligere ſe nõ eſſe dignuȝ
xp̄i ſponſaȝ i eccleſiam vſurpare.
Et iſtud dicit ſecũdũ morẽ legȝ. Q̄r
vt habet Deut. xxv. Calciamentũ
detrahebat ab illo q̃ ſponſam duce
re recuſabat. ⁊ ille q̃ detrahebat ip
ſam ſibi ſponſam accipiebat.

¶ Ser. ſecũdus. De eodem.

EGo vox cla
mãtȝ i deſerto: dirigi
te viã dñi. iohã. i. apud
iudeos tres opiniões
de iohãne eẽ videban
tur. Quidã eñ dicebant ipȝ eſſe xp̄ȝ
p̄pter nimiam eius ſanctitatẽ ⁊ ba
ptiſandi auctoritatẽ. Aliĩ dicebant
ipſum eſſe helyaȝ p̄pter habitatio
nẽ deſerti abſtinentiã cibi: aſperi
tatẽ indumẽti: ⁊ feruorẽ zeli. Aliĩ di
cebãt ipſũ eẽ aliquẽ magnũ p̄phe
tã de prioribus ſuſcitatũ p̄pt grãm
prophetandi. ſicut gloſa innuere vi
det. Jõ ad ipȝ nũcios dixerũt: vt ſu
per his ab eo diſcerẽt v̄itatẽ. Et cũ
reſpõdiſſet ſe nõ eẽ xp̄m. neq̃ hely
aȝ: neq̃ p̄phetã dixit ſe eſſe vocem
Ego inq̄t vox clamãtȝ in deſerto ⁊c.
Ubi dicit ſe ad tria miſſũ fuiſſe. ſ.
ad p̄cedẽdũ: ad clamãdũ: ⁊ ad diri
gẽdũ. ¶ Primo ad p̄cedẽdũ cuȝ dr̃,
ego vox. Sicut ei vox natura p̄p

tes ĩde ac̃frit. quas ponit ꝓpheta
dicens. Si mei nō fuerint domina
ti. Uocat aūt omnes ſenſus ꝓprios
qui tūc nō dominantur quando ſub
rationis dominio coercent̄. ¶ Pria
vtilitas ē ꝯſeruatio a maculis ⁊ ſor
dibus futuris. iō dicit̄. Tūc. imacu-
latus ero. ideo ſanct⁹ iob. vt ab iſtꝫ
maculis futuris ſe ꝯſeruaret dice
bat. iob. xxxi. Pepigi fedus cū ocu
lis meis. ⁊c. Sicut eī dicit̄ hire. ix.
Aſcēdet mors ꝑ feneſtrā noſtrā in-
greſſa ē domū nr̄am. Secūda vtili-
tas ē emūdatio a delictis ꝓteritis
nō tātū puis ⁊ magnis ſed etiā ma-
ximis. iō ſubdit̄. ⁊ emundabor a de
licto maxio. iō idē ꝓpheta poſtꝙ ex
ĩ cauto aſpectu in delictū maximuꝫ
ceciderat: ſenſus ſuos poſtmodū cu
ſtodiuit: ⁊ iō mūdari ꝓmeruit. Sed
qꝛ ipſos ꝑ ſe cuſtodire nō ſufficit: a
deo cuſtodiēdos petit dicēs. Auer
te oculos meos ne videāt vanitatē
ĩ via tua ⁊c. Tertia vtilitas ē qꝛ ora
tiōes taliū ſūt deo placite: ⁊ iō ſub-
ditur. Et erūt vt cōplaceāt: eloquia
oris mei. Propter hoc mōet nos de
us vt ĩ cubiculū cordis intremus et
oſtia ſenſuū foris claudamus Eſa.
xxvi. vade ppl'e me⁹ ītra ĩ cubicula
tua ⁊ claude oſtia ſup te. Quarta vti
litas ē: qꝛ meditatiōes nr̄e ſūt deo
accepte. iō ſubdit̄ ⁊ medi. cor. in cō.
tuo. iō ſcti viri tp̄s nocturnū eligūt
ad meditādū: qꝛ tūc nō ĩpediunt̄ di
ſtractiōe ſēſuū. ꝓ. in matutinis dn̄e
me. ĩ te. idē mditat⁹ ſū nocte cū cor
Scd̄s ē carcer corpis qꝛ ꝓpriū de⁹ ei
aiaꝫ ꝗdēmodo corpi ĩcarcerauit qñ
ipſā ſpiritualē ſubſtātiā carni vni-
uit qđ maxie trib⁹ de cauſis fecit:
ꝗrū primas duas pōit greg. nazan-
zen⁹ Pria ē vt aīa ĩ carne ⁊ ꝑ carneꝫ
merita mlta cōfreret. plura eī ſūt ĩ
ꝗb⁹ aīa ꝑ carnē meret̄ ĩ ꝗb⁹ ſine car
ne mereri nō poſſet ſicut ē ꝯ carna
les ꝯcupiſcentias decertare ieiu-
nare peregrīatiōnē aſſumē ⁊ mar
tiriū ſuſtiere Scd̄a ē vt aīa carnē ip
ſā tāꝙ fidelis cuſtos deo ꝯſeruaret
⁊ cuſtodiret ⁊ eā ĩ ſupnis ſedib⁹ col
locaret. Caro eī ꝑ ſe btitudis ſuſce
ptiua nō ē niſi mediāte aīa ſtolā im-
mortalitatꝫ īdueret: tertia ē vt de⁹
vniuerſū ſuū ꝑficeret. Cū eī ſit ꝗdā
creatura pure corꝑalis: ſicut creāta
ĩſēſibilis: ꝗdā pure ſpūalꝫ vt āgelus
oportuit adhuc vt dei vniuerſū ꝯple
ret̄ qꝛ alia fieret creatura ꝗ carne ⁊
ſpū eēt ꝯpoſita vt ē hō Deut̄. xxxii.
dei ꝑfecta ſūt opa. ab iſto tn̄ carcere
corꝑis ſcti viri educi deſiperant tri
plici de cā iuxta illō ꝓ. Educ de car
cē aīaꝫ meā: ad ꝯfitēdū noī tuo ⁊c. pri
mo eī exire deſiderāt vt aſſequant̄
mētꝫ iocūditatē. in iſto eī carcē ſūt
ſp̄ ĩtriſticia: ſꝫ extīt leticia ſp̄ ērt. ⁊
iō ꝓpheta poſtꝙ dixit. educ de cuſto
dia ſiue de carcē aīaꝫ meā ſtati ſub
iūxit ad ꝯfitēdū noī tuo. i. vt laudet
⁊ glorificet nomē tuū. eſa. xxxv. gau
diū ⁊ leticiā obtiebūt: ⁊ fugiet do. ⁊
gemit⁹. Scd̄o vt aſſequant̄ ꝓpiquo
rū ⁊ amicoꝝ ſocietate. vñ ſubdit me
expectāt iuſti. hic ē qꝛ qñ ſcti moriū
tur ad patres ſuos ſiue ad populuꝫ
ſuū appōi dicunt̄. Gen̄. xxv. Mortu
us ē abrahā ĩ ſenectute bōa poſitus
qꝫ ē ad populū ſuū. ¶ Tertio vt aſ-
ſequant̄ poſſeſſionē ⁊ domoꝝ ſuaꝝ ⁊
toti⁹ hereditatꝫ plenā facultatem.
Uñ ſubdit donec retribuas mihi. ꝓ.
Tu es ꝗ reſtitues hereditatē meā.
Terci⁹ ē carcer mūdi de quo ſancti
viri ꝗdruplici cā exire deſiderant
ꝓ. heu mihi qꝛ ĩcolatus meus ꝓlon
gatus ē ⁊c. ¶ Prio qꝛ iſta peregrīa
tio ē nimis lōga quod notat̄ cū dr̄.
heu mihi qꝛ ĩcolat⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ ē.
Lꝫ eī ſit vita breuis amāti tn̄ nimis
lōga videt̄. Ubi dixit gloſa ibidē. et
ſi tēp⁹ ſit breue amāti deſiderio tn̄
nimis lōgū eē videt̄ Secūdo qꝛ ſcti
viri hñt hic hoſpitia ruīoſa quod
notat̄ cū dr̄ habitaui ĩ tabernaculo
cedar. iſtā eī litterā exponit glo. dr̄
aūt tabernaculū a taberna ſicut ẜt
huguitio. eo qꝛ nō ſit dom⁹ ſtabilis

ſʒ ad tēp⁹ durāſ: ſicut fit i nūdinis. Sicut ⁊ ſcti viri ñ habēt hic ciuitatē manētē ſʒ futurā īqrūt: ſicut dr̄ heb. xiij. Tertio q̄r habēt viā tenebroſā q̄d notaṫ cū dr̄ cedar. q̄d īterp̄taṫ te nebre. Joh. xxxvij. nos q̄ppe inolui mur tenebris. Quarto q̄r hn̄t ſocie tatē pūerſā quod notaṫ cū dr̄. Cum his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹ habēt ei malos ſocios. ſ. mūdū carnē ⁊ dya bolū. Mūd⁹ eos pturbat p̄ oppſſio nē. Joh. xvi. In mūdo p̄ſſuram ha bebitis. Caro p̄ īpugnationē. Gal. v. Caro ↄcupiſcit aduerſ⁹ ſpm̄. Et diabolus ſmitēdo diſſēſionē. mat. xiij. Uenit inimicus hō ⁊ ſuperſemi nauit zizaniā. ¶ Quartus ē carcer tyranni in quo Johānes poſit⁹ fuit propter veritatem triplicem. Prio propter veritatem iuſticie quā de fendebat. dicebat eñ herodi. Mar ci. vi. Nō lʒ tibi habere vxorē fratis tui. ¶ Secūdo ꝓpṫ veritatē doctri ne quā p̄dicabat. Nā ſecūdū Joſe phū. vidēs herodes ppl̄i m̄ltitudi nē ipſū ſeqntē eū in carcere poſuit Tertio ꝓpṫ v̄itatē vite quā tene bat Sicut ei ſerpēs odorē vinearuʒ fugiūt ⁊ noctue lucē ſolꝫ nō ſuſtinēt Sic iudei vitā iohānis imitari non volētes. iſ az dyabolo aſcribebant. Mat. xi. venit iohānes ñ mādūcās neqʒ bibēs ⁊ dicūt demoniū hʒ. iſtū ſūt carcerē tyrānoꝝ ſcti viri patiē ter portāt ſciētes q̄ ex tribulationi b⁹ p̄ntꝫ vite tria bōa acq̄rūt. p̄rio dei miſericordiā expurgātē. Greg. Qd̄ lima ferro ⁊ flagellū grano ⁊ for nax auro. hoc facit tribulatio viro iuſto ⁊c Scd̄o dei grāꝫ dulcorātē vn̄ iōi pſecutores apes vocanṫ. p̄. circū dederūt m̄ ſicut apes. Apes ei lʒ pūgāt tñ mella ꝑponūt. Sic etiā ꝗuis caro iuſti tribulatiōib⁹ cruciet: tñ ei⁹ ani ma dulcedine grē ſaginaṫ. Ter tio dei glīaꝫ letificātē. Un̄ Aug. i libro q̄nquagita omeliaꝝ: pſecutores vo cat torcularia ⁊ molas ſctōs aūt q̄ p ſecutionē patiunṫ vocat vinū ⁊ oleū poſtmodū i fine ꝑdit. Cōſidera q̄ illi q̄ te p̄ ſequnṫ apd̄ deū velut mo le aut torcl̄aria deputāṫ. Tu vo q̄ſi oliua ⁊ q̄ſi vua legitia p̄uo tp̄e p̄ſſu rā maloꝝ ſuſtiere cogerꝫ. ſʒ poſtea vl̄ ſine fine remāebit opp̄robriū vl̄ tu felici ↄſūmatiōe trāſibꝫ ad regnū ⁊c. ¶ Dn̄i. iiij. Sermo. prim⁹.

Miſerunt iu dei ab hieroſolmis ſa cerdotes ⁊ leuitas ad iohēz vt interrogarēt eū tu q̄s es. Jo. ij. In iſto euā. p̄tra p̄ ordiem q̄rēda occurrūt. p̄io q̄re iudi poti⁹ opiabāt de iohē. q̄ eēt xp̄s q̄ de dn̄o ieſu xp̄o ad hoc rn̄det chriſ. q̄ hoc fuit t̄plici decā. p̄io p̄p habit⁹ aſp̄itatē. chriſt⁹ ci terebat veſtes ↄmūes Joh. aūt ve ſtes de pilis cameloꝝ ↄfectas. Se cūdo p̄p vict⁹ p̄citatē. q̄r xp̄s panē ⁊ vinū cū petōrib⁹ comedebat ⁊ bibe bat. Joh. aūt habuit duriſſimū victū ⁊ vitabat ↄſortia petoꝝ t̄tio p̄p gen⁹ illuſtre: q̄r xp̄ʒ de fabro ꝓgenitū eē cre debāt: ⁊ de paupe muliere natū eſſe ſciebāt. Joh. vo filiuʒ ſūmi ſa cerdotꝫ eē cognoſcebāt. Secūda q̄ ſtio ē q̄re Joh. negauit ſe eē helyā cū dn̄s dixit. mat. xi. Et ſi vultꝫ reci pe ip̄e ē helyas. Ad q̄d dicēdū q̄ ſe cūdū dionyſiū i oi repiunṫ tria. ſcʒ ſubſtātia v̄t⁹ ⁊ opatio. iohānes igiṫ nō fuit helias q̄ūtū ad ſubſtātiā: fuit tñ helias q̄ūtū ad v̄tutē ⁊ operationem habuerūt eñ ābo eaſdē v̄tutes ſcʒ tē pātiā i abſtinēdo: fortitudinē i con ſtanṫ rep̄hēdēdo prudētiā i ꝓpheti zādo ⁊ iuſticiā i v̄itatē defēdendo. Q̄r iohēs iuſticiam defēdit vſqʒ ad mortē ⁊ helyas vſqʒ ad mortꝫ ↄmia tiōe: ſicut pʒ. iij. reg. xix. Qn̄ iezabel mortē ſibi ↄmiata ērc. habuerūt etiā ābo eādē opationē ſcʒ idē officiū q̄r vterqʒ fuit p̄cur ſorꝫ ſʒ ille in ſecūdo adueū. iſte i p̄io tertia q̄ſtio eſt: q̄re ʒ negauit ſe eē ꝓphetā cū dn̄s dicat eū nō ſolū eē prophetā: ſʒ ⁊ pluſqʒ ꝓ phetaꝫ. Ad quod dicendum q̄ p̄ ꝑ

em̄ eſt cuius mediū non exit ab ex
tremis. Deꝰ eſt alpha et o principi
uz et finis. ſicut dicit̄. Apoc.i. Ille
igitur ab iſtis extremis nō exit̄ q̄ ſi
cut om̄ia a deo habere ſe nouit. ſic
ad ipſum omnia opa ſua dirigit et
ſolūmodo ſibi placere intendit.

¶ Sermo tertius.

Dirigite viā
dn̄i ꝛc. Quādo aliquaꝫ
ꝑſonā honorabilē in ꝑ
rio expectamꝰ q̄ttuoꝛ
facere ꝯſueuimꝰ. ſ. viā
dirigere. hoſpitiū ꝑparare. epulas
ordiare: ꝛ veſtes pulchras aſſumē.
et q꜡ i ꝑrio expectamus ſaluatoris
aduē. i carnē ſcḋꝫ eccl̄. repn̄tationē
iō iſta q̄ttuoꝛ ſtudeamꝰ ſibi ſpiritua
lit̄ exhibere. ꝑrio nāq꜄ debemꝰ ſibi
viā dirigere ꝛ ꝑparare. Qualit̄ aūt
iſta via ſit preparanda det̄minat̄.
Eſa.xl. Uox clamantꝫ i deſerto pa
rate viā dn̄i. Oīs vallis exaltabit̄ ꝛ
oīs mōs ꝛ collis hūiliabit̄: ꝛ erūt pra
ua idirecta. ꝛ aſpa i vias planas. ex
q̄bus verbis habetur q꜡ via domini
quadrupliciter preparatur. ſ. de foſ
ſa eleuādo. tumentia deprimendo.
tortuoſa reedificando. et aſpera re
mouēdo. in anima noſtra nimiꝰ ti
moꝛ aliquādo iducit magnā foſſaꝫ
et vallē deſpatiōis. Nimia ṽo ſpes
et fiducia inducit nimiū tumorē ꝑ
ſūptiōis. Per montem preſūptiōis
et tumoris voluit ire lucifer et ce
cidit. Per vallē diffidētie ꝛ deſpatio
nis iuit Cayn et reprobatꝰ fuit ele
uādꝰ ē igr̄ nimius timoꝛ ad ſpē. De
primēda ē nimia ꝑſūptio ad timo
rē Legit̄ de ꝓprietatibus auium q꜡
ſunt q̄dā accipitres q̄ aues nō capi
unt niſi in aere. Et ſūt q̄dā qui non
capiūt niſi in terra Colūba vero na
tural̄r hoc cognoſcit ꝛ iō ſi fugatur
ab accipitre capiēte in aere ſtatim
ad t̄rā ſe deijcit. Si ṽo ab accipitre
capiēte i t̄ra i aere ſe tenet ꝛ ſic eua
dit Sic aīa q̄n tētat̄ ab accipitre i
fernali de nimia fiducia vl̄ ꝑſūptio
ne ſtatī d̄bꝫ ſe ad t̄rā deijcē ꝑ timo
rē et hūilitatē. Si aūt tēptat̄ diffidē
tia dꝫ ſe ſubleuare ad ſpē. ꝑ. Aſcen
dūt vſq꜄ ad celos ꝛ deſcēdūt vſq꜄ ad
abyſſū ꝛc. Secūdo debemꝰ viā ꝑpa
re: viā tortuoſā rectificādo. vt ſ. tor
tuoſā itētionē n̄ habeamꝰ ſꝫ ad re
ctū finē. i. ad deū oīa dirigamꝰ coꝛ.
iij. oīe q̄dcūq꜄ facitꝫ i ṽbo āt i ope
oīa i noīe dn̄i facite. Tertio debemꝰ
viā ꝑparare. oīa praua in corde re
mouēdo. ſ. lapides ſupbie. Supbia
ei inſtar lapidꝫ coꝛ durū facit. iob.
xlj. Coꝛ eiꝰ indurabit̄ q̄ſi lapis. Lu
tū luxurie. eccl̄s. ix. Oīs fornicaria
q̄ſi lutū: in via ꝯculcabit̄. Et ſpinas
auaricie q̄ hn̄t ſemē ſpūale i oīa ſuf
focare. Luc. viij. Simꝉ exorte ſpine
ſuffocauerūt illud. Secūdo debemꝰ
domū dignā ꝛ hoſpitiū ꝑparare ſcꝫ
coꝛ nr̄m. Amb. in lib. ſermonū. Do
mos aīaꝝ veſtraꝝ adornetꝫ bonoꝝ
operū floribꝰ eas repleatis precio
ſo caſtitatꝫ odore. in iſta domo ſūt
tres camere q̄ debēt eſſe pure ꝛ mū
de. ſ. mēoria intelligētia: ꝛ volūtas
in mēoria h̄itat pr̄. in intelligentia
filiꝰ. in volūtate ſpūſſctūs. Memo
ria ei ſecūdū aug. eſt mat̄ intelligē
tie. itelligētia ei nihil cognoſceret
niſi mēoria ſibi influeret Silr̄ volū
tas gn̄atur a mēorie itelligētia. Ne
mo ei aliq̄d vult niſi illḋ i mēoria ha
beat. ꝛ niſi intelligētia aliqualr̄ co
gnoſcat ꝛ ſic mēoria ē mr̄ intelligen
tie intelligētia ē ꝓles memorie vo
lūtas ṽo ꝓcedit ab vtroq꜄. Et iō ꝑ
quādaꝫ appropriationē pr̄ habitat
in camera memorie. filius in came
ra intelligentie. ſpūſſanctꝰ i came
ra volūtatis. in camera igit̄ memo
rie pr̄ habitat ꝑ beneficioꝝ dei cō
tinuā recordationē ꝑ. Memoꝛ fui
dei ꝛ delectatꝰ ſum. Maxime ei tria
in mēoria habere debemꝰ. ſcilicet
dei bn̄ficia ad regratiādū peccata
nr̄a ad dolendū et morteꝫ noſtram
ad preuidēdū Deut. xxxij. Utinam

ſaperēt.i.cū ſapore cognoſcerēt dei
bñficia.⁊ intelligerent ſua peccata
atqꝫ nouiſſima ꝓuiderēt ſcꝫ mortē.
Jſta autē talis meditatio camerā
ſcopat ⁊ mundat.ps.Meditatus ſū
noc.cum corde.⁊c.Jn camera intel
ligētie habitat filius per fidem ve
rā ⁊ ſapiētiā diuinā.Ephe.iij.habi
tare xp̄m per fidē in cordibꝰ vrīs.
Jn hac autē domo intelligentie nō
debemꝰ ponere ſapientiā dyaboli=
cā q̄ mors eſt aīe.Roma.viij.Sapiē
tia carnis mors eſt aīe.Jere.iiij.
Sapiētes ſūt vt faciāt maluꝫ:bene
aūt facē neſciēt Nec ſapiētiā mū
danā q: vana ē.Sap.xiij.Uani ſūt
oēs hoīes in qbꝰ nō eſt ſapientia ſi
ne ſcientia dei.Debemꝰ aūt ibi po=
nere ſapiētiā dei.q: vita eſt anime
Que ſcd̄m aug.in duobꝰ cōſiſtit.ſci
licet in cognitiōe dei ⁊ in cognitiōe
ſui.Uñ ait in lib.ſoli loquiorū dicēs
Deꝰ ſemꝑ idē es ſi nouerim te no=
uerim me.Jſta aūt ſapientia que eſt
per fidē domū intelligētie purgat
⁊ mūdat.Act.xv.Fide purificans
corda eorū.Jn camera voluntatis
habitat ſpiritusſanctꝰ per amorem
Uñ poſtqꝫ dixit dominꝰ.iohā.xiiij.
Si q̄s diligit me ſermonē meū ſer.
⁊c.ſubdit Et ad eū veniemꝰ ⁊ man
ſionē apud eū faciemus ſcꝫ ꝑ amo=
rē.Ab iſta aūt camera voluntatis
omīs ꝑturbatio eſt tollenda:q: iſte
hoſpes nō habitat niſi in domo pa
cifica ⁊ qeta:verūtamen cū triplex
ſit turbatio.Una meritoria a q̄ q̄s
turbat̄ cōtra vicia ⁊ pctā.ps.zelaui
ſuꝑ iniquos.⁊c.Alia ꝓhibita De q̄
dr̄.j.ioh.iij.Qui odit fratrē ſuū ho=
micida eſt.alia ꝑmiſſa vbi ſubdit̄
motꝰ animi ſine q̄ ꝓſens vita nō dr̄
q: dicit Jheroñ.Qui nulla animi ꝑ
turbatiōe mouet̄:vt ſimplr̄ dicam
aut deus aut lapis ē ideo ꝑmā per
turbationē ſcꝫ meritoriā in hac ca=
mera volūtatꝭ debemus ſeruare.
Scd̄az.ſ.ꝓhibitā debemꝰ abiicere.
Tertiā.ſ.ꝑmiſſa ꝫ ꝯtritū poſſumꝰ tēpe
rare.Tertio d̄bemꝰ cibos ꝑparare
vꝫ materialē ſpūalē ⁊ celeſtē.Pri=
mū ſcꝫ materialē ꝑparemꝰ i paupe=
rū refectionē.Xp̄s em̄ i paupe ſe re
putat eſurire ⁊ paſci.math.xxv.eſu
riui ⁊ dedi.⁊c.Scd̄z cibum:ſcꝫ ſpūa
lē debemꝰ ꝑparare in nr̄i iuſtifica=
tionē.de q̄ dr̄.Johā.iiij.meus cibꝰ
ē vt faciā volūtatē prīs mei.Jſtuꝫ
cibū xp̄s hoſtiati vadit q̄rendo di=
cēs.Apoc.iij.Ego ſto ad hoſtiū ⁊ pl
ſo ſi q̄s aperuerit mihi ianuam itra
bo ad illū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipe me
cuꝫ in iſta em̄ cena pctō: dꝫ ponere
tres ptes:ſcꝫ ꝯtritionē:ꝯfeſſionē:et
ſatiſfactionē.deꝰ aūt tres alias par
tes pōit:ſcꝫ remiſſionē culpe ifuſio=
nē grē.⁊ collationē glīe.Sed multi
ſūt ſimiles ioculatoribꝰ q̄ ſemꝑ vo=
lūt comedē de alieno ⁊ nūqꝫ de ſuo.
Sic etiā tales libēter vellēt q̄ deus
partes ſuas apponeret:⁊ ipſi nihil
apponere vellent.Tertiū cibū.i.ce
leſtē debemꝰ ꝑparare in dei lauda=
tionē.ps.Nūqd mādcabo carnes
thaur.⁊c Et dicitur cibus celeſtis
q: ſācti tali cibo i celo paſcūtur ps.
Beati q̄ habitāt i domo.⁊c.Augu=
ſtinus in libro de ciuitate dei.ipſe
erit finis deſideriorū nr̄orū.q̄ ſine fi
ne videbit̄ ſine faſtidio amabit̄:ſi=
ne fatigatiōe laudabit̄.Si q̄s ami=
cū ſuū libēter videret:illa viſio qñ
qꝫ finit̄ Si q̄s amat ille amor qñqꝫ i
faſtidiū v̄tit̄ ſi q̄s laudat vl̄ canit ſe
pe ex tali actu fatigat̄.Sꝫ tunc nec
viſio nr̄a hēbit finē nec amor faſti=
diū:nec laus fatigationē:ſꝫ ꝯtinuū
feruorē quarto d̄bemꝰ aſſūere veſtes
pl̄ceras ſpōſo ꝯſiſtes Xp̄s ei habuit
q̄ttuor ꝑia veſtiū:ſcꝫ veſtes albas.
Apo.iij.ābulabūt mecū i albꝭ rubē=
as iſa.lxiij.Quare rubrū ē idumē=
tū tuū.deauratas ⁊ varias.ps Aſti
tit regia.i.xp̄i.aīa q̄ corpꝰ ſuū lauda
bilit̄ texit iveſtitu deaurato circū va
rietate.ꝑ hūc modū xp̄i ſpōſa.i.q̄li
bꝫ fidelis aīa dꝫ hr̄e veſtes albas ꝑ
mūdicie ꝯſeruationē.apoc.iij.Ue=

Sermo.ii.

cedit verbũ:ſic iohãnes ꝓceſſit xp̄z
Chriſtꝰ eñ verbũ eſt patris omipo
tẽtis. Joh.i. Jn principio erat ver=
bũ ⁊ ꝟbũ erat apud deũ:⁊ deus erat
verbũ. Cuius verbi iohãnes ſe vo=
cẽ dixit:q: eius precurſor et preco
erat. ¶ Secundo ad clamandũ cum
ſubiungit. Clamãtꝫ i deſerto. Ter
tio ad dirigẽdũ cuz ſubdit. dirigite
viamdomini. Primo igitur dicit ſe
miſſũ ẽẽ ad ꝓcedẽdũ:q: xp̄m predi=
cãdo ⁊ baptiſando preceſſit:iõ dixit
Ego vox. de vox aũt ſic dicit iſi do.i
libro ethymalogiaꝝ. perfecta vox ẽ
alta clara:⁊ ſuauis. Alta vt clama
re i ſublimi ſufficiat. clara vt aures
audiẽtiũ adipleat. Suauis vt aures
audiẽtiũ blãdiaꝶ. et ſubdit Si aliq̃d
ex his defuerit:ꝑfecta vox nõ erit.
Talis fuit vox ꝓdicatiõis iohis. fu
it ei alta: q ꝓmꝰ de altꝫ ⁊ celeſtibꝰ
ꝓdicauit cũ dixit. math.iii.c. Pẽitẽ
tiã agite appropinq̃bit eñ regnuz
celoꝝ. Nuſq̃ȝ eñ in tota ſacra ſcri=
ptura auditũ fuerat noiare regnuz
celoꝝ:niſi cũ iohãnes hoc ipꝫ ꝓmo
noiauit. ¶ Scđo fuit clara. illa ꝓdi
catio ẽ obſcura q̃ fit ꝟbo:ſꝫ obſcura
tur malo exẽplo. Quicq̃d eñ in io=
hãne fuit:vox clara ⁊ ꝓdicatio ſo=
nora extitit. ſ. doctrina eiꝰ cõuerſa=
tio eiꝰ ⁊ paſſio eius. Nam doctrina
eiꝰ predicabat fidei veritatem cõ=
uerſatio magnã ſctitatẽ. paſſio ma
gnanimitatẽ. ¶ Tertio fuit ſuauis
⁊ maxime q̃n loquebaꝶ cum bõis.
Chriſoſto. Sermo iohãnis ſeuerus
fuit ⁊ lenis. Nã cũ ppl̃o iudeoꝝ vi=
riliꝶ ⁊ feruẽter:cũ rege audacꝶ acſi
ꝓpriis diſcipulis leniter cõferebat.
Talis dꝫ ẽẽ vox cuiuſlꝫ ꝓdicatoris
ſcꝫ alta: q nõ dꝫ deſcẽdere ad terrã
id eſt ad ẗrenuz cõmodũ:nec ad fa=
uorẽ hũanũ:ſꝫ ſurſũ eleuari ad deuz
Talis erat vox ap̃li q̃ dicebat ꝓmo
Theſſa.ii.c. Nõ ei aliq̃n fuimꝰ inẗ
vos i occaſionẽ auaricie:deꝰ teſtꝫ ẽ
Ecce q: nõ deſcẽdebat ad terrenuz
cõmodũ:nec q̃rẽtes ab hominibus
gloriã. ecce q: nõ deſcẽdebat ad fa=
uorez humanũ. Et facti ſumꝰ puuli
in medio veſtri. ecce q: nõ itẽdebat
niſi tm̃ honorẽ diuinũ ⁊ fructũ ani=
marũ. ¶ Secũdo dꝫ eſſe vox ſuauis
vt ꝓdicet feruẽter:quo ad tepidos.
Duplicitur q̃ ad deuotos. et ſapien
ter q̃ ad oẽs. Secũdũ eñ Philoſo=
phũ Voces ſũt note eaꝝ paſſionũ q̃
ſũt in aia. et hoc ei ſignũ ẽ q cor ſu
um fuit iflãmatũ igne charitatꝫ di=
uine Dulcoratũ melle deuotiõis iter
ne:⁊ illuſtratũ lumĩe ſapiẽtie. hinc
ẽ q i archa moyſi erãt ꝟga mãna:⁊
tabule. Q: in ꝓdicatore dꝫ eſſe vir
ga acris correctionis:quo ad tepi=
dos. Mãna dulcis exhortatiõis. q̃
ad deuotos et tabule diſcretiõis:q̃
ad oẽs. ¶ Tertio dꝫ eſſe clara. par
tes ei vocis ſũt vt ſyllabe:q: omĩa
q̃ ſunt in predicatore debent ẽẽ pre
dicãtia. alias eius vox ſiue doctri
na nõ ẽ clara.i. Thimo.iiii. Exẽplũ
eſto fideliũ i ꝟbo:in ꝯuerſatione:in
charitate.⁊c. Jhero. ſup exo. vbi lo
quiꝶ de veſte ſacerdotali. Omnia i=
quit ſacerdotꝫ debent eſſe vocalia:
vt ꝟitatẽ quã mẽte cõcipit:habitu
reſonet vt q̃cq̃d agit:quicq̃d loquiꝶ
de eẗnis ſit. ¶ Scđo iohannes fuit
miſſꝰ ad clamãdũ. Jõ diciꝶ clamã=
tꝫ i deſerto Dicũt ei Remigiꝰ ⁊ chri
ſo. ſup hũc locũ. q tribꝰ de cauſis cla
mamꝰ. ſ. q̃n loq̃mur lõge poſitꝫ aũt
q̃n loq̃mur ſurdis. aut q̃n loq̃mur ex
ira. Predicatores igiꝶ debẽt clama
re nõ tãtũ ore:ſꝫ etiã maxio cordis
feruore. Pro eo q̃n loquunꝶ pctõribꝰ
q̃ lõge receſſeꝛt a deo et iõ poſt eos
dñt clamare ⁊ dicẽ illis. eſa.xlvi. Re
dite ꝓuaricatores ad cor ⁊c. Et lꝫ di
caꝶ. Prou.xv. Lõge ẽ dñs ab ipiis.
Deꝰ tamẽ nũq̃ȝ ſe elõgat ab hoĩe:
ſꝫ hõ a deo et ſup hoc dyoniſiꝰ põit
exemplum dicens. Si enim nauis
impinguat in petrã petra videbiꝶ
elongari:⁊ tamẽ petra imobilis ꝑ
mãet:⁊ nauis ſe elõgat ⁊ quanto for
tius impingit:tanto magis ſe elon

gabit. Pctōr ꝫ deū ſe ipigit q̄n pcm̄
mortale ꝯmittit:⁊ tūc a deo ſe elōgat
⁊ de⁹ imo bilis ſtat:quāto grauı⁹ pec
cat tāto āpli⁹ ſe elōgat.ps̄.Lōge a pec
catorıb⁹ ſal⁹:⁊ tñ pctōr elōgando ſe a
deo:a ppropiquat ad deū. Sicut hō
volēs ſe elōgare a celo appropinq̄t
ad celū:qꝛ ſi elōgat ſe ab oriēte:ap
propinq̄t ad occidētē:⁊ ſi ab auſtro
appropinq̄t ad aq̄lonē:qꝛ oriēs et
occidēs in deo ſūt ei⁹ mīa:⁊ iuſticia
auſter ⁊ aquılo.ei⁹ grā ⁊ potentia.
Qui igitur elongat ſe ab ei⁹ miſeri
cordia:appropiquat ad eius iuſti-
ciā ⁊ q̄ elōgat ſe ab ei⁹ grā appropi
quat ad ei⁹ potentiā. Sicut patuit
in iona q̄ voluit fugere deū pcipiē-
tē:⁊ inuenit deū punientē.ps̄.Quo
ibo a ſpū tuo ⁊ q̄ a facie tua fugiam.
Qui vult redire ad deum:oportet q̄
redeat a deo ad deū.i.a deo irato:
ad deū placatū. A deo puniente:ad
deum miſerentem. Secundo predi-
catores debēt clamare.qꝛ loquunt̄
ſurdꝫ. Aīa tripliciter audit:aut q̄n
itelligit:aut q̄n itellecta approbat
⁊ diligit:aut quando intellecta ope
perficit. Peccator aūt eſt ſurdus:qꝛ
nec v̄ba dei vult itelligere.ps̄. No
luit itelligere vt bn̄ ageret. aut ſi in
telligit nō ſibi placent:ſꝫ diſplicent
Eccleſiaſtici.xxi.audiet luxurioſ⁹
⁊ diſplicebit ei.aut audiēdo nō ꝯplet
iō rephendit̄. Eſa.lxvi. Qui aptas
hꝫ aures nō ne audiet.de talibus di
cit ps̄. Sicut aſpidꝫ ſurde ⁊ obturā.
aures ſuas aſpis ne audiat incan-
tātes vnā aurē claudit cum terra
aliā cum cauda. Auar⁹ claudit au
rē ſuā cū terra:terrena nimis dili
gendo. Contra quod dr̄ iher.xxii.
Terra terra terra:audi verbū dn̄i.
Et dr̄ terra terra qꝛ auar⁹ hꝫ trā in
ore de trenis loq̄ndo ⁊ corde de ter
rēis meditādo.⁊ in manib⁹:q̄ꝛ ter
rena oīa faciēdo ac ſi dicat ꝓpheta
Tu auare q̄ habes trā in ore:in cor
de ⁊ i manib⁹:trā ipſā ꝓice:⁊ verbū
dei ad cor tuū intrare ꝑmitte. Clau
dit etiā aliam aurē cū cauda.i.cū
ſpe lōgiorꝭ vite. Sed ſpē decipit̄:qꝛ
vita ſibi ſubito abbreuiat̄.iob.xxi.
Ducunt in bonis dies ſuos:⁊ in pū
cto ad inferna deſcēdunt. ¶ Tertio
pdicatores debēt clamare:qꝛ debēt
loqui ex ira per zelū.ps̄.zelaui ſup
iniquos ⁊c. Debemus tamē ad pec
catores habere amorem:odium et
cōpaſſionem. In peccatore enī tria
cōſiderant̄:ſcꝫ natura:culpa ⁊ pena
cui ipſi⁹ anima eſt obligata. Cōſide
rando igitur naturā:debem⁹ ipſū
diligere. Conſiderādo ei⁹ culpā de
bem⁹ ipſum odire. Unde dicit. Au
guſti. Cum dico homo mal⁹ duo di
cō.homo ⁊ malus. Inquātū homo
ē diligend⁹. Inquātū malus:ē odien
dus. Conſiderando enim eius pe-
nam cui eſt obligatus:⁊ eius pericu
lum in quo eſt poſitus:debemus ſi-
bi cōpati et ꝯdolere.ps̄. Uide puſi-
lla.⁊c. ¶ Tercio iohannes dicit ſe
miſſū ad dirigendum cum ait.diri
gite viā dn̄i. Sicut aūt dicit Diony
ſius. Triplex eſt motus:ſcꝫ circula
ris:obliquus ⁊ rectus. Eodem mo-
do poſſum⁹ dicere q̄ triplex ē via:
ſcꝫ circularis:obliqua et recta:per
circularē viā vadunt amatores mū
di.ps̄. In circuitu impii ambulabūt
Glo.ibidē.i.in cupiditate rerū tē-
poraliū q̄ ſeptē dierꝫ repetitione vo
lantur:et ideo nūq̄ pueniunt ad
octauam.i.ad gloriam q̄ dabitur in
octaua per viā obliquā vadūt vani
glorioſi:qui i his que faciunt obli-
quā intentionē gerunt volentes ab
homib⁹ videri atq̄ laudari. Mat.
xxiii. Omia opera ſua faciūt:vt vi
deant̄ ab hominib⁹. Per rectā va-
dūt humiles ⁊ māſueti:qꝛ omnia a
deo tāq̄ a principio recognoſcunt ⁊
ad ipſum tanq̄ ad finem cuncta re
ducūt.de quibus hic dicitur dirigi-
te vias domini ⁊c.ſicut habet̄ Eſa.
xl. Unde iohānes iſta verba aſſūpſit.
Et ſubditur. Rectas facite in ſolitu
dine ſemitas dei noſtri. Rectum

duas folhas atras 1

et dei opa frenis vtilitatib⁹ parētū
ſꝑ ꝓponant. hiero. in epl'is. Lȝ par=
uul⁹ ex collo pēdeat nepos in gutu
re. lȝ ſparſo crine ⁊ ſciſſis veſtibus
vbera qb⁹ te nutriuerat mr̄ oſtēdat:
lȝ in limine pr̄ iaceat: ꝑ calcatū ꝑge
patrē cōtēpta mr̄e. ſiccisq; ocl'is ad
vexillū crucꝫ euola. ſolū pietatꝫ ge=
n⁹ eſt i hac re eē crudelē. Gladiū te
net hoſtꝫ vt me ꝑimat: ⁊ ego de ma
tris lachrymis cogitabo.

¶ Sermo. ij. de eodem.

ET dixit ſy=
meō ad mariam mr̄ē ei⁹. ecce poſit⁹ ē hic in
ruinā: ⁊ in reſurrectio
nē mltoꝝ i iſr̄l ⁊ i ſignū
cui ɔ̄dicet. ⁊ tuā ipſi⁹ aīaȝ ptrāſibit
gladi⁹. ſymeō ſpū dei plen⁹ ꝓphetī
zauit iſta de xp̄i paſſiōe ⁊ reſurrectō
ne: ⁊ de maria que btā ꝟgo hitura
erat dolore. i qb⁹ ꝟbis q̄ttuor tāgūt
Unū quod ſpectat ad nos. ſ. ɔ̄cuſſio
magni timorꝫ. tria q̄ ſpectāt ad vir
ginē. ſ. titul⁹ magni honorꝫ: affect⁹
magni amorꝫ ⁊ gladi⁹ magni dolo=
rꝫ. Primo ex pte nr̄i notat ɔ̄cuſſio ma
gni tīorꝫ cum dr̄. ecce poſit⁹ ē hic i
ruinā. xp̄s ei fuit i ruinā malis q̄ ſu
is salubrib⁹ documētꝫ ad ſuā ꝑditio
nē vtūt. Tales em̄ excecant ex luce
moriūt ex odore ⁊ īfirmāt ex medi
camine: iſta tria exēpla adducunt a
ſctis. ¶ Primū adducit Criſ. dicēs
q꞉ qn̄ lux ſplēdet ⁊ ſol radiat: ocl'os
debiles ɔturbat Aug. Ocl'is egris
odioſa ē lux q̄ ſanis ē amabilis. Ta
les ſūt ſicut noctue ⁊ veſptiliones q̄
exceāt a luce. Secūdū adducit apl's
di. ij. Cor. ij. xp̄i bon⁹ odor ſum⁹ his
q̄ ſalui ſiūt: ⁊ his q̄ pereūt. Aliīs qui
dē odor mortis in mortē: aliīs odor
vite i vitā. Tali odore moriebat iu
das q̄ ait ioh. xij. Quare hoc vnguē
tū nō ve. ⁊c. Infidelium. iſte moritur
bono odore de quo alij viuunt. Ta
les ſimiles. ſunt bufonib⁹ ⁊ ſerpē=
tib⁹ q̄ odorē vinee ferre non pñt: ſed

fugiūt. Tertiū exēplū adducit gre.
dicēs. Celeſtis medic⁹ egros nō re
ſpicit: quos de medicamto deterio
res fieri videt. de talib⁹ dr̄ i iere. li.
Curauim⁹ babylonē ⁊ nō eſt curata
derelinq̄m⁹ eā. Eiuſdē. xxx. Inſana
bilis eſt iactura tua peſſima plaga
tua. Secūdo ex pte ꝟgis ponit titu
lus magni honoris i hoc q꞉ mr̄ xp̄i
noiat. Magn⁹ honor eundē filiū ha
bere cū deo. Magn⁹ honor mr̄eȝ eē
illi⁹ in t'ris: cui⁹ ē de⁹ pat' in celis. Ip
ſe ēt fili⁹ eā tāq̄ matrē chariſſimaȝ
honorauit i natiuitate ſua: q꞉ ſalua
ꝟginitate de ea naſci voluit: q̄ð nulli
alteri ɔ̄ceſſū vnq̄ fuit. vñ dr̄. ſicut ſi
dus radiū: pfert: ſic virgo filiū iteȝ
vt ſol non violat vitrum ꝑ quod trāſi
trat. ſic de ꝓle pia manet imaculata
maria in vita ſua: quia ſibi obediēs
fuit. Lu. ij. erat ſubdit⁹ illis. in mor
te ſua: q꞉ eā iohanni ſollicite ɔ̄men
dauit. vt hr̄ io. xix. Poſt reſurrectio
nē ſuam: q꞉ ſibi pri⁹ appuit. vñ dicit
ſeduli⁹. ſemꝑ virgo manēs ſe viſib⁹
aſtans luce palaȝ oib⁹ dn̄s pri⁹ ſe ob
tulit. et poſt aſcēſionē ſuaȝ q꞉ i. ſuaȝ
gl'iaȝ eaȝ deduxit: ⁊ ad dexteraȝ ſu=
aȝ eaȝ ſuſcepit. ꝑ. in volūtate tua de
duxiſti. ⁊c. ¶ Tertio ex pte ꝟgis po
nit affect⁹ magni amoris cū dicitur
Tuā ipſi⁹ aīam ptranſibit gladius.
Quod trib⁹ modis itelligi pōt. Pri
mo ſic. tuaȝ ipſi⁹ aīam. i. tuam ipaȝ
aīam: vel aīaȝ ipſi⁹ q̄ eſt tua: vl' aīaȝ
que eſt ipſi⁹. ⁊ hoc notat nō per na=
turam īdiuidue ſubſtantie: ſȝ ꝑ ꝟtu
tē et vinculū charitatis imēſe. de ſo
la em̄ aīa btē virgis dici pōt q꞉ ſit fi
li⁹ et econuerſo q꞉ nunq̄ fuerūt nec
eſſe pñt due aīe tam ſingulari amo
re cōiūcte. erat ei aīa virgis aīe fi=
lij ſic ꝑ amoreȝ vnita: q꞉ tota in filij
amore erat ɔuerſa. ſicut ei ferrum
miſſuȝ in ignē totū ignis efficit: ſic
marie aīa caritate ſuccēſa tota effe
cta ē charitas: q꞉ tota erat liq̄facta
ſicut ei aur ad calorē ignis totū liq̄ſ
cit: ſic ei⁹ aīa igne amorꝫ īflāmata to

ta erat liq̄facta. Cāt. v. aïa mea li q̄
fctā eſt. Tota erat lāguida. Amor
ei ſpūalis facit aïaz lāguidā ꝛ īfir
ma ī amādo frena. Sʒ fortēꝛ robu=
ſtā in amādo celeſtia. ij. Cor. xij. cū
ei īfirmior tūc fortior ſūꝛ potēsꝛ q꜄
aïa ꝟgīe tota ab amore mūdi defe
ceratꝛ dei amore plena erat: iō ſe lā
guidā eē dicebat. cāt. v. Nūciate di
lecto. ꝛc. Quarto ex pte ꝟgīs ponit
gladiꝰ magni dolorꝫ cū dr̄. ptrāſibit
gladiꝰ. In hoc quod dr̄ gladiꝰ oñdit
ꝙ dolor fuit magnꝰ. ī eo ꝙ dr̄. aïam
oñdit ꝙ dolor fuit intimꝰ. ī eo ꝙ dr̄
ptrāſibit oñdit ꝙ fuit trāſitoriꝰ q꜄ ī
gaudiū ē ꝯuerſus. ṗ. Adveſp̱. ſmo.
fle. ꝛc. Et qm̄ nō pōt aliq̄d ſine mlto
dolore amitti quod cū mlto amore
fuerat poſſeſſuz: iō videamꝰ q̄tꝰ ma
tris ad filiū fuit amor: ꝛ tūc videre
potimꝰ quātꝰ et dolor fuit. Siq̄dē in
xp̄o triplex fuit ſubſtantia. ſ. caro:
aïaꝛ diuitas. Erat igit iter matrēꝛ
filiū triplex cōiunctio. ſ. carnis ad
carnē ſcḋʒ naturā aïe ad aïaz ſcḋm
amicitiā ſpūs ad deitatē ſcḋʒ grāz.
amabat igit ꝟgo btā xp̄ʒ amore na
ture tanq̄ filiū ſuū amore amicitie
tāq̄ amicū ſuū. amore grē tāq̄ crea
torē ſuū diſſecabat igr̄ caro ꝟgīs vi
dens carnē xp̄i tā crudelit laniari.
vulnerabat eiꝰ aïa vidēs aïaz xp̄i tā
grauit ꝯtriſtari laniabat ſpūs eiꝰ vi
dens dignitatē xp̄i tā ignominioſe
tractari. iſte aūt gladiꝰ q̄ aïaz eiꝰ p=
trāſiuit ſcḋʒ Ambr. fuit gladiꝰ diui
ſermōis. de q̄ dr̄ hebr. Uiuꝰ ē ſermo
deiꝛ efficaxꝛ pene. oī gladio ācī. iſtū
gladiū ꝓfūde imerſum hūit: q꜄ dei
myſteria ꝓfūdiꝰ ceterꝫ penetrauit
ꝛ ꝟba dei ſꝑ ī corde medullitꝰ porta
uit. Luc. ij. Maria aūt ꝯſer. ꝛc. Scḋʒ
aūt ber. Iſte gladiꝰ fuit gladiꝰ amo
rꝫ. vn̄ ait ſup Cāt. eſt ſagitta electa
amor xp̄i q̄ aïaz marie nō tm̄ ptrāſi
uit: ſʒ ita ptrāſiuit vt nullā ī pectore
ꝟgīali ꝑticulā vacuā amore dereliq̄
rit. ſcḋm aūt Bedā. iſte gladiꝰ fuit
gladiꝰ doloris quē dn̄ice paſſiōis tē

pore ſuſtinuit. vn̄ ait. Gladiꝰ dolorꝫ
dn̄ice paſſiōis eiꝰ aïaz ptrāſiuit: q꜄ n̄
potuit videre filiū crucifixū. ſine af
fectu magni doloris ꝛ ſi nō ſparet re
ſurrectuꝝ. Ber. Tuā aïaz ptrāſiuit
vis dolorꝫ: ꝛ iō te pluſq̄ martyrem
nō imerito ꝑdicamꝰ. ī q̄ nimir ſen
ſuz corꝑee paſſiōis excessit affectꝰ
duriſſimi doloris Damaſcenꝰ Do=
lores q̄s effugit pariēs tpe paſſiōis
ſuſtinuit. ¶ Sermo. iij. de eodē.

Ecce poſitꝰ ē
hic ī ruinā ꝛ ī reſurre=
ctionē mltoꝝ ī iſrl̄'e in
ſignū cui ꝯdicet. ī deo
duo ſūt. ſ. miaꝛ iuſticia
ṗ. Duo hec audiui. Q꜄ ptās dei eſt
et tibi dn̄e mia ī oībꝰ aūt ꝑuerſis ē
mlta malicia: q꜄ nec iuſticiā dei for
midāt: nec miaz eiꝰ deſiderāt. ī ver
bis ꝗ ꝑmiſſis. Prio poīt dei iuſticia
cū dr̄. ecce poſitꝰ ē hic ī ruinā. Scḋo
ꝯmēdat dei mia cū ſubdit. Et reſur
rectionē mltoꝝ ī iſrael. Tertio oñ
dit hoīs malicia: cū ſubditur. ꝛ in ſi
gnū cui ꝯdiceret. Circa ꝑmū notā=
dū ꝙ iuſtū eſt vt hoīes mali ruāt. ī.
corruāt triplici de cā. Prio ꝙ nimis
ſe onerāt. ſ. onere diuitiarū: pctōꝝ ꝛ
turbationū. Quod eniʒ diuitie one
rentꝛ aggrauēt: dicit. Abachuc. ij.
Ue qui ꝯgregāt non ſua vſq̄ quo ag
grauant ꝯ ſe denſum lutum. Quod
pctā onerent dicitur ī pſalmo. Ini
quitates mee ſupergreſſe ſūt caput
meū. Quod turbatiōes et ire malo
ruz ſint graues: dicit. ꝓuerb. xxvij.
c. Graue eſt ſaxūꝛ oneroſa ē arena
ꝛ ira ſtulti vtroq̄ grauior. iſtud tri
plex onꝰ ad deponendū nos monet
apl's dicēs. hebr. xij. Deponētes oē
pōdꝰ quo ad ꝑmum. ꝛ circūſtās nos
pctm̄ q̄ ad ſcḋm: ꝑ patiētiā tā curra
mꝰ ad ꝓpoſitum nobis certamē. ꝛc.
quo ad tciū. Secūdo iuſtū ē ꝙ ruant
q꜄ debilit ſe appodiāt rei flexibili.
iō ipſi aſſimilant fluuio. ij. Regum
xiiij. Oēs morimurꝛ quaſi aque di

ſtimētis albis ſcūturis vt nō ap. cō
ſu. nu. tu. Rubeas p dñice paſſionis
meditationem. ij. Reg. i. Ueſtiebat
vos coccino in delitiis. Deauratas
p feruētē charitatē. p̄. In fimbriis
aur. circū. varie. ⁊ varias p ꝟtutū
multiplicitatē ezechie. xvi. Ueſti=
ui te diſcoloribus.

¶ Domi. infra oct. nat. dñi. Ser. i.

ERāt ioſeph
⁊ maria mr̄ ieſu admi=
rātes ſuꝑ his q̄ dicebā
tur de illo. Luc. ii. Non
ſolū verba xp̄i fuerunt
nobis i documētū ⁊ ea q̄ fecit fuerūt
nobis i exēplū ſꝫ etiā q̄ circa eū ⁊ ꝑp
eū factā ſunt magnū nobis ꝓferūt fi
dei miſteriū: ſicut pꝫ in euangelio
hodierno vbi plures ꝑſone ponunt
q̄ ſunt nobis ad inſtructionē ⁊ infor
mationē. ibi eñi inſtruunt cōiugati
vidue virgīes ⁊ ſenes ⁊ pueri parē
tes ⁊ filiī. Prio q̄dē ibi inſtruunt ꝯiu
gati ⁊ hoc maria ⁊ ioſeph int quos
fuit veꝝ mr̄imoniū. tñ ſine ꝯmixtio
ne corpoꝝ: maria quidem honora=
bat ſpōſum ſuū eum ſibi ꝓponendo
Luc. ii. ecce pr̄ tuus. et ei obediens
erat. ſicut q̄ñ iam ꝓgnās ſecum in
bethleē iuit ⁊ poſt modū in egiptū
ꝓpauit. ioſeph honorabat ſpōſā ſu
am: tāq̄ matrē dñi ſui. Uxor igitur
dꝫ obedire viro ſuo. i. Pet. iij. Mu=
lieres ſubdite ſint viris ſuis: ſicut
ſarra obediebat abrahā dominū eū
vocās. viri aūt debent vxores ſuas
honorare. ibi. Uiri ſilr̄ cohabitan=
tes ſecūdum ſciētiā q̄ſi firmiori va
ſculo muliebri impriētes honorē.
Ambo aūt. ſ. vir ⁊ mulier dn̄t ſe inui
cē ꝯcordiali amore diligere. Quod
ei vir vxorē ſuā diligere debeat ꝯ=
cordiali amore oñdit ex ꝑma forma
tiōe: q2 mulier formata ē de corpis
viri iuxta cor ad innuēdū quod vir
dꝫ vxorē diligere ꝯcordiali amore
quod ꝟo mulier viꝝ amore ꝯcordia
li diligē debeat: oñdit ex eccl'ie in=
ſtitutiōe q̄ ordīauit vt i q̄rto digito
ſpōſe ānul' ipona. Dicūt ei natura
les q̄ q̄dā vena a corde ꝓcedit q̄ in
q̄rto digito reſpōdet iō igit ānul' i
q̄rto digito ponit ad innuēdū q̄ vxor
viꝝ ſuū diligere ꝯcordiali amore te
net. Scđo iſtruūt vidue: ⁊ hoc p ānā
viduā ꝓphetiſſā. Dicit autē Aug. i
lib. de vita xp̄iana: q̄ ſunt tria gene
ra viduaꝝ. Tria inqt eſſe gīa vidua
rū nō ignorare te credo. ¶ Primū
quidē eſt ꝑfectiſſimū ⁊ celeſti pre=
mio deſtinatū quod die ac nocte de
ditū eſt oronib' ⁊ ieiuniis. De q̄bus
apl's. i. Thim. v. Uiduas honora. q̄
ꝟe vidue ſunt. Aliud quod itēdit cu
re dom' ⁊ filiis alēdis: nec tamē pec
catis obnoxiū. Aliud quod itendit
epulis ⁊ delitiis: quod eterne morti
ſeruat ⁊ pene. De q̄b' apl's. i. thim.
v. c. Uidua q̄ in delitiis ē viuēs mor
tua ē. ¶ Et q̄uis ad oēs ſpectet oro
nib' iſſiſtere ꝑcipue tamē hoc ꝯuenit
illis q̄ ꝟe vidue ſunt. Sicut oſtēdit
auguſtinus tripl'r in ep'la ad ꝓban.
de orando deum ¶ Prio exēplo ip=
ſius anne vidue. de qua dicit q̄ non
diſcedebat de tēplo ieiu. ⁊ orat. ſer.
deo die ac nocte. Secūdo exēplo al
teri' vidue iportune iſtātis cuidā iu
dici vt eā vindicaret de aduerſario
ſuo quā domin' ꝯmēorauit. dū ad ſp
orādū nō deſiſtēdū nos admonuit
vt hr̄ Lu. xviii. hoc etiā oſtēdit aug.
auctoritate ap'li q̄ ait. i. Thimo. v.
Que vera vidua ē ⁊ deſolata ſpet in
domi ⁊ inſtet oronib' die ac nocte.
ideo autē apl's dicit viduā deſolatā
ſecundū Aug. ibidē Q2 nōdum ap=
prehendit illam vitā vbi eſt verum
certūq3 ſolatiū. ¶ Tertio iſtruunt
virgīes in hoc q̄ iđa āna virginitatē
vſq3 ad mr̄imoniū dr̄ ꝯſeruaſſe per
quod dat itelligi q̄ mulieres virgi
nitatē ſuā vſq3 ad mr̄imoniū corpo
rale vl' ſpūale debēt cuſtodire: ⁊ tūc
ſpōſo carnali vl' ſpūali illibatā ſi dē
ſeruare. eſt ei virginitas ꝓcioſus the
ſaur' ⁊ cū cautela ⁊ diligētia ſeruan

dus. Et hoc maxie pp vaſis fragili
tatē. Nō ei ē iſte theſaurꝰ i vaſe fer=
reo: ſ; fictili. ij Cor. iiij. hēmus the
ſaurū iſtū in vaſis fictilibꝰ. Propter
iſtiꝰ theſauri icōciabilitatē: qꝛ non
pōt in equū vel i meliꝰ ꝯmutari Ec
cle. xxvi. Nō ē digna pōderatio con
ti. aie. Propt̄ iſtiꝰ theſauri irrecupe
rabilitatē. Quāuis ei xp̄s m̄lta mi
racula fecerit: et multos mortuos
ſuſcitauerit tn̄ virgītatē pditā nulli
vnq̄ reſtituere voluit. hiero. Cum
oia poſſit deꝰ v̄ginē tn̄ nō pōt ſuſcita
re poſt lapſum. Illud aūt ſepe dicit̄
hō nō poſſe facere quod nūq̄ facit q̄ꝰ
uis poſſit: ſic deꝰ dicitur hoc facere
non poſſe: quia hoc nunq̄ voluit fa=
cere. ¶ Quarto inſtruuntur ſenes ꝛ
hoc p ſymeonē ſenē: de quo int̄ cete
ra dr̄ q erat timoratꝰ. illi ei qui i to
ta vita ſua deo ſeruierūt pn̄t de deo
m̄ltū ꝯfidere. illi v̄o q̄ tm̄ i ſenectu=
te: poſſunt de deo m̄ltū timere. i ve
teri lege deꝰ p̄ceperat q ſibi aial i=
maculatū offerret̄ q̄ꝰtū ad caput cor
pꝰ et caudā. Caput i hoie pria etas
ſ; adoleſcētia ſiue iuuentꝰ. Cauda
eſt vltia etas. ſ. ipa ſenectꝰ Corpꝰ eſt
etas media it̄ has. ſ. etas virilꝭ. Qui
igitur dant deo ſuā iuuentutē virilē
etatē ꝛ ſenectutē: iſti offerūt deo ca=
put corpꝰ et caudā iſti de deo m̄ltu;
pn̄t ꝯfidere. Qui v̄o dāt mūdo ſua;
iuuentutē ſed poſtmodū deo etate;
virilē ꝛ ſenectutē: iſti auferūt caput
dāt tn̄ corpꝰ ꝛ caudā. iſti pn̄t timere
ꝛ cōfidere. Timere qꝛ caput hoſtie
detraxerūt. Cōfidere qꝛ corpꝰ ꝛ cau
dā obtulerūt. Qui aūt dāt ſolūmodo
deo caudā: iſti pn̄t timere m̄ltū. ps.
Seruite deo i timore ꝛ exultate ei cū
tremore. q. d. Uos qui totā vitā deo
dediſtis: ſeruite dn̄o i leticia. Uos q̄
etatē virilē ꝛ ſenectutē deo obtuli=
ſtis: exultate ei: ſed cu; tremore: qꝛ
iuuētutē ſibi abſtuliſtis. Uos q̄ tm̄
ſenectutē deo dediſtis: ſeruite ei cū
tremore. ¶ Quinto iſtruūt̄ pueri p
hoc q dr̄. Puer aūt creſcebat ꝛc. Si
cut ei pueri creſcūt p etatē ſic debēt
creſcere p v̄tutē. Si ei dies poſt au
rorā nō creſceret: inutilis eſſet. Qua
ſi aurora aie eſt gr̄a icipiēs. Sicut
igit̄ aurora creſcit in lucē ꝛ de luce
in pfectū diē. Sic aia de gr̄a incipiē
te d; creſcere in ꝓficientē: et de ꝓfi
ciente in pfectā. Prouer. iiij. Iuſto
rū ſemita quaſi lux ſplendens. Ec=
ce aurora gr̄e incipiētis ꝓcedit. ec=
ce lux gr̄e ꝓficiēti; ꝛ creſcit vſq; ad
pfectum diē. ecce dies gr̄e ꝯſumā
tis. ¶ Sexto inſtruuntur parentes
qualr̄ erga filios debēt ſe hr̄e i hoc
ſ. q parentes xp̄i ip̄; puer; ad tēplū
perduxerūt per quod ipſi parentes
inſtruūtur vt filios ſuos a puericia
inſtruant vt ad eccl'ia; vadāt: ꝛ dei
mādata cuſtodiāt. pueri ei tā q̄ mol
lis cera de facili ad oē bonū addu=
cunt̄: ſed poſtq̄ in malitijs indurāt̄
vix ad bonū reuocant̄. Prouer. xxij
Adoleſcēs iuxta viā ſuā: etia; cū ſe
nuerit nō recedet ab ea. Uñ ꝓphe=
ta i pſona puerorū ꝛ iuuenum dicit.
Factū eſt cor meū tā q̄ cera li. S; in
pſona illor; q̄ iā idurati ſūt: ſubdit.
Aruit tā q̄ teſta virtꝰ mea ꝛc. Tales
eni ab oi humore gr̄e exſiccant̄ Iō
dicit. Aruit tā q̄ teſta. ꝛc. ꝛ qꝛ nunq̄
aut raro confitētur iō ſubdit. Et li
gua mea adheſit faucibꝰ meis. ꝛ ſe
pe in ſuis malitijs morīūt̄ iō ſubdit
In pul. mor. dedu. me. Septimo in
ſtruunt̄ filij q pp dolorē parētu; nō
dimittant q̄n deo ſeruiāt quod no=
tat̄ per hoc q ſymeō dixit m̄ri ſue.
Tuā i pſiꝰ aīa; ptraſibit gladiꝰ. Fi
liꝰ em̄ dei nō dimiſit q̄n crucē aſcēde
ret. ꝛ q̄n i ea vſq; ad mortē pſiſteret
q̄uis ſciret q gladiꝰ dolori; matre;
ſuā pforaret. A m̄re aūt ſe abſentē
uit vt opibus dei inſiſteret q̄uis ſci
ret q de ſua abſentia m̄ltū m̄r dole
ret. Luc. ij. Pr̄ tuꝰ ꝛ ego do. q̄re. te. p
hoc igit̄ filij inſtruūt̄ q non debeāt
dimittē pp dolorē parentū q̄n pn̄te
crucē aſcēdāt ꝛ quin in ea vſq; ad fi
nē vite ſue pmaneant. et qui ſpūalia

labimur q̄ nō reuertunt. Apodiāt
ſe rei debili: iō aſſimilant baculo a-
rūdineo. Eſa.xxxvi. Ecce ꝯfidis ſu
ꝑ baculū arūdineā. appodiāt ſe rei
expoſite caſui. iō aſſimilant parieti
iclinato. p̄. Tāq̄ pieti iclinato ⁊ ma
ceriedepl. Qui aūt appodiat ſe deo
cadere nō pōt: quia appodiat ſe pe
tre firmiſſime ꝫ fluxibilitatē. p̄. Pe
tra refugiū herinacijs. i. hericijs. i.
pctōrib⁹. Appodiat ſe turri fortiſſi
me ꝫ debilitatē. ꝓuer. xviij. Turris
fortiſſima nomē dñi. ⁊c. Appodiat
ſe mōti ꝫ caſus facultatē. p̄. Qui cō
fidūt i dño. ⁊c. ¶ Tertio iuſtū eſt ꝙ
ruāt: quia ꝑ viā tenebroſam ⁊ lubri-
cā ābulabāt. ps. Fiant vie eoꝝ te. ⁊
lu. ⁊c. Nō eſt ḡ miꝝ ſi tales corruāt
q̄ iteri⁹ hñt cecitatē cordis. Ro. i.
Obſcuratum eſt iſipiēs cor eoꝝ. ⁊c.
Iō dr̄. Fiant vie illoꝝ tene. Prouer.
iiij. Via ipioꝝ tenebroſa: neſciūt vbi
corruāt. exteri⁹ hñt lubricū carnis.
iō ſubdit lubricū. Treñ. iiij. Lubri
cauerūt veſtigia nr̄a i itinere platea
rū noſtraꝝ. Hiere. xxxviij. Dimer-
ſerūt i ceno ⁊ lubrico pedes meos.
Interi⁹ ēt hñt ipulſum tētatiōis. iō
ſubdit. Et angel⁹ dñi ꝑſequēs eos.
Iſtū ipulſum etiā habēt viri ſcti ſꝫ
dñs eos defendit. p̄. Impulſus euer
ſus ſum vt caderē ⁊ dñs ſuſtulit me.
¶ Scđo ꝯmēdatur dei mīa: cum dr̄
Et in reſurrectionē multoꝝ. Reſur
rectio aūt dr̄ reſpectu caſus q̄ ꝑceſ-
ſit. Illud enī reſurgit quod ꝑus ce-
cidit. Magna ei dei mīa oſtēdit qñ
illū q̄ in pctm̄ cecidit reſurgere fa-
cit quia hō pōt per ſe in pctm̄ ire: ſꝫ
nō pōt ꝑ ſe a pctō redire. p̄. Spūs va
dens ⁊ non rediēs. Chriſo. Niſi do
min⁹ de valida manu mſe ſue ſolue
ret pctōrē vſ: ꝑ ad mortē pctōꝝ ſuo-
rūꝫ vinculis permanebit. Sed mul
ti ſunt qui ſemꝑ volunt in pctō dor-
mire. Quos apl's increpat dicens.
ephe. v. Surge qui dormis et exur
ge a morte: ⁊ illu. te xp̄s. Alij ſunt q̄
ſemper volunt ſedere. i. a bonis opi
bus torpere et nunq̄ ābulare. i. per
bona opera ſe exercitare. iohā. xij.
Ambulate dum lucem habetis. ⁊c.
Alij ſunt qui ſemꝑ volunt mādica
re ⁊ delitijs vacare. Hier. xxxi. Uſq̄
quo delitijs diſſolueris filia vaga.
Iſta tria genera hoim ꝓpha reprehen
dit dicens. Surgite poſtq̄ ſederitꝭ
qui manducatis panē doloris ac ſi
dicat ſurgite poſtq̄ ſatis dormiui-
ſtis in pctis: poſtq̄ diu ſediſtis vacā
tes ab opib⁹ bonis poſtq̄ ſatis mā
ducaſtis vacātes delitijs. et ſic amō
vigilate q̄ tā diu dormiuiſtis. Amō
ieiunate q̄ tā diu ſediſtis. amō ieiu
nate q̄ tā diu manducaſtis. Et dr̄ pa
nē doloꝝ quia delitie corꝑales que
nūc delectabiles vidēt i futuꝝ i do
lorē ⁊ i amaritudinē cōuertent. iob
xx. Panis ei⁹ in vtero illi⁹ vertet i fel
aſpidū intrinſecus. ¶ Tertio oſten
ditur hoim malicia. ⁊c. cum dr̄. In
ſignū cui ꝯdicetur. Ubi duo viden-
da ſunt. Primo quod eſt iſtud ſignū
¶ Scđo qualr̄ ei ꝯdicet. Iſtud aūt
ſignū eſt xp̄s de q̄ dicit. Eſa. xiij. ſuꝑ
mōtē caliginoſū leuate ſignū. Mōs
caliginoſus eſt mūd⁹ qui errore ex
cecat⁹ ꝓſpera mūdi tāq̄ vera bona
appetebat ⁊ aduerſa tāq̄ vera mala
refugiebat. ſed ſuper iſtū mōtē ca
liginoſum leuatū eſt ſignū in q̄ tria
ſūt ſcripta ⁊ depicta. i. hūilitas pau
pertas ⁊ carnis aſperitas. De q̄ dr̄
Luc ij. ⁊ hoc vobis ſignū inuenietꝭ
infantē ecce quāta hūilitas. Qui eī
erat ſine ꝑncipio: itans vni⁹ diei eſ
ſe voluit. eſa. ix. Paruul⁹ nobis na-
tus eſt pānis iuolut⁹. ecce q̄ta pau
pertas. Berñ. Dei fili⁹ in cui⁹ arbi
trio erat eligere ipſe elegit qđ mo
leſti⁹ eſt ꝑſerti ꝑuulo ⁊ pauꝑis mr̄is
filio q̄ vix pānos habuit ad iuoluen
dū. ecce certe cū tāta neceſſitas eēt
nullā audio fieri pelliū mētionem.
Poſitū in ꝑſepio ecce quāta carnis
aſꝑitas. Idē xp̄s q̄ nō fallit et ſi ele
git quod carni moleſti⁹ eſt id ḡ me
li⁹: id vtilius: id magis eſt eligēdū

ꝛ ſi q̄s aliud doceat vł ſētiat: ab eo
tāq̄ꝫ a ſeductore cauēdū ē. ꝛ ſic xp̄s
v̄bo ꝛ exemplo docuit bona trāſito
ria .ſ. diuitias: delitias et honores
nō eſſe vera bona: nec eſſe amāda:
pauptatē vero moleſtias corporis
et ſui ɔtēptū nō eſſe v̄a mala nec eē
timēda. aug. ſup illud heb. xi. Qui
ꝓpoſito ſibi gaudio. ꝛc. vt. Oīa tere
na bona cōtēpſit hō xp̄s: vt cōtēnen
da demōſtraret: ꝛ oīa terena mala ſu
ſtinuit q̄ ſuſtinēda ꝑcipiebat. vt nec
in illis q̄reretur felicitas: nec ī iſtis
timeret̄ infelicitas. Scd̄o videndū
eſt qualr̄ iſti ſigno ɔ̄dicat̄. Siq̄dē
hūilitati q̄ eſt in ſigno ꝛ vexillo xp̄i
depicta ɔ̄dicūt ſupbi. eccł. xiii. Sicut
abomiatio ē ſupbo hūilitas: ſic exe
cratio diuiti pauptas. Carnis mole
ſtie ɔ̄dicūt voluptuoſi. Eccł. xxi. au
diet luxurioſus ꝛ diſplicebit ei. Pau
pertati ɔ̄dicūt auari. mat. xix. Cū
audiſſet adoleſcēs verba hec triſtis
abijt: erat ēm hn̄s multas poſſeſſiones.

¶ Dn̄ica īfra oc. epy. dn̄i. Sermo. i.

Cum factus eēt
ieſus annoꝝ duodecim
aſcēdentibꝰ illis hiero
ſolimā ſcd̄ꝫ ɔſuetudinē
diei feſti. ꝛc. Luc. ij. Secūdū aug. nō
ſolū verbi verba ſunt nobꝭ documē
ta ſed ēt v̄bi fctā ſunt nobis exem-
pla. Et idō ea q̄ hic dicta ꝛ facta ſūt a
verbo eterno et de ipſo v̄bo. non ſo
lū nobis ſunt ī documentum inſtru
ctionis: ſꝫ etiā exēplum imitatiōis
In p̄ſenti euāgelio inſtruit mr̄. ma
tres. qualr̄ debeant ſe hr̄e ad filios
Inſtruit filiꝰ filios qualr̄ ſe debeāt
habere ad parentes. Inſtruit mr̄ ꝛ
filius oēs alios qualr̄ habere ſe de
beant ad ſeipſos. Primo igitur mr̄
inſtruit matres qr̄ ad filios habeāt
diſcretum amorē: timorē: et corre-
ctionem. Tūc amor diſcretꝰ eſt ma
tris ad filium quādo a puericia eū
imbuit ſalutaribus diſciplinis. Si
cut v̄go btā filiū imbuebat dū ipē a

ſua puericia ad dei feſta ducebat.
Preceptū em̄ fuerat filijs iſrł. Exo.
xxiij. q̄ ter in anno. ſ. in apli. iun ꝛ
ſeptembri. feſta celebrēt. ſ. paſcha.
penthecoſtē ꝛ zenophegiā. Et q̄uis
longe poſiti a duabꝰ feſtiuitatibꝰ ꝑ
minoribus cauſis poſſent remane
re: a feſto tn̄ paſche nullꝰ poterat ſe
excuſare: niſi ifirmitas vel caſus i-
euitabilis īueuerit. ꝛ q2 iſta erat
paſchalis ſolēnitas. idō ioſeph ꝛ ma
ria hieroſolymā aſcēderūt: et pueꝝ
ſecū ad tēplū dei duxerūt. Sꝫ in hte
iā matres ſunt q̄ filios vel filias ci
tius ducunt ad choreas q̄ꝫ ad eccle
ſias. Volunt eas potius ducere ad
choreas q̄ꝫ ad ea q̄ ſunt in eccleſijs
ꝑ. Preuenerūt ꝑncipes ɔiuncti. pſ.
ī medio. ꝛc. Ducūt aūt ipſas ad cho
reas mūdi vbi puella ſaltauit ꝛ io-
hānē decapitari fecit. Tandē ducē
tur ad choreas iferni vbi de calore
ad frigꝰ de frigore ad calorē ꝑpetuo
ſaltabit. Iob. xxiiij. Ad nimiū calo
rē trāſeūt ab aq̄s niuiū. ꝛ nichilomi
nus ꝑſtabunt choreis celi. de quibꝰ
dicitur. Qui paſcis int̄ lilia. ꝛc. Se
cūdo mater de filio dꝫ hr̄e magnū
timorem ne. ſ. in ptāte dyaboli de-
ueniat. Btā ei v̄go ſicut dicit gl. ti-
muit ne ſicut herodes filium ſuum
infantē occidere voluit: ſic factū iā
pueꝝ alij occiderēt. Timebat ergo
et dolebat ne forte in ptātē arche-
lai filij herodis deueniſſet. Sꝫ mul
te ſunt mr̄es q̄ ſciunt filios ſuos ab
herode. i. a demone iā occiſos: ꝛ pa
rū timere ac dolere videtur. Dolet
mat̄ ſi lupus aſportat porcū ſuū: ꝛ nō
dolet ſi lupus ifernalis aufert filiū
ſuum. Dolet ſi cadit aſinꝰ: ꝛ non do
let ſi cadit filius. Bern. Cadit aſinꝰ
et eſt q̄ ſubleuet: perit aīa ꝛ non eſt
qui curet. Sꝫ tales multū dolebūt
q̄n filios ſuos ad infernale patibu
lū coram ſuis oculis duci videbunt
Et tunc eis dici poterit illud. Luc.
xxiij. Filie hieruſalē nolite flere ſu
per me. ꝛc. Flebūt quidē ſuper xp̄m

vt inducat eum ad ꝯpaſſionem. Fle
bũt ſuper ſeipſas quiã non adhibue
rũt erga filios ſuos debitam corre
ctionẽ. flebũt ſup filios q̃s videbũt
traditos i eternã dãnationẽ. Prias ḡ
lachrĩas dñs remouet ne .ſ. ſup ipꝫ
plorent quia non pñt eũ ad miaꝫ in
clinare: alias duas ꝯcedit. vt ſuper
ſeipſas ⁊ filios ſuos plorẽt. Acſi di=
cat dñs. Nolite flere ſup me: q2 nun
q̃ me ad miſerendũ filijs vr̃is incli=
nare poteritis ſed flete ſup vos: q2
eos nõ correxiſtis ſup filios veſtros
quos i tormẽtis perire videreꝫ. Ter
tio dñt matres hr̃e ad filios debitã
correctionem quod notať in hoc q̃
btã vgo dixit filio ſuo. Fili q̃d feci=
ſti nobꝫ ſic. Nõ ei filium maledicit
nec ꝯuiciať ſed rõnẽ facit q̃rit. Qʒ
ẽ ꝯtra multos parẽtes q̃ filios nimis
exaſperãt: ⁊ ſup eos nimis clamãt:
et nimis eos vituperãt ephe vi . Et
vos pr̃es nolite ad iracũdiã ꝓuoca
re filios vr̃os. ⁊c. Mãſueti eniꝫ filij
ſunt corripiẽdi cũ lenitate mali eniꝫ
ſeueritate. Oẽs aũt cũ mẽtis trãq̃l
litate: et cũ diſcretione. ij. Thimot.
iiij. Argue obſecra. increpa. ⁊c. ma
li eñi ſunt arguendi et increpandi.
boni obſecrandi. Oẽs aũt cũ oi pa=
tientia tollerandi: ⁊ cũ doctrina. i. di
ſcretiõe moderãdi. Secũdo fili9 in
ſtruit filios qualr̃ ſe hr̃e debeãt ad
parẽtes. Hꝫ aũt hõ tres parẽtes .ſ.
celeſtẽ ſpũalem. et carnalem. Puer
aũt ieſus ad patrẽ celeſtẽ ſe habuit
reuerenť quia tõm ẽt eius negociã
parẽtib9 carnalib9 ꝓponebat dicẽs.
Quid eſt quod me q̃rebatis ne. ⁊c.
aug. Amand9 eſt genitor ſed ꝓponẽ
d9 ẽ creator. Secũdo ad pr̃es ſpũa=
les .i. legꝫ doctores ſe hñit ſapiẽť. ⁊
hoc i trib9 i q̃b9 volẽtes addiſcere i
ſtruit ⁊ iformat. Prio i eo q̃ eos tã
q̃ neſciẽs audiebat. eccľ. vi. Si dile
xerꝫ audire: ſapiẽs eris. Scdo i eo
q̃ tãq̃ diſcere cupiẽs eos iterroga
bat. Deuť. xxxij. Interroga patreꝫ
tuuꝫ. ⁊c. Tertio in eo q̃ tanq̃ ex au

ditis ⁊ interrogatis informatus ſa
pienter rñdebat. Eccľ. v. Si eſt tibi
intellectus rñde ꝓximo. ⁊c. Tertio
ad carnales parẽtes ſe hñit obedie
ter cũ dr̃. Et erat ſubdit9 illis. Ber.
Quis q̃b9 de hoib9 aug. hõ erube=
ſcat eſſe ſubdi9 quia humilis fact9
eſt de9. Ex his inſtruimur q̃ ad pa=
trẽ celeſtẽ debem9 nos hr̃e cũ reue
rentia. Ad patres carnales bonos
cũ obedientia. ad patres ſpũales. i.
ad ꝑlatos cũ ſubiectiõe. In hoc re=
ꝑhendunť q̃dã ſcioli qui hñtes ꝑla=
tos min9 ꝑitos eis ſubijci dedignãť
Petr9 q̃ interẽ taľ agnoſcens ſeruo
pontificis ãputauit auriculã quia
ſcia i clericos ⁊ religioſos ſepe auferť
obediẽtiã. Tertio mať et fili9 iſtru
uhť nos oẽs qualr̃ nos hẽm9 ad nos
ipſos. ⁊ hoc in q̃nq̃. Prio vt ad eccle
ſiã libenť eam9 quod notaľ p hoc q̃
xp̃s ad tẽplũ fuit deduct9 et i tẽplo
inuent9. Libenť eñi fili9 i domo pa=
tris ſui manebit. Vñ ẽt veniẽs hie=
ruſalẽ. ꝑmo ad tẽplũ ibat Criſo. ꝓ=
priũ erãt boni filij vt veniẽs hierlm
ꝑmo curreret ad domũ patris ſui.
Ille igiť q̃ libenter ſtat in eccľia ſi=
gnũ ẽ q̃ ſit fili9 dei q2 ſtat i domo pa
tris ſui. Ille vo q̃ libenť ſtat i taber
na: ſignũ eſt q̃ ſit fili9 diaboli quia i
domo patris ſui moraľ. Secũdo q̃
vſq̃ ad finẽ ſacri miſterij i eccľia ꝑ
ſiſtam9. quod notaľ p hoc quod dr̃.
Cõſũmatiſq̃ dieb9. ⁊c. Sꝫ mľti ſunt
ꝯtriũ faciẽtes. refert Grego. i dialo
go de q̃dã monacho q̃ i orõne ſtare
nõ poterat. quod ſctus Bñdict9 ꝯſide
rãs vidit diabolũ i forma pueri mãu
ri q̃ ipꝫ p fimbriã veſtimẽti de eccle
ſia extrahebat. Sicut ei angel9 de=
uotos ad eccľiam iducit adductos
cuſtodit ⁊ ductos ad ꝓpa reducit iux
ta illud Judith. xiij. Cuſtodiuit me
ãgel9 dñi ⁊ hic euntẽ ⁊ ibi ꝯmorãtẽ ⁊ in
de huc reuertẽtẽ. Sic dyabol9 quoſ
dã ad eccľiam adducit vt mulieres
ꝯſpiciãt quoſdã ibi detinet. vt vã=
nis rumorib9 inſeruiãt quoſdã rece

dere facit: ne officiū vſqȝ ad ↄſum=
mationem audiāt. Tertio vt fugia
m⁹ turbas ſi xp̄ȝ amittere nolim⁹.
Q̄ꝛ ei v̄go ī turba filiū ꝑdidit. Le
git̄ in vitiſpatrū q̄ q̄dā ſanct⁹ ī ora
tione q̄ſiuit qualr̄ ſalu⁹ fieri poſſet
ꝛ audiuit. Fuge tace q̄ſce. he eniȝ
ſunt radices nō peccandi. Legitur.
Luc. xix. q̄ zache⁹ xp̄m in turba vi=
dere nō poterat ſed in domo ſua de
tus ↄſpexit. interrogat⁹ q̄dā ph̄s q̄d
eſſet hoī magis inimicū. Reſpōdit
alter hō. Quarto vt verba dei ī cor
de retineam⁹ quod notat̄ ꝑ hoc q̄d
dicit̄. Maria aūt ↄſeruabat omnia
v̄ba hec. Uerba ei dei ī corde recō=
dita a peccatis nos retrahūt. p̄. In cor
de meo abſcōdi eloq̄a. ꝛc. Ad veloci
ter currēdūꝫ frequēt̄ ope rādū nos
ꝑ ūgūt. Eccl̄. xii. Uerba ſapiētū q̄ſi
ſti. ꝛc. Ad amorē dei accēdūt. p̄. Sa
gitte po. acu. ꝛc. Quinto vt ſp̄ de bōo
in melius ꝑficiam⁹. q̄d notat̄ ꝑ hoc
quod dicit̄ q̄ ieſ⁹ ꝑficiebat etate ꝛ
ſapi. ꝛc. Sic̄ ꝛ et nos ſicut ꝑficim⁹ ꝑ
etatē debem⁹ ꝑficere de virtute in
virtutē. p̄. Ibūt de virtute in virtu=
tē. Debem⁹ ēt ꝑficere in ſapiētia. i.
in ſapida ſcīa vt ſp̄ūalia nobꝫ ſapiāt
et t̄rena deſipiant. Eccl̄. vi. Sapia
ſecūdū nomē ei⁹ eſt. Debem⁹ etiā ꝑ
ficere apud deū ꝛ hoīes in gr̄a. i. in
gr̄oſa fama. math. v. d̄r. Luceat lux
v̄ra. ꝛc. Et ſic erim⁹ v̄tuoſi q̄ ad nos
ſapoſi q̄ ad deū ꝛ gr̄oſi q̄ ad p̄ximū.

¶ Sermo. ij. de eodem.

REmāſit pu
er ieſ⁹ ī hieru̇ſm. ꝛc. Q̄ꝛ
m̄lti ſūt q̄ ꝑdūt ieſuȝ. io
vtile ē ſcire ea ꝑ q̄ ꝑdit̄
vt euitēt̄. ſȝ vtili⁹ ē ſci=
re ea ꝑ q̄ ꝑdit⁹ recupat̄ vtiliſſimū ē
ſcire ea ꝑ q̄ ꝑdit⁹ recupat⁹ cuſtodit̄.
Sūt igit̄ q̄dā ꝑ q̄ ille amittit̄ et illa
ſūt q̄tuor. ¶ P̄rio ei amittit̄ ꝑ ine=
ptā leticiā q̄d notat̄ ꝑ hoc q̄d beata
virgo de t̄ra ſua expulſa ī egypto fu
gata ī tāta tribulatiōe poſita filiuȝ
nō ꝑdidit. at poſtq̄ȝ ad feſtiuitatem
iuit: ip̄ȝ amiſit ꝑ q̄d dat̄ itelligi q̄ ie
ſus ſepe ī aduerſitate cuſtodit̄: in p̄
ſperitate ꝑdit̄. Ecce dauid a ſaul ꝑ=
ſecut⁹ deū nō deſeruit. Poſtmodum
aūt ī regno poſit⁹ ī adulteriūꝫ homi=
cidiū cecidit. Proſpitas ei mūdana
eſt ſicut vinū puꝝ q̄d cito inebriat: ſȝ
aduerſitas mixta ē ſicut vinū mix=
tū q̄d ſobrietatē gn̄at. Ad l̄raȝ ēt in
magnis feſtiuitatib⁹ ſepe ieſ⁹ ꝑdit̄.
Cū ei iſtitute fuerit feſtiuitates ad
vtilitatē aīaꝝ: vani hoīes eas ↄuer
tūt ad voluptatē corpoꝝ. Tales ēm
feſtiuitate adeo reprobant̄. Amos
v. Odiui ꝛ ꝓieci feſtiuitates veſtras
Que ſi diceret. Ue ſūt nō mee. im
mo ab ip̄o deo ī q̄dā abhoīatiōe h̄r̄.
Mal̄. ii. c. diſpgā ſup vult⁹ v̄m ſter=
c⁹ ſolēnitatū veſtraꝝ. A demōib⁹ de
ridet̄. Treñ. i. Uiderūt eā hoſtes et
deriſerūt ſabbata ei⁹. Sc̄d̄o amitti
tur ꝑ diſſidiūꝫ diſtractionē nimiā.
q̄d notat̄ ꝑ hoc q̄ parētes eū amiſe
rūt ex eo q̄ a hier̄lȝ receſſerūt: ꝛ ſe
turbis imiſcuert̄. Qui enī recedit a
trāq̄llitate cordis: ꝛ dat ſe tumultui
mūdane tribulatiōis: de facili ieſuȝ
ꝑdit̄. Legit̄. iij. Re. xvij. Q̄d helyas
manēs ī ſolitudīe delicate a dn̄o pa
ſcebat̄ ſed ad turbas ſe trāſſerens.
vix aquā ꝛ bucellā panis obtinuit:
q̄ q̄diu hō ē ī ſe te in t̄na delectatio
ne paſcit̄: ſȝ manēs ī turbatiōe tali
viſitatiōe ꝑuat̄. hic ē etiā q̄ filij iſr̄l
māna recipe nō potuert̄ niſi poſtq̄ȝ
mare trāſierūt. q̄ null⁹ pōt recipe
ſp̄ūalem cōſolationē ꝛ dulcedinē ni
ſi trāſeat mētis turbationē. ¶ Ter
tio amittit̄ ꝑ vanā fiduciā. viri ei ad
feſtiuitates ibāt ſeorſū et mulieres
ſeorſū pueri aūt poterāt ire cū vtro
q̄ parētū. Iō ioſeph ēt credebat q̄
eſſet cū m̄re: ꝛ m̄r credebat q̄ eſſet
cū ioſeph. Et ſic ip̄m ex tali fiducia
amiſert̄. q̄dā ei nimis ↄfidūt ī ſuo ſē
ſu ꝛ ſapīa: ſȝ nemo ſalomone ſapiens
tior tn̄ decept⁹ fuit. q̄dā ↄfidūt nī
mis in fortitudīe ſua ꝛ cōſtātia: ſed

nemo ſāſone fortior nec petro ꝯſtantior: q̄n dixit. mat. xxvi. dñe tecū paratus ſū ⁊ i carcerē ⁊ in mortē ire: ⁊ th̄ vterꝙ cecidit. Quidā nimis ꝯfidūt in diuitiis tēpaliū ⁊ ſpiritualiū opulētia ſꝫ nemo diuitiꝰ illo q̄ īduebat̄ purpura ⁊ byſſo tēporalit̄ ditior: ⁊ nemo dauid ſpiritualit̄ locupletior: ⁊ tamen vterꝙ cecidit. Quidā nimis ꝯfidūt i dei mīa nihil cogitātes de iuſticia. Tales ſub ſpe venie multa pctā cōmittūt ſicut adā q̄ ꝯſenſit vxori ſue ſub ſpe venie obtinēde. oēs tales dominꝰ alloquitur dicēs. Jere. ix. Non gloriet̄ ſapiēs in ſapientia ſua q̄ ad ꝑmos. Et nō gloriet̄ fortis in fortitudine ſua: q̄ ad ſecūdos. Et nō glorietur diues i diuitiis ſuis: q̄ ad t̄tios. Sed in hoc gloriet̄ q̄ gloriat̄ ſcire ⁊ noſſe me q̄a ego ſum dominꝰ qui facio iudiciū ⁊ iuſticiā in terra: quo ad q̄rtos: debent ipſum cognoſcere nō tātum miſericordē: ſed etiam iuſtū iudicē. ¶ Quarto amittī ꝑ ignorantiā: quod notat̄ ꝑ hoc quod dicit̄ Et nō cognouerūt parētes eiꝰ Si eni cognouiſſent: nūꝙ ipm amiſiſſent. ſic pctōr xp̄m ſepe amittit: q2 piculū ſuū nō cognoſcit. Eſa. v. c. Propterea captiuꝰ ductꝰ ē pplˀs meꝰ q̄a nō habuit ſciētiā. Nullā piculoſior infirmitas ꝙ illa q̄ nō ſētit̄. pctōr eni ē infirmꝰ vſꝙ ad mortē: ſꝫ th̄ nō cognoſcit egritudinē ſuā. Oīs eni pctōr ignorās ē ⁊ excecatꝰ tenebris pctōꝝ: ⁊ iō medicū nō q̄rit. Eſt eni ſicut freneticꝰ q̄ ridet ⁊ parentes plorant. Sic pctōr letat̄ ⁊ angelꝰ lachrymat̄. eſa. xxxiii. āgeli pacis amare flebūt. Et ſicut litargicꝰ cui ſuus ſomnꝰ videt̄ dulcis ⁊ th̄ ē mortalis. Job. xx. c. cū eni dulce fuerit in ore eiꝰ malū abſcondit illud. ⁊c. Tales ſūt ſiles illi de q̄ legit̄ i hyſtoria barlaā: q̄ ad ramū arboris pēdēs ⁊ ſubtꝰ ſe baratrū hñs ꝯmeſſatiōi faui ⁊ mellis de ramo pendētis ſe dabat: ⁊ de ſuo piculo nō cogitabat. Scdo ſūt q̄dā ꝑ q̄ ieſꝰ amiſſꝰ recupat̄. et illa ſunt q̄ttuor quaſi ꝯtraria quattuor ꝑdictis

¶ Primo ei recupat̄ ꝑ mūdani gaudii excluſionē qd̄ notat̄ ꝑ hoc qd̄ dicit̄. Dolētes q̄rebamꝰ te. Sicut eī iepta leticia xp̄m facit ꝑdē: ſic ſalubris triſticia ip̄m facit inuēire. Bern. quō inueniā te bōe ieſu in gaudio quem mat̄ dolēs vix inuēit. ioh. xx maria ſtabat ad monumētū foris plorās. et q2 plorauit: iō inuēit Jere. vi. Luctū vnigēiti fac tibi plāctū amarū. Nullꝰ ḡ ſpet ſe poſſe inuēire xp̄m gaudēdo quē mat̄ inuenit dolendo magdalena lachrimādo: oēs tāꝙ vnigenitū lugēdo. Scdo recupet̄ ꝑ cordis pacificationē. quod notat̄ ꝑ hoc ꝙ in hiruſalē: q̄ īterpretat̄ viſio pacis redierūt qui eni xp̄m amiſit ꝑ cordis turbationē recupare pōt ꝑ mētis pacificationē. deꝰ ei cū ſit amator pacis nō habitat niſi i corde pacifico. ps. Factꝰ ē i pace locꝰ eiꝰ videmꝰ qd̄ ymago hoīs nō ꝯſpicit̄ in aq̄ turbida vl̄ cōmota: ſꝫ i aq̄ lympida ⁊ tranquilla. Sic deꝰ nō videt̄ a corde turbido ſed pacifico ⁊ q̄eto. hinc ē ꝙ etiā apl̄i receperūt ſpm̄ ſctm̄ ſedentes. i. a tumultibꝰ q̄ſcētes. ¶ Tertio recupatur ꝑ deuotā orationē: quod notat̄ ꝑ hoc ꝙ maria filiū recupauit i tēplo: qd̄ erat domꝰ oratiōis vn̄. mat. xxi. domꝰ mea domꝰ oratiōis vocabit̄. deꝰ eni aliqn̄ amittit̄ ꝑ pctm̄ qd̄ fit ꝑ ignorātiā Sic amiſit eū paulꝰ q̄ dicit. i. Thimo. i. Ignorās feci: et in icredulitate. Aliquando ꝑ pctm̄: quod fit ꝑ infirmitatē hūanā. ſic amiſit eū petrꝰ: q̄ dum mori timuit xp̄m negauit. Aliqn̄ ꝑ pctm̄ quod fit ꝑ certā malicia. ſic amiſit eū dauid q̄ adulteriū ⁊ homicidiū ꝯmiſit. Sed oēs iſti ꝑ orationē ip̄m recupauerūt. nā paulꝰ tribꝰ diebus ⁊ noctibus orauit. Unde dixit dominꝰ ananie. Act. ix. ecce enim orat De petro eni dicit̄ Mat. xxvi. egreſſus foras fleuit amare. Dauid oīnē trib ſtabarū fecit et mīam ꝓmeruit dicēs. ii. Reg. xii. Peccaui. ¶ Quarto recupatur ꝑ cōpletam ſatiſfactionē: quod notatur per hoc ꝙ ieſum

1° dolor
2° pax
3° oro
paulus
petrus
dauid
per orationem venerunt
4° satisfactio

poſt triduū inuenerūt. Prima dies
ē ꝯtritio. ſecūda ꝯfeſſio. tertia ſa
tiſfactio. Exo. iij. ibim⁹ viā triū die
rū vt ſatiſfaciamus dn̄o deo noſtro.
¶ Tertio ſūt quedā p q̄ ieſ⁹ recupe
rat⁹ cuſtodit̃: ⁊ ſemꝑ nobiſcū ihabi
tare dignat̃. Ipſe aūt habitat in de
ſcēſu i nazareth cū maria ⁊ ioſeph
vn̄ dr̃. Et deſcendit cū eis ⁊ venit na
zareth. ⁊c. habitat quidē in deſcēſu
i. in valle hūilitatꝫ. ꝑs. Ualles. i. hūi
les habūdabunt frumēto illo. ſ. fru
mēto de q̄ dr̃ Joh. xij. Niſi granu
frumenti cadēs i terrā ⁊c. habitat
i nazareth. i. flore puritatis. ꝑs. Tu
aūt in ſctō habitas. Sācrū ei idē eſt
q̄ purꝫ. cāti. ij. ego. flos cāpi. ecce q̄
eligit florē puritatꝫ Et liliū ꝯuallīū
ecce q̄ diligit vallē hūilitatꝫ. Habi
tat cū ioſeph .i. cū illis in quibus eſt
augmētū ſanctitatꝫ. ꝑs. Ibūt de vir
tute in ꝟtutē ⁊c. Habitat cū maria
i. cū illis q̄ habēt lucē fulgidē ꝯuer
ſationis: q̄ maria illuminata īterp̄
tat̃. Mat. v. Sic luceat lux vr̄a corā
hoīb⁹ ⁊c. i. Johā. i. de⁹ lux eſt et te-
nebre i eo nō ſunt vlle. Ideo non ha
bitat cū tenebroſis: q̄a lux cū tene-
bris ſtare nō pōt. ij. corīth. vi. Que
ſocietas lucis ad tenebras.

¶ Sermo. tertius vt ſupra.

Pater tuus et ego dolētes q̄rebam⁹ te
Multi ſūt q̄ ieſū q̄rūt: ſꝫ n̄
inueniūt q̄ nō q̄rūt eū
ſuo tp̄e ⁊ loco ⁊ mō. ¶ Eſt eīm ꝓmoq̄
rend⁹ ſuo tp̄e: q̄ p⁹ triduū eſt īuen-
tus. ¶ Pria dies fuit tempus añ le
gē et tūc patriarche eum queſierūt
ſed eum inuenire non potuerūt. vn̄
dicebat vnus eorum exod. iiij. Ob
ſecro dom̄ie mitte quem miſſurus
es. ¶ Secūda dies fuit tēp⁹ ſub le-
ge. ⁊ tūc ꝓphete eū q̄ſierūt ⁊ eū inue-
nire nō potuerūt. Vn̄ dicebat vnus
eoꝝ. Iſa. lxiiij. vtinā dirūperes ce-
los ⁊ deſcēderes. ¶ Tertia dies tē
p⁹ ē p̄ſīs ⁊ i iſta die īuēitur. Iſa. lv.

Querite dn̄m dū īueniri pōt: īuoca
te ⁊c. ¶ Quarta dies eſt tēpus poſt
hanc vitā: ⁊ tunc dānati eū inuenire
nō poſſunt q̄ntūcunq̄ eū querant
Sicut ei ille q̄ ficus vł vuas extra tē
p⁹ q̄reret nō inueniret. Sic illi qui
extra tēpus p̄ſēs deū q̄rūt iuenire
nō p̄nt. Joh. vij. Quereṫ me ⁊ nō i
uenietꝫ. Dānati q̄dē īuenient et non
inuenient Inuenient q̄dē tāq̄ iudicē
torq̄ntē: ſꝫ nō īuenient tāq̄ patrem
torquētē: ſꝫ nō īuenient tāq̄ patrem
miſerētē. Legit̃. ij. Regū. xiiij. abſa
lō vſq̄ ad annū t̄tiū regē dauid vide
re nō potuit in q̄rto aūt anno nō in
uenit: ſꝫ trib⁹ lāceis vulnerat⁹ fuit
Hō q̄dē deū nō inuenit in tp̄e legis
nature: nec i tp̄e legis ſcripte: ſꝫ tm̄
in tp̄e legis grē. In quarto aūt tp̄e.
ſ. p⁹ hāc vitā mali deū nō inuēiēt ad
p̄nitētiā ſꝫ tm̄ ad penā. Qui tūc etiā
trib⁹ lāceis vulnerabūtur. vna lācea
ē ꝟmis ꝯſciētie. Scd̄a. ē ignis gehē
ne. eſa. lxvi. Uermis eoꝝ nō moue
tur ⁊ ignis eoꝝ n̄ extiguet̃. Tertia
lācea ē priuatio viſionis diuie. eſa.
ij. Scd̄ꝫ aliā trāſlationē. Tollat̃ im
pi⁹ ne videat gl̄iā dei. ¶ Scd̄o ieſ⁹
querēdus eſt ſuo loco. Joſeph. aūt
⁊ maria nō potuerūt ipſum inueni
re ap̄d ſeipſos: nec i comitatu hoīꝫ
mūdanoꝝ nō inter cognatos et no-
tos ſꝫ ſolūmō in tēplo dei. Eſt ei q̄-
druplex amor. ſcꝫ ꝓuat⁹: mūdanus
dōmeſtic⁹: ⁊ diuin⁹. Nō poterāt igit̃
ioſeph ⁊ maria ieſū xp̄z īuēire: ap̄d
ſeipſos: q̄ nō inuenit̃ in amore pro-
ꝓo ⁊ ꝓuato. Talꝫ ei amor ſcꝫ ſui eſt
amor valde ꝑiculoſ⁹ q̄ multoꝝ ma
loꝝ eſt effectiu⁹. ij. timo. iij. Inſta-
būt tp̄a ꝑiculoſa. ⁊ erūt homīes ſe-
ipſos amātes cupidi. ⁊c. Scd̄o nō īue
nit̃ in comitatu hoīꝫ mūdanoꝝ: q̄ n̄
īuenit̃ in amore mūdano ſꝫ potius
mūd⁹ ne inueniat̃ īpedit. iohā. xiiij.
Spiritū ꝟitatꝫ quē mūd⁹ n̄ pōt acci
pe ⁊c Et lucrū ꝑdere facit q̄ ē ſicut
ſacc⁹ ꝑtuſ⁹. aggei. i. Qui merces ꝯ
gregauit miſit eas i ſaccū ꝑtuſū. ter
tio nō īuenit̃ int̃ cognatos ⁊ notos

qꝛ nõ inuenit̃ i amore domeſticos.
i. in amore parentũ. Ber. Quõ bone
ieſu int̃ cognatos meos te inueniã
q̃ iter tuos minime es inuẽtꝰ Deut.
xxxiii. Qui dixit prĩ ſuo et mr̃i ſue
neſcio vos: ⁊ fratribus ſuis ignoro
vos ⁊ neſcio ⁊c. Quarto aũt inuenit̃ i
tẽplo dei ideſt in amore ſpiritualiꝛ
diuino. ioh̃ã. xiiii. Si q̃s diligit me
ſermonẽ meũ ſeruabit ⁊c. Et pr̃ meꝰ
diliget eũ. et ad eũ veniemꝰ et man
ſionẽ apud eũ faciemꝰ. Primos aũt
tres amores relinquẽdos. et q̃rtũ re
tinẽdũ ãmonet dñs. Luce. xiiii. Si
q̃s venit ad me et nõ odit patrẽ ſuũ
hoc refert̃ ad amorẽ domeſticũ. Pa
rẽtes ei odiẽdi ſũt q̃ñ ſũt mali vł q̃ñ
filios a ſeruitio dei auertunt: qꝛ ſi-
cut dr̃ Mat. x. Inimici hominis do
meſtici eiꝰ. Sequitur adhuc aũt ⁊ ani
mã ſuã hoc refert̃ ad amorẽ ꝓprium
et priuatũ. Nullꝰ ei dꝫ diligere ani-
mã ſuã. i. amabilitatẽ et carnalem
vitã ſuã ſꝫ eã odire. ioh̃ã. xii. Qui
odit animã ſuã ⁊c. Et ſequitur. Et q̃ nõ
baiulat crucẽ ſuã: hoc refertur ad
amorẽ mũdanũ. ille ei crucẽ ſuã ba
iulat q̃ crucifixꝰ ẽ mũdo et mũdꝰ ſi
bi. Gala. vi. mihi mũdꝰ crucifixꝰ ẽ.
⁊c. Sequitur. et venit pꝰ me refert̃ ad
amorẽ ſpũalẽ ⁊ diuinũ. Uenit inq̃t pꝰ
me nõ amãdo trena ſꝫ deſiderãdo ce
leſtia. ſicut ego amo ⁊ deſidero. Nõ
ſicut adã q̃ trena dilexit et celeſtia
deſeruit. i. cor. xv. Primꝰ hõ ſꝫ adã
de trena terrenꝰ. Scd̃s hõ ſcꝫ xp̃s de
celo celeſtꝭ. Tertio querẽdꝰ eſt ſuo
mõ. qui q̃dẽ modꝰ triplex ẽ. Primo
ei dꝫ q̃ri ſocialiꝛ quod notat̃ i eo q̃d
dr̃ pr̃ tuꝰ et ego. ioſeph interpretatur
augmẽtũ ⁊ ſignificat opa bõa q̃ ſẽ-
per dñt augeri. maria interpretat̃ illu
minata et ſignificat fidẽ q̃ ẽ illuminã
tio mẽtꝭ interptat̃ ẽt ſtella maris ⁊
ſignificat charitatẽ. Sicut ei cete-
ris ſtellis occidẽtibꝰ illa nõ occidit
ſic ceterꝭ v̾tutibꝰ deficiẽtibꝰ chari
tas ñ deficit. i. cor. xiii. Charitas ñ
excidit. cũ tali igit̃ ſocietate ieſꝰ eſt
q̃rẽdꝰ: ⁊ tũc inuenitur ſcꝫ cũ fide v̾a
opatione ſollicita: et charitate ſuc-
ceſa Si ei alteꝝ iſtoꝝ defuerit inue-
niri nõ poterit. Nã ſine fide opa bõ
nõ ſũt accepta. heb. xi. Sine fide im
poſſibile ẽ placẽ deo. ſine opibꝰ aũt
fides eſt mortua. Jac. ii. Fides ſine
opibꝰ mortua ẽ. fides aũt ⁊ opa ſine
charitate inutilia ſũt. i. Coꝝ. xiii. Si
diſtribuero i cibos paupeꝝ ⁊c Scd̃o
dꝫ q̃ri lachrimabiliꝛ q̃d notat̃ ex eo
q̃ btã v̾go dixit. dolẽtes q̃rebamꝰ
⁊c. Triplici de cã ſic btã v̾go dole-
bat. Prio qꝛ ſcd̃z orige. timebat ne
ipſã deſerẽs ad celos rediuiſſet. Se
cũdo timebat ſcd̃z aliq̃s ne lõge ad
ptes remotas abiiſſet ⁊ aliis natiõi
bꝰ p̄dicaret. Tertio timebat ſecũdꝫ
gl. ne i manꝰ ſucceſſoris herodꝭ de
ueiſſet. His tribus de cauſis ſcĩ ſpe
lachrimabiliꝛ eũ q̃rũt. Prio cum la
chrimis deuotiõis: q̃s fundũt p ſoli
tã deuotionẽ: quãdo ſe ad tẽpꝰ eis
ſubtrahit: et quod ãmodo eos deſe
rẽs in celũ aſcendit. Cuiꝰ reuerſio
nẽ deſiderãt dicẽtes cum propheta
Redde mihi leticiã ſalutaris tui.
¶ Secundo eũ querunt cũ lachri
mis cõtritionis quas fundunt ꝓpt̃
peccata que aliquando cõmiſerũt
propter que ſe ab eis tunc totaliter
elõgauit. Prouer. xv. Lõge ẽ domi-
nꝰ ab impiis. p̄. Lõge a pctõribꝰ ſalus.
¶ Tertio q̃rũt eũ cũ lachrimis cõ-
paſſiõis q̃s fũdunt ꝓ miſeria ⁊ ma-
liciis peccatoꝝ q̃ ieſũ i manu hero-
dis. i. demõis tradũt ⁊ quãtũ ẽ i eis
occidũt. heb. vi Rurſꝰ crucifigẽ. ſi-
bimetipſis. fi. dei. tertio dꝫ q̃ri deſi
derabiliꝛ quod notat̃ i eo quod dr̃.
Querebamꝰ te. et nichil aliud ex-
tra te. Jp̃uꝫ ei habẽtes i ipõ oĩa poſ
ſidemꝰ Sap. vii. venerũt mihi omia
bõa ⁊c. ſed illi q̃ volũt ſine ipõ habẽ
diuitias et delitias et honores: eũ
nõ inueniũt ſed potiꝰ amittũt. Job.
xxviii. Nõ inuenit̃ in terra ſuauiter
viuentiũ. i. carnaliũ et delitioſoꝝ
abyſſꝰ dt. Nõ ẽ i me. i. hũana cupi-

ditas q̄ fundum nō habent. q꞉ ſicut
dicit̃. Eccleſ. vi. auar⁹ nō iplebitur
pecunia. Et mare loquit̃. Nō ē me=
cū.i. tumens ſupbia. Superb⁹ ei in
ſtar maris ſemꝑ cōtra alios feruet
ſemꝑ itumeſcit ſemꝑ ē in motu tur
bationū. Eſa. lvij. Cor impii q̄ſi
mare feruēs q̄d q̄ſcere n̄ poteſt.

¶ Dominica prima poſt oct. epy=
pha. Sermo.i.

Nuptie facte
ſūt in chana galilee et
era mat̃ ieſu ibi ⁊c. Jo
hā. ij. Secūdū Bedā꞉.
dn̄s īteresse voluit nu=
ptiis: vt ſtatū matrimonialē ſua p̄=
ſentia approbaret. Approbauerat
ꝑus ſtatū v̄ginalē i eo q̄ ex itemera
ta v̄gīe naſci voluit approbauerat
ſtatū vidualē i eo q̄ ab Anna vidua
b̄ndici dignat⁹ fuit Nō reſtabat niſi
vt ſtatū ꝯiugalē ſimilit̃ approbaret
vt ꝑ hoc daret̃ itelligi q̄ i q̄libꝫ iſto
rū ſtatuū pōt hō ſaluari: eſt t̄n grad⁹
i his trib⁹ ſtatib⁹ ſcd꞉ bedā. Bōa ē i
quit caſtitas cōiugalis melior con
tinētia vidualis optima ꝑfectio vir
ginalis. Nuptie aūt iſte de q̄b⁹ i iſto
euāgelio agit̃ quadrupliciter con=
mēdabiles ſunt. Cōmēdātur ei a lo
co: a cōuiuio a cōuiuis ⁊ a miniſtris
Sicū ē in loco notat̃ magna myſte=
rii ꝯgruitas i cōuiuio magna vini p̄
cioſitas in ꝯuiuātibus magna nobi
litas i ſeruiētib⁹ magna ſtrēnuitas
¶ Primo eñ cōmendatur a loco in q̄
notat̃ magna myſterii congruitas
quod notat̃ in eo q̄ dicūtur facte fu
iſſe i chana galilee chana ei eſt no
mē ville i ꝓuicia galilee chana aūt
zel⁹ itērp̄tatur ex quo nobis myſte
riū ꝯmēdat̃. Et hoc eñ innuit̃ q̄ vir
⁊ vxor dn̄t mutuo ſe zelare. eſt autē
triplex zel⁹. ſ. nimi⁹ tepid⁹ ⁊ diſcre=
t⁹ zel⁹ nimi⁹ ē zelotipia. ⁊ talis re
p̄hēſibilis ē tā i viro eccl̃. ix. Nō ze
les mulierē ſin⁹ tui q̄ i vxore. eccl̃.
xxvi. dolor cordꝫ ⁊ luct⁹ mulier zelo

tipa Refert Jhero. i lib. ꝯ iouinia=
nū. q̄ q̄dā nobilis Roman⁹ vxorē h̄ē
bat a foris gracioſā. ſꝫ ip̄ cū viro ni
mis litigioſā atq꞉ zelotipā quā vir
a ſe expulit ⁊ eiecit cūq꞉ rep̄hēderet
q̄ vxorē ſic gratioſā expuliſſet: ille
pedē p̄tēdit dicēs. videtꝫ hic calcia
mētū a foris q̄dē ē m̄rū pulchrū: et
t̄n ip̄e me p̄mit. calciamēti q̄ꝫ ē vide
tꝫ formoſitatē exteriorē: ſꝫ nō vide
tꝫ meā moleſtiā iñriorē. refert Se=
neca q̄ ſocrates habuit duas vxores
nimis zelotipas ⁊ ꝯtētioſas. adeo q̄
q̄dā die i ip̄ꝫ ipetū faciētes ad t̃raꝫ
eū deiecerūt. alia etiā vice cū vna illa
rū m̄lta i eū ituliſſet tōitrua ꝯmia=
tionū ille diſſimulās abiit ⁊ iuxta mu
rū dom⁹ ſedē cepit. Jlla v̄o aquā im
mūdā ſr caput eius fudit ſꝫ Socra=
tes nihil ex hoc exaſꝑat⁹ caput t̃ge
re cepit dicēs, Sciebā q̄ p⁹ tōitrua
pluuia ſeq̄ret̃. Cū aūt amici ei ꝯſule
rēt vt eas expelleret. R̄ndit diſco in
domo q̄lis ſū i foro hoc eſt. diſco in
domo patiētiā vt ipſā i foro exhibeā
Secūd⁹ ē zel⁹ tepid⁹. quādo ſcꝫ vxor
ſcit virū ſuū fornicantē ⁊ t̄n ſuſtīet diſ
ſimulat ⁊ tacet. et iſte zel⁹ tā tepid⁹
eſt valde noci⁹. Debent eñ vxores
ſuos fornicarios q̄tuor modis co=
ercere vt dixit aug. i lib. homel̃. Pri
mo eos āmonēdo. ſcd̄o obiurgādo
⁊ ſi nō ꝓſint charitatiue āmonitio
nes: faciant duras obiurgatiōes.
Tertio eccl̃iā itꝑpellādo. Si ei nec
ꝑ āmōitiōes vult reſpicē nec ꝑ obiur
gatiōes abſtiere d꞉ vxor eccl̃ie vel
epi auxiliū itꝑpellare maxīe ſi pcm̄
notoriū ē. Quarto ad dn̄ū recurrēdo
Si ei nihil hor꞉ valet ⁊ ille in curia
ſua ꝑmāet d꞉ vxor ad viros ſp̄ūales
⁊ ad orōnē ꝯfugē Quedā aūt ſūt q̄
tacēt ſꝑlici de cā. vt ibidē Aug. oñ
dit ſcꝫ aut timore ꝑrite: q꞉ a viris
flagellari timēt ſed pl⁹ dn̄t tiere dn̄ū
p̄cipientē q̄ virū flagellantē Peri
culoſi⁹ ei ē icidere i man⁹ dei viuen
tis ⁊ omnipotētis qui poteſt corp⁹
⁊ animā mittere i gehennam ignis

ꝙ incidere in manꝰ hoīs mortalis
⁊ īpotentis qui tn̄ habet poteſtatē
in corpꝰ ⁊ nō in animā. Aut blādis
adulationibus emollite. q: eas viri
laudāt ꝗ patienẽ eos portant. Que
tn̄ patiētia ē mala ⁊ ſaluti virorꝫ con
traria aut falſa ratiōe ſeducte. Tri
bꝰ ei rationibꝰ vt ibidē Aug. oñdit
viri vxores ad tacendū īducere co
nanẽ. vna eſt ꝗ dicunt. Nos ſumus
viri ⁊ vos femine. Et rn̄det. augu.
Imꝑat femine vt ferat adulterū vi
rū qui nō vult ferre adulterā vxorē
ego inqͫt q: ſū vir ſi vir es vince libi
dinē tuā. Alia ē ꝗ dicūt. Nos ſumꝰ
dn̄i ⁊ vos āncille. ad qḋ rn̄det Aug. I
ceterꝫ āncille eſtote virorꝫ vxorꝫ: ſed
vbi ventū fuerit ad hoc qḋ dicit apl̄s
Uir nō hꝫ ꝑtātē ſui corꝑis ſꝫ mulier
Clamate ꝓ re vr̄a. Tercia ē qua di
cūt. Nos ſumꝰ capita ⁊ vos mēbra
ad quod rn̄det aug. Si caput es duc
ſed vide ꝗ eas. Noli ire quo nō vis
vt ſeqͣtur te pediſſequa tua. Et q:
poſſēt aliq̄ vxores dicere: ex quo vir mi
hi fidem nō ſeruat nec ego ſibi ſer
uabo. Rn̄det Augu. Nolite pudiciſ
ſime femine imitari viros veſtros
vt vobiſcū viuāt: aut ſoli pereant
īpudico viro nō debet mulier ſer
uare pudiciā ſed chriſto. ¶ Tertiꝰ
zelꝰ eſt ordinatus ⁊ diſcretus qn̄ ſcꝫ
vir ⁊ vxor ordiate ſe diligūt. Ephe.
v. Uiri diligite vxores veſtras: ſicut
⁊ xp̄s dilexit eccleſiam. ibidē. Uiri
dn̄i diligē vxores ſuas vt corpa ſua
ibidē. Unuſqͥſqꝫ vxorē ſuā vt ſeipſuꝫ
diligat. Debet igr̄ vir diligē vxorēꝫ
ſuā ſicut xp̄s dilexit eccl̄iā. vt ſi qn̄
fornicaẽ ⁊ pēitet ipāz recipiat ſicut
⁊ xp̄s aīaz penitētē recipit ⁊ grām ſi
bi reddit. Sicut corpꝰ ſuū vt nūꝗ̄ cor
pꝰ alt̄i diuidat. Sicut ſeipſū: vt ꝑcor
diali amore eā diligat. ¶ Secundo
iſte nuptie ꝯmēdabiles ſūt a ꝯuiuio
in quo fuit vini magna ꝯciolitas. Cre
dit ei q̄ illo vinū magꝫ fuerit ꝯcioſū
ꝙ vnq̄ fuerit ab aliq̄ vite ꝓductū di
cit ei chri. q̄ miracl̄a ꝗ fecit xp̄s ſē
per ad meliꝰ terminātur ꝙ natura fa
cere poſſit. Unde ſi xp̄s panes mul
tiplicauit ſi viſum reſtituit: ſi aquā
in vinū mutauit ⁊ huiuſmodi: meli
us ſemꝑ fecit ꝙ natꝰa facere potue
rat. Mutata eſt igiẽ aqua in vinuꝫ
ꝗ̄tū ad ſubſtātiam ſaporem colorē
⁊ odorē. Aqua putrida eſt carnalis
immūdicia. in qua viri porcini ꝯmo
rātur. ij. petri. ij. Sus lota in volūta
bro luti. Cū quidam laſciꝰ iuuenis
pythagore diceret ſe malle cū mlie
ribꝰ ꝙ cū philoſophis cōuerſari. et
ſues inqͫt libētius ī ceno ꝙ in aqua
pura morantẽ. Uinū autē deo gratū
eſt mr̄imoniū legitime ſeruatū. Si
igiẽ iſta aqua putrida aliquis erat
infectꝰ poſtꝗ̄ in mr̄imonio ē ꝯiun
ctꝰ mutet aquā carnalis imūdicie
in vinuꝫ matrimonialis pudicitie.
Mutet aquā ꝗ̄tū ad ſubſtātiā vt eā
iā nō habeat in oꝑe. mutet ꝗ̄tum ad
ſaporē vt iā nō habeat in volūtate
nec in delectatiōe. Cōtra hoc facie
bāt illi ꝗ cū nis de egypto pcti receſ
ſiſſēt ꝗ̄tū ad opationē tn̄ adhuc vi
debanẽ illud retinere ꝗ̄tum ad vo
lūtatē. Nūeri. xi. In mentē nobꝫ ve
niūt cucumeres pepōes porri ⁊ ce
pe ⁊ alia. Mutet ꝗ̄tū ad colorem vt
nō habeat eam ī mala ſpecie: habē
do ſcꝫ cū aliqua ſuſpectam familia
ritatē. i. Teſſal. v. Ab oī ſpecie ma
la abſtinete vos. Mutet ꝗ̄tū ad odo
rē: vt vitet mali occaſionē. i. malorꝫ
ſocietatē. Sicut ei malꝰ odor īficit
ſic mala ſocietas mores corrūpit. i.
cho. xv. corrūpūt bonos mores col
loqͥa mala. ¶ Tertio iſte nuptie ꝯmē
dabiles ſunt a cōuiuātibꝰ ī qbꝰ fuit
magna nobilitas. Fuerẽt ei ibi ieſꝰ
maria ⁊ diſcipuli. circa qḋ ſciēdū: ꝙ
quattuor ſ͛ cāſis pōt hō vxorē ducē. pa
ē ꝓpẽ officiū. i. ꝓlis ꝓpagationē et
ſic mr̄imōiū fuit īſtitutū ī ꝑadiſo an
peccm̄ qn̄ dixit dn̄s Geneſ. i. Creſcit et
mltiplicami ⁊c. Scḋa ē ꝓpẽ ſolatiū
⁊ rei familiarꝫ adiutoriū ſine aliq̄ ꝯ
mixtiōe corporꝫ: ⁊ tale mr̄imōiū fuit

int ioſep ⁊ mariā. Tertia eſt ꝓpt re
mediū vñ dt apl's.j.chor.vi. Meli
us ē nubere ꝙ vri. Quarta eſt ꝓpt
vitiū voluptatꝭ.ps. Cōparat⁹ ē iu=
mē.iſi.⁊c. Qñ ḡ qs mrīmoniū cōtra
hit ꝓpt officiū: int eos eſt ieſ⁹ q̄ fuit
ꝟginis ꝓles. Qñ ꝓpt ſolatium iter
eos eſt maria q̄ ſil'r ꝓpter eandem
cām mrīmoniū ꝯtraxit. Qñ ꝓpt re=
mediū: int eos ſūt diſcipli q̄ ſub di=
ſciplia mrīmōali ſeipōs coercebat
i.Cor.vii.pp. fornicationē vnuſqſqꝫ
ſuā vxorē hēat. qñ vō ꝓpt carnalez
voluptatē: int eos ē dyabol⁹ q̄ dicit
aſmode⁹ tho.vi. in eos q̄ ꝯiugia ita
ſuſcipiūt vt ſue libidini vacent ſicut
equ⁹ ⁊ mul⁹ hꝫ ptātē demoniū. quar
to iſte nuptie ꝯmēdabiles ſūt a ſer
uitorib⁹ i qb⁹ fuit magna nobilitas
⁊ maxie i architriclio q̄ erat pnceps
alioꝝ miniſtroꝝ, tricliniū dr dom⁹
hñs tres ordies mēſaꝝ: voluit em̄
dñs vt de iſto vio tria ſcirent. ¶ Pri
mo q̄ nō erat natale ſꝫ miracl'oſe fa
ctū. et q̄tū ad hoc habuit teſtes mi
niſtros q̄ hydrias aq̄ iplerūt ⁊ vinū
effuderunt. ¶ Scdo q̄ erat vinum
veꝝ: ꝙ̄tum ad hoc voluit vt hydrie
eſſent teſtes ſi em̄ ſcdm Chriſ. in va
ſis vinarijs hoc miraculū fuiſſet fa
ctū forſitā crederet ꝙ ibi feces re=
māſiſſet ⁊ ꝙ nō eſſet vinū ſꝫ aq̄ colo=
rata. Tertio q̄ eſſet vinū bonū: ⁊ ꝙ̄=
tu ad hoc voluit habere teſtē archi
triclinū q̄ erat ieiun⁹ ⁊ ſobri⁹ et iō
de ſapore vini meli⁹ poterat iudi=
care. ¶ Sermo ſecund⁹ de eodem.

Nuptie facte
ſūt i chana galilee ⁊c.
Quāuis heretici miſe
ri mētiant carnale ma
trimōiū eſſe illicitū eoꝝ vt falſitas
māifeſte appet. ſi ei illicitū eēt nec
de⁹ ipſꝫ i pdiſo iſtituiſſꝫ nec de ꝟgie
mrē deſpōſata naſci voluiſſꝫ nec ipſꝫ
ſua ⁊ mrīs ſue ⁊ diſcipl'oꝝ ſuoꝝ pñtia
mirac'lo decoraſſet. ¶ Notādū āt
circa hoc ꝙ ē tplex mrīmōiū. pmū

eſt carnale qđ ē int viꝝ et vxorez qđ
eſt hūano gñi valde vtile ſi mō debi
to qs eo vtat. Per hoc ei hōa pctō ꝯ
ſeruat. j.chor.vij. Propt fornicatio
nē vnuſqſqꝫ ſuā vxorez hēat per hoc
legitia ꝓles ſuſcipiat q̄ alias illegi
tia eēſſeret Gen.i. creſcite et mltipli
camini.⁊c. Per hoc homi obſequium
exhibet. qa ſicut dr. eccl'.xxxvi. Ubi
nō eſt mlier ingemiſcit eger. p hoc
bōa homis fidelit ꝯſeruant ibidez.
Qui poſſidet mlierez bonā inchoat
poſſeſſiōez bonā. iſtud aūt matrimo
niū celebratū eſt in chana gallilee
q̄ ipi ꝯiuges dñt iuicem ſe diligere
et iuicez ſe zelare. quod qdez oſten=
dit p auctoritatez et p rōnez et per
quādā ſignificationē. Per auctori
tatē qdez q̄ dr. eccl'.xxv. In trib⁹ be
neplacitū eſt ſpiritui meo: q̄ ſūt ꝓ
bata corā deo ⁊ homib⁹. ꝯcordia fra
truꝫ amor ꝓximoꝝ vir et mlier ſibi
bñ ꝯſentiētes. iſta aūt tria int eos re
q̄rūt. ſ. amor inti⁹ i corde: ꝯcordia
exteri⁹ in pacifica cohabitatiōe: et
ꝯſen ſ⁹ tā interi⁹ ꝙ exteri⁹ i bōa ope
ratione. Scdo hoc idez oñdit rōne.
Maioris em̄ ad minorez dꝫ eē cor=
rectio ⁊ diſciplia minoris ad maio
rē obediētia ⁊ reuerentia: eq̄lis ad
eq̄lē amicitia mutua Si igit facta
fuiſſꝫ mulier d capite hois: videret
q̄ deberet eſſe maior ⁊ vir minor e
q̄ ad ipām ſpectaret virū corrige=
re. Si de pede videret q̄ viri debe=
ret eē ancilla: ⁊ q̄ viro tāꝙ ācilla de
beret i omib⁹ obedire. Sꝫ facta eſt
de latere tāꝙ eq̄lis et ſoror: vt iter
eos dilectio et amicitia perſeueret
Iſtā tñ eq̄litatē p peccatum ex pte
mulier amiſit quādo de⁹ ſibi dixit
ſub viri ptāte eris. Tertio hoc oñ=
dit p quādā ſignificationē.i. p an=
nuā ſubarrationē. ille ei ānul⁹ ſigni
ficat ꝯiūctionē viri ⁊ vxoris p verū
amorē. debet aūt ille ānul⁹ eſſe au=
reus rotūd⁹ et i quarto digito poſi
tus et tm̄ vn⁹. Aure⁹ qdē vt oñdatur
q̄ amor ille dꝫ hre excellētiā ⁊ maioꝝ

Sermo .ii.

tatē. Sicut el aur excellit oīa metal
la ſic amor ille ceteros amores. Gñ.
ij. hoc nūc os ex oſſibus meis ⁊c. ꝙ-
obrē h̄ relinq̄t ⁊c. rotūd⁹ aūt vt oñdat
ꝙ ille amor dꝫ hr̄e ꝑpetuitatē: vt nū
ꝙ ſeruat niſi ꝑ amorē. in q̄rto ꝟo di
gito poſit⁹ vt oñdat ꝙ ille amor dꝫ
hr̄e ꝑcordialitatē dicūt eī medici ꝙ
q̄dā vena a corde ꝓcedit q̄ i digito
r̄ndet. vn⁹ aūt tm̄ a ſpōſo pōit̄ ꝫ ñ duo
vt oñdat amorꝫ ſingl̄aritatē in ce-
terꝫ el hō vult hr̄e ſociū niſi amādo.
vxorē iſti⁹ aūt mr̄mōnij ſcꝫ aug. tri
plex ē bonū ſcꝫ fides quā ſibi mu-
tuo ſeruare tenēt. ꝓles q̄ dꝫ ſuſcipi ⁊
religioſe educari ⁊ ſacr̄z .i. īſeparabili
tas ⁊ īdiuiduitas q̄ ad ꝑpetuā coha-
bitationē. Ꝫ pmū bonū faciūt adul
terātes q̄ debitā fidē ſibi ñ ſeruāt Ꝫ
ſcd̄m faciūt aborſū ſibi ꝓcurantes q̄
homicid̄ ſe ceſſēde. cōtra triū faciūt
iracūde ⁊ ſupbiētes. ꝓpꝫ el hoīs vi
ciū ē ſupbia: mlier iracūdia. eccl̄. x.
Nō ē creata hoībus ſupbia neqꝫ
iracūdia natiōi mulieꝝ. Qñ igr̄ vir
ē ſupb⁹ ⁊ mulier iracūda: pacificari
nō ꝑñt ⁊ id̄ ſepe ab inuicē ſepant̄. Se
cūdꝫ mr̄imōiū ē ſpirituale: qd̄ eſt int̄
deū ⁊ aīꝫ et iſtud mr̄monium initiat̄
ratificat̄ ⁊ ꝯſūmat̄. Initiat̄ aūt per
ſpōſionē ⁊ fidē oſee. ij. Sponſabo te
mihi i fide iſta aūt initiatio fit i ba
ptiſmo. ibi ē ſpōſio ex pte ſpōſe que
diabolo ⁊ pōpis ei⁹ abrenūciare pro
mittit: ⁊ ē fidei datio ex pte ſpōſi .i.
xp̄i q̄ ibi ꝑcipit̄ xp̄iana fides. Multi
aūt frāgūt ſpōſionē iſtā quā fecerāt
cū deo ⁊ faciūt pactū cum diabolo.
oſee. x. Fecerūt ſed⁹ cū mendacio .i.
cū diabolo q̄ mendax ⁊ pr̄ ei⁹. Scd̄o
iſtud mr̄imoniū ſpūale ratificat̄ q̄
ratificatio fit in pn̄ia p̄ ꝟba de pn̄ti
qd̄ ē Ꝫ ꝓcraſtinātes q̄ volūt ꝙ ſem
p durēt ſpōſalia de futuro Prouer.
iij. Ne dicas amico .i. xp̄o. vade ⁊ re
uertere ⁊ cras dabo tibi: cū ſtatī poſ
ſis dare. Abr. Si aurū tibi anferaꝫ
nō mihi dicis cras veniā ſꝫ iā eripꝫ
nemo differt imo null⁹ excuſat. res

dēptio aīe ꝓmittit̄ ⁊ nemo feſtinat
de iſta deſpōſatiōe dr̄ oſee. ij. ſpōſa-
bo te mihi i iuſticia ⁊ iudicio ⁊ mi-
ſericordia ⁊ miſeratiōib⁹. iuſticia et
iudiciū dñi ē ex pte penitētꝫ vt ꝙ ꝓtū
deū offēdit i pctīs tm̄ de ſe iudiciuꝫ
⁊ iuſticiā faciat i pn̄ie lamentis. ad
Ro. vi. Sicut exhibuiſtis mēbra vr̄a
ſeruire imūdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄-
tatē. ita nūc exibete mēbra ſeruire
iuſticie in ſcītificationē. Mia ⁊ miſe
ratiōes ſūt ex ꝑte dei q̄ aīam pecca-
tricē recipit ⁊ grāꝫ ſuā ſibi reſtituit
legit̄ nūeri. xij. ꝙ moyſes ethyopyſ
ſā quādā hūit vxorē: de q̄ ſic dt̄ Ber
nar. moyſes quādā ethyopyſſā du-
xit vxorē ſed nō potuit eius mutare
colorē xp̄s vero quā adamauit ad-
huc ignobilē ⁊ fedā glorioſā ſibi ex
hibuit nō habentem maculam. ⁊c.
¶ Tertio matrimonium ſpirituale
cōſūmat̄ per gratiā ꝑfectam et ſi-
cut in matrimonio cōſummato eſt
bonū fidei ꝓlis et ſacramēti ſic in
iſto ſpeciali mr̄imonio dꝫ eē bonum
fidei: ne aīa dyabolū vnqꝫ ſuſcipiat.
Sed de mr̄ꝫ dicit̄. Eſa. lvij. iuxta m̄
ſciēte et vidēte diſco opuiſti te .i. vo
lūtatē et ꝯſenſū aperuiſti et ſuſcepi
ſti adulteꝝ .i. dyabolū. Bonum ꝓlis
.i. bōa opa ſe exerceat .i. Tym. ij. ſal
uabit̄ mulier ꝑ filioꝝ gn̄ationem: ſi
ꝑmanſerit in fide .i. ꝑ bonoꝝ operū
multiplicationē et fidem. vñ et in
veteri lege. Maledicti erant ſteri-
les. Nō a carnis filijs: ſed ab operi-
b⁹ bonis. Bonū ſacri: vt aīa nūqꝫ a
xp̄o ſe diuidat. Xp̄s ei ab anima nū
ꝙ ſepat̄ niſi p̄us ad ipſa aīa diuidat̄
hiere. ij. Quid inuenerūt in me pa
tres vr̄i iniq̄tatꝫ q̄ elōgauerūt ſe a
me. ⁊c immo ſi aīa ab ipo ſepatur
mox a deo recōſiliat̄. eiuſdē. iij. vul
go dr̄. ſi dimiſerit vir vxorem ⁊ rece
dēs ab ea duxerit alterā nunq̄d re-
uertet̄ ad eā vltra tu aūt fornicata
es cū amato. ⁊c. ¶ Tertio mr̄imōi
um ē q̄ſi mediū qd̄ ē int̄ deū ⁊ hūanā
naturā et ſicut i mr̄imōio carnali eſt

tripler vnio. Una q̄ ē ſecūdū ↄſēſus
aiorꝝ. Secūda q̄ ē ſecūdū ꝑmitionē
corpuꝫ. Tertio q̄ ē ꝑ idiuiſibilē hita
tionē āborꝝ. Sic ⁊ in iſto ſpūali mri=
monio iſta ꝭpler vnio repiꝭ. Et eniꝫ
xp̄s copulat⁹ eccl'ie ꝑ ꝑpetuā cari=
tatē. hier. xxxi. In charitate ꝑpe=
tua dilexi te. ⁊ iō. ⁊c. ꝑ naꝭe ↄformi=
tatē. hebr. ii. Nuſq̄ ei angelos ap.
Et ꝑ iſepabilitatē. mat. vl. ecce ego
vobiſcū ſū. ⁊c. Nūq̄ etiaꝫ naꝭa diuīa
ſepata ē ab hūana: imo etiaꝫ i mor
te diuinitas erat ↄiuncta carni i ſe
pulchro: et anime in lymbo.

¶ Sermo terti⁹ de eodem.

NUptie ſunt
facte i chana galilee.
Q̄rit areol⁹ theophra=
ſt⁹ phūs. vtrū ſapiēs du
cere debeat vxorē. ⁊ cū
diffiniſſet ſi pulchra eēt. ſi bn̄ mori=
gerata: ſi nata ex hōeſtiſ ꝑētib⁹. ſi ⁊
ip̄a ſana ⁊ diues Si aliqn̄ ſapiētem
poſſe iire mrimōiū ſtatī itulit. hec
eſt raro i nuptijs vniuerſis ↄcordāt
nō ē igr̄ vxor ducēda ſapiēti. ex his
ꝯ̄ hr̄ q̄ ſapiēs nō dꝫ ducē vxorē: aut
dꝫ ip̄aꝫ ducē bonā ⁊ honeſtā. Circa
hoc ꝯ̄ ſex ſūt vidēda. P̄io q̄lis vxor
ſit ducēda. ſecūdo q̄liꝭ bona vxor ſit
cognoſcēda. Tertio q̄liꝭ diligēda
Quarto q̄liꝭ cuſtodiēda. Quīto q̄li
ter caſtiganda. Sexto q̄lis vita p⁹
mortē viri ſit ab ip̄a eligēda ¶ Cir
ca ꝑmū notādū q̄ illorꝝ q̄ vxores ac
cepturi ſūt: q̄dā ſūt laſciui ⁊ vani : q̄
dā cupidi ⁊ auari: q̄dā ſapiētes ⁊ di
ſcreti Laſciui ⁊ vani nō q̄rūt i vxore
niſi pulchritudinē q̄ tn̄ pulchritudo
i muliē ē piculoſa. ꝓuer. xi. Circul⁹
aure⁹ i narib⁹ ſuis: mulier pl'chra ⁊
fatua ē deceptoria ⁊ vana. ꝓuer. vl.
Fallax gr̄a ⁊ pl'chritudo. ⁊c. Querit
ſupradictus areol⁹ philoſoph⁹ ꝑut
refert hier. ↄ iouinianū. Si vir de
beat ducē vxorē pulchrā aut turpē.
et r̄ndet. Pulchra cito adamaꝭ: fe=
da facile ↄtēniꝭ. difficile ē cuſtodire

quā oēs amāt. moleſtū ē poſidē quā
nemo dignaꝭ habē. Minori tn̄ miſe
ria deformis hr̄ q̄ formoſa ſeruaꝭ.
Legiꝭ heſter. xv. q̄ ip̄a roſeo colo=
re ⁊ micātib⁹ ocl'is ad regē itrauit
credēs ex hoc regē placare ⁊ ip̄ſū i
cliare ſꝫ rex eā vidēs i furorē maxi
mū ē mot⁹ tūc regia timēs corruit
⁊ in palloreꝫ color ille mutat⁹ fuit.
Rex ꝯ̄o vidēs eā ſic pallidā depoſuit
irā ip̄aꝫ recepit i grāꝫ ꝑ qđ daꝭ itel
ligi q̄ mulieres q̄ ſe colorāt deo di=
ſplicēt. Que aūt ex abſtinētia effici
unꝭ pallide. deo placēt. cupidi aūt ⁊
auari non q̄rūt i vxore niſi diuitias
chriſo. ſr mat. tu iuuēis vxorē ducē
vis: noli q̄rere diuitē: ſꝫ bn̄ morige=
ratā: q̄a bōi mores diuitias ſp acq̄rt
diuitie aūt bonos mores nūq̄ fece=
rūt. Et gl'ioſior ē paupertas fideliū q̄
diuitie pcōꝝ. interogauit q̄dā thera
ſtiū philoſophū cuinā liberti⁹ filiam
ſuā traderet i vxorē. ā paupi: ſꝫ ſcia
⁊ moribus ornato. an locupleti parꝫ
ꝓbato q̄ r̄ndit. Malo inqt hoīeꝫ idi
gētē pecūia q̄ pecūiaꝫ idigētē viro
Querit ſupradict⁹ areolus phūs q̄d
ſit meli⁹ an ducere vxorē paupereꝫ
pacificā: an. diuitē litigioſā: ⁊ r̄ndit
paupē idt alere difficile ē: diuitē fer
re tormētū ⁊ q̄uis ñ determine q̄d
ſt. Q̄ꝫ meli⁹ ē ducē vxorē paupem
⁊ pacificā q̄ diuitē ⁊ litigioſā. ꝓu.
xxi. meli⁹ ē ſedere i āgulo domatiſ q̄
cū muliere litigioſa ⁊ i domo cōi. ſa
piētes aūt reſpiciūt i vxore ad ſapiē
tiā ei⁹: ſciētes illud: ꝓu. xiiii. Sa=
piēs mulier edificat domū ſuā: iſipi
ēs q̄ꝫ extructā māib⁹ deſtruet eiuſ
dē. xix. dom⁹ ⁊ diuitie dāꝭ a parēti=
b⁹. a deo aūt ꝓpe prudēs reſpiciūt
ēt ad bōitatē ei⁹ eccl'. xxv. mulieris
bōe btūs vir ñ dixit mulieris pl'chre
nec mulieris diuitis: ſꝫ mulieris bōe. ſe
cūdo vidēdū ē q̄liꝭ vxor bona ſit co=
gnoſcēda iſtud oñdit chriſ. ſr māt.
dicēs. q̄ ille q̄ vult vxorē accipē dꝫ ↄſi
derare ſi hꝫ āboſ pentes bonos. vl
āboſ malos: vl vnū bonū ⁊ alteruꝫ

Sermo .iii.

malū. Si ābo ſūt boni. ſecure eā ac
cipiat ſi aūt ābo mali: oīno deuitet.
Si ꝟo alt̄ bon⁹ ⁊ alt̄ mal⁹ q̄d tacur⁹
ſit timeat. Uerūtñ ſi pr̄ eſt bonus ⁊
mater mala. magis ꝯuenit timere
ſi vero ecōuerſo min⁹. Et rō ē quia
puelle magis ꝯſueuerūt cōuerſari
cum matribus q̄ꝫ cum patribus: et
ideo magis conſueuerunt imita-
ri mores mr̄nos q̄ꝫ pat̄nos. Tertio
videndū eſt quar̄ ſit diligēda. Ca
uſ q̄d⁹ eſt el amor nimius ⁊ inordia-
t⁹. Sene. Amor nimi⁹ formoſe mu-
lieris rōnis obliuio eſt: ⁊ inſanie ꝓ
xim⁹. Turbat cōſilia altos ⁊ gene-
roſos ſp̄us frāgit a magnis cogita
tōib⁹ ad hūilimas detrahit. Refert
idē Sen. cognouiſſe ſe q̄ndā hono-
ratū vir̄ q̄ exitur⁹ i publicū cum fa
ſcia vxoris ſue ſe colligebat: ⁊ nec pū
cto q̄dē hore p̄ſtia ei⁹ carere poſat
potionē q̄ꝫ nullā niſi alti⁹ tactā la-
biis vir ⁊ vxor hauriebāt ⁊ ſubdit ſe.
Origo q̄dā amoris honeſta erat: ſed
magnitudo deformis. Nihil aūt in
tereſt cū ex honeſta cā q̄s inſaniat.
vñ ſext⁹ i ſentētiis. Adult̄ q̄dē eſt in
ſuā vxorē amator ardētior. i alienā
q̄dē vxorē ols amator turpis eſt. ⁊ i
ſuaꝫ nimi⁹. Nichil turpi⁹ q̄ꝫ amare
vxorē tāq̄ꝫ adulterā. Quarto vidē-
dū ē q̄r ſit cuſtodiēda q̄rit ſupradi
ct⁹ areol⁹. ſi vxor ſit cuſtodiēda vel
nō. et r̄ndet q̄d ꝓdeſt diligēs vxoris
cuſtodia cū ſeruari i pudica nō poſ-
ſit. Pudica nō debeat. Certū ē autē
q̄ vxor pudica ⁊ ꝓbata nō īdiget cu
ſtodia. Refert hier. i li. ꝯ iouinianū
q̄ duelli⁹ q̄ꝫ p̄m⁹ rome nauali certami
ne triūphauit cū iā ſenex eſſet audi
uit exprobrari ſibi os fetiduꝫ. cūq̄ꝫ
vxori ꝯq̄ſt⁹ eſſet q̄re nūq̄ꝫ ſe monuiſ
ſet vt huic vicio mederet̄. Feciſſē in
quit illa niſi putaſſē omīb⁹ hoīb⁹ ſic
os olere. in hoc magna ſua pudici-
tia mōſtrat̄ q̄ nūq̄ꝫ ſic alicui hoī cuꝫ
facie appropīq̄uit: vt diſcernē poſ-
ſet flatus odorē. Talis nō īdigebat
cuſtodia. Refert ibidē de q̄dā ꝓgle

thebana. q̄ dū a q̄dā violata fuiſſet:
iugulauit ipꝫ poſtea dormiētem et
poſtea ſe interfecit. Narrat ēt aug. in
lib. de ciui. dei. De lucretia quā ſex
t⁹ tarq̄ni⁹ fili⁹ regis romanoꝝ viola
uit. quā cū vir flētē īueniſſet ⁊ eā ſa
lutaſſet. r̄ndit. Quid ſaluꝫ ē mulie
ri amiſſa pudicitia. Uerūtñ corpus
eſt violatū: nō animi⁹. ⁊ ne vlla ipu-
dica exēplo lucretie viuat cultellū
arripuit ⁊ ſe interfecit. tales igit̄ q̄ ſic
habebāt firmū ꝓpoſitū caſtitatiſ: cu
ſtodiēde nō ſunt. iſte aūt q̄ ſuſpecte
ſunt cuſtodiende ſunt: ⁊ q̄uis ipudi
ce oīno non p̄nt cuſtodiri: p̄nt tamē
a multis maliciis impediri. Unde
min⁹ dixit mulieri fornicarie. Oſee
ii. Ecce ego ſepiā vias tuas ſpinis ⁊
ſemitas tuas nos inueniet et ſeque
tur amatores ſuos: ⁊ non app̄hēdet
eos. ille q̄dē impudice vxoris vias
ſpinis ſepit: q̄ multas cautelas et
impedimenta ſibi opponit. Eccli.
xxvi. in filia nō aduertēte ſe firma
cuſtodiā ne īuēta occaſiōe abutat̄
ſe. Quinto vidēdum eſt quar̄ ſit ca
ſtiganda. illud docet. Chryſo. ſuper
mat. dicens. Tribus inquit modis
vxor male mori gerata caſtigari dꝫ
Primo docēdo ſcd̄m deū. Si autem
timorē dei nō ſentit: ꝓperādo vt
vel hoīes erubeſcat. Si aūt nec pu
dorē ſentit frequenter ꝯfuſa: faciat
illi quod p̄cepit ſalomō. Cor duꝝ in
baculo ꝑcute. Primo ḡ inſt. Chriſ.
ammone q̄ ſepe ꝓficit doctrīa iuſti
cie. Deinde ꝯfunde: q̄ frequēt̄ pu
dor eſt frenum viciorum. ¶ Tertio
iuſtū eſt vt caſtigetur tāq̄ꝫ ancilla q̄
erubeſcere neſcit vt libera. ¶ Sex
to videnduꝫ ē qualis vita ſit ab ipſa
poſt mortem viri eligēda. Ad q̄d dī
cendum q̄ tuti⁹ eſt vt vitā eligat vi-
dualeꝫ. Mortuo eñ viro mulier dꝫ
ſe ſemimortuā reputare cū ābo fue
rint vna caro: ⁊ iō tāq̄ꝫ ſemimortua
ampli⁹ nubere non dꝫ. in aliquib⁹ ēt
aīb⁹ hoc īuenit̄ vt poſtq̄ꝫ vna morit̄
reliqua alteri non ſociatur. Bern.

Pudeat negociū honeſtatꝫ rōnē nō
poſſe inuenire in hoc hoie quod na
tura pōt i volucre. Sup hoc hiero.
ꝯ iouinianū adducit exēplū de tri=
bꝰ matronis romanis q̄ poſt amiſſū
virꝫ accipe noluerūt ſecūdū. Quaꝝ
vna dicebaꝶ marcia cathōis. q̄ īterro
gata q̄re ſcd̄ꝫ nō acciperet virꝫ. Rñdit
ſe nō inuenire virꝫ q̄ vellit eā pꝫ ſe: ſꝫ p
pter ſua: forte q: erat turpior dives
Secūda dicebaꝶ valeria: q̄ cū interro=
garet q̄re ſecūdū nō acciperet virꝫ. Rñ
dit ſe hoc facere nō poſſe q: vir ſuꝰ
nō erat mortuꝰ ſꝫ viuꝰ q̄diu eñ ipſa
viueret vir ſuꝰ ſecū i corde ſp̄ viue=
ret. Tertia dicebaꝶ amica q̄ cū gen
tibꝰ vigereꝶ vt ſcd̄ꝫ acciperet virꝫ eo q:
iuuenis et dives eſſet. Rñdit ſe hoc
nō poſſe facē q: bonū hūerat viruꝫ.
et iō ſi ſcd̄ꝫ acciperet aut ille eēt bonꝰ
aut malꝰ. Si bonꝰ ſp̄ eēt i tiore ne ip
ſuꝫ pderet ſi malꝰ ſp̄ eēt i dolore eo
q: poſt bonū virꝫ maluꝫ inueniſſet.

¶ Do.ii.poſt oc.epy. Sermo.i.

Ecce leproſꝰ veniēs adorabat eū di
cens. Dñe ſi vis potes
me mūdare. mat. viii.
Per iſtū leproſuꝫ ſꝫ mū
datū itelligere poſſumꝰ quēlibꝫ pec
catorē ſꝫ iuſtificatū. circa curatio=
nē tria ponunꝶ. ſ. ſpēs morbi: modꝰ
curādi: et peritia medici. Spēs morbi
fuit lepra: p quā pc̄m itelligiꝶ. Le
proſus eni hꝫ oēs ſenſꝰ corpis vicia
tos atq̄ corruptos. hꝫ ei viſū caligi
noſuꝫ odoratuꝫ obtuſuꝫ auditū clau
ſuꝫ palatuꝫ iordiatuꝫ iflatuꝫ et debi
lē manuꝫ. Sicut ei lepra corrumpit
oēs ſenſꝰ corpales. Sic et pc̄m ipe
dit oēs ꝟtutes aīe ſpūales. Prio ei
pc̄m corrumpit oc̄ꝫ ꝟtutē itellecti=
uā. q̄ eſt viſꝰ aīe. Sap. ii. Excecauit
eos malicia eoꝝ. fides ei ē ocul dex
ter aīe q̄ p pc̄m exccaꝶ. Legitur Re
gum. xi. q: Naas āmonites dixit fi
liis iabes galaath. i hoc feriā vobiſ
cuꝫ fedus vt eruā oim vr̄m oculos
dextros. hñs ei oc̄lꝫ dextrū erutū nꝫ
eſt aptꝰ ad pugnādū: q: nec pōt vide
oculo dextro cū ſit erutꝰ nec ſiniſtro
cū ſit clypeo tectꝰ. Sꝫ ſi ſiniſtrū ocu
lū erutū hēret adhuc poſſet videre.
Oculꝰ dexṫ aīe vt dictū ē fides ē ſini
ſter ꝟo ſunt opa bōa ipa aūt opa bo
na ſine fide iutilia ſūt. heb. xi. Sine
fide ipoſſibile ē placere deo. Fides
aūt ſine opibꝰ i caſu valere pōt: qñ.ſ.
deeſt opandi facultas ē tñ operādi
volūtas. Cū fide igiꝶ ſine opibꝰ pōt
aliqñ hō ꝯ diabolū pugnare cū opi=
bꝰ aūt ſine fide pugnare nō pōt. Uñ
ap̄ls nos āmonet vt ꝯ diabolū aſſu
mamꝰ opa: ſꝫ p̄ncipalr̄ fidē. Eph. vi.
In oibꝰ ſumētes ſcutū fidei i q̄ poſ=
ſitꝫ oia tela neq̄ſſimi ignea extigue
re. Scd̄o pc̄m claudit i aīa ꝟtutem
auditiuā: vt vocē dei p̄cipiētꝫ vꝶ am
monētis audire nō poſſit. Sicut ei
aīa dꝶ videre qñ aliq̄d p ſe itelligit
ſic dꝶ audire qñ aliquid ab alio co
gnoſcit. auditꝰ ei i hoie aliqñ ipedi
tur ab interiori ſicut qñ nerui audibi
lēs opilāꝶ: aliqñ ab exteriori ſic qñ
aliq̄d obſtaculū i aure pōiꝶ. aliqñ p
ti ab exteriori. pti ab iteriori. ſicut qñ
ex aere exteriori corrupto i inſtru
mēto auditꝰ aliq̄ corruptio generaꝶ
Supbia igiꝶ in aīa ipedit ſpūalē au
ditū ab interiori: quia eſt i mēte. Sup
bus eñ nō vult audire vocē dei niſi
a tergo. hier. ii. Uerterūt ad me ter
gū nō faciē. Eſa. xxx. Audiet vocē
poſt tergū monētꝫ. auaricia ipedit
ab exteriori quia pōit ibi trrā cupidi
tatꝫ. Iſtā trā remouēdā āmonet do
minꝰ deꝰ dic. hiere. xxii. Terra tra
terra audi ſermonē dñi. Luxuria i=
pedit pti ab iteriori parti ab exteriori
Ipa ei ꝯcupiſcentia iteriꝰ radicaꝶ i
aīa ſꝫ forꝫ apparet p ſigna ipudica.
Eccꝉ. xxvi. Fornicatio mulierꝫ i ex
tollentia oculoꝝ i palpebris illius
cognoſciꝶ. Tales eñ vocē dei audi
re ꝯtēnunt. Eccꝉ. xxi. Audiet luxu=
rioſus et diſplicebit ei. Tertio pc̄m
obturat ꝟtutē memoratiuā q̄ ē q̄ſi

olfact⁹ale. Cū deberet odorare di‑
uiſas ſuauitates odorat fetētes car
nalitates. Eſa. iij. Erit ꝓ ſuaui odo
re fetor. cū deberet hr̄e ī mēoria be‑
neficia dei habet in memoria iniu‑
rias primi. Cū tn̄ dr̄. Eccl̄i. x. Oīs ī
iurie primi tui ne memineris. Cum
deberet eē mēor ſuoꝝ pctōꝝ ad do‑
lendū iuxta illud Eſa. xxxviij. Reco
gitabo tibi oēs ānos meos. ꝛc. me
mor eſt poti⁹ ad delectādū. Quarto
pctm̄ deordinat ꝩtutē affectiuā que
eſt q̄ſi palatum aīe q: nō ſapiūt ſibi
ſpūalia ſed terena. ꝓuerb. xxvij. aīa
ſaturata. i. amore terrenoꝝ repleta
calcabit fauum. i. dulcem amorē ce
leſtiū. Eſa. v. Ue q̄ dicitis bonū malū
ꝛ malū bonū ponentes tenebras lu
cē ꝛ lucē tenebras ponētes amaꝝ ī
dulce ꝛ dulce ī amaꝝ. Jlli dicūt ma‑
lū eſſe bonū ꝛ bonū malū q̄ dicunt di
uitias eſſe bonas q̄ multoꝝ maloꝝ
ſunt cāe. ꝛ paupratē eē malā quam
xp̄s docuit ꝛ ſeruauit vn̄ ſcōs p̄hs in
terrogatus q̄d eſſet paupertas. Rn̄dit
odibile bonū. illi dicūt tenebras eē
lucem ꝛ lucē tenebras q̄ opa vicioſa
laudāt ꝛ ꝩtuoſa vituperāt cū tn̄ dica
tur Ro. xiij. Abijciam⁹ opa tene. ꝛc.
Jlli ponunt amarū in dulce. ꝛ dulcē
in amaꝝ q̄ malūt hr̄e ꝯſciaꝫ turbidā
q̄ q̄etā. Greg. Niceñ⁹. Mala ꝯſcia ſe
quit ſe imo nō recedet a ſe vix pōt
foris aliquod eſſe remediū q̄n it⁹ eſt
vuln⁹ icluſū. Quīto pctm̄ debilitat
ꝩtutē opatiuā: q̄ ē q̄ſi man⁹ aīe. Fa
cit ei ipāz eē pigrā ad operādū. ꝓ‑
uer. xxvi. Abſcōdit piger man⁹ ſu‑
as ſub aſella ſua. ꝛc. eiuſdē. xi. Ma‑
n⁹ ī manu nō erit inocēs mal⁹. Certi
viri hn̄t man⁹ abinuicē ſepatas cum
vna manu ꝯ diabolū p̄liātes cū alia
bn̄ operātes. Neemie. iiij. Una ma
nu faciebāt op⁹ ꝛ alta tenebāt gladi
uꝫ. pigri aūt hn̄t eas ꝯiūctas q̄ nec
volūt p̄liari nec opari. Jn iudo autē
hēbunt eas ligatas. Mat. xxij. Liga
tis manib⁹ ꝛ pedib⁹. ꝛc. Sexto ponit
mod⁹ curādi cum dr̄ extendens ma

num tetigit eū dicēs volo mūdare.
Ubi notat q̄ xp̄s hūit veꝝ corp⁹: ve
rā aīam: ꝛ verā deitateꝫ. Tria autē
circa iſtū leproſū oñdit. ſ. tactū. Te
tigit inq̄t eū. Affectū doloris dicēs.
Uolo. ꝛ ptātiuū effectuꝫ dicēs. mū
dare. Jn tactu notat q̄ hūit veꝝ cor
p⁹. Cōtact⁹ ei nō eſt niſi duoꝝ corpo
rū. Jn affectu notat q̄ habuit verā
aīam. Affect⁹ eni et cōpaſſio tm̄ ſūt
ī aīa nō ī corpe nec ī deitate vn̄ dicit
Anſel. Q̄n nobis cōpateris nos ſen
tim⁹ cōpaſſiōis effectū tu vero ſentis
affectū. in ptātiuo aūt effectu nota
tur q̄ hūit verā deitatē ex eo q̄ in ī
ſtāti ipꝫ mūdauit q̄d nulla ꝩt⁹ crea
ta facere potuiſſet. Jſta aūt tria. ſ.
corp⁹ aīaꝫ ꝛ deitatē ſecū portauit vt
de his tria remedia faceret p̄q̄ tres
hoīs īfirmitates ſanaret. hō q̄dē pa
tiebat tumorē ſupbie vulnerationē
mortalis culpe ꝛ fetorē cōſuetudis
praue. Eſa. i. vuln⁹. Ecce vuln⁹ culpe
mortalis. ꝛ liuor. Ecce putredo con
ſuetudis ꝛ plaga tumēs. ecce tumor
elatiōis. Nō ſunt circūligata ꝛc. Fe
cit igit xp̄s de carne ſua emplaſtrū
quo tumorē ſuperbie frāgeret ꝛ ma
turaret. Emplaſtrū. ei fit de herbis
ꝛ floribus ꝛ caro xp̄i ſicut ꝛ nr̄a fuit
herba ꝛ flos. Eſa. xl. Oīs caro fenuꝫ
ꝛc. Aug. ecce habes hūilitatis exē
pluꝫ: ſuperbie medicamētū. De ſua
aīa fecit vas vnguētariuꝫ ī quo oīa
gr̄ia vnguētoꝝ repoſuit: vt vulnera
nr̄a ſanaret. p̄s. Unxit te de⁹ ꝛc. Ec‑
cle. xxxviij. Unguēta ei⁹ faciet pig‑
mēta ſanitatis. Deitatē vo hūit tāq̄
balſamuꝫ p̄cioſuꝫ vt ſuo odore oēꝫ
fetorē expelleret. eccl̄i. xxiiij. Sicut
cynamomuꝫ ꝛ balſamuꝫ ꝛc. Jſtū odo
rē ī ſua paſſiōe mortui ꝛ putridi ſen
tiēſte ꝯtinuo ſurrexeſt. Tertio pōi
tur pitia medici. in hoc ei ꝯſiſtit pe
ritia medici vt īfirmū iam ſanatuꝫ
īſtruat q̄ caueat ſibi a ꝯtrūs. ꝛ vtat
cōſeruatiuis. Jriā ſanitati ſpūali ē
hūanuꝫ fauorē appetere. Jſtud xp̄s
ab iſto īfirmo ſanato p̄hibet dicēs.

vide nemini dixeris. Cōſeruatiuū
ſanitatis ē oīa deo attribuere: ⁊ ſacrifi
ciū laudis ſibi offerre. iſtud ꝓcepit
dicēs. Offer munꝰ tuū. i. ſacrificiū.
illō. ſ. ſacrificiū de q̄ dr̄ i. ꝓ. Sacrifi
ciū laudis hono. me. Nihil ei nobis
ꝓ vanā gloriā debemꝰ attribuere. ſʒ
oīa deo offerrē. De oībꝰ ei operibꝰ no
ſtris deꝰ vult vt habeamꝰ totū meri
tū. proximꝰ habeat bonū exēplum.
Et ipſe vult hr̄e laudē ⁊ gl'iam. Tria
eñi ſibi deꝰ reſeruauit et nulli crea
ture vnq̄ꝫ cōicare voluit. ſ. gloriam.
Eſa. xlviii. Gl'iaʒ meā alt'i nō dabo.
Uindictā Ro. xii. Mihi vīdictā et
ego re. ⁊ ptātē iudiciariā. io. v. Ptā
tem dedit ei iu. fa. ra. ⁊c. Gl'iaʒ aūt
ſibi auferūt vani glorioſi. de q̄bꝰ dr̄
iohā. v. Quō poteſtis vos credere q̄
gloriā ab inuicē accipitis. ⁊c. Uīdi
ctā ſibi auferūt ſupbi ⁊ iracūdi q̄ de
iniuriis ſibi illatis vīdicare ſe volunt
cū tñ dicat. Eccl'. xxviii. Qui vīdica
re ſe vult a dño inueniet vīdictā. iu
diciū ſibi auferūt temerarii ⁊ ꝑſum
ptuoſi. q̄ de occultis aliorū cordiū iu
dicare volunt cum dicat. i. Cor. iiii
Nolite añ tp̄s iudicare quouſq; ve
niet dñs q̄ il. abſcon. te. ⁊ ma. fa. ꝯſi.
cor. ¶ Sermo. ii. vt ſupra.

Dñe ſi vis po-
tes me mūdare. ⁊c. ad
īfirmū ꝑtinet medico
apire morbū ⁊ petē ſa-
nitatis bñficiū ad medi
cū ꝑtinet liberalr̄ īfirmo exhibere
ſuffragiū. Ad vtrūq; ꝑtinet cauē re
ſiduū. vt. ſ. ⁊ medicꝰ īfirmo ⁊ īfirmꝰ
ſibi ipſi caueat ne recidiuū incurrat
Per iſtū igit' leproſū pctōr ſignifica
tur. Ad cuiꝰ curationē faciam. tria
fuerūt vnū ex pte ſui. ſ. morbi īſinua
tio. ⁊ ſanitatis poſtulatio cū dr̄. Dñe
ſi vis potes me mūdare. me. ſ. lepro
ſū. Sanātis īformatio ſignificat' au
tē pctm̄ ꝑ leprā triplici de cā. Pmo
q̄r lepra ē morbꝰ ꝯtagioſꝰ: ſic ēt pec
catū. Sicut ei leproſꝰ gn̄at leproſū
corpalr̄. Sic vnꝰ pctōr gn̄at aliū ſpi
ritualr̄. i. Cor. xv. Corrūpūt bonos
mores colloq̄a praua q̄ñ ſani ſtāt cū
ſanis: i ſanitate mutua ſe ꝯſeruant.
Qñ vo leproſi ſtāt cū leproſis magis
ac magis ſeuiciāt. De q̄ modicū ē cu
rādū. Qñ vo ſani cū leproſis ſtāt vel
ecōuerſo: ſani ſepe īficiunt' a lepro
ſis Leproſi aūt i mīꝫ adiuuāt' a ſa-
nis. iā nō ē ꝑiculoſuʒ leproſis ſtare
cū ſanis: ſʒ ꝑiculū ē ſanis ſtare cū le
proſis. ſic q̄ñ boni ſtāt cū bonis mu
tuo ad bonū ſe ꝓuocāt. vnꝰ ei ab alio
addiſcit hūilitatē: ⁊ ab alio pietatē
ab alio patiētiā: ab alio obediētiā.
Puer. xxvii. Ferrū ferro acuit': ⁊ hō
exacuit faciē amici ſui. q̄ñ aūt mali
ſtāt cū malis mutuo ſe ad malū īci-
tāt. ꝓ. Dies diei eructat ꝟbū. i. bonꝰ
bono dat bonū documētū. ⁊ nox no.
idi. ſciē. i. malus malo dat malā do
ctrinā: ⁊ ſic peiores efficiūt'. q̄ꝺ dr̄
iuſtū ē poſtq̄ʒ ſanari ꝯtēnūt. apo. xxii
Qui nocet noceat adhuc: ⁊ q̄ i ſordi
dibꝰ ē. ⁊c. q̄ñ vo bōi ſtāt cū malis. vel
ecōuerſo: nō ē ꝑiculū malis: ſʒ vtiles
q̄r ſepe meliorāt'. Eſt aūt ꝑiculū bo
nis. q̄. ſepe viciāt'. Puer. xiii. Qui cū
ſapiētibꝰ gradit' ſapiens erit: amicꝰ
ſtultorū. ⁊c. iō non dixit dñs babylo
niis ⁊ caldeis vt recederēt de medio
ppl'i ſui: ſʒ dixit pplo ſuo vt recede
rēt de medio babylonis ⁊ de t'ra cal
deorū. hiere. l. Recedite de medio
babylonis. ⁊c. Scdo pctm̄ ſignifica
tur ꝑ leprā: q̄r lepra ē morbꝰ ꝑiculo
ſus. Ceti ei morbi corrūpūt ptē cor
pis. iſte aūt īficit totū corpꝰ ⁊ iō ab
oībꝰ valde timet'. Sʒ pctm̄ ē ꝑiculoſiꝰ:
quia corpꝰ ⁊ aīaʒ īficit ⁊ corrumpit ⁊
iō valde ē timēdū ⁊ fugiēdū. Eccl'i.
xxi. q̄ſi a facie colubri fuge pctm̄. dē
tes leonis dētes eiꝰ interficiētes aīas
hoīʒ: q̄ſi rōphea bis acuta oīs iniqui
tas Et aſſimilat' hoc pctm̄ colubro
⁊ dētibꝰ leonis ⁊ rōphee bis acute. ꝑ
colubrū luxuria deſignat'. Dr̄ ei co
luber quaſi colēs vmbram: vel colu
ber q̄ſi lubricꝰ. Luxurioſꝰ ei vmbras

id ē tenebras amat Iob. xxiiij. ocul⁹
adulteri obseruat caliginē dicens.
Nō me videbit ocul⁹. ⁊ de pctō i pec
catū lubricāt. Trē. iiij. Lubricaue
rūt vestigia nr̄a i itinere platearuz
nr̄aꝝ. p dētes leonis itelligit̃ auar⁹
Illud ei qḋ ē i ore leonis nūq̄ excu
tit̃. Sic illud q̄ rapit auar⁹ vel vsu-
rari⁹ vix aut nūq̄ restituit̃. Notād
aūt q̄ dētes pmi dr̄r pcisores seque̅
tes dr̄r canini. vltimi dr̄r molares
Sūt em̄ q̄ bōa pauperꝝ pcidūt. nō tn̄
oīa auferūt: s; ptē dimittūt ⁊ ptē tol-
lūt. isti sūt dētes pcisores. Alij sūt q̄
ꝓ pecunijs ꝯ iusticiā ⁊ vitatē latrāt:
sicut mali aduocati isti dr̄r dentes
canini. Alij sūt q̄ vniuersa ꝯminuūt
⁊ cōmolūt: sicut tyrāni ⁊ vsurarij isti
dr̄r dentes molares q̄ oīa atterūt ⁊
cōmolūt. Esa. iij. Quare atterit; po
pulū meū ⁊ facie̅ pauperꝝ ꝯmolitis.
⁊c. S; certe sicut dr̄ in. ps. Dētes eo
rū ⁊ molas leonū cōfringet dn̄s. ⁊c.
Per rōphea bis acutā itelligit̃ sup
bia q̄ dr̄ bis acuta siue quia affligit
hoiez in corpe opprimēdo ⁊ in reb⁹
spoliādo: siue q̄ odiosa deo ē ⁊ hoi-
b⁹. Eccl. x. Odibilis corā deo ⁊ hoib⁹
est supbia siue q̄ occidit aiaz morte
culpe ⁊ morte gehēne. Tertio pctm̄
signat̃ p leprā: q̄ est morb⁹ fetid⁹ et
abhoiabilis. et iō leprosi ab alijs se
parāt̃: ⁊ q̄ abhoiabiles sūt ⁊ fetētes
Sic ⁊ pctōres sūt abhoiabiles ⁊ fetē
tes: et iō sepant̃ a bonis: ⁊ q̄ ad locū
⁊ q̄ ad meritū ⁊ q̄ ad cōsortiū. Quo
ad locū q̄dē: q̄ de⁹ q̄ttuor loca fecit
sc; celū: terestrē padisū: mūdū ⁊ infer
nū. In celo talis leprosus stare non
potuit: q̄ scito lepra supbie i pmo an
gelo inuētā fuit de celo eiect⁹ ē. nec
in padiso terestri q̄ q̄scito i adā fuit
inuēta lepra peti iobediētie: de pa
dyso fuit expuls⁹. Nec ēt in mundo
isto tales leprosi stare pmittunt̃ sed
tādē oēs eijcient̃. ps. Ut lu. pla. dele.
Et iō nō restat nisi vt in inferno qui
est eoꝝ leprosoria includant̃. Esay.
xxiiij. c. Cōgregabunt̃ i cōgregatio

ne vni⁹ fascis in lacū ⁊ claudent̃ ibi
in carcere. ¶ Secūdo sepati sunt a
bonis q̄tū ad meritū q̄ nullā ptici
patione̅ hn̄t meritoꝝ: q̄ fiunt a san-
ctis in ecclesia militante. Et iō nec
dyabolo pn̄t resistere. ⁊ si cadūt non
pn̄t resurgere nec i bono pn̄t se mu
tuo cōfouere. Eccl. iiij. Meli⁹ ē duo
simul esse q̄ vnū. Si vn⁹ ceciderit ab
alio fulciet̃. ⁊ si q̄spiā pualuerit ad
uersus aliū duo resistēt. ⁊ si dormie
rit duo fouebunt̃ mutuo. ¶ Tertio
sepabunt̃ a bonis quātū ad consor-
tiū. In hac ei vita l; sint sepati q̄tū
ad meritū nō tn̄ q̄tū ad cōsortiū: q̄
mixti sunt boni ⁊ mali: sed in futu-
ro fiet sepatio. ⁊ q̄tū ad cōsortiū: et
q̄tum ad locū: et q̄tū ad premium.
Mat. xiij. Exibūt āgeli ⁊ se. ma. ⁊c.
Ecce sepatio quantū ad cōsortiū. et
mittēt eos in caminū ignis. ecce se
paratio q̄tū ad locū. Ibi erit flet⁹ ⁊
stridor dētiū. ecce sepatio q̄tum ad
pmiū. illi ei erūt sp̄ in luctu: sct̄i aūt
sp̄ in gaudio. ¶ Secūdo ex pte me-
dici fuit benigna curatio. cū dr̄ ex-
tēdēs manū ⁊ tetigit eum dicēs ⁊c.
¶ Ubi notādū q̄ leprā corpale̅ quinq̄
modis curatā legim⁹. Pmo p ablu-
tione̅ sicut p;. iiij. Reg. v. i naamā. ⁊
signat lachrymaꝝ effusione̅. ps. La
uabo p singulas noctes. ⁊c. Secūdo
per ostēsione̅ sicut p;. Luc. xvij. in de
cē leprosis q̄b⁹ dn̄s dixit Ite ⁊ ostēdi
te vos sacerdotibus. Et sic eūdo mū
dati sunt: ⁊ significat cōfessione̅. ps.
Confitebor aduersum me. ⁊c.
¶ Tertio p sepationem: sicut patet
Nume. xij. in maria sorore Moysi:
q̄ septē dieb⁹: sepata fuit. Et signifi
cat excōicatione̅ que instar caute
rij d; eē medicinalis: sicut patet. i.
Coꝝ. v. de illo fornicario que̅ apl's
excōicauit. ¶ Quarto p īclusione̅:
sicut p;. exo. iiij. in manu moysi q̄ de
sinu extrac: a leprosa appuit: sed in
sinū reposita mūda fuit Sic m̄lti q̄
in seculo sp̄ualr̄ leprosi erāt mūdāt̃
sp̄ualiter q̄ñ claustrū ingrediūtur

¶ Quiſto ꝑ tactum ſicut ptz hic. Eſt
aūt triplex tact⁹. Un⁹ ē pure corpa
lis q̄n. ſ. ⁊ qđ tāgit ⁊ qđ tāgit̄ ē cor-
pus. et iſte fuit i xp̄o valde ꝯmoſus
Luc. vi. oīs turba q̄rebat eum tāge
re. ⁊c. Secūd⁹ ē pti corpalis ⁊ pti ſpi
ritualis in q̄ quod tāgit eſt corp⁹ et
quod tāgit ē ſpūs. ⁊ iſte ē tact⁹ tribu
latiōis inflicte. Job. ii. Tāge os ei⁹
et carnē. ⁊c. Terti⁹ eſt pure ſpūalis
in q̄ qđ tāgit ⁊ qđ tāgit̄ ē ſpūs. ⁊ iſte
tact⁹ eſt inſpirationis inīne. j. Reguꝫ
x. Abijt cū Saul ps exercitus quoꝝ
tetigit de⁹ corda. Iſte igit̄ leproſus
tactu ptim ſpūali: ⁊ partim corpali
fuit tact⁹: quod ad ſui corruptioneꝫ
fuit a deo lepra pcuſſ⁹. Tactu pure
corpali q̄n man⁹ xp̄i ei⁹ carnem teti
git ⁊ mūdauit. Tactu pure ſpūali q̄n
de⁹ ſaludre ꝓpoſitū ſibi īfudit ⁊ ſani
tateꝫ corpis ⁊ aīe īpetrauit. Tertio
ex pte medici ⁊ infirmi dꝫ eē cauta
ꝓuiſio: ne i reciduū pcti labat̄. Et
ad hoc tria ſunt neceſſaria. Unū eſt
hūane laudis vitatio. iō dicit̄. Uide
nemini dixeris. Aliud eſt pura cōfeſ
ſio. Iō ſubdit̄. Uade oñde te ſacer-
doti. Tertiū eſt elemoſynaꝝ largi-
tio. iō ſubdit̄. ⁊ offer mu⁹ ⁊c. Siquidem
ꝯtēpt⁹ laudis aīam cōſeruat i meri
to. Mat. vi. Pater tuus qui videt in
abſcōſo red. ti. Confeſſio aīaꝫ cuſto
dit a dyabolo. ps. Ne tradas beſti.
aīas cōfiten. Elemoſyna gratiā con
ſeruat in corde iuſto. Eccl. xvij. Ele
moſyna viri tāq̄ſ ſaccul⁹ cū ipſo. ⁊c.

¶ Sermo tertius.

Puer meus ia
cet paralytic⁹ i domo. ⁊c.
Sicut ꝑ leproſū ita ꝑ pa
liticū pctōꝛ ſignificatur.
Circa curationem aūt iſti⁹ palitici
tria notant̄. Nā ex pte īfirmi notat̄
magna miſeria ex pte mediatoris
magna orōnis inſtātia ex pte medi
ci magna curatiōis potētia. Primo
igit̄ notat̄ ex pte īfirmi magna mi-
ſeria: q: erat palitic⁹. Eſt aūt para-
liſis diſſolutio mēbroꝝ ꝑ quā ipa mē
bra. aliq̄n ꝯtrū ad ſenſū tm̄: aliq̄n ꝯ
trū ad motū tm̄: aliq̄n ꝯtrū ad vtrūq̄.
et iō ꝑ paliticū recte pctōꝛ deſignat̄
Sūt ei q̄dā palitici ꝯtrū ad ſenſum.
ꝯtrū non ꝯtrū ad motū. ſicut hereti
ci q̄ de deo quideꝫ recte nō ſentiūt ꝑ
fidē veram. ⁊ mouent̄ tm̄ aliquaꝫ ad
opationē ſimulatā. De qb⁹ dr̄ Ro. j.
Tradidit illos de⁹ i reprobū ſenſuꝫ
Sap. xiij. Uani ſunt ſenſ⁹ homis. ⁊c.
alij ſūt palitici ꝯtrū ad motū: lꝫ nō ꝯ
trū ad ſēſū. ſicut mali xp̄iani q̄ de deo
ſentiūt recta ſed nō mouēt ſe ꝑ bōa
opa. Tales ſūt ſiles ſimulachris q̄
pedes hñt: ſed nō mouent̄. ps. Pedes
hñt ⁊ nō ambulabūt. Eſa. xl. Querit
quō ſtatuat ſimulachrum quod non
moueat̄. Alij ſunt palitici ꝯtrum ad
vtrūq̄ q̄ nec fidem hñt nec opa. Iſti
ſunt tāq̄ arbores autūnales infru-
ctuoſe. bis mortue. vt dicit̄. Iude. j.
Tūc igit̄ palitic⁹ ꝑfecte ſanat̄ q̄n ſē
ſus mēbroꝝ reſtituit̄: mot⁹ reddit̄. ⁊
in ſanitate ꝑfecta confirmat̄. Sic ēt
pctōꝛ q̄ ē palitic⁹ ꝑfecte ſanat̄ q̄n hꝫ
ſenſuꝫ fidei rectū: motū bōe opera-
tionis ſollicitū: ⁊ i his pſeuerātiā ⁊
finē debitū. De his trib⁹ dr̄ Actuū
xvij. In ipo viuim⁹ mouemur ⁊ ſum⁹
Ecce q: a deo hēm⁹ vitā motū ⁊ eſſē
tiā. Illi hñt vitā q̄ hñt fidē rectā. q:
ſicut dr̄. Rom. j. c. Iuſt⁹ ex fide viuit
Illi hñt motū q̄ hñt opationem ſol-
licitā. illi hñt eſſe ſpūalē q̄ in vtroq̄
cōſeruant̄ ꝑ firmā cōſtantiā. ¶ Se
cūdo ex pte mediatoris. i. cēturiōis
notat̄ magna oratiōis inſtātia. iſta
aūt ei⁹ oratio hūit āнexam fidē. Uñ
dixit dñs de eo. Nō inueni tātaꝫ fideꝫ
in iſrael. Hoc aūt dicit̄ ſecūdū cōſue
tudinē loq̄ndi: vt ſi q̄s intrat domū ali-
quā cū ſocietate: ſi nullū ibi inueni
ret dr̄. Nō inueni aliquē i domo iſta i
tali mō loq̄ndi nō ꝯſiderat ſecū venie
tes. Sic ⁊ dñs dicēs nō inueni tātā fidē
i iſrl̄: nō ꝯphēdit diſcipulos ſe ſeq̄n
tes. Itē hūit hūilitatē. Uñ ꝑ nimia
hūilitate dixit ſe nō eē dignū vt xp̄s
ſub ei⁹ tectū intraret. Aug. dicendo
ſe eē idignū ꝯſtituit ſe dignū nō i cu-

ſus pieteſ: ſꝫ i cuiꝰ cor xp̄us itraret Criſo. Q꜡ idignū ſe fecit ſuſcipiēdo xp̄ꝫ i domo dignꝰ factꝰ ē i regno. oro em̄ eſt ſicut nūciꝰ celeſtis quē a deo deſtinamꝰ. p̄s. Intret in ꝯſpectu tuo oro mea. Glo. ibidē. Magna virtus orōnis ꝙ quaſi q̄dā ꝑſona ad deū intrat ⁊ mādatū ꝑagit quo caro neq̄t ꝑuenire. Oro ei ad deū ꝑuenire nō poteſt niſi habeat duos comites ſupradictos. ſ. fidē a dextris. Marc. xi. Oia q̄cūq꜡ orātes petieritꝭ credite q꜡ accipietis. ⁊c. Et hūilitatē a ſiniſtris. Eccl'. xxxv. Oro hūiliantis ſe nubes penetrat. Oro igit' hereticoꝝ ad deū nō aſcēdit: q꜡ nō hn̄t fidē catholicā. nec oro ſupboꝝ q꜡ nō hūilitatē hn̄t verā. Nec oro maloꝝ xp̄ianoꝝ: q꜡ nō hn̄t fidē formatā. Oro ṽo iſtiꝰ cēturionis meruit exaudiri ⁊ ꝓp aſtātē fidē ⁊ aſſiſtētē hūilitatē: ⁊ ipellētē charitatē: q꜡ eā effundebat ꝑ fratna ſalute. Cryſo. ſup mat. Pro ſe orare nature ē: pro alijs grē. pro ſe orare neceſſitas rei cogit. ꝑ altero aūt charitas frn̄itatꝭ hortat'. Dulcior ē aūt an̄ deū oro nō quā neceſſitas rei trāſmittit: ſꝫ quā charitas fratnitatꝭ hortatur. Tertio ex ꝑte medici notat' magna curatiōis potētia: q꜡ ſolo ṽbo curauit. Tria em̄ ṽba xp̄s dixit q̄ fuerūt cā curatiōis. Unū fuit ṽbū hūilitatis ⁊ beniuolētie cū dixit. ego veniā et curabo eū. Greg. Magna humilitas: q꜡ ſeruū dignatꝰ ē viſitare. ad filiū reguli noluit venire ne diuitias hōorare videret'. ad ſeruū mox ire ꝯſenſit: ne ſeruilē ꝯditionē ſpnere videret'. Senec. Q̄admodū ſtultꝰ eſt q̄ equū empturꝰ nō ipꝫ aſpicit: ſꝫ ſtratū ⁊ frenos. ſic ſtultiſſimꝰ ē q̄ hoiem aut ex veſte aut ex ꝯditiōe eſtimat. Scdo ṽbū fuit ṽitatꝭ ⁊ ſapiētie cum dixit. Multi venient ab oriēte ⁊ occidēte ⁊ recūbēt cū abrahā. ⁊c. Iſta fuit magna eiꝰ ſapia q̄ vidit ⁊ ꝓuidit mltos ſaluādos ab oriēte ⁊ occidēte et etiā ab aqlone ⁊ meridie. ab oriēte q̄ dēveniūt q̄ ꝑniaꝫ agūt i ſua iuuētute. Ab occidente q̄ in ſua ſenectute. Ab auſtro q̄ ſunt int' ꝓſpa ⁊ tn̄ ibi ſeruāt tēperātiā. Ab aqlone q̄ ſunt int' aduerſa ⁊ tn̄ ibi ſeruāt patiētiā. Un̄ ſub typo eccl'e fuit dictū iacob. geñ. xxviij. Dilataberꝭ ad oriētē ⁊ ſeptētrionē ⁊ occidētē ⁊ meridiē. Tertiū fuit ṽbū ṽtutis ⁊ potētie cum dixit. Uade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi: ⁊ ſanatꝰ ē puer ex illa hora. Eccle. viij. Sermo illiꝰ ꝑtāte plēnꝰ eſt. Deꝰ em̄ facit oia verbo ſuo. p̄s. Dixit ⁊ facta ſunt ipſe mādauit. ⁊c. Uolūtate ſua p̄s. Oia quecunq꜡ voluit dn̄s fecit ⁊c. Differt autē multū in opatione ſua creator a creatura. Agēs em̄ creatū aut opat' cum motu mora ⁊ labore: ſicut hō ⁊ cetera aialia. Aut cum mora ⁊ ſine labore: ſicut ſol ⁊ cetera lumiaria. Deꝰ autē opat' ſine mora et ſine labore ⁊ motu: q꜡ ſolō ſuo verbo ⁊ volūtate. Q̄d ſolo ṽbo ipſe opatur teſtatur ipſe centurio dicēs. dic tm̄ verbo ⁊ ſanabitur puer meꝰ. Q̄d ſola volūtate teſtatur leproſus dicens. ſi vis potēs me mundare. nos autem ſanamur: q꜡ verba ſue potētie non timemꝰ cum tn̄ dicatur. hiere. x. Quis non timebit te o rex gētiū. Nec ad ſapiētiā eiꝰ erubeſcimꝰ cum tn̄ omnes noſtros cogitatus ⁊ opa videt. heb. iiij. Oia nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius. Et eiꝰ benignitatē ꝯtēnimꝰ. Ro. ij. An diuitias bonitatꝭ eiꝰ ⁊ patiētie ⁊ lōganimitatꝭ eiꝰ contēnis. Iſte aūt centurio iuſtē meruit exaudiri a xp̄o: quia ⁊ verba ſue potentie habuit i tiore ⁊ ṽba ſue ſapiētie habuit i honōre: ⁊ ṽba ſue benignitatis habuit in amore.

¶ Dn̄ica. iiij. Sermo. j.

Aſcendēs ieſus in nauiculam ſecuti ſunt eū diſcipuli eiꝰ. Matthe. viij. Sepe cōtingit q̄ quando quis

pn̄iam inchoat grauis tētatio eum
pulſat: nec deus ipſum ſtatim libe=
rat. Ideo recurrere dꝫ ad deuꝫ per
feruentem orationem et tam perſe
uerāter iſtare donec ipetret dei mi
ſerationē. tanta autem gratia ſepe
eū ꝯſequitur ꝙ ipe etiā in ammira
tionem excitatur. Iſta omnia in iſto
euangelio per ordinē exprimūtur.
¶ Primo enī ponitur penitētie aſ=
ſumptio cuꝫ dicitur. Aſcēdēte ieſu
in nauiculā. Tunc enim deus in na
uiculam aſcendit qn̄ quis ſue ſalu=
tis auidus penitentiaꝫ facere ince
pit. Per nauiculā quidēꝫ penitētia
deſignatur: qꝛ ꝑ ipam hō ad portuꝫ
ſalutis deducitur. Et quicunqꝫ ex=
tra iſtā nauem inuenitur ad portuꝫ
ſalutis non ꝑueniet: ſed ipm̄ vnda i
fernalis iuoluet. Iō ſignificata eſt
ꝑ archā noe: qꝛ illi qui in eam aſcē
derunt fuerunt ſaluati. Qui vō non
aſcēderant fuerūt ſubmerſi. In hoc
tñ diſtat iſta archa ab iſta ſecūdum
ſn̄iam. Chriſo. in lib. de laudibꝰ pau
li. qꝛ in illam archam lupus intra=
uitꝛ lupꝰ exiuit leo intrauitꝛ leo ex
iuit coruus itrauitꝛ coruus exiuit:
homines intrauerūtꝛ hoīes exie
runt: qꝛ nec lupo potuit auferre ſuā
rapacitatē: nec leoni ſuā ferocitatē
nec coruo ſuā voracitatē nec hoībꝰ
ſuam mutare hūanitateꝫ. Sed qui
cunqꝫ ſcdm̄ eundem Chriſ. itrat in
hanc archā penitētie: ſi erat lupus
mutatur in agnuꝫ qꝛ ſi erat raptor
vel auarꝰ dimittit rapinā ꝛ inducit
innocētiā: qꝛ nullū nocet. ſꝫ omībus
prodeſt. Si erat leo mutatꝛ i oueꝫ qꝛ
ſi erat elatus per ſupbiā: efficitꝛ mā
ſuetꝰ ꝑ hūilitatē veram. Si erat cor
uus mutatur in columbā: quia ſi ap
petebat prius carnes: mō pura gra
na appetit. i. ſi appetebat carnales
voluptates: mō appetit ſpūales re
fectiōes. Si inſtar corui differebat
ſuā ꝯuerſionē ꝑcraſtinando. iuxta
illō. Soph. ij. Vox cātātiū i feneſtra
coruꝰ i ſuꝑliminari. mō facit eā gemi=
tibꝰ ad deū clamādo iuxta illō Eſa.
lix. Quaſi colūbe meditātes augu.
Iſta res ē q̄ multos occidit. dū dicūt
ſp̄ cras ꝛ cras: ꝛ claudit oſtiū: ꝛ ma=
nēt foris cū voce coruina: qꝛ noluerūt
hr̄e gemitū colūbinū. itē hoīes ſcdꝫ
eūdē Chriſo. in iſta naui pn̄ie mutā
tur i āgelos. Angeli eī ex nā hn̄t
excellētē puritatē ex officio aūt deo
hn̄t aſſiſtere: ꝛ nobis miſtrare. Sic
et ſerui dei i nauē pn̄ie igreſſi: ad ſi
militudinē āgeloꝝ puritatē mētis ꝛ
corꝑis ſeruāt: hn̄tes ꝑ grām qḋ hn̄t
āgeli ꝑ naturā. Inſuꝑ deo aſſiſtūt ꝑ
exceſſū ꝯtēplatiōis: ꝛ ꝓximo miſtrant
ꝯdeſcēdēdo eis ꝑ ſobrietatē diſcre=
tiōis. ij. coꝝ. v. Siue mēte excedimꝰ
deo ſiue ſobrij ſumꝰ vobis. Secundo
pn̄iaꝫ aſſūptā ſepe ſeqꝛ magna tēta
tio: qḋ notatꝛ cū dr̄. ꝛ ecce motꝰ ma=
gnꝰ ē factꝰ i mari. Eccꝉ. ij. Fili acce=
dēs ad ſeruitutē dei ſta i timore dei.
ꝛc. Cōmotio aūt marꝫ triplici de cā
accidere ꝯſueuit. Aliqn̄ a cā ſupio
ri: hoc eſt a ſtellis: ꝛ maxime errati
cis ſecūdū aug. i lib. de vita btā. iſta
etiā cā inuitꝛ i epla iude. Fluctꝰ ſeui
marꝫ deſpumātes ſuas ꝯfuſiōes ſy=
dera errātia: qbꝰ ꝓcella tenebraꝝ ē
ꝯſeruata. Aliqn̄ accidit a cā iferio
ri: hoc ē ab ipo fūdo marꝫ qn̄ nimis
feruet ꝛ bulit. iſta cā tāgitꝛ. Iob. xli.
Ubi dr̄ de leuiathā. Ferueſcere fa
ciet q̄ſi ollā ꝓfūdū marꝫ: ꝛ ponet q̄ſi
cū vnguēta bulliūt. Aliqn̄ accidit a
cā media. i. a vēto ab aere veniētē:
ꝛ vndas marꝫ ꝯcutiēte. iſta aūt cā tā
gitꝛ. Dan. vij. Videbaꝫ i viſione mea
noct e ꝛc. iiij. ven. ce. ꝛc. Turbatio
igitꝛ tētatio i ſeruis dei aliqn̄ acci
dit a cauſa ſupiori. i. a deo ꝑmittēte
ad ipoꝝ hūiliationē ꝛ gratie ꝯſer=
uationē: ſicut accidit in paulo q̄ di=
xit. ij. Coꝝ. xij. Ne magnitudo reue
lationū extollat me datꝰ ē mihi ſti.
car. mee ꝛc. Aliqn̄ ab inferiori cā. i.
a tyrāno aliquo ꝑſequēte. mat. xxiij
Ex illis occidetꝪ ꝛ crucifigetꝪ ꝛc. ali
qn̄ a cā media. i. a demone ſeruiēte

q̄ in aere caliginoſo moraꝶ ſicut pꝫ i
Job quē ꝑcuſſit vlcere peſſimo. iſta
ſūt illa tria de qb⁹ dr Mat. vij. De=
ſcēdit pluuia ꝛ ve. ꝛ flu. ꝛc. Per plu=
uiā q̄ de celo deſcendit. intelligitur
aduerſitas a deo īmiſſa Per flumē
quod ꝑ terrā fluit: itelligiꝶ ꝑſecu=
tio a tyrāno terrēo īflicta. Per ven
tū q̄ ab aere venit: itelligiꝶ tētatio
a dyabolo deſtiata. iſta aūt ꝑturbatio
maris tā ſeua fuit vt etiā nauicula
opireꝶ fluctib⁹ remigi⁹ i om̄. his ꝑ
cellis tētationū ꝛ tribulationū ſolet
ꝯcuti fides ſpes ꝛ charitas. Quas ꝑ
cellas ſic de⁹ ꝑmittit iſurgere vt pe
ne ſplēdor fidei obtenebreſcat: ſpei
celſitudo ꝯtabeſcat. ꝛ flāma chari=
tatꝫ frigeſcat. Tertio in ip̄a tribu=
latiōe ꝛ tētatiōe ſepe fit auxiliū diui
ſubtractio: quod notaꝶ cū dr. ip̄e xp̄o
dormiebat vbi notādū q̄ de⁹ alicubi
ſēꝑ dormit alicubi ſēꝑ vigilat alicu
bi q̄n̄q̄ dormit q̄n̄q̄ vigilat in iſer=
no q̄dē ſꝑ dormit: qꝛ dānatos ꝑpe=
tue obliuiōi tradit iob xxiiij. Obli
uiſcaꝶ ei⁹ miſa in celo ſꝑ vigilat: qꝛ
ſāctos ſēꝑ cuſtodit ꝛ corōat. dan. iiij
c. ecce vigilet ſctūs deſcēdit de celo
ꝛc. in p̄nti autē q̄n̄q̄ vigilat ſeruos
ſuos a tribulatiōib⁹ ꝛ tētatiōib⁹ cu=
ſtodiēdo. iō dr ꝓpheta. ecce nō dor
mi. neq̄ dor. ꝛc. Aliq̄n dormit eos
tribulatiōib⁹ exponēdo. iō dr idē pro
pheta. exurge q̄re obdor. dn̄e ꝛc. q̄r
to ꝑ ip̄a tētatiōe ꝛ auxiliū diuini ſub
tractiōe dꝫ fieri clamoſa orō qđ no
taꝶ ꝑ hoc q̄ acceſſerūt ꝛ ſuſcitauerūt
eū dicētes Dn̄e ſalua nos ꝑimi⁹. Se
cūdū chri. Xp̄s fecit i mari magnā
turbationē vt magna turbatio ma=
gnū diſcipulis icuteret timorē ꝛ ma
gn⁹ timor iduceret eos ad clamoſā
orōnē ꝛ clamoſa oratio induceret
xp̄ꝫ ad magnā miraculi op̄ationē: ꝛ
magnū miraculū iduceret hoīes ad
fidē ꝛ āmirationē. eſt igr̄ xp̄s tēpo=
re tētatiōis clamoſis ꝓcib⁹ excitan
d⁹ aug. Excita xp̄ꝫ i corde tuo. vigi
lat fides tua. i. trāq̄llet cōſcientia
tua ꝛ liberabitur nauis tua. Jdeō iō
premunitur iuſti in eccleſia vt preſſi
clament clamantes exaudianꝶ. ex
auditi glorificēt deū. Jſte aūt cla=
mor nō dꝫ fieri voce tm̄. iuxta illud
Uoce mea ad dn̄ꝫ clamaui. Nō tan
tū corde iuxta illud. Clamaui in to
to corde meo: exaudi me dn̄e. Sed
etiā op̄e. vt iſiſtat ieiunijs elemoſi
nis ꝛ maceratiōi corꝑis icne. iij. Ho
mines ꝛ iumēta ꝛ boues ꝛ pecora nō
guſtēt q̄c̄q̄ ꝛc. Et clament ad deum
in fortitudie. Quito poſt clamoſā
orationē ſequiꝶ diuia miſeratio qđ
notaꝶ cū dr Tūc ſurgēs imperauit
ventis et mari ꝛ facta eſt traſquil=
litas magna. Jpſa eñ turbatio eſt
ſicut quedā tempeſtas que menteꝫ
cōturbat. Eſt quedam pluuia que
multas lachrimas gn̄at et ſicut qđ
dā nubilū quod mētē obſcurat. Sꝫ
xp̄s nr̄is orationib⁹ excitat⁹ expel
lit oēm tēpeſtateꝫ: ꝛ ſuccedit mira
trāq̄llitas. Expellit omnē pluuiam
lachrymarū ꝛ remanent mira iocū
ditas. de his duob⁹ dr. Tho. iij. P⁹
tēpeſtatē trāquillū facis ꝛ p⁹ ꝛc. Ex
pellit oē nubilū ꝛ remāet mira ſere
nitas. mat. xvi. Facto veſꝑe dicitꝫ
ſerenū erit rubicūdū ē ei celū. per veſ
ꝑe p̄ns vita ꝑ mane aūt ichoatio vi
te et̄ne figuraꝶ. in veſꝑe igr̄ p̄ntꝫ vi
te i ſāctis virꝫ ē celū rubicūdū. i. cor
mētꝫ tribulatiōib⁹ lacerātū. Sꝫ i ma
ne vite et̄ne hēbūt ſerenū. i. cor. io=
cūditatib⁹ exhilaratū. Sexto de tā
ta mētꝫ trāquilatiōe cāꝶur magna
āmiratio qđ notaꝶ ꝑ hoc qđ dr̄. por
ro hoīes illi mirati ſūt ꝛc. ammiraꝶ
ei hō de tāta facilitate. eccle. xliij. i
ſermōe ei⁹ ſiluit vēt⁹. ꝑ. Tu dn̄aris
poteſtati maris ꝛc. Ammiraꝶ de ꝑ
ſtina tanta amaritudie ꝛ ſubſecuta
tāta dulcedie. ꝑ. Sc̄dꝫ mltitudineꝫ
dolorū me. ꝛc. āmiraꝶ de ꝑſtina diffi
cultate ꝛ ſubſecuta facilitate. bern.
i ſermo. Turbaꝶ aliq̄s vehemēꝶ ſeu
corꝑali q̄uis icōmō ſeu tribulatione
aliq̄ ſeculari ſeu accidia ſpūali ꝛ aīa

ſiiadã defectiõe lãgueſcẽs: iã tẽpta
ri icipit ſupraq̃ valeat ſuſtiere: arbi
tror ſane velut q̄buſdã mãib⁹ hmõ i
hoies infdũ ab ãgelis ſupportari q̃
dãmõ ñ ſentiẽtes trãſeãt q̃ tãto tpe
formidabãt nec parmirãt poſtmo
dũ tã ſr poſteriore faleitate q̃ ſr po
re difficultate. ¶ Ser. ij. de eodem.

ASceñdẽte ie-
ſu in nauiculã ⁊c. oli de⁹
fecerat nauẽ inocẽtie i
q̃ poſuit adã vt cũ illa
ad celeſtẽ patriã tẽderet ſ; illa na-
uis naufragiũ ptulit qñ adã pecca
uit. deide fecit nauẽ ſignagoge quã
trenis mercib⁹ onerauit: q: iudeis
tñ tra. pmiſit S; iſta nauis etiam
naufragiũ peꝛit qñ gubernatoꝛ ẽ ei⁹
ſ. xp̃s; iude⁹ occidit. iõ fecit ẽtiã nauẽ
ſ. ſctã; eccliã q̃ admodũ nauis pncipio
fuit arcta q: paucos habuit credẽ-
tes i fine etiã. ſ. tpe ãticp̃i erit ãgu-
ſta q: tũc pauci erũt fideles. i medio
aũt ẽ lata: q: mõ fides ẽ m̃ltũ dila-
ta. de iſta aũt naui eccl̃ie dr̃. chri. ſup
mat. nauigat eccl̃ia iſtructa fideli
gubernacl̃o felici curſu p hui⁹ ſecu
li mare hñs dñ gubernatorẽ ãgelos
remiges portãs choros oi; ſctõꝶ ere
cta i medio ipa ſalutari arbore cruc;
i q̃ euãgelice fidei vela ſuſpẽſa flãte
ſpũ ſctõ ad portũ padiſi ⁊ ſecuritatẽ
q̃et; etne deducit. vbi chriſ. deſcri-
bit nauẽ eccl̃ie q̃tũ ad octo. pꝛio q̃
tũ ad mare qḋ h; trãſire cũ dr̃. Q:
nauigat p hui⁹ ſecl̃i mare: ⁊ mare pi
culoſũ dr̃ q: i eo m̃lti naufragiũ pa
tiunt. in mari ſicilie vbi ẽ ſcilla ⁊ ca
ribd; vix de cẽtũ nauib⁹ euadit vna. in
iſto mari vix de q̃tuor animalib⁹ li
berat vna aug. amãs ſcl̃m abſorbe
bit te amatores ſuos vorare nouit ñ
portare. iõ rogat pꝑheta dicẽs. Nõ
demergat tẽpeſtas aq̃ ⁊c. Tria ro-
gat. ſ. ãt q̃ ñ demergat: aut q̃ ñ ab-
ſorbeat: ãt q̃ ñ ſcludat. illi ſmergũ
tur i aquã tẽpeſtuoſã q̃ cadũt i mor
talem cl̃pã ſ; tñ adhuc pñt liberari
Iſti abſorbent a pꝛfũdo q̃ p longam
cõſuetudinẽ ſũt pꝛfundati: in pecca
to. Et iſti aliquãdo ex maxia dei mi
ſericordia liberant. p. Dixit dñs ex
baſã ꝯuertã cõuer. ⁊c. S; tũc pute⁹
os ſuũ vrget ⁊ claudit qñ pꝛfũditas
pctõꝝ aiam i deſpationẽ deiecerit
dicit tñ. Au. vbo alludẽs. Nõ vrge
bit ſup te puteus os ſuum. ſi tu non
clauſeris cõfitendo os tuũ. Secũdo
deſcribit nauẽ q̃tũ ad gubernato-
rẽ cum dicit. hñs deũ gubernatorẽ
ꝫõ nõ pt naufragiũ ſuſtiere. Nõ ei
timẽda ẽ tẽpeſtas quã pr̃ miarũ h;
in manu cohibẽs eã cũ viderit expe
dire. iob. xxxviij. Quis eiꝛcluſit ho
ſtijs mare ⁊c. Bern̄. Quãtũcũq; ſe-
uia tribulatõ: ñ putes te derelictu; ſ;
memineris ſcptũ eẽ cũ ipo ſũ i tribula-
tiõe. Eſa. xliij. Cũ trãſieris p aquas
tecũ ero. ⁊c. Aliqñ tñ iſte nauta pꝛ-
mittit hãc nauẽ tẽtationũ fluctib⁹
operiri ne hõ ſecurũ ſe reddat: ſ; ſẽ
per de ſe timeat: ⁊ ſpẽ ſuã in deo po
nat. Bern̄. i ſermõib⁹. Nuſq̃ ẽ ſecu-
ritas fratres neq; i celo neq; i padi
ſo. multo min⁹ in mũdo. In celo an
gel⁹ cecidit ſub p̃ñtia diuinitatis adã
in paradiſo de loco voluptatis iu-
das in mũdo de ſcola ſaluatoris di-
ſcipuli etiã fuerũt in piculo in p̃ſẽtia
ſaluatoris põt etiã dici q̃ iſta nauis
eccl̃ie h; q̃tuor gubernatores. ſ. q̃t
tuor v̄tutes. Nã prudẽtia ipſã regit
ab anteriori quaſi a pꝛra: q: ei⁹ eſt
cauere a piculis venturis. Juſticia
a poſteriori q̃ſi a puppi: q: ei⁹ ẽ ſa-
tiſfacere de preteritis; vñ et cauſe q̃
aliqñ emergũt in naui cernũtur au
diũtur ⁊ indicãtur i puppi. Tẽperã
tia a dextris ne nimis reſoluat vl̃
ſecurã ſe reddat i pꝛſperis fortitu-
do a ſiniſtris ne frãgat ⁊ ſuccũbat i
aduerſis. Tertio dſcribit ipſã q̃tũ
ad remiges q̃ hñt ipſã deducẽ dicẽs
ãgelos remiges. remigãt ei ãgeli ⁊
eccleſiã deducũt cũ trib⁹ ordib⁹ remoꝝ
. ſ. purgatiua illumiatiua ⁊ pfectiuã
nã ſcd; dyo. ãgeli hñt nos purgare

illūinare.ꝛ pficere. Tūc igit̄ angeli nauē eccl'ie ꝑsus portū paradiſi cū his tribus ordinib⁹ remoꝝ trahūt qȝ alios purgāt a culpa. alios illumināt a fide ꝑa alios pficiunt in opatiōe ſollicita iſta tria notantur. Act. xii. i liberatiōe petri. dr̄ ei ibi q̄ āgel⁹ q̄ſi lumē i habitaclo refulſit: et cathēas fregit. ꝛ ipȝ excitauit dicēs ſurge velocit̄. Tūc āgel⁹ illūinat habitaculū qȝ cor nr̄ȝ pverā fidē irradiat. Tūc cathenas frāgit qȝ nex⁹ peccatoꝝ diſſoluit. Tūc velocit̄ excitat qȝ ad bn̄ opādū ſollicitat. Quarto deſcribit eā ꝗtū ad on⁹ qd̄ hȝ deferre cū dr̄ Portās choros oīȝ ſāctorū. iſti aūt chori ſctōꝝ q̄ a naui eccleſie portāt̄ i trib⁹ gradib⁹ ꝛ ſtatibus diſtīguūtur. ſ. virginali viduali et matrimoniali q̄ nō ē in aliquo iſtorū ſtatuū nō ē i naui eccl'ie ꝗtū ad meritū ſȝ extra ꝛ iō ſubmergit̄. Iſti tres chori ꝛ ſtat⁹ ſaluādoꝝ ſignantur p illos q̄ in iſta nauicula continebātur. Ibi eī erant ieſus ꝛ diſcipuli ei⁹ ꝛ hoīes āmirātes. Per ieſū itelligūtur illi q̄ hn̄t v̄ginalē inocētiam Per diſcip'los illi q̄ ſeruāt cōtinentiā vidualē. Per ceteros hoīes illi q̄ ſeruāt matrimōialē mūdiciā. Iſti ſūt tres viri iſti i medio ei⁹ noe daniel ꝛ iob. ipī iuſticia ſua ꝛc. Per noe q̄ cū timore rexit archā itelligūtur ꝯiugati q̄ ſuā regūt familiā p danielē itelligunt̄ q̄ v̄ginalē ſeruāt mūdiciā p iob ſignificant̄ penitentes q̄ ſeruāt ꝯtinētiā Quīto deſcribit eā ꝗtū ad arborē. q̄ i naui erigit̄ dicēs Erecta i medio ipā ſalutari arbore crucis. de arbore iſta dr̄ Ezech. xxvii. Cedrū de libāo tulerūt vt facerēt tibi malū. Sūt aūt duo gn̄a cedroꝝ. ſ. q̄ naſcit̄ i libāo q̄ ē valde alta odorifera Et ſignificat crucē q̄ adeo alta fuit q̄ ei⁹ v̄tex ad celū aſcēdit adeo odorifera q̄ patrē reconciliauit. eſt alia cedr⁹ maritima q̄ poma pducit triplicē ſubſtātiā hn̄tia Quaꝝ pma ē calida media tēpata vltia frigida.

Iſta igr̄ cedr⁹ maritia ē crux ſctā q̄ ptulit pomū. i. xp̄ȝ in q̄ fuit triplex ſub̄a. ſ. deitas aīa ꝛ caro. Pria. ſ. deitas fuit valde calida. qr̄ omniū cordiū iflāmatiua heb. xii. de⁹ nr̄ ignis ꝯſumēs ē. media. ſ. aīa fuit valde tēperata. qr̄ oēs v̄tutes i ea ſuū tenuere mediū. nec vnq̄ aliq̄ ad ſuū declinauit extremū. Vltia. ſ. caro fuit frigida. qr̄ ab oī ꝯcupia pcit⁹ aliena. Sexto deſcribit eā ꝗtū ad velū qd̄ i ea ſuſpēdit̄ cū dr̄. In q̄ euāgelice fidei vela ſuſpēſa. Velū igr̄ i hac arbore ſuſpēſū ē ipā doctrina euāgelica. Sȝ qr̄ vela regalia ꝯſueuerūt eē diuerſoꝝ coloꝝ. iō q̄ttuor euangeliſte iſtō velū texuerūt ꝛ diuerſos colores appoſuerūt. mat. eī apti⁹ egit de xp̄i icarnatiōe q̄ facta eſt ex īfinita dei charitate. hie. xxxi. In charitate ppetua dilexi te. ꝛc. Et iō mathe⁹ appoſuit ibi colorē rubeū qr̄ p colorē rubeū ignita charitas deſignat̄ Lucas apti⁹ egit de xp̄i paſſiōe i q̄ fuit xp̄s denigrat⁹ Apo. vi. Sol fact⁹ ē niger tanq̄ ſacc⁹ cilicin⁹ Et iō lucas appoſuit ibi colorē nigrū Marc⁹ apti⁹ egit de xp̄i reſurrectiōe in qua xp̄s fuit cādid⁹ et frigid⁹ Vn̄ angelus qui eius reſurrectionē nūciare venit i candida veſte apparuit. Et iō marc⁹ ibi appoſuit colorē album. Johannes apertius egit de xp̄i diuinitate que ē aurea iuxta illud. Cant. v. Caput ei⁹ aurū optimū caput xp̄i ē de⁹. vt dr̄. i. coꝛ. xi. Et iō iohānes ibi poſuit colorē aureū. Septio deſcribit eā ꝗtū ad ventum quo ipellitur cum dicit. Flāte ſpiritu ſācto ꝛc. p. Sp̄s. tu⁹ bon⁹. ꝛc. de iſto vēto ſp̄us dr̄. iii. Reg. xix. ecce ſp̄us grādis ꝛ fortis ſubuertēs mōtes ꝛ petras nō i ſp̄ū dn̄s ꝛ p⁹ ſpiritum cōmotio non in cōmotiōe dn̄s ꝛ poſt cōmotionē ignis nō i igne dn̄s ꝛ poſt ignē ſibilus aure tenuis ꝛ ibi dn̄s. eſt eīn q̄dā ſp̄us mal⁹ q̄ ē peſt ſuperbie. ſ. lucifer. Et iſte eſt de q̄ dr̄ ſp̄us grādis et fortis ꝛc. Ecce aliu qui proceſt

auaricie. ſ. mãmona. Et iſte eſt de q̃
ſubdit. et poſt ſõm ꝯmotio. ſ. ereno
rū. eſt ali⁹ q̃ p̄eſt carnali ꝯcupiſcen
tie. ſ. aſmode⁹. Et iſte ē de q̃ ſubdi
tur. Et p⁹ ꝯmotionē ſāguis. ſ. luxu=
rie Dyabol⁹ em̄ p̄mo mētem occu=
pat ꝑ ſupbiā: deinde ipam illaq̄at ꝑ
auariciā. Tādē ipaꝫ iſlāmat ꝑ ma=
lā ꝯcupiſcētiā. Hꝫ igiť diabolus na=
ues ſuas Una ē nauis ſupboꝝ q̃ du
ciť a lucifero. Alia auaroꝝ q̃ duciť
a mãmõa. Alia luxurioſoꝝ q̃ duciť
ab aſmodeo. In nulla iſtarū ē dñs.
Sꝫ de⁹ hꝫ nauē hūiliū pauperꝝ ⁊ mū
doꝝ q̃ ducitur a ſpiritu ſācto qui eſt
ſibil⁹ aure tenuis. Ipe em̄ delectať
cū ſit ſibilus: ⁊ refrigerat cū ſit au=
ra et tranquillat cum ſit tenuis.
Octauo deſcribit eā q̄tū ad portū
ad quē deducitur cū dicit ad portū
paradiſi ⁊ ſecuritatē q̄etis eťne de
ducitur. In portu el naute ſūt ſecu=
ri a piratis ⁊ vētis. Sūt q̄eti a labo=
rib⁹ p̄ſtinis. ſūt opulēti ex mercib⁹
deportatꝭ. vñ port⁹ a portatis mer
cib⁹ nomē accepit. Sic ⁊ illi q̃ ſūt in
portu celeſtis patrie ſūt ſecuri a tē
tatiōib⁹ hoſtis: q̄eti a laborib⁹ p̄ſti=
nis: ⁊ opulēti ex mercib⁹ bōis. Eſa.
xxxii. Sedebit pp̄ľs me⁹ i pulchri=
tudine pacis. ecce q̄ꝫ q̄eti. in taber=
naculis fiducie: ecce q̄ꝫ ſecuri. et in
requie opulēta ecce q̄ꝫ opulenti.

¶ Sermo tertius.

Aſcendente
ieſu i nauiculā ⁊c. ſcḋꝫ
breuiũ hic. i originali ſup
mat. Quotieſcūqꝫ tur
ba dñꝫ ꝯprimebat: ipe tria refugia
habebat. ſ. deſertū: mōtē ⁊ nauē. De
refugio deſerti diciť marci. vi. veni
te ſeorſū i deſertū ⁊ req̄eſcite puſil=
lū. erāt ei q̄ veniebāt ⁊ redibāt mul
ti: ⁊ nec ſpaciū mādūcādi habebāt.
De refugio mōtis dr̄ marci. v. vidēs
ieſ⁹ turbas aſcendit i mōtē. De re=
fugio nauis dicitur Luc. v. Cū tur=
be irruerēt i eū ⁊c. et ſeq̄tur. Aſcen
dit aūt i vnā nauī q̃ erat ſimōis ⁊c.
Quotiēs ꝰ opprimimur a tumulti
b⁹ cogitationū: tētationū: vľ ſolici
tudinū debem⁹ refugere ad deſer=
tū pnīe. q2 ibi inuenim⁹ q̄etē ⁊ refe=
ctionē. io. xvii. i mūdo p̄ſſurā habe
bitꝭ: in me aūt pacē. mat. xi. venite
ad me oēs q̄ laboratꝭ ⁊ onerati eſtis
⁊ ego reficiā vos. ad mōtē habita=
tiōis ſupne de q̃ dr̄ i. p̄. dñe q̄s habi=
tabit i tabernaclo tuo ⁊c. ad illū mō
tē debem⁹ refugere d̾ſiderio ⁊ ꝯuer
ſatiōe. Phiľ. iii. Nr̄a ꝯuerſatio i ce
lis ē. ad nauē crucis dñice: de q̃ dici
tur myſtice hic. Aſcēdēte ieſu i na
uiculā. i. i crucē ſuā p quā mare p̄ā
tis ſecľi trāſiuit: diſcipli etiā, i. oēs
fideles dñt eū ſeq̄ iuxta illud. mat.
xvi. Si. q̄s vult poſt me venire abne
get ⁊c. De iſta aūt nauicula crucis
q̄nqꝫ ſūt vidēda. p̄io q̃ fuerit ei⁹ ar
bor: tertio qđ fuerit ei⁹ velū. quarto
q̄s fuerit eius mercator. ⁊ quinto q̃
fuerit ei⁹ merces. Circa p̄mū notā
dū qꝫ cā ei⁹ fuit quadruplex ſcꝫ effi
ciēs: mařialis: formalis ⁊ finaľ. ef
ficiēs cā fuit ipa btā trinitas ſ. pr̄ q̃
ibi poſuit ſuā potētiā q̄tū ꝑ baculū
crucis hoſtem potēter pcuſſit. Eſa.
xxx. a voce dñi pauebit aſſur ŕga p=
cuſſ⁹. Nume. xxiiii. exurget ŕga ex
iſrael ⁊ pcutiet oēs du. ⁊c. Fili⁹ ibi
ſuā ſapiētiā i ꝯq̄ſtū diaboli aſtutiam
p crucis muſcipulam decipit. Aug
Uenit redemptor noſter ⁊ vict⁹ eſt
deceptor. et quid fecit redemptor
captiuatori noſtro. Tetendit muſ=
cipulā. ſ. crucē ſuā: poſuit i ea eſcāꝫ.
ſ. ſanguinē ſuū Ille aūt voluit rape
ſanguinē noſtri debitoris ꝑpter qđ
receſſit a debitoribus. Spiritus ſan
ctus poſuit ſuam m̄iam: ad Titum
iii. Non ex operibus iuſticie que fe
cim⁹ ⁊c. Cā materialis fuit diuerſi
tas lignoꝝ: q2 de quattuor differen
tiīs lignoꝝ cōpaginata fuit crux.
Pes ei ſiue trūcus qui i terra fige=
batur fuit de cedro. Stipes qui in
altū erigebať fuit de cypreſſa. Bra=

chia ſiue lignũ tranſuerſale fuit de
palma: tabula ſuppoſita fuit de oli
uis. Per iſta q̃ttuoꝛ ligna ſignificat̃
q̃d ruplex crucꝫ efficacia. ¶ Prima
ẽ: qꝛ malos cogitatiões fugat quod
ſignificat̃ p̱ cedrũ cuiꝰ odoꝛ fugat
ſerpẽtes. Secũda eſt: qꝛ in tribula=
tiõe cõſtantiã preſtat; quod ſignifi=
catur p̱ cypreſſũ: q̃ nullius vẽti ĩpul
ſu comã amittit. Tertia ẽ: qꝛ de ho
ſte triũphat; quod ſignificat̃ p̱ pal=
mã q̃ victores coronabãtur. Quar=
ta ẽ: qꝛ amaritudinẽ pene tẽperat:
q̃d ſignificat̃ p̱ oliuã cuiꝰ liquoꝛ do
loꝛe ꝛ vulnera dulcorat. In his q̃ttu=
oꝛ caſibꝰ ꝯſueuimꝰ nos crucis ſigna
cl'o ꝯmunire: vl' cũ aliq̃ turpis cogi=
tatio ſe igerit vl' cũ aliquod p̱iculũ
ſubito emergit. vel cũ aliquod fan
taſma dyabolicum ſenſibus nr̃is ſe
obiicit: vel cũ aliq̃s doloꝛ nos arri=
pit vl' cũ aliq̃s timoꝛ nos ſuadit cau
ſa formalis ẽ: qꝛ ad iſtar nauis ĩ p̃n
cipio fuit ãguſta: in medio lata. ĩ fi
ne ſtricta. Sic fuit ãguſta ĩ p̃ricipio
vt caput ibi locũ nõ hẽret vbi ſuſtẽ=
taret̃, ſic fuit erecta in fine: vt pes
ſup pedẽ poneretur. Sic fuit lata ĩ
medio vt brachia in lõgũ extẽderẽ
tur. Cã finalis fuit vt genus huma
nũ per mare huiꝰ ſeculi ſecure tran
ſiret. Iſte em̃ mũdus eſt mare: val
lis ꝛ fluuiꝰ: iõ parauit nobis cruceꝫ
tãq̃ȝ nauiculã: ſcalã ꝛ ponteꝫ. Quia
em̃ mũdꝰ eſt mare in quo multi p̱i=
clitãtur: iõ dedit nobis crucẽ tanq̃ȝ
nauiculã vt p̱ eaꝫ ſecuri tranſeamꝰ
et ſaluari poſſumus. Sap. xiiij. exi
guo ligno credunt homies aĩas ſu=
as: ꝛ trãſeuntes mare per ratẽ libe
rati ſunt. Quia ẽ vallis dedit nobꝫ
crucẽ tanq̃ȝ ſcalã vt de valle miſerie
poſſimꝰ aſcendere ad montem ha=
bitatiõis et̃ne. iſta ſcala ſignificata
ẽ. Gen. xxviij. Ubi dicitur q̱ iacob
vidit ſcalã ſtantẽ ſuper trã ꝛ cacumẽ
eiꝰ tãgens celũ. Quia eſt fluuius de
dit nobis crucem tanq̃ȝ pontem ſi=
ue baculuꝫ quo ſecuri tranſeamus
ſiue tranſuadare poſſimꝰ. Hebꝛ. ix.
xp̃s aſſiſtẽs põtifex. ꝛc. Fuit ei põti=
fex. i. põtẽ faciẽs in q̃ põte ipa crux
fuit, p̱ trabe caro xp̃i ſuſpenſa ꝑ ta=
bula appoſita q̃ttuoꝛ clauis firma=
ta. ẽ et baculꝰ iuxta illud Ge. xxxij.
in baculo meo trãſiui iordanẽ iſtuꝫ
ꝛc. Secũdo videdũ ẽ q̃ fuerat arboꝛ
in iſta nauicula. Aboꝛ quidẽ eiꝰ fu
it xp̃s. ſicut ei in naui arboꝛ ſtat ere
cta: ſic in cruce caro xp̃i fuit exten
ſa. de iſta arboꝛe dr̃ ezec. xxvii. Ce
drũ de libão tulerũt vt facerẽt tibi
malũ. aſſimilat̃ ei xp̃s cedro: nõ tm̃
ꝓpt̃ ſublimitatẽ: ſꝫ etiã ꝓpt̃ fructꝰ
q̃litatẽ. poma ei cedri ĩ aliq̃ ſui pte
ſũt dl'cia ĩ alia acetoſa. ĩ alia int̃ dul
ce ꝛ acetoſũ ſũt media p̱ q̃ ſignificã
tur tres ĩ xp̃o ſt̃e. Eiꝰ em̃ diuinitas
fuit dulciſſima: eiꝰ caro fuit amari
tudie plena eſa. i. A plãta pedis vſ
q̱ ad vticẽ nõ ẽ ĩ eo ſanitas. eius aĩa
ẽt fuit doloꝛe plena ĩ quãtũ carne re
licta patiebat̃: ꝛ fuit dulcedie reple
ta ĩ q̃ntũ diuinitate fruebat̃. P̃s. Cõci
diſti ſaccũ meũ: ecce amaritudo. et
circũ. me let. ecce fruitio. tertio vi=
dẽdũ ẽ quod fuerit velũ. de iſto velo
dr̃ ezech. xxvii. Byſſus varia de egy
pto ꝯtexta ẽ tibi ĩ velũ: iſtud igitur
velũ dr̃ fuiſſe variũ: qꝛ ꝯtextũ de co
loꝛe albo rubeo ꝛ aureo. Coloꝛ albꝰ
ẽ eiꝰ caro mũdiſſima. coloꝛ rubeꝰ ẽ
eiꝰ aĩa charitate feruentiſſima co
loꝛ aureꝰ ẽ eiꝰ diuinitas p̃cioſiſſima.
Cãt. v. Dilectꝰ meꝰ cãdidꝰ ꝛ rubi
cũdꝰ. cãdidꝰ ꝓpt̃ carnis puritatem
rubicũdꝰ ꝓpt̃ aĩe charitatẽ electus
ex milibꝰ ꝓpt̃ diuinã maieſtatem.
Quarto ẽ videdũ q̃s ĩ iſta nauicula
fuit mercatoꝛ ipe. ſ. xp̃s de q̃ dr̃ pro
uer. vlt. facta ẽ q̃ſi nauis iſtitoꝛis de
lõge portãs panẽ ſuũ. in iſta aũt na
ui iſte mercatoꝛ portauit panẽ ſuũ
i. ſeipſũ q̃ dicit ioh. vi. ego ſũ panis
viuꝰ ꝛc. et portauit de lõge. Iſtõ au
tẽ de longe dicit diſtãtiã locoꝛuꝫ q̱
de celo in terrã. Uĩ l' dicit diſtãtiam
naturaꝝ: qꝛ iſte panis cõſtat ex na

tura diuina ⁊ hũana: q̄ īfinitū diſtant vl'tᵒ diſtātiā meritoꝝ: q: nulla nr̄a merita meruiſſēt vt deᵘ ad nos ve-niret: ⁊ hō fieret. De iſto aūt pane dr̄. hier. xi. Mittam lignū ī panem eiᵘ .i. mittamᵘ panē celeſtē ī lignuȝ eiᵘ .i. ī crucē. Quīto vidēdū ē q̄ ſunt merces q̄s iſte mercator portauit. De q̇bᵘ ſic dī. Aug. ſr illud hebre. ij. et liberaret eos q̄ timore mortiȝ ⁊c. In iſto ei ſclo maligno q̄d abundat niſi naſci laborare ⁊ mori. he ſūt mer ces regiōis nr̄e: ⁊ ad tales merces mercator ille deſcēdit ⁊ q: oīs mer cator dat et accipit: dat q̄d hȝ ⁊ acci pit quod nō hȝ. Chriſtus ī iſta mer catura dedit ⁊ accepit. Recepit a no bis quod hic abūdat: ſciliȝ naſci la borare ⁊ mori. Dedit renaſci. reſur gē ⁊ ieternum regnare. Ex his pȝ q̄ xp̄s a nobis tres merces accepit. ſ. naſci: laborare ⁊ mori. De pᵃma mer cede dr̄. Eſa. ix. Paruulᵘ natus eſt nobis. ⁊c. De ſecūda. ps. Paup ſum ego ⁊ in labo. De t̄cia. phil. ij. Fa-ctᵘ ē obediēs vſq̄ ad mortē ⁊c. No bis aūt dedit tres ſuas merces. ſ. re naſci: reſurgē ⁊ ieternū regnare. de pᵃa. Johā. i. Dedit eis poteſtatem fi. ⁊c. ioh. iii. Niſi q̄s renatᵘ fuerit ex aqua ⁊ ſpiritu. ⁊c. De ſecunda. Iohan. v. Ego reſuſcitabo eum ī no uiſſimo die. De tertia Luc. xij. ca. Noli timere puſillus grex. ⁊c.

¶ Dñica. iiij. Sermo. pmᵘ.

Simile eſt re gnū celoꝝ hoī q̄ ſemina uit bonum ſemem in agro ſuo Mat. xiii. Iſtā pabolā d' ſeminātē bonū ſemē ⁊ ſup ſeminātē ziȝāia dñs p̄ ſeipſū ē expo-ſuit: ſcḋȝ cuiᵘ expoſitionē ī iſto euā gelio pᵃ'ra vidēda occurrūt. Pᵃo vi dēdū ē q̄s eſt iſte q̄ ſeminat: q: filius hoīs. Diabolᵘ q̄dē ī mūdo ſemīaue rat tria ſemīa peſtifera. ſ. ignorān tiā: culpā ⁊ miſeriā. Iō de celo venit celeſtis agricola portās tria ſemīa illis ɔtraria. ſ. ſapiētiā: grām: ⁊ glo-riā. De q̇bᵘ dicit ioh. i. Uidimᵘ glo. eiᵘ. ⁊c. Ecce ſemē glie. Plenuȝ grē Ecce ſemē grē. Et veritatis. Ecce ſe mē ſapie. Pᵃo igit dyabolᵘ ſemina uerat ignorātiā et ob hoc mundus erat tenebroſᵘ. iō xp̄s portauit ſa-piētiā illuminātē ioh. i. Lux. ī te-nebris lucet. ⁊c. Rom. xiij. Nox p̄ceſ-ſit: dies aūt appropiquabit. Secun do dyabolᵘ ſemiauerat culpaȝ ⁊ ob hoc mūdᵘ erat frigidᵘ. hiere. vi. Si cut frigidā facit ciſternā aquā ſuā ſic frigidā facit malicia aīaȝ ſuā. iō xp̄s portauit grāȝ īflāmātem. Luc. xij. Ignē veni mittē ī terrā. ⁊c. Ter tio dyabolᵘ ſemiauerat miſeriam ⁊ ab hoc mūdᵘ erat ignominioſᵘ. Ad tātā q̄dē miſeriā ⁊ ignominiā hō de uenerat q̄ iumētis ſimilis factus erat: iō xp̄s portauit gl'iaȝ exaltātē adeo q̄dē hoīeȝ exaltauit q̄ erat iu mētis ſimilis fecit eū fratrē ſuū āge lis ſociū: regē celeſtē ⁊ oībᵘ creatu-ris p̄latū ⁊ p̄ncipē. Iſta tāgunt ī. ps. Quid ē hō q̄ memor es eiᵘ. ⁊c. ac ſi dicat. Licet hō eēt vilis ɔditionis: tn̄ tu memor eiᵘ fuiſti: ⁊ eū viſitaſti quādo cū ipſo p̄entelā ɔtraxiſti: ⁊ q̄ uis eū paulom inᵘ ab āgelis minue ris p̄p̄t naturā corruptibilē ⁊ tn̄ eū adequaſti eis per gl'iā ɔſimilē. ps. Gloria ⁊ honore coronaſti eū: q: fe ciſti eū regē celeſtē ⁊ ɔſtituiſti euȝ ſup opera manū tuaꝝ: q: feciſti eū oībᵘ creaturis p̄latū ⁊ p̄ncipē. Se-cūdo vidēdū ē q̄s ſit ager: q: mūdus in iſto agro ſūt ſepe p̄urigines ma laꝝ ɔcupiſcētiaꝝ p̄ſūctiōes ſclariuȝ ſollicitudinuȝ: ⁊ ɔſtructa ſepes ɔnq̄ ſēſuū. De iſtis tribᵘ dicit prouer. xxiiii. Per agrū hoīs pigri tran-ſiui ⁊ per vineā viri ſtulti ⁊ ecce to-tū repleuerant vrtice ⁊c. vt ergo co-nīūȝ ſit ager aptus ad ſeminādū de bemᵘ euellere vrticas male ɔcupi ſcētie ⁊ plātare mirtū tēperātie. eſa. lv. Pro vrtica creſcit mirtᵘ. Urtica aūt vocata ē ex eo q̄ actu adurit: ⁊ ē

igne nake ⁊ pruriginē generat.⁊ iō
ɔcupiſcētiā carnalē deſignat. mirtꝰ
ſecūdū iſid. dr̄. a mari ex eo ꝙ i ter
ris maritimis naſcit̃. ⁊ ē nature tē=
peratiſſime:⁊ ſignificat cōtinētiā
Tūc igit̃ ꝓ vrtica creſcit mirtꝰ: qꝛ
in carne in q̄ oriebat̃ pruritꝰ concu
piſcētie:oritur nitor pudicitie. De
bemꝰ etiā eradicare ſpinas pūgen
tiū ſollicitudinū ⁊ facere cor nouū.
hiere.iiij. Nouate vobis noualē ⁊ no
lite ſerēſup ſpīas Debemꝰ edifica
re circa ſēſꝰ corpis ſepē cuſtodie.ec
cli.xxviij. Sepi.aures tuas ſpinis.
⁊c.ecl'.x Qui diſſipat ſepē morde=
bit eū coluber.ſ.iſernalis .tertio vi
dēdū ē qd ſit triticū:qꝛ filij regni.tri
ticū ei exteriꝰ hꝫ ruborē:iteriꝰ can
dorē.pāis e ī de tricio mile cibis ad
mixtꝰ mile ſaporū erit receptiuꝰ ſic
⁊ ſerui dei extiꝰ ad ꝓximū hn̄t cha=
ritatē intꝰ in corde hn̄t puritatē.
Cōſiderādo etiā īfinita opa ⁊ bn̄fi=
cia dei. īfinitū ide hauriūt ſaporē.
Can̄.v. dilectꝰ meꝰ cādidꝰ ⁊ rubicū
dꝰ electꝰ ex milibꝰ. Cādidꝰ ꝓpt̄ pu
ritatē:rubicūdꝰ ꝓpt̄ charitatē. ele
ctꝰ ex milibꝰ ꝓpt̄ tā multiplicē ſa=
porē Quarto vidēdū ē que ſunt ziza
nia qꝛ filij nequā. zizania ei tria ha
bēt.ſ.vī acutā vētoſā ⁊ venenoſam.
In q̄tū hn̄t vī acutā ſignificāt aua=
riciā. auari ei ſūt valde acuti ad de
cipiēdū.ps Sicut nouacula acuta.
⁊c. Sicut eñ nouacula acuta ducta
ꝑ caput:cito ⁊ totalit̃ radit:ſic aua
rꝰ ſimplices cito ⁊ totalit̃ ſpoliat ⁊
decipit. in quātū aūt zizania hn̄t vī
vētoſa ſignificāt ſupbiam. ꝓuer. x.
Qui nitit̃ mēdacijs hic paſcit vētos
idē ſequit̃ aues volantes. Superbꝰ
eñ nititur mendacijs adulationū
⁊ ſequitur vētos ſuorū ābitionū. Uē
tus eñ dr̄ ꝙ violētus venit:⁊ tn̄ ſu=
bito deſinit. Sic ābitiōes ſepe ī ma
gnitudie veniūt. ⁊ cito deficiūt. Ta
lis ēt ſequit̃ aues volātes ſuorū deſi
deriorū. Auis ei ſcd̄m iſido. dr̄ ab a
quod ē ſine ⁊ via:qꝛ nō hꝫ certā viā
ſꝫ ꝑ aera vagādo diſcurrit. ſic ⁊ ſup=
bi ꝑ varia deſideria diſcurrūt ⁊ ni=
hil ſtabile ī mēte ſignt. iquātū aūt
zizāia hn̄t vī venenoſā ſignificāt lu
xuriā Deut̃. xxxij. Uenenū aſpidū ī
ſanabile. aſpis ei dr̄ ab aſpgendo:qꝛ
venenū ſpgit:⁊ ſigt dyabolū q̄ ſpve=
nenū ſpgit luxurie:qḋ dr̄ īſanabile.
Aſpis aūt ne audiat icātatoris vo=
cē vnā aurē ī trā figit:aliā cū cauda
claudit. hec ē duplex cā q̄re ſepe lu
xurioſi nō ſanent̃. vna ē q̄a hn̄t co=
piā diuitiarū trenarū q̄ ſunt materie
luxurie. et hoc ē aurē cordis ī trā fi
gē Alia qꝛ ꝓmittūt ſibi lōgā vitā et
hoc ē caudā ī aure ponē. Quīto vi=
dēdū ē q̄ ſint hoīes dormiētes:qꝛ ꝑ
lati negligētes. Tria aūt ſūt gene=
ra hoīū q̄bꝰ piculoſū ē dormire ſcꝫ
paſtores gregis gubernatores na=
uis ianitores obſeſſe vrbis. Pericu
loſū igr̄ ē qn̄ ꝑlati dormiunt primo qꝛ
ſūt dn̄ici gregꝭ paſtores vn̄ dicebat
iacob q̄ fuerat paſtor. gen̄. xxxi. Fu
giebat ſōnꝰ ab oculis meis Lu.ij. pa
ſtores erāt ī regiōe eadē vigilātes.
⁊c. ſcd̄o qꝛ ſūt nauis eccl'e guberna
tores ꝓue. xxiij. eris ſicut dormiēs ī
medio marꝭ. ⁊c. Tertio qꝛ ſūt vrbis
eccl'ie ianitores. Eccl'ia ei ē mō ob
ſeſſa a demōibꝰ ⁊ tyrānis. ⁊ iō picl'oſū
eēt ſi iſti ianitores dormirēt. vn̄ pri
mꝰ ianitor reꝑhēdit̃. mat. xxiiij. Sy
mō dormis ⁊c. hoc ſi gtū eſt. ij. regū
iiij. vbi dr̄ ꝙ oſtiaria purgās triticū
obdormiuit:⁊ ſic interfectꝰ ē iſboſeth.
ſexto vidēdū ē q̄s ſit īimicꝰ hōīs qꝛ dia
bolꝰ ſcd̄z ei Gre. Int̃ malos ⁊ caput
eorū tāta ē vnitas ⁊ ꝯformitas ꝙ ali
qn̄ mēbra appellant̃ noīe capitꝭ. io
hā. vi. Unꝰ ex vobis diabolus ē ali
quādo caput noīe mēbrorū ſicut hic
vbi dyabolꝰ vocatꝰ ē hō. Similit̃ in
ter bonos ⁊ xp̄z caput ſcd̄m Augu.
tāta eſt vnitas ꝙ aliquando mēbra
vocātur noīe capitis. ps. Nolite tā
gere xp̄os meos. ⁊c. Aliquando ca
put aſſumit ꝑſonā membrorū. Ac.
ix. Saule quid me perſequeris. ⁊c.

Septiovidēdū ē q̄d ſit meſſis q: cō
ſūmatio ſcłi. Sācti ei viri modo ſe
mināt cū labore q̄ labor ē tāt⁹ q̄ ali
q̄n fletū inducit. p̄. Euntes ibant et
fle. ⁊c. Expectāt aūt cum patiētia ⁊
timore. De patiētia dicitur iacobi.
v. ecce agricola expectat p̄ciōſū fru
ctū terre. ⁊c. Sūt in timore q: mul-
ta p̄icula ſeminib⁹ iminent. Johel
i. Reſiduū eruce comedit locuſta: ⁊
reſiduū locuſte comedit bruc⁹. ⁊c.
Metūt v̄o cū gaudio et exultatione
p̄s. Qui ſeminant in lachrymis. ⁊c.
Mali aūt metēt i dolore. Job. iiij.
Uidi eos q̄ op̄ant iniq̄tatem ⁊ ſemi
nāt dolores ⁊ metūt eos. ⁊c. Octauo
vidēduȝ ē q̄ ſint meſſores: q: angeli
ad q̄s tria ſpectabant ſicut ex p̄fri
euāge. colligit̄. ſ. meſſio collectio ⁊
ligatio. meſſio erit i ſep̄atiōe maloꝝ
a bōis trāſitoriis q̄ ſcđm Aug. cū tā
to amore dilexerūt q̄ mēbra ſua ea
fecerūt. et iō ſicut dolet hō i mēbrioꝝ ab
ſciſiōe. ſic dolebūt i eoꝝ ſep̄atiōe col
lectio erit i ſegregatiōe rep̄robōꝝ
a bōis. mat. xiij. exibūt āgeli ⁊ ſep̄a
būt malos de medio iuſtoꝝ. ⁊c. Al
ligatio erit i aſſociatiōe rep̄roborū
cuȝ rep̄robis. Greg. Sicut in domo
patris māſiones multe ſunt p̄ diuer
ſitate v̄tutis: ſic dānatos diuerſo
ſupplicio gehēne ignis ſubiicit diſ
p̄itas criminis. ¶ Sermo ſcđs.

Domine nōne
bonū ſemē ſemiaſti in
agro tuo. ⁊c. ager iſte
ſūt corda fideliū q̄ ſūt
ager acheldemach hoc ē ager ſan-
guinis ex eo q̄ xp̄s coꝝ aīas ſuo ſā
guie p̄parauit. in iſto agro dyabol⁹
ſepe ſemia mala ſpgit. Nō ei tētat
malos ſȝ bonos. q: ſcđm greg. illos
pulſare negligit. q̄s decte iure poſſi
dere ſe ſentit. Bonos aūt ſicut ali-
quādo v̄t idē Greg. aſſidua tētatio
ne ip̄ugnat vt ſaltē tedio vicat. ſer-
ui igit̄ patriſfamilias ſūt ſcti p̄lati
e doctores ſciētes agrū iſtū tā care
a xp̄o emptū ⁊ tā bñ ſeminatū et tū
vidētes i eo ſemen ꝯtrariū: q̄runt ⁊
dicūt. Dñe nōne bonū ſemē ſemina
ſti i agro tuo. ⁊c. Ubi tria tāguntur
P̄rio tāgitur p̄poſita qō cū dr̄. dñe
nōne bonū ſemen. ⁊c. Scđo p̄poſite
q̄ōnis āmiratio cū dr̄. Uñ ḡ hȝ ziza-
nia. Tertio ipſi⁹ q̄ōnis ⁊ āmiratiōis
determinatō cū dr̄. Inimic⁹ homo
hoc fecit. Circa primū notādū ꝙ
ager dei ſicut xp̄s exponit ē mūd⁹.
i. ſerui dei q̄ ſunt de mūdo q̄tūȝ ad
habitationē. iuxta illud iohā. xvij.
Et hū i mūdo ſūt ⁊ tñ ſūt i celo q̄tūȝ
ad ꝯuerſationē. iuxta illud. phil. iii.
Nr̄a ꝯuerſatio i celis eſt. iſte eſt ille
ager. de q̄ dr̄ioſue. quē axa ſuaſa eſt
a viro vt peteret a patre ſuo agruȝ
et dixit. Terrā auſtralē ⁊ arentem
dediſti mihi iūge ⁊ irriguā. Dedit
q̄ ei irriguū ſup̄ius ⁊ inferius. iſta
ſūt illa tria. ſ. corp⁹ aīa ⁊ ſpūs. q̄ pōit
ap̄ls dicēs. i. Theſſ. v. ip̄e aūt de⁹
pacis ſācti ficet nos p̄ oīa vt iteger.
⁊c. iſta aūt tria a dño cū ſuſpiriis pe
tere debem⁹. illi hñt terrā auſtralē
⁊ arētē q̄ hñt corp⁹ aridum. i. ab oī
carnali ꝯcupiſcētia exiccatū. geñ.
i. Cōgregētur aq̄. i. carnales ꝯcupiſ
cētie in locū vnū. i. i m̄rimonio. Et
in v̄ginib⁹ ⁊ in cōtinētib⁹ appareat
arida. i. caro ab oī libidie exica-
ta. illi hñt irriguū inferi⁹ quoꝝ ani
ma ſepe p̄nimia tribulatiōe aflicta
emittit lachrymas doloris. ioh. xvi
Amē amē dico vobis q: plorabitis
⁊ flebitis ⁊c. Illi hñt irriguū ſup̄ius
q̄ꝝ ſp̄s p̄ deſiderio celeſtiū ſepe e-
mitit lachrymas deuotiōis p̄. Fue
rūt michi lachryme mee. ⁊c. Talis
igit̄ ager ſic arid⁹ in corpe: ſic irri-
gu⁹ iteri⁹ in aīa. ſic irrigu⁹ ſup̄i⁹ in
ſpū apt⁹ ē ad p̄ducēdū liliū roſaȝ et
violā. Nā i corpe arido. i. mortifi-
cato creſcit liliū caſtitatꝭ ⁊ pudici-
tie. eſt aūt p̄cioſior talis ariditas q̄
ꝯiugalis fecūditas. eſa. lvi. nō dicat
eunuch⁹. ego lignū aridū. Nomen
ſēpiternū dabo eis. iſtō nomē ſem-

Sermo .xi.

piſtnū eſt illud de q̄ dicitur Sap. iiij
O q̄ pulchra eſt caſta gñatio cū cla
ritate. ꝛc. in aīa irrigua ꝑ amaritu
dinē naſcit̄ roſa patiētie qꝛ ſicut di
cit Grego. Abel ager eſſet nō valet
quē cayn malicia nō exercet. Aug.
Oīs mal⁹ aut iō viuit vt corrigatur.
aut iō viuit vt ꝑ ipm̄ boni exerceāt.
i ſpū irriguo ꝑ deuotionē naſcit̄ vio
la ꝯtēplatiōis ſupne Eſa. xxvi. Spi
rit⁹ me⁹ in ꝓcordijs meis ꝛc. Secūdo
ponit̄ ꝓpoſite qōnis ēmiratio cū dr̄
Vñ ḡ hꝫ zizania Ad iſtam qōnē pōt
rñderi q͛ ꝓter cām quā ponit domi
nus dicēs. inimic⁹ hō hoc fecit. Sūt
alie tres cāe ex qb⁹ zizania oriunt̄.
Pimo ex cultoꝝ negligētia qñ agrū
purgare negligūt. Cū tritico ei cō
ſueuerīt creſcere zizania: ſicut dicit̄
hic. Palee q̄ tñ nō ſūt recōdēde cum
tritico. Hiere. xxiij. Quid paleis ad
triticū dt dñs. ꝛ ſpine math. xiij. Si
mul exorte ſpine ſuffocauerīt illud:
hec aūt int̄ ſe ita differūt qꝛ zizania
nō ſunt de ſemie tritici: in herba tñ
aſſimilāt̄ tritico. Palee ꝟo ſūt de ſe
mie tritici. i fructu tñ tritico nō aſ
ſimilāt̄. Spine aūt nō ſūt de ſemie
tritici nec i aliq̄ aſſimilant̄ ſ; nocēt
Semē tritici eſt fides dei. Ex q̄ oīa
bona opa nr̄a naſcunt̄. Heretici ſūt
zizania qꝛ nō naſcūt̄ ex ſemie triti-
ci. i. ex fide dei. Aſſimilant̄ tñ triti
co. i. catholicis in herba. i. in cōuer
ſatiōe ſimulata mat. vij. Attēdite a
falſis ꝓphetis q̄ veniunt ad vos. ꝛc.
iſta talia zizania ſūt ꝯburēda ſicut
dr̄ hic. Palee ꝟo ſūt falſi xp̄iani q̄ lꝫ
naſcāt̄ ex ſemie tritici. i. ex fide dei
nō tñ hñt fructū boni opis. et ꝯuis
palee ꝓſint tritico: tñ nō recōdūtur
in horreo cū tritico. Sic ēt tales ꝗ̄
uis ꝓſint bonis tñ qꝛ nō ſūt boni in
igne eterno cremabunt̄. Math. iij.
Paleas aūt cōburet igni. ꝛc. iſti ſūt
illi de q̄bus dicitur. iudicum
xij. q͛ non poterant dicere ſeboleth
quod int̄ꝓetat̄ ſpica: ſed cheboleth
quod interꝓtat̄ palea. Spine ꝟo ſunt
hoies impij q̄ nec fidē vident̄ habe
re nec opa. ꝛ iſtuꝝ bonos ꝑſequunt̄:
aut in ꝑſonis vt tyrāni aut in rebus
vt vſurarij: aut in vita ꝑ malū exem
plū: ſicut mali ꝓlati. Tales ēt ſpine
cōburentur. Eſa. xxxiij. Spine ꝯgre
gate igni cōburentur. Secūdo na-
ſcunt̄ zizania ex aeris corruptela: ꝛ
ſignāt maloꝝ ſocietatem q̄ bonos
corrumpit. Et vbiqꝫ eſt periculoſa
et dāmnoſa. ſ. in celo i mūdo et in infer
no. Nā in celo mala ſocietas lucife
ri fecit alijs cōſocijs ꝑdere regnum
celi. Apoc. xij. Cauda draconis tra
hebat t̄tiā partē ſtellaꝝ. Una pars
angeloꝝ fuit illoꝝ qui deo aſſiſtūt.
Alia illoꝝ q̄ deo miniſtrāt. Tertia
illoꝝ q̄ deo noluerīt aſſiſtere nec mi
niſtrare. Et iſtā ꝑtē traxit. ſecundo
dānoſa ē in inferno. Nā ſocietas de
monū dānatiſ facit horrorē. iob. xxi
Uadēt ⁊ venient ſup eū horribiles. ſo
cietas ꝓpinquoꝝ facit eis dolorem.
ideo diues nolebat vt fratres ſui ad
infernū deſcenderent: ne ei dolorē
augerent. ſocietas aūt oim ꝛ ſingu
loꝝ facit eis ſtuporē. eſa. xiij. Unuſ
quiſqꝫ ad ꝓximū ſuum ſtupebit. ꝛc.
Tertio eſt nociua in mundo. Mali
eñi ſunt īmūdi: ꝛ iō alios inquinant
Eccl̄. xiij. Qui tetigerit picē inq̄na
bit̄ ab ea. ſunt tenebroſi: iō alios ob
ſcurāt. Coꝛ. vi. Que ſocietas lucis
ad tenebras. ſunt corrupti: iō alios
corrūpūt ⁊ viciāt. i. coꝛ. xv. Corrū-
pūt bonos mores colloquia mala.
Tertio naſcūt̄ zizania ex t̄re mali-
tia. ꝓcedit quod ex t̄ra aliqñ hūore
venenoſus: aliqñ groſſ⁹: aliqñ ſubti
lis aliqñ ſubtiliſſim⁹ atqꝫ puriſſim⁹
Quedā igit̄ ſemia naſcūt̄ ex humo
re venenato ſicut zizania. iſti ſūt lu
xurioſi. Uñ dicit̄ de veneno p̄ quod
luxuria deſignat̄. ꝓuerb. xxiij. Qua
ſi regul⁹ venena diffundet. venenū
dr̄ a vena: qꝛ ꝑ venas vſqꝫ ad coꝛ diſ
currit. Uene aūt aīe ſūt q̄nqꝫ ſenſ⁹
corꝑis. vna ē viſus in q̄ ꝑmo venenū po
nitur qñ ex ipudico aſpectu ꝯcupi-

ſcia gñatur. Alia vena eſt auditus
qui tūc venenū haurit qñ colloquiū
mulierꝫ ip̄z inficit. Et ſic ꝑ tales ve
nas iſtud venenū ad cor vadit ⁊ ip̄m
extiguit. Alia gñant̄ ex hūore groſ
ſo ſicut mirica. Iſti ſunt ſupbi q̄ na
ſcunt̄ ex hūore groſſo. i. ex ſpū inflā
te. de q̄b⁹ dicit apl's Col. ij. Inflatus
ſenſu carnis ſue. aug. O pellis infla-
ta q̄ tēdis. O ſanies fetida q̄d infla
ris. Sꝫ iſta pellis iflata in morte de
tumeſcet ⁊ diſrūpet̄. Sap. iiij. Diſrū
pet eos iflatos ſine voce. Alia gñan
tur ex hūore ſubtili ſicut miliū: qđ lꝫ
ſterile tñ ē ſubtile ac tenue. iſti ſūt
auari q̄ ſunt valde ſubtiles ad deci-
piendū ſimplices. Hiere. iiij. Sapiē
tes ſūt vt faciāt mala: bñ aūt facere
neſciūt. Tales tā ſubtiles in morte
ſtulti appebūt. Eſa. xix. Confunden
tur plectētes ⁊ terētes ſubtilia. alia
gñant̄ ex hūore ſubtiliſſimo ⁊ puriſ-
ſimo ſicut triticū. iſti ſūt ſcti viri q̄ a
mūdo ſuſcipiūt ſubtiliſſimū hūorē
i. puriſſimū amorē amātes mūdū
nō ad ſupfluitatē: ſed ad neceſſitatē
j. Thim. vj. hñtes alimēta ⁊ quibus
tegamur ⁊c. Tertio ponit̄ q̄onis ex
ammiratiōis determinatio. cū dr̄. Ini
micus hō hoc fecit. Ubicūq; de⁹ ſemi
nat dyabol⁹ zizania ſup ſemiare ꝓ-
curat. Nā ſemiauit de⁹ in agro ſu-
premo. in celo naturā āgelicā. mox
ibi lucifer ſupſemiauit ſupbiā: ſemi
nauit ī agro medio. i. ī terreſtri pa
radyſo naturā hūanā mox ibi dya-
bolus ſupſeminauit inobediētiam.
Seminauit de⁹ in agro infimo. i. in
mūdo pacē ⁊ fratnā charitatē mox
ibi diabolus ſup ſemiauit iuidiam ⁊
malā volūtatē ſicut pꝫ in chayn et
abel. Semiat de⁹ quotidie in agro ī
teriori. i. ī mēte bona ꝓpoſita: ⁊ dia
bol⁹ ſuperſemiat carnalia deſideria
Seminat de⁹ in agro exteriori. i. in
corpore mundiciam ⁊ puritatem ſu
per ſeminat dyabolus immundiciā
et carnalitatem. et ideo bñ dicit̄ de
eo. Prouerb. vj. homo apoſtata vir
inutilis graditur ore ꝑuerſo: et in
oī tpe iurgia ſeminat. Diabol⁹ ho-
mo dicitur q: hoīem vicit. Sicut
ab affrica dr̄ ſcipio affricanus: quia
deuicit affricam Et eſt apoſtata q:
a deo apoſtatauit. Et eſt inutilis im
mo valde nociu⁹ Et gradit̄ ore ꝑuer
ſo. quia mēdax eſt ⁊ pater eius.

¶ Sermo. iij. de eodem.

Colligite pri
mū zizania ⁊ alligate ea
ī faſciculos ad cōburēdū
⁊c. noluit dñs vt zizania
añ meſſem eradicarent̄ qđ de qua-
druplici eradicatiōe itelligēdū eſt.
Aut de eradicatiōe vniuerſali ⁊ oī-
moda q̄ fiēda eſt tpe meſſis. i. in fi-
ne ſeculi. iō dr̄. Sinite vtraq; creſce
re vſq; ad meſſem. Aut de eradica-
tione ꝑcipitata ⁊ dubiā: vt qñ nō eſt
certum de aliquo q' ſit zizania ꝗuis
aliquib⁹ ſignis appeat. Uñ dicit gl.
ibidem. hoc videtur cōtrarium ver
bo apl'i. qui ait: auferte malū ex vo
bis. Sꝫ ſicut loliū ⁊ triticum ꝗdiu ī
herba ſunt pax diſtāt. ita monet do
min⁹ ne de ābiguo iudicem⁹. aut de
eradicatiōe ꝑiculoſa: vt qñ non pñt
eradicari zizania ſine ꝑiculo tritici
Ideo dicit dñs. Ne forte ⁊c Aut de
eradicatōe libidinoſa. vt qñ ex libi
dine vīdicte vel motu impatientie
vellet ds malos auferre: q: tūc pa-
tiētia eſt ſeruāda. Iac. v. Patiētes
eſtote fr̄es mei. ⁊c. Quāuis igit̄ zi-
zania ſil' cū tritico creſcāt ī agro nō
tñ cum illo ſil' reconduntur in hor-
reo ſed triticū ī horreo recōdit̄: ⁊ zi
zania igni cōburentur. In ṽbis igi-
tur p̄miſſis duo ponūtur. ſ. pena re
reproborꝫ: ⁊ glia btorꝫ. Pena repro-
borꝫ ponitur cum dr̄. Colligite pri-
mū zizania. ⁊c. Glia btorꝫ cū dr̄. Tri
ticū aūt colligite. ⁊c. Circa ipſorꝫ
aūt penā dñs tria ponit. ſ. ſepatio-
nē a bonis ordiationē ī ſupplicijs ⁊
diuerſitatē penis. Sepatio a bonis
tāgitur cū dr̄. Colligite id ē tollite

Sermo. iii.

et auferte eos de medio. ne cũ ſctis ſocietatē habeãt ⁊ ne videãt faciem dei. Utrũq; autez ē magna pena. ſ. amittere dei viſionē ⁊ ſocietãte angelicā ⁊ ſctõꝝ: i qbꝰ cõſtat tota btitudo ipoꝝ ſctõꝝ. Et aũt aug. ſup Geñ. ad lr̃am q ſcti hẽbũt triplicē viſionē. ſ. corpalē: q videbũt xp̃i hũanitatē. et ſctõs in corpibꝰ glificatis: ⁊ celũ nouũ ⁊ terrā nouā. Spũalē q: videbũt ãgelos ⁊ aïas btõꝝ. Et itellectualē: qua videbũt ipm deũ. Dãnati aũt iſta triplici viſiõe carebũt. Loco tñ eiꝰ hẽbũt viſionē corpalē: q videbũt corpa dãnatoꝝ denigrata: torrida ⁊ cõbuſta. ⁊ talis viſio faciet i eis magnũ ſtuporē. Uiſionez q̃dã mõ ſpũalē hẽbũt: qua videbũt horribiles ⁊ tetrimos demones. et talis viſio faciet i eis magnã ⁊ horribilē iracundiã ⁊ furorē. Uiſionē vt ita dicã itellectualē qua videbũt luciferũ q eſt q̃ſi deus ⁊ dñs iſernalis. ⁊ talis ē tviſio faciet i eis magnũ ⁊ horribilē dẽtiũ ſtridorē. Uidẽdo eni tã horribilē: atq; tribilē dñz ſtridebũt dẽtibꝰ pre pauore. ps. Pctõr videbit tria. ſ. pdicta: ⁊ ex hoc iraſcet. Ecce quãtꝰ furor. Dẽtibus ſuis fremet. Ecce quãtus ſtridor dentiũ. Et tabeſcet. Ecce quãtus ſtupor. Secundo dãnati hẽbũt ordinationē i ſuppliciꝭs qd̃ notat cũ dr̃. Alligate ea i faciſculos. Greg. i moralibꝰ. Si nullus in ſuppliciꝭs ordo ſeruãdꝰ ē: cur cõburẽda zizania i faſciculos ligãt. Sz nimiꝝ faſciculos ad ꝯburendũ ligare ē hos q eterno igni tradẽdi ſunt pares paribꝰ ſociare vt quos ſimilis culpa iquinat par ēt pena cõſtringat. Et ſic vr̃ q in inferno erit ordo. Sed ꝯtrium vr̃ quod dr̃. iob. x. Ubi nullꝰ ordo ſed ſempitnꝰ horror ihitat. Sz dicẽduz q ē ibi ordo. ⁊ nõ eſt ibi ordo. Eſt ei triplex ordo. Primꝰ diuie iuſticie. aug. Pctõres i ſuppliciꝭs ordinant: vt nũq; ſit dedecꝰ culpe ſine decore iuſticie. et hoc oñdit aug. triplici exẽplo. Pulchre ei relucet gemma i ãnulo icarcerata. Pulchre latro appet i furca. Sic diuia iuſticia pulchre lucet i carcere iſernali. Pulchre pctõr q ē latro aïe ſue ſtat i patibulo diaboli. Pulchre idē pctõr q ē ſeruꝰ diaboli manet in cloaca gehẽnali. Secũdꝰ ē ibi ordo ſuppliciõꝝ. q omẽs equalr̃ puniũt: ſz iuxta mẽſurã pcti dat mensura ſupplicij. Deut. xxv. Pro menſura pcti erit ⁊ plagaꝝ modꝰ. ¶ Tertiꝰ eſt ibi ordo peccãtiũ. q illi q fuert ſiles in culpa ſociabũtur i pena. zacha. xij. Plãget trra. ſ. iſernalis familie ⁊ familie ſeorſũ. nã ſeorſũ plãctũ faciet familia ſupboꝝ. ſeorſũ familia luxurioſoꝝ: ſeorſum familia auaroꝝ. dr̃ aũt ibi nõ eē ordo q̃tũ ad tria. Primo q elemẽta ⁊ cetere creature ibi nõ ſeruãt diſtictionē ſuã ſz oïa ſũt commixta ⁊ ꝯfuſa. ps. Ignis ſulphur ⁊ ſpiritꝰ pcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Jdõ iſernꝰ vocat chaos. Luc. xvi. ¶ Secũdo q dãnati nõ ſeruãt ibi locũ ſuũ. reos ei dr̃ ſordiata q̃ frequẽt mutat locũ. De dãnatis aũt dr̃ iob. xxiiij. ad nimiũ calorē trãſibũt ab aq̃s niuiũ. ¶ Tertio q ibi elemẽta nõ ſeruãt ꝓpetates ſuas. Nã ꝓprietas ignis eſt glaciē ⁊ niuē reſoluere. Tũc aũt nõ reſoluet. Sap. xvi. Nix ⁊ glacies ſuſtinebãt ꝟtutē ignis ⁊ nõ tabeſcebãt. Ꝓpetas aq̃ ē ignē extiguere: tũc aũt nõ extiguet. ſap. xix. Ignis in aqua valebat ſupra ꝟtutem ſuaz. et aqua extinguẽtis nature obliuiſcebat. Proprietas aeris eſt lumen recipere. Tũc aũt nullo modo recipiet. Eiuſdem. xvii. Nec ſideꝝ lipidiſſime flãme illuminare poterant illã noctē horrẽdam. Ꝓpetas tre eſt infimum locũ tenere. Tunc aũt pctõr habebit terrã ſurſum ⁊ deor. a dextris et a ſiniſtris. Jfernus eñ creditur eſſe in cẽtro terre vbi vndiq; terra vallatꝰ erit pctõr. Job. xx. Reuelabũt celi iniquitatē eius. et. Tũc tra aduerſus pctõrez cõſurget quia ne vnq; euadat eum cuſtodiet

¶ Tertio dãnati habebũt diuerſita
tem in penis:q2 nõ equalr̃ ſed ꝑ fa
ſciculos punient̃. in īferno eñ ē ca-
lix ire dei plenꝰ. Apoc xvj. Babylõ
magna venit in mẽoriã añ deũ dare
illi calicē ire idignatõis eiꝰ⁊ eſt ibi
fluuiꝰ igneꝰ. Dañ. vij. Fluuiꝰ igneus
rapiduſq; egrediēs a facie eiꝰ. ī ca-
lice igit̃ ire dei qdã bibũt tm̃ ī ſupfi
cie. q.ſ. nõ ſic grauit̃ peccauer̃t. alij
vſq; ad mediũ q grauiꝰ deliquerũt.
Alij vſq; ad ꝓfundũ ⁊ vſq; ad feces:
q.ſ. fuerũt ꝓfundati in fecibꝰ pctõꝝ.
Eſa. li. Uſq; ad fundũ calicis ſopor
bibiſti. ⁊c. eſt ēt ibi fluuiꝰ igneꝰ in q̃
nõ oēs equalr̃ puniunt̃. Quod ſigni
ficatũ ē. ezech. xlvij. vbi dicit̃. Mē
ſus ē mille cubitos⁊ traduxit me ꝑ
aquã vſq; ad talos. Rurſꝰ mēſꝰ ē mil
le:⁊ traduxit me ꝑ aquã vſq; ad ge-
nua. rurſꝰ mēſꝰ eſt mille ⁊ traduxit
me ꝑ aquã vſq; ad renes. ⁊ mēſꝰ eſt
mille ꝑ tormētũ q̃ nõ potui pertrãſi
re qm̃ intumuerũt aq ꝓfundi torrē
tis q̃ non potuit trãſuadari. ecce ꝓ
pheta in iſto fluuio quadruplicem
mēſurationē. alicubi attingit vſq;
ad talos alicubi vſq; ad genua alicu
bi vſq; ad renes. alicubi vſq; ad ca
put:⁊ ſup caput. in talis aũt ē ꝑnci-
piũ⁊ ichoatio. ī genibꝰ deãbulatio. ī
renibꝰ carnalis delectatio. in ꝓfun
ditate ſubmerſio. ſunt igit̃ qdã q̃ de
nouo peccare ceperũt ⁊ ſine pnĩa re
ceſſerunt. illi ponent̃ in iſto fluuio
vſq; ad talos. alij ſunt q̃ de malo in
peius ambulauerũt⁊ ꝓfecerũt. iſti
ponent̃ vſq; ad genua. alij ſũt q̃ ꝓter
pctã ſpũalia vt ē ſupbia⁊ iuidia⁊ ꝓ-
ter pctã etiam tpalia:vt ē vſura. ad
diderũt pctã carnalia. iſti ponētur
vſq; ad renes. Alij ſunt qui ī omia
pctã ꝑ longã conſuetudinē ſe īmer
ſerũt. iſti ponent̃ in ꝓfundo hñtes
iſtum fluuiũ vſq; ad caput ⁊ ſup ca-
put. Q2 ei pctã ſup capita eoꝝ aſcē
derũt. iuxta illud. ps. Iniquitates
mee ſupergreſſe ſunt. ⁊c. iuſtum eſt
vt etiam pena ſup eoꝝ caput aſcen
dat. Secundo ponit̃ gloria btõꝝ cũ
dicitur. Triticum aũt cõgregate in
horreum meũ. ¶ Notandũ aũt ē q
triticum dei tripl'r pōt cōſiderari.
Primo ꝓut eſt ī agro⁊ ſignificat ele
ctos q̃ dei ſeruãt ꝑcepta. Triticum
eñ ī agro fructũ facit. Aliud trice
ſimũ aliud ſexageſimũ:aliud cēteſi
mũ vt hr̃. mar. iiij. Tũc aũt tales fru
ctũ triceſimũ generãt q̃n cũ fide tri
nitatis dēcez ꝑcepta dei obſeruãt.
Tũc faciunt fructũ ſexageſimũ q̃n
ſeruãt dei ꝑcepta et ſex mie dei ope
ra. Tũc faciũt fructum cēteſimum
q̃n oia iſta faciũt:nõ ꝓ laude mũdi:
ſed ꝓ gloria dei. Cēteſimꝰ eñ nume
rus ꝑus de ſiniſtra tranſit ad dexte
raz. Secũdo ꝯſideratur triticũ ꝓut
eſt in area et ſignat viros ꝑfectos q̃
dei ſeruãt ꝯſilia area eñ religionē
ſignãt. Triticũ aũt in area a tribus
purgat̃. ſ. a paleis:ab ariſtis:⁊ com
mixtiōe pulueris. Multi ſunt reli-
gioſi q hñt cũ ſecularibꝰ nimiã ſo-
cietatē. et hoc eſt triticũ eſſe cuz pa
leis iõ ſunt purgandi. Hiere. xxiij.
Quid paleis ad triticum dicit dñs.
alij hñt nimiã moꝝ leuitatē. et hoc
eſt triticũ eſſe cum ariſtis q̃ ſunt le
ues⁊ aride:q2 tales ī moribꝰ hñt le-
uitatē:⁊ in affectionibꝰ ariditatem
ideo ſunt purgãdi. Luc. iij. Cuiꝰ vē
tilabrũ ī manu eiꝰ:⁊ purgabit areã
ſuã. ⁊c. Alij hñt nimiã terrenoꝝ cu
piditatem:⁊ hoc eſt triticũ eſſe cuz
puluere. ⁊ iõ purgãdi ſũt:alias dya
bolus eos cribrat. i. rotat ⁊ currere
facit de cupiditate ī cupiditatē. lu.
xxij. Ecce ſathanas expetiuit vos vt
cribraret ſicut triticũ. Cribrũ eñ
a currēdo nomē accepit:eo q᷑ triti
cum currat per ipm̃. Tertio ꝯſide-
ratur triticũ ꝓut eſt in horreo:⁊ ſi
gnificat ſctõs q̃ ſunt in glĩa: vbi ſũt
in ſimul ꝯiuncti⁊ a vētis tentationũ
et tempeſtatibꝰ perſecutionũ ſecu
ri. Tria aũt ſunt neceſſaria vite hu
mane. ſ. triticũ:vinum et oleũ. Iſta
tria dabuntur ſanctis in glĩa. ps.

A fructu frumēti vini et olei multiplicati sunt frumentū hȝ reficere: oleū delectare vinū iocūdare. Sctī igit reficiēt i visiōe hūanitātꝫ delectabūt i cōtēplatiōe diuitatꝫ: ⁊ iocūdabūt i pñtiā tā btē societatis.

¶ Dominica in .lx. Ser. i.

Simile est regnū celoꝝ hoī prīfamilias q exijt pmo māe cōducere operios i vineā suā. Mat. xx. Dñs nr̄ sepe ad turbas in pabolis loqbat vt boni ⁊ hūiles intelligerēt: mali aūt et superbi intelligere non possent. Ad itelligētiā aūt isti⁹ pabole plura p ordinē sunt videda. Primo que sit ista vinea. Et dicēdū est q vinea signat ecclesiā: siue vniuersitatē fidelium. Esay. v. Uinea dñi sabaoth dom⁹ isrl ē. Ista aūt vinea tot palmites ptulit quot sctōs hūit. Distiguit autem dominus tria gña palmitum: vt hr̄. Joh. xv. Quidā enim sunt viti: id est christo adherentes p fidem: sed non ferentes fructum p operationē. De quibus. Omnē dī palmitem in me. s. manētem per fidē: non ferentem fructum p operationem. tollet eum. s. pr̄ meus de cōsortio btōꝝ et ponet eum in consortio dānatorum. De talib⁹ dr̄. Sap. iiij. c. Adulterine plātatiōes nō dabunt radices altas. Uocātur autē adultine plātatōes palmites ad radicē vitis crescētes. q sunt ifructuosi ⁊ inaturales. Scdi palmites sūt qui nec viti adherēt p fidē nec fructificāt p operationē. De quibus subdit. Si qs in me nō māserit mittetur foras sicut palmes. ⁊ colliget eū. s. āgeli: ⁊ i ignē mittent et ardet Isti sunt heretici ⁊ scismatici q ab ecclesia sūt p cisi. Tā pmi palmites scȝ ifructuosi. q̄ secūdi. s. precisi ad nihil sunt apti nisi ad ignē. Ezech. xv. Fili hominis quid fiet de ligno vitꝫ ex oib⁹ lignis meoꝝ. Nūqd tollatur de ea lignū vt fiat op⁹: aut fabricat: ex ea paxill⁹ vt depēdeat ex eo quodcūqȝ vas. Ecce igni datū est in escā. In talib⁹ ei hoib⁹ nō ē lignū alicui⁹ virtutis p qd fieri posset aliquod op⁹ meritoriū: nec paxill⁹ id ē vita emines ad quā vasa subditoꝝ possint pēdere p exēplū Et ideo ex quo sibi nō sunt vtiles p opa meritoria: nec aliis p exēpla nō sūt apti nisi ad icēdia. Tertij palmites sunt q viti sꝫ adherētes fructū faciūt. De qbus dr̄. Qui manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructū multū. Tales ei multum fructificāt. Tū q̄z a pr̄e qui est agricola purgant. Ibidē. oēz q fert fructū purgabit eū. s. pr̄ me⁹ vt fructū pl⁹ afferat. Tū q̄z a filio qui ē vitis vera humor ifundit. hiere. xvij. Erit tāqȝ lignū qd trāsplātat super aquas quod ad hūorem mittit radices. Tū q̄z a spū sctō q ē solar radi⁹ vue maturāt ⁊ excoquūt. Cāt. i. botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ in. ⁊c. Ad lr̄ am eū dī q sol radio recto locū illū engaddi respicit: ⁊ iō vuas exquoqt et p̄ciosum vinū facit. Scdo vidēdum est qs sit iste pater familias. ⁊ dicendū ē q de⁹ trinitas q hȝ tria palatia in quibus hȝ tres familias. Primū est celum vbi est familia filioꝝ. ps. Filij tui sicut nouelle. Scdꝫ est mūdus vbi est familia militātiū. Job vij. Militia est vita hois super terram. Tertiū ē ifern⁹ vbi ē. familia i carceratoꝝ. Esa. xxiiij. Cōgregabūtur in congregatiōe vni⁹ fascis i lacum: ⁊ claudent ibi in carcere. Uel pōt dici q iste tres familie sūt tres status saluādoꝝ. s. coniugati: continentes et virgines. Qui non ē in aliquo istoꝝ trium statuum: non est de familia dei: sed dyaboli. Tertio vidēdū est q sunt isti op rarij. et dicendum est q sunt fideles. Horum tn̄ tria sunt gña de quibus dr̄. Apo. iij. Utinā frigid⁹ aut esses calidus sed q̄ tepidus es. ⁊c. Quidā ei operātur fideliter ⁊ feruent. isti sūt ca

lidi boni opariꝝ. Ponit aūt Chriſo.
ſup Mattheū tria ſigna ꝑ que boni
opariꝫ diſcernūtur a malis. Primū
eſt: q: bonus oparius prius aſpicit
opus ⁊ poſtea cibū malꝰ aūt priꝰ hꝫ
oculum ad cibum ꝙ̄ ad opꝰ iniūctū
Sic ⁊ ſerui dei in operibus ſuis pri
us intēdūt dei gloriā: et poſtmodū
vtilitatē ſuā: mali autē econuerſo.
Scōm eſt q: bonꝰ opari' diē expen=
dit circa opꝰ ſiendū modicū autē tē
porꝫ circa cibū. Malꝰ aūt parꝝ vult
opari: ⁊ tota die comedere ⁊ iebria
ri. Sic ⁊ ſerui dei totū tp̄s dꝫt expē
dere circa ſpūalia ꝓcuranda: modi
cuꝫ autē circa tp̄alia acquirenda:
mali aūt econuerſo faciūt. Tertiuꝫ
eſt: q: bonꝰ oparius ſi forte opꝰ non
pōt perficere: erubeſcit mercedem
petere vel corā dn̄o appere: malꝰ au
tem ſiue perficiat ſiue non īpuden
ter ſe ingerit. ⁊ mercedē petit. Sic
etiam ſerui dei: ſi forte aliq̄ carnis
fragilitate impediti aliqḋ opꝰ dei
non faciunt appere corā deo in oīo
nibus erubeſcūt nec ꝓ illo ope mer
cedem a deo ſperare p̄ſumunt ma=
li autē etiam ſi nihil boni faciunt:
audacter ſe ingerunt. ⁊ dei patien=
tia ⁊ lōganimitate nimis p̄ſumūt.
Aliū opant' ne q̄t. Iſti ſunt frigidi. ⁊
mali oparū de qb' ſic dicit Aug. ſup
ps. Dicit hō miſer: nolo me cōtinē
re a malo: ⁊ volo videre dies bonos
Sic oparius tuꝰ tibi diceret. Enva
ſto iſtam vineam. Adduxiſti me ad
vineā vt faciā eam et putē ⁊ cōcidā
oīa ligna vtilia. vt non quod colli=
gas habeas: ⁊ cum fecero iſtud red
ditur'es michi laborē meū. Nōne
inſanum illū diceres ⁊ de domo tua
illū expelleres anq̄ ad falcē manuꝫ
mitteret. Tales ſunt hoīes q̄ ⁊ face
re volūt mala. ⁊ dies bonos videre
Aliq ſūt q̄ operant' negligēt'. Iſti ſūt
tepidi opariꝫ q̄ ſepe ſunt peiores ꝙ̄
frigidi. Aqua ei calida q̄ñ cōgelat'
fortius congelat' ꝙ̄ frigida ex eo ꝙ
frigus maiorē reſiſtētiā ibi īuenit:
et ideo ꝟtutē ſuā ibi fortius impri=
mit. Sic͛ et ferrū duꝝ ⁊ frigidū ꝓ=
pter eādē cām fortiꝰ ignit' ꝙ̄ ſtipula
Eodē mō q̄ñ boni efficiūt' mali: pe
iores ſunt ceteris. q: diabolꝰ in eis
fortiꝰ īprimit ſuā maliciā ꝓpt' maio
rem quā ſibi īuenit reſiſtētiā. Ma=
li aūt q̄ñ ꝯuertūt' feruētiores ſunt
tepidis: q: deꝰ fortiꝰ in eis ſuā impri
mit grām. Jō dr̄. Eccli. xlij. Melior
eſt iniquitas viri ꝙ̄ bn̄ faciens mu
lier: q: q̄ñ cōuertit' vir ſiquꝰ feruen
tius operat' ꝙ̄ molis ⁊ tepidꝰ. Quar
to videdū eſt: que ſint iſte hore. Et
dicendū ꝙ ſi vinea accipiat' allego=
rice ꝓ eccl'ia tūc ſcōꝫ Gre. mane fu
it ab adā vſq̄ ad noe. Tertia a noe
vſq̄ ad abrahā. Sexta ab abrahaꝫ
vſq̄ ad moyſē. Nona a moyſe vſq̄
ad aduētū dn̄i. Undecima ab aduē=
tu dn̄i vſq̄ ad finē mūdi. ſi ꝟo vinea
accipiat' moralr̄ ꝓ aīa tūc ſcōꝫ gre
go. mane ē itelligēda pueritia que
parꝝ clareſcit ſicut lux matutīa. ter
tia ē itelligēda adoleſcētia: q̄ ꝓficit
in calore etatis ⁊ ſplendore cogni=
tiōis. Sexta ē itelligēda iuuētꝰ que
plene calet ⁊ lucet ſicut ſol in meri=
die. Nona ē itelligēda ſenectꝰ ꝓpt'
expientiā mltā quā īuenit ſeniū q̄ i
cipit decreſcere ī calore ⁊ cognitiōe
Uñcima ē itelligēda etas decrepi=
torꝝ q̄ iuxta occaſū ē. Q: igit' deꝰ ad
bonā vitā alios ī puericia: alios in
adoleſcētia alios ī iuuētute: alios ī
ſenectute: alios ī decrepita etate ꝑ
ducit ī° diuerſis horꝫ opariꝫ ī vineā
vocat'. Quīto vidēdū ē q̄s ſit iſte de=
nariꝰ. Et dicēdū ꝙ ſcōm Remigiuꝫ.
iſte vnꝰ denariꝰ q̄ oīb' dat' ſignat vnā
beatā vitā q̄ ab oīb' ꝑcipiet' ī q̄ non
viuet vnꝰ alio minꝰ vel plꝰ ⁊ tamē
ibi erūt mlte diuerſitates merito=
rū. Dr̄ aūt denariꝰ q̄druplici rōne.
Primo rōne nomis. Denariꝰ ei dr̄ a
decē ex eo ꝙ olim decē vſuales vale
bat. ⁊ iō vita illa btā denariꝰ dr̄ q: ꝓ
obſeruatiōe decalogi dat'. mat. xix.
Si vis ad vitā īgredi ſerua mādata

Secūdo rōne imagis. Imago em̄
dei i btis imprimet̄ p assimilationē3
ad deū: ꝛ trāsformationem i ipm. ij.
Cor. iij. Nos aūt reuelata facie glo
riā dn̄i speculātes: i eādē imaginē3
trāsformamur. ꝛc. Tertio rōne scri
pture qꝛ ibi erit plena sciāꝛ cogni=
tio veritatis. j. Cor. j. Nūc cogsco ex
pte tūc aūt cogscā sicut ꝛ cognit⁹ sū
Quarto rōe figure spēe qꝛ ibi erit
plena possessio eternitatis. ioh. x. ego
vitā etnā do eis. Sexto vidēdū ē qs
sit iste pcurator. Et dicēdū q̄ ē xp̄s
inq̄tū hō. nā inq̄tū deus est pt̄famı
lias isti⁹ vinee est cū pre. Est igit̄ p
curator qꝛ ipe sicut dicit glosa inte=
linearis. pr oia dedit sibi i man⁹.
Oia. s. celestia tr̄estria ꝛ infernalia
Nā celestib⁹ pcurāt iustā remūera
tionē. Mat. xxv. Uenite bn̄dicti pa
tris mei ꝛc. Terrestrib⁹ pcurat pat
nā ppiciationē. j. ioh. ij. Aduocatū
hēm⁹ apud prē3 iesum xp̄3 iustum ꝛ
ipe ē ppiciatio. ꝛc. in īfernalib⁹ pcu
rat eternā punitionē. p̄. Reges eos
in vga ferrea. ꝛc. Septimo viden=
dum est q̄ sit ista murmuratio. ꝛ di
cendū q̄ murmuratio ex mult3 cau
sari pt̄. Prio ex motu īpatiētie. De
qua dr̄. j. Cor. x. Neq3 murmurauē
ritis sicut qdā murmurauert̄: et pe
riert̄ ab extermiatore. Ista talis mur
muratio nō erit int̄ sctōs. Grc. Re=
gnu3 celoꝝ null⁹ murmurans acce
pit: nullꝰ q̄ accipit murmurare pt̄
Secūdo causari pt̄ ex magna desi=
rii intentiōe. Est enim magna desi
derij intentio qdā cordis murmu=
ratio. Et talis murmuratio erat in
antiquis prib⁹ qui nimis intēte suā
liberationē affectabāt. Un̄ dicebat
vnus eoꝝ. Esa. lxiiij. Utinā dirum=
pes ce. et de. Istā talē murmuratio
nē hn̄t aīe sctoꝝ q̄ dicūt. Apoca. vi.
Usq3 quo dn̄e sctūs et ver⁹ nō iudi=
cas et vidi eos sanguinē nr̄m. Ter=
tio cāri pt̄ ex longa expectatiōe et
cordis suspēsiōe. Et ista et fuit i an
tiquis prib⁹ Greg. Accipiētes mur
murabāt: qꝛ āntiqui pres in īfernum
descendētes a gr̄ia dilati sūt. Quā
si ergo post murmurationē denari
um accipiūt q̄ post longa infernalia
tpa ad regni gaudia puenūt. quar
to cāri pt̄ ex āmiratiōe diuine cle=
mētie. Et ista murmuratio est ali=
qn̄ int̄ sctōs viros: q̄ vidētes q̄ deus
tā copiose ꝛ citi⁹ remūerat tarde vē
niētes q̄ sibi lōgo tpe seruiētes quō
dāmō murmurāt: dei sup hoc libe=
ralitatē et miam ammirātes. Un̄
petr⁹ murmurare potuisset q̄ latro
ipo citi⁹ ad regnū puenit. Et de ta=
li et murmuratiōe intelligi pōt qd̄
dicit hic. Quito cāri pōt ex āmira
tiōe diuie patiētie. Et hāc etiā hn̄t
sctī viri qui vidētes malos i hac vi=
ta florere quodāmō murmurāt: dei
sup hoc patientiā ammirātes. hie=
re. xij. Iust⁹ qdā tu es dn̄e si dispu=
tē tecū. quare via ipioꝝ psꝑat bn̄ est
oib⁹ q̄ puaricant̄ et iniq̄ agunt. Aba=
cuh. j. Quare respicis cōtēptores et
taces ꝯculcāte ipio iustiorē se. Uel
pōt accipi ista murmuratio p quā=
dā suppositionē3 q̄si diceret. Dato
q̄ sic murmurarēt talit̄ rn̄deretur
eis. Et q̄ iustū fuerit dabo vobis.

Sermo. iij. de eodem.

ITer vos in
vineā meā et qd̄ iustū
fuerit dabo. ꝛc. Ista v=
ba dixit dn̄s vinee illis
qui stabāt ociosi in fo
ro. Magnū quidē piculū est ociū se
ctari. qꝛ diabol⁹ q̄s ociosos inenit
mox ad op⁹ suū assumit. Un̄ monet
hiero. Sēp aliqd boni facito vt te
diabol⁹ ueniat occupatū. Aliqn̄ tn̄
dn̄s diabolū puenit ꝛ ociosos ad la
borandu3 mittit sicut hic qn̄ dixit.
Iter vos ī vineā meā. ꝛc. Et in hoc
ōndit magna dei mīa. Labor ei fuit
flict⁹ hoi pp pcm̄. Gen̄. iij. In sudo=
re vult⁹ tui. ꝛc. Et tn̄ ipm laborē no
bis ꝯuertit i meritū. p̄. Labores ma

auū tuaꝝ q̄ʒ mā. ⁊c. aug. de ciui. dei
Ineffabili dei miā ipā pena viciōꝝ
trāſit i arma v̄tutū ⁊ fit iuſti meritū
ſuppliciū pctōꝝ. In v̄bis igit̄ p̄miſ
ſis tria ſūt videnda. p̄io q̄d p vineaꝫ
ſigāificet̄. Secundo pp q̄d oparij in
vineā mittāt̄ qđ notat̄ cū dr̄. Ite et
vos ⁊c. Tertio q̄ merces eis p̄mit=
tit̄ qđ notat̄ cū dr̄. ⁊ quod iuſtū fue
rit dabo vobis. Circa p̄mū notādūʒ
q̄ p vineā ſcđʒ Bern. aīa ſiue ꝯſcia ſi
gnat̄. In vinea igit̄ aīe nr̄e laboran
dū ē: vt āputem᷒ palmites luxuriā=
tes carnalis concupiſcētie. Cañ. ij.
Tp̄s putatiōis aduenit. Proiciam᷒
lapides ſupbie. Eſa. v. Lapides ele
git ex ea ⁊ extirpem᷒ ſpinas auari=
cie. vñ dr̄ ibidē de vinea malorum.
Aſcēdēt ſup eā vepres ⁊ ſpie. In ta=
li igr̄ vinea ſic purgata naſcūt̄ bone
gēme: bōi flores bōe vue ⁊ bonū vinū
de qb᷒ dr̄ Gen. xl. Videbā corā me vi
tē in qua erāt tres ppagies ⁊ creſce
re paulatim in gēmas ⁊ poſt flores
vuas matureſcere. Tuli ḡ vuas ⁊ ex
preſſi i calicē ⁊ tradidi poculū pha=
raoni. Gēme bōe ſūt cogitatōēs bo
ne. Sicut ei gēme ſūt p̄ncipia ⁊ ori=
go oīʒ fructuū in vinea ſic bōe cogi
tatiōēs ſūt p̄ncipiū ⁊ origo oim bo=
noꝝ operꝝ i aīa. priuſq̄ ei hō aliquid
boni faciat: illđ cogitatōē ptractat
Eccl̄. ij. Cogitaui a vino abſtrahere
carnē meā. ⁊ tñ illud p̄ncipiū a no=
bis hr̄e nō poſſum᷒: ſʒ a deo petere
debem᷒. ij. Coꝝ. iij. Nō q̄đ ſufficien
tes ſim᷒ cogitare aliq̄đ a nob̄ quaſi
ex nobis ⁊c. Flores aūt boni ſūt bōe
volūtates. Cryſ. Bōe volūtates ſic
ſūt apud deū q̄admodum odoriferi
flores. Sicut aūt ex gēmis naſcunt̄
flores: ſic ex bonis cogitatiōib᷒ bōe
volūtates. et ſicut flores ſcđʒ Cryſ.
nō pñt pcedē niſi pri᷒ pcedāt gēme
ſic nec q̄s pōt hr̄e bonā volūtatē niſi
pri᷒ hēat bonā cogitationē. Dñr au
tē flores a fauonio q̄ eſt v̄et᷒ q̄ greco
noīe zephir᷒ appellat̄ q̄ flores gñat
⁊ ꝯſeruat. ⁊ venit ab occidēte. iđ mor
tē ⁊ occaſum hōis repñtat. Vel dñr
flores ſecūdū Iſido. q̄ſi fluidi: ex eo
q̄ cito reſoluunt̄. ⁊ maxie ab auſtro
ppt̄ aquaꝝ abūdātiā. vñ auſter. q̄ſi
hauriēs aquas vocat̄. p qđ dat̄ itelli
gi q̄ bōe volūtates gñant̄ ⁊ cōſeruā
tur p mortis mēoriā. reſoluunt̄ aūt
⁊ diſſipātur a nimia reꝝ abūdātia.
Vue aūt bōe ſunt fruct᷒ bonoꝝ ope
rū. Sicut ei vue naſcuntur ex flori=
bus ſic bona opa naſcuntur ex bo=
nis volūtatib᷒. Eccl̄i. xxiiij. Flores
mei fruct᷒ honorꝫ ⁊ honeſtatꝫ. Dñr
aūt vue ſcđʒ Iſiđ. q̄ſi humide: ex eo
q̄ extriſec᷒ hūore ſūt plene. ſic opa
ſeruoꝝ dei debēt eē. hūida. i. hūore
deuotiōis ⁊ charitatis plena. Hier.
xxxi. Inebriabo aīas ſacerdotū pin
guedie. Vinū aūt ſiḡt gaudiū cordꝫ
quod in pñti ex bonis opib᷒ gñatur.
Dr̄ aūt vinū ſecundū Iſido. a venas
ex eo qđ venas ſanguie replet. Ve=
ne aūt ſunt potētie aīe. Mēoria eñi
replet̄ gaudio qñ recolit bōa q̄ fecit
Intelligētia qñ i ſtatu ſalutꝫ ſe eſſe
cognoſcit. Volūtas qñ in bonis opi
b᷒ ſe pſeuerare itēdit. De iſto gau
dio quod in pñti ex bonis operib᷒
gñat̄ dicit glo. ſup illud. p̄s. In cuſto
diēdis illis retributio multa. Nō tā
tū p eis i futuro reddet̄ p̄miuʒ ſʒ ēt
hic i eoꝝ cuſtodia ē magnū gaudiū
Circa ſecūdū. ſ. pp q̄d oparij i vineā
mittātur. Notādū q̄ oparij i vineaꝫ
mitti ꝯſueuert̄ ad tria. ſ. ad putādū
ad fodiēdū et ad vindemiādū. Sic et
nos vineā ꝯſcie nr̄e debem᷒ putare
oīa vicia reſecādo. Dicit Ambr. ad
ſimplicianuʒ. Vinea reciſa fructifi
cat ſemiputata frondeſcit neglecta
luxuriat. Vinea agit̄ aīe noſtre be=
ne reciſa ⁊ putata ab oībus viciis et
peccatis: fructificat per bona opa.
Ioh. xv. Oēʒ palmitē q̄ pfert fructū
purgabit eū vt fructū plus afferat
Ozee. x. Vitis frondoſa iſrael fru=
ctus adequat᷒ ē ei. Illa eſt optima
vinea i qua fruct᷒ foliis ⁊ folia fru=
ctib᷒ adequātur. Et illa ē optia aīa

in q̄ opera verbis ⁊ verba operibꝰ
aſſimilantur. Iſte aūt fructus atten
dit̄ ⁊ foris ꝑ bonā famā: ⁊ itꝰ ꝑ bonā
ꝯſciētiā. Pro. xxiiii. Para foris opꝰ
tuū ⁊ diligent̄ exerce agrū tuū. Si-
cut ei dicit Ceſariꝰ. Quid ei ꝓdeſt
ſi exteriora nr̄a poſſidet ſerenitas
ſi interiora nr̄a tēpeſtas. vīea āt ſemi
putata. i. aīa negligēter purgat̄ trō
deſcit: q2 mlt̄a v̄ba ſꝫ pauca opa gi
gnit. Talis vīea ē maledicta hoc ſi
gnificatū ē. mat. xxi. vbi dn̄s ficꝰ nec
habēti ſola folia maledixit imo ta
lis vīea ē eradicāda ⁊ ꝯburēda Lu.
iii. oīs arbor q̄ n̄ facit fructū bonū
excidet̄ ⁊ i ignē mittet̄ vīea ẜo neg-
glecta luxuriat i palmites degn̄res
⁊ ſilueſtres ⁊ iſuꝑ oriunt̄ ibi ſpīe et
vepres. vn̄ dr̄ Eſa. v. Nō putabit̄ ⁊ n̄
fodiet̄ ⁊ aſcēdēt ſuꝑ eā vepres ⁊ ſpi-
ne. vepres ſcd̄ꝫ iſido. dicūtur q̄ſi vi
p̄rēdētes. Spine dicunt̄ a ſpica ꝓpt̄
acuitatē. Qn̄ igr̄ ꝯſciētia nō purgat̄
oriunt̄ ibi tētatiōes carnales aīam
vi p̄rēdētes i. violēter capiētes ori
unt̄ etiā ibi tētatiōes ſpūales acute
aīaꝫ ꝑforātes. Talis etiā vinea effi
cit̄ ſilueſtris q2 nō ꝓfert vuas ſꝫ la-
bruſcas. iſa. v. Expectaui vt faceret
vuas ⁊ fecit labruſcas. dr̄ aūt labru
ſca a labris viaꝝ. q2 tales aīe effici-
untur ſilueſtres vt nichil ſpirituale
ſapiāt. i. cor. ii. Animalis hō nō ꝑci
pit ea q̄ ſūt ſpūs dei. Et efficiunt̄ de-
mōibꝰ ꝑuie vt ꝑ eas icedāt iob. xix.
Uenerūt latrōes ⁊ fecerūt ſibi viā ꝑ
uie. Scd̄o d̄bemꝰ ip̄aꝫ vineā nr̄aꝫ fo
dere. Sūt aūt huiꝰ vīee foſſores q̄t
tuor. Primꝰ eſt pudor q̄ hꝫ terrā cor
dis mollificare. Qn̄ ei pctōr cogi-
tat ſui ſtatꝰ horribilitatē: ideo ꝯcipit
magnū ruborē. Roma. vi. Quē er-
go fructū habuiſtiſ tūc i illis i q̄bus
nūc erubeſcitiſ. Talis g̃ rubor t̄raꝫ
aīe durā hꝫ emollire iob. xxiii. Deꝰ
emolliuit cor meū ⁊ oīpotēs ꝯtur-
bauit me. Deīde accedit ſcd̄s foſſor
ſcꝫ dolor q̄ cor emollitū hꝫ ſcindere
poſtq̄ em̄ t̄ra dura emollita fuerit

faciliꝰ ſciditur. Johel. ii. Scindite
corda vr̄a ⁊ nō veſtimenta nr̄a. ſ. tm̄.
Qui ei ſcidit corda ſcidit ⁊ veſtimē
ta. i. exteriora opa: ſꝫ nō ecōuerſo.
Deīde accedit t̄ciꝰ foſſor. ſ. timor q̄
oēs lapides. i. oīa pctā q̄ i corde ſciſ
ſo ⁊ defoſſo inuenerit hꝫ extra ꝓiice
re Ec. i. Timor dn̄i expellit pctm̄ de
inde accedit quartꝰ foſſor. ſ. amor
dei q̄ oēs palmites infructuoſos ad
radicē vitis ſubortos. i. oēs amores
mūdanos hꝫ euellere ⁊ eradicare.
aug. Qui biberit de flumio ꝑadiſi
cuiꝰ gutta maior ē occeāo reſtat vt
i eo ſitiſ mūdi ꝑ itꝰ extīcta ſit. Ter
cio debemꝰ vineā nr̄aꝫ vindemiare.
i. opa nr̄a colligē ⁊ deo offerre. Sed
hodie ſūt tres mali vindemiatores.
ſ. auaricia. luxuria ⁊ ſupbia ꝓ. Uin
demiāt eā oēs q̄ ꝑtergrediūtur viā
exterlauit eā ap̄ d̄ ſilua ⁊ ſigłar ſe-
rꝰ depaſtꝰ ē eā. ambulātes ꝑ viā ſūt
auari q̄ n̄ ceſſāt diſcurrē vt diuitias
poſſint augere. et ē mirabile q2 i via
ꝑedū q̄to q̄s ſenior tāto debilior eſt
In via aūt lucroꝝ q̄to q̄s ſenior tan
to ardētior. Aper de ſilua porcꝰ eſt
ſilueſtris: q2 ſignificat luxurioſū q̄ ef
ficit̄ hō porcinꝰ ⁊ imūdus. Sigula-
ris ferus eſt ſuperbꝰ q̄ vult ſingula
ris eſſe ⁊ nullū ſuper ſe habere. Et
ē ferus. i. crudelis: q2 ceteros vult
opprimere ⁊ hūiliare Iſti tres vin
demiant iſtā vineaꝫ: ita q2 chriſtus
vix i ea pōt aliquem reperire race
mū. Michee. vii. c. Ue mihi q2 factꝰ
ſū ſicut q̄ colligit in autumno race-
mos vindemie. Circa tertium. ſ. mer
cedē q̄ operariis ꝓmittit. ❡ Notā-
dū q2 tres ponuntur hic operario-
rū. Quidā em̄ ſūt q̄bus dn̄s ꝓmiſit
denariū diurnū illis. ſ. qui mane. i.
i pueritia deo ſeruierāt ⁊ ſemꝑ ꝑſe
uerauerūt. Denariꝰ em̄ diurnꝰ dicit̄
merces q̄ debet̄ pro labore diurno.
i. ꝑ totā diē. hoc ē ꝑ totam etatem
exhibito. eſt em̄ labor matutinus il
loꝝ. ſ. qui in ſua pueritia vl̄ iuuen
tute deo ſeruire icipiūt ſꝫ poſtea dn̄i

giunt. Ozee. vi. Miā vr̃a q̄ſi nubes
matucia: et quaſi ros mane ptranſi-
ens. Eſt labor veſptin⁹ illoꝝ. ſ. q̄ in
ſua ſenectute cū toto corde ad deū
redeūt: quoꝝ ſeruitiū deus hʒ acce
ptū. ps. Eleuatio manuū mearū ſa
crificiū veſptinū. Eſt labor noctur-
nus coꝝ. ſ. qui male agunt. Joh. iii.
Oīs qui male agit: odit lucē ꝛc. Ta
lia opa nocturna ſūt abiicienda. Ro.
xiii. Abiciam⁹ opa tenebrarū, ꝛc.
Eſt em̄ labor diurn⁹ eoꝝ. ſ. qui to-
tā vitā habēt clarā ꝛ lucidā. i. Thi.
v. Oēs vos filii lucis eſtis ꝛc. ¶ Se
cūda dr̃ia eſt illoꝝ opariorū quib⁹
dn̄s ꝓmiſit qđ iuſtū eſt: ſicut illis q̄
tertia ſexta ꝛ nona hora venerunt
quos de⁹ remunerat vt iuſticia req̄
rit cōſiderādo multitudinē operis
ps. Secundū multi. manuū operuꝫ
mearū rem̄. Radicē charitatis: qꝛ
de⁹ nō reſpicit q̄ntū ſꝫ ex q̄nto: ſicut
ptꝫ ī vidua q̄ pl⁹ dedit: qꝛ cū maiori
affectu dedit: vt habetur Luce. xxi.
Diuturnitatē laboris. vn̄ iſti cōq̄re
bant dicētes pares illos nob̄ feci-
ſti q̄ portauim⁹ pondus diei ꝛ eſtus
Sap. xi. Oīa ī numero ī mēſura ꝛ in
pōdē diſpoſuiſti. De⁹ eī in remune
ratiōe nō attēdit mēſurā tp̄is ne nu
meꝝ opis: ſꝫ pond⁹ amoris. Tertia
differētia ē illoꝝ q̄b⁹ dn̄s nihil ꝓmi
ſit illoꝝ. ſ. q̄ ī hora vndecima hoc eſt in
etate decrepita venerūt tales eī nihil
ex debito petere pñt: ſꝫ q̄cq̄d eis dn̄s
dōat ex gr̄a dōat. Sufficit em̄ talib⁹
ſenib⁹ qꝛ a deo regāt̄ iuxta illō. Se-
nex puerꝫ portabat: puer aūt ſenē re
gebat. Qđ a deo n̄ derelinquant. ps.
Uſqꝫ ī ſenectā ꝛ ſeniū de⁹ ne dereli
q̄s me. Qđ a deo non ꝓiciātur. ps.
Ne proiicias me in tēpore ſenectu-
tis. ¶ Sermo. iii. De eodem.

Cum ſero fa-
ctū eſſet dixit dn̄s vinee
curatori ſuo per iſtaꝫ
vineā ītelligere poſſu-
mus phiāꝫ in qua ꝑ diuerſas horas
oparii cōducunt. dum alii in pueri
tia: alii in iuuētute conuertuntur.
Ad iſtā āt pniam aſſumēdā eccle-
ſia hodie ī officio miſſe nos īducit
v̄bis exēplis: ꝛ ꝓmiſſis. Nā ī epl̄a
nos v̄bis exhortat ad curandam ꝑ
pnie opera ad certādū ꝯ dyaboli tē
tamēta. In euāgelio āt ad laborā-
dū ī vinea. i. in ꝯſciētia. Scd̄o īducit
nos ī exēplis: adducēs nob̄ ī exem
plū tres magnos pctōres q̄ totū offi
ciū miſſe ꝯpoſuerūt ſcꝫ dauid q̄ ꝯpo
ſuit introitū ne q̄s deſpet ꝑp peccatū
luxurie paulū q̄ ꝯpoſuit epl̄aꝫ ne q̄s
deſpet ꝑp pctm̄ ſupbie. Et Matth.
q̄ ꝯpoſuit euāgeliū ne q̄s deſpet pro
pt̄ pctā auaricie. Tertio eccl̄a īdu
cit nos ad penitentiā ꝓmiſſis. Pro
mittit em̄ laborāti denariū. Currē
ti brauiū: ꝛ pugnāti coronā. iſtud āt
tēp⁹ ſeptuageſime rep̄ſētat tēp⁹ ꝑ-
uaricatiōis ade: ꝛ tēp⁹ nr̄e pnie. Qꝛ
eī rep̄ſētat tēp⁹ ꝑuaricacionis ade
eccl̄ia depōit cātica leticie. ſ. All'a.
Gl̄ia ī excel. Te deū lau. All'a q̄dē
ē cāticū celeſtis patrie. Tho. oēs vi
cos tuos. ſ. hieruſalē. All'a cātabit
Gl̄ia in excelſis deo ē cāticū leticie
āgelice. qꝛ illō āgeli ī xp̄i natiuita
te decātauerūt. Te deū laudam⁹ ē
cāticū vniuerſale creature: qꝛ oēs
creature ad laudādū deū illic ītro-
ducūtur. Jđ illa tria cātica ſubticē
tur ad oñdēdū q̄ hō ꝑ pctm̄ ꝑuat⁹ ē
celeſti patria ſocietate āgelica ꝛ lau
de diuina. Iſtud etiā tēp⁹ rep̄ſētat tē
p⁹ nr̄e penitētie ī qua q̄dē debem⁹
mutare leticiā ī ſalubrē triſticiaꝫ.
Eccle. iii. Tēp⁹ flēdi ꝛ tēp⁹ ridēdi.
Uiri eī pfecti habēt tres leticias q̄
ꝑ illa tria cātica ſupius poſita deſi
gnātur. hñt eī corda leta: leta v̄ba ꝛ
leta opa. Sed viri penitētes debēt
leticiā cordis ꝯuertere ī amarā ꝯtri
tionē. leticiā oris ī pctōꝝ ꝯfeſſionē
Leticiā opis ī laborioſā ſatiſfactio
nē. Ipi aūt penitētes ꝑ laborē pnie
a deo recipiunt mercedē ſalutis et
ne. De q̄ intelligitur verbum ſupla-

uo poſitū ſ. Cū ſero factū eēt. Ubi ſex ponūtur. Primo tēporis opportunitas cū dr̄. Cū ſero factum eſſet. Per ſero itelligitur finis ſeculi vel mortis cuiuſlibꝫ. In ſe ei dies finit: hō i domū ſuā igreditur ⁊ ab opibꝰ q̄etat. Sicut ēt tūc finit dies mutabilitatꝫ. Deut. xxxii. Adeſſe feſtināt tpa. Dicunt aūt ſcḋm Iſid tempora a tepēdo. Uocant etiā curricula: qꝛ nūq̄ ſtāt. Nā in p̄ſēti ſūt homies tepidi i charitate fraterna: ⁊ currētes ad vitia ⁊ pcā. Mat. xxxiiij Abūdabit iniq̄tas. Ecce q̄ currentes ſūt ad vitia et refrigeſcet charitas multoꝝ. Ecce q̄ tepidi i charitate fratna tūc aūt tpa feſtināt adeē qꝛ tūc ſācti viri erūt ſtabiles i etnitate: ⁊ feruētes in amore. Tūc etiā hō ingredit in domuꝫ ſue eternitatis. Ec. xii. Ibit hō in domuꝫ etnitatis ſue tūc etiā hō quietatur a labore cuiuſlibet opis. Apo. xiii. Amō iaꝫ dt ſpūs ⁊c. Scḋo ponit vocātis curialitas cū dr̄ voca. Quaſi dicat non expectes q̄ ipi mercedē petāt: ſed tu eos voca ad dctē ad cenam ⁊ ad mercedē. Ad iſta ei tria operarii cōſueuerūt vocari. Nā ſcḋꝫ Bern̄ tria erūt i ſāctꝫ ſcꝫ reqes a labore ⁊ hoc ē vocari ad reqeꝫ Eſ. xxxii. Sedebit ppl's meꝰ i pulchritudie pacis i tabernaculis fiducie i reqe opulenta Jocunditas de etnitate ⁊ hoc ē vocari ad cenā q̄ erit tā noua ⁊ tā iocūda. Apo. xix. Beati q̄ ad cenā nuptiarū agni vocati ſunt. Securitas de eternitate: ⁊ hoc ē vocari ad mercedē. i. ad denariū i q̄ ratiōe iocūditatis etnitas deſignat. Tertio ponitur remuneratoꝝ dignitas cū dicitur. Operarios: iō ei digni ſunt etna remuneratiōe qꝛ nō fuerunt ocioſi ſꝫ i cōtinuo labore. Ocioſis ei nō competit habere remuneratiōneꝫ ſuaꝫ niſi i iferno. Nō ei ꝯpetit eis eſſe in mūdo: qꝛ locꝰ ē laboris. Job v. hō naſcitur ad laborē. nec eē i celo. qꝛ datur laborātibꝰ ſicut pꝫ hic. x. vlt. Laudēt eā i portis opa eiꝰ nec eſſe i treſtri paradiſo: qꝛ hō ibi poſitꝰ fuit ad opandū. Geñ. ii. vt oparet ⁊ cuſtodiret illō. nec eē i purgatorio qꝛ ibi ñ purgātur niſi laborātes. ſ. In labore hoīꝫ ñ ſūt. relinq̄tur ḡ q̄ erūt i iferno q̄ ñ ē locꝰ ad opādū: ſꝫ ad recipiēdū Ec. ix. Qdcūq̄ pōt manꝰ tua facē iſtant opare qꝛ nec opꝰ ⁊c. quarto pōitur debiti ꝓcioſitas cū dr̄. redde illis mercedē. ſ. denariū. i. vitaꝫ beatā q̄ p denariuꝫ ſignificat. Prio qꝛ ibi erit apta claritas iō dr̄ diurnꝰ a dye. q̄d ē clarꝫ. ij. cor. iii. in eādem imaginē trāſformamr̄ de claritate i claritatē. nā de clara viſiōe hūanitatꝫ itrabimꝰ ad clarā ꝯtēplationeꝫ diuītatꝫ ⁊ de clara ꝯtēplatiōe diuinitatꝫ trāſibimꝰ ad clarā viſionē hūanitatꝫ. ſcḋo ſignificat p dnariū qꝛ ibi erit dl'cis ſuauitas i hac e vita nihil dulciꝰ amat ab auarꝫ q̄ mūnꝰ. et i vita btā nihil dulciꝰ amabit q̄ deꝰ Aug. d diſciplia xp̄iana vidō ſic vos amare pecuniā vt iubēte amore pecūie labores ſuſcipiatꝫ ieiunia toleretꝫ mare trāſeatꝫ. vētis ⁊ fluctibꝰ vos ꝯmittatꝫ. ſic me amare plꝰ volo amari ait dñs i ꝓuerbūs loq̄r. auarrꝫ loq̄r. tertio deſignet p denarium qꝛ ibi ē plēa copioſitas. nā ſcḋꝫ opinionē vl'gi hita pecunia hñtur vniuerſa qꝛ i pecūia oia ꝯtinent: ⁊ ipā hita oia hñtur. ſic ⁊ i deo oia ꝯtinētur et ipſo hito oia hñtur. Exodi. xxxiij. ego oñdā tibi oīe bonū. Anſ'ama vnū bonuꝫ i q̄ ē oīe bonū ⁊ ſufficit tibi iſte aūt denariꝰ dr̄ fuiſſe vnꝰ qꝛ oēs habebūt idē celū ad hitādū: ſꝫ tñ ibi ſūt diuerſe māſiōes. ioh. xiiij. In do. pa. m. mā. m'. ſūt. oēs habebūt eādē claritatē ad ꝯtēplādūꝫ ſicut tñ ſtella differt i claritate a ſtella. ſic ⁊ reſurrectio mortuoꝝ vt dr̄. i. cor. xv. oēs habebūt eādē ſuauitatē ed l'cedinē ad fruēdū: ſꝫ tñ alia ē dulcedo rorꝫ alia lactꝫ alia mellis. iſtā tplicē differētiā tāgit eccl'ia cū dt. In illa die ſtilabūt mōtes dulcedi-

nē.i.rorē dulcē.⁊ colles fluēt lac et
mel.⁊ ē ſumptū iohel.vlti. Sicut ei
ī illis trib⁹ eſt grad⁹ ī dulcedīe ſic
⁊ ī beatis grad⁹ erit ī diuina ſuaui=
tate. Quīto ponit penitētiū magna
ꝯſolatio cū dr̄. Sic erunt nouiſſimi
primi Sepe eñ illi q̄ ad penitētiam
tardeveniūt citius remunerant ꝙ̄
illi q̄ tēpeſtiue veniunt:q: citius de
corpe exeūt. Citi⁹ eñ latro ē remūe
rat⁹ ꝙ̄ petr⁹. Ul'illi q̄ ſūt nouiſſimi
in oculis ſuis:ſūt ꝑmi in oculis dei.
i.Reg.xv. Nōne cū paruul⁹ eſſes in
oculis tuis:caput ī tribub⁹ iſrael fa
ct⁹ es Ul'illi q̄ ſūt nouiſſimi iudicio
hoīz ſepe ſūt ꝑmi iudicio dei: q: de⁹
nō ꝯſiderat exſtiora corpis:ſz iterio
ra cordꝫ.i.Reg.xvi. Hō eñ videt ea
q̄ parēt de⁹ aūt ītuet cor. vl'pōt dici
q̄ erūt nouiſſimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouiſſi
mi:q: ſepe illi q̄ tarde ad pniazveni
unt tpe ꝑcedūt alios ī feruore, Sex̄.
faciam⁹ q̄ aliqñ ī itiere fieri ꝯſue
uit:vt q̄ tardi⁹ exiuerīt velocitate cō
pēſāt morā, Bed. Erūt ꝑmi.⁊c. mlti
pri⁹ feruētes poſtea torpēt:mlti pri
us frigidi poſtea iardeſcūt. mlti in
ſclo deſpecti:ī futuro ſūt glificādi.
aliꝗ apō hoīes glorificādi ī futurum
ſūt dānādi ſexto pōit ꝑſumētiū ma
gna tīoris ꝯcuſſio cū dr̄ Mlti ſūt vo
cati.⁊c. Ad q̄nꝙ ei ſum⁹ vocati. pmo
vt ī celeſtes reges ⁊ epōs eligamur
i.pe.ij. Uos eſtꝫ gen⁹ electū:regale
ſacerdotiū videm⁹ aūt q̄ ad electio
nes regū ⁊ epiſcopoꝝ mlti vocant⁊
tñ vn⁹ ſol⁹ eligit. ſic etiā mlti vocan
tur ad fidē:ſz pauci eligunt ad rega
lē ⁊ celeſtē dignitatē. Scd̄o ſum⁹ vo
cati vt ī ſtadio eccl'ie militātꝫ viam
mādatoꝝ dei curram⁹. videm⁹ aūt
q̄ mlti vocant ad ſtadiū:ſz tñ vn⁹ ac
cipit brauiū. vt dr̄.i.coꝝ.ix.c. Sic et
mlti ſt.voca.vt ꝑviā fidei ⁊ māda=
torū dei velocit currāt ſz tñ pauci ꝑ
ſeuerāt. Un⁹ ei.i.ꝑſeuerās ſcdꝫ gl.
accipit brauiū ſiue palliū celeſtꝫ vi=
ctorie ⁊ dignitatꝫ etne Tertio ſum⁹
vocati vt ī area militātꝫ eccl'e pur=
genur ⁊ emūdemr luc.iij. Cui⁹ vētī
labrū ī manu ei⁹ ⁊ purgabit areā ſuā
videm⁹ aūt q̄ mltū de palea reliqui
tur:⁊ paꝝ de tritico ī horreo recōdi
tur. Sc etiā ſūt mlti q̄ bōis opib⁹ va
cui exiſtētes reliquunt ⁊ ꝯburūt pau
ciſſō ī dei horreo recondent. Lu.iij.
Cōgregabit triticū ī horreū ſuū.⁊c.
Quarto ſum⁹ vocati vt ī domo cele
ſti tāꝙ̄ viui lapides edificemr.i.pe
ij.ipſi tāꝙ̄ viui lapides ſupedifica=
mini domos ſpūales. Dom⁹ aūt ce=
leſtꝫ ñ edificat niſi de lapidib⁹ ꝑcio
ſis. Thob.xiij. Ex lapidib⁹ ꝑcioſis
oīs circuit⁹ muroꝝ videm⁹ aūt q̄ ml
ti ſūt lapides ꝯmūes:ſz pauci ſūt ꝑ=
cioſi. ſic ad edificādū celeſtē domū
mlti ſūt vocati ſz tñ lapides cōes ſt
q̄ hñt tm̄ fidē ⁊ ñ opa q̄ reliquunt⁊ de
eis dom⁹ ifernalis edificat. Pauci
ſūt lapides ꝑcioſi q̄ fidē hñt ⁊ opera
hi ī celeſte edificiū aſſumūtur. Quī
to ſum⁹ vocati vt celeſtē patriā itro
eam⁹. Uidem⁹ aūt q̄ mlti filioꝝ iſ=
rael ad trā ꝑmiſſiōis fuerīt vocati
ſz pauci ad itrādū electi fuerīt ei vo
cati ex egypto hoc ē educti ſexcēta
milia ꝑter puulos ⁊ familiā quoruz
nō eſt nūer⁹:ſz tñ duo electi ad in=
trādū. Et ratio eſt. via q̄ ducit ad ꝑ
ditionē nimis ē lata q̄ aūt ducit ad
vitā ē nimis āguſta. mat.vij. Lata
porta ⁊ ſpacioſa via q̄ ducit ad ꝑdi=
tionē ⁊ mlti ſunt q̄ intrāt ꝑ eā angu
ſta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitaz
et pauci ſūt qui ineniunt eam.⁊c.

¶ Dñica in ſexageſima. Ser.i.

Exiit q̄ ſemi=
nat ſemiare ſemē ſuuz.
Luc.viij. Conſuetudo
dñi fuit ſepe ī parabolis
loq̄ ad tbas:vt morē paleſtinoꝝ vbi
ꝑdicabat gereret vt diuīa myſteria
indigis nō pāderet. vt bōis ⁊ hu mi
lib⁹ excitādi ſe occaſionē preberet:
qō dicebat memorie melius iprime
ret. Eſt aūt parabola ſicut hiero.
dicit Reꝝ gñe ſiue natura diſcrepā

tiū ſub aliq̄ ſimilitudīe facta cōpa-
ratio. Et ſubdit hie. Parabola gre-
ce ſimilitudo latīe dr̄: vt qn̄ qđ itel-
ligere volum᷒ p aliquā cōparatiō-
nē idicam᷒: vt ferro aliquod duruz
velocē vētis ꝯparam᷒ ꝛ auib᷒. i iſta
aūt pabola mētio fit de tribus. ſ. de
ſeminatore de ſemine ꝛ t̄re varieta
te in hoc aūt primo ſermone ageť
de ſeminatore in ſecundo de ſemīe
in tertio de terre varietate. Semia
tor aūt ꝓprie xp̄s eſt. Predicator ei
potius cophin᷒ ſemiatoris q̄ ſemi-
nator. Aug. i li. de doctrina chriſtia
na ſic ait. Per quē ille ſemiat q̄d ſū
ego niſi cophinus ſemiantis. Ille
in me pōere dignat᷒ ē qđ vobꝫ ſpar
go: nolite attēdere ad vilitatez co-
phini ſꝫ ad charitatē ſeminis ꝛ po-
teſtatē ſeminatoris Ad bonū autez
ſemiatorē q̄ttuor requiruntur que
fuerūt in xp̄o. Et in p̄ſenti euange-
lio denotanť. Primum ē magna di-
ligētia: qđ notatur cū dicitur. Exiit
Bon᷒ eīm ſeminator nō debet ocio
corpe ſꝫ ad agros ſeminādos freq̄n
ter exire. Sic xp̄s tanq̄ bon᷒ ſemi-
nator exiuit primo de ſinu patris ꝛ
vēit i agrū vt i ꝟginalis, Et ibi tria
ſemīa ſemiauit ſcꝫ eternū antiquū
e nouum diuinitatem ſuam. q̄ eſt et
na. Carnem ſuam que eſt antiqua
id eſt ab adam traducta. Et animā
ſuam que de nouo fuit creata De
his tribus ſeminib᷒ tāq̄ ex tribus
farinis ſcꝫ eterna: antiqua: et noua
factus eſt ille panis celeſtis qui di-
cit iohānis ſexto. Ego ſum panis vi
uus q̄ de celo deſcēdi. Quod ſignifi
catū ē. Gen. xviii. Accelera tria ſa
ta ſimile ꝯmiſce. ꝛ fac ſubcinerici-
os panes. Tūc eīm. Sata. i. btā ꝟgo
tria ſata farine ꝯmiſcuit. qn̄ xp̄ꝫ exi
ſtētē in his trib᷒ ſubſtātiis de ſuis
viſcerib᷒ generauit. Scđo exiuit de
vtero ꝟginis ꝛ venit in mūdū por-
tās ſecū tria ſemīa. ſ. ſemē doctrine
grē ꝛ mie. Mūd᷒ q̄dē erat m̄lꝫ erro
rib᷒ circūdat᷒ dei inimic᷒ ꝛ dyaboli

ſeruus idō xp̄us de paďiſo attulit ſe-
mē doctrie vt oēs errores dyaboli
diſſolueret. i. ioh. iii. In hoc appuit
fili᷒ dei vt diſſoluat opa diaboli. P-
pť hoc ei officiū venit i mūdū vt. ſ. ſe
mē doctrie p mūdū ſpargeret. Lu-
ce. iiii. Aliis ciuitatib᷒ oportet me
euāgelizare regnum dei: q̄ ad hoc
miſſus ſū. Scđo attulit ſemē grē: vt
mūdū dei inimicū iuſtificaret ꝛ re
cōciliaret. Epheſe. ii. Grā ei ſalua-
ti eſtis p fidē Ad titū. iii. Iuſtifica-
ti grā ipſi᷒ heredes ſim᷒. Tertio at
tulit ſemē mie vt mūdū de ſeruitu-
te dyaboli redimeret. ps̄. Apud dn̄m
mia ꝛ copioſa apud eū redē. Ad Ti
tū. ii. Scđꝫ ſuā miaꝫ ſaluos nos fe-
cit. De his trib᷒ dr̄. i. Cori. i. Qui fa
ctus ē nobis a deo ſapiētia ꝛ iuſticia
ꝛ ſctificatio ꝛ redēptio. Sapiētia in-
q̄tū mūdū illuminauit. Iuſticia ꝛ ſcti
ficatio inq̄tū mūdū iuſtificauit ꝛ re
cōciliauit Redēptio inq̄tū mūdū re-
demit. In huius ſctificationez de
xp̄i corpe dū eēt in cruce tres fōtes
emanauerūt. ſcꝫ aqua ſanguis ꝛ la
chryme per aquā itelligiť ei᷒ ſapiē
tia ſiue doctria q̄ mūdū ab errorib᷒
abluit. Ezechie. xxxvi. Effūdaꝫ ſup
uos aquā mūdā. Effluxit ſanguis q̄
vos redemit. Appoc. v. Redemiſti
nos i ſanguine tuo. Effluxeꝛt lachri
me qb᷒ nos patri recōciliauit heb.
v. Cū clamore valido ꝛ lachrymis
offerēs: exaudit᷒ eſt p ſua reueren
tia Tertio poſt ſuā reſurrectionez
exiuit de mūdo ꝛ vēit i celū: ꝛ lꝫ i agro
celeſti plātaſſet tantū lilia āgelorū
poſt aſcēſionē tamē ibi plātauit ro
ſas martyrū Eccle. xxiiii. q̄ſi plāta
tio roſe i hierico. Violas ꝯfeſſorū ꝛ
lilia ꝟginū. Cañ. ii. Ego flos cāpi q̄
ad prios. Liliū ꝯualliū q̄ ad ſecun-
dos. Vł pōt dici q̄ deus hꝫ q̄ttuor
agros ſcꝫ celū terreſtrē paradiſum
mūdū ꝛ virgīs vterū in celo ſemina
uit naturā āgelicā. Sꝫ aliq̄ eoꝝ fa-
cti ſūt tāq̄ terra ſec᷒ viā dum ſuper
ne cogitatiōes p eos tranſitū fece-

rũt:⁊ ſic mala volucris.i.ſupbia il-
lud ſemẽ deuorauit.i treſtri para-
diſo ſeīnauit ꝑmos parẽtes:ſ; qñ nõ
dũ hẽbãt altitudine tre.i.pleitudi-
nẽ gr̃e ꝯſũmate.orto ſole tẽtati ꝺis
diabolice aruerũt.i agro mũdi.ſemi
nauit gen⁹ hũanũ:ſ; fere oẽs a ſpi-
nis diuitiaꝝ ⁊ ſollicitudinũ ſu ffocãt
i agro vẽi ꝟgīalis ſemiauit ſeipũ
i q̃ fuit clauſura oīmode cuſtodie.al
titudo tre.i.ꝯſũmatio gr̃e i q̃ nulle
ſpie ſollicitudis fuerũt mũdãe.Et iõ
ei⁹ tra fecit fructũ triceſimũ iquã-
tũ matrimõio ꝯiuncta. Sexageſi-
mũ inquantũ fuit poſtmodũ vidua
derelicta ⁊ tamẽ ſemp erat ꝟgo in
corrupta:⁊ cẽteſimũ iquãtũ fuit vir
go ꝑpetua.Secũdo requirit i bono
ſemiatore magna ꝑitia:quod nota
tur cũ dicit:Semiare ſemẽ ſuũ. Pe
ritia aũt ſeminãdi non acquirit ex
vno actu ſemiandi:ſ; ex frequenti
vſu ſeminãdi Chriſtus eñ a princi
pio mũdi ſeminare icepit Nam ſe
minauit pⁱo patriarchas poſtea ꝓ
phetas:deĩde apoſtolos:deĩde mar
tyres:deide ꝯfeſſores deide virgi
nes. In ſuper i ipſis ſua ſemina ſe-
minauit. Nã i patriarchis ſemina
uit magnã fidẽ ⁊ miſericordiã i ꝓ-
phetis magnã ſapiẽtiã i apoſtolis
magnã plenitudinẽ gr̃e in martyri
bus magnã ꝯſtãtiã in confeſſorib⁹
magnã tẽperãtiã in virginib⁹ ma-
gnã mũdiciã.iſta ſignificant.Eſay.
xxviii. Nunq̃d tota die arabit arãs
⁊ ſeret ꝓſcindet ⁊ ſarciet humũ ſuã
Nõne cũ adequauerit faciem eius
ſeret gith ⁊ cyminũ ſparget ⁊ põet
triticũ ꝑ ordinẽ ⁊ hordeum ⁊ miliũ
⁊ viciã in finib⁹ ſuis. Gith ſecũdũ
glo.ẽ gen⁹ leguminis ſimile cymi-
no in quãtitate:ſed nigri coloris et
i pane dulcorãdo ſpargit.Cyminũ
ſemẽ aromaticũ ⁊ mediciale.Tri-
ticũ ſcd̃m iſido.dicit tritura eo ꝙ in
area terit ⁊ purũ in horreo colloca
tur.Vicia ſcd̃m eũdẽ dicit a victoria
eo ꝙ tunc victores inde coronabã
tur.Miliũ ſecũdũ eundẽ dicit a mul
titudie:vel ſcd̃m quoſdã a mille eo ꝙ
vnũ gnũ ſeminatũ ſepe i mille ꝯſur
gat.Hordeũ dr̃ q̃ſi aridũ. Tũc igit
de⁹ ſeminauit gith.qñ patriarchas
dedit q̃ mundũ inſipidũ ſua fide dul
corauerũt.Tũc ſeminauit cyminũ
qñ ꝓphetas ꝓduxit qui medicina-
lia verba habẽtes multos ſanaue-
rũt Tũc ſemiauit triticũ quãdo a-
poſtolos dedit q̃ tribulatiõib⁹ triti
reponi i horreo celeſti puriſſimi fu
erũt Tũc ſemiauit viciam quãdo
martyres ꝓtulit q̃ victores exiſten
tes coronã vite acq̃ſierũt. Tũc ſemi
nauit miliũ quãdo cõfeſſoꝝ multi
tudinẽ adduxit:q̃ ẽ tãta vt nũerari
nõ poſſit.Apocal.vii.Vidi turbam
magnã quã dinumerare nemo po-
terat Tũc ſemiauit hordeũ qñ vir-
gies ꝓtulit q̃ ab oĩ hũore ꝯcupiſcẽ-
tie ſua corpora deſiccauerũt ⁊ arida
fecerũt.Quotidie etiã iſte ſemina
tor corda nr̃a ſcidẽ nõ ceſſat: ⁊ ſctã
deſideria ſeminatꝰ ſꝑmiſit.Eſay.
xxviii. Nũquid tota die arabit a-
rans ⁊c.Tertio requirit i ſemiato
re bono magna ꝓuidẽtia:vt ſcilicet
traz diligẽter colat:qḋ notat cũ dr̃:
Aliud cecidit in terrã bonã:⁊ ortũ
fecit fructũ cẽtuplũ.Tres ei agros
de⁹ nobis dedit.ſ.corpus animam ⁊
paupes:vt ſcz corpus ſeminem⁹ pu
ritate ⁊ mũdicia.Animam ſuauita
te ⁊ deuotione in eterna Pauperes
pietate ⁊ miſericordia. et ſi iſti agri
taliter fuerit ſemiati centeſimum
fructũ reddent Centeſim⁹ eñ fru
ct⁹ debet virginibus q̃ corp⁹ ſuum
diligenter excoluerũt. Sicut enim
nũer⁹ cẽtenari⁹ de leua ad dexterã
tranſit:⁊ circulũ facit. Sic virgini
tas hominẽ de conditione humana
tranſire facit in dignitatẽ angelicã
⁊ celeſtem acquirit coronam.Debe
tur eñ ꝯtemplatiuis.vnde dicitur
Gen̄.xxvi.Seuit autem yſaac i ter
ra illa:⁊ inuenit in illo anno centu-
plũ.Iſaac qui interꝑtatur riſus ſi-

gnificat virũ ꝯtẽplatiuũ qui facit ri
ſuz ɗo gaudiũ ãgelis ⁊ ipſe etiã gau
det in corde ſuo. Debet etiã paupe
rib⁹ xpi: qui oĩa propter deũ reliq̃=
rũt ⁊ pauperibus dederunt Math.
xix. Oĩs q̃ re liq̃rit domũ ⁊c. centu
plũ accipiet: ⁊ vitã eternam poſſi=
debit. Sed ſicut dicit Chryſo. Non
videt fuiſſe ꝓuidẽtia ſecus viã. vel
ſupra petrã vel iter ſpinas ſemiaſ=
ſe. Et ad hoc triplex ratio aſſignat
Una ẽ q: ſicut ille qui ſeminat ſine
diiudicatiõe mittit ſemina; ſic p̄di=
cator nõ debet diiudicare diuitẽ vł
paupez ſtudioſũ vel deſidẽ. Roman.
i. Grecis ac barbaris: ſapiẽtib⁹ ⁊ in
ſipiẽtib⁹ debitor ſũ. Scḋa ratio q:
quãtuz ad ſeminationẽ materialez
ſecundũ eũdẽ Chriſoſtom. Nõ eſſet
ꝓuidẽtia ĩ tali terra ſeminare vbi
frequẽs eſſet via: q: nõ eſt poſſibile
viã nõ ẽẽ viã: petrã fieri terrã: vel
ſpinas nõ eſſe ſpinas. Quãtũ ad ſe
minationẽ ſpiritualẽ ꝓuidẽtia eſt:
q: ille q̃ erat via poteſt nõ cõculcari
⁊ ille q̃ erat petra põt terra pinguis
fieri: ⁊ in illo in quo erant ſpine poſ
ſunt ipſe ſpine eradicari. Tertia ra
tio eſt ob predicatoꝝ cõſolationem
vt nõ cõtriſtẽtur ſi ſemen ſuũ in mł
tis perire conſiderãt: q: ⁊ in xp̄o ſi=
mile accidiſſe videt. Mat. x. Nõ eſt
diſcipulus ſup magiſtrũ. Quarto re
quiritur in bono ſeminatore ma=
gna patiẽtia. quod notat cũ dicitur
Et fructũ afferũt in patiẽtia. Jaco.
v. Ecce agricola expectat p̄cioſum
fructũ terre ⁊c Sepe deus alicui ĩ=
mittit aliquod bonũ ꝓpoſitũ vł per
ſuũ predicatorẽ aliquod bonuz ver
bũ. ⁊ tamẽ patiẽter expectat donec
fructũ accipiat: aut tẽporaneũ in iu
uẽtute aut ſerotinum in ſenectute.
Hoc ſignificatũ eſt Luce. xiii. ĩ ficul
nea q̃ per tres annos fructũ nõ fe=
rebat q: cũ p̄cidenda eſſet rogauit
agricola vt quartus ãnus expecta=
retur. Primus annus eſt. pueritia.
Secũdus iuuẽtus. Tertius matu=
ra etas. Quart⁹ ſenect⁹. Eſa. xlvi.
Uſq; ad ſenectã ego ipſe ferã ⁊ vſ=
q; ad canos ego portabo. Deus eñ
portat peccatores vſq; ad canos. i.
vſq; ad maturitatem. et vſq; ad ſe=
nectã id eſt vſq; ad ſenectutem.

¶ Sermo. ij. vnde ſupra.

SEmen ẽ ver=
bũ dei. Poſtq̃ dictũ ẽ de
ſeminatore dicẽdũ eſt hic
de ſemĩe. Et aũt ſemẽ ỽ=
bum dei. quod xp̄s de celo attulit: ⁊
in terram ſeminauit. Niſi eñ hoc
ſemẽ xp̄s attuliſſet: totus mũd⁹ in
ſuis ſcelerib⁹ permanſiſſet. Eſaye.
i. Niſi domin⁹ exercituum reliq̃ſſet
nobis ſemẽ: quaſi ſodoma fuiſſem⁹
Eſt aũt duplex ſemen mũdo neceſ=
ſariũ. Unũ eſt quod ſeminauit xp̄s
ſcilicet verbum ſuũ. Aliud quod ſe
minare debet homo ſcilicet largi=
tio elemoſynarũ. Sed p̄io videndũ
eſt: q̃re verbum dei ſemen dicitur.
Et poſtmedũ quare elemoſynã ſe=
men vocat. Dicitur aũt verbum
dei ſemen: q: in ſemĩe eſt calor na=
turalis quo planta fouetur. et hu=
mor nutrimẽtalis quo planta nutri
tur Et eſt ratio ſeminalis qua vnũ
ſemẽ ex alio generat. Dicitur ver=
bũ dei ſemẽ ex eo q᷑ hz virtutem ca
lefactiuã nutritiuam ⁊ generatiuã
Habet quidẽ virtutẽ calefactiuam
⁊ inflammatiuã. ꝓuerbiorum. xxx.
Omnis ſermo dei ignit⁹. P̄s. Igni=
tum eloquiũ tuũ vehementer. Sed
ſi ſermo dei eſt ignit⁹ ⁊ peccatores
ſũt frigidi. Hierem. vi. Sicut frigi
dã facit ciſterna aquã ſuã: ſic frigi=
dã fecit maliciã ſuã quare ad verba
dei nõ protin⁹ inflammat. Ad hoc
dicendum q᷑ hoc accidit tribus de
cauſis. P̄ia q: ad iſtũ ignem nõ ap
propiquãt: ſed aut corpore aut cor=
de ſe elõgãt. Qui autem appropin=
quãt corpore attende audiendo et
corde deuoto itelligẽdo iſti illumi=
nãtur ⁊ inflãmantur. P̄s. Accedite

ad eu3 ⁊ illuminamini. Deut.xxiii.
Qui appropiquāt pedib⁹ ei⁹: acci=
pient de doctrīa illius iō duo diſci=
puli q̄ appropiquauerunt inflāmati
erāt: dicētes. Luce vltio. Nōne cor
nr̄m ardēs erat. ⁊c. Secunda cauſa
eſt q: iter ſe ⁊ iſtū ignē ponunt ma=
gnū obſtaculū ⁊ muru3 ferreum ſc3
mortale pctm̄ Treñ.iii. Oppoſuiſti
nubē tibi ne trāſeat orō. Ezecchie.
iiii. Sūe tibi ſartaginē ferreā ⁊ po=
nes eā murū ferreū iter te ⁊ ciuita
tē. Pctm̄ ei mortale dicit̄ nubes: q̄a
facit aia3 tenebroſā Et dicit̄ mur⁹
ferreus: q: facit animā obſtinatam
Et dicit̄ ſartago: q: facit animā i=
gnē male ↄcupiſcētie inflāmatā. Ter
tia cā ē q: p lōgā ↄſuetudinē peccā=
di ſūt cōgelati. Et iō liq̄fieri poſſūt
p mortē corpis caleſieri aūt nō poſ
ſūt p ignē gratie ſpūalis Eccli.xliii
Frigid⁹ vētus aquilo flauit ⁊ con=
gelauit criſtallus ab aqua. Aquilo
dicitur quaſi aquas ligās. ⁊ vent⁹
ē gelidus ⁊ ſicc⁹. Criſtallus autem
grece glacies latine dicitur. Per vē
tū igit̄ aq̄lonarē itelligit̄ dyabolus
a quo omne malū procedit: Hier.i.
Ab aquilōe pādetur oē malum.
Et q̄ dixit. Eſaye.xiiii. Sedebo in
lateribus aquilonis. Iſte igit̄ aqui
lo ligat aq̄s gratia⁊ ne fluāt i aia3.
Facit etiā ipam aia3 ab omi humo
re deuotiōis ſiccā ⁊ inſuo dei a mo=
rē extiguēs facit eā totā gelidā. Et
dicit Iſido q terra maiori gelu cō=
ſtrigit̄ in ſereno q̄3 i nubilo: q: bon⁹
cū icipit cōgelari fortius cōgelatur
q̄3 malus. Scd'o v̄bū dei dr̄ ſemē q:
h3 virtutē nutritiuā. Mat.iiii. Nō
in ſole pane viuit hō ſ3 in omi v̄bo
quod ꝓcedit. ⁊c. Eſt aūt triplex pi=
culū circa iſtū cibū. Unū q̄n q̄s cibū
nō ſumit. i. v̄ba dei faſtidit. P̄. Om=
nē eſcā abhominata ē aia eoꝝ. ⁊c.
Si tales portis mortis ſunt vicini:
caueāt ne fiāt itrāei. Secūdū ē quā
do q̄s cibū retinere nō pōt Grego.
Eterne mortis periculum formida
te ſi cibū ſctē exhortatiōis accipi=
tis. ⁊ in vētre mēorie non tenetis.
Tertiū ē q̄n iſte cibus non digerit̄
Tūc eīm verbū dei non digerit̄: ſed
in ſtomacho mēorie crudu3 morat̄
q̄n ꝑ opa nō implet̄. Jac. pmo. Eſto
te factores verbi dei. ⁊c. Tertio ver
bū dei dicit̄ ſemen: q: habet virtu=
tē generatiuā Jaco.i. Uolūtarie ei
genuit nos verbo veritatis. Et aūt
q̄ntuplex genertio q̄ nō poteſt fieri
niſi ꝑ verbū. Una eſt naturalis que
h3 fieri per carnis ꝓpagationem.
Nullus ei filius poteſt legitime ge
nerari niſi ꝑ verbū. i. niſi iter gn̄an
tes pus interueniat ↄſens⁹ v̄bi vt cu3
dicit vir. Accipio te in meā: mulier
accipio te i meū. Secūda ē legalis
q̄ ē ꝑ adoptionē ⁊ iſta ſimiliter ha=
bet fieri ꝑ verbū. i. per pricipis im
periū vel reſcriptū. Eodē modo ge
neratio qua i dei filios adoptamur
h3 fieri ꝑ v̄bū. i. cor.iiii. In xp̄o ei ie
ſu ꝑ euāgeliū ego vos genui. Ter=
cia eſt ſpiritualis q̄ fit ꝑ baptiſmi re
generationē. Et iſta ſimilit̄ h3 fie=
ri ꝑ verbū: vt cū dicitur. Ego bapti
ſo te. In noīe patris ⁊ filii et ſpiri=
tusſācti. Amē. Augu. Accedit v̄
bū ad elemētū: ⁊ fit ſacramentū Io.
iii. Niſi quis renatus fuerit ex aq̄ ⁊
ſpiritu ſancto. ⁊c. Et pōit hic xp̄s il
lud quod habet ſe per modum pa=
tris ſc3 aquā ↄſecratā: ⁊ illud quod
h3 ſe per modū ſpūs ſcil3 ſpiritū ſā=
ctum per modum autem ſeminis
ſe habet verbum. Quarta eſt ſacra
mentalis qua panis tranſſubſtan=
tiatur in corp⁹ xp̄i. Et iſta ſimiliter
habet fieri per verbū cum dicitur.
Hoc ē eīm corp⁹ meū. Euſeb. Inuiſi
bilis ſacerdos viſibiles creaturas
verbo dei ſecreta poteſtate ↄmutat
¶ Quita ē ſupſubſtātialis qua fili=
us dei generat̄ a p̄re. Et iſta ſīliter
h3 fieri per verbum p̄ris. P̄. Eructa
uit cor meū verbū bonū. Tūc ei pa
ter verbū bonu3 eructauit: quando
filiū de ſua ſubſtātia gn̄auit. Circa

iſtud aūt ſemē verbi dei triplex pe=
riculum eſt cauēdū. Primū ne qs ſe
minet ſemē bonū ꝛ recolligat malū
tales ſūt p̄dicatores ſtudioſi qui ſe
minā̄t verbū veritatis ꝛ recolligūt
ſpinas cupiditatꝫ. Hiere. xij. Semi
nauerūt triticū ꝛ ſpinas meſſuerūt.
Secūdū eſt ne ali9 ſeminet ꝛ ali9 me
tat. Tales ſunt p̄dicatores vaneglo
rioſi q̄ v̄ba ſeminā̄t ex quib9 alij cō=
ſequunt̄ vtilitatē ꝛ ipſi icurrerūt ſte
rilitatē. Ipſi ſunt ſicut cymbalum
quod alijs prodeſt ꝛ ſibi nocet. Mi=
chee. vj. Tu ſeminabis ꝛ nō metes.
Tertiū ē qn̄ qs ſemiat m̄ltū ꝛ recol
ligit paꝝ. Tales ſūt p̄dicatores ver
boſi qui ſeminā̄t alijs v̄ba m̄ltaꝛ ip
ſi recolligūt pua opaꝛ iō recolligūt
pua p̄mia. Aggei. j. Semiaſtis m̄l=
tū et itulistis paꝝ. Eſa. v. Triginta
modij ſemētis faciūt modios tres
Tales em̄ in auditorib9 ſeminant
triginta modios. monentes vt ſer=
uent fidem trinitatis cū decalogo
p̄ceptoꝝ: ꝛ ipſi vix fidem trinitatis
ſeruāt. Secūdo vidēdū ē q̄re elemo
ſyna ſemē dicat̄. Aſſimilat̄ aūt lar=
gitio elemoſynaꝝ ſemiationi rōne
ſeminā̄tis. et ſeminis ꝛ terre ſemi=
nā̄de. Rōne quidē ſemiā̄tis: q2 dꝫ ſe
minare ſapiēter: ꝛ fidelit̄ ꝛ perſeue
rā̄ter. Inſipiēs ſemiator eſſet q̄ poſt
tergū ſemē iactaret. Sapient̄ autē
ſemiat qui ā̄te faciē ſemē iactat. Eſt
em̄ elemoſyna inſtar cā̄dele lumen
p̄bētis: et iō aīas i tenebris ire nō
patit̄. Tho. iiij. vbi loqt̄ de elemoſy
na. Nō patiet̄ aīam ire in tenebras
Eſt inſtar pupille animā̄ dirigētis.
Eccl̄i. xxix. Ubi loquitur de elemo
ſyna. Gratiā̄ hoīs quaſi pupillaꝫ cō
ſeruabit. Et inſtar ſeminis centeſi
mū fructum reddētis ſicut dr̄ hic.
Qui igit̄ tm̄ poſt mortem elemoſy=
nas vult facere ei9 aīa cū de corpore
egredit̄ lumē hꝫ poſt tergū ſuū: ꝛ iō
viā̄ q̄ itur in celū nō pōt clare vide=
re. Oculos hꝫ poſt caput ſuum ꝛ iō
ſepe contingit in foueam purgato
rij ipm̄ occidere. ſemiāuit poſt dor=
ſuꝫ ſuū ꝛ iō nō potīt tā̄ copioſū fructū
recolligere. Secūdo dꝫ ſemiare fi=
delr̄. Ille fidel̄r ſemiat q2 ſibi quod
ſuū ē accipit ꝛ dn̄o ſuo tributuꝫ red
dit. Legit̄. Gen̄. xlvij. q2 ioſeph dixit
egyptijs. Accipite ſemia ꝛ ſerite a=
gros q̄ntaꝫ ptē regi dabitis: reliq̄s
quattuor p̄mitto vobis. De nr̄is ei
bonis opib9 vult deus vt quattuor
ptes habeam9. Prima eſt iocundi=
tas cōſcie. p̄. Iuſticie dn̄i recte leti=
ficā̄tes corda. Secūda eſt remiſſio
culpe. Tertia ē vitatio mortꝫ etne
Quarta eſt acq̄ſitio glorie. De his
trib9 dr̄ thob. xij. Elemoſyna a mor
te liberat ꝛ ipa eſt q̄ purgat ptā et
facit iuenire vitā̄ etnā̄. Quita autē
ps eſt gloria. Illa aūt nō nobis: ſed
deo dare debem9. p̄. Non nobis do=
mine: nō nobis: ſed noī tuo da glo=
riā̄. Bern̄. Si ſemen iactū i terram
bonā̄ fructū attuliſſe videt̄: illius ē
gl̄ia q̄ dat ſemē ſerēti: fecūditatem
terre ꝛ ſemini icremētū. Tertio dꝫ
ſemiare pſeuerā̄ter. Eccl̄. xj c. Ma
ne ſemina ſemē tuū ꝛ veſpe nō ceſſet
man9 tua hoc ē i iuuētute ꝛ ſenectu
te ꝛ in pſperitate ꝛ aduerſitate. Se
cūdo aſſimilat̄ elemoſyna ſemina=
tioni rōne ſeminis. Dꝫ ei iſtar ſemi
nis eſſe oculta: pura irrigua. Occul
ta: q̄dē ab oī laude hūana. eccl̄. xxix
Cōclude elemoſynā̄ in ſinu paupe=
rū. Mat. vj. Te aūt faciēte elemoſi
nā̄: neſciat ſiniſtra tua quid faciat
dextera tua. Pura ſine admixtione
zizanie .i. rei aliene. Eccl̄ia. xxxiiij.
Qui offert ſacrificium ex ſubſtā̄tia
paupeꝝ: q̄ſi qui victimat filiū i ꝯſpe
ctu p̄ris ſui. Itē irrigua. ſ. ex iterna
cōpaſſiōe. ps. Euntes ibā̄t ꝛ flebā̄t
mittētes ſemina ſua. Job. xxx. Fle
bā̄ ſup eū q̄ afflict9 erāt: et aīa mea
cōpatiebat̄ paupi. Tertio elemoſy
na ꝯparat̄ ſeminatiōi rōne terre ſe
minā̄de q2 non dꝫ committi terre p
uie et conculcate id eſt malis et ſce
leratis: qui ſunt demonib9 peruij: ꝛ

malis tētāt iōib⁹ cōculcati. Nec tre petroſe. i. ſuꝑbis ꝛ i malo īduratis. Nec tre ſpinoſe. i. mūdanis diuitijs locupletatꝫ. Sꝫ dꝫ ꝯmitti tre bone. i. bōis māſuetꝫ ꝛ egenis. Eſa. xxxij. Bti qui ſeminatis ſuꝑ oēs aq̄s imitātes pedē bouis ꝛ aſini. Pauꝑes ei dn̄r aq̄ trāſeūtes dei: iquātū diſcurrūt pp neceſſitatē vite. et dn̄r boues dei inq̄ntū portāt iugū pn ſe. Et dn̄r aſini ꝛ iumenta dei inq̄ntū hn̄t manſuetudinē ꝛ ſimplicitatē inocētie. Qui igr̄ ſuꝑ tales ſemināt: ſunt bti.

¶ Sermo. iij. de eodem.

Quod aūt cecidit i trā bonā: hi ſūt qui i corde bono ꝛ optimo audiētes vbū dei. ꝛc. poſtq̄ viſum eſt de ſemiatore et ſemine videndū eſt hic de terre qualitate ꝛ varietate. Terra aūt iſta duplex eſt. Una ē mala: alia bona. Terra mala triplex eſt. Una eſt ſec⁹ viā: alia petroſa: tertia eſt ſpinoſa. Terra ſec⁹ viā ſi nō clauditꝛ efficitꝛ via. Terra petroſa ſi non cōpluitur efficitꝛ arida: ꝛ i modū petre dura. Terra ſpioſa ſi nō colitꝛ efficitꝛ ſpinoſa vlꝛ ſpinis plena. Eſt aūt ꝑma tra q̄ efficitꝛ via ꝛ ſigt luxurioſos qui nullā clauſurā hn̄t: nec i oculis ſuis: qꝛ libentꝛ vidēt illicita: nec in aurib⁹ ſuis: qꝛ libentꝛ audiūt carnalia nec i ore ſuo: qꝛ libentꝛ loquūtꝛ verba ſcurrilia: nec in corde ſuo: qꝛ libentꝛ cogitāt imūda. Et qꝛ nullam hn̄t clauſurā iō demones eoꝝ corda frequēter ꝑambulāt. Job. ix. venerūt latrones ꝛ fecerūt ſibi viā ꝑ me. ꝛc. Libēter ea demōes ꝯculcāt. Eccle. x. Ois mulier q̄ ē fornicaria q̄ſi ſterc⁹ i via cōculcabitꝛ. Libēter i ea hītāt. Sūt eñ demones porci: et iō libenti⁹ ſtāt in corde immūdo q̄ȝ florido. ij. Petr. ij. Sus lota in volutabro luti. Sūt corui: et iō libenti⁹ ſtāt in cadauere. Sicut pꝫ in coruo quē Noe de archa emiſit: q̄ deuorationi cadauerum ſe dedit. Sūt ſerpētes īfernales. et iō libenti⁹ ſtāt in ſquamis ſpurcicie q̄ȝ i flore mūdicie. ſerpētes eñi fugiūt odorē vineaꝝ. ꝛ delectāt i ſquamis ſuaꝝ imūdiciarū. In cordi b⁹ ei luxurioſoꝝ nullū bonū ſemē creſcere pōt: qꝛ volucres. i. demones qui eoꝝ corda cōculcāt: q̄ ea ꝑambulāt: q̄ ea inhabitāt ꝛ omia aſportāt. Dn̄r autē demones volucres celi: ſiue pp aeris inhabitationē: ſiue pp naturā celeſtē ſiue pp velocitatē ad malum. qꝛ aūt luxurioſi nullū bonum ſpūale appetere poſſunt: oſtendit Chryſ. ſuꝑ Mat. ꝑ tale exemplum. Si leoni oſtendas cāpum virētem: ei⁹ appetit⁹ nō excitatur qꝛ nō eſt in naturā ſua comedere herbas: ſed carnes. Sic ꝛ aīa luxurioſi nō incitatꝛ ad deſiderādū celeſtes amenitates ſꝫ carnales voluptates. i. Coꝛ. ij. Aīalis hō non ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Scd̄a eſt tra petroſa ꝛ ſignificat ſuꝑbos. Suꝑbia eñ facit cor pōderoſū: frigidū: ꝛ durū. Tā pōderoſuꝫ vt celū ipm nō potuit ſuſtinere Luc. x. Uidebā ſathanā q̄ſi fulgur de celo cadētē. Tā frigidū vt null⁹ ignis diuini amorꝫ ipſum poſſit calefacere. ꝑ. Añ faciem frigoris ei⁹ quis ſuſtinebit. Tā durū vt null⁹ malleus diuini timoris ipm poſſit frāgē: nulla vnctio diuini amoris ipm poſſit emollire Berñ. Cor dūꝝ eſt qd̄ nec ꝯpūctiōe ſcinditꝛ nec pietate mollitꝛ nec mouetꝛ ꝑcib⁹ minis nō cedit: flagellis nō domatꝛ. In corde igitꝛ ſuꝑboꝝ ſic pōderoſo: ſic frigido: ſic duro nullū bonū ſemē creſcē pt. Huius exēplum ponit Chr. vbi ſupra. Si pluuia icīt ſuꝑ lapidē deſcēdat lapis a foris balneatꝛ int⁹ aūt ſicc⁹ eriſtit. Si ei pluuia vbi dei vel iſpirationis diuie cor ſuꝑbi attigerit: foris q̄dā remanet it⁹ aūt intrare nō pt. Tertia ē tra ſpinoſa. Et ſigt auaros. Diuitie ei ſpine dn̄r ſiue qꝛ ſūt latibulū ſerpētiū īfernaliū. i. Thi. vj. Qui volūt diuites fieri

ſcidũt i laq̃eos diaboli. Siue q: ſunt
materia ignis iſernalis. Eſa. xxxiij
Spine ↄgregate igni cõburẽt. Siue
ſpine q: ſub flore mũdane glie pun
gũt labore acquirẽdi timore cõſer-
uãdi: et dolore pdendi. In corde igi
tur ſic ſpinoſo. i. ſic latibulũ demo-
nũ effecto: ſic materia ignis iſerna
lis pleno: ſic laborib' timorib' ꝛ do-
lorib' lacerato: ſemẽ dei fructifica
re nõ põt. Huius exẽplũ ponit Cry.
vbi ſupra. Si enim vaſi aceto pleno
guttã mellis infundas ꝛ mel pdis:
et acetũ nõ imutabis. Mel ſũt vba
dulcia dei. ps. Quã dulcia faucibus
meis eloquia tua ſup mel ori meo.
Sunt ſpũſſancti inſpiratiõ ꝓpoſita.
Uaſa acetoſa ſũt auaroꝝ corda an-
xietatib' plena i quib' ꝛ doctria ce
leſtis pditur ꝛ iſpiratio ſuffocatur.
Scd'a aũt terra. i. bona ſilr triplex
eſt. Una eſt ei q̃ ꝓfert fructũ tricee-
ſimũ. Alia vo ſexageſimũ. Alia q̃ p
fert fructũ cẽteſimũ. Uñ dr Math.
xiij. Et fecit aliud quidẽ triceſimũ.
Aliud ſexageſimũ. Porro aliud cẽ-
teſimũ. Iſta aũt triplex differentia
fructuũ tripl'r põt cõſiderari. Pmo
q̃tũ ad tres ſtat' fideliũ q̃ ſũt icipiẽ
tes ꝓficiẽtes ꝛ pfecti. incipiẽtes ſũt
tãq̃ tra q̃ ꝓfert fructũ triceſimũ q:
ſufficit illis vt habeãt fidẽ trinita-
tis cũ impletiõe decalogi. Proficiẽ
tes ſũt tãq̃ tra q̃ ꝓfert fructũ ſexa-
geſimũ q: nõ tm̃ hñt fidẽ trinitatꝭ:
et ſeruãt decẽ pcepta: ſed etiã exhi
bẽt ſex opa mie. Perfecti ſunt tãq̃
terra optima que ꝓfert fructũ cen
teſimũ: q: hñt duplicẽ pfectionem:
ſeruãtes veteris legis pcepta ꝛ euã
gelica conſilia. Iſte triplex gradus
ſcʒ incipiẽtiũ ꝓficiẽtium. ꝛ pfectoꝝ
tãgitur. Marc. iiij. vbi dicitur. Ul-
tro eñi terra fructificat. Pmo her-
bã deinde ſpicã deinde plenuʒ fru
ctum in ſpica. Que verba exponẽs
Greg. ſup Ezech. dicit. Cum deſide
ria bona concipimus ſemẽ in terrã
mittimus. Cum vero recta opa in-
cipimus: herba ſum'. Cũ aũt ad ꝓ-
fectum boni opis creſcim' ad ſpicã
ꝑuenimus. Cũ in eiuſdẽ opationis
pfectione ſolidamur: plenuʒ fructũ
in ſpica ꝓferimus. Scdo põt cõſide
rari q̃tũ ad tres ſtatus ſaluãdoꝝ. ſ.
cõiugatos: viduas ꝛ virgines. Iſtaʒ
rõnẽ aſſignat Aug. in queſtiõibus
euãgelij dicens. Triceſimus fruct'
pertinet ad cõiugatos. Nam ꝛ iſta
digitorum cõiunctio: quaſi molli ſe
oſculo cõplectẽs ꝛ cõfederãs mari
tũ pungit ꝛ coniugẽ. Sexageſimus
ad viduas q̃ in tribulatiõe et angu
ſtia ſunt poſite. vñ ꝛ iferiori digito
depmũtur. Cẽteſim' ad vgies: qui
numer' de ſiniſtra trãſiẽs ad dexte
rã: et circulũ faciẽs exꝑmit vginita
tis coronã. Tertio põt ↄſiderari q̃-
tũ ad triplicẽ victorie modũ. Iſtaʒ
rõnẽ aſſignat Aug. ibidẽ. Quidam
eñi ſic pugnãt cũ amore mundi: vt
eos amor mũdi non vincat. Iſti hñt
triceſimũ. Alij ſic pugnãt: ꝛ ſic ſupe
rãt vt ſi denuo reſurrexerit facile
exꝑmat. Iſti hñt ſexageſimũ. alij ſic
extigũt. ſ. amorẽ mũdi vt ſe omino
nulla ex pte ↄmoueãt. Iſti hñt cẽte
ſimũ. Uel põt dici ſecũdũ Uirgilium
et palladium q: terra bona p tria co-
gnoſcit. Primo p foſſionẽ ꝛ repletio
nẽ. Si eni defecerit: erit reproba: ſi
adequata fuerit erit mediocrit bo
na. ſi ſupabũdauerit erit optia. Illi
deficiũt q̃ multa mala cõmittũt. et
pauca bona faciũt. Iſti ſũt terra re
proba Heb. vi. Proferẽs tra ſpinas et
tribulos reproba eſt. Talib' dicet.
Dañ. v. Appẽſus es in ſtatera: ꝛ iuen
tus es minus hñs. Illi adequantur
qui q̃tũ deo peccauerũt: tm̃ ſatiſfa
ciũt Roñ. vi. Sicut exhibuiſtis mẽ
bra vra ſeruire imũdicie ꝛ iniquitati
ad iniqtatẽ nũc exhibete mẽbra vra
ſeruire iuſticie in ſctificatiõe. Iſtis
dicet. Appẽſus es in ſtatera: ꝛ iuent'
es ſatis habẽs. Illi ſupabũdãt qui
opa pfectiõis faciũt ſeruãtes mãda
ta cõſilia. Luc. x. Quodcũq; ſupe-

rogaueris ego cū rediero reddā ti-
bi. Iſtis dicetur. Appēſus es i ſtate-
ra ⁊ inētus es mīꝰ hñs. Secūdo co-
gnoſcitꝰ ꝑ colorē: q͛ nigredo pigue-
dinē t͛re atteſtat. Illi ſunt igitꝰ bo-
na terra q̄ ſe denigrāt .i. ſe deſpici-
unt ⁊ humiliāt. Niger aūt color vi-
ſum congregat: albū iuxta ſe poſitū
magis cōmendat: ⁊ pupillā oculi il-
luminat. Magis ei lucet pupilla q̄n
eſt nigra q̄ ſi eſſet alba. Sic ⁊ humi-
litas aīam intra ſe cōgregat: vt ſu-
pra ſe vel extra ſe non effluat. ꝓ. Nō
eſt exaltatū cor meū ne. ꝑ elati ſunt
oculi mei. Dignitati adiūctā ipſaȝ
magis exornat. Eccl. iij. Quāto ma-
gnꝰ es: tāto hūilia te i oībus et corā
deo inuenies grām. Bern. Nō ē ma-
gnum in abiectiōe eſſe humilē ma-
gna prorſus virtus ē hūilitas hono-
rata. Hūilitas ēt in cōſpectu dei fa-
cit animā clariorē: q͛ quāto aliq̄s ē
nigrior .i. humilior in conſpectu ſui
tāto maior eſt in cōſpectu dei .j. Re-
gum. xv. Nōne cuȝ puulus eſſes in
oculis tuis: caput i tribubꝰ iſrael fa-
ctus es. Tertio cogſcitur ꝑ ſaporē:
q͛ dȝ gleba terre aqua aſpergi et ſi
fuerit ſaporis amari vel ſalſi mala
erit ſed ſi dulcis bona. Amaritudo
aīe ira eſt. iacob. iij. q͛ ſi zelū amaꝝ
hētis ⁊ contentiōes ſunt in cordibꝰ
vr̄is. ⁊c. Salſugo aīe ē auaritia. ꝓ.
Terrā fructiferaȝ in ſalſuginē. ⁊c.
Salſugo enim eſt ſalſus humor t͛re
q̄ ipſam ſterilē reddit. Nihil autem
magis animā ſterilē facit q̄ auari-
cia. Tunc igitꝰ eſt t͛ra mala aīe: q̄n
vel eſt amara ꝑ irā vel ſalſa ꝑ aua-
riciā. Illi aūt ſunt bona terra q̄ ſūt
dulces .i. qui hñt dulcia corda. pro-
uerbio. xv. c. Dulcedo anime eſt ſa-
nitas oſſium. Qui hñt dulcia verba
Eccl. vj. Uerbuȝ dulce multiplicat
amicos ⁊ mitigat inimicos. Qui hñt
dulcia ⁊ māſueta opa. Eccl. xj. Bre-
uis in volatilibus eſt apis: ⁊ initiū
dulcoris hȝ fructus eius. Eiuſdem
iij. In māſuetudine opera tua perfi-
ce: ⁊ ſup hoim gloriā diligeris.

Dñica in .l. Sermo .j.

Aſſumpſit ie-
ſus duodeci diſcipulos
ſuos et ait illis. Ecce
aſcendimus hieroſoly-
mā ⁊ cōſummabuntur
oīa que ſcripta ſunt de filio hoīs.
Tradetꝰ eñ gētibus et illudetꝰ ⁊ con-
ſpu. Et poſtq̄ flagellauerit occidēt
eū ⁊ tertia die reſurget. Luce. xviij.
Sicut dicit. Gre. Redēptor nr̄ preui-
dēs ex paſſiōe ſua diſcipuloꝝ aīos
ꝑturbādos. eis longe āte paſſionis
ſue penā ⁊ reſurrectiōis ſue gloriā
ꝑdixit vt dū morientē cernerēt: tertiā
reſurrectuꝝ eū nō dubitarēt. ⁊ tñ ip-
ſaȝ xp̄i paſſionē itelligere nō pote-
rāt. Quod tribꝰ de cāis accidit vt di-
cit Beda. Pria ē q͛ eū nimis ama-
bāt. iō mortē eiꝰ audire nō poterāt.
Sicut mr̄ q̄ filiū diligit nimis tene-
re: nō pōt audire ꝟbū de eiꝰ ſeparatio-
ne. Secūda ē: q͛ credebāt ipȝ veruȝ
deū iō ſuſpicari nō poterāt ipm mo-
ri poſſe. Tertia. q͛ credebāt ipȝ ꝑa-
bolis eloq̄: ſicut eis ſepe taliter loq̄-
batur. Duo igitꝰ xp̄s diſcipulis ꝑdi-
xit. ſ. ſuā paſſionē ⁊ ſuā reſurrectio-
nē. Circa paſſionē aūt quinq̄ ponūtꝰ
ſcȝ traditio: illuſio: flagellatio: con-
ſputio: ⁊ occiſio. Traditꝰ ei ille q̄ eſt
virtꝰ pr̄na. Illuditur aūt qui ē dei
ſapiētia. Flagellatur qui ē innocen-
tia vera. Conſpuitur qui eſt de glo-
ria. Et occiditꝰ qui eſt vita. Iſta au-
tē q̄nq̄ q̄ xp̄s paſſus ē a iudeis quo-
tidie patitꝰ ab hoibꝰ malis. Primuȝ
nāq̄ eſt traditio. Fuit autem tradi-
tus a iuda qui eū tradidit ſalutan-
do: āplexādo oſculādo ⁊ ſecū come-
dēdo. Sic ⁊ multi in iſta q̄drageſi-
ma xp̄m ſalutabūt cū orone dñicaȝ
frequentabūt. Quotiēs ei pater no-
ſter digne dicimꝰ: totiēs deū ſaluta-
mꝰ. Multi ēt xp̄m āplexabuntꝰ bra-
chio amoris ⁊ brachio timoris. Si-
gnū aūt q͛ hō xp̄m amplectitur bra-

xhio timoris ẽ q̃ſvitat pctã. ꝓuer.
xv. per timorẽ dñi declinat ois hõ
a malo. Signũ q̄ hõ xp̄m amplecti
tur brachio amoris eſt qñ facit bo=
na opa ⁊ dei ſeruat mãdata. Johã.
xiiij. Si quis diligit me ſermonem
meũ ſeruabit. Multi ẽt in iſta qua
drageſima xp̄m oſculabunt ⁊ xp̄us
eos. iuxta illud. ps ¶ Mia ⁊ veri
tas obuiauerũt ſibi. Juſticia ⁊ pax
oſculate ſunt. Ueritas ei dz eẽ ex p
te pctõris mia ex pte dei. Si pctõr
de ſe dicit ṽitatẽ pctã ſua veracit
ↄfitẽdo: mox mia xp̄i ſibi obuiat in
dulgendo. Silr ex pte pctõris dz eẽ
iuſticia: ex pte dei pax. Si em̃ pctõr
de ſe facit iuſticiã ſe p pniam puniẽ
do mox deus ip̄m oſculatur. eũ in
amicitiã recipiẽdo. Mlti ẽt cũ xp̄o
comedent qñ corpus xp̄i recipient
et tñ ad ſimilitudinem iude xp̄z ſic
ſalutatũ: ſic amplexatum: ſic oſcula
tum: ſic in menſa aſſociatũ ꝓditorie
tradũt dũ ad pctã redeũt et xp̄z de
corde expellũt diabolũ itroducunt
Fuit aũt xp̄s a trib⁹ tradit⁹. ſ. a iu=
da q̄ eũ tradidit p auariciã. Uñ dici
citur Mat. xxvi. Quid mihi vultis
dare et ego vobis eum tradã. A iu
deis qui eum tradidert p inuidiam
et maliciã. Math. xxvij. Sciebat ei
q̄ per inuidiã tradidiſſent eũ. Et a
pylato q̄ eũ tradidit ad crucifigen
dũ propter timorẽ ⁊ puſillanimita=
tẽ hũanã. Nã ſicut hr̃ Joh. xix. Cũ
iudei dixiſſent pylato. Si hunc di=
mittis non es amicus ceſarꝫ. Pyla
tus ductus timore eũ tradidit. Oẽ
em̃ pctm̃. aut fit per cupiditatẽ ma
le inflammẽtem. j. Tim. vi. Radix
oim maloꝝ eſt cupiditas. Jſti tra
dunt xp̄m cum iuda. Tales ſunt: ſi
moniaci vſurarij et auari. Aut fit p
maliciã ſupnã grãm perſequẽtem.
Jſti tradũt eũ cũ iudeis. Tales ſũt
inuidi ⁊ maligni qui dona ſpũſſan=
cti in alijs perſequuntur. Aut fit p
infirmitatem hũanam aliquaten⁹
inducentem. Jſti tradunt eum cuꝫ
pylato. Tales aũt ſunt timidi ⁊ pu=
ſillanimes qui plus timẽt hominẽ
mortalẽ q̄ deũ viuum. Secũdũ aũt
eſt illuſio. Jlluditur autem xp̄s ⁊ ir
ridetur maxie a trib⁹ generib⁹ ho=
minũ. Prio a duris ⁊ obſtinatis. ꝓ=
uerb. j. Uocaui et renuiſtis. ⁊c. Et
ideo ĩ fine de⁹ eos irridebit. Unde
etiã ſubdit. Ego quoq; in interitu
ṽro ridebõ. ꝓuerb. iij. Jlluſores ip
ſe deludet. hiero. An putatis fr̃es
q̄ iocãdo predicẽt ꝓphe ridẽdo lo
quãtur apl'i: xp̄us infãtiliter cõmi=
netur. Sz ioci non ſũt vbi tormen=
ta itercedũt. Eſayas ſerra ſecatur:
Daniel leonib⁹ deuorãdus exponi
tur. Petrus in cruce dei exẽplo ſu=
ſpẽdit. Si iocãdo ſũt paſſi: credo q̄
et iocãdo ſũt locuti. Sed timeo ne
fides vr̃a potius ſit iocabilis q̄ ip=
ſoꝝ. Timeo ne iocãdo nõ ſaluemur
et rideant ipſi de nobis q̄admodũ
ſcriptuꝫ eſt. Qui habitat in celis ir
ridebit eos. Secũdo a recidiuis Jſi
dor⁹. Jrriſor eſt ⁊ nõ penitẽs qui ad
huc agit quod penitet. Cũ talib⁹ ei
ludit dyabolus ſicut catt⁹ cũ mure
quem aliquantulum abſcedere per
mittit: mox ſup eũ ruit. Sic dyabo=
lus pctõrem aliqñ permittit penitẽ
re: ſed poſtmodum facit eũ ad pctã
redire. Prouerbio. xiiij. Stult⁹ illu
dit pctm̃. j. diabolus qui fuit inuen
tor pcti. Tertio a tepidis et ocioſis
Treno. j. Uiderunt eam hoſtes ⁊ de
riſerũt ſabbata ei⁹. Et dr̃ ſabbata ĩ
plurali. Tales enim faciunt ſabba
tũ quo ad deum vacantes ab oratio
ne. Faciũt etiam quo ad ſemetip=
ſos vacãtes a vicioꝝ mortificatio=
ne. Faciũt inſuper quo ad ꝓximuꝫ
vacãtes a bono ope. Et quia tales
xp̄o illudunt dãtes ſibi aquam tepi
dam ad bibẽdũ: ideo hoſtes id ẽ de
mones ſabbata eoꝝ deridẽt. Notã
dũ aũt q̄ xp̄s quattuor vicibus fuit
illuſus. Primo in domo Cayphe ſa
cerdotis cum velamine capitis. vt
habetur. Luc. xxij. Secundo in do=

mo herodis cū veſte alba vt hʳ. Lu. xxiij. Tertio a militibꝰ i atrio ꝑtorij īdutꝰ purpura. vt hʳ. Mat. xxvij. Quarto a iudeis in cruce qui eius ꝟba puertebant dicētes. mat. xxvij Vah. qui deſtruis templum dei ⁊c. Et eiꝰ fidē deridebāt dicētes ibidē. Si rex iſrˡ eſt deſcendat nūc de cru ce ⁊ credimus ei. His q̄ttuoꝛ mod is ſacerdotes mali videnꝭ xp̄o illude re. Primo cum cayphā ꝑ amictū ca pitis: cū ipm̄ amictū in capite aſſumūt q̄ deſignāt ſpē celeſtiū. Eph. vj Galeam ſalutis aſſumite. Ipſi aūt non ſeruiūt in eccl'ia ꝓ celeſti retri butione ſ; ꝓ eterna cupiditate. Se cūdo ſibi illudūt in alba veſte cū he rode cū ipam albam induūt q̄ ſigni ficat mūdiciā. iuxta illō. ꝑ. Lauabꝭ me ⁊ ſup niuē dealbaboꝛ. Ipſi aūt non ſūt mūdi: ſed et mente et corpe impuri. Tertio in purpura cū mili tibꝰ: cū induūt caſulā purpureā: q̄ ſi gnificat latitudinem ⁊ feruoꝛē cha ritatis. Ipſi aūt non hn̄t veſtē pur pureā charitatis ſed ſanguinolētā rancoꝝ. Quarto cū iudeis in cruce q̄ eiꝰ ꝟba puerterunt et fidē deri debant. Ipſi verba dei ꝯtēnūt cū ſto lam q̄ ſignificat gladiū. i. ꝟba dei idigne aſſumūt: et ſcutū fidei q̄ ſigni ficat per manipulū deſpiciūt. Eph. vj. In omnibꝰ ſumētes ſcutū fidei. Tertiū eſt flagellatio: in q̄ flagella tione ſanguis de omībꝰ mēbris xp̄i exiuit. Fleuerat priꝰ oculis: ſed tūc fleuit omnibus membris. Xp̄s enī quadrupliciter in paſſione fleuit. ſ. corde per immenſitatem doloris. Tren. j. O vos oēs q̄ trāſitis ꝑ viā. Ore lachrymoſis ꝟbis. Mat. xxvij. Deꝰ meꝰ vt q̄d dereliq̄ſti me oculis per lachrymarū effuſionē. Hebr. v. Cū cla va. ⁊c. Et tandem cum omnibꝰ ꝑ ſanguinis effuſionē vꝭ ema nationem. q̄n. ſ. fuit tā crudeliꝭ flagellatꝰ. ¶ Notādū aūt q̄ quattuoꝛ vicibus iudei xp̄m flagellauerunt. Primo in capite ipm̄ arūdinē pcutiendo vt hʳ. Math. xxvij. Secūdo in facie eā velātes ⁊ pcutiētes. vt hʳ Lu. xxij. Tertio i colo colaphis eū cedentes. vt vʳ Mat. xxvj. Quarto in toto corpe ipſ; flagellantes. vt hʳ Joh. xix. Flagellāt aūt xp̄; hodie i capite q̄ ꝑſequuntur ꝑlatos eccl'ie. Flagellant i facie q̄ ꝯtēplatiuos ſūt pulchrioꝛ ꝑs eccl'ie ꝑturbant in ſua quiete Flagellant in collo q̄ p̄dica tores ipediūt a diuino ſermōe. Fla gellāt in corpe q̄ actiuos ifirmiores moleſtant in ſua opatiōe. S; de tali flagellatiōe dicit aug. Quid ſupbit impius ſi de ipſo flagellū facit pat meꝰ pater flagello filiū corripit et poſtea flagellū ad ꝯburendū i ignē mittit. Quartū eſt ꝯſputio. Signifi cat aūt ꝯſputio magnā vilipēſionē; Vn̄ ſuper illud Job. xxx. Faciē meā ꝯſpuere non verenꝭ. Dicit glo. Fa ciē cōſpuerē ē iuſtos ēt in pn̄tia ꝯſu tarē; in coꝛꝝtumelias ꝟba fluxura id ē fluētes ſaliuas mittere. iſta au tē ꝯſputio. i. vilipēſio aliq̄bꝰ ad ſuffo cationē ⁊ ꝯturbationē ē: ſicut legiꝭ de hur viro marie ſoroꝛ; moyſi q̄ iu deoꝝ ſputis fuit ſuffocatꝰ. Aliquibꝰ eſt ad correctionē; q̄ō ſignificatū ē Deut. xxv. q̄ q̄n hō nolebat accipe vxorē f̄ris ſui i faciē illiꝰ ꝯſpuebaꝭ. ⁊ q̄ eſt vxoꝛ f̄ris nr̄i niſi pn̄ia quā xp̄s fraꝭ nr̄ ꝓ nobis ſuſcepit: quā pn̄iam cū hō accipe renuit deꝰ ipm̄ dur; fla gellis affligit. ex q̄bꝰ ille ſepe corre ctionem accipit. Aliq̄bꝰ vero ē ad hūiliationē. ſicut legiꝭ q̄ diogenes ph̄s inuitatꝰ a q̄dā hn̄te turpē faciē; ſ; domū pulchrā i faciē eiꝰ ſpuit dicēs ſe nō vidiſſe in tota domo aliq̄d turpiꝰ in quo ſpuere poſſet. hoc aūt fecit ph̄s vt ille ſe recognoſceret: et de pulchritudie domꝰ nō ſupbiret ſ; de turpitudie pſone hūilitatē habe ret. Aliq̄bꝰ eſt ad illumiationē et ꝓ tectū ꝟtutū: ſicut i ceco nato. vt hʳ Johā. ix. Tales erant ap̄l'i de q̄bus dicꝭ Actuū. v. Ibant apoſtoli gau dentes a ꝯſp. conci. ⁊c. Quintum eſt

ēſt occiſio. Habuit aūt xp̄s q̄dā vul
nera q̄ fuerunt ſibi occaſio mortis.
Primo eñ fuit flagellatus in tm̄ vt
int̄ flagellis alius expiraſſet. Deīde
fuit in pedib⁹ ꝛ manibus pforat⁹: et
tādē cū iā eſſet mortu⁹ in latere vul
neratus. Per corp⁹ xp̄i igit̄ itelligū
tur illi de eccl'ia q̄ adhuc ſūt īfirmi ꝛ
tpalibus dediti. Iſti occidunt̄ quā-
do eis tpalia auferunt̄. Eccl'. xxxiiij.
Qui aufert in ſudore panē q̄ſi q̄ oc-
cidit ꝓximū ſuū. Per manus itelli-
gūt̄ actiui. Iſti occidunt̄ cum ī ſuis
opatiōibus īpediūt̄. Puer. iij. Noli
ꝓhibere eū bñfacere q̄ pōt ſi vales
ꝛ ipē bñfac. Per pedes itelligūt̄ ꝯtē
platiui q̄ ſuis ōronibus totā eccl'iaꝫ
ſuſtētāt. Iſtos illi occidūt q̄ ōrones
ne ipis effectū habeāt īpediūt. Sūt
etiā ī eccl'ia q̄dā mortui ſicut viri p
fecti Col'. iij. Mortui ei eſtis ꝛ vita
vr̄a abſcōdita ē. ꝛc. Iſtos illi occidūt
qui eos ꝯturbare nō deſinūt. Secū
do pōit̄ notitia reſurrectiōis. cū dr̄
tertia die reſurget. Ille igr̄ q̄ ē mor
tu⁹ p pctīn t'ia die reſurgat. Prima
dies eſt ꝯtritio. ſecūda ꝯfeſſio. Ter
tia ſatiſfactio. Uel tres dies ſunt de
lectatio ꝯſenſus: ꝛ opus. Qui igr̄ nō
reſurgit a delectatione reſurgat a
ꝯſenſu ꝛ q̄ nō reſurgit a ꝯſenſu re ſur
gat ab ope. Si ei q̄rtā diē addiderit
ſcȝ ꝯſuetudinē reſurgere vix vale-
bit. Hoc ſignificatū ē ī lazaro q̄tri-
duano. Ceteros q̄dē mortuos reſuſci
tauit xp̄s ſimplici iuſſione. Iſtū aūt
ſuſcitauit orādo. clamādo ꝛ lachry-
mādo vt daret̄ intelligi ꝙ illi q̄ ſunt
in pctīs īueterati indigēt m'torum
ōronibus magnis cordis clamori-
bus longis ꝛ diuturnis fletibus.

¶ Sermo. ij. vnde ſupra.

Cec⁹ ſedebat
ſec⁹ viā mēdicans. Per
iſtum cecum ſignificat̄
gen⁹ hūanum quod ma
gnā icurrerat cecitatē: ſȝ illumiari
nō meruit niſi xp̄i paſſionē. Et ideo
in iſto euangelio duo ponunt̄. ſ. īfir
mitas cecitatis: ꝛ remediū paſſiōis
xp̄i. Circa p̄mū notādū ꝙ ſunt q̄nqꝫ
pctā q̄ ſpūalem cecitatem inducunt̄
Primū Tumor ſuperbie. Greg. Tu 1
mor mentis eſt obſtaculū veritatis
Et iſte tumor totū gen⁹ hūanum oc
cupauit. Prio ei hūit ortum in celo
q̄n lucifer ꝯtra deum intumuit. Iō
ſupbia eſt nature celeſtis: et iō vi-
ros celeſtes aliq̄n inuadunt. Dein
de de celo veniens in paradyſum
iuit: et ibi primos parentes inuaſit
qui ſupra ſeipſos eleuauerūt et cō-
tra deum intumuert̄. Deinde de pa
radiſo venit ī mūdū: et mō per totū
mūdū iſte morb⁹ ſuperbie eſt diffu-
ſus. Supbire eñ dr̄ quaſi ſup alios
ire. Lucifer ſuperbiuit: q2 ſuper de
um ire voluit Adam ſupbiuit: q2 ſu
per ipſum iuit dum ſcientiam dei
apetijt. Homines ſuperbiunt q2 ſu
per alios volūt ire. De⁹ aūt ſupbi-
re non pōt q2 ſup aliū ire non valet
eo ꝙ ſuper ſe nullū habeat Secūdū 2
eſt puluis auaricie. Auarus ei ſem
per portat terram in ocl'is. p̄. Ocu
los ſuos ſta. declina. Uñ dr̄ de tali-
bus ꝙ ſunt nimia cupiditate ceci. ꝛ
ſicut ſupbia totū gen⁹ occupauit hu
manū: ſic ꝛ auaritia Hier. vj. A mīo
re vſqꝫ ad maiorē oēs auaritie ſtu-
dēt. Int̄ maiores ꝛ mīores ſūt medi
ocres. p mīores itelligūt̄ clerici. p
maiores intelligūt̄ plati. Auaritia
igr̄ a mīore vſqꝫ ad mediocres ꝛ ma
iores: q2 inuenit̄ in laycis: viget in
clericis: regnat in prelatis. Uel po
teſt dici ꝙ in domo anime ſūt tres
familie. ſ. minores: et iſte ſūt cogi-
tatiōes. Medicres vo et iſte ſūt in
tētiōes. Maiores: et iſte ſūt affectio
nes. Sūt igit̄ q̄dam quoꝝ auaritia
eſt in cogitatiōib⁹: q2 die ac nocte
cogitare non ceſſant qualiter. ſ. lu-
cra pñt acquirere et pecunias au-
gere ſuas. Eccl'. ij. Cūcti dies ei⁹ la
boribus pleni ſunt et erūnis: nec p
noctē mente requieſcit. Alij ſūt quo

rũ auaricia eſt itẽtiõibꝰ. qꝛ in oibꝰ
que dicũt ⁊ faciũt ſꝑ aliqꝺ lucrũ vel
emolumẽtũ tꝑale itẽdũt. Pro. xvij.
Oculi ſtultoꝝ i finibꝰ tre. Ocli ſtul
toꝝ ſunt itẽtiões eoꝝ q̄ ſibi ſꝑ finez
ꝓtendũt tꝑale lucrũ. Alij ſunt quoꝝ
auaricia ẽ i affectiõibꝰ: q̄ tꝑalia ar-
dent diligũt ⁊ ſpũalia ꝑuipẽdũt. bñ.
igr dr a miore vſqꝫ ad mediocrẽ et
maiorẽ oẽs auaricie ſtudẽt. Dũ alij
trena lucra cogitare nõ deſinũt. alij
in oibꝰ q̄ agũt in tꝑalẽ mercedẽ itẽ
dũt. Alij trenã ardẽt diligũt ⁊ ſpũa
lia ꝯtẽnũt. Tertiũ ẽ ignis iracũdie
ꝑs. Supcecidit ignis ⁊ nõ viderũt ſo-
lẽ Ceſariꝰ. Sue mẽtꝫ lumẽ iracũdꝰ
excecat. Sicut e tiviſꝰ excecat ad pel-
ui ardẽtẽ: ſic hõ excecat ꝑ iracũdiã
iflãmãtẽ. Scḋz ei Damaſcenũ. Ira
eſt ebullitio ſãguis circa coꝛ. Ex il
la aũt ebulitiõe fumoſitates aſcen-
dũt q̄ oclos mẽtꝫ obnubilãt: qꝛ ipe
dit ira aĩm ne poſſit cernẽ veꝝ. Qñ
aũt vas ad ignẽ nimis ebullit tribꝰ
remedijs ſubuenit. Aut ꝑ vaſis ab
igne depoſitionẽ: aut ꝑ aq̄ frigide i-
fuſionẽ aut ꝑ lignoꝝ ſubtractionẽ.
Sic ẽt qñ alijs ꝑ irã ꝯ aliũ nimis
ebullit ille ꝯ quẽ iraſcit: aut dꝫ ſe to
talit ab alio diuidere. Pro. xx. Ho-
noꝛ ẽ hoi q̄ ſepat ſe a cõtẽtiõibꝰ: oẽs
aũt ſtulti miſcent ꝯtumelijs. aut dꝫ
ꝟba refrigeratiua ⁊ dulcia rñdere.
Pro. xv. Rñſio mollis frangit iram
ſermo durꝰ excitat furoꝛẽ. aut ſaltẽ
dꝫ tacere ⁊ nihil rñdere. Uerba eñ
q̄ iracũdo rñdẽt ſũt ligna qbꝰ ignis
iracũdie ãpliꝰ iflãmat. Eccl. xxviij.
Scḋz ligna ſilue ſic ignis exarde-
ſcet. Qñ aũt ligna ꝟboꝝ ſubtrahũt
tũc ignis ille extinguit. Puer. xvi.
Cũ defecerit ligna extiguet ignis.
Quarto ẽ fetoꝛ luxurie. hoc ſignifi
catũ ẽ Thob. ij. vbi dꝛ q̄ ex ſtercore
hirũdis fuit excecatꝰ. huiꝰ ei auis i-
mũdicia ẽ deſiccatiua ⁊ ſignificat lu
xuriã: qꝛ nullũ pctm̃ magꝫ deſiccat
q̄ luxuria. hõ ĩdẽ quattuoꝛ hꝫ. ſ. coꝛ
pꝰ. aiam: famã: et tꝑalẽ ſubſtãtiaz.

Eſt igit quoddaz pctm̃ qꝺ deſiccat
corpus. ſ. nimia triſtitia. Pro. xvij.
Spũs triſtis exiccat oſſa. Eſt aliud
qꝺ deſiccat aiam. ſ. inuidia. Nã iui
dia ſicut dꝛ alibi rebꝰ opimis mar-
ceſcit. Prouer. xiiij. Uita carnium
ſanitas cordis: putredo oſſiũ inui-
dia. eſt aliud qꝺ deſiccat famã. ſ. ſu
ꝑbia. Eccl. x. Odibilis deo ⁊ hoibꝰ
ſupbia. Eſt aliud qꝺ deſiccat trenã
ſubſtãtiã. ſ. ꝓdigalitas et etiã viciũ
gule. Puer. xxi. Qui diligit epulas
i egeſtate erit. Et ſilr. Qui amat vi
nũ ⁊ pinguia non ditabit. Luxuria
deſiccat ⁊ ꝯſumit corpꝰ qꝛ facit ipm
cito venire in ſenectutẽ vel mortez
j. Coꝝ. vi. Qui aũt fornicat i corpꝰ
ſuũ peccat. i. i corporis ſui ꝯſũptionẽ ⁊
diminutionẽ. Cõſumit aũt aiaz: qꝛ
oia bona ꝓpoſita ⁊ deſideria ãnihi-
lat ⁊ diſꝑgit. j. Coꝝ. ij. Aialis hõ nõ
ꝑcipit ea q̄ ſũt ſpũs dei. Cõſumit bo
nã famã. vñ dꝛ de ſalomone. Eccli.
xlv. Inclinaſti femora tua mulieri
bꝰ: ⁊ dediſti maculã i gloriã tuã. Cõ
ſumit trenã ſubſtãtiã. Luc. xv. Diſ
ſipauit ſubſtãtiã ſuam viuẽdo luxu
rioſe. Quitum ẽ nimia abũdãtia et
craſſitudo trene ſubſtãtie. Job. xv.
Opuit faciẽ eiꝰ craſſitudo. hic eſt q̄
ſedechias excecatꝰ ẽ i reblata: q̄ int
pretat mlta hec ſicut hr. iiij. Regũ
xxv. Qꝛ mltitudo iſtoꝝ tꝑalium fa
cit hoiem cecũ. hinc eſt q̄ effraim
⁊ manaſſes fuerũt fratres. Effraim
eniz interpretat fertilitas manaſſes
obliuioſus: qꝛ nimia fertilitas ſecu
li iducit obliuionẽ dei. Sicut eni pi
ſces aliqñ ex nimia piguedie exce-
cãt. Et ſicut i anſeribꝰ oculi ꝯſumũ
tur ne ex mltitudie reꝝ viſaꝝ ab i-
piguatiõibꝰ retrahãt. Sic hoies ex
nimia abũdãtia reꝝ in aia excecãt.
Poſtq̄ viſuz ẽ de ifirmitate cecita-
tis videdũ de remedio paſſiõis de q̄
in ꝑncipio euãgelij fit mentio ſpiri
talis Chriſtꝰ enim ꝯ iſta quinqꝫ in
commoda portauit quiqꝫ remedia
ſ. corpꝰ ſanguinẽ: animã: ſpiritum

hūanā ⁊ diuinitatē. Nā de corpore fecit emplastruz quo tumor superbie sanaretur. Fit aūt ēplastruz de herbis medicialib⁹ q̄ īcidūtur: conterūtur: ⁊ decoquūtur ⁊ liq̄re pfundunt aliq̄. herba medicinalis ē caro xp̄i: q: sicut dr̄. Esa xl. Ois ca. fe. Ista herba ī cruce fuit īcisa Deide in mortariolo crucis pistillo passionis attrita. de his duob⁹. Esa. liii. Vulnerat⁹ est pp iniq̄tates nostras Attrit⁹ ē ꝓpt scelera nostra. Deinde ī furno crucis t̄plici igne fuit excocta. s. igne amoris. ioh̄a. xv. maiorē hanc dilectionem nemo hz ⁊c. Igne doloris Tren. i. o vos oēs q̄ ⁊c. igne passiōis. ꝑ. Ossa mea sicut cre. arue. ⁊c. Deide sāguine ꝑcioso fuit aspsa. Esa. lxiii. Quare rubrū ē idum ētū tuū. Illud igit ēplastrū factū ē de xp̄i carne: sic icisa: sic attrita: sic decocta. sic ꝑfusa: si sr̄ apostema supbie pōatur dz ipsū statī maturare: mollificare: ⁊ frāgē. aug. Ecce habes hūilitatz exēpluz ⁊ supbie medicamētuz. Idē. Que supbia sanari pōt si hūilitate filij dei nō sanatur. ¶ Scd̄o de sāguie fecit collirium q̄ ignis iracūdie tēperet. Nihil enim sic odiū ⁊ iracūdiā tempare dz q̄ cōsiderare q̄ sāguis xp̄i ꝑ suis crucifixorib⁹ sic orauit. Sicut ē xp̄s orauit ꝑ eis vbis dicēs. Lu. xxiii. Pat dimitte illis q: nesciunt q̄d faciunt orauit lachrimis. heb. v. Cū clamore valido ⁊ lachrimis offerēs exaudit⁹ ē ꝑ sua reuerētia. orauit sāguine heb. xii. Accessistꝭ ad sāguis aspsionē meli⁹ loq̄nt ē q̄ abel. Orauit morte heb. ix. Noui testamēti mediator ē vt morte itercedēte ⁊c. tale igit colliriū tāte pietatꝭ ⁊ charitatꝭ ī nobis refrigerare dz oēz ignē rācoris Quis em̄ d cetero ꝯ īimicos suos odiuz tenebit quādo xp̄s ꝑ suis īimicis vbis: lachrimis sāguine ⁊ morte orauit. ¶ Tertio de aīa fecit vas vnguētariū q̄ puluis auaritie expiet. in isto eī vase triavnguēta purgatiua ꝯtinētur. de q̄b⁹ dicit Johan. i. Vidimus glo. eius. glo. q̄si vni. a patre ple. Ibi em̄ glīa est. i. gloria dei misericordia. Ibi eniz ē gratia. Ibi ē veritas Ibi sapiētia Auar⁹ igit q̄ hz oculos plenos puluere auaritie vadat ad istud vas vnguētariū ⁊ vngat oculos vnguento mie ⁊ gr̄e ⁊ sapientie. Tunc aūt vngitur vngēto mie quādo iclinatur ad compassionem fraterne miserie Tūc vnguēto gr̄e qn̄ icipit tepescere ad amorē terrenoꝝ: ⁊ ardescere in amorē celestiū. Tūc vnguēto sapiētie quādo scit sapienter acq̄rere sapiēter retiere ⁊ sapient expendere. ¶ Quarto de spiritu hūano fecit cibū mellifluū q̄ crassitudo terrena ꝯtīeretur. Eccl. xxiiii. Spirit⁹ me⁹ sup mel dulcis. Mel ē dulce in supficie: dulci⁹ i medio: dulcicissimū i fūdo. In xp̄o q̄dē ē t̄plex substātia. s. caro q̄ est quasi supficialis Deitas q̄ est ꝑfunda ⁊ aīa q̄ est quasi media. Mel igit ē dulce ī supficie q: scti ex ꝯsideratiōe carnis xp̄i hauriūt delectatiōes suaues. Est dulci⁹ in medio: q: ex ꝯsideratiōe aīe hauriūt delectatiōes suauiores. ē dulcissimū ī fūdo q: ex ꝯtēplatiōe diuinitatꝭ hauriūt delectatiōes suauissimas. Talis igit dulcedo oēz dulcedinē hūanā facit isipidā. chr. he nō hz sup t̄rā q̄d amet q̄ donū celeste ī veritate gustauerit. Quīto de diuinitate fecit balsamū: q̄ fetor luxurie pelleret eccle. xxiiii. q̄si balsamū mixtū odor me⁹. odor aūt istius balsami tāt⁹ ē q̄ nō tm̄ ifirmi: ꝟ tātū mortui nō tm̄ corrupti ꝟ ēt fetidi sētire debēt. Hoc significatū ē in lazaro q̄triduano ⁊ fetido: q̄ ipsum odorē sēsit ⁊ reuixit. Pria dies ē delectatio ⁊ tūc aīa ē infirma. Secunda ē ꝯsens⁹: ⁊ tūc est mortua. Tertia ē maluz op⁹: ⁊ tunc est corrupta Quarta est mala cōsuetudo: ⁊ tunc est fetida. Qui ante in odorē istum nō sētit: ē infirmo ꝑiculosior: mors

tuo inſenſibilior: corrupto marci-
dior: fetenti ab hominobil ior.

℄ Sermo. iii. de eodem.

OMnis plebs
vt vidit dedit laudē deo
Poſtq̄ dn̄s cecū illumina
uit: oīs plebs q̄ ibi ade-
rat laudē dedit deo. Ex q̄ dat͛ itelli
gi ꝙ ille ē illuminat⁹ q̄ deū laudat.
Ille cecus ē qui ꝑ verba vel malaꝫ
vitā deū blaſphemat. In iſtis autē
diebus homīes vani nō tātū nō lau
dāt deū ſed etiam per ſuas vanita
tes blaſphemāt deū ⁊ laudāt inimi
cos dei ſcilicet mundū carnē ⁊ dya
bolū. iō in iſto euangelio de chriſti
paſſione fit mentio: vt ex ꝯſidera-
tiōe paſſiōis dn̄ice homines abſti-
neāt a tanta vanitate. Laudāt qui-
dē ⁊ honorant mūdū exercēdo di-
uerſos ludos ⁊ ineptas leticias. Lau
dāt etiā ⁊ honorāt corp⁹ proprium
paſcendo ipſū per diuerſas epulas.
Laudāt ⁊ honorāt dyabolū ducen
do diuerſas choreas. in his ei trib⁹
vanitatibus expendunt homines
dies iſtos: ⁊ iō cū iſto ceco non ſunt
illuminati ſꝫ cecitate īuoluti. Pⁱo
igit͛ vani homīes cum deberēt lau
dare deū: ipſi tantū laudant mun-
dū per diuerſos ludos ⁊ ineptas le
ticias. Leticia eīm mundi ē ſicut vi
nū purū quod cito inebriat niſi ſa-
lubri triſticia tēperet͛. Iuxta illud
Eccle. ſeptio. Meli⁹ eſt ire ad domū
luct⁹ q̄ȝ ad domum conuiuij. Refert
Tulli⁹ ꝙ quādo aliq̄ cōſules Roma
ni redibant victores triplex honor
eis fiebat. Prim⁹ qꝛ oīs popul⁹ ſibi
cū leticia obuiabat. ℄ Scd̄s qꝛ oēs
captiui quos cepant ei⁹ currū iūctꝫ
manib⁹ ſeq̄bātur. Terti⁹ qꝛ ipe vi
ctor indut⁹ tunica iouis in curru ſe
debat: quem quattuor eq̄ albi vſq̄ȝ
ad capitoliū deducebāt. Ne v̄o ſu-
pra ſe nimis eleuaretur. Iſtū hono
rē triplicit͛ tēperabāt. ℄ Pⁱo quia
vn⁹ hō ſeruilis conditionis ſe cum
in curru pōebatur vt cuilibꝫ ſpes da
ret͛ perueniendi ad talem honoreꝫ
ſi ꝓbitas ei⁹ mereret͛. Secundo qꝛ
ille ſeru⁹ cuꝫ colaphis cedebat di-
cēs: cognoſce teipſū. Tertio qꝛ cui
libet licebat illa die ī ipſꝫ īferre oīa
opprobria q̄ volebat. Si igit͛ paga-
ni ſuas ſic leticias tēperabāt mlto
forti⁹ nos chriſtiani eas reꝓmere ⁊
tēperare debemus ⁊ maxīe triplici
de cā. Pⁱo qꝛ hoc non cōpetit loco.
Sum⁹ ei ī exilio q̄ deberem⁹ eſſe in
celo: ⁊ iō nobis ē flēdū ⁊ nō gaudē-
dū. Aug. In vale ſum⁹ miſerie vbi
eo magis flēdū ē quo min⁹ flem⁹. ꝑ.
Quō cātabim⁹ cāticū dn̄i ī t͛ra alie-
na. Si viris ſāctis durū ī exilijs cāti
ca cātare dei: q̄d dicēdū ē de illis q̄
cātāt cātica dyaboli. Qꝛ igit͛ ſum⁹
in exilio ideo oīs mala mūdana le-
ticia dꝫ nobis eē īportūa. Eccl͛. xxij.
Muſica ī luctu īportūa narratio eſt
Scd̄o nō ꝯpetit tēpori. Tp̄s ei vite ꝑ
ſētꝫ nō ē niſi curſ⁹ ad mortē Augu.
Nihil aliud ē tp̄s hui⁹ vite niſi cur
ſ⁹ ad mortē: ī q̄ nemo vel paululum
ſtare vl͛ tardi⁹ ire ꝑmitit͛ ſꝫ oēs pa
ri motu vrgētur ſtult⁹ aūt eēt ille q̄
ad mortꝫ ſuppliciū cū gaudio ⁊ ſola
tio ire vl͛ duci vellet. Tales ſūt ſimi
les cygno q̄ dū morit͛ ſuauitur cāta
re ꝓhibet͛. Tertio nō ꝯpetit ſtatui.
Stat⁹ ei hoīs ē ꝑiculoſus ⁊ doloroſ⁹
qꝛ q̄cūq̄ȝ ſe vertit ꝑiculū ⁊ dolorē in
uenit. Nā ſi ſurſū reſpicit videt ce-
lū q̄d amiſit. Si deorſū videt īfernū
q̄ oēs deuorare appetit; ſi a ſiniſtris
aduerſitatꝫ. videt ꝙ vn⁹ de mille nō
euadit q̄ nō cadat ꝑ īpatiētiā. Si a
dextris ꝓſperitatꝫ videt ꝙ de decē
milib⁹ vn⁹ nō euadit q̄ nō cadat per
intēperātiā. Iuxta illud. ꝑ. Cadēt
a latere tuo mille. ⁊c. Si poſt ſe vi-
det peccatoꝝ multitudinē q̄ cōmi-
ſit. Si añ ſe videt terribile dei iudi
ciū ī quo diſtrictā rationē eū redde
re oportebit. vn̄ legit͛ ī vitaſpatrū ꝙ
cū q̄dā ſcēs pat͛ quēdā vāe ridētē
videret dt ei. Reddituri ſum⁹ rōnē

Sermo.iii.

de vita nr̃a corā deo ⁊ oī terra ⁊ tu
rides. Scd̃o vani homīes cū debe-
rēt laudare deū: laudāt ⁊ honorant
corp⁹ ſuū paſcendo ip̄m p diuerſas
epulas. Iſtd̄ aūt vitiū gl'e: ⁊ hom i-
ni facit magnā iacturā: deo magnā
iniuriā homini q̄dē triplicē iacturā
facit. Pria eſt q2 ī corpe īducit ma-
gnā deformitatē ex eo q2 facit ven
trē nimis tumētē. dr̄ aūt venē a vē
to ex eo q2 ſit plerūq3 vēto plen⁹. Gu
loſ⁹ igiē q̄to maiorē ventrē habue
rit tāto maiorē veſicā vēto plenā ⁊
etiā maiorē ſaccū ſtercorib⁹ plenū
⁊ repletū poſſidebit. Sicut etiā veſi
ca vēto plena ⁊ repleta acu pūcta ci
to detumeſcit ſic etiā venē gl'oſi pū
ct⁹ acu febricito p mortē euaneſcit
Stult⁹ q̄q3 eēt mercator ille q̄ aurū
cū mlt̃o labore acq̄ſitū ī ciſtā ipone
ret: ⁊ q̄ ī lutū ↄuertēdū eē putaret et
eſtimaret. Et q̄m venē gl'oſi ē ſicut
ſacc⁹ ſtercoꝝ. Stultus eſt eo q2 ea q̄
cū mlt̃o labore acq̄rit ī ventrē pōit
ī q̄ vētre ī lutū fetidū ↄuertēda eſſe
cognoſcit. Secūda aūt iactura eſt:
q2 īducit ſibi multā īfirmitatē ⁊ ali
q̄n mortē Eccl'i. xxxvij. in mlt̃is erit
īfirmitas ibidē. Propē crapulā mul
ti pierūt. Qui aūt abſtinens eſt adij-
ciet vitā. Pinguia corpa ſunt modi
ci ſanguinis q̄ eſt cauſa vite. Calor
q̄ppe naturalis ſepe pre nimia pin
guedīe ſuffocatur. Uia etiā ſpiri-
tuū ad mēbra nimis pigūedīe īpedi
tur ⁊ ſic mors ſequiē. Tertia ē q2 ī-
ducit īſaturabilitatē. Prouer. xiij.
venē impioꝝ īſaturabilis. Ps. Fa-
mē patienē vt canes. Canis ei poſt
q̄ꝫ proiecta ſibi deuorauit mox ad
alia deuorāda ſuſpēſ⁹ anhelat. Sic
guloſus poſtq̄ꝫ mlt̃a fercula deuora
uerit adhuc alia ↄcupiſcit: īmo etiā
īſaturabilior ē q̄ꝫ canis ē q̄ꝫ cetere
fere: q2 oīa ſpoliat elementa. Nam
a t'ra aufert greſſibilia ab aqua na
tabilia ab aere volatilia. Hieroñ.
Tauri paucoꝝ iugerū paſcuis alū-
tur. Unica ſilua plurib⁹ ſufficit ele
phātibus hō ↄo t'ra ⁊ mari paſcitur
Ambro. in lib. de ieiunio Quid īſa
tiabilius vētre hodie ſuſcipit cras
exigit: cū ipletus fuerit diſputat cō
tinētia. cū digeſſerit vale ↄtutibus
dicit ⁊ q̄rit luxuriā. Inē epulas phia
p̄dicaē. īter pħos vina laudanē. Se
cūdo facit deo iniuriā: ex eo q2 gulo-
ſ⁹ vētrē ſuū deificat. Phil. iij. Quoꝝ
de⁹ venē ē. vbi dicit Aug. hoc ab ho
'ie coliē qđ p̄ ceteris adamaē. Hu
ius rationē aſſignat hugo de ſctō vi
ctore dicēs p ſimilitudinē. venē deo
ↄparaē. Solēt ei diīs templa ↄſtrui
altaria erigi miniſtri ad ſeruiendū
ordinari pecudes imolari thura cō
cremari. Deo ſiquidē vētri tēplū
eſt coquina altare menſa miniſtri
coci imolate pecudes cocte carnes
fum⁹ incenſoꝝ odor ſaporꝝ iſta au-
tē ydolatria ē ad aliquid peior ē q̄ꝫ
ydolatria paganoꝝ: q2 illi adorabāt
aurū ⁊ argētū. Guloſus vero ado-
rat ſaccū ſtercorum. Tertio vani
hoies cū deberent laudare deū lau
dāt dyabolū diuerſas ducēdo cho-
reas q̄d valde fatuū eſt q̄ttuor ra-
tionibus. Pria q2 tales choree mū
di ſepe ducūt ad choreas inferni in
īferno q̄dē ſūt multe ↄceſſiōes pctō
rū. i. ↄgregatiōes ſupboꝝ auarorū
⁊ luxurioſoꝝ: q̄ ſemp p cātū lugubrē
decantabūt zach. xij. Planget ter-
ra ſc; īternalis familie: ⁊ familie ſe
orſū. Cantant aūt vnā cantationē
ſex verſ⁹ lugubres ↄtinentem. Di-
cūt em̄. Ue q2 deū offendi ve q2 dya
bolo ↄſenſi: ve q2 nat⁹ fui: ve q2 ma
le torq̄or: ve q̄a mori non valeo. ve
q2 nūq3 liberabor. Ad iſtas chore-
as īfernales iſte choree mūdia-
les ſepe perducūt Job. xxj. Tenent
tympanū ⁊ cytharam: ⁊ gaudent ad
ſonū organi. Ducūt in bōis dies ſu
os ⁊ ī pūcto ad īferna deſcendūt hu
ius ſignū eſt q2 iſte choree tendunt
ad ſiniſtram. prou. iiij. Uias que a
dextris ſūt nouit dñs peruerſe aūt ſūt
q̄ a ſiniſtris ſunt. Scd̄a fatuitas eſt

qꝛ priuā tur choreis celi. Ibi ei ſūt
choree ſctōꝝ deo iubilātiū. hymn⁹
Qui paſcis int lilia ſep. cho. virgi.
Iſtis choreis celi p̄uātur q̄ choreis
delectātur mūdi. vñ refert Gre. in
dya. de q̄dā puella nobili Romana
q̄ cū iocis ꝛ cātilenis dedita nimis
eſſet Btā v̄go cū m̄ltis ſpecioſis pu
ellis idut albis ſibi appuit. Et cū
illa tā decore ꝓceſſioni aſſociare ſe
vellet ꝓhibuit beata v̄go dicēs q̄
donec eēt ſic vaga tali ꝓceſſiōe eēt
indigna. p̄cepit igr̄ vt a iocis ꝛ le-
uitatib⁹ ſe abſtineret: ꝛ ſic die trice
ſima ad illam ꝓceſſionē veīret. q̄
ſubito cūctis mirātib⁹ mutata fuit
ꝛ ſic die triceſſima btō ꝛ felici fine
q̄euit Tertia aūt fatuitas ē ex eo q̄
tales choree cedūt i iniuriā dei. Tū
qꝛ pactū in baptiſmo initū frāgunt
quo abrenūciare ſe dyabolo ꝛ pom
pis ei⁹ omib⁹ ꝓmiſerāt. Tum qꝛ ma
iorē committunt cōtemptum q̄ ſi
opi ſeruili icūberāt. Aug. Melius
ē in diebus dñicis arare ꝛ fodere q̄
choreas ducere. Tū qꝛ feſta ſctōꝝ
ſuis vanitatib⁹ pollūūt. Magnā ei
iniuriā choree deo fecerāt. Qꝛ ꝓphe
tam ſuū chariſſimum ſcʒ Johannē
baptiſtam occiderūt. Iniuria enī
que fit ſanctis redūdat in deū. Lu
ce. x. Qui vos audit me audit: ꝛ qui
vos ſpernit me ſpernit. Quarta fa
tuitas ē ex eo q̄ ille choree ſunt ar
ma dyaboli q̄ i hoc ſeculo exercent
Trib⁹ ei modis dyabol⁹ in peccatū
luxurie facit corruere: modo p vi-
ſū: modo p colloquium: modo per ta-
ctū. In choreis aūt iſta oīa occur
rūt. Nā ibi ſunt verba lubrica ꝛ mo
dulatiōes cantuū. Ibi eſt ſi ea viſio
facierū. ibi eſt tact⁹ manuū ignita
rū. Et iō ex tali vicinitate ꝛ appro-
piquatiōe modo p colloquiū modo
p viſū modo p tactū ſepe ignis ac-
cēdit: ꝛ mala cōcupiſcētia inflāma-
tur. Et quātūcūq̄ hō ſit fortis ꝛ du
rus tāq̄ ferrū vel ſit naturalit̄ fri-
gidus tanq̄ lapis: vel ſit candidus
tanq̄ mur⁹ dealbat⁹. tñ nō confidat
de ſua fortitudine nec de ſua frigi-
ditate nec de ſua ſctitate. Siquidē
ferrū in igne poſitū emolleſcit: ſic
hoīes firmos i ſuo ꝓpoſito cōcupi-
ſcētie ignis emoleſcere facit. hie-
ronimus Ferreas mētes libido do
mat ex ꝯcuſſiōe duoꝝ lapidū frigi-
doꝝ ignis excutit̄: ſic ex nimia fa-
miliaritate viroꝝ ꝛ mulierū lʒ a p̄n
cipio videant̄ frigidi: ſepe p ꝯcupi-
ſcētiā iſlāmant̄. ds igit̄ frigidior eē
poterit q̄ q̄ i extremis laborat. Vñ
refert Grego. i dialogo de q̄dā ſa-
cerdote agēte i extremis: cui cū q̄-
dā mulier facie appropiq̄ret vt ſci
ret ſi adhuc ſpiraret Ille voce q̄ po
tuit exclamauit. Recede mulier re
cede tolle paleā adhuc viuit hinicu
lis. mur⁹ etiā dealbat⁹ q̄uis ex cā
delā nō ꝯburat̄ tñ denigratur. Sic etiā
q̄uis aliq̄ nō ꝯburātur ex ꝯcupiſcē
tia tñ ex nimia mulierū familiari-
tate denigrant̄ i fama vl̄ aliq̄ mō i
ꝯſciētia: quā ñ hñt apud deū ſincerā
hie. crede mihi ñ pōt cū dō toto cor
de ābulare: q̄ femiaꝝ acceſſib⁹ co-
pulat̄. ¶ Dñica i q̄drageſi. Ser. j.

Duct⁹ ē ieſus
i deſertū a ſpiritu vt tē
taret̄ a dyabolo. Mat.
iiij. Sicut xp̄s voluit
mori vt p ſuā mortē no
ſtrā dēſtrueret ſic voluit tētari vt nr̄as
tētatiōes ſuparet voluit ei tētari i
mediate p⁹ baptiſmū vt tētatis da-
ret ꝯſolatiōis remediū. Fuit ei tēta
t⁹ ſtati quādo fuit baptizat⁹ qñ a pa
tre fili⁹ fuit appellat⁹ qñ ſpūſſctūs
i ſpecie colūbe ſr̄ eū māſit. qñ celos
aptos vidit: qñ q̄dragita dieb⁹ ꝛ. xl.
noctib⁹ ieiunauit. vt p hec det̄ itel-
ligi q̄ ſi aliq̄s tētat̄ ñ ē min⁹ a pctis
mūdat⁹ nō ē min⁹ dei filiatione di-
gn⁹ nō ē min⁹ ſpūſācto dign⁹ nō eſt
min⁹ celo dign⁹ nō ē min⁹ i ſua pnia
deo accept⁹. Tētari ḡ voluit xp̄s vt
nr̄as tētatiōes vinceret: vt tentatis

cõſolamē pberet: vt dyabolo q̄ ipe eēt fili⁹ dei occultaret. Sciebat q̄ ip pe dyabol⁹ p ſcripturas ⁊ ꝓphetias dei filiū i mūdū eſſe venturū ⁊ ſuū ſibi dñiū ablaturū Audiēs aūt ſcꝫ chryſo. i xp̄i natiuitate āgelū paſto rib⁹ ānūciantē āgeloꝝ multitudi= nē iubilātē. Johānē digito demon ſtrātē: patrē i baptiſmate teſtificā tē ſpiritūſāctū i ſpecie colūbe deſcē dētē ⁊ nūc q̄draginta dieb⁹ ⁊ qua= dragita noctib⁹ ipſū ieiunantē euꝫ eſſe filiū dei ſuſpicatus eſt. Sꝫ poſt modū vidēs eū eſurire ipſū eſſe dei filiū plurimū dubitauit. Nō ei cre= debat dei filiū poſſe eſurire. Volēs igit᷑ expiri vtrū eſſet dei fili⁹ an ho mo pur⁹: ⁊ sciēs q̄ pmū hominē tri bus telis ꝓſtrauit: cogitauit eiſdē telis ipſū aggredi Et ſi ꝗdē vici po terit: hō pur⁹ apparebit. Si aūt vici nō poterit: dei fili⁹ eē videbit᷑. Naꝫ ſicut dicit Greg. i omel. diabol⁹ pri mū hoīeꝫ de trib⁹ pctis tētauit ⁊ vicit. ſ. de gula cū de fructu ligni vetiti ip ſū māducare ſuaſit de vanaglia cuꝫ dixit Eritis ſicut dij. Et de auaritia cū dixit Sciētes bonū ⁊ malū ſicut eī auaritia ē appetit⁹ imoderat⁹ pe= cūie ſic ē etiā imoderat⁹ appetit⁹ ſci entie eodē mō tētauit xp̄m. Prio de gula dicēs. Si fili⁹ dei es dic vt lapi des iſti pāes fiāt. Cogitabat ei in= tra ſe dicēs. Si lapides i pāes ꝯuer tere poterit: dei fili⁹ erit. Si aūt nō poterit hō pur⁹ apparebit. ſꝫ xp̄s ſe cūdū gloſā rn̄ſū talit᷑ tēperauit q̄ ip ſū dei filiū eē n̄ cognouit cū ait ſcri ptū ē. Nō i ſolo pāe viuit hō ſꝫ in oī verbo qd̄ ꝓcedit de ore dei. Ac ſi di= cat ſcꝫ gloſā. cū hō ꝯſtet ex duplici ſubſtātia. ſ. aīa tanq̄ ſupiori ⁊ cor= pore tanq̄ iferiori. ⁊ cib⁹ aīe ſit ver bū dei ⁊ cib⁹ corpis ſit pānis materia lis ⁊ tu ſuades mihi tantuꝫ de cibo ſubſtātie iferioris ⁊ nō ſuperioris pꝫ q̄ tua ſuaſio tētatio ē Sed q̄ ſic eū dyabol⁹ vicere n̄ potuit: cogita= uit apud ſe dicēs ſicut ait. chrizoſt. homo iſte ſanct⁹ eſſe videt᷑. Sācti ei viri ⁊ſi nō vincātur de vicio gule ſepe tn̄ vincūtur de aliq̄ motu vane glie. Et iō ipm aſſūpſit ⁊ eum ſupra pinaculū tēpli ſtatuit. nec mirū fuit ſcꝫ Greg. Si pmiſit ſe aſſumi qui ⁊ crucifigi. ⁊ alia glo. q̄ hoc n̄ fuit infir mitatis ſꝫ patiētie ei⁹. In dyabolo aūt nō fuit virt⁹ ſꝫ i eo fuit magna ſupbia. vel ipa aſſūptio pōt intelli= gi deductio. dicit aūt alia glo. q̄ ve riſimile ē diabolū in hūana ſpecie apparuiſſe: ſꝫ tn̄ xp̄s ſic egit vt ipe a nemie videret᷑. Erat ei pinaculuꝫ loc⁹ eminens vbi ſcꝫ erat cathedra doctoꝝ. Et iō ipe dyabol⁹ ſcꝫ legē putauit ipſū i ſede doctoꝝ poſitum iani glia poſſe extolli vbi m̄ltos fe cerat eleuari, dixit āt ei. Si fili⁹ dei es mit tete deorſuꝫ: hoc dixit iō vt ex tali p̄cipitatiōe ⁊ nulla ſecuta le ſiōe iactātiā icurreret. vl' vt ex hoc dyabol⁹ ſuā poteſtatē agnoſceret. Sꝫ xp̄s ſic tēperauit reſpōſū vt eū re linq̄ret dubiū dicēs. Nō tētabis dn̄m deū tuū. vbi dicit glo. Suggerebat vt aliq̄ ſigno exploraret q̄tū apud deuꝫ poſſet ſꝫ nemo dꝫ tētare deuꝫ q̄n ex hūana rōne hꝫ q̄d faciat. Nūc aūt poterat alit᷑ de tēplo deſcēdere q̄ p iactātiā ſe p̄cipitare poſtq̄ aūt deficit hūana rō ꝯmēdet ſe deo nō tētādo ſꝫ deuote ſupplicādo. veruꝫ poſtq̄ nec p pmā nec per ſecūdā tē tationē eū potuit cognoſcere: tran ſiuit ad t'tiā vt ſaltē ipm poſſet de auaritia ſupare. duxit ei cū ſup mō tē excelſū valde: ⁊ oſ̄dit illi oīa re= gna mūdi. Nō aūt iſta oſ̄dit coram ei⁹ oculis hmōi adducēdo vel viſū ampliādo vel ea que neſciebat ſi= bi indicādo: ſꝫ dicit᷑ oſtendiſſe trib⁹ modis Primo ſcꝫ Chryſo. oſtēdit ac ſic aliquis i loco excelſo poſitus manū extēderet dicēs. Ecce ex illa parte ē italia: ⁊ ex illa grecia ex il= la affrica. vl' ſcꝫ rabanū oſ̄dit q̄ va nitatē pōpe mūdāe quā ipe dyabo l⁹ diligebat q̄ ſpecioſa ſit ⁊ deſidera

bilis ꝟbis demōſtrauit vt ad amā=
dū illā ipſū iduceret. Uñ ſcđm glo.
oñdit q̄modo regnabat i mūdanis
ꝑ diuerſa vitia in q̄buſdã ꝑ ſupbiã
i q̄buſdã ꝑ auariciã i q̄buſdã ꝑ luxu
riã vt ꝑ exēplū m̄ltitudis poſſet ad
ɔſētiēdū eū faciliꝰ icliare. Cum aūt
oīa regna mūdi ⁊ gl̄iã oñdiſſet di=
xit ei. Hec oīa tibi dabo ⁊c. Luc. iiij.
Oīa mihi tradita ſūt ⁊ cui volo ⁊c.
Plane mētitꝰ ē. qꝛ dei ſūt oīa ⁊ ipſe
retribuet vniuerſa Et qꝛ iſtud ɔtine
bat iniuriã ɔditoris q̄ ſolꝰ dꝫ adorari
iō diabolū repulit dicēs vade ſatha
na nō tētabis dñz deū tuū ⁊c Glo. i.
vade i infernū q̄ paratꝰ eſt tibi ⁊ an
gelis tuis. Ex his pꝫ ꝙ diabolꝰ i tē
tando incipit a minimis ⁊ ꝓcedit
ad maiora. Minima tētatio vide=
bat tētare de pane i magna fame.
Maior fuit tētatio de vana gl̄ia ma
xia de auaricia. hoc ſignificatū eſt.
Eſaye. i. vbi dr̄ A plāta pedis vſq3
ad ꝟticē nō ē in eo ſanitas. Dyabo
lꝰ nãq3 icipit a plāta pedis. i. a mi=
nimis pct̄is ⁊ ꝓcedit ad ꝟticē. i. vſ
q3 ad ɔſēſū ratiōis. Supradicte aūt
tētatiōes facte ſūt i xp̄o tm̄ exteriꝰ
⁊ nō iteriꝰ. vnde ait Greg. in omel.
Tribꝰ modis tētatio ofr̄ ſuggeſtio
ne: delectatiōe: ⁊ ɔſenſu. Et nos cuz
tētamur plerūq3 i delectationē et
cōſenſū labimur. Xp̄s igr̄ tētari ꝑ
ſuggeſtionē potuit: ſꝫ eiꝰ mētē pcti
delectatio nō momordit Atq3 ideo
oīs illa diabolica tētatio foris nō i
tꝰ fuit ¶ Notãdū aūt ꝙ ſupradictas
tētatiōes xp̄s tpliciť vicit. ſ. ſapient
reſpōdēdo fortiť reſiſtēdo: ⁊ princi
piis obuiãdo. Sapiēter q̄dē reſpon
dit cū tria ſcripture teſtimōia alle
gauit. hoc ſignificatū ē. i. regū. xvij
i victoria quã dauid habuit de golia
Ubi dicit gloſa Dauid interfecit.
Goliã tbus lapidibꝰ de torrente: et
xp̄s diabolū tribus teſtimoniis ex
lege ɔſtrauit. Diabolꝰ ſuaſit vt xp̄s
lapides i pane ɔuerteret: ſed xp̄s
ecōuerſo panes facre ſcripture con

uertit i lapides q̄s ɔ̄ dyabolū iecit
⁊ ꝓſtrauit. Exēplo igitur xp̄i iniu=
rias nr̄as debemꝰ vicere per ſapiē
tiã: ꝑ patiētiã: nō ꝑ potentiam: vel
vindictã. Ille vincit per ſapiētiam
q̄ iuriãti ſcit ſapiēter ⁊ rationabili
ter reſpōdere. Sap. vj. Melior eſt
ſapiētia q̄3 vires ⁊ vir prudēs me=
lior q̄3 fortis. Prouerbi. xxvj. Rñde
ſtulto iuxta ſtulticiã ſuã. ſ. ſapiēter
ne ſapiēs ſibi videat̄. Ille vicit ꝑ pa
tiētiã q̄ ſcit diſſimlare ⁊ irã ſuaz re
ſtrigere Eiuſdē. xvj. Melior eſt pa
tiēs viro forti ⁊ q̄ dñatur aīo ſuo ex
pugnatore vrbiū. Eiuſdē xxvi. Ne
reſpōdeas ſtulto iuxta ſtulticiã ſuã
i. ipatiēter: ne efficiaris ei ſimilis.
Ille vincit ꝑ potētiã q̄ nō attendit
ad iuſticiã ſꝫ tm̄ ad potētiã ꝑ quã in
iuſte opprimit inocētes Sap. ij. ſit
aūt fortitudo nr̄a lex iuſticie quod
ei infirmū ē inutile inuenitur ille vin
cit ꝑ vindictã q̄ effūdit irã ſuã ⁊ ta=
lis potiꝰ vincitur q̄3 vincat. Uñ le=
gitur de Alexãdro ꝙ licet fuerit vi
ctor orbis terrarū tamē a tribꝰ ꝑmi
ſit ſe vinci. ſ. a ɔcupiſcētia: a vino lē
tin: ⁊ ab ira. Et q̄uis i ꝓpriis iniu=
riis patiēte eſſe ſit laudabile i iniu
riis tamē dei ē vitupabile. Uñ ſuper
illud Uade ſathana dicit. Chriſo.
Exēplo xp̄i diſcamꝰ nr̄as iniurias
equanimiť ſuſtinē Dei aūt iiurias
nec vſq3 ad auditū ſufferre qꝛ i ꝓp=
is iiuriis eſſe quēq3 patiētē lauda=
bile ē iiurias aūt dei diſſimlare ni
mis ipiū eſt. ¶ Scđo xp̄s vicit tēta
tiōes fortiť reſiſtendo. ſic ⁊ nos for
tiť reſiſtē debemꝰ. Nã ſcđm greg.
Diabolꝰ cū ei reſiſtiť eſt debilis vt
formica cū ꝟo eiꝰ ſuggeſtio recipiť
ē fortꝭ ſicut leo iac. iiij. reſiſtite dya
bolo: ⁊ fugiet a vobꝭ diabolꝰ dr̄a dia
qđ ē duo ⁊ bolus ꝙ ē morſellꝰ qꝛ de
homine vlt facē duos bolos. ſ. cor=
pꝰ ⁊ aīaz deuorãdo. Et bñ dr̄ fugiet
a vobꝭ A q̄buſdã ei diabolꝰ nō exit:
ſꝫ ibi requieſcit ⁊ dormit. ſ. i auarꝭ i ſu
pbꝭ ⁊ i luxurioſis. Job. xl. Sub vm=

bra dormit. ecce vmbra auaricie in
ſecreto thalami. Ecce vacuitas ſup
bie Supb⁹ ei lꝫ exterius videat᷑ tumi
dus ⁊ iſlat⁹: tñ iteri⁹ ē vacuus in lo
cis humētib⁹. Ecce turpitudo luxu
rie. Ab aliqb⁹ vero exit ſed nō rece
dit ſꝫ ibi de ꝓpe expectat ſicut ab il
lis q̄ ſepe patiūtur recidiuū: ad q̄s
ſcit ſe cito reuerſurꝫ. Luc. xi. Reuer
tar i domū meā. ⁊c. Ab aliqb⁹ vero
exit ⁊ recedit ſꝫ ñ fugit. ſꝫ lēto paſſu
ſcedit. ſicut a tepidis q̄s non plene
deſerit. Ab aliqb⁹ vero exit fugit ⁊
recedit: ſicut a viris ꝑfectis q̄ ſcuto
fidei: galea ſpei. lorica iuſticie: gla
dio ỽbi dei militi fortit᷑ reſiſtūt illi
⁊ ipſū i fugā ꝯuertūt. ps. Perſequar
iimicos meos ⁊ ꝯprehēdā. ¶ Tertio
xp̄s vicit tētatiōes eis i ſuis initiis
obuiādo. Nā mox vt diabol⁹ ei tēta
tiōes iferebat eas ⁊ repellebat. Sic
⁊ hō qñ ſentit prauas ſuggeſtiones
mox i ſuo iitio eas dꝫ repellere et
nullū locū in aīo eis dare. Eph. iiij.
ca. Nolite locū dare diabolo hiero.
Lubric⁹ ē āguis ſerpēs ⁊ niſi i capi-
te teneat᷑ tot⁹ ſtati illabit᷑. Serpēs
ei ifernalis hꝫ caput. ſ. ſuggeſtionē
hꝫ ⁊ corp⁹. ſ. ꝯſēſū. hꝫ ⁊ caudā. ſ. cō
ſūmationē opis. Ubi aūt ponit ſug
geſtiōis caput: ſtati pōit corp⁹ cōſē
ſus ⁊ caudā opis. ⁊ iō i ſuo capite ē
cōterēd⁹. In aliqb⁹ ei ē iſte ſerpens
quātū ad caput corp⁹ ⁊ caudā q̄. ſ. ha
bēt malas cogitatiōes ꝯſenſ⁹ ⁊ opa.
Aliq̄ ỽo dimittūt mala opa in iſta.
xl. ſꝫ tamē poſt paſcha ad eadē re-
dire itēdūt. Iſti āputāt ſerpēti cau
dā ⁊ tñ adhuc viuit i eorꝫ cordib⁹ q̄tū
ad corp⁹ ⁊ caput. i. q̄tū ad ſuggeſtio
nē ⁊ cōſenſū. Aliq̄ pctm̄ deſerūt q̄tū
ad ꝯſenſū ⁊ op⁹. Iſti aūt āputāt cor-
p⁹ ⁊ caudā: viuit tamē adhuc i capi
te ꝑ malā ſuggeſtionē. Qñ aūt ſug-
geſtiōi reſiſtit᷑ tūc caput āputat᷑: et
tūc nocere ñ pōt nec q̄tū ad caudā.
i. op⁹ malū. nec q̄tū ad corpus. i. ad
ꝯſēſū nec q̄tū ad caput. i. ſuggeſtio
nē q̄ ex toto ꝯtrit⁹ ē. Iō dr̄ Geñ. iij
Ipſa ꝯteret caput tuū. i. ſuggeſtio-
nē tuā q̄ dr̄ caput ñ tm̄: q̄ ē ꝑnci piū
pcti ſꝫ etiā dr̄ caput a capiendo. q̄
diabol⁹ ꝑ ſuā ſuggeſtionē oēs capit
Et tu iſidiaberꝭ calcāeo ei⁹. i. morti
ei⁹ q̄ dr̄ calcāeū ñ tm̄ q̄ ē finis hoīs
ſꝫ etiā q̄ calcaneū dr̄ a calcādo. per
q̄d itelligit᷑ mors bonoꝝ: q̄ calcaue
rūt frena vl̄ dr̄ a calo q̄ eſt duricies
pedū. ꝑ q̄d itelligit᷑ mors maloꝝ q̄
fuerūt duri i pctis. diabol⁹ ei i fine i
ſidiabit᷑ ⁊ malis vt eos rapiat ⁊ bōis
ſi forte aliq̄d iuſi eis iueīat. Ser. ñ.

Ductus eſt ie
ſus i deſertū ⁊c. In p̄ſē
ti euangelio quattuor
ſpirit⁹ exp̄mūtur, ſ. ſpi
rit⁹ diuin⁹: hūan⁹ ma-
lign⁹ ⁊ āgelic⁹. Spūs diuin⁹ xp̄ꝫ in
deſertū deduxit. ſpūs hūan⁹ ipſum
eſurire fecit. ſpūs malign⁹ ipſū ten
tauit. Spūs āgelic⁹ ſibi miniſtrauit
Prim⁹ igit᷑ ſpūs. ſ. diuin⁹ xp̄m i de
ſertū deduxit. Uñ dr̄ duct⁹ ē ieſ⁹ in
⁊c. Eodē mō ſpūs diuin⁹ in deſertuꝫ
nos deducit: dū pñiā nos ichoa
re facit. Iſtud deſertū ſignificatur
per illud deſertum in quod deus fi
lios iſrl̄ deduxit dū eos de egypto
eduxit In q̄ q̄dē deſerto habuerūt q̄
dā aſpa ſcilicet itineris fatigatio-
nē. ⁊ q̄dā ſuauia. ſcilicet māne refe
ctionē. Sic etiā ſerui dei exeūtes d̄
egypto peccati venire dicūtur i de-
ſertū pñie ſalutaris: i q̄ exteri⁹
debēt habere aſpitatē iteri⁹ tñ ha-
bēt diuīe ꝯſolationis ſuauitatem.
Prio nāq; dicūtur habere pñiā
aſpaꝫ ex eo q̄ talis penitētia meli⁹
curat pctā. ſicut dicit chriſo ſup ma
the. triplici exēplo. ſ. exēplo medi-
ci corruptos hūores curātꝭ exēplo
agricole vicioſas herbas vel radi
ces eradicātis exēplo artificis no-
dos lapidū precidentis. dicit enim
q̄ aſpa medicia hūores corruptos
melius euacuat: raſtrum ferre-
um vicioſas radices melius eradi

cat: ferruz durū nodos lapiduz melius reſecat. Pctōr ei aliqn plenus ē humorib⁹ corruptis luxurie. ꝑ. putrueꝛt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee Aliqñ hz malas radices cupiditatis ⁊ auaricie. i. Thim. vi. radix oīz maloꝝ ē cupiditas Aliqñ hz nodos mētis ſupbie. Job. xv. Quid tumet ꝯtra deū ſpūs tu⁹. Contra iſta tria vitia ſunt tria remedia: Pͥo ē carnis mortificatio q̄ eſt tāq̄ȝ medicia amara purgās ⁊ euacuās oēs corruptos honores luxurie Eccl'ia. xi. Malicia vni⁹ hore obliuionē facit luxurie magne. malicia aūt ibi vocaꝛ pena q̄vere videtur eē mala de hac medicina amara dꝛ Eſa. xxiiii. Amara erit potio bibētib⁹ illā. ſecūduz ē oīz ꝛenoꝝ deſpecti o q̄ ē tā q̄ȝ raſtrū ferreū euellēs radices malaꝝ cupiditatū. Qui ei vult cupiditates abſcidere ⁊ diuitias retinere cū raſtro de palea hoc nitiꝛ facere. Sȝ q̄ ex toto eas abūcit: ferreuz raſtruz appōit. Iſtū modū docebat dominꝰ mat. xix. Si vis pfectꝰ eē vade ⁊ vēde oīa q̄ habes ⁊ da paupibus. Tertiū ē mortꝭ meditatio: ⁊ iſtud ē tanq̄ȝ malleꝰ ferreꝰ ꝑcedēs oēs tumorē ſupbie. Ferrū ei a feriēdo vꝉ a firmitate nomē recepit. mors ei dꝛ ferrea: ſiue qꝛ oīa vitia ferit ⁊ domat. ecclci. vii. Memorare nouiſſima tua. ⁊c. Siue qꝛ ē dura ⁊ iflexibilis: ex eo ꝙ nulli pcit. ps. Quis ē hō q̄ viuet ⁊ nō videbit mortē Quāuis aūt ſerui dei habeāt aſpitatē penitētie exterius: itus tn̄ iſto deſerto penitētie recipiūt diuīe ꝯſolatiōis ſuauitatē. Oſee. ii. Ducā eā i ſolitudinē ⁊ loq̄r ad cor eius hoc ſignificatū ē vt dictū ē de filiis iſrl'ō lz in deſerto habueꝛt laborē duriſſimum: habueꝛt tamē mānā dulciſſimū ipſuz tn̄ mānā recipere nō potueꝛt donec defecit eis faria egypti ⁊ donec trāſieꝛt mare egypti. Per egyptuz que tenebre interp̄tatur aīa ꝑ peccatuz tenebroſa ⁊ nigra intelligitur

Qui igiꝛ vult recipere mānā dulcedinis iterne exeat de pcti tenebroſitate. Vñ ſꝛ illud. ꝑ. Qui dat iumētis eſcaz ipſoꝝ. dicit gloſa ꝙ q̄ȝdiu pulli coruoꝝ habēt plumas albas a ꝑarētib⁹ relinquūtur: ⁊ rore celeſti paſcūtur Qñ aūt nigreſcere icipiūt tunc corui eos paſcere icipiūt. Sic etiā corui iternales paſcunt aīam qñ nigredine peccati eſt infecta. De⁹ aūt eā paſcit quādo ē puritate ⁊ mūdicia cādida. Secundo non pōt q̄s mānā dei in deſerto penitētie accipere niſi abiiciat farinā egypti q̄ ē delectatio ⁊ cōſenſ⁹ peccati. Tales erūt illi de quib⁹ dicitur Numeri. xi. ꝙ flagrabāt deſiderio carniū. i. carnalitatem: in quorum mētes ſepe veniebāt porri: cepe ⁊ allia Dicunꝛ autez porri a porrigendo, eo ꝙ porrigūtur id eſt longe extendūtur. Cepe aūt dicuntur a cephas qđ eſt caput. Allia ꝓo dꝛ q̄ ſi olida abolēdo Per porros igiꝛ ſignificaꝛ auaricia. q̄ lōge extēdiꝛ. iuxta illud hiere. vi. Oēs ei a miore vſq̄ȝ ad maiorē auaricie ſtudēt. Per cepas itelligiꝛ ſupbia q̄ ē caput ⁊ iitiū pctōꝝ Eccl's. x. Initiū oīs pcti ſupbia Per alia itelligiꝛ luxuria q̄ fetida ē. Eccl's ix. Oīs mulier q̄ ē fornicaria: q̄ſi ſtercꝰ ivia ꝯculcabiꝛ. Illi igiꝛ volūt redire i egyptuz vt comedāt porros cepas ⁊ allia q̄ adhuc mūdū diligētes diuitias appetūt honores ambiūt ⁊ carnalib⁹ delectātur. Tertio nō pōt q̄s iſtud mānā celeſte in deſerto pñītētie recipere niſi trāſeat mare egypti. i. niſi abiiciat fluctuatiōes ⁊ ꝑbatiōes aī. hic ē ꝙ hō non pōt faciē ſuā i aq̄ ſpeculari. Aut qñ aqua ē turbida Aut qñ ē inquieta. Aut q̄ñ hō ſe nō iclinat. Sic etiam illa aīa deū ꝯtēplari nō pōt vꝉ qñ agitaꝛ in decudie luxurie. vꝉ qñ ē plena turbatiōe ꝑ auariciā: vꝉ qñ ſe nō icuruat hūilitate. Iſta tria tāguntur. Eſa. lxi. ſcđꝫ aliā trāſlationē ſꝛ quē redeſcet ſpūs me⁹ niſi ſup humi

ler ꝗetū ⁊ ſermōes meos tremētez.
Nā hūilitas facit ī aīa īcuruationē
Quies facit trāq̄llitatē. Timor ad
ducit puritatē. iuxta illō eccľ. Tior
dn̄i expellit pctm̄. Scd̄a ē ſp̄us hūa
nus q̄ xp̄m fecit eſurire. Notādū q̄
xp̄s quattuor vicib⁹ eſuriit. Una nā
q̄ vice eſuriuit ⁊ non hūit q̄d cōede
ret niſi lapides vt hic. Per lapides
itelligūt hoīes duri q̄ nō pn̄t ad pe=
nitētiā frāgi. hoīes frigidi q̄ nō pn̄t
igne diuini amoris iflāmari hoīes
aridi ꝑ ſicci q̄ nō pn̄t rore diuīe do=
ctrīe hūectari: tales nō pn̄t incorpa
ri a xp̄o ſed a dyabolo. Ip̄e em̄ cuꝫ
ſit lapide⁹ lapides ſibi icorpat. Job
xli. Cor eius idurabit quaſi lapis.
Alia vice eſuriit ⁊ nihil hūit cōede=
re niſi folia ſicut ptꝫ in ficulnea: de
qua hr̄. Mat. xxi. Et ſicut nō come=
dit lapides .i. corda dura: nec folia:
id eſt v̄ba. Arbor q̄dē pducit folia:
gēmas: flores: et fructus. Folia ſūt
bona v̄ba. gēme ſunt bone cogita=
tiones. Flores ſunt bone volūtates
Fruct⁹ ſunt bona opa. Sicut igr̄ hō
non paſcit de gēmis floribꝫ ⁊ foliis
ſed de fructibus. Sic nec de⁹ paſcit
de bonis v̄bis nec de bonis cogita=
tionib⁹ ſi nō eſt ibi aliud: nec de bo
nis volūtatib⁹ q̄n ope non iplent ſi
aūt ipleri pn̄t. Sꝫ de bonis fructib⁹
id ē bonis opibus. Cañ. ii. Fructus
ei⁹ dulcis gutturi meo. Tertia vice
eſuriit. ſ. i cruce. Et tūc data ſunt ſi=
bi fel acetuꝫ ⁊ abſinthiū. Tali cibo
cū paſcūt qui opa de gn̄e bonoꝝ in
mortali pctō faciunt. Tres em̄ ſunt
ꝑtes ſatiſfactiōis. ſ. elemoſyne: orōnes et ieiunia. Elemoſyne facte in
pn̄ia ſunt tāq̄ mel: facte in mortali
pctō ſunt tāq̄ fel. Orōnes v̄o facte
in pn̄ia ſunt tāq̄ vinum optimum.
Facte v̄o in pctō mortali ſunt tāq̄
acetū. Ieiunia facta in pn̄ia ſunt tā
q̄ balſamū Fctā v̄o in pctō morta=
li ſunt tāq̄ abſinthiū. Hec aūt intel
ligēda ſunt ꝯpatiue. Plus ei valent
elemoſine: orōnes ⁊ ieiunia vnius
diei fctā in pn̄ia. q̄ cētū ānoꝝ ī pctō
mortali exhibita. Quarto xp̄s eſu
rit quotidie nr̄am ſalutē ⁊ cōuerſio
nē Chryſo. Sicut ꝯcupiſcibile ē no
bis cōedere ſic xp̄o ſaluare. Iſtū ci
bū intm̄ xp̄s deſiderat q̄ ēt hoſtiari
ipm̄ mēdicat. Apoc. iii. Ego ſto ad
oſtiū. ⁊c. vſq̄ ibi ⁊ ip̄e mecū. i. pone
m⁹ ad ſaccū ſuū a ſymbolū. In iſta
eniꝫ cena dꝫ pctōr penitēs ponere
tres ꝑtes ex ꝑte ſua. ſ. contritionē:
cōfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē. De⁹ autē
ponit tres alias ꝑtes ex ꝑte ſua: ſcꝫ
remiſſionē culpe ſolationē gr̄e. ⁊ ꝑ
miſſionē gl̄ie. Sed multi ſunt de na
tura ioculatoꝝ q̄ ſemꝑ volūt come
dere de alieno ⁊ nunq̄ de ſuo: q̄r vel
lent q̄ de⁹ eis pctā ſua remitteret. ⁊
grām cōferret et gloriā exhiberet.
Ipi autē nec volūt cōtritionē hr̄e:
nec ꝯfeſſionē facere: nec ſatiſfactio
nem implere. Terti⁹ eſt ſp̄us mali=
gn⁹ q̄ xp̄m tentauit. Uoluit autem
xp̄s tētari trib⁹ de cauſis. Prio vt
tentatis cōſolationē daret. Fuit ei
tentat⁹ ſtatim q̄n fuit baptizatus:
q̄n a pr̄e fili⁹ eſt appellatus q̄n ſp̄ūſ=
ſctūs in ſpecie colūbe ſuꝑ eū māſit:
q̄n celum ſibi apertum fuit q̄n. xl. die
bus ⁊ noctibus ieiunauit vt detur
intelligi q̄ ſi aliq̄s tentat ꝑp hoc nō
eſt minus a pctō mūdat⁹ nec eſt mi
nus dei filiatione dignus: nec min⁹
ſp̄ūſctō plenus nec eſt minus celo
dignus nec eſt minus in penitētia
acta acceptus Secūdo voluit tēta=
ri vt ī pugna ſp̄ūali certos nos red
deret. Periculū eſt ei hoſtē iuxta ſe
hr̄e et ignorare. Hiero. Tunc maxi
me impugnaris cum te impugnari
neſcis. Poſſumus autē de hoc certi
eſſe tripl'r. Primo ꝑ ſcp̄ture aſſerti
onē. Job. vii. Militia eſt vita hoīs
ſuꝑ trā. Ephe. vi. Nō eſt nobis col
luc. aduer. car. ⁊c. Secundo ꝑ dn̄i tē
tationē q: ſi tētat dn̄s: tentatr̄ ſer=
uus. Johā. xiii. Non eſt ſeruus ma
ior dn̄o ſuo. Tertio per tentatoris
frequentem apparitionem. Nam

btō Martino in forma cruente be=
ſtie appuit. Btō anthonio in ſpecie
pueri nigerrimi viſus fuit. Cuidaȝ
etiam ſctō patri in ſpecie medici ſe
manifeſtauit ferens diuerſas āpu=
las dicens. Si quis noluerit de vna
ꝓpinabo ſibi de alia. Tertio tētari
voluit vt tētatis ⁊ tribulatis meliꝰ
miſereri ⁊ cōpati ſciret. Nemo em̄
pōt moueri ad ꝯpaſſionē ⁊ miaȝ ni=
ſi alioꝝ cognoſcat miſeriā. Que q̄=
dē cognoſci pōt: aut audiēdo aut vi
dēdo: aut experiēdo. Si ei audio di
ci q̄ paſſio illata ſit magna pena: iā
ſcio ⁊ cogſco illud ꝑ auditū. Si autē
videro aliquē dictā paſſionē patiē=
tē ⁊ i magna agonia ꝯſiſtere ſe hor
ribiliter ac terribiliter agitare: ⁊ q̄
rulas voces ꝯclamare: ſcio ⁊ cogno
ſco illud ꝑ viſum. Si igr̄ illā paſſio=
nē in corpe meo patior ſcio illud et
cognoſco ꝑ expientiā. Et iſta cogni
tio certior eſt q̄ꝫ due p̄dicte. Hūanū
em̄ genꝰ in l'ras oli tētatiōes ⁊ miſe
rias patiebat̄ ⁊ ideo ad deū clama=
bat. ⁊ totū celū gemitibꝰ ⁊ clamori=
bꝰ iplebat: ⁊ tūc deꝰ miſerias eiꝰ quo
dāmō ſciuit ꝑ auditū. Exo. ij. In ge
miſcētes filij iſrl' ꝓpter opera vo.
ſunt. et aſcen. cla. eoꝝ ad dn̄m ⁊ au.
ge. eoꝝ. Dn̄s igr̄ clamoribꝰ eoꝝ exci
tatꝰ deſcēdit. ⁊ .xxxiij. ānis nobiſcū
moratꝰ fuit: ⁊ ſic nr̄as miſerias vi=
dit ita q̄ illō q̄d pꝰ ſciebat audiēdo
poſtea ſciuit vidēdo. Exo. iij. Uidi
afflictionē ppl'i mei q̄ ē in egypto ⁊
cla. eoꝝ au. ⁊ deſcē. li. eū de manibꝰ
egyptioꝝ. Tādē nr̄as tētatōes ⁊ mi
ſerias ſciuit ꝑ expientiā q̄ eas aſ=
ſumpſit in ſe. Heb. iiij. Nō ei hēmꝰ
pōtificē q̄ nō poſſit cōpati īfirmi ⁊c.
Aſſūpſit aūt ꝑ optatā tētationē: tri
ſticiam dolorem ⁊ mortē vt ſic ſimi
lis nobis fieret ⁊ noſtras miſerias
meliꝰ cognoſceret: et nobis melius
miſereri ſciret. Heb. ij. Debuit ei ꝑ
oīa fratribꝰ ſimilari vt mi. fieret ⁊c.
Ibidē in eo em̄ in quo paſſus eſt ip
ſe ⁊ tentatus: potēs eſt ⁊ eis qui ten

tantur auxiliari. Quartus eſt ſpūs
angelicꝰ q̄ xp̄o miſtrauit. Intelligū
tur aūt āgeli triplicē ſibi cibū mini
ſtraſſe. P'rio cibū mat'ialē q̄ cōſiſtit ī
corpali refectiōe quē xp̄o eſurienti
miſtraſſe credūt: quē et helye mini
ſtrauerūt vt hr̄. iiij. reg. xix. Scd̄o ci
bū ſpūalē q̄ cōſiſtit in puritatis dele
ctatiōe. Si ei xp̄s paſcit̄ ⁊ delectat̄
in puritate hoīȝ. iuxta illud Cañ. ij.
Qui paſcit̄ int' lilia: multo fortiꝰ in
puritate angeloꝝ. Tertio cibū ce=
leſtē qui cōſiſtit ī dei laudatiōe. iux
ta illō. p̄. Nūqd̄ m̄āducabo car. tau.
⁊c. Immola deo ſacrificiū laudis.
Iſtū cibū āgeli deo ſp̄ miſtrāt iux=
ta illud. Job. xxxviij. Ubi eras cuȝ
me laudarēt aſtra matutiā ⁊ iubila
rēt oēs filij dei. ¶ Ser. iij. de eodē.

Et cū ieiunaſ=
ſet q̄draginta noctibꝰ et
q̄dragita diebꝰ poſtea
eſuriit. In iſto euange
lio mētio fit de tribꝰ. ſ.
de xp̄o ieiunāte: de diabolo tētāte:
et de āgelo miſtrāte. Xp̄s nāq̄ qua
dragita diebus ⁊ q̄dragita noctibꝰ
ieiunauit. Ieiuniū ei q̄drageſimale
approbatū fuit ꝑ legē moſaycā et ꝓ
pheticā. ipm̄ approbauit ꝑ euāgeli
cā legē. Moyſes ⁊ xp̄s ei legiſlator ⁊
helyas eximiꝰ ꝓpha ꝑ in iſto nūero
ieiunauerūt. Iō iſti duo ſoli in tranſ
figuratione ſibi apparuerūt. Xp̄us
aūt noluit ieiunare plus q̄ꝫ illi: ne de
us a diabolo putaret̄. Nec minꝰ q̄ꝫ
illi ne purus hō videretur. Et q̄ ſe
cūdū Greg Oīs xp̄i actio noſtra eſt
inſtructio ideo et nos iſtruimur vt
exemplo xp̄i in iſto numero ſimili=
ter ieiunemꝰ. De quo ieiunio tria
ſunt vidēda. Primo de numero die=
rum ieiunij iſtiꝰ. Secūdo de differē
tia ⁊ ſpecie ieiunij. Tertio de effica
cia et vtilitate ieiunij. Circa p̄muȝ
notādū q̄ ieiuniū in numero q̄dra=
genario obſeruamus multiplici rō
ne. Quaꝝ vna ſumit̄ a ꝑte xp̄i ⁊ alia

a parte noſtra. Chriſt⁹ eē numerū quadragenariū m'tipl'r ꝯſecrauit ſcȝ ſua ꝯceptione: q: .xl. ſeptimanis fuit invtero virginis. Sua predicatione q: .xl. mēſibus p̄dicauit i mūdo. Sua ieiunij obſeruatione: q: .xl dieb⁹ ieiunauit i deſerto. ſua paſſione q: .xl. horis iacuit in ſepulchro. ¶ Sua reſurrectionē q: q̄draginta dieb⁹ poſt reſurrectionē fuit cū diſcipulis in mūdo. Alie rōnes ſumūtur a parte noſtra. Nos eni ſeruire debem⁹ deo de corp̄e nr̄o de aīa noſtra: de tp̄e nr̄o: et de op̄ib⁹ nr̄is. Sȝ q: de his ſepe deo negligenter ſeruim⁹: ideo per hūc nūe℞ ieiunū ſibi ſatiſfacere debem⁹. Primo nāq̧ p hūc nūerū deo ſeruimus de corpore noſtro. Iſtam rōnem aſſignat Grego in omel'. dicens. In hoc mortali corpe ex quattuor elemētis ſubſiſtim⁹ per cui⁹ volūtatem preceptis dominicis contrahim⁹ q̄ per decalogū ſunt accepto. Q: igit' per carnis deſideria decalogi mandata contēpſim⁹ dignū eſt vt eandem carnem quaterdecies affligam⁹. Secundo per hūc nūerū deo de anima noſtra ſeruim⁹ Nam in anima noſtra ſūt ſeptem virtutes tres. ſ. theologice et quattuor cardinales per q̄s deuȝ trinum ⁊ vnum cognoſcere et amare debem⁹. Quaternari⁹ autēȝ propter quattuor tp̄a anni p̄ntem vitā deſignat q: ergo nr̄o ſeptenario anime deo trinitati in tota nr̄a vita nō ſeruim⁹: ideo dignū eſt vt hoc q̄dragenario nūero ieiunem⁹. Tertio per hunc nūe℞ deo ſeruiem⁹ de tp̄e nr̄o. Iſtā rōnē aſſignat Greg. dicēs. A p̄ma dn̄ica q̄drageſime vſq̧ ad paſcha ſex ebdomade veniunt qua℞ dies .xlij. ſūt. Ex q̄b⁹ dum ſex dies dn̄ici ſine abſtinētia abſtrahūt' xxxvi. in abſtinētia remanēt. Duȝ do p .ccclxvi. dies ann⁹ ducit' q̄ſi anni decimā deo dam⁹. Quarto p hūc nūe℞ ſeruim⁹ deo de op̄ib⁹ noſtris. Op̄a ei nr̄a dn̄t eē circa obſeruationē decē mādato℞ dei ⁊ ꝯpletionem quattuor euāgelio℞. Iſtā rōnē aſſignat Greg. dicens. Cur in abſtinentia q̄dragenari⁹ nūer⁹ cuſtodit': niſi q: virt⁹ decalogi per libros .iiij. ſcti euangelij implet'. ¶ Scdo videndū eſt de differētia in ſp̄ē ieiunij. Que quidam ſunt ſex. ¶ Prima ei abſtinētia ē ab his q̄ in ſe et ſcd̄m ſe ſūt mala. ſ. a vitijs ⁊ pct̄is. Eſaye. lviij. Nōne hoc eſt magis ieiuniū qd̄ elegi. Diſſolue. ⁊c. Pct̄ā eē quodāmō ſūt colligata: q: vnū trahit ad aliud ⁊ vnū nō remittitur ſine alio. Ideo d'r. Diſſolue cogitatiōes impietat⁊ Quot ēt hō hȝ gr̄a pctō℞ tot hȝ diuerſitates faſciculo℞ qui mētē opprimūt. ideo ſubdit' Solue faſciculos deprimentes. Pct̄ā enim in diuerſas partes cor frangūt: et in ſeruitutem dyaboli redigunt ideo ſubditur. Dimitte eos q̄ cōfracti ſunt liberos. Pax igitur homini p̄deſt abſtinere a cibis niſi et abſtineat a pct̄is. Hieron. Tūc preclara ē apud deū abſtinentia corporis: cū anim⁹ ieiunat a vitijs. Quid eē p̄deſt corp⁹ attenuare abſtinētia: cū animus intumeſcit ſupbia. Iſido. q̄ a cibis abſtinēt ⁊ mala agūt demones imitant' quibus eſca ſemp abeſt et culpa ſemp adeſt. ¶ Scd̄a abſtinētia ē abſtinere ab his q̄ ſunt occaſio mali. ſ. a laſciuia ſenſuū. De hoc dt bernar. in ſermone q̄drageſime. Si ſola gula peccauit: ſola ieiunet ſi aūt peccauert cet'a mēbra cur nō ieiunent ⁊ ip̄a. Deinde ſubdit'. Ieiunet ocul⁹ a curioſis aſpectibus. Ieiunet aur' a fabulis ⁊ rumorib⁹. Ieiunet ligua a detractiōe ⁊ murmuratiōe. Ieiunet man⁹ a malis op̄ib⁹. Ieiunet anima a vitijs ⁊ p̄pa volūtate. ¶ Tertia abſtinētia ē ab his q̄ hn̄t ſpēm mali. ſ. Theſſ. v. Ab oi ſpecie mala abſtinete vos. ⁊ hoc maxie p̄p ſcādalū p̄rimo℞. Specie' mali hn̄t x̄ba ſcurrilia ſepe dicere ⁊ inſidicias notare. lligua hebraica ſcd̄ȝ. Iſi.

fuit pͥma ⁊ erit vltima. Et dt Rab
bi moyſes q in illa lingua nullũ vo
cabulũ eſt ad nominãdũ aliqd inho
neſtũ. Ex q̄ tria notabilia eliciũtur
Unũ q vocabula turpitudinũ nõ fue
rũt ab inſtitutiõe diuia: ſed ab iuen
tiõe hũana. Scd'z q multũ diſplicēt
deo vba ſcurrilia: q: ea ponere nolu
it in liguã quã hoi pcreauit. Tertiũ
q ille hz liguã celeſtē q a talibus ſe
ſeruat imunē. Quarta abſtinētia ē
ab his q̄ ſunt ſil' ⁊ ſpecies mali ⁊ oc
caſio mali. ſicut ēvanus ornat⁹ et ſu
ſpecta familiaritas mulierꝶ. Uan⁹
el ornat⁹ ⁊ hz ſpeciē mali: q: vr̄ q ta
les mulieres nõ ſũt pudice ſed laſci
ue. Et eſt occaſio mali: q: ſepe icau
tos decipiũt. Suſpecta et familiari
tas mulierꝶ hz ſpeciē mali ⁊ ē occa
ſio mali Ber. Cũ mulierib⁹ ſepe ꝯſi
ſtere ⁊ ſe imunē ſeruare mai⁹ eſt q̄
mortuũ ſuſcitare. Qd min⁹ ē nõ po
tes: et quod mai⁹ eſt vis. vix credã
tibi. Quita abſtinētia ē ab his q̄ li
cita ſunt. Licitũ qdē eſt ad vxorē ac
cedere debitores repetere aliqs cõ
ſolatiões recipe: venatiõi vacare. ſz
tñ i qdrageſimali tpe debem⁹ a tali
bus abſtinere. De pͥmo dicit Amb.
Nullus oino i quadrageſima vxo
ri ſue āte octauã paſche iungatur.
Aug. in ſermone. de. xl. Eſtote his
dieb⁹ crebrius ieiunãtes ⁊ paupib⁹
largi⁹ tribuētes ⁊ vobiſmetipis ipē
dētes: et ꝯiugali copula abſtinētes
De ſecũdo dicit Greg. exponens il
lud vbũ Eſa. lviij. Ecce in die ieiu
nij vr̄i inuenit voluntas vr̄a ⁊ debi.
veſtr. re. Necq em qui debitorē ſuũ
hoc quod dz repetit aliquod iiuſtũ
facit. lz dignũ eſt vt qſquis ſe i pnia
macerat: et quod iuſte ſibi ꝯpetit i
terdicat. De tertio dicit ꝓpha. Rē
nuit ꝯſolari aia mea. Bern. Deli
cata eſt diuia cõſolatio: et non dat
admittentib⁹ alienã. De quarto di
cit Amb. An illum ieiunare putas
qui pͥmo diluculo vigilãs ad eccle
ſiã nõ vadit ſed ſurgēs ſeruos ꝯgre
gat. retia diſponit: canes producit
ſaltuſq ꝑluſtrat. Sexta abſtinētia
eſt a cibo ⁊ potu. de q̄ ſic dicit Am
bro. Moneo ⁊ cõteſtor vos vt nullus
vr̄z niſi forte infãs ⁊ infirm⁹ ſit vſq
in paſcha dñi niſi i dñicis dieb⁹ āte
nonã mãducet aut bibat. aug. alijs
dieb⁹ ieiunare aut remediũ eſt aut
pͥmiũ. In qdrageſima nõ ieiunare
pctm̄ eſt. Alio tpe qui ieiunat ac
cipiet idulgētiã. In qdrageſima q̄
pōt ieiunare ⁊ nõ ieiunat ſentiet pe
nã. Tales q̄ ieiunare cõtēnũt i futu
ro fame ⁊ ſiti deficiēte. Eſaye. lxv.
Ecce ſerui mei comedēt ⁊ vos eſu
rietis: ecce ſerui mei bibēt ⁊ vos ſi
tietis. Uerꝫ eſt tñ q ꝓ vino hēbũt fel
drachonũ ⁊ venenũ ſerpētũ. Deuto.
xxxij. Fel drachonũ vinũ eoꝝ: et ve
aſpi. iſa. Pro pane hēbũt ignitũ cal
culũ. puer. xx. Suauis ē hoi panis
mēdacij: ⁊ poſtea iplebit os ei⁹ cal
culo. Talis panis nõ poterit maſti
cari: q: dur⁹ lapis ē. nec in ore poſit
tollerari: q: ignitus eſt: nec ab ore
poſit reijci. q: oris ipletiu⁹. ꝓ pnia
vo habebũt ſempitnũ interitũ ps.
Mors pctoꝝ peſſima. Itē mors de
paſcet eos. Tertio vidēdũ ē de vtili
tate ieiunij: q̄ triplex ē. Pria ē q: ꝑ
hoc de⁹ recõciliat. Huius exeplũ ha
bem⁹ Jone. iij. c. in niniuitis. Ubi dr
hoies ⁊ iumēta boues ⁊ pecora nõ
guſtent qcq̄. vbi dicit Amb. Quale
eſt hoc xp̄ianũ nõ facere quod pecu
des fecerũt niſi q ſtolidior eſt pecu
de q̄ idicto ſibi ieiunio a ſacerdote
nõ ieiunat pec⁹ qdē declinat foueã:
cauet pcipitiũ. Tu aũt nõ vis ieiu
nãdo piculũ decliare quod cernis.
Deſpationis gen⁹ ē tũc mãducare
cũ ieiunare debeas: tũc gaudere cũ
debeas plorare. Secũda ē q: ꝑ hoc
hõ ad priam celeſtē ducit. Hieroni.
ꝯtra Jouinianum. Quãdiu adã ie
iunauit in padiſo ſtetit. Hinc oſten
dit ꝑ ieiunium ad padiſum nos poſ
ſe reuerti a quo ꝑ ſaturitatē fuera
m⁹ eiecti. Gregori⁹ i omelia. A pa

ꝑadiſi gaudijs per culpā gule ceci-
dimus: ad hec ꝑ abſtinētiā reſurga
mus. Tertia eſt qꝛ ꝑ hoc dyabolus
fugat᷑ Diabolus ei eſt ſerpēs: ē pi-
ſcis eſt lupus: et eſt canis. Sicut ei
ſecūdū Ambroſiū. Sputū hōis ieiu
ni ſerpētē inficit ſic ieiuniū diabo
lū occidit. Et ſicut piſcis natat ī flu
uijs ꝛ morit᷑ ī ſicco: ſic diabolꝰ dele-
ctat᷑ in aquis delitiaꝝ ꝛ moritur in
ſicco abſtinētie. Et ſicut fames ex-
pellit lupū a nemore: ſic ieiuniū ex
pellit: dyabolū a corde. Et ſicut aq̄
bulliēs expellit canē de coquina: ſic
ōfo feruēs dyabolum fugat de aīa.
Marc. ix. Hoc genꝰ demonioꝝ ī nul
lo pōt exire niſi in ōfone ꝛ ieiuno.
Scdo in euāgelio fit mētio de dya
bolo tētāte. Diſtiguit aūt. Aug. ſu
per pſalm̄. Qui hītat ī adiutorio al
tiſſimi: in ꝓtectiōe dei celi ꝯmora-
bitur. quattuor gn̄a tentationum.
Una eſt leuis ꝛ occulta q̄ notat᷑ cuꝫ
dicit᷑. Nō timebis a tiore nocturno
Alia leuis ꝛ apta q̄ notat᷑ cū dr̄. A
ſagitta volante in die. Tertiā gra-
uis ꝛ occulta q̄ notat᷑ cū ſubditur. A
negocio perambulāte in tenebris.
Quarta ḡuis ꝛ apta: q̄ notat᷑ cū ſub
dit᷑. Ab icurſu ꝛ demonio meridia-
no. Iſtis q̄ttuor modis diabolꝰ xp̄ꝫ
tētare voluit ſed non ꝑualuit. Pr̄io
tētatiōe leui ꝛ apta: cū dicit. Dic vt
lapides iſti panes fiāt. Iſta ei tēta
tio fuit leuis qꝛ de cibo corꝑali ꝛ ne
ceſſario. Et fuit apta eo ꝙ de cibo
ſpūali nullā faciebat mētionē. Se-
cūdo tētatiōe leui ꝛ occulta qn̄ ſta-
tuit eū ſup pinaculū tēpli tūc ei de
aliq̄ motu vane glorie eū tētare vo-
luit. ꝛ iō fuit tentatio leuis ſed tn̄ ꝑ
hoc ſuā ꝑtātē cogn̄ſcere itēdebat: et
ideo fuit occulta. Tertio tētatione
graui ꝛ occulta. qn̄ eū tētauit de a-
uaricia. Talis ei tētatio fuit ḡuis
qꝛ de graui pctō: et fuit occulta: qꝛ
aliud ꝑtēdebat ꝛ aliud itēdebat. ꝑ-
tēdebat eiꝰ ſublimationem: ſꝫ itēde
bat eiꝰ ꝑpetuā deiectionē. Quarto

tētatiōe graui ꝛ manifeſta qn̄ tēta
uit eū de ydolatria dicēs. hec oīa ti
bi dabo ſi cadēs adoraueris me. Ter
tio ī euāgelio fit mētio de angelis
miſtrātibꝰ. hec aūt miſtratio tripl'r
pōt itelligi ſcd̄m tres naturas q̄ ſūt
in xp̄o. vel de ꝯgratulatione vel de
tpali ſubuētiōe. nā āgeli miſtrabāt
id ē ſimpl'r adorabāt ꝛ hoc reſpectu
deitatis. Uel miſtrabāt. i. ei pugnā-
ti cōgaudebāt: ꝛ hoc reſpectu aīe q̄
ſic pugnabat ꝛ vicebat. Ul' miſtra-
bāt. i. ſibi eſuriēti ī cibo materiali
ſubueniebāt ꝛ hoc reſpectu carnis.
Sicut ēt olī āgeli helye miſtrauerāt
vt hr̄. iij. Reg. xix. Sꝫ tn̄ helye mini
ſtrauerāt ad ſuū q̄dragenariū ꝑficiē
dū. Christo vero miſtrauerūt poſt
ſuū quadragenariū celebratum.

¶ Dn̄ica. ij. Sermo. j.

Egreſſus ie-
ſus ſeceſſit in ꝑtes ty
ri ꝛ ſydonis. Math. xv.
Dn̄s ieſus xp̄s mltos
viros ad pn̄iam addu
xerat mltos ī ſuis petitiōibꝰ exau-
dierat mltos in corꝑe ꝛ aīa curaue
rat iōcꝫ ne mulieres a ſuis bn̄ficijs
viderēt᷑ excluſe: iſtā mulierē chana
neā ad pn̄iaꝫ adduxit. vn̄ cātat ec-
cleſia. Qui chananeā ꝛ publicanum
vocaſti ad pn̄iaꝫ. Ipam in ſua peti
tiōe exaudiuit et filiā eiꝰ in corꝑe ꝛ
aīa ſanauit: vt hoc daretur intelli-
gi ꝙ aduētꝰ ſuꝰ nō tn̄ fuit ꝓpter ſa
lutem viroꝝ: ſed ēt mulieꝝ. In iſto
aūt totali euāgelio de q̄ncꝫ ꝑſonis
fit mētio. ſ. de xp̄o in q̄ erat magna
miſeratio. De muliere chananea ī
qua fuit iſtās petitio. De filia eiꝰ ī
qua erat magna vexatio. De dya-
bolo: ī q̄ erat malicioſa oppreſſio. ꝛ
de diſcipulis xp̄i in quibꝰ erat ma-
gna cōpaſſio. Primo igit᷑ ponit᷑ ꝑſo
na xp̄i in q̄ erat magna miſeratio.
Ideo dixit mulier. Miſerere mei
dn̄e fili dauid. Quāuis ei ſciret euꝫ
eſſe potētē ſapientē et iuſtum: tn̄ ē

nõ recurrebat ad ei⁹ potẽtiã vel ſa-
pientiã nec ad ei⁹ iuſticiã. ſed ad ei⁹
miam. q2 ſciebat ip̄z ad miaz eē ꝓm
ptũ quã q̄dem ꝓmptitudinẽ mie ha
buit et inq̄tũ de⁹ ⁊ inq̄tũ hõ. Unde
iſta mulier vtrãq3 miam petit: ⁊ q̄
hz inq̄tũ de⁹ cũ dicit. Miſerere mei
dñe ⁊ quã hz inq̄tũ hõ cũ dicit. Fili
dauid. Inq̄tũ igr̄ eſt de⁹ cauſat in
eo mia a trib⁹. Pmo a natura di-
uina cui⁹ ꝓpriũ eſt miſereri ſꝑ et
parcere. Sicut eni ignis naturalr̄
calorẽ hz: ſic de⁹ naturaliter habet
miam ⁊ bonitatẽ. Uñ dicit gl. Ioh.
ij. De⁹ a natura miſericors paratus ē
ſaluare per clemẽtiã quos non põt
ſaluare p iuſticiã. Secũdo cauſat a
cõſuetudie lõga: q2 a principio mun
di vſq3 in finem non ceſſauit nec ceſ
ſabit miſereri. P̄s. In eternũ mia ei⁹
Idē. Aut in finẽ miaz ſuã abſcidet.
q̄ſi diceret non. Et q2 longa ꝯſuetu
do vertit̄ i neceſſitatẽ: ſicut dicim⁹
de aliquo qui ſemper ꝯſueuit eſſe li
beralis iſte neſcit aliter facere. Sic
deo miſereri ꝯſũ eſt quodãmõ in
neceſſitatẽ incommutabilis volũta
tis. Tertio cauſat̄ ab oĩpotẽtia. Ex
eo eĩm q2 de⁹ omĩps eſt inuenit̄ miſe
ricors. Q2 q̄to q̄s eſt magnanimior
tanto ad miam pṕpitior Amb. Pro
cul eſt a magna nimis cupiditas vl
tionis. Quãto aũt quis eſt iĩfirmior
tanto ad vindictam ꝓmptior. Un-
de mulier magis appetit vindictã
q̄ vir. Q2 igit̄ de⁹ tã magnanim⁹ et
potens eſt: iõ tard⁹ ad vindictam et
pronus ad miam vel adveniã. Sap.
xi. Miſericors oĩm q2 omĩa potes.
Oratio. De⁹ qui omnipotẽtiam tu
am pcendo maxime et miſerendo
manifeſtas. Inq̄tũ aũt eſt hõ et fi
li⁹ dauid hz pṕpitudinẽ miſerẽdi
a trib⁹. Pmo ab vnctione interna
P̄s. Unxit te de⁹ deus. Sicut ei res
rigida vnctione efficitur mãſueta
ſic deus q̄ pri⁹ erat dur⁹ fact⁹ eſt ex
tali vnctiõe mãſuet⁹. Eſa. lxi. Spũs
dñi ſuper me eo q̄d vnxerit me. Se
cũdo cãtur a ꝓgenie propria q2 fuit
de ſtirpe dauid q̄ fuit hõ magne mi
ſericordie et mãſuetudis. j. Mach.
ij. Dauid in ſua mia ꝯſecut⁹ eſt ſedē
regni i ſecula. Tertio cauſat̄ ab ex
perientia: q2 ex ſeipſo didicit aliis
miſereri. Eccľ xxxi. Intellige que
ſunt proximi tui ex teipſo. Hebr. v.
Didicit ex his q̄ paſſus eſt obedien
tiam. Secũdo fit mentio de chana
nea in qua fuit inſtans petitio. Pe
tijt ei ſapienter inſtanter hũiliter:
et feruenter. Sapiẽter q̄dẽ petijt pe
tendo. ſ. q̄d erat ſibi neceſſarium et
deo gratũ. Nõ eĩm petijt diuitias. li
cet bonis oĩbus expoliata eſſet a iu
deis. Nec vindictã inimicorũ lz de
terra ſua eſſet expulſa Nec liberta
tem lz cũ ceteris chananeis in ſer-
uitutem a iudeis eſſet ſubiugata ſꝫ
petijt demonis expulſionẽ: a quo fi
lia ſua tenebat̄ obſeſſa. Sed multe
mulieres ſunt q̄ par curant de ex-
pulſione demonis mľtũ aũt de ha-
bẽdis diuitiis. De vidicãdis iniuriis
De nobilitate generis. Secũdo pe
tijt pſeuerẽter q2 repulſa ſepe non
deſtitit: et ideo quod repetebat ob-
tinuit. Chriſ. Uide quãta ē inſtãtia
orõnis: q2 q̄d apľi non obtinuerũt
ipſa obtinuit. Neceſſaria q̄dē i orõ
ne eſt pſeuerantia: ſicut patet p exẽ
plũ mulierꝫ vidue. Luc. xviij. De⁹ ei
aliqñ differt dare triplici de cã. ſ. vt
deſideria feruẽti⁹ augeãtur: vt hĩta
cari⁹ poſſideant̄: et vt poſſeſſa cau-
ti⁹ cuſtodiantur. Grego. Sancta de
ſideria dilatiõe creſcũt. ſi aũt dila-
tione deficiũt deſideria nõ fuerunt
Aug. Si aliqñ de⁹ tardi⁹ dat ꝯmen-
dat dona nõ negat. deſiderata diu
dulci⁹ obtinẽtur cito aũt data vile-
ſcunt ſeruat tibi de⁹ q̄d nõ cito vult
tibi dare. vt diſcas magna magꝫ de
ſiderare. Tertio petit hũilr̄. P̄s. Re
ſpexit in orõnẽ humiliũ et nõ ſpre-
uit pcem eorꝫ. Hũilitas ei orõni cõ
iuncta tria bona facit. Unum eſt q2
ipſam in celũ leuat et deducit. Secũ

dū eſt vſq; ad eū eam appropinqua
re facit. Tertiū eſt q donec de⁹ cō=
pleat illud qd petitur non recedit.
Iſta tria notātur. Eccl'.xxxv. Ora=
tio hūiliantis ſe nubes penetrat ec
ce pmū. Et donec appropinquet nō
conſolabitur ecce ſecūdū. Et nō di=
ſcedet donec reſpiciat altiſſim⁹ ec=
ce tertiū. Quarto petijt deſideran=
ter. qd notat in clamore nō tm̄ oris
ſed etiā cordis. Iſte ē autē clamor
cordis: de q dixit dn̄s Moyſi. Exo=
di. xiiij. Quid clamas ad me. De
iſto clamore dixit ꝓpheta. Clama
ui in toto corde meo. Et bene di=
xit in toto corde. Cū enim in corde
ſint duo. ſ intellect⁹ et affectus. Il=
li clamāt in toto corde q in ſua ora=
tione habent deuotionem ⁊ atten=
tionem. i. Cor. xiiij. Orabo ſpū ora
bo et mente. Illi clamant cum me
dio corde q habent attentionē ſed
non ſentiunt deuotionem. Oſee. x.
diuiſum eſt cor eorꝫ idō interibūt. Illi
clamant cum nullo corde q nec ibi
habent intellectū per attentionem
nec affectū per deuotionem. Mar=
ci. vij. Populus hic labijs me hono
rat. cor autē eorꝫ lōge eſt a me. Ta=
les ſunt de natura ranarū quia cla
mant ore ſed tamen ſūt in palude i
mūdicie. Tertio fit mētio de filia i
qua erat magna vexatio diaboli cū
dicit. Filia mea male a demonio
vexat. Aia hois eſt filia dei p crea
tionem: ſed dyabol⁹ vexat eam per
tentationem male aūt vexat p ma
lam operationem et ſic que erat fi
lia dei efficit filia dyaboli. Marie
aūt qn habet in ſe ſuperbiam auari
ciam et luxuriam q tres filie dya=
boli nūcupant. Dyabol⁹ em̄ tres ha
buit vxores ſiue concubinas. ſcili=
cet vanitatem cupiditatem: et car
nalitatem. Et de his tribus tres fi
lias primogenitas gn̄auit. Nam de
vanitate genuit ſuperbiam de cupi
ditate auaritiā. de carnalitate luxu
riā. has aūt tres filias maritauit.

Nam ſupbiā maritauit tyrānis pri
cipibus et prelatis. Auariciā mari
tauit mercatorib⁹ ſenib⁹ ⁊ aduoca=
tis. Luxuriā mulierib⁹ ⁊ iuuenibus
petulātib⁹ ⁊ viris porcinis iſtos au
tem tres ſuos generos. ſ. ſupbos: a=
uaros et luxurioſos: diabol⁹ vexat
in pn̄ti p diuerſa vicia ⁊ i futuro ma
le vexabitꝫ diuerſa ſupplicia. Cla
met igr̄ pctōr ⁊ dicat. Filia mea ma
le a demonio vexat. Dyabol⁹ tamē
ab eorꝫ vexatiōe non ceſſat. niſi pri
us tres ſupradictas filias ſuas pri
mogenitas occidāt. Occidat igr̄ ſu
perb⁹ ſuperbiā auar⁹ auariciā luxu
rioſus luxuriā ⁊ ſic a demonio libe
rabitur. hoc ſignatū eſt in Exo. xij.
Ubi dr̄ q pharao ppl'ꝫ iſrael dimit
tere noluit donec primogenita ſūt
occiſa. Percuſſit inde dn̄s oē primo
genitū. a pmogenito pharaonis vſ
q; ad pmogenitū captiue. Et oē pri
mogenitū iumentorꝫ. Per primogē
nitū pharaonis notat ſupbia. Per
primogenitū captiue notat auaricia
q facit hoies ſeruos pecunie: p pri
mogenitū iumētorꝫ ſignificat luxu
ria q facit hoiem beſtialē. Quarto
fit mētio de diabolo in q erat mali
cioſa oppreſſio. Dyabol⁹ ei opprimit
corp⁹ vt ſic veniat ad oppreſſionem
aie. Ad qd ēt vtit ſex iaculis. ſ. ſug=
geſtiōe: delectatiōe: ꝯſenſu: ope: con
ſuetudie ⁊ neceſſitate. Sed iſta ſex
iacula fideles debēt vīcere ꝑſex ar
ma. Primo p orōnē q e ſagitta dei. ij.
Reg. i. Sagitta ionate nūq; abijt re
trorſuꝫ. Tūc ſagitta orōnis retror
ſum vadit qn̄ debili ⁊ tepido corde
exit qr talis orō debilit diabolū per
cutit: iuxta illd ꝑ. Sagitte puulorū
facte ſūt plage eorꝫ. Scdo p ieiuniū
qd eſt tyriaca dei. Sicut ei ſecundū
Ambroſiū. Saliua hois ieiunij ē ve
nenū ſerpēti. Sic ieiuniū eſt vene=
nū diabolo et tyriaca hoi ieiunāti.
Mat. xvij. hoc gen⁹ demoniorꝫ nō
eīcit niſi in orōne et ieiunio. Ter=
tio vincit per fidem q eſt ſcutū dei.

Ephe.vi Sumẽtes ſcutũ fidei.ꝛc.
Et vñ dicit extiguere Fides ei dat
et mittit in aq̄ baptiſmi. Et iō ĩ ip-
ſa oĩa tela igne a extĩguũt. Quarto
vicit per ꝯfeſſionẽ q̄ eſt quaſi incan
tatio dei. Qñ ei ſacerdos petõrẽ ab
ſoluit: tũc dyabolũ incãtare vr̃. Sed
de mltis dr̃ in. ꝑ. Sicut aſpidis ſur
de et obtu. au. ſu. Quīto vincitur ꝑ
elemoſinã q̄ ẽ lãcea dei. vñ dr̃ de ele
moſina. Eccl̃.xxix. Super ſcutũ et
lanceam aduerſus inimicũ ſuũ pu-
gnabit. Sexto vincit per hũilitatẽ
que eſt gladi⁹ dei qui ipm̃ ſuꝑbum
humiliat ꝛ vulnerat. ꝑ. Tu humilia
ſti ſicut vul. ſuperbũ. Quīto fit mẽ-
tio de diſcipulis in qb⁹ fuit magna
cõpaſſio: ꝛ ideo rogabant pro ea di
cẽtes. Dimitte eam q: clamat poſt
nos. Ex q̄ ſperare debem⁹ q̄ ſancti
orẽt ꝓ nobis: ſi eoꝝ ſuffragia deuo
te petam⁹. Qd̄ q̄dem oñditur aucto
ritate rõne et reuelatiõe. Auctori-
tate q̄ hr̃.ij. Macha. Hic eſt q̄ multũ
orat ꝓ ppl̃o ꝛ vniuerſa ſctã ciuita-
te hierl̃m. Hic eſt fratrũ amator: ꝛ
ppl̃i iſrael. Orant em̃ ſancti ꝓ ppl̃o:
ideo dr̃. Hic eſt q̄ mltũ orat pro po-
pulo. Orant pro clero: iō ſubdit. Et
vniuerſa ſancta ciuitate hierl̃m: id
eſt ſancta eccl̃ia. Orant pro religio
ſis: ideo ſubdit. Hic eſt fratrũ ama
tor. Orant ꝓ cõtẽplatiuis: ideo ſub-
dit. Et p ppl̃i iſrael. Scd̃o hoc oñdit
rõne ſi em̃ ſancti tãte fuert charita
tis q: ꝓ nobis orabãt dũ eẽt in mi
ſeria manifeſtũ eſt q: mõ pro nobis
orãt dũ ſunt ĩ gl̃ia cũ eoꝝ charitas
nõ ſit diminuta ſed augmẽtata. In
pñti eſt ignicul⁹ amoris. In futuro
aũt erit camin⁹ charitatꝫ. Eſa.xxxi
Ignis ẽ ĩ ſyõ ꝛ caminus in hierl̃m.
Tertio hoc oſtendit reuelatione.
Nã ĩ feſto oĩz ſctõꝝ quidã vir ſctũs
ꝑ reuelationẽ vidit q: btã vgo ꝛ oẽs
ordines ſanctoꝝ ad deum ꝓceſſio-
naliter accedebant ꝛ ipm̃ ꝓ hũano
genere ſupplicit adorabant.

¶ Sermo.ij. de eodem.

Ecce mulier

chanea a finibus illis
egreſſa clamauit dicẽs
Miſerere mei fili Da
uid. qñ aliq̄s ad aliquẽ
regẽ vꝫ accedere libẽter ſecũ ducit
in ſua ſocietate q̄s amicos regis eſ
ſe cognoſcit: iſta igr̃ mulier ad xp̄ꝫ
volens accedere ꝛ ſanitatẽ ꝓ filia
obtīere illas ſecũ vtutes aſſũpſit q̄s
xp̄o magis eſſe gratas cognouit. ſ.
hũilitatem patientiam fidem ꝛ cõ
paſſionem. Siquidẽ humilitas fuit
mater xp̄i: patiẽtia ſoror chriſti: fi-
des filia compaſſio ſocia et fami-
liaris xp̄i. Primo igitur acceſſit cũ
hũilitate q̄ fuit mater xp̄i. Et dicit
humilitas mr̃ xp̄i q: ſicut dt̄ Berñ.
Beata maria ex virginitate complacuit: ex humilitate ꝯcepit. Quã
tũcũq; ei vgo fuiſſet: ſi humilis nõ
fuiſſet xp̄m nõ cõcepiſſet. Iſtã igit
humilitatẽ iſta mulier habuit quã
facto et verbo oſtendit. Facto ipm̃
adorando verbo catellis ſe compa-
rando: micas poſtulãdo: fideles do
minos ſuos vocãdo ſe indignã mẽ
ſa filioꝝ reputãdo. Humilitas aũt
multũ valet ad obtinẽdũ quod peti
tur. ps. Reſpexit in orationẽ humi
liũ: et nõ ſpreuit p̄cem eoꝝ. Huius
aũt mulieris humilitas mltum cõ
mẽdabilis fuit quia. ſ. cũ ipſa eſſet
alienigena ꝛ iudei ſuperbi ſciuit cõ
uerſari hũiliter cũ iudeis ſuperbis
et humiliter cũ xp̄o humili. Duo q̄
dem humiles adinuicem pacifica-
ri pñt. Unus humilis ꝛ vnus ſuper
bus pacificari pñt. Duo aũt ſuper-
bi pacificari nõ pñt. Duo enim cor
pora plana pñt adinuicem applica
ri. Corp⁹ ſphericũ ꝛ corp⁹ concauum
poſſunt applicari adinuicẽ. ſed ꝯca
uũ recipit intra ſe ſphericũ. Duo au
tem corpora ſpherica non pñt appli
cari niſi in pũcto. Sic etiã duo hũi-
les et manſueti pñt adinuicem pa-
cificari. ꝑ. Audiãt manſueti et le-

ſētur. Unꝰ humilis ⁊ vnus ſupbus
poſſūt adinuicē ꝫ pacificari: qꝛ hu=
milis itra humilitatē ſuā recipit ⁊
ſupportat illius tumiditatē. ps. Cū
his q̄ oderūt pacē erā pacificus: cū
loquebar illis ipugnabant me gra
tis Duo ſuperbi adinuicem pacifi
cari nō poſſunt. Pūgere ſiq̄dē poſ=
ſūt pacificari nō poſſūt. Prou. xiij.
Int ſuperbos ſemper iurgia ſunt.
Secūdo aſſumpſit ſecū patientiam
q̄ fuit ſoror xp̄i: qꝛ ipſum nunq̄ de=
ſeruit: ſed in vita ⁊ in morte ei ſo=
ciata fuit. Eſaye. xlii. Tacui ſemp
ſilui patiēs fui. iſta aūt patiētia in
tribꝰ cōſiſtit. Poteſt aūt iniuria ho=
mini irrogari aliqñ i tēporali ſub=
ſtātia: ſicut faciūt raptores: ⁊ ē illa
patiētia magna. Aliquādo i fama
ſicut faciūt criminatores: ⁊ iſta eſt
patiētia maior. Aliquādo i pſona ⁊
iſta ē patiētia maxīa ſicut faciunt
oppreſſores. iſtā triplicem iniuriam
nō iferendā docet Johānes bapti=
ſta dicēs. Luce tercio. neminē cōcu
tiatꝭ. i. nō ſitis oppſſores in pſona=
Nec calūniā faciatis: ideſt non ſi=
tis criminatores in fama. Et cōtē=
ti eſto ſtipendiis veſtris. i. non ſitis
raptores in tēporali ſubſtantia iſtā
aūt triplicē patiētiā iſta mulier ha
buit Uidebat eñ habere tres iimi
cos ſꝫ chriſtū: iudeos ⁊ dyabolū. xp̄s
eñ q̄dda verbū ſibi dixit quod quo
ad apparētiā videbat ſonare in in=
famiam qñ ipſam canem vocauit:
Sꝫ etiaꝫ ipſa taleꝫ iniuriā ipſa li=
bēter audiuit: qꝛ ſciebat xp̄m hoc
dixiſſe nō cā iniuriādi ſed pbādi. vñ
etiam amplꝰ ſe humiliauit qñ ſe ca
tellū appellauit. Secūdo autē ha=
buit iudeos inimicos q̄ ſibi maxie
iniuriati ſūt in terrena ſubſtantia:
qꝛ eā oibꝰ ſuis bonis ſpoliauerunt.
Uñ dicit hylariꝰ q̄ cananei terras
in qbꝰ iudei ſūt priꝰ īcoluerūt q̄ vl=
timo bello cōſumpti vel in loca vi=
cina diſperſi. vel in ſeruitutem ſub
iecti nomē tñ ſuū ſeruauerūt. Ex il
lis aūt iſta chananea q̄ iudeis eſt
admixta credit cognouiſſe ex lege
xp̄m ex ſemine dauid naſciturū eē
Marci aūt ſeptimo legit q̄ erat ſy
rophenitiſſa gñe. i. ex ſyris ⁊ phenici
bꝰ orta. Iſtā aūt iniuriā. ſ. bonorū
ſuoꝝ ablationē patiēter portabat
exēplo illoꝝ de qbꝰ hebreoꝝ x. Ra
pinā bonoꝝ veſtroꝝ cū gaudio ſuſ=
cepiſtis Tertio habuit ipſū diabo
lū iimicū q̄ ſibi i pſona iniuriā ifere
bat dū filiā ſuā male vexabat quaꝫ
vexationē ſuā ppriā reputabat. ſꝫ
iſtā talē iiuriā nec libēter ſicut pri
mā nec patient ſicut ſcdaꝫ: ſꝫ valde
moleſte ferebat. Sꝫ q̄ xp̄s eā repre=
hēdit de hoc habuit magnā leticiā
Sꝫ hō bōa ſua rapuit de hoc habu=
it patiētiā. Sꝫ qꝛ dyabolꝰ in domo
ſua habitaret. de hoc patiētiā ha=
bere ñ poterat ⁊ iō ad xp̄m clama
bat. Miſerere mei fili dd̄. Hoc ē ꝫ
mltos q̄ in aduerſitatibꝰ dei mur=
murāt: i pſecutiōibꝰ hominū blaſ=
phemant: ſꝫ ſi diabolꝰ in domo aīe
ſue habitat de hoc nō curāt: nec ad
deū clamāt. Qꝛ vero iſtā mlieꝫ fuit
ſic patiēs iō obtinere meruit quod
petiuit. Eccle. i. Uſq̄ i tempꝰ ſuſti
nebit patiēs. ⁊c. Tertio aſſūpſit fi=
dē q̄ ē filia xp̄i. Fides ei filia xp̄i di
cit: qꝛ ab ipſo i cordibꝰ noſtris ge=
nerat. Iſtā aūt fidē iſta mlier ha=
buit magnā. Uñ dominꝰ dicit ei. O
mlier magna eſt fides tua. Tūc au
tem eſt magna quādo eſt cū obtinē
di fiducia: quādo ē operibꝰ cōiun=
cta: quādo eſt charitati admixta: ⁊
quādo ē perſeuerās ⁊ firma. Fides
eñ ſi nō ē cū obtinendi fiducia ha=
bet dubietatē. Et iſta eſt fides debi
liū. de qua dicit. Math. xiiii. Modi
ce fidei quare dubitaſti. de hac fi=
de q̄ ſit magna ſic dicit. Math. xxi.
Si habueritis fidē ⁊ nō heſitaueri
tis. Si nō eſt opibꝰ cōiuncta habet
ocioſitatem. Et iſta eſt fides malo
rū xp̄ianoꝝ: ſꝫ iac. ii. Fides ſine ope=
ribꝰ mortua ē. Si non eſt charitati

admixta hꝫ inutilitatē. Unde dr̄ primi Cho. in. xiii. Si habuero fidē ita vt mōtes tranſfe. ꝛc. Et iſta ē fides demonū qui charitatē habere nō pñt De qua dr̄ iaco. ii. Demōes credūt ⁊ ꝯtremiſcūt. Si non eſt pſeuerans ⁊ firma hꝫ puſillanimitatē. Et iſta fides iſtabiliū de qua dr̄. Luc. viii. Ad tēpus credūt ⁊ in tēpore tentationis recedūt. Iſta aūt mulier habuit fidē magnā his q̄ttuor modis Fuit ei cū obtinēdi fiducia: q꞉ firmiť credidit ⁊ ſperauit q̄ filiā ſuaꝫ ſanare poſſet. fuit opib⁹ ꝯiūcta: q꞉ vacabat ⁊ opib⁹ mie corꝑalib⁹ icirtū infirme filie ſue ſeruiebat ⁊ ſpūalib⁹ icirtū orōnib⁹ ſubueniebat. Fuit charitati admixta. Tātā ei charitatē habebat q̄ īfirmitatē filie ꝓpriam reputabat fuit pſeuerās ⁊ firma: q꞉ ſepe repulſa fuit: tñ ſemp pſeuerauit. Quarto aſſūpſit ſecū ꝯpaſſionē q̄ fuit ſocia ⁊ familiaris xpi. ꝯ traxit ei ſecū familiaritatē ex vtro ⁊ extra vterū. iob xxxi ab īfātia creauit mecū miſeratio. ꝛc. Iſta aūt ꝯpaſſio dꝫ radicari i corde ꝑ deſideriū ⁊ affectionē ⁊ dꝫ oñdi i ore ꝑ affabilē exhortationē ⁊ dꝫ īpēdi i ope ꝑ miſeratiōis exhibitionē iſta t̄plex ꝯpaſſio oñdiť. eſa. lviii. cū effuderis eſurienti aīaꝫ tuā ecce ꝯpaſſio cordis ⁊ aīaꝫ afflictā repleueris. i. xbꝫ bōis ⁊ ꝯſolatoriis ecce ꝯpaſſio oris. frange eſurienti panē tuū ecce ꝯpaſſio opis Iſtā t̄plicē ꝯpaſſionē iſta mlier habuit. Magnā q̄dē ꝯpaſſionē habuit i corde quādo filie miſeriā ſuā ꝓpaꝫ reputabat magnā i ore qñ ipaꝫ a dyabolo vexari q̄rulosis vocibus clamabat: magnā etiā i ope quādo ei⁹ curationē tā īportunis vocibus expectabat. ¶ Ser. iii. de eodē.

Miſerere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Si deus proponeret viris in exemplum ſanctos qui preceſſerūt forſitā ſe excuſarent ⁊ dicerent. Nō poſſum⁹ ſanctos imitari qui tot donis ſpūſſancti ſunt preuenti. Rurſus ſi ꝓponeret feminas in exempluꝫ aliquos viros deo fortiter ſeruientes ſe forſitā excuſarent ⁊ dicerēt: nos cū ſim⁹ fragiles: viros imitari nō poſſum⁹. Nūc aūt ablata eſt excuſatio viriſqꝫ viris ⁊ feminis: dū iſtaꝫ mulierē alienigenā debilē ⁊ infirmā in exēplū tantarum virtutum adducit ſcꝫ in exēplum orationis ſincere humilitatꝭ ꝓfūde fidei magne firmitatis atqꝫ cōſtantie. Primo igiť ꝓponit eam in exemplum orationis ſincere. Tūc aūt oratio eſt ſincera qñ effūditur ab anima q̄ nullo peccato mortali ē īfecta. talis erat oratio iſti⁹ mulieris. de qua dicitur ꝙ e greſſa ē a finib⁹ tyri ⁊ ſydonis Tyrus īterpretatur āguſtia. Sydō venatio triſticie q꞉ peccatum ⁊ facit āguſtiā cōſcientie ⁊ ducit ad triſticiā pene eterne. Finis vero peccati ſunt occaſiones peccati: ſicut maloꝝ familiaritates: loci oportunitates: reſpect⁹ īcauti epulatiōes ꝯtinue ⁊ hmōi a q̄b⁹ etiā eſt eundū: Sūt aūt maxie quattuor peccata q̄ maxie orationē impediunt: ⁊ iō taꝫ ab ipſis q̄ā eorū finib⁹ exeundū eſt. Primum eſt immundicia luxurie. Sicut ei aliq̄s oculos auerteret ab aliq̄b⁹ ſpurcitiis. ſic de⁹ oculos auertit ab orationib⁹ factis ab imūdis Eſaye primo. Cum extēderitis man⁹ veſtras auertā oculos meos a vobis. Man⁹ ei veſtre ſanguie plene ſūt. i. immūdicia luxurie. Scḋm eſt in cōpaſſio auaricie. Sicut ei auarus auertit aures ſuas a petitiōibus pauperū: ſic de⁹ auertit aures ſuas ab orationib⁹ auaroꝝ. Prou. xxi. Qui obtu. au. ad cla paupe. ⁊ ipſe cla. ⁊ nō exau. Uñ dicit. Chryſ. q̄ iō paupes ſtāt ante fores eccleſiaꝝ ac ſi dicant. Si vultis q̄ deus exaudiat vos i oratiōib⁹ veſtris ex

audite nos i petitiōib⁹ nr̃is. Ter=
tio ē rācor odiū. q̄ eni cor ſuū claudit
ab aliq̄ nolēs eū dilige: deus auer=
tit ab ipo cor ſuū nō īfundēs ſibi me
delā grē. Eccl'e. xxviii. Hō hoī ſer=
uat irā ⁊ a deo q̄rit medelā. Iſido.
Sicut nullū ꝓficit ivulnē medica=
mētū ſi adhuc ī eo ſit ferrū ita ni=
hil ꝓficit orō ei⁹ q̄ liuorē ſeruat in
pectore. q̄rtū ē cōtēpt⁹ v̄bi dei. q̄ ei
a v̄bo dei auertit aurē corpis vel
cordis ad audiēdū vl' itelligēdū de
us auertit ab ipo aurē ⁊ cor ad au=
diēdū. prou. xxviii. q̄ decliat aurē
ſuā ne audiat legē orō erit execra
bilis. Scd̄o ꝓpōit ī exēplū hūilita=
tis ꝓfūde. magna ei hūilitas ī iſta
mliere apparuit ī hec q: nō tm̄ ca=
nē ſ; catellū ſe noīauit peccatricē
ſe eē recognouit q̄ catellū ſe eē aſſe
ruit. vn̄ poſtm̄ fuit iuſtificata rp̄s eā
n̄ canē ſ; mlierē vocauit. aug. Pri⁹
negauit ⁊ poſtea ꝯceſſit q: cord; iſpe
ctor mutatā eā vidit quā mūdauit.
⁊ iō n̄ ait. O cāis magna ē fides tua
ſ; o mlier mutauit vocabulū. q: mu
tatū vidit affectū. dr̄ aūt pctōr canis
mltiplici rōne. prio ꝓpt ſuā īpudici
tiā. Sicut ei canis etiā corā rege n̄
erubeſcit facē feditatē ſuā ſic nec
pctōr corā deo erubeſcit ꝑpetrare
iniq̄tatē: cū tn̄ de⁹ oīa videat ⁊ cer=
nat Eccl'e. xxiii. Ocl'i dn̄i mlto luci
diores ſt ſolē circūſpiciētes vias ho
minū. Scd̄o ꝓpt iracundiā Canis
ei ſi aurib⁹ trahit ſtati iraſcit. Pro
uer. xxv. Sicut q̄ apprehēdit canē
aurib⁹ ſic q̄ iraſcit ⁊ impatiētis cō
miſcetur rixe alterius Si q̄s vero
cāi blandit: mox cauda applaudit.
Sic; ⁱautē baculo vel lapide ei mi
nek: territ⁹ fugit. Sic etiā ſtult⁹ hō
in reprehendentem ſe iraſcit: ⁊ iōs
odit. Amos. v. Odio habuerūt ī por
ta corripiētē Sed blādientē ⁊ ap=
plādētem diligit: ⁊ tn̄ dr̄ Eſa iii. Po
pule me⁹ q̄ btm̄ te dicunt ipſi te de=
cipiunt. Cōminātē ⁊ flagellātē ti=
met: et ſe ſaltem timore compeſcit
Prou x. Uirga ī dorſo ei⁹ q̄ īdiget
corde. Tertio ꝓpt īſaturabilitatē.
p̄. Famē patient vt canes Pctōr eni
nūq̄ ſaciat. ſ; vbiq; famē patit. Nā
ſupb⁹ patit famē ābitionū: auarus
famē diuitiaꝝ: luxurioſ⁹ famē deli
ciaꝝ. Quarto ꝓpt mordacitatem.
Mordet ei ⁊ detrahit. Os ei detra=
ctoris ē fetidū: q: ali oꝝ imūdicias
ſp portat ī ore. p̄. Sepulchrū patēs
ē gutt eoꝝ. ⁊c. Itē eſt nociuū: q: in
ore canis rabidi diffūdit venenū. p̄.
Uenenū aſpidū ſub labiis eoꝝ. Qui
to ꝑꝑ reieccoꝝ deuoratiōnē Pctōr
ei ea q̄ eiecit p ꝯfeſſionē iteꝝ reſu=
mit p iterationē prou. xxvi. Sicut ca
nis q̄ reuertit ad vomitū ſuū: ſic im
prudēs q̄ iterat ſtulticiā ſuā. ii. pet.
ii. Canis reuerſ⁹ ad vomitū ſuū. Ta
les cāes ab oīb⁹ ſūt cauēdi. Phil'.
iii. Uidete cāes: videte malos opa
rios. Tales canes a ſocietate bo=
noꝝ ſūt pēit⁹ amouēdi. Eccl'e. xviii
Que ꝯmūicatio hoīs ſcti ad canē.
Immo tales a ciuitate celeſti peni
t⁹ ſūt excludēdi. Apoc xxii. Foris
canes ⁊ īpudici ⁊ venefici. Tertio
nob; ꝓponit ī exēplū magne fidei
Q: ei magnā fidē habuit: iō q̄d pe
tiit īpetrauit. vn̄ dixit ei domin⁹. O
mulier magna ē fides tua fiat tibi
ſicut vis. Immo pl⁹ obtinuit q̄ꝫ pe
tiuit. Nā filie ſue ſanitatē petiuit
corpālē ⁊ nō ſolū obtinuit filie corpo
ris ſanitatē: ſ; etiā mēt; iuſtificatio
nē ⁊ ſibiipſi plenā ꝯuerſionē. Sepe
ei ꝓpt fidē magnā petēt; plus de⁹
exaudit ⁊ pl⁹ cōcedit q̄ꝫ petat. Sed
notādū q̄ aliq̄n de⁹ exaudit ad vo=
lūtatē. ſ; nō ad vtilitatē. Sicut me
dic⁹ īfirmos deſpatos ad volūtatē
exaudit: q: q̄cq̄d volūt cōcedit. per
iſtū modū xp̄s exaudiuit demones
petētes mitti in porcos. marci. q̄n=
to habuerūt q̄d̄ē ſuā volūtatē: ſ; nul
lā aſſecuti ſūt ex hoc vtilitatē talit
de⁹ exaudit aliq̄s ī hac vita de q̄ꝝ
ſalute deſpat dās eis cūcta q̄ volūt
Et iō timēdū eſt q̄n hō oīa ad vo=

pr̃a ſuccedũt ne hoc ſit eterne repro
batiõis ſignũ. Greg. Cõtinu9 ſucceſ=
ſus tẽporaliũ euidẽtiſſimũ ẽ repro
batiõis iudiciũ. Aliqñ vo de9 exau=
dit ad vtilitatẽ: ſ3 nõ ad volũtatem
Sicut medic9 ifirm9 ifirmo vinũ pe
tẽti de cui9 ſalute nõ deſpat nõ ɔce=
dit In hoc ei ꝓcurat ſuã vtilitatem
ſ3 ſuã nõ cõpleat volũtatẽ. Per iſtu3
modũ exaudiuit dñs paulũ petẽtẽ
ſtimulũ amoueri. Eſt ei exaudit9 ⁊ nõ
ẽ exauditus. Nõ ei ẽ exauditus ad
volũtatẽ: q2 nõ eſt factũ qḋ volebat
Eſt aũt exaudit9 ad vtilitatẽ: q2 ad
obſeruationẽ hũilitatis hoc vtile ſi
bi erat. Aliquando aũt deus exau=
dit vtroq3 mõ. ſ. ad volũtatẽ ⁊ vtili
tatẽ Sicut medic9 ifirmũ: q2 iã cõ=
ualuit petẽtẽ vinũ ⁊ carnes exaudit
⁊ ſibi iſta cõcedit. In hoc ei ⁊ ſuam
volũtatẽ ɔplet ⁊ ſuã ꝓcurat vtilita
tẽ: q2 ſibi vtile ẽ vt a mõ vio vtatur ⁊
carnib9 reficiat. Sic exaudiuit de=
us apoſtolos q̄ itra aſcẽſionẽ ⁊ pẽte
coſtẽ orõnib9 vacabãt. vt eis ſpũſſã
ctus miteret. in hoc ei ⁊ eoꝝ ɔpleta
ẽ volũtas ⁊ m̄ltiplex ꝓcurata vtili
tas Aliqñ vo deus exaudit ɔ̄ ſtũ ad
vtilita ẽ ⁊ volũtatẽ: ⁊ etiã ſupra po=
ſtulationẽ. Et ſic exaudiuit ſalomo
nẽ. Ipe ei petebat ſapiẽtiã. ⁊ deus
ſibi r̃ndit q2 etiã ſapiẽtiã dabat. ⁊ in
ſup diuitias ⁊ gl̃iaz cumulabat. vt
habet. iii. Reg. iii. Aliqñ vo de9 neu
tro mõ exaudit: nec q̃ſtũ ad volũta=
tẽ: nec q̃ſtũ ad vtilitatẽ ſicut pat3 in
ãtiocho ſceleratiſſimo, de quo dr̃. ii
Mach. ix. Qui i tãtã calamitatẽ in
cidit vt carnes eius effluerẽt ⁊ ver=
mes de eius corpe ſcaturirẽt. Unde
ſubdit. Orabat ſceleſt9 deũ a quo nõ
eſt miaz cõſecutus. Quarto ꝓponit
nobis i exẽplũ firme ɔſtantie. Xp̃s
ei prio ad eã ſe habuit dure: qñ ni=
chil ſibi reſpõdit acſi eẽt excõicata
Deide ſe habuit duri9: qñ dixit q2 nõ
erat de ouib9 dei: ex quo reliquitur
q2 erat ouis diaboli deide ſe habuit
duriſſime quãdo eã canẽ appella=
uit. Que aũt ẽ mulier tã patiens q̄
nõ plurimũ turbaret ſi q̄s ei tãq3 ex
cõmunicate loq̄ nolet ſi q̄s eã ouẽ
diaboli appellaret. ſi q̄s eã canẽ di=
ceret. Gre. Quali ſi q̄ſq3 apud ſe late
at contumelia illata ꝓbat. iſta aũt
adeo talr̃ rep̄hẽſa nõ murmurauit
nõ t̃bationẽ oñdit: ſ3 poti9 rep̄hen=
dẽti ɔſẽſit dicẽs. etiã dñe. Nã ⁊ ca=
telli edũt ⁊c. Sũt ei q̄dã q̄ qñ rep̄hẽ
dũtur ſũt tãq3 cera molis. Alij tan
q̄3 lapides. alij tãq3 ſpine Cera molis
qñ tãgit̃ ſtatĩ cedit ⁊ ſe duci pmit=
tit. Sic m̄lti ſũt adeo mãſueti q2 ſi
tãgũtur. i. rep̄hẽdunt̃ ſtatĩ obedi=
ũt ⁊ ad oẽ bonũ ſe duci pmittũt. In
q̄rũ pſo̅na dicit ꝓpheta. Factũ ẽ cor=
meũ tãq3 cera li. Alij ſũt ſicut lapi=
des. lapis ei ſi tãgit̃ non cedit: ſ3 tñ
tãgẽtẽ nõ ledit. Sic etiã m̄lti qñ re
p̄hẽdunt̃ nõ cedũt. i. ſe nõ corrigũt
ſ3 i ſua duritia ɔſiſtũt. Iuxta illud
iob. xli. Cor ei9 idurabit̃ ſicut lapis
vnũ tamẽ bonũ h̃nt: q2 ſe rep̄hẽden
tes nõ ledũt. i. v̱ba maledictionis in
eos nõ īferũt. Alij ſũt ſicut ſpine q̄ ſi tã
gunt̃ nõ cedũt: ⁊ ſup tãgẽtes pũgũt
Sic ſũt m̄lti tã duri ⁊ tã ipatiẽtes
q2 ſi rep̄hẽdunt̃ nõ ſe corrigũt ⁊ i ſu
p v̱ba ɔtumelie i ſe rep̄hẽdẽtes in=
ferũt Et iõ opoꝛ3 q2 rep̄hẽdẽtes ar=
mẽt ſe forti patiẽtia: paſſiõe dñica ⁊
charitate ignita. Iſta aũt t̃plex ar
matura ɔ viros ſpioſos tãgitur. ii.
Reg. xxiii. Preuaricatores aũt q̄ſi
ſpie euellent̃ vniuerſi: q̄ nõ tollũtur
manib9: ⁊ ſi q̄s eas tãgẽ voluerit ar
mabit̃ ferro ⁊ ligno lãceato. igniq3
ſuccẽſe ɔburẽtur vſq3 ad nichilum.
Tales ei viri ſpioſi nõ tollũtur ma
nib9. i. nõ ſubſtinẽt q2 rep̄hẽdantur
ab aliq̄bus. Et ſi q̄s eos voluerit tã
gere. i. rep̄hẽdere opoꝛ3 q2 armet
ſe lorica ferrea. forti patientia. Iõ
dr̃ armabit̃ ferro. opoꝛ3 etiã q2 ar
met ſe dñice paſſiõis mẽoria: iõ ſub
dit̃. Et ligno lãceato. Iſtõ ei lignũ
ẽ xp̃s: de q̄ dicit̃ i. p̃s. Erit tãq3 lignũ
quod plãtatum ẽ ſec9 decurſus ⁊c.

Iſtud lignū fuit lāceatū.i.ī cruce lā
cea ꝑforatū. Oportȝ etiaȝ ꝙ armet
ſe charitate ſuccēſa ꝑ quā ꝯburātur
⁊ ānichilētur oīa verba maledictio
nis ab illis viris ſpinoſis ꝓlata: ⁊iō
ſubdit̄ Igniq̄ȝ ſuccēſe ꝯburent̄ vſq̄ȝ
ad nichilū. Iſta igitur mulier tāte
fuit patiētie atq̄ȝ ꝯſtantie ꝙ lȝ ſepe
fuerit exaſpata ⁊ repulſa tñ nec ad
modū ſpie ꝟba maledictiōis ꝓtulit
nec ad modū lapidis dura extitit:
ſȝ ad modū cere a xp̄o ſe duci ꝑmi-
ſit. ¶ Dñica.iij. Sermo ꝑm⁹.

Ratie eſ⁹ eii-
ciēs demōiū ⁊ illḋ erat
mutū Luc.xi. Q2 dya-
bol⁹ ⁊ maxie iſto tēpo-
re fideles tētare nō deſi-
nit: iō ī his trib⁹ dñicis eccl'ia ſol-
licitos ⁊ attētos eos reddit: vt ab
ei⁹ iſidijs ⁊ aſtutiis caueāt. eoꝝ aūt
q̄s tētat q̄tuor ſūt gn̄ra. Quoſdam
nāq̄ȝ tētat ſȝ nequāq̄ȝ ſupat: ſicut vi
ri ſpirituales ⁊ fortes q̄ꝝ tētatio ſi
gnificat̄ ꝑ tētatiōis xp̄i quē quidē
diabol⁹ tētauit: ſȝ nequāq̄ȝ ſupare
potuit alios tētat ⁊ ſupat ⁊ ꝑ diuer
ſa vicia vexat; ſicut ſūt ī peccato exi
ſtētes q̄rū tētatio ſignificat̄ ꝑ filiaȝ
mulieris chananee. de qua dicitur
Filia mea male a demōio vexat̄. ali
os tētat ⁊ ſupat ⁊ vincit ſed tamen
ꝑ ꝯfeſſionē ⁊ ꝯtritionē eiect⁹ fugit
ſicut ſunt viri penitētes: horum tē
tatio ſignificat̄ ꝑ iſtū demonia cuȝ
de quo dicit̄. Erat ieſus eijciens de
moniū. Alios tētat ⁊ ſupat ⁊ vicit
ab eis poſtmodū eijcitur: ſed tamē
ad eos adhuc redit ſicut ſunt reci-
diuātes: hoꝝ tētatio ſignificatur ꝑ
illud quod dicit̄. Cū imūd⁹ ſpiritus
exi.ab.ho. ¶ Circa iſtud aūt mira-
culū q̄ttuor tāgūtur.ſ. demonis eie
ctio calūniatoꝝ ꝯfutatio: ꝑiculoſa
recidiuatio ⁊ nr̄a iuſtructio ſiue in
formatio. ¶ Circa primū notandū
ꝙ iſte demōiac⁹ nō tantū erat mut⁹
ſed etiā erat cecus: vt dicit̄. Math.

xii. Et ſecūdū Chryſo. ſimilit̄ erat
ſurdus: q2 ſcḋȝ eūdē omis mut⁹ na
turalit̄ ſurdus ē Et facit dyabolus
ad modū latronis q̄ aliquā domum
ſpoliare deſiderās ipſā domū ſilen
ter igreditur ne q̄s eū audiat: lumē
extiguit ne q̄s eū videat: ⁊ os obſtru
it: ne q̄s clamet vel auxilium petat.
Sic dyabol⁹ in domū aīe ingreſſus
claudit auditū cordis ne audiat ꝟ-
bū dei extiguit lumē fidei ⁊ obſtru
it os ne emittat ꝯfeſſionē pc̄i. Et
ſic iſte fur igredit̄ itus ⁊ furat̄ ī aīa
bōa ꝓpoſita ⁊ egredit̄ extra et fura
tur oīa bōa opa in corpe. Oſee.vii.
Fur igreſſ⁹ ē ſpoliās it⁹: latrūculus
foris. ¶ Circa ſcḋȝ: ſcȝ ꝯfutationeȝ
calūniatoꝝ q̄ dicebāt xp̄ȝ ī beelzebub
bub ꝑncipe demōioꝝ eiicere demo
nia. ¶ Notādū ꝙ xp̄s oſtēdit ꝑ q̄ttu
or ratiōes nō eſſe vera q̄ dicebant.
Pria ſumitur a ꝑte demonū Et ē ta
lis. Si ī aliq̄ familia vl' ciuitate vel
regno diuiſio oritur: oꝑȝ ꝙ cadat ⁊
ad nichilū redigatur. Si igr̄ demo
nes ſe mutuo expellāt ſibiipſis ꝯrij
ſūt ⁊ cū iā fuerint pluſq̄ȝ q̄nq̄ȝ milia
ānorū ꝙ ſūt creati: iā debuiſſēt eſſe
deſtructi ⁊ ad nichiluȝ radati. Sed
videm⁹ ꝙ ſtāt in malitiis ſuis re-
gnāt ñ ſūt ſibiipſis ꝯrij nec mutuo
ſe expellūt. Iſta rō adiuuatur ꝑ il-
lud quod dicit hieronim̄. Cōcordia
parue res creſcūt. diſcordia maxie
dilabūtur. Scḋa rō ſumitur a parte
apl'oꝝ ⁊ iudeoꝝ. Et ē talis filij vr̄i.
i. apl'i mei de vobis ꝓgēiti demōes
expellūt ꝟtute noīs mei. Filii etiaȝ
vr̄i.i. exorciſte vr̄i demōes expellūt
virtute exorciſmi. Ego aūt eiicio ī
digito dei: ī ꝟtute ſpūſſcti. Si igit̄
illoꝝ eiectionē deo attribuitiſ meā
quoq̄ȝ ſimilit̄ deo attribuere debe-
tis Iſta rō adiuuatur ꝑ illud quod
dicit magr̄ ī hyſtoria ſcholaſtica ꝙ
Salomō fecit quoſdā exorciſmos ꝑ
quos exorciſte iudeoꝝ demōes ex-
pellebāt. vñ refert ioſeph⁹ ſe vidiſ-
ſe quēdā exorciſtā iudeū captūr ad

veſpaſianū īpera torē dū eēt ī conſi
diōe hieru ſalē adductū: ⁊ quēdā de
monē eieciſſe. Et vt hoc ꝯprobaret
pelui aq̄ plenā adduci ſecit: p̄cipi=
ēs demōio q̄ dū exiret euerteret eā
qđ ⁊ factū ē. Jō inďt xp̄s. ipi filij vr̄i
iudices vr̄i erūt. Nā apoſtoli eorū
erūt iudices p ſētētie approbatio=
nē ⁊ erroꝛ eiſte p melioꝛ vite ꝯpatio
nē. Sꝫ ſi vos crederetꝭ q̄ ego ī digi=
to dei. i. ſpū ſctō eīcio demōia ꝑfe=
cto talis fides eēt vobꝭ via p quā ad
regnū dei pueiretis. dicit aūt ſpiri
tuſſctūs digitꝰ: q2 ī hoīe ē corpus ⁊
brachiū cū manu: ⁊ digitꝭ Corpus
aūt ē p ſe: brachiū vo cū manu ꝓce
dit a corpe. Digitꝰ vo procedit ab
vtroq3: ⁊ tn̄ ad oīa ſūt eiuſdē natu=
re. Pr̄ igit ē tanq̄ corpꝰ q2 nullo eſt
filius: eſt tanq̄ brachiuꝫ ⁊ manꝰ pa
tris: q2 ab illo ꝓcedit ⁊ pater p illū
oīa opatur Spūſſanctꝰ eſt tanq̄ di=
gitus q̄ ꝓcedit a patre ⁊ filio a quo
etiā oīa bōa dātur: ⁊ tn̄ oēs ſūt eiuſ
dē eſſentie. Tertia ratio ſumit a p=
te xp̄i ⁊ ipiꝰ diaboli. ⁊ ē talis. diabo
lꝰ ei tanq̄ fortꝭ armatꝰ mūdū tanq̄ ca
ſtrū ten ebat ⁊ pacifice poſſidebat.
q2 nullꝰ ꝯt radicē ſibi poterat Sed
ego fortioꝛ illo ipꝫ ſupaui: caſtrū ce
pi demonē alligaui: arma ſua. i. tē=
tamēta ꝯfregi ſpolia. i. ſāctos pr̄es
q̄ erāt ī lymbo eripui ⁊ diuerſis mā
ſiōibꝰ eos diſtribui. Ex q̄ igit ſuꝫ eo
fortioꝛ ⁊ eū victū ⁊ ligatū teneo: eiꝰ
auxilio vel fauore nō īdigeo Jſta ra
tio iuuat p illud. ii. Pe. ij. A quo eī
qs ſupatꝰ ē huiꝰ et ſeruꝰ eſt Jtem p
illud. Jere. xlvi. Foꝛtis īpegit ī foꝛ
tē ⁊ ambo pariter ꝯciderūt Cecidit
xp̄s ſꝫ mox reſurrexit diabolus ce=
cidit: ſꝫ reſurgē nūq̄ valebit. Quar
ta ratio ſumit ſimilit ex pte xp̄i et
ipſiꝰ diaboli. Et ē talis Ego ⁊ dya=
bolꝰ habemꝰ ꝯrias volūtates ⁊ cō=
trariā opationē. Habemꝰ quidem
volūtatē cōtrariā: q2 q̄ nō ē mecum
ꝯ me eſt. Jpſe eī mecū in nullo ī vo
lūtate cōuenit: ſed cōtraria vult eo

rū q̄ ego volo. Ego eī volo oīe bo=
nū Jlle oīe malū. Ego amo hūili
tatē ille ſupbiā. Ego diligo caſtita
tē ille luxuriā. Habemꝰ etiā ꝯriam
opationē: q2 q̄ nō colligit mecū diſp
git Ego colligo ⁊ cōgrego hoīes ad
fidei vnitatē: ille diſpgit p errorē ⁊
ſciſmatū varietatē. Ego ꝯgrego ad
vīculū charitatꝭ. ille diſpgit p odiū
rācoris ⁊ litis Ego cōgrego ad vir
tutes. ille diſpgit ad vitia Jlla ra=
tio adiuuat p illud qđ dr̄. math. vi.
Nemo pōt duobus dn̄is ſeruire: ſcꝫ
ꝯrūs ſibi ipſis ⁊ cōtraria p̄cipiētibꝰ
Tertio pōit q̄ ſit periculoſa recidi
uatio cū dr̄. cū imūdus ſpūs exierit
ab homine. ⁊c. Et poteſt inteligi de
iudeis. Et continuat ad ſupiora vt
ſit ſēſus Uos dicitis q̄ ego eīcio de
mōia vtute demonū: ſꝫ ego poſſem
de vobis dicē q̄ vos pus habetꝭ vnū
demonē. ſ. ārē legē q̄ vos faciebat
ydolatrare modo autē habetis ſe=
ptē. i. oīs q̄ vobis ſuadent: vt me
debeatis pſeq̄ ⁊ occidere. Uel po=
teſt itelligi de recidiuantibꝰ. vt ſit
ſenſus: q̄uis dyabolū vicerī: tamen
nullus de ſe cōfidat. q2 multam ad
huc h3 poteſtatē: q2 quando immū
dus ſpūs exierit ab homīe aliquo
peniſtēte: vadit ad aliquos pfectio
res ⁊ īueniēs eos ſine humoꝛe vitio
ruꝫ redit ad primos quos inuenit
mūdatos iterius per contritionē
⁊ ornatos exteriꝰ p ſāctificationē ⁊
tūc aſſumit oēs modos tētādi: ⁊ tā
nequiter eos tētat q̄ ſepe vincit et
ſupat Dicunt aūt demones ſpūs im
mūdi: vl affectiōe: q2 diligunt ī mū
da. vl perſuaſione: q2 ſuadent im=
munda: vel habitatione: q2 ihabi=
tant ī munda. corda. Quarto circa
iſtud miraculū pōit nr̄a īſtructio
Jnſtruimr eī q̄ ſicut demō tunc eie
ctꝰ ē corpalit: ſic ipm̄ a nobis eiicia
mus ſpiritualit. Periculum eīm eſt
quādo permittimꝰ demonē in cor=
dibꝰ nr̄is habitare. Sicut eī dicit.
Jnno. quartꝰ ī quadā decretali vbi

loquitur de iudeis: ⁊ ſarracenis. Tria
ſunt q̄ malā exhibēt remūerationē
hoſpitib⁹ ſuis. ſ. mus i pa. ignis in=
ſinu. ⁊ ſerpēs i gremio. Per murez
ſignificat̄ pctm̄ ſupbie. Iſte m⁹ ſup
bie aſcēdit i celū ⁊ i angelis ſic oīa
bona corroſit q̄ demōes eos fecit.
Pepit aūt ſupbia tres filias. ſcz va
nāglīaz accidiā ⁊ iuidiā. Primam
ſcz vanāglīaz miſit i paradiſuz ad
primos parētes: ⁊ ſic eos corroſit q̄
nihil bōi in eis dimiſit. Aliā ſcz ac=
cidiā miſit ad eoſdē De⁹ em̄ poſue
rat eos i padiſo: vt operarentur: ſʒ
diabol⁹ iueniēs eos ocioſos aggreſ
ſus ē. Tertiā ſcz iuidiā miſit i mū=
dū iter duos frēs: ⁊ ſic i Chayn oēz
fraternū amorē corroſit q̄ fratrez
occidit. Tādē mat̄ ⁊ filie ſic totum
mūdū occupāt ⁊ corrodūt q̄ reſiduū
ſupbie corrodit vanaglīa ⁊ reſiduū
vaneglīe corrodit iuidia ⁊ reſiduū
iuidie corrodit negligētia. Iohel.
j. Reſiduū eruce comedit locuſta.
reſiduū bruci comedit rubigo Eru
ca naſcit̄ de olerib⁹ ⁊ ea comedit: ⁊
ſignificat ſupbiā q̄ naſcitur de bo=
nis opib⁹ ⁊ ea ꝯſumit. Locuſta ſcd̄ʒ
Iſi. dr̄ quaſi lōga haſta: ⁊ ſignificat
vanāglīā q̄ tāq̄ȝ lōga haſta oēs p=
cutit Bruc⁹ ē fet⁹ locuſte anteq̄ȝ hʒ
alas: ⁊ ē grauior q̄ȝ locuſta: q: iacēs
in vno loco radicit⁹ oia ꝯſumit: ⁊ ſi
gnificat iuidiā: q̄ iacēs i corde iui=
di etiā ſi foris ſe nō extēdat vl' oſtē
dat ipſū corrodit. Rubigo ſignifi=
cat accidiā q: anim⁹ hoīs dū nō ex
ercet̄ rubiginoſ⁹ efficit̄. Per ignē i
ſinu itelligr̄ pctm̄ auaricie. ignis ei
cū ligna apponūtur ſēper auget̄: ſi
ſubtrahātur diminuit̄ ſi totalit̄ au
ferant̄ extinguit̄. Sic ē de auaricia
Quāto ei q̄s diuitias magis m̄ltipli
cat: tāto auariciā magis iflāmat.
Eccli. xviij. ſcd̄ʒ ligna ſilue ſic ignis
exardeſcet qn̄ aūt q̄s paupib⁹ lar=
giēdo diminuit: tūc ignis auaricie
refrigeſcit iſtaz diminutionē dn̄s
docebat faciēdā Luc. xi. Qd̄ ſr̄ ē da
te elemoſynā ⁊ ecce oia mūda ſunt
vobis. Qn̄ aūt q̄s ex toto diuitias
abiicit ⁊ cōtēnit: tūc iſte ignis peni
tus deficit Prou. xxvi. Cū defece=
rit ligna extinguet̄ ignis per ſerpen
tez gremio ſignificat̄ pctm̄ luxurie
qd̄ venenū diffūdit. Fugiēda ē igi=
tur vicinitas ſerpētis. i. familiari=
tas mlīeris. Hiero. nulla ſecuritas
ē vicio ſerpēte dormire pōt ei fieri
vt aliqn̄ n̄ mordeat: ⁊ pōt fieri vt ali
qn̄ mordeat. Idē q̄s vnq̄ȝ iuxta ſer=
pētē ſecur⁹ dormiuit. Nā ⁊ ſi aliquā
do nō mordeat: timore tn̄ ſollicitat
Mai⁹ aūt ē pire nō poſſe q̄ȝ iuxta p
iculū nō piſſe. Tūc igitur iſte ſer=
pens venenū diffundit: qn̄ malā cō
cupiſcentiam accendit. Eſt aūt ve=
nenū frigidū: amarū: ⁊ coloris exti=
ctiuū. Sic luxuria dr̄ frigida q: ignē
diuini amoris extiguit. dr̄ amara q:
i ꝯſciētia amaritudinē facit. dr̄ ca=
loris extictiua: q: aiaz occidit. Qui
autē ē talit̄ venenatus dʒ facē ſicut
ceru⁹ q̄ poſtq̄ȝ cū ſerpēte pugnauit
⁊ venenū hauſit ad fontē ſubito cu
currit. Sic talis dʒ currere ad fon=
tē lachrymaꝝ. Per lachrymas eīm
depōet oē venenū. ꝑ. Sicut ceruus
deſiderat ad fontes aq̄rum. ⁊c.

¶ Sermo ſecundus.

ET cum eie=
ciſſet demōiū locut⁹ eſt
mut⁹ Ubicūq̄ abūdat
demōis malicia: ibi a=
būdat ⁊ ſr̄ abūdat diuia
clemētia. in iſto ei demōiaco m̄ltū
abūdauit malitia demōis q: eū te=
nebat obſeſſū ip̄ʒ fecerat mutū ⁊ ce
cū. Et etiā ſcd̄ʒ chri ſ. ſurduz. Sʒ dei
mia itātū i ip̄o abūdauit q̄ demōiū
de obſeſſo eiecit loqlā ſibi reſtituit
lumē recupauit: auditū reſerauit p
hūc igr̄ hoīe ſic curatū itelligē poſ=
ſum⁹ pctōrē iuſtificatū cui de⁹ ſpiri
tualit̄ q̄ttuor ſupradicta bñficia cō
cedit. pmū ē q̄ dyabolū ab eo expel
lit. pctōꝛ ei dyabolū i domū aie ſue

cõducit. Sʒ xp̄s iþm tãq̄ʒ malũ pen
ſionariũ expellit. Sũt aũt quattuoꝛ
cãe ſcd̄m iura ꝑpt̄ quas pōt q̄s de
domo ꝯducta expelli vcʒ aut q̄n pẽ=
ſionẽ nõ ſoluit: aut q̄n domũ iprauã
officinã ꝯuertit aut q̄n dom⁹ ruinã
miat̄: ⁊ repatiõe indiget: aut q̄n dñs
dom⁹ habitatiõe caret: ꝓpter iſtas
quattuoꝛ cauſas dyabolus iuſte de
domo dei pōt expelli. Pꝛio q꞉ pecca
torẽ ꝓhibet ne pſoluat pẽſionẽ. De
us ei dedit hoi tria de qb⁹ vult pen
ſionẽ habere: ſ. corp⁹ ⁊ aiam ⁊ res
tpales. Nã de coꝛpe vl't hr̄e ieiuniũ
de aĩa deuotas oꝛones: de reb⁹ ele
moſynarũ largitiões. dyabolus au
tẽ ꝓhibuit ieiuniũ: q꞉ ſibi ẽ venenũ
Sic etiã dt Amb. Sputũ hois ieiu
ni ẽ venenũ ſerpẽti. Prohibet oꝛo=
nes q꞉ ſibi ſũt icẽdiũ To. vi. cordis
ei⁹ ꝑticulã ſi ſuꝑ carbones iponas:
fum⁹ ei⁹ extirpat oẽ gen⁹ demõioꝝ.
Prohibet elemoſynã: q꞉ ẽ lãcea et
iaculuʒ: vñ dr̄ de elemoſyna. Eccli
xxix. Suꝑ ſcutũ potẽtis: ⁊ ſr̄ lanceã
aduerſ⁹ iimicũ pugnabit. Qui aũt
nõ pōt ſoluere iſtas tres pẽſiões: ſal
tẽ ſoluat duas. vñ dicit Aug. in lib.
omel̄ Nõ dicãt xp̄iani comedam⁹
⁊ bibam⁹ cras ei moꝛiem̄r. Sʒ dicãt
ieiunem⁹ ⁊ donem⁹ ⁊ oꝛem⁹ cras ei
moꝛiemur. Qui aũt nõ pñt dicere ie
iunem⁹ ſaltẽ dicãt donem⁹ ⁊ oꝛem⁹.
Ipa ei duo ſcʒ elemoſyna ⁊ ieiuniũ
oꝛonẽ deducũt i celuʒ. vñ dicit ipſe
Aug. ſr̄. ꝑ. Uis ad deũ volare oꝛonẽ
tuã fac illi duas alas. ſ. ieiuniũ ⁊ ele
moſynã. ¶ Scd̄o dʒ expelli q꞉ domũ
dei i turpẽ officinã ꝯuertit. Facit d
ea ſtabulũ dũ pōit i ipa imundicias
oĩʒ petõꝝ. Iuxta illud Apoc. xviii.
Fctã ẽ babylõ habitatio demõioꝝ q̄
ad petm̄ auaricie. Sicut ei demões
nõ ceſſãt aĩas decipe ſic nec auari
paupes defrudare. et cuſtodia oĩs
ſp̄s imũdi q̄ ad petm̄ luxurie. Et cu
ſtodia oĩs volucris imũde: q̄ ad pec
catũ ſupbie iſtud etiã ſignat̄ act̄ xi.
vbi dr̄ q̄ petr⁹ vidit lintheũ i q̄ q̄dru

pedia ⁊ ſerpẽtia t̃re ⁊ voulcres celi
erãt. Per q̄drupedia itelligr̄ petm̄
luxurie qd̄ i coꝛpe exercet̄: qd̄ ex q̄t
tuoꝛ elemẽtiſ cõpoĩt̄. Per ſerpentia
t̃re itelligit̄ petm̄ auaricie: q꞉ aua=
ri ſemꝑ t̃renis icũbunt. Per volati
lia celi itelligr̄ petm̄ ſuꝑbie: q꞉ ſuꝑ
bi ſr̄ alios ſemꝑ volare volũt. Ter=
cio dʒ expelli: q꞉ domũ dei deſtruit
⁊ opʒ q̄ repret̄ De⁹ ei edificauit do
mũ aĩe de lapidib⁹ q̄dris iſt quadro
Eſa. ix. Lateres ceciderũt: ſʒ q̄dris
lapidib⁹ edificabim⁹. Apoc. xxi. ci
uitas i q̄dro poſita ẽ. Iſtã quadra=
turã faciũt fides: ſpes. ⁊ charitas:
⁊ bõa opa. Greg. Quãtũ credis tã=
tũ ſpas: q̄tũ credis ⁊ ſperas tm̄ dili
gis: q̄tũ credis ⁊ ſpas ⁊ diligis: tm̄
bñ oparis. Iſtã q̄draturã dyabolus
nitit̄ deſtruẽ dũ fidẽ: ſpẽ charitateʒ
⁊ bõa opa laboꝛat auferre. Iuxta il
lud. Iob. i. Uẽt⁹ veniẽs a regiõe de
ſerti cõcuſſit q̄ttuoꝛ angulos dom⁹
Sʒ dʒ q̄libet reſiſtere ⁊ de fide face
re ſcutũ Ephe. vi. In oĩb⁹ ſũmẽtes
ſcutũ fidei. De ſpe galeã: ⁊ de cha=
ritate loꝛicã. i. Theſ. v. c. Induti lo
ricã fidei ⁊ charitatiſ ⁊ galeã ſpẽ ſa=
lutiſ. Opa aũt xp̄i dʒ ponere ſuꝑ oĩa
arma tãq̄ʒ regis iſignia Rom̄. xiii.
Induimini dñʒ nr̄ʒ ieſuʒ xp̄ʒ. i. cõuer
ſationẽ ⁊ opa dñi nr̄i ieſu xp̄i. quar
to dʒ expelli q꞉ de⁹ domũ ipſã aĩe
vult ihabitare. Dom⁹ aũt aĩe hʒ
tria ſolaria Unũ ſupi⁹. ſ. ſpm̄ aliud
iferi⁹. ſ. coꝛp⁹ ⁊ t̃tiũ mediũ. ſ. aĩam
De his trib⁹ ſolariis dicit̄. i. Theſ.
v. Ipe aũt deus pacis ſcitificet vos
ꝑ oĩa vt iteger ſpũ veſter ⁊ aĩa ⁊ coꝛ
p⁹ ſine q̄rela in aduẽtu dñi nr̄i ieſu
xp̄i ſeruet̄. De⁹ ei i ſupioꝛi ſolario:
i. in ſpũ habitat q̄n ipſe ſpũs vacat
ſupne ꝯtẽplatiõi. Tũc ad eũ venit ⁊
mãſionẽ apud eum facit Ioh. xiiii.
ad eũ veniem⁹ ⁊ mãſionẽ apud euʒ
faciem⁹. habitat i ſolario medio.
i. i aĩa q̄n ipa aĩa itẽdit iterne mũ=
datiõi. Sap̄. vii. Per natiões i aĩas
ſctãs ſe trãſfert. Sanctum eñi qui=

dem est qd mūdū. habitat in sola=
rio inferiori.i.in corpe qn ipm cor
pus exercitatū intendit mortifica
tioni. Juxta illud Gal.v. Qui autē
sūt xpi carnem suā crucifixerūt cū
vitiis et ꝯcupiscētiis. Eiusdem. vi.
Ego eni stigmata dn̄i iesu i corpore
meo porto.i.Cor.vi. Glorificate ꝛ
portate deū i corpore vr̄o. Propter
ista tria dr̄ in ps. Meditat⁹ sum no
cte cū corde meo: ecce sp̄us superna
ꝯtēplatio. Et exercitabar: ecce cor
poris maceratio. Et scopebā spm
meū: ecce aie iterna mūdatio. Se=
cūdū bn̄ficiū est qꝛ de⁹ petōri liguā
aperit. De⁹ q̄dē dedit hoi liguā ad
tria officia.s. vt deū laudaret. Esa.
xliii. Populū istū formaui mihi lau
dē meā narrabit. vt primū edifica
ret. Eiusdē.l. Dn̄s dedit mihi liguā
eruditā vt scirē sustētare eū q lap=
sus est vbo. Et vt corā deo se rep̄hē
deret ꝛ accusaret. Job.xlii. Jdcirco
me rep̄hendēdo ꝛ ago pniaz. petōr
aūt liguā suā ad illa tria officia nō
vtitur: et iō recte mutus vocat. Pri
mo ei deū nō laudat: sꝫ p mala opa
ipm blasphemat. Un̄ ppheta oms
creaturas inuitans ad laudandum
deū. Inter ceteras iuitat dracones
infernū: et serpētes dicēs. Laudate
dn̄m de terra dracones ꝛ oēs abyssi
Item serpētes ꝛ oēs volucres pēna
te. Nusq̄ aūt iuitat petōrē ad laudā
dū deū: nec supbos nec auaros nec
luxuriosos: qꝛ tales deū non laudāt
sed blasphemāt. Et ideo vident eē
peiores q̄ serpentes: q̄ dracones: q̄
infern⁹. Secūdo est mutus: qꝛ pri=
mū non edificat: sed poti⁹ scandali=
zat. Eccl.xxviii. Lingua tertia mltos
tos commouit et dispersit illos de
gente in gentem. Tres em̄ sunt lin
gue.s. diuia cui⁹ est loqui ea que ad
salutem eternā spectāt. Un̄ dixit pe
trus. Joh.vi. Uerba vite eterne ha
bes: ꝛ ista est lingua viroꝝ perspe=
ctoꝝ. Scd̄a est ligua humana cui⁹
est loq de mūdo ꝛ de hiis q requirit
mundana necessitas.i.Johan.iiii.
Ipi de mūdo sūt: ꝛ ideo de mūdo lo
quunt ꝛ mūd⁹ eos audit: ꝛ ista ē lin=
gua ip̄fectoꝝ. Tertia ē ligua diabo
lica cui⁹ ē detrahere et mēdacia di
cere. Job viii. Cū loqt mēdaciū ex
ppriis loqt. Hui⁹ ēt ligue est discor=
dias semiare. Ipe ei diabol⁹ discor
dias seminauit inter se ꝛ deū: dein
de inter deū ꝛ hoiem. Quotidie au
tē semiat inter hoiez ꝛ hoiez. et ista
est lingua detractoꝝ ꝛ malignātiū
Illi igr loquūt ligua p̄ma.i. diuia q
primū edificāt. Illi loquūt lingua
secūda.i. hūana q negocia hūana ꝛ
sclaria detractāt. Illi ligua tria.i.
diabolica q discordias semināt. ista
aūt ligua tertia nō solū primos cō=
turbat sed ēt sepe mrimoniū separ.
Eccl.xxviii. Ligua tria mulieres vi
ratas deiecit ꝛ p̄uauit eas laborib⁹
suis. ¶ Tertio petōr est mut⁹: qꝛ de
suis petis i ꝯfessiōe se nō accusat cū
tn̄ dicat. puer.xviii. scd̄z aliā lrām.
Just⁹ i p̄ncipio accusator ē sui. petm
em̄ hꝫ p̄ncipiū.s. malā delectationē
et cogitatiōnē hꝫ ꝛ mediū.s. maluz
ꝯsēsū. hꝫ ꝛ finē.s. malū op⁹. Just⁹ aūt
nō tm̄ ꝯfitet mala opa sꝫ ēt malū ꝯfi
tet ꝯsensū malas delectatiōes ꝛ co=
gitatōes. ¶ Tertiū bn̄ficiū ē: qꝛ de⁹
petōri lumē restituit. Signū aūt q
ipe sit illuiat⁹ ē qn videt an̄ ꝛ retro a
dextris ꝛ a sinistris: sicut dr̄. Apoc.
iiii. de sctis aialib⁹ q plena erāt ocu
lis an̄ retro ꝛ i circuitu.i.a dextrꝭ
ꝛ a sinistrꝭ. Ille hꝫ oclos retro q ꝯsi
derat ꝛ cogitat petā sua q fecit: ꝛ in
de hꝫ dolorē. Esa.xxxviii. Recogita
bo tibi oēs ānos meos ꝛc. Ille hꝫ an̄
se: q videt ꝛ cogitat dei iudicia ꝛ ide
hꝫ tiorē. p̄. A iudiciis ei tuis timui.
Ille hꝫ a dextrꝭ qui videt ꝛ cogitat
mūdi ꝓspa q̄ sint caduca ꝛ vana ꝛ ad
ea nō allicit p amorē sꝫ resilit p aspi
ratiōnē Naū.iii. Ois q viderit resi
liet a te Ille hꝫ a sinistrꝭ q videt mū
di aduersa q̄ sint breuia ꝛ vilia: et iō
in eis nō frāgit p ipatiētiā vl' despe

rationē. Qđ aūt ſunt breuia ⁊ vilia dr̄. ij. Cor. iiij. Id em̄ qđ i p̄nti ē momētaneū. ⁊c. Hinc eſt q̄ filij iſrael vt hr̄ Exo. xiiij. Cū egyptios fugerēt habebāt retro ſe nubē ꝯdēſam: āte ſe colūnā lucidā. a dextrꝫ ⁊ a ſiniſtrꝫ mare ſtans tāq̄ muꝝ. Qui igr̄ vult euadere pſecutiōes egyptioꝝ. i. demonū habeat poſt ſe nubē tenebroſam. i. pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſiderationē ꝯtinuā. Pctā ei ⁊ ſunt tenebroſa. quia aīaꝫ obſcurā faciūt. Et ſunt nubes: q̄ orōnes nr̄as ne ad deū ꝑueniant īpediunt. Treno. iij. Oppoſuiſti nubē tibi ne trāſeat orō. Habeat añ ſe colūnā igneā. i. iudicioꝝ diuioꝝ ꝯſiderationē aſſiduā. Illa em̄ colūna et erat alta: q̄ a celo vſq̄ ad terraꝫ ꝯtendebat̄. Et erat recta. Sic dei iudicia ⁊ ſūt ꝓfunda. pſal. Judicia tua abyſſus multa. Et ſunt iuſta et recta. Apoc. xix. Uera et iuſta ſunt iudicia eiꝰ. Habeat a dextrꝫ ⁊ a ſiniſtris mare tāq̄ muꝝ. Mare ſignificat mūdū q̄ tūc eſt tanq̄ murꝰ a dextris qñ non pōt per proſpera aīam mouere ad intemperantiam. Tūc eſt tanq̄ murꝰ a ſiniſtris qñ non poteſt per auerſa frangere animū per impatientiam. Sic ⁊ muri docebat apl's. ij. Corinth. vj. per arma iuſticie a dextris et a ſiniſtris. Quartū bñficiū ē: q̄ pctōri auditū reſtituit. Pctōr aūt eſt ſurdus: nō audit deuꝫ ammouentē nec deū bñfacientē nec deū cōminantē nec deū inſpirantē. Propter iſta quattuor cōqueritur dñs. ꝓuer. j. Uocaui ⁊ renuiſtis: ecce: q̄ nō audit deū āmonētē. Extendi manū meā m'ta. ſ. bñficia porrigēdo: ⁊ non fuit q̄ aſpiceret: ecce q̄ nō audit deū bñfaciētē. Deſpexiſtis oē ꝯſiliū meū qđ. ſ. vobis iſpirabā: ecce q̄ nō audit inſpirātē. Et increpatiōes meas neglexiſtis: ecce q̄ nō audit deū ꝯminātē. Tūc aūt iſte ſurdꝰ auditū recipit qñ deū ſic loq̄ntē audit. iuxta illud. ꝑ. Audiā qđ loquat̄ i me dñs deꝰ. ⁊c. ¶ Sermo. iij.

In belzebub pncipe demonioꝝ eiicit demonia. Propriuꝫ eſt hoim inuidoꝝ ſꝫ ꝓboꝝ vitā infamare aut v̄ba ꝑuertere aut opa denigrare. Iō iſti phariſei q̄ xp̄o inuidebāt nitebant̄ eiꝰ vitā infamare dicentes. Joh. ix. Nos ſcimꝰ q̄ hic hō pctōr ē. Laborant eiꝰ v̄ba ꝑuertere ſicut pꝫ Mat. xxij. qñ ei dixerūt. Magiſter ſcimꝰ: q̄ verax es. ⁊c. Studebāt eiꝰ opa denigrare: ſicut pꝫ hic vbi eiectionē demonū quā xp̄s in v̄tute faciebat: belzebub attribuebāt quē pncipeꝫ demoniorum appellabāt. ¶ Notādū aūt q̄ cultꝰ ydolatrie ſecūdū Iſid. a nino rege aſſirioꝝ ortū hūit: q̄ de morte Beli pr̄is ſui intimdoluit q̄ i honorē ſuū ſtatuam erigi fecit ⁊ diuios honores ſibi exhiberi iſtituit ac oēꝫ offēſaꝫ ad ipāꝫ ſtatuā fugiētibꝰ remittere ꝯſueuit. Ad huius ſilitudinē diuerſi diuerſas ſtatuas erigebāt. ⁊ diuios honores eis ipēdebāt. ⁊ ſic ydolatrie cultꝰ excreuit: ⁊ ſcđꝫ ſua ydiomata q̄lꝫ noīabat ſuū ydolū. nā babylonij dicebāt bel palestini baal. Belzebub aūt nulliꝰ ydoli nomē erat: ſꝫ iudei vnius dei cultores vicinū ſibi ydolū acharonitaꝝ deciſiōis cā ſic noīabāt. Et ſonat vir muſcaꝝ ob ſordes imolatitij ſanguīs aīaliū i tēplo quē muſce ſequūt̄. Aſſerebāt aūt iudei i ydolo hitare demonioꝝ pncipē. Uidēdū ē igr̄ circa hec q̄ ſunt pncipes int̄ demones: ⁊ q̄r expellant̄. ¶ Circa pmū notādū q̄ demones hñt ſua officiā valde ordīata i malū. Eſt ei vnꝰ demō q̄ ꝑeſt ſupbie ⁊ vocat̄ Lucifer. de q̄ dr̄ Eſa. xiiij. Quō cecidiſti de celo lucifer q̄ mane oriebarꝫ. Qui dicebas i corde tuo. In celū ꝯſcēdā: ſup aſtra celi exaltabo ſoliū meū. ecce ꝯtra ſupbia. ⁊ iſte hꝫ m'tos ſatellites q̄ eū iuuāt. Et m'tos ſubditos q̄bꝰ pncipat̄. ſ. omēs ſupbos. Job. xli.

Ipſe eſt rex ſuper oēs filios ſupbie. Ali⁹ eſt ꝗ preeſt luxurie ⁊ ille vocat aſmode⁹. de quo hr̄ Tho.iii. Qui interfecit ſeptē viros ſare anteꝗ̄ ad eā accederet. Iſte em̄ demō odit legitimū mr̄imoniū ⁊ iō per hūc modū volebat trahere hāc puellā ad fornicatiōis vitiū: vt. ſ. poſtꝗ̄ non poterat legitio mr̄imonio vti cogeretur i fornicationē labi. et iſte demō mltos hȝ ſatellites ꝗ ſibi aſſiſtūt. et mltos hȝ ſubiectos oēs. ſ. luxurioſos. Quidē mlti ſunt qꝛ ſicut dr̄. j. Joh. v. Tot⁹ mūd⁹ in maligno poſitꝰ. i. malo igne ↄcupiſcētie. Terti⁹ eſt ꝗ pēeſt auaricie: ⁊ vocat māmona Mat. vj. Nō poteſtis et deo ſeruire et māmone. Māmona aūt ſicut dt gl. nomē ē demonis ꝗ pēeſt diuitꝰs. Nō ꝙ i ei⁹ ditiōe poſite ſint: ſȝ qꝛ eis vtit ad decipiēdū. Et iſte mltos hȝ ſatellites ꝗ eū iuuant. Et mltos hȝ ſubditos ſup ꝗs regnat: oēs. ſ. auaros ꝗ mlti ſunt iuxta illud Hier. vj. A maiore vſqꝫ ad miorē oēs auaritie ſtudēt. ¶ Quart⁹ eſt qui pēeſt immūdis cogitatiōib⁹ odijs rācorib⁹ liuidis ⁊ malis affectiōib⁹. Et vocatur belzebub. i. vir muſcaꝝ. Bel ei dr̄ vir: zebub muſca inṫpretat. Immittit ei muſcas. i. malas cogitatiōes ⁊ imūdas: odia: ⁊ voluntates malas ꝗ dr̄ muſce: ꝗ ēt ad aīam ei tovolāt ⁊ ipāꝫ maculāt. Iſte aūt demō mltos hȝ ſatellites ꝗ eum adiuuāt. Et mltos ſubditos ꝗb⁹ pēeſt: qꝛ ſicut dr̄ pūerb. xx. Quis pōt dicere mūdū eſt cor meū: pur⁹ ſum a petō. ¶ Scđo videndū eſt ꝗlr iſti pncipes et pfecti cū ſuis ſatellitib⁹ expellātur. ¶ Circa quod ē ſciēdū ꝙ diabol⁹ ſerpēs vocat vt dr̄ gen. iij. Serpēs aūt naturalis p ꝗttuor expellit. Primo p odorē vinee florētis. Natura lit ei odit odorē vinee ⁊ ab ipa fugit. Uñ ꝗdiu ſūt vinee florētes vix aut nūꝗ̄ ali ibi reperiūtur ſerpentes. ¶ Secūdo expellit p ſputū hois ieiuni. vñ dicit Amb. i examerō. Tāta eſt vis ieiunij vt moriat ſerpens ſi guſtauerit ſputū hois ieiuni. Tertio expellit p denudationē. et expoliationē hois. Nā ſicut dr̄ i hiſtoria ſcolaſtica. Serpēs i hoiem veſtitū inſilit: nudū fugit. et rō aſſignat ibidē qꝛ qñ de⁹ inimicitias int ſerpētē et mulierē et ſemen ei⁹ ſtatuit tūc hō nud⁹ erat: ⁊ iō hoiem nudū fugit tāꝗ̄ ſibi inimicū. ¶ Quarto expellit p carmia ab icātatorib⁹. vñ dr̄ ꝙ qñ incātatorē ſentit vnā aurē in trā figit aliā ꝟo cū cauda claudit ne vocē audiat icātātis. iuxta illud. p̄. Sicut aſpidis ſurde ⁊ obturātiū aures ſuas. ⁊c. Per iſta aūt ꝗttuor ipūalr ſic itellecta ſupradicti quattuor demones expellūt. ¶ Prim⁹. ſ. lucifer qui preeſt ſuperbie expellit p odorem vinee florentis. i. pverā hūilitatē mētꝭ. Hūilitas ei adeo ē odorifera ꝙ deū attrahit ⁊ demonē expellit. Cāt. j. Cū eſſet rex i acubitu ſuo nard⁹ mea dedit odorē ſuū. Nard⁹ eſt herba odorifera calida ⁊ pua. et ſignificat hūilitatē ꝗ facit cor odoriferꝰ corā deo. vñ de⁹ ſentiēs odorē hūilitas btē marie: mox in vtex ei⁹ deſcendit. Legit de vnicorne ꝙ ſit aial valde ferox: ⁊ a nemie capi poſſit ſȝ i ſinu puelle ꝟgis caput inclinat ⁊ dormit: et ſic capit ⁊ hr̄. Sic et de⁹ adeo dur⁹ erat: ꝙ a nullo ſancto ad miam poterat inclinari: ſed tractus hūilitate ꝟgis in eā deſcendit ⁊ venit. Eſt ēt nard⁹ herba calida: qꝛ humilitas facit cor feruens calidū corā diabolo: ꝙ ipm totū incendit ⁊ adurit atqꝫ expellit. Uñ legit i vitaſpatrū ꝙ dyabol⁹ dixit btō anthonio. Si tu vigilas ego ſomnū nō capio. Si ieiunas: ego cibū non ſumo. Si diuitias cōtemnis ego nihil terrenū poſſideo. Unū eſt quod me valde fret. ſ. humilitas tua per quā aduerſus te nō valeo preualere. Eſt ēt nard⁹ herba pua: qꝛ hūilitas facit cor puū corā ſeipſo vnde dicit j. Regū. xv. Nonne cum paruulus

eſſes in oculis tuis.ꝛc. Ac ſi dicat dñs. Cũ puꝰ eras corã te: magnꝰ fuiſti corã me. Nõ aũt qꝛ manꝰ es tu i oculis tuis paruus a me reputaris De hoc ponit exẽplũ Grego. in pupilla oculi q̃ quãto eſt nigrior ꝛ minor: tanto eſt lucidior. Sic hõ quãto corã ſe ẽ deſpectior tãto corã deo eſt ſublimior. ¶ Scõs demõ. ſ. aſmodeꝰ q̃ peſt luxurie expellit̃ p ſputũ hoĩs ieiunãtis i. per ieiuniũ ꝛ mortificationẽ corpis. Marc. ix. hoc genꝰ demonioꝝ in nullo põt exire niſi in oratione ꝛ ieiunio. Faciendũ eſt igr̃ de corpe nr̃o ſicut fit de eq̃ agro et apibꝰ. Equꝰ em̃ ſi nimis delicate paſcit̃ recalcitrat: ſi pabulũ neceſſariũ ſubtrahit̃ nõ laborat. ſi ꝑut neceſſe eſt paſcit̃: tũc recalcitrationẽ dimittit et. labori intendit. Sil'r et ager ſi nimis impinguat̃ vicioſas herbas ꝓducit: ſi nihil ipiguat̃ fructũ non facit ſi ꝑut expedit impinguat̃ bonũ fructum reddit. Sil'r de apibus legitur q̄ ſi nimis de melle eis dimittit̃ dãt ſe ipinguationi. ſi nimis paꝝ tunc q̃ſi indignate dant ſe inertie ꝛ vacatiõi. ſi vero tẽperate opationi ſe dant. Eodẽmõ de corpore nr̃o eſt dicẽdũ. Hugo de ſancto victore. Qui carnẽ ſuam ſupra modũ affligit ciuẽ ſuũ occidit. Si pluſq̄ opꝫ alimẽtis reficit: hoſtẽ ſuum nutrit. Sic ḡ nutriẽda ẽ vt ſeruiat et ſic domãda vt nõ ſupbiat. Tertiꝰ demõ. ſ. mãmona q̃ peſt auaricie expellit̃ p denudationẽ. i. p tpaliũ abiectionẽ. Iſta aũt denudatio aut total'r fit ſicut eã faciũt viri perfecti De quibꝰ dr̃ Mat. xix. Si vis perfectus eſſe vade ꝛ vende oĩa que habes. ꝛc. aut fit ꝑticularit̃ ſicut eã faciũt illi q̃ de ſua abũdãtia diuidũt et paupibus largiũt̃. De quibꝰ dr̃. Luc xi. Qđ ſupeſt date elemoſynã Aut nullomõ fit: ſicut ſunt illi q̃ nihil paupibꝰ dare volũt Aug. Quid eſt q̄ dicis ego diues. ille paup niſi ego oneratꝰ ille leuis. Sarcinã tuã cõmi cõ eas: et põdꝰ tuũ laudas. One ratꝰ o ligate q̃d te laudas q̃d te iactas ſolue vicla tua. minue de ſarcina tua da comiti tuo illũ adiuua et te releua. Tales igit̃ ſic diuitijs ſubſarcinatos ſerpẽs iferналis inuadit. i. Thim. vi. Qui volũt diuites fieri icidũt i tẽtatiões ꝛ laqueũ dia boli. Total'r aũt denudatos total'r fugit. Ab illis ẽt q̃ ꝑticularit̃ ſe denudãt ꝛ de ſupfluis elemoſinas dãt: ſil'r fugit. Elemoſyna ei expellit demonẽ i vita: qꝛ expellẽdo pctm̃ expellit demonẽ. Eccli. iij. Ignẽ ardẽtẽ extiguit aq̃ ꝛ elemoſyna reſiſtit pctis. expellit ẽt i morte: qꝛ q̃n aiaꝫ plenã opibꝰ mie iuenit ab ea ꝯfuſꝰ recedit. ſicut pꝫ i btõ Martino. Expellit ei poſt mortẽ: qꝛ elemoſyna ẽ ſcutũ ꝛ lãcea ꝯ eũ. Eccli. xxix. Sup ſcutũ põtis ꝛ ſup lanceã aduerſus inimicũ tuũ pugnabit. Quartꝰ demõ ſcꝫ beelzebuh q̃ interꝑtat̃ vir muſcarũ: q̃ peſt odijs ꝛ rãcoribꝰ et cogitatiõibꝰ imũdis: expellit̃ p incãtationẽ. i. p cõfeſſionẽ. Muſce ei ſup carbones mortuos reſidẽt. Sup tepidos aũt volitãt Ignitos ṽo fugiũt: qꝛ ei male cogitatiões reſidẽt ſup cor i dei amore frigidũ. Uolitãt aũt ẽ circa tepidũ. Sꝫ fugiũt cor i dei amore iſlãmatũ. Iſte ei demõ vt dictũ ẽ expellit̃ p icãtationẽ. i. p ſacer dotalẽ abſolutionẽ. Incãtatores ei dei ſũt ipi ꝯfeſſores q̃ ſerpẽtẽ iſernalẽ incãtãt: q̃n ſup caput pctorꝫ abſolutionẽ ꝛ bn̈dictionẽ dãt. Et qꝛ dyabolꝰ ſcit p ꝯfeſſionẽ ſe expelli: iõ ipſaꝫ ꝯfeſſionẽ nitit̃ ipedire. Ad ſil'itudinẽ ei lupi q̃ capit ouẽ. i. aiam p pedẽ: ſed dimittit eã ad eccl'iaꝫ ire Nec p aurẽ ſed dimittit eã ṽba dei audire. Nec p manũ: ſꝫ dimittit eã ad paupes manũ extẽdere. Sed capit eã gulã: qꝛ ipedit ne poſſit cõfeſſionẽ emittere sciẽs qꝛ p ipam ꝯfeſſionẽ expellitur. Immo etiã vulneratur Aug. Ne ꝑ ei dyabolo acriores dolores iſligimus q̄ cũ plagas

pctõꝝ nr̃oꝝ ꝯſitẽdo ꝛ penitẽdo ſana
mus. ¶Do.iiij.Sermo.j.

ABiit. Jeſus
trans mare galilee qđ
eſt tyberiadis. Joh.vj
Jſtud euãgelium bis i
anno recitaẗ in eccl'ia:
ſʒ vltima dñica añ aduẽtũ xp̃i. Et
hoc ꝓpẗ finẽ euãgelij vbi dr̃. hic eſt
ꝓpha qui ventur⁹ eſt i mũdũ. Et i iſta
quarta dñica quadrageſime. et hoc
ꝓpter pricipiũ euãgelij vbi dr̃. Erat
aũt ꝓximũ paſcha dies feſt⁹ iudeo=
rũ. Uocaẗ aũt dñica iſta dupl'r. ſ. do
minica de roſa. ꝛ dñica de panib⁹.
Cauſa aũt p̃me appellatõis eſt: qꝛ
in hac dñica ſiue die ſumm⁹ põtifex
per vꝛbẽ portat roſam aureã muſco
et balſamo int⁹ plenã: quã poſtmo=
dũ dat p̃fecto vꝛbis. Quare aũt iſta
roſa portaẗ. triplex põt rõ aſſigna=
ri. Una lr̃alis. alia ſpũalis. tcia mo=
ralis Rõ aũt lr̃alis ꝓut dicit Jnno.
tertius in quodam ſermone eſt. Qꝛ
corruptibile corp⁹ noſtruʒ ex nimio
labore ꝛ fatigatiõe deficeret niſi ip
ſum qñqꝫ aliqđ recreationis reme
diũ releuaret. Uñ dicitur. Jnterpo
ne tuis interdũ gaudia crucis. Qđ
caret alt'na requie durabile nõ eſt.
Uñ etiã ſctũs Anto. fratres poſt lõ
gũ laborẽ ſolitus erat inducere ad
aliquã recreationẽ. Et cũ hoc q̃daʒ
ſagittario diſplicuiſſet: docuit eũ ſã
ctus Antho. per arcus nimiã extẽ=
ſionem: quia opʒ interdũ relaxare
rigorem. Eccleſia igiẗ ꝓplʒ ieiunijs
fatigatũ triplici remedio nitiẗ ho=
die releuare. Primo ꝟbo letificãte
oĩa em̃ q̃ ſunt in hodierna miſſa tã
in introitu q̃ꝫ in ep'la q̃ꝫ etiam in to
to officio: ſũt gaudioſa. Et ideo eos
qui in p̃nia laborant letificãt. Sũt
etiam fortificãtia. qꝛ delectatio fo
tificat operãtẽ: vt dr̃ in Ethi. Scđo
cibo cõfortãte. ſicut pꝫ i euãgelio.
Jſtud em̃ miraculũ de q̃nqꝫ panib⁹
ſicut tunc refecit corporaliter: ſic
nũc dʒ nos reficere ſpũalr̃. Tertio
quodã ſolito recreãte. i. roſe depor
tatiõe. Uñ dicit idẽ Jnno. Ne ppl's
ꝓpter aſpitatẽ q̃drageſimalis ob=
ſeruãtie: ſub cõtinuo labore defice=
ret, i hac media dñica roſe ſolatiũ i
terponitur vt ãxietas tẽperata me
li⁹ ſufferaẗ. Scđa rõ ẽ ſpũalis. Per
roſam ei tã p illã artificialẽ q̃ꝫ na=
turalẽ xp̃s ſignificaẗ. Jn illã ei roſa
artificiali tria ſunt. ſ. auꝝ/muſcus ꝛ
balſamũ. Sĩl'r ꝛ in xp̃o tres ſunt ſub
ſtantie. ſ. caro q̃ ſignificaẗ p auꝝ: qꝛ
corrũpi nõ potuit. p̃. Nõ dabis ſcm̃
tuũ vi. cor. Jtẽ aĩa q̃ plena fuit mu=
ſco. i. odore oĩm virtutũ ꝛ grãꝝ. Cã
ti. j. trahe me poſt te curem⁹ i odo
re vnguẽtoꝝ tuoꝝ. Et diuinitas q̃ ſi
gnificaẗ p balſamũ. Eccl'. xxiiij. bal
ſamum non mixtũ odoꝛ me⁹ deitas
ei fuit carni nõ mixta. Qui igr̃ vult
laborẽ p̃nie leuiter ferre: dʒ hãc ro
ſam in corde portare. Significaẗ ẽt
xp̃s per roſam naturalẽ q̃ pꝛe cete=
ris floribus magis delectat viſum
ſuo colore magis recreat olfactum
ſuo odore magꝫ ꝯfortat guſtũ ſuo ſa
pore. Sic ẽt xp̃s eſt delectabilis ad
intuendũ. j. Pet. j. Jn quẽ deſiderãt
angeli ꝓſpicere. Eſt ſuauis ad odo
rãdũ. Cañ. j. Trahe me poſt te cur=
re. i odore ꝛc. Eſt dulcis ad p̃guſtan
dum. j. Pet. ij. Si tñ guſtatis q̃ꝫ dul=
cis eſt dñs. Nõ debent igitur fide=
les fatigari labore p̃nie conſiderã
do hãc roſaʒ in qua recepturi ſunt
viſionẽ tante claritatis odorem tã
te ſuauitatis et guſtũ tãte dulcedi
nis. Tertia rõ eſt moralis. Per hoc
em̃ ſignificaẗ q per penitẽtiã ſpine
noſtroꝝ vicioꝝ conuertunẗ in ro=
ſas virtutũ. vñ dicit Ambꝛ. i ſermo
nib⁹ q p abſtinẽtiã ſpine cõuertunẗ
in roſas ꝟtutũ. Producit em̃ inquit
per ieiuniũ libido caſtimoniã. ſup
bia hũilitatem. ebꝛietas ſobꝛietatẽ
Nec eſt intelligẽdũ q vitia per ſe. p
ducãt ꝟtutes cũ ꝯtraria non ſint ex
alterutrꝫ. ſʒ q p ieiuniũ fit vt q̃ pu⁹

erat libidinoſus efficiat̃ caſtꝰ. Qui
priꝰ ſupbꝰ erat efficiat̃ hũilis ⁊ man
ſuetus. Qui priꝰ ebrioſꝰ efficiat̃ ſo=
briꝰ Eſa.lv. Pro ſaliũcula aſcendet
abies: ⁊ p vrtica creſcet myrtꝰ. Sa=
liũca eſt herba ſpinoſa dicta a ſaliẽ
do eo ꝙ ſe calcãtes ſalire facit. Abi
es dr̃ ab eũdo eo ꝙ pre ceterꝫ arbo
ribus creſcẽdo lõge eat ⁊ in exiliuꝫ
ꝓmineat. ꝑ ſaliũcã igit̃ intelligit̃ a
mor mũdi qui eſt ſpinoſus. iuxta il
lud. Mat.vij. Nũqd colligũt de ſpi=
nis vuas. Ciꝰ ei ꝯſideratio facit reſili
re hoiem ab eiꝰ amore. Naũ.iij. ois
ꝗ viderit reſiliet a te. ꝑ abietẽ ĩtelli
git̃ amor dei ꝗ facit aĩaꝫ aſcẽdere vſ
ꝙ ad celũ vrtica facit pruriginem.
Myrtꝰ vͦo hꝫ frigiditatẽ. Eſt igr̃ ſen
ſus ꝙ ꝑ p̃riaꝫ amor mũdi vͣtit̃ ĩ amo
rẽ dei. ⁊ prurigo carnalis ꝯcupiſcẽ=
tie in refrigeriũ caſtionie. eſa.xxxv
In cubilibꝰ priꝰ ĩ quĩbꝰ dracones hita
bãt orietͬ viror calami ⁊ iunci. Cor
ei auaroꝝ qd̃ priꝰ erat cubile demo
nũ: effici t̃ ꝑ p̃riaꝫ humile ⁊ flexibile
ad oẽ bonũ: ⁊ ibi naſcit̃ viror ṽtutuꝫ.
Scd̃o hec dñica vocat̃ dñica de pa=
nibꝰ. Et hoc ꝓp qnꝙ panes qbꝰ dñs
qnꝙ milia hoĩꝫ ſatiauit. Notãdum
aũt ꝙ illi hoies erãt m̃lti ⁊ erãt fa=
melici qd̃ inde colligitur q: trãſie=
rat hora prãdẽdi. vñ dr̃. Mat.xiiij.
Deſertus eſt locus ⁊ hora iã ꝑterĳt
Panes aũt illi erãt pauci: q: tm̃ qui
ꝙ erãt aſperi ⁊ inſipidi q: ordeacei
Chriſtꝰ aũt tã multos ⁊ tã fameli=
cos ſic ſatiauit vt pleni fierẽt. Unde
dr̃ ibi. Ut aũt impleti ſũt. ⁊c. Panes
paucos ſic multiplicauit vt ẽt ſuper
fluerẽt. Panes aſꝑos ſic dulcorauit:
vt dulcẽ ⁊ ſuauẽ ſaporẽ haberẽt prio
igit̃ tã m̃ltos ⁊ famelicos ſic ſatia=
uit vt pleni eſſẽt. Iͦ aũt eos ſic ſatia
uit q: priꝰ eſurierãt. Serui ei dei ꝗ
hic ſũt in eſurie ĩ futuro erũt ĩ ſatie
tate. Mali aũt ꝗ hic nolũt abſtiere
nec ieiunare erunt ĩ ꝑpetua eſurie.
Eſa.lxv. Serui mei comedẽt ⁊ vos
eſurietis. Excuſant ei ſe tales a ie

iunãdo m̃ltis modis. Quidã et ſub
rõne tp̃is. Contra q̃s dr̃ Amb. Eſti
uis mẽſibꝰ ſic dicũt. Dies lõga ẽ tor
rẽtior ſol ẽ poculis nos refrigerare
debemꝰ. hyemis vͦo tp̃e dicũt Gra=
ue frigꝰ ẽ: rigores peſſimi ſunt eſcis
calefieri nos opꝫ. Qui dũ ſe a ieiu=
nĳs excuſãt recreatores tp̃a ĩcuſãt.
Nõ fallat iſta excuſatio q: nõ te ex
cuſabit: ſꝫ potiꝰ accuſabit. Alĳ ſe ex
cuſãt ſub rõne qualitatꝫ ciboꝝ. Cõ=
tra q̃s ſic dicit Ber. ſup Cañ. Legu=
mina inquiũt vẽtoſa ſũt potũ aque
nõ ſuſtinet pectꝰ caules nutriũt me
lãcoliã. porri calorẽ accẽdũt. piſces
de ſtagno/ vel piſces de lutoſa aqua
mee pen itꝰ nõ ꝯueniunt ꝯplexioni.
Qd̃ dicitis ciboꝝ obſeruatores: mo
rũ neglectores: nõ de euãgelĳs vl̃ ꝓ
phetĳs has differẽtias legiſtis. alĳ
ſe excuſãt ſub rõne ꝯplexiõis. Con=
tra q̃s ſic dicit hiero. M̃lto meliꝰ ẽ
ſtomachũ dolere: ꝙ mẽtẽ. ĩpare cor
pori ꝙ ſeruire greſſu vacillare ꝙ pu
dicitiã amittere. Bern. Epicurꝰ atꝙ
hypocras alt̃ corꝑis voluptatẽ: alt̃
bonã ſ̃itudinẽ ꝑfert magiſter meꝰ
vtriuſꝙ rei ꝯtẽptũ ꝑdicat. Alĳ ſe ex
cuſãt ſub rõe laborꝫ. Cõtra quos di
cit Amb. Dicũt pleriꝙ. Nõ poſſu=
mꝰ laborare ⁊ ieiunare: Iõꝙ nõ p̃ſt
q: nolũt ſaltẽ laborẽt eo minꝰ vt ie=
iunare poſſit. Secũdo vͦo panes pau
cos ſic m̃ltiplicauit vt ẽt ſupfluerẽt
Qui ei m̃ltiplicat ſemĩa ĩ terra ipẽ
m̃lticauit panes ĩ manu ſua. Terra
aũt bona facit fructuꝫ cẽteſimũ. vt
dicit̃ Mat.xiij. Fructꝰ aũt cẽteſimꝰ
debet̃ ṽgini martyri ⁊ predicatori.
Cũ igitur xp̃s fuerit ṽgo martyr ⁊
ꝑdicator nõ fuit mirũ ſi panes in tm̃
m̃ltiplicauit. In tm̃ aũt m̃ltiplicati
fuerũt ꝙ.xij. cophini ſupfuerũt iuxta
numeꝝ.xij. apl̃oꝝ. Uoluit aũtẽ dñs
vt fragmẽta recolligerent̃ triplici
de cã. Prima vͦo ẽ lr̃alis quã ponit
Chryſ. dicens ꝙ xp̃s fragmẽta colli
gere ꝓcepit nõ oſtẽtatio ſupflua fuit
ſed ne fãtaſiã reputarẽt qd̃ factum

eſſet pp quod et ex ſubiecta materia
miraculū fecit ⁊c. Scḋa vo cā ē ſpūa
lis. vnā ponit Aug. dicēs q fragmē
ta q̄ ppl's nō potuit mādūcare ſūt ſe
cretiora itelligētie q̄ m'ltitudo ca=
pere nō pōt q̄ illis ſūt ꝯmittēda qui
idonei ſūt alios docere. Tertia eſt
moral'r. q ei m'lte reliq̄e ſūt collecte
eſt ꝯ m'ltos q̄ ſuis ſermōib' nullas
volūt reliq̄as facē: ſʒ totū qḋ cogita
uerīt volūt effundere gnātes corda
auditoꝝ plixitate ſermonū. ꝓuerb.
xxix. Totū ſpm ſuū pfert fatuus ſa=
piēs differt ⁊ reſeruat i poſteꝝ. Erio
ip̄os panes aſpos ſic dulcorauit vt
dulcē ſaporē hērēt. Credēdū eſt em̄
q nunq̄ fuerīt panes vel piſces me=
lioris ſa poris. Et rō pōt eſſe: q̄m q̄n
aliq̄d fit pōt fieri trib' modis: aut p
naturā: aut p artē aut p miraculuʒ.
Illud qḋ fit p naturā eſt meli' i eo
deʒ gn̄e ⁊ eadē ſpecie q̄ſ ſit illud qḋ
fit p artificiū. illud aūt qḋ fit p mi=
raculū m'lto meli' ē q̄ſ illud qḋ fit p
naturā ⁊ p artē. Auꝝ quidē alchimi
cū p artē hoīs factū vr̄ eſſe p̄cioſuʒ.
Sʒ auꝝ natural'r radijs ſolarib' in
terre viſcerib' gn̄atū eſt p̄cioſi'. Si
vero aliq̄s ſctūs miraculoſe aliquā
materiā ꝯuerteret in auꝝ illud eēt
p̄cioſiſſimū ſicut Johēs euāgeliſta
legit feciſſe. Uinū ēt artificioſe fa=
ctū vr̄ eſſe bonū ſed i vite gn̄atū na=
tural'r eſt melius. Uinū ꝟo miracu
loſe fctm̄ ex aq̄ eſt optimū ſicut fuit
vinū i nuptijs qḋ fecit xp̄us. Panis
igr̄ quē quotidie cōedim': et ē op'
nature i quātū grana ex t̄ra nata l'r
ſunt ꝓducta. ⁊ eſt opus artis i quātū
gn̄a ꝯterunt ⁊ redigunt in farinaʒ.
Farina fermētat panis efficit et de
coquit. Cū igit iſti panes fuerīt ꝓdu
cti miraculoſe ⁊ panes quos cōedi=
mus pti ſint opus nature ⁊ pti ſint
op' artis. Et opus miraculi ē ſupra
naturā ⁊ artē manifeſtū eſt q iſti pa
nes ⁊ piſces melioris ſaporis fuerīt
q̄ſ aliqui vnq̄ſ fuerūt mādūcati.

¶ Sermo .ij. de eodem.

Cum ſuble=
uaſſet ieſus ocl'os ⁊c. In
iſto euāgelio de trib' ꝑ=
ſonis fit mētio. ſ. de xp̄o
de diſcipulis: ⁊ de turbis. In xp̄o au
tē tria ꝯmēdabilia īueniūt. Primo
ei in ip̄o ꝯmēdat pietas in ꝯpaſſiōe
cum dr̄. Cū ſubleuaſſet ieſus ocl'os.
Deus em̄ hʒ duos oculos. ſ. oculum
ſapiētie. Eccl'. xxiij. Oīa videt ocu=
lus illi'. Et oculū mīe Sap̄. iij. Gr̄a
dei ⁊ mīa eſt in ſctōs eius ⁊ reſpect'
in electos illi'. Iſtos duos ocl'os de
us videbat h're clauſos. ⁊ oculū ſa=
piētie: q̄ꝛ null' viā ſalutꝫ cognoſcebat.
p. Uiā ciuitatis habitac'li nō inueniſe.
Et ocl'm mīe: q̄ꝛ ſibi nullū recōcilia
re volebat. Iō ꝯquerebat Iob dicēs
xxx. Sto ⁊ nō reſpicis me: mutatus
es michi in crudelem. Tādē oculū
ſapie aperuit q̄n ppl'o iudeoꝝ legeʒ
dedit. Oculū aūt mīe eis nō aperuit
q̄ꝛ nullos ad ſe recipiebat: ſed om̄s
ad infernū deſcendebant. Nō autē
āb'os oculos aperuit. ſ. ocl'm ſapien
tie p queʒ nobis viā ſalutis oſtēdit
et ocl'm mīe p quē ad ſuā gl'iaʒ nos
admittit Johan. i. Lex per moyſen
data ē. Ecce q̄ꝛ tunc apuit eis ocl'm
ſapie. Gr̄a ⁊ ꝟitas p ieſuʒ xp̄m fctm̄
eſt. Ecce q̄ꝛ nobꝫ aperuit ocl'ʒ mīe ⁊
gr̄e. Ideo dicitur. Cum ſubleuaſſet
ocl'os. Beda. Quod ſubleuaſſe ocu
los ieſus ⁊ venientem ad ſe m'ltitu
dinē vidiſſe p'hibet diuīe pietatis i
diciū eſt q̄ꝛ cūctꝫ ad ſe venire querē
tibus gr̄a mīe celeſtis occurrere cō
ſueuit. ¶ Secūdo ꝯmēdat in xp̄o hu
militas in collatiōe cū dr̄. Dicit ad
philippū. Uñ ememꝰ panes vt mā=
ducēt hi. Magna bonitas et hūili=
tas dei q̄ de his q̄ factur' erat cum
ſeruis ſuis ꝯferebat. Xp̄s ei i ſua fa
milia. i. inter ap'los aliq̄n exhibe=
bat ſe ſupiorē dicens. Joh. xiij. vos
vocatꝫ me magiſter ⁊ dn̄e et bn̄ dici
tis. Sum etenim. Aliq̄n inferiorē.
Luc. xxij. Ego autē in medio veſtrū

ſum ſicut q̄ miniſtrat Aliq̄n equalē dicēs. ioh. xv. Jā nō dicā vos ſeruos ſ; amicos. Amicitia ei nō ē niſi eq̄liū. Jn hoc aūt dat exēplū cuilib; p̄lato q̄ int ſuos ſubditos aliq̄n d; eē maior. aliq̄n mior aliq̄n ꝟo equalis Maior q̄ntū ad correptionē. vñ dicit ap̄ls cuidā p̄lato. Ad titū. ij. Argue cū oi imperio. Mior q̄ntū ad hūilitatē reputationē p̄ quā d; his q̄b⁹ preeſt ſe reputare inferiorē. Taliter ſe reputabat inferiorē vł minorē ap̄ls q̄ dicebat. j. Theſ. ij. Facti ſum⁹ puuli i medio veſtrum. Equalis quātū ad amicabilē cōuerſationē. Eccł. xxxij. Rectorē te poſuerūt noli extolli: eſto in eis quaſi vn⁹ ex illis. Jſta tria tāgit Aug. dicēs. Honore corā vob; p̄lat⁹ ſit. Ecce reuerētia auctoritatis Timore corā deo pſtrat⁹ ſit corā pedibus vr̄is. Ecce reputatio hūilitatis. Circa oēs ſeipm̄ bonoꝝ operū p̄beat exēplum. Ecce cōuerſatio amicabilitatis. ¶ Tertio in xp̄o cōmēdat potentia in miraculi operatione p̄ quā quinq̄ panes multiplicauit Multiplicabātur aūt q̄nq̄ panes in manib⁹ xp̄i dū frāgerent in manib⁹ diſcipuloꝝ dū apponerent i dentibus edētiū dum comederent. Jſtud aūt miraculū quotidie fit et tn̄ nemo miratur. Aug. Vñ eīm multiplicat de paucis granis ſegetes i de m̄ltiplicauit i manib⁹ ſuis q̄nq̄ panes. Jō notandū q̄ ſunt q̄dā miracula q̄ tm̄ hn̄t vtilitatē ſed nō ammirationē ex eo q̄ ex frequenti vſu viluerūt. De quib⁹ dicit Aug. Mai⁹ miraculū ē gubernatio toti⁹ mundi q̄ ſaturatio q̄nq̄ miliū hoi; de q̄nq̄ panibus et tn̄ hoc nemo miratur illud mirant hoies nō q2 mai⁹ eſt: ſed q2 rarū eſt. Quedā aūt miracula ſunt q̄ hn̄t tm̄ ammirationē ſ; nullā vtilitatē ſicut ſunt miracula magoꝝ et antixp̄i. volare ei p̄ aerē ſicut fecit ſymō mag⁹ ſtatuas facere loq̄ ignē deſcēdere de celo et hmōi q̄ faciet ātixp̄s ammirationē quādā hn̄t ſed non vtilitatē. Quedā aūt ſunt miracula q̄ et ſi habeāt aliquā ammirationē et aliquā vtilitatē tn̄ nō hn̄t neceſſitatē. Et talia ſcd̄; Chry. ſūt miracula maloꝝ hoi; xp̄ianoꝝ: q̄ dicēt Mat. vij. Dn̄e nōne i noīe tuo pphetauim⁹ et i noīe tuo demonia multa eiecim⁹ etc. Nō ei faciūt illa pp̄ neceſſitatē vt. ſ. ifideles cōuertātur vel fideles pfirment. ſed pp̄ oſtentationē vt ipſi ſancti reputentur. Quedā ſunt q̄ hn̄t ammirationē q2 ſūt p̄ter ordinē curſūq̄ nature: et hn̄t vtilitatē: q2 fiunt pp̄ vtilitatē pxioꝝ ſicut ē illūiare cecos: i firmos curare et hmōi. et hn̄t neceſſitatē: q2 fiūt q̄n iminet neceſſitas fidei vel alicui⁹ piculi. et talia fuerūt miracula xp̄i et ap̄loꝝ. Et alia ſunt miracula q̄ faciūt ſcti viri in ꝟtute noīs xp̄i. ¶ Scd̄o fit mētio de diſcipulis. int quos vident fuiſſe tres differētie. Quidā ei eoꝝ adhuc habebāt fidē tardā. de quoꝝ nūero erat Philippus. Vñ dicit Alc⁹. Si pfecte de creatore Philippus intelligeret de ei⁹ potētie largitate non dubitaret. Alij habebāt fidē imperfectā. De quoꝝ nūero erat Andreas de q̄ dicit Chryſ. Memor ādreas q̄ helyſe⁹ ppha pauit cētum hoies de viginti panibus credidit q̄ iſtos quinq̄ panes poſſet multiplicare. Sed in hoc fides ſua fuit īpfecta q2 credidit q̄ de plurib⁹ plura et de pauciorib⁹ pauciora fieri poſſent. et iō dicit. S; quid hec inter tātos: alij aūt erāt q̄ habebāt deuotionē ſollicitā et operoſam ſicut ceteri diſcipuli q̄ panes a xp̄o receptos diſtribuebāt turbe ſollicite ſicut dr̄ Matth. xiiij. c. Nō eſt igit mirandū ſi in aliqua congregatiōe inueniant aliq̄ nimis tardi. aliqui impfecti. aliqui mag; pfecti aut deuoti. Nā tardi ſunt de nouo incipientes. Jmperfecti ſunt de bono in meli⁹ pficientes. Deuoti ſunt pfectionē app̄hēdētes ꝟuer. iiij. Juſtoꝝ ſemita quaſi lux ſplēdēs hoc reſpicit ſtatum incipientium.

Procedit hoc reſpicit ſtatū ꝓficiē tiū. Et creſcit vſqꝫ ad ꝑfectuꝫ diem hoc reſpicit ſtatū ꝑfectorū. Tertio fit mētio de turbis ī quib⁹ tria fuiſſe dicunt᷑. ¶ Primo ī ſedēdo magna ꝯgruitas: q2 ſederūt ſ᷑ fenū. erat ſ᷑t ī loco multū fenū. Qui ḡ refici vult pane grē celeſtꝫ ꝯgruū ē vt ſedeat ſ᷑ fenū. i. dñet᷑ corpi ſuo ⁊ mortificet carnē ſuā. Nā ſicut dr̄ Eſ. xl. Oīs caro fenū. de iſta mortificatione dr̄. Coll᷑. iij. mortificate mēbra vr̄a q̄ ſūt ſup trā. Nō ei dr̄ q̄ ſūt ſub tra vl᷑ ī tra ſ3 ſup trā. Sub tra ē hō ī morte: in tra aūt ē hō ī ſenectute. vñ ēt hō ſenex dicere ꝯſueuit. Ego ſū ī tra Sup trā ē hō ī iuuētute vñ de aliq̄ forti iuuene dicē ꝯſueuim⁹. iſte ē ſup trā Sedere igr̄ ſ᷑ fenū. i. mortificare corp⁹ ſuū. dū ē ſub tra ē īpoſſibile dū ē ī tra ē vtile dū ē ſup terrā ē meritoriū ⁊ ſalubre. Scd̄o ī edēdo magna ſatietas. vñ dr̄ vt autē īpleti ſūt. ⁊c. ī īferno q̄dē ē eſuries magna. Tā magna q̄dē ꝙ liguas ſuas mādu cabūt. Apoc. xvi. comederūt liguas ſuas. Et brachia ſua ⁊ brachia alioꝝ deuorabunt. Eſa. ix. Unuſq̄ſqꝫ carnē brachii ſui deuorabit manaſſes effrai: ⁊ effraī manaſſē. Et ꝑ nimia fame deū blaſphemabūt Ideo ſubdit᷑. Sim᷑ ipſi contra iudā. iudas interpretatur cōfitens: ⁊ ſignificat ſanctos q̄ ſemper deum laudabūt. Dānati autē erūt ꝯtra deum confitentes q2 deum nō laudabūt ſ3 blaſphemabūt. eſa viij Cū eſurierit iraſcet᷑ ⁊ maledicet regi ſuo ⁊ deo ſuo in celo autem ē ſatietas plena. ꝑ. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. In mūdo vero eſt ſatietas ſemiplena. Sancti eñ viri reficiūtur per celeſtium ꝑguſtationeꝫ ⁊ tamen īpediūtur ꝑ corporis corruptionē. Eſa. i. Uinū tuū mixtum ē aq̄. ꝑs. Calix in manu domini vini meri. Ecce plena ſatietas celi. Plen⁹ mixto. ecce ſemiplēa ſatietas mūdi. verūtñ fex ei⁹ nō ē exianita. bi. ꝯ. p. ter. Ecce miſeras fames īferni. ¶ Tertio ī laudādo magna iocūditas: qḋ notat᷑ cū dr̄. illi autē hoīes cū vidiſſēt qḋ fecerat ſignū dicebāt q2 hic ē vere ꝓpheta. Añ q̄dē refectionē ꝑmittit᷑ ꝙ xp̄s gratias egit p⁹ refectionē ꝙ dr̄ turba deū laudauit. ī q̄ īſtruimur ꝙ añ refectionē dꝫ ꝑcedere bñdictio ad cibi ſācrificationē. i. Thimo. iiij. c. oīs creatura dei bōa. ⁊ nihil reiciēdū qḋ cū grāꝝ actiōe ꝑcipit᷑. Sanctificatur eī ꝑ verbū dei ⁊ orōnē. Chryſ. ſup illud. Grās agit. Erudit nos īquit ꝑ pri⁹ tāgere mēſā donec grās egerim⁹ ei q̄ cibū dedit. vñ diabol⁹ intrauit in ſācti monialē q̄ lactucā ſine bñdictiōe comedit. Scd̄o dꝫ cōcomitari lectio ad ſpūalē refectionē. Aug. Cū acceditis ad menſā donec īde ſurgatis qḋ vobis ſcd̄ꝫ ꝯſuetudinē legit᷑ ſ᷑ tumultu ⁊ cōtētione audite: ſiue ſole fauces cibū ſumāt: ſ3 ⁊ aures eſuriāt verbū dei. Tertio dꝫ ſubſeq̄ laus ad grārum actionē. i. cor. x. Siue ḡ māducatꝫ ſiue bibitis vl᷑ aliḋ facitꝫ oīa ī dei gl̄iam facite ¶ Ser. iij. de eodeꝫ.

E ſt puer vn⁹ hic q̄ hꝫ q̄nqꝫ pāes ordeaceos ⁊c. dicit. Augu. Nō ē magnū paſcere vētres iterū morituros. S3 magnū ē paſcere aīas ī eternū victuras. Cōuiuiū igitur iſtud quiqꝫ milia hoīꝫ exceptis puulis ⁊ mulierib⁹ tūc refecit: ſ3 ꝯuiuiū ſpūale qḋ ꝑ iſtud ſignificat᷑ m᷑to plures facit. Sicut aūt in illo ꝯuiuio q̄nqꝫ panes fuerūt ſic ī nr̄o ſpūali ꝯuiuio q̄nqꝫ panes diſtiguit. Prim⁹ ē pāis pn̄ialis. De q̄ dr̄ ī. ꝑ. cibabꝫ nos pāe lachry. ⁊ po. da. no. ī lachry ī. mē. Pāis eiꝫ por⁹ lachrymaꝝ dat᷑ nobꝫ ī mēſura ⁊ ifra mēſurā: ⁊ ſupra mēſuraꝫ. In mēſura q̄dē ꝓportiōis q2 q̄tuꝫ hō ē ꝺlectat⁹ ī pctīs tm̄ dꝫ ſe affligere in pn̄ie lamētꝫ dat᷑ ifra mēſuram duo

nota

ratiõis: q₂ panis lachrymatiõis eſt
trãſitori⁹. Panis vero cõſolationis
q̄ ide cauſat⁹ ẽ erit ꝑpetu⁹ dat vero
ſupra mẽſurã moderationis: q₂ ille
panis lachrimatiõis moderate et
mẽſurate ſuſcipit panis ỽo eterne
ꝯſolatiõis ſupra mẽſurã dat. ⁊ de iſto
pane dr̄ ſimilr̄ i p̄s. Surgite poſtq̄ ſe
deritis q̄ mãducatis pa. dolo. Ac ſi
dicat ꝓpheta vos q̄ diu dormiuiſtis
ſõno culpe q̄ diu ſediſtis torpe negli
gẽtie q̄ diu mãducaſtis voracitate gu
le amõ ſurgite ⁊ mãducate pa. dolo.
⁊ pnie. iſte aũt panis pnie cõficitur
q̃n pctã minutatĩ ꝯferũtur ex gra=
no eĩ integro pãis ñ cõficit̃ de grano
aũt fracto ⁊ ſi ꝯficiat̃ ſ₃ nõ delicat⁹
habetur. Ex grano ỽo minutatĩ cõ
trito ⁊ i farinã redacto pãis cõficit̃
delicat⁹. Sic etiã dicẽdũ ẽ de corde
hũano Quidã eĩ hñt cor integrũ ⁊ du
rũ quod ꝑ pniã₃ eoꝝ ſcindi nõ põt.
Ex tali eñi corde nõ efficitur panis
dei ſ₃ panis diaboli: ⁊ tale quod hic
nõ fuit fractũ ꝑ dolorẽ i futuro frã
gitur per demonũ malleationẽ pro
uerb. xix. Parata ei ſũt deriſoribus
iudicia ⁊ mallei pcutiẽtes ſtultorũ
corporib⁹. ⁊c. Alii ſũt q̄ cor ſuũ frã=
gũt ⁊ pctã ſua vniuerſalr̄ plãgunt
⁊ quãdã ſuꝑficialẽ cõtritionẽ i cor=
de gerũt Tales ⁊ ſi de corde ſuo pa
nẽ dei faciũt nõ tñ delicatũ ꝯficiũt.
de qb⁹. dr̄ Johel. ij. Scidite corda
vr̃a ⁊ nõ veſtimenta vr̃a. Alii ſunt
q̄ pctã ſua ſigillatĩ plangũt ⁊ minu
tatim cõterunt̃ ⁊ oẽs circũſtantias
pctõꝝ ⁊ etiã pctã minuta in cõfeſ=
ſione dicũt ⁊ tales de corde ſuo de=
licatũ deo panẽ faciunt. de qb⁹ dr̄ in
p̄s. Cor cõtritũ ⁊ hu. de⁹ nõ deſpicies
Minus dr̄ ⁊ pl⁹ ſigt̃. i. multũ acce=
ptabis ⁊ de hoc multũ gaudebis Si
mile eſt videre in ſpecie aromati=
ca Species eĩ aromatica dũ ẽ inte=
gra ñ redolet: ꝯtracta parũ: ꝯtrita
multũ Sic ⁊ cor integrũ ⁊ ꝑ dolorẽ non
ſciſſũ corã deo nõ redolet ſ₃ fetet: ſu
ꝑficialr̄ aũt fractũ paꝝ odorẽ red=
dit minutatĩ aũt cõfractũ magnũ o=
dorẽ emittit põt etiã adduci ẽtiũ ex
ẽplũ i t̃ra. Nã t̃ra integra ⁊ nullo vo=
mẽ ſciſſa nullũ fructũ facit t̃ra aũt i
groſſas ptes ſciſſa paꝝ fructũ red=
dit. minutatĩ ỽo cõtrita ⁊ cl̃ta magnũ
fructũ facit ſic ⁊ de corde hũano eſt
dõs ſcõs ẽ pãis ſacramẽtal̃ q̄ ẽ pãis
euchariſtie q̄ fideles i feſto paſche
reficiẽdi ſũt. de q̄ dr̄ io. vi. ego ſũ pa=
nis viu⁹ q̄ de celo deſcẽdi. iſte pãis i
archa vtĩ ỽgīal̃ fuit format⁹ de tri
b⁹ farinis ſicut dr̄ Ber. ſ. faria et̃na
i. deitate et̃na antiq̄. i. carne ab adã
traducta. ⁊ noua. i. aĩa de nouo crea
ta. iſte pãis ſic fract⁹ ꝑplici igne fu
it excoct⁹. ſ. igne deitatis q̄ ad far
mã et̃nã. de q̄ igne dr̄ hebr. x. de⁹ nr̄
ignis cõſumẽs ẽ. igne paſſiõis q̄ ad
farinã ãtiquã p̄s. Igne me exa mia=
ſti. et igne amoris q̄ ad farinã nouã
q₂ ei⁹ aĩa tota fuit igne amoris in=
flãmata De q̄ igne dr̄ Luc. xii. ignẽ
veni mittere i terrã. ⁊c. Iſte panis
ſic factus ⁊ ſic excoct⁹ ꝑ. v. fruſta. i.
q̄nq₃ vulnera fuit lciſ⁹ vt ꝑ p̄mũ vuln⁹
recõciliaret patrẽ. Ro. v. Cũ eĩ ini
mici eſſem⁹ recõſiliati ſum⁹ deo ꝑ
mortẽ filii ei⁹. ¶ Scõ₃ vuln⁹ vt cele
ſtẽ ianuã apiret. hebr. ix. Per ꝓꝑiũ
ſãguinẽ itroiuit ſemel i ſctã ⁊c. hie
ro. Sãguis xp̄i ianua ẽ padiſi. Ter
tiũ vuln⁹ vt ruinã ãgelicã repararet.
Col. i. pacificãs ꝑ ſãguinẽ crucis q̄
i celis ſũt ⁊ q̄ in t̃ris. Quartũ vuln⁹
vt ſãctos p̃res de lymbo educeret.
zach. ix. Tu q̄q₃ i ſãguie teſtamẽti
tui emiſiſti victos tuos ⁊c. Quĩtum
vuln⁹ vt oẽs hoĩes ad amorẽ ſuũ to
talr̄ iflãmaret hoc ſignificatũ ẽ. i.
Mach. vi. vbi dr̄ q₂ elephãtis oñde
rũt ſãguinẽ vue ⁊ mori ad acuẽdum
eos i p̄liũ iſte ſic fact⁹ ⁊ excoct⁹ ⁊ ſic
ſciſ⁹ nõ reſtat niſi vt mãducet̃ Mã
ducat̃ aũt tripl̃r. Aliq̃ñ. ſ. ſpũalr̄.
tãtũ ſic mãducãt eũ ⁊ q̄tidie boni ꝑ
fidẽ ⁊ amorẽ de q̄ mãducatiõe dicit
aug. vt q̄d pas dẽtẽ ⁊ vẽtrẽ. Crede
⁊ mãducaſti aliq̃n ſacramẽtalr̄ tñ

ſicut mãducãt euȝ mali de q̃ mãdu-
catiõe dr̃.i.Cor.vi.Qui mãducat ⁊
bibit idigne iudiciuȝ ſibi mãducat
⁊ bibit. Aliq̃ ſacramẽtalit ⁊ ſpũali
ter ſicut mãducãt euȝ viri ꝑfecti de
q̃ mãducatioe dr̃ ioh̃a.vi.Qui mã
ducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſãgui-
nẽ hȝ vitã etnã. Tertiꝰ ẽ pãis ma-
terialis quẽ q̃tidie i orõne petimꝰ
dicẽtes. Panẽ nr̃m q̃tidianuȝ da no
bis hodie. iſte panis ẽ paupibꝰ ꝯmu
nicãdꝰ: alias ei ieiunia nr̃a deo non
placẽt niſi elemoſynis ornata ſũt vñ
poſtq̃ dñs dixit Eſa.lviij. nõne hoc
eſt ieiuniũ qḋ elegi dicit dñs. et ſub
dit. Frãge eſurienti panẽ tuũ. dicit
ei Petrꝰ Rauen̄. q̧ elemoſyna ẽ ie-
iunio ſicut oleũ ẽ lucerne ſicut ſol
diei ⁊ ſicut aĩa corpi ſicut ei lucerna
extinguit cũ oleũ defecerit. ſic ieiu-
niũ ſuũ meritũ pdit cuȝ elemoſyna
defuerit vñ ḋ t Ste. Talia ſunt ſine
charitate nr̃a ieiunia q̃lis ẽ ſine o-
leo lucerna. Fumigare q̃deȝ fetere
ſine oleo lucerna põt ſȝ lucẽ dare ñ
põt. Et ẽt elemoſyna ieiunio ſicut ſol
diei. Sicut em̃ ſol tenebras ⁊ nubes
expellit ⁊ glaciẽ diſſoluit. ſic elemo
ſyna iũcta ieiũio oĩa pctã excludit
Eccl.iii. Elemoſina paupiã nõ erit i
obliuiõe ſicut i ſereno glacies ſol-
uent pctã tua eſt etiã elemoſyna ie
iunio ſicut aĩa corpi. ſicut ei corpꝰ
morit cuȝ aĩa recedit ſic ieiuniũ me
rituȝ pdit cuȝ elemoſyna defecerit:
⁊ ſicut redeunte aĩa corpꝰ viuificat:
ſic ieiunio adiuncta elemoſyna ipȝ
ieiuniũ ſãctificat. Johel.ij. Sãctifi
cate ieiuniũ. ille q̃dẽ ſãctificat ieiu
niuȝ q̃ elemoſynis ipſum ornat Si
igr̃ volumꝰ vt ieiuniũ nr̃ȝ ad celum
aſcẽdat duas alas faciamꝰ eidẽ ſcḋȝ
Ste. due ale ſũt elemoſyna ⁊ orõ ſe
cũduȝ petrũ rauen̄. ſ. due ale ſũt ele
moſyna ⁊ veritas: vt ſcȝ hõ ⁊ elemo
ſynas faciat ⁊ de ſeipõ ꝯfeſſiõe veri
tatẽ dicat. ꝑ. miſericordia ⁊ veritas
obuiauerunt ſibi. Tale ergo ieiu-
niũ elemoſyna ⁊ orõne ꝯfeſſiõe ſic
ornatũ facit hominẽ dignũ paradi
ſo. Cõſeruat a pctõꝝ diluuio ⁊ ꝓte-
git a ꝯcupiſcẽtie icẽdio. Viciũ aũt
gule ꝯtrariũ opat. iſta tãgit Petrꝰ
rauen̄. dicẽs adã q̃diu ieiunare vo-
luit: i pḋiſo mãſit ſȝ gula iḋe eum
expulit Noe ieiunãs i archa a flu-
ctibꝰ ꝯſeruatꝰ fuit quẽ pꝰ modũ ebri
etas denudauit. Loth ꝑ ieiuniũ icẽ
diũ ſodomitaꝝ euaſit q̃ iebriatꝰ icẽ
dio iceſtꝰ aduſtꝰ fuit. quartꝰ ẽ pãis i
fernal. de q̃ dr̃ Prou.iiij. Comede
rũt panẽ ipietatꝭ ⁊ vinũ iiq̃tatis bi-
berũt. iſtuȝ panẽ pcti penitẽtes dñt
fugere ⁊ abhorrere. paꝝ ei ꝓdeſſet
ieiunare a cibis niſi hõ abſtieat a
pctis vñ dñs oſtẽdẽs ieiuniũ ſibi ac
ceptũ ḋt Eſa.lviii. Nõne hoc ẽ ieiu-
niũ qḋ elegi: diſſolue colligationes
ipietatꝭ ſolue faſciculos depmẽtes
Quidã ei hñt ipietates colligatas
de q̃bꝰ ꝯficit vna chorda cũ ſex filis
ꝑ quã dyabolꝰ aĩaȝ trahit ad ſuppli
ciũ ifernale. primũ ei filiũ ẽ mala
cogitatio. Scḋm ẽ mala delectatio
Tertiũ malꝰ ꝯſenſꝰ. Quartũ mala
opatio. Quĩtũ mala ꝯſuetudo Sex
tũ neceſſitas peccãdi. Dȝ etiã faſci
culos depmẽtes ſoluere.i. pctã ab
ĩcere. Sȝ ſũt q̃dã q̃ cũ deberent de
iſto faſce dimĩuere ſemꝑ volũt pec
cata pcti addere. legit ĩ viti ſpatrũ
q̧ ãgelꝰ dixit arſenio. veni ⁊ oñdam
tibi opa hoĩȝ ⁊ vidit q̃ndã ligna in
nemore icidẽtẽ ⁊ faſcem faciẽtẽ et
cũ eleuare nõ poſſet iteꝝ ligna ici-
debat ⁊ ad faſcẽ addebat deide vi
dit quẽdã de puteo aquã hauriẽtẽ
⁊ i cyſternã ꝑforatã refũdẽtẽ. deide
vidit duos hoĩes volẽtes trabẽ i ec
cleſia itroducere nõ i lõgũ ſȝ i trã-
ſuerſũ et expoſuit ãgelꝰ dicẽs. pri-
mi ſũt q̃ pctis pctã addũt ⁊ tã ma-
gnũ faſcẽ faciũt q̧ ipȝ ferre nõ pñt
cũ tñ nõ deberẽt addere ſȝ minuere
Eccl.xvij. Cõuertere ad dñȝ ⁊ reli
que peccare añ facieȝ dñi ⁊ minue
offendicula. Scḋi ſũt q̃ habẽt aĩas
ſuas ꝑ diuerſa crimina ꝑforatas q̃

ſi de genere bonoꝝ aliq̄ faciūt oīa
amittūt. aggei. j. Qui mercedes cō
gregauit miſit eas i ſaccum ꝑtuſū.
Tertij ſūt ſuꝑbi. Cū ei porta ꝑadiſi
ſit āguſta ipi tñ nolūt icedē recti ſʒ
trāſuerſi. Nec volūt ſe icuruare ſed
eleuare: ꝛ iō itrare nō pñt i tēplūdei
ſʒ foris manēt excluſi. Math. vij. ꝙ
āguſta porta ꝛ arcta via q̄ ducit ad
vitā. Quit⁹ pāis ē celeſtꝫ de quo dr
Lu. xiiii. Beat⁹ q̄ mādu cabit panē i
regno dei. De iſta manducatiōe dr
eiuſdē. xxij. Et ego diſpono vobis ſi
cut diſpoſuit mihi pr̄ me⁹ regnū: vt
edatis ꝛ bibatis ſr̄ mēſā meā in re-
gno meo. Ex q̄b⁹ v̄bis habet̄ ꝙ illō
ꝯuiuiū habebit miniſtrātis ſubli-
mitatē cū dicit. Ego. Nō aliq̄s āge
lus. nō petr⁹ apl̄s. nō aliq̄s ſāctus
ſed ipſe xp̄s. Luc. xij. Amen dico vo
bis ꝙ p̄cinget ſe ꝛ faciet illos diſcū
bere ꝛ trāſiēs miniſtrabit illis. Se
cūdo habebit ꝯuiuātiū ordinabili-
tatē. cū dicit̄ diſpono. i. diuerſis mē
ſis pono. Nā i vna mēſa erit pr̄iar-
che. i alia mēſa ꝓphete: i alia apl̄i
ꝛ ſic de aliis ioħā. xiiii. in domo pr̄is
mei multe māſiones ſunt. Tertio
habebit cibi ꝛ potus dulcē ſuauita
tem cum dicit̄: vt edatis ꝛ bibatis.
Eccl̄. xxiiij. Qui edūt me adhuc eſu
riēt Quarto habebit mēſe p̄cioſita
tē qꝛ comedit i eadē mēſa cū deo: cū
dr̄ Sup mēſā meā. ps. Filij tui ſicut
nouelle oliuaꝝ i circuitu mēſe tue.
Quito habebit loci amēitatē: cū dr̄
i regno meo. illa ei dom⁹ dei erit pl̄
chra ꝛ amēa. Num̄. xxiiii. ꝙ pulchra
tabernacula tua iacob: ꝛ tētoria tua
iſrl̄. Erit magna ꝛ lata. Baruch. iij.
O iſrl̄ ꝙ magna ē domus dei ꝛ in
gens locus poſſeſſionis eius.

¶ Dñīa in paſſione dñi. Sermo. j.

Quis ex vo-
bis arguet me de pctō
Si v̄itatē dico vobꝫ q̄
re nō creditis michi.
Johañ. viij. Iſta dñi-
ca vocat̄ dñica in paſſione dñi. Nō
tñ ꝙ tali die xp̄s ſit paſſ⁹: ſed vocat̄
dñica in paſſiōe: qꝛ poſt lazari ſuſci
tationē fuit ad mortē ſētētiatus vt
habet̄ Johā. xi. iſtud aūt miraculū
d̄ reſuſcitatiōe lazari legit̄ feria ſex
ta p̄cedēte iſtā dñicā. illa ei reſuſci-
tatio credit̄ facta fuiſſe prima luna
martij cui⁹ lūa q̄ntadecia crucifi⁹ ē
dñs. ꝛ qꝛ p⁹ illā ſētētiā firmataꝫ iſta
dñica pr̄ia occurrit: iō eccl̄a i iſta dñi
ca offm̄ de paſſiōe icipit. ſcdʒ aūt au
gu. duo ſūt q̄ ꝯmēdāt martyriū. ſ. pe
na ꝛ cā. Ait ei i libro de patiētia: qñ
videris aliquē grauia pati noli ꝯti
nuo laudare patiētiā quā nō oñdit
niſi cā patiēdi: qñ illa bōa ē tūc iſta
vera ē. In euāgelio igit̄ hodierno
ponit̄ cā paſſionis. In ep̄la aūt po-
nit̄ pena ꝛ efficacia paſſiōis. Cā aūt
paſſiōis quare. ſ. iudei xp̄m occide
rūt fuit duplex: ſcʒ ſctitas vite: ꝛ ve
ritas doctrīe. Sctitas q̄dē vite xp̄i
iudeos icitabat ad iuidiā cui⁹ ſan-
ctitas notat̄ cū dr̄. Quis ex vobꝫ ar
guet me de peccato. Cū ei q̄nq꜄ mo
dis fiat peccatū: ſcʒ corde: ore. ope
omiſſiōe ꝛ origīe. Nullo iſtoꝝ mo-
doꝝ xp̄s peccauit. Nō corde qꝛ ſem
ꝑ habuit cogitatiōes mūdas apoc.
j. Caput aūt ei⁹ ꝛ capilli erāt cādi-
di tāq꜄ lana alba. capilli capitis ſūt
cogitatiōes mētis q̄ i illo fuerūt cā-
dide atq꜄ puriſſime. Nō ore: qꝛ ha-
buit locutiones diſcretas ꝛ vtiliſſi-
mas nō ope: qꝛ habuit oꝑatiōes ſan
ctiſſimas de his duob⁹ dr̄. j. Pet. ij.
pctm̄ nō fecit nec iuēt⁹ ē dol⁹ in ore
ei⁹. Nō omiſſiōe: qꝛ nullū bonū omi
ſit qđ facē debuit Eſa. v. q̄d ē qđ vl-
tra facere debui vinee mee ꝛ nō feci.
Nō origīe: qꝛ nullū peccatū origia-
le ꝯxit ſʒ ſctūs fuit i ꝯceptu ꝛ ſctūs
i ortu. Luc. j. Ideo qđ naſcet̄ ex te ſā
ctū. Scdā cā fuit v̄itas doctrine q̄ ꝛ
iudeos icitabat ad iimicitiā qꝛ veri
tas odiū parit: qđ notat̄ cum dr̄. Si
ego v̄itatē dico q̄re nō creditꝫ mihi
Cōtigit ei de v̄itate ſicut ꝯtingit de

Sermo primus.

luce odore ⁊ ſapore. lux ei amabilis
puris oculis hn̄tib' oculos lippos
odibilis aug. oc'lis egris odioſa lux
ē q̄ puris ē amabilis odor ē hoi gra
t' q̄m recreat ⁊ ↄfortat: ſ3 odioſus ē
ſerpēti: q2 ipſū occidit ⁊ fugat. Pa-
nis palato ſano ē ſapid' q̄ palato in
firmo ē īſipid' ⁊ penoſ' aug. Pala-
to nō ſano pēa ē panis q̄ ſano ē ſua-
uis. Ueritas igr odioſa ē ſupbis: ſi
cut lux odioſa ē oculis lippis. Si ei
p̄dicat' ſupbis de ṽitate hūilitate: ta
lis ṽitas tā fulgēs ⁊ clara ē eis odio
ſa. eccl'i. xiii. Abhomīatio ē ſupbo
hūilitas. Cā aūt ē lippitudo ſupbie
q̄ obſiſtit ne iſta lux fulgeat ī oc'lis
aīe. Grego. tumor mētꝫ obſtaculū ē
ṽitatꝫ idē eā q̄ppe quā ſi īueīt hūilē
ṽitas fugit mētē. ſcd̄o ē odioſa lu-
xurioſis ſicut odor ſerpēti Si ei p̄
dicat' eis de odore puritatꝫ ⁊ mūdi-
cie: talis odor eis diſplicet. eccl'. xxi
audiet luxurioſ' ⁊ diſplicebit ei. Cā
aūt ē q2 iſtar ſerpētū ꝑ pot' co2 malūt
ſtare ī fetore luxurie q̄ ī odore mū
dicie. vn̄ cū q̄dā laſciu' audiēte py-
thagora diceret ſe male cū mulieri
b' q̄ cū phis ↄuerſari. Et ſues lꝫ li
bēti' ī ceno q̄ ī aq̄ clara morantur.
Tertio ē odioſa auaris ſicut panis
palato corrupto . ſi ei eis p̄dicat' cō
tēpt' t̄renoꝝ ⁊ appetit' celeſtiū: ta-
lis panis doctrīe: l3 in ſe ſit ſuauis
eis tñ ē execrabilis. Eccl'. xiii. Exe
cratio ē diuitū paup. Cā ei ē q2 hn̄t
palatū corruptū: iō nō pn̄t ſētire ſa-
porē celeſtiū. i. cor. ii. Aīalis hō nō
ꝑcipit ea q̄ ſūt ſpūs dei. Aug. pala-
tū febricitātis h3 cui mel celeſte in
ſipidū ē. De habētib' aūt palatū ſa
nū dicit. Chri. ſ. Uere nō h3 ſup ter-
rā q̄d amet q̄ donū celeſte ī verita
te guſtauerit. In epiſtola aūt hodi
erna ponit' pēa ⁊ efficacia paſſionis
⁊ ſāguis ieſu xp̄i vbi oſndit' q2 ſan-
guis xp̄i habuit efficaciā ⁊ virtutē
in celo: ī mūdo: ⁊ in īferno. In celo
aūt habuit duplicē efficaciā3. Pria
eſt: q2 celū aperuit: quod notat' cuꝫ
dicit': ꝑ ꝓpriū ſāguinē itroiuit ſemel
ī ſctā Celū ei clauſū erat cui' clau
ſura figurata ē ī clauſura paradiſi
vie terreſtrꝫ. Que a tribus clauſa
erat vt dr̄ Gen. iii. ſ. āgelica cuſto-
dia. flāma appoſita: ⁊ rōphea bis a-
cuta vt cuſtodia āgelica oſtiū clau-
ſum teneret flāma appoſita hoīem
ab igreſſu arceret: ⁊ rōphea bis a-
cuta hoīez deterreret. iō ſāguis xp̄i fu
it clauis dei aq̄ dei: ⁊ etiā p̄ciū dei.
in q̄tū aūt fuit clauis dei oſtiū ape
ruit vt dr̄. eſa. xxii. dabo clauē dauid
ſup hūex ei' apiet ⁊ nō erit q̄ clau-
dat. ⁊c. Q̄d ſcd̄3 Glo. de cruce acci-
pit' quā xp̄s ſuis hūeris baiulauit.
Iō ſanguis xp̄i clauis padiſi ē. In q̄
tū fuit aq̄ dei ignē īfernalē quo ad
bonos extīxit eccl'. iii. Ignē ardētē
extīguit aqua. In hui' ſignū aqua
de xp̄i latere emanauit. iſta duo tā
git hierony. dicēs. Flāmea illa rō
phea ⁊ forib' p̄ſidētia cherubī ī xp̄i
extīcta ⁊ reſerata ſunt ſāguine. In-
q̄tū fuit preciū dei rompheam bis
acutā abſtulit. per illā eīn rōpheā
iuſticia dei figurabat' q̄ bis acuta
erat. quod corpus ⁊ animā occide-
bat vel q2 requirebat ſatiſfactionē
de commiſſis ⁊ omiſſis. Iſtā ſatiſfa
ctionem chriſt' fecit quādo ſuū ſā-
guinē in preciū patri dedit. vnde cā
tat'. Qui pro nobis eterno patri a-
de debitū ſoluit. Secunda efficacia
fuit q2 deū recōciliauit: quod nota
tur cū dicit'. et iō noui teſtamēti me
diator eſt. Erat quedā guerra īter
deū ⁊ hoīem. iō xp̄s mediatorem ſe
fecit. i. Timoth. ii. Unus ē eīn me-
diator dei ⁊ hoīꝫ hō xp̄s ieſ' qui de
dit ſemetipſum pro nobis. Sepe eī
cōtingit q2 q̄ñ quis inter duos rixā
tes ſe interponit ab vtroq3 vulnus
accipit: ſic xp̄us vulneratus fuit ab
hoīe. zach. xiii. his plagat' ſū ī do
mo eoꝝ qui diligebāt me. Et a deo
p̄re. Eſaie. liii. Propt' ſcel' populi
mei ꝑcuſſi eū. Ibidē diſciplīa pacis
nr̄e ſup eū. homo q̄dē debebat diſci

pliari: ſꝫ xp̄s iſtaꝫ diciplinā recepit
⁊ ſic patrē pacificauit iſta aūt diſci
plīa fuit multū fortis ⁊ dura: illa au
tē diſciplīa q̄ fit cū ṽgis ē fortis q̄
carnē frāgit. Illa q̄ fit cū ſpinis eſt
fortior q̄: vſq̄ ad oſſa pforādo ptigit
Illa q̄ fit cū ferreis īſtrumētis eſt
fortiſſima: q̄ aīaꝫ de corpe excutit.
Iſta triplici diſciplīa xp̄s fuit diſci
plinat⁹. Pͥo cū ṽgis q̄n ad colūnā
fuit flagellat⁹: ⁊ illa diſciplīa totuꝫ
corp⁹ ſuū vulnerauit ⁊ ſanguine re
pleuit. ¶ Scđo cū ſpinis fuit corōa
t⁹. Et illa diſciplīa ſecūdū Greg. os
capitꝭ pforauit ⁊ vſq̄ ad cerebrū pue
nit Nec aliq̄s dicat hoc eē īpoſſibi
le q̄ ſpie fragiles os duruꝫ capitis
poterāt pforare: q̄ oīs cedit natu=
ra vbi adeſt volūtas diuīa. cū ei xp̄s
voluerit ſuſtiere duriſſimū crucia=
tuꝫ voluit vt ſpie ptigerēt vſq̄ ad ce
rebruꝫ. Nec ē ꝯtrariū ei qđ dicitur
Joh. xix. Os nō ꝯminuetis ex eo q̄
illud os capitis nō fuit ꝯminutū licꝫ
fuerit pforatū. ¶ Tertio cuꝫ īſtru=
mētis ferreis. i. cū clauis acutꝭ. ⁊ il
la diciſplia aīaꝫ ei⁹ a corpe excuſſit
Johā. xix. incliāto capite tradidit
ſpm̄ ¶ Secūdo ſanguis xp̄i habuit
virtutē ī mundo. Et iſta eſt duplex
hō q̄dem erat ſeruus et immūdus
¶ Q̄r ḡ erat ſeru⁹. Iō xp̄s ſāguineꝫ
effudit in p̄ciū redēptiōis quod no
tat̄ cuꝫ dr̄ eterna redēptiōe inuēta
Et fecit xp̄s iſta ēptione ſicut libe=
ralis mercator facere ꝯſueuit: q̄ in=
uento q̄d diu deſiderauit lapidē p̄cio
ſo ſacculuꝫ pecūie ſtudioſe ligatuꝫ
nō diſſoluit ſꝫ lacerat pecuniā nō nu
merat nō pōderat: nō mēſurat: ſed
vēditori expōit vt accipiat q̄ātuꝫ
velit Xp̄s q̄dē habuit ſacculū pecu
nie. i. corp⁹ ꝓpriū plenuꝫ p̄cioſo ſā
guīe. Prou. vii. Sacculuꝫ pecūie ſe=
cuꝫ tulit. non aūt expectauit vt iſte
ſaccul⁹ diſſolueret̄. i. ꝯmuni morte
finiret̄ ſꝫ vndiq̄ partib⁹ ipm̄ lacerari
voluit vt p̄ciū largiter egrederet̄ ⁊
hō cito redimeretur. Cetera q̄dem

deus fecit in nūero pōdere ⁊ men=
ſura vt habetur ap. xi. Excepto ope
re nr̄e redēptiōis. Ibi ei nō ſerua=
uit nūeruꝫ vt ītra vnā vl̄ duas gut=
tas ſāguinis ſui daret ⁊ cuꝫ vna ſuf=
ficeret. nō ſeruauit pōd⁹: vt ſcꝫ vnā
vnciā v̄l librā effūderet Nō ſerua
uit mēſurā: vt ſcꝫ vnū calicē mēſu=
raret: ſꝫ totū dedit totū effudit. P̄s.
Copioſa apud euꝫ redēptio. Bern.
Prorſ⁹ copioſa: q̄ nō gutta ſangui=
nis ſꝫ vnda fluminis p vndiq̄ partes
corpis emanauit. ¶ Secūdo homo
erat ī mūd⁹: ⁊ iō xp̄s ſāguinē ſuum
effudit lauacrū emūdatiōis: qđ no=
tat̄ cuꝫ dicit̄. Sāguis xp̄i emūdauit
cōſciētias nr̄as. Nō ſoluꝫ aūt ꝯſcie
tias nr̄as emūdauit: ſꝫ etiā omnia
elemēta purgauit. Erat ei īfectus
aer ex ydolatraꝝ thurificatiōe. In
fecta t̄ra ex inocētis ſāguinis effu=
ſiōe. infecta aq̄ ex hoſtiaꝝ lotiōe. in
fect⁹ ignis ex ſacrificioꝝ ꝯcrema=
tiōe iō ei xp̄s in aere pati voluit vt
aerē ſāctificaret. Sāguis ei⁹ ī t̄raꝫ
cecidit vt terrā mūdaret. Aq̄ etiaꝫ
de latere ei⁹ exiuit vt aquā purifi=
caret. Tādē ſpūſſctūs in igne appu
it vt ignē ſāctificaret. Tertio ſan=
guis xp̄i habuit virtutē ī īferno q̄
ipſꝫ ꝯfregit ⁊ ſāctos patres īde edu
xit Nā ꝓpt̄ p̄uaricationes p̄moꝝ
parētuꝫ q̄ adhuc durabāt in veteri
teſtamēto oēs ad lībuꝫ deſcēdebāt
ſꝫ xp̄s p ſuā mortē eos īde eripuit.
quod notat̄ cuꝫ dr̄ vt morte īterce=
dēte ī redēptionē eaꝝ p̄uaricatio=
nuꝫ q̄ erāt ſub p̄ori teſtamēto ⁊c. le
git̄ ī hiſtoria ſcolaſtica q̄ ſalomon
habebat ſtrutionē h̄ n̄tē pulluꝫ: quē
pulluꝫ ſalomō ī caueā vitreā īcluſit
cū ṽo pr̄ filiū h̄ere nō poſſet: vermē
de deſerto attulit ⁊ de ſāguīe ei⁹ ca
ueā ipſā liniuit ꝯtinuo fracta fuit
⁊ ſic pulluꝫ ſuū īde eduxit iſte ṽmis
ē xp̄s q̄ dixit ī p̄s. Ego aūt ſuum ver=
mis ⁊ nō hō. Uermis eī naſcitur de
humore terre virtute caloris ſola=
ris E ſicut iſte ṽmis patrē hꝫ in ce

lo ſcilicet ſolē: ⁊ matrē in terra ſcʒ
terre humorē. Sic etiā chriſt⁹ in ce
lo hʒ patrē ſine matre: ⁊ i terra ha
bet matrē ſine patre. Pulli icluſi in
cauea erāt ſancti patres incluſi in
cauea īfernali: ſʒ venit iſte vermis ⁊
virtute ſui ſāguinis caueā illā con
fregit: ⁊ filios ſuos videlicet ſāctos
patres īde eduxit x̄ps. Cōtriuit por
tas ereas ⁊ vectes ferreos cōfre=
git. zacha. ix. Tu quoqꝫ i ſanguine
teſtamenti tui emiſiſti vinctos de
lacu in quo non erat aqua. ⁊c.

¶ Sermo ſecundus de eodem.

Tulerunt er
go lapides iudei vt ia=
cerēt i eū mūd⁹ p̄ſens
erat tāq̄ȝ mare tempe
ſtuoſū: ⁊ tāq̄ȝ fluui⁹ ra
pid⁹ ⁊ ꝓfōd⁹ i q̄ oēs piclitabant: iō
⁊ de⁹ quēdā pōtē ibi depoſuit ꝑ quē
oēs ad patriā celeſtē ſecuri trāſirēt
Eſt aūt cōſuetudo q̄ qn̄ pons cōſtru
itur primo lapides iaciunt ⁊ pile fū
dātur. deīde ſup pilas pons ip̄e cō=
ſtruit. In euāgelio igitur hodier=
no agitur de pilarū fūdatiōe: cū dr̄.
Tulerūt lapides iudei. In epiſtola
vero agitur de ipſius pontis fabri=
catiōe: cū dicit. X̄ps aſſiſtēs ponti=
fex: id eſt pontē faciēs. ¶ Circa pri
mū ſciēdū q̄ iudei x̄po mortē itē=
tauerūt cū ipſū lapidare voluerunt
Trib⁹ em̄ vicibus x̄po mors inten=
ta fuit. Pr̄io per herodē qui ipſum
voluit occidere cū īfantes occidit
vt habetur. Math. ii. Secūdo ꝑ ſu=
os cōpatriotas q̄ ipſū volebāt p̄cipi
tare. vt habet. Luc. iiii. ca. Tertio
ꝑ iudeos q̄ ipſū voluerūt lapidare.
Multi etiā adhuc hodie ipſū lapi=
dare vidētur. De q̄b⁹ ſic dicit. Be=
da. Quotq̄t malas cogitationes q̄s
aſſumit q̄ſi tot lapides in x̄pm mit
tit. Ac deīde ꝯſēſtū ad ſe ꝑtinet ſi ad
deliberationē trāſit ieſū extinguit
¶ Circa ſecūdū notādū q̄ x̄ps dicit
pontifex. propter quattuor cauſas.
ſ. propter vocabulū: propter habi=
tū: propter vnctiōis myſteriū: ⁊ ꝓ=
pter officiū. Primo igit dicitur pō
tifex ꝓpter vocabulū. Nā ſicut di=
ctū eſt pontifex dicitur q̄ſi pontē fa
ciēs. In mari em̄ huius mundi fe=
re oēs piclitabātur ⁊ naufragiū pa
tiebātur. iō de⁹ ꝯ̄ iſtud naufragiū
triplex dedit adiutoriū. ſ. nauē ta
bulā ⁊ pōtē. Nauis ē inocētia i qua
poſit⁹ fuit adā: ſʒ iſta nauis fracta
fuit quādo peccauit in hac naui fu=
it virgo beata: q̄ naui itegra ad por
tū ꝑadiſi ꝑuēit. In hac naui ſūt oēs
baptizati q̄ diu ſeruāt inocētiā ba=
ptiſmalē Sʒ q2 fere oēs frangūt no
mē inocētie: iō de⁹ ꝑauit ſcʒ adiu=
toriū. ſ. tabulā pnīe. nā ſcʒ hie. pnīa
ē ſcā tabula p⁹ naufragiū in hac
tabula penitētie fuit maria magda
lēa q̄ cū iſta tabula ad portū ꝑadiſi
ꝑuēit Immo etiā mltas alias ꝟgi=
nes q̄ erāt i naui inocētie trāſcēdit
⁊ quantū ad meritū ⁊ quantum ad
premiū. Ber. Sicut deus nō ꝑuabit
bonis hos q̄ ambulant in innocētia
ita nec ꝑuabit bonis eos q̄ ābulant
in penitētia. Quia ꝟo ſūt multi qui
ꝯ̄ſciūt tabulā penitētie: iō deus ꝑa
uit tertiū adiutoriū. ſ. pōtē. i. meri
tū paſſionis dominice. Tūc em̄ x̄ps
pōs fact⁹ ē nobis: cui⁹ pile vt dictū
eſt hodie ſunt fundate. In paraſce
ue aūt quattuor trabes fuerūt ſup
inducte. Quarū vna fuit de palma
Secunda de oliua. Tertia de cedro
Quarta de cypreſſo. De his quattu
or crux x̄pi facta fuit Deinde ſuper
has trabes ſtrata ē tabula. i. caro
x̄pi puriſſima que quattuor clauis
ibidē fuit clauata: iō nō reſtat niſi
vt hō ſup hūc pontē aſcendat ⁊ ad
patriā ꝑgat. Scd̄o dr̄ pōtifex ꝓpter
habitū. habuit ei amictū q̄n fuit ve=
lat⁹ albā quādo ab herode veſte al
ba fuit circūdat⁹ Planetā: q̄n pur=
pura fuit idut⁹. Cingulū ⁊ ſtolā q̄n
ad colūnā fuit ligat⁹. manipulū: q̄n i
māib⁹ fuit clauis ꝑforat⁹. Mitram

qñ ſpinis fuit coronat⁹. Baculũ pa
ſtoralẽ: qñ arũdo fuit ſibi data i ma
nib⁹. ſãdalia qñ clauos habuit i pe
dibus. Tertio dr̃ põtifex ꝓpter vn
ctiõis myſteriũ. Solent eñ põtifi=
ces qñ ꝯſecrãtur iungi. xp̃s igit̃ fu
it vnct⁹ a patre a matre a magda=
lẽa ⁊ a iudeis. A p̃re q̃dẽ fuit vnct⁹
vnctiõe chariſmatꝫ. i. grãꝶ donis
ſpũſſãcti. p̃s. vnxit te de⁹ tu⁹ oleo le
ticie. p̃ cõſortib⁹ tuis. oli ei de⁹ erat
hoĩ dur⁹: ſꝫ modo eſt vnct⁹: ⁊ iõ fa=
ct⁹ ẽ flexibilis ⁊ mãſuet⁹. iõ dicitur
Unxit te de⁹ de⁹ tu⁹. erat irat⁹ ſed
mõ fact⁹ eſt letus iõ ſubditur. Oleo
leticie. Erat auar⁹ ſed modo fact⁹
eſt largus: iõ ſubditur. Pre cõſorti
bus tuis. Dedit eñ xp̃o ſpiritũ ſine
menſura de cuius plenitudine acci
piũt vniuerſi. Scdo fuit vnct⁹ a ma
tre vnctiõe lachrymaꝝ: qñ. ſ. ei⁹ cor
p⁹ de patibulo fuit depoſitũ. Unde
põt dici de ea qd̃ dr̃ de anna Tho. x
flebat igr̃ mat̃ ei⁹ irremediabilib⁹
lachrymis atq; dicebat. Heu me fi
li mi lumẽ oculoꝝ meorũ: ſolatium
vite mee: bacul⁹ ſenectutꝫ mee. erat
ei lumẽ oculoꝝ ſuoꝝ q: oculũ intel
lect⁹ ei⁹ illuminauit diuina ſapiẽtia
⁊ oculũ affect⁹ celeſti. grã. Erat ſola
tiũ vite ſue: q: totũ gaudiũ ſuũ erat
ſtare cuꝫ filio ſuo loqui cum eo: ire
cuꝫ eo ⁊ videre eum. Erat etiã ba=
culus ſenectutꝫ ſue: q: cum tunc eſ
ſet fere q̃nquagenaria: iõ auxilio fi
lii ſui idigebat. Chriſtus tamẽ loco
ſui dimiſit ſibi Johãnem euãgeli=
ſtã q̃ reſpectu ſui erat bacul⁹ arun=
dine⁹ ⁊ ifirm⁹. Tertio fuit vnct⁹ a=
magdalena que ip̃m iunxit i capi=
te ⁊ in pedibus. Etiã in toto corꝑe i
ungere voluit: qñ ad monumentuꝫ
cũ aromatib⁹ iuit. Per quod datur
itelligi q: illi xp̃m vngũt in capite
q̃ ex deuotiõe afficiũtur i ſua diuini
tate. Illi vngũt in corꝑe q̃ afficiun=
tur in ſua hũanitate ſiue paſſione.
Illi vngũt i pedib⁹ q̃ miſericordes
ſunt paupib⁹. Quarto fuit vnct⁹ a

iudeis q̃ ip̃m i toto corꝑe vnxerunt
qñ totũ corp⁹ ſãguie repleuerũt. Un
ãgeli admirãtes eũ ſic iunctũ Eſa=
ye. lxiii. Quis ẽ iſte q̃ venit de edõ
tictis veſtibus de boſra. ibidẽ. qua
re rubrũ ẽ idumẽtũ tuũ ⁊ veſtimen
ta tua ſicut calcãtiũ i torcl'ari. quar
to dr̃ põtifex ꝓpt̃ offm̃ põtificis. eſt
ãt officiũ põtificis t̃plex. Unũ eſt ꝓ
pp̃lo orare. Leuiti. v. Rogabit ꝓ eo
ſacerdos ⁊ ꝓ pctõ ei⁹ ⁊ dimittet̃ ei.
Xp̃s igit̃ orauit ꝓ nobis multipli=
cit̃. Nã orauit v̈bis ioh. xvii. Nõ ꝓ
eis rogo tm̃: ſꝫ ⁊ ꝓ his q̃ credituri ſũt
ꝑ v̈ba illoꝝ i me. orauit lachrymis
Heb. v. qui i dieb⁹ carnis ſue. i. mor
talitatis ſue p̃ces ſupplicationeſq;
ad illũ q̃ poſſet eũ ſaluũ facẽ a mor=
te cũ clamore valido ⁊ lachrymis of
ferẽs exaudit⁹ ẽ ꝓ ſua reuerentia.
Orauit ſãguie. Hebre. xii. Acceſſi=
ſtis ad ſãguinis aſꝑſionẽ meli⁹ lo=
quẽtẽ q̃ꝫ abel. Sãguis ei abel pete
bat vĩdictaꝫ: ſꝫ ſãguis xp̃i petebat
miaꝫ orat q̃tidie ꝑ cicatricũ rep̄ſen
tationẽ heb. ix. introiuit i ip̃ꝫ celũ
vt appareat vultui dei ꝓ nobis p̃s.
Reſpice i faciẽ xp̃i tui. vbi dicit ſã=
ct⁹ Anſ. Si nõ vis o p̃r reſpicere in
nos ꝓpt̃ nos: ſaltẽ reſpice i faciem
xp̃i tui ꝓpt̃ nos alapis ceſã: ſputis
illitã morte pallidã. De⁹ ẽ i facieꝫ
filii ſui reſpiciẽs ⁊ q̃ꝫ care xp̃s nos
emerit vidẽs i nos reſpicit ⁊ nobꝫ ꝑ
cit. Ber. Securũ acceſſũ habes o hõ
ad deũ vbi ſtat mat̃ añ filiũ: fili⁹ añ
patrẽ mat̃ oñdit filio pect⁹ ⁊ vbera
fili⁹ patri cicatrices ⁊ vulnera. Nul
la ẽ põt eſſe repulſa vbi tot occur=
rũt charitatis iſignia. Secũdũ offi
ciũ põtificis ẽ ſacrificium offerre.
Heb. v. Oĩs põtifex ex hoĩb⁹ aſſum
pt⁹ ꝓ hoĩb⁹ ꝯſtituit̃ i his q̃ ſunt ad
deũ: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro
pctis. xp̃s igit̃ dr̃ põtifex: q: ſeipſuꝫ
obtulit deo o ſacrificiũ. heb. ix. Per
ſpiritũ ſctm̃ ſemetip̃m obtulit ima
culatũ deo Nõ ſolũ aũt i ſacrificiũ:
ſꝫ ẽti holocauſtũ heb. x. holocauſto

mats ꝛ ꝑ pctō nō tibi placuerit:tūc
dixi. Ecce venio ſupple vt de me fa
ciā holocauſtū. Dr̄ aūt holocauſtuz
totū incēſum:ab holō qđ ē totum et
cauma qđ eſt icēdiū xp̄s ei i paſſiōe
ſua tot⁹ fuit icēſ⁹ ꝛ iſlāmat⁹. Qđ ptz
p quattuoꝛ ſigna. Primū eſt ꝙ valde
ſudauit. Luc. xxii. Fact⁹ ē ſudoꝛ ei⁹
quaſi gutte ſanguis decurrentis in
terrā. Qñ ꝗs ſtat ad puū ignē ſudat
in facie. Qñ ꝟo ſtat iuxta fornacem
ſudat in corpe. Magnus igit̄ ignis
amoꝛis in xp̄i pectoꝛe erat qñ i to-
to corpe ſudabat:qñ ſudoꝛ in trā de
currebat:qñ humoꝛ flegmaticus in
humorē ſanguineū/cōuerſus erat.
Scđz ſignū eſt q: valde ſitiuit. ioh.
xix. Sitio. hō em̄ valde inflāmatus
ꝯſueuit eſſe valde ſitibund⁹. Bern̄.
Sitio:ait xp̄s:nō doleo. O dn̄e qđ ſi
tis. Fidē vr̄az:ſalutē veſtrā:gaudiū
vr̄m plus aīaꝝ veſtraꝝ ꝙ̄ corporis
mei cruciat⁹ me tenet: ꝛ ſi nō mei ſal
tem vr̄i miſeremini. Tertiū ſignuz
eſt:q: totus i corpore rubuit ex eo
ꝙ tot⁹ ſanguine plenus fuit. Homo
ſtans ad paruū ignem rubet i facie
Sed ſtans ad foꝛnacem rubet in to
to corpe. Ex quo videtur ꝙ magn⁹
ignis amoꝛis in corde chriſti ferue
bat ꝗ ipm̄ ſic rubere in toto corpo-
re faciebat. Corp⁹ quidē ei⁹ qđ fue
rat albū ꝛ candidū per mūdiciā et
puritatē poſt modū factū eſt rubicū
dū per ſanguinis effuſionē:et tan-
dem nigrū per mortis palloꝛē. De
his trib⁹ dr̄ Cañ. v. Dilect⁹ me⁹ can
didus ꝛ rubicūd⁹ electus ex milib⁹.
In hoc em̄ quod dicit̄ elect⁹ ex mili
b⁹ notat̄ nigredo ſue mortis:q: ip̄a
ei⁹ nigredo fuit noſtra ſpecioſitas ꝛ
pulchritudo. Quartū ſignū ē:q: ve
ſtes in cruce ferre non potuit:ſꝫ nu
dus aſcēdit:ac ſi ip̄o facto diceret.
Tāto igne charitatis ardeo ꝙ ve-
ſtes aliq̄s ferre nō valeo. hoc ſigna
tū ē.ii. Reg. v. Ubi dr̄ ꝙ dauid nud⁹
ludebat añ archā dn̄i. ꝑ archā crux
xp̄i ſigñat̄ in qua ꝓfunda myſteria
continent̄. Corā qua xp̄s luſit:q: cū
multo gaudio crucē ſuſtinuit. ꝛ nu-
dus luſit:q: nudus crucē aſcendit.
Tertiū officiū pōtificis ē ꝑbēdas ꝛ
bñficia diſtribuere. Sic xp̄s i cruce
exiſtēs ꝑbēdas diuerſas diſtribuit
De qb⁹ dicit Ambr. Auctoꝛ hūani
gñis in cruce exiſtēs pietatꝭ officia
diuidebat ꝑcuſſionē ap̄lis. pacē di-
ſcipulis. corpus iudeis. pr̄i ſpm̄. vir
gini panymphū latroni paradyſuz
pctōrib⁹ ipenitētib⁹ ifernū. xp̄ianis
penitētib⁹ crucē pn̄ie delegauit. pre
bēda igr̄ ꝙ̄ iſte pōtifex dedit ap̄lis
fuit moꝛs ꝛ ꝑſecutio. ioh. xv. Si me
ꝑſecuti ſūt et vos ꝑſequebat̄. Prebē
da quā dedit alijs diſcipulis qui nō
erāt adeo foꝛtes fuit pax et trāqlli-
tas mētis. Jo. xiiii. Pacē relinquo vo
bis:pacē meā do vobis. Prebēda ꝙ̄
dedit iudeis fuit corp⁹ ꝓpriū vt ipz
crucifigerēt:vulnerarēt ꝛ pēis affi
cerēt vt ſic nr̄a redēptio ꝑficeretur
iob. ix. Terra. i. caro xp̄i de nr̄a ter
ra aſſūpta data ē i man⁹ ipīj .ſ. iudei
Prebēda quā dedit pr̄i celeſti fuit
ſp̄us ſu⁹ quē in ſuis manib⁹ ꝯmēda-
uit. Luc. xxiii. Pr̄ in man⁹ tuas ꝯmē
do ſpm̄ meū. Prebenda quaz dedit
matri fuit iohānes euāgeliſta quez
ſibi in panymphū et cuſtodē dimi-
ſit. Joh. xix. Mulier ecce fili⁹ tuus.
Prebēda quā dedit latroni fuit pa
diſus. Luc. xxiii. Amē dico tibi ho-
die mecū eris i padiſo. Ecce quāta
ſecuritas q: ſibi hoc iurauit. Q: ho
die. Ecce quāta celeritas q: non di
xit vſqꝫ ad mēſem vel ānū expecta.
Q: mecū eris. Ecce quā btā ſocie-
tas. in padiſo. Ecce quāta loci ame
nitas. Prebēda quā dedit pctōrib⁹
impenitētib⁹ fuit infern⁹. mat. xxv.
Diſcedite a me maledicti in ignez
eternū. Prebenda quā dedit pecca
toꝛib⁹ penitētib⁹ fuit crux pn̄ie Lu
ce. ix. Si quis vult poſt me venire
abneget ſemetipſum et tollat cru-
cem ſuam et ſequatur me.

Sermo. iiij. vnde ſupra.

Jeſus autez abſcōdit ſe ⁊ exiuit de tēplo. Dñs nr̄ ieſ⁹ xp̄s ſi aliqñ dicebat verba: hec ordiabat ad nr̄az inſtructionē. Si aliqñ faciebat miracula: hec ordiabat ad nr̄az cōfirmationē. Si aliqñ ſuſtinebat aduerſa hec ordiabat ad nr̄az ꝯſolationē. q: dicit Ber. Vidētes āguſtias dñi nr̄i ieſu xp̄i leui⁹ nr̄as portabim⁹. ſi faciebat aliqua fctā hec ordiabat ad nr̄az iformationē. vñ i hoc fctō quo ſcʒ xp̄s ſe abſcōdit informamur vt nos a furentibus ſubtrahamus.

¶ Notandū aūt q dñs aliqñ fugiebat: aliqñ occurrebat aliqñ ſe occultabat. Fugiebat quidem honores ſicut ptʒ Joh. vi. vbi dr̄. Jeſus autez cum cognouiſſet: q: venturi eſſent vt raperent eum et facerent euz regem: fugit in montem ipſe ſol⁹. Occurrebat aūt ſuis crucifixoribus ſicut ptʒ. Math. xxvi. Ubi d r. Surgite eam⁹. ſ. obuiā eis. Ecce appropiquabit q me tradet. Abſcōdebat ꝟo ſe a iudeis furētib⁹ vt. ſ. ab ipis ſubtraheret occaſionē furēdi ſicut ptʒ hic. Per iſta igit tria exēpla dat nobis tria ſalutifera documenta. ſ. vt fugiam⁹ mūdi ꝓſpera deſideremus ꝓ xp̄o pati aduerſa ⁊ vitem⁹ iurgia Nos aūt ꝯriū facimus: q: honores appetim⁹ et ꝓcuramus aduerſa fugimus et vitamus et litigiis nos imiſcem⁹. Primo igit xp̄s fugit honores vt doceret nos mūdanos honores eſſe fugiēdos. Jta eſt em̄ de honoribus mūdanis ſicut de vmbra. ſi em̄ hō vmbrā ꝓcedentē vult inſequi ipſʒ nō apphēdet: ⁊ ſi vmbrā ſubſeqntē vult fugere ipaʒ nō euadet. Si ēt honores mūdani fugiūt. ſuos appetitores. Eccli. xi. Si ſecutus fueris nō apphēdes et nō effugies ſi ꝑcurrerſ. Jn hoc tñ ſunt pares. ſ. honor ꝓcuratus: et honor impatus: q: inſtar vmbre cito trāſeūt et deficiūt. Sap. v. Trāſeūt om̄ia tāq̄ vmbra. nec ſimplr̄ trāſeūt ſʒ cū ꝑiculo ipoſſidentium trāſeūt. Quāto ei eſt maior aſcēſus: tāto ē ꝑiculoſior caſus. Qui ei de plano et infimo loco cadit cito reſurgit. Qui aūt de alto ſurgere nequit. Rami ēt arboris ſicut dt Chry. q ſunt in ſūmitate cito a ventoꝝ frangunt. Qui aūt ſunt ad radicē ꝯſeruāt. Vñ ⁊ ait. Quitus curtius quēdā dixiſſe alexādro. q lʒ arbor magna creſcat diu: tñ vna hora extirpat. et lʒ leo ſit tā ſupbus puoruʒ tñ aīcibus qñq̄ efficit. Scōo ꝑ hoc q xp̄s crucifixoribus ſuis obuiabit dat nobis exēplū q aduerſa nō debemus fugere: ſʒ ꝓ ipo ea pati. Debemus ēt deſiderare: et hoc ipe nobis ꝯſuluit ⁊ ꝟbo: ⁊ exemplo. Verbo cū dicit. Luc. ix. Si qs vult poſt me venire abneget ſe: ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat me. Et exēplo: q: ipe carni ſue ſp moleſtias elegit: ⁊ i natiuitate ⁊ in vita ⁊ i morte. Aug. Oia terena ꝯtēp ſit hō de⁹ vt ꝯtēnenda mōſtraret: oia aduerſa ſuſtinuit: vt ſuſtinēda doceret vt nec i illis poneret felicitas; nec i iſtis tieret aduerſitas. Tali igit ꝯſiliario. i. xp̄o credēdū ē: q: nec fallere pōt nec falli. Sūt aūt tres alii ſtulti ꝯſiliarii qb⁹ cōit hoies magis credūt. ſ. dyabol⁹. mūd⁹ ⁊ caro. Dyabolus ei ꝯſulit: vt appetamus honores et ſublimitates. Mūdus vero cōſulit vt appetam⁹ terenas cupiditates. Caro aūt cōſulit vt appetam⁹ carnales voluptates. De his trib⁹ ꝯſiliariis dr̄. Eccl. xxv. Tres ſpēs odiuit aīa mea pauperē ſupbū: diuitē mēdacē. et ſenē fatuū i ſenſatū. Paup ſupbus eſt caro: q eſt paup in natiuitate: q: nuda naſcit. Paup i vita: q: aliū de idumētis ⁊ alimētis cōfouet. Paup i morte: q: cum vili cilicio ſepelit. Paup em̄ dr̄ quaſi pax potens vel pax imperans vel pax portās. Eſt igit caro in natiuitate paup ⁊ pax potēs: q: puer qñ naſcit eſt pax potēs ⁊ i

firmus. In vita aũt dz eſſe pax ipe
rãs: qꝛ nõ dz imꝑare rõni: ſꝫ ſibi ſub
ẏci. In morte aũt eſt pax portãs: qꝛ
de oĩbus diuitiȷs ſuis nichil ſecũ aſ
ferre põt. Sꝫ cũuis caro ſit paup ſp
ũ ſupbit qñ rõni cõtradicit. Diues
mendax eſt mundus . Eſt em̃ diues
inq̃ntum oĩa tp̃alia poſſidet: ſed eſt
mendax: qꝛ nõ attendit quod ꝓmit
tit. Nã in diuitijs ꝓmittit ſatieta-
tẽ et dat magnã eſuriẽ. Eccl'iaſt. v.
Auarus non implebit pecunia. In
delitijs ꝓmittit delectationẽ ꝛ dat
amaritudinẽ. Un̄ dr̄ de carnali vo-
luptate. ꝓuerb. v. Nouiſſima eius
amara quaſi abſinthiũ. In honori-
bus ꝓmittit ſublimitatẽ ꝛ dat ſubi
tã deiectionẽ. Job. xxx. Eleuaſti me
ꝛ q̃ſi ſupra vẽtũ ponens alliſiſti me
valide. Senex fatu⁹ ꝛ iſenſat⁹ ẽ dia-
bol⁹. Dr̄nt aũt fatu⁹ ꝛ ſtult⁹. Fatu⁹
ei dr̄ a fãdo: q.ſ. fãdo ꝛ loq̃ndo ſuam
ſtultitiã manifeſtat. Stultus aũt dr̄
ecõuerſo q̃ſi ſtolidus vl' ſtult⁹ dr̄ q̃ſi
ſtupidus: q.ſ. ad oĩa q̃ videt et audit
ſtupet ꝛ dicere ꝛ rñdere neſcit . Se-
nex aũt ſcd̃m Iſid. dr̄ q̃ſi ſine ſẽſu.
Et ſubdit. Nã phiſici dñt ſtultos eẽ
hoĩes frigidiorꝫ ſanguis: prudẽtes
ꝟo calidiorꝫ. Un̄ ſenes in q̃bus iam
friget ſanguis ꝛ pueri i q̃bus nõduꝫ
calet: minus ſapiũt. pueri igr̄ nõdũ
ſapiũt qꝛ nõdũ i eis ſãguis icaluit.
Senes ei deſipiũt: qꝛ i eis iã friguit
Iuuenes ꝟo i etate viriles acute ſa
piũt ꝛ mẽorie ip̃rimunt: qꝛ ſanguis
i ip̃is iuuenibus icaleſcit. Antiq̃ ꝟo
hñt ſenſum maturũ: qꝛ eoꝝ ſanguis
nec ẽ frigidus nec calidus: ſꝫ ẽ tẽpa
tus ſanguis. ideo dr̄ Job. xii. In an-
tiq̃s ẽ ſapia ꝛ in multo tp̃e prudẽtia.
Eſt igr̄ dyabolus ſenex fatu⁹ ꝛ iſen
ſatus. Senex ꝓ ãtiq̃tatẽ: qꝛ ſicut dr̄
Job. xl. Ipe ẽ p̃ncipiũ viaꝝ dei. Fa-
tu⁹ q̃ fãdo ſuã ſtultitiã manifeſta-
uit. qñ dixit Eſa. xiiii. In celũ ꝯſcen
dã: ſup aſtra celi exaltabo ſoliũ meũ
Inſenſatus: qꝛ bõa q̃ a deo accepit
ſeruare neſciuit. ¶ Tertio ꝑ hoc ꝙ
xp̃s ſe abſcõdit dat nobꝫ exẽplũ ꝙ a
furẽtibus nos dẽmus ſubtrahẽ ne
ꝯtigat eoꝝ irã nos ãplius iſlãmare
Nã ꝯ furorẽ ꝛ irã iudeoꝝ xp̃s q̃nq̃
remedia cõſueuit hr̄e. ¶ Primũ ẽ pa-
tiẽtiã verã ſeruãdo: ira nãq̃ q̃ttu-
or g̃dus hꝫ. Primus ẽ qñ ẽ tm̃ i aĩo.
¶ Secũdus ẽ qñ ẽ manifeſta in ex-
teriori ſigno. ¶ Tertius qñ oñdit i
iniurioſo verbo. ¶ Quart⁹ qñ exer
cet in ꝯtumelioſo fc̃to. Iſti q̃ttuor
gradus ponunt. mat. v. Audiſtꝫ qꝛ
dictũ ẽ antiq̃s. Nõ occides. Ecce ira
in fc̃tõ. Oĩs q̃ iraſcit frĩ ſuo. ecce ira
in aĩo. Qui autẽ dixerit racha ecce
ira in ſigno. Qui dixerit fatue. ec-
ce ira i ꝟbo. Nullo aũt iſtoꝝ modo
rũ xp̃s vnq̃ cõmot⁹. Un̄ dr̄. Eſa. xlii.
c. Nõ erit triſtis neq̃ turbulẽt⁹. Nõ
ei habuit ipatiẽtiã in aĩo. Iõ dr̄. nõ
erit triſtis. Nec i exteriori ſigno: iõ
dr̄. Neq̃ turbulent⁹. Nec in verbo:
ideo dr̄. Nõ clamabit. Nec i fc̃tõ. iõ
ſubdit. Calamũ quaſſatũ nõ ꝯteret.
et lignũ fumigãs nõ extiguet. Illos
em̃ q̃ ſunt cõquaſſati diuerſis tẽta-
tiõib⁹ nõ cõterit: ſed repat. Illos in
q̃b⁹ eſt fere extict⁹ ignis diui amorꝫ
nõ extiguit: ſꝫ reaccẽdit ꝛ iſlãmat .
¶ Secũdũ remediũ quod hũit xp̃s
cõtra iudeos furentes fuit oĩno ta-
cẽdo. Sicut ptꝫ ꝙ corã herode ꝛ py
lato ꝛ alijs iudeis tp̃e paſſiõis ſue ta
cebat: ſciẽs ꝙ ex hoc ãpli⁹ fuiſſent i
flãmati. Eſa. xlii. Tacui ſp ſilui pa-
tiẽs fui. Et iſte eſt optim⁹ mod⁹ exti
guẽdi ignẽ furoris qñ. ſ. furenti ni-
chil rñdetur . Sicut ignis in ſe defi
cit qñ ligna non apponunt. Sic ira
furẽtis euaneſcit qñ verba non rñ-
dentur. Prouerb. xxvi. c. Cum defe
cerint ligna extinguetur ignis: ꝛ ſu
ſurrone ſubtracto iurgia conquieſ
cent. Qñ vero quis litigat tunc li-
gna dat ꝛ furentis iram inflãmat .
Eccl'. viii. Non litiges cum hoĩe
linguato: et non ſtruas in ignem il
lius ligna. Dicit em̃ Chryſo. ꝙ qñ
aliquid iactatur ſi reſiſtens inue-

nerit valde cõcutit. Si aũt non iue
nit per aerem dissoluit. Sic etiã ira
cũdus si resistentẽ inuenit ãpli⁹ istã
matur: si non inuenit trãsllitatur.
Eccl'iast. xxviij. Scđz ligna silue sic
ignis exardescit. Et secũdũ virtutẽ
hois sic iracũdia illius erit. Grego.
Imitatiõe etem dei gl'iosius est irã
tacendo fugere ꝙ rñdendo supare
Tertium remediũ quod christ⁹ ha
buit fuit ꝟba pacifica rñdẽdo sicut
patet hic. Cũ em̃ verbũ ꝯtumeliosũ
tã iniuriosum iudei sibi dixissent ꝙ
scꝫ demoniũ haberet: ille hũiliter ⁊
pacifice rñdit dicẽs. Ego demoniũ
non habeo. Et vide qꝛ sibi duo ipo
nebãt. Unũ in quo non erat magna
infamia: ⁊ poterat nihilominꝰ susti
neri. s. ꝙ esset samaritanꝰ: ꝗ custos i
terpretat. et ipe est custos. iuxta il=
lud. ꝓ. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ
frustra vigilat ꝗ custodit eã. ⁊c. ali=
ud qđ ꝯtinebat infamiã: ⁊ nõ pote
rat sustineri. s. ꝙ demoniũ hẽret. io
dñs ad ꝑmum nichil rñdit. De secũ
do aũt hũiliter se excusauit. In hoc
dans dñs exemplũ nobis ne ad oia
que de nobis dñr rñdeamus: sed si
talia sunt ꝗ tollerari pñt dissimule=
mus. Si aũt infamiam important
nos humiliter excusemus Beda.
Duo xp̃o illata fuerũt vnũ negauit: ⁊
aliud tacendo cõsensit. Hic igit dñs
in semetipso ꝓbuit exemplũ patien
tie vt eo tpe quo a ꝓximis ex falsi=
tate cõtumelias accipim⁹: eoꝝ etiã
ꝟba mala taceam⁹. Et iste ẽ optim⁹
mod⁹ extinguendi irã furẽtis: ver=
ba. s. pacifica rñdendo. Cor em̃ ira
cundi instar olle ebullire cõsueuit.
Prouerb. xv. Os stulti ebullit stulti
tiam. sicut igr cessat ebullitio olle
qñ aqua frigida apponit sic cessat
ebullitio ire qñ verba pacifica rñ=
dent. Eccl'. xv. Rñsio mollis frãgit
irã. Sermo durus suscitat furorem
Quartum remedium quod habuit
christus contra iudeos furentes fu
it ab eis recedẽdo sicut ptꝫ hic Gre
gori⁹. exẽplo nobis dñs locut vt eũ
etiã resistere possim⁹ irã subiectiũ
declinemus. Et iste est ali⁹ modus
extinguendi ignez furentis: vt si il
le cõtra quem furit recedat: ⁊ elõge
tur: cessat illi⁹ ira cessat ei⁹ ebullitio
Sic qñ ille cõtra quẽ furit ab ei⁹ ꝓ=
sentia recedat. Sicut em̃ vas quã=
do fortiter ebullit: si ab igne eleuet
inflãmato. Prouerb. xx. Honor ei ẽ
hoi qui sepat se a cõtẽtionib⁹. Om
nes aũt stulti miscentur contume=
lijs vel rixis. Quintum remedium
quod habuit xp̃s ꝯtra iudeos furẽ
tes: fuit bñficia largiẽdo. Uñ postꝗ
iudei ei dixerũt demonium habes.
Propter talia improperia nõ cessa
uit eis ipendere salutaria documẽ=
ta dicens. Amen amen dico vobis:
si qs sermonẽ meũ seruauerit: mor
tem non gustabit in etnũ. Glo. Hic
discat hõ Iesus nõ malum reddere
sed bonũ. Ex talib⁹ tñ beneficijs pe
iores sunt effecti dicẽtes. Nunc co
gnouim⁹ qꝛ demoniũ habes Beda
sicut accepta contumelia bon⁹ me=
lior fit ita mali de bñficijs fiũt dete
riores. Aliq tñ ex bñficijs meliores
fiũt. vñ dr Rom. xij. Si esurierit ini
mic⁹ tu⁹ ciba illũ: si sitit potũ da illi
hoc ei faciẽs carbones ignis cõge=
res super caput ei⁹. Carbones isti
secũdũ glos. sunt vel feruor charita
tis ad quã ampli⁹ incitant: vł amor
spũssancti ad quem inflãmant: vł ar
dor pnie ad quam prouocantur.

¶ Dñica palmaꝝ. Ser. j.

Cum appro=
pinquasset iesus hiero
solymis: ⁊ venisset bet
phage ad mõtẽ oliueti
⁊c. Matth. xxj. Appro
pinquante die passionis appropin=
quare voluit xp̃us loco passionis vt
voluntarie se pati oñderet. Et quã
uis sepe hierl'm ascenderet nũꝗ ta
mẽ aliquem honorẽ sibi voluit exhi
beri nisi modo cũ ad passionẽ ibat

vt ex hoc detur intelligi q in morte ſā
ctorū virorū non eſt dolēdū ſed potiꝰ
gaudendū ⁊ q ſua paſſio erat ſibi in
gaudiū ⁊ i magnū feſtū agēdū ⁊ q ꝑ
ſecutiōes ꝓpter xp̄z debemꝰ gauden
ter appetere: mūdanos aūt honores
vitare: ſicut fecit xp̄s q regiū hono
rē fugit: vt habetur Jo. vj. Ad locū āt
paſſionis hodie gaudēter acceſſit.
Jn hoc euāgelio textū ad tria iſtrui
mur ⁊ iformamur. ¶ Primo vt carnē
nr̄az mortificemꝰ ⁊ eiꝰ vicijs ɔhemur
q̄d notatur ꝑ hoc q xp̄s ſup aſinā aſcē
dit. Aſina ē caro nr̄a ſup quā tunc
aſcēdimꝰ cū eā rōni ſubijcimꝰ ⁊ eam
mortificamus. Et iſta mortificatio
hʒ triplicē gradū: Quidā ei ſic mor
tificāt q cū ꝓus vixerēt ſcdʒ appeti
tū ſēſualitatꝪ tāq̄ beſtiales: poſtmo
dū viuere icipiūt ſecūdū iperiū rō
nis tāq̄ hoīes rōnales. Et iſta mor
tificatio ē magna. Alij ſic mortifi
cāt q oēz actū carnalē contēnūt: ⁊
inquātū poſſibile eſt puritati ange
lice ſe ɔiūgūt: ⁊ iſta eſt maior. Alij
ſic oēs paſſiones vincūt ⁊ oīa carna
lia ⁊ terrena ɔtēnūt ⁊ ſola ſpūalia ɔcu
piſcūt: vt deo ꝑ amorē ſe vniūt ⁊ iti
ma charitate ſe ɔiūgūt ⁊ iſta eſt ma
xima. Et his pʒ q quadruplex ē hō
ſ. brutalꝭ: rōnalis: angelicꝰ: ⁊ diuinꝰ
brutalis eſt qui viuit more beſtiaꝝ.
Beſtia em̄ ſemꝑ ad terrā reſpicit.
Tales ſūt auari q ſemꝑ terrena ɔcu
piſcūt. ꝑ. Oclos ſuos ſtatuerūt decli
nare i terrā. Beſtia vna feia nō ē cō
tēta: ſʒ plures iuadit. Tales ſūt luxu
rioſi q vxore ꝓpria nō ſūt ɔtēti. Jer.
v. Unuſqſq ad vxorē ꝓximi ſui hin
niebat. ibidē. Equi amatores in femi
nas ⁊ emiſſarij facti ſūt. Beſtia agrī
nō regitur rōne ſed fertur impetu ſue na
ture. Tales ſūt ſupbi q nō reguntur
rōne: ſed ꝓpria voluntate dicentes.
Sic volo ſic iubeo ſit ꝓ rōne volun
tas. Bern̄. An nō tibi vr̄ beſtia be
ſtialior eſſe hō rōne vigēs ⁊ ratiōe
nō vtens. Homo rōnalis eſt qui vi
uit ſecūdū imperiū rationis: qui tā
inter cōiugia q̄ inter diuitias ⁊ ho
nores diſcrete ſe habet. De talibꝰ
dicitur .j. Corin. vij. Qui habēt vxores
tanq̄ nō habētes ſint: ⁊ q vtunt hoc
mūdo tanq̄ non vtantur: ⁊ qui gau
dēt tāq̄ non gaudentes Jlle habet
vxorē tanq̄ non habeat qui ea vtitur
nō ad voluptatis expletionē: ſʒ ad li
beroꝝ ꝓcreationē. Jlle vtitur hoc
mūdo tāq̄ nō vtatur qui diuitias re
tinet nō ad voluptatē ſed ad neceſſi
tatē ⁊ pauperū ſuſtentationē. Jlle
gaudet tāq̄ nō gaudeat q inter ꝓ
ſpera nō effertur per elationē: ſed hu
militer recognoſcit ſue infirmitatꝪ
⁊ imperfectionē: homo angelicꝰ eſt q
ab oī actu carnali abſtrahitur: iuxta
illud. Luce. xx. Filij huiꝰ ſcli nubunt
⁊ traduntur ad nuptias. Jlli aūt q di
gni habebūtur illo ſeculo nec nubēt
nec ducēt vxores. Equales em̄ ange
lis ſunt: ille eſt ēt hō angelicꝰ qui cū
cta inferiora deſpiciēs ſolo amore
dei paſcitur. iuxta illud Thobi. xij.
Etenim cū eſſem vobiſcum videbar
quidē manducare ⁊ bibere ſʒ ego ci
bo iuiſibili ⁊ potu q ab hoībꝰ nō pōt
videri vtor. Homo diuinꝰ eſt q tota
liter eſt conuerſus i deū. Deꝰ quidē
eſt charitas ⁊ ē ignis ⁊ ē amor. Jlle
igitur eſt hō diuinꝰ qui totꝰ cōuerſus ē
in charitatē: vn̄ dicit Chry. de ſācto
Paulo. Ut em̄ ferrū miſſum in ignē
totū efficitur ignis: ſic paulus charita
te ſuccēſus totus effectus eſt chari
tas. Jlle eſt hō diuinus qui totꝰ fer
uet per ardorē dei: quē ardorē pete
bat Aug. dicēs. O amor q ſemꝑ ar
des ⁊ nunq̄ extingueris: deus meus
accēde me. Jlle eſt hō diuinꝰ q totꝰ
liqueſcit per amorē. Cant. v. Nūcia
te dilecto q amore lāgueo. Secūdo
in euangelio erudimur: vt operibꝰ
bonis ⁊ officijs q nobis magis ɔpe
tunt inſiſtamꝰ. Nō em̄ oībꝰ oīa cōpe
tunt Ambr. in lib. de officijs. Sepe
quod alterū decet nō decet. aliud iu
ueni aptū aliud ſeni: aliud i pericu
lis aliud i rebꝰ ſcdis. vn̄ ſecūdū phm

verecũdia i iuuene ẽ laudabilis nõ in ſene. Siletiũ etiã laudabile eſt i muliere magis ꝙ i viro: ⁊ timor ſcḋ Aug. i nobis eſt laudabilis quẽ tñ i deo ponere eſt blaſphemia rephenſibilis. Et iõ in iſta ꝓceſſiõe xp̄i nõ vn⁹ oia faciebat ſ alij aſinã adducebant. Alij veſtimenta i via ꝓſternebant. Alij ramos oliuaꝝ ⁊ palmaꝝ cedebãt. Alij iumẽto veſtimẽta iponebãt. Alij iubilabãt. Vnuſqſq ſcꝫ illḋ officiũ dꝫ aſſumere ad qḋ videt ydoneũ magis ſe eẽ. Quidã ſunt quib⁹ magis ꝯpetit aſſumere opa pnie ſicut ſunt penitẽtes viri. De quibus. Luc. iij. Facite fruct⁹ dignos pnie. Ille fruct⁹ dignos pnie facit q i corpore hꝫ maceratione ẽ ⁊ i corde ꝯtritionẽ. Iſti ſignificãt ꝑ illos q aſinã ⁊ pullũ ad xp̄m deducebãt. Sicut ꝑ aſinã caro: ſic ꝑ pullũ aia deſignat. Ille igit aſinã ⁊ pullũ ad xp̄ꝫ adduxit qui carnẽ et ſuã dat deo ꝑ mortificationẽ: ⁊ aiam per cõtritionem ꝑs. Cor meũ ⁊ ca. exul. i deũ vi. Tũc caro exultat qñ puritate induitur. Tũc cor exultat qñ gaudẽs cõterit iuxta illud Aug. Ver⁹ penitens ſemꝑ doleat et de dolore gaudeat. Alij ſunt quib⁹ magis cõpetit ⁊ aſſumere opa virtutũ: orationum ⁊ grẽ ſicut ſunt viri pfecti. Iſti ſignificãt per illos qui veſtimẽta ſua i via ſternebant. Veſtimẽta aie diuerſoꝝ coloꝝ ſunt varietates diuerſarũ virtutũ. De qb⁹ dr i ꝑs. Aſtitit regina a dextris tuis i veſti. deau. circũa. varietate. Charitas eñ facit colorẽ aureũ: hũilitas nigrũ: puritas album: meditatio paſſiõis xp̄i rubeũ: cõtẽplatio celeſtiũ viridẽ. Iſta veſtimẽta ꝟtutũ: tũc i via ſternim⁹ qñ ea i exẽplũ alijs ꝓbem⁹. Ceſa. Bñdicta illa deo aia cui⁹ hũilitas. alteri⁹ ꝯfũdit ſuperbiã cui⁹ patiẽtia ꝓximi extinguit iracundiã cui⁹ obediẽtia pigritiam alteri⁹ tacite increpat: cui⁹ feruor inertiã alieni corporis ſuſcitat qui ꝓximi ſui turbatũ pre ira oculũ

cordis grã cõſolationis atqꝫ edificatiõis illuminat. Alij ſunt quibus magis ꝯpetit excitare ſe circa opa mie. Iſti ſignificãtur per illos qui ramos oliue ferebãt. Oliu⁹ ſignũ ẽ pacis. Vñ romani qñ pacẽ dabant ramũ oliue mittebãt. Oleũ fomẽtũ eſt luminis ⁊ ſupereminet liquorib⁹ vniuerſis. Ex quib⁹ pꝫ ꝙ ipa mia valꝫ hoi in vita: qꝛ deũ ſibi pacificat hoc ſignatũ ẽ. Geñ. viij. c. Vbi colũba attulit ramũ oliue i ſignũ diuine clemẽtie. Valet i morte qꝛ inſtar lucerne viam illuminat ne aia i tenebras cadat. Thob. iiij. Elemoſyna ab oi pctõ ⁊ a morte liberat ⁊ nõ patiet animam ire i tenebras. Valet poſt mortẽ: qꝛ aiaꝫ in celũ ſubleuat. Vñ dñs de mõte oliueti i celũ aſcendit: qꝛ ipa mia in celũ deducit. Alij ſunt quib⁹ magis cõpetit intẽdere circa victoriã tẽtationũ: ſicut ſũt de nouo cõuerſi q multas patiũtur tẽtatiões. Et iõ oꝫ ꝙ ſint parati ne ex improuiſo feriant ⁊ habeãt timorẽ dei tãꝙ ſcutũ ⁊ iuſticiã bonoꝝ opuꝫ tãꝙ gladiũ. Iſta tria tãgunt. Eccl. ij. Fili accedẽs ad ſeruitutẽ de iſta i iuſticia ⁊ timore ⁊ ꝓpara aiaꝫ tuam ad tẽtationẽ. Iſti aſſignãt ꝑ illos q ramos palmarũ ferebãt. Palma ſicut dt Iſido. a fulmie nõ feriri phibet: qꝛ tales a fulmie diabolice tẽtatiõis feriri nõ pñt. vñ dr de martyrib⁹ Apo. vij. Palme i manib⁹ eoꝝ. Alij ſũt qb⁹ magis ꝯpetit intẽdere circa expoſitiões ſcripturaꝝ ſicut ſũt ꝑdicatores deuoti. Iſti ſignãt ꝑ apl'os q veſtimẽta ſua iumẽto ipoſuert. vñ dicit hiero. ibidẽ veſtimẽta q iumẽto ſupponũt eſt doctrina virtutũ vel ꝑ veſtimenta diſcretio ſcripturaꝝ itelligi põt: ſiue eccl'iaſticoꝝ dogmatũ varietates qb⁹ niſi aia iſtructa fuerit ⁊ ornata ſeſſorem hr̄e dñꝫ nõ meret. Iſti igit veſtimẽta iumẽto ſupponũt q ꝑ ſuas exhortationes aiam erudiũt a pctis abſtrahũt virtutib⁹ ornãt ⁊ cõponũt: vt ſic

ſibi xp̄s ſedeat ⁊ creſcat. Alij ſunt qui
bus magis cōpetit attendere circa
deuotionē orōnū: ſicut viri cōtēpla
tiui. Iſti ſignificant̄ p illos q̄ clama
bāt dicētes. Oſāna filio Dauid ⁊c.
Ubi notatur q̄ in nr̄is orōnibus tri
plex cōditio eſſe dꝫ. ¶ Prīa ē magna
deſiderij intentio: quod notat̄ i hoc
q̄ clamabāt. Intēſuꝫ eñ deſiderium
aīe eſt quaſi magn⁹ clamor in aurib⁹
dei ſic dixit moyſi nichil loquenti.
Exodi. xiiij. Quid clamas ad me.
¶ Scḋa ē magna ſpei cōceptio quod
notat̄ in eo q̄ dicit Filio dauid. Mlt
tū eñ ſꝑare debemus q̄ nr̄as orōnes
exaudiat: tū qꝛ p̄r miam habuit. de
quo dr̄. i. Mach. ij. Dauid i ſua mīa
cōſecut⁹ eſt ſedē regni in ſcl'a. Tū qꝛ
frat̄ nr̄ eſſe voluit dū de ſtirpe dauid
carnē aſſūpſit Ber. Puto me iā ſpne
re nō poſſit os ex oſſib⁹ meis ⁊ caro
de carne mea. ¶ Tertia ē magna di
ſcretio qḋ notat̄ cū dr̄. Oſāna i excel
ſis. Et eſt oſanna ſcḋz Remigiū cōpo
ſitū ex corrupto ⁊ integro q̄ſi oſi an
na. i. obſecro ſalua. Oſi eñ ſonat ſal
ua Anna ē interiectio obſecrātiſ ſicut
pape ādmirātis. Diſcretio eñ orātis
notat̄ in hoc quod dr̄. Oſāna i excel
ſis. Qui eñ petit ſalutē corꝑalē petit
in īfimis: ⁊ iō nō petit diſcrete. Qui
aūt petit celeſtē petit i excelſis Ma
the. vi. q̄rite p̄mū regnū dei. ¶ Ter
tio erudimur vt ꝓſpitatē mundanā
ſalubri triſtitia tēperem⁹: quod no
tatur ꝑ hoc q̄ dn̄s tāto honori ⁊ leti
cie lachrymas imiſcuit q̄ñ vidēs ci
uitatē ſup illā fleuit Luc. xix. Mun
dana eñ ꝓſpitas eſt ſicut vinū purꝫ
quod cito inebriat ⁊ īſanire facit ni
ſi ex cōſideratiōe aduerſitatiſ alicu
ius tempet̄. Eccl'i. vij. Cor ſapiens
vbi triſtitia eſt cor ſtultorꝫ vbi leti
tia. Refert Lactā q̄ poete tres fu
rias eſſe dixerūt. ſ. libidinē cupidita
tē ⁊ irā. Sꝫ deus iſtis certos termi
nos dedit vt hō vtraꝫ cōcupiſcentias
ad filiorꝫ ꝓcreationē: cupiditate ad
neceſſariorꝫ ꝓuiſionē: et ira ad ſub
ditorꝫ correctionem. hec iſte. Ideo
autē vocātur furie qꝛ niſi reꝓmant̄
tāꝙ furioſe ⁊ inſane ſe hn̄t. Nā libi
do adeo inſanit q̄ trahit aīaꝫ ad vo
luptates illicitas. Sap. ij. Uino pre
cioſo ⁊ vnguentis nos impleam⁹ et nō
ꝓtereat nos flos tp̄is. Nemo nr̄ꝫ ſit
exors luxurie nr̄e cupiditas trahit
ad rapinas ⁊ vſuras ⁊ fraudulētias
Sap. v. Exiſtimauerunt luſum eſſe
vitā nr̄am ⁊ cōuerſationē vite cōpoſi
tā ad lucrū ⁊ oportere vndicunꝙ et ex
malo acquirere. Ira trahit ad vidi
ctas ⁊ inimicitias ⁊ iniurias m̄l'tas
Sap. ij. Opprimam⁹ pauperē iuſtū
et nō ꝑcam⁹ vidue nec veterano nec
reuereamur canos m̄l'ti tp̄is: ſit au
tē fortitudo nr̄a lex iuſticie. Reꝓme
de ſunt igr̄ furie. ¶ Primā furiā. ſcꝫ
libidinē reꝓmebat q̄ dicebat. thob.
viij. Tu ſcis dn̄e q̄ nō luxurie cā ac
cipio ſororē meā: ſꝫ ſola poſteritatiſ
dilectiōe. Eccl'. xxv. A carnibus tu
is abſcide illā ne ſemꝑ abutatur te.
¶ Secūdā furiā. ſ. cupiditatē repri
mebat apl's qui dicebat. i. Thimo.
vi. hn̄tes alimenta ⁊ quib⁹ tegamur
his contenti ſimus. ¶ Tertiā furiā
ſcꝫ irā reꝓmēdā docebat iob. xxxvi
Nō te ſuperet ira vt aliquē opprimas
ꝓuerb. x. Fatuus ſtatim idicat iraꝫ
ſuam. qui aūt diſſimulat iniuriam
callidus eſt. ⁊c. ¶ Sermo. ij.

ECce rex tu⁹
venit tibi manſuetus.
Dn̄s nr̄ ieſus xp̄s i hūc
mundū veniens ſempe
vbiꝙ dilexit pauptatē
et humilitatē ſcꝫ i natiuitate i vita
in morte ⁊ poſt mortē. Nā in natiui
tate habuit humilē ⁊ pauperē ma
trē in vita pauperē ſocietatē i mor
te pauperē lectū. ſ. crucē q̄ adeo fuit
ſtrict⁹ q̄ duo pedes ibi quieſcere nō
potuerūt: ſed vn⁹ ſup aliū fuit cōfixus
Poſt mortē autem habuit pauperē
ſepulturā: qꝛ nō in proprio: ſꝫ alieno
ſepulchro poſitus fuit. Ita etiā nūc

pauperē hūit eq̄taturā. ſ. aſinā ⁊ pul
lū iō dicit ꝓpha. Ecce rex tu⁹ venit
tibi māſuet⁹ vbi dicit q̄ttuoꝛ in iſto
rege fuiſſe. P̄mo fuit i eo ſublimitas
diuia cū hūana īfirmitate: cū dr̄. Ec
ce rex tu⁹ fuit ei rex īq̄ſtū de⁹ ſūmus
ſʒ tu⁹ īq̄ſtū fact⁹ ē hō īfirm⁹. Ex q̄ hr̄
q̄ſtū deſcēderit qm̄ de diuia ſublimi
tate vſq̄ ad hūanā īfirmitatē. nō ei
deſcēdere magis potuit qḋ ide ma
nifeſtat. Qm̄ īfra naturā diuinā eſt
naf̄a āgelica. Infra naturā angeli-
cā eſt natura hūaua. Infra naturaʒ
humanā eſt pena. Infra penā ē cul
pa. Infra culpā vō nichil eſt q: ni-
hil inferi⁹ pctō. Xp̄s ḡ deſcendit in-
fra naf̄aʒ diuinā: q: minoꝛ ſeipo fa-
ctus eſt, Phil. ij. Semetipʒ exinani
uit formam ſerui accipiēs. Scḋo de
ſcendit infra naturam angelicā: q:
paulomin⁹ ab angelis minorat⁹ īq̄ſ
tū. ſ. angeli hn̄t naturā impaſſibilē:
et ipe hūit paſſibilem. ps. Minuiſti
eum paulomin⁹ ab angelis Tertio
deſcēdit infra naturā hūanā īq̄ſtū
opprobriū hoīʒ fact⁹. ps. Ego aūt ſuʒ
vermis et nō hō videbat ei eē minoꝛ
oī alio hoīe q̄ ſic fuit deſpect⁹: ſic fu
it ꝯſup̄t⁹ ſic deturpat⁹ ſic humiliat⁹.
Eſa. liij. Non eſt ei ſpecies neq̄ de-
coꝛ ⁊ vidimus eū ⁊ nō erat aſpect⁹.
vñ nec reputauim⁹ eū. Quarto de-
ſcendit vſq̄ ad penam Circa penā
aūt triplex eſt grad⁹. Eſt ei q̄dā pe-
na m̄ltuʒ ignominioſa ſicut ē ſuſpē
ſio in patibulo vbi latrones puniūt
Eſt q̄dam m̄ltum doloroſa ſicut eſt
excoꝛiatio quaʒ fuit paſſus ſanctus
Bartholo. ⁊ aduſtio quā fuit paſſus
ſanctus Lauren. Eſt q̄dam q̄ vtrūq̄
hʒ ſicut eſt crucifixio. Erat ignomi
nioſa: q: erat pena latronum. Et do
loroſa. Tū ꝓpter neruoſitatē: q: fit
in locis neruoſis et maxime ſenſibi
libus. Tū ꝓpē pōderoſitatē q: ipm
coꝛpis pōd⁹ pēdēs ꝯtinue auget do
loꝛē. Tū ꝓpē diuturnitatē: q: non
ſtatim moꝛiūt ſicut illi qui gladio
feriūt. Vſq̄ ad culpā aūt non de-
ſcēdit. Tū q: de⁹ erat i quē pctm̄ ca
dere nō poterat. Tū q: dicebat vt nul
lū hēret pctm̄: q̄ nr̄a veniebat aufer
re pctā. Scḋo fuit i eo imēſa caritas
cū magna nr̄a vtilitate: cū dr̄. venit
tibi. i. ad vtilitatē tuā i hoc ei oñdit
infinita ei⁹ caritas: q: iō ad nos vēit
vt p ſuā paſſionē nr̄aʒ ꝓcuraret ſa-
lutē De q̄ caritate dr̄ ioh. xv. Maio
rē hac dilectionē nēo hʒ vt aīaʒ ſuā
ponat q̄s p amicis ſuis: ⁊ pōit hic vl
timū amorꝭ. amoꝛ ei p q̄ttuoꝛ ſigna
manifeſtat. P̄mo p v̄ba: qn̄ ei coꝛ eſt
plenū amoꝛe: tūc os redūdat vł abū
dat in ſermōe. Luc. vi. Ex abūdātia
coꝛdis os loquit. Scḋo p collata bñ
ficia ⁊ iſtud eſt maius q̄ͣ primū. M̄l
ti eī̄ bona verba vel amatoꝛia dice
rent qui nō ſeruirent de rebus ſuis
Greg. Probatio dilectōis exhibitio
eſt opis. Tertio p obſequia p ſona-
lia: ⁊ iſtud adhuc eſt maius. M̄lti ei
ſeruirent de ſubſtātia ſua qui nō ſer
uirēt de pſona ſua. Gen. xxix. Serui
uit iacob p rachel ſeptē ānis Quar
to p aduerſa. et iſtud eſt vltimū vl-
tra qḋ aliud non inueniť. M̄lti eniʒ
darent pſonam ſuā ad ſeruiendum
qui non darent aīam ſuā ad moriē-
dū. De iſto ſigno dr̄. ij. Coꝛ. xij. Li
bentiſſime ipendā ⁊ ſupipēdar ego
ipe p aīabus vr̄is. Iſta aūt q̄ttuoꝛ ſi
gna amoris deus hūano generi oñ
dit. Tpe ei legis ⁊ ꝓphaꝝ oñdit ſuū
amoꝛē p verba: q: tūc hoī documen
ta dedit p q̄ ad vitā puenire potuit
Leuiti. xviij. Cuſtodite leges me-
as atq̄ iudicia q̄ faciens hō viuet i
eis Baruch. iiij. Bti ſumus iſrł: q: q̄
deo placent ſunt manifeſta nobis.
Deinde oñdit nobis amorem ſuum
p bñficia. Et hoc in lege añ legem ⁊
poſt legē: q: oī tpe bñficia ſua dedit
ſcʒ bñficia tpalia: coꝛpalia ⁊ ſpūalia
et ꝓmiſit etiam dare celeſtia. Mat.
vi. Nōne anima plus eſt quaʒ eſca:
et coꝛpus plus q̄ͣ veſtimentū. Que-
rite ergo primum regnum dei. No
mine aū: aīe intelliguntur bona ſpi

ritualia. Nomie corpis bona corpa
lia. Nomine vestimenti bōa tpalia
Noie regni dei bona celestia. Est ḡ
sensꝰ. Nō sitꝫ sollicitī qrere nisi bōa
celestia: qꝛ pr̄ vr̄ q vult vobꝫ dare bo
na celestia dabit spūalia: ⁊ si dabit bo
na spūalia dabit ⁊ corpalia: ⁊ si da=
bit bōa corpalia dabit ⁊ tpalia. Qꝛ q
dat maiora dabit ⁊ mīora. Tandeꝫ
xp̄s ad nos venit ⁊ signū amorꝫ qð
est p obseqa psonalia nobis ostēdit
qn̄ p triginta tres ānos psonalr̄ no
bis seruiuit. infirmos sanādo/mor
tuos suscitādo/demōes expellēdo.
Act. x. Qui ptrāsiuit bn̄faciēdo oēs
oppssos a diabolo qm̄ deꝰ erat cū il=
lo. Ultimo ōndit signū amorꝫ qð est
p aduersa. qꝛ scðm Bern̄. Pro nobis
passus est dura vba. duriora ⁊ verbe
ra. durissima ⁊ crucꝫ tormenta. Ter
tio in isto rege fuit māsuetudo cuꝫ
benignitate: cuꝫ dr̄ māsuetꝰ. Dr̄ au
teꝫ māsuetꝰ qsi manu assuetus sicut
auis dōestica dr̄ māsueta qꝛ ad ostē
sionē frusti carniū statiꝫ vēit ad ma
nuꝫ. Deꝰ eñ oliꝫ erat valde durus
qꝛ qñtūcunqꝫ vocaret nō veniebat. s.
in carnē: ſꝫ mō sic factꝰ est māsuetus
q ad modicuꝫ desiderium nr̄ꝫ venit
ad cor nr̄ꝫ. Sap. vi. Preoccupat q se
ꝯcupiscunt vt illis se peior ostēdat.
Mīi aūt sunt tāqꝫ aues ꝯtumaces ⁊
siluestres: qꝛ lꝫ deꝰ ad eos veniat bo
na pposita inspirādo. ibi tn̄ ad eū m
ire nolūt suis inspiratiōibꝰ obedien
do Job. xxiiii. Ipi fuerūt rebelles lu=
mini. ¶ Notādum aūt q aues tribꝰ
de causis ad dn̄os suos nō reuertun
tur: aut qn̄ sūt nimis replete: aut qn̄
sunt in deuoratiōe prede occupate:
aut qn̄ nō sunt bn̄ dōesticate. Sūt au
teꝫ qdā q ad xp̄ꝫ nō venunt: qꝛ diui=
tiis sunt nimis repleti. Deut. xxxii.
Incrassatꝰ est dilectꝰ ⁊ recalcitrauit
Alii q spurcitiis petōꝝ sunt pleni: si
miles coruo q ad arcā non redijt: qꝛ
deuoratiōi cadauerꝝ se dedit. Alii q
adhuc nō sunt bn̄ dōesticati. Animalia
āt siue aues mltiplr̄ dōesticant̄. Que
dā ex flagellatiōe vl̄ aliena vl̄ ppa.
Aliena sicut leo q dōesticat̄ qn̄ catu
lꝰ corā eo flagellat̄. Ul̄ ppa sicut ca
tulꝰ q dōesticat̄ qn̄ sepiꝰ verberatur.
Quedā dōesticant̄ ex lōga cohitatio
ne cū hoibꝰ vl̄ dōesticis aialibꝰ. qdā
vini sūptiōe: sicut pueri dāt auibꝰ vi
nū bibere qn̄ ad loqndū volunt eas
docere. Quedā ex bn̄ficioꝝ ipēsiōe.
Nō ei est aliqð aial ita siluestre qð
ex bn̄ficiis nō fiat leue ⁊ tn̄ aliq adeo
fiunt siluestres q dōesticaturi non
pn̄t. Nec ex cōsideratiōe flagellari
leonis. i. xp̄i. Luc. xxiii. Si in viridi
ligno hoc faciunt in arido qd fiet.
Nec ēt ex imissiōe alicuiꝰ aduersita
tis. hiere. vi. Frustra cōflauit cōfla
tor. Malicie ei eoꝝ nō sūt ꝯsumpte.
Nec ex lōga ꝯuersatiōe cū virgꝫ sctis
imo qð dētiꝰ ē aliqn̄ bonos cōmacu
lāt. osee. vi. In domo isrl̄ vidi horrē
duꝫ. Ibi fornicatiōe effrai cōtamīa
tꝰ isrl̄. Nec ex potu dn̄ici sanguis
quē xp̄s nobis dimisit ad bibēdum
Deut. xxxii. Sāguinē vue biberent
meracissimū. Nec ex assiduis bn̄fi=
ciis. hiere. xxxii. Feriā cū eis pactū
sēpitnū ⁊ nō desinā eis bn̄facē. Quar
to i isto rege fuit hūilitas cū leuita
te cuꝫ dr̄. Sedēs sup asinā. Magna
hūilitas fuit q sup asinā sedere vo=
luit talis ac tātꝰ. Quod tribꝰ cāis fe
cit. Primo vt supbiā plātoꝝ mltorum
cōfunderet q delectāt i mulis et ma=
gnis eqs: i frenis argēteis: i sellis de
pictꝫ: calcaribꝰ deauratꝫ: ⁊ aliis pō=
pis. vn̄ pꝰ illud. Sedēs sup asinā: sub
dr̄ zac. ix. Et disꝑgā qdrigā de effrai
⁊ equū de hirl̄m. Ber. ministri xp̄i sūt: ⁊
serui sūt āti xp̄o hōorati icedūt de bo
nis dn̄i: ⁊ deo honorē nō deferūt. In
his ēꝫ qtidie viget meretriciꝰ nitor
hystriōicꝰ hītꝰ regiꝰ appatꝰ. plꝰ calca
ria qꝫ altaria fulgēt. Adē Miror de
clericis q aliud cē volūt ⁊ aliud vide
ri hitu milites qstu rustici actu neu
trū exhibēt: quia nec vt milites pu
gnāt. nec vt rustici laborant. nec vt
clerici euāgelisāt: ⁊ dū vtrūqꝫ appe

tūtvtrūq̧ ꝯfundūt. ſcđo vt ꝓ māſue
tos ſe ꝗeſcē demōſtraret. nō ei ꝗeſcit
ſup dectrarios. i. ſupbos nec ſup pa
lefredos. i. vani ǵl'ioſos ſʒ ſup aſinā
i. aīam māſuetā. Chri. Nō ſedet in
curru aureo ꝑcioſa purpura fulgēs
nec aſcēdit ſup feruidū equū diſcor
dię amatorē ꝛ litis ſʒ ſup aſinā tran
quillitatis et pacis amicā. Tertio
vt ī quo ſtatu homo erat oñderet:
q: ſimilis erat beſtijs et iumentis.
Hoc ſignatū eſt. Danie. iiij. Ubi đr
de Nabuchodonoſor. Eīcient te ab
hoīb⁹ ꝛ cū beſtijs atq̧ feris erit ha
bitatio tua: fenum vt bos comedes.
Septē q̧ꝫ tēpora mutabunt̄ ſup te.
Sicut aūt đr ī hyſto. ſcola. Iſta non
eſt paſſus ſcđm corporis imutationē:
ſʒ ſcđʒ mētis alienationē: ꝛ ſublat⁹
eſt ei ſēſus ꝛ vſus lingue. Et videbat̄
ſibi ꝙ eēt bos ſiue taur⁹ ī anteriori
b⁹ in poſterioribus aūt leo. Daniel
ꝗq̧ ꝓ eo orabat ita ꝙ ſeptē tpa. i. ſe
ptē anni ad ꝑces ſuas ī ſeptē mēſes
redacti ſūt. ī ꝗb⁹ ſeptē ꝑ ꝗdraginta
dies īſaniā patiebat̄ ꝑ alios vo qua
dragita ad cor reuerſ⁹ flebat ꝛ ora=
bat ita ꝙ ex magnis fletib⁹ ocli ei⁹
vt caro fcti ſūt. Multi aūt ad eū exi
bāt ꝛ eū videbāt. Cōpletʒ aūt ſeptē
mēſib⁹ reuocat⁹ eſt. Noluit ei ſtatiʒ
regnare ſʒ vſq̧ ad ſeptē ānos pniaʒ
egit panē ꝛ carnes nō comedēs ꝛ vi
nū nō bibēs. ex hac hyſtoria ꝗttuor
eliciunt̄. Prio ꝗlis ē hō ī ſtatu pcti
q: ſīlis beſtijs ē. Hō cū ī hōre eēt
nō itellexit: ꝯpat⁹ eſt iumētʒ iſipien
tib⁹ ꝛ ſīlis fact⁹ eſt illis. Bern. Ecce
ꝗdo de grege beſtiaꝝ fctā eſt nobis
creatura: puto iumēta dicerē ſi loq̧
fas eēt. Ecce adā ꝗſi vn⁹ ex nobis
fact⁹ eſt. Scđo ꝗ ſūt illa pctā ꝗ aīam
aſſimilāt beſtijs ꝗ ꝗdē ſūt luxuria ꝛ
ferocitas nimia: hoc ſignat̄ ex eo: ꝙ
ſibi videbat̄ ꝙ eēt bos ſiue taur⁹ in
anteriorib⁹ ꝛ leo ī poſteriorib⁹. Nā
in tauro feruēs luxuria: ī leoē affre
nata ſupbia ſignificat̄. Tertio qui
libʒ hō dʒ eē ī ſtatu pnīe: q: dʒ orōni
b⁹ ꝛ fletib⁹ iſiſtere: ꝛ alioꝝ ſctōꝝ ſuf
fragia iplorare. Que quāte ꝟtutis
ſint pʒ: q: daniel ꝑ ſuas orōnes ſe=
ptē ānos mutauit ī ſeptē mēſes Ja.
vl. Multū ei valet depcatio iuſti aſ
ſidua. Quarto qualr̄ hō ſe debeat
hēre p⁹ pactā pniaʒ: q: ſcʒ dʒ ſp time
re ꝛ vſq̧ ad mortē ī bōis opib⁹ pſe=
uerare. Eccli. v. De ꝓpiciatu pctōꝝ
noli eſſe ſine metu. Eiuſdē. xviij. ne
verearis vſq̧ ad mortē iuſtificari:
qm̄ merces dei manet ī eternū ꝛc.

¶ Sermo. iij. de eodem.

PLurima au
tē turba ſtrauerūt veſti=
mēta ſua ī via ꝛc. Maio
rē ſp ī vita ſua xp̄s fa=
miliaritatē hūit cū paupib⁹ hūilib⁹
ꝛ ſimplicib⁹: ꝗꝫ cū diuitib⁹ potētib⁹ ꝛ
ſapiētibus ꝛ īmo de oīb⁹ diuitib⁹ nō
habuit aliquē amicū niſi vnū ſolum
ſcʒ zacheū. de quo hr̄ Luc. xix. Et de
oīb⁹ potentib⁹ niſi vnuʒ ſolū. ſ. centu
rionēʒ. De quo hr̄. Mar. viij. Et de
oībus ſapientibus niſi vnū ſolum. ſ.
nichodemū: de quo hr̄. Johā. iij. hīc
eſt ꝙ hodierna die qn̄ diuites potē=
tes ꝛ ſapientes. ſ. ſcribe et phariſei
mortem xp̄i tractabant. tunc pau=
pes hūiles ꝛ ſimplices. i. turbe xp̄m
honorabant et ipm̄ ꝓceſſionalr̄ in
hieruſalem deducebant. ¶ Notan=
dum aūt ꝙ in hac die triplex ꝓceſ=
ſio celebrat̄. Pria ē qua xp̄s de mō
te oliueti vſq̧ ī hieruſalē honorabi
lit̄ fuit aſſociat⁹. De qua ꝓceſſione
agit̄ ī euāgelio hodierno In qua ꝓ
ceſſiōe ſcđʒ Bern. triplex obſequʒ xp̄o
fuit exhibitū primū a iumēto cui ī
ſedit. Scđʒ ab his ꝗ veſtimēta ī via
ꝓſternebāt. Tertiū ab his qui ra=
mos de arborib⁹ cedebāt. poſſum⁹
etiā addere quartū qđ fuit exhibi=
tū a pueris ꝗ eū laudabāt. per iſta
igr̄ ſignificat̄ ꝙ debem⁹ deo ſerui=
re ꝛ obſequʒ exhibē de oīb⁹ ꝗ ī no=
bis vl' circa nos ſūt prio de vocib⁹ nris
vt ſcʒ deū laudem⁹ iſtō deſignat̄ in

pre: ra q xp̄z laudabāt. Et iſtud ob ſequiū ē deo valde acceptū. ps. Sacrificium laudis honorabit me. Dz aūt iſta laudatio fieri corde ore et ope Aug. i lib. omel. Qui nō pualet laudare vocib9 laudet bōis opibus aſſiduis bōis ofonib9 bōis cogitatiōib9. Sūt aūt qdā q laudāt ore ſz ñ corde. Math. xv. pplꝰs hic labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge eſt a me. Alij ſ q laudāt ore: ſz nō ope Aug. vbi ſupra. Si male viuis ꝛ bōa dicis nō me laudas. ſi ccpis bñ viuere et merit[illegible] tuis tribuis nō me laudas. Rurſ9 ſi fueris qſi iuſt9 ꝛ de iuſticia tua iſlat9 iceſſeris ꝛ alios i tui ꝑparatione ꝯtēp ſeris non me laudas. ¶ Scdo debem9 ſeruire deo de reb9 nris. vt. ſ. mie opa faciam9 ꝛ ofida m9 qd ſignificat i illis q ramos oliuaꝝ ferebāt ꝑ oliuā ei mia ſignificat q ſex ramos hz: qꝛ ſex mie opa ꝯtiet q ſūt veſtio poto: cibo: tectum do. viſito ſoluo quot & mie opa faci m9 qſi tot ramos de hac arbore ici dim9. Qui libꝫ aūt ram9 hui9 arbo ris deū ad miaz ſcliat. Mat. xv. Bti miſericordes qm̄ ipi miaz ꝯſeqn̄tur ¶ Tertio debem9 do ſeruire de exē plis nrīs vt bona exēpla proximis ꝓbeam9. Iſtud ſigtur i illis q ſuave ſtimēta i via ꝯſternebāt. Ueſtimē ta aūt aie ſūt ipa bona opa. Apoc. xvi. Beat9 q vigilat ꝛ cuſtodit veſtimēta ſua ne nud9 ābulet. illi igr veſtimēta ſua i via ſternūt q ꝑ bōa ſua opa ex ēplū bñ viuēdi ꝓximiſtri buūt. ſūt qdā q iſta veſtimēta nolūt i via ſternē: ſz ꝑ i dorſo tenē: nolentes aliqua bōa opa plus cāliij facere timētes i anis glie motū icurrere. cū tñ dicat Math. v. Sic luceat lux vr̄a corā hoīb9 ꝛc. Aug. Si times i ꝑtōres ſi hēbis imitatores. dñt igr cteri9 tenē ſincerā itētiōez ꝛ exteri us bōa opa oñdere ad edificationē Berñ. Sic ſit op9 i publico vt tñ itētio remaneat i occlto aliq ſūt q non ſternūt veſtimēta ſua ſz aliē aq. ſ. hñt mala opa ſed bona vba. De quibus dr. Mat. xxiij. Queciqz dixerit vobꝫ ſeruate ꝛ facite: ſcdꝫ opa eoꝝ nolite facere Alij ſūt q nō ponūt i via veſti mēta ſua ſz laqos ꝛ retia. ꝓlati q hñt mala vitā ꝛ ꝑiculoſā doctrinā: q ſunt aliis i ſcādalū ꝛ ruinā. Oſee. v. Laque9 facti eſtꝫ ſpeculatiōi ꝛ rete expāſum ꝛc. Quarto dēm9 ſeruire deo de cordib9 nr̄is vt. ſ. corda viridia ꝛ florida ꝑ geram9 qd ſignat i illis qui ramos palmaꝝ ferebāt palma ei floret i ve anti no: eſtate: ꝛ hyeme. per ver. ſignificat iuuēt9 vbi oīa florēt: ꝑ autūnū ſenect9 vbi folia cadūt. ꝑ eſtatē ꝓſꝑitas ꝑ hyemē aduerſitas. illi igr ſūt ſicut palma quoꝝ cor nūq̄ areſcit: ſz ſꝑ viret. ꝛ i iuuētute per feruorē ꝛ i ſenectutē ꝑ ꝑſeuerātie vigorē. ꝛ inꝑſꝑa ꝑ tēꝑantiā inꝑ aduerſa ꝑ patiētiā. ꝑs. Iuſt9 vt pal. florꝫ ꝛc. Quīto dēm9 ſeruire deo de corꝑib9 nr̄is vt. ſ. xp̄m in corꝑe nr̄o ꝑ mortificationē portem9. Iſti tales ſignantur ꝑ iumētū cui xp̄s inſedit q dicūt cum. ꝑpha. Ut iumentū fact9 ſū apō te. De talib9 dr. i. Coꝝ. v. Glīficate et portate dñm in corꝑe vr̄o. Col. iij Mortificate mēbra vr̄a q ſunt ſuper terrā. Nō dixit viuificate vl occidite. ſed mortificate. Illi viuificant qui corꝑ9 ſuū in deli[illegible] nutriūt ꝛ in mēbris ſuis vicia regnare ꝑmittūt De quibus dr. i. Thimo. v. Uidua q in delitijs eſt viuens mortua eſt. Illi occidunt qui pre nimia abſtinentia ſic ſe debilitāt q cum vitijs naturā necāt. Iō monet apl's ibidem. Noli adhuc aquā bibere ſed modico vino vtere ꝓpter ſtomachuz ꝛ frequentes tuas īfirmitates. Illi mortificant qui naturā nutriunt ꝛ vitia extingunt. De quibus dr. Rom. xij Exibeatis corꝑa veſtra hoſtiam viuentem. ꝛc. vt dicit. Greg. hoſtia ꝓ pe immolatur ꝛ viua eſt quando ab hac vita homo non deficit et tñ ſe carnalib9 deſiderijs occidit. Secunda ꝓceſſio ſunt qua a hirl'n vſqꝫ ad

calnarie locū ignominioſe ē dedu=
ct⁹ de q̄ legit̄ i paſſiōe q̄ hodie i miſ
ſa recitat̄ Ab iſta ꝓceſſiōe q̄dā re=
ceſſerūt: ſʒ poſtea redierūt ſicut apl'i
q̄ relicto eo fugerūt: ⁊ fidē amiſerūt.
Sʒ poſtmo dū fidē recupantes re=
dierūt ad xp̄ʒ. Quidā receſſerūt ⁊ nū
q̄ꝫ redierūt: ſicut iudas q̄ abiēs laq̄o
ſe ſuſpēdit. Quidā nūq̄ꝫ receſſerūt ſi
cut v̄go btā ⁊ cetere mlieres q̄ iux
ta crucē ieſu ſꝗ ſteterūt. Sʒ cū p̄ria ꝓ
ceſſio fuerit magne leticie ⁊ iſte ſit
magne triſticie: q̄re eccl'a vtrūq̄ꝫ cō
iūgit. ſ. leticiā ⁊ triſticiā legēs euā=
geliū qḋ ē tāti gaudij ⁊ honorꝫ: ⁊ paſ
ſionē q̄ fuit tanti ludibrij ⁊ doloris.
Pōt dici q̄ꝛ hoc fit tribus de cauſis
Prīa ē vt oñdat̄ q̄ꝫ ta īvolūtate hūana
⁊ dignitate mūdana ſit īſtabilitas ⁊
breuitas. Ber. ab eodē pp'lo ⁊ i eo=
dē loco ⁊ ipō tp̄e paucis dieb⁹ iter=
poſitꝫ p̄rio cū tāto triūpho ſuſcept⁹
⁊ poſtea crucifix⁹ ē O q̄ꝫ diſſimile ē
tolle tolle crucifige eū ⁊ bn̄dict⁹ q̄ ve
nit ī noīe dn̄i. o q̄ꝫ diſſimile ē: rex iſr'l'
nō hēm⁹ regē niſi ceſarē: q̄ꝫ diſſimile
ē rami viꝛ ē tes ⁊ crux: flores ⁊ ſpīecui
ꝯſternebāt vel veſti mēta aliēa ecce ex
uit̄ ſors mitit̄ ſr̄ ea. cui dixerūt oſā=
na. i. ſalua obſecro tūc dixerūt alios
ſaluos fecit ſeipm̄ ſaluū facē nō pōt.
Scd̄a ē vt oñdat̄ q̄ꝛ tēperāda ē mun
dana ꝓſpitas meditatiōe. ſ. mortis
vl' alicui⁹ aduerſitatis de facili ꝯti
gētis. iō ei nimia ꝓſpitas ſalomo=
nē īfatuauit: q̄ꝛ ipāʒ tēpare neſciuit
iſtā ꝓſpitatē ⁊ mūdanā leticiā ho=
die xp̄s ⁊ eccl'a tēpauit. Xp̄s dupl'r
P̄rio i hoc q̄ꝛ honorē ſibi exhibitū
in tāta hūilitate ſuſcepit q̄ñ nō ſup
palefredū ſʒ ſr̄ aſinaʒ ſedere voluit.
Scd̄o i hoc q̄ꝛ tāto honori lachrimas
admiſcuit dū ſr̄ hier'lʒ fleuit vt ha=
bet̄ Luc. xix. eccl'a ēt mūdanā ꝓſpi
tatē tēperādā docet dū leticie ꝓceſ
ſiōis adiūgit triſticiā paſſiōis Ber.
Optie ꝓceſſiōi paſſio ē ꝯiūcta vt diſ
cam⁹ ī nulla leticia hui⁹ ſcl'i fiduciā
hr̄e ſciētes q̄ꝛ extrema gaudij luct⁹
occupat. Tr̄ia ē vt oñdat̄ quāta i his
qui honorē appetūt ſit fatuitas. Fa=
tuus eñi eſſet qui cū honore ad mor
teʒ deduci vellet. Fugit xp̄s i vita
honorē regium vt hr̄. Joh. vi. nunc
autem ad mortē vadēs ſuſcipit ho
norē ipenſū vt oſtēdat q̄ꝛ cū hec vi=
ta q̄dā ſit curſ⁹ ad mortē: tale ē i vi=
ta hac honorē appetere q̄le eēt ad
mortē cū honore velle ꝓpare. Gre.
Qui p̄n̄ti ſuauitate capit̄ q̄ſi p amē
na prata ad iteritū ducit̄. mors igr̄
adueniēs oñdit fatuitatē eē in hac
vita ꝓſpitatē vl' honores q̄rere. Fa
tuū eſt ē tot diuitias ꝯgregare cū ñ
poſſit hō niſi ſaccū ⁊ ꝯciliū portare
Job. xvi. Saccū ꝯſui ſup cutē meaʒ
⁊c. Fatuū ē corp⁹ i delitijs enutrire
qḋ poſtmodū vermes i cibū debent
hr̄e. Eiuſdē. xvij. putredini dixi p̄r
me⁹ es mr̄ mea ⁊ ſoꝛoꝛ mea v̄mib⁹.
Fatuū ſr̄ alios velle exaltari quē i
breui ꝯtigit a beſtijs ꝯculcari. eccl'.
x. Qñ ei morit̄ hō hereditabit beſti
as: ſerpētes ⁊ v̄mes Tr̄ia ꝓceſſio eſt
quā hodie facit eccl'ia i q̄ plura no
tant̄ myſteria p̄imū ē q̄ꝛ ordinate
dn̄t icedē. Si ei aliq̄s ſubſiſteret vl'
retro rediret vl' nimis curreret ꝓ=
ceſſionē tbaret. Subſiſtūt tepidi et
negligētes apoc. iij. vtinā frigidus
eſſes aut calid⁹: ſʒ q̄ꝛ tepid⁹ es ⁊c. re
tro redeūt recidiuātes. Luc. ix. Ne
mo mittēs manū ſuā ad aratrū et
reſpiciens retro. ⁊c. currūt p̄ſumē=
tes. Prou. xiiij. Subſtātia feſtiata
minuet̄ ⁊c. Scd̄ʒ ē q̄ꝛ cito rami oliua
rū ⁊ palmarū vbi haberi poſſūt de=
bēt deferri p oliuā mīa d̄ſignat̄. am
br. i lib. ſermonuʒ. ſine cā ramū oli
ue portat q̄ opa mīe non amat. per
palmā ſignificat victoria. Tū q̄ꝛ ar
boꝛ illa dedicata erat marti. Tum
q̄ꝛ victores ide coronabātur. ambr.
vbi ſupra. Sine vtilitate palmā por
tat quē diabol⁹ decipiēdo ſupat. ter
tiū ē q̄ꝛ cruces portāt ⁊ cāpane pul
ſātur. vt demōes videāt vexilla dei
⁊ audiāt tubas dei: ⁊ ſic territi fu=

gāt ꝓpṫ hanc cauſā pulſantur cā
pane ⁊ cruces exaltātur qn̄ tēpeſta
tes ꝯcitanṫ. Quartū ē q verſiculi
clauſis ianuis decātātur. Qḋ fit du-
plici de cā. Quarū vna eſt littera-
lis ex eo ꝙ fuerūt a clauſo ꝑmitus
decātati. Theodulph⁹ eī aurelianē
ſis eps̄ falſe apud Ludouicū ipera
torē ab iuidis accuſat⁹: ab ipſo ē in
cuſtodia ādegauis mācipat⁹ q̄ i ra
mis palmaꝝ illos verſus a ſe editos
ꝑſente iperatore ⁊ ꝓceſſiōe clauſ⁹
in carcere: aperta tamē feneſtra de
cātauit. Qui in tātū iperatori pla-
cuerūt ꝙ mox a viculis ipꝫ abſol-
uit Secūda ratio ē myſtica. temp⁹
eī illud ſignat tēpus veteris teſta-
mēti i q̄ adhuc ianua regni celeſtꝫ
clauſa erat ⁊ velamē legaliū adhuc
poſitū erat ſꝫ i paraſceue ⁊ ianua fu
it apta quātū ad ꝑcti ſolutionē ⁊ ve
lamē ia remota quantū ad myſterio
rū expoſitionē. Et tūc io verſ⁹ agy
os in aperto decantatur ⁊ cortine q̄
velabant altare penit⁹ remouenṫ.

¶ In die ſctō paſche. ¶ Ser. l.

Maria magdalene ⁊ maria iacobi et
ſalome emerṫ aroma-
ta ⁊c. Mar. vlti. pauci
ſūt q̄ amicū diligāt i vi
ta q fere oēs amicū diligūt ꝓpter ſua
nō ꝓpter ſe Eccl. vi. eſt amic⁹ ſocius
mēſe ⁊ nō ꝑmanebit in die neceſſi-
tatis. pauciores q̄ diligāt i morte i
mo ſepe filij parētib⁹ aduerſantur
qn̄ i morte volūt aliq ordiare. pau-
ciſſimi q̄ diligāt poſt mortē: q poſt
modicū tēpus amici obliuiſcūtur.
ps. Obliuioni dat⁹ ſū tanq̄ mortuus
a corde Iſte aūt ſctē mulieres xp̄m
dilexerṫ in vita: q ſequebātur eū ꝑ
dicātē. Luc. viij. ſequebaṫ eum ma
ria magdalēa ⁊ iohāna vxor chuze
ꝓcuratoris herodis ⁊ alie multe q̄
miniſtrabāt ei de facultatib⁹ ſuis.
Dilexerṫ in morte. q ſociauerūt ſe
ei i cruce pēdēti. io. xix. Stabat iux
ta crucē ieſu mṙ ei⁹ ⁊c. Dilexerṫ p⁹
mortē: io vnguēta pauerṫ vt corpus
ei⁹ inūgerēt. et hoc ē qḋ maria ma
gdalēa ⁊ iacobi ⁊ ſalome ⁊c. In hoc
igiṫ euāgelio de qb⁹ fit mētio. Primo
d ſctaꝝ mulieꝝ deuotiōe. Quaꝝ d
uotio ondiṫ quātū ad tria. primo quā
tū ad nūeꝝ ꝑſonaꝝ. deſcribunṫ eīm
tres .ſ. Maria magdalena: ⁊ maria
mṙ iacobi .ſ. minoris: ⁊ maria filia ſa
lōe. prīa xp̄o nihil atinebat niſi fide
⁊ deuotiōe. due ſeqn̄tes erāt ei⁹ ma
terte. vn̄ dr̄ Ex ioachi cleopha ſalo
me tres ānā marias q̄s habuit nu
xit ioſeph alpheo zebedeo vni⁹ hec
maṫ hec qttuor illa duoꝝ. Iūcta eīm
ioſeph: ſ. btā virgo fuit mṙ vni⁹ .ſ.
xp̄i. Iūcta alpheo fuit mṙ qttuor .ſ.
iacobi minoris ſymōis ⁊ iude ⁊ io-
ſeph. Iūcta zebedeo fuit mṙ duoꝝ.
ſ. iacobi maioris ⁊ iohānis euāgeli
ſte. Scḋo ondiṫ eaꝝ deuotio quātū
ad op⁹ deuotū: cū dr̄. Emerṫ aroma
ta .i. vnguēta aromatica cōſuetudo
ei erat iudeoꝝ vngē corpa mortuo
rū vt ꝯſeruarenṫ a fetore: ab incine
rōne ⁊ a v'miū corroſiōe. ſꝫ ille mulie
res erāt decepte q cū corp⁹ xp̄i deī
tate eēt ibalſamatū ſi ꝑ mile ānos
in ṫra iacuiſſet nō potuiſſet putre-
fieri nec icinerari nec inde vermes
gn̄ari. ps. Nō dabis ſanctū tuū vide-
re cor. ¶ Tertia ondiṫ eaꝝ deuotio
quātū ad opus feſtinū. cuꝫ dr̄. ¶ Et
valde māe. Eꝫ ſi erat valde mane q̄
modo iā ort⁹ erat ſol. dicēdū q ille
mulieres in ciuitate habitabant ſe
pulchrū autē ex ciuitatē erat valde
mane venerūt .i. venire icepeṙt ſed
iā ortus erat ſol qn̄ pueneṙt: Vl' ſol
dupliciṫ dr̄ ort⁹ vel quātū ad fulgo-
rē ſuū q̄ dr̄ aurora vl' quātū ad ſpaꝫ
ſuā. Primo modo ort⁹ erat ſol. Unde
dicit aug. Orto iā ſole .i. cū celū ab
oriētis pte iam albeſceret. vel nōie
ſolis xp̄s itelligiṫ q̄ dupliciter fuit
ortus ſcꝫ de matris vtero ꝑ natiui
tatē pcōſā. ⁊ de ſepulchro ꝑ reſurre
ctionē glorioſaꝫ. Eſt ḡ ſenſ⁹ valde

mane veniunt. ſʒ iã exorꝰ ſol. xp̄s
q̄ priꝰ fuerat ortꝰ natiuitate carnali
iã erat ortus natiuitate celeſti. Qđ
aūt dr̄ vna ſabatoꝝ itelligēdū ē p̄ria
die ſabbō. q̄ nūc dn̄ica dr̄ dies ei ali
ter a iudeis alit̄ a romãis alit̄ nota
tur ab eccl'ia. iudei ei nolant ip̄os
a ſabbato dicētes. p̄ma ſabbati ſe
cūda ſabbati ⁊ ſic de aliis. Et hoc ꝓ
pt̄ reuerētiã ſabbati in q̄ deꝰ requie-
uit: in q̄ opa ſua ꝑfecit ⁊ quē p̄ oībꝰ
ſc̄tificauit. Romãi noiant dies a
planetis ⁊ marie ab illo q̄ p̄ie hore
illiꝰ diei dn̄at. Et q̄r ſol dn̄at p̄ie ho
re diei dn̄at id illū diē vocabãt diem
ſolis ⁊ ſic de aliis. Diē aūt ſabbati
vocabãt diē ſatni: q̄r p̄ie hore illiꝰ
diei domiat ſaturnꝰ. Eccl'ia noiat
dies a ferñs dicēs. Feria ſc̄da. Fe-
ria t̄cia ⁊ ſic de aliis. Et ē idē feria
qđ ceſſatio. Uñ ãtiq̄ diē ſolēnē feri
am appellebãt q̄r ab ope ſeruili ceſ-
ſabat. vł dr̄ feria a feriēdis victimis
q̄r i diebꝰ feſtiuis ſacrificia offere-
bãt. Modo aūt eccleſia omnē diē ap
pellat feriã: q̄r oi tp̄e a vitiis ē ceſ
ſãdū vł dr̄ feria a fieri: q̄r oēs dies fa
cti ſūt ꝑ fiat ⁊ factū ē. p̄ dixit ⁊ fc̄tã
ſūt Gen̄. i. Fiat lux ⁊ facta ē lux. ⁊ fa
ctū ē veſpe. ⁊c. Sʒ quare beata v̄go
cū iſtis mulieribꝰ ad monumētum
nō venit dici pōt q̄ triplici de cauſa
P̄ria eſt q̄r nō potuiſſet ſuſtinere vi
dere ſepulchꝝ filii q̄n gladius do-
loris aīam eius ꝑforaſſet Secunda
eſt q̄r in paſceue ⁊ ſabato tantū ſe
maceraueraț ⁊ fleuerat q̄ p̄ nimia
debilitate ſuſtīere ſe nō valebat. vñ
ſc̄dm̄. Bern̄. oportuit q̄ de loco paſ
ſiōis iter manꝰ diſcipuloꝝ tanq̄ ſe
miuiua ad domum ꝓpriã deferret
Aug. Illa q̄ppe pia mat̄ imani do-
lore eiulãs ⁊ pectora delicata ꝯtū-
dēs: ita ip̄a viſcera omia fatigaue-
rat ⁊ mēbra vt iã ſēſu deficiēs vix
ꝑuenire potuiſſet ad xp̄i funꝰ. Ter
tia ē ſciebat q̄ xp̄s reſurrexerat et
q̄ i monumēto corpꝰ nō erat. et p̄e
credēdū ē q̄ ſibi iã apparuerat

quod tripliciter oñdi pōt. P̄rio per
auctoritatē. Seduliꝰ ei agēs de xp̄i
apparitiōe dicit. Semꝑ v̄go manēs
huiꝰ ſe viſibꝰ aſtãs. Luce palã dn̄s
priꝰ obtulit. Secūdo ꝑ romãe eccle
ſie approbatã ꝯſuetudinē. Sūmꝰ ei
pōtifex i die paſche ad ſc̄tãm mari
am maiorē: primã facit ſtationē per
hoc iuēs beate marie primã factã
fuiſſe apparitionē. Tertio ꝑ quãdã
moralē rōnē: xp̄s ei p̄cepit honora
patrē tuū ⁊ matrē tuã. Sʒ q̄lis ho-
nor eēt ſi aliq̄s de vltra mare veniēs
ꝑſonas extraneas p̄rio viſitaret et
matrē de ſua abſētia deſolatã vltio
viſitãdã accederet. Sic xp̄s m̄rem
nō m̄l'tū honoraſſet ſi p̄ꝰ alios ð ſua
reſurrectiōe letificaſſet ⁊ tādē m̄ri
deſolate appuiſſet. Sc̄do fit mētio
de monumēti clauſiōe ⁊ ap̄tiōe cū
dr̄. Quis reuoluet nobis lapidē. ⁊c.
Monumētū ei ſ̄plicit̄ clauſum erat.
ſcʒ grãdis lapidis ad oſtiū aduolu-
tiōe. ſigilli appoſitiōe ⁊ militū depu
tatiōe ⁊ idō m̄l'ieres nō ſꝑabãt ſe poſ
ſe itrare q̄r ⁊ lapidē tã grãdē remo
uere nō poſſēt ⁊ milites eas fuga-
rēt. ⁊ ſigillū p̄ſidis frãgere nō aude
rēt xp̄s aūt q̄ exiuit ð clauſo vt̄o ma
tris ⁊ q̄ itrauit ad diſcip̄l'os ianuis
clauſis ip̄e de ſepulchro exiuit ſal-
uis ſigillis. dr̄ i hyſtoria ſcolaſtica
q̄ ãno dn̄i. M. cxx. cuidã monacho
ſc̄ti Laurētii extra muros miranti
de cigulo ſuo de q̄ cīctꝰ erat iſoluto
⁊ ꝓiecto aīi eiꝰ vox i aere facta ē ſic
potuit xp̄s clauſo ꝓdire ſepulchro
Tertio fit mētio de ãgelica viſiōe
cū dicitur. Uidert iuuenē ⁊c. vbi de
ſcribit̄ q̄tū ad quattuor. p̄rio q̄tum
adſitū cū dr̄. Sedētē in dextris Gre
go. Quid ꝑ ſiniſtrã niſi vita p̄ſens
Quid per dexterã niſi vita perpe-
tua deſignat̄. Q̄r ḡ redēptor noſter
iã preſentis vite corruptionē tran-
ſierat recte ãgelꝰ q̄ nūciare eiꝰ ꝑhē
nē vitã venerat i dextera ſedebat.
Sc̄do q̄tū ad habitū: cū dr̄. cooper
tus ſtolla cãdida. Seuerinꝰ. Stola

iſta nō ē ex mortali vellere ſʒ ex vi
tali. virtute ſplēdēs celeſti lumiē nō
terreno colore: dicēte propheta. a
mict⁹ luie ſicut veſtimēto et de iuſtis
dr̄ tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol. greg.
Stola cādida coopt⁹ appuit qr feſti
uitatē nr̄e gaudia nūciauit. cādor ei
veſtis ſplēdorē denūciat nr̄e feſti=
uitatis Mathe⁹ aūt dicit q̄ aſpect⁹
ei⁹ erat ſicut fulgur ⁊ veſtimēta ei⁹
ſicut nix fulgur eſt de celo: nix de
tra. ¶ Per qḋ dat̄ itelligi q̄ i xp̄i re
ſurrectiōe t̄rēis celeſtia ſūt ꝯiūcta
Scḋʒ aūt Greg. i fulgure t̄ror timo
ris ē i niue blādimētū cādoris p qḋ
dat̄ itelligi q̄ xp̄s i iudicio t̄ribilis
erit pctōrib⁹: ⁊ blād⁹ iuſtis. Tertio q̄n
tū ad etatē cū dr̄. viderūt iuuenē ad
[...]ūdū q̄ oēs i etate iuuenili re ſur
[...]⁹. Seuerin⁹. viderūt iuuenē vt
[...]erēt nr̄e reſurrectiōis etatem
[...] neſcit reſurrectio ſenectutē: vbi
[...] ⁊ mori neſcit ibi etas nec ad
[...]tit d̄trimēta nec idiget icremē
[...]. vñ iuuenē nō ſenē nō iſātē ſʒ iocū
dā viderūt etatē. Quarta q̄tū ad lo
cutionē. Allocut⁹ eſt ei mlieres tri
plicit. Nā p̄mo eas ꝯfortauit dicēs
Nolite expaueſcere: Sicut dicit. ij.
Corith. xi. Sathanas trāſfigurat
ſe i āgelū lucis In hoc tn̄ bon⁹ āge
l⁹ a malo diſcernit: qr bon⁹ āgel⁹ in
pricipio t̄reret ex ſuo fulgore: i me
dio cōfortat ex ſua alocutiōe in fine
letificat ex ſua iocūda viſiōe. Propo
ſitum vero mali āgeli ē i pricipio ex
ſua apparitiōe terrere multū: i me
dio ex ſua alocutiōe terrere magis
in fine ex ſua horribilitate ⁊ viſiōe
t̄rere maxie. Secūdo ipas ꝯforta=
tas de reſurrectiōe certificatas ad
apoſtolos deſtinauit dicēs. ite dici
te diſcipulis ei⁹ ⁊ petro. ⁊c. Petrū
aūt ſolūmō nominauit triplici de cā
Unā aſſignat Greg. dicēs. Petrum
vocat ex nomie ne deſperet ex ne=
gatiōe Si em̄ nominati eum nō ex
primeret q̄ magiſtrū negauerat ve
nire iter diſcipl'os nō auderet. Alia
ratio. iō ſpēalit̄ dt̄ petro. qr idign̄
ſe iudicabat diſcipulatu dū ter ne=
gauit mgr̄ʒ. ſʒ pctā nō nocēt q̄ nō pla
cēt Scḋa cā ē vt āgel⁹ ſibi tāq̄ ſūmo
pōtifici deferret. Si em̄ q̄s pape et
collegio cardinaliū lr̄as mitteret
papā nolati exprimeret cardiales
i generali ꝯferret Angel⁹ igr̄ nolā
ti expſſit petrū tāq̄ pōtificē ſūmū
diſcipulos aūt gn̄alit̄ tāq̄ collegiū.
tertia cā ē qr petr⁹ iterpretat̄ agno
ſcēs p qḋ dat̄ itelligi q̄ illi xp̄ʒ iue=
niūt q̄ deū ⁊ ſe t̄acit̄ agnoſcūt Ter
tio xp̄i appitionē ⁊ viſionē per eas
apl'is p̄dicit cū ait. precedet vos i ga
lileā. appitio aūt facta in galilea lʒ
fuerit occulta tn̄ ꝓpt̄ miſteriū ſpā
lit̄ nominat̄ Galilea q̄ iterp̄tatur
trāſmigratio. xp̄s dū eēt i hac vita
mortali triplicē defectū patiebat̄.
vnū q̄tū ad corp⁹ ſcʒ mortalitatem
Aliū q̄tū ad aīaʒ. ſ. paſſibilitatem.
Tertiū q̄tū ad vtrūq̄ ſcʒ multipli=
cē miſeriā ⁊ pēalitatē: ſʒ i reſurre=
ctiōe facta ē trāſmigratio. Siq̄dē
trāſmigrauit corp⁹ de mortalitate
ad imortalitatē. Aīa de paſſibilita
te ad ipaſſibilitatem. corp⁹ ⁊ aīa de
miſeria ⁊ penalitate ad eternā gl'ie
felicitatē. de his trib⁹ dicit. leo pa
pa. poſt paſſionē xp̄i ruptis vīcu=
lis mortis ifirmitas i v̄tutē: morta=
litas i etn̄itatē: ⁊ ꝯtumelia trāſiuit
i gloriā. ⁊c. ¶ Ser. ſecūdus.

IEſum queri=
tis nazarenū crucifixū
reſurrexit nō ē hic. Xp̄s
in vita ſua nobilē ſocietatē habuit
ſcʒ apl'os ⁊ quaſdā ſctās mulieres
hoꝝ aūt tpe paſſiōis quidā ab eo
receſſerūt: ⁊ q̄tū ad corporalē aſſo=
ciationē: ⁊ q̄tū ad fidē: ⁊ q̄tum ad
amorē ſicut iudas: alij q̄tū ad cor
poralem aſſociationē ⁊ fidē ſʒ nō q̄tū
ad amorē ſicut ceteri apoſtoli q̄ eo
relicto fugerūt ⁊ fidē pdiderūt ſed
nō amorē. alij q̄tū ad fidē ſʒ nō ad aſ
ſociationē nec amorē ſicut ſctē mu

lieres q̄ iuxta crucē ſtabāt: ⁊ ipſum m
etiaꝫ de ſūctū amabant. virgo aūt
beata a filio nūꝙ̄ receſſit nec q̄ ad
aſſociationē: q: iuxta cruceꝫ imobi
lis ſtetit: nec q̄ ad fidē ipſaꝫ retinu
it. Nec quo ad mortē, q: ipſum ꝑpe
tuo amore dilexit Iſtud repſentat
in q̄ndeci candelis q̄ in matutinis
paulatī extiguunt. Et repñtant. xi
aplos ⁊. iij. marias q̄ oēs in paſſiōe
xp̄i q̄ ad lumē fidei fuerunt extīcti.
Una tamē candela ſeruat inextīcta
q̄ repſentat ꝟginē mariaꝫ in q̄ lux
fide nūꝙ̄ fuit extīcta. Quis aūt mu
lieres iſte fidē amiſiſſent ꝓpt amo
rē tñ ⁊ deuotionē ip̄m q̄rebāt ⁊ cor
pꝰ eiꝰ vngere volebāt. iō dixit eis an
gelꝰ. Ieſū q̄ritꝭ nazarenū. ⁊c. In q̄
bus ꝟbis tria oñdunt. p̄mo q̄ i mu
lieribꝰ fuit magna ſtudioſitas cū dr̄
ieſuꝫ q̄ritis. circa qđ tria ſunt vidē
da. Primo q̄re ꝑ certis mulieribꝰ iſte
ſole venerīt. Et dicēdū q̄ ꝓpt multa
bñficia ille xp̄o plus ceteris tene
bant. Nā de magdalēa ſeptē demo
nia eiecit marthā ſororē ſuā a flu
xu ſāguis liberauit fratrē ſuū laza
rū q̄triduanū ſuſcitauit: ⁊ eā ſp dul
cit excuſauit ſcꝫ apđ phariſeū q̄ di
cebat eā imūdā ⁊ apud ſororē q̄ dice
bat ipaꝫ ocioſaꝫ ⁊ apud iudā q̄ dice
bat eā p̄digā. Scđa maria. ſ. mr̄ ia
cobi mīorꝭ ei mr̄ū tenebat. Tū q:
nepos ſuꝰ erat. tū q: tres filios ſu
os ſ. iacobū ſymonē ⁊ iudā cardia
les. i. apoſtolos fecerat. Tertia. ſ. fi
lia ſalōe ei ſīr m̄rū tenebat. Tū q:
nepos ſuꝰ erat. tū q: duos filios ſu
os. ſ. iacobū ⁊ iohānē aplos fecerat
Scđo vidēdū ē q̄re iſtī tres venerīt.
Et dr̄m q̄ ꝓpt q̄ttuor cāſ. p̄mo ꝓpt
maiorē teſtimōii firmitatē: vt i ore
duoꝝ vl̄ triū teſtiuꝫ ſtaret oē ꝟbuꝫ.
Scđo ꝓpt decētiā ⁊ honeſtatē De
cet ei matronas ire bñā ſocietas.
Tertio ꝓpt myſticā ſigtionē vt ex
hoc det īelligi q̄ illi ad xp̄m veni
unt q̄ habēt fidē: caritatē ⁊ bōa opa
Quarto ꝓpt ꝯmēdādā ꝑuigatio nē

Tutiꝰ ē ei ſeruire deo i ſocietate bo
na q̄ꝫ i ſingł̄aritate. eccl̄. iiij. Meliꝰ
ē duos ſimł̄ eē q̄ꝫ vnū ⁊c. Tales eñ
merito ſocietatꝫ aliq̄ñ liberantur a
malo culpe ꝑpetrare. Iō ſubdit. Si
vnꝰ ceciderit ab alio fulcet. aliq̄ñ a
malo culpe ꝑpetrāde iō ſubdit Si
q̄ſꝙ̄ p̄ualuerit aduerſꝰ aliū duo reſi
ſtēt ei aliq̄ñ mutuo ſe accēdūt in a
morē dei. iō ſubdit. Si dormierint
duo fouebūt mutuo. vnꝰ q̄mō cale
fiet aliq̄ñ ꝓtegunt a tētatiōibꝰ dya
boli. vñ dr̄. eccl̄. iiij. Funiculꝰ tplex
difficile rūpit. dyabolꝰ ei nō pōt rū
pere ſeruos dei ſīm ꝯgregatos q:
ñ pōt iuadere niſi ſolos. iuxta illud.
i. Reg. xvij. Eli gite vobis virū ⁊ de
ſcēdat ad ſingulare certamē. tertio
vidēdū ē ꝓpt q̄đ venerīt: vt ſcꝫ vnge
rent eiꝰ corpꝰ. Iā prius magdalena
vnxerat pedes eius: vt habet Luc.
vij. Unxerat caput eiꝰ: vt hētur ma
th. xxvi. Modo ip̄a cū aliis volebat
vngere corpꝰ eiꝰ ꝑ q̄ ſignificat tri
plex vnguētū ſpūale quod diſtiguit
Bern. ſr̄ Cañ. ſ. ꝯtritiōis deuotiōis
⁊ ꝯpaſſiōis. Species vnguēti ꝯtri
tiōis vt idē dicit ſunt pctā ꝓpa. ſpe
cies vnguēti deuotionis ſunt dei be
neficia. ſpecies vnguēti ꝯpaſſionis
ſunt ꝓximoꝝ calamitates ⁊ irroga
ta ſupplicia. Tunc igit cū magda
lena pedes xp̄i vngimus ⁊ lachry
mas fundimꝰ cū de pctis nr̄is dole
mꝰ. Tūc caput t inūgimꝰ qñ de eius
bñficiis ſibi gr̄as exhibemus Gra
tiaꝝ ei actio ip̄ꝫ letificat: ⁊ q̄dāmō
īpiguat. ꝑ. Impiguaſti ī oleo caput
meuꝫ Tūc corpꝰ eiꝰ mortuū ſungi
mꝰ qñ afflictos ⁊ pene mortuos oleo
ꝯpaſſiōis ⁊ mīe delinimꝰ. ſcđo i xp̄o
fuit feſtiua iocūditas: cū dr̄ nazare
nū: q̄ īterpretat floridꝰ. In ſua ei re
ſurrectiōe oīa florēt ⁊ gaudēt. Iux
ta illud. Dies venit magna in qua
refloret oīa. gauiſe ſūt oēs creatu
re ſcꝫ ſupiores: ſicut ſol q̄ maiori lu
ce reſplēduit. maximꝰ. in reſurre
ctiōe xp̄i elemēta oīa gloriant. nā

ſolē ip̄z arbitror ī hac die ſolito cla
riorē. Neceſſe ei ē vt ſol in ei⁹ reſur
rectiōe gaudeat: q̄ in ei⁹ paſſiōe ꝯdo
luit. Cū aūt tūc ſol maiorē q̄̄ vnq̄
hūit paſſus eſt obſcuritatē in ſignuz
triſtitie: q: credit q: tūc fuerit vl'is
eclypſis. Jō nūc maiorē deberet re=
cipe claritatē in ſignuz letitie. Se=
cūdo gauiſe ſunt creatē inferiores:
.i. p̄res q̄ erāt i lymbo. Ualde gaude
ret ſi q̄s de carcere ſarracenoꝝ eua
deret. Mltū igr̄ gauiſi fuert̄ qn̄ fue
rūt educti de carcere tenebroſo vbi
diuina viſiōe carebāt. De carcere
horrēdo vbi dēonū ſocietatē hēbāt.
De carcere ignominioſo: q: ſub tra
ī lacu iacebāt. de carcere tā lōgo q:
ꝑ mlta milia ānoꝝ ibi remāſerant.
Eſa. xxxv. Gaudiū ⁊ leticiā obtine
būt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Habuert̄
ei gaudiū q: aſſecuti ſunt diuīe vi=
ſiōis aſpectū. habuert̄ leticiā: q: eua
ſerūt tā horribile ꝯſortiū. Fugit ab
eis dolor quē hēbāt ꝑ ꝑ locū tā igno
minioſuz. ⁊ gemit⁹ quez hēbāt ꝓpt̄
carcerē tā diuturnū. Si aūt q̄rat vbi
ſcti de inferno educti fuert̄ vſq̄ ad
aſcēſionē dn̄i: ip̄e de⁹ nouit q̄ eos e=
duxit. vel ſic dr̄ cū dn̄o fuert̄ i extre
mis marꝫ. i. ſup ā̄pliſſimos fines or
bis. Ul' forte fuert̄ in ꝑadiſo treſtri
vbi nunc eſt enoch ⁊ helyas. Tertio
gauiſe ſunt creatē medie. i. homīes
poſt aūt q̄dā erāt p̄teriti. i. mortui.
Jſtis fuit reſurrectio ī viuificationē
Mat. xxvii. Mlta ſctōꝝ corpa q̄ dor
mierāt reſurrexert̄. alij erāt p̄ntes ⁊
viui. Jſtis fuit ī iuſtificationē. Ro.
iiii. Tradit⁹ ē ꝑꝑ delicta nr̄a ⁊ reſur
rexit ꝓp iuſtificationem nr̄am. Alij
ſunt futuri ⁊ naſcituri. Jſtis fuit ad
illuminationē. Jo. i. Jlluīat oēꝫ ho
minē venientēz in hūc mundū. Maxi
mus in ſermōe de reſurrectiōe. Le=
temur ī hac die q̄: viuos circūfulget
⁊ mortuos viuificat ⁊ vētos illuſat.
Cōiūgit aūt āgel'iſta duo noīa. ſ. na
zarenū ⁊ crucifixū ad innuēdū q̄ qui
vult florē ī glīa crucifigat ſe ī pnīa

Filij ei iſrl' agnū cū lactucis agreſti
bus cōedert̄ ⁊ diſcipli xp̄o piſcē aſſū
cū fauo mellis dedert̄ ⁊ magi xp̄z cū
maria īuenert̄. Qui ei vult ꝑuenire
ad eſuz agni celeſtis aſſumat lactu
cas amare ꝯtritiōis. Qui vult ꝑfrui
celeſti dulcedine aſſetur igne pnīe.
Qui īuenire ieſuz vult in gl'ia hēat
ſecuz pnīaz amarā. ¶ Tertio ponit
reſurgētis felicitas cuz dr̄. Reſurre
xit nō ē hic. Nō erat ei ibi tāq̄ mor
tu⁹ q: iā reſurrexerat gl'ioſ⁹. Notan
dū aūt q: ei⁹ reſurrectio ē figura nr̄e
reſurrectōis ſpūalis: q: ſicut xp̄s ve
locit̄ reſurrexit: ſic ⁊ nos ad deū ve=
locit̄ ꝯuertamur. Dēm⁹ aūt ad deuz
ꝯuerti ī iuuētute q: talis ꝯuerſio hꝫ
facilitatē tales ei ſūt ſicut mollis ce
ra q: de facili ad bonū deducunt̄. p̄.
Factū ē cor meuz tāq̄ cera liq̄ſcens.
Sūt ſicut recēs teſta: q: ī bono odo=
re vſq̄ ī ſenectutē ꝯſeruāt̄. puer. xxij
Adoleſcēs iuxta viā ſuā: ⁊ cuz ſenue
rit nō recedet ab ea. Sunt ſicut gra
cilis vgula: q: de facili ad bonuz fle
ctūt̄. p̄. Quoꝝ filij ſicut nouelle plā
tatiōes ī iuuētute ſua. Nō dēm⁹ aūt
nr̄az ꝯuerſionē differre: nec vſq̄ ad
ſenectutē nec vſq̄ ad mortē nec vſq̄
poſt mortē. ¶ P̄rio nō dēm⁹ eā differ
re vſq̄ ad ſenectutē: q: talis ꝯuerſio
hꝫ difficultatē. Difficile ei ꝯuertit̄ q̄
ī pctō īueterat̄. vn̄ poſtq̄ ꝓpha dixit
in ꝑſona iuuenuz. Factū ē cor meuz
tāq̄ cera liq̄ſcēs. Subdit ī ꝑſona ſe
nuz. Aruit tāq̄ teſta vt⁹ mea ⁊c. Ta
les ei ī malo indurant̄ ab hūore gr̄e
exiccant̄. Jō eīn dt. Aruit tāq̄ teſta
vt⁹ mea. Et vix aut nūq̄ ve re ꝯfitent̄
Jō ſubdit. Et ligua mea adheſit fau
cib⁹ meis. Et ſepe ī pctis ſuis moriū
tur. Jō ēt ſubdit. Et ī puluerē mortꝭ
deduxiſti me. ¶ Scdo ei nō dēmus
nr̄az ꝯuerſionē differre vſq̄ ad mor
tē q: tal' ꝯuerſio hꝫ dubietatē aug.
in lib. ſ. omel' Fidelis bn̄ viuens ſe
cur⁹ hinc exit: baptizat⁹ ad horā ſe=
curus hinc exit: agēs penitētiā ad
vltimū ⁊ recōciliat⁹ ſi ſecurus hinc

exit ego nō ſuz ſecurus pniam dare
poſſuz ſecuritatē dare nō poſſuz. Nū
quid dico dānabit: ſz nō dico ſalua=
bit. vis de dubio liberari age pniā
dū ſanꝰ es ⁊ ſecurus es qꝛ pniaz egi
ſti eo tēpe quo peccare potuiſti. Si
aūt vis agere pniam qn̄ peccare nō
potes pctā te dimiſerūt nō tu illa ꝙ
tene certuz ⁊ dimitte incertū. Idō au
tem ſctūs Aug. dubitat de pnīa illo
rum qui penitent in extremis: quia
tunc quidā penitēt tm̄ timore pene
quidā amore iuſticie qdā ꝯſideratio
ne vtriuſqꝫ cāe. Et tales ī extremis
cōſtituti videntur potiꝰ penitere ti=
more pene ꝙ̄ amore iuſticie. idō eoꝝ
pnīa dubia eſſe dr. Tertio nō dēmꝰ
differre nr̄am cōuerſionē poſt mor=
tē: qꝛ talis ꝯuerſio hꝫ īpoſſibilitatē
Talibꝰ em̄ dicit dn̄s: puerb. j. Uoca
ui ⁊ renuiſtis. Et īfra Ego quoqꝫ ī i
teritu vr̄o ridebo et ſubſanabo vos
cū vobis quod timebatꝭ aduenerit.
Tunc inuocabunt me ⁊ nō exaudiā
mane ꝯſurgēt ⁊ nō īuenīēt me ⁊c. In
uenient qdā dānati deum ⁊ nō inue
nient. Deꝰ em̄ eſt in mūdo p miaz: ī
celo p gl̄iaz: in inferno p iuſticiam.
Nō poterūt igr̄ ipm̄ inuenire vt miſe
ratorē: qꝛ hoc mō īuenit ī mūdo nec
vt gl̄ificatorē: qꝛ hoc mō īuenit ī ce
lo: ſz vt iudicē ⁊ tortorē: qꝛ hoc mō ē
in inferno. In hoꝝ ſignificationem
xp̄s poſt reſurrectionē q̄druplici tē
pore ē q̄ſitꝰ. ¶ Pꝛio ī mane ab iſtis
mulieribus q̄ de facili eū inuenerūt p
mane aūt inuētꝰ ſignificat. ¶ Scd̄o
in veſpe a duobꝰ diſcipl'is eūtibꝰ in
emaus q̄ tarde ⁊ difficilit īuenerūt.
vn̄ dixit eis. o ſtulti ⁊ tardi corde ad
credēdū ⁊c. p veſp aūt ſenectꝰ accipi
tur. ¶ Tertio in ſero a diſcipl'is cō=
gregatꝭ q̄ dubitauerūt credētes ipm̄
eē ſpm̄ Luc. vl. Per ſero aūt q̄ ē vltia
ps diei mors intelligit. ¶ Quarto a
militibꝰ ad cuſtodiā noctis deputa
tis q̄nūqꝫ īuenire potuerūt. p noctem
autem ſign̄atur obſcuritas inferna
lis. ¶ Sermo. iij. de eodem.

ITe dicite

diſcipl'is eiꝰ ⁊ petro: qꝛ
p̄cedet vos ī galileaz.
Prima mulier fuit me
dia int̄ ſerpētē ⁊ hoīem
trahēs ipz ad pditionē. Scd̄a mlier
ſcz btā vgo fuit media int̄ deū ⁊ ge=
nꝰ hūanū faciēs nr̄az recōciliationē
Iſte aūt mlieres fuerūt medie inter
āgelū ⁊ apl'os ānūciātes eis nr̄az ſal
uationē. Iā nō pōt hō ꝯqueri de mu
liere: qꝛ ſi pma dānauit. ſcd̄a ſalua=
uit: tertia nūciauit. Si pma fuit cā
mortꝭ nr̄e. Secūda fuit cā vite. Ter
tia fuit nunciatrix ſalutꝭ etne. Et idō
angelus iſtas mlieres fecit nūcias
reſurrectiōis dn̄ice dicēs. Ite dicite
diſcipulis eiꝰ ⁊ petro ⁊c. Circa iſta ȝ
aūt reſurrectionē xp̄i q̄ttuoꝛ cōſi=
derare poſſumꝰ q̄ ēt circa ſpūalē re
ſurrectionē ſilr̄ ꝯſiderare valemꝰ. ſ.
velocitatē: vacitatē: ptātē ⁊ integri
tatē. Pꝛio nāqꝫ reſurrexit velocit qꝛ
die t̄tia: ſic ⁊ nos ſaltē die t̄tia inſur
gamꝰ. Tres dies ſūt p̄aua delecta
tio ꝯſenſꝰ ⁊ opꝰ. Qui nō reſurgit a de
lectatōe vel ꝯſenſu: ſaltez reſurgat
ab ope: ⁊ hoc eſt reſurgere t̄tia die
Quarta ē ꝯſuetudo: ⁊ ab iſta cū diffi
cultate reſurgit. Iſtud ſign̄atū ē ēt
in tribꝰ mortuis q̄s xp̄s reſuſcitauit
Nā de facili reſuſcitauit puellā ī do
mo vt hr̄ Mat. ix. de facili ſuſcita=
uit adoleſcentē delatū extra domū:
vt hr̄ luc. vij. Lazaꝝ aūt q̄triduanū
cuz difficultate ſuſcitare voluit. ſ. cū
ſui turbatiōe: cū ōrone: cū lachꝛima
tiōe: cuz clamore: vt hr̄ Ioh. xi. tūc
moꝛtuus eſt ī domo qn̄ pctm̄ adhuc
eſt in aīa: aut p delectationez aut p
cōſenſum. Tūc moꝛtuꝰ deferl extra
domū qn̄ pctm̄ exteriꝰ exit in actuz
Tales igitur de facili ſuſcitari pn̄t.
Tunc moꝛtuꝰ eſt q̄triduanꝰ qn̄ p lō=
gā cōſuetudinē in pctō eſt inuetera
tus. Tales vix aut nunqꝫ ſuſcitātur
niſi deꝰ manū ſue pietatis apponat
¶ Scd̄o reſurrexit veracit in coꝛpo

ve ſ.⁊ in aīa:⁊ ꝙ hō ꝟacit̄ viuat duo
ſunt ſigna.ſ.ſēſus ⁊ mot⁹.Spūs qdē
cōiūgitur corpori aliqñ q̄tū ad mo
tū:ſ; nō q̄tū ad ſēſū:ſicut qñ ſpūs bo
n⁹ vł mal⁹ aliqđ corp⁹ aſſumit ꝯiun
ct⁹ eſt corpi q̄tū ad motū:q: ſpūs mo
uet ipſ; de loco ad locū ⁊ mēbra ipi⁹
corpis:ſ; nō q̄tū ad ſēſū: q: ꝑ illud
corp⁹ nō videt nec audit nec odorat
nec ſapit nec ſentit:⁊ ꝟe illud corp⁹
nō eſt viuū. Aliqñ cōiūgit̄ q̄tū ad ſē
ſum ⁊ nō q̄tū ad motū ſicut đt aug.
ꝙ ſpūs mali ſūt ꝯiūcti igni īfernali
nō dātes illi motū ſ; recipientes ab
illo igne ſēſū:⁊ illud corp⁹ ſilr nō eſt
viuū. Aliqñ ꝯiūgit̄ q̄tū ad ſēſū ⁊ mo
tū:ſicut aīa ꝯiūcta eſt corpi organi
co:qđ qdē mouet ad ſuas opatiōes
⁊ i eo ſentit ꝑ ſenſus corpeos:⁊ tale
corp⁹ eſt viuū. Eſt tñ aliqđ corp⁹ qđ
oīno caret ſenſu ⁊ motu ſicut lapis
qui nec ſētit nec ꝑ ſe mouet̄ niſi ab
alio moueat̄. Sic igr̄ xp̄us oſtdit ꝙ
corp⁹ ſuū ꝟe viuebat:q: ſpūs ſu⁹ cor
pori ꝯiūct⁹ erat q̄tū ad motū:q: mo
uebat ipſ; mō vſq; ad monumētū mō
apparēdo mulierib⁹ mō vſq; i caſtel
lū emaus mō vſq; ad diſcipł'os clau
ſos i hierłm:mō de hierłm vſq; i ga
lileā mō de galilea vſq; i mōtē oliue
ti:mō a mōte oliueti vſq; i celū. Cō
iunct⁹ ēt erat q̄tū ad ſēſum:q: vide
bat audiebat ⁊ comedebat. In co=
meſtiōe tñ q̄ttuor ſūt.ſ.maſticatio:
traiectio:digeſtio ⁊ diriuatio. q̄tū
ad iſta q̄ttuor xp̄s añ paſſionē vere
comedebat poſt reſurrectionē autē
nō comedebat q̄tū ad duo. Prio q:
⁊ cibū maſticabat ⁊ i corp⁹ traīcie=
bat:ſ; non q̄tū ad duo ſequētia q:
nec cibū in ſtomacho digerebat nec
ad mēbra diriuabat qđ ꝗ de illo ci=
bo fiebat. pōt dici ꝙ ꝟtute diuīa ab
ſumebat̄ ſicut aqua immiſſa i igne ab
ſumit̄ ab igne. vñ dicit glo. Lu. vlt.
Mādūcauit ptāte non neceſſitate.
Alit̄ eñi abſorbet terra aquā ſitiēs
alit̄ radi⁹ ſolis cādēs. Illa īdigētia
ille ptāte. Si q̄s igr̄ vult ſcire vtrū
a pctō ſit reſuſcitat⁹ ⁊ veracit̄ viuat
videat ſi habeat ſēſum ⁊ motū. Sūt
ei q̄ habēt ſēſum.i.fidē recte đ deo
ſētiētes:ſ; nō hñt motū.ſ.ſe ꝑ bona
opa exercitātes ſicut mali xp̄iani:
Iſti nō ſunt viui:ſed mortui q: ſicut
đr. Ia.ij. Fides ſine opib⁹ mortua ē
Alij ſūt q̄ nō ſenſum q: de deo recte
nō ſentiūt:videt̄ tñ hr̄e motū q: ali
qua de gn̄e bonoꝝ faciūt ſicut here
tici. Iſti ēt ſunt mortui q̄uis aliqb⁹
videāt̄ viui. Apo.iij. Scio opa tua
q: nomē habes ꝙ viuas ⁊ mortuus
es. Alij ſūt qui hñt ſēſū fidei rectū
⁊ motū odoratiōis bone: ſicut boni
xp̄iani:iſti veraciter ſurrexerūt ⁊ vi
uūt. Tytū.ij. Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie vi
uam⁹ i hoc ſclo. Iſti eñi viuunt pie
q̄tū ad deū. Sobrie q̄tū ad ſeipſos:
iuſte q̄tū ad ꝓximos. Alij ſunt qui
nec hñt ſēſū nec motū:ſicut ſūt ple
riq; qui falſo noīe dr̄ xp̄iani q̄ nec
de futura vita hñt fidē nec ꝑ bona
opa ſe mouent ſimiles lapidibus ⁊
ſtatuꝫ q̄ nec ſētiūt nec ſe mouēt ꝑs.
Simulachra gētiū argētū ⁊ aurū.
Os hñt ⁊ nō loquētur ⁊c. Tertio re
ſurrexit potēter virtute ꝓpa. Inue
nim⁹ aliqñ ꝙ viu⁹ ſuſciat mortuum
ſicut petr⁹ thabitā. vt hr̄. Act.x. ali
qñ mortu⁹ ſuſcitauit mortuū ſicut
corp⁹ helyſei ſuſcitauit quēdā defun
ctū in ſepulchro ſuo. Ut habet̄.iiij.
Reg.xiij. Sed nuſq; inuenitur ꝙ alī
quis ſuſcitauerit ſeipſum. Xp̄s aūt
viu⁹ ſuſcitauit mortuū:ſicut Lazaꝝ.
Et mortu⁹ ſuſcitauit mortuos: q: in
ſua paſſione multa corpora ſancto=
rum qui dormierāt ſurrexerūt:⁊ mor
tu⁹ ſuſcitauit ſeipm̄:iuxta illud Io.
ij. Soluite templum hoc:⁊ in trib⁹
dieb⁹ excitabo illud. ¶ Per hoc dat̄
intelligi ꝙ ſancti viri qui ſunt viui
poſſunt ſuſcitare mortuos in pctīs.
Mortui aūt nec ſe nec alios ſuſcita
re poſſunt. Si eñi carbones viui po
nant̄ cū viuis:mutuo ſe inflāmant
amplius. Si autē carbones viui po
nant̄ cum mortuis eos accendunt ⁊

viuificāt. Si aūt mortui ponant̄ cū
mortuis amplꝰ ſe denigrāt. Nam ſi
bōi morātur cū bōis i amore dei am
plꝰ ſe inflāmāt. Unꝰ ei ab alio diſcit
patiētiā ab alio tēperantiā ab alio
humilitatē ab alio pietatē: ꝛ ſic de
aliis. ꝓu. xxvii. Ferrū ferro acuit̄ et
hō exacuit faciē amici ſui. Si vo bōi
morātur cū malꝭ ipos ſepe viuificāt
ꝛ iſlāmāt mō ꝑ ignita vba: mō ꝑ igni
ta exēpla mō ꝑ ignita merita mō ꝑ
ignita deſideria. ꝓ. Carbōes ſuccēſi
ſūt ab eis Ro. xii. ſi eſurierit īimicꝰ
tuꝰ ciba illū: ſi ſitit potū da illi. hoc
ei faciēs carbōes cōgeres ſup caput
eiꝰ: inimicꝰ nr̄ eſt pctōr inq̄ꝫtū pctōr
quē tunc paſcimꝰ qn̄ ſacra doctrina
ipꝫ reficimꝰ. Tūc potamꝰ qn̄ ꝑ nr̄as
oratiōes vinū ſcti ſpūs ſibi ꝓpinamꝰ
Et tūc carbōes ſup caput eiꝰ cōgeri
mꝰ qn̄ ipꝫ dei amore accēdimꝰ: ſi ve
ro mali morātur cū malis tūc āplꝰ
ſe deprauāt. Oſee. iiii. Sāguis ſāgui
nē tetigit: tūc ei ſāguis ſa. tāgit qn̄
vnꝰ pctōr aliū īficit. quarto ſurrexit
itegralr̄ quare itegralr̄ q: depoſita
oī miſeria. Nichil ei i eo fuit qꝺ gl̄i
ficatū nō fuerit ſic ꝛ nos itegralr̄ re
ſurgamꝰ vt nichil i nobis remaneat
quod a pctō nō reſurgat: i hoīe q̄dē
ſunt potētia itellectiua affectiua et
opatiua. Sūt igr̄ q̄ intellectiuā dāt
deo mēoratiuā pctō affectiua mūdo
ꝛ opatiuā diabolo. In talibꝰ tres ꝑ-
tes ſūt mortue: quarta viua: ꝛ iō re-
gularit̄ nō reſurgūt viuūt ei q̄ꝫtū ad
itellectiuā: q: iſtā ꝫ dāt deo ꝑ fidē. ta
lit̄ ēt viuūt demōes. Iac. ii. tu credis
qm̄ vnꝰ ē deꝰ ꝛ bn̄ facis ꝛ hoc demōes
credūt ꝛ cōtremiſcūt. Sūt aūt mor
tui q̄ mēoratiuā dāt pctis de aliis q̄
bꝰ imūdiciis ꝛ iuriis ꝛ carnalitatibꝰ
ſeuiꝰ me lo:ātes ſitiēs illis q̄ dixerūt.
nūer. xi. Recordamur piſciū q̄s cōe
debamꝰ i egypto i mētē nobis veni
unt cucumeres ꝛ pepōes porri cepe
ꝛ allia. affectiuā ēt dāt mūdo aman
tes diuitias delitias ꝛ hōres: cū di-
cat. i. io. ii. Nolite diligē mūdū neqꝫ

ca q̄ i mūdo ſūt ꝛc. Opatiuā ēt dant
diabolo: q: faciūt opa diabolo placi
ta ꝛ grata. Io. viii. vos faciťꝫ opa pa
tris vr̄i: ille hōicida erat ab iitio ꝛ i
vitate nō ſtetit: q: vitas nō ē in eo.
Cū loqt̄ mēdaciū ex ꝓpo loqt̄. Sap.
ii. īuidia diaboli mors itroiuit in or
bē trarū Iob. xli. ipſe rex ē ſup oēs
filios ſupbie. Ex qbꝰ vbis hēt̄ur q̄
opa diaboli ſūt occidere: mēdacia
dicere: iuideř ꝛ ſupbire: ꝛ iō q̄ talia
opa agūt: opa diabolica faciūt. vt ḡ
hō itegralr̄ reſurgat oꝫ q̄ deo totū
cor ſuū tribuat: vt. ſ. viuat i itellecti
ua i deū veracit̄ credēdo. viuat i me
moratiua xp̄i paſſionē ꝛ dei bn̄ficia
mēorit̄ retinēdo. Uiuat i affectiua
dū ſup oia diligēdo. viuat i opatiua
pietatꝫ opa faciēdo. ꝛ ſic integralr̄
reſurgat ꝛc. ¶ Dn̄i. i. poſt paſ. ſer. i.

Cum ſero eēt

die illo vna ſabbatoꝝ et
fores eſſēt clauſe ꝛc. Io.
xx. Poſt paſſionē xp̄i di
ſcipl̄i remāſerūt i mlťo meroř: iuxta
illud iohā. xvi. Plorabitis ꝛ flebitis
vos. Uñ cātatur. Triſtes erant apo
ſtoli ꝺ nece ſui dn̄i. In mlťo timore
iō tenebātur fores clauſe ꝓpť metū
iudeoꝝ: i multo errore: q: xp̄i reſur
rectionē āplꝰ nō ſperabāt: vn̄ dixit
vnꝰ ex eis Lu. vl. Nos aūt ſperaba-
mꝰ q̄ iñe eēt redēpturꝰ iſrl̄. Sꝫ xp̄s
reſurgēs ꝛ eis appens meſtos letifi
cauit. io. xvi. Itez aūt videbo vos ꝛ
gaudebit cor vr̄ꝫ. timidos ꝯfortauit
Lu. vl. Ego ſū nolite timere: errone
os illūinauit: ibidē. tūc apuit illis ſē
ſū vt itelligerent ſcripturas: i hoc ḡ
euāgelio tria ꝓponunt̄. Pmo qualr̄
meſtos letificauit: cū dr̄. venit ieſꝰ ꝛ
ſtetit i medio ꝛc. ꝛ ſeqt̄. Gauiſi ſunt
ḡ diſcipuli viſo dn̄o. Iō in iſto die re
ſurectiōis q̄nqꝫ appuit illis. ſ. qui
marie turbati erāt ꝛ qui ꝯſolatiōe
ꝑcipue idigebāt. Nā pmo apparuit
magdalene q̄ ſe fletibꝰ macerabat:
vt habet̄. io. xx. ſcḋo ipi ꝛ alteri ma

tic q̄ anxie multū erāt: vt habetur
mat. vl. Tertio petro qui ꝓpt̄ nega
tionē i tribulatione erat: vt habet̄
Luc. vl. vbi aūt ſibi apparuit nō le=
git̄ niſi forte tūc qn̄ ad monumētuȝ
cucurrit vt habet̄ ibidē i hiſtoria tn̄
ſcho. legit̄ ꝙ petrꝰ qn̄ xp̄ȝ negauit in
quādā foueā q̄ gallicātꝰ dr̄ fugit et
ibi ꝑ tres dies i lachrymis fuit ⁊ ibi
forte apparuit. Quarto duobꝰ diſci
pul̄ eūtibꝰ i emaus q̄ multū triſtes
erāt vt habet̄ ibidē. Quīto diſcipul̄
ꝯgregatꝭ i multo timore poſitis: vt
hr̄ hic. Due p̄me ⁊ due vltime appa
ritōes fuerūt manifeſte media iter
eas qua. ſ. appuit petro fuit occulta
hoc repſētat ſacerdoſi miſſa q̄ quin
quies ſe ppl̄o māifeſtat. nota tn̄ q̄ꝺ
due p̄me ⁊ due vltie manifeſtatiōes
fiūt voce apta: media fit voce ſub=
miſſa: nihilominꝰ tn̄ ⁊ hodie thome
appuit q̄ i errore erat i quo magna
xp̄i pietas demōſtrat̄ q̄ ꝓpt̄ vnū ſolū
venit Chri. Cōſidera dn̄atoris cle=
mētiā qualr̄ ꝑ vna aīa oñdit ſe vul=
nera hn̄tē ⁊ accedit vt ſaluet vnum.
Ex his p̄ȝ ꝙ xp̄s lȝ depoſuerit paſſio
nē: nō tn̄ cōpaſſionē: ⁊ tn̄ hōres ꝗtu
or mala iducere ꝯſueuert̄. ſ. obliuio
nē ſicut legit̄ Geñ. xl. ꝙ picerna ſuc
cedētibꝰ ꝓſperis oblitꝰ eſt iterp̄tis
ſui. Scḋo elationē. Greg. Plerūq̄ȝ
ad regiminis culmē ꝗs erigit̄ i ela=
tionē ꝑimꝰ ꝯmutat̄. vñ ſaul q̄ indi
gnū p̄us ſe ꝯſiderās fugerat mox vt
regi gubernacl̄a ſuſcepit itumuit
tertio morū mutationē: vñ dr̄ ꝙ ho
nores mutāt mores. Qui ei p̄us ha
bebāt mores māſuetos icipiūt hr̄e
ꝯpaticos. Quarto īcōpaſſionem.
De his duobꝰ dr̄. Amos. vj. Optia=
tes capita ꝑpl̄oꝝ igredietes pōpati
ce domū dn̄i nihil ꝯpatibant̄ ſup cō=
tritiōe domꝰ ioſeph. xp̄s aūt exalta
tꝰ nec ſuoꝝ pauꝑuȝ oblitꝰ fuit: ſȝ eos
benigne viſitauit. Nec ſup eos ela
tꝰ: ſȝ eos fr̄es appellauit. Jo. xx. va
de aūt ad fr̄es meos ⁊c. Nec i mori
bꝰ īmutatꝰ ſȝ hūilr̄ cū eis comedit ⁊

bibit. Nec durꝰ ſed cōpaſſibilis fa=
ctus: iō diſcipulos i merore timore
⁊ errore poſitos viſitauit ⁊ dulciter
ꝯſolatꝰ fuit. Secūdo ponit̄ qualiter
timidos ꝯfortauit. Q̄ꝺ quidē multi
plicit̄ fecit. Primo exhibēdo verbū
ꝯſolatiōis: cū dixit pax vobis. Eccl̄.
xviij. Nōne ardorē refrigerabit ros
ſic ⁊ ṽbū meliꝰ tā datū optimū. et po
nit̄ hic tribꝰ vocibꝰ pax ad innuēdū
ꝙ triplex pax a xp̄o nobis datur ſcȝ
t̄pis: pectoris ⁊ eternitatꝭ. In huiꝰ
ſignificationē in miſſa pōtificaliter
pax noīatur. Sȝ p̄ma vice nominat
eā vertēdo ſe ad ppl̄m: q: pax t̄pis
aliqn̄ datur in miniſterio ſanctoruȝ
viroꝝ. Secūda vice nō ſe vertendo
q: pax pectoris nō acquirit̄ tumulti
bus ppl̄oꝝ ſe īmiſcēdo: ſȝ ſibi ſoli va
cādo. Tertia vice a toto clero cātat̄
q: pax eternitatꝭ ab oībꝰ deſiderat̄.
Scḋo eos ꝯfortauit oñdēdo eis grā
de miraculū ⁊ exemplū cū dr̄. Oñdit
eis manꝰ ⁊ pedes. Multū em̄ miles
aīari dȝ qn̄ regē fortit̄ dimicantem
videt. Sic diſcipuli multū aīari de=
bebāt vidētes xp̄ȝ tā fortit̄ dimicaſſe
⁊ viciſſe. Si quis ergo eſt frigidus
in amādo: videat latꝰ xp̄i: iuxta cor
ꝑforatū ⁊ inflāmabit̄ ad amorem.
Cañ. viij. Pone me vt ſignaculū ſup
cor tuū ⁊c. Si tepidus in operando
videat manꝰ eius perforatas ⁊ inci
tabitur ad laborē. eſa. xlix. Ecce in
manibꝰ meis deſcripſi te. Si ē infir
mꝰ i aduerſa ſuſtinēdo videat eiꝰ pe
des ꝑforatos ⁊ aīabit̄ ad ſuſtinēdū.
p̄s. Intingat̄ pes tuus in ſanguine.
tertio ꝯfortauit eos ꝓmittēdo grā
de auxiliū cū dixit ſicut miſit me pr̄
⁊ ego mitto vos. i. ſicut pr̄. me ad pa
tiendū miſit ⁊ tn̄ ſp̄ mecū fuit Joh.
viij. Qui me miſit mecū ē: ⁊ ſic ego
ad patiēdū vos mitto: ⁊ tn̄ ſp̄ vobiſcū
ero. Mat. vlti. Ecce ego vobiſcum
ſū oībꝰ diebꝰ vſq̄ȝ ad ꝯſūmationē ſe=
culi. p̄s. Cū ipo ſū i tribulatiōe. deꝰ
em̄ tribulatiōes nr̄as ſupportat: et
iō dt̄ cū ipo ſū i tribulatiōe. Ab ipis

nos liberat: iō dicit eripiā eū. Et ꝓ
ꝑ his rem ūerat iō dicit glificabo eū
Quarto eos ꝯfortauit dādo grande
ſolatiū cū dr. Accipite ſpm̄ ſctm̄ vos
ſcȝ ꝯſolantē iō vocat paclyt⁹. i. ꝯſola
tor. ps. Scđȝ multitudinē doloꝝ me
oꝝ i corde meo ꝯſo. leti. aīam meā.
Immo multo magis ꝯſolatiōe diui
na ſupant tribulatiōes mūdas ſicut
line a pūctū hora momētū: dies ho-
rā ann⁹ diē. De duob⁹ p̄mis Eſa. liiij.
Ad punctū i modico dereliq̄ te: ⁊ in
miſerationib⁹ magnis ꝯgregabo te
In momēto idignatiōis abſcōdi fa
ciē meā parūper a te ⁊ i mia ſēpiter
na miſert⁹ ſū tui. Tertiū pȝ ꝑ hoc ꝙ
dicit Aug. ꝙ dñs. xl. horis mortuus
iacuit: qđ fuit triſticie: ⁊. xl. dieb⁹ re
ſurgēs cū diſcipl'is māſit: ꝙ fuit leti
cie. De q̄rto dr̄ eſa. xli. p̄dicarē an
nū placabilē dño ⁊ diem vltiōis deo
vr̄o. Ecce ꝓ die vltiōis reddit annū
placatiōis. Quinto eos ꝯfortat dan
do eis ſup alios grāde dñiū: cū dicit
Quoꝝ remiſeritis pctā ⁊c. Sicut ei
aliq̄s rex mittēs aliquē principem
dat ei ptātē in carcerē mittēdi ⁊ li-
berādi. Sic eſt qđ dicit dñs. Quorū
remiſeritiȝ pctā ⁊c. Greg. Ecce nō ſo
lū de ſemetipis ſecuri ſūt: ſȝ ⁊ p̄nci-
patū ſupni iudicij ſortiūt: vt vice dei
q̄buſdā pcā retineāt q̄buſdā relaxēt
Horū locū tenēt epi. Grādis honor
ſȝ graue pōd⁹ hōris. Durū q̄ppe ē vt
q̄ neſcit tenere moderamia vite ſue
iudex vite fiat aliene. Chry. Sacer-
dos ⁊ ſi ꝓpriā bn̄ diſp ēſauerit vitā:
alioꝝ v'o nō cū diligētia curā hūerit
cū ꝑniciosis i gehēnā vadit. Sexto
eos ꝯfortat ꝓmittēdo grāde p̄miū
cū dixit. Beati q̄ nō viderūt ⁊ credi
derūt. Et intelligit de fide formata
q̄ hȝ ſecū charitatē ⁊ opa eſt eīn ne-
ceſſaria fides vt opa ſint dō accepta
Heb. xi. Sine fide impoſſibile ē pla
cere deo. Charitas cum fide ne fi-
des ſit vacua. i. Corin. xiij. Si habu
ero fidē charitatem autē nō habeā:
nihil ſum. Opera cum fide ne fides

ſit mortua Jaco. ij. Fides ſine operi
bus mortua eſt. Tertio ponit quali
ter xp̄s diſcipulos erroneos in fide
cōfirmauit. Quod quidem fecit per
omnes quinq̄ corporis ſenſus. Pri
mo per auditum cum dixit. Pax vo
bis: per hoc dās nobis exēplum: vt
ſemꝑ habeam⁹ verba pacis nō diui-
ſionis: qđ de multis dr̄. Eccl'. xxviij.
Lingua tertia multos cōmouit ⁊ di
ſperſit illos de gente in gentē. Con
tingit aliqñ magnum mōſtrū ꝙ vn⁹
homo tres linguas habeat. Una eſt
adulationis q̄ blādit in facie. Se-
cunda detractionis q̄ mordet i abſē
tia. Tertia diſſenſionis q̄ ſeminat
iurgia. Oēs iſte lingue ſunt abſcin-
dēde. Prima q: decipit Eſa. iij. pp'le
me⁹ q̄ beatū te dicūt: ipſi te decipiūt
Secūda q: infamat: vñ Sapiēs ad-
monet nos ne cū talibus aſſidui ſi
m⁹. Eccl'ia. xxiij. Ne forte aſſiduita
te tua infatuatū iproperiis patiaris
⁊ maluiſſes nō naſci ⁊c. Tertia q: cō
turbat. Eccl'. vij. calūnia pturbat ſa
piētes ſecundo ꝑviſuȝ cū dr̄. Oñdit
eis man⁹ ⁊ pedes. Quidā eīn ex eis
credebāt ipȝ eē ſpm̄: iō dixit. Palpa
te ⁊ videte ⁊c. Alij ipȝ corp⁹ alienuȝ
aſſumpſiſſe ⁊ nō ſuuȝ: iō dixit. Uide
te man⁹ ⁊ pedes meos ⁊c. Alij ipm̄
credebāt aſſumpſiſſe corp⁹ ſuū: ſȝ nō
vere: ſȝ fātaſtice iō dixit: habetiȝ hic
aliq̄d qđ māducet ⁊c. Tertio ꝑ olfa
ctū: ꝑ hoc ꝙ i eos iſufflauit. Flat⁹ el
ille valde odoriferus erat: q: ab illo
pectore ꝓcedebat quod q̄ſi apothe
ca oīm cariſmatū erat. Nā erat q̄ſi
odor myrrhe inſtītū ꝓcedebat a car
ne mortificata q̄ſi odor thuris inſtī
tū ab aīa deuota. Quaſi odor balſa
mi inſtītū a deitate p̄cioſa. Quarto
ꝑ guſtū inſtītū māducauit piſcē aſſū
et fauū mellis. In fauo eīn eſt cera
lumioſa ⁊ mel ſaporoſū. In xp̄o aūt
ſūt tres nature. ſ. aīa: caro: ⁊ deitas.
Illi ḡ comedūt piſcē aſſum q̄ dele-
ctant circa ei⁹ carnē crucifixā. Illi
mel cū cera q̄ delectātur circa aīam

em̄ o incidā. Illi fauū q̄ circa deitatē dulcissimā. Quito p tactū cū dicit Infer digitū tuū huc ⁊c. In hoc dat nobis exemplū: vt vulnera pctōꝝ nr̄oꝝ dimittam⁹ tāgi. i. rephēdi. Sꝫ ſunt q̄dā aīalia q̄ nō ꝯmittunt ſe tāgi: q꜄ ſuperba ſunt ſicut leo p quem ſupbi ſignant̄. Quedam q꜄ hiſpida ſūt: ſicut erici⁹. Quedā q꜄ ſilueſtria ſunt ſicut lup⁹. Supbi ei nō ꝯmittūt ſe tangi. i. rephēdi pp ſuā arrogantiā. Tales em̄ videnꝶ pati illō apoſtema qḋ dr̄. Noli me tāgere. Exo. xix. Oīs q̄ tetigerit mōtē morte moriat̄. Auari q̄ ſunt hiſpidi ⁊ ſpinis diuitiaꝝ pleni: nō ſuſtinēt ſe rephēdi ij. Reg. xxiij. Si quis ſpinas tāgere voluerit armabit̄ ferro ⁊ ligno lanceato. Opꝫ ẽ q꜄ ſit munit⁹ armis ad ꝓtegendū. ſ. lorica ferrea. i. ipenetrabili patiētia. ⁊ ad feriendū. ſ. lācea. i. obiurgatiōe ſeuerā. Luxurioſi aūt nō ſuſtinēt ſe rephēdi q꜄ ſilueſtres ſunt et nihil qḋ ſit dei ⁊ ſalutis ꝑcipere pn̄t. j. Coꝛ. ij. Aīalis hō nō percipit ea q̄ ſunt ſp̄us dei.

¶ Ser. ij. vt ſupra.

Venit ieſus ⁊ ſtetit i medio. ⁊c. Magna dignatio eſt qn̄ deus ad ſeruos ſuos venire dignat̄. Maioꝛ qn̄ cū eis ēt ꝯmoꝛat̄. Joh. xiiij. Ad eū veniem⁹ ⁊ manſionē apud eū faciem⁹. Maxima qn̄ cū eis etiā cōuiuat̄ Apoc. iij. Cenabo cū illo ⁊ ille mecū. Si q̄s igr̄ vult recipe deū venientē ⁊ manētē ⁊ reficiētē ſeipꝫ diſponat. Nō em̄ ad oēs venit nec cum oībus mā̄ſionem facit: nec oē reficit: ſed tm̄ q̄nqꝫ gn̄a ꝑſonaꝝ q̄ in pn̄ti euāgelio notantur. Pmo em̄ venit ad ꝑſeuerātes. Qḋ notat̄ cum dr̄. Cū eſſet ſero die illa ſicut ei p mane ꝑncipium opis: per meridiē mediū opis: ſic per ſero finē opis intelligim⁹. Hora em̄ ſerotina eſt hora termiati laboris ⁊ recipiēde mercedis: vt h̄r. Mat. xx. Uñ dr̄. Prouer. iiij. Juſtoꝝ ſemitā quaſi lux ſplēdēs ꝓcedit ⁊ creſcit vſqꝫ ad ꝑfectū diē. Lux ſplēdēs eſt op⁹ iuſti put eſt i ichoatiōe. Lux ꝓcedēs prout eſt i ꝓſecutiōe. ꝑfecta dies put eſt in ꝯſummatiōe. Jō in lege p̄ceptum erat vt deo tota hoſtia offerretur. ſ. caput coꝛp⁹ ⁊ cauda. Per caput intelligere poſſum⁹ iuuentutē q̄ eſt etas ꝓma per coꝛp⁹ virilē etatē p caudaꝫ ſenectutē. ſꝫ ſūt q̄dā q̄ dāt dyabolo ſuāꝫ iuuētutē: iſti auferūt de hoſtia dei caput. Alij qui dant ſil'r diabolo ſuā virilē etatē ⁊ volunt deo dare ſolummō ſenectutē: iſti auferūt caput ⁊ coꝛpus ⁊ deo offerūt ſolū caudā. Nos autē deo totū offeram⁹: et nr̄āꝫ iuuentutē bn̄ incipiēdo: ⁊ nr̄am virilē etatē viril'r ꝓſequēdo: ⁊ nr̄āꝫ ſenectutē felicit̄ ꝯſummādo. De vnguento aarō dicit ꝓpha. Sicut vnguētū i capite qḋ deſcēdit in barbā barbā aarō. ⁊c. p caput iuuent⁹. p barbā etas virilis. p orā veſtimēti ſenect⁹ intelligit̄: q꜄ vnctionē ſp̄ūſſcti dꝫ hō h̄re i iuuētute ⁊ virilitate ꝯſeruare i ſenectute. ¶ Scḋo venit ad q̄ſcētes: qḋ notat̄ cū dr̄. Una ſabbatoꝝ. Sabbatū ei q̄es iterp̄tat̄ hic ē q꜄ apl'i receperūt ſp̄m ſctm̄ ſedētes. i. a curꝭ non r̄ūs q̄ſcētes. Et filij iſrl' nō receperūt māna niſi poſtq̄ ptrāſierūt mare q꜄ null⁹ pōt recipere mētis dulcedinē niſi h̄eat mētis q̄etē. Sūt tm̄ q̄daꝫ q̄ quieſcūt mēte ſꝫ nō coꝛpe: ſicut ſerui dei q̄ carnē ſuā crucifigunt mēte tn̄ cū eo q̄ſcūt. Mat. xi. Inuenietis reqēꝫ aīab⁹ vr̄is. Iſtud eſt ſabbatuꝫ de q̄. Leuit. xvi. Sabbatū reqetiōis dn̄i eſt: ⁊ affligetꝭ aīas vr̄as religione ꝑpetua. Alij ſunt q̄ quieſcūt coꝛpe ſed nō mēte ſicut pctōꝛes. Hiere. xlviij. Requieuit iacob in fecib⁹ ſuis. Luc. xij. Anima mea habes m'ta bōna requieſce comede. ⁊c. Iſtud tale ſabbatū a demonib⁹ irridetur. Tren. i. Uiderūt eā hoſtes ⁊ deriſerūt ſabbata ei⁹. Non em̄ pn̄t h̄re veꝛ q̄etē i mēte ⁊ icoꝛpe. Juxtā illud.

Esa.lvij. Cor impij quasi mare fer=
uēs quod quiescere nō pōt. Alij sūt
qui q̄escūt mēte ⁊ corpe: sicut beati
Esa.xxxij. Sedebit pp̄ls meus i pul
chritudīe pacis: in tabernaculis fi=
ducie: in reqe opulēta. Istud ē illud
sabbatū de q̄ dr̄. Esa.lxvi. Erit sabba
tū ex sabbato: q: ex reque mētꝫ ꝑ=
uenit̄ ad quietē eternitatꝫ. Alij sunt q̄
nec q̄escūt mēte nec corpe sicut dam
nati. Hiere.v. Seruietꝫ ibi dijs alie
nis die ac nocte qui nō dabūt vobis
3 requiē. ¶ Tertio venit ad clausos
quod notat̄ cum dr̄. Et fores essent
clause: q: aūt dn̄s corp⁹ suū clausis ia
nuis introduxit: hoc fuit diuinū mi
raculū. Augu. Quidā sic disputāt si
corp⁹ erat: quō ꝑ ostia clausa intra=
re potuit si ꝯprehēdis modū nō est
miraculū vbi deficit rō ibi est fidei
edificatio. hoc ei fuit diuie ptātꝫ in
dicium. Idem. Queritꝫ a me ⁊ dicti=
tis: si ꝑ ostia clausa intrauit: vbi est
molles corpis. Et ego rn̄deo. Si sup
mare ābulauit vbi est corpis pond⁹
sed fecit istud dn̄s tā⁊ dn̄s. ¶ Nun=
quid ergo q: resurrexerit destitit es
se dn̄s. Hoc etiā attestat̄ q: corp⁹ ha
buit glo͛iosum cuius natura ē vt cor
pus nō glo͛iosum sibi resistere nō pos
sit. Greg. Quid mir̄ ē si ianuis clau
sis post resurrectionē itrauit q̄ ātea
nō apto ꝟginis vtero exiuit. In hoc er
go q: ad clausos venit datur intelli
gi q: venit ad illos qui portas sensu
um suoꝝ claudunt. Spāliter autem
porte oculoꝝ sunt claudēde. q: sunt
magis piculose. Dauid enim q: nō
clausit i adulteriū ⁊ homicidiū ce=
cidit. ¶ Circa has aūt portas q̄ttu=
or sūt attēdēda. ¶ Primo vt i femias
oclos nō figam⁹. aug. Ocli nr̄i si ia
ciūt̄ i aliquā femiaꝝ in nullā figāt̄.
Legit̄ i vitaspatrū q: q̄dā abbas fra
trē quēdā a puericia i heremo nu=
tritū i ciuitatē duxit: ⁊ cū q̄sdā for
mosas mlieres vidisset ⁊ oclos i eas
fixisset infrogauit cuiusmodi res
essent. Cui abbas: anseres filii sunt.
Cū q̄ ad mōasteriū redijsset: ille frēs
dixit abbati. pr̄ da mihi de āseribus il
lis vnā: q: aim⁹ me⁹ i amore eaꝝ ex=
arsit. Tūc abbas frēs ammonuit vt a
spectaculis mulieꝝ caueret. Nā hic
iste puer q̄ nūq̄ mulierē viderat: q:
semel asperit icaute. ecce i quātā cō
cupiscētiā exarsit. Secūdo vt formo=
sas mlieres maxīe fugiam⁹. vn̄ legi
tur q: cū paris helenā duxisset phi q̄
dā ad eā vidēdā ꝑgētes ⁊ ei⁹ pulchri
tudinē vidētes vultū operuerūt: dicen=
tes fugiam⁹. Sicut ei naturalr̄ ma
gis nocet oculis videre rē valde al=
bā q̄ nigrā sic magꝫ nocet aie respi
cere mulierē pulchrā q̄ fedā. Eccl.
ix. Auerte faciē tuā a muliere cōpta.
¶ Tertio vt vidēdo pulchras q̄ sint
fede intus cogitem⁹. Aialia q̄ lin=
ces vocant̄ visus sui subtilitate cor=
ca opaca penetrare dr̄. In vidēdo
igr̄ mulieres formosas linceos oclos
habeam⁹: ⁊ q̄ fede sint interi⁹ cogi=
tem⁹. Quid ei aliud est corpus pul=
cherrime mulieris nisi pulcher sac
cus stercorꝫ. Quis aūt tētari posset
si stercora videret. Cāt. iiij. Pulchra
es amica mea: absq̄ eo qđ itrinse=
cus latet. i. pulchra es exteri⁹: sꝫ fe
da iteri⁹. ¶ Quarto vt a muliere li
bidinosa aspici deuitem⁹. Probabi=
le em̄ vr̄ q: qn̄ mulier vix libidinose
aspicit: fumus libidinis ab ei⁹ oclis
ascendens aerem inficit oculos vi=
ri: ⁊ sic infectio ad cor ascēdit. Si ei
suo visu speculum inficit mulier mē
struosa scđz ph̄m nō est mir̄ si aiam
inficit mulier libidīosa. Sicut ei ba
silic⁹ visu ignito aues volātes occi=
dit sic aspect⁹ mulierꝫ igne ꝯcupi=
scentie inflāmatus aiam interficit.
Eccli.xxvi. Fornicatio mulieris in
extollētia oculoꝝ. Et dr̄ fornicatio
quasi fortis necatio: q: fortiter ne=
cat viꝝ. ¶ Quarto venit ad ꝯgrega 4
tos: qđ notat̄ cū dr̄. Ubi erāt discipu
li ꝯgregati ⁊c. Mat.xviij. Ubi duo
vl̄ tres sunt ꝯgregati i noīe meo ibi
sū i medio eoꝝ. ¶ Ex ꝯgregatione

eñ mł'tipl ex vtilitas acquirit'. Pri
ma est qꝫ tales nō pñt extīgui a dei
grā. Uidem⁹ eī q̄ vna cādela cito ex
tinguit' sꝫ mł'te cōiūcte extīgui non
pñt. Serui dei sūt lux mūdi. Mat. v.
Uos estis lux mūdi. Sūt carbōes ac
cēsi. ꝓ. Carbōes succēsi sūt ab eo. Sūt
lapides igniti. Ezech. xxviij. In me
dio lapidū ignitoꝝ āmbulasti. Sicut
ergo lux siue ignis nō meli⁹ accēdit'
ꝙ̄ ignē ꝫ igni applicādo: sic serui dei
nō meli⁹ īflāmāt' ꝙ̄ ī sīl' hītādo. Et si
cut carbones mutuo se accēdūt: sic
illi mutuo se calefaciūt. Et sicut ex
mutua collisiōe lapidū ignis excuti
tur: sic ex mutua exhortatiōe spūssā
cti ignis augetur. eccl'. iiij. Si dormie
rit duo fouebūt' mu tuo: vn⁹ quō ca-
lefiet. ¶ Scdā vtilitas est qꝫ nō pñt
vinci a tentatione diaboli. Uidem⁹
eñ qꝫ acies pugnātiū militū ꝯiūcte
vinci nō pñt: sed si quis de acie egre
ditur cito capitur. Sic ꝛ de seruis
dei. Juxta illud Cañ. vi. c. Terribi
lis vt castroꝝ acies ordinata. Jō eñ
thomas a diabolo vict⁹ fuit: qꝫ ab a-
cie apl'oꝝ recessit: diabol⁹ eī nō vult
nisi singulare certamē. Sicut dixit
Golias. j. Reg. xvij. Eligite ex vobꝫ
virū ꝛ descendat ad singulare certa
men. ¶ Tertia vtilitas est qꝫ nō pñt
frāgi a mūdo ꝑ aduersa. Uidem⁹ eī
q̄ vna virga cito frangit': sed plures
in simul frangi nō pñt. Legit' qꝫ q̄dā
hñs tres filios dū morti appropin-
quaret dedit eis vnam virgā vt frā-
gerent. et ꝯtinuo fracta fuit Dedit
eis duas ꝛ vix fregerūt. dedit eis tres
et frangere non potuerūt. Et ait. Sic
erit de vobꝫ. Si eī diuisi fueritꝭ cito
ab inimicis supabimini. Si aūt vni
ti nō poteritꝭ supari. Eccl'. iiij. Funi
cul⁹ triplex difficile rūpit'. ¶ Quar-
ta vtilitas est qꝫ nō pñt seduci a mū
do ꝑ ꝓspa. Uidemus eñ ꝙ̄diu oues
sunt in grege sunt secure: sed si aliq̄
se sepat a grege cito errat. Sic ꝛ ser
ui dei a blandimētis mundi decipi
non pñt. Tū qꝫ manu pastoris. i. pre
lati reguntur. Tū qꝫ latratu canū ꝛ
id est doctrina predicatoꝝ mu niun
tur. Tū qꝫ exēplis eoꝝ cū q̄bus sunt
fulciunt'. Ille aūt qui sol⁹ ē cito deci
pit'. vñ clamat ꝓpha. Erraui sicut o
uis q̄ ꝑijt. ꝛc. ¶ Quito venit ad timo
ratos qđ notat' cū dr̄. ꝓpt' metum
iudeoꝝ. Bern̄. sup Cañ. In rītate di
dici nihil tā efficax ad gratiā ꝓme
rendā. retinendā ꝛ recupandā: ꝙ̄ si
oī tp̄e corā deo inueniaris nō altū
sape. sed timere. Timor igitur ꝛ pri
mo valet ad gratiā ꝓmerēdā: quia
sicut dr̄. Eccl'. j. Qui sine timore est
nō pot' iustificari. Scđo ad grā cō
seruādā eiusdē. xxvij. Si nō in tiore
dñi tenuerꝭ te instanter cito subuer
tetur dom⁹ tua. Tertio ad grā ꝑdi
tā recupandā. Recupat' eī ꝑ sctā de
sideria ꝑ sctā suspiria: ꝛ ꝑ bona opa
Esa. xxvi. scđm aliam litterā. A ti-
more tuo cōcepim⁹ ꝛ ꝑturiuim⁹ ꝛ pe
perim⁹ spm̄ salutis Cōceptio respi
cit fetū dū est in vētre: ꝑturitio dū ē
in dolore mulier ꝑtus duꝫ fetū emi
serit. Uirtute ergo timoris dei cōci
pim⁹ sancta desideria: ꝑturim⁹ san-
cta suspiria: ꝛ parimus bona opa.

¶ Sermo tertius.

Infer digitū
tuū huc ꝛ vide man⁹. ꝛc.
Secūdū btm̄ Aug. tri-
plex est stat⁹ hois. Un⁹
ꝑut est in vita. Alius ꝑ
ut est in morte. Terti⁹ ꝑut cōsidera
tur post mortē. In hoc triplici statu
xp̄s discipulos suos dilexerat. s. i vi
ta sua eis secreta manifestādo ꝛ a-
micos vocādo. Johan. xv. Uos dixi
amicos: qꝫ omnia q̄ a pr̄e meo audi
ui nota feci vobis. In morte sua ꝓ
eis aīam suam ponēdo. Ibidē Ma-
iorem hac dilectionē nemo hꝫ. post
mortē suā eis sepe apparēdo. Pria
duo signa amorꝭ ōnderat btō Tho.
sicut ꝛ ceteris. Tertiū aūt nōdū sibi
ostēderat: qꝫ nōdū sibi apparuerat
ideo hodie sibi apparuit ꝛ tam per

viſum ꝙꝑ tactū cū ad fidē reduxit
dicēs. Inter digitū tuū. ⁊c. ¶ Circa
aūt iſtā apparitionē tria notabilia vi
deri p̄nt. Unū ꝙ xp̄s qui cicatrices
vulneꝝ in carne ſeruauit: alia tñ de
cā ſeruauit ea poſt reſurrectionē in
mūdo. Alia nūc ſeruat in celo. Alia
ſeruabit i iudicio. Alia poſt iudiciū
Poſt reſurrectionē q̄dē eas ſeruauit
vt i diſcipulis ⁊ in nobꝫ fidē reſurre
ctiōis aſtrueret. gl. ad dubitātiū cor
da ſanāda vulneꝝ ſūt ſeruata veſti
gia. gre. i omel. Egit nāqꝫ miro mō
diuia ſupnaqꝫ clemētia vt diſcipulꝰ
dubitans duꝫ in magrō palparet, vul
nera carnis in nobis vulnera ſana-
ret infidelitatis. Plus ei nobꝫ tho-
me īfidelitas ad fidē ꝯtulit ꝙ fides
credentiū diſcipuloꝝ ꝓfuit: ꝙ dū il-
le ad fidē palpādo reducit̄: nr̄a mēs
oī dubitatiōe poſtpoſita in fide ſoli
dat̄. Secūdo eas ſeruat nūc i celo ⁊
hoc vt p̄ri eas repn̄tet ⁊ nobꝫ eū recō
ciliet. Cicatricū ei repn̄tatio ē q̄daꝫ
apud p̄reꝫ ꝓ nobꝫ aduocatio. Si mi
les tacēs ab imparore impetrat q̄n
vulnera q̄ ꝓ eo ptulit ſibi demōſtrat
Exēpluꝫ legit̄ in hyſtoria ſcol. ꝙ an
tipat̄ idumeꝰ p̄r magni herodis in
quodā ſeruitio imparatoris mlt̄ꝭ vul
neribꝰ eſt ꝯfoſſus. Qui tādē ab emu
lis accuſatꝰ reiectꝭ veſtibꝰ dixit. ego
ceſar nolo me ꝟbis excuſare apud
te ſed iſta vulnera q̄ ſuſcepi ꝓ te lo-
quāt̄ ꝓ me ſi ego diligo te. tūc ceſar
ipꝫ i grāꝫ ſuā ſuſcepit. Sicut ēt xp̄s
vulnera p̄ri oñdit: vt i ſinuet q̄ntum
nos dilexit. Bern. Securū acceſſum
hēs o hō apud p̄reꝫ vbi mr̄ añ filiū ⁊
filiꝰ añ p̄rem. Mr̄ oñdit filio pectꝰ ⁊
vbera. filiꝰ oñdit p̄ri latꝰ ⁊ vulnera.
Nulla ergo poterit eſſe repulſa vbi
tot occurrūt charitatꝭ īſignia. Ter
tio ſeruabit eas i iudicio vt mali vi
deāt ꝙ iuſte ſint ꝯdēnati. Unū dicet
eis i hec ꝟba: vt di. Chryſ. ſup mat.
Ego ꝓpt̄ vos hō factus ſuꝫ: ꝓpt̄ vos
alligatꝰ ſum ⁊ deluſus ⁊ ceſus ⁊ cruci-
fixꝰ. vbi ē tātaꝝ meaꝝ iniuriaꝝ fru
ctus. Ecce p̄ciū ſanguis mei quē de
di i redēptiōeꝫ aiaꝝ v̄raꝝ: vbi ē ſer-
uitꝰ mihi ipēſa: quā ꝓ p̄cio ſanguis
mei michi dediſtis. Ego ſup gl̄iam
meā vos habui cū eſſem deꝰ appens
hō ⁊ viliorē oībus rebꝰ v̄ris me feci-
ſtis. Nā oēm rē viliſſimā t're āplius
dilexiſtis ꝙ iuſticiam meā ⁊ fidem.
Quarto ſeruaturꝰ eſt eas poſt iudi-
ciū i celo. Et ꝑp ſer. ꝓpt̄ ſctōs. Propt̄
ſe q̄dē vt ſp ſecū deferat īſignia ſue
victorie gl̄ioſe Beda ſup Luc. Mi-
les in ꝑlio fortiter agēs ⁊ victoriam
obtinens multis vulneribꝰ ꝯfoſſus ſi
datur ei medicus ⁊ dr̄. Uis ſanari ſi
ne oī cicatrice vl̄ cū cicatricibꝰ ſine
oī deformitate: puto ꝙ i ſignū ſue vi
ctorie cicatrices ſeruaret. Ille ei ci
catrices in xp̄o ſunt nō in deformi-
tatem: ſꝫ ad magnā pulchritudinē. vñ
dicit Chryſ. ꝙ ſup radios ſolis erūt
lucidiores. Sicut ei honor eſt mili-
ti ꝺ ꝑlio reuertēti deferre ſcutū fra
ctum: ſic eſt xp̄o honor ſecū deferre
victorie ſue gl̄ioſum triūphū. Gloſ.
ſuper Lucā. Nō ex ipotētia curādi
cicatrices ſeruauit ſꝫ vt ꝑpetuū vi-
ctorie ſue circū ferat triūphū. Ser-
uabit etiā eas ꝓpt̄ ſctōs vt videntes
ꝙ miſericorditer ſint redempti can
tēt in et'nū mias dn̄i: iuxta illud. Cō
fitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſeculū
mia eiꝰ. Dicāt nūc q̄ redēpti ſunt a
dn̄o. ⁊c. Nō ſolū aūt circa cicatrices
xp̄i: ſed ēt circa cicatrices martyꝝ
ſancti afficient̄ Aug. de ciuita. dei.
Neſcio quomō ſic afficimur amore
martyꝝ btōꝝ: vt velimus in iſto re
gno videre vulnerū cicatrices q̄ ꝓ
xp̄i noīe ptulerūt ⁊ fortaſſe videbimꝰ
Nō eni deformitas in eis ſed digni
tas ⁊ pulchritudo erit. ¶ Secūdum
notabile eſt ꝙ xp̄s cicatrices Tho-
me palpādas exhibuit: vt ꝑ illarum
palpationem auferret illius dubita
tionē. Unū mox certificatꝰ dixit dn̄s
et deus meꝰ. Per qđ datur intelligi
ꝙ vulnera pctōꝝ nr̄oꝝ nō debemus
abſcōdere ſed ea ꝑ ꝯfeſſionē manife

ſtare. Sʒ notād̄um φ vulnera aliq̄ñ
ſūt recētia aliq̄ñ iueterata: aliquā
do putrida. Recētia ſanātur vnctio
ne ſiue emplaſtri appoſitiōe Inue
terata aduſtiōe. Putrida iciſſione.
Tūc vulnera pctoꝝ nr̄oꝝ ſūt recen
tia q̄ñ adhuc ſūt i volūtate vel in re
centi ope ⁊ tūc ſanari poſſūt ꝑ vn=
ctionē. i. ſpūſſācti iſpirationeʒ. Uel
emplaſtri. i. leuis penitētie ipoſitio
nē. Eccli. x. Languoꝛ ꝓlixioꝛ gra=
uat medicū breuē lāguoꝛeʒ p̄cedit
medic⁹. Eiuſdē. xxxviij. Unguenta
ri⁹ faciet pigmēta ſuauitatis: ⁊ vn=
ctiōes cōficiet ſanitatis. Tūc ſunt
iueterata q̄ñ ꝑ lōgā ↄſuetudinē ſūt
iterata. P̄s. Inueteraui iter oēs ini
micos meos Et tūc indigent adu=
ſtiōe. i. aduſtiua carnis maceratio
ne. P̄s. Ure renes meos ⁊ coꝛ meū.
Zach. xiij. Per ignē vrā eos ſicut vri
tur argētū. Tūc ſūt putrida q̄ñ tā
diu ſtat hō i pctis φ fetet corā deo ⁊
hoib⁹. Johel. i. Cōputrueſt iumen
ta i ſtercore ſuo. In quoꝝ pſōa dt ꝓ
pheta. putrueſt ⁊ corrupte ſūt cica
trices. ⁊c. Et tūc idigēt iciſiōe. i. ici
ſiua tribulatiōe. tūc ei ſepe carnes
putride auferunt⁊ ipſi ad deū ↄuer
tunt p̄. multiplicate ſūt īfirmitates
eoꝝ: poſtea accelerauerūt. De iſta
inciſiōe dr̄ Job. xvi. cōcidit me vul
nere ſup vuln⁹. Tertiū notabile eſt
φ xp̄s ꝑ oñſionē vulnerū thomam
in fide ſolidauit Ipſe ādē erat tri
bulat⁹ de xp̄i paſſiōe. deſpat⁹ de ei⁹
reſurrectiōe: ⁊ tepid⁹ fact⁹ i ei⁹ a=
more. Sʒ xp̄s per oſtēſionē vulneꝝ
tribulatū letificauit deſperatū cer
tificauit: ⁊ tepidū inflāmauit. Iſta
tria etiā in xp̄i vulnerib⁹ iuenim⁹
Primo nāq̄ʒ tribulati: ibi iueniunt
ↄſolationē Grego. Si paſſio xp̄i ad
memoriā reducat nichil eſt adeo
durū quod nō equo aīo toleret. hoc
ſignificatū ē. Exodi. xv. vbi lignuʒ
miſſū in aq̄s amaras eas dulcora=
uit: q: mēoria crucis oēs tribula=
tiōes i dulcedinem ↄuertit. Refert
aūt Ariſto. φ ſi vas cere noue vn=
diq̄ʒ clauſū i mari ponat aqua que
ſub itrat i dulcedinē ↄuertit. Iſtud
vas factū de cera noua ē corp⁹ xp̄i
factū de carne v̄gīea qd̄ vndiq̄ʒ fu=
it clauſū. q: nulli vnq̄ʒ tētatiōi fuit
ꝑuiū. Si igit mittim⁹ aq̄s ama=
ras. i. tribulatiōes nr̄as i poꝛros. i.
in vulnera iſtius vaſis oēs in dul=
cedinē ↄuertētur Ber ñ. Tua dulce
do dñe lapides torrentes ſtephano
dulcoꝛauit. Tua dulcedo craticulaʒ
laurētio dulcoꝛauit p̄ tua dulcedi=
ne ibāt apoſtoli gaudētes a cōſpe=
ctu ↄſilij. Scd̄o i xp̄i vulnerib⁹ deſ=
pati iueniūt ſpei corroborationem
In paſſiōe eīm ſua pactū firmauit ꝑ
quod oib⁹ veniā dare ꝓmiſit. Pa=
ctū aūt oli i trib⁹ modis firmabatur
aut manuum percuſſione aut ſigni
erectiōe: aut aq̄ effuſiōe. De duob⁹
primis habet Joſue vlt. de tertio.
i. Reg. vij. Sicut eīm i aque effuſio=
ne nihil de aqua remanet nec quā
tū ad ſubſtātiā: nec quātuʒ ad ſapo
rē. ſic de illis q̄ pactuʒ illud frange=
rēt nullū debebat veſtigiū remane
re xp̄s igit vt pactū nobiſcū firma
ret quo oib⁹ veniā daret: fuit nō tā
tū in manib⁹ ſed etiā i pedib⁹: etiaʒ
in latere ⁊ toto corꝑo percuſſ⁹ Eſa
ie. liij. Propt ſcelus populi mei per
cuſſi eum. Fuit in cruce exaltatus
Johā. iii. Sicut exaltauit moyſes
ſerpentē i deſerto Eiuſdē. xij. Si ex
altat⁹ fuero a terra oīa trahā ad mē
ipſuʒ. Fuit ſicut aqua effuſus: q: ni
chil ei remāſit Nec aīa quia eā in
morte ꝺpoſuit. Nec caro q: tota at
trita fuit. Nec ſanguis q: totuʒ ef=
fudit. Nec familia quia euʒ dereli=
quit. Nec veſtes q: eis ſpoliat⁹ fu
it Et ideo poterat dicere cum pro=
pheta ſicut aqua effuſ⁹ ſuʒ ⁊c. Ter
tio in chriſti vulnerib⁹ frigidi iue=
niūt iflammationē. hoc ſignifica=
tū eſt. ij. Machabe. i. vbi dicit φ li=
gna aſpſa aqua craſſa fuerunt ve=
hemēter accenſa. Et q̄ eſt iſta aqua

craſſa:niſi ſanguis dñi ſpūſſācti pi-
guedīe perfuſ⁹. Quo ſi ligna ideſt
corda nr̄a arida aſpſa fuerit ꝯtinuo
iflāmanť. Jſtud etiā ſignificatū ē.
i.Machab.vi.vbi dr̄ ꝙ elephātꝭ oſn
derĕ ſāguinĕ vue:ꝛ mori:ad acuen
dū eos ad pliū. Fructus mori ſcḋꝫ
Amb.prio eſt alb⁹:poſtea rube⁹:po
ſtremū niger. Sic xp̄s pmo fuit al-
b⁹ ꝛ pur⁹ in tota ſua ꝯuerſatiōe ꝛru
be⁹ i cruce:niger i morte.hui⁹ mo-
ri ſāguis dꝫ nos accēdere:ꝛ cor nr̄ꝫ
ad bellū ꝯtra vitia to taliter iflam
mare.¶Dñica.ii. Ser.prim⁹.

Ego ſuz pa-
ſtor bon⁹.Joh.x.Jn p̄
ſēti vita null⁹ dꝫ ſeip-
ſū laudare: nec velle
laudari ab alio. Et rō
ē q: ſi cogitat tēp⁹ ſuū p̄teritū vide
bit ꝙ mlta fecit vn̄ dꝫ dolere.Si fu
turū videbit iminere ꝯmulta: vn̄ dꝫ
timere.Si p̄ſēs iueniet multos in
ſe defect⁹ ꝓ q̄b⁹ dꝫ erubeſcere ꝛ ſe
hūiliare Quomō igiť hō dꝫ ſe lau-
dare ꝛvelle laudari:q̄ hꝫ cām tanti
doloris ꝛ timorꝭ ruboris ſiue hūi-
liatiōis.Jn xp̄o aūt nō ſic eſt:q: de
nullo trāſacto quod fecit doluit q:
fuit ſāctiſſim⁹.De nullo futuro eū
timere opportuit q: erat oīpoten-
tiſſim⁹ de nullo defectu p̄ſēti vitio-
ſo erubeſcere debuit: q: erat per-
fectiſſim⁹ Si igiť de⁹ petit a nobis
laudari.hoc nō ē ꝓpť ſe ſꝫ ꝓpť nos
Aug.ſup.ps.Laudari a te vult de⁹
vt hoc tu ꝓficias:nō vt ille ſublime
tur Nō a te amat qḋ illū augeat ſꝫ
quod ad illū ꝑducat.Similiť quan
do ſe laudat hoc nō facit ꝓpť ſe ſed
ꝓpť nos.Greg.in moraľ. De⁹ qui
nos ꝓhibet nē ꝓprio ore laudemus
ꝑ ſcripturas ſacras laudes ſuas lo
quiť:nō q: ipſe eis indiget qui pro-
ficere laudibus neſcit:ſꝫ dum ſuam
nobis magnitudinē narrat:nr̄a ad
ſe īperitiā ſubleuat:ꝛ bona ſua lo-
quēdo nos edocet:q̄ omnis homo

nō cognoſceret ſi de⁹ tacere voluiſ-
ſet.Deiñ ſubdit:Jdcirco igiť lau-
des ſuas idicat:vt valeam⁹ eū au-
diētes cognoſcē cognoſcētes ama-
re.amātes ſeq̄.ſeq̄ntes adipiſci.adi
piſcētes ſ̄o ei⁹ viſione ꝑfrui. Pro-
pť nos igiť nō ꝓpť ſe xp̄s in euāge-
lio ſe cōmēdat dicēs.Ego ſū paſtor
bon⁹.Jn iſto igiť euāgelio de quat
tuor fit mētio.ſ.de paſtore mercē-
nario:lupo ꝛ ouib⁹.Paſtor bon⁹ eſt
xp̄s cui⁹ tria pōit ſigna.Primū ē q:
ꝓ ouib⁹ aīaꝫ pōit.Sꝫ cū hō hꝫ tria
ſcꝫ ꝓpīquos pſonā ꝓpriā Jſta tria
ꝓ ouib⁹ ſūt ponēda.Bern.ſr Cañ.
Nec ocioſe totiēs repetitū ē:petre
amas me i ꝯmiſſiōe ouiū. Ac ſi di-
cat Jeſ⁹.Niſi me valde ꝛ pfecte a-
mes.hoc ē pl⁹ q̄ꝫ tua.pluſq̄ꝫ tuos pl⁹
q̄ꝫ te:nequaq̄ꝫ ſuſcipias curā hanc.
Nec te itromittas de ouib⁹ meis ꝑ
q̄b⁹ ſanguis meus fuſ⁹ ē.Sua aūt ꝑ
oibus nō ponūť q̄ ꝯpalia eis nō tri-
buūt.i.Johā.iij.Qui habuerit ſub
ſtātiā huius mūdi ꝛviderit fratreꝫ
ſuū neceſſitatē habere ꝛclauſerit vi
ſcera ſua ab eo quomodo charitas
dei ē in eo.ſuos nō ponūt qui ꝯſan-
guineos iſufficiētes ꝓmoueri faci
unt.ſepe aūt qui carnaliť itrat car
naliť viuit.Johā.iij.Quod natū eſt
ex carne caro eſt petrus itroduct⁹
i atriū pōtificis ꝑ ācillā:xp̄ꝫ nega-
uit:q: ſepe quē caro q̄ ē ancilla aīe
itroducit:xp̄m nō cognouit. perſo
nā nō ponūt q̄ malis non reſiſtunt.
Ezech.xiij.Nō oppoſuiſtis vos mu
rū ꝓ domo iſrľ ꝛc.Xp̄s aūt iſta tria
ꝓ ouibus poſuit hiere.xij.Reliqui
domū meā.i.familiā meā ſcꝫ ange
los dimiſi hereditatē meā.i.totaꝫ
celeſtē ſubſtātiā meā.dedi dilectaꝫ
aīaꝫ meā i man⁹ iimicoꝝ meoꝝ.Se
cūdū ſignū ē q: oues cognoſcit.vn̄
dicit cognoſco oues meas.ꝛc. Co-
gnoſcit aūt eas ꝑ ymaginē ſuā quā
eis ipreſſit.ps.Signatū ē ſup nos
lumē vultus tui dñe.Per arma ꝛ ve
ſtimēta virtutū quibus fideles om-

nauit. Ro. xiij. Induamur arma lu=
cis Et ifra. Induimini dñz ieſū xp̄z
ſigna bonoꝝ opeꝝ quibus eos de=
corauit. ij. Thim. ij. Firmū fūdamē
tū dei ſtat hñs ſignaculū hoc cogno
uit dñs q̄ ſūt ei⁹: ⁊ diſcedat ab iniq̄ta
te oīs qui inuocat nomē dñi. Quaſi
dicat hoc ē ſignū ꝙ ſūt dñi qñ a ma=
lis diſcedūt ⁊ bōa faciūt. Per doctri
nā ſuā q̄ eos iformauit Joh xiij. in
hoc cognoſcūt oēs q: mei eſtꝭ diſci
puli ſi dilectionē habueritis ad inui
cē. Q: vero mali iſta nō habuerūt:
iō in iudicio a xp̄o nō cognoſcētur.
vñ. Chry. ſr Matheū loquēs i pſōa
xp̄i dt. Pr̄ eīm cognoſcit filios ſuos
ꝓprios ſuos p ymaginē ſuā. rex ꝟo
milites ſuos p arma ſua. paſtor o=
ues p ſigna ſua magiſter autē co=
gnoſcit diſcip̄los ſuos p doctrinaz
ſuaz ego aūt nō cognoſco vos tāq̄
pr̄ filios meos: q: meā ymaginem
nō habetis nec tāq̄ rex milites q:
mea arma abiecistis. nec ego co=
gnoſco vos tāq̄ paſtor oues meas
q: mea ſigna nō portaſtis. Nec co=
gnoſco vos tāq̄ magiſter diſcipu
los meos q: meā doctrinā ꝯtēpſi=
ſtis. Tertiū ſignū ē ꝙ oues ad oui=
le deducit. Jō dicit alias oues ha
beo q̄ nō ſūt ex hoc ouili ⁊c. Notan
dū aūt ꝙ quidē qui ſūt totalit̄ itra
ouile ſicut ſunt boni chriſtiani qui
ſunt de eccl'ia ⁊ numero ⁊ merito.
Quidā totalit̄ extra ſicut heretici
qui nec fidē habēt nec opa. Quidā
partim intra ⁊ partim extra ſicut
mali xp̄iani. Nā inquantū habent
fidē ſunt intra inq̄tuz mala opera
ſunt extra. Prelatus igit̄ oues que
ſunt itra debz fouere. morbidas ve
ro que ſūt extra dz effugare, Illas
vero que ſunt parti intra ⁊ partim
extra dz excitare. Iſtud triplex of=
ficium repreſentat baculus paſto=
ralis cui⁹ pricipiū habz reflexionē
ad inuēdū vt ea q̄ aliquis predicat
ad ſe reflectat: vt ſic oues q̄ ſunt in
tra per bonum exemplum nutriat

Mediū aūt hz rectitudinem ⁊ eſt
aptus ad ꝑcutiendum: vt ſcꝫ oues
morbidas expellat. In fine hz ſti=
mulū ⁊ punctionē. vt ſcꝫ pigros in
eccleſiā introducat. Eccle. xij. Uer
ba ſapientiū q̄ſi ſtimuli ⁊c. Scd̄o
fit mentio de mercēnario ꝙ autez
aliq̄s ſit mercēnarius tria ſigna po
nit. Unū ē ꝙ de ouib⁹ nullam curā
gerit. qđ notat̄ cum dicitur. Mer=
cēnarius videt lupū veniētez ⁊ di=
mittit oues. Aug. Mercēnarius ſi
ouis aberrat nō reuocat ſi ifirma=
tur nō medet̄ ſi deuoratur ñ lachry
mat̄ ſi ſubterfugiūt temporalia q̄
ipſe amauit fugit. Secūdū ſignum
ē q: fugit Uñ ſubdit. Mercennari=
us aūt fugit q: mercennarius eſt.
Aug. O mercennarie lupum vidi=
ſti ⁊ fugiſti. Forte dices. Ecce hic ſū
nō fugi. Fugiſti q: tacuiſti. Corpe
hic fuiſti: ſpiritu fugiſti Grego. Lu
pus veniēs īdicat q̄ q̄ſq; animo ſup
gregis cuſtodiā ſtabat Aliquādo
tamē plat⁹ pōt fugere quando ſcꝫ
ipe ſolus querit̄. ſicut fugit paul⁹
vt habet̄. ij. Cor. xi. q: ſcdꝫ Augu.
ceſſit ꝑſecutiōi vt ſeruaret ſe i alio
rū vtilitatē Aliquādo dꝫ ſe oppone
re qñ ſcꝫ ꝑſecutio pp̄lo īducit̄. Ali
qñ nō dꝫ fugere nec ſe opponere ſꝫ
patiēter expectare qñ ſcꝫ tm̄ lana.
i. tēporalia diripiūtur Mat. v. Qui
vult tecū i iudicio ꝯtēdere ⁊ tunica
tollere dimitte ei ⁊ palliū. Tertiuz
ſignuz ē tātū lanā. i. tēporalia q̄rit.
Aug. Sūt i eccl'ia q̄dā ꝑpoſiti non
xp̄r deū: q̄ ſūt dei q̄rētes: ſꝫ tēpora
lia ꝯmoda ſectātes honores ab ho
minib⁹ appetētes: q̄ſq̄s talis ē mer
cēnari⁹ ē, legit̄ geñ. xxxi ꝙ qñ labā
iuit ad tōdēdas oues iacob fugit
q: qñ plat⁹ i ſubditis tm̄ tpalia q̄=
rit xp̄s ab eo recedit. tertio fit mē
tio de lupo cui⁹ triplex officiū po=
nit ſcꝫ rape: diſpergere. ⁊ mactare
de duobus primis dr̄ hic De tertio
dr̄ ſupra. Joh. x. Fur. non venit niſi
vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ perdat, Lupus

igit infernalis aīas diſpgit: diſpſas
rapit raptas occidit. Primo igr diſ
pgit. i. p diuerſa vitia ſpgit. Naz lu
cifer ſpargit p ſupbiā. Mammōa p
auariciā. Aſmodeus per luxuriam
Tanto aūt ſpargūt crudeli⁹ q̄to ſci
unt ſe habere tēp⁹ breui⁹. Dicit i li.
de aīalib⁹. q: qñ lup⁹ ſeneſcit ⁊ non
pōt pdari: vadit de nocte iuxta ciui
tates ⁊ hoib⁹ īſidiat. Sic diabolus
ſciens tēp⁹ ſuū eſſe breue iā de hoi-
bus beſtialib⁹ nō curat: ſʒ bonos de-
uorare feſtinat. iſidor. de ſūmo. bo-
no. Tūc diabol⁹ ꝯtra eū quē poſſidet
acri⁹ ſeuit: quando ſe diuia vtute ab
eo expellēduʒ cognoſcit. Apoc. xij.
Ue terre ⁊ mari: q: deſcēdit ad vos
dyabol⁹ habēs irā magnā ſciens q̄
modicū tēp⁹ hʒ. Secūdo aīas diſper
ſas rapit ad penā: ⁊ hoc quadaʒ ca-
thēa anull os m̄tos habēte. Cōnici
tur ei ex mala ſuggeſtione: delecta-
tiōe: ꝯſen ſu: ope: ꝯſuetudīe: ⁊ neceſ-
ſitate. Prouerb. v. Funib⁹ pctōꝝ
ſuoꝝ ꝯſtrigit Quāuis aūt elemoſy
ne ſint lancee in corde demōis ⁊ ſa
gitte ⁊ orōnes ſint lapides: tamen
poſtq̄ diabol⁹ ſic eū icathenauit vix
expelli pōt. ſiue p ſagittas elemoſy
narū: ſiue p lapides orōnū iob. xli.
Nō fugabit eū vir ſagittari⁹: ⁊ i ſti-
pulā verſi ſūt lapides funde. Tertio
aīas ſic raptas occidit morte eter-
na. ps. Mors pctōꝝ peſſia. Eſt eniʒ
mala: q: aīaʒ deuaſtat ⁊ paſcit. ps.
Mors depaſcit eos glo. hoc dicit ad
ſimilitudinē iumētoꝝ q̄ nō radici-
tus herbas euellunt: ſʒ ſummitates
carpūt: vt iteruʒ herbe naſcātur ad
paſtū. Sic etiā illi morte depaſti re
uiuiſcūt: q: nō deficiūt. Et ē peior: q:
nō pñt mori. Aug. de ciui. dei Nul-
la q̄ppe maior ⁊ peior ē mors: q̄ vbi
nō morit mors. Eſt peſſima. q: vtrū
q̄ occidit ſcʒ corp⁹ ⁊ aīam. ideʒ ibi-
dem. Mors anime fit cū eā deſerit
de⁹. Mors corporis cū illud deſerit
aīa. Mors vtriuſq̄ cū anima a deo
ſepata deſerit corpus. ita eñ nec ex

deo viuit aīa: nec corp⁹ ex ipſa. Quar
to fit mētio de ouib⁹ xpi de q̄b⁹ tria
ſigna ponūtur. ¶ Primū eſt q: pa-
ſtorē recognoſcūt. vñ dicit. Cogno-
ſcūt me mee. Bōi ei cognoſcūt deuʒ
nō tm̄ cognitiōe inata q̄ ē per inſti-
ctū naturalē. de qua iob. xxxvi. oēs
homies vidēt eū. Nō tm̄ cognitiōe
ſpeculatiua q̄ eſt p fidē de q̄. i. Cor.
xiij. Uidem⁹ nūc p ſpeculū i enigma
te. Sʒ maxie cognitione practica: q̄
eſt p mādatoꝝ dei obſeruationem
ps. A mādatis tuis itellexi. de qua
tādē puenit ad cognitionem que ē
aperta. De qua ibidē. Tunc autem
facie ad faciē. Secundū eſt: q: vo-
cē ei⁹ audiunt. Unde dicitur infra.
Oues mee voceʒ audiunt. vnde ſu-
pra dr. Non nouerunt vocē alieno
ruʒ. Tres eñ voces ſunt alienoruʒ
quarta veri paſtoris. Prima ē vox
lup. i. demonis q̄ vocat oues ad oc-
cidendū. Grego. Lup⁹ eſt malignus
ſpiritus qui caulas fideliū inſidias
circuit: ⁊ mortes animaruʒ querit.
Secūda eſt vox furis. i. carnis q̄ vo
cat ad pdādū. De quo fure dr ſupra
Fur nō venit: niſi vt furetur ⁊c. Ca
ro eñ p viſuʒ ⁊ alios ſenſ⁹ corporis
aīaʒ depredat. Trenoꝝ. iii. Oculus
meus depredatus ē aīam meā. Ter
tia vox ē mercennarij. i. mūdi q̄ eas
vocat ad tondēdū. Licet mund⁹ di-
uitias ꝓmittat: tamē i morte oues
ſuas tōdet: attonſas ipſas extra mū
dū mittit. iob. xxvii. diues cuʒ dor-
meirit nihil ſecum afferet. Quarta
vox ē veri paſtoris. i. deſt xpi q̄ eas
vocat ad paſcēdū. iohā. x. ingredie
tur ⁊ paſcua inueniet de his q̄ttuor
vocib⁹ dicit Benard. vocat mūdus
vocat caro: vocat diabol⁹ vocat chri
ſtus Mund⁹ dicit ego deficio: caro
ego inficio: diabol⁹ ego iterficio: xps
ego reficio vide quē ſeq̄ris. Tertiū
ſignū ē q: paſtorē ſequūtur ⁊ poſt euʒ
vadunt Uñ poſtq̄ dixit d̄ hs. Oues
mee vocē meā audiūt ſubiunxit: ⁊ ſe
quūtur me. iō xps aſſimilat ſe gāb

line. Mat. xxviij. Quoties volui cō=
gregare filios tuos q̄admodū gal=
lina cōgregat pullos ſuos ſub alas.
Inſtar eniȝ galline fouet bōa nr̄a ꝓ=
poſita donec ꝓficiam⁹ ꝑ bona opa ⁊
tūc debemus eū ſequi regratiādo ⁊
cognoſcēdo ei⁹ dona. Legit̄ de ꝓpe=
tatibus auium q̄ gallina interdum
fouet oua ancta⁊ ⁊ pauonū et ꝓpria
Sȝ cū oēs creuerit veri pulli mri ad
herēt anete in aq̄s ſe imergūt: pauo
nes de ſua pulchritudie gl̄iantes nu
tricē reliquūt. Sic ēt de⁹ bona ꝓpoſi
ta fouet ⁊ nutrit: ſed quidā ſibi adhe
rēt q̄ ipm ſequunt̄ ꝑ imitationem ⁊
grāꝝ actionē. Aliȷ xo eū deſerētes i
aq̄s voluptatū ſe imergūt. Aliȷ vero
de ſua ſupbia glorian tes igrati exi=
ſtūt. ❡ Sermo .ij. vt ſupra.

P On⁹ paſtor

aiam ſuam dat ꝓ ouib⁹
ſuis. Mercēnarius au=
tē ⁊ qui nō eſt paſtor vi
det lupū venientem. ⁊c.
Sicut eſt differentia inter regem ⁊
tyrannū q̄ rex intendit ad vtilita=
tem populi nō ſuā tyrannus aūt vti
litatē ſuā nō ppl̄i. Sic differētia eſt
inter paſtorē ⁊ mercēnariū ⁊ lupum
Officiū eī paſtoris eſt oues paſcere
et mercēnariȷ oues tōdere: ⁊ lupi o=
ues occidere. Dicit aūt Aug. de x=
bis dn̄i q̄ paſtor eſt diligēd⁹. Mercē
nari⁹ eſt tollerand⁹. q̄ tādiu eſt vti=
lis q̄diu nō videt lupū venientē tūc
ei fugit. Latro ſiue lupus ēuitādus
Eſt igit̄ officiū paſtoris paſcere ver
bo. ſ. ⁊ exēplo ⁊ temporali ſubſidio.
Uerbo quidem per inſtructionem ⁊
correctionē. hiere. iij. Dabo vobis
paſtorē iuxta cor meū q̄ paſcet vos
ſciētia ⁊ doctrina. ij. Thim. iiij. Ar=
gue obſecra: increpa: in oī patiētia
et doctrina. Boni enī ſunt obſecran
di mali arguēdi: ⁊ increpādi. Oēs
autem cum diſcretiōe ⁊ patiētia tol
lerandi. Hinc eſt q̄ in archa Moyſi
erāt manna virga: ⁊ tabule teſtamē
ti vt habet̄ Hebre. ix. q̄ in prelato q̄
eſt archa dei debet eſſe māna dul=
cis exhortatiōis quo ad bonos ⁊ vir
ga ſeuere correctionis q̄ ad duros ⁊
⁊ tabule diſcretiōis quo ad oēs hic
ē q̄ ſalomō fecit ſculpi ī baſib⁹ tem
pli boues ⁊ leones ⁊ cherubi. vt ha=
betur. iii. Regū. vii. in boue māſue
tudo ſiue maturitas. in leōe feroci
tas in cherubi ſciētia deſignat̄ p̄e=
lat⁹ eniȝ q̄ dȝ eē baſis. id eſt ſuſtēta=
menta eccleſie dȝ q̄tū ad bonos eē
māſuetus: q̄tū ad duros ſeuerus q̄
tum ad omnes ſapiens ⁊ diſcretus
❡ Scđo dȝ paſcere exēplo per bone
vite informationē. Ad Titum. ij.
in oīb⁹ teipſū prebe exemplū bono
rū operū. Legit̄. j. Reg. x. q̄ ſaul fu=
it altior omni populo ab humero ⁊
ſurſuȝ q̄ p̄lat⁹ ſicut pre aliȷs emiet
officio: ſic debet eminere exemplo.
Greg. Non dȝ hominū ducatū ſuſci
pere q̄ neſcit hoīes viuēdo preire ſȝ
hodie multi habēt vocē iacob ꝑ bo
nā doctrinā: ſed manus eſau ꝑ ope=
rationē malā. De talibus dicit̄ iob
xl. Oſſa behemoth velut fiſtule eris
Sūt eniȝ oſſa dyaboli inſtrū carent
ſenſu bene viuendi: ſed videntur eē
fiſtule dei inſtrum habent ſonum
bene docendi. Tales nō viuificant
aīas ſed occidūt. Tripl̄r eī pōt di=
ci paſtor eſſe occiſor ouiū ſuaꝝ etiā
ſn̄ iniectione manuū. vno mō q̄n dat
eis pabulū venenatū. ❡ Scđo modo
q̄ n̄ ſubtrahit ei pabuluȝ neceſſariū
Tertio mō q̄n videt q̄ herbā vene=
natā comedūt ⁊ tn̄ nō arcet. Sic et
p̄lat⁹ ſubditos occidit. Prio maluȝ
exēplū p̄bēdo. Ozee. vi. participes
ſacerdotū in via īterficiētiū ꝑ gen=
tes de ſichē in hieruſalē. interſ. Fal
ſi ſacerdotes abſcōdūt viā ⁊ occidūt
hoīes malis opib⁹ ne perueniāt in
hieruſalē. Scđo bōa tēporalia auſe
rēdo. Eccle. xxxiiii. Panis egētiuȝ
vita pauperꝫ ē q̄ defraudat eum hō
ſāguis ē ibidē. Qui aufert ī ſudore
panē: quaſi qui occidit ꝓximū. Ter

t io vitia diſſimulādo. Ezech.xxxiij
Si dicente me ad ipſuȝ morte mo=
rieris ⁊ nō fueris ei locutꝰ vt ſe cu=
ſtodiat a via ſua mala ipſe i iniq̄ta=
te ſua morieť ſanguinē aūt eius de
manu tua requirā. vñ dicit negligēs
ꝓlatꝰ zach.xi.c. Nō paſcaȝ vos Q̄d
moriť moriať: ⁊ qđ ſuccidiť ſucci=
dať. Greg. Tot occidimꝰ quot ad
mortē q̄tidie tepidi ⁊ tacētes ire vi
demꝰ. Tūc ſubditꝰ moriť ſine te q̄ñ
in cā mortis nō ꝯtradicēteȝ ꝑtul e=
rit te. ¶ Tertio dȝ pacere tēporali
ſubſidio ꝑ ſubminiſtrationē Augu.
Talis dȝ eſſe rector q̄ ꝓponat vbȝ
doctrīe ignorātibꝰ: ⁊ mēſaȝ ſuā cō=
mūicet īdigētibꝰ. Libenter audit
eius liguā loquēteȝ cuius expectat
dexterā porrigētē Greg. Qui non
dat ꝓ ouibꝰ ſubſtātiā ſuā q̄modo ꝓ
his daturus ē aīaȝ ſuam. Sȝ multi
ſūt q̄ ſua ſubditis nō tribuūt ſȝ potius
ab eis bōa ſua auferūt. Tales vidē=
tur eē peiores dyabolo. Cū eñ hō
tria habeat.ſ. res tēporales: corpꝰ
⁊ aīā. dyabolꝰ nō curat de rebꝰ nec
de corpe: ſȝ tantū de aīa occidenda
Gen.xiiij. Da mihi aīas cetera tol
le tibi. Quāuis aūt aliq̄ñ res aufe=
rat ⁊ corpꝰ ledat: hoc ñ facit niſi ꝓpa
pť aīaȝ vt ſcȝ ꝑ rerū ablationē ⁊ cor
poris leſionē aīaȝ trahat i deſpatio
nē. Prelatus aūt auarus et res au=
fert idebite rapiēdo. Ezech.xxxiiij.
Ue paſtoribꝰ iſrł q̄ paſcūt ſemetip=
ſos. Et corpꝰ ledūt iiuſte opprimen
do vt ex tali oppſſiōe poſſint pecu=
niā extorq̄re Michee.iij. Si quis ñ
dederit in ore eoꝝ quippiā ſanctifi
cans ſuꝑ euȝ preliū Animas occi=
dit prauuȝ exēplum prebendo. zacha.
xi. Paſce pecora occiſionis.
Gloſ. Quicūq; doctores minimos
ſcādaliſāt ipi pecora occiſionis nu
triūt. ¶ Sequitur videre de officio
mercēnarij quod ē tōdere: ⁊ tameȝ
xpūs prio paſtori nūq̄ dixit tōde q̄
nō erat mercēnariꝰ: nec dixit occi
de: q̄ nō erat lupꝰ: ſȝ dixit paſce: q̄

erat paſtor verus. Semel tñ ſibi di
xit occide. Nā ſicut dr. Act.x. Cum
Petrꝰ vidiſſet lintheū de celo deſcē
dere in quo erant q̄drupedia ⁊ ſer=
pētia terre ⁊ volatilia celi facta eſt
vox ad eū dicens. Surge petre occi
de ⁊ māduca. Ibi ei nō erāt oues. q̄
nō dixiſſet ei occide ſȝ paſce/ ſȝ erāt
volatilia ꝑ q̄ intelligunť ſupbi. ⁊ re
ptilia ťre ꝑ q̄ intelligunť auari. Et
q̄drudrupedia immūda. ꝑ q̄ intelli
gunť luxurioſi. Luxuria eī in corpe
agiť qđ ex quattuor elemētis ꝯponi
tur. Uel ſignať luxuria ꝑ quadrupe
dia. q̄ luxurioſꝰ vadit in infernū cū
quattuor pedibꝰ. Auarꝰ aūt cū duo
bus. Unꝰ eſt q̄ male acquirit. Aliꝰ
q̄ male retinet. Supbus eñ vadit
cū tribꝰ. Unꝰ eſt q̄ bōa q̄ hȝ ſuis me
ritis recepiſſe ſe credit. Aliꝰ aūt eſt
q̄ falſo de ſe ſentit ⁊ mlťa ſe credit
hr̄e q̄ nō hȝ. Tertiꝰ auteȝ eſt q̄ i ſu
ꝑatiōe ceteros ꝑuipēdit. Luxurio
ſus vadit cū quattuor. Unꝰ eſt vitiuȝ
guloſitatis. Uult eñ laute comede
re vt poſſit ſuam libidinē exercere
Scđs aūt eſt viciuȝ libidinoſe volu
ptatis. Ut dicit hieroñ. Uenť mero
eſtuās cito deſpumat in luxuriam.
Tertiꝰ aūt eſt vitiū ꝓdigalitatis. ſi=
cut ptȝ i filio ꝓdigo q̄ diſſipauit vni
uerſā ſubſtātiā ſuā viuēdo luxurio=
ſe. vt hr̄. Luc.xv. Quartus eſt vitiuȝ
rapacitatis: q̄ poſtq̄ ꝯſuppſerit ꝓ=
pria cōuertit ſe ad rapiēdū aliena.
Oēs igiť tales ꝓlatꝰ dȝ occidere vt
vcȝ occidat ſupbiā in ſupbis/ auari
ciā in auaris/ luxuriā in luxurioſis.
Sequiť videre de officio lupi.i. dia
boli: quod ē oues occidere. q̄s qui=
dē tripľr occidit. Prio decipiēdo ꝑ
aſtutiā. Legiť eñ q̄ lupus aliq̄ñ vo
ces hūanas emittit et aliq̄ñ latratū
canum fingit vt ſic paſtores ⁊ oues
decipiat. Aliq̄ñ eñ dyabolꝰ aliquā
ſuggeſtionem immittit que habet
ſpeciem boni: vt ſic hoies decipiat
ij. Cor.xi. Timeo aūt ne ſicut ſer=
pēs euā ſeduxit aſtutia ſua: ita cor=

tur ſenſus vr̄i. ibidē. Ipſe em̄ ſatha
nas trāſfigurat ſe in angeluz lucis.
Tunc ſe in angelū lucis transfigu=
rat: qn̄ ea vr̄ ſuggerere q̄ boni an=
geli perſuadere conſueuerūt. Sc̄do
frangendo per impatientiā. Legit̄
ꝙ qn̄ lupus ad ouile vadit ne canes
eius odorē ſentiāt contra ventū va
dit. Sicut aūt per ventū ꝓſperum
proſperitas ſic per vētum cōtrariū
aduerſitas deſignat̄. Tunc igit̄ dia
bolus cōtra ventum vadit qn̄ homi
nem in aduerſitatibus exiſtētē ite
rum tentādo inuadit. Sepe em̄ dei
iuſticia permittente hoi tribulato
ex ablatiōe terrene ſubſtātie addit
afflictionē i corpe: ⁊ inde tentatiōez
in mente: vt ſic ad impatientiam ⁊
deſperationē iducat. Sicut pꝫ i Iob
cui p̄mo res abſtulit. Deide filios
extinxit. Deinde graui vlcere eum
ꝑcuſſit: tādem vxorē ⁊ amicos gra
ues tētatiōes i cor eiꝰ miſit: ſed ille
eū in oībꝰ ſuperauit. Talis em̄ ē na
tura diaboli ꝙ ſi in p̄ncipio ei reſiſti
tur debilis efficit̄. Chry. ſup Math.
In p̄mis grauis ⁊ intolerabilis eſt
impetꝰ diaboli: quē ſi quis fortiter
ſuſtinuerit i ſc̄do inueniet eū infir=
miorē. Quāto em̄ plꝰ repcuſſus fue
rit tāto magis refrigeſcit ⁊ deficit.
Tertio alludēdo ꝑ ſpē vanā. Legit̄
in lib. de aīalibꝰ ꝙ lupꝰ diligit valde
ludere: ⁊ ſi pōt rapere puerū cuz eo
ludit ⁊ poſtea eū comedit. Qualiter
aūt diabolꝰ cuz pctōre ludat oſtēdit
Greg. in paſtorali dicēs. Diabolus
modo aliorꝫ facta grauiora alleuiat
modo nihil eſſe qđ ꝑpetratū ē affir
mat: modo miſericordē deū loquit̄
mō adhuc tp̄s ſubſequēs ad pn̄iam
pollicet̄: vt dum ꝑ hec decepta mēs
diutiꝰ ab incepta intentiōe pn̄ie ſu=
ſpendat̄. ꝓuerb. xiiii. Stultꝰ illudet
pctm̄. i. diabolꝰ qui fuit cā peccati.
Poſtq̄ aūtē cuz pctōre ſic luſerit eū
comedit. Amb. in ſermonibꝰ. Dia=
bolus filios ſuos nō diligit ſed odit.
Sic electos amat vt ꝑdat: ſicut amat
gluto porcellum vt comedat. vel ꝑ
lupos intelligi pñt tyrāni Greg. Lu
pus ſup oues venit: cū q̄libet iniuſtꝰ
raptor fideles ⁊ humiles opprimit.
De iſtis lupis dr̄ ſoph. iii. Iudices
eiꝰ lupi veſpere nō relinq̄bāt i ma=
ne. Abachuc. i. Velociores lupis ve
ſpertinis. Sunt em̄ lupi veſpertini
matutini ⁊ meridiani. Lupi matuti
ni: q2 adhuc nō eſuriūt multū: parte
ouis comedūt ⁊ ptē relinquūt. Ta=
les ſunt multi tyrāni q̄ bona paupe=
rū rapiunt ſꝫ ptē tn̄ eis dimittunt.
Lupi vo meridiani. i. q̄ vſq3 ad me
ridiē nō comedert̄: ⁊ q2 multū eſuri
unt: ⁊ q2 ꝓpter eſtum multū ſitiunt
totā ouē comedūt ⁊ ſanguinē bibūt.
Tales ſunt q̄ totā ſuppellectilē au=
ferūt. ⁊ inſup poſſeſſiōes q̄s cum mlt
to ſudore acq̄ſiuert dir ipiūt. Iſido.
Iudices praui luporꝫ more cūcta di
ripiūt ⁊ vix pauca paupibus derelin
quunt. Lupi aūt veſptini. i. qui vſq3
ad veſperaz non comederunt adeo
eſuriunt ꝙ carnes ouis comedunt
⁊ ſanguinem bibunt ⁊ pellem ſcin=
dunt ⁊ oſſa frāgūt. ſic ſunt mlti tyrā
ni q̄ a paupibꝰ pecunias exhauriunt
poſſeſſiōes diripiūt domos tollūt ve
ſtes auferūt pſonas opprimūt. Hie=
re. li. Comedit me ⁊ deuorauit me.
Nabuchodonoſor rex babylōis hoc
quo ad lupos matutinos qui ptem
carnium comedūt. Abſorbuit me ſi
cut dracho hoc q̄ ad lupos meri=
dianos q̄ totā ouē comedunt ⁊ ſan
guinē bibūt: vt ſupius dr̄. Iſte no=
uiſſimus excoſſauit me Nabuchdo=
noſor hoc q̄ ad lupos veſptinos qui
oīa comedūt ⁊ ſanguinē bibūt ⁊ oſ=
ſa frāgūt. Proue. xxviii. Leo ei ru
giēs ⁊ vrſꝰ eſuriēs pñceps impius
ſuper populum pauperem.

¶ Sermo. iii. vnde ſupra.

Animazme
am pono ꝓ ouibꝰ me
is. Serui dei ꝓ quibꝰ
xp̄s aīaz ſuā poſuit, ⁊ quos p̄cioſo ſā

guine redemit: ꝯparant̄ ouib⁹ ꝓpt̄
vi. q̄ in opib⁹ reperiunt̄. Pꝛio ē ouis
aial mł'ta ſimplicitate p̄ditū: ſic ſer
ui dei dn̄t eſſe ſimplices. i. ſine plica
duplicitatꝭ. De qua ſimplicitate di
cit Greg. in moral'. qđ abhoīant̄ egi
ptīj: hoc iſraelite deo offerūt: qꝛ ſim
plicitatē ꝛ mā̄ſuetudinē deo immo
lāt: quā abhominātes egiptīj fatui
tatē putāt: ꝛ iſta ſimplicitas cōſiſtit
q̄rtū ad aſpectū: affectū ꝛ actū debēt
em̄ hr̄e aſpectū ſimplicē. ſ. vt ip̄z ad
deū tm̄ dirigāt: ꝛ tunc totū corp⁹. i.
cōgeries operum erit lucidū. i. deo
gratū. mat. vi. Si ocul⁹ tuus fuerit
ſimplex totū corp⁹ tuū lucidū erit.
Iſtā ſimplicitatē aſpect⁹ nō hn̄t illi
q̄ cū vno oculo volūt reſpicere i celū
ꝛ cū alio i terrā. i. volūt ſimul dilige
re deū ꝛ mundū. Cōtra q̄s dr̄ Mat.
vi. Nō poteſtis deo ſeruire ꝛ māmo
ne. Tales nō hn̄t ſimplicitatē aqui-
linā. Aquila em̄ pullos q̄s viderit
celū aſpicere tāq̄ ꝓprios nutrit q̄s
aūt ad terrā tāq̄ degeneres abīj́cit
Scđo debēt hr̄e ſimplicē affectuꝫ. i.
vt ſimplici corde nō duplici ꝓximū
diligāt. i. Pe. i. Simplici ex corde in
uicē diligite attēti⁹: iſtā ſimplicita-
tē affectus nō hn̄t illi q̄ in oꝛe habēt
dilectionē: ſed i corde ſeruāt rācorē
Eccleſi. xiij. In labijs ſuis indulcat̄
inimic⁹: ꝛ i corde ſuo inſidiat̄ vt ſub
uertat te i foueā. Iſti nō hn̄t ſimpli
citatē colūbinā q̄ caret felle amari
tudis ꝛ rācoꝛis. Mat. x. Eſtote pru-
dētes ſicut ſerpētes ꝛ ſ̄plices ſicut
colūbe. Tertio dn̄t hr̄e ſimplicem
actū vt ſimplici intētiōe ꝓximo ſer-
uiāt. Ro. xij. Qui tribuit i ſimplici-
tate. Iſtā ſimplicitatē nō hn̄t illi q̄
iō aliquib⁹ tribuūt aliq̄ vt ſurripiāt
ſua. Eccl'. xiiij. Subridens ſpē dabit
narrās tibi oīa bōa: ꝛ dicet q̄d opus
eſt tibi: ꝯfundet te i cibis ſuis donec
exinaniat te bis ꝛ ter. Iſti n̄ hn̄t ſim
plicitatē ouium. Ouis em̄ multū le
dit ꝛ neſcit mala iferre ſꝫ illata pati
ent̄ tolerare. Oīb⁹ ſeruit: qꝛ paſcit ꝛ

induit. Vn̄ dr̄ Augu. q̄ ouis implet
p̄ceptū euāgelicū: qꝛ de duab⁹ tuni-
cis dat vnā non hn̄ti. Scđo eſt ouis
aial qđ naturalr̄ fugit lupū: ſic q̄libꝫ
dꝫ fugere pct̄m. Eccle. xxi. Quaſi a
facie colubꝛi fuge pct̄m: immo mł'to
ampli⁹. Nā inter ea q̄ ſūt infra ter
rā nihil eſt pei⁹ inferno. Inter ea q̄
ſunt i terra nihil eſt pei⁹ ſerpēte et
colubꝛo. Inter ea q̄ ſūt ſup terrā. i.
in aere nichil eſt pei⁹ dꝛachone. Et
tn̄ iſta tria inuitāt̄ a ꝓpheta vt lau
dēt deū. Laudate iquit dn̄m de terra
dꝛachones ꝛ oēs abyſſi: ſerpentes ꝛ
volucres pēnate. Nuſq̄ autē ꝓphe-
ta dicit q̄ ſupbi auari vel luxurioſi
laudēt deū. Ex q̄ ſequit̄ q̄ pct̄m eſt
peius dꝛachone inferno ꝛ ſerpente.
Nec mirū q̄ infern⁹ laudat dei iuſti-
ciā. ſicut latro in patibulo iudicem
laudat: qꝛ ip̄z iuſtum eē demōſtrat.
dꝛacho p̄ ſui magnitudīe laudat dei
potētiā. Eſt ei maxim⁹ oīm animā-
tiū ſup terrā. Serpēs laudat dei ſa-
pietiā. Ip̄e ei caput abſcōdit ꝛ coꝛ-
p⁹ ꝑcuſſiōi exponit. Et i hoc deū lau
dat qui tātā ſapiētiā ſibi dedit. pec
catoꝛ ei nō laudat ſed blaſphemat̄.
Ro. ij. nomē dei ꝑ vos blaſphematur
Tertio ouis eſt aial vtile ꝛ fecundū
neceſſe eſt aūt q̄ q̄n oues ſūt fete pa
ſtoꝛ eas cuſtodiat ꝛ portet. eſa. xl. fe
tas ip̄e portabit. Trib⁹ aūt de cauſis
ouis aliq̄n aboꝛſuꝫ parit̄. ¶ Pꝛio ſe-
cūdū plinīū q̄n ē ſola. Tunc em̄ pre
nimio timoꝛe ſepe aboꝛtit̄ qꝛ timet
ne i os lupi deueniat. Scđo ꝓpt̄ to
nitruū ſicut idē dicit. Tertio q̄n co
medit herbas venenatas Ariſt. aūt
pōit q̄rtū qđ maxie eas aboꝛtire fa
cit: ſcꝫ fum⁹ extīcte cādele. aīa tunc
ē ꝑgnās q̄n hꝫ mł'ta bona ꝓpoſita.
Tūc parit q̄n ea ꝯplet ꝑ bōa opa. ſꝫ
pctoꝛ ē ſolū q̄ nō hꝫ deū ſecū ꝛ perdi
dit ꝑticipationē meritoꝝ eccleſie.
Et qꝛ ē ſol⁹ nō hꝫ qui eū adiuuet vł
ſubleuet. iō tm̄ fetum boni ꝓpoſiti
nec etiā i corde pōt nutrire: nec ip-
ſū ꝑ bōa. opa parere: ꝛ ſic neceſſe eſt

ꝙ patiatᷣ abſoꝛſū. Eccł.iiij. Ue ſoli
q: ſi ceciderit nō hꝫ ſubleuātē. auarꝰ
in coꝛde ſuo multa hꝫ tonitrua. vnū
eſt anxietas i acquirēdo. Aliud ti=
moꝛ in cuſtodiēdo. Aliud doloꝛ i p=
dēdo. et iſta tonitrua boni ꝓpoſiti
fetū extingſit. Intᷣ tot em̄ anxieta=
tes timoꝛes ⁊ doloꝛes bōa ꝓpoſita cre
ſcere nō pñt. Sicut pꝫ in ſemine qđ
ſpine ſuffocauerūt. Luc. viij. Luxu=
ria eſt herba venata q̄ coꝛpꝰ ⁊ aīam
inficit ⁊ coꝛrūpit ⁊ bōi ꝓpoſiti fetū
extinguit. Semen em̄ nō pōt creſce
re in terra cōculcata: vt habetᷣ ibi=
dem. Aīa em̄ luxurioſi a demonibꝰ
cōculcatᷣ. Eccle. ix. Oīs mulier q̄ eſt
foꝛnicaria quaſi ſtercꝰ in via ↄculca
bitᷣ. Sup̄bia eſt fumꝰ q̄ in altū aſcen
dit ⁊ ſubito euaneſcit: iſte fumꝰ fetū
boni ꝓpoſiti extinguit. Semē em̄ nō
pōt creſcere i terra petroſa. i. i men
te dura q̄ ad pn̄iaꝫ reſcindi nō pōt:
vt hr̄ ibidē de ſemie quod ſup̄ pe
tram cecidit. Quarto ouis eſt aīal
obediēs ⁊ māſuetū illi autē paſtoꝛi
oues ſecure obedire pñt qui eas co
gnoſcit diligit ⁊ defēdit. Sic ⁊ verꝰ
paſtoꝛ xp̄s circa eas hꝫ ſciētiam co
gnoſcēdi. Jo. x. Cognoſco oues me
as. Potētiā defēdēdi: ibidē. Nō ra=
piet eas q̄ſq̄ de manu mea. Et volū
tatē ſaluādi: ibidem. Aīam meā p
omibꝰ meis pono Bern̄. Huic ſecure
me credo q̄ ſaluare me velit nouit ⁊
poſſit. Dr̄ i lib. de aīalibꝰ ꝙ paſtoꝛes
docēt oues feſtine ambulare ad au
ditū alicuiꝰ vocis: ſic ⁊ viri religioſi
debent eē veloces multū ad obedi
endū ad vocē p̄lati ſui. Debet autē
iſta obediētia hr̄e tres comites. ſ.
ſimplicitatē charitatē ⁊ cōcoꝛdē vo
luntatē: iſtud ſignificatum eſt. Job
xlij. Ubi dr̄ ꝙ ibi amici dederūt ſibi
ouē vnā: ⁊ in aurē aureā vnā: p inau
rē intelligitᷣ obediētias. Ps. In au=
ditu auris obediuit michi. Iſta obe
diētia dꝫ habere ouē annexā: q: dꝫ
fieri cū humili ⁊ ſimplici coꝛde: ⁊ dꝫ
eē aurea: q: dꝫ fieri ex vnanimi ⁊ cō
coꝛdi volūtate. Quidā em̄ obediūt
nō ſimpliciᷣ ſꝫ ficte: iſti nō hn̄t ouē
annexā. alij obediūt nō ex charita=
te ſꝫ neceſſitate. hoꝝ inauris nō eſt
aurea. alij prudētes apđ ſemetipſos
ſuā volūtatē nolūt vniere cū volūta
te p̄lati. hoꝝ iauris nō eſt vna. Quī
to ouis ē aīal ſobriū ⁊ modeſtū q: p
uis paſcuis eſt ↄtēta ⁊ expēſis modi
cis ſuſtētatᷣ. Sic ⁊ ſerui dei modicis
dn̄t eē cōtēti. Sen̄. Uictꝰ ſit tibi ex re
facili: nec ad voluptatē ſꝫ ad cibum
attēde. Palatū tuū fames excitet nō
ſapoꝛes. deſideria tua p̄uo re⁊ime:
q: hoc em̄ curare debes vt deſinant
cibꝰ aūt iſtoꝝ ouiū i futuro erit ille
de q̄ dr̄ Ezec. xxxiiij. In paſcuis vberri
mis paſcā oues meas: ⁊ in mōtibus
excelſis erūt paſcue eaꝝ: ibi requie
ſcēt i herbis virētibꝰ ⁊ paſcuis pigui
bꝰ paſcētᷣ ſup mōtes iſrł. Ex qbꝰ vbꝫ
hr̄ ꝙ paſcua btōꝝ erūt vberrima pi
guia ⁊ virētia. Paſcentᷣ em̄ i cogni=
tione ſūme v̄itatis. Et iſta paſcua
erūt vberrima: q: ſiue igrediātᷣ ad
ↄtēplādū deitatē ſiue egrediātᷣ ad
ↄtēplādū hūanitatē: vbiq̄ iuenient
plenā ſocietatē. Jo. x. Ingredietᷣ et
egredietᷣ ⁊ paſcua iueniet. eiuſdem
xvij. Hec ē vita eťna vt cognoſcant
te ſolū veꝝ deū ⁊ quē miſiſti ieſum
xp̄m. Scđo paſcētᷣ i delectatiōe ⁊ frui
tiōe ſūme ſuauitatꝭ. Et iſta erunt pa
ſcua piguia. Ps. Ex adipe frumēti ſa
tiat te. Iſtud frumētū ē ille q̄ de ſe
dr Jo. xij. Niſi granū frumēti cadēs
i terrā moꝛtuū fuerit ipſū ſo. ma. ⁊c.
Adeps iſtiꝰ frumēti ē ſuauitas ⁊ de
lectatio q̄ cauſatᷣ ex amoꝛe dei. Ps.
Sicut adipe ⁊ piguedie repleatᷣ aīa
mea. Tertio paſcētᷣ i eternitate p=
petue ſecuritatꝭ. Et iſta tūc erūt pa
ſcua virētia. Nūq̄ ei illa paſcua are
ſcēt vel marceſcēt ſꝫ ſp̄ ipa vireſcēt
⁊ ꝑpetua erūt. Sexto aūt ouis eſt
aīal multū pacificū māſuetū ⁊ q̄etū
Sic ⁊ ſerui dei laboꝛare dn̄t vt q̄eti
ſint. Theſ. iiij. Rogamꝰ aūt vos fra=
tres vt abūdetꝭ magis ⁊ opaꝫ detis

vt quieti ſitis iſtã aũt q̃ete hñt: illi qui terrena deſpiciũt ⁊ in deo amorem ſuũ ponũt Jo.xvi. Hec em̃ locutꝰ ſũ vobis vt i me pacem hẽatꝪ. In mũdo aũt p̄ſſurã hẽbitꝪ ſ;re. Quid em̃ quietiꝰ q̃3 nichil i hoc mũdo appetere: quid laborioſiꝰ q̃3 terrenis deſiderijs eſtuare. Hic ē q̄ iſrael ſabbatũ accepit i munere: egyptꝰ pcutit i muſcarũ multitudie. Cũ ei tria ſint q̄ naturalr̃ q̃etẽ appetãt.ſ. corpꝰ ſẽſus ⁊ animꝰ. In hoibꝰ terrenis deſiderijs deditis q̃eſcere iſta non pñt. Corpꝰ em̃ ſꝫ eſt i labore ⁊ fatigatiõe. Eccl'.xxxi. Laborauit diues in ꝯgregatiõe ſubſtãtie. Sẽſus non pñt hr̃e ſõnũ nec q̃etẽ. Cũ em̃ quies ſẽſuũ ſit ſõnꝰ a talibꝰ ſõnꝰ fugit. gen̄.xxxi. Fugiebat ſomnꝰ ab oculis meis. Eccl'.v. Saturitas diuitis.i. abũdãtia diuitiaꝝ nõ ſinit eũ dormire. aīmꝰ em̃ eiꝰ ſꝫ eſt i ſollicitudie. hier̃.xlix. Turbati ſũt i mari p̄ ſollicitudie q̃eſcẽ nõ potuer̃t. Et q: iſta tria in auaris q̃etẽ nõ pñt hr̃e. Jō dicit Aug. Diuitias inueniſti requiẽ pdidiſti. Cũ vigilas de his cogitas cũ dormis latrões ſõnias. In die ſollicitꝰ i nocte pauidꝰ: ſꝫ aũt mendicꝰ.

Dñica.iij.Sermo.j.

Modicum et nõ videbitꝪ me iterum modicũ ⁊ videbitꝪ me Joh.xvi. Natale ē int̃ amicos q̄ cupiũt mutua viſiõe pſ̃ui mutua locutiõe refici. Et corꝑali p̄ſẽtia ꝯſolari. Jõq3 diſcipl'i deſiderabãt ſꝫ xp̄3 videre eiꝰ v̄ba audire: ⁊ p̄ſẽtiã retinere: ⁊ iõ nimis triſtabãt qñ xp̄s de ſuo receſſu mẽtionẽ faciebat ſicut dixit i v̄bis p̄miſſis Modicũ ⁊ nõ videbitis me Circa qδ ſciẽdũ q̄ apl'i fuer̃t i q̃druplici ſtatu. Primꝰ ē i q̄ fuerũt i m'to timore ⁊ hoc añ paſſionẽ. Timebãt em̃ ſꝫ ne xp̄i p̄ñtiã pderẽt: ⁊ hoc ptinet ad hoc qδ dixit parũ ſupra hec aũt ab initio nõ dixi: q: vobiſcũ erã ⁊ nũc vado ad eũ q̄ me miſit. Iſtũ etiã tiorẽ i eis gñabãt v̄ba triſtia q̄ ſup hoc ſepe eis replicabat Jo.xiij. Filioli mei adhuc modicũ vobiſcũ ſum. Eiuſdẽ.xiiij. Adhuc modicũ ⁊ mundꝰ me iã nõ videt. Secũdꝰ ſtatꝰ eſt in q̄ fuerũt i multa triſticia ⁊ dolore. ⁊ hoc in paſſiõe ⁊ i toto illo triduo in q̄ ipm̃ nõ viderũt. Et hoc ptinet ad illud qδ dicit. Modicũ ⁊ nõ videbitꝪ me. Et illud qδ ſeq̃t. Amẽ amẽ dico vobis: q: plorabitis ⁊ flebitꝪ vos ⁊c. Tertiꝰ ſtatus eſt in quo habuerunt gaudiũ ſed ſemiplenum: ⁊ hoc poſt xp̄i reſurrectionẽ. Gaudebant em̃ de hoc q̄ xp̄3 ſibi apparentẽ videbãt: ſed plene gaudere non poterãt: q: ſciebant q̄ modico tp̄e.i. tm̃ xl. diebus cũ eis moraturus erat. et ad hoc ptiet illud. Et iterũ modicũ ⁊ videbitis me. Et illud. Vos autẽ cõtriſtabimini: ſed triſticia vr̃a vertet i gaudiũ. Quõ aũt p̄dicta verba ſint intellgẽda dicit Alcuinus. Modicũ xp̄s fuit q̄ nõ vider̃t eũ.i. illud triduũ quo in ſepulchro q̃euit. Et iterũ modicũ q̄ eũ viderũt.i. illi.xl. dies in quibꝰ ſepiꝰ poſt reſurrectionẽ ſuã eis apparuit. Hec aũt verba intãtũ eis erãt obſcura q̄ ea itelligere non valebãt. Ideo dicebant. Quid eſt quod dicit nobis modicũ. Huiꝰ aũt triplex erat cã. Pria ſcðm Chry. ꝓpter triſticiaꝫ q̄ amouebat a mente eoꝝ ea que dicebant. Alia erat ſecũdũ eundẽ cõtrarietas q̄ videbatur eẽ in verbis dñi dicentis videbitis me ⁊ non videbitis. Tertia erat q: credebãt q̄ eis parabolice loqueret̃ ſicut ſepe facere ꝯſueuit. Quartꝰ ſtatus eſt in quo habuerũt gaudiũ plenũ ⁊ perpetuũ: vt in beata dei viſione in qua modo ſunt. Et ad hoc pertinet illud Iterum autẽ videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrum ⁊ gaudium veſtrũ nemo tollet a vobis. Secundũ autem Auguſt. iſtud intelligit̃ de gaudio illiꝰ beate viſionis. De qua dicitur.j. Johãnis.iij.

Cum apꝑuerit ei ſimiles erimꝰ: qꝛ
videbimꝰ eũ ſicuti eſt. Iſtud em̃ gau
diũ nunq̃ꝫ tollit nec finit Aug. ibidẽ
Ibi nõ eſt finis ⁊ ſufficit nobis. Eter
nus igit erit neq̃ꝫ em̃ ſufficit nobis
finis niſi cuiꝰ nullꝰ eſt finis. Iſtũ aũt
quadruplicẽ ſtatũ apoſtoloꝝ oſten=
dit dñs ꝑ ſimilitudinẽ mulieris ꝑ=
gnantis ⁊ parturiẽtis. Talis ei mu
lier quadrupl'r poteſt conſiderari.
Pꝛio ꝓut eſt ꝑgnãs ⁊ tũc eſt in mul
to timoꝛe. Semꝑ em̃ timet ne fetus
diſpereat. Et huic reſpõdet primus
ſtatꝰ apl'oꝝ in quo ſemꝑ timebant
ne xp̃s ab eis recederet. Scd'o ꝓut
eſt i ꝑtu: ⁊ tũc i multo doloꝛe ꝓpter
vẽtris cruciationẽ. Et huic rñdet ſe
cũdꝰ ſtatꝰ apl'oꝝ i quo fuerũt i multa
triſticia ꝓpt xp̃i paſſionem. Tertio
ꝓut eſt poſt partũ: ⁊ hoc dupl'r: vno
mõ ꝓut peperit filiã ⁊ hꝫ gaudiũ ſe
miplenũ. Et huic rñdet tertiꝰ ſtatus
apl'oꝝ i quo fuerũt aliquãtulũ i le=
ticia ꝓpter xp̃i reſurrectionẽ ⁊ tunc
ſemiplenũ habuerũt gaudiũ. Scd'o
ꝓut peperit maſculũ tũc hꝫ gaudiũ
plenũ. Et huic rñdet q̃rtꝰ ſtatꝰ apo=
ſtoloꝝ i quo mõ ſũt vbi hñt plenum
gaudiũ ⁊ ꝑfectũ. vñ dicit Aug. ibidẽ
Parturitio triſticie: partꝰ aũt gau=
dio cõparat qđ nũc maiꝰ eẽ ꝯſueuit
q̃n non puella: ſꝫ puer naſcit. Iſtum
q̃druplicẽ ſtatũ hñt ẽt ſerui dei. Sũt
em̃ in timoꝛe ⁊ meroꝛe i gaudio ſe=
pleno ⁊ i gaudio ꝑfecto. In timoꝛe
q̃dẽ ſũt ne deũ amittãt ſicut ꝓpheta
ꝯquerebat ſe amiſiſſe dicẽs. Redde
michi leticiã ſalu. tui. Sꝫ notãdũ q
ab aliq̃bꝰ recedit ⁊ nunq̃ꝫ redit. Ab
aliq̃bꝰ recedit ⁊ redit ab aliq̃bꝰ nũq̃ꝫ
recedit: ⁊ iõ ñ oꝫ q redeat. ⁊ iſta tri
plex differẽtia fuit i xp̃i familia quã
habuit i hac vita. Fuit em̃ vnus ſcꝫ
iudas a q̃ xp̃s receſſit q̃n ipm tradi
dit ⁊ nũq̃ꝫ rediẏt: qꝛ deſperauit cũ di
xit. Peccaui tradẽs ſãguinẽ iuſtũ ⁊
plenꝰ malicia ⁊ ꝯi iniq̃tate ſpm̃ exa
lauit ibidẽ. ⁊ i fine laq̃o ſe ſuſpẽdit.
Scd's fuit petrꝰ a q̃ xp̃us receſſit q̃n
ipꝫ negauit ſꝫ ſtatim rediẏt q̃n ama
re fleuit. Tertia fuit btã ꝟgo maria
a q̃ nũq̃ꝫ xp̃s receſſit ⁊ iõ redire non
opoꝛtuit. Iſta triplex drña q̃tidie in
hac vita inuenit ⁊ ꝑ ſimilitudinẽ in
in ſole ꝯſiderat. Sol em̃ aliq̃s ꝑtes
mũdi nũq̃ꝫ illuminat. ſ. regionẽ infer
nalẽ. Aliq̃s aliq̃n illuminat aliq̃n nõ
ſicut noſtrã habitabilẽ. Aliq̃s autẽ
ſꝑ illuminat: ſicut ea q̃ ſupra ſunt vt
dicit Dionyſiꝰ. Simil'r et i homibꝰ
q̃dã ſunt a q̃bꝰ ſol iuſticie recedit ⁊
nũq̃ꝫ redit ſicut ſunt duri ⁊ obſtinati
q̃ deũ a ſe expellũt: ⁊ ne ad eos rede
at malis oꝑibꝰ ꝯtradicũt. Iob. xxi.
Dixerũt deo recede a nobis. Ecce
qꝛ expellũt deũ. Sciẽtiã viaꝝ tuarũ
nolumꝰ. ecce qꝛ ne redeat ꝯtradicũt
eiuſdẽ. xxiiii. Ipi fuerũt rebelles lu
mini. Iſti ſũt q̃ dicũt. Eſa. xxx. Au=
ferte a me viã: declinate a me ſemi
tã ceſſet a facie nr̃a ſctũs iſrael. No
lũt em̃ q deꝰ ad eos redeat nec ꝑ viã
mãdatoꝝ: nec ꝑ ſemitã ꝯſilioꝝ: nec
q illuminet ꝑ inſpirationẽ faciẽ mẽ
tis eoꝝ. Aliĩ ſũt q̃bꝰ deꝰ recedit ⁊ po
ſtea redit. Sicut ſunt penitẽtes a q̃
bus deꝰ receſſit per culpã ſed redit
ꝑ penitẽtiã. Hiere. xviii. Si penitẽ
tiã agens ⁊ illa egerit malo ſuo: qđ
locutꝰ ſũ aduerſus eã: agã ⁊ ego pe
nitẽtiã ſuꝑ malo qđ cogitaui vt fa=
cerẽ ei. zacha. i. Cõuertimini a me ⁊
ego ꝯuertar ad vos: vt dĩ dñs deꝰ ex
ercituũ. Tales ẽt ſũt viri ſcti a q̃bꝰ ad
modicũ iocũditas ꝯtẽplationis ſub=
trahit: vt hoc feruẽtiꝰ req̃rat ⁊ foꝛ=
tiꝰ teneat. Bern̄. ſuꝑ Cañ. Subtra=
hit ſe ad tp̃s ab eis q̃ auidiꝰ reuoce
tur ⁊ foꝛtiꝰ teneat. Pꝛeteriẽs vult te
neri abiẽs reuocari. Et tñ illud mo
dicũ q̃ ſe ſubtrahit valde vr̃ eis lon
gũ. Idẽ. O modicũ non modicũ. O
modicũ lõgũ. Pie dñe modicũ dicis
q nõ videamꝰ te. Saluũ ſit verbum
dñi mei. Tñ lõgũ eſt multũ ⁊ valde
nimis. Verũtñ vtrũq̃ꝫ verũ ⁊ modi
cũ meritꝭ nõ modicũ votis. Aliĩ ꝟo
ſunt a q̃bꝰ nũq̃ꝫ recedit ſcd'm q̃ſi violen

ter eū tenēt. Cañ. iij. Tenui eū nec
dimittā Amb. Uim facim⁹ dño non
ꝯpellēdo: ſ; flēdo: nō ꝓuocādo iniu-
riis ſ; lachrymis exorādo nō blaſphe
mādo ꝑ ſuꝑbiā ſ; ꝑ hūilitatē viuēdo
O btā violētia q̄ nō idignatiōe ꝑcu-
tit: ſ; mīa ꝯdonat. Scḋo ſerui dei ſt
in merore ⁊ hoc q̄druplici de cā q̄ ſi
gnāt Joſue. xv. Suſpirauit. Axa vt
ſedebat aſino ⁊ dixit pr̄i ſuo. Terrā
auſtralē ⁊ arētē dediſti mihi iunge
⁊ irriguā. Deditqꝫ ei irriguū ſupe-
ri⁹ ⁊ iferi⁹. Axa ſedēs aſino ē aīa pſi
dēs corpori ſuo q̄ plorat. Pͥo q: ſe-
pe h; mētē aridā aq̄ hūore deuotio
nis iterne hoc eſt hr̄e terrā arentē
ps. Aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi
Eccl. lj. Aīe nr̄e ſētiūt vehemēter.
Scḋo plorat ꝙ adhuc h; corp⁹ inflā
matū igne ꝯcupiſcētie ⁊ hoc eſt hr̄e
terrā auſtralē: ꝓpter qḋ dicit apl̄s
Ro. vij. Infelix ego hō q̇s me libera
bit de corpore mortis hui⁹. Tertio
plorat ꝓ dilatiōe ſupne patrie ⁊ hoc
eſt hr̄e irriguū ſupi⁹ ps. Sup flumia
babylonis illic ſedimus ⁊ fleuimus.
Quarto plorat ꝓ incolatu pn̄tis mi
ſerie: ⁊ hoc eſt hr̄e irriguū iferi⁹ ps.
Heu mihi q: incolat⁹ ⁊c. Tertio ſer
ui dei hn̄t hic gaudiū ⁊ ꝯſolationem
ſemiplenā: qḋ ſignificatū ē. iij. Reg.
xvij. vbi dr̄ ꝙ de⁹ ꝑ coruos mittebat
helye mane ⁊ veſꝑe panē ⁊ carnes ⁊
bibebat de torrēte. Ille pane ⁊ car-
ne veſcit q̄ celeſti ꝯſolatiōe nutrit: q̄
marie ex meditatiōe diuinitat; et
hūanitatis ꝑcipit. S; iſta ꝯſolatio i
trib⁹ deficit. Pͥo q: h; iperfectio-
nē qḋ notat ꝑ hoc ꝙ dabat tm̄ mane
⁊ veſꝑe ⁊ nō meridie. In mane ⁊ ve
ſpere eſt lux ⁊ calor: ſed iperfect⁹: in
meridie vo ꝑfect⁹. Bti q̄ paſcūtur in
meridie .i. iperfecta dei cognitione
⁊ dilectiōe. Cañ. j. Indica michi vbi
paſcas: vbi cubas i meridie. In pn̄ti
aūt paſcunt mane ⁊ veſꝑe: q: iperfe
cte deū diligūt ⁊ cognoſcūt. j. Cor.
xiij. Nūc cognoſco ex pte ⁊c. Scḋo
h; admixtionē q̄ admixtio cauſat
vel ex corporis corruptiōe: vel dia-
boli tētatiōe vel mūdi perſecutiōe:
qḋ notat ꝑ hoc ꝙ bibebat de torrēte
Eſa. j. Uinū tuū mixtū ē aqua. Ter
tio h; terminationē qḋ notatur ꝑ
hoc ꝙ de⁹ illū cibū ſibi ſubtraxit in-
tantū ꝙ vadēs i ſareptā ſidonioꝝ
bucellā panis vix hr̄e potuit q: de⁹
viris ſanctis ſepe ꝯſolationes ſpi-
rituales ſubtraxit. Adeo vt etiam
modicū hr̄e nō ſinat ⁊ hoc facit de⁹
ſiue vt in humilitate ꝯſeruētur. ij.
Cor. xij. Ne magnitudo reuelatio-
nū extollat me ⁊c. ſiue vt incauta ſe
curitas videt q̄ eſt mr̄ negligentie.
Greg. Dū mens ſecura reddit i tor
porē relaxat. Quarto ſerui dei hn̄t
gaudiū plenū ⁊ hoc ꝓut ſunt i btā vi
ta qḋ quidē ex dei viſione cauſatur.
Et ideo dicit. Iterū aūt videbo vos
⁊ gaudebit cor vr̄m ⁊c. De qua viſi
one dr̄ Job. xxxiij. Uidebit faciē ei⁹
in iubilo. j. petri. j. In quē deſiderāt
angeli ꝓſpicere Mat. xviij. Angeli
eoꝝ ſp videt faciē patris mei. Sed
facit hic Greg. Queſtionē i morali
b⁹. Quare ſi vidēt quō videre deſi-
derāt ⁊ ſi videre deſiderāt quō vi-
dēt. Et rn̄det. Deſideriū inq̇t anxie
tatē h; anxietas penā. Satietas vo
faſtidiū. Ne ſit ḡ in deſiderio anxie
tas deſiderātes ſatiātur. Ne ſit i ſa
tietate faſtidiū ſatiati deſiderant.
Erit igr̄ nobis delectabilr̄ ipreſſa
ſitis ſimul atqꝫ ſatietas. Sed longe
aberit a ſiti neceſſitas. Lōge a ſatie
tate faſtidiū q: ſitiētes ſatiabimur
⁊ ſatiati ſitiem⁹. P; ergo ꝙ ois defe
ct⁹ ibi ſupplet ⁊ gaudiū plenū inue-
nitur ad qḋ nos perducat domin⁹.

¶ Sermo ſecundus.

MUlier cū pa
rit triſticiā h; q: venit
hora ei⁹ ⁊c. inter ma-
los ⁊ bonos hoc diſtat
q: mali volūt facere fe
ſtu; ante vigiliā volētes nūc gaude
re tpalr̄ ⁊ iō i futuro faciēt vigiliā:

qꝛ flebūt eternalr̃. Alij etiam ſūt q̃
vellēt venire de feſto ad feſtū.i. de
gaudio pſentꝭ vite ad gaudiū felici
tatis eterne. Cōtra q̃s dt hiero. dif
ficile imo ipoſſibile eſt vt pñtibꝰ q̃s
⁊ futuris fruaꝛ bōis: ⁊ vt de delitijs
trāſeat ad delitias: vt hic vētrē ⁊ ibi
mētē ipleat. ⁊ ī vtroqꝫ ſclo ſit pmus
⁊ in vtroqꝫ appareat glorioſus. Boni
ꝯo faciūt hic vigiliā ī luctu pñie: iō
ꝑueniūt ad feſtū iocūditatꝭ eterne:
Et hoc eſt qḋ dꝛ hic ſub metaphora
mulieris. Mulier cū parit triſticiā
hꝫ. Ecce vigiliā pñie. Deinde ſubdiꝛ
Triſticia vr̃a vertetur ī gaudiū. Ecce
feſtiuitas iocūditatꝭ eterne. In ver
bis pmiſſis tria ponūtur. Primū eſt
ſimilitudo mulieris parientis cū dꝛ.
Mulier cū parit. Iſta mulier ſigni=
ficat eccl̃iaꝫ: vl̾ quālibet fidelē aīaꝫ
q̄ cōcipit o bōa ꝓpoſita: ſꝫ parit per
bōa opa. De qua dꝛ Apoc. xij. Mu=
lier amicta ſole ⁊ lūa ſub pedibꝰ eiꝰ
⁊ in capite eiꝰ corona ſtellarū duode
cim ⁊ ī vtero hñs: ⁊ clamabat partu
riēs ⁊ cruciaꝛ: vt pīat. Tūc iſta mu
lier eſt amicta ſole qñ īduta xp̄i con
uerſatiōe. ſ. pietate: hūilitate: patiē
tia ⁊ obediētia. Ro. xiij. Induimini
dñm ieſum xp̄m. Per lunā ſignificaꝛ
mutabilitas rerū tēporaliū. Sicut
eñ luna mutaꝛ: qꝛ nunc plena nunc
ſemiplena modo vacua. Sic mūdꝰ
aliqñ eſt plenꝰ quādo alicui dat ple=
nā cōſolationē. Aliqñ ſemiplenꝰ qñ
ex vna parte dat cōſolationē ex alia
tribulationē. Aliqñ vacuus qñ dat
oīmodā deſolationē. Iſtā lunā ſan=
cti hñt ſub pedibꝰ: qꝛ t̄palia hñt ſub
affectibꝰ. Auari aūt habēt iſtā lu=
nā in capite: qꝛ habēt cupiditatē in
mēte. Amos. ix. Auaricia ī capite
oīm. Debēt etiā habere coronā. xij.
ſtellarū: qꝛ debēt imitari doctrinā ⁊
exēpla duodecim apl̃oꝝ. Parit aūt
per bona opera ſed cū cruciatu: qꝛ ī
bene operādo multa ſuſtinet aduer
ſa. Ro. viij. Oīs creatura īgemiſcit
⁊ parturit vſqꝫ adhuc. Sunt aūt ali

que mulieres q̄ nolēt parere: qꝛ nō
lūt dolorē patris ſuſtinere. Sic etiā
ſunt multi q̄ nolūt facere opa pñiet
qꝛ timēt aduerſa ſuſtinere ſꝫ inter
ceteras ꝓprietates lilij legiꝛ q̄ ſuc
cus eiꝰ ꝓdeſt mulieri ad pariendū.
Ceruā ēt comedit quādā herbā vel
radicē q̄ dicitur dragātea q̄ parere eā
facit: ait ꝗ Plinius q̄ aquila in nido
ſuo ponit quēdā lapidē p̄cioſum q̄
ipāꝫ iuuat ad pariēdū. Iſtud lilium
eſt xp̄s q̄ dicit Cant. ij. Ego flos cā=
pi ⁊ liliū cōuallīū. Nō ei eſt flos orti:
ſed cāpi: qꝛ odor ſue mie nō eſt clau
ſus: ſꝫ apertꝰ. et nō eſt liliū mōtiū ſꝫ
valliū: qꝛ nō plātaꝛ ī mōtibꝰ. i. ī cor=
dibꝰ ſupboꝝ: ſed humiliū. Succꝰ hu=
ius lilij eſt ſanguis xp̄i. Per herbā
ſignificaꝛ hūana fragilitas ſiue mor
talitas. Eſa. xl. Oīs caro fenū: ſicut
eñ herba vireſcit: deide areſcit po=
ſtea putreſcit: ſic hō viret ī iuuētute
areſcit ī ſenectute: putreſcit ī morte
Per lapidē p̄cioſū ſignificaꝛ glīa ſā
ctoꝝ. Que ⁊ lapis ē inq̄ꝫtū eſt ſolida
⁊ eťna. Et p̄cioſa eſt inq̄ꝫtū eſt ineffa
bilis ⁊ ſupra merita Et lucida ē in
q̄ꝫtū illuminat mētes ⁊ corda hōs. Po
ſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄
cioſo. Iſta igitur tria faciūt vt hō nō
dimittat ꝓpter aduerſa quin pariat ꝑ
bona opera. ¶ Primū eſt meditatio
paſſiōis dñice. Hebr. xij. recogitate
eū q̄ talē ſuſtinuit a peccātoribꝰ aduer=
ſum ſemetipſū ꝯtradictionē vt nō fa
tigemini animis vr̃is deficientes
Greg. Si paſſio xp̄i ad mēoriā re=
ducitur nihil eſt qḋ nō equo aīo tolle
ret. Scḋm eſt mēoria mortꝭ ꝓprie.
idē. Valde ſe ſollicitat ī bono opere
qui ſemꝑ cogitat de extremo fine.
Tertiū eſt meditatio celeſtis glīe.
Glo. ſuper illud iac. i. oē gaudiū exi
ſtimate ⁊c. Ne indignemini ſi mali
in mūdo florēt ſi et vos patiamini:
qꝛ nō eſt xp̄iane dignitatis ī t̄palibꝰ
exaltari. ſed potiꝰ deprimi. Mali ni
chil habēt ī celo ⁊ vos nichil ī mun
do: ſed ſpe illius boni ad qḋ tēditis

q̄cūq̄ invia ꝯtingit gaudere debetis
Scd̄o ponit̄ hui⁹ mulieris triſtitia
ſalubris cū dicit̄ Triſticiā hʒ. Que
quidē triſticia cauſat̄ ex quadrupli
ci cā vt dr̄ Greg. i moral̄.ſ.qñ q̄s cō
ſiderat.vbi fuit:vbi erit:⁊ vbi eſt:et
vbi nō eſt. Ubi fuit inq̄t in pctō. vbi
erit i iudicio:vbi eſt i miſeria:⁊ vbi
non eſt in gl̄ia. Primo ergo triſtari
dʒ q̄ fuit in pctō ex eo q: perdidit
deū ⁊ oē meritū ſuū. Michee.i. Fa-
ciā eis plāctū velut drachonū ⁊ lu-
ctū quaſi ſtruthionum. Camel⁹ dra-
cōis i inſidiis poſit⁹caput cum plan
ta cōterit:tūc draco planctū magnū
emittit. Strutio oua in puluere re
linq̄ns eoꝝ obliuiſcit̄ q̄ aliq̄n a be-
ſtiis conculcant̄ Tandē ſtrutio re-
diēs ⁊ fracta oua inueniēs luctū fa
cit. Pctō: igit̄ dʒ luctum facere ⁊ de
plāgere iſtar dracōis:q: caput ſuū
i.deū ꝑdidit:⁊ iſtar ſtrutiōis lugere
q: perdidit oua ſua.ſ.omia merita
ſuā ⁊ bona opa. Scd̄o dʒ habere tri
ſtitiā ⁊ timorē ꝯſiderādo q̄ erit in
iudico.ps. A iudiciis ei timui.nā ſcd̄z
Ber. Supiuſerit iudex irat⁹inferi⁹
infern⁹accēſus. A dextris pcā accu
ſātia a ſiniſtris demōia ad ſuppliciū
trahētia. Tertio dʒ hr̄e triſticiā cō-
ſiderādo q̄ eſt i miſeria.ps. Heu mi
chi q: icolat⁹me⁹ ꝓlongat⁹eſt. Nec
mirꝫ q: ſicut dr̄ Chri. ſup Mat. Aia
in hac vita eſt potēs ſʒ pegrina:ca-
ro aūt ifirma ſʒ i domo ꝓpria ē. Ca
ro igr̄ q: hic ē dōeſtica ſepe aie dn̄a
tur. Aia vo q: eſt potēs reſiſtit ⁊ ſe
pe carnē ad bonū trahit. In futuro
aūt erit aīa potēs:q: i domo ꝓpa:ca
ro vo ifirma ⁊ pegria:⁊ iō tunc aia
carni total̄r dn̄abit̄:⁊ q̄cūq̄ voluerit
ſpūs mox ꝯſētiet corp⁹. Et pōit exē
plū Chri. Si em̄ aliq̄s potēs i domo
paupis hoſpitat̄:paup ibi iubet q:
in domo ſua eſt. Diues autē aliquā
ibi hʒ agēdi fiduciā:q: potēs eſt. Sʒ
ſi pauper i domo diuitis intrauerit
nō eſt auſus os aperire.tū q: pegri
n⁹eſt. Tū q: pauper eſt. Quarto dʒ

hr̄e triſticiā cōſiderādo q̄ nō eſt i
gl̄ia:iō ſuſpirabat ꝓpheta dicens
Sicut ceru⁹deſiderat ad fōtes aq
rū ⁊c. Ceru⁹ qñ ſeneſcit grauatur
cornibus:inueterātur pili.caligat
oculi:tūc pugnat cū ſerpēte ⁊ eū o
cidit. Hauſto qꝫ veneno ardētiſſim
ſitit ⁊ in flumē ſe ꝓiciēs tot⁹ reno
uat⁹exit. Sic viri ſancti pugnāt c
diabolo carne:⁊ mundo:⁊ ardent
ſitiunt ad fontē vite peruenire:v
renouant̄ in cornib⁹.i.in virtut
q: mō hn̄t eas imperfectas:tūc a
perfectas.i.Coꝝ.xiii. Cum vener
q̄d pfectū eſt euacuabit̄ q̄d ex pa
Renouant̄ in pelle.i.corpore q̄d
citur immortale ſubtile clarū ⁊
le. Renouant̄ in oculis q: nūc vid
in enigmate tūc aūt facie ad faci
vt dr̄.i.Coꝝ.xiii. Tertio pōit op
tunitas tp̄is:cū dr̄:q: venit hora
In p̄ſenti em̄ vita eſt tēp⁹ flēdi p
cata. In futuro aūt erit tp̄s let
in glori.Eccl̄.iii. Tēp⁹ flēdi ⁊ tp̄
ridēdi. Nō eſt tp̄s pugnādi cont
vitia. Tūc erit tp̄s q̄ſcēdi pace p
petua. Nūc eſt tp̄s belli:tūc vo t
p⁹pacis Nō eſt tp̄s ꝓpter deū p
di medicū. Tūc erit tp̄s reddēdi
cētuplū Aug.i li.ſ.omel̄. Quaſi
nus traiectitiū cū deo facis.hic d
ibi recipies:hic das res peritur
ibi recipies res ſine fine manſur
Notādū q̄ tp̄s q̄drupl̄r pōt ꝯſide
ri.ſ.i mūdo:i iudicio i celo:⁊ i in
no. In mūdo de tpe ē magna co
⁊ iō ipo vti debem⁹ad bonū opa
Gal̄.vi.dū tp̄s hēm⁹ opemur bo
ad oēs. Ad malū vitādū. Eccl̄.
Cōſerua tp̄s ⁊ deuita malū. Et a
lucē ꝓcurādū.ii.Coꝝ.vi. Ecce n
tp̄s acceptabile:ecce nūc dies ſa
tis. In hoc igr̄ tp̄e dʒ q̄lʒ bn̄faci
ꝓuſq̄ tp̄s p̄tereat ꝓuſq̄ mors ſu
niat:ꝓuſq̄ oia dereliquat. Eccl̄.
Neſcit q̄ tp̄e p̄tereat ⁊ mors ap
pinq̄t ⁊ reliquas omia aliis. In
cio aūt erit de tp̄s rō diſtricta. T
em̄ de⁹ oē tp̄s nr̄m accipiet:⁊ ſc

illud nos examinabit et iudicabit.
ꝑs. Cū accepero tp̄s ego iuſti. iudi.
Bern. Oē tp̄s nobis impēſū requiret
a nobis qualr ſit expēſum. Idē. Si
cut nō ꝑibit capillus a capite ſic nec
momētū a tp̄e. Iō ſancti viri diligē
ter cauent ne de tp̄e modicū quid
amittāt: ne de eo in iudicio ratiōem
reddāt. vn̄ Aug. in lib. cōfeſ. accuſat
ſe corā deo d̄ hoc ꝙ araneas muſcas
capientes aliqn̄ libēter aſpexit ⁊ de
hoc ꝙ per viā trāſiēs canes leporē
inſequētes: aliqn̄ libenter vidit. Iō
autem de his ſe accuſat: nō q: i his
pctm̄ ſit ſed q: tēpus qd̄ ibi occupa
uit: in bonis meditationib⁹ expēde
re debebat. In celo autē erit tēpo=
ris perfectio plena. Deuter. xxxiij.
Adeſſe feſtināt tēpora. i. ad perfe=
ctionē. Sz nō eſt tp̄s p̄teritū nō p̄=
ſens nō futurū. Tūc nullū erit p̄te=
ritū nullū futurū: null⁹ ann⁹ null⁹ mē
ſis nulla ebdomada. ſz tm̄ vna dies
zacha. xiiij. Erit dies vna q̄ nota eſt
dn̄o: non dies neq̄ nox: ⁊ in tp̄e ve=
ſpere erit lux: in inferno aūt erit de
tp̄e magna cariſtia. Apoc. x. Ange
l⁹ iurauit ꝑ viuētē ꝙ tp̄s nō erit. ſ. ad
penitēdū. Si em̄ dānati poſſent ha=
bere aliqd̄ tp̄is momētū: cari⁹ eſſet
eis ꝙ̄ ſi totū lucrarent̄ mūdū: q: tūc
poſſent penitere ⁊ miāz ꝓmereri vn̄
dixit ſctūs Martin⁹ diabolo. Si tu
miſer ab hoim īfeſtatiōe deſiſteres
⁊ de malis tuis peniteres: ego d̄ deo
cōfiſus tibi veniā policerer. Sed q:
diabol⁹ eſt extra tp̄s merēdi: ⁊ i ma
lo cōfirmat⁹: iō penitere nō poteſt.
Seruādū eſt igit̄ qd̄ d̄r. Eccl's. ix.
Quodcūq̄ pōt manus tua inſtanter
opare: q: nec op⁹ nec ratio nec ſcien
tia nec ſapientia erūt apd̄ īferos q̄
tu ꝑperas. Hō em̄ quattuor modis
mereri pōt. Primo bona opa facien
do: ſz hoc ibi nō erit. iō d̄r ꝙ nō erit
ibi op⁹. Dānati em̄ man⁹ ligatas ha
bebunt: ⁊ iō nichil boni opari pote=
rūt. mat. xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pe
dib⁹ ⁊c. Scd̄o pōt qs mereri carnem
ſuam mortificando ⁊ rōni ſubiiciē=
do: ſed hoc ibi nō erit. Ideo d̄r ꝙ ibi
nō erit rō q̄ ſenſualitati dn̄et̄. Nō em̄
viuent cōm rōnē ſz ſcd̄z curioſā ſen
ſualitatē: q: ſp̄ erūt i turbatiōe. ꝑs.
Peccator videbit ⁊ iraſcet̄. Semꝑ i
deſperatiōe. Iere. xviij. Deſperaui
m⁹ poſt cogitatiōes noſtras ibim⁹.
Tertio pōt qs mereri per fidē i deū
credēdo: ſz hoc ibi non erit: iō d̄r ꝙ
nō erit ibi ſciētia videlz ſctōꝝ q: per
fidē deū cognoſcūt. In hac em̄ vita
fideles hn̄t de deo verā fidē. In btā
aūt vita hēbūt apertā viſionē: ſz dā
nati habebūt obūbratā. math. xxij.
Mittite eū i tenebras exteriores.
Quarto pōt quis mereri deū diligē
do ſed hoc ibi non erit. Vn̄ d̄r ꝙ nō
erit ibi ſapientia. i. ſapida ſcia: q: cū
ſapore de⁹ diligit̄. Damnati aūt de
um non diligent: ſed odio habebūt.
Unde. ꝑs. Superbia eoꝝ qui te ode
runt aſcendit ſemper.

¶ Sermo .iij.

Cum aūt pe=
perit puerꝝ iā nō memi=
nit p̄ſſure. ꝓpt̄ gaudiū: q:
nat⁹ eſt hō i mūdū ꝗuis
pnia ſctōꝝ virorum multam videat̄
hr̄e aſperitatem: tn̄ leuigari dz cōſi=
derādo tāte glīe imēſitatē. Et iſtud
oñdit hiero. quadruplici exēplo di=
cēs. Amaritudinē radicis dulcedo
pomi ꝯpēſat ꝑicula maris ſpes por
t⁹ delectat. dolorē medicie ſpes ſa=
lutis mitigat. Qui ei nucleū deſide
rat nucē frāgat. Ergo pnīaz agat q̄
ſe nouult adherē bono. Quītuz aūt
exēplū ponit dn̄s hic q: dolorē par
turiētis alleuiat natiuitas optate
ꝓlis. iō dicit. Cū aūt peperit puerū
⁊c. Per hanc mulierem deſignatur
eccleſia ſiue quelibz fidelis anima:
quā quidem chriſtus deſponſauit: q̄
deſponſata concipit ⁊ parit. Deſpō
ſat autē eam chriſtus annulo fidei.
Oſee. ij. Sponſabo te michi in fide.
Vn̄ dixit agnes. ānullo ſuo ſubarra

pit me ⁊c. Deſignat̄ aūt fides ꝑ an=
nulū: q̄ ſicut annulus gemmis or=
natur: ſic fides duodecim articulis
quaſi duodecim lapidibꝰ p̄cioſis di
ſtinguit̄ ⁊ decorat̄. Qḋ ſignat̄ ꝑ duo
decim lapides p̄cioſos q̄ erāt i rōna
li ſūmi ſacerdotꝫ: vt dr̄ Exo. xxviij.
Iſta autē fides dꝫ habere annexā
bonā operationē ⁊ ſpē ⁊ charitatē:
q̄ etiā in annulo ſignificant̄. Nā in=
quātū i manu defert̄ bona opera ex
primūtur. Luc. xv. Date annulū in
manu eiꝰ. Multū em̄ ſpōſus ꝑ ma=
lo haberet ſi ſpōſa ſua annulū i ar=
cha vel in burſa teneret ⁊ nō i manu
portaret. Sic xp̄o fides grata non
eſt q̄ tm̄ eſt in corde ⁊ nō manifeſtat̄
in oꝑe. Inq̄tū aūt eſt figure ſperice
q̄ finē nō hꝫ ſignat ſpē q̄ eſt de inuiſi
bilibꝰ ⁊ eternis. Ro. viij. Spes que
videt̄ nō eſt ſpes. nā qḋ videt q̄s qḋ
ſperat. Si autē qḋ non videmꝰ ſpe=
ramus per patientiā expectamus.
Inq̄tū autē annulꝰ ponit̄ in quarto
digito ſignat caritatem. Dicūt em̄
phiſici q̄ a corde quedā vena ꝓcedit
que in quarto digito reſpondet: per
qḋ ſignificatur q̄ ſpōſa debet ama=
re xp̄m ſponſum ſuū amore p̄cordi
ali. Mat. xxij. Diliges dominū deū
ex toto corde tuo. Ponit̄ aūt tantū
in vno digito: ad innuendū q̄ debet
amare eū amore ſingulari. In cete
ris em̄ homo vult habere ſociū niſi
in amando vxorē. Sic ⁊ Chriſtꝰ non
vult vt mundū cum ipſo amemus.
Iacobi. iiij. Quicūq̄ voluerit ami=
cus eē huiꝰ mūdi: inimicꝰ dei cōſti
tuet̄. Debet aūt anulus aureus eē:
ad innuendū q̄ debet eum diligere
amore inſuperabili. Sicut em̄ aurū
ſua p̄cioſitate oīa metalla excellit;
ſic amor ſpōſi ⁊ ſpōſe oēs alios amo
res vincit. Vn̄ vir ⁊ vxor patrē: ⁊ ma
trē relinquūt ⁊ inuicē ſibi adherēt
Gen̄. ij. Relinquet hō prēm ⁊ mrēm
⁊ adherebit vxori ſue. Sic ēt amor
q̄o xp̄ꝫ diligimus ceteros amores
excellere dꝫ. mat. x. Qui amat prēꝫ
⁊ matrē pluſq̄ȝ me non eſt me dignꝰ
Scḋo aīa poſtq̄ȝ xp̄o deſpōſata fue=
rit ꝯcipere ⁊ parere dꝫ. De cuiꝰ con
ceptu ⁊ partu dicit Aug. in ep̄la ad
ꝓbā ⁊ iulianā. Hec eſt vberior fecū
diorq̄ȝ fertilitas nō ventre ingraui
ſcere: ſed mēte grandeſcere non la
cteſcere pectore: ſed corde cādeſcere
nō viſceribꝰ terrā: ſꝫ celū orōnibus
parturire. Sūt q̄dā mulieres q̄ ꝯci=
piūt ſed nūq̄ȝ pariūt. Quedā q̄ pari
unt. Et harū q̄dā pariunt monſtra
q̄dā pariūt tm̄ feminas. q̄dā tm̄ ma
ſculos. Iſta aūt mortaliter ꝑſequa
mur. Sūt em̄ q̄dā aīe q̄ cōcipiūt bo
na ꝓpoſita ſꝫ nūq̄ȝ pariūt ea ꝑ oꝑa
Eſay. xxxvij. Venerūt filij vſq̄ ad ꝑ=
tum ⁊ vir tus non erat pariēdi. Pro
talibus dicit Mat. xxiiij. Ve p̄gnan
tibus ⁊ nutriētibꝰ in illis diebꝰ. Ora
te aūt ne fiat fuga vr̄a hyeme vl' ſab
bato. ſcḋm Amb. loq̄t̄ hic dn̄s de die
vel fuga q̄ eſt i die iudicij ſiue i mor
te cuiuſlibet morientis. Pregnantes
autē ſcḋm eūdē qui dei tiore et bo=
na ꝓpoſita cōceperunt: ⁊ per bona
opera non pepererunt. Nutriētes
paruulos ſcḋm eundē ſunt q̄ oꝑa in
firma ⁊ debilia habuerūt. vel alr̄ ſcḋm
Aug. Pregnātes ſunt qui iniq̄s con
ceptꝰ corde gerūt. Nutrientes puu
los ſūt q̄ diabolicas ſuggeſtiōes pra
uis delectatiōibꝰ nutriūt. Qui di=
cunt̄ paruuli: q̄ non poſſunt vince
re niſi volētes, vñ Sagitte paruulo
rum facte ſunt plage eorꝫ idē. Bea
tꝰ qui tenebit ⁊ allidet paruulos ſu=
os ad petraꝫ. Glo. Btī q̄ paruulos
q̄ carne naſcunt̄. i. motꝰ prauos ⁊ ma
los āteq̄ creſcant retinent ne fiant
liberi. ⁊ alidūt ad petrā xp̄m ⁊ con=
fracti diſperdūt. eſt ergo ſēſus. Vel i
lis q̄ i die mortis ſue īuenient̄ time
rē dei ⁊ bōa ꝓpoſita ꝯcepiſſe ⁊ bona
opa nō pepiſſe ⁊ opa etiam infirma
⁊ parua feciſſe. Itē ve illis q̄ iniqua
deſideria habuerūt: ⁊ qui diaboli ſug
geſtiones praua delectatione con=
ſenſu ⁊ oꝑe nutrierunt, deinde ſub

dit dñs. Orate ne fuga vr̃a fiat hye
me vel ſabbato Dicit̃ aũt mo ꝛs fu
ga q: aĩa tũc fugat̃ a deo vt ſibi rõnẽ
reddat. A dyabolo vt eã ad tartarũ
rapiat. Caro fugat̃ a vermib' vt eã
comedãt: diuitie fugãtur a parẽti=
b' vt eas diripiãt. Illi igit̃ ſcđz hy=
larium fugant̃ hyeme vel ſabbato q̃
mouunt̃: aut ĩ frigore pctõꝝ: ũ aut in
ocio bonoꝝ operũ. Chryſ. aũt dicit
Qui nõ hꝫ illũ ignẽ de quo dicit dñs
Ignem veni mittere in terram. in
hyeme ẽt ſi fuerit in media eſtate.
Eſt igit̃ neceſſe vt oremus deum ne
mors nr̃a fiat ĩ frigore pcti vel cũ
extinctiõe ignis diuini: nec cũ ocio ĩ
operib' bonis. Secũdo quedã ſunt
que pariũt mõſtra. vñ refert Aug.
de ciui. dei q᷑ tẽporib' ſuis nat' ẽ hõ
duplex ĩ ſupiorib' ſimplex ĩ inferio
rib'. habebat ei duo capita. duo pe
ctora. quattuor man': tãtũ vnũ ven
trẽ ꝛ duos pedes. Illi igit̃ mõſtra pa
riũt q̃ faciũt pctã. Pctm̃ ei facit ho=
minẽ mõſtruoſũ. Mõſtrũ eſſet ſi q̃s
faciẽ retro ꝛ tergũ añ haberet. Ta=
lis ẽ q̃libet peccator qui habet faci
em retro: mũdũ p amorẽ reſpiciẽdo
tergũ aũt ante deum: ſcꝫ obliuiſcen
do. Hiere. ij. Verterũt ad me tergũ
ꝛ nõ faciẽ. Maius mõſtrũ eſſet ſi q̃s
oculos ꝛ os in pedibus haberet. Ta
lis eſt auar' q̃ ad terrena ſẽper re=
ſpicit. Ps. Oculos ſuos ſtatuerũt de=
cli. in ter. Et de frenis ſemꝑ loquit̃
Eſaye. xxix. De hũo eloquium tuũ
muſſitabit. Maximũ monſtrũ eſſet
ſi q̃s caput deorſũ ꝛ pedes ſurſũ ha=
beret. Talis eſt auarus ſuperb' q̃
hꝫ caput deorſũ terrena auare aman=
do Amos. ix. Auaricia ĩ capite om
niũ ꝛ ſurſum hꝫ ꝯtra deũ per ſupbiã
recalcitrãdo. Deut. xxxij. Incraſſa
tus eſt dilect' ꝛ recalcitrauit Sup=
maximum mõſtrũ eſſet quis celum
deorſuꝫ ꝛ terrã ſurſũ videret. Ta=
lis ẽ hõ carnalis ꝛ luxurioſ': in quo
carnalitas ꝛ ſẽſualitas ratiõi dñat̃.
Facit ei celũ. i. rationẽ deorſũ deſcẽ

dere ꝛ trã. i. ſẽſualitatẽ ſurſũ aſcẽde
re: cũ tñ dicat̃. Prou. xxv. Celũ ſur
ſũ ꝛ t̃ra deorſũ. Tertio ſũt q̃dã q̃ tñ
pariũt filias. illi femĩas piũt q̃ q̃dã vi
tia femĩea faciũt. ille parit filiã q̃ hꝫ
iracũdiã q̃ ẽ vitiũ femĩeũ: q: mulie
res de facili iraſcunt̃. Eccl'ia. xxv.
Nõ ẽ ira ſup iram mulieris. Sicut
ei ꝓpriũ vitiũ ẽ hõis ſupbia ita ꝓpri
um vitiũ mulieris eſt ira. Eccle. x.
Nõ eſt creata hominib' ſupbia: nec
iracũdia natiõi mulierũ: quaſi di=
cat iſta vitia nõ hñt a natura ꝯdita:
ſꝫ a natura corrupta Et q: iracũdia
ẽ ꝓpriũ vitiũ mulieris iõ citius ira
apparet ĩ facie mulieris q̃̃ viri. Et
ſicut viſus ad pelui excecat̃ ſic eius
anim' ab ira obnubilatur. Et ſicut
ſacc' apert' q̃d hꝫ intus effũdit: ſic
eius anim' irat' ꝛ apertus ĩpꝛope=
ria dĩt. Eccl'. xxv. Neq̃tia mulieris ĩ
mutat faciẽ ei' ꝛ obcecat vultũ ſuuꝫ
tãq̃̃ viſus ꝛ q̃ſi ſacc' apt' effũdit irã
ſuã in medio ꝓximoꝝ. ille parit ali
aꝫ filiã q̃ hꝫ emulationẽ ꝛ ĩuidiam.
q̃ eſt vitiũ femineũ: q: cito mulieres
ad ĩuidiã ꝯmouẽtur. vñ dĩt Auicẽ.
q᷑ mulieres naturalit̃ ſũt inuide. ec
cl'i. xxxvii. Cũ muliere tracta de his
q̃ emulat̃. ille pit aliã filiã q̃ hꝫ mẽtꝫ
ĩcõſtãtiã q̃ ẽ vitiũ femineũ: q: mu=
lieres ꝛ ſepe ꝛ cito mutant̃. Vir ei
bñ ꝯſtãs vix de mille vn' ĩuenit̃. de
mulierib' autẽ nulla. eccl'i. vij. Vir
de mille vnũ repperi: mulierẽ nul
lã ex oĩbus ĩueni iõ ſcđz iura teſti=
moniũ mulieris ĩ cauſis nõ recipit̃
q: ſcđz iſid. Variũ ꝛ iſtabile teſtio=
niũ femia ꝓfert. ille parit aliã filiã
cui ĩ factis ſuis hꝫ ĩprouidẽtiã q̃ ſi=
milit̃ ẽ vitiũ femĩeũ q: ꝓpt̃ defectũ
diſcretiõis mulieris õ facile decipi
unt̃. iõ ſerpẽs nõ iuit ad viruꝫ. ſ. ad
adã: ſꝫ ad mulierẽ: ſcꝫ euã: ſciens q᷑
mulier decipi poſſet. pma. Thimo.
ij. Mulier ſeducta ẽ: nõ vir. iteꝫ ille
parit aliã filiã q̃ hꝫ rixã ꝛ loquacita=
tẽ nimiã q̃ eſt vitiũ femineũ: q: mu=
lieres ſũt v̄boſe ꝛ rixoſe Prou. xxvij

Tecta ūgit ꝑſtillātia in die frigoris ⁊ litigioſa mulier ꝯparat. Eccl. xxv. Sicut em̄ aſceſ⁹ arenoſ⁹ in pedib⁹ veterani ſic mulier lĩguata homini q̄eto. Jſtas malas filias diabol⁹ libenter nutrit. Aug ſup. ps. Pharao maſculos occidebat: feminas reſeruabat. i. virtutes ꝑ ſocabat: cōcupiſcētias nutriebat. Quarto ſūt q̄dā ꝑiunt maſculos. Jſta mulier vt dictū ē ſignat eccl'iā q̄ oēs fideles filios ꝓut ſūt in hac vita in vtero gerit ſ; eos ꝑit cū; ad celos eos trāſmitit. Aug. Sicut mulier nato ĩ hoc mūdo homie letat̄: ita eccl'ia nato in vitā eternā fideliū pp'lo exultatiōe replet̄. vna aūt de maiorib⁹ cauſis ꝓpt̄ quas puer extra vterum exire appetit poſtq̄ȝ ad debitū ꝯplemētū venit: ē q: i vtero nō inuenit ſufficiēs nutrimētū: et ideo exire deſiderat vt ſufficiētē cibū inueniat. Jō igr̄ ſcti viri i celo cupiūt naſci: vt ibi poſſint refici ⁊ ſatiari. Jn hoc ei mūdo nō ē ſatietas aliqua ſ; eſuries tā in viris mūdāis q̄ȝ i cōtēplatiuis viris. hoīs ei mūdani appetūt diuitias. delitias: ⁊ honores: ⁊ in his nulla eſt ſatietas vn̄ dicitur Prou. xxx. Tria ſunt iſatiabilia: ſc; infern⁹ terra ſitiēs: ⁊ ignis ardēs. Jnfern⁹ nō ſatiat̄ aīab⁹. Et ſignat ſupbū q̄ nō pōt ſatiari ābitiōe ⁊ dn̄io hoī;. Unde refert valeri⁹ q̄ cū alexāder audiuiſſet ab anaxato comite ſuo ex auctoritate ſui p̄ceptoris inumerabiles eſſe mūdos ſuſpirauit alexāder ⁊ dixit. heu me miſerū: q: nec adhuc vno potit⁹ ſū mūdo Et t̄n ille q̄ volebat totū mūdū poſſidere poſt modicū ſepultura vix dn̄ꝗ pedū ē ꝯtēt⁹. Un̄ q̄dā ph'ūs ad ei⁹ ſepulturā veniēs dixit. heri nō ſufficiebat iſti tot⁹ mūd⁹ hodie ſepl'tura d̄nꝗ pedū ē ꝯtēt⁹. Terra ſitiēs n̄ poteſt ſatiari aq̄. Et ſignat auarū q̄ ad iſtar ydropici q̄ȝto pl⁹ bibit tanto ſitit. Eccl'i v. Auar⁹ nō iplebit̄ pecunia. Jgnis nō ſatiat̄ appoſitione lignoꝝ. Et ſignat luxurioſum q̄ q̄ȝto pl⁹ delitiis occupat̄: tāto āpli⁹ iſtāmat̄ Eccl'i. xxviii. Scd'm ligna ſiluę ſic ignis exardeſcet. Similit̄ ſpūales viri ⁊ ꝯtēplatiui tria deſiderāt. ſ. amare deū: cognoſcē deū: ⁊ ſūme delectari i deo. S; i iſti; ſatietatē i p̄ſti hēre nō pn̄t Jtē ſūt tria alia iſatiabilia q̄ pōit ſalomō. ſ. ocul⁹ auris ⁊ cor Eccl'i. i. Nō ſatiat̄ ocul⁹ vi ſu: nec auris iplet̄ auditu. Quid ē qḋ fuit: ipſū qḋ futur ū ē. Quid ē qḋ factū; eſt ipſū qḋ faciendū ē. Ocul⁹ ei nō pōt ſatiari in vid endo pulchros colores Auris ĩ audiēdo iocūdos rumores: Cor i cogitādo mō p̄terita mō p̄ſentia mō futura. Jō dt̄. Quid ē qḋ fuit ⁊c. Jn viri s igit̄ ſpūalib⁹ ocul⁹ non pōt ſatiari hic i vidēdo pulchritudinē dei. Nec auris i audiēdo dulce; iſpiratione dei. Nec cor i afficiēdo ſe circa dulcedinē dei. in futuro aūt iſta tria ſatiabūtur pp qḋ dr̄. i. Cor; ii. q̄ ocul⁹ n̄ vidit: nec auris audiuit nec i cor hoīs aſcēdit q̄ ꝑparauit de⁹ illis q̄ diligūt illum. ⁊c.

¶ Dn̄ica. iiii. Sermo. i.

Vado ad eū; q̄ miſit me et nemo ex vob; īterrogat me q̄ vadis Joh. xvi. Quando aliqs pr̄ familias aliq̄ ē lōgi⁹ ꝓfect̄ur⁹ illis qui ſunt de ſua familia hoc p̄mo p̄dicit ⁊ ſi viderit eos ꝯtriſtari tripliciṫ eos ꝯſolat̄: vl' dicēdo q̄ i breui reuertet̄: vl' q̄ mittet eis aliū tāq̄ȝ q̄ eos ꝯſolabit̄: vl' q̄ occaſiōe ſui itieris magna vtilitas eis ꝓcurabit̄. Sic dn̄s nr̄ aſceſſurus i celū. ¶ Prio diſcipulis ſuis ſuū receſſū p̄dixit cū ait. Uado ad eū q̄ me miſit. Et q: vidit eos ex hoc triſtari ꝯſolat̄ eos. Prio ꝓmittēdo eis ſua; celerā reuerſionē: ⁊ hoc recolit eccl'ia i euāgelio dn̄ice p̄cedētis. modicū indt̄ ⁊ nō videbitis me. ⁊c. Scd'o ꝓmittēdo aliū ꝯſolatorē tanq̄ȝ ſeipſū cū ait. Si ei nō abiero pa-

401

clytꝰ nõ veniet ad vos ⁊c. Tertio ꝓ=
mittendo ꝙ ex ſuo receſſu vtilitas
magna erit: ſcȝ mũdi argutio cũ di
cit. Arguet mũdũ de pctõ. Ipſorum
apoſtolꝝ iſtructio cum dr̃. docebit
vos oĩa veritatẽ. Et xp̃i clarificatio
cũ dt̃. Ille me clarificabit. dicit ḡ va
do ad eũ q̃ me miſit. Qd̾ aũt ſubdit
Et nemo ex vobis interrogat q̃ va=
dis. põt dici ꝙ hoc erat vl̃ ꝓp aſcen
ſiõis euidẽtiã qua fuerãt certifica=
ti. Vñ dt̃ glo. Ita palã vt nemo iter
roget qd̾ viſu corꝑali fieri cerneret
Vl̃ ꝓp nimiã triſticiã: cuiꝰ occaſiõe
ſui receſſꝰ fuerãt abſorpti vl̃ ꝓpt̃ pe
narꝝ tolerãtiã qbꝰ fuerãt exciti. Di
xerat ei ſupra Oĩs q̃ iterficit vos ar
bitrat̃ obſequiũ ſe p̃ſtare deo: iõ dt̃.
Nemo ex vobis iterrogat me q̃ va=
dis. Xp̃s aũt q̃ erat i celeſtibꝰ triũ=
phator. i. Reg. xv. Porro triũpha=
tor in iſrl̃ nõ pcet: factꝰ ẽ i t̃reſtri=
bꝰ viator. Iere. xiiii. Quaſi colonꝰ
factꝰ es i t̃ra ⁊ q̈ſi viator declinans
ad manẽdũ iſte aũt viator nichil ha
buit de plano: ſȝ tota via ſua fuit a=
ſcẽſꝰ vel deſcẽſus. Nã p̃io deſcẽdit
de celo i mũdũ deide aſcendit d̾ mũ
do in patibulũ. poſtmodũ deſcendit
de patibulo in lymbũ. deinde reſur
gẽs aſcẽdit in celum: iõ dicit. Vado
ad eũ q̃ me miſit. Notãdũ aũt ꝙ xp̃s
q̃ eſt verꝰ ſol multos circuitꝰ ⁊ mltas
vias fecit. De qbꝰ dr̃. Eccl̃ia. i. Orit̃
ſol ⁊ occidit ⁊ ad locũ ſuuȝ reuertit̃
ibiqȝ renaſcens gyrat ꝑ meridiẽ et
flectit̃ ad aquilonẽ luſtrãs vniuerſa
in circuitu ꝑgit ſpũs: ⁊ i circulos ſu
os reuertit̃. P̃ria igit̃ via fuit qua ꝑ
natiuitatẽ carnis venit in mũdũ. et
hoc notat̃ cũ dr̃. orit̃ ſol. Venit aũt
ꝑ ſcalã habẽtẽ tres ḡdꝰ. ſ. hũilitatis
⁊ acerbitatis. Luc. ii. Inuenietis in
fantẽ: ecce quãta hũilitas. Pãnis in
uolutũ: ecce quãta pauꝑtas. Poſitũ
in p̃ſepio: ecce quãta acerbitas per
iſtos aũt eoſdẽ gradꝰ poſtmodũ re=
diit i celũ. Phil. ii. Semetipſũ exia=
niuit: ecce gradꝰ iopie ⁊ pauꝑtatis
Formã ſerui accipiẽs ecce gradus
hũilitatis. Factus obediẽs vſqȝ ad
mortẽ: ecce gradꝰ acerbitatꝭ. Sȝ q̃
duxit eũ iſta ſcala. Sequit̃ eni. ꝓpt̃
qd̾ ⁊ deꝰ exaltauit illũ ⁊ dedit illi no
mẽ. ⁊c. Stulti igr̃ q̃ volũt i celũ aſcẽ
dere ꝑ ſcalã ꝯtrariã. ſ. ꝑ diuitias: de
litias: ⁊ honores: qꝛ iſta ſcala ducit
ad iternũ: ſicut p̃dicta ducit ad celũ
De hoc habemꝰ exemplũ. Luc. xvi.
Erat igr̃ q̇dã hõ diues: ecce diuitiaꝝ
abũdãtia. Qui iduebat̃ purpura et
byſſo: ecce ſupbia ⁊ vana gl̃ia. epu
labat̃ q̈tidie: ecce diuitiaꝝ affluen=
tia Sȝ q̃ duxit eũ iſta ſcala. Sequit̃
ei. Mortuꝰ ẽ diues ⁊ ſepultꝰ ẽ i. ifer
no. Lazarꝰ aũt erexit ſibi iſtã ſcalã
ꝯtrarios gradꝰ habẽtẽ. Iacebat in
q̈t ad ianuã eiꝰ: ecce gradꝰ hũilita=
tis Erat iquit q̇dã mẽdicꝰ vlceribꝰ
plenꝰ ecce gradꝰ acerbitatis. Cupi=
ens ſaturari de micis: ecce gradꝰ
pauꝑtatꝭ Sȝ quo duxit eũ iſta ſcala
ſequit̃ factuȝ eſt aũt vt moreret̃ mẽ
dicꝰ ⁊ portaret̃ ab ãgelis in ſinum
abrahe. ¶ Scd̾a via quaȝ fecit xp̃s
fuit de mũdo i patibulũ vbi occubu
it. Vñ poſtq̃ dixit: orit̃ ſol. Statiſub
iũxit ⁊ occidit. et iſta fuit via excel=
lẽtiſſie charitatis. Vñ eiꝰ paſſio vo
cat̃ exceſſus. Luc. viiii. dicebãt ex=
ceſſũ eiꝰ quẽ ꝯpleturꝰ erat i iheruſa
lẽ Excellit ei oẽs alioꝝ paſſiões in
tribꝰ. ſ. i amore. Iohã. xv. Maioreȝ
ei hac dilectionẽ nemo hȝ ⁊c. In do
lore. Treno. i. A ttẽdite ⁊ videte ſi
ẽ dolor ſicut dolor meꝰ. Et in valore
Ioh. xii. Si exaltatꝰ fuero a t̃ra oĩa
traham ad me ipſuȝ. ¶ Tertia via
fuit qua iuit de cruce in tumulum.
Et notat̃ ſimilit̃ per hoc quod dici
tur Et occidit Sicut eñi mortuꝰ fu=
it in patibulo: ſic ⁊ mortuus iacuit
i ſepulchro. Et iſta via fuit magne
pauꝑtatis. qꝛ nõ potuit habere mo
numẽtũ ꝓpriuȝ. Mat. viii. Vulpes
foueas habẽt: ⁊c. Ac ſi dicat. pauꝑ
fui in hac vita: quia non habui ni=
dũ. i. domũ vbi poſſem habitare: ſi=

eut habēt volucres. pauperioꝛ fui i
moꝛte:q: in cruce nō habui ceruical
vbi caput poſſē recliare. Paupīm⁹
fui poſt moꝛtē:q: nō habui foueā ꝓ
ꝓpriā in qua coꝛp⁹ meū poſſet requie=
ſcere:ſicut habēt vulpes. ¶Quar=
ta via fuit q̄ iuit i celū ꝛ notat̄ cū
dr̄.et ad locū ſuū reuertit̄.et iſta via
fuit magne iocūditatis. Cum ei ſo=
nus leticie ꝛ melodie fiat trib⁹ mo
dis vt dt̄ Aug.ſup.ps.ſcz voce fla=
tu ꝛ pulſu xp̄s aſcēdit in celū cū me
lodia vocis.ps. Jubilate deo i voce
exultatiōis.cū melodia flatus.ps.
Aſcēdit de⁹ in iubilatiōe q̄ ad p̄mū
Et dn̄s in voce tube.quo ad ſcd̄z. cū
melodia pulſus.p̄. Laudate eum in
pſalterio ꝛ cythara.quo ad t̄tium.
¶Quīta aūt via ē q̄ ad iudiciū ēve=
tur⁹.et hoc cum dr̄.ibiq; renaſcens
gyrat p meridiē ꝛ flectit̄ ad aq̄lonē.
Tunc em̄ per meridiem gyrabit qn̄
bona illoꝝ q̄ erāt a dextris enume=
rabit dicēs. Math.xxv. Eſuriui ꝛde
diſtis michi mādūcare.ꝛc et dicun
tur ſancti meridies:q: ſunt in ple=
na luce cognitiōis ꝛ caloꝛe amoꝛis
Jn quoꝝ coꝛdib⁹ flauit auſter ſācti
ſpirit⁹.eſt em̄ auſter vent⁹ calid⁹ hu
mid⁹ ꝛ fecūdatiu⁹. Sic ſpiritus ſan=
ct⁹ ē vent⁹ calidus inq̄tū galiciem
pctōꝝ diſſoluit.eccli.iii. Sicut i ſe
reno glacies ſoluent̄ peccata tua.p̄.
Cōuerte dn̄e captiuitatē nr̄az ideſt
noſipſos q̄ a dyabolo tenemur ca=
ptiui:ſicut toꝛrēs in auſtro. Aug.in
glo. Pctā nos ligāt ne bn̄ operemur
vel ad penitētiā curram⁹:ſicut fri=
g⁹ vel glacies ligat aquā ne currat
Qn̄ aūt flat calid⁹ vent⁹ auſter liq̄=
ſcit glacies ꝛ iplent̄ ꝛcurrūt toꝛren
tes:ſic flāte ſpiritu ſctō ſoluimur a
pctīs ꝛcurrim⁹ ad pniāz.eſt etiā hu
midus inq̄tū in lachrymas nos di
ſoluit.p̄ Flauit ſp̄us ei⁹ ꝛfluent aq̄
Rom.viii.ipſe ſp̄us poſtulat ꝓ no=
bis gemitib⁹ inenarrabilib⁹.eſt etiā
fecūdatiu⁹ inq̄tū geminare nos fa
cit ꝑ bōa opa. Cañ.iiij. Veni auſter
ꝑfla oꝛtū meū.ꝛc. Deinde flectet ſe
ad aq̄lonez qn̄ ꝯuertet ſe ad illos q̄
ſūt a ſiniſtris ꝛ dicet.diſcedite a me
maledicti.ꝛc. Signant̄ aūt mali ꝑ
aq̄lonē:q: ē frigid⁹ ꝛ ſiccus ꝛ pluuie
retētiu⁹:ſic diabol⁹ īfrigidat eoꝛꝫ
coꝛda frigoꝛe malitie.eccli.xliii.
Vētus frigidus aquilo flauit ꝛ ꝯge
lauit criſtallū. Criſtall⁹ ab aq̄ gn̄a
tur.deſiccat ab hūoꝛe gr̄e.ier.iiij.
Vētus vrēs ī via deſerti.ꝛc.et īpe=
dit ne fluāt pluuie lachrymaꝝ. Pro=
uerb.xxv. Vēt⁹ aquilo diſſipat plu=
uias. ¶Sexta via ē qua i apoſtolos
amiſit ſpiritū ſctm̄ ꝛ nichilominus
ipſe cū eo venit.iuxta illud. iohan.
xiiii. Nō relinquaz vos oꝛphanos:
veniā ad vos.iſta via notat̄ cū dici
tur. Luſtrās vniuerſa i circuitu per
git ſp̄us. Uniuerſa ei intima apoſto=
loꝝ ſp̄ūſſanct⁹ luſtrādo circuit itaq;
nichil vacuū i eiſdē d̄relīt. Et hoc
drupliciē. Primo īfūdēdo ſe eis ad
iuſtificationē ꝛ hoc quādo p̄io xp̄s
eos ad ſe vocauit. Rom.viij. Quos
vocauit hos ꝛiuſtificauit. Scd̄o īfū
dēdo ſe eis ad miraculoꝝ opatio=
nē Luc.ix. Dedit illis v̄tutē ꝛ pote
ſtatem ſup oīa demonia. Tertio ſe
eis īfūdēdo ad pctōꝝ remiſſionez.
iohā.xx. Accipite ſpiritū ſāctū q̄ꝝ
remiſ.pec.remit.eis.ꝛc. Quarto ī=
fundēdo ſe eis ad coꝛroboꝛationē ſi
cut i pēth.p̄. Spiritu oꝛis ei⁹ oīs vir
t⁹ eoꝝ. ¶Septīa via ē qua q̄tidie ad
ſāctos viros reuertit̄ grāz infundē
do:q̄d notat̄ cū dicit̄. Et in circulos
ſuos reuertit̄. Dicūtur autem ſan=
cti viri circularis figure. Primo q:
vndiq; ſūt clauſi ne diabol⁹ ad coꝛ
eoꝝ ītrare poſſit ꝑ illicitā cogita=
tionē:ecōtra in perſona maloꝝ.dr̄.
iob.xxx. Quaſi rupto muro ꝛ apta
iāua irruerūt ſup me. Scd̄o q: ſunt
veloces per ſollicitā operationez.
Sic foꝛma ſpica velocit̄ currit. Pro
uer.xxii. Vidiſti hoiez velocē i ope
re ſuo coꝛaz regib⁹ ſtabit Tertio q:
mouent̄ circularit̄ a deo.ſ.in deuz.

Sermo .ii.

Oia ecīa a deo recognoſcūt. ⁊ p grā-
tiarum actionē cuncta ad ipm̄ refe
runt. Eccl'. i. Ad locū vñ exeunt flu
mina reuertunt: vt iteruʒ fluāt. In
iſtos igit̄ tales circulos xp̄s reuer-
tit̄ dum grām ſpūſſancti eis largit̄
Joh. xiiij. Ad eum veniem⁹ ⁊ māſio
nem apḋ eū faciem⁹. Venit igr̄ pa-
ter nr̄am impotentiā roborādo: ve
nit fili⁹ nr̄aʒ ignorātiā illuſtrādo ve
nit ſpūſſctūs nr̄am tepiditatē ⁊ ne-
gligentiā inflāmando. ¶ Ser. ij.

Expedit vo-
bis vt ego vadā. ſi ei nō
abiero paclytus nō ve
niet ad vos. ⁊c. ſecūduʒ
Chryſ. ſup Matth. tria
ſunt q̄ impediſſit ne quis ſpūalia car
pere poſſit. ſ. amor carnalis duritia
cordis: ⁊ perturbatio mentis. Iſta
tria fuerunt in diſcipulis. Primo a-
mor carnalis: quia nimis corpaleʒ
dei pñtiaʒ diligebāt: ⁊ ideo ad ſuſce
ptionē ſpūſſctī min⁹ idonei erāt. vñ
ſup verbis p̄miſſis dī Aug. Si car-
ni adheſeritis capaces ſpiritus nō
eritis. Secūdo duritia cordis. mar
ci. vl. Exprobrauit incredulitatem
⁊c. Tertio pturbatio mētis de eo. ſ.
q̄ xp̄s eos relinquebat. aug. Contri-
ſtabat̄ human⁹ affect⁹: q: carnalis
deſolabat̄ aſpectus. Iſta tria i apo-
ſtolis impediebāt ne intelligerent
qḋ expediebat q̄ xp̄s ad celū aſcen
deret iḋ dī. Expedit vobis. ⁊c. Apl'i
q̄dē de receſſu dolebāt ex eo q̄ erat
eorum ꝯſolator: iuxta illḋ Joh. xiiij
Nō turbet̄ cor vr̄ʒ creditiʒ i deū ⁊ i me
credite. Eoꝝ defēſor ⁊ excuſator ma
thei. ix. Nūḋ pñt filij ſpōſi lugere.
⁊c. Itē erat eoꝝ inſtructor. Joh. xv.
Oia q̄ audiui a p̄re meo nota feci. ⁊
ce. Sʒ xp̄s in pñti euangelio ꝯſola
tur eos, pmittens q̄ mittet eis ſpm̄
in ꝯſolatorē i defenſorē ⁊ in erudi
torem. in conſolatorē cōtra oēʒ tri-
ſtitiā cū dī. Si nō abiero paraclyt⁹
id eſt ꝯſolator nō veniet ad vos. ⁊c.

Serui ei dei de trib⁹ habēt triſtitiā
ſcʒ de aliqua perpetrata culpa. ps.
erit⁹ aqua. dedux. oculi mei: quia
nō cuſtodiui legē tuā. De eo q̄ ſunt
in miſeria. p̄. Heu mihi q: incolat⁹
me⁹ plongatus eſt. et de eo q̄ non
ſunt in patria. p̄. Fuerūt michi la-
chrime mee panes die ac nocte. ⁊c.
Sʒ ſpirit⁹ ſanct⁹ ꝯſolatur eos. con
tra primū dādo remiſſioneʒ pecca-
torū. Grego. in omel'. Cōſolator ſpi
rit⁹ vocat̄. q: de peccati perpetra-
tiōe merētib⁹ dum ſpē venie prepa
rat ad afflictionē triſticie mentē le
uat. Cōtra ſcḋm dādo i tribulatio-
nib⁹ eternā ꝯſolationē. ps. Scḋm
mltitudinē doloꝝ meoꝝ i corde meo
ꝯſolatiōes tue letificauert̄ animā
meā. Beda i omel'. paraclyt⁹ conſo
lator īterpretat̄: q: corda fidelium
ne inf̄ hui⁹ ſeculi aduerſa deficiant
celeſtis vite dſiderio ſubleuat ac re
ficit. Grego. i moral'. Qui ſupna de
guſtat īferiora equanimit̄ tolerat.
Cōtra tertiū dādo celeſtis dulcedi-
nis pguſtationē illa eīm dulcedo q̄
hic dat̄ guſtus arra. ⁊ gutta. Guſt⁹
quidē dicit̄ ſcḋm. ps. Guſtate ⁊ vi-
dete quoniā ſuauis ē domin⁹. chri.
Vere non hʒ ſuper terram quod a-
met qui donū celeſte in veritate gu
ſtauerit. Si aūt tāta eſt dulcedo in
guſtu q̄ta erit in pleno potu. p̄. Ine
briabunt̄ in vbertate dom⁹ tue. Di
cit̄ aūt arra ſiue pign⁹. eph. i. Signa
ti eſtis ſpiritu pmiſſiōis ſancto q̄ ē
pign⁹ hereditatis vr̄e. Si aūt eſt tā
ta ſecuritas ⁊ iocūditas in arreda-
tiōe q̄ta erit i pmij ⁊ mercedis ple
na ſolutiōe. de qua dr̄. Geñ. xv. ego
ptector tuus ⁊ merces tua magna
nimis. dr̄ etiā gutta Aug. Qui bi-
berit de flumio paradiſi cuius gutta
maior ē oceano reſtat vt in eo ſitis
mūdi penit⁹ extincta ſit. Si igit̄ ē tā
ta ſuauitas in gutta q̄ta erit i flu-
uiali abūdātia. p̄. Torrēte volupta
tis tue potabꝭ eos. ſcḋo miſit ſpiritū
ſāctū i dfēſorē ⁊ rephēſorē ꝯ mundi

maliciā cū dr̄. Ille arguet mūdū de
pctō. ſ. qđ fecit de iuſticia bonorum
opeꝝ quā nō hȝ: ⁊ de iudicio qđ non
timet. Et ſic illi q̄ ſunt ſpū dei pleni
debēt tria gn̄a hoīz arguē. ſ. peccan
tes nō operātes dei iudiciū nō timē
tes. Arguēdꝰ eſt igr̄ pctō: ſicut ar=
gueret ille q̄ potiꝰ vellet eē int̄ ſpīas
lacerātes ꝙ̄ inter flores redolētes.
Talis eſt auarꝰ. Job. xxx. Eſſe ſub=
ſentibꝰ delitias ꝯputabūt. Arguen=
dꝰ eſt etiā ſicut ille q̄ potiꝰ eſſe vellet
in loco fetido ꝙ̄ i prato ameno. Ta
lis eſt luxurioſꝰ. Eccl'i. ix. Oīs mu=
lier fornicaria q̄ſi ſtercꝰ i via ꝯculca
bit. Arguēdꝰ ē ſicut ille qui potiꝰ eſ
ſe vellet in vēto valido ꝙ̄ in loco trā
quillo. Et talis ē ſupbꝰ ⁊ iō cito deſ̄
cit. Job. xxx. Quaſi ſupra ventū po=
nēs alliſiſti me valide. Scđo arguē
di ſunt nō operātes. iuxta illđ mat.
xx. c. Quid hic ſtatis tota die ocioſi
Iſte ei mūdꝰ non eſt datꝰ ad ociādū
ſed ad laborādum. ¶ Notandū aūt
ꝙ ſunt quidā q̄ trāſeūt de labore ad
laborē: ſicut auari qui die ac nocte
laborāt in cōgregādis pecuniis. Ec
cleſiaſt. xxxi. Laborauit diues in cō
grgatiōe ſubſtātie: poſt modicū au
tem laborabit die ac nocte inferna
libus penis. Hierem. xvi. Seruietꝭ
ibi. ſ. in inferno diis alienis. i. demo
nibꝰ die ac nocte qui nō dabūt vobis
requiē. Aliĳ ſunt qui de q̄ete trāſe=
unt ad laborē: ſicut ſunt delitioſi q̄
quieſcūt hic in delitĳs: ſed poſtmo=
dū laborabūt in perpetuis tormen
tis. Job. xxi. Tenent tympanū ⁊ cy
tharā: ⁊ gaudēt ad ſonitū organi: du
cūt in bōis dies ſuos. Ecce ꝙ̄ta q̄es
in delitĳs: ⁊ in pūcto ad inferna de=
ſcendūt: ecce quātꝰ labor i tormētis
Luc. xii. Aīa mea habes multa bo=
na requieſce bibe comede epulare:
ecce ꝙ̄ta q̄es delitiaꝝ. Sed ſequit̄.
Stulte hac nocte repetent aīaȝ tuā
a te. ſ. demones: ecce quātus labor
penaꝝ. Aliĳ ſunt qui de labore pnīe
tranſeūt ad quietē celeſtis glorie.
Apoc. xiiĳ. Amodo iam dicit ſpūs:
vt requieſcāt a laboribꝰ ſuis. Ope=
ra eīm illoꝝ ſequūtur illos. Math.
iĳ. Agite pniam ecce labor. Appro
pinquabit eīm regnum celorum: ec=
ce quies. Iſtum ordinē ſeruabat de
us qui priꝰ ſex diebꝰ laborauit: ⁊ poſt
modū ſeptima die quieuit. Iſtū or=
dinē ꝯuertit Lucifer qui priꝰ voluit
quieſcere ꝙ̄ laborare dicens. Eſay.
xiiĳ. Sedebo in mōte teſtamenti in
lateribꝰ aq̄lonis. Quartā differen=
tiā impoſſibile eſt eſſe. ſ. illoruȝ qui
de quiete tranſeunt ad quietē de de
litĳs ad delitias: immo dato per im
poſſibile ꝙ tales celeſtes nuptias i
trarent: deꝰ eos inde expelleret. Hoc
ſignificatum eſt. Math. xxii. In illo
qui ad nuptias venit: ſed veſtem nu
ptialē nō habuit. Per veſtē nuptia=
lē ſecundū glo. ſignificat fides cuȝ
opibꝰ caritatis. Tales: ⁊ ſi hn̄t fidē tn̄
nō hn̄t opa charitatꝭ: ſed iniq̄tatis ⁊
carnalitatis. Et iō expellerent̄ etiā
ſi ingrederent̄. Tertio arguēdi ſūt
iudicia dei ꝯtēnētes ⁊ nō timentes.
Cū dicat pph. A iudicĳs enim tuis
timui. Timor ei dei valde neceſſari
us eſt ad ſalutē: q2 icitat ad bonū cō
ſeruat in bono: ⁊ pſeruat a malo. Et
ideo i edificio ſpūali tenet locū fun
damēti cemēti ⁊ tecti. Nā incitatiū eſt
pncipiū oīs boni tenet locū funda=
menti. Prouerb. i. Timor dn̄i pnci=
piū ſapiētie. Incitatiū ꝯſeruat ⁊ ꝯſtrin
git i bono: tenet locū cemēti. Eccl'.
xxvii. Si nō in timore dn̄i tenuerꝭ te
inſtant̄ cito ſubuertet̄ domꝰ tua. In
ꝙ̄tū pſeruat a malo: tenet locū tecti
Eccl'. xxv. Timor dn̄i ſup oīa ſe ſup=
ponit. Sicut ei tectū pſeruat habi=
tantē in domo ab eſtu a vēto ⁊ a plu
uia. Sic timor dn̄i pſeruat hoīeȝ ne
cadat ab eſtu ꝯcupiſcētie inflāmatꝰ
Aut vēto dyabolice tētatiōis impul
ſus. Aut pluuia examiationis cele
ſtis ⁊ diuine pbatus. Eſa. iiii. Taber
naculū erit i vmbraculo diei ab eſtu
⁊ i ſecuritatē ⁊ abſcōſionē a turbie ⁊

pluuia. Alia em̄ q̄ eſt tabernaculum
dei q̄n̄ hʒ i ſe tiorē dei: tūc hʒ vmbra
culū refrigeratiuū ꝯ eſtū ꝯcupiſcen
tie: tūc abſcōdit a turbie tētationis
diabolice: ⁊ a pluuia ꝓbatiōis diuiſe
⁊c. ¶ Tertio miſit ſcīm ſpm̄ i erudi
tionē cōtra ignorātiā: qḋ notat cuʒ
dr̄. Cum aūt venerit ille ſpūs verita
tis docebit vos oēʒ v̄itatē. ſcḋʒ aug.
Ueritas opponit falſitati / vanitati
⁊ duplicitati. Illud em̄ qḋ verum eſt
non eſt falſum non eſt duplex nō eſt
vanum. Eſt igr̄ ſpūſſctūs ſpūs v̄ita-
tis: qꝛ excludit falſa vana ⁊ duplicia
id eſt amorē frenoꝝ que quidē fre-
na ſunt falſa vana ⁊ mēdacia. Primo
hec frena ſunt falſa. Hiere. xv. Ue-
re mēdaciū poſſederūt p̄res nr̄i. Hie-
ron̄. Si mūdꝰ cultello v̄itatis aperi
ret nichil in eo appareret aliud q̄ꝫ fal
ſitas: qꝛ quicq̄d i mūdo eſt aut ē pre
teritū ⁊ iā nō eſt. Aut futuꝝ ⁊ incertū ē
Aut preſens ⁊ inſtabile: aut momen
taneū eſt. Scḋo hec frena ſunt vana
⁊ ex parte p̄ncipij: qꝛ deſunt facta et
ex parte medij: qꝛ mutabilitati ſunt
ſubiecta ⁊ ex parte finis: qꝛ cito trā
ſitura. Eccl̄. iii. Cūcta ſubiacēt vani
tati q̄ ad mediū. De tra factā ſūt oīa
quo ad p̄ncipiū. Et in trā p̄it reuer
tent q̄ ad finē vltimum. Tertio hec
frena hn̄t duplicitatē. Ille ē duplex
q̄ aliud ꝓmittit ⁊ aliud facit. Mūdꝰ
tria ꝓmit amatoribꝰ ſuis. ſ. longeui
tatē ⁊ ſatietatē ⁊ ſuauitatē. Iſta tria
ꝓmiſerat illi q̄ dicebat. Luc. xij. aīa
mea habes multa bona repoſita in
ānos plurimos: ecce q̄ꝫta lōgeuitas
Bibe ⁊ cōede: ecce q̄ꝫta ſatietas. Re
quieſce ⁊ epulare: ecce quāta ſuaui
tas. Sed male attēdit qḋ ſibi ꝓmiſe
rat qꝛ dedit ſibi breuitatē: vacuita-
tē ⁊ acerbitatē. Un̄ ſeqr̄. Stulte hac
nocte repetent: ecce q̄ꝫta breuitas.
aīaʒ tuā a te. ſ. demones ad punien-
dū. Ecce q̄ꝫta acerbitas. Que aūt cō
gregaſti cuiꝰ erūt tua non qꝛ nihil i
de portabis: ecce q̄ꝫta vacuitas.

¶ Sermo tertius.

Cum venerit paraclitus ille arguet
mūdū de pctō: ⁊ de iu-
ſticia: ⁊ de iudicio. ⁊c.
Ad hoc q̄ rep̄heſio or-
dinate fiat tria reqrūtur. Unū ex p̄-
te rep̄hēdētis: ſcʒ eiꝰ irrep̄hēſibilis
vita. Aug. Iudex in nullo coꝝ ſit iu
dicādꝰ q̄ in alia iudicare ē ꝓptus.
Scḋʒ ē ex parte rep̄henſi eius ſcilʒ
rep̄hēſibilis culpa: qꝛ ſicut dr̄ Au-
gu. Si ea i me rep̄hēdis q̄ rep̄hēdē
da nō ſūt: teipm̄ potiꝰ ledis q̄ꝫ me.
Tertiū ex p̄te modi rep̄hēdēdi. ſ. di
ſcretio ꝓuida. de diſcretione dr̄ Gre
go. in mor. Subiectoꝝ vicia aliqn̄
ſūt prudent diſſimulāda: aliqn̄ ſub-
tilit īueſtigāda: aliqn̄ leuit punien-
da: aliqn̄ vehement obiurgāda. Iſta
tria apl̄i habuerūt ⁊ iō mundum di-
gne arguere potuerūt. Habuerūt em̄
vitā ſctāʒ. ioh̄ā. xxvi. Spūs eiꝰ orna
uit celos. i. aplōs ſuos dōis ⁊ v̄tuti
bus ſuis. Habuerūt etiā in arguen
do diſcretionē ꝓuidā. de q̄ diſcre-
tiōe dr̄. i. Theſſa. v. Corripite īquie
tos ꝯſolamini puſillanimes. ſuſcipi
te īfirmos. patiētes eſtote ad oēs.
Inuenerūt etiā in mūdo ꝓpli cē cul-
pā. de q̄ dr̄ i v̄bis p̄miſſis. ille ſcʒ ſpūſ
ſāctꝰ arguet mūdū ꝑ vos de pctō: et
de iuſticia ⁊ de iudicio. Ad quoꝝ v̄-
boꝝ itelligētiā. Notādū q̄ iudei et
ceteri hoīes q̄ erāt in mūdo tria vi
tia habebāt. erāt ei infideles iniu-
ſti ⁊ temerarij. Qꝛ ei erāt īfideles.
iō ſpūſſāctꝰ ꝑ aplōs ⁊ aplīcos viros
eos arguit de pctō infidelitatis: qꝛ
nō crediderūt i chriſtū. Hoc ei pctm̄
vt dicit Aug. quaſi ſoluʒ pre cete-
ris poſuit. qꝛ hoc manēte cetera de
tinentur: ⁊ hoc diſcedēte cetera di-
mittunt. erāt etiā iniuſti: ⁊ iō arguē
di ſūt de iuſticia quā habēt iuſti: ⁊
quā ipī nō imitant. Que i tanto eſt
laudabilior q̄ꝫto credūt ⁊ ſperāt in
xp̄m quē non viderūt: qꝛ ad patrem
iuit. ioh̄ā. xx. Beati q̄ nō viderunt

et credidert. Erant ēt temerarij q̄
princeps huius mundi.i.dyabolus:
qui eſt princeps mundanorum iam
iudicatus eſt. Magna temeritas eſt
non timere quando vidēt tm̄ princi
pem iudicatum eſſe.ij.pet.ij. Si ei
angelis non pepercit.⁊c. Iſtā expo
ſitionē Aug. breuit recolligit dicēs
Credant itaqꝫ hoies in xp̄m arguā
tur de peccato infidelitatis. Et trā
ſeant numerꝫ fideliū ne arguant de
iuſticia illoꝝ quoꝝ iuſticiā non imi
tāt. Caueāt futuꝝ iudicium ne cum
mūdi p̄ncipe iudicent quem iudica
tum imitāt. Iſta aūt qualr nobꝫ cō
ueniant videamus. Illi enim q̄ ſunt
ſpū dei pleni debēt arguere munda
nos de petis/de iuſticia/⁊ de iudicio
De petis q̄dem que habēt. Ephe.v.
Nolite cōicare operibus infructuo
ſis tenebrarum magis autem redar-
guite. Ubi dr aug. Duobus modis
nocte maculat mal⁹ ſi non conſentꝫ
⁊ ſi redarguis. Tales aūt q̄ opa te-
nebraꝝ faciūt rephēdi nolūt iohan.
iij.c. Ois q̄ male agit odit lucē.i.cor
rectionē. Quedā aīalia ſunt q̄ dili-
gūt tenebras.q: ſūt odioſa ſicut bu
bo:quē cetere aues odiūt. Quedaꝫ
q: ſunt nociua:ſicut lupi q̄ oues ra-
pere conant. Quedam q: ſunt iviſu
debilia ſicut noctue. In hoc igitur
q̄ mali tenebras petōꝝ diligūt oſtē
dūt q̄ deo ſunt odioſi⁊ nociui ſibi ip
ſis⁊ ad cognoſcendū deum debiles
⁊ infirmi. Sūt em̄ odioſi deo. Sap.
xiiij. Odio ſunt deo impi⁹ⁱ impietas
ſua. Tria ſunt gn̄a hoim q̄ naturali
ter diligi cōſueuerūt.ſ.filij/amici/⁊
fres. Deus aūt intm̄ petm̄ odit q̄ p
pter ipm̄ deſtruendum filium ſuū
occidi permiſit.ſi alicui diceret nō
poſſum occidere inimicum tuū niſi
cum illo occidam ſimulr filium tuū
⁊ ille hoc concederet multum ini-
micum odiret. hoc fecit deus ſimi-
lit q̄ vt petm̄ occideret filiū occidi p
miſit Col.ij. Delens qđ aduerſum
nos eſt cyrographū delicti ⁊ ipm̄ tu
lit de medio affigēs illō cruci.ibi ſc
Amb. Dum innocēs occidit: petm̄
crucifigit. Rom.viij. Proprio filio
non pepcit deus.⁊c. Ber. Qui nō pe
pcit filio nūqđ pcet figmēto. Nun-
quid pcet ſeruo neqꝫ intm̄ deus pec
catū odit q̄ amicos ſuos ſi iuenit in
eis petm̄ etnalr punit ſicut ptꝫ i lu-
cifero Luc.x. Uidebā ſathanā quaſi
fulgur de celo cadētē: immo etiam
petruꝫ apl'm etnalr puniuiſſet ſi in
petō negatiōis mortu⁹ ſine pnia fuiſ
ſet. Intm̄ petm̄ odit q̄ ēt fres ſuos:
id ē xp̄ianos ſi mali ſunt nō redimit
ſꝫ etnalr punit. ps. Frat nō redimit
redi. ho.⁊c. Scđo ip ſi petōres ſūt no
cui ſibi ipſis. Prio q: auferūt ſibi deū
hierem.ij. Me dereliqrunt fontem
aque viue.⁊c Et iſtud magnū peri-
culū tāgit Aug. dicēs i lib. ſol. Deū
derelquert hoc eſt pire. Quilꝫ igit
dꝫ dicere hoc qđ ait alibi. Aug. Do
mine ſi vis recedā a te da mihi aliuꝫ
te. alioquin non dimittā te. ¶ Scđo
petōr aufert a deo ſemetipm̄. Aug.
de ciui. dei. Qui fundū aufert ei a q̄
emptus eſt⁊ tradit qui nichil iuris
habet iniuſt⁹ eſt. Et qui ſeipſum au-
fert dn̄atori a quo fact⁹ ēⁱⁱ tradit ſe
malignis ſpiritib⁹ iiuſt⁹ eſt. ¶ Ter
tio petōr amittit oē meritū ſuū q:
vulnerat i naturalibus ⁊ ſpoliat in
gratuitis.⁊ minus malū eſſet pdere
vitā corp is q̄ꝫ meritaⁱ virtutes mē
tis. Bern. q̄ꝫ mitius me puaret ama
ra mors vite vſu q̄ꝫ fructu. Nam vi-
ta ſine fructu grauior mors. Deni-
qꝫ duplex malū ligno pat infructuo
ſo.ſecurisⁿ ignis. Amittit ēt ptici-
patione meritoꝝ oim ſcōꝝ. Peccā
do em̄ efficit canis ſic dr: Eccleſiaſt.
xiij. Que cōicatio homini ſcō ad ca
nē. Tertio ipe petōr hꝫ debilē oclm
intellect⁹ ad deū cognoſcēdūⁱ oclm
affect⁹ ad deum diligendū. iſtos du-
os oculos demones a petōrib⁹ effo-
diūt:ⁱ per omia p̄cipitia petōꝝ eos
docēt. Prouerb.xxx.c. Oculū q̄ ſub
ſannat prēꝫⁱ deſpicit partū matris

ſue effodient eū corui de torrētibus
pctōꝝ: pr̄ez ſuū deū ſubſannat qn̄ eiꝰ
ꝑcepta cōtēnit. Partum ēt mr̄is ſue
id eſt eccleſie q̄ eum ꝑ pniam partu
riuit: deſpicit dū ad pctā iterꝝ redit
Iſtos igiť oculos. i. intellectū ⁊ affe
ctū effodiunt corui. i. demones qui
ſunt nigri ꝑ ignis aduſtionez q̄ ſunt
ingluuiei dediti ꝑ iſatiabilē deuora
tionē ⁊ faciūt nos ꝓcraſtinare ꝑ tar
dā ꝯuerſionē. Iſti corui habitāt in
torrētibus. i. ī inferno vbi q̄nqꝫ ſunt
torrētes. ſ. torrens odij obliuionis
ignis ⁊ fletꝰ ⁊ triſticie q̄s ēt poete ꝓ=
ꝓꝑijs noībꝰ appellarūt. Primꝰ torrēs
dr̄ ſtix qđ inťpretať odiū q: demōes
⁊ dānati deū odiūť ⁊ a deo ī ꝑpetuuz
odiūť. Hugo de ſancto vict. Qui cū
dei odio de hac vita decedit ſub eo=
dē odio ineťnū tabeſcet. Scđs dr̄ le
the q̄ inťpretať obliuio. De ꝰ ei ꝑpe=
tuā obliuionē ex eoꝝ hēbit ex eo q̄
nūqꝫ eos liberabit. Iō īfernꝰ vocať a
ꝓpha ťra obliuiōis. Tertiꝰ dr̄ flegetō
qui inťpretať ardēs q: ſunt in ꝑpe=
tuo igne. Eſa. vl. Vermis eorum nō
moriť ⁊ ignis non extinguet. Quar
tus dr̄ tartarꝰ q̄ inťpťať luctus: q:
ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū. vt hr̄.
Mat. xv. Quitꝰ acharō q̄ inťpťať tri
ſticia in qua ſunt imperpetuo. Un=
de Ioh. xvi. Triſticia ipleuit cor ve
ſtrū. ¶ Scđo illi q̄ ſunt ſpū dei pleni
debēt mūdū arguere: ⁊ mūdanos de
iuſticia quā non hn̄t vt iuſticia lar=
ge accipiať pro omni. ſ. bono vn̄ ſup
illud. ps. Dilexiſti iuſticiā dt gloſ.
id ē oē bonū. Oia em̄ bona ⁊ merita
noſtra ex quattuor cauſanť. ſ. ex fi=
de vera ſpe certa charitate ignita.
⁊ opatione ſollicita. Tanto magis
autem hoīes mūdani arguēdi ſunt
q: iſtā talē iuſticiā non hn̄t q̄to eaz
non niſi in hac vita habere valebūt
Eccli. xiiii. Añ obitū operare iuſti=
ciā qm̄ nō eſt apđ iferos iuenire ci=
bū. Iſte eſt ille quadrās de quo dr̄.
Mat. v. Nō exies inde. ſ. de carcere
infernali donec reddas nouiſſimuz
quadrātē. Illa ei quattuor dn̄r qua
drans: quia ſcđm Grego. Quantuz
credis tm̄ ſperas. Quantum credis
⁊ ſperas tm̄ diligis. Quātū credis ⁊
ſperas tm̄ diligis: tm̄ bn̄ operaris.
Non poterūt ergo dānati mereri ꝑ
cognitionē dei q̄ eſt ꝑ fidē q: erūt ce
citatis tenebꝛis īuoluti. vnde Iob. x
Vocať infernꝰ ťra tenebroſa ⁊ oper=
ta mortis caligine. Non poteťt me
reri per ſpem q: erūt ī baratro de=
ſperatiōis īmerſi. hic. xviij. Deſpe=
rauimus: poſt cogitatiōes nr̄as ibi
mus. Non poterūt mereri ꝑ chari=
tatē: q: in ꝑpetuo dei odio erūt iclu
ſi. ps. Supbia eoꝝ q̄ te oderūt aſcen.
ſꝑ. Nō poteťt mereri ꝑ aliqđ bonuz
opus: quia ibi non poterūt operari
Ioh. ix. Venit nox. i. infernalis ob=
ſcuritas: qn̄ nemo pōt opari. Q: igť
iſtū quadrātē nūqꝫ ſoluere poterūt
ideo đ illo carcere nūqꝫ exibūt. iſta
quattuor ſignanť. Math. xxii. Liga
tis manibus ⁊ pedibꝰ mit. euz in te.
exte. ⁊c. Non poterūt aliqđ bonū fa
cere: q: habebūt ligatas manꝰ. Nō
poterūt deū diligere q: hēbūt liga=
tos pedes. Nā ſcđm aug. Pes aīe af
fectꝰ aīe. Nec poteťt deuz ꝑ fidē co=
gnoſcere ⁊ q: erūt ī tenebris. nec po
terūt ī deū ſꝑare: quia ille tenebre
erūt exťiores. i. extra ābitū diuine
mie. ¶ Tertio illi q̄ ſunt ſpū dei ple
ni dn̄t arguere mūdanos de extre=
mo iudicio qđ timēt cū tn̄ oēs illud
debeāt timere. nā ſcđz Aug. Oēs q̄
de hac vita decedūt aut ſūt valde bo
ni aut valde mali aut mediocriť bōi
aut mediocriť mali. Valde bōi ſunt
iuſti q̄ ēt tiebūt ex eo q: hūana iuſti
cia diuie iuſticie compata iuſticia
eſſe vr̄. Et hoc oñdit Grego. triplici
exēplo. ſ. lucerne regľe ⁊ ſigilli. opa
quidē nr̄a qnqꝫ videnť eē lucida qn̄
qꝫ recta. aliqn̄ ēt pfeca. ſꝫ ſi opa nr̄a
diuie luci ꝯpanť ea q̄ videbanť lu=
cida appebunt obſcura. ⁊ hoc oñdit
etiā Greg. in moraľ. exēplo lucerne
dicēs. Iuſticia noſtra diuie iuſticie

comparata iniuſticia ē: qꝛ lucerna i
tenebris fulgere cernit ſed in ſolis
radijs poſita tenebrat. Aliqñ etiaz
opa noſtra vident eſſe recta: ſꝫ ſi re
gule diuine rectitudinis ꝯiūcta fue
rint videbunt tortuoſa. Et iſtud oñ
dit exēplo regule dicēs. Sepe lignū
credit rectū ſi ad regulā nō ducit ſꝫ
tñ ſi regl'e coniungit p quādam tor
tuoſitatem vbi tumeſcat iuenietur.
Aliqñ opa nr̄a vident eſſe pfecta: ſꝫ
i oculis dei ſūt valde ipfecta. ⁊ iſtud
oñdit exēplo ſigilli dicēs. Sepe em̄
imago ſigilli videbit pfecta i ocl'is
iuētiū: ⁊ tñ multū ē ipfecta i ocl'is
artificis. Uñ idē i moralibus. Sepe
ſordet i diſcretiōe iudicis qđ in eſti
matiōe fulget operātis. Ualde ma-
li tūc multū timebūt qꝛ iplacabilez
irā dei ſup ſe hēbūt. Mltū vt pr̄ ira
t⁹ eē filio qñ ip̄z maledicit. pl⁹ qñ ip
ſum a ſe expellit. Plus qñ ip̄z i car-
cere tenebroſo retrudit. pl⁹ qñ euz
nūq̄ȝ īde educere ſtatuit. pl⁹ qñ car
nifices ꝯtinuo eū cruciēt ſibi appo
nit. Iſtam talē iraz de⁹ reprobis oñ
det in ſnīa quam ꝯ eos feret. vt ha-
bet. Math. xxv. Nam ipſos maledi
cit cum dt. Ite maledicti. Eos a ſe
expellit cum dicit. Diſcedite a me.
In penoſo carcere eos retrudet cū
dicit. In ignem. Eos inde nūq̄ȝ edu
cet cum dicit. eternū. Carnifices vero
torq̄ntes eis apponit. Dabit ei eis
tyrannū imperantē. ſ. dyabolū luci-
ferū ⁊ carnifices obſequentes. i. a-
lios demones cū dt. Qui parat⁹ eſt
dyabolo ⁊ angelis eius. Mediocrit
boni ⁊ mediocrit mali ſunt qui par-
ua merita congregauerūt. Iſti val
de ibi timere potuerīt. De hoc ſic di
cit Grego. Ecce in maieſtate terribili
⁊ int angelorum ⁊ archangeloꝝ cho
ros: quid vnuſq̄ſq̄ȝ ſit opat⁹ oſtendit
Ibi petr⁹ cū iudea conuerſa appa-
rebit quam poſt ſe traxit. Ibi paul⁹
cōuerſum vt ita dixerim totū mūdū
ducēs appebit. ibi andreas achaiā
Philippus azotū. iohan. aſiā. Tho-
mas iudiam: in cōſpectu ſummi iu
dicis ducēt ꝯuerſos. Quid nos di-
cturi ſum⁹ miſeri qui ad deū noſtrū
vacui venim⁹. ij. Coꝛ. v. Omēs nos
manifeſtari opꝫ añ tribunal chriſti
vt referat vnuſq̄ſq̄ȝ ꝓpria corpis ꝓ-
ut geſſit ſiue bonum ſiue malum.

¶Do.v.Ser.j.

Amen amen

dico vobis ſi q̄d petieri
tis prēz i noīe meo da-
bit vobꝫ. ioh. xv. Si q̄s
in curia impatoris hēret aliquē ſa-
pientem aduocatū vel auxiliatorez
ſollicitū vel frēm vterinum. Mltum
gauderet. ⁊ mltum ſecur⁹ eſſet. A-
ſcēdēte xp̄o i celū icepimus hr̄e icu
ria regis celeſtis ſapiētem aduoca
tū .j. ioh. ij. Aduocatū habem⁹ apud
prēm ieſum xp̄m iuſtum. auxiliato
rē ſollicitū. Deutono. xxxiij. Aſcen
ſor celi auxiliator tu⁹. Et frēm vteri
nū. Unde dixit marie magdalene.
vade ad frēs meos ⁊ dic eis. Aſcen
do ad prēm meum ⁊ prēm veſtrum.
⁊c. Debem⁹ ergo iſto tpe petitiōes
noſtras formare ⁊ eas aduocato no
ſtro dare vt eas ſummo regi offerat
Philip. iiij. petitiones veſtre innote
ſcant apud deum. Denūcios orōnū
noſtrarum ad auxiliatorem noſtrū
mittere: vt adiutricem manum no-
bis porrigat. ps. Emitte manū tuaz
de alto: ⁊ libera me de aq̄s mltꝭ ⁊c.
Debemus eoſdem nuncios ad fra-
trem noſtrū dirigere: vt poſt ſe nos
trahat. Canticoꝝ. j. Trahe me poſt
te. Chriſt⁹ igit qui eſt dictator nr̄ di
ctat petitiōes noſtras quas ſibi ad
uocato auxiliatori ⁊ fratri porrige-
re debem⁹: vt eas prī offerat dicēs
Amen amen dico vobis ſi q̄d petie
ritis prēm in noīe meo dabit vobis
⁊c. Sunt autez quattuor neceſſaria
ſi volumus ꝙ noſtre orationes de-
beant exaudiri. ¶Primo ei ꝙ petā
tur digna. Quod notat cum dicit.
Si quid. intellige ꝙ ſit aliquid ver-

ps. Multi in nouitate ſue cõuerſionis feruēter orāt: poſtea lāguide: deinde frigide quaſi ſecuri fiāt. Sʒ tñ cũ videris deprecationem tuã non amota a te ſecur⁹ eſto: q: nõ ē amota mia ei⁹ a te. Jõ dr̄. Eccl'. vij. melior eſt finis orationis ꝗ̄ pncipiũ. Oro hʒ principiũ mediũ: ⁊ finē. Principiũ dʒ fieri mediocriter: medium feruenter: finis perſeuerāter. Sed multi ſunt qui ordinē peruertunt q̄ feruēter inchoāt: tepide mediant ⁊ finē frigide cõſũmāt. Iſti ſunt ſimiles chimere cui⁹ prima pars eſt leo qui eſt aial calidũ: media eſt capra q̄ eſt aial tēperatũ finis eſt ſerpens q̄ eſt aial frigidũ. Tertio oportet q̄ illi qui petũt habeāt innocētiā vite qđ notaɫ cũ dicitɫ. Patrē q d. Ille q̄ petit nõ dʒ eſſe fili⁹ diaboli per imitationē malitie ſed fili⁹ dei ꝑ imitationē perfectionis gratie math. v. Eſtote perfecti ſicut ⁊ pr̄ veſter ⁊c. De⁹ em̄ illos nõ exaudiret q̄ in peccatis eſſent. Johã ix. Scim⁹ q: peccatores de⁹ nõ exaudit. Tales em̄ q̄ a deo aliq̄d petũt: ⁊ ſemp in pctõ exiſtũt tribus ſimiles ſũt. Prio ſimiles ſunt illi qui vellet ſanari ⁊ haberet ferrũ in vulnere. Iſido. Sicut nullũ pficit i vulnere medicamētũ ſi adhuc in eo ſit ferrum: ita nihil pficit oratio illius cui⁹ adhuc pctm̄ in mēte vel per odiũ manet i pectore. Secundo ſimiles ſunt illi: qui aliquem orat ⁊ eũ vituperat. Chry. ſup mat. Qui orat ⁊ peccat nõ orat deũ ſʒ bludit. Iſti ſunt ſimiles militib⁹ q̄ xp̄o genua flectebant ⁊ alapas dabant. Talis eſt fenerator qui ex vna ore orat ⁊ ex alia fenerare non ceſſat.

¶ Tertio ſimiles ſunt aui q̄ vult volare iuiſcata: vel mole corporis aggrauata: ſicut eſt ſtrutio vel laq̄is irretita: aia quidē inuiſcaɫ per auaritiã. Amb. i lib. de bono mortis. dũ aurũ petim⁹ ſtrāgulamur. Dũ argētũ querim⁹ viſco ei⁹ adherem⁹. Dũ pdia inuadim⁹ alligamur. Inflaɫ autē aia per ſuperbiã Sap. iiij. Dirũpet illos inflatos malleo: ſcʒ ſententie finalis. Et hoc ſine voce excuſationis vel defenſionis. Illeq̄at autem aia per luxuriã. Eccleſi. vij. Inueni amariorē morte mulierem q̄ laq̄us venatorꝫ ē: ⁊ ſagena cor ei⁹. Uincula ſunt manus ei⁹. Laq̄o capiuntur aues: ſagena piſces: vinculis ligantɫ homines. Mulier ergo cepit auem qñ decepit dauid celeſtia penetrātē. Cepit hoiē ʒ rationalē: quãdo decepit ſalomonē tã ſapiētē. Cepit maximũ piſcē qñ decepit ſãſonē tã fortē. Quarto opʒ q̄ illi qui petunt habeāt diſcretionē i petitione vt ſcʒ illa petant q̄ ſunt ad ſalutem qđ notaɫ cũ dicitɫ. In noie meo aug. Non petitur in noie ſaluatoris q̄cquid petitur cõtra rationē ſalutis. Ideoq3 ſcđʒ Aug. mali qñq3 petunt bona ſed q: mali ſunt exaudiri non merentur. Qui em̄ deũ ɔtēnunt in pceptis ſuis exaudiri nõ merentɫ in orõnib⁹ ſuis. puerb. xxviij. Qui declinat aures ſuas ne audiat legem oratio ei⁹ erit execrabilis. Aliquãdo mali petũt mala: ⁊ tũc aliquãdo exaudiuntɫ: aliqñ nõ. Quãdo autem nõ exauditɫ: tunc eſt ſignum magne mie. Jac. iiij. Petitis ⁊ nõ accipitis eo q: male petatis. Quando ex audiũtur tũc eſt ſignũ ire ſicut exauditus fuit diabolus qui petiit vt iob tētaret. Exauditus em̄ fuit ad volũtatē: ſed non ad vtilitatē: q: maiorē ſibi acquiſiuit dãnationē. Aliqñ vero boni petũt bona: ⁊ tunc aliquando exaudiuntɫ. Iuxta illud ps. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ. Aliqñ vero nõ exaudiuntɫ: ⁊ hoc eſt q̄ aut ꝓ malignis vel ꝓ indignis petunt Hiere. vij. Noli orare ꝓ pplo iſto neq3 aſſumas ꝓ eis laudē nec orationē ⁊ ne obſiſtas michi: q: non exaudiã te. Aut q: alio tpe magis cõgruo accipiunt qđ petunt Augu. Qui a deo aliquid petit accipit qđ petit aut qñ debet accipere accipit.

Quedā autē nō negantur ſed vt cō
gruo tēpore dent̄ differunt̄. Unde
ꝛ eccleſia quotidie petit. Adueniat
regnū tuū. Et nō ſtatim aduenit: ſʒ
iudicio finito adueniet. Aliquādo
vero boni petūt nō bona: ſicut apo
ſtolꝰ petijt ſtimulū amoueri. Illa ei
amotio ſtimuli apoſtolo bona non
fuiſſet: qꝛ ad humilitatis cuſtodiaʒ
ſibi datus fuerat Beda apoſtolꝰ nō
in nomine ſaluatoris petijt vt tēta
tione careret quā ob humilitatis
cuſtodiā acceperat: qꝛ ſi hac caruiſ
ſet ſaluus eſſe nō potuiſſet Auguſt.
Exaudit̄ diabolus petens Job ten
tandū ꝛ nō exaudit̄ apoſtolꝰ petens
ſtimulum amouendum. Exaudiuit
deus quē diſpoſuerat dānare: ꝛ nō
exaudiuit quē volebat ſaluare. Nā
eger petijt vinū a medico ꝛ nō dat.
Medicus nō exaudit ad voluntatē
vt exaudiat ad ſanitatē. Qñ igitur
aliquis hec quattuoꝛ q̄ p̄dicta ſunt
in oratiōe ſua obſeruat: qꝛ digna pe
tit: ꝛ perſeuerāter petit ꝛ ſine peccō
exiſtēs petit: ꝛ ea q̄ ſunt ad ſalutem
petit: manifeſtū eſt ꝙ impetrat illd
qd petit. Et dñs hoc nō tm̄ promit-
tit cū ſubiūgit dabit vobis: ſed per
iuramentū ꝓmittit dicens. Amen
amen dico vobis. ꝛc. Et eſt modus
iurandi ipſiꝰ xp̄i. Homo autem ha-
bet ſuū modū iurādi: ꝛ deus ſuum.
Homo autem tres modos habuit ꝑ
quos iurauit. Unꝰ fuit in veteri le-
ge ſcʒ viuit dñs. ij. Re. vj. Uiuit dñs
qꝛ ludā ꝛ vilioꝛ fiam ante dñm qui
elegit me ꝛc. Aliꝰ fuit tēpore eccle-
ſie primitiue: ſcʒ teſtis eſt mihi dñs
Ad rom. j. teſtis ē michi deꝰ cui ſer
uio ꝛc. Tertiꝰ eſt moderno tempo-
re quo iuratur per deū ſanctum: et
per ſancta euangelia: per ſanctam
Mariā ꝛ hmōi. Similiter deꝰ tres
modos iurandi habuit. Unꝰ ante le
gem ſcʒ per ſemetipſum hebre. vj.
Abrahe nāqꝫ ꝓmittens deus quo-
niā neminē habuit per quē iuraret
maiorē: iurauit per ſemetipſum ꝛc.
Secūdus fuit in lege ſcʒ viuo ego.
Numeri. xiiij. Uiuo ego implebit̄
gl'ia dei vniuerſa terra. Tertiꝰ tēpo
re gratie ſcʒ. Amen amen dico vo
bis: ꝛ eſt idem qd vere. Geminatio
autem dictionis eſt ad confirmatio
nem ꝓmiſſionis ꝛc.

¶ Sermo. ij. vnde ſupra.

VSqꝫ modo
nō petiſtis quicqꝫ i no
mine meo peti. ꝛ acci-
pi. vt gaudium vr̄m ſit
plenū. Quāuis oī tp̄e
ſit orādū tñ his diebꝰ tria tp̄a elegit
eccl'ia. Primū añ aſcēſionē in q̄ le-
tanie inſtitute ſunt vbi ſcʒ aduoca-
to ſuo ad curā eunti petitiōes ſuas
porrigat. Scđʒ inter aſcen. ꝛ pēthe.
Exēplo ap'loꝝ q̄ tunc orationi inſta
bant vt ſp̄m ſctm̄ acciperent Act. j.
Erāt oēs pſeuerātes ꝛc. Filij ei re-
gū regno ſuo recuperato larga mu
nera militibꝰ largiūtur. et iō eccl'ia
orat poſt aſcenſionē vt ab ip̄o xp̄o
in regno ſuo ꝯfirmato munera gra
tiarū accipiat p̄s. Mirificauit dñs
ſanctū ſuū. Tertiū eſt poſt penthe.
vñ tūc oratiōes ꝛ ieiunia ſunt inſti
tuta. Cōſuetudo ei eſt ꝙ rege coro-
nato ꝙ ſe ꝛ ſua regie cuſtodie mili
tes recōmēdant. Iō igit̄ orat eccl'ia
poſt pēthe. vt munera gratiarū ſibi
collata deꝰ cuſtodiat. p̄s. Cōfirma
hoc deꝰ ꝛ cetera. Chriſtus igitur ad
petēdū ꝛ rogādū nos inducens: ait
vſqꝫ modo nō petiſtis quicqꝫ in noīe
ꝛc. In quibus verbis duo ponūtur.
¶ Primo ei reprehendit̄ hūana ne
gligētia cū dicit̄ vſqꝫ modo non ꝛc.
Secundo cōmēdat̄ liberalitas di-
uīa. Cū ſubdit̄. Petite ꝛ accipie. ꝛc.
Circa primū notandū ꝙ negligen-
tia in orando eſt valde reprehenſi-
lis ex eo ꝙ ipe oratōes ſūt valde vti
les ꝛ fructuoſe. Sūt eñ deo placite
angelo gr̄te: diabolo inimice ꝛ hoī ne
ceſſarie. Deo qđe ſūt placite tripli
ci rōne. Sūt ei tributū dei ꝛ ſacrifi-

hoc ꝙ ad dandū qđ nos petim⁹ aſſecurat dicens. Et accipietꝭ. Iſtud apti⁹ ꝓmittit Math. vij. dicens. Petite ⁊ accipietis: querite ⁊ inuenietis pulſate ⁊ aperiet vobis. Iſta verba Aug. in ſermone dñi in monte exponit adducēdo exemplū alicuius hominis ꝗ ad aliquē locū pergere vellet: ⁊ tñ infirmos pedes haberet et viā neſciret ⁊ loci illi⁹ ianua clauſa eſſet. Oportet ḡ ꝙ in pedibus ſanet deinde ꝙ ſibi via demõſtret: q: parū valeret ſanos pedes hr̄e ⁊ per deuia pergere: deide ꝙ oſtiū ſibi aperiat: al's nichil valeret nec ambulare potuiſſe nec viā rectā tenuiſſe: nec ad locū ꝑueniſſe. Nos ḡ ꝑ viam pñtꝭ exilij ſum⁹ ad patriā ꝑuenturi. Petõr aūt hꝫ īfirmos pedes aīe per petm̄ ꝑs. Miſerere mei de⁹ qm̄ īfirmus ſum ⁊c. Ignorat viā q̄ ducit ad celū: ꝑs. Uiam ciuitatis habitaculi nõ inuenerūt. Et celeſtis ſibi ianua clauſa eſt Mat. xxv. Et clauſa eſt ianua. Dꝫ ergo primo petere ſanationē ⁊ eā accipiet. Et hoc eſt qđ dicit Petite ⁊ accipietis. ꝑs. Sana aīam meā q: peccaui tibi. Debet q̄rere vie directionē ⁊ eā inueniet. et hoc eſt qđ ſubdit. Querite ⁊ inuenietis hoc autē facit gratia ſancti ſpirit⁹. ꝑs. Spirit⁹ tuus bon⁹ deducet me ī terrā ⁊c. Debet pulſare ⁊ petere celeſtis ianue apertionem ⁊ ſibi aperiet. Et hoc eſt qđ ſubdit. Pulſate ⁊ aperietur vobis ꝑs. Ianua celi aperuit. Eſa. xlv. Aperiam ante eū ianuam ⁊ porta non claudetur.

¶ Sermo tertius.

Ipſe em̄ pater amat vos quia vos me amaſtꝭ ⁊ credidiſtꝭ q: ego a deo exiui ⁊c. Diſcipuli dñi quattuor ſcire plurimū affectabāt. Primo ſi de⁹ eos ī ſuis petitionib⁹ exaudiret. Scđo ſi eos amabat. Tertio ſi xp̄s erat cū patre eiuſdē ſubſtātie. Quaſi xp̄s debebat ad patrem redire. ¶ Xp̄s aūt qui omniū cordiū occulta nouit ad iſta quattuor eis reſpōdit. ¶ Primo q: in ſuis petitionib⁹ erāt exaudiendi: iõ dixit eis. Amē amen dico vobis ſi quid petieritis patrē in noīe meo dabit vobis. Secūdo q: a patre erāt dilecti: iõ dixit Ipſe em̄ pater amat vos ⁊c. Tertio oñdit eis ſuā eternā de patre ⁊ ſuā tēporalē de matre generationē cū dixit. Exiui a patre et veni in hunc mūdū ⁊c. Quarto oſtēdit eis ſuam ad patrem reuerſionē cū ait. Iterū relinquo mūdū ⁊ ad patrem vado. Diſcipuli ego vidētes ꝙ eis miniſtrauerat oīa q̄ in corde hēbāt dixerunt. Ecce nunc palam loqueris: ꝓuerbium nullum dicis. Sūt aūt prouerbia ſecūdum Augu. dicta obſcura q̄ ſolent audire hoīes: ⁊ non intelligere. Nunc ſcim⁹ q: ſcis omia. Beda. Merito illum ſcire omnia quaſi deum ꝯfidentes affirmant. Apertū namq; diuinitatis iudicium eſt: cogitationū noſſe ſecreta. Iſta ad nos cõuertētes poſſum⁹ dicere ꝙ xp̄s de his quattuor nos certificat. Primo de orõnum noſtrarum exauditione Cum dicit. Amen amen dico vobis ſi quid petieritis in nomie meo dabit vobis. Sunt autem tria ſecundū Bernard. in quodam ſermone que impediūt ne oratiões noſtre exaudiātur ſcilicet puſillanimitas tepiditas et temeritas. Puſillanimitas īpedit: q: quādo homo ꝯſiderat ſuam īdignitatē nõ audet oculos vertere ad dei dignitatē. Talis orõ ſic timida in celū nõ audet aſcendere: ſed ī infimis iacet. Talib⁹ dicitur Eſa. xxxv. dicite puſillanimes ꝯfortamini ⁊ nolite timere. Scđm qđ īpedit eſt tepiditas. Orõ em̄ tepida aſcēdit quidem: ſed ſtatim deficit ⁊ lāgueſcit. q: vigorē non habuit de talibus dicitur. Apoca. iij. Utinam frigid⁹ eſſes aut calid⁹ ſed quia tepid⁹ es īcipiam te euomere ex ore

meo. Tertiū quod īpedit eſt teme-
ritas. Oratio enī aſcendere conat᷑
ſed tn̄ dei virtute repellit᷑ ⁊ non tm̄
nō meret᷑ gratiam. ſed potius me-
ret᷑ offenſā. Tales ſunt oratiōēs eo
rū qui de ſuis meritis intumeſcunt
ſicut fuit orō phariſei. De quo dici
tur Luc. xviij. Phariſeus ſtans hec
apud ſe orabat deꝰ gratias tibi ago
q2 nō ſū ſicut ceteri hominū. ⁊c. Ut
ergo oratio nr̄a exaudiri merear ſi
cut dt idē Bern. Oportet ꝙ ſit fide
lis. feruēs ⁊ humilis Fidelis cōtra
orationē timidam feruēs cōtra te-
pidā humilis ꝯtra temerariā. ¶ Se
cūdo nos certificat de paterna er-
ga nos dilectione cum dt. Ipſe enī
pater amat vos Quod par diligat
nos ꝑ q̄nq3 ſigna manifeſtat᷑ ¶ Pri-
mo ꝑ hoc ꝙ oīa viſibilia dedit nob3
vt in dn̄ium vel in vſum. ꝑ. Cōſtitui
ſti eū ſup oīa opera manuū tuaru3
oīa ſubieciſti ſub pedibus eius. ⁊c.
Secūdo per hoc ꝙ omnia celeſtia.
i. āgelos nobis dedit i miniſterium
Heb. i. Omēs ſunt amminiſtratorii
ſpiritꝰ i miniſteriū miſſi ꝓpt᷑ eos qui
hereditate capiunt ſalut3. ¶ Tertio per
hoc ꝙ filiū ſuū dedit nobis i preciū
noſtre redēptionis. i. Johā. iiij. In
hoc apparuit charitas dei i nob3 q2
filiū ſuum vnigenitum miſit i mun
dū vt viuamus per ipſu3 Quarto
ꝑ hoc ꝙ dedit nobis ſpiritūſanctu3
in priuilegiū nr̄e adoptionis. i. Jo.
iiij. Cognoſcimꝰ ꝙ in ipſo manemꝰ
⁊ ipſe i nobis: qm̄ de ſpiritu ſuo de-
dit nobis Ro. viij. Accepiſtis ſpiri
tū adoptiōis filiorꝫ in quo clama-
mus Abba pater. ¶ Quinto ꝑ hoc
ꝙ ſeipſu3 ſeruat in hereditatē ado
ptionis. Ezech. xliiij Non erit eis
hereditas: ego dominus hereditas
eorū Deut. xviij. Dominꝰ ipſe he-
reditas eorꝫ ē. iſta q̄nq3 ſigna amo-
ris tāgit Bernar. dicēs. Dn̄e quid
eſt hō ꝙ memor es eius aut filius
hominis qm̄ viſitas eum: oīa ſubie
ciſti ſub pedibꝰ eiꝰ ⁊c. Deniq3 mit-
tis ei vnigenitū tuū mittis ſpiritum
tuū ꝓmittis etiā vultū tuū ⁊ ne quic
ꝗ̄ vacet in celeſtibꝰ ab opere ſollici
tudinis etiā beatos illos ſpūs ꝓpt᷑
nos mittis in miſteriū nr̄3. ¶ Ter-
tio nos certificat de ſua temporali
⁊ eterna generatiōe: cū dicit. Exiui
a patre ſcilicet per eternā de patre
ꝓceſſionē: ⁊ veni in mūdum per tē-
poralē de matre generationē Quā
tū ad primā ḡnationem eſt ymago
dei ꝗ̄tum ad ſecundā factu3 eſt ſpe
culū dei. Eſt igitur ymago dei ꝗ̄tū
ad primā nationē. ¶ Sed notandū
ꝙ in ipſis ſenſibilibus quadruplici
ter fit ymago. Primo ꝑ ḡnationē ſi
cut in filio Geneſ. Genuit adā filiū
ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē ſuā. Scdo
ꝑ impreſſionē ſicut in nūmo. Math.
xxij. Cuiꝰ ē ymago hec ⁊ ſuꝑſcriptio
Tertio ꝑ inciſionē ſicut i lapide vel
in ligno. Sapiē. xiij. ca. Artifex fa-
ber ſculpit lignū diligēter vt aſſimi
let ymagini hois. Quarto ꝑ colorꝫ
ſuppoſitionem ſicut i pariete picto
Ezec. viij. Uniuerſa ydola domꝰ iſra
el depicta erāt in circuitu i pariete
ꝑ totū Xp̄s dr̄ ymago dei p̄mo ꝑ etē-
nā ḡnationē Coll᷑. i. Qui ē ymago dei
inuiſibilis. Glo. i. plene ſimilis pr̄i ⁊
de patre Joh. xiiij. Qui videt me vi-
det ⁊ patrē Eiuſ. x. ego ⁊ pr̄ vnū ſumꝰ
hō aūt dicit᷑ ymago ſiue ad ymaginē
dei factꝰ aliis tribꝰ modis ſequētibꝰ
Primo ꝑ impreſſionē: q2 deꝰ illi3 yma-
ginē ſuā impreſſit. Gene. i. Faciamꝰ
hominē ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē
noſtrā. Uñ ſup illud. Coll᷑. i. Qui eſt
ymago dei inuiſibil᷑. dt gl. alia ē yma
go regis i nūmo alia i filio. Nos ſu
mus nūmꝰ i quibꝰ ymago dei eſt xp̄s
eſt filiꝰ q̄ eſt hoc qd̄ pr̄ eſt: quod ſub
dit in gl. Nulla ymago coli d3: niſi
illa q̄ ē qd̄ ipe nos illa qd̄ ille: ſ3 cu3
illo. ¶ Scdo mō hō dr̄ ymago dei ꝑ
deciſionē. Corpꝰ ei nr̄m mō patitur
multas ſuꝑfluitates viciorꝫ ⁊ pena
litatū Sed in btā reſurrectiōe oīs
mortalitas ⁊ vicioſitas a corpore de

poſſederūt patres nři vanitatē q̄ eis
nō ꝓfuit. Eſt em̄ mēdaciū ſignifica
tio falſe vocis cū itētiōe fallēdi. iſta
terrena ⁊ mūdana ſūt bonis ſignifica
tio vera malis ſignificatio falſa. qua
liter aūt bonis ſint ſignificatio vera
oſtēdit. Chri. ſup Math. dicēs. Cōſi
dera q2 deꝰ nō creauit bōa delecta=
bilia i hoc mūdo vt eis fruamur: ſꝫ vt
ꝑ hoc itelligamꝰ ꝙ ſi tā bōa ſūt dele
ctabilia terrena q̄ꝫ bōa ſūt ipa celeſtia
puta ſcis q̄ꝫ bonū ē gaudere carna=
liter ꝑ hoc debes itelligere ꝙ meli
us ē gaudiū anime. Gaudiū carnis
cū carne finit̄. Gaudiū aīe cū aīa ꝑ
ſeuerat. Scis q2 bonū ē gl'iari i trīs
ꝑ hoc itellige ꝙ meliꝰ ē gloriari in
celis. Quāto clarius ē celū q̄ꝫ terra
tanto glorioſior eſt gl'ia illa q̄ꝫ iſta
De iſta ei ſignificatione dr̄ hiero.
Sicut ſacrificia in figura inſtituta
ſūt ita tēporalia tm̄ fuere ꝓmiſſa et
data in figura eternoꝝ. Et ſicut de=
us ꝑmiſit ſibi imolari hoſtia ne de
mōibꝰ imolarentur. Sic diuitias dat
vt potiꝰ ab ipo q̄ꝫ a demōibꝰ poſtu=
lētur. Malis aūt ſūt ſignificatio fal
ſa. diuitie ei habēt apparētē ſatieta
tē ſꝫ verā eſuriē. eſaye. xxix. Sicut ſō
niat eſuriēs ⁊ comedit: cū aūt fue=
rit expgefactꝰ vacua ē aīa eiꝰ. deli=
cie ei hn̄t apparētē dulcedinē: ſꝫ ve=
rā amaritudinē. Prouer. v. Fauus
diſtillās labia meretricis: nouiſſia
illiꝰ amara q̄ſi abſinthiū. Honores
hn̄t apparētē ſublimitatē: ſed verā
⁊ ſubitam deiectionem. Job. xxx.
Eleuaſti me ⁊ quaſi ſup ventū po=
nēs alliſiſti me valde. diabolꝰ igit̄
in omnibus iſtis oſ̄dit: apparens bo
nū ⁊ celat verū malū. Et ideo per ta
lē falſā ſignificationē decipit aīas
ſtultorū. Secūdo in hac vita nō eſt
veritas: q̄a hic nō eſt aliqua certi=
tudo neq3 ſecuritas q2 ſicut dicitur
Ecc'. ix. Neſcit homo vtꝝ odio aut
amore dignꝰ ſit. et itelligendū ē ꝙ
neſcit vtꝝ finalit̄ dignꝰ ſit odio vel
amore. Pōt tamē dici ꝙ neſcit ſciē=
tia certitudinis niſi hoc habeat ꝑ
grāꝫ reuelatiōis. Pōt tamē cognoſ
cere ex aliquibꝰ ſignis. Vidēdū eſt
igit̄ ꝙ tria ſunt ſigna ſicut dr̄. Chr.
ſup Mat. Sicut ignis cognoſcit̄ ſci
tillis ſuis/ ſol radijs ſuis/ ⁊ roſa odo
ribꝰ ſuis Sic viri ſcti habēt tres ſci
tillas. primo feruentia deſideria q̄
habebat propheta dicens Sitiuit
aīa mea ad deū fontē viuum Scd̄o
feruentia verba. Eccl'ia. xlviij. Sur
rexit helias quaſi ignis ⁊ v̄ba eius
quaſi facula ardebāt. Tertio feruē
tia opera iob. xxxvij. Nōne veſti=
mēta tua calida ſūt cū ꝑflata fuerit
terra auſtro Sicut ḡ vbicūq3 ſcintil
las videmus p̄ſupponimus ibi eſſe
ignē materialē. Sic q̄cunq3 hꝫ iſtas
ſupradictas ſcitillas p̄ſuponere de
bet ꝙ hꝫ ignem celeſtē. De illis ſci
tillis dicit̄. Ezechiel'. i. ſcintille q̄ſi
aſpectꝰ eris candētis. Deſideria ei
⁊ verba ⁊ opa ſanctoꝝ virorū ⁊ ſunt
ſcintille inſtrū ſine pondere terreno=
rū ſūt leuia. et ſunt eris inſtrū ſūt
auribꝰ dei ſonātia. et cādentia inſt
rū ſunt ꝑ amorē iſlammata. Secun
do ſancti viri hn̄t tres radios. Pri=
mꝰ ē ſcientia qua cognoſcūt deum:
⁊ eiꝰ iuſticiā ⁊ bonitatē. p̄s. Duo hec
audiui q2 poteſtas dei ē ⁊ tibi domi
ne miſericordia Scd̄s q̄ cognoſcūt
mūdū ⁊ eius miſeriā ⁊ vanitatem
Naū. iij. Omnis qui te viderit reſi=
liet a te. tertius eſt quo cognoſcūt
ſeipſos id eſt miſeriam ſuā ⁊ vtilita
tē. Mich. vi. humiliatio tua in me
dio tui et ſicut quādo videmꝰ radi
os p̄ſupponimꝰ eſſe ortū ſolē ſup ſub
ſtātialē. de his tribus radijs dr̄. Ec
cl'. xliij. Tripliciter ſol exurēs mō
tes radios igneos exufflās ⁊c. Ter
tio ſācti viri hn̄t tres odores. vnꝰ ē
deuote oratiōis. Apoc. v. hn̄tes ſin
guli cytharas ⁊ phialas plenas odo
ramētoꝝ que ſūt oratiōes ſāctorū
Scd̄us eſt fame p̄clare. ij. Corint. ij
Xp̄i bonꝰ odor ſumus in omni loco.
Tertiꝰ ē cōſcientie floride. Cañ. i.

Lectulꝰ noſter floridꝰ. Et ſicut quā-do ſentimꝰ odorē roſaꝝ ibi roſas eē preſupponimꝰ etiā ſi eas minime videmus: ſic qñ in nobis iſtos odores ſentimꝰ: roſas grārum ⁊ virtutū in nobis eſſe preſupponere debemus. De quo odore dr̄. Eccl'i. xxiiij. Qua ſi plātatio roſe ī hierico. ¶ Tertio in hac vita nō eſt veritas. q: hic non eſt ꝑfectio aliqua. ſed oīmoda īpfectio. Pauci eñ ſunt q̄ conent̄ ad ꝑfectionē: ⁊ mlt'i ſūt qui tēdūt ad impfectionē ⁊ intm̄ deficiūt ꝙ ad nichilū deueniūt. Iſti ſiles ſūt ſtatue nabuchodonoſor. de qua legit̄. Dan̄ ij ꝙ caput erat aureū pectꝰ ⁊ brachia de argento: vent̄ ⁊ femora de ere: tibie ferree: pedū q̄daꝫ pars erat ferrea: q̄dam fictilis. Multi eñ ſunt q̄ in primo anno ſue conuerſionis ſūt aurei. id eſt ignei ⁊ valde feruentes In ſcd̄o argentei efficiūt̄. i. tepidi ⁊ negligētes. Argentū eni deficit ab auro ⁊ q̄tū ad valorē ⁊ q̄tū ad fulgorem: q: tales nō tm̄ valēt ī ſcd̄o anno q̄tū ad meritū: nec tm̄ fulgēt q̄tū ad exēplū. In tertio āno efficiūt̄ erei. i. īpatiētes et murmurātes eo ꝙ ſi tāgitur ſtatī reſonat. In. iiij. anno efficiūtur ferrei. i. īportabiles: ⁊ v̄bis ⁊ iniuriis ceteros feriētes. Ferrū eñ pōderoſū eſt et cetera metalla domat ⁊ ferit. Sepe aūt ɔtigit ꝙ ferrū domat ferrū: q: vnꝰ tyrānꝰ ſepe aliū hūiliat. In. v āno efficiūtur terrei. i. fragiles et in oī tētatiōe cedētes. Sꝫ ſicut lapis ſtatuā ī pedibꝰ fictilibꝰ ꝑcutiēs ipaꝫ ɔminuit: ſic modica tētatio vel tribulatio eos frangit. ¶ Tertio promiſit diſcipl'is ꝙ mitteret eis ſpm̄ ſctm̄ ad roborandos eos timidos cū dr̄. Ille teſtimoniū ꝑhibebit de me: et vos teſtimoniū ꝑhibebitiſ aug. Ille teſtioniū ꝑhibebit d̄ me ī cordibꝰ v̄ris: ⁊ vos ī vocibꝰ v̄ris. ille īſpirādo ī ſonādo Adeo enim facti ſunt fortes ad teſtificandū de xp̄o q̄ prꝰ timebant teſtificari in vna lingua poſtea teſtificati ſunt in oībꝰ līguis. Qui prius in vno angulo poſtea ī toto mūdo. Qui prius voce poſtmodū morte. Hoc pꝫ in petro q̄ pꝰ ad vocē viliſſie mulieris negauit xp̄ꝫ. Nā ſcd̄ꝫ. Gre. i mor. fuit ꝑſōa vilis q̄tū ad ſexū: q: nō vir ſꝫ femia. vilior q̄tū ad ɔditionē: q: nō libera ſed āncilla fuit. viliſſima q̄tū ad officiū. q: nō theſauria ſꝫ oſtiaria fuit. Qualiter aūt poſtmodū factꝰ ē fortis oſtendit Greg. ibidē dicēs. Cōtēnit petrꝰ flagella cedētiū q̄ paulo añ timuerat v̄ba requirētiū Et qui āncille vires requiſitus expauit vires principū ceſꝰ nō timuit.

¶ Sermo. ii. de eodem.

C Um venerit paraclitꝰ quē ego mittā vobis a patre meo. ⁊c. predicauerat xp̄s inter iudeos v̄ba ſue ſapientie Joh. vii. Nunq̄ȝ ſic locutꝰ ē hō ſicut hic hō loq̄tur. Fecerat iter eos opa ſue ſapie ⁊ potētie. eiuſdē. xv. Si opa non feciſſē ī eis q̄ nemo aliꝰ fecit. ⁊c. exhibuerat eis exēpla ſctitatis ⁊ vite: Mat. xi Diſcite a me q: mitꝫ ſū et hūilis corde ⁊ tñ iudei dicebāt v̄ba ſue ſapiētie eē falſa Jo. viij. Tu de teipſo teſtimoniū dicis: teſtimoniū tuū nō ē v̄rū. et miracl'a ſue potētie dicebāt v̄tute fieri dyabolica. Math. xii. Hic nō eiicit demōia niſi ī beelzebub p̄ncipe demonioꝝ ⁊ exēpla ſctitatꝭ ſue dicebant eē exēpla hoīs pctōris Jo. ix. Nos ſcimꝰ q: hic hō pctōr ē poterāt igit̄ xp̄o diſcipuli dicere Quō nos reliq̄s ⁊ quō ad iudeos nos mittis. Si ei falſa dixerūt verba tua eē: ſic miracula tua diabolo attribuerūt: ſi ſctitatē tuā ꝑuerterūt q̄d iter eos facē poterimꝰ nos ignari q̄ habemꝰ paruā ſapiētiā. nos infirmi q̄ habemꝰ paruaꝫ potentiam nos pctōres miſeri q̄ habemꝰ culpabilem vitā et ideo xp̄s conſolat̄ eos dicēs. Cū venerit paraclytꝰ. ⁊c. Ubi conſolat̄ eos oſtendens ꝙ cū eis tota trinitas remanebit: ſcilicet ꝑſōa

abijcit:dat ꝯſtantiã ⁊ ai libertatez.

¶Sermo.ix.

ABſqȝ ſyna-
gogis facient vos:ſz ve
nit hora vt o̅mis q̄ inffi
cit vos arbitret̄ obſe-
quiũ ſe p̄ſtare deo. Qꝛ diſcipl'i mul
ta aduerſa erãt paſſuri:iõ xp̄s eis il
la p̄dicit:ſiue vt ex hoc vex̄ deũ eſſe
cognoſcãt qꝛ ita ſcit futura ſicut p̄ſẽ
tia. Siue vt i illis p̄iculis cauti⁹ ipſi
p̄uidere valeant. Siue vt ꝯ iſta cly-
peis patiẽtie ſe muniãt. predixit au
tẽ tria eos eſſe paſſuros. P̄rio a ſy-
nagoga ſepatiõnẽ cũ d̄t Abſqȝ ſyna
gog⁊ faciẽt vos. Scd̄o diffamatiõez
Tertio occiſionẽ. Iſta duo tãgit cũ
d̄t. Venit hora vt o̅is q̄ inffi cit vos.
ꝛc. ac ſi dicat. Adeo malos vos repu
tabũt vt q̇cũq̄ vos occiderit deo ſer
uire credet. ¶Circa p̄mũ notãdũ q̄
ſicut dicit. Hugo de ſctõ victore. tũc
t̄pis fuit graue ap̄lis eiici a ſynago
gis qꝛ nõdũ erãt eccl'ie:⁊ ipſi adhuc
ad tẽplũ cã oꝛõnis ibãt. Act.iij. pe
tr⁹ ⁊ iohannes aſcendebãt in tẽpluȝ
ad horã oꝛõnis nonã. T̄n ſcd̄m veri
tatẽ:vt d̄t Aug. nullũ malũ fuit eis
excludi a ſynagogis iudeoꝝ qui in
de exituri erãt etiã ſi null⁹ eos ex-
pelleret. iſta aũt ſn̄ia q̄ iudei ap̄los
ab igreſſu tẽpli ſeparauert̄ iniuſta
erat. Trib⁹ ei modis ſnia aliq̄ iiuſta
eẽ põt:vez ex aio q̄n.ſ. profertur ex
odio vel ira. Ex cã:q̄n.ſ. cã rõnalis
non ſubeſt. Ex oꝛdie:q̄n.ſ. p̄termit-
tit̄ oꝛdo iuris. Iſta tria tãgit ꝯciliũ
ſardiceſẽ:vt h̄r in decret⁊ vbi dicit̄.
Si ep̄s forte iracũd⁹ q̄d nõ dȝ eẽ:ci-
to ⁊ aſpere ꝯmoueat̄:ꝓuidẽduȝ eſt
ne innocens cõdẽnet̄:q̄ d̄t iracund⁹
refert̄ ad animũ q̄ dicit cito refert̄
ad oꝛdinem q̄ dicit aſpere:refertur
ad cãm. Fuit igr̄ illa iudeoꝛuȝ ſnia i
iuſta ex aio:qꝛ ipam ex odio ꝓtule-
runt. Mat.x. Erit⁊ odio o̅ibus hoi-
bus ꝓpt̄ nomen meũ. Scd̄o ex cã qꝛ
ex eo q̄ in xp̄m credebãt ⁊ eum p̄di
cabãt. Ioh.ix. Iã em̄ ꝯſpirauerunt
iudei:vt ſi quis ꝯfiteret̄ eũ eſſe xp̄ȝ
extra ſynagogã fieret. Tertio ex oꝛ
dine. vñ dicit paul⁹. Act.xxij. Si ho
minẽ romanũ indẽnatũ licȝ vobꝭ fla
gellare. Interlinearis. Indẽnatuȝ.i.
oꝛdine iudiciali de nullo reatu ꝯui-
ctum. Tales ſnias excõicatiõis ſic i
iuſtas p̄lati noſtri t̄pis ſepe fe rũt
Et t̄n talis ſnia excõicationis a p̄la
tis fulminata q̄uis ſit iniuſta ⁊ ini-
qua:t̄n eſt timenda et ſeruanda ⁊ pa
tienter ferenda. Tũc em̄ non nocet
ſed ꝓdeſt. Meret̄ em̄ in hoc talis q̄
verecũdiã ſuſtinet i hoc q̄ ſuperio-
ri honorem exhibet:⁊ in hoc q̄ p̄xi
mo exemplũ patientie p̄bet. Q̄n au
tem q̄s iuſte excõicat̄:tunc illa ſnia
valde eſt timenda ꝓpt̄ periculũ dã-
num ⁊ opprobrium. Periculũ autȝ
triplex eſt. Primũ qꝛ in p̄tãtem de-
monis tradit̄. Sicut em̄ patet.i.Co
rin.v. De illo fornicario publico q̄
ap̄ls excõicauit ⁊ mox in ipſum ſa-
thanas p̄tãtem accepit. Augu. O̅is
xp̄ian⁹ qui a ſacerdote excõicat̄ ſa-
thane tradit̄. Extra ẽt eccl'iaȝ ẽ dia
bol⁹:ſicut in eccl'ia xp̄s:⁊ ꝓptea dia
bolo tradit̄:qꝛ ab eccleſiaſtica cõio
ne remouet̄. Scd̄ȝ periculũ ẽ q̄ dei
grã ⁊ ꝓtectio ab eis ſubtrahit̄ ⁊ ſibi
ipſis relinquunt̄ vt liberũ ſit eis rue
re in pctĩ precipitiũ quo exire nõ va
lẽt cum ſint ſoli. Eccl'.iiij. Ve ſoli:qꝛ
ſi ceciderit nõ h̄ȝ ſubleuãtẽ. Tertiũ
p̄iculũ eſt:qꝛ excõicatio eſt moꝛbus
ꝯtagioſ⁹. Sicut em̄ p̄ticipãs lepro-
ſis incurrit leprã:ſic p̄ticipãs excõi
cat⁊ incurrit excõicationẽ. Vñ legi-
tur q̄ q̄dã ſanct⁹ quẽdã demonẽ qui
hoiez inuaſerat adiurauit:vt ſibi di-
ceret q̄d eſſet illd̄ pctm̄ p q̄d dyabo-
l⁹ plures lucraret̄. qui r̄ndit q̄ excõi
catio. qꝛ excõicat⁹ homi es tota die
peccare facit dũ eos ad p̄ticipãdum
ſecũ iducit. ¶Scd̄o timẽdũ ẽ pp̄ dã
nũ q̄d eſt triplex. ¶Primũ ẽ:qꝛ ta-
les ſuffragijs oꝛonib⁹ ⁊ bñficijs ec-
cleſie p̄uant̄. Quoꝝ p̄ticipationeȝ p

pheta optabat dicēs.ꝑticipē me fac deꝰ oīz timētiū te.ꝛc. Scōm est q: a spū sctō non viuificant. Sicut enim ignis non inflāmat ligna diuisa nec spūs hūanꝰ viuificat mēbꝛa a corpe sepatā. Sic nec spūsſctūs inflāmat/ nec viuificat excōicatos.i.a corpore eccłie sepatos.aug.sup Joh. Nichil sic formidare dꝫ xpianꝰ sicut separi a corpe xpi. Jā em nō est membꝝ eiꝰ:iā nō vegetatꝛ spū eiꝰ. Tertium dānū est q: a suis infirmitatibꝰ nō curant. Nō ei curari pñt:q: potiōes medicīas ꝛ remedia ꝑdidert. Que qdē sunt eccłie sacra:q̄ istar vini saniē vulnerū mortificāt. Jnstar olei dolorē vulnerum dulcorāt. Jsta duo notant. Luc.x. Jn hoīe sauciato.ꝛ instar vnguētoꝝ vulnera sanāt Eccł.xxxviij. Unguētariꝰ ꝯficit pigmēta suauitatis. Tertio timēda est ꝓpter opprobriū siue infamiā. Jnfamia em in tribꝰ appet. Pria q: tanꝙ canes de ecclia expelluntꝛ.apoc.vl. Foris canes. Nō em sunt digni videre dei mysteria. Mat.vij. Nolite sāctum dare canibꝰ.i.hereticis oblatrātibꝰ ꝛ dilacerātibꝰ ꝛ neqꝫ porcis .i.ebriosis. Nec sunt digni fidelibꝰ admisceri. Eccłi.xiij. Que cōicatio hoi sctō ad canē. Scda infamia siue opprobriū est:q: magis ꝙ sarraceni vel iudei vitant:vel alij aliq̄ pctōres. Pōt em homo loq̄ alicui sarraceno vł vsurario nec ꝓpter hoc aliquā excōicationē incurrit.j.Coꝛ.v. Si quis frat nominat inter vos fornicator aut auarꝰ.ꝛc. Cuz eiusmodi nec cibū sumere.aug. Excōicatiōez itelligi voluit apłs q̄ fit cōtra quēꝙ:cū snīa ordie iudiciario:ꝛ integritate. ꝓfert. Jtem sup illō Mat.xviij. Sit tibi sicut ethnicꝰ ꝛ publicanꝰ dt glo. Detestabilis.ē q̄ sub noīe fidelium agit opa infideliū ꝙ apte īfidelis. Jō ꝓpter talē detestationē ecclia ī pasceue cū orat p iudeis ꝛ paganis nō orat p excōicatꝪ. ¶ Tertia īfamia ē q: excōicatꝰ vr esse sine oi lege. Judei em legē suā hñt:lꝫ non sufficientem. Sarraceni suā.xpiani suā. Sꝫ cū excōicatꝰ sit extra xpianitatē:nō erit iudeꝰ nec sarracenꝰ nec xpianꝰ De tali dr. prouerb.vi. hō apostata vir inutilis. Jlli aūt q̄ cū excōicato ꝑticipāt peccāt in excōicatorem cuiꝰ auctoritatē ꝯtēnūt:et ꝑ ꝯñs peccāt in deū. Juxta illud. Qui vos spenit me spernit. Peccāt in excōicatū cuiꝰ sanitatē īpediūt dū verecūdiā ꝛ ꝯfusionē q̄ aliqñ est cā salutis ab eis auferūt. Eccł.iiij. Est ꝯfusio adducēs gratiā ꝛ gloriā. Peccāt in seipsos:q: morbū ꝯtagiosū vitare ꝯtennunt. Peccant in illum cuiꝰ occasione excōicati sunt quia per hoc satisfactionē sibi fiedā īpediūt. ¶ Scōm malū qd apłi passuri erāt fuit infamatio. ¶ Nō est tñ infamatio timēda.qñ a turpibꝰ hoibꝰ est orta. Tūc em potiꝰ vr esse ad ꝯmendationem ꝙ ad vituperationē. Greg.sup Ezech. Peruersoꝝ derogatio vite nr̄e ē approbatio:q: iā ondimur iusticie aliqd nos hr̄e si illis displicere incipimus qui nō placēt deo. Et hoc ondi potest quadruplici exēplo .s.lucis odoris/coloris/ꝛ medici. ¶ Primo exēplo lucis:q: nō est derogatio:sꝫ ꝯmēdatio lucis si eā fugiūt ꝛ odiūt vespertiliōes. Scti em viri sunt lux q: hñt lucidā famā.j.Thessa.v. Omnes vos filij lucis estis:et filij dei. Pctōres aūt sunt tanꝙ vespertiliōes q̄ diligūt opa tenebraꝝ ꝛ odiūt opera virtutū. Et iō cū viris lucidis ꝯuenire non pñt.ij.Coꝛ.vi. Que societas lucis ad tenebras. Nō ḡ derogatio viris lucidis si infamant ab hoibus tenebrosis. Cū quidā suꝰ amicus Diogeni Philosopho dixisset. Cuncti te vituperant:ait. Opꝫ sapientiā ab insipientibꝰ ferri. Et meliorē iudicat esse lingua mala illum quē torpat. Secundo hoc ondit exēplo odoꝝ. Nō ē ei derogatio:sꝫ ꝯmēdatio odoꝝ si eū fugiūt serpētes. Serui ei dei sūt odoriferi i fama.ij.coꝝ.

Sermo .i.

SJ quis dili=
git me ſermonē meum
ſeruabit ⁊c. iohā. xiiij.
Serui dei i hac vita ſup
oīa tria deſiderāt. Pri
mo habere amorē dei. Scđo ꝯfir=
mari vſq; in finē in ipo amore dei.
Tertio ꝑ aliquē modū ſcire ſe eē in
amore dei. iſta tria a dño hic tangū
tur. Spiritꝰ em̄ ſctūs: vt dicit Greg.
amor eſt. Primo igit̄ ponit̄ ſpūſſan=
cti i corda ſanctoꝝ miſſio cū dr̄: ad
eū veniemꝰ. Scđo ſpūſſancti miſſi
ꝯfirmatio. cū ſubdit̄. Et māſionem
apud eū faciemꝰ. Tertio ipſiꝰ miſſi
⁊ ꝯfirmati manifeſtatio cū p̄mittit̄
Si qs diligit me ſermonē meū ſer=
uabit. ¶ Circa p̄mū notādū ꝙ ſicut
dicit Aug. Veniūt ad nos pr̄ ⁊ filiꝰ
⁊ ſpirituſſanctꝰ veniūt ſubueniēdo
veniamꝰ obediēdo: veniūt illuminā
do: veniamꝰ intuēdo: veniūt aman=
do: veniamꝰ imitādo. Ad hoc aūt ꝙ
ſpmſctm̄ ad nos veniētē poſſimꝰ re
cipere: debemꝰ nos diſponere ⁊ p̄pa
rare. Sūt aūt tria q̄ nos p̄parāt ⁊ di
ſponūt. Primo em̄ neceſſaria ē cor=
dis purificatio: nullꝰ em̄ ſapiēs po=
neret balſamū i vaſe impuro: ſic nec
deꝰ balſamū ſpūſſancti mittet i cor=
de imūdo. Vñ ꝓpheta priꝰ petit va=
ſis mūdificationē: cū dicit. Cor mū
dū crea i me deus. Deinde balſami
miſſionē cū ſubdit. Et ſpm̄ rectū in=
noua in viſceribꝰ meis. Libēter ho=
ſpitat̄ hō in domo mūda: ſic ⁊ ſpiri=
tuſſanctꝰ in ꝯſciētia pura. Grego.
in Omel. Certe ſi domū vr̄am quiſq;
diues aut p̄potēs amicus intraret:
omni feſtinatiōe domus tota mūda
retur: nec quicq; forte eſſet qđ ocu=
los amici intrātis offēderet. Ter=
gat ꝰ ſordes praui opis q̄ deo p̄pa=
rat domū mētis. A tribꝰ aūt pecca=
tis maxime opꝫ cor purgari: q: ſpi
rituſſanctꝰ cū illis ſtare nō pōt. De
qbꝰ dr̄. ſ. Sſpūſſanctꝰ diſcipline effu=
giet fictū: ⁊ auferet ſe a cogitatōibꝰ
q̄ ſunt ſine intellectu: ⁊ corripietur
a ſupueniente iniq̄tate. Primū igit̄
eſt pctm̄ duplicitatis. Jō dr̄ ꝙ ſpūs
ſctūs effugiet diſcipline fictū. i. illū
q̄ fingit ſe habere morū correctionē
⁊ morū ꝯpoſitionē nō hꝫ. Jp̄e ē em̄
ſpūs veritatis. iohā. vj. Cū aūt vene
rit ſpūs veritatis ⁊c. Veritas autē
inte gra ⁊ pura cū duplicitate vl̄ fi=
ctione ſtare nō pōt. Scđm pctm̄ eſt
carnalitatis iō ſubditur. et auferet
ſe a cogitationibꝰ q̄ ſunt ſine intelle
ctu. Carnalis em̄ imūdicia facit ho
minē eē beſtialē ⁊ ſine itellectu ꝑs.
Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulꝰ qbus
nō eſt intellectꝰ. Spūs em̄ ſctūs eſt
ſpūs ſc̄titatis io. xiiij. Paraclitus
aūt ſpūſſanctꝰ ⁊c. Sc̄titas aūt cum
immūdicia ſtare nō pōt. Tertiū aūt
pctm̄ eſt elatiōis: iō ſubdit̄. Et corri
piet̄. i. expellet̄ a ſuperueniēte iniq
tate. Jniquitas dr̄ quaſi inequali=
tas. Nullꝰ aūt magis ineq̄lis eſt q̄
ſupbꝰ: q: nullū vult hr̄e equalē: imo
ſicut dicit plautꝰ poeta. ¶ Natura
ſuperbi eſt minores deſpicere: ma=
ioribꝰ inuidere: ab eq̄libꝰ diſſentire.
Cū tali igit̄ ſupbo ſpūſſctūs habita
re nō pōt cū ſit charitas. i. ioh. iiij.
Deus charitas eſt: ſpūs aūt chari=
tatis nō pōt ſtare cū ſpū diuiſionis.
Scđo neceſſaria eſt ꝓfunda hūilia=
tio. Libēter em̄ hō venit ad illđ ho
ſpitiū vbi honorari ſe credit. Humi
litas aūt ſpūi ſctō honorē facit eccl.
iij. Magna potētia dei ſoliꝰ ⁊ ab hu
milibꝰ honorat̄. Et qm̄ ſpūſſanctus
aqua dr̄: iō nō fluit i mōtibꝰ ſupborū
ſed i vallibꝰ hūiliū. ꝑs. Qui emittis
fontes i ꝯuallibꝰ inter mediū mon
tiū pertrāſibūt aq̄. Duo mōtes ſūt
due ſpecies ſuperbie. Una q̄ naſci
tur ex re ſpirituali. Alia q̄ naſcitur
ex re tēporali. Jn medio iſtoꝝ duo
rū montiū trāſit humilitas q̄ ſemꝑ
mediū deſiderat: nec ad aliquē illo
rū declinat: ⁊ iō in tali medio aque
gratiarū pertrāſeūt: ꝙ em̄ ſpūſſan=
ctus nō habitet niſi cū humilibus ⁊

mãſuet; ſignificatũ ẽ Gen̄.i. Ubi dr̃
q̄ ſpũs dñi ferebat̃ ſup aq̄s. Nõ em̄
fert̃ ſup terrã:q2 nõ requieſcit i corde
terreno. Nec ſup aerẽ:q2 n̄ requieſcit
in corde elato. Nec ſup ignẽ:q2 non
requieſcit i corde igne ↄcupiſcẽtie inflã
mato:ſ3 ſup aquã: q2 requieſcit i cor-
de ductili ⁊ mãſueto. Cõtra ſpũ3 ma
lign⁹ requieſcit ſup terrã q2 data ẽ ſi
bi ad mãducãdum: q2 diabol⁹ terre
nos hoĩes ſibi incorporat Gen̄.iij.
Terrã comedes cunctis dieb⁹ vite
tue. Sup aerã:q2 dat⁹ eſt ſibi ad ha-
bitãdũ:q2 diabol⁹ ſupbos inhabitat
Ephe.ij. Scd̄m principẽ poteſtatis
aeris hui⁹. Sup ignẽ gehẽne:q2 dat⁹
eſt ſibi ad cõburẽdũ Mat.xxv. Di-
ſcedite a me maledicti in ignẽ eter
nũ qui parat⁹ eſt diabolo ⁊ angelis
ei⁹. Et ſup ignẽ ↄcupiſcentie q̄ dat⁹
eſt ſibi ad ſuccẽdẽdũ Ozee.vij. Oẽs
adulterãtes quaſi cliban⁹ ſuccẽſus
a coquẽte. Sup aquã aũt nõ fert̃:q2

Sup aqua

in corde ductili ⁊ mãſueto nõ mora
tur:immo ibi ↄtribulat̃. ps. Cõtri-
bulaſti capita draconis i aq̄s. Ibi
ſubmergit̃. Exod.xv. Submerſi ſũt
quaſi plũbũ in aquis vehemẽtibus.
Tertio neceſſaria eſt mẽtis trãq̄lla
vocatio. Libẽter em̄ homo ad illud
hoſpitiũ divertit vbi quietẽ ſe hr̃e
credit:vñ dicit̃. Eſay.lxvi. ſcd̄3 aliã
trãſlationẽ. Super quẽ requieſcet
ſpiritus me⁹:niſi ſuper humilẽ ⁊ q̄e
tũ. In hui⁹ ſignificatione filij iſrael
nõ potuerũt recipere manna q̄ḿdiu
fuerũt in egypto nec q̄ḿdiu habuerũt

farina egipti

ſecũ farinã egypti:⁊ q̄ḿdiu nõ trãſie
rũt mare egypti:q2 in egypto nõ eſt
quies:nec cũ farina egypti eſt q̄es:
nec ↄtra mare egypti eſt q̄es. Illi ſũt
in egypto q̄ adhuc ſũt i pctõ. in iſtis
nõ eſt quies. Eſa.xlviij. Non eſt pax
impijs dicit dñs. Illi retinẽt farinã
egypti q̄ adhuc hñt cogitatiões ⁊ de
lectatiões pctĩ. Nec in iſtis eſt q̄es.
Iob.xvij. Cogitatiões mee diſſipa-
te ſũt torquẽtes cor meũ. Illi nõdũ
pertrãſeũt mare egypti qui adhuc
ↄmũtur varijs preſſuris ⁊ ſollicitu-
dinib⁹ ſeculi. Nec iſtis ẽ q̄es. io.xvi.
In mũdo ↄſſurã habebitis:i me aũt
pacẽ. Scd̄o ponit̃ ſpũſſancti cõſerua
tio cũ dr̃:⁊ manſionẽ apud eũ facie-
mus. Spũſſctũs ignis eſt q̄ per tria
ↄſeruatur:ſicut ⁊ ignis materialis.
Primo ꝑ cineris ſup poſitionẽ id eſt
mortis meditationẽ. Eccl'a.x. Quid
ſupbis terra ⁊ cinis. Iſto mõ ↄſerua
bãt aplus q̄ dicebat.ij. Cor.iiij. Ha
bemus theſaurũ:ſc3 ſpm̄ ſctm̄ i vaſis
fictilib⁹. Uas fictile eſt corpus mor
tale. Nõ em̄ eſt vas ferreũ:ſed tanq̄
fragile fenũ quod cito ſecat̃ Eſa.xl.
Oĩs caro fenũ. Tanq̄ vas terrenum
q̄d cito frãgit̃ ps. Tanq̄ vas figuli cõ
fringes eos. Tanq̄ vitreũ q̄d cito cõ
minuit̃ Aug. i li. ſoliloq. Fragilio-
res ſum⁹ q̄ ſi vitrei eſſem⁹. Uitrum
em̄ ⁊ ſi fragile eſt tñ ſeruatũ diu du-
rat:⁊ invenies tales calices ab auis
⁊ ꝓauis factos:i quib⁹ bibũt nepotes
⁊ ꝓnepotes. vita aũt hũana q̄ḿtũcũq̄
ſeruet̃:durare non põt. Iſto em̄ mõ
olim imperatores iſtũ ignẽ ↄſerua
bãt. Sicut em̄ legit̃ i vita ſãcti iohã
nis elemoſynarij. Illa die qua impe-
rator coronabat̃ edificatores monu
mẽtorũ eũ interrogabãt dicẽtes. De
q̄li marmore iubet imperiũ tuũ ti
bi fabricari ſepulchrũ. Et ſic ea die
q̄ ſibi imponebat̃ corona ſibi ẽt fa-
bricabat̃ ſepultura:vt ſic mortalẽ ſe
eẽ cognoſceret:⁊ ſp ſe i hũilitate te
neret:q2 ſicut dr̃. eccl'. x. Oĩs potẽta
t⁹ breuis vita. Scd̄o ↄſeruat̃ ꝑ ligno
rũ.i. bonoꝝ operũ appoſitionẽ. Si
em̄ ipa ligna bonoꝝ operũ multipli
cant̃ ignis ſc3 ſpũs ſctĩ auget̃. Eccl'.
xxviij. Scd̄3 ligna ſilue:ſic ignis ex
ardeſcet. Si cõtinuant̃ ſp ↄſeruatur
Leuiti.vi. Ignis i altari meo ſemꝑ
ardebit quẽ nutriet ſacerdos ſubij-
ciẽs ligna ꝑ ſingulos dies. Si dimi
nuũtur:tũc ipa charitas q̄ḿtũ ad fer
uorẽ diminuit̃. vñ q̄dã de hoc repre
hendit̃. Apo.ij. Habeo aduerſum te
pauca:q2 ꝓmã charitatẽ tuã reliq̄ſ

ſti ⁊c. Si aūt penitꝰ auferuntur: tūc
iſte ignis extinguit. ꝓuerbio. xxvi.
Cū defecerit ligna extinguet ignis
Tertio ꝯſeruat ignis ꝑ ſufflatioem.
Sūt aūt iſtiꝰ ignis tres ſufflatores.
Primꝰ ē ipſe hō ꝗ dꝫ ī ipꝫ ſufflare fer
uētia deſideria ⁊ ſuſpiria ꝯcipiēdo.
Eccl. xxviii. Si ſufflaueris ꝗſi ignis
exardebit. Scd̄s ē xp̄s ꝗ in iſtū ignē
ſufflat ipꝫ ampliꝰ iſlāmādo. ioh. xx.
Inſufflauit ⁊ dixit. Accipite ſp̄m ſā
ctū ⁊c. Tertiꝰ eſt diabolꝰ ꝗ ī iſtū ignē
ſufflat malā ꝯcupiſcētiā inflāmādo
eſa. liiij. Ecce ego creaui fabꝝ ſufflā
tē ī ignē ꝓunas. Tertio ponit ſancti
ſp̄us manifeſtatio cū dr̄. Si ꝗs dili
git me ſermonē meū ſeruabit. Ma
nifeſtū eſt ſignū ſp̄uſſancti obſerua
tio diuini mādati. Preter iſtud aūt
ſignū ſūt alia tria ꝑ ꝗ ꝗs pōt cōijcere
ſe ſp̄mſctm̄ hr̄e. Jō ſp̄uſſctūs ī tripli
ci ſigno apꝑuit. ſ. ī ſpecie nubis ſuper
xp̄ꝫ trāſfiguratū. ī ſpecie colūbe ſuꝑ
xp̄m baptizatū. In ſpecie ignis ſuꝑ
apl̄oꝝ collegiū ꝯgregatū. Primum
igit ſignū eſt abūdātia lachrymarū
⁊ iō apparuit in ſpecie nubis. Sicut
enī adueniēte auſtro nubes reſoluū
tur ī pluuias: ſic adueniēte ſp̄uſctō
mētes reſoluūtur ī lachrymas. Vñ
ſpōſa petit dicēs Can. iiii. Surge aq̄
lo ⁊ veni auſter. ps. Flauit ſp̄us eiꝰ
⁊ fluēt aq̄. Rom. viii. Ipſe ſp̄us poſtu
lat pro nobis. i. poſtulare nos facit
gemitibus inenarrabilibꝰ. Scd̄ꝫ ſi-
gnū eſt dimiſſio iniuriarū: iō appa-
ruit ī ſpecie columbe ꝗ felle caret.
Odiū ꝗdē aīaꝫ iſlāmat ⁊ idurat ⁊ ama
ricat: ſꝫ ſp̄uſſctūs deſcribit noīe ro-
ris vnctiōis ⁊ mellis. Nā ꝯ̄tꝛa ꝗ̄ſtū coꝛ
odio inflāmatū ſp̄uſſctūs refrigerat
dr̄ ros Eccl. xviii. Nōne ardorē re-
frigerabit ros. oro. Sui roris ītima
aſꝑſiōe fecūdet. Inꝗ̄ſtū coꝛ odio idu
ratū mollificat dr̄ vnctio. i. iohā. ii.
Vnctionē hētis a ſctō ⁊ noſtis oīa.
Jnꝗ̄ſtū coꝛ odiū amaricatū dulcorat
dr̄ mel. eccl. xxiiii. ſp̄us meꝰ ſuꝑ mel
dulcis. Tertiū ſignū eſt deſiderium

ſuꝑnoꝝ: iō apparuit in ſpecie ignis.
Sicut enī ignis ſp̄ ſurſū tēdit: ſic ſpi
ritusſanctꝰ corda eleuare ſurſum fa
cit Eze. viii. Eleuauit me īter celū ⁊
terrā. Nō dixit poſuit me ī terra: q̄
ibi ſunt auari. Nō dixit poſuit me ī
celo: q̄ ibi ſunt tm̄ beati: ſꝫ dixit ele
uauit me inter celuꝫ ⁊ terrā: q̄ ibi
dꝫ eē fideles xp̄iani ꝗ aliqñ debēt
aſcēdere in celū celeſtia contemplā
do. aliquādo deſcendere ī terrā pro
ximoꝝ vtilitatibꝰ ſubueniendo.

Sermo ſecundus.

Ad eū venie-
mꝰ ⁊ māſionē apud eū
faciemꝰ. Scd̄ꝫ Grego.
Sp̄uſſctūs ad ꝗſdā ve-
nit ſꝫ māſionē nō facit:
q̄ ꝑ ꝯpūctionē reſpectū dei ꝑcipiūt
ſꝫ tētatiōis tp̄e hoc ipꝫ ꝗd ꝯpūcti fue
rint obliuiſcūt. Ad alios vēit autē ⁊
manſionē facit. ꝗꝛ coꝛ ſic amoꝛ diui
nitatis penetrat vt ab hoc amore tē
tatiōis tp̄e non recedāt. Sūt tm̄ ꝗdā
ſic idurati ad ꝗs nec vēit nec māſio
nē facit ꝗ nec aliqñ hñt ꝯpunctionē
aliquā ⁊ vincūt a qualibet tētatiōe.
De bōis aūt ⁊ deuotis dicit dñs. Ad
eū veniemꝰ ⁊ māſionē apud eū facie
mꝰ ⁊c. Non tm̄ ad oēs vēit nec apud
oēs māſionē facit. videamꝰ igit ad
ꝗs venit ſp̄uſſctūs. Deinde ad quos
venit ſp̄us malignꝰ. Sp̄us autē ſan
ctꝰ nō ad oēs vēit nec māſionē facit:
ſed tm̄ ad bonos ꝯtinētes: ⁊ bonos
ꝯiugatos: ⁊ viros ꝯtēplatiuos. iſtud
ſignatū ē gen. viii. vbi dr̄ q̄ noe tribꝰ
vicibꝰ emiſit colūbā. Primo nāq̄ eā
emiſit: et cū inueniſſet terrā adhuc
paludoſā ⁊ nō aridā ibi nō māſit. ſi
eī aridā īueniſſet ibi māſiſſet. Scd̄o
eā emiſit ⁊ tūc ſuꝑ arborē oliue virē
tē māſit. Tertio emiſit eā ⁊ tūc ꝑ di
uerſas arbores virētes ⁊ flores re-
dolētes diſcurrit ⁊ ſpaciata fuit: ex
his hētur q̄ ſp̄uſſctūs ꝑ colūbā deſi
gnatꝰ vēit ad illos ꝗ hñt corda ⁊ coꝛ
poꝛa arida. i. ab oī hūoꝛe cōcupiſcē

tīe deſiccata: ſicut ſūt boni ꝯtinen-
tes ⁊ hoc ſignificatꝰ p pmā emiſſio-
nē de q̄bꝰ dr̄ Eſa. lvi. c. Nō dicat Eu
nuchꝰ. Ecce ego ſum lignū aridū q:
dabo eis i domo mea locū ⁊ nomen
meliꝰ a filijs ⁊ a filialibꝰ. Iſta corda
ſic arida ſpūſſanctꝰ viuificat Ezech.
xxxvij. Oſſa arida audite v̄bum dn̄i
ecce ego itromittā i vos ſpm̄ ⁊ viue
tis. De talibꝰ Gen̄. i. Cōgregentꝰ aq̄
q̄ ſub celo ſūt i locū vnū ⁊ appeat ari
da. Aq̄ iſte ſt̄ fluxꝰ carnales q̄ ſūt tm̄
ſub celo: q: ſicut dr̄ Mat. xxij. In re
ſurrectiōe nec nubēt nec nubentꝰ ⁊c.
Iſte aq̄ ꝯgregate ſūt i vnū locū. i. in
matrimoniū. Si em̄ extra locū iſtū
fluxerint aq̄ putredine ſunt dicēde.
De q̄bꝰ dr̄ Gen̄. xlix. Effuſus es ſicut
aqua: nō creſcas q: aſcēdiſti cubile
patris tui. Nihilominꝰ ⁊ ipe aq̄ mri
moniales pn̄t eē clare: poſſunt eſſe
putride pn̄t eē nec plene clare: ⁊ nec
plene putride. Tribꝰ em̄ de cauſis
pōt q̄s ꝯiugio vti. Pꝰo ppt̄ plis ppa
gationē: ad dei ſcꝫ cultū nutriendū
⁊ tunc ille ſūt clare aque. De q̄bꝰ dr̄
puer. v. Bibe aquā de ciſterna tua:
habeto eā ſolꝰ ne ſint alieni partici
pes tui. Loquitꝰ em̄ ibi ſalomō ad lit
terā de iſtis aq̄s q̄bꝰ alieni. i. diabo-
li pticipes nō ſūt: qn̄ ipi ꝯiuges ho-
norē dei intēdūt. Scd̄o ppt̄ ſolā vo
luptatꝫ expletionē ⁊ tūc ille aq̄ pu-
tride ſūt. Thob. vi. In eos q̄ ꝯiugiū
ita ſuſcipiūt vt deū a ſe ⁊ a ſua mēte
excludāt ⁊ ſue libidini ita vacent vt
equꝰ ⁊ mulꝰ quibꝰ nō eſt itellectꝰ: hꝫ
ſup eos poteſtatē demonū. Jō dixit
ſextꝰ i ſuis ſentētijs. Adulter eſt in
ſuā vxorē amator ardētior. Tertio
ppter infirmitatis ſue caſus pſer-
uationē: ⁊ tūc iſte aque ſunt nec ple
ne clare nec plene putride. De q̄bꝰ
pme Cor. vij. Propter fornicatio-
nē ſcꝫ vitādā: vnuſqſqꝫ vxorē ſuā ha
beat. Et ſubdit. Hoc aūt dico ſcd̄m
indigētiā: nō ſcd̄ꝫ iperiū Glo. Para
tꝰ eſt medicine celeſtis. Aplꝰs. Non
em̄ tā ſanis iſtituit: ꝙ ifirmis medi
camēta mōſtrauit. Iſtis igr̄ aq̄s ſic
in vnū ꝯgregatꝫ apparet arida. i. ca
ſtitas pura q̄ i tribꝰ locis appetꝫ: ſcꝫ
virginibꝰ: viduis ⁊ ꝯtinētibꝰ. Scd̄o
ſpūſſanctꝰ venit ⁊ māſiōeꝫ facit apd̄
illos q̄ hn̄t corda pia ⁊ viridia. ſicut
ſūt boni ꝯiugati ⁊ mie opa exercen-
tes. Qd̄ ſignificatꝰ p ſcd̄am miſſio-
nē colūbe: ſcꝫ qn̄ ſup oliuā ſedit. Oli
ua quidē i foliis hꝫ virorē. In liquo
re hꝫ dulcedinē. Quātū ad primum
ſignificatꝰ ꝙ boni ꝯiugati et actiui
dn̄t hr̄e virorē bone vite. De q̄ viro-
re dr̄ Gen̄. i. Germinet terra herbā
virētē. i. vitā gratā ⁊ deo placētem.
Tūc aūt vita eoꝝ deo eſt placita qn̄
hn̄t timorē qtū ad deū carnis mor-
tificationē qtū ad ſeipos: ⁊ charita
tē qtū ad ꝓximos. De his tribꝰ dr̄
Mat. iiij. Ultro ei terra fructifica:
pmū herbā: deīde ſpicā: deīde fructū
plenū i ſpica. i. ſcd̄ꝫ glo. timorē: pn̄i
tētiā: ⁊ charitatē. Per herbā em̄ in-
telligitꝰ timor: q: ſicut herba ē pn̄
cipiū ſpice: ſic timor ē pncipiū noue
vite. puerbio. i. Timor dn̄i pncipiū
ſapiētie. Per ſpicā q̄ eſt aſpa ſignatꝰ
pnia dura. Job. xlij. Ipe me rephen
do: ⁊ ꝑn̄iam ago i fauilla ⁊ cinere.
Per plenū fructū i ſpica ſignatꝰ cha
ritas: q: ſicut dr̄ Rom. xiij. Plenitu
do legis ē dilectio. Qui em̄ hꝫ chari
tatē hꝫ operū plenitudinē: q: ſicut
dicit Greg. Nūꝙ eſt amor dei ocio-
ſus. Opatꝰ em̄ magna ſi eſt: ſi autem
opari deſinit amor nō eſt. Scd̄o oli
ua i liquore hꝫ dulcedinē et qtū ad
hoc ſignat opa pietatꝫ q̄ bōi actiui
⁊ ꝯiugati hr̄e dn̄t. Oleū ei hꝫ virtu-
tem penetratiuā. ps. Intrauit ſicut
oleū i oſſibꝰ meis ⁊ impinguatiuā
ps. Impinguaſti i oleo caput meū.
Letificatiuā ps. Ut exhilaret facie
in oleo. Et eleuatiuā q: ſup ceteros
liquores eleuatꝰ. Per qd̄ datꝰ intelli-
gi ꝙ ipa elemoſyna diabolum pene
trādo vulnerat cū ſit lancea dei. Un̄
dr̄ de elemoſyna. Eccꝉ. xxix. Super
ſcutū potentis ⁊ ſup lāceā aduerſus

inimicū tuū pugnabit. Aīam impin
guando delectat cū ſit adeps dei. ex
adipe frumēti ſatiat te. Uñ dicit oli
ua iudicū. ix. Nunquid poſſum deſe
rere pinguedinē meā: qua dij vtunť
et hoies: et venire vt inter ligna ꝑ=
mouear: ꝯſciētiā letificat cū ſit vinū
dei. ps. Uinū letificat coꝛ hoīs. Uñ
dixit vitis. iudicū. ix. Nunqd poſſuz
deſerere vinū meū qd letificat deū
et hoies et c. Aiaz ad celeſtia ſublevat
cum ſit virtꝰ dei. Hinc eſt ꝙ xp̄s de=
monte oliueti aſcēdit i celū ꝗd inuē
dū ꝙ ipſa opa mie aiaz i celū deduxe
runt. j. Thim. iiij. Pietas ad oīa vti
lis eſt: ꝓmiſſionē hñs vite: q nūc eſt
et future. Tertio ſpūſſanctus venit et
māſionem facit apud illos qui ha=
bēt coꝛda floꝛida. i. diuerſis virtuti=
bus adoꝛnata: ſicut ſūt viri ꝯtēpla=
tiui: qd ſignať ꝑ tertiā emiſſionem
colūbe. De his diuerſis floꝛibꝰ dř.
Eccľ. xxxix. Quaſi roſe plātate ſuꝑ
riuos aquarū fructificate: qſi liba=
nꝰ odoꝛē ſuauitatis habete. Floꝛete
floꝛes quaſi liliū. Date odoꝛē et fron
dete in grā. Scdm iſido. Roſa dř eo
ꝙ rutilanti coloꝛe rubeat. Libanus
vno nō ꝑ thure accipiť: et cādidatio
interpretať. Floꝛes hñt gratū colo=
rē et odoꝛē Lilia ſcdz iſid. dñr quaſi
lactea. In coꝛdibꝰ igiť ſctoꝝ creſcit
roſa rubētis charitatis. Liliū lacte
puritatꝭ. Libanꝰ. i. ſuaues oꝛones et
cādide affectiōes. Floꝛes. i. odoꝛife
re volūtates. Et frōdes. i. ſermones
virētes. Uiſo in qbꝰ ſpūſſctūs māſio
nē facit. videamꝰ in qbus ſpūs mali
gnꝰ ſimiľr māſionē facit. Circa qd
ſciēdū ꝙ diabolꝰ vocať ſerpēs: et coꝛ
uus: et poꝛcꝰ. Inqtū ē ſerpēs habitat
in hoibꝰ ſpinoſis. i. in auaris. Diui=
tie eñ ſpine vocāť Luc. viij. Aliud
cecidit inter ſpinas et ſimul exoꝛte
ſpine ſuffocauerūt illd. Inter tales
ſpinas ſerpens latitat infernalis. j.
Thi. vi. Nā q volūt diuites fieri ici
dūt i tēptatiōes diaboli et deſideria
m'ta et c. Scdo iqtū diabolꝰ ē coꝛuꝰ
habitat i cadaueribꝰ. i. in mūdi ho=
noꝛibꝰ. Cadauer eñ vř eē hō et nō ē.
ſʒ ſi ei aīa cōiūgereť tūc vere hō di=
cereť. Sic et honoꝛes mūdi nō ſunt
veri honoꝛes qꝛuis videanť. Alter vo
honoꝛ eſt ipa charitas q ipaz viuifi
cat. Tūc igiť ſūt veri honoꝛes qñ ad
ipos ſuſcipiendos inducit fraterna
caritas nō aliq ambitio vel vanitas
Tertio inqtū diabolꝰ poꝛcꝰ eſt habi
tat i luto. i. in oibꝰ immūdis et luxu=
rioſis. ij. Pet. ij. Sus lota in voluta=
bro luti. Et nō tm̄ tale lutū inhabi=
tat. ſʒ ēt ꝯculcat. Naū. iij. Intra i lu
tū et calca. Tales deberent clamare
cū ꝓpheta et dicere. Miſerere mei
dñe qm cōculcauit me homo. Et qꝛ
mēbꝛa dyaboli ſepe a ſuo capite de
nominanť. Idō ex q diabolꝰ ē ſerpēs
coꝛuꝰ. et poꝛcꝰ pñt ipſi vocari ſerpē
tini. coꝛuini et poꝛcini. Et qꝛ ſunt ſer
pētini. iō a deo maledicunť. Geñ. iij.
Dixit deus ſerpenti. Maledictus
eris inť oīa animātia et beſtias ťre.
Et tādē maledicēť maledictiōe ꝑ=
petua. Matth. xxv. Diſcedite a me
maledicti i ignem eťnum. Qꝛ coꝛ=
uini ſunt iō vix aut nūqꝫ ad archā. i.
ad ſanctā eccľiaz ꝑ pniam reuertūť
Geñ. viij. Apiens noe feneſtrā emi
ſit coꝛuū qui egrediebať et nō reuer
tebať. Tales eñ ſuam cōuerſionez
procraſtinādo differunt Aug. Re=
manēt foꝛis cū voce coꝛuina qꝛ no
lueřt habere gemitū colūbinū. So
pho. ij. Uox cātātis in feneſtra coꝛ
uus in ſuplimiari. qꝛ poꝛcini: ideo
in baratrū iferni demergenť. mat.
viii. Impetu abiit totꝰ grex poꝛco=
rū ꝑ ꝓceps in mare. et moꝛtui ſunt in
aqs. iſta tria loca in quibus dyabo=
lus manſionem facit ponunť. Iob.
xl. Sub vmbꝛa doꝛmit. i ſecreto ca=
lami i locis humētibꝰ. Quieſcit eñ
in hominibꝰ vmbꝛoſis. i. in auaris.
Ideo diciť. Sub vmbꝛa doꝛmit. Di
uitie eñ tanqꝫ vmbꝛe cito trāſeunt
Sapien. v. Trāſierūt eñ oīa tanqꝫ
vmbꝛa. Quieſcit ei i hominibꝰ ſuꝑ

biſt vane gl'ioſis. idõ ſubdit. In ſecre
to calami. Sup̃bi ei exteri⁹ videt̃ eẽ
nitidi: ſ; interi⁹ ſũt vacui. In q̃b⁹ dia
bol⁹ q̃eſcit. iob. xli. Ip̃e em̃ ẽ rex ſup
oẽs filios ſup̃bie. quieſcit i hoib⁹ vli
tioſis: idõ ſubdit. In locis humẽtib⁹.
in loc; ei arid; .i. i ſctis viris ab hui⁹
mũdi delitiis exiccat; q̃eſcẽ nõ põt.
Mat. xij. ambulat p loca arida q̃rẽs
requiẽ & nõ inuenit. ¶ Ser. iij. vñ ſup̃.

Paraclit⁹ au=
tẽ ſpũſſctũs quẽ pr̃ mit=
tet in noie meo ille vos
docebit oia ꝛc. Magnũ
bonũ de⁹ pr̃ nobis dedit qñ filiũ ſuũ
nobis miſit ad nr̃a; redẽptionẽ ma
gnũ ẽt ſupaddidit qñ hodierna die
ſpm̃ ſctm̃ nobis exhibuit ad nr̃am fi
lialẽ adoptionẽ. Maximũ nobis re
ſeruat: ſc; vultũ ſuũ ad nr̃e beatitu=
dinis ↄſumationẽ. Nos igr̃ feſtũ ce
lebrauim⁹ de nr̃a redẽptione: hodie
feſtũ agim⁹ de nr̃a adoptiõe. In fu=
turo aũt feſtũ faciem⁹ de btã viſiõe.
Feſtũ igr̃ qð hodie agim⁹ d nr̃a ado
ptiõe exprimit̃ i v̾bis p̃miſſis cũ dr̃
Paraclyt⁹ aũt ſpũſſctũs ꝛc. Ubi de ſã
cto ſpiritu q̃ttuoꝛ tãgunt̃. Primo ꝙ
eſt aduocat⁹ noſter. Scðo ꝙ eſt con
ſolatoꝛ nr̃. Iſta duo notãtur in hoc
v̾bo qð dr̃: paraclyt⁹: nã ſcð; Greg.
Greca ligua paraclyt⁹: latina aduo
cat⁹ ſiue ↄſolatoꝛ dr̃. Tertio ꝙ eſt ſã
ctificatoꝛ nr̃ cũ dr̃. Spũſſctũs. Quar
to ꝙ ẽ iſtructoꝛ nr̃ ſiue iformatoꝛ nr̃
cũ dicit̃. Ille vos docebit oia. Circa
p̃mũ notãdũ ꝙ ſicut dicit Greg. Spi
ritusſctũs, idõ aduocat⁹ dr̃ q: p erro=
rẽ delinquẽtiũ apud iuſticiã p̃ris in
teruenit: dũ eos quos repleuerit ex
oꝛãtes facit. Spũs igr̃ ſctũs in eo ꝙ
ap̃los repleuit exoꝛatores et nr̃os
aduocatos eos facit. Ille ẽ bon⁹ ad
uocat⁹ q̃ ꝛ iudici ſcit luculẽter pſua=
dere: ꝛ cliẽtulo ſapiẽter ↄſulare ꝛ ad
uerſariũ potẽter ↄfutare. Et idõ i bo
no aduocato tria requirũt̃. ſ. eloq̃n
tia ſapia: ꝛ ↄſtãtia. Iſta tria ap̃li ſuf
ficiẽter receperũt a ſpũſctõ Lu. xxi.
Ego ei dabo vobis os ꝛ ſapiẽtiã cui
nõ poterũt reſiſtere ꝛ ↄtradicẽ oẽs
aduerſarij vr̃i. Pulchꝛa p̃mixtio: elo
quẽtie cũ ſapiẽtia ꝛ ↄſtãtia. Sapien
tia ei ſiñ eloq̃ntia h; iutilitatẽ. eccl'.
xli. Sapia abſcõdita ꝛ theſaur⁹ iuiſ⁹
q̃ vtilitas i vtriſ; ꝫ. Eloq̃ntia ſiñ ſapiẽ
tia h; garrulitatẽ q̃ ei min⁹ ſunt ſa=
piẽtes ſepe ſũt magis loq̃ces: vñ cũ
Solõ ph̃us aliis loq̃ntib⁹ taceret in
terrogat⁹ eſt ſi taceret ꝓpter iopiã
v̾boꝝ vel q: ſtult⁹ eẽt. Cui reſpõdit
Null⁹ ſtult⁹ tacere põt. Sapiẽtia et
eloq̃ntia ſiñ ↄſtãtia h; timiditatem.
Idõ tales timidi monent̃. Eccl'. vij.
Noli querere fieri iudex niſi virtu
te valeas irrũpe iniq̃tatẽ ne forte ex
timeſcas faciẽ potẽtis. ꝛc. Ut ĝ dñs.
Ego dabo vobis os. i. eloq̃ntiã: ne ſi
tis iutiles ꝛ ifructuoſi dabo vob; ſa
piẽtiã cũ eloq̃ntia ne ſit; tm̃ garruli
ꝛ v̾boſi. Et cũ his dabo ↄſtãtiam cui
nõ poterit reſiſtere ꝛ ↄdicere oẽs ad
uerſarij vr̃i ne ſitis timidi: ꝛ formi=
doloſi. Idõ etiã ap̃li recepert̃ ſpm̃ ſã
ctũ in linguis ꝛ in igne. In liguis q:
dedit eis facũdiã. In igne qui lucet
ꝛ ardet q: dedit eis lucidã ſapiẽtiã
et feruẽtẽ conſtãtiã. S; m̃lti ſunt q
nõ hñt linguã inflãmatã igne iſto. ſ.
ſpũſcti ſed poti⁹ igne iſernali. Iaco
bi. iij. Lingua cõſtituit̃ in membꝛis
noſtris q̃ maculat totũ coꝛp⁹: ꝛ inflã
mat rotã natiuitatis nr̃e: inflãma=
ta a gehenna: ꝛ ideo ad linguã; põt
hõ cognoſci ſi eſt infernalis vel cele
ſtis: vel terreſtris. De⁹ q̃dẽ tres p̄=
uincias fecit ꝛ i qualibet ꝓpꝛiũ lin
guagiũ poſuit ſc; ꝓuinciã celeſtem
terreſtrẽ ꝛ infernalẽ. Linguagiũ p̄
uincie celeſt; eſt deũ laudare ꝛ bñdi
cere ẽs. Beati q̃ habitãt i domo tua
dñe: i ſcl'a ſcl'oꝝ laudabunt te. Lin=
guagiũ ꝓuicie terreſtris ẽ de terre=
nis tractare ioh. iij. Qui de terra ẽ
de terra loquit̃. Linguagiũ inferna
lis ꝓuincie ẽ deũ maledicere ꝛ blaſ
phemare, vñ dr̃ de dãnat; Eſa. viij.

Sermo.iii.

Cū esurierit irascet⁊ ⁊ maledicet re
gi suo ⁊ deo suo. Cognoscit⁊ igit⁊ q̄s
de qua ꝓuīcia sit ad loq̄lā suā. Un̄
dictū fuit Petro Mat. xxvi. Galile⁹
es nā ⁊ loq̄la tua te manifestū facit
Qui igit⁊ loquit⁊ verba laudis dei ⁊
edificatiōis ꝓximi: signū est ꝙ spe=
ctat ad ꝓuinciā celestem vn̄ dice=
bat dn̄s q̄ liguagiū celeste habebat
Ioh. viii Quare loq̄lā meam nō co
gnoscitis Qui loquit⁊ ꝟba terrena
⁊ mundana signū est ꝙ spectat ad
ꝓuīciā mūdi. i. Io. iiii. ipsi d̄ mūdo
sūt iō de mūdo loquunt⁊ ⁊ mūd⁹ eos
audit. Qui vero loquit⁊ verba ma=
ledictiōis ⁊ mēdacii: signū ē ꝙ spe
ctat ad ꝓuīciā īfernalē: q̄ istud est
ꝓpriū linguagiū īfernaliū ioh. viii.
Cū loquit⁊ mēdaciū ex ꝓpriis loqui
tur q̄ mēdax ē ⁊ pr̄ ei⁹ Scd̄o spūs=
sanct⁹ ē ꝯsolator nr̄. Act. ix. Eccl'ia
q̄dē crescebat ⁊ habebat pacē ⁊ edi
ficabat⁊ ābulās ī timore dn̄i: ⁊ ꝯsola
tiōe spūssti replebat⁊. Uera eī ꝯsola
tio nō ē nisi ī deo ⁊ d̄ deo loq̄. Et istā
ꝯsolatiōez diuinā nō p̄nt recipere il
li q̄ h̄nt ꝯsolationē mūdanā. io. xiiii.
Spm̄ veritatis quē mūd⁹. i. amato
res mūdi nō p̄nt accipere: q̄ nō vi=
dēt eū nec sciunt eū. in mūdo ei tria
sūt iuxta illud. i. ioh. ii. Omne quod
in mūdo est: aut ē ꝯcupiscētia car=
nis: aut ꝯcupiscentia oculorum: aut
sup̄bia vite. ista tria peccata. s. luxu
ria auaricia: ⁊ sup̄bia vite ꝯsolatio
nē sancti spūs impediūt sicut osten=
dit Chrys. sup Math. p tria ēxēpla.
Primū exēplū est: q̄ si ostēdas leo=
ni pratū virēs nō excitat⁊ ei⁹ appe=
tit⁹ q̄ nō ē in natura sua comedere
herbas virentes s3 carnes. Scd̄z ē
ꝙ si pluuia sup lapidē descēdat: la=
pis a foris balneat⁊: int⁹ aūt siccus
remanet. Tertiū est ꝙ si vasi pleno
aceto guta mellis īfundit⁊ ⁊ mel p=
dit: acetū non dulcorat⁊. Pelo igitur
ꝯsolationē ⁊ visitationē spūssct̄i non
p̄nt recipe illi q̄ habēt cor aīale p
carnis lasciuiā. Tales eī instar leo
nis nō appetūt herbas virentes id
est spūales ⁊ celestes amenitates s3
carnales voluptates. i. cor. ii. Ani=
malis hō nō ꝑcipit ea q̄ sunt spirit⁹
dei. isti circa cor suū faciunt fossatū
plenum aqua turbida ⁊ fetida id est
carnali ꝯcupiscētia: ⁊ ideo ad cor
suū itrare nō p̄ōt inspiratio diuina
hiere. ii. Quid tibi vis in via egypti
vt bibas aquā turbidā. Scd̄o ꝯsola
tionē ⁊ visitationē spūssācti nō pos=
sūt recipere illi q̄ habēt cor durum
p sup̄biā. Cor em̄ sup̄bi est durum si
cut lapis ⁊ iō si pluuia diuine inspira
tiōis cor eius asperserit; a foris qui
dē tāgere poterit itus aūt siccū re=
mācebit. iuxta illud. ps. Anima mea
sicut terra sine aqua tibi. isti faci=
unt circa se murum lapideum idest
animū obstinatū vt diuina inspira
tio transire nō possit. iob. xli. cor ei⁹
indurabitur quasi lapis. Tercio cō
solationem ⁊ visitationem spiritus
sancti recipere non possunt illi qui
habent cor acerbum per auariciā
Auar⁹ em̄ habet cor suū plenū ace
to q̄ multas patit⁊ acerbitates siue
in cōgregā do siue in custodiēdo si
ue i perdēdo. isti tales nō possūt sē=
tire melleā dulcedinē spūssancti p̄
nimia acerbitate amoris mūdi Au
gu. sup illud. ps. Diligite dn̄z oēs sā=
cti ei⁹ disce nō diligere mūdū vt dis=
cas diligere deū. auerte vt auertas=
ris fūde vt ipsearis. illi faciūt circa
cor suū aceruū luteū: ⁊ iō nō p̄ōt trā
sire ad ali qd̄ bonū ꝓpositū. abach.
ii. Ue q̄ ꝯgregat ⁊ multiplicat nō sua
vsq̄ q̄ ⁊ aggrauat ꝯ se densū lutum
Tertio spūssanct⁹ ē sc̄tificator nr̄.
Est aūt sctm̄ idē ꝙ mūdū. Tūc autē
nos sctificat qn̄ p aquā grē sue nos
mūdat. Ezech. xxxvi. Effundā sup
vos aquā mūdā ⁊ mūdabimini ab
oīb⁹ inq̄namētis vr̄is. ista est aqua
grē de qua dr̄ Ezech. xlvii. Mensus
est mille cubitos ⁊ traducit me per
aquā vsq̄ ad talos. Rurs⁹ mens⁹ est
mille: ⁊ traducit me p aquā vsq̄ ad

genua. Ruꝛſ⁹ menſus ē mille ⁊ tra=
duxit me ꝑ aquaꝫ vſqꝫ ad renes. Et
mēſ⁹ ē mille ꝑ torrētē quē nō potui
trāſire: qm̄ itumuerāt aque profūde
torrētis q̄ nō potuit trāſuadari. Cā
aūt q̄re nō potuit trāſire forte ē illa
q̄ ponit̄. Eſa. xxx. Sp̄s ei⁹ velut tor
rēs iundās vſqꝫ ad mediū colli. In
talib⁹ aūt ē tota corporis ſupporta
tio i genub⁹ ē deābulatio: i renibus
ē fomes ⁊ ɔcupiſcētia: a collo ꝓce=
dit verboꝝ affluētia. Apoſtoli igit̄
in flumē ſpūſſācti itroducti fuerūt vſ
qꝫ ad talos: q꜡ facti ſūt fortes ad ſu
ſtinēdū pond⁹ oīm paſſionū. P̄s. Ego
ɔfirma. co. ei⁹. vſqꝫ ad genua: q꜡ fa
cti ſūt magnanimes ad ꝓgrediēdū
⁊ aggrediendū opa v̄tutū. P̄s. Ibūt d
virtute in virtutē. vſqꝫ ad renes q꜡
debilitauit ⁊ extinxit in eis omneꝫ
fomitē ⁊ ɔcupiſcētiā. P̄s. Inflāmatū
eſt coꝛ meū: ⁊ renes mei commuta=
ti ſunt. Uſqꝫ ad collum: q꜡ dedit eis
oīm linguaꝝ peritiam. Sap. i. Sp̄s
dn̄i repleuit oꝛbē terrarū: ⁊ hoc qd̄
ɔtinet oīa. i. ip̄e hō qui habet parti
cipationē cū oīb⁹: ſciētiā habet vo=
cis. illi igit̄ qui in aduerſitati⁹ non
ſūt fortes: ſed i patiētes nondū ſunt
introducti in flumē ſpūſſācti vſqꝫ ad
talos. illi q̄ in melius nō ꝓficiunt ſꝫ
aut deficiūt aut ſubſiſtunt non ſunt
introducti vſqꝫ ad genua. illi vero
q̄ nō hn̄t cordis mundiciā ſed carna
lib⁹ deſiderijs agitantur non ſūt in=
troducti vſqꝫ ad renes. illi q̄ liguas
ſuas nō retrenāt: ſed eas ad verba
ſordiata relaxāt nō ſunt introducti
vſqꝫ ad collū. Quarto ſpūſſanct⁹ eſt
inſtructoꝛ nr̄. Niſi ei ip̄e doceat in=
terius fruſtra om̄is alius magiſter
laboꝛat exteri⁹. Grego. i omel. Niſi
ſpiritusſanct⁹ coꝛdi aſſit audiētis in
uacuū laboꝛat lingua docētis. Ne
mo ergo docēti homini tribuat qd̄
ex oꝛe itelligit docentis: q꜡ niſi int⁹
ſit q̄ doceat doctoꝛis ligua exterius
inuacuū laboꝛat. Nō eſt ergo attri
buendū doctori ſed ſpiritui ſācto. ſi

aliquādo qs bene doceat vel fructū
faciat. Quod oſtēdit Ber. ſuꝑ Can̄
triplici exemplo. Primū ē: q꜡ aqua
nō fluit a fonte ad hortos: ſꝫ ꝑ cana
lē ſiue aq̄ductū. Si igitur i horto au
ditoꝛū fiat germiatio virtutū: nō ē
gl'ia cannalis: ſed fontis. De q̄ fō=
te dicit̄. Can̄. iiij. Fōs hoꝛtoꝛū pute⁹
aquaꝝ viuētiū. ⁊c. Scd̄m exempluꝫ
eſt q꜡ mens hoīs foꝛmat verba ſua
ꝑ lingue aut dētiū iſtrumenta. Si
ergo in aure audiētis iferunt̄ ver=
ba prudētie nō eſt laus plectri lin=
gue ſꝫ mouētis animū. Matthe. v.
Nō eñ vos eſtis q̄ loq̄mini: ſed ſpiri
tus patris veſtri q̄ loquit̄ in vobis.
Tertiū exemplū eſt: q꜡ manus figu
rat pulchꝛa ſcripturā vl' picturaꝫ ſꝫ
ꝑ calamū. Si ergo ꝑ aliquē doctoꝛē
in coꝛde alicui⁹ ſcribunt̄ dei p̄cepta
vl' pigunt̄ v̄tutū ornamēta: nō ē ɔmē
datio calami ſcribētis: ſꝫ man⁹ ſcri
be ꝑ calamū operāt̄. P̄s. Ligua mea
calam⁹ ſcribe velocit̄ ſcribentis.

De ſctā triñ. Sermō p̄mus.

Erat homo
ex phariſeis nicodem⁹
noīe p̄nceps iudeoꝛuꝫ.
ioh. iij. Feſtū de trinitate
oli ab eccl'ia nō fiebat:
ſꝫ q꜡ circa ipſā trinitatē mlt'e here
ſes ſuccreſcebāt: iō karol⁹ xp̄ianiſſi
m⁹ iperatoꝛ rogauit aliquinū magi
ſtrū ſuū vt hyſtoꝛiā de trinitate ɔpo
neret ꝑ quā erroꝛes elimiaret ⁊ fi=
dē catholicā edoceret. Qua ɔpoſi=
ta oꝛdiatū ē vt feſtū iſtud ſolēnit̄ ce
lebraret̄. Sūt tn̄ q̄dā q̄ feſtū iſtud ſo=
lēnit̄ celebrāt i octaua pēthecoſtes
q̄ ē p̄ncipiū dn̄icaꝝ ſubſequētiuꝫ ad
inuēdū q꜡ ip̄a trinitas ē p̄ria cā om
niū. Alij i vltia illaꝝ dn̄icaꝝ q̄ ē an=
te aduētū ad inuēdū q꜡ ē finis oīm.
Alij nūq̄ celebrāt cōtenti illa lau=
de ɔtīua trinitatis qua dr̄: Gl'ia pa
tri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſācto. Illi auteꝫ
q̄ iſtud feſtū celebrāt in octaua pen
thecoſtes rationabilit̄ facere viden

tur. Celebrauimꝰ el feſtū de filio et
de ſpūſācto. Celebraturi ſumꝰ i pa-
tria feſtū de patre eterno. Hodie ve-
ro celebramꝰ iſimul feſtū oīꝫ trium
pſonaꝝ. ne videret iter eos eſſe diui
ſa maieſtas q̄ꝝ ū eſt īdiuiſa vnitas.
Supradictū aūt euāgeliū hodie le-
git i quo q̄libet pſona apte exprimi
tur. Nā pſona filij eſt que loquitur.
Perſona patris exprimit cū dicitur
Scimꝰ q: a deo veniſti. Perſona ſpi
ritusſancti cū dicit. Niſi quis rena-
tꝰ fuerit ex aqua ⁊ ſpūſctō. ⁊c. ⁊ illud
Spūs vbi vult ſpirat. ⁊c. Exprimunt aūt
pſōe diuie cū ſuis approp̄atꝫ. Cū eñ
attribuat potētia pr̄i. filio ſapiētia
⁊ ſpiritui ſctō bōitas. Exp̄mit pſona
patris cū ſua potētia: cū dr̄. Nemo
ei pōt hec ſigna facere q̄ tu facis ni
ſi fuerit deꝰ cū eo. Miracula ei facē
diuie potētie ē. Exp̄mit pſona filij
cū ſua ſapiētia cū dr̄. Scimꝰ q: a dō
vēiſti magr̄. ad magiſtrū ei ſpectat
ſapiētiā docere. Exp̄mit pſōa ſpūſ-
ſcti cū ſua bōitate cuꝫ dr̄. Spūs vbi
vult ſpirat ⁊c. Nō ei ex nr̄is meritꝫ
ſꝫ ex ſua gratuita bōitate ſe nobis i
fundit. Quāuis ei pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūſ-
ſāctꝰ habeāt eandē potētiā: ſapiaꝫ
⁊ bonitateꝫ: tñ q: apud nos nomen
patris ꝓpt̄ ātiquitatē iportat ipotē
tiā. Ne ſimplices hoc crederent de
patre celeſti attribuit ſibi potētia.
Similit nomē filij apud nos pp in-
uētutē iportat iperitiaꝫ: iō ne filio
dei hoc credat ſibi attribuit ſap̄ia.
Similit nomē ſpūſſācti apud nos i
portat quādā ſpuioſitatē ⁊ furorē iu
xta illd̄ eſaie. ij. Quieſcite ab hoie
cuiꝰ ſpūs i naribꝰ eiꝰ ē. Iō ne de ſpū
ſancto hoc credat attribuitur ſibi
bonitas. Prīo igit pr̄i attribuitur
potētia: Eſt aūt oḡps: q: pōt oīa que
vult. p̄s. Oīa q̄cūq̄ voluit dn̄s fecit i
celo ⁊ in t̄ra: in mari ⁊ in omnibus
abyſſis. Celū ei cū ſuis ſideribꝰ obe
dit ſue voci. Baruch. iii. ca. Stelle
vocate ſūt ⁊ dixerūt: aſſumꝰ ⁊c. Ter
ra etiā tremit ⁊ obedit ſuo reſpe-
ctui. p̄s. Qui reſpicit t̄rā ⁊ facit eā tre
mere mare obedit ſue ordiatiōi. de
qua dr̄. iob. xxviii. Hucuſq̄ venies ⁊
nō ꝓcedes āpliꝰ ⁊ hic ꝯfriges tumē
tes fluctꝰ tuos. Abyſſi. i. demōes o-
bediūt ſue iuſſiōi. Sicut pꝫ i legiōe
demonū cui xp̄s iperauit vt de hoie
exirēt ⁊ porcos itrarēt. ⁊ ꝓtinꝰ obe
dierīt. vt habet Mat. viij. Solꝰ autē
hō nec ſue voci obedit. Prouer. Uo
caui ⁊ renuiſtis. Nec ad eiꝰ aſpectū
peccare erubeſcit. Cū tamē dicat.
Eccl. xvii. Uie eorū nō ſunt abſcō-
dite ab oculis ipſiꝰ. Nec eiꝰ ordina
tionē cuſtodit qua ordiauit vt nō p̄
ſit ſēſualitati ſꝫ in homie p̄eſt ſēſua
litas ratiōi. Nec eiꝰ p̄cepta facit. p̄s.
Nō cuſtodierīt teſtimōia eiꝰ ⁊ i le-
ge eiꝰ noluerīt ābulare. Quāuis aūt
deꝰ ſit oḡps duo tamē ſūt i ipſo ⁊ duo
in nobis q̄ i pſū vicere videtur. Pri-
mū ē ſua pietas viſceroſa. hieroni.
xxxi. Cōturbata ſūt viſcera mea ſu
p eū miſerās miſerebor eiꝰ. Augu.
Prōptior ē dē videt deꝰ pctōri veniaꝫ
tradē q̄ꝫ ipe accipere. Sic ei feſtiat
reū abſoluē a tormēto ꝯſciētie ſue
q̄ſi cuꝫ plꝰ cruciet ꝯpaſſio miſeri q̄ꝫ
ipſū miſerū paſſio ſui. ſcd̄ꝫ ē ſua cha
ritas affectuoſa q̄ ipꝫ de celo ad t̄rā
depoſuit augu. O charitas q̄ꝫ ma-
gnas vires habes: deū d̄ celo ad ter
ras depoſuiſti. Ipſū etiā i crucē aſ-
cēdere coegiſti. Lu. xii. Baptiſma
habeo baptiſari ⁊ q̄mō coartor do-
nec pficiat. Nihil aūt cū eēt oḡps co
artare eum poterat niſi charitas q̄
plenꝰ erat t̄tiū ē nr̄a oro lachrymo-
ſa. vñ dr̄ de iacob Gen̄ xxx. Si ꝯ de
uꝫ fortꝫ fuiſti: q̄ꝫ to magꝫ ꝯ hoies p̄ua
lebꝫ. Preualuit aūt p lachrymas vt
dr̄ ozee. xii. Inualuit ad āgelū ⁊ ꝯfor
tatꝰ fleuit ⁊ rogauit eū. Ber. O. hūi-
lis lachryma tuū ē regnū: tua ē po-
tētia aſſi ꝯſpectū iudicis itrare non
vereris: ſola ſi itraueris: nūq̄ꝫ ſola
redibis q̄cq̄d petieris obtiebis: vi-
cis iuicibilē ⁊ ligas oipotēteꝫ. hoc
etiā inuit. iiii. reg. xx. d̄ ezechia re

gecuꝰ lachꝛyme deſuicerũt. Quar
tũ ē nr̄a humilitas gratioſa. Jſtud
innuit. iij. Reg. xxi. vbi dixit dn̄s he
lye. Nōne vides achab hũiliatũ co-
rā me Q꞉ igit hũiliatꝰ ē mei cā: nō
inducā malũ i diebꝰ eiꝰ. Hoc etiam
ꝑꝫ in niniuitꝭ quoꝝ hũilitas deũ
vicit. Scd̄o ſapia attribuit filio de
cuiꝰ ſapia dicit Leo papa. Jſta ē ſci
entia ſũmi iudicis. iſte tremēdꝰ aſ-
pectꝰ cui ꝑuiū ē om̄e qđ ſolidũ eſt: ⁊
aptũ oē ſecretũ: cui obſcura clarēt.
muta rn̄dēt ſilētiū ꝯfitet ⁊ ſine voce
mēs loquit. Quāuis aūt ſit ſapiētiſ
ſimꝰ tn̄ ſcient ꝑmittit ſe decipi a no-
bis i vēditiōe: emptiōe ⁊ ꝯmutatiōe
Jn vēditiōe qđē: q꞉ vēdēdo nobis re
gnū celoꝝ dimittit ſe a nobis deci-
pi īfra dimidā ſortē iuſti precij. Uē
didit ei ipꝫ apl'is ꝓ rhetibꝰ ⁊ ꝑua na
uicula. zacheo ꝓ dimidia ſubſtātia
Uidue pro duobꝰ minutis. Quibuſ
dā ꝓ calice aque frigide. vt habet.
Mar. x. Quibuſdam pro ſola bona
volūtate. hiero. Que offerunt non
ſui pōdere ſed offerētiū volūtate pē
ſant. Aug. Regnū celoꝝ tm̄ vꝫ q̄ntū
habes. Nichil vtiliꝰ cū emit: nichil
cariꝰ cū poſſidet. Scd̄o dimittit ſe
decipi a nobis in emptione: q꞉ vilia
noſtra ꝑcio emit. Nam corpꝰ nr̄m
emit ꝑcio ſanguinis. j. Coꝝ. vi. Em
pti ei eſtis ꝑcio magno ⁊c. Aīaꝫ no
ſtrā emit poſſtiōe aīe ſue. j. Joh. iij.
Jlle ꝓ nobis animā ſuā poſuit. Res
nr̄as emit ad cētuplū. vt habetur.
Math. xix Cētuplū accipietꝭ. peni
tentiā noſtrā emit regno celorum.
Mat. iiij. pēitētiā agite. ⁊c. Tertio
dimittit ſe d̄cipi a nobꝭ i ꝯmutatiōe.
Cōmutat eī nobiſcū aurū ſue grē i
lutū nr̄e culpe. celū ſue glīe i terrā
nr̄e tēporalis ſubſtantie. Aceruum
gaudioꝝ in ſemina lachꝛimarū. Nā
accipit noſtra peccata ⁊ ea deſtruit
Eſa. xliiii. Deleui vt nubē iniq̄tatē
tuā accipit nr̄as elemoſynas ⁊ eas
ſecū recondit. Math. vi. Theſauri-
zate vobis theſauros i celo vbi nec
erugo ne tinea demo. ⁊c. Accipit no
ſtras lachꝛymas ⁊ eas corā ſe ponit
ps. Poſuiſti lachꝛymas meas i ꝯſpe
ctu tuo. pro his aūt dat nobis aurū
grē. Celū glīe. ps. Gratiā ⁊ glīā da
bit dn̄s. Et aceruū īfinite leticie iſū
dit. p̄. Eūtes ibāt ⁊ flebāt. ⁊c. vſq꞉ ibi
Manipulos ſuos. Tertio bonitas
attribuit ſpūiſctō q̄ qdē tanta eſt vt
ab ea nullꝰ abſcōdere ſe poſſit. Jux
ta illud. p̄. Nō ē q̄ ſe abſcōdat a calo
re eiꝰ Nā i celo ē eiꝰ mia ſaluās. ps.
Dn̄e i celo mia tua. Jn purgatorio
ē mia liberās. Eccli. li. Liberaſti m̄
i pſſura flāme q̄ circūdedit me. Jn i
ferno ē mia mitigās: q꞉ etiā ibi deꝰ
punit citra ꝯdignū. p̄. Aut obliuiſ-
cet miſereri deꝰ: aut ꝯtinebit i ira
mias ſuas. Jn mūdo xͦ ē mō mia cō
ſeruās q̄ntū ad iuſtos. Mō mia expe
ctās q̄ntū ad malos. Mō mia trahēs
q̄ntū ad duros q̄ ꝑ bn̄ficia ⁊ flagella
trahunt. Mō mia ſuſcipiens q̄ntum
ad reuertentes vt poſſit dici illud.
ps. Mia dn̄i plēa eſt terra. Jſta aūt
bonitas ⁊ mia ſpūiſctō eſt ꝓpria ⁊ i-
nata. iuxta illđ. deꝰ cui ꝓpriū ē mi-
ſereri ſemꝑ ⁊ parcere. Punire autē
eſt ſibi alienū ⁊ cōtra naturā. Jllud
aūt qđ hōī naturā hꝫ inuite ⁊ tarde
facit: ⁊ iō deꝰ inuite punit ⁊ tarde. q
em̄ inuite puniat dicit. Eſa. j. Heu
ꝯſolabor ſup hoſtibꝰ meis: ⁊ vindi-
cabor de iīmicis meis. Jnterl. Af-
fectu pij pr̄is eos lꝫ iīmicos plāgit
⁊ ꝑcutit. Chryſo. ſup Matheū Deꝰ
inuite ⁊ cum magno dolore cōpel-
lit peccatores damnare. Nō em̄ ſic
dolet q꞉ ipſe ab eis offēdat: ſꝫ q꞉ vio
lent cogit aliquē ꝑdere qui omnes
cupit ſaluare q꞉ aūt ſit tardꝰ ad pu
niēdū habet ꝑ illud. Geñ. iii. cū au
diſſet vocē dn̄i deābulātis i padiſo
ad aurā poſt meridiē abſcōdit ſe a-
dā ⁊ vxor eiꝰ: ecce deꝰ vadēs ad pu-
niēdū trāgreſſorē nō currebat: ſꝫ de
ābulabat. i. lēto paſſu icedebat. va-
dēs xͦ ad recipiēdū ad miaꝫ filiū ꝓ
digū ñ ābulauit: ſꝫ recurrit: q꞉ accur

rēs cecidit ſup collū ei⁹. vt hr̄ Luc.
xv. Per q̄d dat itelligi q̄ ip̄e eſt tar
d⁹ ad puniēdū ⁊ ꝓmptus ad miſeren
dū. Et dr̄ q̄ deābulabat p⁹ meridiē
Adā credit peccaſſe hora ſexta ⁊ tñ
expectauit punire poſt meridie: q̄r
penā differebat ⁊ ip̄m ad miaꝫ expe
ctabat. Dr̄ iteꝝ deābulabat ad aurā.
id ē ꝯ aurā. hō vadens contra aurā
ab itinere retardat. ⁊ que ē iſta au-
ra niſi refrigerās dei mia. Qn̄ ei de
us aliquē punire deliberat: mox ei⁹
mia ſibi obuiat: ⁊ quodāmō i faciē ſi
bi ꝯdicit: ⁊ ad pcēdū ⁊ ad miſerēdū i
ducit. ¶ Sermo ſecūdus.

Amen amen dico tibi niſi quis nat⁹ fuerit denuo nō pōt videre regnuꝫ dei. Sāct⁹ nicodem⁹ de ſalute aīe ſueuolēs ꝯſiliū accipe ad xp̄m acceſſit: quē ſapiētiſſimuꝫ eſſe cognouit. Vertū en i hō dꝫ ſollicit⁹ eſſe vt ꝯſiliariū ſapiētē inueniat a quo ꝯſiliū petat. Duo igr̄ i euāgelio ponunt. Primū ex pte nicodemi magna diſcretio in ingrendo. Scdꝫ eſt ex pte xp̄i magna ſapīa i rn̄dēdo. Circa p̄muꝫ notādū q̄ oīs hō dꝫ eſſe valde ſollicit⁹ ⁊ diſcret⁹ vt poſſit bonū ꝯſiliariū inuenire cui ſecure poſſit ſe ꝯmittere Ad bonū aūt ꝯſiliarium ptinet tria hr̄e ⁊ tria vetare. Primo eniꝫ dꝫ hr̄e magnā ſapīam. Ambr. i lib. de offi. Quis ſe ꝯmittat ei quē nō putat pl⁹ ſape q̄ ip̄e ſapiat q̄ qrit ꝯſilium. Neceſſe eſt igr̄ vt pſtātior ſit a q̄ ꝯſiliuꝫ petit q̄ ip̄e q̄ petit. A tali igr̄ ꝯſiliario ſapiēte ſeſtare debem⁹ ꝯſiliū petere Thob. iiii. Cōſiliū ſp a ſapiēte pq̄rere. ⁊ ꝯ hr̄. Eccli. viii. Cū fatuis ne hēas ꝯſiliū. Nō ei poterit diligere niſi q̄ ip̄is placēt. Iſta ei ē differētia int ſapiētē ꝯſiliariū ⁊ fatuū: q̄r fatu⁹ nō reſpicit niſi p̄ncipiū feti. Sapiēs aūt reſpicit finē ⁊ ea q̄ ſunt ad finē. Vn̄ legit de quodā philoſopho q̄ i foro i loco eminēti reſidēs dixit ſe velle vēdere ſenſū q̄d qdā pńceps regiōis illi⁹ audiēs nūcios ⁊ auruꝫ miſit vt ab eo ſenſū emerēt. ille v̄o in cedula ſcripſit dicēs In oīb⁹ que factur⁹ es ſemp cogita q̄d tibi poſſit accidere. Quod cū nūcij deriderēt ⁊ cedulā vellēt ꝓijcere ait portate ſecure ad dn̄ꝫ veſtrū: q̄r bene vꝫ p̄ciū. Quod cū pńceps accepiſſet litteris aureis i hoſtio ſui palacij iſtō ſcribi fecit poſt multū vero tp̄is q̄dā ei⁹ inimici cū barbaro ordināuerūt vt ip̄ſū pńcipē iugularet: q̄ cum per oſtiū itrarēt ⁊ ſcripturā illā legeret eo q̄ legere ſciebat: cepit tremere ⁊ pallere. Quo viſo pńceps eū capi fecit: ⁊ minis ⁊ tormētis veritatē extorquēs ſibi pepcit: ſꝫ auctores ſceleris iterfecit. per q̄d ptꝫ q̄ ſit vtile i omib⁹ finē pēſare. Scdꝫ ē iuſticia vt ſcilicꝫ nec amore nec odio nec timore nec p̄cio rectū ꝯſiliū derelinquat. Ambroſi. vbi ſupra. illi v̄o ſalutē noſtrā ꝯmittim⁹ q̄ ſit iuſt⁹ et prudēs. Facit ei iuſticia vt null⁹ ſit fraudis met⁹. Facit prudētia vt nulla erroris ſuſpicio ſit. Tuti⁹ tamen viro iuſto q̄ prudēti nos ꝯmittam⁹ q̄r ꝯſiliū viri iuſti frequēt ſapiētiſſimi ingeniū p̄ponderat. Tertiū ē innocētia ſiue bōa vita. Ambroſi. vbi ſupra. Aduertim⁹ q̄ in q̄rēdis conſiliis plurimū adiūgat vite ꝓbitas v̄tutū p̄rogatiua: beniuolētie vſus Quis ei i ceno fontē reqrat.. Quis ex turbida aqua potuꝫ petat. itaq̄ vbi iniuſticia intēperātia vbi vicioꝝ confuſio quid ide ſibi aliq̄s hauriēdum eſtimet. Quis vtilē anime ſue iudicet quem videt inutilē vite ſue. Quō pōt iudicare ꝯſilio ſupiorē quē videt iferiorē morib⁹ Sup me dꝫ eē cui me ꝯmittere volo vel paro Aut quō idoneū eum putabo q̄ mihi dat ꝯſiliū q̄d nō dat ſibi. Et mihi vacare credā q̄ ſibi nō vacat. Tria aūt ſt a bono ꝯſilario vitāda. Prīo eſt vitāda ē feſtinātia ſubita. Prouer. xix. Qui feſtin⁹ eſt pedib⁹ offēdet. ⁊c.

in moral'. Cōſilio īdigētē paſcit duꝫ rōne ait imbuēs ꝓhibet eſſe p̄cipiteꝫ. Socrates velox ꝯſiliū ſeq̄t pnia. Ideo in lib. de. xij. ceſarib⁹. Aug. dicebat ꝙ feſtinatio ⁊ temeritas male in duce ꝯueniſſt dicēs. Sat' celeri' fit q̄cq̄d bn̄ fit. Ideo ēt d̄t Uarro imperitie ſignū eſt qd difficillimuꝫ eſt exigere cito fieri. Scd'o vitanda eſt turbatio ſiue ira q: īpedit ira animū ne poſſit cernere verū. Greg. i regiſtro. Ira ſi ſemel mētē poſſidere ceperit iuſtū eē deputat qd etiaꝫ crudel'r fit. Chryſo. Jō pōt pacifice loq̄ qui cor h3 turbatum. Jō d̄t Socrates ꝙ in conſilio duo maxīe ſunt ꝯtria ſcꝫ feſtinatio ⁊ ira. Tertio vitāda eſt crudelitas nimia. Sepe eniꝫ ꝯtingit ꝙ illi qui dant conſilia crudeliſ ꝯ alios: ꝙ ſuper eos deuolui't Eccli. xxvij. Facieti ꝯſiliū nequiſſimū ſuper eum deuoluet: ⁊ nō cognoſcet vnde adueniat illi. Refert Oroſius ꝙ dū valeri⁹ tyrānus m'ltos innocētes dānaret: pitus argētarius volēs ſibi placē taurū ereū fecit cui ex latē ianuā ꝯpoſuit p quā dānati poſſent includi. deditq₃ eū tyrāno vt quos exoſos hēret ignib⁹ ſuppoſit' itroduceret: ⁊ cū gemit⁹ emitterent nō gemit⁹ hoīs ſ3 mugit⁹ pecudis viderent'. S3 tyrānus fctm̄ tā crudele execrās dixit vt pm⁹ itraret vt ſic q̄lit' p os tauri mugitū emitteret ſcire poſſet ⁊ ſic eum iclusit ⁊ puniuit. Xp̄s igr̄ fuit ver⁹ ꝯſiliari⁹: q: i ip̄o fuit ſapiētia ⁊ iuſticia. Hiere. xxiij. Regnabit rex ⁊ ſapiēs erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiā i t'ra. Fuit i eo vite inocētia. i. Pet. ij. Pctm̄ nō fecit nec inuent⁹ ē dol⁹ i ore ei⁹. Fuit i examinādo maturitas Joh. v. Sicut audio. ſicut examio ſic iudico. ⁊c. Fuit i iudicādo magna trāquillitas. Sap. xij. Tu aūt dn̄ator v'tutis cū trāq̄llitate iudicas. Fuit i p'cedo magna pietas Mat. ix. Miaꝫ volo ⁊ non ſacrificiū. Scd'o ponit' magna ſapientia ex pte xp̄i cum reſpōdit. Niſi quis nat⁹ fuerit denuo. ⁊c. Circa qd notandū ꝙ triplex ē natiuitas. ſ. natalis: ſpiritualis ⁊ celeſtis. Hō igit' qui eſt nat⁹ natiuitate naturali non pōt itrare regnū dei: niſi iteruꝫ naſcat' natiuitate ſpūali q̄ fit in baptiſmo. Q̄tūcunq₃ ēt ſit renat⁹ natiuitate ſpūali adhuc tn̄ itrare nō pot'it in regnum celoꝝ: niſi iteꝝ naſcat' natiuitate tertia. ſ. natiuitate celeſti q̄ fit i morte cuiuſlib3 ſcti viri. Pria natiuitas eſt hoī ad hūilitatē. Scd'a ad iuſtificationē. Tertia ad beatitudinē. Puer q̄dē naſcens natiuitate carnali tria facit q̄ ſunt nob' ad hūilitati exēplū Primū eū: q: nō naſcit' ridēdo ſ3 flēdo. Sap. vij. Primā vocē ſimi'ꝫ oībus emiſit plorās aug. de ciui. dei. Puer q̄ naſcit' a ploratu icipit neſciens ꝓphetizat q̄d maloꝝ paſſur⁹ ſit. Solū qn̄ nat⁹ ē riſiſſe ferūt ſoroaſtē: ⁊ tn̄ ille riſ⁹ mōſtruoſ⁹ paꝝ ꝓfuit ſibi. Fuit eīn iuētor artiū magicaꝝ. ⁊ cū eſſet rex bꝛytānoꝝ a nino rege aſſirioꝝ interfect⁹ eſt i bello. hier. ēt d̄t ad Cyraſiū ꝙ dn̄s fleuit qn̄ lazaꝝ ſuſcitauit ex eo ꝙ amicū chariſſimū ꝓp' alios ſaluādos ad hoſtilem vitā reuocare iteꝝ cogebat'. vn̄ ēt apd m'ltos ē cōſuetudo. vt d̄t. Solin⁹ ꝙ qn̄ puer naſcit' a gentib⁹ ⁊ ꝓpīq̄s deflet'. Qn̄ vero q̄s morit' ad tumulū cū tripudio deportat'. Scd'3 ē ꝙ puer more beſtiarū. ſ. curu⁹ ⁊ q̄ſi i q̄ttuoꝛ pedib⁹ naſcit' ad innuēdū ꝙ ꝯpat⁹ eſt iumēt' iſipietib⁹ ⁊ ſimi's fact⁹ eſt illis. Propriū eīn iumēti eſt oc'los ad t'rā hr̄e. ⁊ q̄tū ad hoc beſtialis eſt auar⁹. p̄. Oculos ſuos ſta. decli. i ter. Propriū iumēti ē vna femia ꝯtentū nō eē. Et q̄tū ad hoc beſtialis ē luxurioſ⁹ hier. v. Eq̄ amatores i femias ⁊ emiſſarij facti ſunt vnuſq̄ſq₃ ad vxorē proximi ſui hinniebat. ꝓpriū iumēti ē nō regi rōne: ſ3 ferri nat'e ſue impetu. ⁊ q̄tum ad hoc beſtialitas ē ſupbus q̄ d̄t Sp̄. q̄. Sit aūt fortitudo nr̄a lex iuſticie ⁊c. Tertiū eſt: q: mor puer manum ad os ponit ad innuēdū ꝙ ad tātas

ꝯuenit miſerias ꝓpẗ pctm̃ ore factū
primoꝝ pentū. Nā mulier peccauit
ore ꝑ malā ſuaſionē qñ.ſ.viro vt de
pomo cōederet pſuaſit. Uir pecca=
uit ore ꝑ fatuā excuſationē. vtcꝫ pec
cauit ore ꝑ illicitā cōeſtionē. Multi
autē hodie ore ſuo talit peccāt. aut
mala ꝯſilia dādo aut male excuſan
do: aut nimis ſe ingurgitādo. Secū
da natiuitas eſt ſpūalis q̄ fit in ba=
ptiſmo: vbi ſpūſſctūs tꝫ locū pr̄is aq̄
ſctificata tꝫ locū mr̄is. v̄bū ē tāq̄ ſe
mē diuinū. De q̄ dt Augu. Accedit
v̄bū ad elemētū ⁊ fit sacr̄m. Ephe. v
Mūdās lauachro aq̄ in v̄bo vite. In
baptiſmo aūt puer ter in aq̄ mergit
ſiue ad repn̄tandū triduanā ſepul=
turā: ſiue ad innuēdū ꝙ ibi remittit
pctm̃ originale veniale ⁊ mortale: ſi
ue ad inuēdū ꝙ ibi tota trinitas o=
perat: ſiue ad inuēdum .i baptiſmo
x̄pi tota trinitas ſe manifeſtauit. i.
pr̄ i voce. fili⁹ i carne ſpūſſctūs in co
lūbe ſpecie. Tertia natiuitas ē ce=
leſtis: q̄ ſcti viri de vētro mr̄is eccl̄ie ꝑ
mortē egrediētes i celo naſcūt ⁊ iō
mors sctōꝝ natale vocat. Nō aūt eſt
q: infās i vētro exiſtēs dū ad debitum
ꝯplementū deuenerit de vētro exire ap
petit ex eo ꝙ reqrit āpliorā locū ad
manēdū vberiorē cibū ad veſcēdum
liberiorē aerē ad reſpirādū: ⁊ maio
rē lucē ad vidēdū. Sil'r ⁊ ſcti viri ap
petūt i celo naſci q: ibi recipiēt am
pliorē locū ad manēdū. Nō ei ſūt i
loco arto: q: tota tra reſpectu celi ē
quidam pūct⁹. De amplitudie aūt
celi dr. Baruch. iij. O iſrl' q̄ magna
eſt dom⁹ dei ⁊c. Illa em̄ dom⁹ ifinitā
hꝫ āplitudinē: iō dr q̄ magna eſt do
m⁹ dei. ⁊c. Infinitā lōgitudinē ideo
ſubdit. Magn⁹ ⁊ nō hn̄s finē. Infini
tā altitudinē. iō ſubdit. Immenſus
excelſus. Eſt em̄ lōgior q̄ ocl's poſ=
ſit cōſpicere. Eſt latior q̄ auris poſ
ſit audire. Eſt altior q̄ cor valeat co
gitare. i. Coꝛ. ij. Qđ ocl's non vidit
nec auris audiuit. ⁊c. Scđo tūc reci
piēt vberiorē cibū ad veſcēdū: quia
erūt i ꝑfecta ſatietate que ſatietas
erit cum deſiderio ne ibi ſit faſtidi
um. Eccl'i. xxiiij. Qui edunt me ad=
huc eſurient. Deſideriū erit cuꝫ ſa
tietate. ne ibi ſit plena. p̄. Satiabor
cū apparuerit gl'ia tua. ⁊ vtrūcꝫ cū ſe
curitate erit: ne ibi ſit tioꝛ. ꝓuerbi.
xv. Secura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuium.
Tertio tūc recipiēt liberiorē aerēꝫ
ad reſpirādū. Nō ei ſcti viri vix re=
ſpirare pn̄t i mūdo labore afflicti mt
to tiore anxij. Job. x. Et ſi iuſt⁹ fue=
ro nō leuabo caput ecce q̄to dolore
deꝑſſus. Saturat⁹ afflictiōe. ecce q̄
to labore afflict⁹. ⁊ miſeria. ecce q̄=
to tiore ꝓſtrat⁹. Sꝫ tūc libere reſpi
rabūt q: nullū hēbūt dolorē. Eſaye
xxxv. Fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Nullū
laborē. Apoc. xiiij. Amō iā dt ſp̄s vt
requieſcāt a laborib⁹ ſuis. Nullū tio=
rē. ꝓuer. i. Qui aūt me audierit abſ
cꝫ tiore q̄eſcet. Quarto tūc hēbunt
maiorē lucē ad vidēdū. nā ſupra hē
būt deū tā lucidū. Apoc. xxi. Clari=
tas dei illuſtrabit illā. Intra ſe locuꝫ
tā lumioſuꝫ. Thob. xiij. Luce ſplēdi
da fulgebit. Intra ſe aīaꝫ tā illuſtra
tā. Eſa. lviij. Implebit ſplēdoribus
aīeꝫ tuā. Extra ſe corp⁹ tā gl'ificatū
Math. xiij. Tūc iuſti fulgebūt ſicut
ſol i regno pr̄is eoꝝ. ¶ Sermo. iij.

A Men amen
dico tibi q: qđ ſcim⁹ lo
quimur ⁊ qđ vidim⁹ te=
ſtamur: ⁊ teſtioniū nr̄ꝫ
nō accipitꝭ. Sicut dicit
hier. ad heliodoꝝ. Grādes maťias
igenia pua nō ſufferūt. Nulla maťia
grādior ⁊ piculoſior q̄ loq̄ de ꝓfūdo
myſterio trinitatꝭ. Dicit ei aug. in
li. de triñ. Ubi q̄rit vnitas trinitatis
pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti. Nec piculoſi⁹ ali
cubi errat. nec laborioſi⁹ aliqđ q̄rit.
nec fructuoſius aliquid inuenitur.
Nos igr̄ alta ſapiētib⁹ relinquētes
hūilia ⁊ plana dicam⁹. In v̄bꝭ igr̄ ꝓ
miſſis ponunt. ſ. fides recta teſtifi=
catio vera ⁊ ingratitudo hūana. Eſt

aūt fides recta/ vt credamꝰ ꝙ ī deo
ſit ꝑſonaꝝ ꝑl'alitas ⁊ eſſentie vnitas
Igr̄ ꝑſonaꝝ pluralitas īſinuat̄ per
hoc qđ đ ⁊ ī plurali. qđ ſcimꝰ loq̄mur
⁊ qđ vidimꝰ teſtamur. Unitas eſſen
tie in hoc ꝙ nō dixit teſtionia nr̄a ſʒ
teſtioniū nr̄ʒ. hoc igit̄ ꝟacit̄ ē credē
dū ⁊ nō ē aliq̄d aliud īnq̄rēdū. Bern̄.
ad Eugeniū. Dicimꝰ tres ꝑſonas: ſʒ
nō eſt ꝑiudiciū vnitati. Dicimꝰ vnū
ſʒ nō ad ꝯfuſionē trinitatis. Quer̄
quō poſſit hoc eē: ſufficiat tibi crede
re ſic eſſe ſcrutari: hoc temeritatis
eſt: credere pietati: noſſe vita ē ⁊ vi-
ta et̄na. Nihilominꝰ tn̄ btā triā. ⁊ in
diuidua vnitas q̄drupl'r oñdi poteſt
Primo ſcripturaꝝ teſtionīs. Et ta-
libꝰ teſtioniīs ī q̄bꝰ error vel falſitas
nō pōt īcidere. Tres eī ſunt q̄ mēti
ri vl' falli nō pn̄t. ſ. deꝰ qui ē ipā pma
⁊ ſūma ꝟitas. Joh. xiiij. Ego ſum via
ꝟitas ⁊ vita. Angelꝰ q̄ oīa videt ī ipā
ꝟitate. Mat. xviij. Angeli eoꝝ ſp vi
dēt fa. pa. mei q̄ ī celis ē. ⁊ ꝓphe q̄ ce
perūt īfluētiā ab ipā pma ꝟitate. ij.
Pet̄. j. Spū ſctō īſpirati locuti ſūt ſā
cti dei hoīes. Quāuis aūt ꝓphe po-
tuiſſet fallere ⁊ falli īq̄tū erāt hoīes
puri: tn̄ nō īq̄tū īmediate a deo fue
rūt edocti. Pmo igr̄ teſtimonio dei.
Ge. j. Faciamꝰ hoīeʒ ad ymagineʒ ⁊
ſilitudinē nr̄am. Nō potuit aūt eſſe
hoc vꝰ ad āgelos: q ipi hoīes non
ſunt. Qđ igr̄ đt: faciamꝰ ad nr̄aʒ plu
ralitatē īdicat ꝑſonaꝝ: q ſi ibi nō eſ
ſet pluralitas ī ꝑſonis nō diceret fa
ciamꝰ ſʒ faciā nec nr̄am: ſʒ meā. Qđ
ꝟo ad ymaginē ⁊ ſilitudinē ꝑtinet
ad vnitatē ſubſtātie: q. ſ. vnitas ſi nō
eſſet nō diceret ad ymaginē: ſed ad
ymagīes: nec ad ſilitudieʒ: ſʒ ad ſili
tudies. Scđo hoc oñdit̄ teſtimonio
angeloꝝ. Nā ſicut hr̄. Eſa. vj. Ange
li q̄tidie clamāt ⁊ dicūt. Sāctꝰ ſctūs
ſctūs dn̄s deꝰ exercituū: plena ē oīs
t̄ra gl'a eiꝰ: ꝙ ei ter dicūt ſctūs ſāctꝰ
ſanctꝰ. reſpicit trinitatē ꝑſonaꝝ: ꝙ ſe
mel dicūt dn̄s deꝰ: reſpicit vnitatem
ſubſtātie. t̄tio hoc oñdit̄ auctoritate
ꝓphe dicētis. Bn̄dicat nos deꝰ deꝰ nr̄:
bn̄dicat nos deꝰ. ⁊c. In hoc ꝙ đr ter
deꝰ oñdit̄ ꝑſonaꝝ vnitas. In hoc ꝙ ī
ſingulari ſubīfert̄ eū: oñdit̄ eſſentie
vnitas. Et q apl'i eodē q̄ ⁊ ꝓphe ſpū
fuer̄t īſpirati. Jō ēt oñdit̄ apl'ica au
ctoritate cū đr. j. Joh. v. Tres ſūt q̄
teſtioniū dāt ī celo: pr̄: ꝟbū ⁊ ſpūſſan
ctꝰ ⁊ hi tres vnū ſūt. Scđo ipā trini-
tas ⁊ vnitas oñdit̄ creaturarū veſti-
giīs. Nō eſt tn̄ aliq̄ creat̄a q̄ ſibi va-
leat aſſimilari: q nec vmbra aſſimi
lat̄ corpi cuiꝰ eſt vmbra: nec veſtigiū
pedi cuiꝰ ē veſtigiū: nec ymago ei cu
ius ē ymago. Pōt tn̄ aliq̄ ſilitudo te
nuis īueniri: ⁊ hoc creaturis ſupio
ribꝰ medijs: ⁊ inferioribꝰ. In creatu
ri ſupioribꝰ ſicut ī ſole. Nā ſcđʒ aug.
tria ī ſole ꝯſiderant̄. ſ. qđ eſt: ⁊ qđ lu
cet: ⁊ qđ calet. i. ſubſtātia ſol': radiꝰ ⁊
calor. Radiꝰ ḡ de ſole naſcit̄: q filiꝰ
de pr̄e gn̄at̄. calor ab vtroq ꝓgredit̄
q ſpūſſanctꝰ ab vtroq ſpirat̄. Ipe
aūt ſol a nullo ꝓcedit: q pr̄ nō ē fa-
ctꝰ nec creatꝰ nec gēitꝰ nec ꝓcedēs ⁊
oīa tria ſūt vnꝰ ſol q ⁊ oēs tres ꝑſone
ſūt vnꝰ deꝰ. Scđo īuenit̄ ī creat̄is īfe
rioribꝰ: ſicut ī elemēto aq̄. Fōs enī
gn̄at riuū: ſic pr̄ gn̄at filium: fons et
riuꝰ faciunt ſtagnū ſic pr̄ ⁊ filius ſpi-
rāt ſpm̄ ſctm̄. Fons autem a nullo ꝓ
cedit: q pr̄ a nullo exiſtit. ⁊ tn̄ ī fōte
riuo ⁊ ſtagno ē eadē aqua: q in pr̄e
⁊ filio ⁊ ſpū ſancto eſt eadē ſubſtan-
tia. Tertio inuenit̄ in creaturis me
dijs ſicut in hoīe. Iſtud oñdit Aug.
in lib. de trini. dicēs. Mens ⁊ noti-
cia eiꝰ ⁊ amor: tria q̄dam ſunt. Mēs
eī nouit ſe ⁊ amat ſe: nec eī poſſet ſe
amare niſi ſe noſceret ipā aūt mēs
eſt quaſi parens: noticia eius quaſi
ꝓles. t̄tius eſt amor q̄ de ipſa mente
⁊ noticia ꝓcedit: dū mēs cognoſcēs
ſe diligit ſe: non eīm poſſet ſe dilige-
re niſi ſe cogn̄ſceret. Tertio ipā tri-
nitas ⁊ vnitas demonſtrat̄ oſtēſis fi
guris. Quaꝝ vna pōit̄. Gen̄. xviij. vbi
abrahā vidit tres viros ⁊ vnū adora
uit: vbi ſcđʒ glo. trinitatis ⁊ vnitatis

mysterii declarat. Scd'a figura po
nit. Gen.xl. vbi dr ꝙ picerna regis
pharaonis vidit tres ꝑpagines i vna
vite ꝑ qd signant tres ꝑsone in vna
deitate. Tertia figura ponit. Dan.
v. vbi dr ꝙ apparuerunt tres digiti q̃
si man⁹ hois scribētis: appēdit: nūe
rauit ⁊ diuisit. Manus ista ē ipe de⁹
qui oia creauit. In q̃ manu sūt tres
digiti. i. tres ꝑsone de qb⁹ dr Esa. xl.
qs appēdit molē terre trib⁹ digitis. Q̃
uis igr oēs isti tres digiti hēant ap
pēdere: nūerare ⁊ diuidere: pr tn̄ ꝑ
suā potētiam oia appēdit. i. portat ⁊
custodit. Fili⁹ ꝑ suā sapiaz oia nūe-
rat. i. cognoscit ⁊ inuestigat. Sp̄ussan
ct⁹ ꝑ suā bōitatē oia diuidit. i. ꝑ do-
na sua oib⁹ distribuit. Qrto ipa trini
tas ⁊ vnitas demōstrat ōnsis miracu
lis. Quoꝝ tria tn̄ ponam⁹. Legit i
hystoria schol. ⁊ Eusebi⁹ idē testat ꝙ
circa natiuitatē xp̄i tres soles i oriē
te appuerūt: q̃ paulatī ad se appropi
quātes i vnū solē redacti sūt ꝑ qd fi
gurabat ꝙ cognitio trinitat ⁊ vni⁹
dei toti iminebat orbi. Scd'm mira-
culū ē qd narrat eutropi⁹. cū ei qdā
sacerdos arrian⁹ quēdā baptizaret
⁊ formā trinitatis mutaret dicens.
Baptizo te i noīe p̄ris cū filio in sp̄ū
sctō volēs ex hoc ōndere filiū ⁊ sp̄m
sctm̄ p̄ri equalē nō esse subito aq̄ di
sparuit ⁊ baptizand⁹ ad ecc'iam ca
tholicā ꝯiungit. Tertiū miraculū ē
qd narrat Sigibert⁹ ⁊ i qdā croni-
ca legit. Cū ei itra galias arriana
hēsis pullularet: q̃ filiū ⁊ sp̄m sctm̄
miores p̄re affirmat: vnitas substā
tie triū ꝑsonaꝝ euidēti miraculo de
mōstrabat. Nā circa annos dn̄i qn-
gētos quīquagīta in vrbe vasacēsi.
Dū ep̄s eiusdē vrbis missaz celebra
ret vidit tres guttas clarissimas eq̄
lis magnitudinis de celo sup altare
emissas. Que sibi paulatī appropin
quātes vnā gēmā pulcherrimā esse
cerunt: quā cū in medio cuiusdam
crucis auree posuisset alie gēme q̃
ibi erāt tātā excellētiā ei⁹ nō feren
tes subito ceciderunt. Immūdis autē
hoib⁹ horribilis videbat ⁊ obscura. mū
dis autē ⁊ pijs amabilior ⁊ clara. In
firmis mltis dabat sanitatē: ⁊ ado
rātib⁹ ipam crucē augebat ꝟtutē.
Scd'o in v'bis p̄missis ponit certifi-
catio ꝟa cū dr. Qd scim⁹ loqmur et
qd vidim⁹ testamur. In hoc aūt qd
dr. qd scim⁹ loqmur. dat nob' itelli-
gere ꝙ de deo loqui vl testificari ni
hil debem⁹ nisi aut qd ꝑ diuinā scri
pturā scim⁹: aut ꝑ dei reuelationē
cognoscim⁹ alias ei piculū nobis es
set si ea vellem⁹ curiose iqrere q̄ nr̄z
itellectū excedunt. Et istud ōndit ꝑ
tria exēpla. Primū ē qd legit i apo-
crifis Esdre. Cū em̄ ipe Esdras mi
raret cur mali sic florerēt ⁊ bōi dep-
merent: necnō ⁊ alia qdā secret a dei
vellet inqrere nec rōnē posset inue-
nire. Angel⁹ sibi appens dixit. si va-
les flāmā ignis pōdera: mēsura fla
tū vēti: ⁊ diē p̄teritā reuoca. Ac si di
cat. Si ea q̃ tectū sūt nō vales ꝯphē-
dere: quō ad ea q̃ supra te sūt: vale-
bis attigere. Scd'm exēplū ē qd po-
nit rabi Moyses. Ait ei ꝙ thalmu-
diste dixerūt ꝙ qcūq; posuerit igeniū
suū circa quattuor recipiet ꝯfusionē
qā. s. vult scire qd ē i sūmo. qd ē i im
mo. ⁊ qd fuit i p̄mo ⁊ qd erit i vltimo
Sūmū ⁊ p̄mū vocat ipz deū inqstum
est p̄ncipiū oim. Imū aūt ⁊ vltimū
inqstū ē finis oiz ⁊ hoc nō debem⁹ cu
riose inuestigare. Ea vero q̃ sunt int̄
p̄mū ⁊ vltimū. i. diuisos effect⁹ possu-
m⁹ inquirere vt ex his possim⁹ ipm
itelligere ⁊ eū laudare. Tertiū exē-
plū ē i btō Augu. Eo em̄ tpe q̄ librū
de trinitate ꝯponebat cū ꝑ lit⁹ mar'
socijs a lōge seqntib⁹ quedā de trini
tate: meditādo discurreret: pueruz
quēdā i littore maris iuenit: q̃ cum
qdā coclearī argēteo i quādā quaz
fecerat foueā aquā de mari effūde-
bat dicēs se totū velle mare i illā fo
ueā sic haurire. cui Aug. i risū ꝓuo
cat⁹ ait. Quō fili hoc face posses cū
mare sit magnū ⁊ coclear modicū so

nea pua. Et ille. Facilꝰ eſt hoc mi-
chi agere ꝙ̄ tibi qđ cogitas adiple-
re. Cogitas ei libro tuo myſterium
trinitatis cōprehēdere cū liber tuꝰ
ſit pua fouea ad recipiendū: ingeni
um tuum puū coclear ad inquiren-
dum: ⁊ trinitas ip̄a imēſuz pelagus
ad exhauriēdū. Statiq̄ʒ puer diſpa
ruit ⁊ Aug. deo grās agēs ꝙ̄ ſit vex
qđ puer dixerat cognouit. Tertio po-
nit magna igratitudo hūana cū đr.
Et teſtimoniū nr̄m nō accipitis. Pr̄
em̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſp̄us ſctūs fidē trinitatis
nos docuert: ⁊ iō eoꝝ teſtioniū fide
lit eſt admittēdū. Maxime aūt xp̄s
hanc fidem nos docuit dicēs. Mat.
vl. Baptizātes eos in noīe pr̄is ⁊ fi
lii ⁊ ſp̄ūſcti. Iſta aūt fides ⁊ cōfeſſio
ſi eam deuote recepimꝰ maxime ad
tria valet. Primo ad demonū expul
ſionē: qđ ſignat in quodā fideli no-
tario apđ cōſtātinopoli. De quo le
git ꝙ cū q̄dā magnus ad quedā lo-
cū eū duxiſſet vbi mltitudo demonū
reſidebat: vnꝰ eoꝝ in throno ſedens
interrogauit eū ſi ſeruꝰ ſuꝰ eſſe vellet
At ille ſignauit ſe dicens. Ego ſum
ſeruꝰ ſctē trinitatis. Audito aūt no
mie trinitatis ⁊ viſo ſigno crucis oēs
demōes aufugerūt. Cum igr̄ ad ec-
cleſiā ſctē ſophie iuiſſet ymago xp̄i
q̄ ibi erat oculos ad ip̄m quocūq̄ʒ p
eccl̄iaz pgeret ꝯuertebat. Ac ſi ip̄o
ſctō diceret ſibi xp̄s q: cōfeſſus me
fuiſti corā demōibus in fris ⁊ ego te
ꝯfitebor corā pr̄e meo in celis. Se-
cundo valet ad tribulationuz ꝓpul-
ſationē. Nā ſicut ait. ioh. Dam. lib.
iiii. Cum apđ ꝯſtātinopoli peſtilen-
tia grauis eſſet: quidā puer de me-
dio populi i celū reptꝰ cāticū ſancte
trinitatis. ſ. ſancte deꝰ: fortis: ſancte
⁊ immortalis ⁊ miſericors ſaluator
miſerere nobis: ab āgelis ē edoctꝰ
Qui cū rediēs corā pp̄lo decantaſ-
ſet. mox oīs peſtilētia ē fugata. ter
tio valet ad maloꝝ cōfutationem ⁊
conuerſionē. Sicut em̄ refert Boni
fo. in libr. quē ſcripſit ad comitiſſaz

Melchitildez Cū ep̄s eburdunēſ.
ſymōacꝰ eſſet ⁊ oēs teſtes pecunia
corrupiſſet: quidā legatus vir ſan-
ctus ei p̄cepit vt verſum ſctē trini
tatis. ſ. Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpiritui
ſctō diceret. rogās deū vt ſi ſimoni-
acꝰ eſſet: ſp̄m ſāctū cui iniuriā fece-
rat noīare nō poſſet qđ ⁊ factū eſt.
Et ſic ille deprehēſꝰ peccatū ſuum
hūilit ꝯfeſſus fuit ⁊ pniam egit. Il
lū aūt vſuz. ſ. Glr̄ia pr̄i ⁊ filio ⁊ ſp̄ui-
ſctō ⁊c. ſynodus nicena edidit. Sed
ſanctus hieroni. in fine pſalmoꝝ
ipſum decantandum inſtituit.

¶ Dn̄ia. i. pꝰ feſtū trinitatis. Ser. i.

Homo quidā erat diues ⁊ iduebatur
purpura ⁊ byſſo ⁊c. Luc.
xvi. Sepe dn̄s illđ quod
docebat vbo poſtmodū
ꝯfirmabat exēplo. Supiꝰ ſdē ab ap
petitu diuitiaꝝ hoīes retraxerat ⁊
ad faciēdū elemoſynas iducebat.
Pharisei aūt q̄ erāt auari eū deri-
debāt iō iſtđ exēplū ꝯ eos adduxit
vbi verificabat qđ đr. Math. vii. ꝙ
lata ē via q̄ ducit ad pditionē ⁊ ar-
cta ē via q̄ ducit ad vitā. diues q̄dez
iuit p viā latā: ⁊ iō perditionē incur
rit. Lazarꝰ p viā arctā: ⁊ ideo vitaz
inuenit. Scđm Aug. Status ho-
minis triplicit ꝯſiderat. ſcʒ in vita:
in morte ⁊ poſt mortē. Quātū igitur
ad iſtū t̄plicē ſtatū deſcribit hic di-
ues ⁊ paup. Prio em̄ oſdit ꝙ ſtatus
diuitis i vita fuit valde glr̄ioſꝰ q: fu
it i magnis diuitiis ⁊ volītiis honori
bus. Prio igr̄ fuit i magnis diuitiis
Eſſe aūt diuitē nō eſt culpabile. De
us ei diuites ⁊ potētes ñ abiicit: cuz
ip̄e ſit diues ⁊ potēs: vt dicit. Iob.
xxxvi. Et multi ſcti diuites fuerūt
q̄ deo placuert ſicut Abraā ⁊ ceteri
patriarche. ſed extandū ꝙ circa di
uitias quattuor modis q̄s culpaz in
cidere pōt aut auare retinēdo aut
indebite expēdēdo aut nimis ardē
ter amando aut iniuſte acq̄rēdo. Et

q̄tū ad iſtos q̄ttuoꝛ modos quattu
oꝛ diuites rephēſibiles ī euāgelio ī
uenim⁹. Et ſaltē cū his trib⁹ ꝑmis
iſte diues rephēſibilis fuiſſe videt̄.
Prim⁹ diues fuit q̄ auare retinebat:
ille .ſ. q̄ dixit Lu. xij. Aīa mea habes
multa bōa poſita ī annos plurimos
ꝛc. Tal̄ erat iſte diues q̄ auare ſibi
oīa retinebat ꝛ nihil mēdico ꝯmuni
care volebat. Legit̄ ꝙ cū alexādeꝛ ꝑ
quādā ſiluā ꝑgeret ꝛ ipē cū ſuo exer
citu fere ſiti deficeret: q̄dā ꝑ magno
munere ciphū aq̄ ſibi dedit quē ille
ꝓtin⁹ effūdi mādauit. Noluit em̄ ſo
l⁹ bibere poſtq̄ ſuis militib⁹ nō po=
tuit ꝯmunicare. E cōtra vt auar⁹. ec
cle. xi. Inueni requiē mihi ꝛ nūc mā
ducabo de bōis meis ſol⁹. Scō s di=
ues fuit q̄ vane expēdebat: fili⁹ .ſ. ꝓdi
g⁹: q̄ acceptā ſubſtātiā ī vanitatib⁹
ꝯſūpſit: vt hr̄ luc. xv. Talis fuit iſte
diues q̄ expēdebat ī veſtib⁹ curioſis
ꝛ epulis delicatis. Et tn̄ ſicut dicit
Chr. De⁹ diſpēſatoꝛes diuitiarum
ſuarū nos eē voluit: nō dn̄os. Per qḋ
ꝓz ꝙ diuitie nō ſūt nr̄e ꝓprie: ſz nobꝫ
accōmodate ꝛ iō nō debem⁹ eas ex=
pēdere ad nr̄aꝫ voluptatē: ſz ad pau
perū neceſſitatē. Qḋ em̄ nō ſūt nr̄e
ꝓprie ꝓz ī morte. Si em̄ canis duos
hoīes ſeqt̄ cui⁹ ſit ignorat̄: ſed cū ab
inuicē ſeparāt̄ur canis dn̄m ſuū ſeq̄
tur. Quaſi due ꝑſone ſunt hō ꝛ mun
d⁹: ſz cui⁹ diuitie ſint hoīs an mūdi
nō vr̄. ſz ī morte diuitie remanēt in
mūdo ꝛ hō nud⁹ recedit a mundo.
Terti⁹ diues fuit ille q̄ nimis dilige
bat diuitias: ille ſcꝫ cui dixit dn̄s lu.
xviij. Oīa q̄ habes vēde ꝛ da paupe=
rib⁹ ꝛc. Et ſeq̄tur. His auditis ꝯtri=
ſtat⁹ eſt: q: diues erat valde. Talis
iſte diues fuit q̄ diuitias nimis ama
uit. Contra tales dr̄ .i. Thi. vi. Qui
volūt diuites fieri īcidūt ī tēptatiōes
ꝛ laqueū diaboli: ꝛ deſideria multa
ꝛ inutilia ꝛ nociua. q̄ mergūt hoīem
in interitū. Et iō nos potī⁹ eas merge
re debem⁹. Sicut refert hie. de Cra
te thebano phō. Qui collectis ma=
gno auri pōdere ī mare ꝓiecit dicēs
abite male cupiditates ī ꝓfūdū. ego
vos mergā ne ipē mergar a vobis.
Quart⁹ diues fuit q̄ iniuſte acq̄rebat
Iſte fuit villic⁹ iniq̄tatꝭ q̄ de bōis dn̄i
ſui ditat⁹ fuit: vt habet Lu. xvi. Cō=
tra tales dicit Aug. Res quā capis
muſcipula ē: dū capis caperis: tenes
alienū teneris a diabolo: iō dr̄ Ozee
vij. Fact⁹ eſt effrain q̄ſi colūba ſedu
cta nō habēs coꝛ. Bn̄ dr̄ ſeducta: q:
cū auar⁹ granū aliene ſubſtātie vult
capere a laq̄o diaboli capit̄. Et bn̄
nō hn̄s coꝛ: q: auar⁹ nō hꝫ coꝛ ī coꝛpe
ſz ī arca. Scḋo iſte diues fuit ī ma=
gnis honoꝛib⁹: q: induebat̄ purpura
ad oſtētationē ꝛ byſſo ad delectatio
nē. Nō deberet tn̄ hō de veſtib⁹ gl̄ia
ri reſpiciēdo ad pctm̄ ſuū ad ſubie=
ctū ſuū ꝛ ad finē ſuū. Pctm̄ em̄ fuit
cā veſtiū: q: hō añ pctm̄ nud⁹ erat:
nec veſte indigebat: q: indut⁹ erat
veſte innocentie ꝛ decoꝛe: videmus
eī ꝙ ſol nō idiget veſtimēto: q: idu=
t⁹ ē ſuo ſplēdoꝛe. ps. Amict⁹ lumine
ſicut veſtimēto. Nec liliū q: indutū
eſt cādoꝛe Mat. vi. Cōſiderate lilia
agri ꝛc. et ſeq̄t̄. Nec ſalomō ī oī gl̄ia
ſua coopert⁹ ē ſicut vnū ex iſtis. nec
ager: q: indut⁹ eſt ſuo viroꝛe Luc. xij.
Si aūt fenū agri qḋ hodie ē ꝛ cras
in clibanū mittit̄: de⁹ ſic veſtit ꝛc. Hō
eī nō idigebat añ pctm̄ veſtimēto q:
ꝑſupponēdo ꝙ creat⁹ fuit ī gl̄ia ipē
inſtar ſolis idut⁹ erat lucē gr̄e. In=
ſtar lilij cādoꝛe inocētie. inſtar agri
viroꝛe v̄tutū. Sꝫ ꝑdita inocētia ad=
uenit verecūdia: ꝛ tūc de⁹ hoī veſtes
pelliceas fecit. Hō q̄dē ꝑ pctm̄ fuerat
vulnerat⁹ excecat⁹ ꝛ ī furto dephēſ⁹
ꝛ iō tāq̄ vulnerato ligaturā adhi=
buit tāq̄ excecato velamē appoſuit
ꝛ tāq̄ furi cauteriū ipreſſit. Tale eſt
igit̄ de pl̄chritudie veſtiū gl̄iari q̄le
eēt ſi aliq̄s vulnerat⁹ gl̄iaret̄ de eo ꝙ
hꝫ ligamē ſericū vel excecat⁹ de eo
ꝙ hꝫ velamē deauratū vl̄ fur de eo ꝙ
hꝫ pulchꝛū cauteriū. Ber. Qui gl̄iat̄
de veſte ſimilis eſt furi q̄ de cauterio

gloriat̃. Scđo nō dʒ hō gl'iari de veſtib⁹ reſpiciēdo ad ſubiectū ſuū. Hō qđē eſt tāq̄ȝ pomū ī quo ſunt tria ſcʒ cortex exterior: ſubſtātia media: et granū iteri⁹. Per corticē exteriorē intelligit̃ habit⁹ exterior. Sicut eñ̄ cortex pomi eſt alba ꝛ rubea ſic hō in diuerſis colorib⁹ veſtiū delectat̃ ꝛ gloriat̃. Per ſubſtātiā pomi intelligit̃ ipm corp⁹. per granū interius intelligit̃ aīa. vñ̄ ꝛ vulgarit̃ ipſum granū aīa pomi vocat̃. Stult⁹ autē eſſet ille q̄ totū pomū alteri daret et ſibi ſolam corticē retineret. Tales ſūt vane gl'ioſi q̄ dāt diabolo corp⁹ ꝛ aīaȝ: ꝛ ſibi tm̄ retinēt veſtimētoȝ vanā gloriā. Sed aliqñ accidit ꝙ hō pomū excoriās corticē ꝓicit ſubſtātiā comedit. ꝛ granū dirigit. Sic eſt ēt qñ hō ſuꝑb⁹ morit̃ veſtib⁹ denudat̃. caro a ꝟmib⁹ comedit̃ et aīa ꝑ diuerſas pēās diſpergit̃. Tertio nō dʒ hō ī veſtibus gloriari reſpiciēdo ad finē ſuū. Qui ei īduebat̃ veſtimēto purpureo. cito induet̃ ſacco viliſſimo Job. xvi. Saccū cōſui ſup cutē meā. Qui induebat̃ molli byſſino cito induet̃ aſpero cilicio p̄s. Poſui veſtimentū meū cilici ꝛc. Qui capita tunicarū ſuaȝ ornabat fixis hincīn de margaritis: cito deuorat̃ a ꝟmib⁹ infinitis. Job. xxx. Qui me comedūt ſcʒ vermes nō dormiūt a multitudine eorū ꝯſumit̃ veſtimentū meū id eſt corp⁹ meū. ꝛ quaſi capitio tunice ſuccinxerūt me. Tertio iſte diues fuit ī magnis delitiis qđ notat̃ cū dicit̃. Epulabatur quotidie ſplēdide. Ei⁹ eñ̄ cōuiuia fuerūt lauta. iō dicit̃ epulat̃. Epule eñ̄ ab opulētia ſunt dicte. ꝛ talia cōuiuia ducunt ad inopiē. ꝓuerb. xxi. Qui diligit epulas in egeſtate erit. Fuerūt ꝯtinua ideo dr̃ quotidie. Et talia ꝑdere faciūt tēperātiā. ꝓuerb. xxiii. Noli eē in cōuiuijs peto2ȝ vel potatorū fuerūt nimis delicata. iō dr̃ ſplēdide. ꝛ talia generāt luxuriā Greg. Celebrari ꝯuiuia ſine culpa vix poſſunt pene ei ſemꝑ epulas comitat̃ voluptas. Nā dū corp⁹ ī refectiōis delectatiōis delectatiōe reſoluit̃: cor ad inane gaud. ū relaxat̃. Status autē pauꝑis fuit ſtatui diuitiꝫ oīno ꝯri⁹. Ille eñ̄ fuit ī diuitiarū vbertate hic in extrema paupertate. Ille purpura ꝛ byſſo amict⁹ iſte vlcerib⁹ circundat⁹. Ille abūdabat delitiis iſte idigebat micis. et ex his patiebat̃ grauē tētatione cordis. Iſta eñ̄ tria patiebat̃: ſcʒ extremā paupertatē: vlceroſam infirmitatē ꝛ grauē tētationē. Et tñ̄ qōlibʒ iſtorū ad penā ſibi ſufficiebat: aut paupertas ſine infirmitate. aut infirmitas ſine paupertate aut grauis tētatio ſine vtroq̄. Iſta tria tāgit. Aug dicēs. Quātum putam⁹ fratres chariſſimi tūc ī corde pauꝑis tumult⁹ tētatiōis fuit cui certe poterat ad penā ſufficere paupertas vel egritudo: ſʒ vt ꝓbaretur ampli⁹ ſimul hūc ꝛ pauꝑtas ꝛ egritudo tabefecit. idē. Quā ꝛ adhūc egenū ꝛ vulneribus obſeſſum tētatiōes credit ſi ſua cogitatiōe toleraſſe cū ipe egeret pane: ꝛ nō haberet ēt ſalutē atq̄ añ ſe diuitē cerneret ſalutē ꝛ ditias hr̃e cū voluptate. Lazar⁹ ei erat aurū dei margarita dei ꝛ ſtella dei. vt ḡ ꝓbaret̃ poſitū eſt illud aurū ī camino pauꝑtatis ꝛ nō potuit corrūpi. Poſita eſt iſta margarita in ſterq̄lino vlceroſe īfirmitatis et ñ̄ potuit īrici. poſita ē iſta ſtella ī nebula tētatiōis ꝛ nō potuit obſcurari. Sed mō extractū ē iſtud aurū de camino ꝛ poſitū eſt ī celeſti theſauro. Leuata ē margarita de ſterq̄linio: ꝛ poſita ē ī regis ornamēto. purgata ē ſtella ab oī nebula ꝛ data eſt nobis ī exēplo. Poſito ſtatu vtriuſq̄ in vita ponit̃ ſtat⁹ vtriuſq̄ in morte Vterq̄ qđē eſt mortu⁹: ꝛ rapt⁹: ſed differēter. Diues qđē eſt mort⁹ triplici morte. ſ. morte culpe: dū eēt in mūdo q̄ ſeparat̃ aīa a deo. Morte nature: qua ſeꝑat̃ aīa a corꝑe xp̄i. Et morte gehēne: qua ſeꝑat̃ aīa a viſio

ne dei ⁊ beto͞r ꝯſortio. Lazarꝰ autē
mortꝰ ē vnica morte: ſcȝ nature fuit
ſūt viuꝰ ⁊ i mūdo ꝑ graꝫ: ⁊ mō viuit
corā deo ꝑ gl'iaꝫ. vterqꝫ ēt fuit ď hoc
mūdo raptꝰ: ſȝ differēter. nā lazarꝰ i
ſinu abrahe ab angel'ē portatꝰ. iſta
aūt portatio ab angel' fcā ē i tuta=
mētū cuſtodie ꝑs. Angelis ſuis deꝰ
mādauit de te. In ſignū reuerētie
ſicut epi i māibꝰ portāt q̄ſi itronizāt
ꝑs. In māibꝰ portabūt te. ⁊ i ſignū
leticie Chry. Sufficiebat ad portād
pauperē vnꝰ āgelꝰ. ſȝ ꝓpterea plures ve
niūt vt choꝝ leticie faciāt. diues el
tāqꝫ diaboli ꝓchianꝰ ad cimiteriū
īfernale a demōibꝰ ē deductꝰ: ⁊ ibi ē
ſepultꝰ. De q̄ ſepultura dr̄ Hie. xxii.
Sepultura aſini ſepeliet. Sepulta
aſini tal' ē: q: excoriat: ⁊ pellis a dño
poſſidet: carnes a cāibꝰ lacerāt oſſa
pluuijs ⁊ grādinibꝰ reliquūt. Sic q̄ſi
aliq̄s diues iniquꝰ morit' parentes
poſſidēt ſubſtātiā terrenā v̄mes la
cerāt carnē ſuā. Supplicia īferna=
lia torquēt aiaꝫ ſuā: q: naturā oſſis
hēbit: q: ꝯſumi nūqꝫ poterit eccl'. x.
Cū morit hō hereditabit ſerpentes
ſcȝ infernales ſp̄ūs ad aiām ⁊ beſti=
as. i. parētes vaſtātes terrenā ſub=
ſtātiā. Beſtia ei q̄ſi vaſtia dr̄. Et ver
mes corrodētes carnē ꝓpriā. Ter=
tio videdū eſt de ſtatu vtriuſqꝫ poſt
mortē: q̄ valde ē diſſimilis: q: diues
eſt i tormētꝫ: ⁊ paup̄ i loco q̄etis: vñ
dr̄. Eleuās aūt diues ocl'os ſuos cū
eēt i tormētis. Dr̄ aūt tormentū q̄ſi
torquēs mētē. Torq̄bat autē diues
de gl'ia lazari quā videbat: ⁊ de ſua
pena quā ſentiebat: ⁊ de ipoſſibilita
te remedij pro quo deſperabat. ꝑs.
Pctōr videbit ⁊ iraſcet: q̄ ad primū.
Dētibꝰ ſuis fremet ⁊ tabeſcet: q̄ ad
ſcdm. Deſideriū pctōꝝ peribit: quo
ad tertiū. Paup̄ aūt erat i loco q̄etꝫ
ſcȝ i ſinu abrahe. dr̄ aūt ſinꝰ abrahe
locꝰ ſuperior īferni hñs aliquātā lu
cē. Et dr̄ ſinus ꝓpt' q̄etē ⁊ trāquilli=
tatē: ſicut ſinū maris dicimꝰ locum
a vētis ⁊ tēpeſtatibꝰ quietū. Et dicit
a ſino ſinis: q: a vētis ſinit eē quiē=
tꝰ vel q: ſinimur eē tuti i trāq̄llitate
a tēpeſtate. Abrahe autē ſinꝰ dr̄ eo
ꝙ abrahā fuit prima via credēdi: et
primꝰ aperte p̄dicauit fidē vniꝰ dei.

¶ Sermo ſecundus.

Homo quidā
erat diues ⁊c. Veri fi=
catū ē in iſtis duobꝰ qđ
dr̄ ꝓuer. xxij. Diues ⁊
paup̄ obuiaue rūt: ſibi ⁊
vtriuſqꝫ opator eſt dñs. Dū diues
egrediens pauperē añ ianuā inueniē
bat ⁊ paup̄ diuitē egredietē ⁊ regre
dietē ſepē videbat quodāmō ſibi ob
uiabāt: ſed de vtroqꝫ ē dñs mira in=
dicia opātꝰ: q: diues ad extremā ve
nit inopiā: ⁊ paup̄ ad oīꝫ bonoꝝ abū
dātiā. Deſcribēs aūt dñs iſtiꝰ diui=
tis vitā mox adiūxit eiꝰ penā vt oēs
ꝯſiderātes eiꝰ penā nō imitarēt vitā
p̄rio ꝗ̄ deſcribit eiꝰ vitā culpabilē:
cū dr̄. hō q̄dā erat diues. Scđo eiꝰ
penā horribilē: cū ſubdit. Mortuus
eſt aūt diues. Circa primū ē notādū
ꝙ pctīm diuitis fuit quadruplex: ſcȝ
auaritia: vana gl'ia: gula ⁊ imiſeri=
cordia. Auaricia eiꝰ notat cū dicit.
Hō q̄dā erat diues. Nō dr̄ aūt diues
q: diuitias hēbat: ſed q: auare reti
nebat ⁊ illicite expēdebat. Et iđ nō
nominat tāqꝫ ſi a deo nō cognoſcat
ideo caret noīe q̄ deū noluit cogno
ſcere i paupere q̄ dicit Math. xxv.
Quādiu vni ex minimis meis non
feciſtis: hinc eſt ꝙ virgines fatue:
q: nō habuerāt oleū miſa deo non
fuerūt cognite Mat. xxv. Amē dico
vobis neſcio vos. Sūt aūt alie tres
rōnes quare xp̄s nomē diuitis non
poſuit ⁊ nomē paupis dixit. Una ra
tio ē q: nomē ē qđ ſignificat ſubſtā
tiā cū q̄litate ⁊ caſu. Iſte diues ꝑdi
derat ſubſtātiā. i. verū eē grē ⁊ glo
rie. Retinebat aūt qualitatē diuiti
arū ⁊ tādē incurrit caſū penaꝝ: q:
igit verū eē ꝑdidit: iđ nō dȝ nomina
ri noīe ꝓprio. q: vero qualitatē diui

tiarum retinuerat ab ipſis diuitijs
debuit noiari:ꝛ iō vocaꝫ quidã di=
ues:q: vero penarũ caſum incurrit
debuit denoiari cũ adiũcto penaꝝ:
ꝛ iō vocaꝫ diues i inferno ſepultꝰ:et
diues i tormẽtis poſitꝰ. Lazarꝰ ꝓ
ſubſtãtiã ꝯſeruabat:q: habuit verũ
eẽ grẽ:ꝛ poſtmodũ verũ eẽ glie:q̃li
tatẽ tribulationũ patẽter portauit
ꝛ caſũ morꝫ corꝑalis incurrit: et iō
tripliciter deſcribiꝫ.ſ.noie ꝓprio qḋ
eſt lazarꝰ ꝓpter verũ eẽ qḋ habuit
ꝛ mẽdicꝰ ꝓpter qualitatẽ ꝛ aduerſi
tatẽ quas ſuſtinuit: ꝛ mortuꝰ ꝓpter
caſum mortis quẽ icurrit:ſꝫ mox ab
angelis ſubleuatꝰ fuit. Scḋa rõ eſt:
q: nomia maloꝝ deleta de libro dei
ps. Deleãtur de lib. viuẽtium. Sũt
ſcripta in libro diaboli. Hier.xvij.
Pctm̃ iuda ſcriptũ eſt ſtilo ferro in
vngue ad amãtino. Et ſũt ſcripta i
palatio inferni. Eiuſdẽ.xvij. Rece=
dẽtes a te in terra ſcribenꝫ i terra:
ſcꝫ infernali qm̃ dereliquerunt ve
nã aquarũ viuẽtiũ dñꝫ. Et ꝓpter iſta
deꝯſciẽtia approbatiõis noia malo=
rũ nõ cognoſcit. Nomia ſanctoꝝ co
gnoſcit:q: hꝫ ea ſcripta in libr. vite
Philip. vlt. Quoꝝ noia ſcripta ſunt
in libro vite. In palatio ſuo Luce.x.
Gaudete q: noia vr̃a ſcripta ſunt i
celo. Et i manibꝰ ſuis. eſa.xlix. Ecce
in manibꝰ meis deſcripſi te. Tertia
rõ eſt:q: nullꝰ hõ hõeſtꝰ i ore ſuo po=
neret pomũ imũdũ vꝉ putridũ vel a
porcis coroſũ pctõꝝ igr̃ noia ſũt imũ
da q: ponũt ea i terra q̃ plena ẽ mul
tiplici imm ũdicia ps. Uocauerunt
noia ſua i terris ſuis. Sunt ẽt putri
da:q: oia q̃ ſunt i pctõre putrido pu
trida cẽſenꝫ. ꝓuer.x. Nomẽ impio
rũ putreſcet. Sunt ẽt per ora hoim
porcinoꝝ trãſeũtia coroſa:a qbꝰ ſe=
pe laudanꝫ. ꝓuer.xxviij. Qui dere=
liqrũt legẽ laudãt ipiũ: ꝛ q̃ cuſtodi=
unt ſuccendẽtur ꝯtra eũ. Et iō non
eẽt ꝯueniẽs ꝙ noia talium ꝑ os xp̄i
trãſirẽt. ps. Nõ memorẽtur nomia
coꝝ ꝑ labia mea. Scḋꝫ pctm̃ iſtiꝰ di

uitis vana glia quã habuit: i portã
do veſtes ꝓcioſas. Quattuor aũt mo
dis põt eẽ reprehenſio circa veſtes.
Pmo qñ ſũt nimis ꝓcioſe Greg. Si
cultꝰ ꝓcioſaꝝ veſtiũ culpa nõ eẽt:ſer
mo dei nõ tã vigilanter exprimeret
ꝙ diues q̃ byſſo ꝛ purpura iduebaꝫ
apud iferos torquereꝫ. Materia ve
ſtis ꝓme fuit multũ vtilis ſcꝫ pellis
cũ lana. Geñ.iij. fecit deꝰ ade ꝛ vxori
ſue tunicas pelliceas. i. de pellibus
aialiũ puta mortuoꝝ. Deide ꝓceſſũ
eſt ad lanã purã. Deinde ad lanam
multiplici colore infectã. Deinde ad
ſericũ de q̃ purpure fiũt. deinde ad
aurum ſimul ꝛ ſericũ de q̃ fiũt pãni
deaurati deinde ad aurificia ꝛ lapi
des ꝓcioſas. Legitur in hyſtoria ro
manoꝝ ꝙ ille q̃ primꝰ apud eos pur
pura eſt idutꝰ a fulmine ꝑcuſſus in=
teriũt. Scḋo qñ ipſe veſtes nimis ſũt
curioſe. Greg. Nemo exiſtmet i flu
xu ꝛ ſtudio ꝓcioſaꝝ veſtiũ peccatũ
deeſſe. q: ſi hoc pctm̃ non eſſet nullo
mõ dñs iohãnẽ de veſtimẽti ſui aſpe
ritate laudaſſet. Sꝫ ꝙ ꝓ ſola inani
glia veſtimẽtũ ꝓcioſum queraꝫ res
ipſa teſtaꝫ:q: nemo vult ibi ꝓcioſis
veſtibꝰ indui vbi ab alijs non poſſit
videri. Tertio qñ ipſa veſtimenta
nõ ſunt ſtatui ſui ꝯueniẽtia: ſicut qñ
clericꝰ vult habere veſtẽ militarem
vel monachꝰ veſtẽ nimis ſecularem
vel vir habitũ muliebrẽ vel ecõuer
ſo. Sophonie.i. Uiſitabo ſuꝑ oẽs q̃
induti ſunt veſte peregrina. Ueſtis
pergrina eſt q̃ nõ eſt ſcḋꝫ ſtatũ pſo=
ne. Deuꝫ.xxij. Nõ induet mulier ve
ſte virili:nec vir vtetur veſte femi=
nea. Quarto qñ ds hꝫ diuerſa muta
toria ita ꝙ a tineis demoliũꝫ:ꝛ xp̄s
in pauperibꝰ nudus relinquiꝫ Jac.
v. Agite nũc diuites ꝛc. Et ſequitur
veſtimẽta vr̃a a tineis comeſta ſũt
Bern. Clamãt nudi:clamãt fameli
ci:nobis inquiũt fame ꝛ frigore mi
ſerabiliꝉr laborãtibꝰ quid conferunt
tot mutatoria extẽſa in perticis vꝉ
plicata i mãticis:noſtrum eſt quod

effunditis nobis crudeliter subtrahit qd inaniter expenditis. Tertium pctm eius fuit gula: qr epulabatur quotidie splendide. Fecit aut gulosus iniuriam tribus. Primo nature: nam sicut dicit in lib. de aialibus. Nulli aiali tam magnum corpus hnti dedit natura paruum os et collum sicut homini: p hoc ad cibi et potus pcitatem et temperantiam nos moneret Ber. Voluptas gutturis que hodie tanti emitur vix duorum obtinet latitudinem digitorum. Scdo iniuriam facit psuetudini humane que est venter cingulo restringatur: qd i aliis aialibus no inuenitur: vt p hoc ostendatur qr venter a nimia cibi et potus sumptione est restringendus Eccl. xxiii. Aufer a me ventris pcupiscentiam Seneca. Ventri obedientes loco aialium numeremus sibi hoiz Tertiam iniuriam facit ordinationi diuine que est qr homo os sursum habeat: vt p hoc significetur qr non tm epulas corporales sz maxime celestes appetat et ideo gulosus qui circa epulas corporales totaliter se effundit: et os suum versus terram vertit bestialis vocatur ps. Comparatus est iumentis insipientibus etc. Quartum pctm istius diuitis fuit i mia: qr medici nullam miam hre voluit Augu. de verbis dni. Inexplebilis est auaritia diuitum sp rapit et nunq satiatur: non parcit pri: nec matrem agnoscit non pri obtemperat: amico fidem non seruat: viduam opprimit: pupillum inuadit. Talis fuit auaritia istius diuitis pauperis vlcerosi qui noluit misereri. Petrus rauen. Auribus diuitis obturatis nichil erat vox vni clamantis. vn dns ad apiendum cor eius totum corpus pauperis vulneribus apuit vt qt erant vulnera tot essent ora clamantia. Non potuit aut aliquam excusationem hre vel qr essent multi: qr tm vnus erat: vel qd sibi ipsi sufficiebat. qr erat mendicus vel qd esset sibi ignotus qr an ianuam positus: vel qr laborare poterat: qr vlceribus plenus: vel qr nimis delicata petebat: qr micis erat ptentus vel qr familia sua sibi subueniebat: quia nemo illi dabat. iste igitur diues vt ait Greg. non est punitus qr aliena rapuit sz qr ppria non dedit Et subdit. Hinc ergo colligendum est qua pena mulctandus sit qui aliena diripit si infernali dampnatione percutitur qui ppria non largitur. Dicit aut Bern. Quantos hodie lazaros videtis et plus de eorum falleris qz de primorum miseria cogitantes. Scdo describitur huius diuitis pena horribilis cum dicitur. Mortuus est aut diues etc. Qr ut scriptum est Sa. xi. Per que peccat quis p hec et torquetur. ideo iste diues qui peccauerat pctō auaritie punitus est extrema paupertate. iob. xxvii. Diues cum dormierit nihil secum afferet: aperiet oculos suos et nihil inueniet apprehendet eum quasi aqua inopia non est aliquis ita miser qui non possit aliquid recupare aut precio aut: mutuo aut saltem mendicando sz iste nihil recuperare potuit precio qr nullum precium secum attulit: ideo dicit. Diues cum dormierit nihil secum afferet Nec aliquem sibi mutuantem inueniet. ideo subdit apiet oculos suos et nihil inueniet. Nec etiam inueniet qui det sibi modicum aque et ideo subditur. Apprehendet eum quasi aqua inopia scdo peccauit pctō vane glorie vestes varias deferendo. Et sicut peccauit in varietate vestium sic punitur in varietate tormentorum. Habuerat quidem duo mutatoria vestium. s. purpuream et byssum et ideo modo hz duo mutatoria penarum. de quibus dicit iob. xxiiii. ad calorem nimium transeat ab aquis niuium. Qui enim tunc induebatur purpura: nec induitur veste ignita: et qui tunc induebatur bysso nunc induitur vestimento niueo. Purpura enim hz colorem ignis et byssus colorem niuis. Tertio peccauerat pctō gule. Sicut igitur fuerat pfundatus in delitiis sic modo pfundatus est i tormentis. ideo dicit qr sepultus est in inferno. scdz glo. i pfunditate penarum. Est enim infernus tanq puteus hns supficiem in qua sunt pctōres minores hns medium in quo sunt pctōres maiores hns pfundum i quo sunt pctōres maximi. ps. Non me demergat tempestas aque: quantum ad illos qui sunt i medio. Neqz absorbeat me pfundum quantum ad illos qui sunt i

proſūdo. Neqꝫ vrgeat ſup me pute⁹
os ſuū: qꝫtū ad illos q̄ ſūt ſupficie. et
ſ; ſiti ſupficie: tn̄ īde nūqꝫ exibūt: q̄z
pute⁹ vrget ⁊ claudit ſup eos os ſuū.
Quarto peccauerat peċō imie: ideo
punit᷑ iudicio imie. Jaco.ij. Judiciū
ſn̄ mia fiet illi q̄ nō fecit miam. Di-
ues iſte nō petebat ſitulā aq̄ nec ma
nū plenā aq̄ nec digitū maiorē īfuſū
aq̄ ſed minimū ⁊ extremū. Nec pe-
tebat guttā balſami ſed aq̄ ⁊ nō po-
tuit obtinere. Pluſqꝫ mille anni ſūt
ꝙ iſtō petijt nec adhuc obtinuit nec
imperpetuum obtinebit. Vocabat
aūt extremū digiti lazari modicum
ſuffragiū meriti ſui. ⁊ vocabat guttā
aq̄ modicū q̄d refrigerārꝫ mie Gre.
Diues q̄ paupi mēſe ſue mima da-
re noluit i īferno poſit⁹ vſqꝫ ad mi-
ma puenit petēda. nā guttā aq̄ pe-
tijt q̄ micas ꝑpāis negauit ¶ Ser.iij.

Mortuus eſt
aūt diues ⁊ ſepult⁹ ē in
īferno iuxta dictū ſapi
entꝫ. Nō qꝺ ſitū eſt añ
ocl'os ſufficit īntueri re
rū exit⁹ prudētia metit᷑: ſed illud qꝺ
ſitū erat añ ocl'os ſi fuiſſent ītuiti q̄
tūc erāt. ſ. diuitē ſic epulātē ⁊ lazaꝝ
ſic mēdicātē poti⁹ affectaſſent ſtatū
diuitꝫ qꝫ paupis: ſ; ſi finē ⁊ exitū aḡ
ſceret ſtatū ditis refugerēt et ſtatū
paupis affectarēt. Finis eñ paupis
fuit eterna ꝯſolatio: finis ditis ꝑpe
tua cruciatio. Finis igr̄ ditis deſcri
bit᷑ i ꝟbis ꝓmiſſis ⁊ ſequētib⁹ cū dr̄:
mortu⁹ eſt aūt diues. Deſcribit᷑ aūt
qꝫtū ad quadruplicē penā. Prio eñ
oñdit qualis ſit ei⁹ pena ab inferiori
qꝫtū ad ꝓfunditatē ſuppliciorꝫ cum
dr̄. Et ſepult⁹ eſt i inferno. Sicut eñ
ille q̄ eſt ſepultus ſupra ⁊ īfra a dex
tris ⁊ ſiniſtris terrā poſſidet: ſic q̄li
bet dānat⁹ ſupra ⁊ īfra a dextris ⁊ ſi
niſtris penā h;. Jn īferno aūt nō eſt
tm̄ vnū ſepulchꝛū ſ; multa: ibi eī ſe-
ſepulchꝛa h̄nt ſupbi luxurioſi ⁊ aua
ri ꝟ q̄h dr̄ ezech.xxxij.c. ibi aſſur et
ois multitudo ei⁹ i circuitu illi⁹ ſe-
pulchꝛa ei⁹ moſoch et ois multitu-
do ei⁹ i circuitu illi⁹ ſepulchꝛa ei⁹ q̄
deſcēderit i īfernū cum armis ſuis.
Jbi elā et ois multitudo ei⁹ ꝑ gyrū ſe
pulchꝛi ſui q̄ deſcēderūt ad terrā vl
timā. Ponūt᷑ aūt hic demōes ꝓnci-
pales. ſ. aſſur Moſoch ⁊ elā. i. māmo
na: aſmode⁹ ⁊ lucifer. aſſur aūt īter-
ꝓtat᷑ diues ⁊ ſignificat māmonā q̄ ē
demō ſup auaros. Jſte h; i inferno
ſepulchꝛū altiſſimū in circuitu eius
ſūt ſepulchꝛa auaroꝝ oim. Moſoch
interptat᷑ captura ⁊ ſignificat aſmo
deū. i. demonē. q̄ eſt ſup luxurioſos
quos ipe capit ⁊ illaqueat. De q̄b⁹
laq̄is dr̄.ij. Thimo.ij. Reſipiſcant a
dyaboli laqueis a quo captiui tenē
tur ad ipſi⁹ voluntatem. iſte h; i in-
ferno ſepulchꝛū maximū ⁊ in circui
tu ei⁹ ſunt ſepulchꝛa oim luxurioſo
rum. Elā īterpretatur ſup fluminare
⁊ ſignificat luciferum qui eſt ſuper
ſupbos: qui ſemꝑ vult alijs eminere
iſte habet ſepulchꝛū i inferno altiſ
ſimum et in circuitu ei⁹ ſunt ſepul-
chꝛa oim ſupboꝝ. Sicut autem ſup
mortuum fiunt tres plāct⁹. Un⁹ in
domo alius q̄ñ fertur extra domū
tertius q̄ñ portat᷑ ad tumulum. Sic
iſti tres demōes ſupradicti ſup aua
ros luxurioſos ⁊ ſupbos faciūt tres
magnos non plāct⁹ ſed plauſ⁹. Unū
quādo aiam peccatoris du; adhuc
ē in domo. i. in corpe ꝓprio ad pec-
candū inducūt. Secundu; quando
animā peccatoris extra corp⁹ ſuū
q̄ſi extra domū exire faciūt. Terti
u; q̄ñ ipſā aia; ad ſepulchꝛū īferna
le deducūt. Scdo deſcribit᷑ ei⁹ pena
q̄lis ſit ſupiori qꝫtū ad viſione; bea
toꝝ cū dr̄. Uidit abraham ⁊ lazarū
in ſinu eius. Uidendo eñ lazarum
⁊ abrahā i tāta reqe augebat᷑ in ip-
ſo cruciatus pene. chryſo. ſup illud
inter nos ⁊ vos magnū chaos' fir-
matū eſt. ⁊c. Uidere poſſum⁹ tranſi
re nō poſſum⁹: ⁊ nos videm⁹ quod
fugim⁹ ⁊ vos videtis quod ꝑdidi-

ſis:⁊ noſtra gaudia acumulāt vr̄a
tormēta:⁊ vr̄a tormēta acumulant
nr̄a gaudia:ſicut dt Greg. v ſcꝫ ad
iudiciū ⁊ bōi malos ⁊ mali vidēt bo=
nos.pᵒ iudiciū aūt mali nō vidēt bo
nos.bōi aūt ſp creſcat q: malū ꝯſpi
ciūt qꝫ miſericordiꝫ euaſerīt et iſta
aūt viſiōe ꝗnqꝫ māifeſte calligunt.
vnū ē q pᵒ hāc vitā bōi cognoſcēt bo
nos:q: abrahā cognouit lazaꝝ ⁊ la=
zarᵘ cognouit abrahā.Scdꝫ q mali
cognoſcēt malos.vn̄ diues ſciens q
frēs ſuos cognoſcerēt ſi i īfernū de
ſcēderēt.⁊ ex hoc eiᵘ pēa ap̄liᵘ creſce
ret nolebat q illuc venirēt. Tertiū q
bōi cognoſcēt malos:q: abrahā ⁊ la
zarᵘ diuitē cognouerīt. Quartuꝫ q
mali cognoſcēt bonos:q: diues co
gnouit abrahā ⁊ lazarū.Quītū q nō
tm̄ cognoſcēt illos ꝗs in hac vita vi
derīt:ſed ēt quos nunꝗ viderīt. Naꝫ
diues cognouit lazaꝝ quē in hac vi=
ta viderat:⁊ abrahā cognouit laza
rū ⁊ diuitē ꝗs nunꝗ viderat i hac vi
ta.Tertiū deſcribit eiᵘ pēa qualꝭ ſit
ab īteriorꝫ ꝗtū ad remedioꝝ deſpa=
tionē.Duo ei remedia petierat vnū
vt abrahā lazaꝝ ad ſe mitteret. Sꝫ
ad hoc rn̄dit q nō poſſet ad ſe veni
re dicēs.inꝫ nos ⁊ vos chaos magnū
firmatū ē.i.iſtud aūt chaos multi=
plicit pōt itelligi.Pⁱo diſtātia ⁊ dif
ferētia duoꝝ dn̄aꝝ.ſ xp̄i ⁊ dyaboli
ꝗ adeo iter ſe differūt q xp̄s ſp vult
oē bonū ⁊ dyabolus oē maluꝫ. Et
iō nūꝗ pn̄t adiuicē ꝯuēire.ii.Coꝝ.
vi.Que ꝯuentio xp̄i ad belyal.ſicut
igr̄ iſti dn̄i nunꝗ ꝯuēire pn̄t:ſic nec
ſerui ipoꝝ.Scdo pōt itelligi iſtud
chaos differētia meritoꝝ. Ambr.
Inꝫ diuitē ⁊ pauperē chaos magnū
firmatū ē:q: poſt mortē nō ꝗrīt me
rita imutari:illi ei tāꝗ peccatores
remūerant morte eterna.iſti tanꝗ
iuſti btā vita:⁊ iō nō pn̄t adiuicē cō
muicare.Eccle.xiii.Si ꝯicabit lu=
pᵘ agno aliquādo ſic petōr iuſto.ter
tio pōt itelligi differētia volūtatū.
Bōi em̄ hn̄t volūtatē firmatā i bo=
no:mali aūt obduratā in malo ⁊ iō
bōi ſūt iuſti ⁊ mali iniq ⁊ iō nō poſſunt
adiuicē ꝑticipare.ii.coꝝ.vi.Que ꝑ
ticipatio iuſticie ad iniqtatē. Quar
to pōt itelligi differētia affectionuꝫ
Bōi ei ſūt i ꝑpetuo amare dei:mali
aūt ī ſūt i ꝑpetuo odio dei. Nā boni
tāꝗ fideles amici deo ſp adheſerīt.
Mali aūt tāꝗ ifideles eū dereliꝗ
rūt:⁊ iō nō pn̄t adiuicē ꝑticipes eē.ii.
coꝝ.vi.Que ps fideli ad ifidelem.
Quīto pōt itelligi differētia ꝯſciē=
tiaꝝ.Bōi ei hn̄t ꝯſciētiā redolētem
canā i Lectulᵘ nr̄ floridus.Mali cō=
ſciētiā remordētē.Eſa.vlt.Vermis
eoꝝ non morietꝭ.Et iō boni habent
cōſciētiā bonā ⁊ mūdā:mali aūt cō
ſcientiā caninā ⁊ lacerantē:et ideo
nō poſſūt adinuicē cōmunicare.Ec=
cle.xiii.Que ꝯuētio homini ſancto
ad canē.Sexto poteſt itelligi diffe
rentia aiaꝝ.Boni em̄ habent aias
lucidas.eſa.lviii.implebit dn̄s ſplē
doribus animam tuam.Mali autē
habent animas tenebroſas.Treno
ruꝫ.iiii.Denigrate ſunt ſup carbo=
nes facies eoꝝ:et ideo non poſſunt
adinuicem ſocietatem habere.ii.
Coꝝ.ſexto.Que ſocietas luci ad te
nebras.Septio pōt intelligi diſtan
tia ⁊ differētia manſionū.Mali em̄
habēt manſionē in infimis:bōi au=
tē in excelſis.Theophilus.Chaos
magnū ſignat iuſtoꝝ a peccatoribᵘ
diſtātiaꝫ nā ſicut affectᵘ eorum va=
rii fuerunt:ſic ⁊ manſiones nō mo=
dicuꝫ differunt.Manſio igitꝭ bono=
rū eſt templū celeſte.Māſio malo=
rū eſt habitaculū īfernale. Et iō nō
pōt aliqs conſenſus interuenire.ii.
Coꝝ.vi.Quis autē conſenſus tem
plo dei cū ydolis.Scdm remedium
qꝺ petebat erat vt lazarus linguaꝫ
ſuā ſibi refrigeraret.nō ei eſt dicē=
dū q diues linguam habuit corpo=
ralē:ſed dicitꝭ cruciari in lingua.i.i
aīa q̄ ꝓ petō lingue amplius torque
bat.Triplicit em̄ in lingua pecca=
uerat vel pauperē irridēdo:vel ni=

mis voluptuoſe edendo: vel int̄ cō-
uiuia ad detractionē liguā laxādo.
De duob⁹ p̄mis dicit. petr⁹ raueñ.
Lingua magis ardet q̄ pauperi in-
ſultauit. ⁊ p̄rio deguſtat cruciatus q̄
p̄cioſos cibos ⁊ odorata pocula de-
guſtauit. de t̄cio dt. Chryſ. Qꝛ cōui
uādo magis in loquacitate pecca-
uerat in ligua atroci⁹ ardebat. Nul
lā aūt potuit habere refrigeratio-
nē. qꝛ nullā voluit pauperi īpēdere
miſerationem. Prou. xxi. q̄ obturat
aurē ſuā ad clamorē paupis ipſe cla
mabit ⁊ nō exaudiet. Multi igr̄ ſūt
q̄ ꝓ iſto triplici peccato ligue ī aīa
punient̄ q̄ ⁊ de paupib⁹ irriſiones fa
ciūt: ⁊ laute ⁊ nimis voluptuoſe co-
medūt ⁊ hōis detrahere nō deſiſtūt
Quarto deſcribit̄ ei⁹ pena qualis ē
ab exteriori q̄ſtum ad dannationez
amicoꝝ cuz dicit̄. Rogo te ergo pr̄
vt mittas eū in domuz. ⁊c. Iſta aūt
petitio ⁊ ex parte fuit iīqua: ⁊ ex p
te fatua: ⁊ ex pte ꝓuida eſt. Iniqua
fuit ei: qꝛ lazaꝝ quē ſic miſerū vide
rat iterū volebat miſerū facere dū
eū iterū volebat ad vitā miſerā de
ſtinare. Fleuit dn̄s ſup lazarū quez
ſuſcitauit ex eo q̄ ſicut dicit hiero.
ipſuz ad huius mū di miſeriā iterū
reuocabat. Petr⁹ raueñ. Petit laza
rū mitti ad fr̄es ſuos ſic vult vexare
pauperē ſicut diuites in hoc ſeculo
vexare ꝯſueuer̄t. Scd̄o iſta petitio
diuitis qua petiit lazaꝝ mitti fuit
fatua/ ex eo q̄ pl⁹ mortuis q̄ ſcriptu
ris credēdū eſſe putauit: q̄ aūt hoc
ſit fatuū aſſerere oñdit, Chry, ꝑpli-
ci ratiōe. Una eſt qꝛ lazar⁹ reſurre
xit ⁊ multi cū xp̄o reſurrexer̄t. ⁊ t̄n
iudei eis credere noluer̄t: immo la
zarū occidere cogitauer̄t. Secūda
ratio eſt: qꝛ magis credēdū ē deo q̄
alicui homini viuo vel mortuo vel
etiā āgelo. Scripture aūt ſūt a deo:
qꝛ illud p̄ qd̄ dicit ſcripture dt de⁹.
iō credēdū ē magis ſcripturis q̄ ali
cui homini viuo vel mortuo vl̄ etiā
āgelo. Uñ dato p̄ iꝑoſſibile q̄ abra-
hā vel lazarus reſurgens vel āgel⁹
de celo veniens aliquid diceret qd̄
ꝯtra ſcripturā eſſet magis ſcriptu-
re q̄ ei eſſet credēdū. Tertia ē: qꝛ
ſi eſſet ꝯſuetudo q̄ mortui reſurge
rēt ⁊ homīes eis creder̄et diabolus
aliqñ aliq̄s fantaſtice ſuſcitaret: q̄
mlt̄a falſa poſſent dicere ⁊ multos
mittere ī errorē., tertio fuit iſta pe
tio ꝓuida. Sciebat ei q̄ ex dānatio
ne fratrū ſuoꝝ creſceret ſuū ſuppli
ciū ⁊ iō ꝓuide faciebat ſi hoc īpedie
bat. Gre. vt petōres ī ſupplicio āpli
us puniant̄: ⁊ eoꝝ vidēt gl̄iaz q̄s cō
tēp ſere ⁊ de illoꝝ pena torquent̄ q̄s
inutilit̄ dilexerūt. rogabat igit̄ vt ad
fratres ſuos lazar⁹ mitteret̄ qꝛ ad-
huc ſciebat eos eſſe ī mūdo. ex eoꝝ
nec videbat eos in ſinu abrahe cū la
zaro: nec ſecū in iferno p̄terhūc aūt
modū ſciēdi ſ̄t tres alij mōi qb⁹ mor
tui ea q̄ in mūdo gerunt̄ ſcire poſſūt
vt dt. Aug. in lib. de cura ꝓ mortu
is agēda. P̄rio alijs aīab⁹ de mūdo
veniētib⁹ ea referētib⁹: ſicut for-
tā abrahā ſciuit lazarū fuiſſe in tot
doloribus ⁊ diuitez in tot diuitijs ipſo
lazaro īdicante. Secundo pñt ſcire
ab āgelis q̄ preſentes ſunt oīb⁹ que
agunt̄ Tertio pñt ſcire aliqua q̄ ne
ceſſaria ſunt eos ſcire: nō ſolū p̄ntia
ſed etiā p̄terita ⁊ futura de ſpū reue
lāte. ¶ Dñica. ij. Ser. prim⁹.

Homo qui-

dā fecit cenā magnā et
vocauit mlt̄os. ⁊c. Lu.
xiiii. Cū hō ad ymagi-
nē dei ſit fact⁹ nō ē icō-
gruū ſi de⁹ noīe ſue ymaginis ap-
pellat̄. ſ. v thō dicat̄. et ſicut dt. Gre.
Qñ de⁹ vult īdicare ſuā poteſtatiuā
v̄tutē dr̄ leo: qñ v̄o ſuā miam dr̄ hō
Per iſtū igr̄ hoiez de⁹ itelligit̄. Per
iſtā v̄o cenā ſcd̄z Greg. ſatietas et-
ne dulcedinis ſignificat̄: q̄ dicit̄ ce-
na ⁊ nō p̄radiū. nā p̄radiū ē refectio
ſanctoꝝ in via. Cena v̄o in patria
qꝛ p⁹ p̄radiū adhuc cēn reſtat: poſt

cenã ho conuiuiũ nullũ reſtat: pᵒ prã diũ adhuc reſtat labor: poſt cenam ho nõ reſtat niſi qes. Circa iſtã aũt cenã tria notanꝫ. ſ. īuitãtis magna liberalitas. nũcij magna fidelitas: ⁊ vocatoꝝ magna diuerſitas. Liberalitas aũt īuitãtis in duobᵒ appet ⁊ in hoc ꝙ cenã magnã ꝑparauit: et in hoc ꝙ mltos vocauit. Cena autẽ dr̃ magna: qꝛ magna ſunt fercula q̃ ibi apponunꝫ ⁊ qꝛ magni ſũt fructᵒ q̃ ibi danꝫ. de magnitudīe ferculoꝝ dr̃ Eſai. xxv. Faciet dñs exercituũ omnibᵒ populis in mõte hoc conuiuiũ piguiũ cõuiuiũ videmie defecate cõuiuiũ pinguiũ medullatoꝝ. ex qbᵒ verbis habeꝫ ꝙ oĩa que dantur in iſta cena ſũt piguia medulata ⁊ defecata. In p̃ſẽti eñ vita aĩa nr̃a ſubiacet multis doloribus: corpus noſtrũ multis paſſionibᵒ: ⁊ vtrũqȝ multis timoribᵒ. Sȝ aĩa que nũc ſubiacet doloribᵒ tũc iplebiꝫ pinguedīe. i. dulcedīe ⁊ ſuauitate. ps̃. Sicut adipe ⁊ piguedīe repleaꝫ aĩa mea. hiere. xxxi. Cõſolabor eos ⁊ letificabo a dolore ſuo. ⁊ inebriabo aĩas ſacerdotũ piguedine. Corpᵒ qđ ſi nũc ſubiacet paſſiõibᵒ tũc gaudebit defectiõe idest oĩm maloꝝ ablatiõe. corpᵒ eñ mõ ẽ tenebroſũ/ groſſũ/ põderoſum/ ⁊ mortalitati ſubiectũ. Sȝ tũc defecabiꝫ ⁊ deputabiꝫ ⁊ remanebit ĩ corpore vinũ purũ. ẽ claritas ſubtilitas agilitas ⁊ imortalitas. Et ĩ infernũ ꝯducienꝫ feces: qꝛ corpora dãnatoꝝ erunt tenebroſa vt nũqȝ lucem videant. erunt groſſa ⁊ ſpiſſa vt ignis in ea fortiᵒ agat erũt tñ ponderoſa vt nũqȝ reſurgãt ⁊ de pena in penã cadãt Erũt ſemꝑ ĩ morte vt tñ nũqȝ deficiãt. de iſto vino ſctõꝝ ⁊ fece dãnatoꝝ dr̃ in. ps̃. Calix in manu dñi vini meri. Et ſubdiꝫ. Verũtñ fex eiᵒ non ẽ exīanita. ⁊c. Utrũqȝ aũt. ſ. corpᵒ et aĩa q̃ mõ ſũt ſubiecta timoribᵒ tũc replebunꝫ medulla. ſ. ſecuritate plena. Eſa. xxxij. Sedebit popl's meᵒ ĩ plenitudīe pacis. Sicut eĩ medulla intra oſſa abſcõdiꝫ: ſic ſãcti a timore oĩm abſcõdenꝫ. ps̃. Abſcõdes eos ĩ abſcõdito faciei tue a ꝯturbatiõe hominũ. Fructᵒ aũt q̃ danꝫ figurati ſũt. Nũer. xiii. In illis fructibᵒ quos de tr̃a ꝓmiſſionis exploratores detuleꝫ q̃ fuerũt ficus/ vua/ ⁊ malagranata. Per ficũ itelligiꝫ dulcedo que cauſaꝫ ex ꝯtẽplatiõe deitatꝫ. Sicut eñ ceteri fructᵒ videnꝫ inſipidi reſpectu dulcedinis ficuũ ſic reſpectu diuīe dulcedinis oĩs alia dulcedo vꝫ amaritudo. Berñ. Reuera illđ ẽ verũ ⁊ ſolũ gaudiũ qđ non de creatura ſȝ de creatore ꝯcipiꝫ. Cui cõparata oĩs alia iocũditas meror ẽ: oĩs ſuauitas dolor. oẽ dulce amarũ. oẽ decoꝝ fedũ. oẽ poſtremo qđcũqȝ aliud ꝺlectare poſſit moleſtũ. per vuã ſignificaꝫ dulcedo q̃ cauſaꝫ ex viſione hũanitatis xp̃i. q̃ vna fuit de vite ꝟgīe nata. Eccl'i. xxiiij. Ego q̃ſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris. Fuit igne charitatꝫ excocta. cañ. i. Botrᵒ cyp̃ dilectᵒ meᵒ mihi in vieis engaddi. Ad litterã eĩ illi viee radijs ſolaribᵒ dr̃r adduri. Fuit ĩ torculari crucis cõculcata. Eccl'. lxiii. Quare rubꝝ ẽ idumẽtũ tuũ. ⁊ veſtimẽtũ tuũ ſicut cal. ĩ tor. Per malagranata itelligiꝫ leticia q̃ cauſaꝫ ex ſctõꝝ ſocietate. cañ. iiii. Sicut fragmẽ malipunici ita gene tue. Sicut aũt ibi dr̃ glo. Malũ pũicũ hȝ cãdorẽ ⁊ ruborẽ. hȝ ĩ grãis magnã ordinabilitatẽ. Sctĩ igiꝫ q̃ ſũt gene dei ꝑ ſimilitudinẽ erũt ĩ corꝑe cãdidi ⁊ lucidi ꝓpꝫ nimiã claritatẽ. Erunt in aĩa rubicũdi ꝑꝑ feruẽtẽ charitatẽ. Erũt iter ſe valde ordīati ꝑ iocũdã ſocietatẽ. Scđo oſtẽdiꝫ liberalitas inuitãtis ex eo ꝙ vocauit multos. Vocauit aũt eos ꝑ q̃ttuor modos. ſ. ꝑ exteriora docu mẽta. ꝑ collata bñficia ꝑ inẽna ꝯſilia ꝑ irrogata flagella. Sȝ ſicut dr̃. Greg. vocat multos ſed pauci veniũt qꝛ nõnũqȝ ipi q̃ ei ꝑ fidẽ ſubiecti ſũt eterno eiᵒ cõuiuio male viuendo contradicunt

De hoc ipe ꝯquerit dicẽs. Prou. i.
Uocaui. ſ. ꝑ legẽ ꝓphetas ⁊ aliorũ
exteriora documẽta: ⁊ renuiſtis. Ex
tẽdi manũ meã dando vobis multa
bñficia ⁊ nõ fuit q̄ aſpiceret. deſpexi
ſtis oẽ ꝯſiliũ meũ qḋ vobis ſepiꝰ
inſpiraui. Et icrepationes meas. i.
flagella mea q̄ aliq̃n vobis iſixi ne=
glexiſtis. Jõ ſubdit. Ego q̃ꝫ i iteri
tu veſtro ridebo. Scḋo poit nunciũ
magna fidelitas cũ dr. Miſit ſeruũ
ſuũ. i. ſcḋz grego. ordinẽ ꝑdicatorũ
dicere iuitatis vt venirẽt q: parata
ſũt oĩa. Q: paratꝰ ẽ locꝰ. Joh. xiiii.
Uado pre vobis locũ. Parate ſunt
mẽſe. Luc. xxii. Ut edatis ⁊ bibatis
ſup mẽſã meã i regno meo. paratꝰ
ẽ panis. Sap. xvi. Paratum de celo
panẽ ꝑſtitiſtis illis. Parata ſũt fer=
cula. Math. xxii. Tauri mei ⁊ alti=
lia occiſa ſũt ⁊ oĩa pata ſunt venite
ad nuptias. paratũ ẽ vinũ Cant. v.
Bibite ⁊ iebriamini chariſſimi. pa=
rati ſũt ſeruitores. i. ãgeli. hebr. oẽs
ſũt adminiſtratorii ſpũs in miniſteri
uz miſſi. Paratꝰ ẽ ipe picerna. i. xp̃s
Luc. xii. Precīget ſe ⁊ faciet illos di
ſcũbẽ ⁊ trãſiẽs mi. illis. Non reſtat
ergo niſi vt manꝰ lauemꝰ. i. corda
mũdemꝰ. ps. Scḋz puritatẽ manuũ
meaꝝ retribuet mihi. Tertio nota
tur vocatoꝝ diuerſitas magna. Nã
ſcḋz Greg. tres fuerũt differẽtie voca
toꝝ. Quidã ei vocantur ⁊ venire ꝯten
nũt alii vocantur ⁊ veniũt. Alii ꝯpel=
luntur vt itrẽt. Illoꝝ aũt q̄ vocãtur ⁊
vẽire ꝯtẽnũt. Tres ſũt differẽtie ſe
cũdũ aug. de vbis dñi. ſ. ſupbi: aua
ri ⁊ luxurioſi. Excuſatio igr̃ ꝑmi ꝑ=
tiet ad ſupbos q̄ dixit villã emi. i.
dñatũ terrenũ mlto labore acq̃ſiui
vel ifelici ꝯmercio ſcz ꝑcio aĩe ſine
regni celeſtis ꝯparaui. rogo te ha=
be me excuſatũ. Greg. hũilitas ẽ in
voce ſz dũ vẽire ꝯtẽnit ſupbia ẽ in a=
ctiõe. Fatuitas aũt iſtiꝰ notatur n tm̃
i hoc ꝙ domĩatũ tã care emit: ſz ẽt
in hoc ꝙ dixit. Neceſſe habeo exire
⁊ videre illã. priꝰ ei debuit videre ꝙ̃
emere. Nullꝰ aũt domĩatũ terrenũ
tã care emeret ſi bñ videret ⁊ cõſi=
deraret. Pͥo ipſiꝰ breuitatẽ. Eccl.
x. Oĩs potentatꝰ breuis vita. Scḋo
eiꝰ ꝑiculũ ⁊ anxitatẽ. Rami eñ ar
boris q̄ ſũt i imo ſũt in q̇ete qui aũt
ſunt in vertice ſemꝑ ſunt in agita=
tiõe. Refert Valeriꝰ ꝙ cũ q̄dã rex
debebat coronari: coronã in manu
tenẽs dixit. O nobilẽ magis ꝙ̃ feli=
licẽ coronã quã ſi q̇s cognoſceret ꝙ̃
multis periculis ⁊ ſollicitudinibꝰ ſit
plena nec humi iacẽtẽ tollere vellet
Tertio eiꝰ ꝑcipitiũ imanitatẽ q: q̃=
to altior acceſſꝰ tãto grauior caſus.
Cecidit petrus ſz de infirmo: iõ ſtati
reſurrexit. Cecidit dauid ſz de plão
q: ſe i aliũ nõ extulit. Juxta illḋ. ps.
Dñe nõ ẽ exaltatũ cor meũ ⁊ ideo
cito ſurrexit Cecidit adã ſz de alto
q: de paradiſo: ⁊ iõ cũ difficultate
ſurrexit q: cũ morte xp̃i. cecidit lu
cifer: ſz de altiſſimo celo iõ nũq̃ ſur
gere potuit. Excuſatio ſcḋi ꝑtinet
ad auaros: q̄ dixit. iuga boũ emi q̃n
q̃. Per q̃nq̃ iuga boũ itelligunt̃ q̃n
q̃ ſenſꝰ corꝑis. Et dicunt iuga quia
ſcḋm aug. Inſtrumẽta ſenſuũ cõbi
nant. Duo eñ ſunt oculi due aures
due nares duo iſtrumẽta guſtꝰ lin=
gua. ſ. ⁊ palatũ due manus cũ q̄bꝰ fit
maxie tactꝰ Sicut igit boues traz
verſãt: ſic ſenſꝰ auari circa terrena de
lectant. Magis eñ delectant eius
oculi in vidẽdo maſſã auri ꝙ̃ corpꝰ
xp̃i. Eccli. xiiii. Inſatiabilis ẽ ocu=
lus cupidi. plꝰ delectãtur eiꝰ aures
in audiẽdo aurũ ꝙ̃ vbũ dei. Nõ erat
talis ꝓpheta q̄ dicebat bonũ mihi
lex oris tui ſup milia auri ⁊ argẽti
Nares eiꝰ ſẽper vellẽt a remotis nũ
dias odorare: vt illuc poſſet curre=
re. Tales ſunt ſimiles vulturi q̄ a re
motis odorat fetorẽ cadauerũ ⁊ il=
luc currit. Et q̄ ſunt iſta cadauera
niſi auꝝ ⁊ argẽtũ q̄ ꝑ vnũ ſcḋz Bern.
ẽ lutũ rubeũ aliḋ lutũ albũ. citiꝰ aũt
currit auarꝰ ad nũdias q̄ ad miſſas
citiꝰ ad mercatiões ꝙ̃ ad ꝑdicatiões

Jn ore autē auri dulcior ē noiatio
auri q̄ȝ noiatio v̄bi dei. Nō erat ta=
lis ꝓpheta q̄ dicebat q̄ȝ dulcia fau=
cib⁹ meis eloq̄a tua. ⁊c. Man⁹ et au=
ri libēti⁹ tāgunt auꝝ ⁊ argētū q̄ȝ ſan
ctū euāgeliū. Et tñ diuitie ſpine ſūt:
et magis delectātur i tāgēdo illas
ſpinas q̄ȝ lilia vel roſas. iob. xxx. Eſ
ſe ſub ſentib⁹ delitias ꝯputabāt. Ex
cuſatio t̄tiā ptinet ad luxurioſos q̄
dixit. Uxorē duxi et iō nō poſſum ve
nire. Si vxor hic accipi ꝓprie falſū
dixit. Si aūt accipitur ꝓ carnali vo
luptate: veꝝ dixit Greg. Nōnulli in
ꝯiungio nō fecunditatē ꝓlis ſed de
ſideria expetūt voluptatis. Et idcir
co p rē iuſtā figurari pōt nō imeri=
to res iniuſta. Hō igr̄ voluptuoſ⁹ ad
celeſtē cenā venire nō pōt non dȝ nō
eſt dign⁹. Non pōt: qr eſt ꝯpedibus
alligatus. Eccl'. vii. inueni amario=
rē morte mulierē q̄ laque⁹ venato=
rū ē. ⁊c. nō dȝ: qr ē fetid⁹ Johel'. i. cō
putruerūt iumenta in ſtercore ſuo.
Non eſt dign⁹: qr eſt ſordida veſte i
dutus Jude. i. Odiētes eā q̄ carna
lis eſt maculatā tunicā. Si eñ indi
gnus fuit ſtaret in nuptiis qui nō ha
buit veſtem nuptialē vt d̄r Mat. xxii
Multo forti⁹ qui habuit veſtē vitupe
rabilē. Deinde ponit̄ ſcd̄a differen
tia vocatoꝝ illoꝝ. ſ. qui vocantur ⁊
veniunt. Vñ d̄r. Paupes ac debiles
cecos et claudos introduc huc. Et
pñt intelligi litteralit̄: qr ſcd̄m Gre
go. Jnfirmi quiq ⁊ in hoc mūdo de
ſpecti: plerumq tanto celeri⁹ vocē
dei audiūt: quāto in hoc mūdo non
hñt vñ delectent̄. Uel pñt intelligi
ſpūaliter vt d̄t gloſa. Sicut pctōres
fuerāt qui venire noluerūt ita ⁊ pctō
res ſunt iſti qui veniūt ſed ſupbi re
ſpuuntur ⁊ hūiles eligunt̄ hoꝝ autē
quattuor ſunt gñā. Quidā autē pec
cāt ptorporē ⁊ negligentiā. Jſti ſūt
paupes quaſi parꝝ operantes. Alii p
fragilitatē hūanā. Jſti ſunt debiles
ſicut fuit Petrus qui timore mortiſ
xp̄m negauit. Alij p ignorantiam.
Jſti ſunt ceci talis fuit paulus q̄ di=
cit. i. Thimo. i. Jgnorās feci icredu
litate. Alii p certā maliciā. iſti ſunt
claudi q̄ vnū pedē volūt habere i ce
lo ⁊ alterū in t̄ra. Oēs iſti aliquādo
reatū ſuū cognoſcunt ⁊ ad deū veni
unt. Deide ponit̄ tertia differentia
vocatoꝝ illoꝝ ſcȝ q̄ ꝯpellunt̄: cū d̄r.
Exi. in vias ⁊ ſepes ⁊ cōpelle itrare
iſti ſūt p lōgā ꝯſuetudinē in pecca=
tis indurant̄ q̄ dicunt̄ morari i viis
qr demonibus ſunt peruii. iob. xx.
Uadent ⁊ venient ſup eū horribiles
Et dicunt̄ morari in ſepib⁹: qr ſpias
pctōres colligūt in q̄bus ꝯburunt̄: ⁊
in q̄bus ſerpētes iſernales morant̄
Tales vix aut nūq̄ȝ cōuertunt̄ niſi
cōpellant̄. iſtā aūt cōpulſionem fa=
cit aduerſitas Gre. Mala que nos
hic p̄mant ad deū nos ire cōpellūt.
Aug. Felix neceſſitas q̄ ad melio=
ra nos cōpellit. idē. Si foris inenia
tur neceſſitas naſcet̄ int⁹ voluntas
Seneca. infirmitati mee gr̄as ago
q̄ cogit me nō poſſe q̄ nō deb co vel=
le. ¶ Sermo ſecundus.

Vxorem du=
xi ⁊ iō nō poſſūt veni=
re. Nō dixit iſte. v̄gi=
nitatē voui: aut ꝯtinē
tiā ꝓmiſi: ⁊ iō nō poſſū
vēire: ſed dixit vxorē duxi ⁊c. certū
ē aūt q̄ q̄ vxorē ducūt ad celeſtē ce=
nā vēire pñt ſȝ iō dicūt nō poſſe: qr nō
ita libē: nec ita expedite pñt venire
ꝯiūges ſicut v̄giēs vl' ꝯtinētes ex eo
q̄ plura hñt iducētia ad malū. ⁊ plu
ra retrahētia a bono. i. Corint. vii.
Qui ſine vxore ē ſollicit⁹ ē q̄ ſūt dñi
quō placeat deo: q̄ aūt cū vxore ē ſo
licit⁹ ē q̄ ſūt mūdi quō placeat vxo=
ri ⁊ diuiſ⁹ ē ⁊c. nihilomin⁹ tñ vt di=
ctū ē vēire poſſunt ſi ordinē mr̄imo
nialē ſeruare voſūt. De⁹ eñ matri
moniū in padiſo iſtituit quādo di=
xit Gene. i. creſcite ⁊ mlt'iplicami=
ni. ⁊c. Si igr̄ grauit̄ peccat q̄ frāgit
ordinē quē iſtituit aug. vl' bñdict⁹

Multo grauiꝰ peccāt q̄ ordinē frāgūt
quē inſtituit ip̄e deꝰ. Et q: q̄libꝫ or=
do hꝫ rōnez ſuā iō i iſto ordie m̄rimo
niali data eſt regula⁊ viris per ſe:⁊
vxoribꝰ per ſe. Q: eñ ſunt diuerſaꝝ
ꝯditionuꝫ moꝝ⁊ volūtatū iō oportu
it q̄ cuilibꝫ daret̄ ſua regula ſpālis.
Regulā aūt virorum fecit ⁊ dictauit
paulꝰ apl̄s:⁊ hꝫ q̄ttuor capl̄a. Prim
eſt: q: viri⁊ vxores ſuas debēt īſtrue
re⁊ regere. Iſtud capl̄m pōit. Ephe.
v. dicēs. Mulieres viris ſubdite ſint
ſicut dn̄o q̄m vir caput eſt mulieris:
ſicut xp̄s caput eſt eccl̄ie. Ex q̄ igit̄
vir caput eſt mulieris dꝫ eā inſtrue
re⁊ regere: leges ei imponēdo ꝑut
viderit expedire. Quedā ſūt matro
ne ꝓbate. Iſtis non ſunt leges ipo=
nēde ſꝫ ſue libertati ſunt penitꝰ reli
quēde. Sꝫ q̄dā mulieres ſunt ꝓbate
⁊ honeſte⁊ forte ad reſiſtēdū vitijs.
Talium eñ vita viꝝ non ſollicitat
ſed delectat. Eccl̄. xxvi. Mulier for
tis oblectat virū ſuū. Quedā ſūt ſu
ſpecte. Iſte legibꝰ ſunt artāde⁊ ſub
manu viri arcēde. alias magnū pe
riculum eſt. Vñ d: de muliere ſuſpe
cta. Eccl̄i. xxv. Si nō ābulauerit ad
manū tuā ꝯfundet te in ꝯſpectu ini=
micoꝝ tuoꝝ: Quedā ſūt medie q̄ ad
huc non ſunt bñ ꝓbate. Iſte nec ni=
mis ſunt artande nec nimis relaxā
de ſed ſunt priꝰ ꝓbande. Si ei ami=
cus anteq̄ȝ hō de eo ꝯfidat eſt ꝓban=
dꝰ: multo fortius vxor. Eccl̄i. vi. Si
poſſides amicū in tētatiōe poſſide
eū:⁊ ne facile ei teip̄m credas. Se=
cūdū capl̄m eſt: q: vir dꝫ vxorē ſuā
diſcrete diligere. Iſtud capitulum
apl̄s ponit ibidē dicēs. viri diligite
eas amore diſcreto⁊ ordiato. Q̄d q̄=
dem fit q̄ñ ſeruat̄ qd̄ d:. i. Coꝝ. vij.
Qui hñt vxores tāq̄ȝ non hñtes ſint
Ille hꝫ vxorē⁊ nō hꝫ q̄ tp̄e debito ſcit
operi ꝯiugali itendere ⁊ tp̄e debito
abſtiere. De q̄ tp̄e d: Chryſoſt. ſup
Math. Abſtinete a mēſtruata abſti
nete a ꝓgnāte q̄ñ ēt dies feſtus eſt ⁊
dies ieiuniꝗ. Ex his h̄r q̄ q̄ttuor tp̄i
bꝰ eſt abſtinēdum. ſ. tp̄e menſtrui q:
ſicut d:. Hiero. tunc ꝯcipiunt̄ pueri
mēbri dānati. ſ. claudi. ceci. leproſi
elephātici tunc cunctis patebūt. ab
ſtinēdum eſt etiā tp̄e ꝓgnatiōis. qd̄
etiā beſtie obſeruāt. Dr̄ eñ i lib. de
naṫa aialium q̄ elephas feminā ſu=
am pregnātem nō tāgit. Abſtinēdū
eſt etiā tp̄e feſtoꝝ ieiunioꝝ. Augu.
Tp̄e ꝓceſſiōis⁊ ieiunioꝝ nō lꝫ ꝯiu=
gibꝰ ꝯuenire. q: tunc a licitis abſti=
nēdū eſt vt faciliꝰ īpetret̄: qd̄ poſtu=
lat̄. Tertiū capl̄m eſt q̄ viri debent
vxoribꝰ i neceſſarijs ꝓuidere. Iſtud
capitulū ponit ibidē dicēs. Qui ſuā
vxorem diligit ſemetip̄m diligit. ne
mo ei carnē ſuā vnq̄ȝ odio habuit ſꝫ
nutrit. Gloſa. Ciboꝝ potu. Et fouet
Gloſa veſtimētꝫ. Non tñ debent vi=
ri ꝑmittere q̄ vxores ſue nimis va=
ne ſe ornent. Talis eñ ornatꝰ repre
hēſibilis eſt quadruplici rōne. Una
ſumit̄ ex ꝑte ipſiꝰ mulieris quātum
ad aiam q: xp̄m i aīa ſua iduere nō
pōt. Vñ ſuꝑ illud. i. Pet. iij. Quar uꝫ
ſit capillatura. Dicit Gloſa. Sicut
Cyprianꝰ ait. Serico⁊ purpura idu
te xp̄m induere non poſſunt argēto
monilibꝰ⁊ margaritis exornate ex
ornamenta cordis⁊ pectoris perdi=
derūt. quod de illis intelligendum
eſt q̄ ſe ornāt ad aias capiēdas. Se
cūda ſumit̄ ex ꝑte eiuſdeꝫ q̄ntum ad
corpus qd̄ ē cinis⁊ puluis. Stultus
aūt eſſet ille q̄ cinerē⁊ puluerem vel
let i ſacco ſerico cuſtodire. Chryſo.
ſuꝑ illō Lu. xvi. Induebat̄ purpura
⁊ byſſo d: puluerē⁊ cinereꝫ purpura
⁊ byſſo tegebat. Tertia rō ſumit̄ ex
ꝑte xp̄i: q: xp̄s tales non cognoſcit:
Cū eñ ꝑ diuerſos colores faciē ſuā
trāſmutēt xp̄us nō cognoſcit qd̄ ibi
nō creauit Hiero. Qua fiducia eri=
gis ad celos vultꝰ quos ꝯditor nō co
gnoſcit. Quarta ſumit̄ ex ꝑte. ꝓximi
quē mulier cito decipit⁊ ad ꝯcupi=
ſcētiaꝫ trahit. Chryſ. ſuꝑ Math. Si
ſe mulier decorauerit vt ocl̄os homi
num ad ſe traxerit ⁊ vocauerit ⁊ ſi

plagā nō intulerit: extremā tñ vidi-
ctam dabit venenū ei obtulit: ⁊ ſi nul
lꝰ qui bibat inuentꝰ ſit. Quartū capi
tulū eſt: q꞉ nō dñt vxoribꝰ ſuis nimis
rigidi ⁊ duri eſſe. iſtud ponit. Coll.
iij. Uiri diligite vxores vr̃as: ⁊ noli-
te amari eē ad illas. Talis ei ama-
ritudo eſt cā diſcordie int illos q̄ mlt
tū deo diſplicet: ſicut ⁊ ꝯcordia mltū
placet. Eccl. xxv. In tribꝰ bñplacitū
eſt ſpūi meo. Et ſeqt. Uir ⁊ mlr ierbe
ne ſibi ꝯſentiētes: ꝙ eñ nō bñ cōue-
niant culpa aliqñ eſt ex pte viri: ali-
qñ ex pte vxoris: aliqñ ex pte vtriuſ
ꝙ. Et ſup hoc poteſt poni tale exem
plū. Si quis eñ ferrū ferro vult iū-
gere opꝫ ꝙ vtrūꝙ per ignis exuſtio
nem molleſcat. Si eñ vtrūꝙ fuerit
durū vel alterum iſtoꝝ non poterūt
cōiūgi. Quādo igit vir eſt nimis ſe
uerꝰ ⁊ vxor nimis aſpera: tūc ambo
ſunt duri ⁊ ideo non poterunt pacifi
cari. Quando vir eſt benignꝰ ⁊ vxor
ſupba: vel ecōuerſo vxor māſueta et
vir ſeuerꝰ nō poterūt bñ conuenire.
Opꝫ ergo vterꝙ molleſcat. ſ. ꝙ vir
hēat bēignitatē ⁊ vxor māſuetudinē
⁊ tūc fiet qđ dr ſcriptura: ꝙ multum
placēt deo vir ⁊ mulier ſibi bñ ꝯſen-
tiētes. Scđa regula eſt iparū mulie
rū q̄ tradit. Thob. x. Dimiſert filiā
ire monētes eā honorare ſoceros
diligere maritū. regere familiā. gu
bernare domū ⁊ ſeipam irrephēſibi
lē exhibere. Et hꝫ iſta regula quiꝙ
capitula ⁊ ideo ē maior ꝙ̄ regula vi-
roꝝ q̄ hꝫ tm̄ ꝗtuor. Q꞉ eniꝫ mulier
magis deficit ī diſcretiōe: iō maiori
indiget eruditiōe. Primū capitulū
eſt: q꞉ dꝫ ſoceros honorare. Juſtū ē
eñ vt tāꝙ prēm ⁊ mrēm ſoceros ho
noret cū ipſi eā ſibi in filiā aſſociēt.
Unde ⁊ ſocer a ſociādo nomē acce-
pit. Sꝫ ſepe ꝯriū fit. vñ Hiero. cōtra
Jouinianū. In quadā regiōe ꝯſue-
tudo eſt vt nurꝰ altera die poſtꝙ̄ tra
ducta eſt a ſocru ollā mutuo petat
cui illa ſtatim negat: vt ꝓbet il-
lud Terētij veꝝ eſſe. oēs ſocrꝰ oderẽt
nurꝰ. Scđm capīm eſt ꝙ dꝫ virū dili
gere: et hoc amore caſto ⁊ ſingulari
De quo amore dr Chryſoſto. ſuper
Math. Ecce vir habeat vxorē quō
cognoſcit plena vxoꝝ dilectio vxor
neminem dꝫ putare ſapientiorē ꝙ̄
virum ſuū ⁊ ſi alter ſit ſapientior ta
men illa ſapientiorē intelligere nō
dꝫ vxor neminē fortiorē dꝫ putare ꝙ̄
virum ſuū ⁊ ſi alter ſit fortior tamē
illa intelligere nō dꝫ alteꝝ fortiorē
Uxor neminem dꝫ putare formoſio
rē ꝙ̄ viꝝ ſuū: et ſit alt ſi formoſior ta
men non dꝫ ſibi apparere. Perfectū
eñ odiū ⁊ pfectꝰ amor veꝝ reꝝ iudi
ciū nō cognoſcit vt puta ſi pfecte o-
dias aliquē ꝗliacūꝙ fuerit apud il
lū oīa tibi diſplicent ſiue que dt ſiue
q̄ agit. et ſi vere bona ſunt: tamē ti-
bi diſplicent ⁊ mala vident. Sic ⁊ ſi
pfecte aliquē amas ꝗcūꝙ ſūt apud
eū placēt tibi. ſiue q̄ loquit ſiue que
agit ⁊ ſi vere mala ſunt: tñ tibi bona
vident. ¶ Tertiū capitulū eſt q꞉ dꝫ
familiā ſuā regere. Sicut eniꝫ dr. j.
Thimo. ij. Qui ſuoꝝ ⁊ maxime dōe-
ſticoꝝ curam non hꝫ fidē negauit. Glo
ſa. Opibꝰ et ſi non ꝟbis: q꞉ primum
non diligit. Et eſt infideli deterior.
Glo. q꞉ hic veritatē nōdū cognouit
vel ꝓmiſit. Sꝫ de mltis mulieribus
pōt dici illud Treno. iiij. Filia ppli
mei crudelis quaſi ſtrutio ī deſerto
Strutio oua ſua ſra coopit ⁊ abiens
ea derelinqt q̄ ſepe a beſtijs ꝯculcāt.
Sic ſunt mlte q̄ ꝑmittunt filios ſu
os ſrenis affectibꝰ inuolui ⁊ a demo
nibꝰ cōculcari: ⁊ ipſi non curat. In
hoc tñ ſunt ſtrutionibꝰ crudeliores
q꞉ illi ſup oua ꝯculcata faciunt ma-
gnum plāctū. Iſte aūt ſuper filios a
demonibꝰ cōculcatos non plangunt
De hoc filij in iudicio conquerent.
Eccl. xli. De prē impio conquerun
tur filij: q꞉ ꝓpter illum ſunt ī oppro
brium. ¶ Quartū capitulū eſt: q꞉ dꝫ
domum ſuā gubernare ⁊ iō opꝫ ipā ꝫ
tria habere. ſ. ſapientiā vt omīa ſa-
pient diſponat. Prouerbio. xiiij. Sa

piens mulier edificat domū ſuā. In ſipiens quoqꝫ extructā manibꝫ de-ſtruit. Diligētiā vt ſollicite cūcta ꝓ moueat. ꝓuer. xij. Mulier diligens corona ē viro ſuo. ꝛc. Et ꝓuidētiā: vt ſuo tpe neceſſaria cūctꝭ ꝓuideat. Propꝫ iſta tria dr. prouerb. vlt. De muliere forti. Opata eſt cōſilio manuū ſuaꝝ: ecce ꝗꝫ ſapiēs. et de nocte ſurrexit ecce ꝗꝫ ſollicita. Et dedit ꝑdā domeſticis ſuis: ecce ꝗꝫ ꝓuidat.

Quītū capl'm eſt qꝛ dꝫ ſe irrephēſibilē exhibere vt. ſ. nullā maculā habeat nec in vita nec in fama nec in ꝯſciētia. Et iſtas maculas ſuas i triplici ſpeculo dꝫ videre. Primū ſpeculum ē ſacra ſcptura ſiue dei precepta. Greg. Specula ſunt dei ꝓcepta i qbꝰ aīe ſcte ſp aſpiciunt: vt ſi que i eis ſunt feditates deꝓhēdāt. Scdm ſpeculum ē vita xpi ad cuiꝰ pñiam hūilitatē: et pietatē ſe dꝫ ſpeculari. Bern. ſup can. Utrūqꝫ mihi es dñe: et ſpeculū patiēdi ꝛ ꝓciū redimenti Tertiū ſpeculū ē exēplū ācillaꝝ xpi Si em̄ mulier dicat ſe non poſſe imitari vitā ſctōꝝ viroꝝ: ſaltē imitet vitā ſuaꝝ ſoroꝝ. ſ. magdalene. Agnetis. Cecilie ꝛ ceteꝝ. Oēs aūt maculas q̄s mulieres deꝓhēderit ad iſta ſpecula lauare dñt i ꝯfeſſiōe xa. In huiꝰ ſignationē in lauatoria templi erāt ſpecula: vt dr. Exod. xxxviij. Ber. Ama ꝯfeſſionē ſi affectas decorē. Cōfeſſiōi ei iungit decor. ꝑ. Cōfeſſio ꝛ pulchritudo i ꝯſpectu eiꝰ. Sꝫ multe ſunt que libētiꝰ viderent facies carnis ſue in ſpeculo vanitatꝭ: ꝗꝫ facies mētis ſue i ſupradictꝭ ſpeculis hiero. Mulier ad ſpeculum pigitur et in contumeliā artificis conatur pulchrior eſſe ꝗꝫ nata eſt.

¶ Serm̄. iij.

Dico autē vobis ꝙ nēo illoꝝ viroꝝ qui vocati ſunt guſtabūt cenā meā: Ex eo ꝙ dr dñs. Nēo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati ſūt guſtabunt cenā meā: dat itelligere ꝙ guſtabūt aliā cenā q̄ nō ſua. iō notādū ē ꝙ ē quadruplex cena. ſ. corpalis ſpūalis internalis ꝛ celeſtis. In cena corpali dñt refici paupes. Lu. xiiij. Cū facis cenā vel prādiū voca paupes ac debiles: cecos ꝛ claudos

¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ antiqui cōedebāt tm̄ ſemel in die: ꝛ i loco cōi ꝛ cōit Et qꝛ tm̄ ſemel i die cōedebāt: ideo cenā appellabāt: qꝛ poſt cenā nulla comeſtio reſtat. Qꝛ etiā cōedebant in loco cōi ꝛ cōit: ideo cena ſic dicebatur a cenon qđ eſt cōe. Ex primo igitur oñdebant ſuam fragilitatē. Tante em̄ erāt abſtinētie ꝙ contenti erāt vna cōeſtiōe i die. Ex ſcđo oñdebāt ſuā honeſtatē. iō em̄ loco cōi et eidē cōedebāt ne occaſiōe ſecreti loci laſciui fierent vel v̾ba detractoria reſonarent. Ex tio oñdebāt ſuā liberalitatē: qꝛ non ſingulariter ſed cōiter cōedere volebant ꝛ ideo pegrinos ꝛ hoſpites ad ſua cōuiuia aduocabant. Exemplo igr antiquoꝝ et nos iſta tria in nr̄is cōuiuijs habeamꝰ. ¶ Primo tēperātiā ꝛ fragilitatē. Eccl. xxxi. Utere quaſi hō frugi his q̄ tibi apponunt. Eiuſdē. xxxvij. in multꝭ eſcis erit infirmitas. Et infra. Propꝫ crapulā multi perierunt: qui autē abſtinens ē adiciet vitā. Uñ refert Augu. tria documēta ſe a btō Ambroſio didiciſſe. Unū eſt ne officiū militādi aliq̄bus ſuadeat: ne forte ipſi calūnias ꝛ expoliationes exerceant. Secūdū ne vxorē petat alicui petat ne forte ipſi cōiuges male int̾ ſe cōueniāt ꝛ tibi maledicāt. Tertiū ne ad cōuiuiū iuitatꝰ accedat ne forte ibi tēperātie modū pdat. ¶ Scđo debemus hr̄e honeſtatē: ne. ſ. in nr̄is cōuiuijs fiāt laſciua ſolata. Eſa. v. Cythara ꝛ lyra ꝛ tympanū in cōuiuijs vr̄is ꝛc. Et ne ibi dicant verba detractoria. Prouerbi. xxiij. Noli eſſe i cōuiuijs potatoꝝ nec i cōmeſſatiōibꝰ eorum qui carnes ad veſcēdū cōferūt. Jlli

carnes adveſcēdum cōferunt ſcd'm
gloſam q in locutiōe viciſſim proxi-
moꝝ vicia dicunt. Ideo Aug. cōtra
peſtem detractionis hos vſus i mē
ſa ſua habebat inſcriptos. Quiſq̄s
amat dictis abſentum rodere vitā.
hāc mēſam indignā nouerit eē ſibi
¶ Tertio debemus hr̄e pietatē vt
peregrinos et pauperes in noſtris
ꝯuiuijs habeamus. Job. xxxi. Si co
medi bucellā meā ſolꝰ ⁊ nō comedit
pupillus ex ea. Econtra dr̄ auarus.
Eccl'. xi. Inueni requiē mihi ⁊ nūc
mādúcabo de bonis meis ſolꝰ. ⁊ ne
ſcit q̄ tp̄s p̄terea t et relinquat om-
nia alijs et ip̄e moriatᷣ. ¶ Scd'a ē ce
na ſpūalis quam deus facit cū aīa.
Apoc. i. Ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo.
ſi quis apuerit michi ianuā itrabo
ad illū et cenabo cū illo et ille me
cum hoc ē ponemus ad ſymbolum.
Pctōr em̄ penitēs dꝫ in iſta cena po
nere tria fercula. ſ. cōtritionem cō-
feſſionē. et ſatiſſactionē. Deꝰ autē
tria alia ponit. ſ. miam grāꝫ et glo-
riā. De iſta cena dr̄. ioh. xij. Fecerūt
ei cenā ibi. ſ. Chryſo. ſ. martha ⁊ ma
ria. Lazarus v̄o erat vnꝰ ex diſcūbē-
tibꝰ ꝑ marthā ſignificantur actiui ꝑ
Mariā ꝯtēplatiui. ꝑ Lazarū de no-
uo a pctō reſuſcitati. Cenat igr̄ xp̄s
cum actiuis qͥ delectatᷣ in eoꝝ opa
tiōe. Cenat cum ꝯtēplatiuis qͥ dele
ctatᷣ in eoꝝ deuotatione. Cenat cū
penitētibus et de nouo cōuerſis qͥ
delectatᷣ in eoꝝ ꝯuerſiōe. p̄. Myrrha
et gutta et caſia a veſtimentis tuis
a domibus eburneis. ex quibꝰ dele-
ctauerūt te filie regū i honore tuo.
Per myrrhā q̄ amara eſt intelligitᷣ
contritio. Per guttā q̄ ſcd'm gloſam
expellit timorē: intelligitur humi-
litas. Per caſiā q̄ ſcd'm glo. nutritur
in aquis. intelligitᷣ fides q̄ datur in
baptiſmo. Filie igitᷣ Regum. ſ. aie
ſctōꝝ q̄ ſe bene regūt. q̄ ſunt domus
eburnee. i. pure et caſte: et quaꝝ ve
ſtimēta. i. opa aromatibꝰ v̄tutū ſunt
plena xp̄m in iſtū delectāt. Delecta
tur em̄ in contritione penitentiū in
hūilitate ꝯtēplatioꝝ ⁊ i fide forma
ta actiuoꝝ. Sicut ei ꝯtritio neceſſa
ria eſt de nouo ꝯuerſis: et fides for-
mata neceſſaria ē actiis ſic hūilitas
neceſſaria ē ꝯtēplatiuis. Nēo ei pōt
aſcēdere ad deū niſi habeat hūilita
tis gradū. aug. Tutā ſecurāq; viā ſi
bi mollitᷣ hūilitas leuās cor ad deū
nō ꝯ deum. Tertia cena eſt iferna-
lis. de q̄ dr̄ Apoc. xix. Venite ꝯgre-
gamini ad cenā magnā dei vt mādu
cet carnes regū. ⁊c. In iſta cena da
bitᷣ duplex panis. Unꝰ duriſſimꝰ q̄ nū
q̄ poſit digeri. ſ. mors eťna. p̄. mors
depaſcet eos. Prouer. xx. Suauis ē
hoi panis mēdacij. Et poſt ſeqᷣtᷣ. Im
plebitur os eiꝰ calculo Sicut enim
calculus nō pōt maſticari nec dige
ri. ſic mors eos depaſcet: ⁊ tñ nūq̄
poſit finiri. Aliꝰ panis erit amariſ
ſimꝰ. ſ. ꝯſcīa amara. Job. xx. Panis
eoꝝ v̄tetᷣ in fel aſpidum intrinſecus
Greg. Nicenꝰ. Mala ꝯſciētia ſequitᷣ
ſe. immo nō recedit a ſe vix pōt forꝫ
aliqd' eſſe remedium qñ intꝰ ē vulnꝰ
incluſum. Scd'o i cena iſta dabitur
duplex vinum. ſ. rubeū. qd' ē fel dra-
conū. et albū qd' eſt venenū aſpiduꝫ
et ſerpētū. Deut. xxxij. Fel draconū
vinum eoꝝ. et venenum aſpidum in-
ſana. Tertio in iſta cena apponentᷣ
carnes lixe ⁊ aſſe. Sicut ei dr̄. Apoc.
xvi. Cōmāducauerūt linguas ſuas p̄
dolore. Dānati q̄dē trāſibūt ab aq̄s
niuiū ad calorē nimium vt dr̄ Job.
xxiiij. Qñ igitᷣ erūt in aq̄s niuiū tūc
p̄ nimio dolore mādúcabunt liguas
ſuas ꝯgelatas ⁊ ſic quodāmō come-
dēt carnes lixas. Qñ v̄o erūt i igne
tunc pre nimio dolore mādúcabunt
linguas ſuas aduſtas ⁊ ſic quodam
mō comedēt carnes aſſas. Quātum
cūq; aūt et quotiēſcūq; ligua cōeda
tur ſubito reītegrabitᷣ vt iteꝝ cōeda
tur. Et qm̄ in magnis ꝯuiuijs ꝯſue
uerūt ſonare diuerſa muſicoꝝ gñā
id'o i illa cena reſonabūt tria gñā mu
ſicoꝝ. p̄mū ē ſtridor dētiū. mat. viij.

Ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ dentiū. Se-
cūdū eſt vlulat⁹ demonū. Eſaye. xvi.
Ululabit moab ad moab vniuerſus
vlulabit. moab inṫpretat̄ ex pr̄e. ꝛ ſi
gnificat illū de quo dr̄. Joh. viii. Ex
pr̄e diabolo eſtis moab igr̄ vlulabit
q: demon eſt maioꝛes vlulabunt ad
moab. Sic ꝛ vniuerſ⁹ vlulabit: q: ce-
teri demōes eis rn̄debūt ꝛ ad eos ſi
milit̄ vlulabūt. Tertiū ē plāct⁹ cōit
oīʒ zach. xii. Plāget t̄ra. ſ. ifernalis
familie ꝛ familie ſeoꝛſum. Nā ſeoꝛ-
ſuʒ plāget familia ſupboꝝ ſeoꝛſum
familia luxurioſoꝝ. ſeoꝛſum fami-
lia auaroꝝ. Quarta cena eſt cele-
ſtis. de q̄ dr̄ Apoc. xix. Bti q̄ ad ce-
nā nuptiaꝝ agni vocati ſunt. Circa
iſtā aūt cenā duo ſunt vidēda. Primo
q̄s eā p̄parauit. Scd̄o ꝓpt̄ q̄d eaʒ p̄pa
uit. Circa p̄mū notādū q̄ cenā iſtaʒ
prepauit tota trinitas. ita q̄ pr̄ ſua
fercula ibi poſuit. et fili⁹ ſua et ſpūſ
ſctūs ſua. Pr̄ ei poſuit ibi tria fercu
la. Primo ſue faciei clarā viſionē. ſ. io
hā. iii. Scim⁹ q̄m cuʒ appuerit ſiles
ei erim⁹: q: videbim⁹ eū ſicuti ē. Se
cūdo oīʒ bonoꝝ plenā poſſeſſionem
Tūc ei erit de⁹ oīa in omib⁹ vt dr̄. j.
Coꝝ. xv. Sap. vii. Uenerūt mihi oīa
bona parit̄ cū illa. Tertio oīm volū
tatū et deſiderioꝝ plenā ꝯpletionē
et quietationē. Joh. xiiii. Dn̄e oſtē
de nobis pr̄em et ſufficit nob̄. Pro
pt̄ iſta tria dr̄. j. Coꝝ. ii. Q̄d ocul⁹ nō
vidit nec auris audiuit. ꝛc. Oculus
em̄ nō ſufficit videre tātaʒ viſionis
claritatē. Nec auris audire tātam
bonoꝝ oīm vbertatē. Nec coꝛ cogi-
tare tantam volūtatū. ipletionem ꝛ
trāq̄llitatē. Fili⁹ aūt i illa cena pōit
tria fercula. Primo panē vite. de quo
dr̄ Joh. vi. Ego ſum panis vite. Se-
cūdo ſatietatē i ſua hūanitate. Uñ
dr̄ io. vi. Qui vēiet ad me nō eſuriet
t̄tio ſatietatē i ſua dītate ioh. x. In
grediet̄. ſ. ad ꝯſiderādā diuitatē ꝛ e-
grediet̄ ad ꝯſiderādā hūanitatē ꝛ pa
ſcua inueniet. Spūſſctūs i cena tria
fercula pōit. Primo ignē q̄ fercula de

coquēt eſa. xxxi. dixit dn̄s cui⁹ ignis
i ſyon ꝛ camin⁹ i hieruſalē. Scd̄o vi
nū quo ſcti iebꝛiabunt̄. p̄. Inebꝛia-
bunt̄ ab vbertate dom⁹ tue. Tertio
fruct⁹ q̄b⁹ delectent̄. Gal. v. Fruct⁹
aūt ſp̄s charitas gaudium pax ꝛc.
Quāuis aūt tā delicioſa cibaria in
iſta cēa dent̄ aliq̄ tn̄ vēire ꝯtēſperūt
ex eo ꝓ int̄ ne dulcedinis expientiā
nō habuerūt. Greg. i omel̄. coꝛpales
delitie cū nō habent̄ graue i ſe deſi
deriū accēdūt. cū aūt habite edunt
comedētē ꝓtin⁹ i faſtidiū p ſatieta
tē vtunt. At ecōtra ſpūales delitie
cū nō hn̄tur i faſtidio ſūt cū vero e-
dunt̄ i deſiderio ſūt. Augēt ei ſpūa
les delitie deſideriū dū mētē ſatiāt
q: quāto magis ſapoꝛ earum ꝑcipi
tur eo āpli⁹ cognoſcit̄ eo q̄ auidius
amet̄ ꝛ ꝓpterea non habite amari
nō poſſūt: q: earū ſapoꝛ ignoꝛatur.
Quis ei amare valeat q̄d ignoꝛat.
circa ſcd̄m. ſ. ꝓpter q̄d de⁹ iſtā cenā
p̄parauit ꝛ tā multos vocauit. Sci
endū q̄ ꝓpter hoc fecit: vt. ſ. celeſtis
ciuitas ſuis ciuib⁹ ipleret̄: vñ dixit.
cōpelle intrare: vt impleat̄ domus
mea. Glo. Nūero p̄deſtinatoꝛum fi
deliū qui numer⁹ iexpletus non re
manebit. Añ aſcenſionē quidē xp̄i
in celū dom⁹ dei quātū ad homines
omnino erat vacua: q: null⁹ adhuc
ibi fuerat. Nūc aūt ē ſemiplēa. Tū
q: nūer⁹ ſanctoꝝ adhuc nō eſt im-
pletus. Tū q: aīe ſctōꝝ adhuc non
habēt ſuā beatitudinē ꝯpletā ex eo
q̄ earū coꝛpa adhuc nō ſūt gloꝛifi-
cata. Poſt iudicium aūt totalit̄ do-
m⁹ dei erit plena: q: ꝛ numer⁹ ele-
ctoꝝ erit ipler⁹: ꝛ q̄libet ſctūs i coꝛ-
poꝛe ꝛ aīa erit gl̄ificat⁹. Uñ dr̄ð xp̄o
Prou. vii. In die plene lūe reuerſu
rus ē in domū ſuā. Sicut em̄ lūa ali
quādo ē vacua: aliquādo plena ali
quādo ſemiplēa. Sic dom⁹ dei āte
xp̄i aſcēſionē de aīab⁹ ſctoꝝum oīno
erat vacua. p⁹ aſcēſiōe ꝛ vo fuit ſemi
plēa: ſʒ q̄n p⁹ iudiciū xp̄s i domū ſuā
celeſtē reuertet̄. tūc totalit̄ erit plēs

Dñica .iij. Sermo primus.

ERãt appro
pinquãtes ad Jeſum
publicani ⁊ pctõres vt
audirẽt illũ: ⁊ murmu
rabãt iudei ⁊ ſcribe dicentes q: hic
pctõres recipit ⁊ mãducat cũ illis.
Luc. xv. Sicut dicit Aug. ſup ioħã.
Quidã ſunt infirmi ſed ſanabiles q̃
dã infirmi: ſed iſanabiles q̃dã aũt
pfecte ſani. Jſta triplex dr̃a tangit
in hoc euãgelio. Nã ifirmi ſanabi-
les erãt publicani ⁊ pctõres. Infir-
mi iſanabiles erãt ſcribe ⁊ phariſei
perfecte aũt ſani ſũt iuſti q̃ nõ indi
gẽt pnĩa. Jn medio aũt horum erãt
medie⁹ cõſtitut⁹. Primo igit̃ ponũt
ifirmi ſanabiles ſcʒ publicani ⁊ pctõ
res de q̃b⁹ duo dĩr: ſcʒ q̃ ad xp̃m ap
propinquabant: ⁊ q̃ ei⁹ v̄ba audire
affectabãt. Jn hoc aũt q̃ dr̃ appro-
pinquabãt oñdit̃ q̃ pri⁹ lõge erant.
ps. Lõge a pctõrib⁹ ſalus. Appropi
quãti aũt deo p penitẽtiã de⁹ appro
pinquat p grãm Jaco. iiij. Appro-
pinquate deo ⁊ appropinquabit vo
bis: iſta aũt elongatio ⁊ appropin-
quatio nõ fit lõco: ſed ſimilitudine
vł diſſimilitudie Aug. Sup. p. Deo
q̃ vbiq; eſt neq; p loca appropinqua
m⁹ neq; ab illo p loca romouemur
appropinquare illi ẽ ſimile illi fieri
Recedẽ ab illo diſſimilẽ fieri ⁊ ſub-
dit Aug. Nõne cũ vides duas res p
pe ſibi ſimiles dicis appropinquat
hec illi. Qñ aũt diſſimiles q̃uis vna
manu teneãt. Dicis longe ẽ hec ab
illa. Si q̃vis appropinquare ſimilis
ei eſto: ſi nõ vis eẽ ſimilis elõgabe-
ris. hec Aug. Bõi igr̃ ⁊ ſũt xp̃o ppin
q̃: ⁊ a xp̃o lõginq̃. Propinq̃ q̃tũ ad ſi
militudinẽ vite. Jp̃e ei ẽ miſericors
⁊ ip̃i miſericordes. Luce. vj. Eſtote
miſericordes ſicut et pr̃ vr̃ miſeri-
cors ẽ. Jp̃e pfect⁹ ẽ ⁊ ip̃i pfecti mat.
v. Eſtote pfecti ſicut et pr̃ vr̃ pfect⁹
eſt. Jp̃e ſctus eſt: ⁊ ip̃i ſcti. Leu. xix.
Sancti eſtote: q: ego ſctus ſũ. Sunt
aũt lõge a deo tm̃ vno mõ. ſ. q̃tũ ad
ſtatũ miſerie ſcd̃m quẽ ei diſſimiles
ſũt Xp̃s em̃ eſt in ſtatu felicitatis ⁊
ip̃i i ſtatu penalitatis. Olim q̃dem
xp̃s ſimilis eis fuit: q̃ñ i corpe hũit
mortalitatẽ: i aĩa paſſibilitatem: in
vtroq; multiplicẽ miſeriã ⁊ penali-
tatẽ. Sed poſt reſurrectionẽ corp⁹
ei⁹ idũit imortalitatẽ aĩa ipaſſibilita
tẽ: ⁊ vtrũq; oĩmodã felicitatẽ. Et iõ
ſcti viri mõ ſibi diſſimiles ſũt cũ ſint
mortales paſſibiles: ⁊ multas pena
litates habẽtes. Pctõres aũt a deo
lõge ſunt ⁊ diſſimiles duplici modo.
Primo q̃tũ ad ſtatũ miſerie: q: ſũt
mortales ⁊ corruptibiles ſicut bõi.
Scd̃o q̃tũ ad diſſimilitudinẽ vie: vñ
dr̃ Eſa. lv. Sicut exaltãt celi a terra
ſic exaltate ſunt vie mee av̄is vr̃is
cogitatiões mee a cogitationib⁹ ve
ſtris. Uie q̃b⁹ xp̃s ad nos venit fuert̃
hũilitas ⁊ pietas. Cogitatiões aũt
ei⁹ fuerũt pure imo ip̃a puritas. Su
perb⁹ igit̃ nõ aſſimilat̃ ei i ſua hũili
tate: nec auar⁹ in ſua pietate. nec lu
xurioſus i ſua puritate. Dãnati aũt
ſunt lõge a deo tripl'r. Primo q̃tum
ad ſtatũ miſerie. Lʒ em̃ habeãt cor
p⁹ imortale: a deo tñ erit paſſibile ⁊
tot miſeriis ſubiectũq; ſubſiſtere vix
valebit ps. Jn miſeriis nõ ſubſiſtẽt.
Scd̃o aũt diſſimilitudinẽ vite ⁊ q̃tũ
ad hoc nõ tm̃ erũt diſſimiles deo ſʒ
ẽt ſctis. Ualde em̃ diſſimile eſt eſſe
in ſacietate ⁊ eſurie i vlulatu ⁊ i cã-
tu: i gaudio ⁊ i dolore. Jſta notant̃.
Eſa. lxv. Ecce ſerui mei comedẽt ⁊
vos eſurietiſ. Tertio q: erũt extra
ambitũ diuine mie: ⁊ iõ dĩr pĩci in
tenebras exteriores vt hr̃. mat. viij.
Pctã em̃ ſũt tenebre: ſʒ put ſũt i pñti
ſũt tenebre interiores: q: adhuc ſũt
intra habitũ diuine mie. Prout aũt
ſũt i inferno ſũt tenebre exteriores
q: extra ambitũ diuine mie ɔputãt̃.
Scd̃o publicani ⁊ pcõres xp̃i v̄ba di
uina affectabãt. pctõres ſũt fedi te
nebroſi ⁊ frigidi. Uerba aũt dei ſcd̃z
Amb. ſup Bti imaculati: habẽt mõ

dare illuminare ⁊ accẽdere. Utile igit̃ eſt pctõꝛib⁹ ad v̾ba dei accedere q: ſi ſunt fedi mũdant̃ Jo. xv. Jam vos mũdi eſtis ꝓpter ſermonẽ quẽ locut⁹ ſum vobis. Si ſunt tenebroſi illuminant̃ ps. Lucerna pedib⁹ meis v̾bũ tuũ ⁊ lumẽ ſemitis meis. Si ſũt frigidi inflãmant̃ ps. Ignitũ eloquiũ tuũ vehemẽter. Origenes ſup Joſue. Scriptũ eſt q̃ appropinquãt michi approximãt igni ſi aũt aurũ vel argẽtũ fueris multo rutilãtioꝛ ꝑ ignẽ effulgebis. ſi aũt fueris fenũ vel ſtipula cõſumeris. Scđo ponũt̃ infirmi inſanabiles: ſcʒ ſcribe ⁊ phariſei q̃ ſcđʒ gloſam dupl̾r errabant: q: ⁊ ſe iuſtos putãt cũ eſſent ſupbi ⁊ illos reos cũ eſſent penitẽtes. Prim⁹ error eoꝝ erat: q: ſe iuſtos putabãt cũ eſſent ſupbi: ⁊ iđ nulla ꝯpaſſione ad pctõꝛes movebãt̃: ſʒ cõtra eos poti⁹ indignabant̃. In pctõꝛe ei penitẽte tria ꝯſiderant̃: ſcʒ v̾a pnĩa: culpa ꝑterita: ⁊ iuſtificatio aſſecuta. Scđʒ aũt Greg. nature debem⁹ cõpaſſionẽ ſiue dilectionẽ: culpe diſtrictionẽ. i. diſtrictã coꝛrectionẽ. Unđ ait. Opʒ vt ſollicite diſcernam⁹: q: diſtrictionẽ debem⁹ vitiis: ꝯpaſſionẽ nature. Si eñ ferẽd⁹ eſt pctõꝛ nutriend⁹ eſt prim⁹ Aug. Sic diligẽdi ſũt hoĩes vt eoꝝ nõ diligãt̃ erroꝛes. Juſtificatiõi aũt aſſecute debemus ꝯgratulationẽ: iuxta illud. Luc. xv. Epulari aũt ⁊ gaudere opoꝛtebat: q: fr̃ tuus moꝛt⁹ fuerat ⁊ reuixit ⁊c. Iſti aũt nec de natura curabãt vt diligerẽt vl' ꝯpaterent̃: nec de iuſtificatiõe aſſecuta: vt ꝯgratularẽt̃: ſed tm̃ de culpa ꝑterita vt indignarent̃. Greg. i omel. Uera iuſticia ꝯpaſſionẽ hʒ: falſa dedignationẽ: q̃uis ⁊ iuſti ſoleãt recte pctõꝛib⁹ indignari. Sʒ aliud eſt qđ agit̃ typo ſuperbie aliđ qđ zelo diſciplĩe. Scđs error iſtoꝝ erat: q: illos pctõꝛes reputabãt cũ eẽnt penitẽtes. Et iđ ꝯtra xp̃ʒ đ duob⁹ murmurabãt. Pꝛio de eo q: eos recipiebat. Scđo de eo q: cũ eis comedebat. Ex eo ei q: eos recipiebat credebãt ipʒ coinqnari. ſicut ⁊ phariſe⁹ ex acceſſu peccatricis magdalene xp̃ʒ inqnari credebat. Pe. Raue. Erras phariſee lutũ tãgit ſol: ſʒ lutũ nõ inficit ſolẽ. Medic⁹ tãgit vulnera: ſed ipſum putredo non coꝛrũpit: Re⁹ tãgit iuſtũ iudicẽ: ſed ipm̃ maculare nõ põt. Et vocat hic xp̃m ſolẽ medicũ ⁊ iudicẽ. Pctõꝛẽ aũt vocat lutũ: vulneratũ: ⁊ reũ. Chriſt⁹ igit̃ q̃ eſt ver⁹ ſol lutũ tãgebat cũ pctõꝛes recipiebat ſed tñ ipm̃ lutũ ſolẽ nõ inficiebat: ſed poti⁹ ſol lutũ i aurũ mutabat cũ pctõꝛes iuſtificabat. Xp̃us aũt q̃ eſt ver⁹ medic⁹ vulnera pctõꝝ curabat ⁊ fetoꝛẽ nõ ſẽtiebat ſed fetoꝛẽ fugabat cũ culpã remittebat. Xp̃s ẽt q̃ eſt iuſt⁹ iudex reos admittebat ⁊ ipos ꝑ iuſtã ſniam abſoluebat dicẽs. Gaudiũ eſt coꝛã angelis dei ſup vno pctõꝛe pniam agẽte. Secundo ꝯtra xp̃m murmurabãt q: cũ pctõꝛib⁹ comedebat. Hoc aũt xp̃s ex magna diſpẽſatiõe faciebat. Inter iudeos eñ q̃b⁹ erãt ſupſtitioſi q̃ diligebãt i aliis magna i vite auſteritatẽ. Alii erant terrenis aſſueti q̃ magis diligebãt quãdã vite ꝯmunitatẽ Alii erãt curioſi q̃ reqrebãt miraculoꝝ poteſtatẽ. Fecit igit̃ xp̃s ſcđm Joh. Chriſ. ſicut faciũt venatoꝛesq̃ ꝑ duas vias ꝯtrarias aliqđ aĩal inſequũtur vt i alterã incidat. Miſit eñ Jo. bapti. cũ vita auſtera vt ſic ꝯuerteret ſupſticioſos. Uẽit ipe cũ ꝯmũi vita mãducãs ⁊ bibẽs cũ pctõꝛibus vt ſic ꝯuerteret terrẽis aſſuetos. venit miraculoꝝ potentia vt ſic cõuerteret duros et curioſos. Sed conqueritur dicens Mat. xi. Uenit Johãnes nõ mãducãs nec bibẽs: ⁊ dicũt demoniũ hʒ ⁊c. Tertio erãt q̃dã ꝑfecte ſani ſcʒ iuſti q̃ non indigebãt pnĩa Greg. Sũt pleriq; iuſti i quoꝝ vita tm̃ eſt ſtudiũ: vt eis q̃libet pctõꝝ pnĩa ꝓponi nullaten⁹ poſſit. hinc q̃ colligẽdũ eſt q̃tũ deo gaudiũ faciat qñ humil̾r plãgit iuſt⁹ ſi ſic facit in

celo gaudiū qn̄ in ſe qd̄ male geſſe=
rat p̱ pniam dānat iniuſtus. Tales
igit̄ pnia indigēt ⁊ non indigēt. Eſt
em̄ pnia purgās ſicut fuit pnia ma=
dalene ē pnia ornās ſicut fuit pnia
Joh. bapti. Bern̄. Confeſſio pctōrū
purgat ⁊ iſtoꝝ ornat. Eſt pnia ꝯſer
uās q̄ iuſtū ꝯſeruat a caſu iuxta illō
Cor. ix. Caſtigo corp᷒ meū: ⁊ i ſerui
tutē redigo ⁊c. Perfecti igit̄ viri et
ſi nō indigēt pnia purgāte indigent
m̄ pnia ornāte ⁊ cōſeruāte. Quarto
in iſtoꝝ medio erat iudex ⁊ medic᷒
ꝯſtitut᷒ q̄ infirmos ſanabiles. i. pctō
res penitētes recipiēdos eē oñdit.
Et ſup hoc tres parabolos adduxit
Unā de oue p̄dita. Aliā de dragma
amiſſa. Tertiā ō filio ꝓdigo reuer
tēte q̄ poſt iſtas duas ponit̄ imedia
te. Tria em̄ ſūt q̄ hōiem ad miſeran
dū iducere ꝯſueuerūt: ſcʒ ſimplici=
tas ꝓpinq̄tas ⁊ neceſſitas. Iſta tria
ſimilr̄ deū ad miſerādū inducunt.
Pmo nr̄a ſimplicitas. Et hoc pti=
net pria parabola de oue errāte. hō
em̄ ē ſimplex reſpectu hoſtis tā aſtu
ti. i. diaboli: ⁊ iō cito decipit̄. vñ cla=
mat p̄s. Erraui ſicut ouis q̄ perijt re
q̄re ſeruū ⁊c. Scd̄o nr̄a ꝓpinquitas
quā nobiſcuʒ ꝯtraxit Heb. ij. Nuſq̄
angelos apprehendit ⁊c. Et ad hoc
pertinet ſcd̄a parabola de dragma
amiſſa i qua eſt ymago ceſaris vel
regis ⁊ ſupſcriptio nominis. Sic et
hō ē ad ymaginē dei format᷒ ⁊ hʒ ſu
perſcriptionē xp̄i: q̄ a xp̄o dr̄ xp̄ia=
nus: ⁊ iō xp̄us dʒ nr̄i miſereri. iuxta
illud Eph. v. Nemo carnē ſuā vnq̄
hodio habuit ⁊c. Tertio nr̄a neceſſi
tas ⁊ paupertas. Et ad hoc pertinet
tertia parabola ō filio ꝓdigo reuer
tente q̄ dixit. Quāti mercenarij i do
mo patris mei abūdāt panibus ego
aūt hic famē pereo. Qn̄ em̄ hō co=
gnoſcit ſuā miſeriā ⁊ infirmitatem
tūc de᷒ ſibi exhibet ſuā pietatē. vñ
dicit̄ ibidē q̄ pat̄ videns eū mia mo
tus eſt ſuper eū ⁊ cecidit ſuper col=
lum eius ⁊ oſculatus eſt eum.

¶ Sermo ſecundus.

ERāt appro=
pinquantes ad ieſum
publicāi ⁊ pctōres ⁊c.
Libēt dn̄t oēs ad xp̄m
appropiquare: q̄ oia
remedia i ipſo poterūt inueniri. de
quib᷒ ſic dicit Amb. i li. de ꝟginib᷒.
Ois aia accedat ad xp̄m: q̄ oia xp̄s
eſt nobis. Si vulnera curare deſide=
ras medic᷒ eſt: ſi febrib᷒ eſtuas fons
eſt. Si grauaris iniq̄tate: iuſticia ē.
Si auxilio idiges virt᷒ eſt. Si mortē
times vita eſt. Si celū deſideras via
eſt. Si tenebras fugis lux eſt. Si ci=
bū q̄ris alimētū eſt. Ex his ꝟbis ha
bet̄ q̄ debemus ad xp̄m accedere et
appropinquare. ¶ Primo ſicut vulne=
rati ad medicū ⁊ ſaluatorē: iō dicit.
ſi vulnera curare deſideras medic᷒
es. Sūt aūt q̄dā pctā q̄ vulnerāt cor
p᷒ ſicut gula Eccl'ſ. xxxvij. In mul=
tiſ eſcis erit infirmitas. Quedā que
vulnerāt aiaʒ ſicut ſupbia q̄ p̄m᷒ an
gel᷒ vulnerat᷒ fuit. Vñ alij angeli q̄
cū ēcce occiderūt ſibi inſultāt dicen
tes Eſa. xiiij. Et tu vulnerat᷒ ſicut ⁊
nos nr̄i ſimilis fact᷒ es. Quedā que
vulnerāt v̄trūq̄ ſicut luxuria. q̄ q̄dē
vulnerat corp᷒ mala ꝯcupiſcētia iob
xvi. Cōuulnerauit lūbos ⁊c. Et aīa
amara ꝯſciētia. puer. vij. Stati eā:
ſcʒ mulierē ſequit̄ ſicut bos ductus
ad victimā donec trāſfigat ſagittā
iecur ei᷒. Iſta ſagitta eſt conſciētia
amara. Et qm̄ ſūt q̄dā vulnera que
ſanant̄ p̱ inciſionē: quedā per addu
ſtionē: q̄dā per emplaſtri appoſitio
nē. Ideo iſte medic᷒ vuln᷒ gule ſa=
nādū donec per inciſionē: q̄ inordi
nat᷒ gule appetit᷒ ē penit᷒ reſecād᷒.
vñ dr̄. puerb. xxiij. Quando ſederis
vt comedas cū principe diligenter
āttēde q̄ poſita ſunt an̄ faciē tuā et
ſtatue cultrū in gutture tuo. Ille in
gutture ſuo cultrū ſtatuit q̄ inordi=
natū gule appetitū abſcindit. Vul=
n᷒ ſupbie p̱ emplaſtri appoſitionē eſt

id eſt ꝑ paſſiōis xp̄i meditationē ſa
nari dʒ Aug. ſup illō phil. ij. Factꝰ ē
obediēs vſqʒ ad mortē: ecce hn̄s hūi
litatꝫ exēplū ſupbie medicamentū.
Quid igr̄ intumeſcis o hō: o pellis
morticina q̄d tēderis o ſanies feti=
da q̄d iſtaris. Pricepſ tuꝰ hūilis ꝛ tu
ſupbꝰ. Vulnꝰ luxurie ꝑ aduſtionē. i.
ꝑ aduſtiuā carnis mortificationem
ſicut petebat ꝓpheta dicēs. Vre re=
nes meos ꝛ cor meū. Scd̄o dēmꝰ ad
xp̄m accedere ſicut eſtuati ad refri
gerātē. Iō ſubdit. Si febribꝰ eſtuas:
fōs eſt. In p̄nti vita boni ꝛ mali eſtꝰ
multipliciter patiūt. Nā boni acti=
ui ꝛ ꝯiugati patiūtur eſtū tribulati
onū. i. Cor. vij. Tribulationem car
nis hēbūt hmōi. Interl. ſcʒ ꝯiugati
ꝓ neceſſariis rebꝰ. Cōtēplatiui pati
unt eſtū tēationū: qr ob hūilitatis
cuſtodiā aliqñ a deo moleſtari per=
mittūt: ſicut pʒ i aplo vſqʒ ad tertiū
celū rapto vt habet. ij. Cor. xij. Ma
li aūt aliqñ patiūt eſtū auaritie: ali
qñ carnalis ꝯcupiſcētie: aliqñ furē
tis ſupbie. Oēs aūt iſti ad xp̄ʒ fontē
accedāt ꝛ ibi refrigeriū iueniēt. Za.
xiij. Erit fōs patēs domui dd̄ ꝛ habi
tātibꝰ hieruſalē i ablutiōe peccōris ꝛ
mēſtruate. Per dd̄ q̄ iterp̄tat manu
fortis intelligūt actiui. Per hierl'm
q̄ interp̄tat viſio pacis intelligunt
ꝯtēplatiui. Noie aūt peccōris ſignāt
auari ꝛ ſupbi. Noie v̄o mēſtruate lu
xurioſi. In iſto igr̄ fonte actiui iue=
niūt refrigeriū patiētie ꝯtēplatiui
refrigeriū deuotionis interne. Ce
teri pccōres refrigeriū mie. Iere. vj
Inuenietis refrigeriū aiabꝰ v̄ris.
Tertio debemꝰ ad xp̄m accedere ſi
cut grauati ad iuſtū releuatorē: iō
ſubdit. Si grauaris iniq̄tate iuſti=
cia eſt. Mūdꝰ grauat n̄ram iraſcibi
lē trahēdo ad ipatiētiā. Diabolus
n̄raʒ rōnē decipiēdo ꝑ fraudulētiā.
Caro n̄raʒ ꝯcupiſcibilē iflāmādo ꝑ
malā ꝯcupiſcētiā. Sed tales ſic ḡua
ti ad xp̄ʒ accedāt ꝛ ipe de talibꝰ iuſti
ciā faciet. ſ. de pſecutoribꝰ mūdi: qr

ad nichilū eos deducet. De diabo
qr eiꝰ fallacias deteget. Et de carn
qr eā rationi ſubijciet. Io. xij. Nu
iudiciū eſt mūdi quo ad p̄mū. N
princeps huiꝰ mūdi eijciet foras:
ad ſcd̄m. Et ego ſi exaltatꝰ fuero
terra oia trahā ad me ip̄m quo ad
tertiū. Tūc xp̄s oia q̄ ſūt in hoie ad
ſe trahit qñ corpꝰ ꝛ aiaʒ ſibi ſubijci
vt iā caro aie nō reſiſtat: ſed vtrūq
deo ſeruiat. iuxta illud p̄s. Cor meū
ꝛ caro mea exultauerūt i de. vi. Quar
to debemꝰ ad xp̄m accedere ſicut fa
tigati ad auxiliatorē: ideo ſubdit. Si
auxilio indiges virtꝰ eſt. Indigemꝰ
eīn auxilio xp̄i ꝛ i vita ꝛ i morte ꝛ
poſt mortē. ꝛ iō ad xp̄m accedamus
vt nobis ferat auxiliū in vita ꝯſer
uādo a caſu pcc̄i. In morte cuſtodiē
do ex laqueis diaboli. et poſt mortē
deducēdo ad gloriā celi p̄s. Tenui
ſti ma. dex. meā a petis. ſ. me i vita
ꝯſeruādo Et i volūtate tua dedu
xiſti me in morte. ſ. ex laqueis diaboli
me cuſtodiēdo: ꝛ cū gloria ſuſcepi=
ſti me poſt mortē. ſ. i celū me dedu=
cēdo. Quīto debemꝰ ad xp̄ʒ accede
re ſicut mortui ad viuificatorē: ideo
ſubdit. Si mortē times vita eſt. Eſt
aūt triplex mors. ſ. nature: culpe: et
gehēne. Qui igit ad xp̄ʒ accedit nō
dʒ timere mortē nature qr corpora
ſuſcitabit. i. Cor. xv. Per hominē
mors ꝛ ꝑ hoiēʒ reſurrectio mortuo
rū. Neqʒ mortē culpe qr oēm culpā
delebit Eſa. xliij. Ego ſū ip̄e q̄ deleo
liq̄tates tuas ꝓpt me ꝛ peccōꝝ tuoꝝ
vltra nō recordabor. Nec morte ge
hēne: qr ipaʒ p̄cipitabit: eiuſdē. xxv
Precipitabit dn̄s mortē i ſēpiternū
ꝛ auferet oēm lachrymā ab oi facie.
Sexto debemꝰ ad xp̄ʒ accedere ſicut
peregrini ꝛ errabūdi ad ductorem:
ideo ſubdit. Si celū deſideras: via ē
Ipſe eīn via ꝛ ductor vie ꝛ terminꝰ
vie. Iuxta illud. Ioh. xiiij. Ego ſum
via v̄itas ꝛ vita iſta via ē pnia. De q̄
dicit. Eſa. xxx. hec eſt via ambula=
te in ea: neqʒ ad dexteram neqʒ ad

ſiniſtrā declinabitis. A pnīa ei non
debem⁹ declinare neq̨ per aduerſa
neq̨ p̱ pſpera. Jſta via eſt multum
breuis q: tm̄ ꝯtinet tres dietas. Pri
mā dietā facit ꝯtritio: ſcđā aʒ ꝯfeſſio
tertiā ſatiſfactio. Jſta eſt via trium
dierū q̄ ab egypto .i. pctō recedit vt
deo gratū ſacrificiū offerat: vt hēt.
Exo. v. Eodēm̄ ꝫ via q̄ ducit ad īfer
nū ſimilr̄ tres dietas. Primaʒ facit
mal⁹ ꝯſēſus. Scđam malū op⁹. Ter
tiā mala ꝯſuetudo. Ductor aūt ī via
pnīe ē xp̄s q̄ eſt vitas: ꝛ iō aīa errare
nō poterit ī hac via. Lʒ ei vna ſit via
q̄ ducit ad infernū: alia q̄ ad lymbū
alia que ad purgatoriū: alia q̄ ad
celū. Jſte tamē ductor omnes vias
nouit: ꝛ ideo animas ſanctorū p̱ bo
nam viā deducit p̄s. Deduxit eos p̱
viam rectam vt irent in ciuitatem
habitatiōis. Terminꝰ huiꝰ vie eſt vi
ta beata. Juxta illud Mat. iij. Agi-
te pnīam: appropiquabit em̄ regnū
celoꝝ. Libenter igit̄ per hanc viam
ire debemus ꝛ ꝓpter vie breuitatē
ꝛ propter ductoris talis ſocietatem
ꝛ ꝓpter termini tantā vtilitatē. Se
ptimo debem⁹ ad xp̄m accedere ſi-
cut tenebroſi ad illuminatorē ideo
ſubdit. Si tenebras fugis lux ē. Jſte
autē tenebre quas debemus fugere
ſunt tenebre infernales vbi ſunt te
nebre ſuperiores q̄ cauſant ex abſē
tia viſionis diuine. Tenebre īferio
res: q: ipſa īfernalis regio ē tota de
ſe tenebroſa. Tenebre īferiores: q:
ipſe aīe ꝛ ꝯſciētie tenebroſe erunt.
Et tenebre exteriores q: ipſi demo
nes tenebroſi ſūt q̄ erūt dānatorum
ſocij. Sed illi q̄ ad xp̄ʒ accedūt iſtas
tenebras fugient: ꝛ lucē inuenient.
Habebūt ei lucē a ſupiori .ſ. viſionē
dei Apo. xxi. Claritas dei illumina
bit eā ꝛ lucerna ei⁹ eſt agn⁹. Ab īfe
riori .ſ. māſionē claram. Thob. xiij.
Lux ſplendida fulgebit. Ab īferio-
ri .ſ. lucidā aīaʒ. Eſa. lviij. Implebit
dn̄s ſplēdorib⁹ aīaʒ tuā. Et ab exte-
riori .ſ. ſocietatē fulgidā ꝛ iocundā

Sap. iij. Fulgebūt iuſti ꝛ tāq̄ ſcintil
le in arūdineto diſcurrent. Octauo
debem⁹ ad xp̄m accedere ſicut fame
lici ad cibatorē: ideo ſubdit. Si cibū
q̄ris alimētū eſt. ¶ Notādū autē q̄
filij iſrael dū exirēt de egypto tripli
cē habuerūt cibū .ſ. farinā egypti q̄
deficiēte habuerūt māna deſerti: q̄
deficiēte habuerūt fruct⁹ terre pro-
miſſiōis. Pctōres q̄dē paſcūt̄ farina
egypti .i. delectatiōe pctī: de qua fit
panis diaboli: q̄ lʒ videat̄ modo eſſe
dulcis: iuxta illḋ. Eccl'. xxiij. Hoī for
nicario oīs panis dulcis ī futuro tm̄
multū erit amar⁹ Job. xx. Panis in
vtero illi⁹ vertet̄ in fel aſpidū ītrin
ſec⁹. Sed cū deficit iſta farina pctī:
tūc aīa reficit̄ māna .i. grā dei. p̄. pa
nē celi dedit eis. Eccli. xv. Cibauit
eū pane vite ꝛ itellect⁹. qn̄ xͦ labor
deſerti .i. pn̄s vita finit̄: tūc aīa refi-
cit̄ fructu t̄re ꝓmiſſiōis .i. dulcedie
celeſti ſatiat̄. q̄ q̄dē fruct⁹ cāt̄ ex ꝯtē
platiōe deitatꝭ ꝛ ex viſiōe hūanitatꝭ
p̄. Cū dede. dile. ſuis ſomnū ecce he
re. dn̄i filij mer. ꝛc. hoc refert̄ ad vi-
ſionē diuitatis: q: ſcđʒ Aug. viſio ē
tota merces. fructus vētrꝭ. hoc re-
fertur ad viſionē hūanitatis: q: fuit
bn̄dictus fruct⁹ ventris xͦgis bn̄di-
cte.

¶ Dn̄ica. iij. Ser. iij.

Gaudiū erit co
rā angelis dei ſup vno
pctōre pnīam agēte ꝛc.
Magna ꝛ ꝓcioſa ē pnīa
pctōris de qua angeli ī celo faciunt
tm̄ feſtū. Non em̄ dicūtur gaudere
de tā glorioſa dei viſiōe de qua dr̄ .i.
pe. i. Jn quē deſiderāt angeli ꝓſpice
re. Nec de ſua tā iocūda iubilatiōe
de qua dr̄ in p̄s. Laudate eū oēs an
geli ei⁹. Nec de ſua tam dulci epula
tione: de qua dr̄ Tho. xii. Ego cibo
inuiſibili ꝛ potu q̄ ab hoibus videri
nō pōt vtor. Sed dicunt̄ gaudere de
nr̄a cōuerſione ideo dr̄. Gaudiū erit
corā angelis dei ꝛc. Jn quibus xͦbis
tria tāgūtur. Primū eſt angelorum

letícia:cū dr̄.Gaudiū erit ī celis co
rā angelis dei.Scd̄ꝫ eſt leticie ma=
teria cū ſubditur.Super vno pctō=
re.Tertiū eſt materie cauſa cū ſub
ditur.penitētiā agēte.¶ Circa pri
mū notandū eſt ꝙ de noſtra cōuerſi
one nō tm̄ angeli gaudēt:ſed etiam
tota trinitas gaudet.Angeli ei gau
dēt triplici de cā.Primo qꝛ vident
ſue cuſtodie tā gl'ioſum fructū.Cui
libet em̄ hoi angelꝰ ad cuſtodiā de=
legat.Et dū eſt ī vtero ne ibi a dia=
bolo ſuffocet.Et dū eſt egreſſus ex
vtero:ne forte a baptiſmi grā īpedi
at.Et dū ē ī mūdo ne forte ad pctā
plurima pertrahat.Et dum exit de
mūdo ne forte a diaboli laq̄is tenea
tur.Sicut em̄ medicꝰ gaudet quan=
do videt erga īfirmū ſue curatiōis
fructū angelꝰ multū gaudet cum vi
det circa hoīeꝫ ſue cuſtodie effectū.
De ꝯrio aūt multū dolet:iuxta illḋ
Eſa.xiiij.Angeli pacꝭ amare flebūt
Scd̄o gaudēt qn̄ vidēt ex pctōribꝰ
ꝯuerſis ſuū adīpleri numerū.Siue
em̄ tot aſcēdūt de hoibꝰ quot angeli
ceciderūt ſiue quot ſteterūt manife
ſtū eſt ꝙ eoꝝ ruina dꝫ de hoibꝰ repa
rari:iō multū gaudēt qn̄ pctōres cō
uertūtur:vt de ipſis eoꝝ nūerꝰ repa
ret iō in xp̄i reſurrectiōe p quā pec
catores ſūt iuſtificati angelꝰ totꝰ fe
ſtiuꝰ apparuit oñdens ſuā leticiā in
aſpectu q̄ inſtar fulguris fuit choru
ſcās ī habitu q̄ inſtar niuis fuit can
didꝰ ⁊ ī affatu dulcis fuit ⁊ amenus
qn̄ dixit mulieribꝰ Mat.vlt.Jeſum
q̄ritꝭ crucifixū ⁊c.Tertio gaudent
qn̄ vidēt ī laudādo deū tale ſe habe=
re ꝯſortiū.Olim q̄dē laudabat deum
ſola natura āgelica:ſꝫ nūc addita ē
natura hūana:⁊ iō modo veraciter
dici pōt illḋ Job.xxxviij.Cū me lau
darēt aſtra matutina hoc ſpectat ad
laudem angeloꝝ.Et iubilarent oēs
filij dei:hoc ſpectat ad laudē hoim.
Scd̄o de cōuerſiōe pctōris gaudet ⁊
feſtum facit tota trinitas.ſ.pater ⁊
filiꝰ ⁊ ſpūſſctꝰ.Et pmo pater.Mul

tū quidē gaudet rex terrenꝰ qn̄ filiū
ſibi cōcipit.Sicut letatꝰ eſt Abra=
ham de cōceptu ſacre.Multū gau=
det qn̄ naſcitur ſicut gauiſi ſunt za=
charias ⁊ Elizabeth in ortu pcurſo
ris.Multum gaudet qn̄ filius abla
ctatꝰ.vn̄ abrahā fecit magnū conui
uiū in ablactatiōe yſaac filij ſui:vt
habet Gen̄.xxi.Multū gaudet qn̄ fi
lius grādis effectus ad mēſam ſuā
recipit.Pater igitur celeſtis de fi=
lio ſpūali ꝯcepto/nato/ablactato/
⁊ ad mēſam recepto multū gaudet.
Cōceptio autē attēdit in cōtritiōe:
ſue in boni propoſiti conceptione.
Eſa.xxvi.Facie tua domine conce=
pimꝰ ⁊ parturiuimꝰ ſpiritū ſalutis.
Natiuitas attenditur ī cōfeſſione
vel bonoꝝ opeꝝ oſtenſione.Sed de
multis pōt dici illud eſa.xxvii.Ve
nerūt filij vſqꝫ ad ptū:⁊ virtus pari
di non eſt.Ablactatio attenditur ī
vite pfectione qn̄.ſ.hō itm̄ proficit
ꝙ iā nō indiget lacte puuloꝝ ſꝫ cibo
ſolido perfectorū.hebr.v.Perfecto
rū eſt ſolidus cibꝰ.Ad mēſam rece
ptio attendit ī celeſti refectiōe iux
ta illud.Luc.xxii.Edatis ⁊ bibatis
ſup mēſaꝫ meam in regno meo.ps.
Filij tui ſicut nouelle oliuarū in cir
cuitu mēſe tue.Scd̄o de cōuerſione
pctōris gaudet filius.et hoc tripli=
ci de cā.Primo qꝛ ex hoc videt ef=
fectum ſue paſſiōis qḋ notat ī pma
pabola de oue pdita ⁊ inuēta Greg.
Una ouis perijt qn̄ hō peccādo vite
paſcua dereliquit.in humero autē
poſuit qꝛ pctā noſtra in corpore ſuo
portauit ipſe.de hoc ſic dr̄ Augu.in
lib.cōtra quinqꝫ hereſes.Hō cū eſ=
ſes inimicꝰ pr̄i meo recōciliaui te p
me:cū int̄ mōtes ⁊ ſiluas errares q̄
ſiui te humeris meis portaui te pr̄i
meo reddidi te:laboraui ſudaui ca
put meū ſpinis oppoſui.Manꝰ me=
as clauis obieci:lācea latꝰ meū apu
it.Tot vt dicā iniurijs aſpiratibꝰ lace
ratꝰ ſū ſāguinē meū fudi,aīaꝫ meā ꝑpo
ſui,vt tꝰ iūgerē te mihi ⁊ tu diuideris a

me. Tm̄ aūt deſideriū de oue īueni
enda habuit q̄ deſertū.i.celū d̄reli
q̄t q̄ d̄r deſertū.i.derelictū q̄r fuit
derelictū ab āgelo ī q̄ fuerat creat⁹
tū q̄r fuit d̄relictū ab hōie q̄ ip̄z fue
rit habitur⁹tū q̄r ad iſtar d̄ſerti ſeo
ſūt d̄ſces cāt⁹auiū.i.āgeloꝝ ibi ſūt
martyꝛ viole ꝯfeſſoꝝ. ⁊ lilia v̄ginū.
Scd̄o gaudet fili⁹:q̄r pctōre ꝯuerſo
videt reformationē ſue imaginis.
q̄ notat̄ ī ſcd̄a pabola de dragma
pdita ⁊ īuēta. In q̄ imago regis re
fulget. Decē ei dragme ſūt.ix. oꝛ=
dies āgeloꝝ ⁊ decim⁹ hoīz q̄ ad dei
imaginez ſunt creati. Sed decima
dragma pdita fuit: q̄ñ hō peccauit
ſ; xp̄s ip̄az q̄ſiuit ⁊ ſuā imaginē re=
parauit. Tertio gaudet ex eo q̄ vi=
det reſurrectionē ſui fr̄is q̄ notat̄
in t̄tia parabola de ꝓdigo de q̄ d̄r.
Epulari ⁊ gaudē oportebat q̄r frat
m⁹ pierat ⁊ reuixit. Tertio de ꝯuer
ſiōe pctōris gaudet ſpūſſct⁹ tripli
ci de cā. Pꝛio q̄r recuperat tēplū ſu
ū; q̄ d̄z īhabitare iuxta illud.i.cor.
iij. Neſcit; q̄r tēplūz dei eſtis ⁊ ſp̄s
dei habitat ī vobis. habitare aūt nō
poſſet niſi ſpūs malign⁹ recederet.
ij.corīt.vi. Que aūt ꝯuētio xp̄i ad be
lial. Quis aūt ꝯſenſ⁹ tēplo dei cum
idolo. Scd̄o gaudet: q̄r recupat mē
bꝛū ſuū q̄ d̄z viuificare.i.Corīt.vi.
An neſcit; q̄m mēbꝛa vr̄a tēplū ſūt
ſpūſſcti.⁊c. Uidem⁹ ei q̄ mēbꝛ p̄ci=
ſū vl̄ putridū vl̄ palyticū nō viuifi
cat̄ a ſpū hūano eodē mō nec pctōꝛ
a ſpū diuio tū q̄r diuiſ⁹ ē ab eo. eſa.
lix. Iniq̄tates vr̄e diuiſer̄t int̄ vos ⁊
deū. tum q̄r putrefactus eſt in pctō.
Joel.i. Cōputrueꝛt iumēta ī ſterco
re ſuo. tū q̄r paralytic⁹ ē ex motu ī=
ordinato. nō ei h̄z ſenſū amoris dei
de q̄ d̄r Sap.i. Sētite de dn̄o ī boni
tate. nec h̄z motum ordīatum opis
bōi: ſed inoꝛdīnatum operis mali.
ps. Turbati ſūt ⁊ moti ſūt ſicut e=
bri⁹. Tertio gaudet q̄r recupat vas
ſuum q̄ d̄z implere. Opoꝛtet aūt q̄
iſtud vas ſic vacuū ab amore mūdi

ſi d̄z īpleri amore dei Aug. ſup Joh.
Uas es ſi plen⁹ es funde quod ha=
bes vt recipias quod nō habes fun
de amorē ſeculi vt ipplearis amore
dei. Hoc ſignificatū eſt.iiij.Reg.iiij
In Heliſeo q̄ vaſa vacua impleuit. de
iſto feſto et gaudio quod facit deus
dicit. Orige. ſup illud nume.xxviij.
Oblationē meā ⁊ panes ⁊ īcenſum
odoris ſuauiſſimi offerre p ipa ſua
Littera aūt oꝛige. habet ī diebus fe
ſtis veſtris: h̄z inq̄t ſua feſta de⁹. eſt
ei magna feſtiuitas ſalus humana
puta p ſingulos fideles q̄ ꝯuertūtur
ad deūz ⁊ ī fide ꝓficiunt. Feſtiuitas
oꝛit̄ q̄ñ letificat eū ipudic⁹ ſi fit ca
ſtus. ⁊ iuſt⁹ q̄ñ iuſticiaz q̄rit. Scd̄o
ponit̄ hui⁹ leticie materia: cū dicit̄
Sup vno pctōre. et ſupra d̄r: q̄ ſupra
nonagintanouē iuſtis. Q̄ qd̄ intelli
gi pōt aut d̄ tepidis iuſt; aut de fer
uētib⁹. et pꝛio modo tunc verum eſt
q̄ hic d̄r et ſup hoc pōit. Greg. duo
exēpla dicēs. mai⁹ de pctōre ꝯuerſo
q̄ de ſtāte iuſto gaudiū fit ī celo: q̄r
⁊ dux in ꝓlio pl⁹ illū militē diligit q̄
poſt fugā reuerſ⁹ hoſtē fortit̄ p̄mit
q̄ illū qui nunq̄ terga vertit et nū=
q̄ aliq̄d fortiter fecit: ſic agricola il
lā terrā magis amat q̄ poſt ſpinas
vberes fruges ꝓfert q̄ eā que nū=
q̄ ſpinas habuit: et nūq̄ fertilē meſ
ſem ꝓduxit: de hoc etiā ſic dicit au=
gu. in lib. contra fauſtum. Agricole
pl⁹ placent agri qui ſpinis magnis
eradicatis cēteſimū proferunt q̄ q̄
nullas ſpinas vnq̄ habuerūt et vix
ad triceſimū peruenerunt. Si autē
intelligit̄ de iuſtis feruētibus: tunc
diſtinguēdūz eſt inter affectum et ef
fectū. Nā ſcd̄m Ber. meliori maioꝛ
eſt tribuēdus effectus: magis eni in
digenti maioꝛ ē tribuēd⁹ affectus.
videm⁹ eni q̄ ſi aliqua mater habe
at decē filios ſi vnus infirmat̄ ⁊ po
ſtea ſanatur: mai⁹ gaudiū oſtendit.
de ſanitate iſti⁹ recupata q̄ de ſani
tate ī aliis ꝯſeruata. Sup hoc et Au
gu. ī lib. ꝯfeſ. tria exēpla pōit dicēs

triūphat imperatoꝛ ꝛvicit:ſed niſi
pugnaſſet nō viciſſet. Et quāto mai⁹
ꝑiculū fuerit i prelio: tātomai⁹ eſt
gaudium in triumpho. Iactat tēpe
ſtas nauigātes miāq; naufragiuꝫ:
oēs futura morte palleſcūt trāquil
laꝫ celū ꝛ mare ꝛ exultāt nimis q̄ ti
muert nimis. Car⁹ aliq̄s īfirmatur
oēs animo egrotant cuꝫ eo:poſt=
q̄ꝫ vero ꝯualuerit ſit ei ꝛ omibus ta
le gaudiū recte quale ante nō fue=
rat. Tertio ponit leticie ꝛmaterie
cauſa cū dicit. Pniaꝫ agente. Nō dr
pniaꝫ cogitāte q̄ eſt penitētia ꝓcra
ſtinatoꝝ. Prou.iii. Ne dicas amico
i.xp̄o vade ꝛreuertere ꝛ cras dabo
tibi cū poſſis dare. Nec dixit pniaꝫ
docente q̄ ē pnia verboſoꝝ p̄dicatoꝝ.
Mat.xxiii. dicūt ei ꝛ nō faciūt.ꝛc.
Nec dr:pniaꝫ oſtēdēte q̄ ē pnia hy
pocritarū ꝛ ſimulatoꝝ. Math.vii.
Veniūt ad vos i veſtimentis ouiuꝫ.
ꝛc. Sed dixit pniaꝫ agēte que ē pe=
nitētia deuotoꝝ de q̄bus dr. Lu.iii.
Facite dignos fruct⁹ penitentie.

¶ Dominica.iiii. Sermo primus.

Eſtote miſe
ricordes ſicut et pr̄ vr̄
miſericors ē. Luc.vi.
Int legē moſay cā ꝛeuā
gelicā differētia ē evi=
dēt:qꝛ i illa p̄dicabat ſeuera iuſti=
cia i iſta dulcorās miā:iō ſubditur.
Eſtote miſericordes ꝛc. Ibi de⁹ vo=
cabat ſe dn̄ꝫ metuēdū. hic vocat ſe
patrē benignū.iō ſubdit. Sicut ꝛ pr̄
veſter miſericors ē. Ibi ꝓmittebā=
tur carnalia ꝛ trena. hic ſpūalia ꝛet
na:iō pat iſte ſepe vocat pr̄ celeſtis
ideſt datoꝛ celeſtiū. in ſerie igit hu
ius euāgelii tria tangunt. Primo em̄
chriſt⁹ exēplo dei ad miſericordiā
nos inducit. Scd̄o iſti⁹ miſericor=
die tres ſpecies pōit Tertio ratio=
nes ꝛcauſas iſtaꝝ ſpecierū oñdit pri
mū notat cū dr̄. eſtote miſericordes
ſicut ꝛ pr̄ veſter miſericors eſt. Cir
ca qđ notādū ꝙ licet deus habeat
potētiā ſapiaꝫ ꝛ bonitatē diuitiarū
copiā ꝛ miaꝫ.tamē nō dixit. Eſtote
potētes ſicut ꝛ pat veſter potēs eſt
Nec eſtote ſapiētes nec locupletes
ſꝫ miſericordes. Ratio hui⁹ ē:qꝛ ap
petit⁹ potētie hꝫ deiectionem. ps.
Deieciſti eos dū alleuarent. hoc pꝫ
i lucifero q̄ dei potētiā appetiit:et
iō in abyſſū deiect⁹ fuit. Appetitus
ſapiētie hꝫ īflāmationē.i.Coꝛ.viii
Sciētia īflat.col.ii. Inflatus ſenſu
carnis ſue. diuitie īducūt obliuio=
nē dei Gen̄.xl. Succedētib⁹ ꝓſperi
ꝑpoſit⁹ picenarū obliť⁹ ē interpre=
tis ſui. Deute.xxxii. Incraſſat⁹ eſt
dilect⁹ ꝛ recalci. Et ſequitur. Dere
liqt deū factoꝛ eꝫ ſuum. Miſericor=
dia aūt īducit hoīem i celeſtis re=
gni etnā poſſeſſionē. Vñ dixit xp̄s
miſericordib⁹. Mat.xxv. vēite bñ=
dicti mei poſſidete patū.ꝛc. nō em̄
dicet. Vēite potētes:ſed ve vobis q̄
potētes fuiſtis ad bibēdū vinū:ꝛ vi=
ri fortes ad miſcēdā ebrietatē, vt dr̄
Eſa.v. Nec dicet. Vēite ſapiētes:ſꝫ
ve vobis q̄ ſapiētes fuiſtis i oculis
vr̄is ꝛ corā vobiſmetipſis prudētes
vt dr̄ ibidē nec dicet. Vēite diuites
ſꝫ ve vobis diuitib⁹ q̄ habuiſtis ꝯſo=
lationē vr̄aꝫ:ſꝫ dicet. Vēite miſeri
cordes qꝛ eſuriui ꝛ dediſtis mihi mā
ducare,ꝛc. Scd̄o ponūt huius mie
tres ſpēs. ¶ Pria ꝯſiſtit i nō iudicā
do dr̄. nolite iudicare ꝛ ñ iudicabi=
mini. interl. nō tātū i largitate bñ=
ficioꝝ ſitis miſericordes ſꝫ ēt i iudi
cādo. ¶ Notādū aūt ꝙ ſcđꝫ aug. de
ſermōe dñi. Quedā ſūt māifeſta:q̄=
dā occulta:q̄dā media. de maniſe=
ſtis aūt poſſum⁹ iudicare. Vñ dr ibi
dē de aptis q̄ bono aīo fieri ñ pñt vt
ſūt ſtupra:blaſphemie:ꝛhmōi ꝑmit
tit nobis iudicare. alia ſūt occulta
Et de his iudicare ꝑiculoſuꝫ ē. Vñ
fr̄ illud i.Coꝛ.iiii. neq; meipſū iudi
co dr Aug. Periculū ē nobis de igno
tis cordib⁹ alioꝝ iudicare. Tāta ei
ꝓfūditas credēda ē eſſe in homine
q̄ lateat ipſū hoīeꝫ in quo ē. In pe

tro ꝯfusa infirmitas latebat cū se cū dño moriturū ꝓmittebat. Cū er go qsq₃ de se aut nō oīno aut vix poſ ſit verā ferre sententiā. quō poteſt de aliis iudicare cū nemo ſciat qđ agat ī hoīe niſi ſpūs hoīs q̄ ē ipſo. Media aūt ſunt q̄ bono ⁊ malo aīo fieri poſſūt. de qb⁹ nō debem⁹ certā ſētētiā dare: ſ₃ debem⁹ ea in melio= rē ꝑtē ꝯuertere. Uñ ſup illud. j. cor. iiii. nolite añ tp̄s iudicare dt. Au. Et ſi ſuſpitiōes vitare nō poſſumus q: hoīes ſum⁹: tñ iudicia. i. diffini= tiuas firmaſq₃ ſentētias: ꝯtiere de bem⁹. Si ḡ ſuſpicamur qđ ē hūana tētatio: ſaltē nō iudicem⁹. Hoc em̄ ad hūanā tētationē ꝑtiet: ſine qua vita iſta nō ducit̄. Itē ſ̄ illud Rom̄ xiiii. Stabit aūt ⁊c. dt Aug. hic inu it apoſtol⁹ q̄ ābigua debem⁹ ī me= liorē ꝑtē vertere: ⁊ ī futuro ſpē bōi hēre. etiā ſi alit̄ ſit ī pñti. Mani= feſta igit̄ ſūt iudicāda. Occulta ſūt diuīo iudicio reliquēda. Media au tē nō ſūt diffinitiue iudicāda: ſ₃ in meliorē partē vtēda. ¶ Sc̄da ſpēs mie ꝯſiſtit in dimittēdo: cū dr̄. Di= mittite ſc₃ iiurias ⁊ dimittet̄ vob̄ ſc₃ peccatū vr̄m. Alia vo lr̄a h₃ di= mittite ⁊ dimittemini. hō q̄dē aliq̄ñ detiet̄ a pctō q̄ñ. ſc₃ enormitas pcti nō dimittit ip₃ ꝯfiteri ſ₃ tūc a pec cato dimittit̄ q̄ñ ip̄e ꝑ ꝯfeſſionem pctā dimittit. pro. xxviij. qui abſcō dit ſcelera ſua nō dirigetur. Qui aūt confeſſus fuerit ea ⁊ reliq̄rit miam ꝯſequet̄. Legit̄ zacharie. v. q̄ miſ ſa ē maſſa plūbea in os āphore. Q̄ñ q̄s maſſā plūbeā in ore ſuo vl̄ ī gut ture tenet ſuffocat̄. Si dglutit exti guit̄ ſi reiicit liberat̄. iſta maſſa plū bea ē pctm̄ pōderoſū. qđ homi clau dit os q̄ñ ꝯhibet ꝯfiteri. Tūc autē deglutit̄ q̄ñ delectatio pcti in corde habet̄: ſ₃ tūc reiicit̄ q̄ñ hō ꝯfitet̄. ali q̄ñ pctō: tenet̄ a diabolo q̄ñ ſc₃ ma= le ablata nō vult reſtituere. j. Tim. vi. Qui volūt diuites fieri īcidūt ī tētatiōes ⁊ ī laq̄u₃ diaboli. Tūc aūt a diabolo dimittunt̄ q̄ñ ipa ma le ablata dimittunt̄ vel reſtituunt̄ hmōi ei hoīes tenet diabol⁹ ꝑ capil los. capilli ei naſcunt̄ ex ſupfluita= te hūoꝝ ⁊ ſignificāt ſupfluitatē ma laꝝ diuitiaru₃ q̄ñ hō illos capillos radit tūc diabolus ip₃ dimittit. ali q̄ñ tenet̄ a deo: q̄ñ ſc₃ iiurias nō vl̄t remittere. Mat. vi. Si nō dimiſeri tis hoīb⁹ nec pr̄ veſter dimittet vo bis pctā vr̄a. Q̄ñ aūt hō dimitit iiu= rias tūc de⁹ nr̄as dimittit offenſas Et ibidē. Si dimiſeritis hoīb⁹ pec cata eoꝝ: dimittet vobis pr̄ celeſt̄ pctā v̄ra. Aug. ſup. p̄. Dicit tibi de us: aliquid contra te teneo: aliquid tu ꝯ aliū tenes: dimitte ⁊ dimittā. Tertia ſpecies mie conſiſtit in ele moſinaꝝ largitiōe: cū dicitur. Da= te ⁊ dabit̄ vobis. Interl̄. Date be= neficia ⁊ dabit̄ vobis vita eterna. Qui em̄ dat tēporalia de⁹ dat ſibi ⁊ tēporalia ad ſuſtētationē: ⁊ corpora lia ad ꝯſolationē: ⁊ ſpiritualia ad iu ſtificationē. ⁊ celeſtia ad glorifica= tionē. Eſaye. lviii. Frāge eſurienti panē tuū. Et ſequit̄. Et ſanitas tua citi⁹ oriet̄. hoc refert̄ ad bona cor= palia. Et añ ibit facies tua₃ iuſticia tua hoc refertur ad bona ſpiritua= lia. Et glr̄ia domini colliget te. hoc ad bona celeſtia. Et eris q̄ſi ortus irrigu⁹ cui⁹ nō deficiēt aque hoc q̄ ad tēpalia. ¶ Tertio xp̄s ponit ra= tiōes ⁊ cauſas ꝑ q̄s īducit nos ad ſu pradictas tres ſpecies miſericor= die. ¶ Prio em̄ īducit nos ne alios iudicem⁹ ex ꝯſideratiōe maioris de fect⁹ ꝓprii cū dt. Quid aūt vides fe ſtucā ī oculo fratris ⁊c. Per feſtu= cā pctā minima: ꝑ trabē pctā ma= gna ītelligūtur Sūt em̄ multi q̄ nō vident ſua ḡuia: ⁊ vidēt alioꝝ leuia pctā Añ pctm̄ ī primis parentibus occul⁹ erat apt⁹ ad vidēdū opa dei. Poſt pctm̄ vo apt⁹ ē ad vidēdū defe ctū ⁊ miſeriā ſui: q: tūc aperti ſunt oculi eoꝝ ⁊ cognouerūt ſe nudos. Nō aūt ecōtra ē: q: oculus noſter

nō eſt apert⁹ ad vidēdū ⁊ cōſiderandū opera dei nec ad videndū defectus ⁊ miſerias nr̄as: ſʒ eſt apertus ad vidēdū defect⁹ alieos: ⁊ ē clauſ⁹ ad vidēdū defect⁹ proprios. Bern. Egregiū īſtrumētuʒ corporis eſſet ocul⁹ ſi ſicut cetera videt. ſic etiam poſſet ſeipſʒ cognoſcē. Legit̄ i vitaſ patrū ꝙ qdā frater portabat añ ſe ſacculos puos ⁊ poſt ſe ſaccos magnos arena plenos. Et ſuper hoc īterrogatus rn̄dit. Sacculi pui ſunt pctā pua alioꝝ q̄ ante oculos meos ſemꝑ habeo. iſti magni ſūt pctā mea magna que poſt dorſū meū ꝓijcio. Chry. Multi ſūt q̄ cū viderūt monacū ſupfluū veſtimētū habētē ac copioſio᷑ cibo potitū amari fiūt accuſatores q̄tidie ī oī rapiētes ⁊ crapulā patiētes. ¶ Scđo nos īducit vt īiurias remittam⁹ ex ꝯſideratione magni ꝑiculi ⁊ magni exēpli. ¶ Primo pōit ꝑiculū dicēs. Si cec⁹ ceco ducatū ꝑbeat. ⁊c. Aliqñ ꝯtingit ꝙ illi q̄ facit iiuriā ⁊ ille q̄ recipit ambo ſūt vidētes: qñ ſcʒ ille q̄ fecit iniuriā hūilit̄ recognoſcit: ⁊ ille q̄ recipit liberaliter dimittit: ⁊ tūc nullū ē ꝑiculū. Aliqñ ṽo cōtingit ꝙ alter eſt cec⁹ ⁊ alt̄ vidēs: qñ ſcʒ ille qui fecit vult ſatiſfacere: ſʒ ille qui recipit nō vult remittere vl̄ ecōuerſo. Et tūc nō ē magnū ꝑiculuʒ: q᷑ ſepe bēignitas vni⁹ ꝯuertit co᷑ alteri⁹. Rom. xij. Si eſurierit īimic⁹ tu⁹ ciba illū ſi ſitit potū da illi. ei hoc faciēs carbōes ignis ꝯgeres ſr̄ cap. ei⁹ hoc ē īduces eū ad amo᷑ē tui aliqñ ꝯtingit ꝙ ābo ſūt ceci qñ ſcʒ nec ille q̄ iniuriā fecit vult ſatiſfacere ſʒ nec ille q̄ recipit vult parcere ⁊ tūc ē magnū ꝑiculū q᷑ ābo cadūt ī fouеam pctoꝝ. Deīde īducit ad iiurias remittēdas ex ꝯſideratiōe magni exēpli qñ dixit. Nō ē diſcipul⁹ ſup magiſtrū. Magiſter eni nr̄ iiurias oēs ſic remiſit ꝙ nec ſeruauit ꝛ̄bationē ī corde: nec dixit ī ꝓpriū o᷑e: nec fecit aliquā iiuriaʒ ī ope. Eſa. xlii. Nō erit triſtis neqꝫ turbulēt᷑ q̄ ad pmū Nō clamabit neqꝫ audietur foris vox ei⁹: quo ad ſcđʒ. calamū caſſatū nō ꝯteret ⁊ līgnuʒ fumigās nō extīguet. i. nimiā ī iuriā nō ī fert: q̄ ad t̄ciū. ¶ Tertio īducit nos ad dādū elemoſinas ex ꝯſideratiōe magni pmii cū dr̄. Meſurā bonam ⁊c. Sin⁹ aūt aīe ē itellect⁹ q̄ iplebit gl'ia viſiōis apte ⁊ affect⁹ q̄ iplebit̄ gloria dilectionis imenſe. Eſt autē mēſura bōa ī aīe beatificatiōe. Cōferta in corpis gl'ificatione: q᷑ ad btificationē aīe ꝯferet̄ ⁊ addet̄ gl'ificatio corpis. ⁊ tūc ē mēſura conferta. Coagitata erit ī iocūda ⁊ ī ordinata ſctoꝝ ſocietate. Sicut ei ī cogitatiōe vaſis grana adīuicē o᷑diant̄ ⁊ aſſociātur: ſic ſocietas ſctoꝝ erit o᷑diata ⁊ iocūda. Sup effluēs erit ī apta dei viſiōe. Eſa. lx. Tūc videbꝫ ⁊ affiues q̄ ad meſurā ſupeffluenteʒ q̄ erit in dei viſione. et mirabitur ⁊ dilatabit̄ co᷑ tuum: q̄ ad menſuraʒ bonā q̄ erit ī mirabili ⁊ leta aīe glorificatione. Qñ ꝯuerſa fuerit ad te multitudo maris: q̄ ad mēſurā cōfertā q̄ erit ī corporis glorificatione. corp⁹ ei mare aīe fuit: q᷑ multas amaritudies ſibi dedit. Sʒ tūc conuertet̄. i. totaliter ſubiicie̅t. Fortitudo gētiū venerit tibi q̄ ad menſurā coagitatā q̄ erit in ſanctoꝝ ſocietate iocūda que ex oīb⁹ gētibus eſt collecta ⁊ cōtra mūdū carnem ⁊ dyabolum fuit fortis ⁊ robuſta.

¶ Sermo ſecundus.

Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ v̄r miſericors ē. Nuſqꝫ legit̄ ꝙ de⁹ vocet̄ pr̄ potētie. nec pr̄ ſciētie: ſʒ pr̄ mie Ad inuendū ꝙ illi q̄ ſūt ei⁹ filii non debēt ī potētia nec ī ſciētia: ſʒ ī mia eū imitari. de⁹ habuit tres filios: ſcʒ luciferū: adā ⁊ xpʒ. ſʒ pm⁹ appetiit ſuā potētiam: ⁊ iō tāqꝫ fili⁹ degener fuit exheredat⁹. Secund⁹ appetijt

Sermo .ii.

ei⁹ ſciaꝫ:ꝛ iõ fuit filꝰ exheredatus. Tertius ſecutꝰ eſt eiꝰ miam ꝛ ideo etiā eſt aſſecutꝰ hereditatē. ps. Poſtula a me et dabo tibi gētes hereditatē tuā ꝛc. Si igr volumꝰ eſſe filii legitimi ꝛ non exhereditari imitemur pr̄eꝫ nr̄ꝫ nõ i potētia nec i ſcia: ſed in mīa. Aug. ſup illō. Eſtote miſericordes ꝛc. Inueniſti prēm. imitare pr̄eꝫ. Si em̄ imitari nõ vis: exheredari diſponis. Dicit ḡ. Eſtote miſericordes. Ubi xp̄s nos inducit ad duplicē miaꝫ ſ. corpalē et ſpūalē Mia corpalis ꝯſiſtit in elemoſinaꝝ largitione ad quā nos inducit x̄bo: premio ꝛ exēplo. Uerbo triplr: qꝛ ipſum mie opus p̄cipit: cõſulit ꝛ requirit. Si quis haberet dn̄m aliqd p̄cipiētē ꝛ ſapientē aduocatū idē ꝯſulētē: ꝛ dilectū amicū idē volētē et reqrentē deberet illud cū oī deſiderio adiplere. Deꝰ aūt mie opꝰ p̄cipit tā q̄ dn̄s ſicut ptꝫ hic cū dr̄. Eſtote miſericordes ꝛc. Conſulit tanq̄ ſapiēs aduocatꝰ Mat. xix. Si vis pfectꝰ ēē vade et vende om̄ia que habes. ꝛc. Uult et requirit tāq̄ dilecꝰ amicꝰ Eiuſdē. ix. Miam volo et non ſacrificium. Nos igitur debemus implere p̄ceptum dn̄i tam potētis audire ꝯſilium aduocati ſapiētis: et p̄ſicere volūtatē amici tam dilecti. ¶ Secūdo iducit nos ad mie opꝰ pmio videlicet tpali: ſpūali: ꝛ celeſti. ¶ premiū tpale ꝯſiſtit in tpaliū mltiplicatiõe. puer. iii. Honora dn̄m de tua ſubſtātia: ꝛ de p̄mitiis frugū tuaꝝ da paupibꝰ ꝛ iplebūt horrea tua ſaturitate. Legit i ceſario: qꝛ cū ffes cuiuſdam monaſterii mltū abundarent: et mltū ad paupes liberales eſſent tandē elemoſynas dimiſerūt ꝛ ipſi egere ceperūt: qḋ cū cuidā viro ſancto referrēt ait Duo ſocii in iſto monaſterio ꝯſueuerūt habitare. ſ. frater date: et frat dabitur vobis. Uos expuliſtis pm̄ū et ſecūdꝰ ſine eo noluit remanere. Premiū ſpūale conſiſtit in tribꝰ. Primo i peccatorum remiſſiõe. Eccl'e. iii. Elemoſyna paupis nõ erit i obliuiõe. Et ſicut ſermo glacies ſoluētur pctā tua. Eiuſdeꝫ. iii. Igne ardētē extinguit aq̄: ꝛ elemoſina reſiſtit peccatis. Glo. ſr illō Mat. xii. Extēde manū tuū Fruſtra p pctis manū ad deū expādit q eas ad pauperes iuxta poſſe ſuum non extendit. Secūdo in diuine gr̄e collatiõe. ii. cor. ix. Qui ſemināt in bn̄di. de bn̄di. metēt grām. ſ. i p̄ſenti ꝛ gloriā i futuro. Tertio i grīe ꝯſeruatiõe eccl'. xxix. elemoſina viri quaſi ſacculꝰ cū ipo: ꝛ grāꝫ hois quaſi pupillā ꝯſeruabit. Sicut em̄ manꝰ opponit vt pupilla ꝯſeruet Sic elemoſina tētatiõi dyaboli ſe interponit ꝛ aīam a pctō cuſtodit. Premiū auteꝫ celeſte ponit hic: cū dr̄. Mēſurā bonā ꝯfertā. ꝛc. Sūt ei q dāt pauperibus ptē ſupfluoꝝ ꝛ partē retinent. De q̄bꝰ dr̄. Luc. xi. Qḋ ſupereſt date elemoſynā. ꝛ ecce oīa mūda ſūt vobis. Iſti hn̄t mēſurā bonā. Alii ſunt q dāt oīa ſuperflua: ꝛ retinēt neceſſaria. De q̄bꝰ dr̄ Luc. iii. Qui hꝫ duas tunicas det vnā nõ hn̄ti. Pria tunica eſt neceſſitas. Scḋa ſupfluitas Iſti hn̄t mēſurā ꝯfertā. Alii ſunt q dant partē neceſſarioꝝ ꝛ ptē retinēt ſicut fecit. Martinꝰ q clamidē diuiſit iſti habēt mēſurā coagitatam. Alii ſūt q oīa neceſſaria dāt: ꝛ nihil ſibi retient ſicut ſūt viri ſpūales q reliquūt oīa ppt deū Matth. xix. ecce nos reliq̄mꝰ oīa: ꝛ ſecuti ſumꝰ. te iſti habēt mēſurā ſupefluētē. Tertio iducit nos ad opꝰ mie exemplo oīm creaturaꝝ vn̄ ſāctꝰ iob. ad ipas creaturas homies miſericordes mittit dicēs. iob. xii. interroga iumēta et docebūt te. volatilia celi: ꝛ idicabūt tibi: loq̄re terre ꝛ reſpōdebit tibi: ꝛ narrabūt tibi piſces maris. prio igitur nos mittit ad iumēta. et iſtō patet i elephātibꝰ: qꝛ ſi vnꝰ cadit ceteri currunt ad ſubleuādū illū. patꝫ ꝛ i eq̄libꝰ: qꝛ ſi mat vniꝰ pulli morit. alie ſuſcipiunt filiū ad nutriendūꝫ.

ptz ĩ leonib⁹: qꝛ aĩalib⁹ ꝓuis et hu=
militatis corã eis ⁊ pueris pcẽt niſi
magna fame vrgeant. Deinde mit
tit ad volatilia. Iſtud ptz ĩ ciconijs
q̃ ꝑentes ſenes in nido collocãt ⁊ nu
triũt. Ptz in aq̃la q̃ pdã ſola come=
dit: ſed auib⁹ ſe ſequẽtib⁹ ptẽ dimit=
tit. Ptz in chobar. de quo dr Ariſt.
in lib. de aĩalibus q᷑ aquila qñ tres
pullos hz nimis grauat in paſcẽdo:
⁊ ideo vnũ a nido reijcit: ⁊ auis que
arabice dr chobar eũ ſuſcipit ad nu
triẽdũ. Deĩn mittit ad terã. Amb.
Noli eſſe deterioꝛ inſenſibili elemẽ
to Terra illos fruct⁹ q̃s affert nõ ſu
is vſib⁹ vẽdicat: ſed tuis miniſtrat
obſequijs: tu v̄o fruct⁹ illius ſol⁹ in=
uadis ⁊ tibi ſoli concludis. Deinde
mittit ad piſces. Iſtud ptz in delphi
nis qui hoĩes mortuos in mari ad
litt⁹ poꝛtãt. Ptz in conchis marinis
que ſemꝑ ſunt clauſe. Quidã aũt pi
ſcis ad eas paſtũ defert: ad cui⁹ ta=
ctum ille aperiũt qui paſtũ in eas ꝓ
ijcit ⁊ recedit. Scdo inducit nos ad
miam ſpũalẽ q̃ in duob⁹ ꝯſiſtit. Pri=
mo in iniuriaꝝ odij dimiſſione cũ
dicit. Dimittite et dimittet vobis.
Periculũ ẽ ei in corde odiũ retine=
re: qꝛ ẽ ſicut ignis: tinea: ⁊ apis. Si=
cut eñ ignis ꝓpriã de qua nutrit cõ
ſumit materiã. Sic odiũ mẽtẽ q̃ nu
trit ipm ꝯſumit: ⁊ oĩa merita ad ni=
chilũ redigit. Iõ cõpat fornaci babi
lonis q̃ ꝯbuſſit miniſtros: q̃ eã incẽde
bãt: vt hr. Dañ. iij. Scdo odium aſſi
milat tinee q̃ ſicut veſtimẽta corro
dit ⁊ cõſumit oĩa de qb⁹ naſcit. Sic
ira oĩa merita q̃ ſunt in aĩa ꝯſumit.
de qua dr. Gala. v. q᷑ ſi inuicẽ mor
detis ⁊ comeditis videte ne abinui
cem cõſummamini. Tertio odiũ aſ
ſimilat api: q̃ dũ aliũ pungit aculeũ
dimittit: ⁊ vltra mellificare non po
teſt: imo ⁊ vltra viuere non põt. Sic
et coꝛ aculeo odij aliũ pungẽs: ⁊ dul
cedinẽ grẽ dei pdit ⁊ ſeipm occidit
i. Ioh. iij. Qui odit fratrẽ ſuũ homi
cida eſt. ſ. ſuipſius. Scdo mia ſpũa=
lis ꝯſiſtit in delinquẽtiũ correctiõe.
Debet tñ ille q̃ alios vult corrigere
et iudicare. Pmo defect⁹ ſuos re=
ſpicere. vñ v̄ſus. Turpe ẽ doctori cũ
culpa redarguit: iõ dr. Quid aũt vi=
deo feſtucã in oculo fratris tui. ⁊c. ⁊
iſtã correctionẽ añq̃ ordinate poſ=
ſit facere q̃nq̃ ꝯſiderationes dz habe
re. Quaꝝ tres ponit Aug. ſup illud
Mat. vij. Hypocrita eijce pmum tra
bẽ de oculo tuo. ⁊c. Reliquas duas
ponit Greg. in moral. Pmo nãq̃ qui
aliũ vult corrigere ⁊ iudicare dz ꝯſi=
derare ſi eſt ei ſilis vel eq̃lis vl' ma
ioꝛ. i. ſi eſt in ſimili culpa vel equali
vel maioꝛi: ⁊ tũc nõ dz ipm corrige=
re: ſed ambo ſuper ſe debẽt gemere
et ad bonũ conari parit ⁊ ꝯmonere.
Alias poſſet ſibi dici illud. Rom. ij.
Qui aliũ doces teipm non doces: q̃
predicas non furãdum furarꝭ. Gre
go. Duruz eſt vt q̃ neſcit tenere mo
deramina vite ſue: iudex fiat vite
aliene. Si nõ eſt ſilis tunc dz trãſire
ad ꝯſiderationez ſcdam et videre ſi
aliq̃n fuit ſilis. Et iõ ſicut tũc vole=
bat ſibi miaꝫ exhiberi ſic ⁊ ipe dz eã
alteri exhibere. Eccl. viij. Ne deſpi
cias hoiem auertẽtẽ ſe a pctõ nec i
propes ei. Memẽto qñ oẽs in coꝛ=
ruptiõe ſum⁹. Eiuſdẽ. xxxi. Intelli=
ge q̃ ſunt ꝓximi tui ex te ipo. Si v̄o
non eſt ei ſilis: nec aliq̃n fuit ſilis:
tunc dz cogitare: qꝛ adhuc poſſet eſ
ſe ſilis: ⁊ iõ rõne talis dubij non dz
ſupbire: ſz delinquẽtib⁹ ꝯdeſcẽdere
i. Coꝛ. x. Qui ſe exiſtimat ſtare vi=
deat nec cadat. iij. Reg. xx. Ne glie
tur accinct⁹ eq̃ vt diſcinct⁹. Aug. Nẽo
eſt qui ſecur⁹ eſſe poſſit in hac vita q̃
tota tẽtatio noĩat vtinã qui potuit
fieri ex deteriori melioꝛ: non poſſit
fieri ex meliori deterioꝛ. Si aũt nõ
eſt ſilis nec vnq̃ fuit ſilis ⁊ de dei bo
nitate ꝯfidit q᷑ nũq̃ erit ſilis: tũc de
bet tranſire ad quartam ꝯſideratio
nem: ⁊ videre ſi iſte qui eſt ita repre
hẽſibilis in aliquo ꝯmẽdabilis ſit.
Et ſi habet aliquos defect⁹ videre

debz si hz aliquos ꝑfect⁹: ꝛ tūc rōe
eoꝝ bonoꝝ q̄ hz supportād⁹ ē in his
q̄ min⁹ hz. Istā ꝯsiderationē docet
dn̄s. Apoc. ij. Uolēs em̄ repħēdere re
epm̄ Ephe. Primo ponit quoddam
malū qd̄ hz dicēs. habeo aduersum
te pauca q: charitatē tuā pmā reli
quisti. Sed statim ponit quoddam
bonuz qd̄ hz dicens. sed hoc habes
bonū: q: odisti fctā nicolaitaꝝ que
ego sil'r odi. sil'r volens repħēdere
epm̄ sardis. Primo ponit quēdā suū
defectum dicēs. Nō inuenio opera
tua plena corā deo. sed stati pōit quē
dā suū bonū ꝑfectū dicēs. sz habes
pauca noīa in sardis: q̄ nō inq̄nauē
rūt vestimēta sua. ꝛc. Ecce dn̄s post
ꝙ posuit illa i quib⁹ isti epi erāt re
phēsibiles: statim posuit illa i q̄bus
erāt ꝯmēdabiles: ad innuēdū ꝙ si ꝓ
pter aliquē defectū aliq̄s est repħē
dēdus si tn̄ habeat aliqd̄ bonum est
supportand⁹. si vero quis oīno vr̄ es
se malus: nec aliqd̄ bonū haberet ꝓ
pter qd̄ sit tollerād⁹: tunc dz transi
re ad quintaz considerationem / q:
iste qui sic vr̄ alicui esse malus for
te in conspectu dei est sibi in meri
to ꝑferēd⁹. Et ponit exēplū. Gre. in
stephano ꝛ paulo. Nā cū stephanus
cōsentiente et adiuuāte paulo lapi
dareť stephan⁹ oīno erat bon⁹: pau
lus vero oīno videbať esse mal⁹: et
tn̄ i ꝯspectu dei paul⁹ erat stephano
i merito ꝛ premio pferēdus.

¶Sermo. iiij.

Nunquid pōt
cec⁹ ceci ducere: nōne
ābo in foueā cadūt. ꝛc.
In isto euāgelio dn̄s i-
struit q̄les debēt esse ꝓlati: q̄les sub
diti: q̄les oēs. Prelati q̄dē nō debēt
esse ceci sz vidētes. In celo eni sunt
oēs vidētes ꝛ sapiētes ꝛ deū cog̃scen
tes. iō nō indigēt aliquo instructore
Hiere. xxxi. Non docebit vltra vir ꝓ
ximū suū ꝛ vir fratrē suū dicēs. Co-
gnosce dn̄m: oēs ei cognoscēt me: a
minimo vsq3 ad maximū ait dn̄s. In i
ferno aūt sunt oēs ceci. iō cadunt in
foueā. i. i ꝓfunditatē penaꝝ. Esaye.
xxiiij. c. Formido ꝛ fouea ꝛ laque⁹ su
per te qui hītator es terre. s. iferna
lis et erit q̄ fugerit a facie formidis
cadet in foueā: ꝛ q̄ se explicuerit de
fouea tenebitur laqueo. Dānati eī
semꝑ formidāt pati supplicia gra-
uiora. Et volētes fugere a tali for-
midīe cadūt in foueā. i. in ꝓfundita
tē penaꝝ. Uolētes aūt exire de illa
fouea ꝛ nō valentes teneņť laqueo
despatiōis ꝑpetuo colligati. In ꝑn̄-
ti aūt sunt q̄dā ceci. s. subditi ꝛ illite
rati: q̄ nō hn̄t cognitionē diuinoruz
et quidā videntes. s. prelati qui de-
bent habere duos oculos. s. doctri-
nam fulgidā: ꝛ vitam ꝑclarā vt illu
minent ꝛ ducant subditos ṽbo pari
ter ꝛ exemplo. Sed q̄n isti ductores
sunt ceci / et ducunt subditos cecos.
tunc ambo in foueā cadūt. subditi
quidē cadūt in foueam petōꝝ. Pre-
lati aūt i foueā suppliciōꝝ. Maius
aūt periculū est ceco ductorem cecū
hr̄e ꝙ nullum ductorem habere. si
em̄ cecus ductorem nō habet viam
baculo perquirit. si aūt cecum ducto
rem habeat: se cum illo i foueaz pre
cipitat. Formica lz sit animal cecu
tiens: tn̄ ducem sibi non preficit. sz
hz velut quendā baculum a natura
per quā viā perquirat. sic etiam fre
quenť accidit ꝙ simplices homīes
quodā instinctu nature simpl'r ꝛ in
nocenter viuunt: sed q̄n hn̄t malum
pastorem tunc ambo in foueam pec
catorum cadūt. Quia sicut dr̄ Gre-
go. Cum pastor per abrupta gradi
tur necesse est vt ad precipitiū grex
su⁹sequať. Legiť. ij. Regum. v. ꝙ ie
busei posuerūt super muros hieru-
salem in ꝯtemptum Dauid cecos ꝛ
claudos. Et dictum est ei. Nō ingre
dieris huc nisi abstuleris cecos et
claudos. Isti ceci ꝛ claudi super mu
ros hir'lm positi sunt mali prelati i
culmie eccl'ie ꝯstituti: q̄ sunt ceci ꝓ

ignorātiā ꝛ claudi per diſtortam vi
tā.niſi igitur iſti fuerint amoti chri
ſtus in eccl'ia nō poſſit dn̄ari. Sc'do
oñdit xp̄s quales debent eſſe ſubdi=
ti.q2 debent eſſe ad prelatos valde
reuerentes ꝛ obedientes .qđ notat̄
cum dr̄. Non eſt diſcipulꝰ ſupͬ magi
ſtrū. Non ei debēt ſubditi ſupͬ p̄la=
tos ſe offerre:ſed eis potius ſubia=
cere. Et hoc ꝓpter dignitatē reue=
rētie:miniſterium diligētie ꝛ peri=
culū rōnis reddēde. Iſta tria tāgūt
Hebre.xiij.Obedite ꝑpoſitis vr̄is ꝛ
ſubiacete eis.ecce dignitas reuerē
tie. Ipi ei puigilāt ecce miniſteriū
diligentie. Quaſi pro animabꝰ vr̄is
rōnem reddituri. Ecce periculū rō=
nis reddēde. Si autem prelati ſunt
mali adhuc nihilominus in reuerē
tia ſunt hn̄di.ſicut oſtendit Chryſ.
ſuper Mat.tribꝰ rōnibꝰ. De prima
ſic dr̄. Hoīes ab initio creati ſunt ꝓ
pter ſe.poſtea aūt ſacerdotes ordia
ti ſunt ꝓpt̄ te:ergo vita eoꝝ ipoꝝ
eſt ordinatio aūt eoꝝ vr̄a:ſi bn̄ vixe
rit lucrū eoꝝ eſt:ſi bn̄ docuerit vr̄m
erit. Accipite ergo qđ vr̄z ē ꝛ nolite
diſcutere qđ alioꝝ ē. De ſc'da ſic dr̄.
Frequent̄ de hoīe malo bona proce
dit doctrina. Ecce em̄ vilis t̄ra p̄cio
ſum auꝝ ꝓducit. Nūquid ꝓpt̄ terrā
vilē p̄cioſum auꝝ ꝓducit. Nūqđ ꝓ=
pter t̄rā vilē p̄cioſum auꝝ cōtēnit̄ ſ3
auꝝ eligit̄ ꝛ terra relinquit̄.ſic vos
doctrinā accipite ꝛ mores relinqͥte.
De tertia ſic dicit. Nā ꝛ apibꝰ her=
be neceſſarie nō ſūt ſ3 flores herbaꝝ
Flores autē colligūt herbas relin=
quūt. Sic ꝛ vos florem doctrīe col
ligite ꝛ cōuerſationē relinquite. Ter
tio oñdit xp̄s q̄les debent eſſe oēs.
De quibꝰ iſta tria dr̄. Primo ꝙ non
debēt eſſe alioꝝ cordiū iudices:cum
ait. Nolite iudicare vt non iudice=
mini. Nō ei debemꝰ iudicare de oc
cultis:nec de futuris:nec ſp de oībꝰ
manifeſtis. De occultis q̄dem ſicut
de intētionibꝰ cordis iudicare non
debemꝰ:q2 hoc eſt ſoliꝰ dei.i. Regū
xvi. Hō videt ea q̄ parent.deꝰ aūt in
tuetur cor.Jō ap'ls nō curabat de iu
dicio hūano nec de iudicio ꝓprio cō
fidebat. Timebat aūt nīſū de iudi
cio diuio.i.Coꝝ.iiij. Mihi em̄ ꝓ mi
nimo eſt vt a vobꝫ iudicer.aut ab hu
mano die.i.ab hūano itellectu: ſed
neqꝫ meipꝫ iudico. Qui aūt iudicat
me dn̄s eſt. Sc'do nō hēmꝰ iudicare
de futuris:q2 hoc ſibi ſoliꝰ ē dei. Eſa.
xlj. Annūciate q̄ vētura ſunt in futu
rū:ꝛ ſciemꝰ:q2 dij eſtis vos. In hoc
peccāt multi vani hoīes ꝛ mulieres
volētes de futuris coniicere. Vn̄ re
fert.aug.in lib.de vita xp̄iana.ꝙ cū
quidā auguria obſeruaret:ꝛ futuri
mali magnū iudiciū crederet ſi mu
res i domo aliq̄d corroderēt.ille cū
ſemel mures eiꝰ caligas corroſiſſēt
ſupͬ hoc interrogauit Cathonē q̄ eum
deridēs ait. Nō eſt miꝝ ſi mures ca
ligas corroſerūt:ſed hoc fuiſſet futu
ri mali magnū iudiciū ſi mures a ca
ligis fuiſſēt corroſi. Tertio nō debe
mꝰ ſp iudicare de his q̄ vident̄ ma=
nifeſta:q2 ſicut dr̄ Bern. Debemus
ſi poſſumꝰ excuſare opus.qđ ſi non
poſſumꝰ.ſaltem debemꝰ excuſare i
tentionē.ꝙ.ſ.illud fecerit ex ignorā
tia:ex ſubreptione/ vel ex caſu/ꝙ ſi
neutrum poſſumꝰ:ſaltē debemꝰ illđ
alleuiare ꝓpter grauē tentationē ꝛ
dicere. Oꝗ vehemēs fuit illa tenta
tio/quid dē me feciſſet ſi accepiſſet
de me p̄tātē. Sc'do dr̄ ꝙ debēt eē ad
iniurias remittēdas faciles/cū ait.
Dimittite ꝛ dimittet̄ vobis. In virꝭ
aūt perfectis non tm̄ exigit̄ vt iniu
rias remittant/ſed etiam vt inimi
cos diligāt.iuxta illud Mat.v. Di=
ligite inimicos veſtros benefacite
his qui oderunt vos ꝛ orate ꝓ perſe
quētibꝰ et calūniātibus vos. Mali
ei ſanctos viros tripl'r perſequunt̄:
ſ3 per odia cordiū/ꝑ iniurias opeꝝ
et per exprobrationes verborum.
Uult igit̄ dn̄s vt contra odia cordiū
opponamꝰ cordis dilectionē. Ideo
dicit. Diligite inimicos vr̄os. Con

tra iniurias operꝫ opponam⁹ bene
ficioꝝ exhibitionē io ſubdit. Bn̄fa=
cite his qui oderūt vos. Cōtra expro
brationes ꝟboꝝ opponam⁹ orōnez
ideo dr̄. Orate ꝓ pſequētibus et ca
lūniātib⁹ vos. Tertio dicit q̄ ad ele
moſynas dādas debent eſſe libera=
les cū dicit. Date ⁊ dabit̄ vobis. vbi
tria de elemoſyna notant̄. ¶ Primo
debet eſſe gratuita/cuꝫ dicit. Date
nō vendite. Trib⁹ em̄ modis elemo
ſyna vēdi pōt. Primo qn̄ datur cum
ſpe retributiōis future. hier. ad ne
potianum. Sūt qui paꝝ pauperib⁹
tribuūt vt ā͂pli⁹ accipiāt ⁊ ſub elemo
ſyne pretextu diuinas q̄rūt q̄ magꝫ
appellanda eſt venatio q̄ꝫ elemoſy=
na. Scd̄o qn̄ fit cū appetitu laudis
hūane Mat. vj. Cum facis elemoſi
nā noli tuba canere .⁊c. Tertio qn̄
fit cū quadā violentia ⁊ extortione.
Eccl̄. iiij. Cor iopis ne affluxerꝫ ⁊ ne
ꝓtrahas datū āguſtiāti Augu. Qui
dat vt careat tedio infpellātꝫ nō vt
reficiat viſcera. indigētis ⁊ rē ꝑdit ⁊
meritū. Scd̄o dꝫ fieri in vita. Ūn̄ di
xit date in p̄nti: nō dabitis in futuro
Elemoſyna em̄ q̄ fit in vita vtilior ē
q̄ꝫ q̄ fit poſt mortē. Ūn̄ verſ⁹. Mune
ra q̄ donat mortēs hec munera non
ſunt. Iſta em̄ aiam cuſtodit ne in fo
ueā purgatorij cadat. Illa ꝟo adiu=
uat vt a fou ea reſurgat. Meli⁹ aūt ē
ī foueā nō cadere q̄ꝫ īde reſurgere.
Iſta cuſtodit aiaꝫ ne ī carcere pur=
gatorij īcludat̄. Illa adiuuat vt īde
educat̄ meli⁹ eſt aūt nō incarcerari
q̄ꝫ inde educi. Iſta cuſtodit aiaꝫ ne ī
igne purgatorij ꝯburat̄. Illa ꝟo ad
iuuat vt poſt ꝯbuſtionē ab igne eri
piat̄. Meli⁹ eſt aūt nō cōburi. q̄ꝫ poſt
ꝯbuſtionē ab igne liberari. Tertio
elemoſyna eſt mlt̄ū vtilis ⁊ fructuo
ſa. ideo dr̄. Et dabit̄ vobis. ſ. regnū
celoꝝ. Per tria aūt q̄s cōſueuit ali=
quid a rege obtinere. Aut per ꝑ al=
legatiōes aduocatoꝝ: aut ꝑ preces
amicoꝝ. aut ꝑ mun⁹ oblatū. Elemo=
ſynarij autē in iudicio ꝓ ſe ꝓ ſuis
allegabūt. iuxta illud. p̄s. iocūd⁹ hō
qui miſeret̄ ⁊ ꝯmodat diſponit ſer=
mōes ſuos ī iudicio ⁊c. Scd̄o ipi pau
peres fēt ī amici. ꝓ ipis orabūt Lu. xvj
Facite vobꝫ amicos de mām̄ona ini
q̄tati s: vt cū defecerit recipiēt vos
⁊c. Nihilomin⁹ ⁊ ipa elemoſyna ora
bit ꝓ eo qui eā fecit. Eccl̄. xxix. Cō
clude elemoſynā in ſinu pauperis ⁊
hoc ꝓ te exorabit vt eruarꝫ ab omi
malo. Tertio ꝑ mun⁹ oblatū. Ipe ei
elemoſyne ſunt mūera q̄ deo offer=
re debem⁹ ꝑ q̄ irā dei extiguem⁹ ⁊ re
gnum obtinebim⁹. puer. xxj. Mun⁹
abſcōditū extinguit iras donum in
ſinu indignationē maximam miti=
gat. Et dr̄ elemoſyna mun⁹ ad abſcō
ditū: q̄ a laude hūana debet abſcō=
di. Utilitas etiam elemoſyne notat̄
cum dr̄. Mēſurā bonā ⁊ cōfertam ⁊c.
Btitudo ei nr̄a erit in dei cognitiōe
⁊ viſione ⁊ intuitiōe. ⁊ iſta eſt mēſu=
ra bona. In dei cogniti dilectiōe: et
iſta ē mēſura ꝯferta. Et in dei cogni
ti dilecti et̄na poſſeſſiōe. et iſta ē mē
ſura coagitata. In cogniti ⁊ dilecti
et poſſeſſi delectabili fruitiōe. iſta ē
menſura ſupeffluens. De hac q̄dru=
plici mēſura dr̄. Aug. Facta ē crea
tura rōnalis: vt ſummū bonū intel=
ligeret. intelligēdo amaret. amādo
poſſideret. et poſſidēdo frueret̄.

¶ Dn̄ica. v. Sermo p̄mus.

Cum turbe irruerent ad ieſuꝫ vt audi
rēt ꝟbū dei ⁊ ipe ſtabat
ſec⁹ ſtagnū genezaret ⁊c.
Luc. v. Sicut dr̄ Chryſo. ſup Math.
Signū ſtudioſi agricole ē meſſis fe
cūda. Signū boni negociatoris eſt
theca referta. Signū gratioſi p̄dica=
catoris eſt eccl̄a plena hoib⁹ Videt̄
ergo q̄ xp̄us gratioſiſſim⁹ p̄dicator
erat q̄ tāta mlt̄itudo pp̄li ad ieꝫ cō
fluebat dr̄ aūt idē Chryſo. ibidē q̄
trib⁹ de cāis ſic ad eū veīebāt ⁊ irrue
bāt. ſ. pp ꝟba ꝑtioſa q̄ p̄dicabat xp̄s
faciē amabilem qua cunctos attra

hebat ꝛ ꝓpꝰ miracula crebra q̄ facie
bat. Jō nauē aſcēdit: vt oēs eiꝰ ꝟba
poſſet audire. ꝛ oēs eiꝰ faciē poſſēt
iſpicere ꝛ miracula poſſēt videre. Si
cut oēs videbāt miraculū qđ factū
eſt in captura piſciū. Dicit ḡ. cū tur
be irruerent ad ieſum. ꝛc. Jn iſto ḡ
euāgelio iſtruūť auditores ꝟbi dei
quales eē debeāt. Jn qbꝰ q̄dē quat=
tuor eē debēt. Primū auiditas in au
diēdo. qđ notať cū dr. Cum turbe ir
ruerent. i. cū quodā ipetu irēt. ſicut
p aupes in diſtributiōe elemoſynaꝝ
tpe famis irruere cōſueuerūt. Jn pri
mitiua enim eccleſia fuit magna fa
mes audiēdi ꝟbum dei iuxta illud.
Amos. viij. Mittā famē in ťra nō fa
mē panis: nec ſitim aq̄: ſed audiēdi
ꝟbū dei. Talis fames atteſtať ſani
tati mētis: ſicut fames corpalis at=
teſtať ſanitati corpis. Jn fine etiaꝫ
eccľie ſilr iſta fames reuocabitur.
iuxta illud. p̄. Cōuertenť ad veſpe=
rā ꝛ famē patientur: vt canes. Nam
ſcđm glo. ipſi iudei ꝛ aliqui de gēti
bꝰ ꝯuertētur ad veſperā. i. i fine mū
di: ꝛ famē patientur. i. magnū deſi=
deriū habebunt alios ꝯuertendi: ꝛ
erunt vt canes: qꝛ ꝯ incredulos la=
trabunt: ꝛ circuibunt ciuitatē. i. mu
niēt eccľiam ꝯ hereticorum impu=
gnationē: ꝛ diſpgenť vbiqꝫ ad man
ducādū: vt. ſ. alias lucrenť chriſto ꝛ
incorporēt. Et ſi nō fuerit ſaturati
fide. ſ. ꝛ cōuerſiōe ꝓpľoꝝ murmura
būt. i. dolebūť vel murmurabunt ꝯ
nolētes credē eos. ſ. grauiť arguē=
do. Jn medio aūt eccleſie. i. moder
no tpe nō eſt fames ſed magna co=
pia ꝟbi dei Eſa. xi. Repleta eſt ter=
ra ſciētia dñi: ſicut aq̄ maris operiē
tis. Tāta aūt eſt copia ꝙ ſepe mutaꝫ
ꝟtitur in faſtidiū qđ eſt magnū pe=
riculū. Sicut ei fames ꝟbi dei ſignū
eſt ſalutis ſic faſtidium ſignū ē mor
tis. p̄. Omnē eſcā abomiata eſt aīa
eoꝝ ꝛ appropinquauerūt vſqꝫ ad por
tas mortis. Dr aūt ſermo dei omis
eſca qꝛ replet ꝛ ſatiat oēm famē di=

uitiaꝝ: honoꝝ: ꝛ delitiarū. Oſtēdiť
eīm i deo verā eē ſatietatē Nā aua=
rus ibi iuenit veras diuitias. Su
bus ꝟo honores. Delicioſꝰ verā
delectationē. De duobus primis.
Prou. viii. Mecū ſūt ꝛ diuitie ꝛ glia
De tertio. p̄. Delectatiōes i dex=
tera tua vſqꝫ in finē. Et dixit appro
pinquauerūt vſqꝫ ad portas mortis il
li ei q̄ libenť ꝟba dei audiūt a portꝫ
iferni ſūt oīno remoti. Jlli ꝟo q̄ fa=
ſtidiūt ſūt ꝓpiqui. illi q̄ deridēt ꝛ nō
credūt iā vidēt eē ieſſi. Scđo i audi
toribꝰ dꝫ eſſe velocitas i obediēdo:
qđ ſignať in petro q̄ mox dño obedi
uit. Precepit ei ſibi dñs duo. Unuꝫ
qđ videbať ꝯtiere obſequꝫ chriſti ꝛ
conſolationē ꝓpľi qñ rogauit eum
a ťra reducere puſillū ne ſcꝫ turba
ipm ꝯprimeret: ꝛ vt populꝰ eū ꝯmo
diꝰ audire ꝛ videre poſſet. Aliđ qđ
videbať ꝯtiere vtilitatē ipſiꝰ: petrꝰ
cū ait. Duc i altum ꝛ laxate rhetia
vrā i capturā. Ex q̄ dať itelligi ꝙ p̄
latꝰ nichil dꝫ p̄cipere niſi qđ conti
neat aut honorē dei: aut edificatio
nē ꝓximi: aut vtilitatē ipſiꝰ ſubditi
Jn hoc aūt apparet magna hūili=
tas ꝛ obediētia petri: qꝛ cū xp̄s ſibi
dixiſſet. duc in altū. ꝛc. nō ſe excuſa
uit: ſꝫ hūiliť obediuit. Tribꝰ eīm de
cauſis ꝯſueuit q̄s ſe ab iniūcto ope
excuſare. aut qñ alias eēt valde fa=
tigatꝰ ꝛ vellet deſcēre. Aut qñ illud
qđ iiūgiť videť eē nimis arduū ꝛ dif
ficile. aut quādo videť eē ifructuo
ſuꝫ ꝛ ſine vtilitate. Petrꝰ q̄dē p to=
tā noctē laborauerat: ꝛ iō valde fa
tigatꝰ erat. Jllud etiā qđ p̄cipieba
tur videbať eſſe difficile. ſcꝫ in altū
nauē ducere ꝛ rehetia laxare. diffi=
cilꝰ ē ei piſcari i mari alto q̄ꝫ i infi=
mo Poterat ēt rationabiliť timere
iutilitatē opis futuri ex ifructuoſi
tate opis p̄terit. et tñ petrꝰ nō attē=
dit ad ſuā fatigationē. nec ad labo
rē difficultatē. nec ifructuoſitatē ſꝫ
ſimpliciť dixit. in ꝟbo aūt tuo laxa
bo rhete. Ex quo dať itelligi ꝙ quā

do ꝑlatꝰ aliqd ꝑcipit qđ vꝛ cõtinere
honoꝛē dei vel edificationē ꝓximi
vel meritũ ipſiꝰ ſubditi: nõ dʒ ſe excu
ſare. Nec ꝓpꝛ fatigationē coꝛpoꝛis
nec ꝓpter difficultatē opis: nec ꝓpꝛ
apparētē inutilitatē laboꝛis: ſed dʒ
deo ſe ꝯmitteꝛ ⁊ ſimplr̄ obedire. Hʒ
aũt aīa duas aures ſ. intellectum ⁊
affectũ. Cũ aure itellectꝰ audit qñ il
lud qđ ꝑdicaꝛ itelligit. Cũ aure af=
fectꝰ audit qñ illud ſibi placet ⁊ di=
ligit. Sʒ parũ ꝓdeſt ſi qs aliqđ ver=
bũ itelligat ⁊ diligat niſi hoc ꝑ aliq̃
opera oñdat. Tũc igiꝛ auditores ſt
vere obediētes qñ ⁊ ea q̃ ꝑdicanꝛ in
telligũt: ⁊ itellecta diligũt: ⁊ dilecta
ꝑ opera oñdũt Lu. xi. Bti qui audi=
unt vbũ dei intelligēdo ſcʒ ⁊ amādo
⁊ cuſtodiũt illud opere ſcʒ adimplē
do. Tertio i auditoꝛibꝰ dʒ eſſe mode
ſtia i amādo terrena: qđ notaꝛ cum
dr̄. Rogauit aũt eũ a terra reduce=
re puſillũ. Nõ rogauit eũ: vt ſtet in
terra. Nec vt penitꝰ ſe elõget a ter=
ra: ſed vt puſillũ ſe reducat a terra.
Quidaʒ eñi penitꝰ ſunt i terra ſicut
auari. Alij penitꝰ ſunt reducti a ter
ra ſicut viri ꝑfecti. Alii ſũt reducti
puſillũ a terra: ſicut boni laici ⁊ ꝑfe
cti q̃ nõ dñt eē i terra: ꝑ inoꝛdinatũ
amoꝛē terrenoꝝ. Nec oīno reqꝛiꝛ
ab eis q̄ oīno retrahãt ſe a terra ꝑ
oīmodũ ꝯtēptũ terrenoꝝ: ſed q̄ pu=
ſillũ reducãt ſe a terra ꝑ amoꝛē ioꝛ=
dinatũ. In terra penitꝰ erat q̃ dice=
bat Lu. xii. Aīa mea multa bona ha
bes: requieſce comede: ⁊ bibe: epulare
⁊c. A terra penitꝰ ſe elõgauerũt q̃ di
cebant. Mat. xix. Ecce nos reliqui=
mus oīa ⁊c. Puſillũ a terra docebat
apoſtolus reduci dicēs. i. Coꝛin. vij.
Qui habēt vxoꝛes tãq̃ nõ hñtes ſint
vt q̃ vtunꝛ hoc mũdo tãq̃ nõ vtanꝛ.
Ille hʒ vxoꝛē tãq̃ nõ habēs: q̃ ea vti
tur nõ ad libidinis expletionē: ſʒ ꝓ
pter ꝓlis ꝓcreationē: vel ſaltē ꝓpꝛ
caſus vite lubꝛice vitationē. Ille vti
tur mũdo tãq̃ nõ vtaꝛ q̃ rebꝰ mundi
vtiꝛ nõ ad ſupfluitatē: ſʒ ad neceſſi

tatē. Quarto i auditoꝛibꝰ debet eſſē
reuerētia in audiēdo verba diuina
qđ innuitur: cũ dr̄. vt ceſſauit aũt loq̃.
Eius eñi ꝑdicationē nõ interrupeꝛt
ſed quouſq̃ ceſſauit narrare intēte
audierũt. Uerba q̃dē dei cũ multa
reuerētia ſunt audiēda. q: ſũt medi
cine dei gēme dei ⁊ reliq̃e dei. Qui
buſdã eñi ſunt medicine purgatiue
ſicut penitētibꝰ a q̃bꝰ purgant ma=
los humoꝛes pcti Sap. xv. c. Neq̃ her
ba neq̃ malagma ſanauit eos ſʒ tuꝰ
dñe ſermo q̃ ſanat oīa. Quibuſdam
ſũt medicine melioꝛatiue ſicut ꝓfi=
ciētibꝰ quos ad melius ſollicitant.
Eccl'. xij. Uerba ſapiētũ quaſi ſtimu
li ⁊ quaſi claui in altũ defixi q̃ ꝑ ma
giſtroꝝ conſiliũ data ſunt a paſtoꝛe
vno. vtriuſq̃ aũt ſũt medicina cõſer
uatiua iuxta illud. ps. In coꝛđ meo
abſcõdi eloq̃a tua: vt nõ peccē tibi.
Si qs talē medicinã doceret q̃ moꝛ
bos purgaret ſanitatē augeret ⁊ in
ſanitatē ꝯſeruaret: libētiſſime audi
reꝛ. Scđo ſũt gēme dei. Iſtas gem=
mas ſãcti diligũt. ps. Dilexi mãda
ta tua ſup aurũ ⁊ topazion. Homies
aũt poꝛcini ꝯtēnũt mat. vij. Nec mit
tatis margaritas veſtras añ poꝛ=
cos. Sʒ poma putrida. i. vba carnã
lia: tales poꝛci cũ auiditate ſuſcipi=
unt. Si qs gēmã haberet quã xpus
in oꝛe poꝛtaſſet cũ magna reueren
tia eã ſeruaret. Cũ magna igiꝛ re=
uerentia vba ſancti euãgelij ſũt ha
benda q̃ in coꝛde xpi fuerũt ⁊ ab eiꝰ
oꝛe ꝓceſſerũt. Tertio ſũt reliq̃e dei
verba etiã ſancti euãgelij ſũt reliq̃e
xpi. vba ēt alioꝝ ſãctoꝝ ſunt reliq̃e
ipoꝝ. Reliq̃e aũt coꝛporales alioꝛũ
ſanctoꝝ aliqñ ſanãt moꝛbos coꝛpo
rales: verba aũt dei ſanant ſpũales
Nã a iam cecã illuminãt. ps. Prece
ptum dñi lucidũ illuminãs oculos.
Aīaʒ moꝛtuã viuificãt. Jo. v. Oēs q̃
in monumētis ſũt. i. in fetoꝛe pctoꝝ
audiēt vocē filij dei: ⁊ q̃ audierint vi
uent. Aīam febꝛili caloꝛe inflãma=
tã refrigerãt. Eccl'. xviij. Nõne ar=

dore refrigerabit eos: ſic ꝛ ꝟbū me-
li⁹ ꝙ datū aīam male infrigidatā in
flāmat ps. Ignitū eloquiū tuū vehe
mēter ꝛc. Si igit̄ medicinā corpora
lē vł ſpūalē pciperem⁹ cū attētiōe ꝛ
diligerem⁹ cū deuotiōe. Si gēmas q̄
fuerīt i ore xpi ɔſeruarem⁹ cū deuoti
ne ꝛ reliq̄as ſctōꝝ adorarem⁹ cū re-
uerētie exhibitiōe: manifeſtū eſt ꝙ
ꝟba dei deberem⁹ cū attētiōe itelli-
gere: ꝛ deuotiōe ſuſcipere: ꝛ cū mul
ta reuerētia retinere. ¶ Sermo. ij.

Aſcendēs au
tē in vnā nauim q̄ erat
ſymōis rogauit eū a ter
ra reducere puſillū. Qñ
de⁹ pmū hoiem creauit:
ipm i naui inocētie poſuit. Sed fra
cta naue inocētie tabulā pnie ppa-
rauit: qua iterdū amiſſa mīe pon tē
erexit. Qui ei pdit inocētiā ꝛ pniaꝫ
ſaluari nō pōt vlteri⁹ niſi p dei miaꝫ
Quāuis aūt penitētia dicat̄ tabula:
tñ qñ pfecte agit̄ homini innocētiā
reſtituit: ꝛ iō nō imerito nauis pōt
appellari. Circa hoc aūt duo ſunt vi
dēda. Pmo quare pnia ſiue religio
dicat̄ nauis. Scđo q̄ ſunt merces iſti
us nauis. Dr̄ aūt nauis quadrupli-
ci rōne. Primo rōne materie. nauis
eñ ɔſtruit̄ ex tabulis cū clauis fir-
mat̄ ꝛ bitumie linit̄. Ad ɔſtructio
nē aūt nauis materialis multe ta-
bule requirūt̄. Ad ɔſtructionē autē
nauis pnie tm̄ tres tabule. ſ. ɔtritio
ɔfeſſio ꝛ ſatiſfactio. Clauis ē timor
dñi ps. Cōfige timore tuo carnes me
as ꝛc. Iſto clauo timoris dñi niſi pe
nitēs firmet̄ cito nauis pñitētie diſ-
ſoluit̄. Eccłi. xxvij. Si nō in timore
dñi tenueris te inſtāter: cito ſubuer
tet̄ dom⁹ tua. Maxime aūt iſte cla-
uis timoris dñi neceſſari⁹ eſt incipi
entib⁹. Aug. Tanto minor fit timor
ꝙto patrie ad quā tēdim⁹ fit ppinq
or. Maior eñ timor dꝫ eē pere grinā
tiū. Minor ɔpiquātiū. Null⁹ puenīet
tis. Bitumē eſt ipa charitas q̄ aīam
ɔiungit deo: cordi ſuo: ꝛ pximo. quī
eñ nō hꝫ vinculū charitas eſt diui-
ſus a deo diuiſus ē a corde ſuo diui
ſus eſt a pximo. Sꝫ charitas iſta oīa
ɔiūgit Col. iij. Sup oīa habete cha
ritatē qđ ē vinculū pfectiōis. Scđo
dr̄ nauis rōne forme. Nauis eñ in
pncipio ꝛ i fine ē ſtricta ꝛ i medio la
ta. eſt ēt ſuperi⁹ apta iferius clauſa.
Pnia ei i pncipio ɔuerſiōis vł ē an
guſta ppt inexperiētiā ꝛ tētationū
frequētiā. Eccł. ij. Fili accedens ad
ſeruitutē dei ſta in iuſticia ꝛ timore
ꝛ ppara aīam tuā ad tētationē: in fi
ne finalr̄ erit ſtricta ppter diſtrictā
rōnē reddēdam. ij. Cor. v. Oēs nos
manifeſtari opꝫ añ tribunal xpi vt
referat vnuſq̄ſq ppria corporis put
geſſit. In medio aūt ē lata ppt cha
ritatē diffuſā. Rom. v. Charitas dei
diffuſa ē i cordib⁹ nr̄is. ps. Viā mā-
datoꝝ tuoꝝ cucurri ꝛc. Dꝫ ēt ve-
rus penitēs hr̄e cor apertū a ſuperi
ori vt diligat celeſtia: ꝛ clauſum ab
inferiori vt nō amet terrena. Iō cor
hoīs ſuperi⁹ eſt latū: inferi⁹ ſtrictū:
ad inuēdū ꝙ dꝫ eſſe latū ad ſuperio
ra ꝛ ſtrictū ad iferiora. Sed de mul-
tis pōt dici illud thren. j. Submerſū
eſt cor meū i memetipſo. Tertio dr̄
nauis rōne finis. Nauis eñ propter
iſtū finē fit vt hominē p pelagus ad
portū deducat. Sic ꝛ pnia data ē ho
mini vt per pelag⁹ mūdi ad portum
paradiſi ipa deducēte perueniat. et
ſicut homo in naui exiſtens dormit̄
do: comedēdo: ꝛ quieſcēdo ſemper
vadit ad portū: ſic ꝛ ver⁹ penitēs re
ligioſus dormiēdo vadit ad celum.
Nā ſcđm Greg. Sōn⁹ ſanctoꝝ non
vacat a merito. Ideo eñ dormiunt
vt ad laudādū deum fortiores exur
gāt imo ꝛ ipa ſctōꝝ ſōnia aliqñ ſūt
meritoria ps. Reliq̄e cogitationum
diē feſtū agēt tibi. Reliq̄e cogitatio
nū ſūt ſōnia q̄ ſctis viris accidūt ex
bonis meditatiōib⁹ q̄s vigilādo ha
buerūt: q̄ de deo faciūt magnū fe-
ſtū. Similr̄ comedēdo vadūt i celū.

Ideo em̄ comedūt vt ſint fortiores
ad ſeruiendū deo. i. Cor. x. Siue mā
ducatis ſiue bibitis: oīa i gl'iam dei
facite: ſimil'r deſcēdo vadūt i celū.
Ideo em̄ deſcēdūt vt fortiores ſint ad
laborādū. Sicut em̄ mali vtunt̄ ſua
fortitudine ad malū iuxta illō Eſa.
v. Ve q̄ potētes eſtis ad bibēdū vi=
nū ꝛc. ſic ꝛ boni ea vtūt̄ ad bonū. Iō
dicebat ꝓpheta. Fortitudinē meā
ad te cuſtodiā. Quarto dr̄ nauis rō
ne regiminis. Nauē em̄ regit nau=
clerus a poſteriori. Pars poſterior ho
minis ē ip̄a mors. Naucler9 ē medi
tatio mortꝫ clamat igit̄ iſte naucle
r9 ad auaros ne amēt diuitias: q2 n̄
portabūt inde niſi viliſſimū ſaccū.
Io. xvi. Saccū ꝯſui ſup cutē meam.
Clamat ad voluptuoſos vt dimittāt
delicias: q2 eoꝝ caro cito erit cibus
vermiū. Iob. xxi. Simul in puluere
dormiēt ꝛ v̄mes operiēt eos. Cla=
mat ad ſupbos vt dimittāt ambitio
nes ſuas: q2 illi q̄ volūt eleuari ſup
alios ꝑ elationē: cito beſtie ſup eos
aſcēdēt ꝑ ꝯculcationē. Eccl'. x. Cum
ei morit̄ hō hereditabit ſerpētes et
beſtias ꝛ v̄mes. Scd̄o videndū eſt q̄
ſint merces iſti9 nauis. i. religionis.
Que q̄dē ſūt tres. Caſtitas: obediē=
tia: ꝛ paup̄tas. Et notant̄ i v̄bis pre=
miſſis. nā votū caſtitatꝫ notat ꝑ hoc
qd̄ dr̄: aſcēdēs ieſus i vnā nauē: ꝑ ca
ſtitatē ei marie v̄ginalē hō aſcēdit
vſq3 ad angelicā ſimilitudinē Mat.
xii. In reſurrectiōe neq3 nubēt neq3
nubēt̄: ſz erūt ſicut angeli dei in ce=
lo. Aſcēdit vſq3 ad angelicā equali
tatē lu. xx. Filij hui9 ſeculi nubūt ꝛc.
Et infra Equales em̄ angelis ſunt
Trāſcēdit angelicā fortitudinem.
Amb. Uirginitas cōditionē hūane
nature ſupgredit̄ ꝛ angelicā digni=
tatē ꝑ quā hoīes angelis aſſimilāt̄.
Maior tñ eſt victoria virginū q̄ȝ an
gelorꝝ. Angeli em̄ ſine carne viuūt
hoīes v̄o virgines i carne triūphāt.
Aſcēdit vſq3 ad diuinā cognitionē.
Sap. vi. Incorruptio ꝓximū facit
deo. Scd̄a merces eſt votū obedien
tie qd̄ notat̄ ꝑ hoc q̄ dr̄ q̄ illa nauis
erat ſymonis. Ubi notandū q̄ licet
petr9 fuerat trinoīs. ſ. cephas: petr9
ꝛ ſymō: tñ nō dr̄ q̄ aſcēderit i nauem
cephe nec petri ſz ſymonis. Cephas
em̄ interp̄tat̄ caput et ſignat p̄la=
latos ſublimes q̄ i eccl'ia capitis lo
cū tenēt. Petr9 iterp̄tat̄ agnoſcēs
ꝛ ſignificat illos q̄ videt̄ habere ma
gnā ꝑfectionē ſciētie. Interp̄tat̄ ēt
diſcalciat9: ꝛ ſignificāt illos q̄ vidē
tur habere magnā auſteritatem vi
te. Symō aūt interp̄tat̄ obediēs. nō
igit̄ dr̄ q̄ xp̄s aſcēderit i nauē cephe
vl' petri ſz ſymōis: q2 nō habitat cū
aliq̄b9 ꝓpt̄ ſuā potētiā vel ſuā ſapiē
tiā nec ꝓpt̄ ſuā auſterā vitā: ſed tñ
habitat cū illis q̄ hn̄t ſapiētē ꝛ humi
lē obediētiā. Ideo aūt dixi ſapiētē ꝛ
humilē: q2 eſt q̄dā obedientia ſtulta
qua q̄s obedit ſue ſenſualitati. De
q̄ dr̄ ad Rom̄. vi. Nō regnet pctm̄ in
veſtro mortali corpore vt obediatis
ꝯcupiſcētijs ei9. Iſtud ei valde ſtul=
tū: q2 hoc eſt hoſtem ſe tradere i ma
nib9 demonū. Eccl'. xviij. Poſt con=
cupiſcētias tuas nō eas ꝛc. Vſq3 ibi.
Faciet te i gaudiū inimicis tuis. eſt
em̄ alia obedientia ſuperba: qua q̄s
vult q̄ p̄lat9 ſue obediat voluntati.
Et iſta eſt obedientia ceci: cui dixit
dn̄s Lu. xviij. Quid tibi vis vt faciā
Sic opꝫ vt prelati talibus dicant.
Quod officiū vel quales obediētias
vultis vobis cōmitti: ꝛ iſta nulli9 eſt
meriti. Eſt alia obedientia humilis
ꝛ deuota q̄n quis voluntatē ſuā vo=
luntati p̄lati total'r ꝯmittit Et iſta
fuit Pauli q̄ dixit Act. ix. Dn̄e q̄d
me vis facere ꝛ iſta magni eſt meri
ti. Tertia eſt merces paupertatis:
qd̄ notat̄ cū dicit̄: rogauit eū a terra
reducere puſillū: nō dixit reducerē
penit9. Scti em̄ viri q̄diu ſunt i hoc
mūdo nō poſſunt penit9 elongari a
mūdo: ſed opꝫ q̄ corpori ꝓuideāt et
neceſſitatib9 ꝓximorū ſatiſfaciant.
Ideo dr̄ Eze. viij. Eleuauit me ſpūs

inter celū ⁊ terrā. Non dixit poſuit
me ī terra q: ibi ſunt auari nec po=
ſuit me ī celo q: ibi ī ſūt bti. Sz ele=
uauit me īter celū ⁊ terrā q: ibi ſūt
ſcti viri ī hoc mūdo poſiti q̄ ⁊ aſcen=
dūt ī celū ꝑ amorē ēt q̄nq̄ deſcēdūt
in terrā ꝑ neceſſariorꝫ ꝓuiſionē: et
hinc eſt ꝙ cor hoīs lꝫ ſit ſituatū ī ſi=
niſtra: ⁊ tn̄ reſpirat ad dexterā. Sic
ſcti viri q̄uis ſūt ī mūdo ꝑ corporalē
habitationē tn̄ ſuſpirāt ī celū ꝑ ar=
dētē amorē. Sicut ſuſpirabat ꝓphe
ta dicēs. Sitiuit aīa mea ad deū fon
tē viuū.

¶ Sermo tertius.

Preceptor per totam noctē laborātes nichil cepimꝰ ⁊c. Predi
catores dei vocant̄ pi=
ſcatores ⁊ venatores et
videmiatores ſꝫ p̄dicatores p̄mitiui
fuerūt piſcatores: q: vno tractu re=
this. i. p̄dicatiōis aliq̄n magnā mul
titudinē hoīm ꝯuertebāt. Predica=
tores aūt moderni ſūt venatores: q:
cū multis fatigationibꝰ ⁊ clamori=
bus vix aliq̄n poterūt capere vnam
ferā. i. ꝯuertere vnam aīam. Hiere
xvi. Ecce mittā piſcatores multos.
⁊ piſcabunt̄ eos: ⁊ poſt hoc mittam
eis multos venatores ⁊ venabūtur
eos. Predicatores autē vltimi ſiue
ipi angeli erūt videmiatores: q: cū
falce diuini eloquij vuas maturas a
putridis ſeparabūt ⁊ maturas repo
nēt ī celaria dei: putridas ī torcula
ria īferni. Apo. xiiij. Miſit angelus
falcē ſuā ī terrā ⁊ videmiauit vineā
terre. Mō diabolꝰ vꝰ ē videmiator
terre: q: oēs magnas vuas colligit
xp̄s aūt ē racemorꝫ collector: q: vix
aliq̄s paupes ꝯuertit Michee. vij.
Ue michi q: factꝰ ſum ſicut q̄ colli=
git ī autūno racemos. Quāuis autē
p̄mitiui p̄dicatores vt dictū eſt: fue
rūt piſcatores: tn̄ nichilominꝰ ⁊ mo
derni p̄nt vocari piſcatores. Nā pi=
ſcatores aliq̄n capiūt magnā piſciū
multitudinē ⁊ tales fuerūt p̄dicato=
res p̄mitiui aliq̄n paucos ⁊ tales ſūt
p̄dicatores moderni: ꝙ autē piſces
nō capiāt pōt eē cā: aut ex pte piſca
torꝫ: aut ex pte piſciū. Ex pte piſca=
torꝫ pōt eē q̄druplex cā. Prima eſt
q̄n piſcant̄ ī tēpore nō debito. vñ di=
cit petrꝰ in v̄bo p̄miſſo. Per totā no
ctē laborātes nichil cepimꝰ. Illi pi
ſcant̄ ī nocte q̄ nō habēt lumē ſacre
ſcripture ſꝫ ī tenebris ignorātie. Ta
les alios nō ꝯuertūt ſed in errorem
mittūt. j. Thi. i. Uolētes eſſe legis
doctores nō intelligētes neq̄ q̄ lo=
quūtur: neq̄ de q̄bꝰ affirmāt Greg.
nazāzenꝰ. Mūdari pꝰ oportꝫ ⁊ ſic ali=
os mūdare. Sapiētē p̄us fieri: ⁊ ſic
alios facere ſapiētes. Lumen effici:
⁊ ita alios illumiare. Accedere ad
deū ⁊ ſic alios adducere ad deū. vel
illi piſcant̄ ī nocte q̄ aliq̄ de gn̄e bo=
norꝫ faciūt ī petō mortali. Tales ni
chil capiūt: q: nullū meritū vite ſibi
acquirūt. Aggei. i. Qui merces cō=
gregauit miſit eas ī ſaccū ptuſum.
Saccꝰ ꝯſutꝰ eſt animꝰ ī gr̄a ſtabilitꝰ
Saccꝰ ꝑtuſus eſt aīmꝰ peti gladio la
ceratꝰ. Talis nulla merita tenere
pōt: ſꝫ oīa effundunt̄. vel illi piſcant̄
in nocte qui expectāt penitere in
morte. Tales nichil capiūt q: vlte=
rius aliquid boni facere nō p̄nt. Io.
ix. Uenit nox q̄n nemo pōt operari.
Tales ēt potiꝰ vident̄ penitere timo
re mortis ⁊ pene q̄ȝ amore iuſticie.
Iō dicit Aug. Agēs pn̄iam ī extre=
mis ſi ſecurꝰ hic exit ego ſū ſecurꝰ.
Scd̄a cā ē q̄n piſcant̄ ī loco vel ī fū=
do īfimo: iō dr xp̄s petro. duc ī altū
⁊c. Locꝰ īfimꝰ ē terra: locꝰ mediꝰ eſt
aer: locꝰ altꝰ eſt celū. illi igit̄ piſcant̄
in loco īfimo q̄ laborāt ī acq̄ſitione
terrenorꝫ. tales nichil capiunt niſi
lutū. Abachuc. ii. ve q̄ cōgregat nō
ſua vſq̄ quo ēt aggrauat cōtra ſe dē
ſum lutū. Illi piſcant̄ in medio. i. in
aere q̄ laborant in acq̄ſitione ſupbo
rū bonorꝫ. Tales nō capiūt niſi mu
ſcas. Sicut eni̅ aranea ſe euiſcerat
vt muſcas capiat. Sic ſuperbi in=

teriora ſua dãnificãt vt aliquos ho=
nores acquirãt: qui muſce ſunt. Tũ
qꝛ mẽtes multis tribulatiõibꝰ pun=
gũt. Tũ qꝛ multis anxietatibꝰ aium
inſtabilẽ reddũt. Tũ qꝛ mẽtẽ fedãt
tum qꝛ cito euolãt. Illi piſcant in al=
to qui laborãt i acquiſitiõe celeſtiũ
Tales multũ capiũt. ſ. regnũ celoꝝ
Mat. xi. Regnũ celoꝝ vim patitur ꝛ
violenti rapiũt illud. Tertia cauſa
eſt qñ piſcãt cũ iſtrumẽto nõ ꝯgruo
i. cũ rethibꝰ fractis id dr Math. iiii.
Reficientes rethia ſua. Illi rethia
ſua frãgũt q̃ ea q̃ vbo p̃dicant male
viuẽdo lacerãt. Grego. Q̃ verbis
p̃dicãt moribꝰ ipugnãt: illi rethia ef
ficiũt q̃ vitã ſuã bonis actibꝰ cõpo=
nũt Greg. Ad hoc vt ſeruet veritas
p̃dicãdi neceſſe eſt vt ſeruet vita be
ne viuẽdi. Quarta cauſa eſt qñ pi=
ſcantur in loco non debito. Vñ dixit
dñs Joh. vl. Mittite in dexterã na=
uigii rete ꝛ inuenietis. Illi enĩ q̃ pi=
ſcant in ſiniſtra p̃ñtis vite. ſ. in diui=
tiis delitiis ꝛ honoribꝰ nichil capiũt
qꝛ hec nihil ſunt reſpectu eternoꝝ.
Hiere. iiii. aſpexi terrã ꝛ vacua erat
ꝛ nichil ꝛc. Illi v̓o q̃ piſcant in dex
tera. ſ. vite eterne multũ capiũt qꝛ
ſicut dr. i. Cor. ii. Q̃ oculꝰ nõ vidit
nec auris audiuit nec i cor hoĩs aſcẽ
dit ꝛc. In p̃ñti enĩ vita nõ ſatiat ocu
lus in videndo nec auris in audiẽdo
nec cor in diligẽdo. Sed i futuro ſa
tiabit oculꝰ in dei viſiõe: auris i an=
gelica iubilatiõe: et cor in dulci dei
dilectione. Dicit aũt vita beata dex
tera ꝛ p̃ſens ſiniſtra: qꝛ pars dexte=
ra in hoĩe eſt honorabilior fortior ꝛ
calidior q̃ ſiniſtra. Sic ꝛ vita beata
eſt honorabilior: qꝛ ſicut dt Aug. ibi
eſt vera dignitas que nulli dat indi
gno et nulli negat digno. In p̃ſenti
aũt ſepe digni deſpiciũtur ꝛ idigni
exaltant. Eſt ẽt fortior qꝛ ibi eſt v̓a
eternitas. Eſa. xxxiii. Oculi tui vide
bũt tabernaculũ: qđ nequaq̃ trãſfer
ri poterit. in p̃ñti aũt eſt labilitas. i.
Joh. ii. Mundꝰ trãſit ꝛ cõcupiſcentia
eius. Eſt ẽt calidior: qꝛ ibi eſt in mẽ
ſa charitas: vñ ſancti vocant carbo
nes ardentes ꝛ lãpades fulgentes.
Ezech. i. Similitudo aialiũ ꝛ aſpe=
ctꝰ eoꝝ quaſi carbonũ ignis arden=
tiũ ꝛ quaſi aſpectꝰ lãpadarũ. in p̃ñti
aũt q̃ ad bonos eſt ĩpfecta charitas
quo ad malos ẽ frigiditas: q̃ ad pi=
gros eſt tepeditas. Apoc. iii. Vtinã
frigidꝰ eſſes aut calidꝰ. ſꝫ qꝛ tepidus
es ꝛc. Scđa cã q̃re piſces nõ capiũt
põt eẽ ex parte piſciũ: ꝛ hoc quadru
plicit. Prima cã eſt qñ. ſ. nimis ſunt
aſtuti ꝛ cauẽt ſibi a rethibꝰ ꝛ ab ha=
mo. Multi enĩ eſt quadã aſtutia dia
bolica vitãt itrare p̃dicatiõis rhe=
tia timẽtes ne ſua ibidẽ tãgãt vitia
Nã ſuperbꝰ nõ vult audire v̓ba hu=
militatis: nec luxurioſus verba ca=
ſtitatis: nec auarꝰ v̓ba liberalitatis
Sed ſicut dr iob. v. Apprehẽdet ſa
piẽtes i aſtutia eoꝝ: q̃uis enĩ nõ mõ
p̃mittãt ſe capi: tñ i morte capiẽtur
a deo a diabolo ꝛ a peccõ. Deꝰ ei eos
capiet ꝛ diabolo tradet diabolꝰ ip̃os
carceri infernali icludet: peccm̃ autẽ
ip̃os iclusos ſic alligabit ꝛ inoluet ꝙ
nũq̃ idẽ exiẽt. Mat. v. Eſto ꝯſẽtiens
aduerſario tuo. i. diuino ſermõi qui
aduerſat tibi p̃dicãti vel peccare vo
lẽti. ne forte tradat te iudici. i. xp̃o ꝛ
ſit tibi cã q̃re tradaris ꝛ iudex tra
dat te miniſtro. i. diabolo et in car=
cerem mittaris. Amen dico tibi nõ
exies idẽ donec reddas nouiſſimuꝫ
q̃drãtẽ. i. donec exoluas penã nõ tã
tũ p̓ peccãtis magnis ſꝫ ẽt minimis. et
qꝛ hoc facere nõ potis nõ nũq̃ exi=
bis. Scđa cã eſt qñ ſunt nimis ma=
gni qꝛ tũc retia frãgũt. Sic et ma=
gni in ſeclo dei p̃cepta ꝯtẽnũt. Vñ dr
de optimatibꝰ Hiere. v. hi ſilꝰ magis
ꝯfregerũt iugũ ruperũt vincula. tales
enĩ ad p̃ntiaꝫ ſe capi nõ p̃mittũt. Vñ
xp̃s in hoc mũdo de oĩbꝰ ſapiẽtibus
nõ cepit niſi vnũ. ſ. gamalielẽ legis
doctorẽ. Nec de omibꝰ nobilibꝰ niſi
vnũ. ſ. paulũ qui dr fuiſſe nobilis ci
uis romanꝰ. Nec de oĩbus diuitibꝰ

niſi vnū.ſ.zacheū. Nec de oībꝰ pnci pibꝰ⁊ potētibus niſi tres.ſ. Nicodemū, Cēturionē:⁊ Regulū. De infimis aūt ⁊ ſimplicibꝰ⁊ ignobilibꝰ et pauperibꝰ multos cepit.i.Coꝛ.i.videte vocationē vrām frēs qꝛ nō mlti potētes ⁊c. Tertia cā eſt qꝛ.ſ.ſūt nimis lubrici:ſicut pȝ in anguillis q̄ poſtq̄ capte fuerit de manibꝰ lubricāt ſic ſūt multi lubrici q̄ lubricāt ō culpa i culpā Treñ.iiij. Lubricauerūt veſtigia nr̄a ⁊c. Greg. Pctm̄ qḋ ꝑ pniam nō diluit mox ſuo pōdere ad aliud trahit. Lubricāt de culpa i penā iob.xxi. Ducūt i bonis dies ſuos Ecce culpa. In pūcto ad iferna deſcēdūt. ecce pena Lubricant de pena i penā.iob.xxiiij. Ad nimiū calorem trāſeunt ab aq̄s niuiū. Quarta cā eſt qꝛ ſūt nimis parui:qꝛ de rhete ꝓſiliūt. Iſti ſunt q̄ paruū coꝛ habētes timēt aggredi q̄dlibet arduū Sed ſerui dei nō debēt timere bōa agere ꝓpter aliqua aduerſa q̄ pſſūt cōtigere:ſicut oñdit Chry. ſup Mat. ꝑ tria exēpla. Dicit eī q̄ ſūt tria gñā pſonarū q̄ ꝓpt aduerſa non timent agere opa ſua ſ.miles: agricola: et negociatoꝛ. Nō dꝫ igit timere ſerui dei ꝯtra vitia certare cū ſunt milites xp̄i.ij.Thi.ij. Labora ſicut bonꝰ milites xp̄i ieſu. Nec dꝫ timere bona opera ſeminare cū ſint agricole dei:qꝛ ſicut dicit Eccl.xi. Qui obſeruat vētū nō ſeminat ⁊c. Nec dꝫ timere talenta.i.gratias ſibi datas ad lucrādas animas exponere cum ſint negociatoꝛes regis. Luce.xix. Negociamini dum venio ⁊c.

Dnica.vi.Sermo pꝛimus.

Niſi abundauerit iuſticia vr̄a pluſq̄ ſcribarū ⁊ phariſeoꝛū nō itrabitis i regnū celoꝛū Mat.v. Solēt magiſtri ſcolariū tres oꝛdies hr̄e ſcolariū q̄rū q̄dā ſūt icipiētes q̄ idigent p̄mis lrārū elemētis iſtos magr̄ non docet ꝑ ſe:ſꝫ ꝑ alios minꝰ eruditos. Alij ſūt ꝓficiētes q̄ adhuc indigent inſtructionibꝰ leuibꝰ ⁊ planis iſtos ſilr̄ nō docet ꝑ ſe ſꝫ ꝑ alios magis doctos. tertij ſūt pfecti q̄ iā apti ſūt ſenſibꝰ pfūdis:iſtos magr̄ ꝑ ſeipſꝫ docet ⁊ iſtruit magr̄ verꝰ ē xp̄s:vñ dr̄ mat.xxiij. Unꝰ em̄ ē magr̄ veſter xp̄s. ſcola eiꝰ eſt totꝰ mūdꝰ. Habuit em̄ tres oꝛdines ſcolariū. Quoꝝ q̄dā fuerūt tp̄e legis nature. Iſti oīno erāt rudes ⁊ inſipiētes:⁊ ꝑ elemēta ⁊ creaturas mūdi iſtruebant legētes i ipſis dei potētiā ex ſui magnitudine: dei ſapiētiā ex oꝛdine: dei bonitatē ex vtilitate Rom̄.i. Inuiſibilia dei a creatura mūdi ꝑ ea q̄ facta ſūt itellecta ꝯſpiciūt. Alij fuerūt magis ꝓficiētes q̄.ſ.fuerūt tp̄e legis ſcripte: q̄s deꝰ docuit ꝑ magis eruditos.ſ.ꝑ moyſē ⁊ ꝓphetas. Alij fuerūt pfecti ſ.xp̄iani:iſtos xp̄s docuit ꝑ ſeipſum ſublimioꝛa mādata:ideo opꝫ q̄ eoꝛum iuſticia magis abūdet q̄ iuſticia ceteroꝝ. Et ideo dixit. Niſi abūdauerit iuſticia vr̄a.⁊c. In hoc igr̄ euāgelio xp̄s nos iuitat ad pfectā iuſticiam. Deīde oñdit q̄ ſit iſta iuſticia. vltio q̄ ſunt ſi gna. Ad pfectā aūt iuſticiā nos inuitat dicēs. Niſi abūdauerit iuſticia vr̄a ⁊c. Juſticia em̄ ſcribarū ⁊ phariſeoꝛū erat ſimulatoꝛia ⁊ mercēnaria tepida ⁊ ſeuera hēbāt ei iuſticiā ſimulatā q̄ ad deū quo ad pꝛimos:⁊ quo ad ſeipſos. Nā quo ad deū ſimulabāt ſe hr̄e deuotas oꝛōnes Mat.vi. Cum oꝛatis non eritis ſicut hypocrite:q̄ amant in ſynagogis ⁊ in angulis platearum ſtātes oꝛare vt videāt.⁊c. Quo ad ꝓximuꝫ ſimulabāt ſe dare elemoſynas ꝓpt deū cū tñ̄ darent eas ꝓpt̄ fauoꝛē humanū. Ibidē. Cū facis elemoſynā noli tuba canere āte te ⁊c. Quo ad ſe ſimulabāt ſe magna ſeruare ieiunia Ibidē. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes.⁊c. Juſticia aūt xp̄ianoꝝ dꝫ ab iſta abūdare:qꝛ eoꝝ oꝛōes debēt fieri cū coꝛdis

attentiōe vñ ait ibidē. Tu aūt cū ora
ueris itra cubiculū tuū .i. in ſecre=
tū cordis tui. Et clauſo oſtio .ſ. exte
riori ſēſu: ora patrē tuū ⁊c. Elemo
ſyne dꝫ fieri recta itentiōe. ibidē
Te aūt faciēte elemoſynā neſciat
ſiniſtra tua qd faciat dextera. ieiuniū
dꝫ fieri cū cordis ⁊ vult9 exhilaratio
ne ibidē Tu aūt cū ieiunas vnge ca=
put tuū Scd̄o eoꝝ iuſticia erat mer
cēnaria: qꝛ ſeruabāt leges ⁊ māda=
ta ꝓpē tēporalia aſſeq̄nda. Tria ei
ſeruātib9 ꝓmittebant .ſ. augmēta=
tio ſubſtātie tpalis Eſa .i. Si volue
ritis ⁊ audieritis me: bōa tre come
detis. Prolōgatio vite corporalis
Leuit. xviii. Cuſtodite leges meas
atqꝫ iudicia q̄ faciēs hō viuet i eis ⁊
pax tēpis michee .iiii. cōuertēt gla
dios ſuos i vomeres: ⁊ haſtas ſuas i
ligōes Juſticia ei xp̄ianoꝝ magis
abūdat qꝛ ſeruātib9 euāgelicā ꝑfe
ctionē ꝓmittit regnū celoꝝ. Mat.
iii. pn̄iaꝫ agite ⁊c. promittit vita eterna.
na. Eiuſ. xix. c. Cētuplū accipietis ⁊
vitā eternā poſſidebitis. Promittit
pax tēpis ⁊ eternitatis. ioh. xiiii. Pacem
relinq̄ vobis pacē meā do vobis mī
ti ei hodie ſūt ſcribe ⁊ phariſei inter
xp̄ianos q̄ pl9 curāt de tpali ꝯmodo
q̄ꝫ de celeſti regno pl9 de vita corpa
li q̄ꝫ d' vita eterna plus de pace tpis q̄ꝫ
eternitatis. Tertio eoꝝ iuſticia erat te=
pida ⁊ remiſſa. Scribe ei ꝯfidebāt i
ſua ſciētia. Phariſei aūt i ſua vita.
Et ideo n̄ curabāt āpli9 acq̄rere ſcīta
tis merita iuſticia ei xp̄ianoꝝ dꝫ a=
būdare: qꝛ de ſua ſciētia ⁊ tranſacta
vita n̄ dꝫ ꝯſiderare: ſꝫ ſp ad maio=
ra ꝓficere Phil' iii. Que q̄dē retro
ſūt obliuiſcēs ad ea v'o q̄ ſunt priora
extēdēs me Sꝫ m̄lti ſūt q̄ n̄ ꝓficiūt
ſꝫ deficiūt. hodie em̄ aliq̄d faciunt
cras parū poſt cras min9 poſtea ni
hil. Tales ſūt lūatici Eccli. xxvii.
Stult9 vt lūa mutat Lūa mō ē plena
mō ſemiplēa mō ē ſemiuacua: modo
tota vacua. cū ei tot ſint ptes ſatiſ=
factiōis .ſ. orōnes ieiūia ⁊ elemoſy=
ne. ſūt q̄dā q̄ orōnes m̄ltas faciunt
ieiunia cuſtodiūt elemoſynas tribu=
unt. Jſti ſūt lūa plena. Poſtea dimit
tūt oratiōes ⁊ ſic ſūt lūa ſemiplena
Poſt ea dimittūt orōnes ⁊ ieiunia.
ſic ſūt lūa ſemiuacua. Tādē totum
dimittūt ⁊ ſic ſūt luna tota vacua.
Prou. x. Egeſtatē opata eſt manus
remiſſa man9 autem fortiū diuiti=
as pat Manus remiſſa operat ege
ſtatē i mūdo qꝛ ꝑuat i eccl'ia oībus
ſuffragijs Egeſtatē i iudicio: qꝛ nō
poterit habere modicā ſtillā olei cō
paſſiōis: ſicut pꝫ i v̄ginibus fatuis.
Egeſtatē i inferno qꝛ n̄ poterit ha=
bere modicā guttā aq̄ refrigeran=
tis: vt pꝫ i diuite epulōe. Sꝫ ſcī viri
q̄ fuerit fortes ꝯtra mūdū carnē: dya
bolū pauerit i mūdo diuitias gr̄aꝝ.
Jn iudicio diuitias meritoꝝ. in ce
lo diuitias p̄mioꝝ. Quarto eoꝝ iu=
ſticia erat nimis ſeuera mat. v. au
diſtis qꝛ dictū ē āti q̄s oculū ꝓ ocu=
lo: dētē ꝓ dēte. cū ei de9 habeat du=
os officiales valde ſeueros .ſ. v'itā=
tē q̄ cl'pa ſtricte diſcutiebat ⁊ iuſtici
aꝫ q̄ cl'pas ſeuē pūiebat. iuſticia aūt
euāgelica hꝫ pietatē. nā iſtis duob9
officialib9 de9 dedit duos ꝯſiliarios.
.ſ. miaꝫ v'itati ⁊ pacē iuſticie. ſi igit
v'itas hꝫ culpas iudrere. mīa ſibi cō
ſulit vt videat ſi fuerit ibi aliq̄ igno
rātia vl' iſirmitas hūana vl' tētatio
dyabolica. per iſta ei culpe alleuia
ri ꝯſueuerūt. Cū v'o iuſticia dꝫ cul=
pas punire: pax ſibi ꝯſulit vt nō itē
dat ꝯfuſioni ſꝫ tm̄ itēdat vt hoīe ⁊ re
cōſiliet deo pacificet. ꝓxio: ⁊ tranq̄l
let i corde ſuo hieremi. xxix. Ego
cogito cogitatiōes pacis ⁊ nō affli
ctiōis. et ſic v'ificat qd̄ d'r i. ꝑo. mīa
⁊ v'itas obuiauerit ſibi. ⁊c. Scd̄o xp̄s
oſtēdit q̄ ſit ꝑfecta iuſticia cum ait
Audiſtis qꝛ dictū ē ātiq̄s. Juſticia
em̄ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ erat dimi=
nuta q̄tū ad vtrāqꝫ partē iuſticie: q̄
eſt declinare a malo ⁊ facere bonū
Quātum ei ad primā partē diminu
ta erat qꝛ non cohibebat animum

ab odio nec linguā a ſimplici mēdacio ſz nec a piurio. Nec manū a vindicta vt ptz Exo. xxi. i lege talionis iuſticia aūt euāgelica ē pfecta: qꝛ cohibet animū ab ira ſicut ptz hic. Et oculū a cōcupiſcētia. Mat. v Qui viderit mulierē ad ↄcupiſcēdū eā iā. ꝛc. et cor a cogitatiōe mala. Mat. ix. vt qd cogitatis mala i cordib⁹ veſtris Cohibet ēt linguā nō tm̄ a vbo iniurioſo ſicut ptz hic. Nec tm̄ a ſimplici mēdacio. Ma. v. Sit āt ſermo veſter ē eſt: nō nō. Sz etiā a verbo ocioſo mat. xii. de omī vbo ocioſo qd locuti fuerit hoīes reddēt rōnē de eo i die iudicii. Cohibet etiā manū a vidicta: vt ſcz hō nō vidicet iuriā pſonalē Mat. v. Si qs te pcuſſerit in dexterā maxillā. ꝛc. Nec iuriā realē. vñ ſeqꝉ Et q̄ vult tecū i iudicio cōtēdere. ꝛc. Nec violētē extorſionē. vñ ſeqꝉ Et qcūq3 te āgariauerit mille paſſ⁹ ꝛc. Erat ēt diminuta qrtū ad ſcdā ptē iuſticie q̄ ē facere bonū qꝛ nō tenebāt īimicos diligē nec p eis orare nec eis bñfacere. iuſticia aūt euāgelica oīa iſta pcipit. mat. v. diligite īmicos vr̄os: bñfacite his qui oderūt vos: ꝛ orate pro perſequentib⁹ ꝛ calūniātib⁹ vos. Tertio xp̄s manifeſtat q̄ ſint ſigna pfecte iuſticie cū ait. Uade pri⁹ recōciliari fratri tuo. Qualiter aūt iſta recōciliatio ſit faciēda oſdit Chry. dicēs. Si cogitatu offēdiſti cogitatiōe recōcilia. Si vbis offēdiſti. vbis recōcilia Si opib⁹ offēdiſti: opib⁹ recōcilia. Cogitatu igr ſiue corde offendit q̄ aliquē odit ſz tūc eū recōciliat qñ odiū depōit ꝛ ip̄z diligit. Alr eī deus mūera nō reciperet ſi qs odiū corde retineret. Nā ſicut dt Chri. Nemo inter duos īimicos pōt eē fidelis amic⁹ ābor. Jō ꝛ de⁹ nō vult eſſe amic⁹ aliquor qdiu iter ſe fuerint inimici. nos aūt indt fidem deo non ſeruam⁹ ſi īimicos diligim⁹ ꝛ amicos ei⁹ odim⁹. Si offendit verbo detrahēdo: dz recōciliare famā reſtituēdo cū pcioſior ſit fama q̄ tēporalis ſubſtātia vel corp⁹. Si tenet ſatiſfacere raptor res reſtituēdo. ſi pſecutor emēdā offerēdo mlto forti⁹ infamator famā reſtituēdo. Si offendit factis dz recōciliare factis. Alit ei ſcd̄m. Chryſ. niſi quē factis leſiſti factis placueris ſine cā oras deū: ſine cā elemoſynā facis de reb⁹ qbus alios ſpoliaſti. Quid eī tibi pdeſt ſi vnus pro te orat ꝛ alius aduerſum te deum interpellat.

¶ Sermo ſecundus.

Si offers munus tuum añ altare ꝛ ibi recordat⁹ fueris qꝛ frater tu⁹ hz aliqđ aduerſū te. ꝛc. Cū i ope nr̄o tria attēdere debem⁹. ſ. honorē dei edificationē pximi ꝛ meritū nr̄z. de⁹ tñ ē tāte bōitatis q̄ pl⁹ reſpicit ad nr̄az vtilitatē ꝛ pximi edificationē q̄ ad ſuū honorē ſz q̄ illud offert cū odio pximi nō hz meritū ſz ſcādalizat pximū. vult igit de⁹ vt hō ſuū itermittat honorē vt ſic p̄rio recōciliat⁹ meritoriā offerat oblationē. chryſ. vide miaz dei q̄ reſpicit pl⁹ hoīz vtilitatē q̄ ſuū honorē. Pl⁹ eī diligit cōcordiā fideliū q̄m mūera ſua. Dicit g ſi offers mun⁹ tuū. ꝛc. notandū aūt q̄ ē qdruplex mun⁹. ſ. mun⁹ a corde mun⁹ ab ore. mun⁹ a manu. ꝛ mun⁹ ab obſeqo. Mun⁹ a corde eſt mun⁹ amoris qd itātū eſt deo acceptū vt ſine illo nullū aliud mun⁹ ſibi placet. Nihil eñ vz offerre deo vba noſtra p gratiarū actionē nec corpa noſtra p mortificationē: nec res nr̄as p elemoſinarū largitionē niſi ſibi offeram⁹ cor dan r̄a p amorē. iſtud ptz Luc. xviii. In phariſeo q̄ videbat offerre deo vba ſua gratias referēdo dicēs. de⁹ gratias ago tibi. Corpus ſuū macerādo dicēs. Ieiuno bis i ſabbato. Res ſuas miniſtris dei largiēdo dicēs. Decimas do oim q̄ poſſideo: ſz nihil pfuit qꝛ nō offerebat

deo cor ſuū ipſū deū ⁊ ꝓximū diligē
do. Nō em̄ deū diligere poterat qui
oēs ꝓximos cōtēnebat dicēs nō ſuz
ſicut ceteri hoim raptores iniuſti:
adulteri: velut etiā hic publicanus
publican⁹ aūt ꝗ lōge ſtās ꝑcutiebat
pect⁹ ſuū. ⁊c. Altare ſuꝑ qd̄ d̄bem⁹
offerre deo mun⁹ amoris eſt altitu
do trinitatis de q̄ dr̄. Exo. xx. Non
aſcēdes ad altare meū ꝑ grad⁹ ne re
ueleť turpitudo tua In trinitate ei nō
ſūt grad⁹ iquirēdi vt paſ maior fi=
lio vł fili⁹ mior patre vel ſpūſſāctus
mior vtroqꝫ credaꝶ. vn̄ arrius iſtos
gradus face revoluit: idō ſua turpitudo
reuelata fuit: qꝛ ꝑ os blaſphemum
oia ſua iteriora emiſit. Iſtud igitur
mun⁹ amoris. debemus offerre ſu=
ꝑ altare ſctē t̄nitatis: vt ſcꝫ diliga=
m⁹ patrē q̄ ꝑ ſuā potētiā nos crea=
uit Filiū q̄ ꝑ ſuā miaꝫ nos redemit: ⁊
ſpm̄ ſctm̄ q̄ ꝑ ſuā gr̄am nos in filios
adoptauit. Fraꝶ aūt noſter eſt q̄ libꝫ
xpianus quē ſi offendimus recon=
ciliare debem⁹: alias mun⁹ dilectio
nis deo offerre nō poſſum⁹. Qꝛ ſicut
dr̄ i. Jo. iiii. Si qs dixerit qm̄ diligo
deū ⁊ fratrē ſuū odit: mēdax ē. Dicū
tur aūt oēs xpiani frēs: qꝛ oēs ſunt
ab vno patre creati. vno p̄cio re=
dēpti. vno fōte regenerati. ⁊ ad ea=
dē hereditatē vocati. Scd̄m ē mu=
nus ab ore qd̄ ē munus oronis: qd̄
ē deo valde odoriferū. ps. Dirigaꝶ
oro mea ſicut icenſū. ⁊c. Fumus in
cēſi ē leuis calid⁹ ⁊ odorifer⁹. Tunc
igiꝶ oro ē ſicut incenſū qn̄ eſt leuis
calida ⁊ odorifera. Tūc aūt ē leuis
qn̄ habet ſecū humilitatē q̄ ſic facit
eā leuē. q̄ vſqꝫ ad celū ipſā deducit.
Eccli. xxxv. Oratio humiliantis ſe
nubes penetrabit. Tūc ē calida qn̄
hꝫ ſecū feruentē charitatē. Eccli. ii.
Quaſi ignis effulgēs ⁊ thus ardēs
in igne. Th⁹ q̄dē ⁊ ardet in igne qn̄
oro funditꝶ a feruēti corde. Tūc eſt
ēt odorifera. qn̄ ſecū hꝫ puritatem.
Apoca. v. Habētes ſingłi cytharas
⁊ phialas aureas plenas odoramen
torum: q̄ ſunt orones ſctōꝝ. Altare
aūt ſuꝑ qd̄ orones noſtras d̄ferim⁹
eſt ipſe xps: qꝛ per ipſū oēs oratio=
nes offerim⁹ dicētes. Per dn̄m no=
ſtrū ieſū xpꝫ filiū tuū. Sicut ei a ſole
ꝓpť nimiā diſtātiā nō poſſumus ha
bere lumē vel ignē niſi mediāte cri
ſtallo vł aliq̄ ſimili. Sic nec a patre
ꝓpť ſuā nimiā excellētiaꝫ aliquam
gratiā poſſum⁹ ꝑcipere: niſi interce=
dēte mediatore. Diciꝶ autē xps al=
tare terreū: eneū ⁊ aureū. De p̄io
dr̄. Exo. xx. Altare d̄ terra facieris
mihi. De ſcd̄o. iiii. Reg. xvi. altare
eneū qd̄ erat corā dn̄o. de t̄tio. Ap.
viii. data ſūt ei icenſa multa vt da=
ret de oronibus ſanctoꝝ ſuꝑ altare
aureū. In xpo ēdē tres ſunt ſubſtā
tie ſcꝫ caro mortalitati ſubiecta: ⁊ q̄ꝫ
tū ad hoc fuit altare t̄reū. Aia luci=
diſſima: ⁊ q̄tū ad hoc fuit altare
eneū. Eſt deitas p̄cioſiſſima: ⁊ q̄tuꝫ
ad hoc fuit altare aureū. Fraꝶ nr̄ ſi
miliꝶ ē ipē xps quē ſi ꝑ peccatū offē
dimus ꝑ verā ꝯfeſſionē recōciliare
debem⁹. Dicitur autē xps domin⁹
nr̄ frater noſter ⁊ miniſter noſter.
Dn̄s aūt diciꝶ per ſublimitatē. Fra
ter ꝑ equalitatē. Miniſter per infe
rioritatē. xps igiꝶ vocat ſe dominū
nr̄m vt oſtendat q̄ ſit maior nobis
ratiōe nature diuine. Joh. xiii. vos
vocatis me magiſter ⁊ domie ⁊ bn̄
dicitis: ſum etem̄. Vocat ſe frēm no
ſtrū vt oſtēdat q̄ ſit equalis nobis
ratiōe nature hūane. Heb. ii. Non
cōfunditur eos frēs vocare dicens.
Nūciabo fratrib⁹ meis nomē tuū.
Vocat ſe miniſtrū noſtrū: vt oſten=
dat q̄ fuit mior nobis ratione hu=
militatis ꝓfūde. Luce. xxii. ego au
tē i medio veſtrū ſuū ſicut qui mini
ſtrat. Tertiū ē mun⁹ a manu quod
conſiſtit in largitiōe elemoſynarū.
Unde dr̄ de muliere forti. Prouer.
vlti. Manum ſuā aperuit iopi ⁊ pal
mas ſuas extendit ad paupes. Fru
ſtra aūt mulier fortis manū paupe
ri aperiret ⁊ extēderet ſi eā vacuā

haberet. Jō datur ītelligi homo
miſericors debz ad paupes habere
manū aptā extēſā ⁊ plenā. Aptaz vt
det cito ⁊ facilit. Eccl. iiii. cor īopis
ne afflixeris ⁊ ne protrahas datū an
guſtiāti. Extēſā vt det ↄmunit. Sūt
ei qdā q vidēt hēre manum ad ſe: ⁊
ad ſuos ꝓpiquos tm̄ reflexā ſed ēt
debēt ad alios hēre extēſā. Luc. vi.
Om̄i petēti te tribue. Plenā ꝟo vt det
abūdāter Tho. iiii. Si multuz tibi
fuerit abūdant tribue. Altare ei ē
cor nr̄m ſup qđ elemoſyne nr̄e imo
lant qn̄ eas facim⁹ cū cordis hyla-
ritate. ii. cor. ix. Hylarē ei datorem
diligit de⁹. cuz cordis ↄpaſſiōe iob.
xxx. Cōpatiebat aīa mea paupi cū
cordis recta ītētiōe. mat. vi. Neſci
at ſiniſtra tua qđ faciat dextera tua
de iſto altari cordis nr̄i dr̄. Exod.
xxxvii. Fecit altare thimiamat de
lignis ſethi. Lignū ſethi ē leue īcre
mabile ⁊ īputribile: qꝛ cor nr̄z nō dꝫ ali
q peti pōdere ꝑgrauari nec aliquo
igne tribulatiōis ↄſumi nec aliq feto
re peti corrūpi. Fratres noſtri an-
geli ſūt quos offēdimus qn̄ eoꝝ īſpi
ratiōib⁹ nō obedim⁹. Tunc aūt eos
recōciliam⁹ qn̄ eoꝝ īpirationes re
cipim⁹. Et tūc ipi nr̄as elemoſynas
deferūt an̄ deū. Dicūtur aūt fr̄es no
ſtri: qꝛ eūdē habem⁹ patrē ⁊ ad ean
dē facti ſum⁹ ymaginē: ⁊ ad eandē
vocati hereditatē. Quartū ē mun⁹
ab obſedo: qn̄. ſ. totū corpus nr̄m et
totā vitā nr̄az ī dei obſeqo mācipa-
m⁹: iuxta illđ Luc. j. Seruiam⁹ dn̄o
in ſctitate ⁊ iuſticia corā ip̄o oībus
dieb⁹ nr̄is. Debem⁹ ei ſeruire deo
cū mūdicia cordis: cū iuſticia boni
oper cū rectitudine ītētiōis: ⁊ cū lō
ganimitate finalis ītētiōis ⁊ ↄſum
matiōis altare ē fides noſtra: qꝛ ni
ſi opa nr̄a ī fide offerant inutilia re-
putant. Hebre. xi. Sine fide īpoſſi-
bile ē placere deo. Frat nr̄ eſt ſpūs
nr̄ quē tūc offēdim⁹ qn̄ ſenſualitatē
ſibi ꝓponim⁹ tūc eū recōciliam⁹ qn̄
ſenſualitatē ſibi ſubiicim⁹ de quib⁹
in domo aīe nr̄e poſuit fratrē ⁊ ſoro
rē: virū ⁊ vxorē: dn̄am ⁊ ācillā. i. ra
tionē ⁊ ſēſualitatē: vt ſ. rō ſenſuali-
tatē īſtruat tāꝙ frater ſororē ſuam
eam corrigat tāꝙ vir vxorē ſuā ⁊ eā
ſibi ſubiiciat tanꝙ dn̄a ancillā ſuaꝫ
vt in omnibus ſibi obediat.

¶ Sermo tercius vn̄ ſupra.

Omnis q ira
ſcit fratri ſuo reus erit
iudicio. ſcđm beatum
Aug. de ciui. dei. Utrū
ira ⁊ cetere aīe paſſiōes cadāt ī ſa-
piētē: aliꝫ ſēſerūt ſtoyci: aliꝫ pipathe
ticiꝫ aliꝫ xp̄iāi. Stoyci ei dicūt hm̄oi
paſſiōes nō cadē ī ſapiētē: qn̄uis eni
qnꝙ aliq ſuſtieat aduerſa: tn̄ ī ip̄is
retinet firmū animū ↄſtātē. vn̄ re-
fert Seneca de ſocrate: potionez
venēi ſibi iniuſte oblatā tāꝙ medica
mētū īmortalitat bibit ⁊ de aīe im
mortalitate diu diſputās: potionez
illā let⁹ ⁊ libēs hauſit. Peripatheti
ci ꝟo dicūt has paſſiōes ī ſapiētem
cadē: ſꝫ moderatas rōi ꝗꝫ ſubiectas
et pōit exēplū Seneca de Xenophō
te rege q audita filii morte dolens
coronā de capite depoſuit. Sꝫ audi
to fortit pugnādo occubuit ꝺpoſi
tā coronā reaſſūpſit dicēs ſe magꝫ
gaudere de filii ꝟtute ꝗ̄ ꝺ morte do
lere in diſciplia aūt xp̄iana vt ī eođ
lib. aug. de ciui dei dr̄. Nō ārit ꝟtrū
pius anim⁹ iraſcit aut triſtet ſꝫ vn̄.
Nā vt idē dr̄ ī lib. retractationum.
Aliđ ē iraſci fratri: aliud ēē pc̄o fra-
tr. Nō ei fratri iraſcit: nec que cā
iraſcit q pc̄ō fratr iraſcit. dr̄ ꝗ̄: oīs
q iraſcit fratri ſuo: ⁊c. Sicut ī q̄libꝫ
pc̄ō pōt eſſe grad⁹ culpe ita ⁊ pene
Nā eodē gn̄e peti pōt qs alqn̄ pec-
care grauit. Aliqn̄ graui⁹ aliqn̄ gra
uiſſie. Similis grad⁹ ē ī pc̄a. Et iđ
oñdit dn̄s ī pc̄ō ire qđ hꝫ tres gra-
dus. Prim⁹ ē qn̄ ira tm̄ ē ī corde vel
ī aīo: qđ notat cū dr̄. oīs q iraſcitur
fratri ſuo. Scđs ē qn̄ mātifeſtat ex
teriori ſigno qđ notat cū dr̄. q aūt

dixerit fr̄i ſuo racha. ⁊c. Eſt aūt ra=
cha ſcḋz remigiū hebrayců: ⁊ ē inſte
ctio idignātis: velut cū diceret̄ a do
lēte heu ab iraſcēte hē. a cadēte ha.
Terciꝰ qn̄ manifeſtat̄ i ꝯtumelioſo
v̄bo/ qḋ notat̄ cū dr̄. Qui aūt dixerit
fr̄i ſuo fatue. De iſto triplici gradu
ſic dr̄ Aug. ⁊ Beda. In p̄mo ē vnū. ſ.
ira ſola. In ſcḋo ſūt duo. ſ. ira ⁊ vox:
q̄ irā ſignat. In t̄cio ſunt tria. ſ. ira/
vox ⁊ ivoce vituparatiōis expſſio. Si=
cut aūt ē gradꝰ in culpa/ ita ⁊ i pena
qḋ exp̄mit̄ noīe iudicij/ ꝯſilij ⁊ gehē
ne. p̄ que tria pena iſernalis intelli
git̄. Sz nomie iudicij itelligit̄ pena
grauis q̄ debet̄ p̄me ire. In iudicio
eñi cā diſcutit̄. ⁊ adhuc locus eſt de
fenſioni: et iḋ reus eſt in p̄iculo gra
ui. Noīe cōſilij itelligit̄ pēa grauior:
q̄ debet̄ ſcḋe ire. In ꝯſilio ei cāe ſen
tētia diffinit̄ adhuc tn̄ i pena differ
tur. ⁊ locum hꝫ dilatio. et tūc reꝰ eſt
in p̄iculo grauiori. Nomīe gehēne
ignis itelligit̄ pēa grauiſſima q̄ de=
tur t̄cie ire. Tūc ei dat̄ ſnīa diffiniti
ua nec locū hꝫ defenſio vel dilatio/
et tūc reus eſt in periculo grauiſſi=
mo. Iſtud aūt totuz itelligit̄ de ira
deliberata q̄ odiū nūcupat̄. Eſt igit̄
p̄mꝰ gradꝰ ire qn̄ ē in aīo. Scḋm au
tē Dama. ira ē accēſio ſāguis circa
cor. Iſta aūt accēſio quadrupl'r fit i
aliquibꝰ eñi ignis iracūdie cito ac=
cēdit̄ ⁊ cito extiguit̄. iſti ſcḋm Gre=
go. ſunt ſimiles ſiccis arūdibꝰ i qui
bus ignis cito accenditur ⁊ cito ex
tinguit̄. in aliis ignis iracūdie cito
accēdit̄ et tarde extiguit̄. iſti ſūt ce
teris deteriores. Et ſunt ſil'es teſte q̄
dum adhuc recens eſt facilis eſt ad
reficienduz/ ſꝫ igni aduſta difficilis
ad p̄dēduz. in aliis tarde accēdit̄ et
tarde refrigerat̄. iſti ſcḋm Greg. ſi
miles ſunt lignis groſſioribꝰ i q̄bus
ignis tardiꝰ accēditur et tardiꝰ ex
tiguitur. in aliis vero ignis iracun=
die tardiꝰ accēdit̄ ⁊ cito refrigerat̄
iſti ſunt ceterꝭ meliores. De quibꝰ
dicit p̄pha. iraſcimini et nolite pec

care. Pēa huiꝰ ire ꝓut ē in aīo ē iu
diciuz. Tales eñi ad iudiciuz citā=
bunt̄. et qualit̄ illud preceptū. Dili=
ges ꝓximū tuū ſicut teipſū ſerua=
uerit req̄ret̄. ⁊ inuenit̄ ꝙ dilexerit
eū minꝰ ꝙ̄ ſua qꝛ bōa ſua ſibi nō cō
mūicauit: minꝰ ꝙ̄ ſuos qꝛ ꝓpiquis
ſuis tm̄ b̄fecit: ⁊ minus ꝙ̄ ſe: qꝛ cor
pus ſuū ſaluti aīe fratris p̄poſuit:
ſcḋs gradus ē qn̄ ira ē i ſigno. Si=
gna aūt odii ſūt locutionē ſubtrahe
re: faciez auertere ⁊ hmōi. Qn̄ aūt
vexillū tyrāni occulte habet̄ in ca=
ſtro: lꝫ caſtrū ſit iā captū nō tm̄ ap=
paret captio niſi quādo erigit̄. Sic
ēt qn̄ odiū latet i aīo captꝰ eſt hō a
dyabolo. Sꝫ tn̄ eiꝰ captio nō videt̄
niſi qn̄ ſigna odii mātfeſtant̄. Pena
huiꝰ ire ē ꝯſiliū: qꝛ ꝯ tales in conſi
lio ſcte̅ trinitatis ſnīa dictabit̄ qꝛ ſi
cut fecit alij ſic fiet ſibi. Qꝛ ei ꝯtra
ꝓximū habuit ſignū rācoris: iḋ cō=
tra ipſū ſigna ire ſue oſ̄det deꝰ ⁊ to
tus āgeloꝝ exercitꝰ ⁊ ſctōꝝ cetus
ſignuz magnū ire dei erit: qꝛ tales
de tormentis nō liberabunt̄. imo ſi
oēs ſcti ꝓ eis orarent illi nō libera
rēt Iere. vii. Noli orare ꝓ populo
hoc ⁊ ne aſſumas ꝓ eis laudē ⁊ oro
nē ⁊ nō obſiſtas mihi: qꝛ nō exaudi
aꝫ te. ſignū magne ire āgeloꝝ erit
qꝛ iṗos igni et̄no tradēt Mat. xiii.
Mittet filiꝰ hominis āgelos ſuos ⁊
colligēt de regno eiꝰ oia ſcādala ⁊
mittēt eos i caminū ignis Signuz
ire magne ſctōꝝ erit qꝛ modicū ſuf
fragiū eis n̄ ipēdēt: ſicut pꝫ in diui
te epulōe. Terciꝰ gradꝰ ē qn̄ ira ē i
ꝯtumelioſo v̄bo vocādo. ſ. fatuum
fratrē ſuū. Videt̄ aūt ꝙ xp̄s ⁊ ap̄ls
ꝯtra hoc fecerīt. Xp̄s eñi diſcipulos
ſuos ſtultos vocat dicēs. Luc. vlti.
O ſtulti ⁊ tardi corde. ⁊c. Apoſtolꝰ
ēt Gal. iii. O iſēſati galathe. ſꝫ ſciē
dū ꝙ ſicut dr̄ Iſido. i libro de ſūmo
bono: q̄ tripertita ē loq̄ndi ratio: vl'
qꝛ bonū bn̄ vel malū male: ſeu bo=
nū male: ſeu malū bn̄ ꝓfert̄. Bonuꝫ
q̄ppe bene loq̄t̄ qui ea q̄ recta ſunt

hūilitꝰ annūciare vr̄. Maluʒ male lo
quitꝰ qui q̄ðlibʒ flagitium ſuadere
conatꝰ Bonū male loquitꝰ qui rectū
aliqð arrogantꝰ predicare ſentitur.
Malū bn̄ loquitꝰ qui aliqð narrādo
viciū deteſtatꝰ: vt ab eo hoīes auer=
tantꝰ. Xp̄s igr̄ ⁊ apl̄s vocauerūt illos
ſtultos nō vt ꝯfunderēt ſʒ vt corri=
gerēt. Pena q̄ debetꝰ huic ire ē gehē
na ignis. Dr̄ aūt gehēna a geos qð
eſt tra ⁊ hēnos qð ē ꝓfundū: q2 infer
nꝰ ē i ꝓfundo .i. in cētro tre. Et talis
locꝰ ꝯpetit pctōribꝰ ꝓpt elōgationē/
obſcuritatē ⁊ frigiditatē. Nullꝰ eī lo
cꝰ tm̄ diſtat a celo q̄tū mediū tre. iō
dignū ē vt ſicut hō elōgauit ſe a deo
ꝑ pctm̄/ ſic etiā elōgetꝰ a celo ꝑ nouiſ
ſimū locū. Nullꝰ locꝰ eſt obſcurior q̄
mediū tre: iō dignū eſt vt qui dilexe
runt opa obſcura tenebraꝝ teneātꝰ i
locis obſcuris penaꝝ. Nullus locꝰ
eſt frigidior q̄ mediū tre/ iō dignuʒ
eſt vt pctōres qui fuerūt frigidi i dei
amore/ ſemꝑ ſtrideāt dētibus p̄ ni=
mio frigore. Pōt autem addi quar
tus gradus ire/ qn̄. ſ. eſt ꝯ iniurioſo
facto vel verbo/ qð notatꝰ cum dicitꝰ.
Audiſtis q2 dictū eſt antiquis. Nō
occides. Iſtud aūt homicidium mꝉ
tis modis ꝯmittitꝰ. Hō quidē hʒ res
ſuas/ corpus/ aīam/ ⁊ famā. Cōmit=
tit igr̄ q̄s homicidiū q̄tū ad res ip=
ſas in recipiēdo. eccꝉ. xxxiiii. Panis
egentiū vita paupis eſt/ qui defrau
dat illū hō ſanguinis eſt. Quātū ad
corpꝰ non tm̄ gladio necādo ſʒ etiaʒ
neceſſitatis tpe nō ſubueniēdo. Am
bro. Paſce fame morientē ſi nō pa=
uiſti occidiſti. Quātum ad aīam tri
plicitꝰ. Aut malum exemplū p̄bēn=
do. Rom. xiiii. Noli cibo tuo illū ꝑ=
dere ꝓ quo xp̄s mortuꝰ eſt. Aut verē=
ritatē vite tacendo. Greg. Tot occi
dimꝰ quot ad mortem ire tepidi ta
cēteſq3 videmꝰ. Aut pctm̄ mortale
committendo. Sapiē. xvi. Occiditꝰ
hō per maliciā aīam. Quantum ad
famaꝫ detrahēdo. Eccꝉ. xxviii. Fla
gelli plaga liuorem facit. Plaga lin

gue ꝯminuit oſſa. Pena huiꝰ ire eſt
iudiciū illud. de quo dr̄. Mat. xxvi.
Oīs qui accipit gladiū gladio peri
bit. Iſte aūt gladiꝰ faciet in dānatis
triplicē mortē. iuxta illud Ezechie.
xxi. Duplicetꝰ ac triplicetꝰ gladiꝰ in=
terfectoꝝ. Prima mors erit q2 igne
extinguibili cremabuntꝰ/ ⁊ iſta erit
mala. Scd̄a q2 a bt̄oꝝ ꝯſortio ſepa=
buntꝰ/ et iſta erit peior. Tertia quia
dei viſiōe priuabuntꝰ/ ⁊ iſta erit peſ=
ſima. Mat. xiii. Exibunt angeli ⁊ ſe
parabūt. ⁊c. Iſtud reſpicit ſepatio=
nē a ꝯſortio bt̄oꝝ. Et mittēt eos i ca
minū ignis. Illud reſpicit ignis in
extiguibilis cruciatꝰ eṫnos. ibi erit
fletꝰ ⁊ ſtridor dētiū. Illud reſpicit di
uine viſiōis ꝑpetuū dānū. Viſio eī dei
ſctōs letificat/ ⁊ in amorē iſtāmabit
Et q2 dānati viſiōe dei carebūt. iō ſp
in fletu erūt et ſp dentibꝰ ſtridebūt.

¶ Do. vii post feſtū triñ. Sermo .I.

Cū turba mul
ta eſſet cuʒ ieſu nec ha=
berent quod mādu ca=
rent. ⁊c. Marci. viii. Si
cut dr̄ Chryſo. Non eſt credēduʒ q
turbe ſine viatico ad dn̄m in ſolitu=
dine venerint/ ſed prima et ſecunda
die oīa cōſumpſerūt. Et ideo chriſtꝰ
tria die oībꝰ iā ꝯſumptis miraculuʒ
fecit. Iō tādiu ſecum manebāt ſiue
ꝓpt ſuos infirmos quos ſanari af=
fectabāt. vn̄ dr̄ Mat. xv. vbi de iſto
miraculo agitꝰ. Acceſſerūt ad eū tur
be multe hn̄tes cecos et claudos ⁊c.
Siue ꝓpt documēta ſalutaria q̄ ab
eo audiebāt. Siue ꝓpt exēpla ſctita
tis q̄ in ip̄o videbāt. Iſte due cauſe
vltime ponuntꝰ in gloſ. Mat. xv. Q2
igr̄ tbe iam triduo cū eo fuerant et
alimēta non hēbant xp̄s illud ꝯui=
uiū eis fecit. Qð ōdē ꝯuiuiū ꝯmēda
bile eſt ex pte xp̄i faciētis. ex parte
ꝯuiuaꝝ et ex pte miniſtrantiū. Ex p
te igr̄ xp̄i tria ꝯmēdabilia fuerūt. Pri
mo hūilitas in ꝯferēdo cum dr̄. Cō
uocatis diſcipulis. ⁊c. Gloſa ſuper

Mat.xv. Cōuocat diſcipulos vt doceat maiores minoribꝰ ſua ꝯſilia cōmunicare. Pōt aūt circa ꝯſilium triplex eſſe rephēſio. Una ex pte petē tis ꝯſiliū qñ hʒ intellectū nimis ſupbum. Alia ex pte dātis qñ nō hʒ ſenſum ꝓuidum nec aīm iuſtū. Tertia ex pte rei de qua petit̄ qñ non hʒ decētē finē. Dʒ igr̄ in illo qui petit cōſilium eē mēs humilis ⁊ mānſueta vt.ſ. ſuo ſenſu nō nimis credat. Qđ eſt ꝯ multos q̄ credūt ſibi ſufficere et ꝯſiliis nō idigere Bern. oīa illi deſunt q̄ ſibi nihil deeſſe putat. Augu. Ubi dixiſti ſufficit: ibi defeciſti. vbi tibi placuiſti: ibi periſti. ꝓuer. xxvi. Uidiſti hoīez ſapiētē ſibi videri: magis ſpē illo hēbit iſipiēs. In illo aūt qui dat ꝯſiliū dʒ eē diſcretio ꝓuida ⁊ incuſſa iuſticia. Amb. in li. de offi. Secure ſalutē nr̄am illi viro committimꝰ qui ſit iuſtꝰ ⁊ prudēs. Facit eñ iuſticia vt nullꝰ ſit fraudis metꝰ Facit prudētia vt nulla erroris ſuſpitio ſit. In cā de qua petit̄ dʒ eſſe vtilitas ⁊ neceſſitas: quia non dʒ cōſilium peti de rebꝰ ſupuacuis. Eccl. iii. In ſupuacuis rebus noli ſcrutari multiplr̄. Nec de rebꝰ vanis. ꝑ. Nō ſedi cum conſilio vanitatis. nec de rebus prauis perpetrandis: quia ſicut dr̄. Job. v. c. Conſilium prauoꝝ diſſipat. Sʒ de rebꝰ vtilibꝰ ⁊ neceſſariis. iii. Reg. i. Accipe ꝯſilium a me ⁊ ſalua aīam tuaʒ. Scđo in xp̄o fuit pietas i ꝯpatiēdo cum dr̄. Miſereor ſup turbā. Olī erāt q̄ttuor incōpaſſibilia ⁊ dura. ſ. deus angelus celum ⁊ mors. Deꝰ eñ hoīez ſibi recōciliare nolebat. Angelꝰ hoīem non diligebat nec aīas deferebat. celū tūc nullū ſuſcipiebat. Mors oēs deuorabat ⁊ ad tartara rapiebat. Sʒ mō receſſit tota duricia ⁊ aduēit magna mīa Nam in xp̄o tāta pietas fuit q̄ hominē ſibi recōciliauit. Rom. v. Cuʒ eñ eſſemꝰ inimici recōſiliati deo ſumꝰ p mortē filii eiꝰ De iſta ſua pietate effudit i āgelū: cū ſic ꝯpaſſibileʒ

fecit q̄ hoīem deīceps tāꝗ̄ ſuū ꝯciuē dilexit: ⁊ in pɑdiſum aīas deportauit. Uñ ſuper illud. Marc. vl. Nolite expaueſcere. Dicit Grego. Uos aūt cur expaueſcitis q̄ vīros cōciues videtis. Sic effudit in celum q̄ ipm̄ intm̄ flexibile fecit q̄ ad oēʒ iuſtum ſuſcipiēdū ſtati ſe flectit. In cuiꝰ ſignificationē ſup ſtephanū ſe aperuit ⁊ eū recepit. Sic effudit in mortē q̄ que prīꝰ erat tribilis ⁊ dura: factā eſt dulcis ⁊ mānſueta: ita q̄ a iuſtꝭ nō timet̄: ſed deſiderat̄. Phil. i. Deſideriū hñs diſſolui et eē cū xp̄o. Tertio in xp̄o fuit liberalitas i ſaturando cū dr̄. Māducauerūt ⁊ ſaturati ſūt In pctōribus eſt fames ꝯtinua. Eorū eñ memoria ē famelica: q̄r ſp volunt recordari de imūdiciis pctōꝝ Nūer. xi. In mēte nobis veniūt cucumeres et pepones porri ⁊ cepe et allia. cucumeres ⁊ pepōes ſūt dulces et ſuaues: ⁊ ſignāt pctā ſuauia: ſicut gulā ⁊ luxuriā. Porri cepe ⁊ allia ſūt acerba ⁊ ſignāt pctā acerba: ſicut triſticiā irā et inuidiā. itē itelligētia eoꝝ ē famelica q̄r ſp volūt iueſtigare curioſa Eccl. vii. Deꝰ fecit hoīez rectū ⁊ ipſe iſinitis ſe miſcuit q̄ſtiōibꝰ. ex volūtas eoꝝ famelica ē: q̄r ſp volūt diligere vana. ps. Ut q̄d diligitis vanitatē. ⁊c. In futo auteʒ iſte tres potētie ſaturabunt̄. Nam ſcđm Ber. Filiꝰ ſaturabit itelligentiā pleniſſima cognitiōe. Spūſſctūs volūtatē ſuauiſſima dilectiōe. Pat̄ mēoriā ſecuriſſima vtriuſq̄ retētione. Scđo iſtud ꝯuiuiū fuit ꝯmēdabile ex pte ꝯuiuātiū. in q̄bꝰ tria fuerūt q̄ xp̄m ad miaʒ induxerūt. Primū ē patiētia i ſuſtinēdo: cū dr̄. Triduū ſuſtinēt me: et triduo pſeuerāt mecū: vt dr̄ Mat. xv. Qui vult ergo a deo ſpūalr̄ paſci ſecū triduo ꝯmoretur. Primꝰ dies ē dolor ꝯtritiōis. Scđs pudor ꝯfeſſiōis. Tertiꝰ labor ſatiſfactiōis. Iſtud ē illud triduū q̄d i deſertū pnie itur: vt deo gratū ſacrificiū offerat̄. de q̄ dr̄. Exo. iii. Uel ſecundū

gloſ. Turba triduo dn̄m ſuſtinet cū
mlti tudo fideliū pctā ſua ꝑ pn̄iam
declinās ad dn̄m ſe in ope: in locu-
tione ⁊ cogitatione ꝯuertit. De pri
mo Rom̄. vi. Sicut exhibuiſtis mē-
bra vr̄a ſeruire imūdicie ⁊ iniq̄tatis
ad iniq̄tatē. ⁊c. De ſcd̄o. i. Regū. ij.
Recedāt veſa de ore vr̄o. De tertio
Ephe. iiij. Renouamini ſpū mentis
vr̄e. ⁊c. Scd̄m quod xp̄m ad m̄iam
īduxit fuit labor ī veniēdo: cum dr̄.
Quidā aūt ex ipis de lōge venerūt.
Scd̄z glo. Ad ſeruitiū dei q̄dā veni-
unt de ꝓpe q̄dā de min⁹ ꝓpe: q̄dā de
lōge. Qui ei integritatē mētis ⁊ cor-
pis ſeruāt: de ꝓpe ad deū feſtinant.
Qui vo᷒ cōiugio vtūt nullis tn̄ alijs
flagitijs inq̄nat de min⁹ ꝓpe venire
cognoſcit. Qui aūt poſt mlta flagi
tia ꝯuertit: de lōge venire ꝓbatur.
Ephe. ij. Veniēs euāgelizauit pacē
vobis q̄ lōge fuiſtis ⁊ pacē his q̄ ꝓpe
Scd̄m hoc igr̄ de ꝓpe venit v̄go bt̄ā
que mētis ⁊ corpis integritatē ſer-
uauit. De min⁹ ꝓpe elizabeth cōiu-
gata q̄ in ſuo coniugio honeſte vixit
De lōge magdalena que poſt mlta
flagitia ad deū totalr̄ ꝯuertit. Ter
tium qd̄ xp̄m ad m̄iam induxit fuit
vict⁹ deficiētia in redeundo cum dr̄
Si dimiſero eos ieiunos ī domū ſuā
deficiēt in via. Circa qd̄ notandū q̄
ſunt quattuor gn̄a hoim̄ qui difficul
ter ieiunia ferre poſſunt. ſ. a magna
egritudine conualeſcētes. itineran
tes. pueri et ſenes. Tales ſunt q̄ de
nouo ad pn̄iam veniunt. Ideo cibo
verbi dei indigent. q: ipſi conualue
rūt de magna infirmitate peccati.
Hebr. ix. Conualuerūt de infirmita-
te. Ipſi aggreſſi ſunt viam ꝑadiſi. iij
Regū. xix. Surge comede: grandis
em̄ reſtat via. glo. ſup Mat. xv. Pe
rit q̄ ſine celeſti pane ad p̄riaz tēdit
Ipi tāq̄ pueri ſūt recēt in gr̄a rena
ti. i. Pet. ij. Quaſi mō geniti infātes
ſine dolore concupiſcētie. Ipſi quā
doq̄ fuerunt in peccatis inuetera-
ti. ps. Inueteraui int̄ oēs inimicos
meos. Tertio iſtud cōuiuiū fuit ꝯ
mendabile ex parte miniſtrātiū. i.
ex pte diſcipuloꝝ. Fuit tn̄ in eis qd̄-
daz rep̄hēſibile tollerabile. ⁊ quod
dā ꝯmēdabile. Fuit rep̄henſibile in
eis iſtud qd̄ dixerūt. Vn̄ iſtos quis
poterit ſaturare panib⁹ in ſolitudine
Non em̄ de hoc debuerūt dubitare:
cum paulo an̄ xp̄s q̄nq̄ milia hoim̄
de q̄nq̄ panibus ſaturauit vt hr̄ ſu-
pra. Joh. vi. Ipe aūt dn̄s non eos in
clamauit: ſz leniter interogauit dicēs.
Quot panes habetis. Gala. vi. cap̄.
Vos q̄ ſpūales eſtis iſtruite hmōi ī
ſpū lenitatis. Non dixit in ſermone
lenitatis: nec in diſciplina lenitatis
ſed in ſpū lenitatis. Quidam enim
corrigendi ſunt in ſermone aſperi-
tatꝭ: alij ī diſciplina ſeueritatꝭ. Oēs
aūt ī ſpū lenitatꝭ: q: q̄ntūcūq̄ ſonet ī
voce aſpitas ī correctiōe ſeueritas:
ſemp dꝫ eē in corde trāq̄llitas. Qn̄
aūt aliq̄ quadā ſimplicitate ducunt
ſicut erāt iſti diſcipuli tūc tales cor
rigēdi ſunt cū ſermōe lenitatꝭ: et cū
ſpū lenitatꝭ. Scd̄o fuit in eis qd̄dā
tollerabile. ſ. q: neceſſitati vite ſue
panes reſeruabāt. Sed ꝯtra vr̄ qd̄
dr̄ Mat. vi. Nolite ſolliciti eē in cra
ſtinū. Sz aliud eſt hr̄e ſollicitudinē
nimiā: p quā celeſtia tp̄alib⁹ poſt po
nūt q̄ ē ꝓhibita. vn̄ dr̄ Luc. xij. Pri-
mū querite regnū dei. Aliud eſt ha
bere ꝓuidētiā q̄ laborādo vite ne-
ceſſaria acquirunt: q̄ eſt cōceſſa. ps.
Labores manuū tuaꝝ: q: mādūca-
bis ⁊c. Iō labor ē exercēd⁹ ſollicitu
do tollēda. Aliud ē ſeruare ordina
tionē diuinā q̄ de⁹ ordinauit: vt pre
dicatorib⁹ v̄bi dei a ſubditis mini-
ſtrent neceſſaria. i. Cor. ix. De⁹ or-
dinauit his q̄ euāgeliū annūciāt de
euāgelio viuere. vn̄ dr̄ Lu. x. Dign⁹
eſt enī opari⁹ mercede ſua. Tertio
fuit in eis qd̄dā ꝯmēdabile q: ī di-
ſtribuēdo panes xp̄o reuerēt aſſiſte
bāt. Propt̄ qd̄ inſtruimur q̄ p̄latis
debemus ſubdici: ⁊ ī aīo eos nobis hūi
lit̄ ꝑponendo: ⁊ in corpe eis aſſurgē

doꝛ genua flectẽdo. et ĩ ope eis ve-
locit obediẽdo. Hebr. xiij. Obedite:
ecce obediẽtia opis. Prepoſitis ve-
ſtris: ecce hũilitas corpis: qꝛ debẽt
reputare eos ſibi ĩ oibꝰ eẽ platos. ꝛ
ſubiacere eis: ecce reuerẽtia cum ſi
gno cordis. ¶ Sermo. ij.

M Iſereoꝛ ſu-

p turbã: qꝛ ecce iã tri-
duo ſuſtinẽt me. ꝛc. olĩ
mia rñerat ĩ celo vñ. ꝑ
Dñe in celo mia tua.
Deĩde deſcẽdẽs de celo ĩcluſit ſe in
quodã ãgulo. i. in iudeoꝝ ꝑplo. ps.
Notꝰ ĩ iudea deꝰ. Deĩde effudit ſe ĩ
ꝑgis vꝛ̃ꝝ. ꝑ. Suſcepimꝰ deꝰ miam
tuã. Tãdẽ diffuſa ẽ ĩ vniuerſo mũdo
ꝑ. Mia dñi plena ẽ t̃ra. Et ſic deꝰ qui
rñ videbat eẽ miſericoꝛs ſup turbã
angeloꝝ ꝛ poſtmodũ ſup turbã iude
oꝝ. Nũc ẽ miſericoꝛs ſup turbã oim
fideliũ: iõ dr̃ Miſereoꝛ ſup turbam.
De illa aũt mia tria dñr. Pꝛio põit
ꝓmptitudo mie. Scđo cauſa moti-
ua mie. Tertio affectꝰ mie. Pꝛõpti-
tudo diuĩe mie notat in hoc ꝙ dicit
Miſereoꝛ ſup turbã. Pꝛio põit ꝓm-
ptitudo diuĩe mie quãquidẽ ꝓmpti
tudinẽ tria faciũt. ſ. ꝓprietas natu
ralis potẽtia vniuerſalis: ꝛ expien-
tia ſingularis ſicut eñ natalis pro
prietas ignis ẽ calefacere. Dyoni.
Neqꝫ eñ ꝓpriũ ignis ẽ infrigidare
neqꝫ boni non bona ꝓducere: qꝛ igr̃
miſereri eſt deo ꝓpriũ iõ punire eſt
deo alienũ ĩuolũtariũ: ꝛ etiã tarduz
ꝙ eñ ſit alienũ dr̃. Eſa. xxviij. Alie
nũ eſt opus eius ab eo. Et loquitur de
ope punitiõis: apis eñ hꝫ mellifica
re ꝛ hoc ẽ ſuũ officiũ ꝓpriũ: hꝫ etiaz
pungere qñ. ſ. moleſtat. ꝛ hoc eſt ſi-
bi alienũ. Sic et deꝰ qñ dat mel ſue
mie facit officiũ ſibi ꝓpriũ. Qñ vero
adhibet ſtimulũ iuſticie facit offici
um ſibi alienũ Eſt ẽt ĩuolũtariũ: qꝛ
inuite punit Eſa. i. Heu ꝯſolaboꝛ ſu
ꝑ hoſtibꝰ meis ꝛ vĩdicaboꝛ de inimi
cis meis. Ubi dr̃ gloſ. more pĩj pris
eos lꝫ ĩimicos plãgit ꝛ ꝑcutit. ꝛ etiã
tardũ: qꝛ ſic dr̃ Chry. Illd qđ hõ ſe-
cũdũ naturã facit cito facit. Illd au
tẽ qđ ꝯ naturã facit tarde facit. ſic
ꝛ deꝰ cito facit opꝰ mie: qꝛ eſt ſcđꝫ na
turã ſuã. Tarde opꝰ iuſticie: qꝛ ẽ cõ
tra naturã ſuã. Rom. ij. An diuitias
bonitatꝭ eiꝰ ꝛ patiẽtie ꝛ lõganimita
tis ꝯtẽnis. Si igr̃ opꝰ iuſticie ẽ deo
alienũ inuolũtarium ꝛ tardum q̃rit
Chry. ſup Mat. Quare ergo punit.
Et rñdet qꝛ ꝯpellit. vñ ait. Deꝰ eñ
luitꝰ ꝛ cũ magno doloꝛe ꝯpellit petõ
res dãnare. Nõ ei ſic dolet qñ ipẽ ab
eis offendat: ſꝫ qꝛ violent cogit ali
quẽ ꝑdere: q̃ oẽs cupit ſaluare. Dei
de q̃rit dicẽs. Cũ ĩ ptãte ſua deꝰ ha-
beat ꝑdere ꝛ ſaluare: qđ eũ inuitum
ꝯpellit. Et rñdet. Tu q̃ nõ deſideras
miam dei. Nã ſicut q̃ deſiderãti mi-
ſericoꝛdiã denegat crudelis ẽ. Sic q̃
nõ deſiderãti miaz pſtat iuſtꝰ ẽ. De
inde t̃tio q̃rit dicẽs. Quis ẽ hõ q̃ nõ
deſiderat miaz dei. Et rñdet. Tu q̃ ꝑ
manes in pctis. Deſiderare ẽi miaz
dei ẽ ꝯuerti ad deũ. Ille ẽi deſiderat
miaz dei q̃ timet irã eiꝰ. Qui aũt nõ
timet nõ deſiderat miaz ſed ꝯtẽnit.
Scđꝫ qđ facit deũ ꝓmptũ ad miam
eſt eiꝰ potẽtia vniuerſalis. Quãto eſt
q̃s ẽ magnimioꝛ: tãto ad ĩdulgẽdũ ẽ
ꝓnioꝛ. hoc videmꝰ ĩ aĩalibꝰ ꝛ in hoĩ-
bꝰ. Nã int̃ aĩalia ea q̃ ſũt nobilioꝛa
ad indulgendum ſũt magis ꝓna et
ecõuerſo. vñ leo a catulo ꝓuocatꝰ ſe
nõ vĩdicat ꝓpt̃ ſuã magnanimitatẽ
et catuli vilitatẽ. Sꝫ ſi catulꝰ moꝛ-
det catulũ: ſtatiz mutuis moꝛſibꝰ ſe
lacerãt: qꝛ vilia aĩalia ſũt. Silr̃ vide
mꝰ ꝙ hoĩes magnanimes ſũt ad in-
dulgẽtiã faciles Amb. Procul a ma
gnanimis cupiditas vltiõis. iij. Re.
xx. Reges domꝰ iſrl̃ clemẽtes ſunt.
Ecõuerſo aũt mulieres: qꝛ ſũt viles
ꝛ fragiles iõ ſũt ad irã ꝛ ad vĩdictam
faciles. eccl̃. xxv. nõ ẽ ira ſup irã mu
lierꝭ. Deꝰ ĩ gr̃ cũ ſit opꝰ: ꝛ nos viles ꝛ
futiles ꝛ miceli nfas ĩiurias ſuſpen
dit. ꝛ ſi eas recognoſcimꝰ: ſtati remit-

tit:⁊ hoc.xp̄s ſuā maieſtatē ⁊ nr̄am
vtilitatē.p̄.Excelſus dn̄s ⁊ humilia
reſpicit.ac ſi dicat:q: ipe ē excelſ⁹
p̄ potentiā maieſtatis. Ideo humi=
les reſpicit oculo pietatis. Sap.xi.
Miſereꝛ oiū:q: omia potes:ac ſi di
cat:q: tu habes potētiā vniuerſalē:
iō habes miam ḡnalē.⁊ i iſto ſēſu lo
quit̄ eccl'ia. De⁹ q̄ oīpotētiā tuā pcē
do maxie ⁊ miſerendo manifeſtas.
Tertiū qd̄ facit deū ꝓmptū ad miaꝫ
eſt expientia ſingularꝭ. Moleſtiā ei
morbi medic⁹ trib⁹ modis ſcire pōt
aliqn̄ p̄ ſuā ſciam theoricā:⁊ tūc eſt
infirmo multū miſer icors. Aliqn̄ p̄
quandā practicā ⁊ exercitationē lō
gam:et tunc eſt magis miſericors.
Aliqn̄ per experientiā qn̄ in ꝓpria
perſona ifirmitates plurimas exp̄ =
tus eſt:⁊ tūc eſt maxie miſericors:⁊
ideo bonū eſt vt aliqn̄ ifirmet̄ vt ifir
mis meli⁹ ꝯpatiat̄. Sꝫ ſi eſſet aliqs
medic⁹ q̄ eſſet bon⁹ theoric⁹ ⁊ bonus
practic⁹ infirmitatē eſſet expt⁹: iſte
adhuc eſſet magis miſericors. De⁹
igit̄ añ incarnationeꝫ infirmitates
nr̄as corpales ⁊ ſpūales cognoſce=
bat per et̄nā ſapiētiā quaſi per quā
dā theoricā. Et iō tāq̄ p̄r benigniſſi
mus multū erat miſericors.p̄.Quō
miſeret̄ pater filioꝝ miſertus ē dn̄s
timentiū ſe qm̄ ipe cognouit figmē
tū nr̄m. Recordat⁹ eſt qm̄ puluis ſu
m⁹ ⁊ hō ſicut fenum.⁊c. Poſt incar=
nationē aūt ſciuit p̄ quādā practicā
⁊ exercitationē lōgā: q:.xxxiij.ānis
circa nr̄as infirmitates ſanandas
tā corpales q̄ ſpūales practicauit ⁊
ſe exercitauit ⁊ ſic fuit magis miſe
ricors. Act.x. Qui ptrāſiit bn̄faciē
do ⁊ ſanando oēs oppreſſos a dyabo
lo.⁊c. Et ſicut medic⁹ multum ꝯtri=
ſtaret̄:qui circa aliquē infirmū diu
ſe exercitaſſet et nihil ꝑfeciſſet.ita
xp̄s.p̄.Cōtriſtat⁹ ſū in exercitatiōe
mea et cōturbat⁹ ſuꝫ a voce inimici
⁊ a tribulatiōe pctōris. Ac ſi dicat.
De trib⁹ doleo ⁊ ꝯtriſtor.ſ.qn̄ mea
exercitatio nihil valet:⁊ quādo vox
inimici.i.ſuggeſtio dyaboli pl⁹ valꝫ
q̄ mea iſpiratio:⁊ qn̄ ego peccatorē
tribulo.i.punio. Tādē ſciuit p̄ expe
riētiā q: expt⁹ ē tētatiōes famē:do
lorē:⁊ mortē.⁊ iō fact⁹ eſt maxime
miſericors. Hebr.iiii. Nō em̄ habe
mus pōtificē q̄ nō poſſit cōpati in=
firmitatib⁹ nr̄is.⁊c. Heb.iiij. Didicit
ex his q̄ paſſus eſt obediētiā. Scd̄o
ponit̄ cā motiua hui⁹ mie q̄ quideꝫ
fuit deuotio turbe:q̄ in duob⁹ appa=
ret. Primo i hoc q᷑ de lōge veniebat
Illi de lōge ad xp̄m veiūt q̄ de pctis
in l'tis ⁊ magnis ad deū ſe ꝯuertūt.
Sūt aūt q̄dā q̄ timore peccāt ꝑ ifir=
mitatē hūanā:ſicut petr⁹ q̄ timore
mortis xp̄ꝫ negauit. Iſti veniunt de
lōge. Alij p̄ ignorātiā ſicut paul⁹.i.
Thi.i. Ignorās feci in icredulitate
iſti veniūt magis de longe maxime
qn̄ ē affectata ignorātia. Alij p̄ cer
tā maliciā:ſicut dauid q̄ adulteriū ⁊
homicidiū ꝯmiſit. iſti adhuc veniūt
magis de lōge. Scd̄o appet eoꝝ de
uotio:i hoc q᷑ triduo ſecū mañebant,
Pri'a dies eſt cognitio veri. Scd̄a ē
deteſtatio mali. Tertia amor boni.
Sūt aūt q̄dā qui cū xp̄o no lūt ſtare
niſi per diem ſicut mali chriſtiani q̄
hn̄t cognitionē veri.i.fidem verā:
ſed tamen neq̄ malū odiūt nec bo=
nū faciunt. Ad Titum.i. Confiten
tur ſe noſſe deū:factis autē negant
Alij aūt ſūt q̄ ſtant ſecū tm̄ biduo ſi
cut deſides ⁊ ocioſi:q̄ lꝫ habeāt co=
gnitionē veri ⁊ deteſtātioneꝫ mali:
tamē nō habēt amorē ⁊ opationem
boni. De q̄b⁹ d̄r Luce.iij. Ois arbor
nō faciēs fructū bonum excidet̄.⁊c.
Boni aūt ſūt cū deo triduo:q: deuꝫ
p̄ fidē cognoſcūt ⁊ malū fugiūt ⁊ bō
nū faciūt. De iſto triduo dicit̄ Ge=
neſis.xl. Tres ei dies ſūt poſt quos
recordabit̄ pharao miniſterij tui:⁊
reſtituet te i gradū priſtinū dabiſq̄
ei calicē.⁊c. Ex his verbis habetur
q᷑ iſti tres dies acquirunt nobis dei
memoriā:māſionē eternam ⁊ deo
faciūt magnā leticiā. Tertio poni=

tur magna efficacia mie q̃ fit ſatura
tio turbe. Diſtinguit aũt glo. ſuper
Mat. xv. quattuoꝛ tẽpoꝛa: ſcʒ ante
legẽ: ſub lege ſub gratia ⁊ in gloria.
In pᵒmo fuit ſatietas nulla nec ĩ in=
tellectu qꝛ deũ nõ cognoſcebãt nec
in affectu: qꝛ iuſtificari non poterũt
Ephe. iiij. Tenebꝛis obſcuratũ ha=
bẽtes itellectũ: quo ad pᵒmũ. Aliena
ti a via dei: quo ad ſcõm. In ſecun=
do tẽpoꝛe fuit ſatietas ſemiplena qꝛ
intellectᵘˢ erat refocillatᵘˢ per legem
quo ad cognitionẽ. Sʒ affectᵘˢ remã
ſit vacuus quo ad iuſtificationẽ. Ro
ma. iii. Per legẽ cognitio peccati q̃
ad pᵒmũ. Nũc aũt ſine lege iuſtifi=
catio. quo ad ſcõm. In tertio tp̃e ẽ ſa
tietas plena: qꝛ ſatiatᵘˢ eſt intellectᵘˢ
cognitione ⁊ affectus gratie plenitu
dine Joh. i. Gratia et veritas p̃ ieſũ
xp̃m facta eſt. In futuro erit ſatie=
tas pleniſſima: qꝛ totᵘˢ homo ſatura
bit̃: tam interioꝛ qꝛ intellectᵘˢ ſatiabi
tur in aperta dei viſione: ⁊ affectus
in pfecta dei dilectiõe: q̃ꝫ exterioꝛ qꝛ
ſaturabit̃ oculus in videndo oculo
ad oculũ faciẽ xp̃i: auris in audiẽdo
vocẽ eiᵘˢ: olfactᵘˢ in ſẽtiẽdo odoꝛẽ xp̃i
Os in loquẽdo oꝛe ad os cũ oꝛe xp̃i
Manᵘˢ ĩ amplexãdo veſtigia chriſti.

¶ Sermo tertius.

ACcipiens do
minᵘˢ ſeptẽ panes grãs
agẽs fregit ⁊c. Cum hõ
tripl̃r cõſideret̃: ſcʒ q̃ꝫtũ
ad coꝛpᵘˢ: q̃ꝫtũ ad aĩaꝫ: ⁊
q̃ꝫtũ ad vtrũqꝫ ꝯiunctũ: iõ deᵘˢ tripli=
cẽ cibũ ſibi p̃parauit: ſcʒ coꝛporaleꝫ
quo coꝛpᵘˢ reficit̃ ſpũalẽ quo aĩa nu=
trit̃ ⁊ celeſtẽ quo totᵘˢ hõ beatificat̃.
Cõuiuiũ aũt coꝛporale tm̃ xp̃s ĩ hac
vita fecit: ſcʒ hic de ſeptẽ panibᵘˢ et
ſupra io. vi. de q̃nqꝫ panibᵘˢ. Cõuiuiũ
aũt ſpũale multotiẽs fecit nã quoti
ens p̃dicauit totiẽs alimẽta ſpũalia
attribuebat Aug. Nõ eſt magnũ pa
ſcere vẽtres citõ moriẽtes vel moꝛi
turos ſed magnũ eſt paſcere aĩas ĩ
eternũ victuras. Cõuiuiũ aũt cele=
ſte tantũ ſemel faciet. qđ tñ nunq̃ꝫ fi
nẽ accipiet. De quo dr̃ Lu. xxii. Eda
tis ⁊ bibatis ſup mẽſam meam in re
gno meo. Iſtud igit̃ conuiuiũ coꝛpo
rale ſignificare poteſt ſpirituale et
celeſte. In iſto igit̃ cõuiuio ponũt̃
tres differẽtie perſonaꝝ: ſcʒ xp̃s tur
be: ⁊ diſcipuli. In xp̃o autẽ duo fue=
runt: ſcʒ magna mĩa cũ dr̃. Miſere=
oꝛ ſup turbã. Et magnã potẽtia: qꝛ
panes multiplicauit. Mĩa aũt dei di
cit̃ magna quattuoꝛ modis. Magnũ
eñ aliqđ quadrupl̃r dici põt. Aut al
titudine ſicut arboꝛ pcera dicit̃ ma
gna. Aut pfunditate: ſicut puteus
pfundus dicit̃ magnus. Aut latitu
dine: ſicut platea lata dr̃ magna aut
longitudine. ſicut via longa dr̃ ma=
gna. eiſdẽ modis mĩa dei magna vo
catur. Eſt eñ tã alta qꝛ ĩ celũ aſcen=
dit ⁊ ſanctos ſup merita remunera
ri facit p̃s. Magnificata eſt vſqꝫ ad
celos mĩa tua: ⁊ tã pfunda qꝛ vſqꝫ in
infernũ deſcẽdit: ⁊ ſanctos patres ĩ=
de eduxit p̃s. Mĩa tua magna ẽ ſup
me: ⁊ eruiſti aĩam meam ex inferno
inferioꝛi. Eſt tam lata qꝛ in totum
mundũ ſe expãdit p̃s. Miſericoꝛdia
dñi plena eſt terra. Eſt tam longa qꝛ
ab eterno incepit ⁊ vſqꝫ in eternum
durabit p̃s. miſericoꝛdia dñi ab eter
no ⁊ vſqꝫ in eternũ ſuper timentes
eũ. Scđo in xp̃o fuit magna poten=
tia per quã ſeptẽ panes ſic multipli
cauit qꝛ quattuoꝛ milia hominũ ide
ſatiauit ⁊ nichilominᵘˢ etiã ſeptem
ſpoꝛtẽ ſupfuerũt. Querit aũt Chry.
cũ plures panes fuerint hic ⁊ pauci
oꝛes comedẽtes q̃ꝫ ĩ pꝛioꝛi miracu=
lo qđ eſt qꝛ pauciores reliq̃e reman=
ſerũt. Et rñdet: qm̃ aut hoc fuit: qꝛ
ſpoꝛte ſunt maiores q̃ꝫ cophini aut
vt ex diuerſitate rememoꝛent̃ illiᵘˢ
⁊ iſtiᵘˢ miraculi ⁊ ꝓpter hoc tunc fe
cit cophinos reliquiarũ equales di
ſcipulis. Nũc autẽ ſpoꝛtas equales
panibᵘˢ. Multiplicauit autẽ benedi
cendo: frãgẽdo: ⁊ gratias agendo p̃

que inſtruimur ꝙ cibū bn̄dicere debem⁹. Illa enī bn̄dictio cibū ſanctificat. i. Tim. iiij. dr̄ de cibo. Sanctificant per verbum dei ꝛ oratione dia bolū ne ſe immiſceat fugat ſicut pꝫ in ſanctimoniali in quā diabol⁹ intrauit: qꝛ lectucā ſine bn̄dictiōe comedit vt ait Greg. i dyal. Et ſalubrem vſum reipſtat. Nō enī ē magnū hr̄e rē ſed vſū rei. vn̄ ſeneca. Stulto nulla re op⁹ eſt: nulla enī re ſcit vti. Secūdo multiplicauit frāgēdo ad inuēdū ꝙ i noſtris ꝯuiuiis panē pauperib⁹ frāgere debemus: vt dr̄ Eſa. lviij. Frāge eſurienti panē tuū. tertio multiplicauit grās agēdo ad innuendū ꝙ i nr̄is refectionib⁹ grās deo agere debem⁹. i. Thi. iiij. Nichil rijciendū qđ cū gratiarū actione percipit. Scđo i iſto ꝯuiuio fuerūt turbe: i qbus duo fuerūt: ſcꝫ magna humilitas ꝛ ſaturitas. Hūilitas q̄ notatur in hoc ꝙ ſup terrā ſederunt: p qđ ſignificat ꝯtēpt⁹ terrenoꝝ quē dn̄t illi habere q̄ a dn̄o volūt paſci. Quidaꝫ aūt ſtāt infra terrā: ſicut auari q̄ habēt terrā ſup caput ſuū. Amos. ix. Auaricia i capite oīm. Alij ſtāt ſup terrā ſicut pfecti q̄ terrenis oīb⁹ dominat: iuxta illud Mat. xix. Si vis pfect⁹ eē vade ꝛ vēde oīa ꝛc. Alij nec ſunt īfra terrā p cupiditatē nec ſup terrā p oīmodā paupertatē: ſꝫ ſtāt in terra p terrenoꝝ adminiſtrationē. Tales fuerūt parētes btē marie q̄ res ſuas i tres partes diuidebant: vnā ſeruitorib⁹ tēpli dabāt. Aliam paupib⁹ diſtribuebāt: tertiā ſibi ꝛ familie ſue vſib⁹ reſeruabāt. Scđo in turbis fuit magna ſacietas. vnde dr̄ Mādūcauerunt ꝛ ſaturati ſunt. Habuerūt enī tria p q̄ ſaturari merito debuerūt. Pmo habuerūt ſtomachum vacuū qđ notat p hoc qđ dicit: non hn̄t qđ mādūcēt. Stomach⁹ enī plenus faſtidit: vacuus appetit: ſic ꝛ qn̄ ſtomach⁹ aīe plen⁹ eſt ſiliquis porcorū faſtidit dulcedinē celeſtiū. puer. xxvij. Aīa ſaturata calcabit fauum. Qn̄ enī homo vacuat amore mūdi implet amore dei Aug. Uas es ſed plen⁹ es funde qđ habes vt recipias qđ nō habes: funde amorē ſeculi vt implearis amore dei. Scđo habuerūt ſtomachū a noxiis humorib⁹ expurgatum qđ notat p hoc ꝙ priuſqꝫ eos paſceret ipos ſanauit vt habet Mat. xv. Glo. ibidē. Pri⁹ dn̄s aufert infirmitatē ꝛ poſtea cibat qꝛ prius pctā ſūt remouēda ꝛ v̄bis dei poſtea aīa nutriēda: q̄ aūt ſint īfirmitates dr̄ ibidē. Acceſſerūt ad eū turbe multe habētes claudos: cecos: debiles: mutos ꝛ curauit eos. Ab iſtis infirmitatibus tāqꝫ malis hūorib⁹ ſtomach⁹ aīe ē purgād⁹: q̄ ſūt claudicatio p deuia vitioꝝ: cecitas ad cognoſcenduꝫ deū: debilitas ad faciēdū bonuꝫ mutitas ad laudādū deū. dr̄ i gl. ſup illđ ps. Pullis coruoꝝ īuocātib⁹ eū: ꝙ qꝫdiu pulli coruoꝝ ſūt albi paſcunt rore celeſti: qn̄ v̄o īcreſcere īcipiunt corui parētes eos paſcunt. ſic etiam aīa alba p puritatē paſcit a deo. Nigra per iniquitatē paſcit a diabolo Tertio habuerūt palatum ſapidū. intm̄ enī v̄ba xp̄i eis ſapiebant ꝙ ab eo recedere neſciebāt: ſed iā triduo cum eo māſerāt. vn̄ poterāt dicere. cū ps. qꝫ dulcia faucib⁹ meis elo. ꝛc. Xp̄s ḡ nō paſcit illos q̄ hn̄t palatum inſipidū celeſtia nō ſapiēdo vł amarum diligēdo terrena: ſed q̄ habent ſapidū diligēdo celeſtia. vn̄ i huius ſignificationē dr̄ de aq̄la ꝙ nō paſcit pullos illos q̄ reſpiciūt v̄ſus terram ſed qui reſpiciunt v̄ſus celum. Tertio in iſto cōuiuio fuerunt diſcipuli in qb⁹ duo fuerūt. ſ. meditatio pia: et ſollicitudo. puida. Diſcipuli ei fuerūt mediatores iter xp̄ꝫ ꝛ pp̄łm qꝛ xp̄s nō dabat panes turbe ſꝫ diſcipulis ꝛ diſcipuli turbe dabāt. Et ſic pꝫ ꝙ ibi fuerūt tria: ſcꝫ dās ꝛ n̄ recipiēs. ſ. xp̄s recipiēs ꝛ dās ſicut diſcipuli: recipiens tm̄ ꝛ nō dās. ſ. turba. Per qđ dat intelligi ꝙ ille ordo i eccłia militanti dꝫ ſeruari. Eſt enī eccłia ſpūale ce

lũ ⁊ corp⁹ myſticũ:i celo autẽ ẽ qđdã
corp⁹ qđ illuminat ſed nõ illuminatˀ
ſicut ſol:⁊ ſignificat xp̄m q̄ lumẽ ſa
piẽtie a nullo recipit ſʒ aliis iſundit
Aliđ qđ illumiat ⁊ illumiatˀ:ſicut lu
na q̄ recipit lumẽ ſuũ a ſole ⁊ illumi
nat iſta inferiora. Et ſignificat p̄la
tos q̄ illumiantˀ a xp̄o ⁊ illuminant
ſubditos. Aliđ qđ illuminatˀ ⁊ n̄ illu
minat ſicut firmamẽtũ qđ ſe illumi
nat ſʒ a ſole luna ⁊ ſtellis illumiatˀ. ⁊
ſignãt ſubditos ⁊ laycos q̄p ẽ a p̄la
tis lumẽ recipere ⁊ illuminari. Eſt
ẽt eccl'ia corp⁹ myſticũ. In corpore
autẽ hũano ſcđʒ auicẽ. ẽ quoddãmẽ
brũ qđ iſluit ſʒ nõ recipit ſicut caput
⁊ ſignat xp̄m. Quoddã qđ iſluit ⁊ re
cipit:ſicut vene:⁊ ſignat p̄latos. qđ=
dã qđ recipit ſʒ nõ iſluit ſicut caro ⁊
deſignat ſubditos. Scđo fuit i diſci=
pulis ſollicitudo p̄uida:i hoc q̄ frag
mẽta colegerẽt vt paupib⁹ darẽt. vo=
luit aũt xp̄s vt colligerẽt triplici de
cã. P̄rio p̄pẽ miſteriũ qđ q̄dẽ tãgitˀ i
glo. ſup Mat. xv. Propẽ altiora inqẽ
miſteria q̄ nõ capit cõis turba ap̄li
ſuſtollũt ⁊ implẽt ſeptẽ ſportas. i. p
fectoꝝ corda ſeptiformi ſancti ſp̄ũs
gr̄a ad itelligẽdũ illuſtrata. Scđo p
p̄t exẽplũ. In hoc em̄ datˀ nobis exẽ
plũ vt ea q̄ nobis ſupſunt. vel q̄ ieiu
nãdo nobis ſubtrahim⁹ paupib⁹ ero
gem⁹ Auguſt. de tuo ieiunio fames
pauperis ſatietˀ aut ſi ieiunare non
potes magis paſcas pauperẽ:cuius
ſaturitate tibi venia ꝯcedatˀ. illđ qđ
mãducatur⁹ eras ſi nõ ieiunares da
paupib⁹ vt ieiuniũ tuũ ſit ſaturitas
aĩe nõ marſupii lucrũ. Tertio p̄pter
documẽtũ vt ex hoc iſtruamur q̄ ill'
q̄ ſt paupib⁹ miſericordes:bona tp̄a
lia multiplicatˀ. p̄uerb. xi. Alii diui
dũt p̄p̄a ⁊ ditiores fiũt Greg. i dialˀ.
Terrene ſubſtãtie p hoc q̄ paupib⁹
diſtribuuntˀ multi plicatˀ. Sicut p̄ʒ
iii. Reg. xvii. In vidua q̄ helyã pauit
cui dñs farinã ⁊ oleũ multiplicauit.
per qđ datˀ itelligi q̄ paupes magis
paſcũt elemoſynarios q̄ ecõuerſo.

Vel ſp̄ũalr̄ eis veniã ipetrãdo: vel
tp̄aliter bona tp̄alia multiplicãdo.

¶ Dñica. viii. Sermo p̄mus

ATtendite a falſis p̄phetis q̄ veniũt
ad vos i veſtimẽtis ouiũ
⁊c. Mat. vii. ſcđʒ leges
hũanas puniendi ſunt
falſarii lr̄aꝝ regaliũ ⁊ bullarũ:falſa
rii monetaꝝ:falſarii põderũ ⁊ mẽſu
rarũ. Falſarii lr̄aꝝ regaliũ ſũt here
tici q̄ lr̄as ſũmi regis. i. ſacrã ſcriptu
rã falſificãt. Quã ẽt fili⁹ dei p q̄nq̄
bullas i. p q̄nq̄ vulnera roborauit ⁊
q̄s bullas heretici falſificãt dũ xp̄m
nõ v̄e paſſũ:ſʒ fantaſtice fuiſſe affir=
mãt. Falſarii monetaꝝ ſt hypocrite.
Mõeta ei regis celeſtis ſt oro̅nes:ie
iunia:⁊ elemoſyne:q̄ ipi falſa faciũt
q: i his nõ itẽdũt dei:ſʒ fauorẽ pp̄li.
Falſarii põderũ ſt mali p̄lati de q̄b⁹
dr̄ Mat. xxiii. Alligãt onera grauia
⁊ iportabilia:⁊ iponũt i hũeros ho=
minũ ⁊c. Falſarii mẽſurarũ ſt mali
ſubditi q̄ cũ deo male mẽſurãt:q: dãt
ſibi res tp̄ales ⁊ diabolo ſeipſos. he
retici igr̄ ſt falſarii litteraꝝ ⁊ bulla
rũ dei. hypocrite monete dei. Mali
xp̄iani ſiue ſint p̄lati ſiue ſubditi põ
derũ ⁊ mẽſuraꝝ dei. Ab iſtis tribus
falſariis dñs nos attẽdere admõetˀ
dicẽs:attẽdite a falſis p̄phetis. ⁊c.
P̄rio igitˀ falſi p̄phete ſt heretici:de
q̄b⁹ tria frangũtˀ. Primo eoꝝ frau=
dulẽtia cũ dr̄. Veniũt ad vos in ve=
ſtimẽtis ouiũ:iſta aũt veſtis ouina tri
plex ẽ:ſcʒ ſimulata locutio ſimulata
ꝯuerſatio:⁊ ſimulata op̄atio:prima
igr̄ ẽ ſimulata locutio. Lup⁹ q̄dẽ vt
dr̄ in li. de aĩalib⁹:aliq̄n fingit vocẽ
canis:vt nõ lup⁹ ſʒ canis eẽ credatˀ.
Canes dei ſt p̄dicatores q̄ hñt lin=
guã medicinalẽ. p̄s. Ligua canũ tu
oꝝ ⁊c. heretici aliq̄n fingũt ſe hr̄e
v̄ba p̄dicatoꝝ dicẽtes aliq̄ v̄ba vt ſic
trahãt ad falſa Ro. xvi. p dulces ſer
mões ⁊ bñdictiões ſeducũt corda in
nocẽtiũ. iđ Apo. ix. Aſſimilantˀ ſco:

piōib⁹ q: i facie.i.pncipio dñt ꝟba blāda:ſed i cauda pūgūt:q: i fine dicūt ꝟba venenata Aug. Ueſtimēta ouium ſunt blāda verba Gloſ. Heretici quadā pietatis veſte tecti venenato aio rapaces ſūt vt lupi. Scdā veſtis ē ſimulata ꝯuerſatio q: ptendūt magnā mãſuetudinē: dr i li. de aialib⁹ ꝙ lupus aliqñ emittit voces hūanas vt nō lup⁹ ſed hō videatꝛ:ſic heretici ptēdūt ſe hr̄e ꝯuerſationē hūanā.i.hūilē ⁊ mãſuetā. Hō ei naturalr eſt aial mãſuetum:rōnale: ⁊ mortale.q: heretici ſimulāt ſe hr̄e mãſuetā diſcretionē ⁊ ꝙ habeāt deſideriū moriēdi iō aſſimulantꝛ ſepulchris dealbatꝭ: vt dicitꝛ Mat. xxiij. q: exteri⁹ videtꝛ eē depicti decore virtutū:ſꝫ itꝰ ſūt pleni ſpurcitia petōꝝ ⁊ vitioꝝ.tertia veſtiꝭ ē ſimulata opatio ſicut ſꝫ ieiunia:oſones ⁊ elemoſyne:ſub qb⁹ malitiā ſuā tegūt.legitꝛ ꝙ lup⁹ ſub⁹ folia virētia ſe abſcōdit vt oues veniētes ad carpēdū rapiat ⁊ occidat Folia virētia ſꝫ ſcōꝝ viroꝝ opa i charitate facta ſub qbus heretici ſe abſcōdūt dū hec eadē faciunt vt ſimplices decipiāt.ij. Thi. iij.Habētes qdā ſpēm pietatis: ꝟtutē aūt ei⁹ abnegantes.iō aſſimilantꝛ veneficiis q dū venena offeꝛt melle inuoluunt. Scdō ponitꝛ eoꝝ ſeuicia cū dr. Intriſec⁹ aūt ſꝫ lupi rapaces: vl ſcdꝫ gl. ſpūalr corrumpēdo:vel ſi pñt corporalr pſeqndo: vt pꝫ i arrio cui⁹ ꝯſilio oēs epi catholici i exiliū ſꝫ miſſi vt vix tres iuenirentꝛ q fidē defēderēt Act. xx. Scio ꝙ itrabunt poſt diſceſſū meū lupi rapaces i vos ⁊c. Cōtra tales lupos neceſſarij ſūt canes latrātes. Refert petr⁹ mãducator ꝙ dū philipp⁹ rex macedo obſideret athenas dixit eis. Date mihi x.oratores qs ex vobis elegero ⁊ cōfederat⁹ recedā. Rñdit demoſtenes pitiſſim⁹ orator. Lupi dixerūt paſtorib⁹. Tota cā diſcordie iter nos ⁊ vos ſunt canes ſꝫ date nobis canes ⁊ erim⁹ amici. Qd cū feciſſent dormiētib⁹ paſtorib⁹ lupi i gregē ad libitū deſeuierūt. Ex q pꝫ ꝙ magnū piculū eſt qñ canes.i.pdicatores gregē deſerūt vel latrare negligūt. Eſa.lvi. Canes muti nō valētes latrare. Sicut eñ mãſuetō i hoie eſt laudabilis et ira vituperabilr:ſic ecōuerſo i cane.dionyſi⁹. Mãſuet⁹ oib⁹ fact⁹ canis iam nō eſt canis. Tertio ponitꝛ eoꝝ noticia cū dr. A fructib⁹ eoꝝ cognoſcetꝭ eos. Nō eñ cognoſcuntꝛ a veſtimentis ſimulatis ſed a fructib⁹ aptisꝗ ſūt tres. Prim⁹ eſt doctrina peſtifera:q: dnt diabolū eſſe creatorē oīm viſibiliū ⁊ multa talia diabolica ⁊ pūerſa. Jo.xiij. Oñdā vos fabricatores eē mēdaciū ⁊ cultores puerſoꝝ dogmatum. Scdō eſt ſimulāta vita. Multi eñ itēdunt illis p q pñt reputati ſcti. Sicut exterminatiōi faciei ⁊ plixitati orationū. Mat. vi. Extermināt eñ facies ſuas ⁊c. Luc. xxij. Deuorāt domos viduarū ſub obtētu plixe oſonis. Tertius eſt ples impia:q: oēs credētes ab eis geniti ſꝫ vſurarij:piuri:⁊ multis ſceleribus pleni. Sa.iiij. Ex iniqs oēs filij qui naſcuntꝛ teſtes ſūt neqtie aduerſ⁹ parentes ſuos. Scdō falſi pphete ſunt hypocrite. Et iſti eccliāꝫ piculoſe ipugnāt. Oli ei paſſa ē bellū tyrānoꝝ ſed illō vicit p patiētiā:patitꝛ quotidie bellum hereticoꝝ:ſꝫ illud vicit p ſapiētiā:bellū aūt hypocritarū vincere nō pōt:⁊ q: occultū:⁊ q: domeſticū:⁊ q: iteſtinū:iō pmiſit dñs. Attēdite Chry. Ubi res certa eſt aſpicitꝛ:vbi aūt incerta eſt attēditꝛ.i.caute ꝯſideratꝛ. Induūt ei ſe veſti: ouiū i.ieiu.⁊ oratio.⁊ elemo. int⁹ autem ſunt lu.rapa.q: malo aīo hoc faciūt Uel pōt dici ꝙ fideles ſunt veſtimentū xpī:ꝑs. Mir.⁊ gut.⁊ ca.a veſti.⁊c. Ab iſtis eñ veſtimētis fluit gutta i.lachryma ꝯpunctiōis. Gutta ē ſpecies aromatica q lachrymas ſtillat Fluit caſſia.i.pudor ꝯfeſſiōis. Caſſia eñ habꝫ folia purpurea ⁊ ſignificat pudorē ꝯfeſſiōis. Fluit myrrha.i. lo

boꝛ ſatiſſactiõis vbi multiplex ama
ritudo notaꝛ. Et q: hypocrite fin=
gunt ſe aliq̄n lachꝛymas fundere cõ
feſſionē, pmere: ſatiſfactionem aſſu
mere: iõ difficile cognoſcunꝛ. Dicit
tñ Chry. ſup Mat. q̄ lup⁹ tect⁹ pelle
ouina p tria cognoſciꝛ ſcʒ p actum
q: dētib⁹ moꝛdet: ouis vero nemin̄e
moꝛſib⁹ ledit. Per vlulatum: q: v̄ſus
celum vlulat ouis vero v̄ſus terrā
balat. Per cibum: q: carnib⁹ delecta
tur ouis v̄o herbis paſciꝛ. Eodem
mõ ipſi hypocrite cognoſcunꝛ. Pri=
mo per actū: q: bonos moꝛdēt ꝛ eis
detrahūt. Galla. v. q̄ ſi īuicem moꝛ=
detis ꝛ comeditis: videte ne ab in=
uicē ꝯſummamini. Ill equi moꝛdet
partē ſubtrahit: et partē relinquit.
ſic aliq̄n detratoꝛ ī parte laudat ꝛ ī
parte vituperat. Ille v̄o q̄ comedit
cibum maſticat ꝛ incoꝛpoꝛat: ſic et
multi ꝯtra alioꝝ vitia murmurāt: ꝛ
tñ eadē faciēdo ſibi icoꝛpoꝛāt. Ille
aūt q̄ ꝯſumit nec de pelle nec de car
ne nec de oſſe aliq̄d dimittit: q: ple=
riq̄ ſunt q̄ cōdēnāt vitā famā ꝛ ꝯſci
entiā alioꝝ. Scd̄o cognoſcūꝛ per vo
cem Chry. Qui vocē humilitatis ꝛ
vere ꝯfeſſiõis emittit ouis eſt q̄ v̄o
ꝯtra veritatē blaſphemans vlulat
ꝯtra deū lup⁹ eſt. ps. Iniq̄tatē ī ex=
celſo locuti ſūt. Tertio cognoſcunꝛ
p cibū q: boni paſcunꝛ herbis virē=
tib⁹. i. celeſtib⁹ amenitatib⁹ Ezech.
xxxiiii. Reficiēt ī herbis virentib⁹.
Mali aūt carnalib⁹ voluptatib⁹ Ro.
viii. Qui ſunt ī carne q̄ carnis ſunt
ſapiunt. Tertio ꝓphete falſi ſūt ma
li xp̄iani. Veſtimēta ouiū q̄b⁹ ſe in=
duūt ſūt opa q̄ de genere bonoꝛum
faciunt tñ q: ī moꝛtali hec faciūt ni
chil ſibi ad ſalutē pficiūt. Sūt eñ re
ſpectu operū q̄ fiūt ī charitate: ſicut
hō pict⁹ reſpectu veri. Sapiēs. Apd̄
ſapiētē oia ſūt hōeſta. Apud vulg⁹
ſimulachꝛa ſūt reꝝ hōeſtarū. Sunt
ſicut lignū putridū ī nocte lucidū re
ſpectu v̄e lucis q̄ tñ ī die iudicii pu=
trida apparebūt. i. Coꝛ. iiii. Illumi
nabit abſcōdita tenebꝛaꝝ ꝛc. Sunt
ſicut auricalcū ꝛ plūbū reſpectu v̄i
auri. Ber. Melī⁹ eſt pallens aurū q̄̄
fulgens auricalcū. Sūt ſicut floꝛes
reſpectu fructuū. Et ſicut hō de oib⁹
floꝛib⁹ vni⁹ viridarii nō poſſet ſemel
refici: ſic de q̄buſcūq̄ talib⁹ opib⁹ nō
poſſet ad momētū vadiſi dulcedine
ſatiari. Sicut aūt floꝛes fruct⁹ ꝓdu
cūt ſic talia opa ſepe ad grãʒ diſpo
nūt. Et ſicut floꝛes vinearū buffōes
fugāt: ꝛ dn̄m vinee recreāt: ſic talia
opa inſtrū diſponāt ad grãm diabo
lo diſplicēt ꝛ deo ꝛ angelis multum
placent.

Sermo ſecundus.

Attendite a falſis ꝓphetis ꝛc. Tri
plex inuenitꝛ ꝓphetia.
Vna de preterito ſicut
illa. In pncipio crea=
uit de⁹ celū ꝛ terrā. Alia de futuro:
ſicut illa Eſa. vii. Ecce v̄go ꝯcipiet ꝛ
pariet filiuʒ. Alia de p̄ſenti occul=
to: ſicut illa ioh. i. Ecce agn⁹ dei. Se
cūdū hūc modū accipiꝛ triplex fal=
ſus ꝓpheta: ſcʒ diabol⁹ mūd⁹ ꝛ caro
Diabol⁹ eſt falſus ꝓpheta de p̄teri=
to. Suadet ei hoī ſtare ī pctō ſupbie
luxurie: ꝛ auaritie adducēs ī exēplū
quoſdā p̄teritos q̄ peccauerūt et tñ
multū a deo exaltati fuerūt. Sicut
paulū q̄ peccauit pctō ſuperbie: ꝛ tñ
fact⁹ ē apl̄s. Dauid q̄ peccauit pctō
luxurie. ꝛ tñ fact⁹ ē ꝓphetaꝝ eximi⁹
Et matheū q̄ peccauit pctō auaricie
et tñ fact⁹ eſt dei euāgeliſta electus.
Et ex his dyabolus arguit in coꝛde
pctōꝛis q̄ ꝛ talia pctā leuia ſunt: ꝛ q̄
deus ea leuiꝛ punit. Sʒ iſta ꝓphetia
cōtinet tria falſa. Vnū eſt q: p̄dicti
viri non ſunt nobis dati ī exēpluʒ vt
peccemus: ſed ſi peccauerim⁹: vt de
dei mīa ꝯfidam⁹. Legiꝛ in hyſtoria
triptita q̄ cum Theodoſius impa=
toꝛ quedā exceſſum ꝯmiſiſſet: ꝛ ī ſui
excuſationē q̄ dauid peccauerat ad
duxiſſet, dixit ei Amb. Qui ſecutus
es errātē ſequere penitētē. Refert

Aug. i epl'a ad hiero. q cũ quidam
in puteũ cecidiſſet ⁊ ali⁹ ſuperueni=
ens quõ illud ceciderat interroga=
ret ait. Nõ q̃ſo queras qual'r huc ce
ciderã ſed inquire qual'r liberare
me poſſis. Sic null⁹ dƺ iterrogare q̃
liter ceciderit tal'r ſƺ qual'r reſurre=
xit. Scdƺ ſimil'r eſt falſum: ſcƺ q pecã
leuia ſint cũ ſint grauiſſima ⁊ põde=
roſa. Qđ pƺ p hoc qm̃ tria ſũt fortiſ=
ma ac robuſtiſſima. ſ. celum terra ⁊
de⁹. Celũ eñ hƺ fortiſſimã ſolidita=
tẽ Job. xxxvij. Tu forſitã cũ illo fa=
bricat⁹ es celos q̃ ſolidiſſimi q̃ſi ere
fuſi ſũt. Terra hƺ ppetuã ſtabilitatẽ
Eccl'. i. Terra aũt i eternũ ſtat. De⁹
hƺ infinitã fortitudinẽ p quã totum
mũdũ ſuſtẽtat heb. i. portãs oĩa vbo
virtutis ſue ⁊ tñ petm̃ eſt ita põdero
ſum q celũ fregit. Luc. x. Videbam
ſathanã q̃ſi fulgur de celo cadẽtẽ. ⁊
terrã aquit ſicut pƺ. Nũeri. xvi. qñ
ſub pedib⁹ pctoꝝ dirupta eſt terra. ⁊
deũ fatigari facit ita q pctõres por
tare neq̃t. Hiere. xxiij. Vos eſtis on⁹
dñicã vos q̃ppe dicit dñs. Tertium
ſil'r eſt falſum q ſcƺ talis pctã de⁹ le
uiter puniat cũ cõtrũ videam⁹. Nam
petm̃ ſupbie i angelis punit inferna
li icarceratiõe Eſa. xiiij. In celũ con
ſcẽdã. Et ſequit. Verũtñ ad infernũ
detraheris. Petm̃ auaricie punuit
ppetua mẽdicatiõe ſicut pƺ. Lu. xvi.
in diuite q̃ guttã aq̃ mẽdicauit ⁊ hẽ=
re nõ potuit. Petm̃ luxurie punijt
fetẽti odore. Sicut pƺ gen. xix. i ſo=
domitis. Scđs falſ⁹ ppheta ẽ caro
q̃ eſt ppheta de futuro. Suadet eñ
hoi vt i carnalib⁹ delitijs ꝯquieſcat
⁊ alio tpe poterit penitẽ ⁊ i ſuã ſene
ctute deo ſeruire. Sƺ iſta pphetia cõ
tinet tria falſa. vnũ qđ edificat i de=
litijs cuƺ nec i delitijs ſit q̃es: qꝛ pun
gũt aĩaƺ nimia amaritudĩe. puer. v.
Nouiſſima ei⁹ amara q̃ſi abſinthiũ.
Nec i diuitijs qꝛ pũgũt nimia ſolici
tudĩe. Jõ Mat. xiij. Diuitie ſpĩe vo=
cant. Nec i hõib⁹ qꝛ pũgũt multipli
ci anxietate ⁊ timore. iob. xv. Soñi
t⁹ terroris ſp̃ i aurib⁹ eius ⁊c. Refert
tulli⁹ de tuſculanis q̃ſtiõib⁹ q dũ qdã
Dionyſiũ tyrãnũ i tot diuitijs deli=
tijs ⁊ hõib⁹ ꝯſtitutũ videret ⁊ dice=
ret eẽ btm̃. Ille eũ i thronũ aureum
iuſſit eleuari: ⁊ mẽſã cũ oib⁹ delitijs
añ eũ apponi gladiũ aũt acutiſſimũ
cũ ſeta eq̃na ſup caput eius appẽdi.
Cũq̃ ille nõ comederet: ſed i timo
re maxio eẽt dixit ei dionyſi⁹. Talis
eſt vita mea quã tu beatã putabas
Scđm ſil'r eſt falſum q ſcƺ alio tẽpo
re penitebit hõ eñ p ſe põt i peccatũ
ire ſed nõ redire. Qđ p quattuor exẽ
pla oſtẽdi põt. Primũ eſt Anſelmi q̃
dicit q hõ in foueã vel in puteũ p ſe
põt p̃cipitari: ſed nõ põt p ſe exire.
Et iſtud exẽplũ cõuenit auaris Eſa.
xxiiij. Formido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ ſup
te qui habitator es terre. Auar⁹ eñ
q̃ inhabitat terram p amorẽ eſt i for
midine ne diuitias perdat. Eſt i fo=
uea cupiditatis q̃ ipm nõ ſatiat. Eſt
a diabolo illaqueat⁹ vt nũq̃ aliena
reſtituat. Scđm exẽplũ eſt Chryſ. q̃
dicit. Sicut nauis fracto gubernacu
lo illuc vbi tẽpeſtas voluerit ducit
Sic hõ perdito auxilio gratie dei
non facit qđ vult ſed qđ diabol⁹. Et
iſtud exemplum cõuenit luxurioſis.
puer. xxiij. Oculi tui videbũt extra
neas ⁊ cor tuum loquetur peruerſa:
et eris ſicut dormiẽs i medio mari
et q̃ſi ſopit⁹ gubernator amiſſo cla
uo. Mare ẽ pfunditas cõcupiſcẽtia
rũ in quib⁹ hõ dormit cũ in ipſis vo=
luptatibus conquieſcit vbi guber=
naculum. i. auxilium grẽ dei pdit: ⁊
ideo quocũq̃ ventus tempeſtatis
id ẽ tẽtatiõis eum ducit illuc vadit.
Tertiũ exẽplũ ſil'r ẽ Chryſ. q̃ dt anq̃
peccem⁹ liberi ſum⁹: ſƺ ſi ſemel opi=
b⁹ diaboli nos obligauerim⁹: iã nra
ꝑtute nõ poſſumus liberari. Sicut
ei regẽ facit ppl's: eũ iã factũ depo=
nere nõ põt: qꝛ in ſua ptãte fuit face
re ſƺ iã i ſua ptãte nõ ẽ expellere. ſic
poſtq̃ hoies thronũ diaboli in ſuis
cordib⁹ poſuerit iã nullus põt eos

corrigere niſi deꝰ. Et iſtud exēpluȝ ꝯuēit ſupbis q̄ ꝓ rege diabolū hñt. Job.xli. Jpe ē rex ſup oēs filios ſuꝑbie. Quartū exēplū pōit. Aug. dicēs. q̇ hō pōt ſeipſū vulnerare ſȝ nō pōt ſeipſū curare. Et iſtud exēplū cōuēit oibꝰ pctōribꝰ q̇ q̄ǒlibet pctm̄ mortale vulnus ē aīe. ſicut pȝ. Luc. x. de illo q̇ icidit ī latrōes .i. demones q̄ vulneraverūt eū. Tertiū ſitr̄ ē falſū q̇ ſcȝ ſufficit dare deo ſuaȝ ſenectutē. Eſt ei iuuētꝰ ſicut vinū purū Senectus ꝟo ſicut vinū mixtum q̇ ſenectꝰ multas miſerias hȝ admixtas. Qui ḡ deo ſuā iuuētutē dāt vinū purū ſibi ꝓpināt. q̄ ꝟo ſenectutē vinū mixtū. Pctōres aūt ī ſuis fecibus requieſcūt. hier. xlviij. Requieuit ī fecibus ſuis. Deus aūt hȝ tres calices. Unꝰ ē plenꝰ vīo mero. Aliꝰ eſt plenus mixto ētiꝰ plenꝰ fece. ꝑ. Calix in manu dñi plenꝰ. ꝛc. Jllis igit̄ q̄ deo dedeīt ſuā iuuētutē. dat bibere ī calice vini meri q̇ dat eis purā glīā ꝛ nullā purgatorii penā. Jllis q̄ deo dederunt ſuā ſenectutem dat bibere de calice mixto q̇ non dat eis purā glīā ſȝ prius patiunt̄ purgatorij penā Pctōribus aūt dat bibere de fece infernali Eſa. li. Uſq̧ ad fūdū ſoporis calicis bibiſti ꝛ potaſti vſq̧ ad feces. Jſte eñ calix hȝ ſupficiē. mediū ꝛ fūdū q̇ ī inferno q̄dā multū. q̄dā plꝰ. quidam plurimū patiunt̄. Tertius falſus ꝓpheta eſt mūdꝰ q̄ eſt ꝓpheta de preſenti. Cū ei mūdus hȝ tria ī ſe: ſcȝ cōcupiſcētiam carnis ꝯcupiſcentiā oculoruȝ ꝛ ſupbiā vite Suadet homini vt iſta diligat q̄diu viuat Sȝ ē falſa ſuaſio: q̇ cito deficit homini q̄ſtum ad iſta. Jſtud ſignatū eſt. Nauȝ. ij. vbi dicit̄. State. ſtate ꝛ nō ē q̇ reuertat̄ vſq̧ ibi nigredo olle. Alloquit̄ ꝓpheta ꝑ ſo ſupbos morīētes dicēs State ſtate. i. vos q̄ ꝯſueuiſtis tam potēt̄ ſtare: modo ſtate id eſt ſtatiȝ ꝛ ſpūm ꝯſiete ꝛ de mūdo nolite exire Et rñdet ꝓpheta. et ñ ē q̇ reuertat̄ quaſi diceret. Quātūis ſic alloquar: tamē nō eſt qui ad vitā poſſit redire Deide alloquit̄ auaros morientes dicēs diripite argētum: diripite aurum: quaſi diceret. Ad regionez ignotā ꝑgitis: de veſtro auro ꝛ argēto vobiſcuȝ poteritis. et rñdet. Nō ē finis diuitiaꝝ ex oibꝰ vaſis deſiderabilibꝰ. i. mors q̄ ē finis hoīs ñ ē deputata ad diuitias deferendas nec ad vaſa aurea vl̄ argētea aſportāda Quid aūt fiet d̄ ipo auaro ſubdit. Diſſipata ē. ſcȝ eiꝰ ſubſtantia a parētibꝰ. Sciſſa ē. ſ. eiꝰ aīa a demōibꝰ. dilacerta ē ſcȝ eiꝰ caro a ꝟmibus Deide alloq̄t̄ delitioſos dicēs. Cor tabeſcēs ꝛ diſſolutio gēiculoꝝ ꝛ defectio ī cūctis renibꝰ. hoc ē: vos delitioſi q̄ habuiſtis cor rā letū habebit̄ illud acerbitate penarū plenuȝ a q̄ bꝰ erit tabeſcēs ꝛ ſtupiduȝ. Et q̄ habuiſtis genua nō īfirmata a ieiunio ſȝ īpiguata ꝑ nimio cibo habebitis ea laſſa ꝛ diſſoluta ꝑ nimia fame ꝛ eſurie in īferno Et q̄ habuiſtis renes īflāmatos igne male ꝯcupiſcētie habebitis eos ꝯſumptos igne gehēne. Deide ponit q̄d fiet de omnibꝰ. tā ſupbis q̄ȝ auris q̄ȝ delitioſis dicēs. Facies coꝝ quaſi nigredo olle. Oēs ei habebūt facies nigras pre nimia ignis aduſtione. Nigriores pre nimia famis attenuatione. Nigerrimas pre nimia infernalis fumi obfuſcatiōe. Omnes iſti ꝓphete ſupius nominati ſunt falſi ꝛ ſtulti. Treñ. ſcdo. Prophete tui viderunt tibi falſa ꝛ ſtulta nec aperiebant iniquitatē tuā vt te ad penitentiam ꝓuocarent.

¶ Ser. iij. vnde ſupra.

OMnis arbor bōa fructꝰ bonos facit. ꝛc. hō latie grece aūt dr̄ antropos ideſt arbor euerſa. hȝ e īradices.. ī capillos ſuperiꝰ. ad innuendū q̇ dȝ plātari ī celo habȝ ramos. i. brachia ꝛ manus in=

ferīꝰ ad inuẽdū ꝗ debet operari in mūdo. In arbore aūt tria ꝯsideramꝰ scꝫ radices q̄ hauriūt hūorē. Stipitē q̄ hꝫ rectitudinē ⁊ ramos q̄ debēt habere fructum vbertatē. Radices aūt arboris sūt sicut os alalis: q̄ hūorē attrahūt vn̄ arborē nutriūt ⁊ fructꝰ ꝓducūt. Radices igiꝛ hominis sūt affectiōes mētis. Tūc aūt iste radices bonū vl' malū hūorē attahūt ꝓut i bono vl' i malo loco fixe sūt. Sūt eī q̄dā q̄ habēt radices fixas i terra ꝑ amorē terrenoꝝ hauriūt humorē corruptū. ꝟ. Oculos suos statuerūt declīare i t̄rā. Aliq̄ in aq̄s deliciaꝝ. isti hauriūt humorē aquaticū. Apoc. xvii. veni ⁊ ostē dā tibi dānationē meretricis magne q̄ sedet sup aquas multas. Aliq̄ i aere ꝑ amorē ābitionū. isti hauriunt hūorē vētosū Ozee. xii. Effraim pascit vētū. Alii i igne iracundie ꝑ odiū. Isti hauriūt hūorē ignitū. Eccꝰ. xxiii. Aīa calida q̄si ignis ardēs nō extiguet' dōec aliq̄d glutiat. ⁊c. Alii i celo ꝑ amorē celestiū. isti hauriūt hūorē dulcē ⁊ salutiferū. Talis erat apostolꝰ q̄ dicebat Phil'. iii. Nostra ꝯuersatio i celis est. Scd̄o arbor hꝫ in stipite rectitudinē. hō eñ dꝫ esse rectꝰ. aliter deuꝫ diligere ñ pōt. Cañ. i. Recti diligūt te. Est eñ rectū cuiꝰ mediū nō exit ab extremis Duo extrema i hoīe sūt. s. natiuitas ⁊ mors. Mediū iter has est vita. Illa aūt extrema. s. natiuitas ⁊ mors sūt extreme pauptatis Io. i. Nudꝰ egressꝰ suꝫ de vtero mr̄is mee ⁊ nudꝰ reuertar illuc. Illi igr̄ q̄ hñt natiuitatē paupeꝛ ⁊ mortē paupē: ⁊ volūt hēre vitā locupletē nō sūt recti q: eoꝝ mediū discordat a suis extmis. Mat. xix. Facilīꝰ ē cameluꝫ ꝑ foramē acꝰ trāsire. ⁊c. Camelus est auarꝰ q̄ i ꝓncipio ⁊ i fine. i. i natiuitate ⁊ morte ē depssus. i. mēdicꝰ i medio aūt. i. i vita ē gibbosꝰ. i. diuitiis onustꝰ. Natiuitas etiā ⁊ mors sunt mr̄e vilitatꝫ ⁊ abiectiōis q: vilit' nascit' ⁊ vilit' hō morit'. Et hoc oibꝰ est ꝯmune. Sap. vii. Unꝰ ē oibꝰ itroitꝰ ad vitā sil'r ⁊ exitꝰ. Illi ḡ q̄ habent natiuitatē abiectā et mortē. ⁊ volūt habere vitā elatā nō sunt recti. Cōtra quos dr̄. Eccl'i. x. Quid supbis t̄ra et cinis q̄si diceret mōstruꝫ est: cuꝫ sis de t̄ra formatꝰ ⁊ i cinereꝫ redigendꝰ: adhuc tu vis esse supbꝰ. Natiuitas etiā ⁊ mors sūt cū fletu q: flēt q̄ nascunt' ⁊ flēt vel saltē deflent' qui moriunt'. illi igit' q̄ hñt natiuitatem flebilē ⁊ mortē flebilē ⁊ volūt habere vitā risibilē ñ sūt recti. de q̄bꝰ dr̄ iob. xxi. Tenēt tympanū ⁊ cytharā ⁊ gaudēt ad sōituꝫ orgāi ducunt in bōis dies suos. ⁊ i pūcto ad iferna descendūt. ¶ Tertio arbor dꝫ habere i ramis fructuū vbertatē. distiguit aūt hic dn̄s tplicē differētiā arborꝫ Est eī q̄dā q̄ facit fructꝰ bonos q̄dā q̄ facit fructꝰ malos q̄dā q̄ est sterilis. Arbor igr̄ bōa est hō bonꝰ vl' voluntas bōa, nō pōt aūt arbor bōa fructus malos facere. ⁊c. Nec ecōuerso. s. manēs talis. Sicut pōit. Augu. exēplū d̄ niue q̄ nō pōt calefieri manens nix. pōt t̄ñ in aq̄ liq̄fieri et tūc pōt calefieri. Arbor igit' bona pōt fieri mala et ecōuerso sicut Saulꝰ factꝰ ē Paulꝰ. Et iudas q̄ erat apostolꝰ factus fuit ꝓditor: et tunc ille bonū fructū et iste maluꝫ fructuꝫ ꝓduxit. Est igit' pria arbor q̄ facit fructꝰ bonos vn̄ d̄t chry. s' Mat. q: sicut de ramis nascunt' gēme: et de gemmis flores: et d̄ floribꝰ poma. Sic de sensibꝰ bōe aīe nascunt' bōe cogitatiōes q̄ sunt corā deo vel't gēme. De bōis cogitatiōibꝰ nascūt' bone volūtates q̄ sunt corā deo odorifere sicut flores. de bōis volūtatibꝰ nascūtur bōa opa q̄ sunt sicut poma dulcia corā deo. et d̄t ibidē Chry. q: aliq̄ñ de ista arbore venꝰ tētatiōis excutit gēmas q̄ñ aufert bōas cogitatiōes Aliq̄ñ flores q̄ñ aufert bonas volūtates. Aliq̄ñ poma q̄ñ aufert bōa opa. hꝫ aūt ista arbor. i. hō

ramos i feriꝰ ad inuẽdū q̄ opa miſe
nō ſūt facienda i celo ſ3 in mūdo ſi-
cut oſ̄dit Aug. ſ li. l. omel. dicens.
nemo i celo eſt q̄ dicat paſce vl' po-
ta me: q2 nō inuenies ibi eſurientem
nec ſitientē3. nec veſti nudos vbi ve-
ſtis imortalitatis ē. nec ſuſcipe pegri
nū vbi oēs i patria ſua ſūt nec viſita
īfirmū. vbi ē ſanitas ſempiťna nec
ſepeli mortuū vbi mors morit̃: ſi-
cut arbor nō fructificat tm̄ i vno ra-
mo: ſ3 i pluribꝰ: ſic et hō de oibꝰ ſen
ſibꝰ ſuis d3 deo ſeruire. Sicut oſten
dit Chry. i omel. quã fecit de vliō.
p̄s Oculꝰ inq̄t deo pſ̄tat obſequium ſi
turpia et vana declinet aſpicere. Li-
gua meret̃ p̄miū ſuū q̄n dei laudibꝰ
occupat̃. Auditus placebit deo ſi ſe
detractoribus non immiſceat. Pedes
deū laudabūt: ſi curſū ſuum ab omi
malicia reuocare feſtinēt. Manus
bñdicent: ſi rapinis renūcient et ad
miaz pperent Sicut aūt rami q̄nto
plꝰ ſūt onuſti tāto magis iclinant̃. ſic
et viri ſcti q̄nto bōis opibꝰ plꝰ replē
tur tāto magis hūiliat̃. Alia arbor
eſt q̄ facit fructus malos. Mala in-
q̄ arbor fructꝰ malos facit. ad hoc
aūt q̄ a ſua malicia ↄuertat̃ et bo-
nos fructꝰ faciat: quattuor ſunt ne
ceſſaria. ſ. labor locus. tempꝰ et ſur
culꝰ. eſt ei neceſſariꝰ labor nā ſicut
dt Ariſto. Arbores ſilueſtres p cul
turā debitā efficiunt̃ hortenſes. et
pōit exēplū de amigdalo q̄ p cultu-
rā ex amara efficit̃ dulcis. Sic et hō
d3 cor ſuū excolere et purgare: et tūc
bonos fructꝰ faciet. i. cor. iii. dei ei
agricultura eſtis. et tūc deꝰ etiā ip̄3
ſimilit̃ plꝰ purgabit. Joh. xv. eu3 q̄
fert fructū purgabit vt fructū plus
afferat. Scdo neceſſariꝰ eſt locus dt
ei Ariſt. q̄ q̄dā plāte i vno loco fa-
ciūt fructū pnicioſū3 q̄ trāſplanta-
te faciūt bonū. et pōit exēplū in q̄-
buſdā plātis egypti q̄ ibi faciūt fru
ctū malū: ſed alibi bonū. Sic etiam
aliq̄n pdeſt hoī mutatio loci. nihil
tamē3 pdeſt niſi ſeq̄t̃ mutatio ani-
mi. Q2 ſicut dixit Ber. Nec lucife-
ro pfuit locꝰ celi: nec ade locꝰ pa
diſi: nec loth locus montis excelſi:
nec filiis iſrael locꝰ deſerti. Inter-
rogatꝰ Socrates a q̄dā cur mutatio
locoꝝ nihil ſibi pdeſt ad mutatio
nē vitioꝝ Reſpōdit. Nō ē mirū ſi mu
tādo locū nō mutas vitiū q̄ ſp circū
fers teipſū Tertio neceſſariū ē tp̄s
Dicit ei Ariſto. q̄ plures plāte plā
tātur in ve: pauce i autunno: pau-
ciores i hyeme: pauciſſime i eſtate.
Plātatio ei ſpiritualis ↄueniētiꝰ ſit
in ve iuuētutis q̄ i autūno mature
etatis i hyeme ſenectutis vl' i eſta-
te. i. i feruore male ↄſuetudinis vbi
totꝰ hūor grē deſiccat̃ Quarto ne-
ceſſariꝰ ē ſurculꝰ q̄ trūco iſertꝰ totā3
eiꝰ vtutē ſuā trahit et q̄litatē3. et ſi-
gnat vbū dei qd aiā3 ſic imutat q̄ q̄
pus ferebat fructꝰ porcis iſernali-
bꝰ comeſtibiles poſtmodū fert fru
ctꝰ deo et āgelis delectabiles. Tertio ē
arbor ſterilis q̄ bonos fructꝰ nō fa
cit. De q̄ dt. Ois arbor q̄ nō facit fru
ctū bonū et c. q̄ aūt aliq̄ arbores bo-
nos fructꝰ nō faciāt poſſūt eſſe q̄tu
or cauſe. Una ē q2 ſūt nimis frōdo
ſe q2 hūor q̄ deberet trāſire ad fru-
ctꝰ ↄuertit̃ ad folia iſti ſūt q̄ tm̄ dele
ctātur i foliis vboꝝ q̄ ſignant̃ p fi-
culneā cui dñs maledixit. vt habet̃
Mat. xxi. Scda cā eſt q2 ſunt nimis
pcere. humor ei a radice aſcendēs
pter arboris altitudinē et latitu-
dinē3 ſe diffūdit. ad ramos trāſiēs
paulati euaneſcit. Sic magni viri et
plati aliq̄n ſūt ifructuoſi: q2 ea que
deberēt dare paupibꝰ expēdūt in ſu
is vanitatibꝰ Amb. Auis ſe aſſoci
at auibꝰ: piſcis piſcibꝰ: pecꝰ peco-
ribꝰ Solꝰ tu hō ↄſortē excludis fe-
ras icludis: parietē3 veſtis auro et
pauperē nudas veſtimēto panē3 pe
tit paupꝰ nō accipit: et equꝰ tuus au
rū ſub dentibꝰ mādit. Tertia cā eſt
q2 ſūt nimis vetuſte. Dicit Ariſto.
q̄ ſi amigdalꝰ vetus pforat̃ humor
i medulla ↄputabit̃: fertilior efficie

tur. Qñ ei eſt vetuſt⁹ i peccato tria foramia i corde ſuo facere vbertī tūc bonū fructū ꝓducet. Primū eſt dolor ꝯtritionis. Scōz pudor ꝯfeſſionis. Tertiū eſt labor ſatiſfactionis Quarta cā eſt qñ nō ſunt domeſtice ſʒ ſūt ſilueſtres Nā ſicut dt Ariſt. Arbores ſilueſtres magis fructificāt ꝙ hortēſes ſʒ fruct⁹ hortēſiū ſūt meliores. Sic hō i ſuis orōnib⁹ pl⁹ dʒ attēdere ad bōitatē ꝙ ad multiplicitatē. ꝑ. Scōz puritatē manuūz mearꝝ retribuet mihi. Nō dicit ſcōz multitudinē ſʒ ſcōz puritatē. qꝛ ipſa opa ꝗtūcūqʒ ſint m̄ltā nō ſūt deo accepta niſi ſint mūda. cañ. ij. Qui paſcit̄ int̄ lilia. i. delectat̄ int̄ oga pura

¶ Dñica. ix. Ser. j.

Homo quidē erat diues q̄ habebat villicū. ꝛc. Lu. xvi. Sicut glo. iterl̄. Spūalit̄ hō iſte de⁹ oīpotēs eſt. Per villicū aūt itelligi pōt ꝗlibʒ hō cui dñs oīa tpalia diſpēſāda ꝯmiſit iuxta illō. ꝑ. Oīa ſubiecisti ſub pedib⁹ ei⁹. Sʒ ſepe illa diſſipat vl̄ iniuſte ꝯgregādo vl̄ idebite retinēdo vl̄ illicite expēdēdo. et iō talis apō deū nō imerito diffamat̄. diffamatio aūt aliqñ cauſat̄ a pſōis ꝗbusdā ꝛ tūc facit violētā pſūptionē. Aliqñ a pſōis lenib⁹: tūc facit leuē ſuſpitionē aliqñ ab ifamib⁹: ꝛ tūc poti⁹ i diffamato facit ꝯmēdatiōnē. Infamia igit̄ pctōris cauſat̄ ab āgelis q̄ ſunt fide digni. q̄ nob̄ miniſtrāt: ꝛ oīa opa noſtra deo ānūciāt. Et iō dñs i morte cuiuſlibʒ i iudicio rōnē req̄rit. ꝺ iſto igit̄ villico q̄ttuor ponunt̄. Primū ē collatio poteſtaꝫ cū dr̄. hō q̄dā erat diues q̄ habebat villicū. Sicut aūt̄ dt. Iſio. Villic⁹ ē ꝓprie cuſtos ville ſʒ hic pōīt̄ ꝓ yconomo. i. diſpēſatore: q̄ vniuerſā ſubſtātiā dom⁹ diſpenſat. Et iō bñ ſignat quēlibʒ hominē q̄ tria a deo diſpēſādo recipit ſcʒ res tēporales: corp⁹ ꝓpꝛiū ꝛ aīam. Ut de reb⁹ reddat ſibi elemoſynas de corpe caſta ieiunia de aīa: orōnes deuotas. Iſta ſūt tria mūera q̄ magi offerebāt dño. ſ. aurꝝ ſubſtantie temꝑalis Tho. iiii. c. ex ſubſtantia tua fac elemoſynā. Th⁹ deuote orōnis. ꝑ. Dirigat̄ orō mea i ꝯſpectu tuo. Myrrhā mortificatiōis carnis. colloſ. iij. Mortificate mēbra vr̄a. ꝛc. Scōo ponit̄ diffamatio criminiſcū dr̄. Et hic diffamat⁹ ē apō illū. pctōr ei diſſipat res ſuas: dū eas illicite expēdit. diſſipat corp⁹ cū ipʒ i volupta tib⁹ nutrit. Diſſipat aīaz dū ñ deuotas orōnes effūdit: ſʒ imūdas cogitatiōes i eā mittit. talis ſignificat⁹ ē ꝑ filiū ꝓdigū. Luc. xv. q̄ totā ſubſtātiā ſuā diſſipauit qñ corp⁹ ſuū voluptati b⁹ dedit: q̄ aīaz imūdis cogitatiōib⁹ ipleuit: q̄ ſignificant̄ ꝑ ſilicas porcoꝝ q̄b⁹ ſaturari cupiebat. tales ei cogitatiōes ſūt cibi porcoꝝ. i. demonū. Tertio pōīt̄ diſtricta reqſitio rōīs cū dr̄. Redde rōnēz villicatiōis. Req̄rit ei dñs p⁹ mortē in iudicio qualit̄ hō diſpēſauit illa tria ſibi ꝯmiſſa. ſ. res: corp⁹ ꝛ aīaz. Sed tñ añ illud diſtrictū examē vbi dabit̄ diffinitiua ſentētia: tres iterim ſup illis rbus incidūt q̄ſtiōes q̄ per ſentētiā iterlocutoriā dirimunt̄. ¶ Prima q̄ſtio icidit q̄tū ad res tēporales iter viros religioſos ꝛ mūdāos vtrū. ſ. meli⁹ ſit diuitias ꝯtēnē ꝙ eas retiere. Et dicūt viri religioſi ꝙ meli⁹ ē eas ꝯtēnere. et adducunt ꝓ pte ſua duas leges. Unā euangeliꝫ. Mat. xix. vade ꝛ vēde oīa q̄ habes ꝛ da paupib⁹ ꝛ habebis theſaurū in celo. Aliā apoſtolicā. i. Thimo. vi. Qui volūt diuites fieri icidūt i tētatiōes ꝛ laqos dyaboli. et ꝺſideria m̄lta ꝛ iutilia q̄ mergūt hominē in iteritū. Cōtra religioſos hoīes mūdani dicūt ꝙ meli⁹ ē diuitias retiere qꝛ m̄ltē elemoſyne ide fieri poſſūt. Et adducūt ꝓ pte ſua leges vnā euāgelicā q̄ hic pōīt̄. Facite vobis amicos de māmōa iniqtatis. Aliam

apl̄icā.ij.Cor.ix. Qui ſeminant in
bn̄dictiōib⁹ de bn̄dictiōib⁹ ⁊ metēt vi
tā etnā. Judex aūt nr̄ auditꝭ allega
tiōib⁹ hic ⁊ inde dat ſnīam inflocu-
toriā dicēs. Mat.xix. Diues diffici-
le intrabit i regnū celoꝝ. Facili⁹ eſt
camelū per foramē acus trāſire.⁊c.
Et intelligit de illis diuitib⁹ qui to
tum cor ſuū in diuitijs poſuerīt.ideo
monet ꝓpheta. Diuitie ſi affluāt no
lite cor apponere. ¶ Secūda qſtio i
cidit ꝗ̄tū ad corp⁹ int̄ viros ſpūales
et carnales:vtrū ſcʒ ſit meli⁹ caſtita
tē ſeruare aut mr̄imoniū cōtrahere
re. Et dicūt viri ſpūales ꝙ meli⁹ ē cō
tinētiā obſeruare.⁊ adducūt ꝓ pte
ſua duas leges. vnā euāgelicā ꝑ quā
ſuadet vt mr̄imonia dimittātur ca
ſtitas ſeruetur. Mat.xix. Oīs q̄ reli
querit domū aut ſr̄es aut vxores ꝓ
pter nomē meum.⁊c. Aliā apl̄icā.j.
Cor.vij. Qui mr̄imonio iūgit vgi-
nē ſuā bn̄facit:et qui nō iūgit meli⁹
facit. Ecōtra hoīes carnales dicunt
ꝙ eſt meli⁹ i mr̄imonio viuere. ⁊ ad
ducūt ꝓ pte ſua duas leges. Unā di
uinā ꝑ quā de⁹ mr̄imoniū īſtituit di
cēs. Gen̄.j. Creſcite ⁊ multiplicami
ni.⁊c. Aliā apl̄icā.j.Thymo.v. Uo
lo aūt iuniores nubere ⁊ filios ꝓcre
are.⁊c. Judex aūt ſup hoc dat ſnīaʒ
inflocutoriā dicēs. Luc.xx. filij hui⁹
ſeculi nubūt ⁊ tradunt̄ ad nuptias.
Illi vo q̄ digni hēbūt ſeculo illo i re
ſurrectiōe ex mortuis neqꝫ nubent
neqꝫ nubent̄ neqꝫ ducēt vxores. Ac ſi
dicat illi q̄ volūt hr̄e ſuas ꝯſolatiōes
i mūdo vxores ducāt. Illi vo q̄ volūt
tm̄ placē deo nō accipiāt. Tertia qō
īcidit int̄ fideles ꝗ̄tū ad aīaʒ vtrum
ſcʒ meli⁹ ſit hr̄e fidē magnā an oꝑa
magna.⁊ dicūt q̄dā ꝙ meli⁹ ē hr̄e fi
dē magnā. Et adducūt ꝓ pte ſua du-
as leges. vnā euāgelicā. Mat.xvij.
Si hūeritis fidē ſicut granū ſynapꝭ
⁊c. Aliā apl̄icā. Hebr.ix. Sine fide i
poſſibile eſt deo placere. Ecōtra alij
dicūt ꝙ meli⁹ eſt hr̄e opera magna.
Et adducunt pro ſe duas leges. vnā

apoſtolicā Iac.ij. Iis aūt t ſcire hō
ianis qm̄ fides ſine opibus mortua
ē. Abraā pr̄ nr̄ nōne ex oꝑib⁹ iuſti-
fi.ē.⁊c. Aliā ꝓphericā.ꝓ. Labores
manuū tuarū q: mā.⁊c. Judex aūt
dat ſentētiā īterlocutoriam dicens.
Math.vij. Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e
dn̄e:itrabit i regnū celoꝝ.⁊c. Illi di
cūt bis dn̄e q̄ credūt corde ⁊ cōfiten
tur.ore.iſti.dicūt ter.ſ.ope. Jō ſeq-
tur. Sʒ q̄ fecerit volūtatē patris mi
⁊c. Deīde iudex ꝓcedet ad inq̄ſitio
nō cauſe pricipalis cū dicet. Eſuri-
ui ⁊ nō dediſtꝭ michi mādicare.⁊c.
Poſtmodū fert ſentētiā diffinitiuā
dicēs. Diſcedite a me maledicti ⁊c.
et iſta ſnīa dabit̄ ptibus ꝯuocatis.
Mat.xxv. Cōgregabunt̄ añ eū oēs
gētes ⁊ ſepabit eos. Dauid in ſcri-
pturis.ꝓ. Ut faciat i eis iudiciū cō
ſcriptū. Daniel.vij. Ad iudiciū ſe-
det ⁊ libri apti ſūt. Dabit ſedendo
Mat.xxv. Sedebit ſup ſedē maie-
ſtatis Dabit i die. Romano. ſcdo.
In die cū iudicabit dn̄s occulta ho
minū Dabit in loco euidēti ⁊ hone
ſto.q: in aere ⁊ in valle ioſaphat.j.
Theſ.iiij. Rapiemur i nubib⁹ obuī-
aʒ xp̄o i aera. Joel.iij. Congregabo
oēs gētes ⁊ deducā eas i vallē ioſa
phat. Quarto pōit̄ ipoſſibilitas ex-
ercēdi laboris:cū dr̄.iā ei vltra nō
poteris villicare.in īferno ei nō po
terīt ſatiſfacere deo de corpe ꝑ ieiu
nia:ꝗuis eīm ſēper ieiunabunt:tm̄
hoc nō erit ſibi ad meritū ſʒ ſuppli
ciū. Hiere.xiiij. Cū ieiunauerint nō
audiā preces eoꝝ qm̄ gladio peſte
fame ego ꝯſummam eos. Secundo
nō poterūt ſatiſfacere deo de ani-
ma ꝑ orationes. Tum q: a deo npn
exaudiunt̄. Prouer.i. Tunc inuoca-
būt ⁊ nō exaudiā. Tum q: in pecca
tū eis reputabitur. ps. Orō ei⁹ fi-
at i peccatū. tum q: ⁊ ſi oēs ſancti ꝓ
eis orarēt adhuc nō exaudirentur.
Hierc.vij. Noli orare ꝓ populo hoc
qm̄ nō exaudiā te Terti o nō pote-
rūt ſatiſfacere deo ꝑ elemoſynas ꝺ

reb⁹. Nō em̄ poterit aliquē induere q: ipſi erūt totalr denudati. Ezech. xvj. Eris nuda ⁊ ꝯfuſiōe plena. Nō cibū vel potū alicui porrigere: quia erūt ꝑpetua fame ⁊ ſiti afflicti Eſa. lxv. Ecce ſerui mei cōedēt: ⁊ vos eſurietis. ⁊c. Nec hoſpitio aliqs recipe. q: erūt a ciuitate dei ꝑpetuꝫ bāniti Apoc. xxij. Foris canes ⁊ venefici. ⁊c. Nec īfirmos viſitare: q: iacebūt ꝑpetuis dolorib⁹ cruciati. Eſa. l. In dolorib⁹ dormietꝫ. ⁊c. nec ad īcarceratos ire. q: erūt ī ꝑpetuis vīculis cōpediti. Sap. xvij. Uinculis tenebrarū ⁊ lōge noctis ꝯpediti. ⁊c. Nec aliquos ſepelire: q: ipſi erūt ī inferno ſepulti. Luc. xvj. Mortuus eſt diues ⁊ ſepultus eſt in inferno.

Sermo. ij.

Quid faciaꝫ q: dn̄s me⁹ aufert a me villicationeꝫ. ⁊c. Poſt hāc vitā null⁹ poſſit aliqḋ bonū op⁹ facere. ioh̄. ix. Uenit nox in q̄ nēo pōt oꝑari. Null⁹ audebit deo de ſuis meritis r̄ndere. Iob xxx. Quid faciā cū ſurrexerit ad iudicādū dn̄s: ⁊ cuꝫ q̄ſierit qḋ r̄ndebo ei. Null⁹ manū dei poterit euadere ꝑ. Quo ibo a ſp̄u tuo ⁊c. In p̄ſti igr̄ vita hō dꝫ ſibi ꝓuidere vt hic ſe exerceat ꝑ opationē ſollicitā: hic deo r̄ndeat ꝑ obedīētiam hic fugiat ad dei miam iō q̄libet dꝫ intra ſe dicere. Quid faciam q: dn̄s aufert a me villicationē fodere nō. ⁊c. In quib⁹ verbis quattuor ponunt̄. Primo ſui diſcuſſio cū dr̄. Quid faciā ⁊c. Eccl. xviij. Ante iudiciuꝫ interroga teipm̄. j. Cor. xj. Si noſmetipſos iudicarem⁹ ⁊c. In iſto aūt iudicio qḋ itra nos eſt faciēdū rō tanq̄ iudex dꝫ alaꝫ tāq̄ reum ad iudiciuꝫ ꝯuocare. Cogitatiōes dn̄t ip̄m accuſare. Cōſcia teſtioniū ꝑhibere. Timor tāq̄ carnifex eā torq̄re ⁊ a p̄ſtina petī ꝯuerſatione occidere: vt ſic īde ſanguis exeat lachrymarū Aug. in lib. de penitētia. Aſcendat hō aduerſū ſe tribunal mētis ſue conſtituat ſe ātē faciē ſuā. atq; ita conſtituto in corde ſuo iudicio aſſit accuſatrix cogitatio teſtis ꝯſcia. carnifex timor vt ſic ſ de quidā ſanguis ꝯſi confitētis per lachrymas ꝯfluat. ¶ Scḋo ponitur impotētie recognitio cū dr̄. Fodere nō valeo ⁊c. Dupl'r hō pōt ſibi ꝓuidere indigēs. aut laborādo. Cōtra qḋ dr̄. Fodere non valeo. Aut donū ſiue mutuū mēdicādo. cōtra qḋ ſubdit. mendicare erubeſco. Poſt mortē igr̄ vel in die iudicij nō poſſit laborare. Eccl. ix. Qḋcūq; pōt man⁹ tua inſtant opare: q: nec op⁹ nec rō. ⁊c. Ideo Salomō pigrum qui non vult hic laborare mittit ad formicā dicēs. puer. vj. Uade ad formicā o piger et diſce ſapiam: q̄ cum nō h̄eat ducē nec p̄ceptorē nec p̄ncipē parat in eſtate cibū ſibi et ꝯgregat in meſſe qḋ comedat in hyeme. Legitur q: formica grana pforat ne germinēt. Un̄ formica nō ſolum dr̄ ferēs micas: ſed ēt forans micas. Grana ēt decorticat: vel ꝑpt eandē cām vl' vt mundi⁹ ea comedat. Si forte ēt fuerint balneata extrahit et ad ſolem calefacit et exponit: ne forte putrefiant. In quattuor igr̄ ꝯſiſtit ſapiētia formice. Q: grana in eſtate ⁊ in meſſe congregat: cōgregata perforat. pforata decorticat. ⁊ decorticata exiccat. Primo igr̄ dꝫ homo bona opa ī eſtate et in meſſe congregare. Glo. ibidē. hec vita meſſi cōparatur: ⁊ eſtati: q: nūc int̄ ardores tētationū tp̄s eſt colligēdi futurorū merita p̄miorū. Dies iudicij hyems: q: nulla relinquit̄ facultas laborādi ꝓ vita eīna: ſꝫ tm̄ cogit̄ q̄ſq; de horreo p̄terite actiōis qḋ recondidit ꝓferre. Scḋo dꝫ hō ipſa bona opa pforare gladio vbi dei. heb. iij. Uiu⁹ eſt ſermo dei ⁊ efficax et penetrabilior oī gladio ancipiti et illa pforatio īpedit germīationē peti heb. xij. Ne qua radix amaritudis ſurſum ger=

minans ipediat. ps. In corde meo abſcōdi eloquia tua vt non peccē tibi. ¶ Tertio hō dʒ ab ipſis operibꝰ oēꝫ pctī corticē remouere: vt ſic xp̄s in eoꝝ puritate paſcatur. Cañ. ij. Qui paſcitur inſ͛ lilia: vt ſic ēt hō dei familiaritate fruat͛. hiero. xv. Si ſeparaueris p̄cioſū a vili quaſi os meū eris. Quarto ſi alī q̄ opa ſunt hūida hūore viciorꝫ excicca͂da ſint ad ardorē veri ſolis. i. xp̄i q̄ fuit ſiccus in natiuitate eſa. liij. Aſcēdet ſicut virgultū corā eo et ſicut radix de t͛ra ſitienti. Siccior in vita. ps. Aruit tanq̄ teſta vtus mea. Sicciſſimꝰ i morte. ps. Oſſa mea ſicut cremiū arueſt. nihil em̄ hō poſt hāc vitā poſſit mendicare. Scti hoies qui ſunt in p̄ria ſūt valde miſericordes. Et ſcīē mulieres naturalr̄ debēt eē miſericordiores. Xp̄s autē eſt fons mīe et tñ mēdicatū fuit ad oſtiū ſcōꝝ virorum Abrahe. ſ. et Lazari: nec vnā guttā aq̄ voluerūt porrigere. Mēdicatuꝫ fuit ad oſtiū ſctāꝝ vginum et nec vllā ſtillā olei voluerūt impēdere. mēdicatū fuit ad oſtiū xp̄i q̄ſi dixerunt dñe dñe aperi nobis. Et xp̄s non ſolum aliquā elemoſynā eis nō porrexit: ſʒ nec oſtiū ēt eis aperuit/ imo turpiſ͛ eas licētiauit dicēs. Amē dico vobis neſcio vos. ¶ Tertio ponitur diſcreta p̄uiſio cum d͛r. Scio quid faciā: p̄uidit em̄ ſibi debitoribꝰ grām faciēdo: ſic ꝛ nos pauperibus elemoſynas largiēdo. Bonꝰ ei elemoſynariꝰ prouidet ſibi in vita in morte et poſt mortem. in vita. q͛ elemoſyna expellit frigꝰ culpe cū ſit ignis dei. Eccl͛. iij. ſicut i ſereno glacies ſoluet͛ pctā tua. Gñat bn̄dictionē grē dei cum ſit ſemē dei. Coꝛ. ix Qui ſeminat in bn̄dictiōibꝰ de bn̄dictionibus et met et. Facit cuſtodiā in vtroqꝫ cum ſit ſaccus ꝛ palpebra dei Eccleſia. xxix. Elemoſyna viri quaſi ſacculus cū eo. Et grām hois q̄ſi pupillā oculi cōſeruabit. Scdo p̄uidet ſibi in morte: q͛ elemoſyna aīam deo aſſociat. Amb. Non ſunt hois bona q̄ ſecū ferr e non pōt. Sola mīa comes eſt defunctoꝝ. hoſtes fugat. Vñ d͛r de elemoſyna. Eccl͛ia. xxix. Super ſcutū potētis. ꝛ ſup lanceā aduerſum inimicuꝫ pugnabit. Viā demōſtrat Prouerb. xviij. Donū hois dilatat viā eiꝰ. Tertio p̄uidet ſibi poſt mortem: q͛ elemoſyna aīam ab iferno liberat. Thobi. iiij. Elemoſyna nō patiſ͛ aīas ire i tenebras A purgatorio ſaluat. p̄uerbi. xiij. Redemptio aīe viri diuitie ſue. Vitā et͛nā donat. Amb. Ars artiuꝫ potiſſima ē elemoſyna. Nō ei nobꝫ domos fabricat luteas: ſʒ vitā p̄hēnē ipedit. Quarto ponit͛ p̄uidētie illiꝰ cōmēdatio. cū d͛r. Et laudauit dominꝰ villicū iniq̄tatis: q͛ prudent͛ feciſſet. ꝛc. Nō laudauit eū de fraude: ſʒ de p̄uidētia Et ē ſilr̄tudo a mīo ſenſu ſcd̄m Aug. Q͛ ſi ille laudatꝰ ē q̄ ſibi p̄uidet de re illicita. mlr̄to fortiꝰ a deo laudabit͛ q̄ ſibi p̄uidebit de re iuſta. Videndū eſt aūt q̄lr̄ filij huius ſcl̄i. i. hoies mūdani dicant͛ prudētiores q̄ filij lucis. i. q̄ filij dei. ad qḋ ſciēdū eſt q᷑ aug. in lib. de q̄titate aīe diſtiguit triplicē ſapiaꝫ. ſ. nociuā ſupfluā ꝛ neceſſariā. Et hoc oñdit per ſilē in corpore humano. Cū em̄ ſpūalr̄ aīa diſcēdo dicat͛ creſcere: et dediſcendo decreſcere. Et ſicut in corpe eſt triplex augmentuꝫ Vnū nociuū qḋ hūor vocat͛. Alterū qḋ vocat͛ ſupfluū: cū q̄s ſenis digitis in manibꝰ ꝛ pedibꝰ naſcit͛. Tertiū neceſſarium quo naturalis cōuenictia implet͛ in mēbris ſic et in aīa triplex eſt ſapiētia. Prima eſt nociua q̄ eſt de ipedictibus ad ſalutē. Et iſta r̄ndet incremēto corpis qḋ ē nocinū. Iſta aūt ē ſapīa carnalis quaꝫ hñt auari i acq̄rēdo diuitias. Supbi i acq̄rendo honores. Luxurioſi in acquirēdo delitias. De iſta ſapīa d͛r Ro. viij. Sapiētia carnis mors ē Quātum aūt ad iſtā ſapiētiā verū eſt q᷑ filij huiꝰ ſeculi ſūt prudētiores fi-

liũs lucis: q: filij lucis eã abominant
et fugiũt: cũ nõ ſit diuina ſʒ dyaboli
ca. Jac.iij. Nõ ẽ iſta ſapiã deſurſum
deſcẽdẽs ſʒ terena quo ad auaros. a=
nimalis q̃ ad luxurioſos: dyabolica
quo ad ſupbos. Scd̃a eſt ſapiã ſup=
flua q̃ eſt de ĩpertinẽtibꝰ ad ſaluteʒ
Et iſta rñdet ĩcremẽto corpis qḋ ẽ
ſupfluũ. Jſta autẽ ſapiẽtia eſt mũda
na ⁊ ſecularis ſiue ſit philoſophica:
ſiue phiſica ſiue ſciã legũ ſiue decre
taliũ q̃.p tãto dñr ſupflue: q: ſine il=
lis põt eſſe ſalꝰ. De iſta ḋr apl̃s lo=
quens de phis ad Rom.j. dicentes
eñi ſe eſſe ſapiẽtes. ſtulti facti ſunt.
vñ Ari. in morte ſtultꝰ factꝰ fuit. q:
totã ſapiẽtiã ſuã pdidit. Uñ cuidaʒ
ſuo diſcipulo appuit dicẽs: q nichil
ãpliꝰ ſciebat niſi penã quã ſentiebat
Q̃trũ ẽt ad iſtã ſapiẽtiã filij huiꝰ ſecu
li ſepe ſunt prudẽtiores q̃ȝ filij lucis
q: viri ſpũales de talibꝰ ſciẽtijs par
curãt vñ ḋr .j. Cor.ij. Loq̇mur nõ in
doctis hũane ſapiẽtie ṽbis ⁊c. Ter
tia ſapiã ẽ neceſſaria: q̃ ẽ de expedie
tibꝰ ad ſalutẽ: ⁊ iſta rñdet incremen
to aĩe qḋ ẽ neceſſariũ. Et iſta ẽ ſapiẽ
tia diuĩa q̃ ꝯſiſtit in vera dei cogni=
tiõe. De qua ḋr Hie.ix. Jn hoc gl̃iet
qui gl̃iat ſcire ⁊ noſſe me. Quãtũ ad
iſtã ſapiaʒ filij lucis ſũt prudẽtiores
q̃ȝ filij huiꝰ ſcl̃i: imo ĩ rebꝰ diuĩs filij
huius ſeculi videnť eẽ ſtulti. filij au
tẽ lucis ſunt valde ſapiẽtes ⁊ proui=
di. j. Cor.ij. Aĩalis hõ nõ pcipit ea
q̃ ſunt ſpũs dei. Stulticia eñi eſt illi
et nõ põt ĩtelligere. Spũalis aũt di=
iudicat oĩa. ⁊ ipẽ a nemĩe iudicať.

¶ Sermo tertius.

Facite vobis amicos de mãmona ĩi
q̃tať.⁊c. Scdʒ dictũ cu
iuſdã phi q̃libʒ deberet
hr̃e vnũ amicũ ⁊ vnũ ĩimicũ vt ami=
cus ṽitatẽ ſibi diceret: ⁊ ĩimicꝰ vias
eiꝰ obſeruaret: vt amicꝰ eũ corrige=
ret. ⁊ ĩimicꝰ pſecutiõibꝰ exercitaret.
Nũc aũt q̃libʒ hõ hʒ ãgelũ bonũ vt
ad bonũ pmoueat: ⁊ malũ vt tẽtatiõ
nibꝰ exerceat. Sʒ q: nomẽ inimici ẽ
odioſum: ⁊ nullꝰ vult hr̃e inimicos.
Uideamꝰ ſaltẽ qualr̃ poſſimꝰ habe=
re amicos. Jſtud dñs nos docet di=
cẽs. Facite vobis amicos de mãmo
nã iniquitatis ⁊c. Ubi tria oñdit. ſ.
cui amicitia ſit faciẽda: q̃lr̃: et ppť
quid. Primum notatur cũ ḋr. Faci=
te vobis amicos de mammona. ⁊c.
Amicitia aũt aliq̃ñ ẽ bonoꝝ cũ bo=
nis. Aliq̃ñ bonoꝝ cũ malis vel ecõ=
uerſo. Aliq̃ñ maloꝝ cũ malis. Ami
citia aũt q̃ ẽ bonoꝝ cũ bonis ẽ ami=
citia ṽa q: nõ põt eẽ ṽa amicitia ni
ſi inť bonos Tulliꝰ. Hoc pmũ ſentio
niſi ĩ bonis amicitiã eſſe non poſſe.
Dicũt naturales q qñ aurũ dʒ argẽ
to p malleationẽ ĩcorpari: opʒ a tri
bꝰ pcaueri. ſ. a vẽto in puluere ⁊ hũo
re q: ſi aliq̇d iſtoꝝ ſe inťponit. pfe=
cta vnio fieri nõ poſſit. Si igť aliqui
volũt ṽa amicitiã iũgi opʒ vt caueãt
ne inť eos ſit aliq̇s vẽtꝰ ſupbie pul=
uis auaricie vel humor luxurie: q:
inť eos ſit aliq̇s vẽtꝰ ſupbie vel pul=
uis auaricie vel humor luxurie/ q:
inť ſupbos auaros luxurioſos et ve
ra amicitia eſſe non põt. Non ei po
teſt eſſe alicui amicꝰ q̃ ſibi ẽ ĩimicꝰ.
Eccl̃.xiiij. Qui ſibi nequã ẽ cui alij
bonꝰ erit. Ad idẽ verſus qui ſibi nõ
parcit mihi vel tibi quõ parcet. de
veris aũt amicis Tulliꝰ dicit. Qui
verũ amicũ intueť tãq̃ȝ exẽplar ali=
qḋ ſui ĩtueť: quo circa ⁊ abſentes aſ
ſunt ⁊ gẽtes abundãt: ⁊ ĩbecilli va=
lẽt. Et qḋ dictũ eſt difficiliꝰ mortui
viuũt. Ueri eñi amici ⁊ ſi ſint abſen
tes corpe tñ ſunt pñtes mente. Et ſi
vnꝰ meritꝫ eſt egenꝰ: ĩ alio ẽ abun=
dãs ⁊ plenꝰ: ⁊ ſi vnꝰ ad reſiſtẽdũ dya
bolo eſt debilis ĩ alio eſt fortis. Et ſi
vnꝰ eſt mortuꝰ ĩ alio: in his q̃ ſpectãt
ad ordinationẽ domꝰ ⁊ aĩe eſt viuus
Scd̃a amicitia ẽ bonoꝝ cum malis
et ecõuerſo. Et iſta bonis aliq̃ñ ẽ pi
culoſa: q̃uis malis aliquãdo ĩuenia
tur fructuoſa. Boni eĩ ⁊ maloꝝ fami

claritate aliq̄n corrūpūt invita inq̄natur in ꝯscia: ⁊ obfuscāt i fama. De ꝯmo ponit exēplū Chryſ. ſup Mat. Q: ſi vinū admiscet aceto. vinū nō corrūpit acetū ſed acetū vinū. Acetū ſunt mali: q: deū i ſuis opib⁹ exacerbūt. p̄s. Exacerbauerūt deū excelsū Vinū ſunt boni q̄ deū letificāt p bonā ꝯsciaz ⁊ p̄ximū edificāt p bonā famā. Judicū. ix. Nūq̄d deserere poſſū vinū meū qḋ letificat deū ⁊ hoīes Qn̄ igr̄ bōi miscent cū malis: q̄uis mali aliq̄n meliorent bōi tn̄ ſepe i vita corrūpūtur. i. Cor. xv. Corrūpūt bonos mores colloq̄a mala. De ſcḋo ponit exēplū Chry. vbi ſupra. Q: ſi admisceat farina cū luto: farina nō coinq̄nat lutū ſed lutū fariā. Bōi ſunt farina q̄ mola tioris ⁊ amoris ſe cōgerūt ⁊ ad cādorē cor ſuū deducūt ⁊ deo ſuauē panē faciūt. Lutū ſūt mali i ꝯspectu dei fetidi. pedib⁹ demonū ꝯculcādi. ⁊ i cloacā īfernalē ꝓiciēdi. Qn̄ igr̄ bōi miscent cū malis q̄uis mali q̄nq̄ dealbētur: tn̄ bōi ſepe in ꝯscia inq̄natur. i. Cor. v. Modicū fermētū totā maſſam corrūpit De t̄rio ponit exēplū Gre. q: ſi aurū argēto misceat argētuz ad claritatē exurgit: aurū ꝟo palleſcit. Auruz ſunt viri ſcti fulgidi i fama ⁊ p̄ciosi i vita. Argētuz ſunt mali q̄ tactu ſuo alios denigrāt. Qn̄ igr̄ boni miscēt cū malis: q̄uis mali videant lucere tn̄ boni fama videt̄ palleſcere. Sepe aūt ꝯtigit q: bōi cuz malis miscētur ⁊ tn̄ nec boni malos ꝯuertūt nec mali bonos corrumpunt. Qḋ p tria exēpla videri pōt. Vinū em̄ ē cuz fece: ⁊ tn̄ fex nec aufert vino ſuā dulcedinē. nec vinū feci ſuā acedinē. Similit roſe morāt cuz ſpinis: ⁊ tn̄ nec ſpine auferre pn̄t roſis q̄n redoleāt nec roſe ſpinis q̄n pūgāt. Silr̄ aurū q̄nq̄ occultat a luto ⁊ tn̄ lutū nō pōt auferre auro ſuū fulgorē nec aurū luto ſuū fetorē. Sic ſepe bōi morāt cum malis ⁊ tn̄ mali nō pn̄t auferre bōis ſuā ſcītatē. nec bōi malis ſuā

iniq̄tatē. Tertia amicitia ē malorū cum malis. ⁊ iſta eſt nimis p̄iculoſa Mali ei ſunt igne ꝯcupiſcētie inflāmati. ⁊ iō ap̄li⁹ inflāmatur. ꝓuerb. v. Nunq̄d pōt q̄s abſcōdere ignē in ſinu ſuo vt nō cōburātur veſtimēta ei⁹. Sunt luto auaricie infecti. et iō ap̄li⁹ inficiunt. De quo luto dr̄ abachuc. ij. Ue qui cōgregat nō ſua. vſq̄ quo aggrauat ꝯ ſe denſum lutum. Sūt piſce ſupbie inq̄nati et iō ap̄li⁹ mutuo inq̄natur. Eccl. xiij. Qui tetigerit picē īq̄nabit ab ea. Aſſimilat aūt ſupbia pici: q: tāte ē adherētie vt ceter̄ vicijs ſupatis adhuc ipſa remaneat. Scḋo dn̄s oſ̄dit qualr̄ iſta amicitia ſit faciēda cū dr̄ de mamona iniq̄tatis. i. de diuitijs paupib⁹ erogādis. ſcḋm aūt Bedā. Mamona ligua ſyrop̄ diuitie vocāt. q̄ dr̄ iniquitatis ſcḋ Aug. trib⁹ de cāis. Primo q: ſepe faciunt hoīez iiquuz et ſunt mat̄ia multap̄ iniq̄tatū. vnde dr̄ q: oīs diues aut ē iniquus/aut heres iniqui. Scḋo dr̄ iniquitatis ex eo q: hoīez decipiūt q: nec tenēt qḋ ꝓmittunt ꝓmittunt ei ſecuritatē ⁊ dāt ſubitā deiectionē. ſtabilitatē ⁊ dāt tiorē ſatietatē ⁊ dāt eſuriē. tertio dr̄ iniquitatis q: ſepe p rapinas ⁊ alios modos illicitos acq̄rūtur. Pōt ēt dici q̄rto q: dr̄ iniquitatis. i. ineq̄litatis q: ineq̄lr̄ habent. Nā vn⁹ hꝫ ad ſupabundātiā/ali⁹ ad ſufficientiā. alius ad neceſſitatē extremā/alius hꝫ totalē penuriā. Tertio dn̄s oſ̄dit, ꝓpter quid iſta amicitia ſit cum paupib⁹ faciēda cum dr̄. Ut cum defeceritis recipiāt vos in eterna taber. ⁊c. Glo. Nō quoſlꝫ pauperes: ſꝫ q̄ pn̄t i eterna tabernacula vos recipe. Jō dr̄. Eccli. xij. Da bono ⁊ ne receperis pctōrē bn̄fac hūili ⁊ ne dederꝭ ipio. Qn̄ tripl'r ē intelligēdū. Prio q: nō dꝫ dare q̄s ipio ſi credit q: p donum iuſticiā derelinquat. Scḋo q: nō dꝫ dare quis ipio i tuitu prauitatis: vt faciunt illi i qui dant hiſtrionibus intuitu hiſtrio=

natu s.hiero. hiſtrionibus dare: eſt demonibꝰ imolare. Glo. ſup p̄dictuȝ locũ dt. Qui aũt dat indigẽti pctõri non qꝛ pctõr eſt ſed qꝛ hõ eſt non peccatorẽ ſed iuſtũ nutrit qꝛ culpã non diligit ſed naturã. Tertio itelligit̃ electiue: qꝛ i dãdo iuſtꝰ ē ipio p̄ponẽdus. Priꝰ eſt eñ ſubueniẽdum ſeruis dei q̄ ſeruis diaboli. Jſta tamẽ etña tabernacula nos hic de elemoſinis edificamꝰ. Sũt .n̄ quidã q̄ edificãt ſibi tabernaculũ ſiue domũ in inferno/ quidã in purgatorio/ q̄dam in celo. Nã valde mali edificãt ſibi domũ i iferno de triplici mat̃ia. ſ. de lapidibꝰ ſuperbie: io cum iſtis lapidibus a demonibꝰ lapidabunt̃. Eccleſiaſt. xxij. Jn lapide luteo lapidatꝰ ē piger. Nullꝰ ei ad bñ operãdum eſt pigrior q̄ ſupbꝰ. De luto luxurie iquinati ideo a demonibꝰ tãq̄ lutũ vile ↄculcabunt̃. Eſa. x. Pones illuȝ i cõculcatione vt lutũ plateaꝝ. De ſpinis auaricie: ideo de ſpinis ipſi ↄburent̃. Eſa. xxxiij. Spine ↄgregate igni ↄburent̃. Mediocrit̃ aũt boni edificãt ſibi domũ in purgatorio de materia triplici. ſ. de ligno feno ꝛ ſtipula. vt dt Coꝛ. iij. Lignum plus hȝ de humore q̄ fenum. Jdeo tardius comburit̃. Fenũ plus hȝ q̄ ſtipula ideo tardiꝰ ↄſumit̃. Per iſta tria intelligit̃ triplex amoꝛ. ſ. carnalitatis vxoꝝ ꝛ filioꝝ vel cupiditatis vt diuitiaꝝ/ vel ãbitionis vt honorũ. q̄ igr̃ plus vel minꝰ hȝ de humore carnalitatis vel cupiditatis vł ãbitionis diu vel citiꝰ vel citiſſime cõburet̃. Ualde aũt boni edificãt ſibi domũ i celo de triplici mat̃ia. ſcȝ de auro/ argento/ ꝛ lapidibꝰ precioſis vt dt. i. Coꝛ. iij. ſcȝ de amore dei ꝛ p̄ximi ꝛ bonis operibꝰ. Per auꝝ enim qđ ē icoꝛruptibile itelligitur amoꝛ dei qui nõ coꝛrũpit̃ nec finit̃. Fides eñ hic finitur ꝛ ei ſuccedit apta viſio. Spes hic finit̃ ꝛ ei ſuccedit pleña poſſeſſio. Charitas aũt nõ finit̃. ſed hic icipit ꝛ ibi cõpletur: qꝛ non eſt aliqđ meliꝰ: quod ſibi ſuccedere poſſit. Per argentũ intelligit̃ amoꝛ p̄ximi. Sicut pꝰ aurũ argentuȝ eſt p̄cioſius: ſic poſt̃ q̄ p̄ceptũ de amore dei p̄ceptũ de amore p̄ximi ē maius ſicut dt Mat. xxij. Per lapides p̄cioſos itelligũtur bõa opa. Nã q̄libet elemoſyna/ q̄libet orõ/ quodlibet ieiuniũ/ ſũt lapides p̄cioſi. Pauꝑes igit̃ nos recipiẽt i ſuas domos celeſtes ſi nos eos recepimꝰ i nr̃as domos t̃reſtres. Au. Oĩa bõa ſua dñs dedit duobꝰ hoĩbus diuitibꝰ terrena: paupibus celeſtia. Sȝ deꝰ volens vtrũq̄ ſaluare cõſtituit vt hic diuites i ſua hereditate recipiãt pauꝑes: paupes i ſua hereditate diuites collocẽt vt i etña hereditate vterq̄ ꝑ aliũ collocet̃. ¶ Dñica. x. Ser. j.

CUz appꝛopiquaret ieſꝰ hieroſolimã videñs ciuitatẽ fleuit ſr̃ illã ꝛc. Luc. xix. Sicut dt. Eccł. xix. Ex viſu cognoſcit̃ vir: ꝛ ab occurſu faciei cognoſcit̃ ſeſatꝰ. Amicꝰ coꝛpis ꝛ riſꝰ dẽtiũ ꝛ igreſſꝰ hoĩs enũciãt de illo. Ex iſtis quatuoꝛ i iſto euãgelio xp̄s cognitꝰ vr̃. Pꝛio ex viſu faciei q̄tẽ fuerit maieſtatis: qꝛ ſicut dicũt ſcti q̄dã ſplẽdoꝛ mirabilis de eiꝰ facie p̄cedebat ita q̄ nullꝰ i eiꝰ faciẽ ituẽri nec ſibi ↄtradicere audebat. Scđo ex amictu q̄tẽ fuerit iuſticie ꝛ eſtatis: qꝛ iuſticiã ſe iduit q̄n vẽdẽtes ꝛ emẽtes de t̃plo eiecit. Job. xix. Juſticia idutꝰ ſũ ꝛ veſtiui me ſicut veſtimẽto. ¶ Tertio ex fletu nõ ex riſu q̄tẽ fuerit ↄpaſſiõis Quarto ex igreſſu q̄tẽ fuerit deuotiõis. Quãdo ei hõ libẽter graditur ad ſpectacula ſignũ ẽ vãitatis: quãdo ꝟo libent̃ ad eccleſiã ſignum eſt deuotiõis. Chriſtꝰ autẽ quandocũq̄ hierl'm veniebat mox ad t̃pluȝ ibat. in p̄ſenti euãgelio tria de xp̄o tangunt̃. Primo q̄ xp̄s fleuit poſt honoꝛẽ ſibi exhibitũ. ſupꝛa ei imẽ=

diate legit ꝙ cū appropiquasset ad
descēsum mōtꝫ oliueti turbe sibi oc
currerēt: ⁊ cū cāticis ⁊ laudib⁹ eum su
scepe‍rēt: ⁊ cū appro. hic. fle. sup eā. ex
q̄re voluit ostēdere ꝙ mūdana leti=
tia cito i fletū ꝯuertit. puer. xiiij. Ri
sus dolore miscebit. Est aūt leticia
mūdana sicut vinū purū qđ cito ine=
briat nisi temperet vl' meditatione
mortꝫ vl' recordatiōe alicui⁹ aduersi
p̄teriti vl' timore p̄sētꝫ vl' tiore ad=
uersi futuri Eccl'. xi. i die bonoꝝ ne
imemor sis maloꝝ. Tria ei sūt q̄ occi
dūt hoīez. s. leticia: tristicia ⁊ ira nisi
tēperēt. Nimia ei leticia aliqñ subi
to occidit: qr cor tūc nimiū dilatat:
⁊ calor ad exteriora trāsit ⁊ a corde
recedit: ⁊ iō mors interuenit. vñ re
fert. Ualerius ꝙ cum cuidā mulieri
mors filij absentis ab errore fuisset
nūciata dū illa merēs sederet subi=
to fili⁹ aduenit: quē illa vidēs subito
in āplex⁹ ei⁹ ruit: ⁊ mox exanimata
corruit. Legit de Arist. ꝙ cū rema=
neret ad ppa nūciauit mr̄i sue aduē
tum suū dicēs. Ne turberis cū pce=
peris de īfirmitate mea modicā sta
tim vt ꝯualuit simulās se īfirmari vt
leticiā mr̄is tēperaret dolore ne ei eue
niret sicut euenit mulieri p̄habite
q̄ ruerat i amplex⁹ filij ad se venientꝫ.
Tristicia autē nō occidit subito sed
paulatī qr in tristicia p̄mo retrahit
calor natural' ad iteriora: et postea
exalat ad exteriora. Et talis exala=
tio caloris ꝓhibet nutrimētum i mē
bris ⁊ opat ꝯsumptionē i illis: et iō
ꝑ pcessum tpis sequit ethico. puer.
xvij. Spūs tristis exsiccat ossa. ⁊c.
Ira vo nunꝙ occidit: qr i ira nō solū
calefiunt mēbra iteriora: sed ēt exte
riora ⁊ sic remanet calor i sua radi=
ce: ⁊ iō mors i homine non causat ex
ira. Ex his dat itelligi ꝙ nimia leti
cia ⁊ tristicia aiam occidūt. Propter
primū dr̄. puer. i. Prosperitas stul=
toꝝ pdet illos. Propter scđm dr̄. ii.
Cor. vij. Seculi tristicia mortē ope
rat. In hoc tn̄ differunt qr citi⁹ mo=
rit aīa i ꝓsperitate ꝙ̄ i aduersitate.
Aug. i li. i. omel'. multi res aduersas
timēt ꝓspera nō timēt piculosior tn̄
est res ꝓspera aīo ꝙ̄ aduersa corpo
ri. Pri⁹ eñ corrūpūt ꝓspera vt inueni
ant ꝙ̄ frāgūt aduersa. Qñ setūs da
uid Saul inimicū patiebat aliā non
ꝯcupiuit vxorē. At vbi fact⁹ est secu
rus tumor excreuit ⁊ i adulterium ⁊
homicidiū cecidit. Ira vo q̄ ē p zelū
nō occidit sꝫ viuificat ⁊ illū q̄ sic ira
scit qr sic meritū ide acq̄rit ⁊ illūstra
quē irascit qr sepe ad vitā grē redit
Ezech. iij. Si tu annūciaueris iusto
vt nō peccet: ⁊ ille nō peccauerit vi=
uēs viuet qr annūciasti ei: ⁊ tu aīaꝫ
tuā liberasti. Scđo tāgit ꝙ xp̄s fle=
uit supeminēs periculū cū dr̄. Si co
gnouisses mala tibi iminētia ⁊ tu. s.
fleres. Quinꝙ aūt vicib⁹ xp̄s legitur
fleuisse. Prio ex infātili necessitate.
Sap̄. vij. Primā vocē emisi similē oī
b⁹ plorās. vñ cātat eccl'ia. Uagit in=
fās iter arta ⁊c. Et signat fletū q̄ fle
re debem⁹ qr i hac miseria positi su
m⁹ Aug. Puer q̄ nascit icipit a plo=
ratu. Lachryme testes sūt miserie nō
dū loq̄t ⁊ iā ꝓphetat. Ista aūt mise
ria icipit a natiuitate ꝯtinuat i vita
⁊ ꝓtēdit vsꝙ ad mortē: iō vita hūa=
na fluuio cōparat. Fluui⁹ eñ in p̄n=
cipio ⁊ i fine hꝫ amaritudinē: qr in
mari oritur ⁊ i mare ꝓgreditur. In
medio aūt hꝫ labilitatē. Sic natiui
tas nr̄a ē amara qr immunda: vita
amarior: qr labilis ⁊ caduca: mors
vo amarissima qr piculosa. Secūdo
fleuit ex nimia ꝯpassiōe sicut pꝫ h.
⁊ signat fletū q̄ flere debem⁹ sup ca=
lamitatib⁹ miseroꝝ iob. xxx. Flebā
quōdā sup eo q̄ afflict⁹ erat ⁊c. Ista
aūt ꝯpassio maior fuit i xp̄o ꝙ̄ i aliq̄
alio. ⁊ rō est qr cōpassio aliqñ cātur
ab amore naturali scđꝫ ꝙ hō hoiem
natural'r diligit: ⁊ ideo natural'r cō
patit hō hoi afflicto: imo nō vr̄ eē hō
sꝫ bestia crudelis q̄ hoi afflicto non
ꝯdolet: qr tn̄ iste amor ē paru⁹ ideo
parū mouet. Aliqñ causat ab amo=

re accidẽtali ſcdȝ quẽ hõdiligit aliũ
q̄dã amicitia tpali. Et ex tali amo=
re ꝯpatiᷓ amico dolẽti nõ tm̃ q: hõ
ſed q: amic⁹: ⁊ iſte amor magis mo
uet q̄ꝑ pm̃⁹ amor: aliq̄n cauſatur ab
amore ſpũali ſcdm quẽ hõ diligit al
terũ i deo ⁊ ſcdm deũ ⁊ eſt maior q̄ꝑ
prim⁹ vl̄ ſcd̃s: q: nõ tm̃ facit duo cor
da eẽ vnũ Act.iiij. multitudinis cre
dẽtiũ erat cor vnũ ⁊ aĩa vna ⁊c. ſȝ vt
ambo ſint vnius corporporis miſtici
mẽbra ⁊ iõ ſi dolet vnũ mẽbrũ ꝯpati
tur aliũ. ⁊ iſte amor magis mouet q̄ꝑ
pm̃⁹ vl̄ ſcd̃s. Et q: iſte amor i xp̃o fu
it maior q̄ꝑ i aliq̄ alio: iõ i eo ꝯpaſſio
maior fuit. Sȝ m̃lti ſꝫ q̄ hãc ꝯpaſſio
nẽ nõ hñt Aug. Sũt ne i te viſcera
ꝯpaſſiõis xp̃iane q̄ plãgis corp⁹ a q̄
receſſit aĩa: ⁊ nõ plãgis aĩaȝ a q̄ re=
ceſſit de⁹. tertio fleuit ex imẽſo amo
re ſup lazaꝝ mortuum. Et ſignificat
fletũ q̄ flere debem⁹ ſup illos q̄ mor
tui ſꝫ i pctĩs hier. ix. q̄s dabit capiti
meo aquã ⁊ oculis meis fõtẽ lachry
maꝝ et plorabo die ac nocte iterfe=
ctos ppl̃i nr̃i. Aug. ſup ps. Mlt̃i ma
le gemũt gemo ⁊ ego: q: ꝯpaſſio: hiſ
q̄ male gemunt: amiſit nũmũ mini
mũ ⁊ gemit amiſit deũ ⁊ nõ gemit.
Eccl̄. xxij. Sup mortuũ plora q: de=
ficit lux ei⁹. et ſup fatuũ plora defi=
cit em̃ ſenſu. Et infra. Luct⁹ mortui
ſeptẽ dies: fatui aũt ⁊ ipij oẽs dies vi
te illoꝝ. Ex q̄b⁹ v̄bis hꝫ q̄ tres ſunt
plorãdi. ſ. mortu⁹ fatu⁹ et ipi⁹: ſȝ dif
ferẽter. Mort⁹ ei ẽ plorãd⁹: ſȝ puo tẽ
pore. Fatu⁹ aũt plorãd⁹ eſt toto tpe
vite ſue. Impi⁹ aũt plorãd⁹ eſt i tota
vita ſua ⁊ ẽt poſt vitã ſuam. Quarto
fleuit xp̃us ex viſceroſa pietate ſup
caſum iude. Aug. i quodã ſermone
Dñs nr̄ delictũ iude lachrymauit vt
em̃ ait euãgeliſta. Cũ vidiſſet eum
turbat⁹ eſt ⁊ dixit. vnus ex vobis me
tradet. q̄ꝑta mia dei tradit⁹ ppt̄ ꝓdi
torẽ dolet: ꝓdit⁹ p proditore turbatᷓ
Per qȝ datᷓ itelligi q̄ debem⁹ flere
p̄latos ⁊ clericos q̄n cadunt q: eorũ
caſus eſt valde periculoſ⁹. Sicut em̃
bon⁹ ſacerdos vocatᷓ angel⁹ vt dicitᷓ
Mal. ij. ſic mal⁹ vocatᷓ diabol⁹ Joh.
vi. Nõne. xij. vos elegi ⁊ vn⁹ ex vo=
bis diabol⁹ eſt Chry. Nichil intan=
tum deſtruit eccleſiã ſicut clericos
laicis eẽ deteriores. Eſa. xxiiij. Et
ſicut popul⁹ ſic ſacerdos. Bern. vti
nam ſic ⁊ non peior ppl̃o ſacerdos.
Quinto fleuit ex intimo dolore et
hoc i cruce: vt habetᷓ. heb. v. Et ſi=
gnat fletũ ꝯpunctiõis quẽ dñt habe
re illi q̄ ſꝫ i cruce pnĩe ps. Lauabo p
ſingulas noces lect. ⁊c. Aug. Sciat
ſe culpabilr̃ durum q̄ deflet mortẽ
amici vel dãna rei temporalis ⁊ do
lorem pctĩ nõ oſtẽdit in lachrymis.
De iſto fletu dicit gloſ. ſuper thob.
Orõ deũ lenit/ lachryma cogit: hec
vngit illa pũgit: q̄ꝑuis igitᷓ xp̃us tot
vicib⁹ fleuerit riſiſſe tñ nõ legitur.
Bern. Xp̃m fleuiſſe riſiſſe v̄o aut le
uitᷓ iocaſſe nũq̄ꝑ legim⁹. Chry. Fre=
quẽter inuenis dñm flentẽ nũq̄ꝑ aũt
ridẽtẽ nec ſaltẽ leuiter ſubridẽtem.
Nec hoc dico vt riſum penit⁹ abſcin
dã ſed vt diſſolutionẽ extinguã. ter
tio oñditᷓ i euãgelio q̄ xp̃s poſt fle=
tũ aſſumpſit magnũ zelũ: q: de tem
plo expulit vẽdẽtes ⁊ emẽtes. Dr̄
em̃ Jo. ij. q̄ expulit de tẽplo oues et
boues ⁊ nũmularios ⁊ vendẽtes co
lũbas q̄ p̄lat⁹ dȝ cõſtãter reprimere
hypocritas pellem ouinã ſimulan=
tes: tyrãnos cornu ſue potentie bo
nos vẽtilãtes vſurarios ⁊ ſymonia
cos dona ſpũſctĩ q̄ p colũbã itelli
guntᷓ vẽdentes. Dr̄ zelo aũt ⁊ cõſtã=
tia p̄lati dr̄: Eze. iij. Ut adamãtem ⁊
vt ſilicẽ dedi faciẽ tuã hier. j. Ego
q̄ppe dedi te i colũnã ferreã ⁊ i mu=
rũ eneũ ſuper oẽm terrã. Ex quib⁹
v̄bis habetᷓ q̄ ꝯſtantia p̄lati dȝ eſſe
inſtar adamãtis/ ſilicis/ ferri: ⁊ eris
adamas ſicut dicit glo. eſt i honorẽ
Et q̄ꝑuis cũ auro ponatᷓ tñ nõ extolli
tur Silex eſt i ꝯculcationẽ ⁊ tñ non
frãgitᷓ. Ferrũ oĩa domat. Et reper=
cuſſum reſonat. Tũc igitᷓ p̄lat⁹ eſt ſi
cut adamas q̄n impẽſus honor ipm̃

nō extollit. Tūc ē ſicut ſilex qñ nulla aduerſitas ipꝫ frāgit. Tūc eſt ſicut ferrū qñ colla tyrānoꝝ poteſter ꝓmit. Tūc eſt ſicut ēs qñ aduerſitatibꝰ preſſus dei laudem depromit.

¶ Sermo.ij.de eodem.

VEnient dies in te ⁊ circūdabunt te vallo ⁊c. Sicut legitur in libr. q̄ dr̄ mittralis. Iſtud euangeliū ideo in mēſe Augu. decantaṫ: qꝛ ciuitas hierl̄m i illo mēſe primo a Nabuchodonoſor: deīde a rōamis deſtructa fuiſſe īuenit̄. Supradicta aūt v̄ba q̄ de ciuitatꝫ deſtructiōe dr̄r intelligi pñt litteraliter et moraliter. Quātū ei ad l̄ram verū fuit ꝙ Romani ꝑncipes. ſ. Veſpaſianꝰ ⁊ Tytꝰ hierl̄m obſederūt: ⁊ circa eā fecerūt tres aggeres et ſuper aggerēs fecerunt vallū. i. cōcathē naturam de vallis hoc eſt de pallis. Capientes aūt ciuitatē eam deſtruxerūt. Iudei aūt q̄ i ſiluis ⁊ ſpeclūcis latitauerāt redierūt: ⁊ ciuitatē reedificare ceperūt. Tūc rōani illuc miſerūt. helīū adrianū q̄ ciuitatē fūdit ⁊ euertit ita ꝙ lapis ſup lapidē nō remāſit. iuxta locū tñ illū quādā ciuitatē eis reedificauit: ⁊ ſuo noīe eā helyā noīauit. Et lōgo tp̄e ſic vocata fuit ꝙ aūt illa ciuitas nō ſit mō vt priꝰ erat: pꝫ qꝛ ſepulchrum xp̄i tunc erat extra muros. Mō autē i medio ciuitatis eſt. Iſtā aūt victoriā dr̄ Aug. ſup p̄s. Romani a deo habuerūt: lꝫ ipſi dūs ſuis aſcriberēt. Et dicit Aug. ibidē ꝙ in hoc rōani f̄cti ſunt inſtrumētū irati nō regnum placati. Facti ſunt ſecuris dei qua iudei ſunt exciſi ⁊ virga dei qua ſunt ꝓ meritis flagellati. et ſubdit Aug. ꝙ pater qñ filiū v̄berat virgā ꝓijcit i ignē: ⁊ filio ſeruat hereditatē. Sic rom. illi pierūt ⁊ multi ex iudeis crediderūt: ⁊ in fine mūdi credituri ſunt. Noluit em̄ deꝰ vt iudei penitꝰ ꝯſummerent̄: ſed diſpergantur propter tres cauſas ꝓpter quas etiā eccl'ia nō ꝑſequit̄ iudeos: ꝙuis ꝑſequat̄ hereticos. Primo qꝛ i fine mundi oēs dn̄t conuerti. Iuxta p̄s. Conuertētur ad veſperā ⁊c. Secundo vt ſit nobis memoriale dn̄ice paſſionis. Quotiēs em̄ iudeos videmꝰ totiēs paſſiōis dn̄i recordamur. p̄s. Ne occidas eos nequādo obliuiſcātur ppl'i mei ⁊c. Tertio qm̄ ipſi ſūt librarij noſtri Aug. ſup p̄s. Ne forte pagani dicant nobis. Vos xp̄iani l'raſiſtas cōpoſuiſtis: ꝓferimꝰ codices a iudeis inimicis vt cōfundamꝰ alios inimicos. Codicē portat iudeus vt inde credat xp̄ianꝰ. Librarij nr̄i facti ſunt: quō ſerui poſt dn̄os codicē ferre ſolēt. Cā aūt huiꝰ euerſionis ponit̄ cū dr̄. Ex eo ꝙ nō cognouiſti tempꝰ viſitatiōis tue. Iere. viij. Miluꝰ in celo cognouit tēpus ſuum turtur ⁊ hyrūdo ⁊ cyconia cuſtodierūt tēpus aduētꝰ ſui: populꝰ aūt meꝰ non cognouit iudicium dn̄i Gloſa. Aues ſua mouerūt tēpora vt ſciant qñ ad calida feſtināres loca rigorē hyemis declinare debeāt: ⁊ veris ꝑncipio ad ſolitas redere regiōes. De miluo aūt vnū v̄bū moraĺr videamꝰ. Dr̄ autē ꝙ ꝑmo anno eſt multū audax ⁊ multe magnanimitatis et magnas capit aues. In ſc'do anno efficit̄ puſillanimis ⁊ ad capiendos pullos ⁊ paſſeres ſe ꝯuertit. In tertio timidior efficit̄: ita ꝙ muſcas et v̄mes ſibi q̄rit. In q̄to ſic eſt timidꝰ ꝙ nichil viuū audet inuadere: ſed ad cadauera beſtiarū ſe ꝯuertit. In q̄nto fit ſic miſer ꝙ nihil tāgere audet ⁊ ſic fame morit̄. Sic etiā ſunt multi q̄ ꝑmo anno cōuerſiōis opa fortia faciunt. In ſc'do efficiunt̄ tepidi ita ꝙ vix parua facere volunt. In tertio: cogitatiōes volatiles ⁊ imūdas recipiūt. In quarto ad immūdicias pctōꝝ redeunt. In quinto tantā famē ſemꝑ inueniūt: ꝙ i tali fame miſeri moriunt̄. Sc'do poſſunt v̄ba illa exponi moraliṫ. Peccator quidē in

morte circūdat̃ coangustat̃: ⁊ ad ter
rā ꝓſternit̃ ⁊ lapis ſup̱ lapidē nō re-
linquet̃. Circūdat̃ a demonibꝰ. Ue-
nit quidē diabolꝰ ad xp̄m morientē
venit ad bonos venit ad malos: ſʒ
differenter. Uenit ad xp̄m quidem:
ſed nichil in eo inuenit ſuum. Joh.
xiiij. Uenit em̄ princeps huius mun
di: ⁊ in me non habet quicꝙ̄ Greg.
in omelia. Quia em̄ hūc mortalem
hominem vidit: ſuū aliquid inueni
re in ip̄o poſſe ſe credidit: ſed ſ̄n vllo
pctō a mūdi corruptiōe exiit q̄ ſine
pctō i mūdū venit. Ad bonos etiam
venit: ⁊ ſuū aliq̄d in eis īuenit ſed tn̄
eos rapere neq̄t: q: xp̄s ꝑ eis debitū
ſoluit Greg. Uenit inquit princeps
mūdi huiꝰ ⁊c. hoc dicere nō p̄ſūp ſit
petrꝰ clauiger celeſtis nec paulꝰ ad
celū raptꝰ. Nec iohānes in ſinu xp̄i
receptꝰ q: ſ̄n culpa i mūdo eſſe non
potuit: qui i mundū cū culpa venit.
venit ēt ad reꝓbos ⁊ ſua m̄l'ta i eis
inuenit: ⁊ eos ad tartara rapit gre.
Maligni ſpiritꝰ ab aīa egrediente
opera requirunt: mala q̄ ſuaſerunt
replicāt vt ſecū ad tormēta trahant
Specialr̄ aūt diabolꝰ ad morientes
venit: vt de articulis fidei eos tēta
re poſſit. Nō em̄ tūc diabolꝰ homini
moriēti imittit ſuggeſtionē diuitia
rū vel honorū vel delitiarū q: poſ-
ſet ſibi moriēs r̄ſidere: ad q̄d michi
diuitie q: eas mecū nō poſſū porta-
re. Ad q̄d delitie: q: v̄mes ſtatiʒ cor
pꝰ meū d̄nt comedere. Ad q̄d hono
res: q: ſtati in puluerē debeo redi-
re. Et iō imittit ſuggeſtiōes de fide
q̄ eſt fundamētū vt illo deſtructo to
tū edificiū deſtruat̃. Jō i ordie nr̄o
eſt laudabilis ꝯſuetudo: vt cū aliq̄s
fr̄ i extremis laborat: tacto aliquo
ligno: fratres vbicunꝙ̄ ſint: i lectis
ſiue i mēſa ſurgūt ⁊ ad moriētē dicē
do ſimbolū fidei currūt. Scd̄o pctōr
in morte coangustat̃ a pctīs Demo
nes em̄ oīa pctā ad memoriā ſibi re
uocāt vt ad deſꝑationē trahāt gre.
Maligni ſp̄s aīam vndiꝙ̄ anguſtāt
q̄n em̄ nō ſolū operis veꝝ ⁊ locutio-
nis iniq̄tates replicāt vt que prius
ſe ꝑ m̄l'ta dilatauit i ſcelere ad extre
mū de omibꝰ anguſtet̃ i retributione
Pctā em̄ illa aīa nō pōt negare. nec
illa effugere nec ea emendare ⁊ iō
in anguſto ⁊ i arto multū poſita erit
Ber. Tūc loquētia ſimul eiꝰ opa di
cent tu nos egiſti opa tua ſumꝰ: nec
te deſeremꝰ ſʒ ſp̱ tecū ad iudiciū ꝑge
mꝰ. iō nō eſt tutū hoiem i extremis
laborātē iducere ad recordationem
ſuoꝝ pctōꝝ ſʒ potiꝰ ad ſpem diuine
mīe ad memoriā d̄nice paſſiōis ⁊ ad
recordationē ſuoꝝ bonorū q̄ in vita
fecit ⁊ ꝓ q̄bꝰ de dei mīa ſperare pōt.
Tertio hō i morte ad terrā ꝓſternit̃
q: corpꝰ icinerat̃. Eccl̄. iij. De terra
facta ſunt oīa ⁊ in terrā pariter re-
uertent̃. Noluit aūt dn̄s hoiem fa-
cere de aqua ne eſſet nimis delitioſꝰ
Nec de aere ne eſſet nimis ſupbus
nec de igne ne eſſet nimis iracūdꝰ.
Sʒ de terra q̄ eſt elemētū frigidum
⁊ ſiccū ⁊ infimū vt ꝑ hoc daret̃ itelli
gi: q: hō dʒ eē frigidꝰ ab igne iracun
die ſiccꝰ ab hūore laſciuie ⁊ ifimꝰ tu
more ſupbie: Quis aūt deꝰ hoi fece-
rit corpꝰ terreſtre aīaʒ tn̄ fecit cele-
ſtē: vn̄ ſācti viri lʒ i terra habitaue-
rūt corpe: i celo tn̄ habitāt mēte. Di
cet igr̄ deꝰ i iudicio auaris: terra es
⁊ in terra infernali ſepelieris Luc.
xvi. ca. Mortuꝰ eſt diues ⁊ ſepultus
eſt i inferno. Dicet iracundis ignis
es: ⁊ i igne gehēne cõbureris iob
xxxi. Ignis eſt vſꝙ̄ ad ꝯſūmationē
deuorās. Dicet delitioſis: aqua es
⁊ i aq̄s infernalibꝰ demergeris exo.
xv. Submerſi ſūt quaſi plūbū i aq̄s
vehemētibꝰ. Dicet ſuperbis: ventꝰ
es: et ideo grauiter allideris Job.
xxx. Eleuaſti me ⁊ quaſi ſuper ven-
tum ponens alliſiſti me valide. Bo
nis autē q̄ habuerunt animā celeſtē
dicet: celū es: ⁊ ideo in celo regna-
bis i eternum Mat. xxv. Poſſidete
paratū vobis regnū ⁊c. Quarto la-
pis ſup̱ lapidē nō relinquet̃. qd̄ qua

liter ſit intelligēdū Greg. oſtēdit in
omelia dicēs. Peruerſa mēs cū puer
ſe cogitatiōi adhuc puerſior ē adhcit
ad aliud ꝙ lapidē ſup lapidē ponit
Sed cum ad vltionē ſuā aīa ducitur
oīs illa cogitationum ſuarū ꝯſtru
ctio diſſipat. Iuxta illō. ps. In illa
die peribunt cogitationes coꝝ: nec
mirū ſi aīa ſic diſſipatur in morte q̄
pri⁹ fuerat diſſipata i vita ſicut oſtē
dit Orige. dicens. Uerus xp̄i cultor
tēplum eſt dei integrū ⁊ pfectū ſed
ſi fidē teneat ⁊ opa deſerat tēplum ē
ex parte cōſiſtēs ⁊ ex parte deſtru=
ctum. Si autē i pctō permaneat ſic
paulatim minuit donec in eo lapis
ſup lapidē mādatoꝝ dei nō remane
at qui nō deſtruatur. ¶ Sermo. iij.

Domus mea

domus oronis vocabit ⁊c.
Cōſuetudo xp̄i erat ꝙ
qn̄ veniebat hieruſalē
mox ad tēplū currebat
qd faciebat duplici d cā. vt dt Chri.
Prio vt i hoc exēplū nobis daret. vn̄
dicit. Propriū erat boni filij venien
tis hieruſalē vt ad domū curreret
patris. Tu aūt imitator xp̄i factus
cū aliqn̄ igreſſ⁹ fueris ciuitatē. prio
añ oēm actū ad eccl'iaz debes curre
re. Scdo vt ſacerdotiū ſanaret. dicit
ei ꝙ ſacerdotiū ē ſicut ſtomach⁹ in
corpore q: ſicut ſtomacho lāguente
oīa alia mēbra lāguēt. Sic qn̄ ſacer
dotiū lāget: lāgēt oīa mēbra ſubdi
toꝝ. Idō xp̄s originē ſue paſſiōis cu=
rare volēs ad tēplū venit ⁊ vēdētes
⁊ emētes eiecit. Sacerdotes eñ in
atrio tēpli boues ⁊ oues tenebāt: ne
ex defectu hoſtie ſe aliqs excuſaret
Campſores etiā ibi ſtabāt vt nō ha
bētib⁹ vn̄ emerent pecuniā mutua=
rēt. Iſta aūt tāta auaritia ſacerdo=
tū fuit magna cā deſtructiōis iudeo
rū. vn̄ dt beda. Poſt numerata ma
la igreſſus tēplum vēdētes ⁊ emen
tes eiecit. In hoc innuens ꝙ ruina
ppl'i maxime ſacerdotū culpa fuit.
Dū eñ vēdētes ⁊ emētes peurit oñ
dit. vn̄ radix pditiōis pceſſit. Expo
nēs aūt ſupradictū vbū dixit ab ini
tio. Dom⁹ mea dom⁹ oronis vocabi
tur. Dom⁹ aūt dei ad q̄druplex offi
ciū ē facta ſicut ex pn̄ti euāgelio col
ligit. Prio eñ fctā ē deo ad habitā=
dū: qd notat cū dr. Dom⁹ mea. i. mi
chi ad habitādū electa. Apoca. xxi.
Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹ ⁊ ha
bita ⁊c. ij. paral. vij. Elegi locū iſtuz
vt ſit nomē meū ibi i ſēpiternū ⁊ p=
maneāt ocl'i mei ⁊ cor meū ibi cun=
ctis dieb⁹. Ex qb⁹ vbis hr ꝙ de⁹ i ec
cl'ia pōit ocl'os ſuos nomē ſuū ⁊ cor
ſuū. ocl'os ſuos ibi hz qb⁹ videt orō=
nes: genuflexiōes ⁊ lachrimas bono
rū: qb⁹ ēt videt vanitates ornamēto
rū Amb. ſup primā ep'lam ad Thi.
Qui i orōne vult exaudiri amota a
ſe pōpa inclinare ſe dz dei miam p=
uocet. Habit⁹ nāqs ſuperb⁹ nō impe
trat qd orat: nec de ſe recta facit cre
di. Et ꝙto magis hoib⁹ mulier ſplē=
deſcere vl' tāto magis a deo deſpicit.
Uidet ēt illos q̄ verba vana ⁊ detra
ctoria i eccl'ia loquuntur. Legit de
ſctō. Sixto epō ianuenſi: ꝙ ſemel in
eccl'ia cōſiſtēs i riſū eſt maximū p=
uocat⁹: aſſerens ſe vidiſſe demonem
loquens in eccl'ia ſcribentē ⁊ cū car
ta deficeret ⁊ ille cū dētib⁹ eā elon
gare vellet ſubito carta fracta ca=
put ei⁹ valido ictu muꝛ ipeĉit: ita vt
ſonit⁹ colluſiōis ⁊ vuln⁹ capitis ſeq̄=
ret ⁊ ſic ille euanuit. Uidet ēt illos q̄
eccl'iam polluūt per aliq̄ illicita vl'
ſecularia que ibi faciūt. Legit ꝙ pō
peius equos in porticū tēpli Salo=
monis ſtabulari fecit: ⁊ cū vſqs ad
diē illā fuiſſet fortunatiſſim⁹ nūq̄
poſtea pugnauit: quin ſemp ab ho=
ſtibus vinceret. Scdo ibi hz nomen
ſuū: q: dom⁹ dei vocat. Dom⁹ autē a
domo domas appellari cōſueuit q:
domāt. i. humiliant in ea hitātes et
ex hoc humiles ⁊ boni ſunt domus
dei. Supbi aūt dñt vocari dom⁹ luci
feri. Et ſcdz hoc pōt deriuari a do

mo. Et ꝑ optime hoc nomen ſupbis
ↄpetit talib⁹ q̄ gloriant̄ et vtunt̄ ea:
cū ēt hoc deruet̄ a ſup ⁊ deo beas:
qꝛ talis vult ſup oēs eē beat⁹ ⁊ ele-
uat⁹ auari ⁊ vſurarij domus mām̄one
dn̄t appellari. Luxurioſi ⁊ imūdi do
m⁹ aſmodei. Inſtabiles ⁊ q̄rulosi do
m⁹ beelzebub q̄ dr̄ deus muſcarum.
Tertio de⁹ h̄z ibi cor ſuū. Dr̄ enim
Mat. vi. Ubi eſt theſaurus tu⁹ ibi ⁊
cor tuū. Theſaurus dei eſt corp⁹ xp̄i
q̄d in ecclia ↄficit̄. Sūt ſacramenta
eccl'ie q̄ ibi miniſtrant̄. Suſpiria et
oꝛones ſctoꝝ q̄ ibi fundūt̄. theſaur⁹
ēt dei eſt xp̄i meritū īfinitū ⁊ excel-
lētia ⁊ ſupabūdātia merita ſctoꝝ vi
roꝝ. De q̄b⁹ theſauris ecclia idulgē
tias facere ↄſueuit. ſcd̄o ecclia ſctā
eſt ad orādū. vñ ſubdit̄ Dom⁹ oꝛo-
nis vo. ij. Paral̄. vi. Quicūqꝫ orauc-
rit i loco iſto exaudi. de habi. t. Tri
b⁹ aūt de cauſis ↄtingit vt dt̄. Beda.
Quare oꝛones nr̄e aliq̄n nō exaudiū
tur. Primo q̄n petim⁹ idigna ⁊ nobis
nociua: ſicut tp̄alia ⁊ terrena. Legit̄
in fabulis poetaꝝ q̄ mida rex petijt
ab apoline vt q̄cq̄d tāgeret aurū fie
ret: ⁊ ↄceſſum eſt ei. Cū igit̄ cibū vl̄
potū manib⁹ vel labijs tāgeret: mox
ↄ̄uertebat̄ i aurū: et ſic fame mort⁹ eſt.
Sic ēt abūdātia diuitiarū facit aua
rū famelicū ⁊ ip̄m trahit ad interi-
tū. i. Thi. vi. Que volūt diuites fie
ri ⁊c. Et ſubdit̄. Que mergūt hoīem
in interitū. Scd̄o petim⁹ indigne. i.
exiſtētes i aliquo crīe. Eſa. i. Cū mł
tiplicaueritis oꝛones nō exaudiam
man⁹ eī vr̄e ſāguie plene ſt̄. Treno.
iij. Oppoſuiſti nubē tibi ne tranſeat
oꝛo zach. v. Miſit maſſam plūbeā in
os amphore. i. aīe: ⁊ dixit hoc eſt ini
q̄tas. Et his habet̄ q̄ petm̄ tāq̄ſ ſan-
guis oꝛonē maculat: ⁊ iō non audet
corā dei oculis appere. tanq̄ſ nubes
eā obtenebrat: ⁊ iō neſcit p viā ince
dere. Tāq̄ſ plūbū eā ꝑgrauat: ⁊ ideo
nō pōt i celū aſcēdere. Tertio q̄n pe
tim⁹ p idignis Iere. xv. Si ſteterit
moyſes ⁊ ſamuel corā me: nō eſt aīa

mea ad ppl'm iſtū. Legit̄ in vita ſpa
trūq̄ q̄ cū q̄dā frater tētaret̄: ⁊ quo-
dā ſctūs pr̄ ꝓ eo oraret ⁊ tētatio nō
recederet: vidit deo ſibi reuelante
ſpm̄ fornicatiōis diuerſis formis mu
lierū forma illo fr̄e ludētē ⁊ ipſi ap-
plaudētē: vidit ēt angelū ip̄ꝫ incre-
pātē quare ſe nō iuuaret: et dixit ei
ſenior. Impoſſibile eſt q̄ tu ſaneris
niſi te adiuues oꝛonib⁹ inſiſtendo ⁊
tētationib⁹ diabolicis viriliť reſiſtē
do: ⁊ corpus ieiunijs macerādo: q̄d
cū ille fecit liberat⁹ eſt. Si ēt de ali
q̄b⁹ ↄſtaret q̄ p̄ſciti eſſent ad ↄdēna
tionē nō plus ꝓ ipſis q̄ſ ꝓ demonib⁹
eſſet orādū. Aug. de ci. dei. Si eccle
ſia certa eſſet de aliq̄b⁹ q̄ p̄deſtina-
ti eſſent ad ignē eternum cum dia-
bolo tā ꝓ eis nō oraret q̄ſ nec ꝓ ipſo
diabolo. Sꝫ qꝛ de nullis certa ē orat
ꝓ omnib⁹ dūtaxat hoīb⁹ in hoc cor-
pore cōſtitutis. Tertio eccleſia ſctā
eſt ad deū laudādū. vñ cū pueri xp̄m
laudarēt: vt dr̄ parum ſupra: ⁊ pha-
riſei hoc reprehēderēt dixit xp̄s. di
co vobis q̄ ſi hi tacuerint lapides
clamabunt. Iſte em̄ laudes puero-
rum facte fuerunt in tēplo: vt dicit̄.
Mat. xxi. Iſte em̄ laudes in ſeptem
horis canonicis ſunt ređđe. In matu
tinis em̄ de⁹ laudat̄ qꝛ illa hora xp̄s
fuit nat⁹: a iuda tradit⁹: a iudeis ca
pt⁹ ⁊ illuſ⁹: ad iudiciū credit̄ eē vētu
rus. iuxta illud mat. xxv. Media no
cte clamor fact⁹ ē. ⁊c. In hora p̄ma
deus laudat̄: qꝛ tūc celum ⁊ t̄ram ad
nr̄m ſeruitiū creauit. Ad tēplū pſo
naliť xp̄s ire ↄſueuit. Iuxta illđ. Lu
ce. xxi. Oīs ppl's manicabat. i. ma-
ne feſtinabat ad ip̄m in tēplo. ſ. exi
ſtētē. Mulierib⁹ ēt p⁹ reſurrectionē
in hac hora apparuit. In hora t̄tia
laudat̄: qꝛ tunc xp̄s ad colūnā flagel
lat⁹ fuit: ſnīam ſue mortis accepit
⁊ ſpm̄ ſanctum miſit. In ſexta hora
laudat̄: qꝛ tūc in cruce fuit confix⁹:
ſol fuit obſcuratus: et chriſtus vo-
lens i celū aſcēdere fuit cū diſcipu-
lis ↄuiuat⁹. In nona laudat̄. qꝛ tunc

Sermo.i.

xp̄s ı̄ cruce ſpm̄ emiſit: vulnꝰ in latere accepit: ⁊ celos aſcendit. in veſperis laudat': q2 tunc ſacramētum corporis ⁊ ſanguinis īſtituit: diſcipuloꝝ pedes lauit: ⁊ ī habitu p̄egrini reſurgēs apparuit. in ꝯpletorio laudat' q2 tūc xp̄s ſanguineas guttas ſudauit. de cruce depoſitus: in monumēto clauſꝰ fuit. Et poſt reſurrectionē clauſis ianuis ad diſcipulos introiuit. Quarto eccleſia facta ē ad docēdū. vn̄ ſubdit'. et erat q̄tidie docēs in tēplo. ⁊c. ille aūt qui docet ſalubrit' debet docere ⁊ dz habere vitā p̄fectā: doctrinā claram ⁊ ſonorā charitatē ſuccēſā: ⁊ ī his oībꝰ finalē p̄ſeuerātiā. iſta quattuor ſignata ſūt. exod. xxxix. vbi dicit' q' in parte inferiori p̄ circuitū tunice ſacerdotalis erāt malagranata: ⁊ titinabula aurea. Per malagranata: q̄ habēt ī cortice amaritudinē: ⁊ intꝰ dulcedinē ſignificatur p̄fecta vita doctoꝝ q̄ d̄nt hr̄e aſp̄itatem vite ī corpore. De q̄bꝰ dicit Bern̄. Multi vidēt crucē nr̄az qui nō vidēt vnctionē nr̄az. Per tintinabula ſignificat' doctrina q̄ dz eſſe clara ⁊ ſonora quia ſicut dr̄. i. Corint. xiiii. Si incertaz vocez dederit tuba: quis preparabit ſe ad bellum. Per hoc autem titinabula erant aurea ſignificatur charitas ſuccenſa. Per aurū ei feruor charitatis accipit': qui tātus debet eſſe in p̄dicatore vt non dimittat eū tacere. Iere. xx. Factꝰ ē ſermo dei ī corde meo quaſi ignis eſtuans: clauſuſq3 in oſſibꝰ meis ⁊ defeci ferre nō ſuſtinens. Per hoc aūt q' tintinnabula erāt ī fine tūice ſignatur finalis perſeuerantia ſine qua nulla bōa ſūt deo accepta Bern̄. in epiſtola ad ianuarium. Tolle perſeuerātiam nec obſequiū mercedē habet nec beneficium gratiam nec laus fortitudo.

¶ Dominica. xi.

¶ Sermo primus.

DUo homi̅es aſcēderūt ī tēplū vt orarēt: vnꝰ phariſeus ⁊ alt' publicanꝰ ⁊c. Lu. xviij. Sicut dr̄ ī hyſtoria ſcolaſtica phariſei dicunt' diuiſi: q2 a ceteris iudeis ī q̄buſdā obſeruātiis diuiſi erāt. Nā in frōte ⁊ in maībꝰ mēbranas portabāt in q̄bꝰ decalogus ſcriptꝰ erat ad inuēdū q' dei precepta ante oculos cordis habere debebāt per iugē meditationē ⁊ ī manibꝰ p̄ ipletionē In fimbriis etiam pallioꝝ ſpinas alligabāt vt incedētes pungerent' ⁊ ſic mādatoꝝ dei memores redderent'. De horū numero erat ille phariſeus de quo in p̄cedenti euangelio agit' qui cū publicano ī templū aſcēdit. Et q̄muis ex ſocietate publicani debuiſſet humiliari magis tamē intumuit. Vn̄ ſup̄ illud. Velut etiā hic publicanꝰ d̄t Interl'. Ecce ex vicio publicāo maior tumoris occaſio. Superbꝰ ei ex malis ⁊ ex bonis p̄ximi ſemp̄ facit dānū ſuū. Si hz iuxta ſe miſerū inde magis iſlat': ſi felicē liuore torquet' Econtra hūilis vbiq3 lucratur. Si hz iuxta ſe miſerū ꝯpatitur miſero ſi felicē ide magis hūiliat' habuitur aūt iſte phariſeꝰ bonū p̄ncipiū: ſed malū ꝓgreſſū ⁊ peiorē exitū. Habuit eādē bonū p̄ncipiū: q2 aſcendit ī tēplū vt oraret. Propt' hoc eni̅ q̄libet ad eccleſiā ire dz vt ibidē oret: nō vt ſe oſtēdat ſicut vane faciūt mulieres Et aūt ōro vt d̄t Dama. petitio decētiū. A deo ei debemꝰ petere ea q̄ decet deū dare: ⁊ nobis expediat accipere. Que aūt ſint illa d̄t Gl. ſr̄ illud Mat. xxvi. Orauit t'tio eūdez ſermonē dicēs. Tribꝰ inq̄t vicibus orauit vt nobis a p̄teritis peccatis veniā ⁊ a p̄ntibꝰ malis tutelā ⁊ a futuris p̄iculis cautelā īpetraret. De p̄rio eccl'a. xxxviij. Fili ī īfirmitate tua ne deſpicias teip̄z: ſz ora deū ⁊ ipſe curabit te De ſcd̄o mat. xxvi. vigi

late ⁊ orate vt nō itretis i tētationē
De qrio Luc. xxi. Uigilate oīni tpe
orātes vt digni habeamini ſugere q̄
vētura ſūt. Decet etiā deū nobis da
re celeſtia ad fruitionez: ⁊ tēpora=
lia ad ſuſtētationē. Sz iſta duo diffe
rēter petēda ſūt. Bōa ei celeſtia ſūt
ſimpliciter bōa: magna ⁊ etna. Qr igr
ſūt ſimpliciter bōa: petēda ſūt ſine cō
ditiōe: qr magna petēda ſūt cū ma=
gno deſiderio ⁊ feruore: qr etna pe=
tēda ſūt cū pſeuerātia ⁊ ꝯtiuatione
Bona aūt tpalia nō ſūt ſimpliciter bo
na: ⁊ iō petēda ſūt cū cōditiōe. ſunt
bōa pua: ⁊ ideo petēda ſūt cuz par=
uo deſiderio ⁊ affectiōe. Sūt trāſi=
toria: ⁊ iō petēda ſūt ſine iſtātia: ⁊ re
plicatiōe. Scdo iſte phariſe⁹ habu
it malū ꝑgreſſū. Aſcēdit ei vt ora=
ret ſz nihil orauit: ſz ſeipſū laudauit
publicanū iſultauit ⁊ ceteros hoīes
ꝯdēnauit. Tria qdē mala ceteris i=
pōebat. ſ. rapinā adulteriū: ⁊ iniuſti=
ciā Sz ꝯ iſta tria mala dicebat ſe ha
bere tria bōa. Nā ꝯ rapinā dicebat
ſe hēre decimaꝝ ſolutionē: qr nō tā
tū aliena nō rapiebat ſz etiā ſua da=
bat. Cōtra adulteriū dicebat ſe ha
bere ſue carnis macerationē dicēs
Jeiuno bis i ſabbato. Cōtra iniuſti
ciā habebat publicanū i aſpnatio=
nē q̄ſi diceret: adeo ſū iuſtus ꝙ oīm
pctōꝝ ꝯſortia ſicut iſti⁹ publicani ab
horreo: ⁊ tn̄ i vitate ipe erat raptor
qr gl'iā q̄ ē ꝓpa dei ſibi vſurpabat.
Eſay. xlii. Gl'iā meā alteri non dabo.
ipe erat adulter qr deū q̄ ē ſpōſ⁹ aīe re
liq̄bat: ⁊ cū mūdo amicitiā fecerat.
Jaco. iiii. Adulteri neſcitis qr amici=
ciā hui⁹ mūdi inimica ē deo: ipe erat
iniuſt⁹ ꝙuis eīn redderet ſibiipſi qḋ
debebat i eo qḋ ieiunabat ⁊ deo i eo ꝙ
decimas dabat: ꝓxīo tn̄ ius ſuū non
reddebat. qr ipz temere iudicabat
Licz aūt ſic ſe iuſtificaret duplex tn̄
pctm̄ i eo fuit. ſ. iuſticia ſimulata ⁊ tu
mēs ſupbia. Simulabat ei ſe hēre
iuſticiā q̄tū ad illā ptē q̄ ē declinare
ꝯ malo dicēs nō ſū ſicut ceteri hoīz ⁊c.

Et q̄tū ad aliā q̄ ē facere bonū dicēs
Jeiuno bis in ſabbato ⁊c. fuit ēt in
eo tumēs ſupbia ꝑ quā publicanū
deſpiciebat dicēs velut ⁊ hic publi=
can⁹. Quāuis aūt phariſe⁹ iſta vba
ſupbe ꝓtulerit: tn̄ vꝝ ē qr i hoc mū
do ſūt m̄lti raptores iniuſti ⁊ adulte
ri. pauci vo ſūt q̄ ieiunēt ⁊ q̄ decimas
ſoluāt Raptores qdē ſūt m̄lti Eſa.
iii. Rapina paupū i domo vr̄a. In hu
i⁹ ſignificatiōe dr̄ Leui. xi. Accipi
trē nō comedes iuxta gen⁹ ſuū. i. ra
ptores nō imitaberis i rapina. Et dr̄
iuxta gen⁹ ſuū: qr tria ſunt genera
accipitrū. Quidā ei ſūt q̄ tm̄ rapiūt
ſibi ⁊ pullis ſuis: ſicut accipitres ſil
ueſtres. Alij ſūt q̄ tātū rapiūt dn̄is
ſuis ſicut ſūt accipitres domeſtici
Alii ſūt q̄ rapiunt ſibi ⁊ dn̄is ſuis: ſi
cut accipitres guloſi q̄ ātēq̄ dn̄s ad
eos veniat ptez pde quā ceperant
comedūt ⁊ ptē dn̄o dimittūt. Eodez
mō ſūt quidā qui rapiūt ſibi ⁊ filijs
ſuis: ſicut vſurarii ⁊ auari. Prou. i.
Semite oīs auari animas poſſidē=
tiū rapiūt. alii ſūt q̄ rapiūt tm̄ dn̄is
ſuis: ſicut mali officiales ⁊ balliui
Abachuc. ii. ve ei qui m̄ltiplicat nō
ſua. alii ſūt qui rapiūt ſibi ⁊ alij ſi=
cut raptoꝝ ſocii. Pro. xxiiii. ne emu
leris viros malos nec deſideres ēe
cū eis qr rapinā meditatur mēs eoꝝ
⁊ fraudes labia eoꝝ loquunt̄. Scdo
ſūt etiā i hoc mūdo m̄lti iniuſti de q̄
b⁹ dr̄. Sap. xi. ꝙ de⁹ creauit oīa i pō
dere nūero ⁊ mēſura. Sūt igit̄ iniu
ſti q̄ iniuſte nūerāt: qr mala aliorū
credūt eſſe m̄lta: ſua vo pauca vel
nulla. De q̄rū nūero erat iſte phari
ſe⁹ q̄ mala alioꝝ nūerabat ⁊ ſua ta=
cebat. alii ſūt q̄ iniuſte pōderant: qui
mala alioꝝ faciūt grauia ⁊ ſua le=
uia. Mat. vii. Quid aūt vides feſtu
cā i oculo fratris tui ⁊ trabē i oclo
tuo nō vides. Alii ſūt q̄ iniuſte mēſu=
rāt ⁊ magnā mēſurā pceptoꝝ ⁊ pnia
rū aliis iponūt: ⁊ ipi digito ſuo mini
mo ea tāgere noluit. Ut dr̄ Matth.
xxiii. Tertio ſūt i mūdo m̄lti adul

Sermo .iii.

teri ⁊ dr̄ adult̄ q̄ſi ad alt̄.q̄. ſ.ad al-
teriꝰ thorū accedit.Gen̄.xlix.effuſꝰ
es ſicut aqua:nō creſcas q: aſcēdiſti
cubile patrꝭ tui.⁊c.ibi tn̄ nō tm̄ fuit
adultīū:ſz etiā iceſtꝰ.Legit̄ i libr.de
naturis aīaliū q camelꝰ nūq̄ matri
ſociat̄ vel iūgit̄.Et cū magiſter ca-
melorū ſemel matris caput coop-
uiſſet ⁊ camelꝰ ſup eā ſaltaſſet caſu
vel lamē cecidit ⁊ cognita mr̄e ſup
magiſtrū iſurrexit ⁊ ipz calcibꝰ in-
terfecit.Mlier aūt adultā peccat i
deū eiꝰ p̄ceptū trāſgrediēdo.peccat
ī virū ei fidē n̄ ſeruādo.peccat i ma
trimoniū heredes de adult̄io ſtatu
endo.de hi dr̄.Eccli.xxiii.Ois mu
lier relinquēs viꝝ ſuū peccabit Prio
ei i lege altiſſimi icredula fuit.Se
cūdo viꝝ ſuū dereliquit.Tertio ex
alio viro heredes ſibi ſtatuit.Pau
ci ēt ſūt q̄ bis ieiunēt i ſabbato.i.i ſe
ptimana imo nec ſemel ieiunāt:⁊ta
mē libent̄ ieiunare deberēt.prio q:
ieiuniū diabolum expellit ſicut fa-
mes lupū de nemore eiicit Marci.
ix.Hoc genꝰ demōioꝝ nō eiicit niſi
i oratiōe ⁊ ieiunio.amb.Uide quā-
ta ſit vꝰ ieiunij:q: ex ſputo ſuo hō
ieiunꝰ ſerpentē occidit.Scdo vitia
extiguit ⁊ ad padiſū reducit.Aug.
Eua quādiu abſtinuit virgo fuit ⁊ in
padiſo p̄māſit:quādo aūt preceptū
abſtinētie violauit libidinis incen-
tiua ſēſit ⁊ de padiſo eiecta fuit ter
tio deū ad miſericordiā cogit ſicut
ptz i niniuitis ꝯ quos deus cōmina
tꝰ fuerat penā:ſz ipi mutauerunt
vitā ⁊ ſtati deꝰ mutauit ſentētiam.
Pauci etiā ſunt q̄ decimas ſoluant:
cū tn̄ ſit p̄ceptum.Mal.iii.Inferte
omnē decimationē i horreū meum
⁊c.Seruātes aūt iſtud p̄ceptū q̄dru
plicit̄ remūerātur.prio remunera-
tiōe tēporali q̄ ē abūdātia reꝝ.Se-
cūdo remūeratiōe corpali q̄ ē ſani-
tas corpoꝝ.De his duobꝰ dr̄ Aug.
Si decimas dederis nō ſolū abūdā
tiā fructuū recipies:ſz etiā ſanitatē
corpis pſeq̄ris.Tertio remūeratio
ne ſpirituali:q̄ ē remiſſio pctōꝝ
Quarto remūeratiōe celeſti q̄ ē ade
ptio celeſtiū p̄mioꝝ.De his duobꝰ
dr̄ Aug.Qui vult ſibi p̄miū et̄nū cō
parare ac pctōꝝ veniā pmereri de
cimas reddat.Qui aūt decimas nō
ſoluūt tria mala icurrūt.Unū ē pe-
nuria reꝝ Aug.Maiores noſtri iō
copijs oīm abūdabāt:q: decimas da
bāt.Nō aūt q: diſceſſit deuotio dei
acceſſit vēdicatio fiſci.nā tollit fiſcꝰ
qđ nō recipit xp̄s. Iō hec eſt dn̄i iu
ſtiſſima ꝯſuetudo:vt ſi tu illi deci-
mas nō dederis ad decimā reuoce-
ris ſcđz ē et̄nū ſuppliciū.Aug.Red
de decimas alit̄ deduceris ad partē
decimā āgeloꝝ q̄ de celo cecidit in
iſernū.Tertiū ē q: hoc ē graue pec
catū q: tales vident̄ crucifigē xp̄z.
Malach.iii.Si affligz hō deum q:
vos ꝯfigitis me.Et dixiſtis i q̄ cōfi
gimꝰ te:i decimas ⁊ p̄mitijs.inter l̄.
Nō reddēdo.ſ.decimas ⁊ primitias
Tertio phariſeꝰ iſte habuit maluz
exitū:q: deſcēdit reprobatus.Fecit
ei ſicut ſtultꝰ medicꝰ q̄ videt̄ in ſe ſa
naſſe vulnꝰ laſciuie dicēs.ieiūo bis
in ſabbato:vulnꝰ auaricie dicēs de
cimas do.⁊c.ſz nō ſanauit vulnꝰ ſup
bie:fecit etiā ſicut ſtultꝰ nauta q̄ in
naui cordis ſui obſtruxit foramē lu
xurie ⁊ auaricie ſz nō ſupbie.Fecit
etiā ſicut ſtultꝰ p̄liator qui oīa oſtia
clauſtri claudit:⁊ vnū apertū dimit
tit Greg.i moral̄.Ecce phariſeꝰ ci-
uitatē cordis ſui iſidiātibꝰ hoſtibꝰ
p elationē apuit quā fruſtra p ora-
tiōes ⁊ ieiunia clauſerat.in caſſum
munita ſūt cetera cum locꝰ vnꝰ de q̄
hoſtibꝰ ptz aditus munitus nō eſt.

¶Sermo.ij.vnde ſupra.

Publicanus a lōge ſtās nolebat nec o-
c'los ad celū leuare:ſz p
cutiebat pectꝰ ſuū ⁊c.cō
ſciētia homis ē quoddā ſpeculum
mētis.in q̄ q̄libet ſuā pulchritudi-
nē ⁊ feditatē ſpeculari poteſt.ſepe

aut cõtigit ꝙ ipꝫ ſpeculũ cõſcientie
deprauat̃ timore ſuꝑbie: ⁊ tunc eſt
ſpeculũ mẽdax: qꝛ nõ iudicat homi
ni ṽitatẽ de ſe. Hoc ptꝫ i iſto phari=
ſeo cuiꝰ ꝯſciẽtia ſibi mẽtiebat̃ tanꝙ̃
ſi eſſet mũdꝰ cũ eſſet fedus. Jõ bñ ſi
gnificat̃ ꝑ Naamã.iiij. Regum.v.
Qui iterp̃tat̃ decorus cũ tñ eſſet le=
proſꝰ Cõſciẽtia aũt publicãi fuit ſpe
culũ ṽrũ: qꝛ i eo videbat ſe ẽe fedũ:
⁊ iõ ſuas feditates mũdare cupie=
bat dicẽs deꝰ ꝓpiciꝰ eſto mihi pctõri
Utrꝗ datꝰ ei ẽ nobꝫ i ſpeculũ ſcꝫ pha
riſeꝰ vt videamꝰ ꝗ̃tũ ſit macula ſu=
ꝑbie deteſtãda. Et publicanꝰ: vt vi=
deamꝰ ꝗ̃tũ ſit pulchritudo hũilita=
tis pñitẽtie deſiderãda. Tenet aũt
publicanꝰ iſte typũ peccãtiũ pñiten
tiũ ⁊ iuſtoꝝ. Peccãtiũ qͥdeꝫ qꝛ ṽt ꝙ
publicanꝰ erat ꝙ a lõge ſtabat ⁊ ꝙ ad
celũ oculos nõ leuabat. Peccatũ eñi
i homie tria mala facit qꝛ ipꝫ ĩfamat
a ṽo elõgat ⁊ excecat. Jnfamat aũt
qͥ facit ipꝫ publicanũ.i. publicũ car
nẽ.i. publicũ pecca torẽ: qꝛ publica=
nꝰ ṽr qͥſi publicꝰ canis Tales enim
publici pctõres ꝗ ad deum ⁊ quo ad
hoĩes ſũt ĩfames. Hie.iij. Frõs mere
tricis m̃ fc̃a ẽ tibi ⁊ noluiſti eru
beſcere. Sũt tamẽ aliꝗ qui ꝓ vere=
cũdia hũana peccare dimittũt: ſed
quãdo latere poſſũt peccare nõ deſi
nũt. Eccli.xix. Si iuenerit tempus
malefaciẽdi malefaciet. Alii ſũt ꝗ
quãtũcũꝗ laterẽt adhuc tamẽ pec=
catũ vitarẽt ſciẽtes ſe a deo latere
nõ poſſe. Eccli.xxiii. Oĩa videt ocu
lꝰ eiꝰ. alii ſunt ꝗ etiã ſi homines ſci
rẽt latere ⁊ deũ ignoſcere: adhuc ta
mẽ peccatũ vitarẽt. Jn quoꝝ ꝑſona
ṽr. Sene. Si ſcirẽ hoĩes ignorãtes
⁊ deo ignoſcituros: adhuc tamẽ pec
care ṽdignarer illi igit̃ ꝗ peccãt oc
culte ſũt mali. illi ꝗ publice ſunt peſ
ſimi. Jlli ꝗ nõ peccarẽt etiã ſi homi
nes laterent ſũt bõi. illi ꝗ non pecca=
rẽt: etiã ſi homies laterẽt ⁊ deꝰ igno
ſceret ſunt optimi. De his duobus
ṽr Ambr.i. libr. de offi. in fr̃e hiatũ

gygas deſcẽdiſſe atꝗ ibidẽ eneum
equũ iueniſſe a Platõe iducit̃ ꝗ cuꝫ
in lateribꝰ ſuis fores haberet quas
vt apuit hominẽ mortuũ ibi repit ⁊
ãnulũ de eiꝰ manu ſuſtulit. Qui cuꝫ
ad ꝯpaſtores regiõis rediſſet ⁊ an=
nulũ i dexto poſuiſſet: ipſe omẽs vi
dẽs a nullo videbat̃. Deide ꝑ ãnuli
oportunitatẽ regie ſtupro potitꝰ ne
cẽ regi itulit. ceteriſꝗ ꝗ ſibi nocere
poterãt iterfectis libere regnũ ob
tinuit. Poſtea ſubdit. Amb. da hũc
ãnulũ ſapiẽti vt bñficio eius poſſit
latere cũ deliq̃rit. nõ minus fugiet
peccatũ ꝗ̃ ſi nõ poſſet late. Non eñi
latebra ſapiẽti ſpes ipunitatis: ſꝫ in
nocẽtia ẽ Scd̃o pctm̃ a deo hoiem
elõgat. P̃. Lõge a pctõribꝰ ſalꝰ. Et qꝛ
pctõr longe ẽ a deo. iõ ſepe errat de
ꝑadiſo. Nimia ei elõgatio ſcd̃ꝫ Ba
ſiliũ facit errare circa tria.ſ. circa
ꝗ̃titatẽ. Et põit exẽplũ i ſole ⁊ in in
ſulis qꝛ ſol cuꝫ ſit ſaltẽ octies ma=
ior t̃ra tñ ꝓpt̃ nimiã elõgationẽ tã
puꝰ eſſe videt̃. inſule etiã maris cũ
ſint magne ꝓpt̃ nimiã elõgationeꝫ
videntur eſſe ꝑue colũne. Scd̃o cir=
ca q̃litatẽ põit exẽplũ de velis naui
uꝫ ꝗ ſũt alba: ſed ꝑꝑ nimiã diſtãtiaꝫ
videnť eſſe nigra. Tertio circa fi=
guras põit exemplũ in turribꝰ ciui
tatũ ꝗ cũ ſint q̃drate: tñ ꝑꝑ nimiam
elõgationẽ videntur ẽe rotũde Eodẽ
mõ cũ pctõr ſit nim[illegible]s a deo elõgatꝰ
nõ cognoſcit [illegible] i ꝗ̃tꝰ ſit.i. ꝗ̃ potẽs ⁊
ꝗ̃ imẽſꝰ: qꝛ ſi cognoſceret eũ time=
ret. Jere.x. quis ñ timebit te o rex
gẽtiũ. Timẽt eiꝰ potẽtiã ãgelice po
teſtates. iob.xxvi. Colũne celi ꝯtre
miſcũt. Timẽt eiꝰ potẽtiã ẽt demo
nes credũt ⁊ ꝯtremiſcũt. Solꝰ hõ nõ
timet: cũ tamẽ dicat̃ luc.xii. Time=
te eũ ꝗ poſtꝗ̃ occiderit corpꝰ hꝫ po=
teſtatẽ mittere i gehẽnã. Scd̃o non
cognoſcit q̃lis ſit.i. ꝗ̃ ſapiẽs ⁊ clarꝰ
qꝛ ſi cognoſceret corã eo ⁊ ipſo vidẽ
te pc̃ãre erubeſceret. Eccli.xxiii.
oculi dñi m̃lto plꝰ lucidiores ſt̃ ſole
circũſpiciẽtes oẽs vias hoĩꝫ ⁊ ꝓfũdũ

Sermo .ii.

abyſſi ꝛ hoim corda intuētes Boeti⁹.
Magna ē vob; ſi diſſimulare nōvul
tis indicta neceſſitas ꝓbitatis cum
añ oculos agit; iudicis cūcta cernē
t;. Tertio nō cognoſcit q̄lis figure
ſit.i.ꝙ miſericors ꝛ pi⁹:qꝛ ſi ei⁹ mi
ſericordiā cognoſceret nūꝙ deſpa=
ret. Eſt ei ei⁹ mia q̄dra.i.q̄ttuoꝛ an
gulos hñs. Prim⁹ ē qꝛ pctōrē lōgani
mit̄ expectat. Scd̄s ē:qꝛ reuertētē ꝛ
ſtatim recipit. Terti⁹ eſt: qꝛ omniū
pctōꝛum prioꝝ ā pli⁹ non recoꝛdat̄.
Quart⁹ eſt:qꝛ a caſu cuſtodit. Ter=
tio pctm̄ hoiez excecat:vt ad celū o=
culos nō poſſit leuare. ꝛ hoc triplici
rōne. Prio qꝛ hꝫ ocl'os īfectos hūo=
re carnalis ꝯcupiſcētie. Sicut ei ma
defactioꝛ nimia pīguedo īpediūt
ne cādela accēdat̄. Sic nimie deli=
cie impediūt ne gr̄a dei ab aīa reci
piat̄.i.Coꝝ.ii. Aīalis hō non ꝑcipit
ea q̄ ſunt ſpūs dei. Scd̄o qꝛ hꝫ ocl'os
aſꝑſos puluere auaricie.ꝑ Oculos
ſuos ſtatuerūt declinare in t̄rā. Mo
ta fuit q̄ſtio int̄ quoſdam ſapientes
quod eſſet mēbꝛū mag; inſatiabile
in humano coꝛpoꝛe. Et dixerūt qui
dā ꝙ venē qui ſatiari non pōt epu=
lationibus. Alij dixerunt ꝙ coꝛpus
quod ſatiari nō pōt precioſis veſti=
bus. Alij ꝙ coꝛ quod ſatiari nō pōt
varijs cogitatiōib⁹. Alij ꝙ oculi et
iſti veri⁹ dixerunt. qꝛ oēs ſupfluita=
tes veſtimētoꝝ edificiorum. vaſoꝝ
aureoꝝ:argentoꝝ:ꝛ hmōi fiunt vt
ocl'i paſcant̄. Tertio qꝛ hñt ocl'os ī
flatos tumoꝛe ſuperbie. Secundu;
phm in lib.de aīali. Ocul⁹ preemi=
nēs eſt debilis viſus ꝓfundus vero
eſt boni viſus ꝛ foꝛtis:ꝛ ſubtilia di=
ſtātia meli⁹ videt. Sic ꝛ hūiles cla=
rius vidēt diuina ꝙ ſuꝑbi. Pro.xi.
vbi humilitas. ibi ſapiētia. Dicit ēt
phūs ꝙ hō exiſtēs in puteo ꝓfundo
ſtellas videbit in die per qḋ dat̄ in=
telligi ꝙ hō humilitate preditus ad
diuīa ſuſcipiēda magis eſt ydoneus
Math.xi. Confitebor tibi pr̄ dn̄e ce
li ꝛ t̄re:qꝛ abſcondiſti hec a ſapien=
tibus ꝛ prudētib⁹ ꝛ reuelaſti ea par
uulis. Secundo iſte publicanus te=
net typū penitētiū. Habuit eñ cōtri
tionē coꝛdis qꝛ ꝑcutiebat pect⁹ ſu=
um ſub quo ē coꝛ ē eñ coꝛ hominis
ſicut rota plauſtri Eccl'i.xxxiii. pre
coꝛdia fatui ſicut rota carri.ꝛ quaſi
axis v̄ſatilis cogitatus illi⁹. Rota
carri ſ; q̄libet īmunda trāſit ſp ver
tit̄ ꝛ ad finē nō ꝑuenit on⁹ poꝛtat et
murmurat. Percutiat igr̄ pctōꝛ pc̄
tēs pect⁹ ſuū de eo ꝙ īmunda cogi=
tauit. eſt eñ coꝛ ſicut dt̄ Bern̄. tāꝙ
molēdinū qḋ oīa molit q̄ recipit. ꝑ
cutiat igit̄ pect⁹ de eo ꝙ bōa ꝓpo=
ſita habuit ꝛ ad finē opis boni ñ ꝑ=
duxit. Percutiat de eo ꝙ ſi aliquaḋ
genere bonoꝝ fecit cū murmura=
tiōe ꝛ tedio fecit. Scd̄o habuit ꝯfeſ=
ſionē oꝛis qꝛ pctōꝛē ſeipſū vocauit.
eſa.xliii. Scd̄; aliā litterā dictu pōt
iniq̄tates tuas vt iuſtificeris eccl'i.
iiii. Pro aīa tua nō ꝯfūdaris dicere
verum.ꝛc. Bern̄. O peruerſitas non
pudet maculari ꝛ pudet ablui chꝛ.
dic hō ꝗd pei⁹ ē facere malū an di=
cere. Si ꝗañ ꝯſpectū dei nō erubui=
ſti malū facē:quō añ cōſpectū hois
erubeſcis dicere. ad iracūdiā eū ex
citare ñ erubuiſti ꝛ ad miaꝫ eū placa
re dubitas. Tertio habuit ſatiſfa=
ctionē opis. m'lto ei meli⁹ phariſe
us deo ſatiſfecit ſiue ꝑ ieiunia qꝛ il
le abſtiebat a cibis:iſte a pct;. Gre.
incaſſū q̄ppe caro macerat̄ ſi a pra=
uis voluptatib⁹ anim⁹ ñ refrenatur
Iſydo. Qui a cibis abſtinēt ꝛ mala a
gūt demōes imitāt̄ qb⁹ eſca ſp abeſt
ꝛ culpa ſp adeſt. ſiue ꝑ elemoſynas
qꝛ ille dabat ſua deo ꝛ ſe dyabolo.
Iſte ꝟo totū ſe dabat dō. vñ dt̄ chꝛi.
Qui eſcā aut veſtē paupib⁹ elargit̄
ſed cū anime aut coꝛpoꝛis iniq̄tate
polluit̄:qḋ min⁹ ē offert iuſticie:qḋ
mai⁹ eſt culpe:ſua q̄ppe dat deo ꝛ ſe
dyabolo. Siue ꝑ oratiōes:qꝛ ille ſe
laudabat iſte hūilit̄ oꝛabat dicens
De⁹ ꝓpiti⁹ eſto michi pctōꝛi. Ter=
tio iſte publican⁹ gerit typuꝫ iuſto

rū iō ðr. deſcēdit hic iuſti.ꝛc. Amb.
q̄dā ad fontē mi evenerūt phariſeꝰ.ſ.
ꝛ publicanꝰ: ſed ille ſitiēs rediit iſte
ad ſatietatem hauſit. Et huiꝰ q̄dru
plex ē cā. Una ē q: ille venit cū vaſe
tumido elatiōis. iſte vēit cū vaſe cō
cauo hūilitatis. ꝑ. Qui emittis fon
tes ī cōuallibꝰ. Ubi ðr aug. alta ſiccā
tur: ima replent. Scða cā eſt: q: ille
venit cū vaſe pleno dicens. Ieiuno
bis ī ſabbato. ꝛc. Iſte cū vaſe vacuo.
q: ni hil bōi ſe hr̄e eſtimabat. Phari
ſeꝰ eni ī pleuit vaſa vacua. vt hr̄. iiij.
Reg. iiij. Tertia cā ē q: ille ſtetit ad
fōtē cū ore erecto: iſte cū ore ad fōtē
ī cliato. puer. ij. Inclia cor tuū ad ſu
ſcipiēdā prudentiā. Quarta cā ē: q:
ille ſtetit ad fontē cū ore clauſo. iſte
cū ore apto. Os meū aperui ꝛ attra
xi ſpm̄.   ¶ Ser. iij. vn̄ ſupra.

OMis qui ſe

exaltat hūiliabit: ꝛ q̄ ſe
hūi. ꝛc. Si ꝯſideremus
exitū rei ī lucifero ſup=
biēte ꝛ in xp̄o ſe hūiliā=
te. i. ī eua elata: ꝛ v̄gie tā hūiliata ī
diuite purpurato: ꝛ lazaro vlcera=
to. ī phariſeo ſe extollēte ꝛ publica
no penitēte. Uidebimꝰ manifeſte ꝙ̄
verꝫ ſit ꝙ hic ðr dn̄s: omis q̄ ſe exal.
hu. ꝛc. Sicut aūt ðr greg. ī moral. et
hr̄ in gl. Quattuor ſūt ſpēs tumorꝫ
vel cū aliq̄s bonū qð hʒ a ſe hr̄e eſti
mat. Aut ſi datū a deo ꝓ meritꝫ da
tū putat aut cū iactat ſe hr̄e qð non
hʒ. Aut cū deſpectꝫ ceteris appetit
ſingularit̄ videri hr̄e hoc qð hʒ. oēs
aūt iſte ſpēs tumorꝫ hn̄t detectionē
Pria ei ſpēs humiliat hoīez vſqꝫ ad
brutalē vilitatē ſicut ptʒ. Dan̄. iiij. ī
Nabuchodo. q̄ ait. Nōne hec ē babi
lō ciuitas magna quā edificaui ī ro
bore fortitudis mee ꝛc. Et ſtati ſub=
dit. Eijciēt te ab hoībꝰ ꝛ cū beſtiis ꝛ
feris erit hītatio tua: fenum q̄ſi bos
cōedes. Scða ſpēs hūiliat vſqꝫ ad ī
fernalē ꝓfunditatē: ſicut ptʒ ī luciſe
ro q̄ ex ꝓpriis viribꝰ voluit vſurpare
dei eq̄litatē dicēs. Eſa. xiiij. In celū
ꝯſcendā. ꝛc. Et ſubdit. Uerūtn̄ ad ī=
fernū detraherꝫ ī ꝓfundū laci. Ter
tia ſpēs humiliat vſqꝫ ad extremā
pauptatē qð maxie ī iudicio appa=
bit vbi multi qui videbāt eſſe meri=
tis pleni reperient vacui. De quibꝰ
ðr apoc. iij. Dicis q: diues ſū locu
pletatꝰ et nulliꝰ egeo et neſcio q: tu
es miſer ꝛ miſerabilis ꝛ paup ꝛ ce=
cus ꝛ nudꝰ. Quarta ſpēs hūiliat vſ=
qꝫ ad īfimā ſuppeditationē. Iuſtū ē
eī vt qui ſe ſup alios ſingularit̄ eſſe
rebāt: īfra illos hūiliati ſubiaceāt.
Qð patuit ī phariſeo qui ſup publi
canum ſe extulit: et iō reprobatꝰ et
publicanꝰ iuſtificatꝰ fuit. Dēmꝰ er=
go aliorꝫ fctā ſp maiora eſtimare ꝙ̄
nr̄a vn̄ greg. Certū ē ꝙ hūilitatis ra
dio ſe illumiat q̄ aliorꝫ bōa ſubtilit̄
pē ſat: q: dum ea q̄ ipſe fecit fctā ab
aliis cōcupiſcit tūc tumorē ſupbie q̄
intꝰ de ſingularitate erūpe nitit ꝓ=
mit. Idē Sicut īcētiuū ē elatiōis cō
ſideratio deterioris ſic ꝛ cautela re
ſpectu meliorꝫ. Uiſo de ſpēbus ſup
bie videamꝰ de ip̄a hūilitate. De q̄
duo vidēda ſūt. Prio q̄ ſūt illa q̄ nos
ad hūilitatē inducūt. Scðo q̄ bona
ex hūilitate ꝓueniāt. Ad hūilitatē
aūt nos īducūt ꝯſideratio nr̄is ꝯſi=
ratio dei. vn̄ Aug. ſic deſcribit hūi=
tatē. Hūilitas ē ex ītuitu ꝓprie co=
gnitiōis / vl̄ nr̄e ꝯditiōis ꝛ ſui cōdito
ris voluntaria mētis īclinatio. Ex
ꝯſideratiōe autē ꝓprie ꝯditionis ad
humilitatē ſe reducebat q̄ dicebat.
Gen̄. xviij. Loq̄r ad dn̄m meum cūʒ
ſim puluis ꝛ cinis Ber. ad eugeniuʒ
Salubris fit copulatio: vt cogitans
ſe ſummum pōtificē attēdas te pit̄
viliſſimū cinerē nō fuiſſe: ſʒ eſſe. Un̄
xerxes potētiſſimꝰ rex cū īfinitā mlt
titudinē ſui exercitꝰ ex alto ꝯſpice=
ret fleuiſſe ðr eo ꝙ īfra cētum āнos
tota illa mlt̄itudo ī cinerē eſſet ꝯuer
tēda dicēs. Regē me vocāt hoīes ex
ercitus tā potentis ego aūt fateor
me eſſe regē pulueris. Hiero. ī e pl̄a

platonis ſnīa ē oīm ſapiētium vitā
meditationē eſſe mortꝫ. Ad iſtā au
tē humilitatē reducimur. Michee.
vi. hūiliatio tua i medio tui. Mediū
aūt ꝓſupponit vtrūqꝫ extremū. duo
aūt extrema i hoīe ſunt natiuitas ꝛ
mors Mediū aūt int̄ hec ē vita hūi
liari igr̄ dēm⁹ ꝯſiderādo nr̄aꝫ nati=
uitatē vitā ꝛ mortē Ber. Uide vnde
veneris ꝛ erubeſce vbi ſis ꝛ igemi=
ſce quovadis ꝛ ꝯtremiſce. Jnterroga
uit qdā quedā phm dicēs. Quid fui
qd ſuꝫ: ꝛ qd ero. Et r̄ndit. Spma feti
dū vas ſtercoꝝ ꝛ eſca v̄miū. Legit̄ q
cū ariſtoteles morti appropīq̄ret di
ſcipuli eum rogauer̄t vt aliqd v̄buꝫ
ſentētioſum ꝑ teſtamento eis relin
q̄ret. Qui ingemiſcēs ait. humilia=
tus i hūc mundū itraui. Anxi⁹ vixi
ꝛ ꝯturbat⁹ egredior inſci⁹ ꝛ ignar⁹.
Ubi oñdit ſuā natiuitatē fuiſſe mi=
ſerabilē cūꝫ dixit. hūiliat⁹ i hūc mū
dum itraui. Nā itrauit cū pctō: cum
fletu: pauꝑ ꝛ nud⁹. Deīde oñdit ſuā
vitā fuiſſe penalē cum dixit. Anxi⁹
vixi. Eſt tñ qdā laboris ārietas lau=
dabilis. ꝓ. Laboraui i gemitu meo.
Quedā culpabilis hier̄. ix. c. Ut ini
que agerēt laborauer̄t. Quedā idif
ferens. Job. v. hō naſcit̄ ad laborē.
Anxietates aūt q̄s iſte ꝑtulit i ſcri=
bēdo ꝛ docēdo non fuer̄t ſibi merito
rie: qꝛ eas nō ꝑtulit ꝓpt̄ deum ſed ꝓ
pter fauorē hūanū. Deīde oſtendit
q hūit exitum triſtabilē cū dꝫ. Con
turbat⁹ egredior. Pctōres em̄ ꝯtur
bati moriunt̄ ſiue ꝓpt̄ t̄rena q̄ dimit
tūt: ſiue ꝓpt̄ demones q̄s ꝯſpiciūt: ſi
ue ꝓpt̄ penā et̄nā quā expectāt. Et
ideo dixit. Jnſci⁹ ꝛ ignar⁹. qꝛ ſicut di
cit̄. Eccl̄. ix. Jn iferno nō eſt rō nec
ſcia nec ſapia. Scd̄o inducimur ad
humilitatē ex ꝯſideratiōe xp̄i. Qui
ſcd̄ꝫ Ber. hūiliauit ſe vſqꝫ ad carnē
vſqꝫ ad crucē ꝛ vſqꝫ ad mortē Phil̄.
ij. hūiliauit ſemet. ꝛc. Ubi dꝫ Aug.
Ecce habes hūilitatꝫ exēplū ſupbie
medicamētum. Quid igr̄ itumeſcis
hō o pellis morticina qd tēderis. O
ſanies fetida qd iſtarꝫ ꝓnceps tu⁹ hu
milis ꝛ tu ſupbus. caput humile et
mēbrū ſupbū. Ex q̄ igr̄ ille q ſic erat
magn⁹ ſic ē hūiliat⁹: docet hoīes q̄=
tūcunqꝫ magnos hūiliari. Eccl̄i. iij.
Quāto magn⁹ es humilia te in oīb⁹
Prelat⁹ ei corā deo ſe dꝫ humiliare i
oīb⁹ vt illos q̄b⁹ ꝓeſt reputet melio
res Phil̄. ij. Jn humilitate ſupiores
ſibiīuicē arbitrātes. Corā ſubditꝫ
v̄o aliq̄ñ dꝫ ſe humiliare in oīb⁹/ali
q̄ñ in aliquibus: aliq̄ñ i nullo. Sunt
ei qdā puſillanimes q ducunt̄ beni=
gni tate: ſed frāgunt̄ ſeueritate. cir
ca hos dꝫ ſe humiliare i oīb⁹ greg.
nazāzen⁹. Alios curare lenitate de
bem⁹ alios curare humilitate. Aliij
ſunt ꝓſumptuoſi q ex ꝑlati benigni
tate ſupbiores fiūt. Corā iſtis i nul
lo dꝫ ſe hūiliare: ſꝫ eoꝝ ſupbiā frāge
re. Gal̄. ij Quib⁹ nec ad horā ceſſi=
m⁹ ſubiectiōi. ꝛc. Aliij ſunt q in ſeue=
ritate frāgunt̄ ꝛ lenitate ſoluūt̄. Co
rā iſtis dꝫ ſe hūiliare in aliq̄b⁹ facie
do. ſ. tēperamētū. de quo dꝫ Grego.
Faciēdū ē qddā tēpamentū vt nec
nimia aſꝑitate frangāt̄ ſubditi nec
nimia lenitate ſoluāt̄. Scd̄o viden=
dū eſt q̄ bona nobis ex hūilitate ꝓ=
ueniāt. Jpa ei humilitas m̄ltū deo
placꝫ: diabolo m̄ltū diſplicet hoī m̄l
tū ꝓdeſt. Deo qdē m̄ltū placꝫ. Tūꝫ
qꝛ deū honorat. Eccl̄. iij. magna dei
potētia ſoli⁹ ꝛ ab humilib⁹ honorat̄.
Tum qꝛ nobis eā xp̄s m̄ltū ꝯmēda
uit. Math. xi. Diſcite a me qꝛ mitis
ſum ꝛ humilis corde Aug. Nō dixit
Diſcite a me mundū fabricare aut
mortuos ſuſcitare: ſed qꝛ mitis ſum
ꝛ humilis corde. Tum qꝛ hūilitas
ad nos deum iclinat. Qd̄ pꝫ in pu=
blicano q nō audebat appropiquā=
re deo ſtati ſibi de⁹ appropīquit: qꝛ
nō audebat ad celū reſpicere: mox
ipꝫ de⁹ oclo ſue mīe reſpexit: qꝛ de
ſe pēas exigebat mox ſibi xp̄s pep=
cit. qꝛ ſe pctōrē cogſcebat mox ipſuꝫ
pctm̄ de⁹ ignoſcebat. vñ dixit gl. ibi
dē. Si hūilis nō audet appropīq̄re ꝛ

vt de⁹ approꝗpiꝗt nō aſpiceret vt aſpiciat. ꝑcutit pect⁹ ꝛ pc̄as de ſe exigit vt de⁹ ꝑcat ꝯfitetꝛ cognoſcit: vt de⁹ ignoſcat. Scḋo dyabolo mꝛtū diſplicet. Tū q: ei⁹ caput ꝯfit. Caput ſerpētis īfernalis ſupbia eſt: qḋ tūc cōterim⁹ qn̄ humilitatē ſibi obĳcim⁹. Gen̄. iij. Ipa ꝯteret caput tuū. Tum q: laq̄os eius euadit. vn̄ cū Antho. mundū laqueis plenum vidiſſetꝛ īterrogaret q̄s eos euadere poſſet audiuit / hūilitas. Tum q: dyabolū vicit vn̄ dixit dyabol⁹ Machario. Si tu ieiunas ego cibū nō ſumo: ſi vigilas ego ſomnū nō capio: ſi paupertatē ſerues ego nihil poſſideo vnū qḋ me vincit. ſ. humilitas tua. Tercio hoi mꝛitum ꝓdeſt. Ualet ei pͥmo ad grāꝝ īfuſionē cum ſit aq̄ductus dei. Ber. Iō fluēta grē tāto tpe defuerꝫ q: nōdum interuenerat aq̄duct⁹ et vocat aq̄ductum humilitatē ſctē Marie. Scḋo valꝫ ad ꝟtutū ꝯſeruationē cuꝫ ſit balſamū dei. ſicut ei balſamū fundū petitꝛ a corruptiōe cuſtodit: ſic hūilitas aīaꝫ īclinat ꝛ ꝟtutes cōſeruat. Greg. Qui ſine hūilitate virtutes ꝯgregat q̄ſi q̄ puluerē ī vētum portat. Tertio valet ad diuinoꝝ reuelationē cum ſit pupilla dei. Dt em̄ Greg. q pupilla nigra videt ꝛ albuginē tollerās nō videt: q: qn̄ hō ſe nigrū. i. humilē recognoſcit diuīa itelligit. p̄. Intellectum dat puulis. Didim⁹ phs ad alexādrum. De⁹ p̄ſto ē largiri tibi ſapiaꝫ: ſꝫ nō hēs vbi eaꝫ recipias. hoc dicebat q: Alexāder ſupb⁹ erat. Ptolome⁹ phs inꝰ ſapiētes ſapiētioꝛ eſt q: hūilioꝛ ē. Quarto valet ad iudicis placationē: cum ſit recōciliatrix dei Bern̄. Apud deum fres ius hr̄e nō poſſum⁹ qm̄ ī mꝛtis offendim⁹ om̄s. Sed nec fallere eū q̄s pōt: q: nouit abſcōdita cordis nec reſiſtere virib⁹: q: oīps ē. Quid ergo reſtat niſi ad hūilitatis remedia tota mēte ꝯfugere. Et quicquid in aliis min⁹ hēmus ea ſupplere.

¶ Dn̄ica. xij. Sermo primus

Exiens ieſ⁹ de finibus tyri venit ꝑ ſydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos ꝛ adducūt ei ſurdū ꝛ mutū. ꝛc. Mar. vij. Iſte due ciuitates. ſ. tyrus ꝛ ſydon ſunt inter medios fines decapoleos. Eſt aūt decapolis vt dt gloſa. regio decē vrbiuꝫ trās iordanē ad oriētē. Adduxerūt igr̄ ad eū quēdā hoieꝫ ſurdū ꝛ mutū cui dyabolus īſtrumēta abſtulerat magis neceſſaria ad ſalutē. ſ. auditū ne ꝟba ſalutꝭ poſſet audire: ꝛ loq̄lā ne de his q̄ ſalutis ſunt poſſet ꝯſiliū petere. Per iſtū igr̄ ſurdū ꝛ mutū a dn̄o curatū itelligere poſſum⁹ pctōrē. Circa cui⁹ curationē vidēda ſūt q̄dā añcedētia / q̄dā ꝯcomitātia / ꝛ q̄dā ſubſequētia. Añcedētia fuerunt tria. ſ. adductio / depcatio / ꝛ ſeparatio. Prio ei ipꝫ ad xp̄ꝫ adducerꝫ. Pctōr ei cū ſit īfirm⁹ nō pōt ꝑ ſe ad deū accedere: ꝛ iō opꝫ q aliorꝫ meritis adducatꝛ. ꝛ iſtud maxie ſpectat ad p̄latos q̄b⁹ nō ſufficit ad deū venire niſi ēt alios adducāt maxie cū ipi ſint paſtores / venatores / ꝛ piſcatores q: ei ſūt paſtores dicetꝛ eis in iudicio. Hiere. xiij. Ubi ē grex q̄ dat⁹ ē tibi: q: ſunt venatores dicetꝛ eis. Gen̄. xxvij. Affer mihi de venatiōe tua vt cōedā. Q: ſūt piſcatores dicetꝛ eis. Jo. xxi. Afferte de piſcib⁹ quos p̄ndidiſtis nūc. Scḋm eū rogauerꝫ vt ipm curaret ꝑ qḋ datꝛ itelligi q aliqn̄ pcib⁹ ſctōꝝ ſal⁹ alicui ipetratꝛ. Job. vlt. Seru⁹ me⁹ Job orabit ꝓ vobis. Faciē ei⁹ ſuſcipiā: vt nō vobis iputetur ſtulticia. Cuſtos ēt vinee ipetrauit de ficulnea ne ſuccideretꝛ. vt hr̄ Lu. xiij. Pctōr em̄ nō pōt ex meritꝭ ſuis ſibi obtinere ſalutē cum ſit īfirmus īmūd⁹ ꝛ dei inimic⁹. q: em̄ ē īfirmus nō pōt ad recōciliādū accedere: q: ē īmund⁹ non dꝫ corā deo appere. q: ē dei inimic⁹ nō pōt a deo aliq̄d obtinere: iō dꝫ ire ad ſctōꝝ viroꝝ ſuffra

gia: q̄ ſunt fortes ad accedendum.
Eſa. xl. Qui ſperāt i dn̄o mutabunt
fortitudinē ꝛc. pulchri ad ꝯpendū. p̄.
Ambulās in via imaculata hec mi
hi miſtrabat dei amicie iō digni ad
impetrādū. io. xv. Jā nō dicam vos
ſeruos: ſed amicos ꝛc. Tertio xp̄us
ipm̄ de ꝟba ſepauit p qđ daꝛ intelli=
gi vt illi q̄ ſaluari deſiderāt malas
ſocietates dimittāt hiere. lj. Egre=
dimini de medio babylonis: popule
meꝰ: vt ſaluet vnuſq̄ſq; aiam ſuā ab
ira furoris dn̄i ꝛ ne forte molleſcat
cor vr̄z ꝛ timeatiꝫ auditū q̄ audieꝛ i
tra. Et qbꝰ ꝟbis hr̄ q̄ ille q̄ a malis
ſocietatibꝰ ſe ſepat q̄ttuor mala vi=
tat. Pꝛio dānationē etnā: iō đr vt ſal
uet vnuſq̄ſq; aiaz ſuā. Bōe ei ſocieta
tes ad bonū ſe iducunt: male ꝟo ad
malū. puer. xiij. Qui cū ſapiētibus
ꝯdiꝛ ſapiēs erit. amicꝰ ſtultoꝝ ſilis
efficieꝛ. Scđo vitat indignationē di
uinā. vn̄ ſubdiꝛ. Ab ira furoris dn̄i.
ij. Paral. xix. Impio p̄bes auxiliuz
et his q̄ oderūt dn̄m amicitia iūgeris
ꝛc. Tertio vitat ignominiā: iō ſub
diꝛ. Ne forte molleſcat cor veſtruz.
Mali ei ſemp ad mollia boni ꝟo ad
fortia ſe iducūt. puer. xxvij. Ferruz
ferro acuiꝛ. ꝛc. Quarto vitat audi
tionē malā illā. ſ. de q̄ đr Mat. xxv.
Diſcedite a me maledicti in ignem
etnū. ideo ſubdiꝛ. Et timeatis audi
tū q̄ audieꝛ in tra. p̄. Ab audit. ma=
la non time. Cōcomitātia fuerūt q̄t=
tuor. Primū ē q̄ digitū i auriculas
eius poſuit. p manum eni dei grā i=
telligiꝛ. p̄. Aperis tu manū tuā. ꝛc.
Et iſta manꝰ hꝫ quinq; digitos. i. q̄n=
q; effectꝰ. ꝛ quilibꝫ p̄ter primū habꝫ
tres effectꝰ quaſi tres iūcturas. pri
mꝰ effectꝰ eſt collatio ꝟtutis ꝛ poten
tie. Et iſte eſt pollex qui iō ſic đr: q̄
int ceteros pollet virtutē. ꝛ hꝫ tres iū
cturas: q̄ facit aiaz potētē ad faciē
dum bonum ꝛ ad reſiſtenduz malo.
Philip. iiij. Oīa poſſum i eo q̄ me cō
fortat. Scđs eſt iſuſio cognitiōis ꝛ
ſciētie. Et iſte eſt index quo oīa idi
camus. ꝛ hꝫ tres effectus. Q: docet
nos cognoſcere deū tāq; creatorez ꝛ
redēptorem / ꝛ glificatorez. Deut.
xxij. Utinā ſaperēt quo ad primuz: ꝛ
et intelligerēt quo ad ſcđm atq; no
uiſſima puiderent quo ad tertium.
Tertius ē benignitas cōuer ſatiōis
Et iſte eſt mediꝰ. Ex qua benignita
te habemꝰ ad ſupiores reuerētiā ad
equales cōcordiā: ad inferiores di=
ſciplinā. Quartus ē infuſio pn̄ie ſa
lutaris. ꝛ iſte eſt medicus qui iō ſic
vocaꝛ: q̄ medici ad tāgendū vulne
ra eo vtunꝛ. Pn̄ia aūt eſt medicina
aīe cuiꝰ eſt tres ſunt ptes. ſ. ꝯtritio.
ꝯfeſſio / ꝛ ſatiſfactio. Quītꝰ ē obediē
tia humilis. Iſte eſt auricularis et
iſta obedientia cōſiſtit i faciēdo p̄ce
pta. i adiplebo ꝯſilia: ꝛ i vitādo phi
bita. Scđm ꝯcomitās eſt q̄ cū ſali=
ua eius linguā tetigit. Saliua eſt a
capite fluxiua / ſaporis diſcretiua / ꝛ
ligue humectiua. Per ſaliuā igr̄ ſe=
cūdū Gloſ. diuia ſapia intelligiꝛ q̄ a
xp̄o capite pcedit. Eccl. xxiiij. Ego
ex ore altiſſimi pdij. q̄ ſapores diſcer
nit: q̄ mūdana amara ꝛ ſpūalia dul
cia eē oñdit q̄ ad loquēdū de deo di
ſertos facit. Glo. ibidē. Expuēs tā=
git liguā cum ora diu clauſa ꝛ muta
ad ꝟba ſapie pferēda cū tactu ſue
pietatis informat. Tertiū cōcomi=
tās ē q̄ i celū ſuſpexit per qđ daꝛ in
telligi nobis vt ſepe ad celū reſpi=
ciamꝰ. Libenꝛ eni hō reſpicere con
ſueuit amicū ſuū theſauꝝ ſuū auxi=
liū ſuū ꝛ palatiū ſuū. Debemꝰ ergo
ad celū reſpicere: q̄ ibi hēmus ami
cū nr̄m. puer. xvij. Oi tpe diligit q̄
amicus eſt. Et đr omni tpe: q̄ in vi=
ta diligit pctō cuſtodiēdo: et i mor=
te a demonibꝰ defēdēdo et poſt mor
tē ad gliam deducendo. p̄s. Tenui
ſti manum meā dexterā ꝛ in volun=
tate tua deduxiſti me. ꝛc. Secundo
ibi hēmus theſauꝝ noſtrum. Mat.
vj. Ubi eſt theſaurus tuus ibi ē cor
tuū. Et iſte theſaurꝰ vt hr̄. Coꝛ. iij.
Conficitur ex auro dilectiōis dei:

⁊ ex argēto dilectiōis ,primi ⁊ lapi=
dib⁹ ṗcioſis bonoꝝ opeꝝ. Tertio i=
de ſpam⁹ auxiliū nr̄m .ij. Paral. xx.
Cū ignorem⁹ q̄d agere debeam⁹ hoc
ſolum hēm⁹ reſidui vt oc̄los nr̄os
dirigam⁹ ad te Glo. ſup illud. p̄. Fir
mabo ſup te oculos meos. Nō aufe
rā oculos meos a te q: tu ſēp leuas
oc̄los tuos ad me. q̄rto ibi hēm⁹ pa
latiū nr̄m .ij. Coꝝ. v. Edificationē
hēmus a deo domum nō manu fa=
ctā ſed et̄nā in celis. p̄. Cōcupiſcit ⁊
deficit aīa mea in atria dn̄i. Quar=
tum ꝯcomitās eſt: q: ingemuit. Qḋ
facere voluit. Primo vt oñderet hu
mane nature ꝟitatē. Vn̄ ḋt Beda ꝙ
q̄ſi hō igemuit ſed q̄ſi de⁹ curauit.
Scḋo vt oñderet pc̄ti grauitatē: q:
tā graue eſt ꝙ cum dei gemitu ē cu=
ratum. Tertio vt oñderet gemēdi
neceſſitatē Beda. Nō opus erat ſibi
cum gemitu aliq̄d petere: ſed vt no
bis gemēdi daret exēplū cuꝫ p nr̄is
vel p nr̄oꝝ pxioꝝ erratib⁹ ſupne pie
tatis p̄ſidium īuocam⁹. q̄rto vt oñ=
deret ſuā inatā pietatē p quā pc̄tō=
rib⁹ ꝯpatiꝛ ⁊ inuite punit Eſa. i. heu
cōſolabor ſup hoſtib⁹ meis. Subſe=
quētia fuerūt tria. Primo auriū ap=
tio. Signū aūt ꝙ hō bn̄ audit eſt qn̄
pcipit ſonū q̄ fit a ſupiori. i. a deo p̄=
cipiente. Alr̄s em̄ de⁹ ipꝫ in ſuis ora
tiōibus nō audiret. Aug. Citi⁹ exau
diꝛ vna obediētis orō q̄ꝫ decē milia
ꝯtēptoris. Qn̄ pcipit ſonum qui fit
ab interiori. paupem vociferātem.
Sed ſicut ḋr. Prouer. xxi. Qui obtu
rat aurē ſuā a clamore paupis: cla=
mabit ipē ⁊ non exaudietur. Qn̄ perci
pit ſonum q̄ fit ab equo. i. pximſiue
niā poſtulātē. eccl̄i. xxviij. Reliq̄ p
ximo tuo nocēti te: tunc deprecanti
tibi pc̄tā ſoluētur. Secundū eſt vinculi
lingue ſolutio. Qḋ tunc ſoluitur qn̄ li
gua vtitur ad orōnē: ad pximi inſtru
ctionē: ad peccati confeſſionem: et
ad dei laudē. Alias em̄ hō mut⁹ di=
cetur. Sicut nāq3 animalia dicim⁹
muta: q: non habēt verba formata
ſic hō eſt mut⁹ qn̄ non habet verba
debita aug. i lib. ꝯfeſſionū. Ve tacē
tib⁹ de te: q: loquaces muti ſūt. ter
tiū ē miraculi publicatio q̄uis em̄
xp̄s ſciret ꝙ miracl̄a publicaret eū
tn̄ trib⁹ de cauſis ne publicarentur p̄=
cipiebat. Pri° vt vanāglīā fugiēdā
eſſe doceret. Scḋo vt pigriciā nr̄aꝫ
ꝯfūderet. vn̄ ḋt aug. ꝙ p hoc pigris
volebat oñdere cū q̄to feruore p̄di
care deberēt q̄b⁹ iubet vt p̄dicēt qn̄
illi q̄ phibebantur tacē n̄ poterant. Ter
tio vt dātis ⁊ recipiētiū bn̄ficiū diffe
rētiā demōſtraret: vn̄ ḋt Theophi=
lus ꝙ p hoc īſtruimr ꝙ bn̄ficia dā=
tes nō debēt laudes appetere. acci
piētes vero debēt ſuos bn̄factores
etiā ſi nolint laudare ⁊ p̄dicare.

¶ Ser. xij. de eodem.

ADducunt ei
ſurdū ⁊ mutū. ⁊c. Sicut
ḋt Theophil⁹. oīa q̄ in
xp̄i corpore fuerūt ſan
cta ⁊ diuia fuerūt ſiue
veſtimēta ei⁹: ſiue digiti ei⁹ ſiue ſpu
tū ei⁹. ⁊ iō aliquādo curabat p tactū
veſtimētoꝝ: aliquādo p digitū: ali=
quādo p ſputū ſicut pꝫ hic. p iſtū igitur
ſurdū ⁊ mutū pc̄tōꝛ itelligitur. Videa
m⁹ ḡ qualiter ē ſurd⁹ ⁊ poſtea qualiter ē
mut⁹. Eſt ei ſurd⁹ q: nō audit deū i=
ſpirantē nec p̄cipientē nec admonē
tē nec ꝯminantē. Sūt aūt maxime
tria peccata q̄ hominē ſurdū faciūt
ſcꝫ ſupbia / auaricia / ⁊ luxuria. Vide
m⁹ ei ꝙ tb⁹ de cauſis hō aliqn̄ ſurdi
tatē icurrit / aut qn̄ i aure inflatura
naſcitur / aut qn̄ terra repletur aut qn̄ pu=
tredie corrūpitur. in aure igitur aīe ſup
b⁹ pōit iflaturā. auar⁹ terrā luxurio=
ſ⁹ imūdiciā. Supbia ei eſt q̄dam in
flatura in aurib⁹ aīe gn̄ata q̄ impe
dit ne iſpiratio diuia vel aliqḋ ꝟbū
ſalutis ad cor trāſire poſſit: ⁊ tumor
mētis ē obſtaculū ꝟitatis. augu. in
lib. cōfeſſionū. Nimis iflata facies
claudebat oc̄los mentis mee. iſta
aūt iflatura ſupbie detumeſcit i me

te ſicut accidere ſolet ī veſica vento ſflata: q̄ acu pūcta detumeſcit Aug. O pellis morticina qđ tēderis o ſanies fetida qđ inflaris. Iſta etiā inflatura cōfringet̄ ī die iudicij. Sap. iiij. Dirūpet illos inflatos ſine voce. Malleabit̄ aute̅ a demonibꝰ ī inferno. ꝓuerb. xix. Parata ſunt deriſoribꝰ iudicia ⁊ mallei ꝑcutiētes ſtultorū corꝑoibꝰ. Auarꝰ aūt ponit terrā .i. cupiditatē terrenoꝝ: quibꝰ dr̄. Hiere. xxij. Terra terra terra: audi v̄bū dn̄i .i. de aribꝰ aīe tue terrā cupiditatis remoueas: vt dei v̄ba recipere vales. Et dr̄ ter terra: q̄ꝛ auarꝰ hꝫ terrā ī ore: q̄ꝛ libentibꝰ loquit̄ de auro ꝙ̄ de deo Joh. iij. Qui de terra eſt de terra loq̄t̄. Hꝫ terrā ī oculis q̄ꝛ libētiꝰ videt aurū ꝙ̄ celum. Hꝫ ī auribꝰ terrā q̄ꝛ libētiꝰ audit noīare aurū ꝙ̄ ſcm̄ euāgeliū Eccl'. j. Nō ſaturatur oculꝰ viſu nec auris auditu iplet̄. Luxurioſus pōit īmūdiciā: iō nichil ſpūale ad cor eiꝰ pōt aſcēdere. j. Corin. ij. Aīalis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Nec v̄ba dei pn̄t placere. Eccl'. xx. Audiet luxurioſꝰ ⁊ diſplicebit ei ⁊c. tales q̄ ſic ſūt ſurdi ſimiles ſꝫ aſpidi q̄ dū ſentit ſe incantari tres hꝫ aſtutias vna ē q̄ꝛ de cauerna nō egredit̄ ⁊ ꝙuis illa cauerna ſit fetida: libētiꝰ tn̄ vult ibi morari ꝙ̄ foras egredi ⁊ incātari. Scđa eſt: q̄ꝛ ſi foras egredit̄ mox vnā aurē ī terrā figit ne icātatorē audire poſſit. tertia eſt q̄ꝛ ſi icātator alta voce ꝓcinat ſcđam aurē cū cauda obturat. Incātatores dei ſūt ꝑdicatores q̄ incātāt ſerpentes īfernales: vt de cordibus pctōꝝ exeant. Primā aūt aſtutiā hꝫ luxurioſus q̄ potiꝰ vult ſtare ī ꝯſcientia fetida ꝙ̄ īde exire. Nulla em̄ latrina ſic fetida eſt ſicut luxurioſi cōſciētia. Legit̄ ī vitaſpatrū ꝙ cū q̄dā angelꝰ in ſpecie hūana cū q̄dā heremita pergeret: obuiauerūt cuidam iuueni ſpecioſo: ſtatiꝙ angelꝰ nares obturauit. Deinde inuenerunt qđdā cadauer putridū iuxta qđ angelꝰ ſtabat ac ſi eēt odoriferū cuꝫ q̄ de his heremita miraret̄ dixit ei angelꝰ. Ille iuuenis ſpecioſꝰ totꝰ erat imūdici luxurie fetidꝰ. Iſte aūt fuit q̄dā ꝑegrinꝰ inocēter occiſꝰ: cuiꝰ aīa redolet corā deo. Scđaꝫ aſtutiā hꝫ auarꝰ q̄ obturat aurē ſuā ī terra .i. ī cupiditatibꝰ terrenoꝝ: ita ꝙ nulla īſpiratio diuia pōt trāſire ad cor ſuū ꝑs. Infixꝰ ſum ī limo ꝓfūdi ⁊ nō eſt ſubſtātia. Tales em̄ q̄ terrenis ſe infigūt nullā ī bono ꝓpoſito ſubſiſtentiā hr̄e pn̄t. ꝑs. Eripe me de luto vt nō ifingar. poteſtꝙ̄ q̄dē hō ꝑ terra trāſire: ſꝫ cor ſuū nō dꝫ ibi infigere. Ad cor ēt taliū nō pōt trāſire mēoria dn̄ice paſſiōis iob. xvi. Terra ne operias ſāguinē meū ⁊c. ⁊ vocata auarū terrā q̄ꝛ ꝑ amorē terrenoꝝ terra efficit̄. tertiā aſtutiā hꝫ ſuꝑbꝰ q̄ claudit aurē aīe ſue cū cauda .i. cū lōge vite vana fiducia Job. xv. Cunctis diebꝰ vite ſue ipiꝰ ſuꝑbit: ⁊ numerus annoꝝ icertꝰ eſt tyrānidis eiꝰ cū tali cauſa lōga clauſerat aurē ſuā qui dicebat. Lu. xij. Aīa mea habes multa bōa poſita ī annos plurimos. Sꝫ iſta cauda fuit multū abbreuiata cū dictuꝫ eſt ei. Stulte hac nocte repe. aīa. tu. ⁊c. Cōſequēter vidēdū eſt de iſto ſurdo qualr̄ eſt ſanatꝰ. Eſt em̄ ſanatꝰ ꝑ imiſſionē digiti ī auriculā. Per digitū intelligit̄ ſpūs ſctūs iuxta illud. Lu. xi. Si ī digito dei eijcio demonia ⁊c. Qn̄ igit̄ iſte digitus in cordo pctōris ſe ponit: ſtatim frāgit inflaturā ſuꝑbie. Abijcit terrā auaritie. Et mūdat fetorē luxurie. Qđ ꝑ exēpla poſſumꝰ videre. Paulꝰ habebat inflaturā ſuperbie: q̄ꝛ contra xp̄m ⁊ xp̄ianos tumebat: ſed mox vt xp̄s digitū in aure cordis ſui poſuit eū ad terrā ꝓſtrauit inflaturā fregit ⁊ de lupo agnū fecit. Mattheus plenus erat terra auaritie q̄ꝛ lucris terrenis in hiabat ſꝫ mox iſte digitꝰ oēm terrenā cupiditateꝫ purgauit ita ꝙ oīa terrena diuiſit et xp̄m in paupertate ſecutꝰ fuit Magdalena

plena fuit fetore luxurie ſ; mox iſte digitꝰ eā purgauit ⁊ mūdā fecit. Secūdo pctōr eſt mutꝰ: qꝛ deum nō laudat: ſiue qꝛ deū nō orat: ſiue qꝛ ꝓximū nō edificat: ſiue qꝛ pctā ſua ꝯfiteri diſſimulat. Iſte mutꝰ ſanat̃ ꝑ immiſſionē ſaliue ī linguā eius. Per ſaliuā ſcḋ; glo. intelligit̃ ſapientia q̄ a xp̄o capite deſcēdit. Eſt aūt ſaliua mediū guſtꝰ q̄ ſi corrupta fuerit decipit̃ guſtꝰ in iudicando de ſapore cibi: ſicut pꝫ in febricitātibꝰ quibꝰ ꝓpter amarū humorē quo palatū infectū eſt: cibꝰ dulcis amarꝰ vr̃. Saliua igit̃ aliqñ eſt amara: ⁊ tunc facit cibū amarū. Aliqñ inſipida: ⁊ tūc facit cibū inſipidū. Aliqñ eſt dulcis ⁊ bñ diſpoſita: ⁊ tūc iudicat de ſaporibus ꝓut ſunt. Per iſtā triplicē ſaliuā intelligere poſſumꝰ triplicē ſapientiā ſc; diabolicā mundanā ⁊ diuinam. Sapiētia diabolica eſt qua hoīes ſũt ſapiētes ī malo Hiere. iiij. Sapiētes ſunt vt faciāt mala bene aūt facere neſcierūt. Iſta ſapiētia ſignificat̃ ꝑ ſaliuā amarā. Talibꝰ em̄ opa pietatis videnť mala: ſpūalia videntur amara. Vicia videnť lucida. Eſa. v. Ve q̄ dicitis bonū malū: ⁊ malū bonū ponētes lucem tenebras: ⁊ tenebras lucē ponētes amarū ī dulce: et dulce ī amarū. Talis ſaliua loq̄lā nō aperit ſed magis claudit: ſiue a confeſſiōe pctī: ſiue a laude dī ſiue a ꝓximi inſtructiōe: ſiue ab oratiōe. Hec em̄ oīa fatua ⁊ amara a talibꝰ reputant̃. Scḋa ſapiētia ē mūdana qua ꝗs eſt ſapiēs ī diuitiis acq̄rēdis ſiue q̄ ꝗs eſt magnꝰ phūs vł phiſicꝰ vł legiſta iſta ſignificat̃ ꝑ ſaliuā īſipidā iſte eī ſciētie ⁊ ſi nō ſint diabolice tñ ſũt īſipide: qꝛ nō hñt ſaporē amoris dei ſ; īſipiditatē amoris mūdi: ꝙ ei aliq̄s ſit ſapiēs mercator vł magnꝰ phūs vł phiſicꝰ vł iudex ꝓpť hoc nō eſt maior ī amore dei: ſ; ī amore mūdi tal' ſaliua ſimił'r loq̄la nō aperit qꝛ ibi nō docet̃ qualr̃ hō debeat deū laudare vel orare vel ꝓximū edificare vł pctā ſua ī ꝯfeſſiōe dicere. Legas ī oībꝰ libris Ariſto. Iuſtiniani ⁊ hypocratis. In his iſta nō iuenies Tertia ſapiētia eſt diuina q̄ ſignificat̃ ꝑ ſaliuā dulcē ⁊ ſapidā. Eſt eī ſapiētia a ſapore dctā. Eccł. vi. Sapiētia doctrine ſcḋ; nomē eiꝰ ē. Iſta iudicat de ſaporibꝰ ꝓut ſũt. ſ. carnalia eē amara amara ſpūalia dulcia. iſta muto loq̄lā aperit. Docet em̄ deum laudare Eccł. xliij. Bñdicētes dñm exaltate eū q̄ntū poteſtis: maior ē ei oī laude. Docet orare. Luce. xviij. Opꝫ ſp̄ orare ⁊ non deficere. Docet pctā ꝯfiteri. Ia. v. Cōfitemini alterutrū pctā vr̃a. Docet ꝓximos errātes corrigere deſolatis ꝯſolationē īpēdere: īfirmos ſuſcipere patiētiā oībꝰ exhibere. ſ. Theſ. v. Rogamus vos fr̃es corripite inq̄etos ꝯſolamini puſill animes ſuſcipite īfirmos patiētes eſtote ad oēs. Ser. iij. vñ ſu.

Bene omnia

fecit ſurdos fecit audire: ⁊ mutos loq̄. Añ aduētū filij dei ī carnē hō deū factorē oīm rerum eſſe nō credebat nec dei p̄cepta audire volebat: nec ſua pctā recognoſcebat: ſ; veniēs xp̄s de his tribꝰ hominē informauit: qꝛ mō deū factorē oīm credit. Iō dr̃. Bñ oīa fecit mō p̄cepta dei audit. Iō ſubdit ſurdos fecit audire ⁊ pctā ſua recognoſcit iō ſubdit ⁊ mutos loq̄. In v̄bis p̄miſſis hō de tribꝰ bñficiis deo regratiat̃ primū eſt deo ꝙ deꝰ oīa ꝓpter hoīe; creauit qḋ notat̃ cū dr̃ bñ oīa fecit. Sũt aūt tria opera dei. ſ. opꝰ creationis redēptiōis ⁊ glificatiōis. Iſta tria opa bñ fecit ps. Oīa in ſapiētia feciſti. Opꝰ creationis fecit potēter Opꝰ redēptiōis ſapiēter. Opꝰ glorificationis miſericorditer. Opꝰ q̄dē creationis potēter fecit: qꝛ ſola voluntate ⁊ ſolo v̄bo cūcta creauit. ps. Oīa q̄cūq̄ voluit dñs fecit. Idē. Ipſe dixit ⁊ fctā ſũt ⁊c. Aug. ī lib. de ciui.

q̄ icit. De⁹ oīa pōt faciēdo qḋ vult ⁊
nō faciēdo qḋ nō vult. ꝓpterea q̄dā
nō pōt: q2 oppꝫ est. In hoc et ſua potē
tia appet: q2 creaturas tā magnas
creauit. Ambro. De⁹ nāq3 q̄ natura
inuiſibilis ē: vt et a viſibilib⁹ poſſit
ſciri. op⁹ fecit qḋ opificē viſibilita=
te ſui manifeſtaret vt p certū incer
tū poſſet ſciri. ⁊ ille de⁹ oīm eē crede
ret q̄ hoc facit qḋ ab hoīe fieri eſt i=
poſſibile. Accedat q̄cūq3 vis creatu
ra ⁊ faciat tale celū ⁊ talē terrā ⁊ di
cā q2 de⁹ eſt. Scḋz op⁹ ſcꝫ redēptiōis
fecit ſapiēter iob. xxvi. Prudētia ei⁹
pcuſſit ſuperbū. i. diabolū. Erat em̄
diabol⁹ tāq3 piſcis q̄ i mari hui⁹ mū
di ceteros deuorabat. Erat tāq3 auis
q̄ in altū p ſuperbiā ſe exaltat. Erat
tāq3 mus: q2 merita nr̄a oīa corrode
bat. Sed xp̄s iſtū piſcē auē et murē
ſapienter cepit. Nā piſcē cepit ha=
mo ſue diuinitatis. Job. xl. An ex=
trahere poteris leuiathan hamo.
Iſido. de ſūmo bono. Diabol⁹ dū in
xp̄o carnē inſpexit q̄ patebat q̄ſi ha
mo diuinitatis ei⁹ capt⁹ eſt q̄ latebat
Et ſubdit. Eſt em̄ i xp̄o hamus diui
nitatis eſca caro linea genealogie
q̄ ex euāgelio recitat: ⁊ abrahā vſq3
ad xp̄m extēdit tenens vero hāc li
neā deus pater eſt. Scḋo iſtam auē
cepit laq̄o ſue poteſtatꝫ. Job. xl. Nū
qd illudet ei quaſi aui aut ligabis
eū ancillis tuis. Iſid. vbi ſupra. Illu
ſus eſt diabol⁹ in morte dn̄i q̄ſi auis
Nā xp̄s ſub ſue carnis mortalitate
abſcōdit diuinitatē vt laqueū q̄ euꝫ
velut auē improuidā prudenti irre
tiuit decipula. Tertio iſtuꝫ murem
cepit muſcipula ſue crucis. vn̄ aug.
Uenit redēptor ⁊ vict⁹ eſt deceptor
⁊ qd fecit redēptor captiuatori nr̄o.
Tetēdit muſcipulā crucē ſuā: ⁊ po=
ſuit i ea eſcā ſanguinē ſuū. Ille ve=
ro rapuit ſanguinē noſtri debitoris
ꝓpter qḋ receſſit a debitorib⁹. Tertiū
op⁹ ſ. glīficatiōis fecit miſericordiꝫ
q2 ſicut dr̄. j. Cor. ij. Qḋ ocl's nō vi=
dit nec auris audiuit ⁊ i cor hoīs nō
aſcēdit q̄ ꝑparauit de⁹ diligētib⁹ ſe.
Sācti em̄ viri paſſi ſūt a malis odia
cordiū opprobria linguaꝝ. Et facti
ſūt ſpectaculū iſipiētiū oculoꝝ. iux=
ta illḋ. j. Cor. iiij. Spectaculū facti
ſum⁹ mūdo ⁊c. Lu. vi. Beati eritꝫ cū
vos oderit hoīes: ecce odiū. ⁊ expro
brauerit. ecce vituperiū. Et ei ece=
rit nomē vr̄m tāq3 malū ecce ſpecta
culū. Quia igit paſſi odia cordiū re
cipiēt tātā mercedē q̄tā cor nō ſuffi
ciet cogitare. Quia paſſi ſūt oppro
bria linguarū recipiēt tātā ꝯſolati
onē q̄tā auris nō ſufficit audire. q2
facti ſūt ſpectaculū i oculis inſipiē=
tiū recipiēt tātā leticiā q̄tā oculus
nō ſufficit videre. Scḋm bñficiū cō=
ſiſtit in ꝑceptoꝝ dei adimpletione:
qḋ notat cū dicit. Surdos fecit au=
dire. Tunc ſurd⁹ audit qn̄ preceptis
dei obedit. Peccator aūt vero ſurd⁹
eſt: q2 quattuor magnas voces au=
dire nō pōt. Prima eſt vox mire pie
tatis. Iſta eſt vox ſanguinis xp̄i qui
tripl'r clamat. Primo petēdo ꝓ no=
bis m̄iam Heb. xij. Acceſſiſtis ad ſā
guinis aſperſionē meli⁹ loquētē q̄3
abel. Interl'. Q2 iſte veniā: ille vin=
dictā petit. Scḋo petēdo a nobis ſui
mēoriā iob. xvi. Terra ne operias
ſanguinē meū: nec inueniat i te locū
latēdi clamor me⁹. i. ne opias meuꝫ
ſanguinē p terrenā cupiditatē: nec
in te lateat p obliuionē. Tertio ꝯq̄=
rēdo q2 i nobis paruā habeat effica
ciā ps. Que vtilitas i ſāguie meo dū
deſcēdero i corruptiōem. quaſi dice
ret parua et modica. Scḋa eſt vox
toti⁹ vniuerſitatis: vox ſcꝫ oīm crea
turarū: q̄ q̄dē tripl'r clamat. Sunt
em̄ magne pulchre ⁊ vtiles. Earum
magnitudo clamat dei potentiā vt
ipꝫ timeam⁹ Apo. xiiij. Timete dn̄m
⁊ adorate eū q̄ fecit celū ⁊ terrā ⁊c.
Eaꝝ pulchritudo clamat dei ſapien
tiā: vt ipm laudem⁹ Eccl'. xliij. Alti
tudinis firmamētū pulch. ei⁹ ⁊c. ⁊ i
fra. Bn̄dicētes dn̄z exaltate illū. vti
litas eoꝝ clamat dei bōitatē vt ipm̄

amem⁹ Aug. in li. cõfessionũ. Celũ ꝛ terra ꝛ oīa q̄ in eis sunt vndiq̃ michi dicũt vt amē ꝛc. Nec cessant hic oib⁹ dicere vt sint iexcusabiles. Tertia vox ē mire sonoritatꝫ. s. vox tube iudicialis q̄ tripl'r clamat. Prio vt oēs mortui resurgāt. i. Cor. xv. Canet ei tuba ꝛc. Scđo vt corā iudice ꝯpareāt. Hier. Siue comedā siue bibā siue aliqd aliud faciā: sp videt' sonāre i aurib⁹ meis illa terribil' tuba Surgite mortui veīte ad iudicium. Tertio vt oib⁹ de suis opib⁹ rōnē reddāt. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari opꝫ añ tribunal xp̄i vt referat vnusq̄sq̃ ꝑpria corporis, put gessit siue bonũ siue malũ. Quarta vox est mire magnitudinis ꝛ horribilitatꝫ. s. vox tonitrui snie iudicis q̄ dicet'. Discedite a me maledicti ꝛc. ps. De⁹ maiestatis itonuit Job. xxvi. Cũ paruā stillā sermionũ ei⁹ vix audierim⁹ qs poterit tonitruũ magnitudis ei⁹ intueri. Illa aũt vox tria ꝯtinebit: iuxta illđ Apo. xvi. De throno ꝑcedebāt fulgura voces ꝛ tonitrua. voces examiatiōis tonitrua snie terribil' ꝛ fulgura gehēne ignis Math. xxv. Esuriui ꝛ nō dedistis mihi māducare ecce vox examiatiōis. Discedite a me maledicti: ecce tonitruũ snie terribil'. In ignē eternũ ecce fulgur ignis gehēnalis. Tertiũ bñficiũ cōsistit i hũili ꝯfessione: qđ notat' cũ dr Et mutos loq̄: vñ dr supra. Solutũ ē viculũ ligue eius. Est aũt q̃druplex viculũ qđ hoiez a ꝯfessiōe impedit. Primũ ē pudor peti. Sꝫ istđ soluere dꝫ pudor iudicij vbi tres erũt q̄ pctā oīa reuelabũt. Prim⁹ erit de⁹. Naū. iij. Reuelabo pudēda tua i facie tua ꝛc. Scđꝫ erit diabol⁹ Amb. sup ps. Iust⁹ in pncipio accusator ē sui vt defictũ allienet dũ illđ ꝯfitet': iā nō habeat qđ aduersari⁹ crimet'. Nō ei accusatorē expectat: sꝫ pueniẗ: vocē sibi surripit ꝛ dentes sibi petōꝝ suoꝝ ꝯfessiōe ꝯfrigit. Tertiũ est ipꝫ scelus qđ seipꝫ maīfestabit dũ ad collũ oppēsuꝫ apparebit. Thre. i. Uigilauit iugũ iniquitatũ mearũ i manu eius ꝯuolute sunt ꝛ iposite collo meo. Secũdũ viculũ ē spes vana al's penitendi ꝛ vere vana. Tũ q: hō sepe subdito morit' Eccl'. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñz. ꝛ ne differas de die in diē: subito eñ veīt ira illi⁹ ꝛc. Tũ q: pctm̄ ex vsu cōtēnit' Aug. i li. omel'. Omne pctm̄ ex ꝯsuetudie vilescit ꝛ sic homini videt' q̄si nullũ sit. dolorē pdit: qđ putridũ ē nō dolet: qđ nō dolet nō ꝓ sano hñt: sꝫ ꝓ mortuo ꝯputādũ. Tũ q: hō i necessitatē ꝛ obliuionē sepe inducit' Greg⁹. Iustũ est vt q̄ noluit penitere cũ potuit: cũ voluerit sero non possit. Aug. hac aīaduersione petōr pcutit' vt moriēs obliuiscatur sui q̄ dũ viueret oblit⁹ est dei. Tertiũ viculũ ē timor grauis pnie. Sed cogitare dꝫ petōr quia pnia aut maior aut equalis aut minor. Si minor valet ad dimissionē culpe ꝛ ad augmētũ glie. Si equalis valet tm̄ ad dimissionē culpe. Si minor de⁹ supplebit in purgatorio de rigore sue iusticie. Tuti⁹ est th̄ dare pnias minores q̃ grauiores trib⁹ de causis: vt dicit Chry. sup Mat. Primo ne illi penitētias reijciāt ꝛ scādalizati ad pctā redeaet. Scđo q: meli⁹ est reddere rōnem de nimia mīa q̃ de nimia iusticia. Tertio q: pater familias est liberalis nō dꝫ eē dispēsator auarus. Quartũ vinculũ ē desperatio venie. Gen. iiij. Maior ē iniq̄tas mea q̃ vt veniā merear. scđm Augu. in lib. l. omel'. Quidā pereũt ꝯfidēdo i vite diuturnitate: vt sunt ꝑcrastinantes Quidā sperādo de dei bonitate vt sūt ꝑsumētes. Quidam diffidendo pre peccati immanitate vt sunt desperātes ꝛc. ¶ Dñica. xiiij. Sermo pmus.

Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis ꝛc. Lu. x. Sicut dicit amb. in li. de officijs. Beatitudinē quidā posuer't

in corporis voluptate: ſicut epycuri
Quidam in animi virtute ſicut ſtoi
ci. Quidam in animi virtute ⁊ exte
riori quadã honeſtate: ſicut pypate
tici. Quidã in dei cognitiõe ⁊ viſiõe
ſicut xp̄iani. Et iſtã opinionẽ domi
nꝰ approbabat cũ dicit. Beati oculi q̄
vident q̄ vos videtis Apoſtoli q̄dẽ
fuerũt beati q̄ viderunt xp̄m oculis
cordis i eũ credẽdo ⁊ oculis corpo-
ris eiꝰ faciẽ deſiderabilẽ intuẽdo.
Phariſei fuerunt miſeri: q: ip̄m nõ
viderunt oculis per fidem verã. vi
derũt tñ oculis corporis ſ3 moti ad
inuidiã. iuxta illud Sap. ij. Grauis
eſt ẽt nobis ad vidẽdũ. patriarche ⁊
ꝓphete fuerunt beati q̄ viderunt xp̄z
incarnãdũ ſ3 a lõge p̄ ſeculũ ⁊ i enig
mate. Moderni ſũt beatiores: q: vi-
dẽt xp̄m incarnatũ oculis cordis p̄
fidẽ. Illi vero q̄ ſunt i patria ſunt btiſ
ſimi q: vidẽt eũ facie ad faciẽ. Cir
ca iſtã viſionẽ notãdũ q̄ eſt viſio vie
et viſio patrie. Iuxta illud. I. Cor.
xiij. Videmꝰ nunc p̄ ſpeculũ in enig-
mate: tũc autẽ facie ad faciẽ. Viſio
aũt vie ꝯſiſtit i vera fide ⁊ dei cogni-
tiõe. Quã cognitionẽ i li. ſoliloq̄orꝫ
petebat Aug. vbi rõ eũ loquit̃ dicẽs
Ora q̄ꝫ breuiꝰ potes. Et r̄ndet Aug.
Deꝰ ſemp idẽ: nouerim te nouerim
me. Hõ nõ ſemper idẽ: ſed mõ vult
vnum: mõ aliud. Hoc autẽ nõ eſt in
deo. Licet em̄ dicat̃ penitere. Gen.
vi. Penitet me hoiem feciſſe. Peni
tere tñ poteſt dicere mentis inſtabi
litatẽ: ⁊ ſic nõ in deo. vel exterioris
operis delectationẽ: ⁊ ſic eſt i deo ⁊
eſt ſenſus. Penitet me feciſſe hoiez
id eſt faciã qd̄ penitẽs facere ꝯſue-
uit q: delet qd̄ fecit. Hõ ẽt nõ eſt ſem
per idẽ: ſ3 mõ eſt letꝰ mõ iratꝰ. Deꝰ
aũt ſp̄ eſt letꝰ ⁊ trãquillus. Et q̄uis
q̄nq̄ꝫ dicat̃ iratꝰ hoc tñ nomen ire nõ
eſt i deo: ſicut dicit Aug. Nõ vſurpa
uit ſibi turbulẽtos affectꝰ ſed vindi
cantis affectꝰ. Hõ ẽt nõ ſp̄ eſt idẽ ſed
mõ eſt pius mõ ſeuerꝰ. Deꝰ autẽ ſp̄
eſt pius. Pietas tñ aliq̄ñ dt paſſiõis
affectũ ⁊ ſic nõ eſt i deo. Aliq̄ñ miſe
rationis effectũ: ⁊ ſic eſt i deo. Anſel-
mꝰ. Cũ nobis ꝯpateris nos ſentimꝰ
miſerationis effectũ: tu nõ ſẽtis mi
ſerie affectũ. Eſt igr̃ deꝰ ſp̄ idẽ. i. ſẽ-
per ſtabilis: ſemp trãquillus: ſemp
letꝰ ſemp piꝰ. Petit a deo q̄ eſt ſemp
idẽ vt cogſcat deũ: ⁊ ſe. i. dei potẽtiã
ſapiẽtiã miam ⁊ ſui miſeriã. Cogni
tio potẽtie gñat timorẽ. Luc. xij. Ti
mete eũ q̄ poſtq̄ꝫ occiderit eũ h3 p̄tã
tẽ mittere i gehẽnã. Cognito ſapie
inducit ad cordis cuſtodiã ⁊ ꝯſerua
tionẽ: q: ſicut dr̃ Eccl. xxiij. Oculi
dñi multo plꝰ lucidiores ſunt ſup̄ ſo
lẽ circũſpicientes oẽs vias hoim et
ꝓfundũ abyſſi ⁊ hoiz corda. Cogni-
tio mie gñat ſpẽ ⁊ amorẽ: q: em̄ deꝰ
eſt bonꝰ iõ ip̄m diligimꝰ ⁊ i eũ ſpera
mus. Cognitio ꝓprie miſerie gñat
hũilitatẽ. Mich. vi. c. Hũiliatio tua
in medio tui. Ex his ḡ p3 q̄ p̄dicta
orõ ꝯtinet oia q̄ ſunt neceſſaria ad
ſalutẽ. Timor ei facit vitare malũ.
ꝓuer. xv. Per timorẽ dñi decliat hõ
a malo. cuſtodia cordis facit cor pu
rũ ꝓuer. iiij. Omni cuſtodia ſerua
cor tuũ q: ex ip̄o vita ꝓcedit Amor
ſollicitat ad bonũ Greg. Nunq̄ꝫ eſt
amor dei ocioſus: operat̃ ei magna
ſi eſt. Si autẽ opari negligit: amor
nõ ẽ. Hũilitas aũt eſt cuſtos omniũ
p̄dictorꝫ. idẽ. Qui ſine hũilitate vir
tutes congregat quaſi qui in vẽtum
puluerem portat. Scd̄a viſio eſt pa
trie. De qua ſunt duo vidẽda. Prio
per quid acquirat̃. Scd̄o in quo re
ſiſtat. Acquirit̃ aũt p̄ tria ſicut dicit
Aug. in lib. de ordine. Videbit inq̄t
deũ q̄ bñ viuit/ bñ ſtudet/ et bñ orat.
Prio igr̃ videbit deum q̄ bñ vixerit.
Diſtiguit aũt idẽ aug in lib. de ciui
ta. dei triplex genꝰ vite/ actiuã/ con
templatiuã/ et ex vtraq̄ꝫ ꝯpoſitã. Il
le igr̃ qui habuit vitã actiuã bñ vi-
xit. Ille q̄ habuit cõtẽplatiuã meliꝰ
Ille q̄ ex vtraq̄ꝫ ꝯpoſitã optie. Iſti
tales edificanerũt aurꝫ et argẽtũ et
lapides precioſos. vt dr̃. I. Cor. iij.

Argētū eſt lucidū: aur̄ lucidi⁹ lapis p̄cioſus lucidiſſim⁹. Qui ei habuit vitā actiuā edificauit argētū: ille videbit clare. Qui habuit vitā ↄtēplatiuā edificauit aurū iſte videbit clarius. Qui h̄z vitā ex vtraqꝫ ↄpoſitā edificauit lapides p̄cioſos. iſte videbit clariſſime. Oportet igit̄ vt munde ꝛ ſancte viuat: quiſquis deū videre deſiderat Mat. v. Beati mundo corde: qm̄ ipi. ꝛc. Augu. Errat q̄ſqs veritatē agnoſcere putat ſi adhuc nequiter viuat. Idē i lib. ſoliloquiorū De⁹ quē nemo amittit niſi decept⁹ quē nemo q̄rit niſi ammonitus quē nemo inuenit niſi purgat⁹. Secūdo videbit deū q̄ bene ſtuduerit. ille bene ſtudet q̄ ea q̄ legit memoriter retinet et opere ↄplet Iaco. i. Eſtote factores v̄bi ꝛ nō auditores tantum qꝛ ſi q̄s auditor eſt v̄bi ꝛ nō factor, hic cōparabit̄ viro cōſideranti vultū natiuitatis ſue in ſpeculo. homo reſpiciēs in ſpeculo poſtmoduꝫ ſue faciei obliuiſcitur. Reſpiciens vero faciē alteri⁹ meili⁹ recordatur ex eo qꝛ faciē illius directe perſpexit ſuā aūt faciē non directe in ſpeculo vidit. Scriptura igit̄ ſacra ꝛ eſt ſpeculū: ꝛ eſt facies. Speculū eſt quando quis in ea ſcientiā ſpeculatiuā tm̄ q̄rit. Talis nō directe in eā reſpexit ꝛ ideo deū cito obliuiſcit̄. Facies ē qn̄ nō ſolū ſciētiā ſpeculatiuā: ſed maxime practicā ibi q̄rit: qꝛ tūc i eā directe proſpicit. qn̄ nō tm̄ ſciam ſꝫ etiā operationē i ea inq̄rit: ꝛ iō ꝟ cognitionē ꝛ hic retinet per fidē ꝛ i futuro habebit ꝑ ſpeciē. Maxime autē plus eſt ſtudēdū i lib. ↄſciētie q̄ i libro ſciētie. Ibi eīm perfecte ſe hō videt ꝛ cognoſcit: ſꝫ q̄ ibi nō ſtudet ſe nō videt Greg. i moral̄. Quāto q̄ſqꝫ ſe min⁹ videt: tāto minus ſibi diſplicet: ꝛ q̄to maioris grē lumē recipit tāto ampli⁹ reprehēſibilē ſe eſſe cognoſcit Aug. i li. l. omel̄. tractās illud ꝓphe. Arguā te et ſtatuā cōtra faciē tuā. Modo te nō vides: facias vt videas te qꝛ ſi videres te ꝛ diſpliceres tibi: placeres mihi: qꝛ v̄o non te vides placuiſti tibi diſplicebis et mihi ꝛ tibi. Michi cū iudicaberis tibi cū ardebis qđ tu poſt dorſū poſuiſti: ego an̄ faciē tuā ponā videbis feditatē tuā nō vt corrigas ſꝫ vt erubeſcas. Fac ḡ qđ tibi minat̄ de⁹ facere: tolle te de dorſo tuo: ꝛ ↄſtitue te an̄ te ꝛ dic. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognoſco ꝛc. Qđ ḡ erat poſt te fiat an̄ te ꝛ puniat̄ a te: ne tu ipē a deo poſt ea fias an̄ te: ꝛ non ſit q̄ fugias a te Tertio videbit deū q̄ bn̄ orauit. i. cū. attētiōe deuotiōe: ꝛ ↄtinuatione. ſ. Cor. xiiij. Orabo: ecce ↄtinuatione Spū: ecce deuotione. Et mēte: ecce attentio Ioh. iiij. Ueri adoratores adorabūt p̄rē: hoc refert̄ ad ↄtinuationē. In ſpū: hoc refert̄ ad ſpūalē deuotionē. Et v̄itate: hoc refert̄ ad attētionē. ꝓuer. ij. Si q̄ſieris eā q̄ſi pecuniā ꝛ q̄ſi theſauros effoderis illā ꝛc. Pecuniā q̄ris i̇̄fatigabil̄r. Un̄ ſcđs ph̄us i̇̄terrogat⁹ q̄d ē qđ hoiem fatigari nō ſinit. R̄ndit lucrū theſaurū q̄ris deſidrant̄: vtrūqꝫ attētē. ſic de⁹ dꝫ queri i orone ꝛ amari ſine fatigatiōe: cū feruore ꝛ cum attētiōe Aug. i lib. de diſciplina xp̄iana. Improbis loquor auaris loquor. Pecuniā diligitis: tm̄ me diligite. Certe melior ſū i̇̄cōpabil̄r. Nolo a vobis āplioꝛē amorē: q̄tū diligit̄ pecuniā tm̄ me amate. Scđo videndū ē i q̄ cōſiſtit viſio patrie. Iſtud oñdit aug. ſup Gen̄ ad l̄ram dicēs: qꝛ b̄ti habebūt triplicē viſionē. ſ. ſpūalē corpalē: et intellectualē. Spūalis eſt qua videbunt angelos et aīos b̄toꝝ. Ex qua viſione reſultabit gaudiū magnū. Si ei ſcđ̄ꝫ Chryſ. videre demonē ē magna pena / et q̄dā gehēna ↄſtat q̄ videre angelos erit magna gl̄ia. Scđa ē viſio corpalis q̄ videbūt xp̄i h̄uanitatē. ex qua viſiōe reſultabit gaudiū mai⁹. Can̄ iij. Egredimi filie ſyō et videte regē ſalomonē i diademate. i. i h̄uana carne q̄ co

ꝓdauit eū matˀ ſua. Et dˀ caro dyade
ma xpi: ſiue q: fuit nobꝫ victorie cā
ſiue q: nullo vicio vel praue ſugge
ſtioni vnq̄ fuit apta: ſiue q: fuit tm̄
vna lica .i. carne v̄gīea figurata. Ce
tere ei figure diuerſis lieis forman
tur. Figura circularis tātū vna lica
claudit: q: caro ceteꝝ formata ē ex
ſemie vtriuſq̄ pentis: caro aūt xpi
tm̄ ex ſāguinibꝰ v̄ginis. Tertia vi=
ſio ē itellectualis ſiue ſupītellectua
lis q̄ deū videbūt: ex qua reſultabit
gaudiū maximū. De hac viſione dt
fulgentius. Sicut per aſpeculum vi=
treum tña nobꝫ viſio adminiſtratˀ q:
noſipſos r ip̄m ſpeculū r quicq̄d ad=
eſt videmꝰ. Sic p ſpeculū diuie cla
ritatis r ipſū deū ꝯtuꝫ poſſibile erit
creature: r noſipſos: r cetera omīa
nr̄a ex certa ſciētia cognoſcemus.

¶ Sermo .ij. vnde ſupra.

Diliges do=
minū deū tuuꝫ ex toto
corde tuo. rc. Cum oīs
ſcia diuidatˀ i tres. ſ. in
phiſicā ſiue naťalē et=
hicā ſiue moralē. logicā ſiue ratio=
nalē. Oīs huiꝰ ſciētie pfectio dei et
primi x̄a dilectio. Vñ aug. in li. de
agōe xp̄iāo: tractatus iſtō v̄bū. dili
ges dn̄ꝫ deū tuū dt hic phiſica qm̄
oēs oīꝫ naturaꝝ cāe a dō creatore
ſūt. hic ethyca qm̄ vita bōa r hone=
ſta nō aliūde formatˀ q̄ꝫ cū ea q̄ dili=
gēda ſūt diligūtur quēadmodū dili
gēda ſunt deꝰ. ſ. r ꝓximꝰ. hic logica
qm̄ lumē aīa rōnalis nō ē niſi ip̄e de
us: Q: igitˀ dilectio dei r ꝓximi: ē to
tiꝰ legis ipletio r oīs ſciētie pfectio
iō ad vitā et̄nā ē pfctā itroductio r
iō cū legiſperitꝰ dn̄ꝫ iterrogaſſet q̄d
faciēdo vitā et̄nā poſſideret. r dn̄s
ad legē tenendā ipſū remiſiſſet illi
ꝓpoſitū v̄bū reſpōdit. Diliges dn̄m
deū tuū. rc. Eſt igitˀ prima dilectio
qua diligimꝰ deū. Scd̄a q̄ diligimꝰ
ꝓximū. Circa dilectionem aūt dei
tria ſūt vidēda. ſ. cā modꝰ r fructus

Cauſa aūt diligēdi deuꝫ eſt ip̄e deꝰ
q: i ip̄o iuenitˀ oīs cauſa r ratio di=
ligēdi. Tria eīn ſūt que nos indu=
cūt ad aliquē diligendū. ſ. bonitas:
pulchritudo. r amor. De primo ait
Augu. in lib. de trin̄. Cū iſta nō di=
ligātur niſi q: bōa ſunt: pudeat illis
inherēdo nō amare bonū ipſū vnde
bona ſunt. De ſcd̄o Dionyſ. Oīa in
q̄t bonū r pulchrū deſiderāt de ter=
tio. Amb. i lib. de officiis q̄d tā inſi
tū nature: quid tā ipreſſuꝫ humanꝫ
affectibꝰ: q̄ꝫ vt diligas diligētē. Se=
ne. Si vis amari ama. Eſt igitˀ deus
diligēdꝰ. p̄rio q: hꝫ ſūmā bonitatē
Bonitates eīn q̄ ſūt i creaturis ſūt
accidētales: r iō ſepe eis pūamur.
Sūt pticulares: q: nulla creatura
hꝫ oēs bōitates. Sūt mixte q: nul=
la hꝫ purā bonitatē: r iō affectꝰ nr̄
delectari nō pōt i creaturaꝝ bonita
tibꝰ: ſic accidētalibꝰ: ſic pticularibꝰ
ſic pmixtis. in deo aūt eſt bonitas
eſſentialis: r iō dˀ Marci. x. Nemo
bonꝰ niſi ſolꝰ deꝰ. r bonitas vniuerſa
lis. Sap̄. vii. Venerūt mihi omnia
paritˀ cū illa. Eſt bōitas pura. Aug.
de ciui. dei. Quāta erit ibi felicitas
vbi nullū erit nullū latebit bonum.
ſcd̄o deꝰ hꝫ ſūmaꝫ pulchritudinem.
ſap̄. vii. Cādor r eſt eīn lucis eterne
rc. iſta aūt pulchritudo attēditur q̄ꝫ
tū ad tria. p̄rio q̄ꝫtū ad ſapiētie ſplē
dorē: q̄ tātus ē q nr̄a ſapiētia ſue ſa
piētie ꝯparata igno:ātia ē ſicut po
nit exēplū Chri. q tāta ē claritas ſo
lis q oē lucidū ſibi ꝯparatū videtur
obſcuꝝ. ſcd̄o attēditˀ q̄ꝫtū ad eiꝰ pu=
ritatis nitorē q̄ tātꝰ ē q oīs nr̄a pu=
ritas ſue puritati ꝯparata imundi=
cia ē ſicut ponit exēplū Chr. i niue.
in qua tāta ē puritas q oīe aliud
ſibi cōparatum videtˀ ſordidū. Eſa.
lxiiii. Quaſi pānus mēſtruate oēs
iuſticie nr̄e. Tertio attenditˀ q̄ꝫtuꝫ
ad eiꝰ ſācitatē q̄ tāta ē q nr̄a ſan=
ctitas eius ſanctitati ꝯparata ma=
litia eſt. Luc. xi. Si vos cum ſitis
mali noſtis bōa data dare filiis vr̄is

Tertio deꝰ hʒ ad nos ſũmũ amorē
Qui q̄dē oēs alios amores excedit
Primo q̄dē amorē q̄ eſt int̄ virũ ⁊ vxo=
rē. Si q̄s haberet vxorem q̄ multas
haberet maculas: ⁊ nō poſſet dele=
ri niſi fieret colliriũ ex ſāguīe viri.
nullꝰ vir hoc aliq̄tenꝰ pateret. Xp̄s
aũt hoc mō eccl̄ā. dilexit. Epheſ. v.
Viri diligite vxores vr̄as ſicut xp̄s
eccl̄aʒ ⁊ tradidit ſemetip̄ʒ ꝓ ea vt
exhiberet ſibi glorioſā eccl̄iā nō ha=
bētē maculā neq; rugaʒ. Augu. Ut
xp̄s ſpōſā ſuā lauaret: ſemetip̄ʒ vul
nerare ꝑmiſit. Si ſic fieret int̄ vi=
ros ⁊ vxores: nemo inueniret̄ q̄ duce=
ret vxorē Scd̄o excedit amorē q̄ eſt
int̄ patrē ⁊ filiũ. Nullꝰ eı pr̄ vl' mr̄
ob amorē filii ſp̄ vellet ī manibus
vulnera deferre vt his viſis poſſet eiꝰ
memoriā habere. hoc t̄n fecit xp̄s.
Eſa. xlix. Nũquid obliuiſci pōt mu=
lier īfantē ſuũ vt non miſereat̄ filio
vt̄i ſui Et ſi illa oblita fuerit ego t̄n
nō obliuiſcar tui. ecce ī māibꝰ meis
deſcripſi te. Tertio excellit amorē
q̄ ē int̄ amicũ et amicũ. Joh xv. ma
iorē charitatē nemo hʒ q̄ꝫ vt aīam
ſuā pōat ⁊c. Ro. v. Vix eī ꝓ iuſto q̄s
morit̄ Nā ꝓ bono forſitā q̄s audeat
mori. ꝯmēdat aũt deꝰ ſuā charitatē
in nobis: q̄m cũ adhuc pctōres eſſe=
mꝰ xp̄s ꝓ nobis mortuꝰ ē. Facit hic
differētiā apoſtolꝰ int̄ iuſtũ: pctō rē
⁊ bonũ. Pctōr ē q̄libet ſceleratꝰ. Ju
ſtus eſt homo in virtutibꝰ exercita
tus. Bonꝰ eſt homo quadā ſimpli=
citate p̄ditus. Nullꝰ aũt mori vellet
ꝓ ſuo īimico. Pro amico aũt ⁊ iuſto
⁊ virtutibꝰ exercitato vix aliq̄s mo
ri vellet. Pro aliq̄ aũt ſimplici ino=
cēti aliq̄s quadā ꝯpaſſiōe ꝯmotꝰ for
ſitā ſe morti expōeret. Nos aũt nec
eramꝰ iuſti nec in v̄tutibꝰ exercita
ti: ſʒ multis vitiis pleni. Nec eramꝰ
bōi idest inocētes: ſʒ eramꝰ multuꝫ
nocētes. Etiā eramꝰ ipſiꝫ ſibi inimi
ci: ⁊ tamen pro nobis xp̄s mortuus
eſt. Quarto excellit amorē q̄ eſt int̄
corpꝰ ⁊ animā: qui tātꝰ eſt ꝙ etiam
in viris ſanctis aīa nolit a ſuo cor=
pore naturalit̄ ſepari. Unde ſuper
illud. Johā. vlti. Ecce ducet te q̄ nō
vis Dicit glioſa. Affectũ īdicat in
firmitatis hũane quo nemo velit
mori q̄ adeo eſt naturalis vt eum a
petro: nec ſenectꝰ expelleret. Unde
⁊ dn̄s dixit. Trāſeat a me calix iſte.
Sʒ quātūcūq; ſit moleſta mors: vi=
citvis amoris. Xp̄s aũt itm̄ nos: di
lexit ꝙ aīaʒ ſuā ꝓ nobis a ſuo corpe
ſepauit Joh. x. Aīaʒ meā pono pro
ouibꝰ ouibꝰ meis. Scd̄o vidēdũ ē q̄s
ſit modꝰ diligēdi deũ: q̄ quidē t̄plex
eſt. Eſt eī diligēdꝰ ſr̄ oīa propt̄ ſe ⁊
ſine mō. Sup oīa q̄dē ip̄m diligere
debemus. i. pluſq; noſtra: pluſq; no
ſtros: ⁊ pluſq; nos. De his tribꝰ dr̄.
Luc. xiiii. Qui nō renũciauerit oibꝰ
q̄ poſſidet: nō pōt meꝰ ēē diſcipulꝰ:
quo ad primum. Si quis venit ad
me ⁊ nō odit patrē ſuũ ⁊ matrē: quo
ad ſcd̄ʒ. Adhuc aũt ⁊ animā ſuā quo
ad t̄tiũ. Jſto t̄plici mō xp̄s etiā dile
xit. ſ. pluſq; regnũ ſuũ q: ip̄m reliq̄t
⁊ ad noſtrā miſeriam venit. Pluſq;
ſuos. i. āgelos: q: eos dimiſit ⁊ no=
biſcū parētelā ꝯtraxit. Pluſq; ſeip̄ʒ
q: ꝓ nobis ī morteʒ ſe tradidit. De
his t̄bꝰ dr̄. Jere. xii. Reliq̄ domꝰ me
aʒ idest regnũ meũ. Dimiſi heredi
tatē meā. i. āgelos q̄ ſũt hereditas
mea. Dedi dilectā aīaʒ meā ī manꝰ
inimicoꝝ. Scd̄o diligēdꝰ ē deꝰ ꝓpt̄
ſe. Aug. ī lib. de doctrīa xp̄iana: oīs
pctōr inq̄tũ ē pctōr: nō eſt diligendꝰ
⁊ omnis homo inq̄tũ homo eſt dili
gēdus ꝓpter deũ: deus vero propt̄
ſeip̄m. Multi ſunt qui diligũt deuꝫ
ꝓpter beneficia que ab ipſo recipi
unt: quoꝝ dilectio mercēnaria dici
pōt. Aug. Minꝰ te dn̄e amat q̄ tecũ
aliq̄d amat q̄d nō ꝓpter te amat de
tali dilectiōe dr̄ Seneca. Mel muſ=
ce ſequũtur formice frumētũ: cada
uera lupi: ⁊ ſic q̄dē p̄dicta ſeq̄t̄ tur=
ba iſta nō hoīem. Si ei deꝰ aliq̄b de
derit mel. i. aliq̄d tēporale ī q̄ ſuaui
ter requieſcat: mox ip̄ʒ ſequunt̄ ſicut

muſce:ſʒ ſi mel deficit mox auolāt ⁊ recedūt ſi alicubꝰ dederit frumētū i. corpale ꝯmodū: ipm mox ſequūtur vt formice: ſʒ ſi frumētū deficit ꝯmes colligunt: q: ſe ad turpia lucra ꝯuertūt. Si alicubꝰ dederit cadauera .i. honores mox ipʒ ſequūtur vt lupi. Et aſſimilant honores mūdani cadaueribꝰ: tū q: corā deo fetēt tū q: videnł eſſe honores ⁊ nō ſūt ſicut cadauer videtur eſſe hō et non ē. Si aūt iſta cadauera ꝺficiūt mox iſtiꝰ celū vlulat: q: deū ⁊ ſanctos blaphemāt. ¶ Tertio diligendus eſt ſine modo. Bern. Cā diligēdi deū deus eſt. Modus ē ſine modo diligere In ceteris ꝟtutibꝰ eſt nimietas vicioſa. Nā nimia credulitas hʒ leuitatē. Nimia ſpes habet preſūptionē Nimia mīa fatuitatē. Nimia iuſticia crudelitatē. Nimia prudentia curioſitatē. Nimia fortitudo ferocitatē. Nimia abſtinētia debilitatē Sʒ nimia charitas habet beatitudinē ⁊ felicitatē. vñ non tm̄ ille beatꝰ dr̄ q̄ nimis diligit deū: ſʒ etiā q̄ nimis diligit mādata dei. ꝓ. Beatꝰ vir qui timet dn̄m in mādatis eiꝰ cupit nimis. Tertio vidēdū ē ꝙ ſit fructꝰ diligēdi deū q̄. ſ. ē totius trinitatis īhabitatio. Joh. xiiij. Si ꝙs diligit me ſermonē meū ſeruabit. ⁊ pater meꝰ diliget eū ⁊ ad eū veniemꝰ ⁊ māſionē apꝺ eū faciemꝰ ⁊c. pater ꝙdē māſionē facit in mēoria inhabitās ipaʒ ꝑ ſui iugē recordationē. Filiꝰ in itelligētia illuminās ipſā ꝑ ꝟā cognitionē. Spūſſāctꝰ i voluntate iſlāmās ipaʒ ad amorē. Scḋo agił de dilectiōe cū ꝓ. Et ꝓximuʒ tuū ſicut ſemetipm̄. Qḋ tribꝰ modis itelligi pōt: dicał ſicut temet ipſū. i. ad id ad quod teipm̄. ſ. ad gr̄aʒ ī pſenti ⁊ ad gl̄iā in futuro. Uel in q̄ teipm̄. i. in deo. Aug. in lib. ꝯfeſ. Beatꝰ q̄ amat te et amicos in te: et inimicos ꝓpł te. Solꝰ em̄ ille nulū eoꝝ amittit cui oēs cari ſunt in illo q̄ nō amittił. Uel pōt itelligi vt homo faciat alteri qḋ ſibi vult fieri: ⁊ nō faciat qḋ ſib nō vlł fieri: vt duo ꝓcepta iuris naturalis ibi intelligātur. Unū affirmatiuuʒ qḋ ponitur. Mat. vii. Aliud negatiuū ꝙ ponił. Thob. iiij. Iſid. duo ſunt erga dilectionē ꝓximi ſeruāda. ſ. vt bñficiū ī pēſiōe foueał: ⁊ nulla malicia ledatur. ¶ Sermo. iiij. vnde ſupra.

Homoquidā deſcēdebat ab hirlm̄ i hierico. ⁊c. Petōr nō eſt ſtati abiiciēdꝰ ſʒ curandꝰ. Sicut traianꝰ optimꝰ auguſtoꝝ ꝑ tria exēpla oñdebat ſicut legił i policrate oculi ei lippi nō ſūt ſtati eruēdi ſʒ curādi vngues acutiores nō ſūt euellēdi ſʒ ꝓſcidendi chorde i cythara nimis extēſe ñ ſūt clāgēde ſʒ remittēde. Lippi ſūt luxurioſi q̄ ſūt imūdi ⁊ excecati. vngues acutiores ſunt ſupbi q̄ mł'tos ſcidūt ⁊ lacerāt. Chorde extēſe ſūt auari q̄ ꝑ nimia deſideria ſe extendūt. tales nō ſūt ſtati abiiciēdi ſʒ benigne curādi huiꝰ exēplū habemꝰ ī nr̄o ſamaritāo q̄ vnū hoieʒ vulneratū ⁊ expoliatū nō abiecit ſʒ benigne curauit. Per quē q̄libʒ petōr intelligi pōt. Circa quē tria notātur. Pr̄io diſpoſitio ad peccatū. Scḋo incōmoda q̄ facit peccatū. Tertio remedia cōtra peccatū. Circa primū notādū ꝙ illud peccatū diſpōit quādo ꝙs ſcʒ trāquillitatē mentis deſerit: ⁊ ad mutabilitatē rerū tēporaliuʒ ſe ꝯuertit qḋ notatur ꝑ hoc ꝙ ille ad hieruſalē q̄ iterpretał viſio pacis receſſit in hierico q̄ interpretatur lūa deuenit. Proſpitas ei mundana lune aſſimilał quadruplici de cā. Pr̄io em̄ lūa hʒ lucē eclypſatam q: ſepe eclypſiʒ patił. Sic proſperitas mūdana homis eclypſał in vita: ⁊ in morte ⁊ poſt mortē. Nam in vita ſepe ſubtrahił. Job. xxi. Quoties lucerna ipioꝝ extiguēł ⁊c. In morte ñ ſuffragał. eccł. v. noli attē=

dere ad poſſeſſiões ſiquas:nichil ei
ꝓderũt ĩ tẽpore vĩdicte ⁊obductio
nis Et dr̃ mors obductio:qꝛ tũc pal
pebre ⁊labia obducũtur.i.ꝯ ſe ducũ
tur qñ clauduntr̃. Eclypſatr̃ etiã poſt
mortẽ:qꝛ mortuũ nõ ꝯcomitatr̃.ps.
Cũ interierit nõ ſumet oĩa:neqꝫ deſcẽ
det cũ eo glĩa ei⁹. Scḋo lũa hꝫ lucẽ
maculatã:ſic mũdana ꝓſpitas ⁊ in
ſe multis amaritudinib⁹ ẽ reſperſa
Boeti⁹ ĩ libro de ꝯſolatiõe. Quãmul
tis amaritudinib⁹ hũane felicitatꝭ
dulcedo reſpſa ẽ. Eſai.i. Vinũ tuum
mixtũ eſt aqua. Et alioꝝ ẽ macula=
tiua. Aug. Amor ĩferioris pulchri=
tudinis polluit mẽtem. Eccł'a.xiij.
Qui tetigerit picẽ ĩquinabitr̃ ab ea
et dr̃ pix amor tren⁹ ⁊ qꝛ inq̃nat: et
qꝛ nimis adheret aug. Quiſq̃s es q̃
es ĩ mũdo ad te venit q̃ fecit mũduz
vt eripiat te ꝺ mũdo ꝙ ſi adhuc ali
qua delectatione te retiet mũd⁹ ſp
vis eſſe ĩmũd⁹. Tertio lũa hꝫ lucis
varietatẽ:qꝛ mõ eſt plena:modo ſe
miplena:mõ vacua. Sic de munda
na ꝓſperitate accidit. Vñ dicitr̃.ps.
lxxiiij. Calix ĩ manu dñi.⁊c. ecce lu
na plẽa. plen⁹ mixto. ecce lũa ſemi=
plena. Verũtñ fex eius ñ ẽ exinãita
ecce lũa vacua. Jtẽ.ps. Vidi impiuz
ſuperexaltatũ ⁊ eleuatũ ſup cedros li
bãi. ecce luna plẽa. Trãſiui ⁊ ecce
nõ erat in tñ ſcꝫ exaltat⁹ ⁊ eleuat⁹
ſicut pri⁹ ecce lũa ſemiplẽa. Queſi=
ui ⁊ nõ ẽ iuẽtus locus eius ecce luna
vacua. Quarto lũa hꝫ lucẽ mutuatã
qꝛ nõ a ſe lucet ſed a ſole. Sic ⁊ hõ
quicquid hꝫ non a ſe ſed a deo hꝫ.i.
Cor.iiij. Quid habes quod nõ acce
piſti. De lege aũt ⁊ natura mutui ẽ
obligari ad obſeqnia mutuãti. Con
tra hoc faciũt ĩgrati. Jere.v. Nũ di
xerũt in corde ſuo metuam⁹ dñz de
um nr̃m q̃ dat nobis pluuiã tẽpora
neã ⁊ ſerotinã ⁊c. De natura etiaz
mutui ẽ vti re mutuata ad illũ vſuz
ad quẽ mutata eſt. de⁹ mutauit no=
bis tẽporalia vt eis vtamr̃ ad ſuſten
tationẽ ñ ad voluptuoſã delectationẽ

Cõtra hoc faciũt voluptuoſi. Sap.
ij. Vio pcioſo ⁊ vnguẽtis nos ĩplea=
m⁹.⁊c. De natura etiã mutui ẽ rem
mutuatã reddere nõ deteriorată. de⁹
dedit homini aĩaz bonaz. Sap.viij.
Sortit⁹ ſũ animã bonã. Sꝫ ꝯ hoc fa
ciũt oẽs mali q̃ aĩam occidũt. Sap.
xvi. Occidit homo p maliciã animã
ſuã. Scḋo videdũ ẽ q̃ ſint icõmoda q̃
facit homini pctm̃:q̃ q̃dez ſunt tria
hõ ſpoliatr̃ vuleratr̃:⁊ ſemiuiu⁹ relin
quitur. Primo a dyabolo ſpoliatur.
Dicit aũt chry.ſr̃ Mat.ꝙ dyabolus
dr̃ fur:qꝛ furatr̃ homini auruz ſapie
argẽtũ eloquẽtie. veſt imẽta ꝟtutũ
⁊ litheamina grãrũ. Primo igitr̃ fu=
ratr̃ aurũ ſapie. Nihil em̃ ẽ quod la=
tro tm̃ odiat q̃tũ lumẽ. Jſtud lumẽ
eſt ſapiẽtia diuia:quã fures ĩferna
les multũ odiũt. Johã.iij. Qui ma=
le agit odit lucẽ. et iõ libentr̃ eã extĩ
guũt. qñ aũt extiguere nõ pñt triti
fugiũt Job.xxiiij. Si ſubito appue=
rit aurora arbitrãtur vmbrã mortꝭ
Jſtud auꝝ demões furantr̃ qñ aufe=
rũt ſapiẽtiã diuinã ⁊ imittũt ſapien
tiã trenam Baruch.iij. Filii agar q̃
exq̃ſierũt ſapiẽtiã q̃ de tra eſt:viã aũt
ſciẽtie neſcierũt. ¶ Scḋo furantr̃ ar=
gẽtũ eloquẽtie.i.pdicatiõis ⁊ doctri
ne. Multũ timẽt latrões qñ aliquis
clamat ſic demões qñ aliq̃s pdicat
Legitr̃ ioſue.vi. Ad clamorẽ filiorũ
iſrł muri hierico ceciderũt:qꝛ ſepe
ad vocẽ pdicatiõis oĩa amara dya=
boli corruũt. iſtud argẽtũ dyabolus
furatr̃ quãdo argẽtũ ſcrõꝝ eloq̃orũ
ꝟtit in ſcoriã fabularũ. Eſa.i. Argẽ
tũ tuũ ꝟſũ eſt ĩ ſcoriã. ¶ Tertio fu=
rãtur veſtes ꝟtutũ. Facit igitr̃ dya=
bol⁹ ſicut fur violentus ⁊ mal⁹ q̃ oĩa
pcioſa tollit vilia dimittit media a=
liquãdo tollit:aliquãdo dimitit. pre
cioſa aũt ſũt aĩe. iſtas tollit cũ eas
ad pctm̃ ducit. Geñ.xiiij. Da michi
aĩas cetera tolle tibi vilia ſũt peccata
iſta dimittit q̃ tñ vilia eſſent a pcio
aĩe ſepãda hie.xv. Si ſepaueris p=
cioſũ a vili:q̃ſi os meũ eris. Media

ſunt tpalia que dyabolꝰ aliqñ tollit vt inducat hoiem ad erroꝛē ī patiē tiā. Aliqñ dimittit vt eū peccare fa ciat ꝑ intēperātiā. Quarto furat li theamina grarū. Gr̄a dei dr̄ lithea mē: q2 facit aiam cādidā. ps. Laua bis me ꝛ ſup niuē dealbaboꝛ. Facit eā ſubtilē. i. ꝯſciatā. Eze. xvi. Indui te ſubtilibus ꝛc. Diabolꝰ aūt furat ipa lintheamina qñ facit aiā nigrā Treñ. iiij. Denigrate ſunt ſup car bones facies eoꝝ. Et facit eā ī ꝯſcia groſſā. Math. xxiij. Excolātes culi cē camelū aūt glutiētes. Scd̄o pec catoꝛ vulnerat. Sz notādū q2 vulne ra pctoꝝ aliqñ ſūt recētia: ꝛ iſta ſa nant vnctiōe. ſ. ſpūſſcti inſpiratione Eccl'. x. Breuē lāguoꝛē ꝑcidet medi cꝰ. Aliqñ ſunt ıneterata. Iſta ſanāt aduſtiōe. i. aduſtiua carnis macera tiōe. ꝑ. Ure renes meos ꝛ coꝛ meum dñe. ꝛc. Aliqñ ſunt putrida. Iſta ſa nāt īciſiōe. i. īciſiua tribulatiōe. ps. Mlͭiplicate ſūt īfirmitates eoꝝ ꝛc. Jō xp̄s fuit inūctus vt ſanaret vul nera recētia. ꝑ. Unxit te deꝰ deꝰ tuꝰ ꝛc. Fuit igne paſſiōis aduſtꝰ vt ſana ret vulnera ıueťata. ꝑ. Igne me exa miaſti. ꝛc. fuit ī quinqꝫ ꝑtibꝰ īciſꝰ vt ſanaret vulnera putrida. ¶ Tertio pctoꝛ ſemiuiuꝰ relinqt. Cū ei duo ſint ſigna vite. ſ. de deo recte ſentiūt ꝑ fi dē ꝛ mouent ꝑ bōa opa. Ad Rom. i. Juſtꝰ ecce opera. Ex fide viuit: ecce fides vera. Aliū totalit ſunt moꝛtui q̄ neutrū hn̄t. De quibus dr̄ in ep̄la Jude. Arboꝛes autūnales īfructuo ſe bis moꝛtue. Aliū ſunt ſemiuiui q̄ hn̄t fidē ſꝫ nō opera. Titū. i. Cōfitēt ſe noſſe deū factis aūt negant. Au gu. de queſtiōibꝰ euāgelij. Semiui uus dr̄ qui ex ꝑte qua pōt cognoſce re deum viuus eſt. Ex ꝑte vero qua pctis premitur moꝛtuus eſt. ¶ Ter tio videndū eſt q̄ ſunt remedia con tra pcti̅. Ad ſananda eni̅ pctā tria ſunt neceſſaria. Pꝛimo vinū moꝛdē tis timoꝛis. Sed notādum q2 timoꝛ aliqñ cātur ex cōſideratione pene: ꝛ tunc ē quaſi quoddam cautterium per quod purgatur ſanies peccato rū. ps. Confige timoꝛe tuo carnes meas Eccl'i. i. Timoꝛ dñi expellit pec catū. aliquādo cauſatur ex conſide ratiōe iudicioꝝ dei: ꝛ tunc eſt quaſi ſeuiēs fluctus maris nauem mētis cōcutiens donec pōdꝰ pcti abijciat iob. xxxi. Semꝑ quaſi tumentes ſu per me fluctꝰ timui deū: ꝛ pōdꝰ eius ferre nō potui. Aliquādo cauſatur ex cōſideratiōe gr̄e: ꝛ tūc eſt quaſi quoddam electuarium quod animā foꝛtificat. Prouerbi. xiiii. in timoꝛe dñi fiducia foꝛtitudinis. ¶ Scd̄o ne ceſſaria ē olei ideſt ſpei dulcoꝛan tis īfuſio. Spes inſtar olei animam ſubleuat vt de ſalute obtinēda con fidat. Prouer. xix. Qui ſperat ī dño ſubleuabit. Romañ. viii. Spe enim ſalui facti ſumꝰ: in aduerſitatibꝰ do loꝛē mitigat. ps. in q̄ michi ſpē de diſti: hec me ꝯſolata ē in humilita te mea ignem gratie ꝯſeruat. Un de in Cayn iſte ignis extinctꝰ fuit: q2 oleo ſpei caruit dicens. Gene. iiii. Maioꝛ ē iniq̄tas mea q̄ vt veniam merear. ¶ Tertio neceſſaria ē ali gatura penitētie ſalutaris. De qua dicit eccl'ia. vi. Uincula illiꝰ alliga tura ſalutis. iſta alligatura ſi eſt de bito mō facta ſanitatē īducit ſi ni mis laxa: fluxū nō reſtringit: ſi ni mis ſtricta: leſionē facit. Si etiā eſt de penitētia īponēda: q2 ſi ē culpe ꝓ poꝛtiōata vꝫ ad dimiſſionē culpe et pene. Talē pnīaꝫ aſſumendā docet ap̄ls Rom. vi. Sicut exhibuiſtis mē bꝛa vr̄a ſeruire imūdicie ꝛ iniqui tati ad iniq̄tatē: ita nunc exhibete mēbꝛa vr̄a ſeruire iuſticie ī ſctifica tionē ſꝫ ſi ē nimis laxa pcti̅ ñ reſtri git nec remittit. ideo dr̄ ezec xvi. Et q̄ nō es lota ī ſalutē: nec ſale ſalita: nec inuoluta pānis. Si ē nimis dura potiꝰ nocet: q2 pctoꝛ ipſā ꝓiciet ꝛ ad pcti̅ redit chꝛ. Uis apparere iuſtꝰ vl' ſctꝰ: circa vitā tuā eſto auſterꝰ cir ca alioꝝ vitā benignꝰ. audiāt te hoies

qua mādātē et grādia videāt faciē tē. Sed de mltꝫ dr Mat. xxiiij. Alligāt onera grauia ꝛ iportabilia ꝛ ipo nūt in humeros hoim: digito autē ſuo nolūt ea mouere. ꝛc.

¶ Dñica. xiiij. ſer. j.

Cū ingrederetur ieſ' qdā caſtellum occurrerūt ei decē viri leproſi. ꝛc. Luc. xvij. Sicut dr. Aug. de celo venit magnus medic' qr per totū mūdū magn' iacebat egrot'. Magna egritudo ē lepra corpis ſꝫ maior ē lepra mētis q̄ eſt pctm̄. Utrāqꝫ aūt xps i iſtis decē leproſis curauit dū ipos corpaliter et ſpūaliter ſanauit. Significat aūt pctm̄ per leprā triplici de cā. Eſt ei lepra morb' fetid' et ſitiquſd' et contagioſus. Inqꝫtum eſt morbus fetidus ſignat pctm̄ luxurie. Inqꝫtū eſt ſitibūdus pctm̄ auarie. Inqꝫtum cōtagioſus pctm̄ ſuperbie. Inqꝫtū igitur eſt fetid' deſignat luxuriā: qr corā deo et hoib' fetet. Johel. j. Computrueſt iumēta i ſtercore ſuo ꝛc. Jumenta aūt in ſtercore ſuo computreſcere: ē carnales hoies i fetore luxurie vitā finire. Tūc animus luxurioſus ē fetid' qn̄ eſt qtriduan' Juxta illud Johan. xj. Dñe iā fetet quatriduanus em̄ eſt. Pria dies eſt mala cogitatio ꝛ delectatio: et tunc adhuc non fetet. Scđa eſt mal' conſenſus et tunc non fetet. Tertia eſt malū: op' et tūc aim' lꝫ ſit mortu' ꝑ vnico tm̄ actu non fetet. Quarta eſt mala conſuetudo et tunc anim' eſt mortu': et eſt fetidus. qr eſt quatriduanus et maxime qn̄ penitere nō vult. Jſta ſunt quattuor ſcelera damaſci de quibus dr Amos. j. Super tribus ſceleribus damaſci et ſuper quattuor nō ɔuertā eū. Ubi dt glo. Primū eſt malum cogitare. Scđm eſt conſentire. Tertiū opere iplere. Quartuꝫ non penitere. ꝛ ſubdit gl. qui in tribus prioribus peccat ſi penit et cōuertit eum de' ad vultū clementie ſue ſi vero nō penitet auertitur ab eo vultus clementie dei. et qr anim' carnalis fetet i vita ꝑ culpā iō fetebit in iferno ꝑ penā. Eſaye iij. Erit pro ſuaui odore fetor. Carnalis voluptas vr̄ eſſe ſuauis ꝛ odorifera: ſꝫ talis odor ſuauitatis vertet in fetorē iferualis feditatis. Fetor aūt ipſe in inferno cābitur a qtuor. primo a fetēti ɔſortio. Demones eni qui ſunt dānatoꝝ ſocij ſunt valde fetidi Johe. ſ. Aſcēdet fetor ei' ꝛ aſcēdet putredo eius: qr ſuꝑbe egit. Scđo a fetēti ſupplicio qr pēa fetēti. ſ. ſulphurea punient. ꝑ. ignis ſulphur ſpūs pcellaꝝ. ꝛc. Jn hui' ſignificationē dñs ſuꝑ ſodomitas ſulphur et ignem pluit. vt hr̄ Gen̄ xix. Tertio a fetēti corpe ſuo qr corpa dānatoꝝ erūt fetida. Eſa. xxxiiij. de cadauerib' eoꝝ aſcēdet fetor. qrto a fetēti loco. Terra ei ifernalis tota ē fetida: qr oim fetorū ꝛ imūdiciaꝝ ē plena ſꝫ i iudicio de' vinū de fecibus leuabit ꝛ cloacā ifernalem oēs feces iactabit: ſicut ptꝫ i elemētis ꝛ reb' ceterꝭ. Sꝫ pmo de elemētis videam'. Terra ei ē frigida ſicca et obſcura. de' aūt in iudicio ab elemēto terre ſepabit qcqd eſt frigiditatꝭ ꝛ obſcuritatꝭ et ſiccitatis ꝛ totā frigiditatē ſiccitatē ꝛ obſcuritatē in cloacā ꝓiciet ifernalē et remanebit ſplēdida tra ſicut auꝝ. iob xxviij. Glebe illi' auꝝ. Apocal. xxj. Jpſa ciuitas auꝝ mūdū. ꝛc. Elemētū aq̄ ꝛ maris aliqn̄ eſt turbidū ꝛ gelidū ꝛ tēpeſtuoſū. Sꝫ tūc de' oīa iſta ab aqua maris diuidet et totā turbulētiā tēpeſtuoſitatē et ɔgelationē in infernū ꝓiciet ꝛ remanebit mare fulgidū tāqꝫ chryſtall'. Apocal. iiij. Jn ɔſpectu ei' mare vitreum ſimile criſtallo. in aere gnant nubes grādines fulgura ꝛ tonitrua. Tūc aūt de' ab aere iſtā ſepabit. ꝛ omēs nubes grādines fulgura ꝛ tonitrua in ifernū iactabit et remanebit aer

lucidus et seren⁹. Esa.lxv .Ecce ego
creo celos nouos. Tūc celū et aerē
nouū creabit: nō q̄tū ad substātiam
sʒ q̄tū ad q̄stinā formā. Ignis ēt hʒ
fumositatē ardorē et lucē. Tūc autē
deus fumositatē et ardorē mittet ad
regionem dānatoꝝ totā aūt lucem
mittet ad regionē btoꝝ. p̄. Vox dn̄i
īcidētꝫ flāmā ignis. Flāmā ignis
incidet qn̄ fumositatē et ardorē a
luce diuidet. Nō solū aūt de⁹ i cloa-
cā infernalē ꝓiciet feces elemēto
rū sʒ ēt aliaꝝ reꝝ. Sicq̄dē fex gaudij
est dolor: fex sapie ē fatuitas et obli-
uio. fex sanitatis ē egritudo: fex vi
te est mors. Tūc ergo deus a gau-
dio sepabit dolorē: a sapia fatuitatē
et obliuionē: a sanitate egritudinē:
a vita mortē et oēm dolorē fatuita-
tē: ifirmitatē: et mortē i latrinā ꝓij-
ciet i fernalē. Sctis aūt remanebit
gaudiū sine dolore: sapia sine obliui
one: sanitas sine egritudie: et vita si
ne morte. Ex his ptʒ q̄ elemēta pn̄t
tripl'r ꝯsiderari. Aut ꝓut sūt mixta
et sic sunt i mūdo: qr ibi mixtis ipuri
tatib⁹ sunt respsa. Aut ꝓut sunt pu-
ra et sic erūt post iudiciū: qr tūc deus
ea purgabit et oēm i puritatē sepa-
bit. Aut ꝓut sunt feculēta: et sic erūt
in iferno: qr oēs feces elemētoꝝ il-
luc ꝓicientur. Sil'r et cetere res tri
pl'r pn̄t ꝯsiderari: aut ꝓut sūt mixte
et sic sunt i hac vita in q̄ est gaudiū
cū dolore/ sapia cū obliuiōe/ sanitas
cum infirmitate/ vita cū morte. aut
ꝓut sunt pure: et sic sūt i btā vita vbi
est gaudiū sine dolore/ sapiētia sine
obliuiōe: sanitas sine ifirmitate: vi
ta sine morte. Aut ꝓut sunt feculen
te et sic erūt i iferno vbi ē ois dolor:
obliuio/ ifirmitas/ et mors. p̄. Calix
i manu dn̄i vini meri. &c. ecce puri-
tas q̄ ē i celo. Plen⁹ mixto ecce mix-
tio q̄ ē in mūdo: verūt̄n fex ei⁹ nō est
exinanita. &c. ecce feculētia q̄ ē in in
ferno. Scd̄o lepra ē morb⁹ sitibund⁹
et q̄tum adhoc designat pctm̄ aua-
ricie. Auar⁹ em̄ adeo sitit q̄ satiari
non pōt. ꝓuerb.xxx. Tria sunt insa
turabilia et quartū qd̄ nūq̄ dt suffi-
cit. Infern⁹ et os vulue: et tra q̄ nun
q̄ satiatr aq̄. Ignis vo nunq̄ dt suffi
cit. Primū igr̄ isaturabile est ifern⁹
qr q̄uis quotidie aias q̄si infinitas
deuoret: satiari tn̄ nō pōt. Tps vero
veniet qn̄ dicet sufficit. Iudicio em̄
extremo celebrato oēs reprobi i in
ferno retrudentr/ et ifern⁹ ipe reple-
bitr et manu dei claudetr: tūc infern⁹
dicet sufficit. Scd̄ʒ isatiabile ē car-
nalis ꝯcupiscētia q̄ a deo famelica ē
q̄ nō pōt satiari. vn̄ tps vēiet i q̄ di-
cet sufficit. qn̄ hō valde senescit ita
q̄ calor naturalis i eo deficit tūc cō
cupiscētia carnalis dicet sufficit qr
senex velit nolit cogitr ꝯtiere natura
rali calor i eo deficiēte. Tertiū isa-
turabile ē tra sitiēs q̄ semꝑ aquā ab
sorbere desiderat. Tps th veniet qn̄
dicet sufficit. Qn̄ ei ē magna inun-
datio pluuiaꝝ ita q̄ aq̄ sunt supabū
dātes: et p diuersa loca discurrūt: tūc
terra dt sufficit/ qr plus absorbere
nō pōt. Ignis vo ēt est insatiabilis
et nunq̄ dicit sufficit/ qr q̄to pl⁹ ligna
apponuntr/ tāto magis accēditr/ et iō
recte p ignē auaricia designatr. Ec-
cle.xxiij. Aia calida q̄si ignis ardēs
nō extiguetr donec aliquid glutiat.
Auar⁹ igr̄ ē isatiabilior q̄ ista tria p̄
dicta insaturabilia. Prio ē insatura
bilior q̄ ifern⁹/ qr ifern⁹ postq̄ ple-
n⁹ fuerit dicet sufficit. Auar⁹ autē
q̄to magis ē plenus tāto magis est
cupidis. ꝓuerb.xxvij. Infern⁹ et per
ditio nunq̄ replentr supple in p̄senti
Sil'r oculi hoim isaturabiles. Eccl'.
v. Auarus nō implebitur pecunia.
Scd̄o auarus est insaturabilior q̄
carnalis ꝯcupia/ qr i hoc hoie plene
ꝯcupia carnalis dt sufficit. Auari-
cia vo i hoie sene nō senescit sʒ āpli⁹
iuuenescit. Hier. Cū oia vicia sene-
scāt i hoie sola auaricia iuuenescit.
Tulli⁹ in lib. de senec. Auaricia se-
nis q̄d sibi velit nō itelligo. q̄d ei ab
surdi⁹ q̄ eē pōt q̄ min⁹ restat vie eo

plus viatici q̄rere. Tertio auar⁹ ē i
ſaturabilioꝛ q̄ꝫ tra ſitiēs q̄ d̄r ſuffi=
cit qn̄ plēa qn̄ ē magna inūdatio aq̄
rum: ꝛ qn̄ ipe aq̄ ſupabūdātes per di
uerſa loca diſcurrunt dicit ſufficit.
Auar⁹ aūt ſi hꝫ magnā inūdātiā di=
uitiaꝝ nō tn̄ d̄r ſufficit ſiue ſue diui=
tie currāt in frāciā p̱ diuerſas nūdi
nas: ſiue vſq̄ꝫ vltra mare p̱ diuerſas
mercatiōes adhuc nō d̄r ſufficit. Jō
ſcd̄m Senecā aſſimilat̄ cani qui p̱=
iecta moꝛ deuorat ꝛ rurſus ad alia
deuorāda ſuſpēſus āhelat. Aſſimila
tur hidropico q̄ q̄ꝫto plus bibit tāto
plus ſitit. Joh. iiij. Ois qui biberit
ex hac aqua ſitiet iterꝫ ꝛc. Tertio le
pra ē moꝛb⁹ ꝯtagioſus. Et q̄ꝫtum ad
hoc ſignat pct̄m ſupbie qđ eſt conta
gioſum iuxta illud. Eccli. xiij. Qui
cōicauerit ſupbo idnet ſupbiam. ſi=
gnāt ēt oē aliud moꝛtale pct̄m qđ d̄
ſe ē ꝯtagioſū ex eo q̄ vnū trahit ad
aliud. Et hoc pōt eē quadruplici de
cā. Pria cā ē ꝓpt pcti pōderoſitatē.
vn̄ Greg. Pct̄m qđ p̱ pniaꝫ nō diluit̄
moꝛ ſuo pōdere ad aliud trahit: qꝛ
iuſto iudicio de⁹ coꝛ pctōris obnubi
lat vt p̄cedētis pcti merito ēt i ali=
ud cadat. Scd̄a cā eſt ꝓpt pctōris ce
citatē. Et ponit exēplū Chryſo. De
ſanſone cui cum capili i qb⁹ erat vir
tus ſua āputati fuiſſent moꝛ phili=
ſtei ipm ligauerūt ꝛ oculos eruerūt
ꝛ ipm ēt molere fecert̄ qꝛ qn̄ pctoꝛ p̱
dit robur ſuaꝝ vtutū: moꝛ demōes
funibus diuerſoꝝ deſiderioꝝ ipſum
ligāt in itellectu ꝛ affectū excecāt: ꝛ
de vicio in vicium ipm currere ꝓcu
rāt. Tertia cā ē ꝓpt demonū p̱fidi=
tatē. Dicit em̄ Chryſ. q̄ pctōres ſūt
equi dyaboli quos exagitat p̱ diuer
ſa deſerta facinoꝝ duꝫ eos ducit de
pctō in pct̄m. Quarta cā ē ꝓpt quā=
dā pctōrum connexionē. Quedā em̄
pctā ſunt ſcd̄m Greg. q̄ videt̄ur eſſe
cōnexa. Nā auaricia trahit ad rapi
nā ad furtū ꝛ ad mlta mēdacia. Gu
la trahit ad ebrietatē ꝛ luxuriam.
Hier. Uēter mero eſtuās cito diſpu
mata i libidinē. Supbia trhahit ad
mltas iniurias inferēdas ꝛ ad mul
tas ābitiones appetēdas.

¶ Ser. ij. vt̄ ſupra.

Occurrerunt ei decē viri leproſi qui
ſtetert̄ a lōge. ꝛc. Sicut
d̄r phia. Boetio Si cu=
rari deſideras opꝫ vt vuln⁹ detegas
Dr Eccl. xviij. In tpe ifirmitatꝭ oſ̄
de ꝯuerſationē tuā. Cōuerſatio di=
cit totā vitā pctōꝛis. ſ. cogitationes
locutiōes et opa. Debꝫ em̄ oñdere
medico ſpūali cogitationes ſi fuert̄
immūde: locutiōes ſi fuerūt nociue
opa mala q̄ fecit et opa bona q̄ omi
ſit. Jō iſti leproſi ſua vulnera ꝛ ſuas
infirmitates non abſcondert̄: ſꝫ me
dico ſpūali. i. xp̄o aperuerunt et cu=
rari petiert̄. Circa curationē autē
ipſoꝝ ꝯſiderātur tria. ſ. infirmitatꝭ
gen⁹: curatiōis mod⁹ et curatiōis ef
fect⁹. Gen⁹ aūt ifirmitatis eſt lepra
que ē moꝛb⁹ incurabilis et abhoīa=
bilis ꝛ vniuerſalis: et iō pct̄m ſignat
Eſt igr̄ p̄mo moꝛb⁹ icurabilis ſicut
em̄ hō a lepra hū ano auxilio vix aut
nūq̄ꝫ curatur ſic nec pctōꝛ curari po
teſt niſi diuio auxilio adiuuet̄ cū ſit
ſpūs p̱ ſe vadēs in pct̄m ſed p̱ ſe non
rediēs a pctō. Legit̄. iij. Regū. vi. q̄
tēplum dei fuit ſeptē ānis edificatū
Legitur aūt Joh. ij. q̄ quadragita
ſex ānis fuit reparatum. Per quod
datur intelligi q̄ hō āteq̄ꝫ peccet de
facili pōt ieri templū dei ſꝫ ſi ſemel
cadit difficile imo nūq̄ꝫ per ſe reſur=
git. Jdeo caſus pctōꝛis pōt cōpari
ſagene piſcatoris in quā piſcis per
ſe exire nō pōt. Compat̄ ēt caſui ele
phātis q̄ poſtq̄ꝫ ceciderit p̱ ſe reſur=
gere non pōt: niſi alij elephātes ſup
uenerit q̄ ipm adiuuēt. Cōpat̄ etiā
fractōi vaſis ērei vel fictilis qđ vlte
ri⁹ reitegrari non poteſt. Primum
exēplū ptinet ad luxurioſos qui ſūt
in aquis delitiarum vbi ſunt multi
laque ꝛ ſagene. Eccl. vij. Uidi amā=

riotē morte mulierē q̄ laqueꝰ vena
toꝝ eſt ⁊ ſagena cor eiꝰ. Un̄cū qui=
dā phūs vidiſſet quēdā aucupē cuʒ
muliere iocantē ait. Tu q̄ aues deci
pere niteris vide ne q̄ſi auicula fa=
ctꝰ huiꝰ viſco capiariꝫ. Scd̄ʒ exēpluʒ
ꝑtinet ad ſuꝑbos q̄ more elephātis
nō flectunt: et iō q̄ñ cadūt nō reſur=
gūt niſi alijs ſctis viris meritꝫ adiu
uent. Eſay. lxiiij. Cecidimꝰ q̄ſi foliū
vniuerſi. Foliū q̄ñ cadit vlterius ad
arborē nō reſurgit. Tertiū exēpluʒ
ꝑtinet ad auaros q̄ amādo trena ef
ficiūt terra. Aug. talis eſt vnuſq̄ſq̄ꝫ
qualis eſt dilectio ſua. Si terrā dili
gas tra es: ſi deū diligis: deus es. nō
quidem ꝑ naturā ſed ꝑ grām. Et iō
ſi tales frāgunt nunq̄ꝫ ꝑ ſe reitegrā
tur. ꝑs. Tāq̄ꝫ vas figuli confringes
eos. Intm̄ em̄ cōterunt q̄ nec ī eis
ignicul' parui deſiderij nec modicū
aq̄ lachrymaꝝ inuenitur. Eſay. xxx.
Cōminuet ſicut conteritur lagena
figuli ꝯtritione preualida: ⁊ non in
uenieē de fragmētis eiꝰ teſta: ī qua
portet ignicul' de icēdio aut hauria
tur parꝝ aque de fouea. Scd̄o lepra
eſt morbꝰ abhomiabilis ſic pctōres
abhomiabiles ſunt apud deum. ꝑs.
Corrupti ſunt et abhōiabiles facti
ſunt. Oſee. ix. Feti ſunt abhōiabiles
ſicut ea q̄ dilexerūt. Auari em̄ dili=
gūt lutū iō ſunt luto viliores. Eap.
xv. Luto vilior vita illiꝰ ⁊c. Luxurio
ſi diligūt imūda: et iō ſunt ſpurcitijs
fetidiores. Joel. i. Cōputruerūt iu=
mēta ī ſtercore ſuo. ſuꝑbi diligūt vē
toſa: ⁊ iō ſūt veſica miſerabiliores: ſi
cut veſica acu pūcta detumeſcit ſic
eoꝝ ſuꝑbiar iſlatio ſubito euaneſcit
Sap. iiij. Diſrūpet eos iſlatos ſine
voce. ſ. excuſatiōis vl' ōronis. Qua
liē aūt pctōres ſūt deo abhōiabiles
vt Chryſ. ſup illud mat. xxv. Diſce
dite a me ⁊c. q̄ſi nō ſufferat pñtiā il=
loꝝ vel aſpicere ſicut vt. Nam ſicut
carnales ocl'i ꝑ carnalē ſpecioſita=
tē videdo delectāē. Si q̄ aūt diſſipa=
ta vel deformata videamꝰ q̄ ſi vulne
rat aſpectꝰ nr̄. ſic ⁊ deꝰ q̄ in ſctitate
delectaē aiaꝝ peccatrices aias q̄ſi
grauatꝰ aſpicere nō ſuffert. tā q̄ acſi
dicat eis quaſi putredo ⁊ ſpurcitia
eſtiꝫ. Nec tādiu vos ſuſtineo q̄dñu ſta
tiꝫ ī iudicio meo ⁊ iō diſcedite a me.
Tertio lepra eſt morbꝰ vniuerſalis
ſic et pctm̄ totū corpꝰ corrūpit. iux=
ta illud Eſa. i. A plāta pedis vſq̄ꝫ ad
vticē capitꝫ nō ē in eo ſanitas. Et q̄
ptʒ q̄ pctm̄ hoiēʒ ⁊ ꝑ pedes ligaē et
capiti dñaē. Ligat em̄ ꝑ pedes. Job
xviij. imiſit in rete pedes ſuos ⁊ ī ma
culis eiꝰ ābulat. Greg. Qui pedes ī
rhete mittit nō cum voluerit exit.
ſic q̄ ī pctō ſe deijcit nō mox cū volue
rit ſurgit. Et qui in maculis rectis
ābulat greſſꝰ ſuos ābulādo iplicat. ⁊
cū ſe expedire ad ābulādū nitiē ne
ambulet obligaē. dñaē ēt capiti. au
gu. Pctōr ſeruꝰ ē tot demonioꝝ q̄t vi
cioꝝ. Un̄ legiē de diogene phō: q̄ cū diogenis et alexandri
Alexāder diceret ſe dñatorē orbis
ille ait. Nequaq̄ꝫ es dñs ſed ſeruoꝝ
meoꝝ ſeruꝰ. Suꝑbia em̄ ē dña tua ⁊
ancilla mea. Te em̄ ducit ego autē
eā ſuppeditaui. Carnalis ꝯcupiſcē=
tia et gula et ira ſūt dñe tue et ācil=
le mee. q̄ te ducūt ⁊ tibi dñanē. ego
aūt eas ſuppeditaui et vici. et iō ſer
uoꝝ meoꝝ ſeruꝰ. Et cū ſerui alexan
dri vellent in ipm̄ irruere et ipʒ oc
cidere. Alexāder ait. Uidete ne ipꝫ
ꝯtingatis: q̄ hic ſeru dei eſt et veri
tat ē vt. ¶ Scd̄o poniē curatiōis mo
dus q̄ eſt triplex. Prio em̄ pctōr cu=
raē ꝑ humilē ſui recognitionem: q̄d
notaē cū d: Qui ſteterūt a lōge ſcdʒ
ei legē nō audebāt leproſi ſtare cum
ſanis et iō de lōge ſtetereēt. Sil'r ⁊ hu
milis pctōr deo appropinq̄re nō au
det: ſicut vt Luc. xviij. Publicanꝰ a
longe ſtans. et cc. Et talis hūilitas
deo appropiquare facit. iuxta illud
ꝑs. Reſpexit in ōronē humiliū. ideʒ
Cor ꝯtritū et hūiliatū deꝰ nō deſpi=
cies. Jaco. iiij. Appropinquate deo
et appropiq̄bit vobiꝫ. Pctōr ei appro
pinq̄t deo ꝑ hūilē ſui recognitionē

et de⁹ ſibi appropiquat p benignaꝫ
exauditionem. niſi aūt de⁹ hoi pri⁹
appropiq̄ſſet hō nullatenus deo ap=
propinquare potuiſſet. Aug. de ver
bꝫ dñi. Quid tā lōgiquū: q̄d tā remo
tū q̄ de⁹ ab hominibus imortalis a
mortalib⁹ iuſt⁹ a pctōrib⁹ nō loco ſꝫ
diſſimilitudine. cū ergo de⁹ i ſe ha=
beat duo bona. ſ. iuſticiā ₇ imortali
tatē ₇ nos duo mala. ſ. iīdtatē ₇ mor
talitatē. Si vtrūq̄ malū nrꝫ ſuſce=
piſſet par nobꝫ fuiſſet ₇ liberari no
biſcū op⁹ hēret. vt ergo eſſet nō hoc
qd nos ſꝫ ꝑpe nos. nō ē fact⁹ ille pec
cator q̄ tu ſꝫ fact⁹ ē mortalis qd tu
ſuſcipiēdo ei penā ₇ nō ſuſcipiendo
culpā culpā deleuit ₇ penā. Secūdo
pctōr curatꝛ p acceſſū deſideriū ₇ cla
moſā orōnē qd notatꝛ cū dr. Leuaue
rūt vocē. ₇c. Jlle ad deū clamat qui
ſua deſideria ad deū leuat: vt ſicut
pri⁹ deſiderauit terrena: ſic poſtmo
dū deſideret celeſtia. Aug. O ſi poſ
ſem⁹ excitare homies et cū illis ꝑiꝛ
excitari vt tales eſſem⁹ amatores
vite ꝑmanentis q̄les ſūt hoies vite
fugientis. Cū tali deſiderio clama
bat ꝓpha dicēs. Clamaui in toto cor
de meo exaudi me dñe. Et bndixit i
toto corde. Quidā em̄ clamāt cum
toto corde. ſ. qui i ſuis orōnib⁹ hñt i
tellectū et affectū. i. attentionem et
deuotionem. j. Cor. xiiii. Orabo ſpū
orabo et mente. Aliī orāt cū medio
in corde qui hñt attentionem ſꝫ nul
lā deuotionē. Ozee. x. Diuiſum eſt
cor eoꝝ. Aliī cū nullo corde: q̄ nullā
hñt deuotionem nec attentionem.
Eſa. xxix. Ppl's hic labiīs me hono=
rat cor aūt eoꝝ lōge ē a me. ¶ Ter
tio pctōr curatur ꝑ purā ꝯfeſſionem
qd notatꝛ i hoc q̄ xp̄s dixit leproſis.
Jte oſtendite vos ſacerdotib⁹. Sꝫ
tñ in via mūdati ſunt: q̄ de⁹ virtu=
te contritionis pctōrem mundat in
teri⁹ priuſq̄ a ſacerdote abſoluatur
exterius. Hoc etiā patet in leproſo
quem domin⁹ tāgendo mundauit: ₇
poſtea vt ſacerdoti ſe repñtet ₇ ſacri

ficiū offerat ꝑcepit. vt habetꝛ. Mat.
viii. Tūc lepros⁹ a dño tāgitꝛ quādo
peccator ꝯpungitꝛ. Tūc ſacerdoti ſe
repñtat quādo pctōr ſua pctā ꝯfitē
do manifeſtat. Tūc ſacrificiū offert
quādo ſatiſfactionē ꝯplet. ꝑ. dixi cō
fitebor ₇c. Dixi. i. firmitꝛ ſtatui. au
gu. Magna pietas dei vt ad ſolā pro
miſſionē pctā dimittat. nōdū ꝓnun
ciat ore ₇ tamē iā de⁹ audit i corde
¶ Tertio ponitꝛ curatōis effect⁹ q̄
fuit i corpe ₇ aīa ꝑfecta ſanatio: qd
notatꝛ in illo q̄ rediīt. Cui dixit dñs.
Fides tua te ſaluū fecit. Ubi notatꝛ
q̄ priuſq̄ leproſi ſanarentꝛ clamaue=
rūt poſt ſanationē etiā iſte clama=
uit. Unde dr. Reuers⁹ eſt cū magna vo
ce ad inuēdū q̄ ad deū clamare de=
bem⁹: ₇ vt ſanemr ₇ vt i ſanitate cō=
ſeruemur: ₇ merito Quattuor em̄
de cauſis hō aliquādo clamabat. ſ.
a facie ignis. a violētia furis ₇ ab i
petu aquaꝝ ₇ a terrore hoſtiū. in no=
bis adhuc ē ignis ꝯcupiſcētie. Joā.
xxxi. ignis ē vſq̄ ad ꝯſūmationē de
notās. Sꝫ felix q̄ dicere pōt. Eccle.
li. Jn medio ignis nō ſū eſtuat⁹. cō=
tra hūc ignē debem⁹ ad deū clama
re. iohel. j. Ad te dñe clamabo: q̄
ignis comedit ſpecioſa deſerti. De
bem⁹ etiā petere aquā lachrimaꝝ q̄
hūc ignē extiguit eccl. iii. ignē ar
dētē extigit aq̄. in nobis etiā ſūt fu
res. i. oculi laſciui iuxta illd Thr. iii
ca. Ocul⁹ me⁹ depredat⁹ eſt animā
meā. iō debemus ad deū clamare ₇
petere oculoꝝ cuſtodiam Eſa. xxi.
Ad me clamat ex ſeyr. Cuſtos qd d
nocte. Seyr. iterpretatꝛ hyrc⁹. Ocu=
li aūt hyrci ꝓpꝛ libidinē tortuſe a=
ſpiciūt. Et iō per ſeyr intelligitꝛ ille
cuius oculi ſunt laſciui. Talis debꝫ
ad deū clamare qui ē cuſtos i nocte
aduerſitatū et tētationum. Sic cla
mabat ꝓpheta dicēs. Auerte ocu=
los meos ne videāt vanitatē in no=
bis ē ſūt aq̄ multaꝝ tribulationuꝫ
ꝑ. Saluū me fac de⁹ ₇c. Et ideo de=
bem⁹ clamare et dei ꝯſolationē pe

tere: ſicut diſcipuli clamauerũt di-
cẽtes. Mat. viij. Dñe ſalua nos peri
mus: et facta eſt trãquillitas magna
In nobis eſt etiam continuũ bellũ
Job. vij. Militia eſt vita hominis ſu
per terram. Ideo debem⁹ ad deum
clamare et auxilium petere: ſicut cla
mauit moyſes. Cui dñs dixit Exod.
xiiij. ca. Quid clamas ad me. Et tũc
dñs pharaonẽ cũ ſuo exercitu i ma
ri ſubmerſit: qꝛ ad clamorẽ noſtrũ
dominus vires diaboli et totius ex-
ercitus fuit frãgit.

¶ Sermo. iij. vnde ſupra.

Jeſu precep-
tor miſerere noſtri:
ſicut dicit Bern. Illi
me ſecure cõmitto qui
ſaluare me poſſit no-
uerit et velit. Chriſt⁹ em̃ põt ſaluare:
qꝛ eſt virt⁹ dei. Nouit ſaluare: qꝛ eſt
ſapiẽtia dei. et vult ſaluare: qꝛ ꝓ no
bis ſe fecit ſacrificiũ dei. Iſta tria
tangunt̃. i. Cor. i. Predicam⁹ xp̃m
crucifixũ ecce qꝛ ſacrificiũ dei. Et
ſequit̃ de duob⁹ aliis. Predicamus
xp̃m dei virtutẽ et dei ſapientiã. Iſti
igit̃ leproſi ſciẽtes xp̃m habere po
tentiã ſapiẽtiã et volũtatẽ ſaluãdi et
miſerẽdi ipm̃ inuocãt et dicunt Jeſu
ꝓceptor miſerere nr̃i. In quib⁹ ver-
bis vocãt eũ ſaluatorẽ: ꝓceptorẽ: mi
ſeratorẽ. Saluatorẽ vocãt eũ cũ di-
cunt. Jeſu q̃ ſaluator interpretatur.
Ipſe a talib⁹ nos ſaluauit: ſcꝫ pecca
to diabolo et a pena. ſicut dr̃ i libro
iii. ſnĩaꝝ. a peccato aũt trib⁹ modis
nos ſaluat: ſicut ibidẽ dr̃. Pͥo per
charitatẽ inflãmãtẽ. Sicut ei dicit̃
ad Ro. v. Cõmẽdat de⁹ ſuã charita
tẽ i nobis. Qm̃ cũ adhuc pctõres eſ
ſem⁹ xp̃s ꝓ nobis mortu⁹ eſt. Exhibi
ta igit̃ nobis arra tãte dilectionis
accendimur ad diligẽdũ deũ qui ꝓ
nobis tãta fecit: et ex hoc iuſtifica-
mur et a pctĩs mũdamur. Et iõ ſcḋꝫ
Aug. Licet fuerit ali⁹ mod⁹ poſſibi
lis noſtre redẽptiõis: nullus tñ nr̃e
ſanãde miſerie fuit cõueniẽtior: qꝛ
nullus ali⁹ intm̃ nos inflãmaſſet: ſi-
cut qñ cogitam⁹ ꝙ dei fili⁹ frat̃ nr̃
eſſe voluit et ꝓ nobis mori dignat⁹
fuit. Scḋo ſaluamur a pctõ ꝑ fidem
iuſtificantẽ. Sicut em̃ dr̃ Rom. iii.
De⁹ ipm̃ poſuit ꝓpiciatorẽ ꝑ fidẽ i
ſanguine ipi⁹. i. ꝑ fidẽ paſſiõis ipſi⁹
Sicut ei aſpiciẽtes ad ſerpẽtẽ eneũ
in palo erectũ ſanabant̃ a morſib⁹
ſerpẽtũ. Sic et illi q̃ v̾a fide aſpiciũt
ad xp̃ꝫ i cruce exaltatũ ſanant̃ a vul
neribus pctõꝝ. Tertio ſaluamur a
pctõ ꝑ ſatiſfactionẽ et penã ſufficien
tẽ. Penã ei q̃ ꝓ nr̃is pctĩs debebat̃
ipſe i corpore ſuo ſuſtinuit et ſic nos
abſoluit et ſuo liuore ſanauit. i. pe. ii.
Pctã nr̃a. i. penã ꝓ pctĩs nr̃is ipſe ꝑ
tulit i corpore ſuo ſuꝑ lignũ vt pctĩs
mortui iuſticie viuam⁹ cuius liuore
ſanati eſtis. Scḋo xp̃s nos ſaluauit
a diabolo. Diabol⁹ em̃ hoiem nõ de
tinebat niſi pctõꝝ vinculis: et iõeo
ipſo ꝙ ſum⁹ a pctĩs ſaluati ſumus a
diabolo liberati Aug. i xp̃o vincũt̃
inimici nobis inuiſibiles poteſtates
vbi vicunt̃ inuiſibiles cupiditates.
Fuſo em̃ ſãguĩe xp̃i ſine culpa oĩm
delictoꝝ cirographa ſũt deleta. et q̃ui-
uis diabol⁹ adhuc nos tẽtet eiſdem
modis qb⁹ añ: tñ iã vincere nõ põt ſi
cut añ. qꝛ xp̃s fortẽ i ſua paſſiõe alli
gauit. i. poteſtatẽ ei⁹ cõpeſcuit vt di
cit̃ Mat. xii. Habebat em̃ duas ma
n⁹. Unã attrahẽtẽ ꝑ quã et ſctõs ad
inferos attrahebat: et iſtã xp̃s i cru
ce ãputauit et oẽs ſctõs deiceps ad
ſe traxit Jo. xii. Si exaltat⁹ fuero a
terra oĩa trahã ad meipꝫ. Aliã ipel
lẽtẽ ꝑ quã ad pctm̃ hoĩes impelle-
bat et vincebat: et iſtã xp̃us in cruce
ſic vulnerauit et debilitauit ꝙ de ce
tero nõ põt vincere niſi volẽtes Abac
huc. iii. Cornua i manib⁹ ei⁹. Po-
teſtas em̃ et virt⁹ xp̃i apparuit i ma-
nib⁹ diaboli: qꝛ vnã amputauit et aliã
vulnerauit. Tertio xp̃s nos ſalua-
bit a pena et morte tpali et hoc i ge-
nerali reſurrectiõe et a morte eter-

na q̄ erat i diuiſe viſiōis p̄uatiōe. Jō
ſcōz Greg. Una die integra ⁊ duab⁹
noctib⁹ iacuit i ſepulchro ad innuen
dū q̄ꝛ lux vnice ſue mortis deſtruxit
duplicē noſtrā mortē. Jn dānat̄ʒ aūt
mors eterna nō deſtruet: ſʒ ſp̄ viuiſi
cat̄ vt hō iterum moriat̄. ps. Sicut
ou es i inferno poſiti ſūt mors depa=
ſcet eos. Dr̄ aūt pōi i inferno ſicut
oues q: ſicut oues herbā comedūt ⁊
iterū reuiuiſcit vt iterū comedat̄: ſic ⁊
mors videbat̄ dānatos occidere ⁊ tn̄
iterū reuiuiſcēt vt iterū occidant̄: ⁊
iō dr̄: mors depaſcet eos. vel dr̄ in
iferno poni ſicut oues: q: ſicut oues
poſtq̄̄ pauerit i vno prato dr̄ a pa
ſtore ad aliud pratū: ſic erit i iferno
Jbi ei ſūt duo prata: ſcʒ pratrū frigo
ris ⁊ pratū caloris. Poſtq̄̄ igit̄ oues
infernales pauerit i prato frigoris
paſtor earū. ſcʒ diabol⁹ deducet eas
ad pratum caloris: ⁊ ſic alternatim
erit imperpetuum iob. xxiiij. Ad ni
miū calorē trāſeūt ab aq̄s niuiū. vel
dicunt̄ poni i inferno ſicut oues q:
ſicut hmōi aīalia diſtingunt̄ p̱ gre=
ges: q: oues ſtant p̱ ſe: ⁊ capre p̱ ſe/
ſic ēt dānati ſimil̄r p̱ diuerſos gre=
ges diſtinguent̄. Nā ſuperbi faciēt
vnū gregē. Luxurioſi alium auari
aliū. zacha. xij. plāgēt terre familie
⁊ familie ſeorſum. Uel dr̄ in infer
no ſicut oues tondent̄ ⁊ ſic tonſe ad
paſcua mittūtur ſic pctōres hic di=
mittent lanā. i. diuitias: ⁊ ſic attōſi
ad paſcua infernalia trāſmittentur
p̄s. Cū interierit nō ſumet oīa: nec
deſcēdet cū eo gl̄ia ei⁹. Uel dicunt̄
poni in inferno ſicut oues: q: ſicut
oues i calore ſtant ꝯpreſſe ⁊ vna ſup̱
aliā. in frigore aūt ſtant ſegregate
Sic ⁊ dānati cū erūt i igne inferna=
li ſtabūt ꝯpreſſi vt vn⁹ ſup̱ aliū ma=
gis incēdat̄. Cū vo erunt i frigore
erūt ſepati vt q̄libʒ p̱ ſe ſtrideat mat.
viij. Jbi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dētiū. Se
cūdo leproſi vocāt xp̄m p̄ceptorem
Jpſe ei eſt ver⁹ p̄ceptor q̄ decē p̄ce=
pta nobis dedit: q̄ ſi aliq̄ñ trāſgredi

mur ip̄m vt nr̄i miſereat̄ rogare de
bem⁹. vn̄ ⁊ iſti leproſi dicunt̄ fuiſſe
decē ſicut em̄ decē leproſi ſignificāt
illos q̄ decē p̄cepta ſūt trāgreſſi ſic
decē mūdati ſignificāt eos q̄ p̱ xp̄m
ad eorū obſeruātiā ſunt cōuerſi. iſte
decalog⁹ p̄ceptorū ē illud pſalteriū
dechachorde. De q̄ dicit ꝓpheta. in
pſalterio decachordo pſallā tibi: q̄ʒ
verbū tractās. Aug. i lib. de eo decē
chordis diſtiguit tres differentias.
Quidā em̄ iſtud pſalteriū portāt ſʒ
in eo nō cātāt. Qui ſcʒ p̄cepta dei ex
timore ſeruāt: portare em̄ pſalteriū
ſʒ nō cātare i eo on⁹ q̄dē hʒ ſʒ delecta
tionē nō habet q: timor penā habet
Aliȷ portāt ⁊ cātāt q̄ ſcʒ mādata dei
ſeruāt ⁊ ex amore ſeruāt. Lʒ ei ſit la
bor i portādo eſt tn̄ delectatio in cā
tando. iuxta illud p̄s. Cātabiles mi
chi erāt iuſtificatiōes tue. Aliȷ nec
portāt nec cātāt: ſed ꝓīcit: q̄. ſ. man
data dei nō ex amore nec ex timore
ſeruāt. Meli⁹ eſt autē vt ibidē dicit
Aug. pſalteriū portare ⁊ cantare q̄̄
tā tū portare. Rurſus meli⁹ portare
⁊ nō cātare: q̄̄ ꝓīcere: q: melius eſt
p̄cepta dei ex amore q̄̄ ex timore fa
cere. Rurſus meli⁹ eſt facere ex ti=
more q̄̄ nullo mō facere. Potētiam
addit quarta regula: illorū. ſ. q̄ non
portāt ſed cātāt. Jſti ſunt q̄ dicunt ⁊
nō faciūt. Jn pſalterio q̄dē. x. chor=
darū cātāt q̄ p̄cepta dei aliis p̄dicāt
ſed nō portāt: q: ea nō ſeruāt. De ta
libus dr̄ Mat. xxiii. Alligant onera
grauida ⁊ importabilia ⁊ imponūt
ea in humeros hoīm digito aūt ſuo
volunt ea mouere. Tertio vocant
xp̄m miſeratorē cū dicūt. Miſerere
nr̄i. Ad mīaʒ aūt ip̄ēdēdā tria ip̄m
iclināt. ſ. ſua affectio p̄cordialis no
ſtra deuotio filialis: et nr̄a miſeria
gn̄alis. Amor p̄cordialis eſt q̄ñ radi
catur i corde: quando manifeſtatur
in operis exhibitione: q̄ñ oſtēditur
in aduerſitatū perpeſſione: ⁊ q̄ñ eſt
cum perſeuerētia ⁊ continuatione.
Jſto mō xp̄s in paſſione ad nos affe

p̄ceptor

ctionē:habuit ꝑcordialē ipſe enim
iuxta cor ſuū fuit confoſſus ad innu
endū ꝙ amor noſter in ei⁹ corde eſt
radicat⁹. Ber. In quo eñ clarius ꝗ̄
in vulnerib⁹ tuis eluxiſſet qꝺ tu dñe
ſuauis ⁊ mitis ⁊ multe mie. Ipſe fu
it i manib⁹ perforat⁹: ad innuendū
ꝙ in bñficiis eſt liberalis ⁊ larg⁹. ſi
cut eñ vas pforatū nichil retinet/
ſic xp̄s nichil ſibi retinuit ſ; oia no
bis dedit:ſc; carnē i refectionē ſan
guinē i ablutionē:aiam i redēptio=
nē:⁊ deitatē dat i fruitionē. ip̄e et i
pedib⁹ fuit cōfix⁹:ad inuēdū ꝙ pōd⁹
petōꝝ nr̄oꝝ portauit. Eſa.liii. vere
lāguores nr̄os ipſe tulit: ⁊ dolores
nr̄os ipſe portauit. Ipſe etiā fuit in
cruce tot⁹ extēſus/ ad innuēdum ꝙ
amor quo nos dilexit vſq; in ꝑpetuū
ſe extendit Mat.vlt. Ecce ego vo=
biſcū ſum omnibus dieb⁹ vſq; ad cō
ſummationē ſeculi. Scd̄o inclinat
ip̄m ad miſerādū nr̄a deuotio filial̄
Hiere.xxxi. Si fili⁹ honorabilis ef=
frain. Si puer delicat⁹:qꝛ ex ꝗ̄ locu
t⁹ ſū de eo:adhuc recordabor eius.
Idcirco ꝯturbata ſūt viſcera mea ſup
eū. Miſerās miſerebor ei⁹. Ac ſi di
cat dñs intātū viſcera mea ſup eum
ꝯmouent̄. Ac ſi ex eo michi acreſce
ret magn⁹ honor:⁊ iō dixit. Si fili⁹
honorabilis. Ac ſi ex eo michi ꝓue
niat magna vtilitas:iō dicit effrai
ꝗ̄ interp̄tat̄ fertilitas:vel ac ſi eēt
paruul⁹ ⁊ etate imatur⁹:vel ac ſi eēt
delicate nutrit⁹:⁊ iō dicit. Si puer
delicat⁹. Et reuera ſācti viri ſūt filii
honorabiles dei:qꝛ i ipſis ē ymago
dei quā i ſeipſis honorant Eccl̄i.x.
Filī i māſuetudīe ſerua aiam tuā:⁊
da illi honorē ſcd̄; meritū ei⁹. Sunt
ēt vtiles deo non rōne dei:ſed rōne
ipoꝝ Cris. Sicut bñfaciētes nō deo
ꝓſtam⁹:ſed nobis dñs aūt gaudet nō
de ſuo lucro:ſed de nr̄a ſalute. Sic
peccātes nō deo nocem⁹ ſ; nobis de⁹
ſūt triſtat̄ aio nō de ſuā iniuria ſ; ꝺ
nr̄a ꝑditiōe. Sūt etiā paruuli in dei
cognitiōe ⁊ dilectiōe ꝗ̄diu ſūt ꝑſen
ti i vita.i.Cor.xiii. Cū eſſē paruul⁹
loquebar vt paruul⁹ ⁊c. Sunt etiā a
deo delicate nutriti:ſc; pane angeli
co.i.ſeip̄o.ps. Panem angeloꝝ mā
ducauit hō. Tertio ad deū inclinat
miſeria gn̄alis. Sunt eñ quidā que
nullā hn̄t miſeriā ⁊ nō indiget mīa
ſ.beati in quib⁹ nulla ē miſeria: nec
ꝗ̄tū ad corp⁹ nec ꝗ̄tū ad miaꝫ Apo.
xxi. Abſterget de⁹ oēm lachrymam
ab oculis ſcōꝝ ⁊c. Aug de ciu. dei
Erit in ſingulis inſeparabilis volū
tas libera:ab oi malo liberata ⁊ i=
pleta oi bono fruēs indeficient̄ eter
noꝝ gaudioꝝ iocūditate oblita cul
parū oblita penarū:nec tñ iō ſine li
berationis oblita: vt liberatori ſuo nō
ſit ingrata. Alii ſunt ꝗ̄ oēm hn̄t mi
ſeriā nec vllā pn̄t recipere miaꝫ ſc;
dānati. Eoꝝ eñ cor erit ſubiectum
oi pene ⁊ miſerie. Eſa.i. A plāta pe
dis vſq; ad verticē nō eſt i eo ſanitas
Eoꝝ eī aia erit plena omni angu=
ſtia ꝗ̄tum ad culpā ꝑteritā. Sap.v.
Dicēt intra ſe penitentiā agētes et
p̄e anguſtia ſp̄us gemētes ⁊c. Erit
eñ plena oi dolore:quātū ad penaꝫ
preſentē. Eſa.xiii. Torſiones ⁊ dolo
res tenebūt ⁊c. Erit plena omni tor
ſione imaginatiua ⁊ formidatiua.
Sap.xvii. Timore percuſſi illi⁹ quē
nō videbat̄ faciei eſtimabāt deterio
ra eſſe ꝗ̄ videbātur. Erit plena om=
ni deſperatiōe ꝓpter veniā denegā=
tam Michee.i. Deſperata eſt plaga
ei⁹. Alii ſunt ꝗ̄ nec oēs nec nullas:ſ;
tamē aliquas hn̄t miſerias et ideo
multiplici indigēt mia illi.ſ.illi ꝗ̄ ſūt
in via ꝗ̄ multas hn̄t miſerias ꝗ̄tum
ad corp⁹ Bern̄. Homo nat⁹ de mulie
re:ideo cū reatu replet̄ multis mi=
ſeriis:iō cū fletu ꝗ̄ quaſi flos egre=
dit̄ ⁊ cōterit̄:ideo cum metu habet
etiā multas miſerias i aia:qꝛ ſcd̄m
Bern̄. Ratio obnubilat̄ multiplici
errore Memoria ꝯfundit̄ multipli=
ci obliuiōe. Voluntas iactatur mul=
tiplici perturbatione.

¶ Dn̄ica.xv. Sermo primus.

Nemo poteſt
duobꝰ dn̄is ſeruire ⁊c.
Matth.vi. Sicut dicit
Aug. Deꝰ hoīez fecit
vt ſūmū bonū itellige
ret itelligēdo amaret amādo poſſi
deret: ⁊ poſſidēdo frueret̄. Jō xp̄s i
h̄ euāgelio itēdit nos ab amore ter
renoꝝ ad amorē celeſtiū inducere.
Et hoc quattuor modis. Primo diſ
ſuadēdo diuitiarū ſeruitutē: cū di=
cit. Nemo pōt duobus dn̄is ſeruire.
Scd̄o iterdicēdo nimiā ſollicitudi=
nē: cū dī. Jō dico vobis ne ſolliciti
ſitis ⁊c. Tertio oñdēdo iſtā ꝑ ſimili
tudinē cū dicit. Nōne aīa plus eſt ꝙ̄
eſca. ⁊c. Quarto inducēdo ſuā intē=
tionē cū dicit. Querite ḡ primū re=
gnū dei. Circa ꝑ̄mū notād̄ ꝙ nemo
pōt ſeruire duobꝰ dn̄is ꝯtria ꝑ̄cipiē=
tibꝰ: iſti duo dn̄i ſunt deꝰ ⁊ diabolus
vel deꝰ ⁊ mūdꝰ: vel deꝰ ⁊ caro. Pri=
mis duobꝰ nemo pōt ſeruire: qꝛ deꝰ
ꝑ̄cipit humilitatē Mat.xi. Diſcite
a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde
Diabolus ſuperbiā Job.xlj. Jp̄e eſt
rex ſuꝑ oēs filios ſuperbie. Grego.
Euidētiſſimum ſignū reproborum
eſt ſuperbia humilitas electoꝝ. Cū
ergo quā q̄ſq; habeat cognoſcit̄ ſub
quo rege militet inuenitur. Scd̄ is
duobꝰ nemo pōt ſeruire qꝛ deꝰ dili=
git pacē: mūdus turbationem Job.
xvij. Jn mūdo ꝑ̄ſſurā habebitꝭ i me
aūt pacem. Tertijs duobꝰ nemo pōt
ſeruire qꝛ deꝰ ꝑ̄cipit puritatē: caro
appetit voluptatē. Jſte ſunt due le=
ges. De quibꝰ dī. Rom.xv. Uideo
aliā legē i membris meis repugnā
tē legi mētis mee. Lex carnis ē car
nalia cōcupiſcere. Lex mētꝭ eſt mū
diciā deſiderare. Gala.v. Caro con
cupiſcit aduerſꝰ ſp̄m: ⁊ ſp̄us aduer
ſus carnem. Sequit̄ em̄ Aut vnum
odio hēbit ſcꝫ diabolū: ⁊ alterū dili
get ſcꝫ deū. Aut vnū ſuſtinebit ſcꝫ
diabolū nō q̄dē diligit Aug. Nemo
diabolū diligit: ſꝫ ſua cupiditate i=
plicatꝰ ſubdit̄ ei: ⁊ eū diligit: ſicut q̄
ancille aliene ꝯiunctꝰ eſt ꝓpter ꝯcu=
piſcētiā patī diuturnā ſeruitutē: ⁊
ſi nō diligit eū cuiꝰ ancillā diligit: et
alterū contēnet. ſ. Non quidē odio
habebit Aug. Nullꝰ cōſcientia deū
odiſſet: hoc autē Aug. poſt modum
retractauit ꝓpter illud p̄s. Super=
bia eorū qui te oderūt aſcēdit ſemꝑ
Sed ſine dubio nullus deum odit
affectu: ⁊ ſi affectu. nec etiam diabo
lus inquātū ſcꝫ eſt oīm gubernator
ſed inquātum eſt eoꝝ punitor: ſicut
nec latro odit iudicē inquātū ē ho=
mo ſed inquātū eſt iudex et tortor.
Poſtꝙ̄ dixit i gn̄ali deſcēdit ad ſpe
ciale dicēs nō poteſtis deo ſeruire ⁊
māmone. Glo. Māmona nomē eſt
demonis q̄ preeſt diuitijs: nō ꝙ i eiꝰ
ditiōe ſint: ſed qꝛ ipſis vtit̄ ad deci=
piēdū irretiendo laqueis diuitiaꝝ.
Non dixit. Nō poteſtis habere ſed
nō poteſtis ſeruire. Licite em̄ habe
ri pn̄t q̄ſi bene diſpēſat̄. Quidā em̄
eas diligūt cōtra deū: ſicut auari q̄
ſunt earū ſerui. De quibꝰ dicit glo.
Seruire diuitijs deum negare eſt.
Alij eas diligūt: ſed infra deū. ſicut
viri ꝑfecti q̄ adhuc terrenis ſūt de=
diti. Jſti ſunt q̄ edificāt lignū: fenū:
⁊ ſtipulā: q̄. ſ. terrena plꝰ iuſto vl̄ mi
nꝰ vl̄ minime dilexert. Alij retinēt
ea ꝓpt̄ deū: vt. ſ. paupibꝰ inde ſubue
niāt: ſicut fuerunt patriarche: ſicut
fuit ſctūs Joh. pt̄riarcha alexād: inꝰ
q̄ in orōne xp̄i dicebat ſic. bone ieſu
ego diſpergēdo tu ſubminiſtrando
vt videamꝰ q̄s vincat. Circa ſcd̄m
notād̄ ꝙ xp̄s interdixit ſupfluā cu=
rā mūdanoꝝ. diabolꝰ ei ꝑ̄mo ſolici=
tat hoīem vt q̄rat neceſſaria. Sicut
deꝰ vl̄ hoī ꝓmiſiſſe. Gen̄.iij. Jn ſudo
re vultꝰ tui veſceris pane tuo. Habi
tis neceſſarijs ſollicitat: vt q̄rat ſuꝑ
flua q̄ ſollicitudo diſſuadet̄. Phi.iij.
Nichil ſolliciti ſitis Chryſo. Solli=
citudo deſperatiōis eſt filia. Habitꝭ
neceſſarijs ⁊ ſupfluis ſollicitat vt q̄
rat nociua per vſuras. ſ. ⁊ rapinas.

Sermo.i.

puerb.i. Semite omnis auari aīas
poſſidentiū rapiūt: principiū igit̃ tē
tationis ī auaritia eſt nimia ſollici=
tudo circa neceſſaria, pgreſſus circa
ſupflua: ſed cōſūmata malitia circa
nociua. Dn̄s igit̃ ſtuduit amputare
tētatiōis ꝑncipiū eſt qd̄ nimia ſolli=
citudo circa neceſſaria: cuȝ dicit ne
ſolliciti ſitis aievr̄e ꝛc. Quo oblato
ꝯſequens aufert̃ pgreſſus ꝛ finis.
Qui em̄ nō eſt ſollicit⁹ circa neceſſa
ria: nec circa ſupflua ꝛ nociua. No=
tādū tn̄ ꝙ eſt q̄dā ſollicitudo quā fe
cit charitas. De qua Rom. xij. Qui
pceeſt ī ſollicitudine. Alia quā fecit
neceſſitas. Tertia quā facit cupidi
tas. De hac duplici dicit glo. In ſu=
dore vult⁹ tui parat̃ panis: ſȝ panis
exercēdus eſt ſollicitudo tollēda q̄
mentem perturbat dū timet ne aut
poſſeſſa diſpereāt: aut elaborata nō
cōtingant. Prima ꝓcipitur. Secūda
permittitur. Tertia ꝓhibet̃. Circa
tertium notādū ꝙ dn̄s ꝓhibet hāc
ſuperfluā ſollicitudinē ꝑ multiplicē
ſimilitudinē. Et primo per ſimilitu
dinem creature rōnalis: de q̄ ponit
duo exēpla. Unū cū dicit: nonne aīa
plus eſt ꝙ̄ eſca: ꝛ corp⁹ pluſꝙ̄ veſti=
mētū. Qui dedit maiora. i. aīam ꝓ=
uidebit minora. i. eſcā ꝛ veſtes. Et
dn̄s ponit hic tria bona q̄ deus hoī
dedit ſcȝ corp⁹ aīam: ꝛ res. Aīa autē
debet ſubijci ſuo ſuperiori. i. deo ſi=
bi obediēdo: ꝛ corp⁹ ſuo ſuperiori. i.
anime ſibi obtēperādo ꝛ res ſuis ſu
perioribꝰ ſcȝ deo vt pauperibus di=
ſtribuant̃: ꝛ anime vt diſcrete dili=
gāntur ꝛ corpori ſibi neceſſaria mini
ſtrent̃. Sed iſtū ordinē peruertūt di
uites nō ſubijciūtur deo q: pauperi
b⁹ nichil tribuunt nec anime q: eas
inique diligūt: nec corpori q: illud
fame afficiūt. Aliud exēplum: quod
ponit circa creaturam rationalem
eſt cū dicit. Quis aūt vrm̄ cogitans
pōt adijcere ad ſtaturam ſuam cubi
tū vnū. Glo. Illi ergo regēdi corpo
ris curā relinquite qui illud ad hāc
ſtaturā fecit peruenire. Tāgitur au
tē hic ī glo. magna ſimilitudo vtrū
noſtrū corp⁹ erit ſimile corpori chri
ſti quātū ad eādem ſtaturā: ꝛ dicen
dū ꝙ illa ſimilitudo quātuȝ ad tria
poteſt ꝯſiderari: vel quātū ad eiuſ=
dem glorie xp̄i conformitatē et ſic
eſt impoſſibile: q: nulli⁹ gloria pōt
glorie xp̄i adequari: q: gloria cor=
poris xp̄i erit iſtar ſolis: gloria bea
te virgis inſtar lune ꝛ glīa ceteroꝝ
ſanctoꝝ erit inſtar ſtellarū. i. Coꝛ.
xv. Alia claritas ſolis. i. xp̄i. Alia
claritas lune: id eſt beate Marie.
Alia claritas ſtellaꝝ. i. ceteroꝝ ſan
ctoꝝ. Uel pōt conſiderari quātū ad
eiuſdem ſtature qualitatē: ꝛ ſi non
erit ibi talis ſimilitudo Aug. de ci.
dei. Si dixerimus ad dn̄ici corporis
modū minorū maiorūꝗ corpora re
digēda peribit de multorū corpori=
bus per plurimū cū ipſe nec capillū
eſſe periturū permittat. Uel poteſt
itelligi quātū ad eādē etatem: ꝛ ſic
erit ibi iſta ſimilitudo. vnde ſubdit
Aug. Reſtat ḡ vt q̄ſꝗ recipiat ſuā
mēſurā quā habuit ī iuuētute. Si ſe
nex eſt mortu⁹ vel fuerat habitur⁹ ſi
eſt añ defunct⁹: ꝛ ideo nō eſt dictum
ab aplō. Ephe. iiij. In mēſuram ſta
ture ſed in mēſurā etatis plenitudi
nis xp̄i: q: reſurgūt corpora mortuo
rum ī iuuenili etate ad quā chriſtū
perueniſſe cognouim⁹. Hec Augu.
Secūdo hoc oſtēdit exemplo crea=
ture ſenſibilis: cum dicit. Reſpicite
volatilia celi. ꝛc. Et hoc vt dt̄ Aug.
Quidā dixerunt hominem nō debe
re laborare. ſed diuie ꝓuidentie ſe
ꝯmittere. Sed ſicut ille ait ſi adeſt
tp̄is facultas debemus victū labo=
rādo acquirere. alias ſi vellem⁹ ſi=
cut volatilia volare: aut ſicut natā
tia natare hoc eſſet deū tentare. Si
vero īminet neceſſitas debem⁹ nos
diuine ꝓuidētie ꝯmittere ꝛ tunc ille
nos paſcet ſicut aues. Et ponit exē
plū ī paulo ꝛ petro. Paul⁹ quidē mor
tē fugit ꝛ tn̄ chriſtus petrum a vin=

riculis liberauit. Paulus em̄ ꝑ hūa-
num auxiliū euadere poterat: ⁊ iō ſi
voluiſſet expectare diuinū auxiliū
hoc fuiſſet tēptare deū. Petr⁹ aūt ca
rebat hūano auxilio ⁊ iō ſe ꝯmitte-
bat diuino. Tertio oſīdit hoc exem
plo creature vegetabilis: cū dicit cō
ſiderate lilia agri: ⁊ infra Si aūt fe
nū agri ⁊c. Hiere. Qd̄ ſericū: q̄ pur-
pura q̄ pictura textricū pōt floꝛib⁹
ꝯparari. Liliū igit̄ induit̄ veſte can
dida, roſa veſte purpurea: viola ve
ſte hyacintina: fenū agri veſte viri
di: ſicut ⁊ ſol veſte lucēti. Juxta illd̄
ps. Amict⁹ lumie ſicut veſtimento.
Sic ēt inter ſctōs viros quidā̄ indu
unt̄ cādoꝛe puritatis: quidā̄ ruboꝛe
charitatis: quidā̄ hyacinthino cele
ſtis cōtēplationis quidā̄ viroꝛe vir
tutis quidā̄ ſplēdoꝛe honeſte cōuer
ſationis. Ultimo cōcludit ſuā intē-
tionē: cū dicit. Querite ergo primū
regnū dei ⁊ iuſticiā eius: ⁊ hec omnia
adiicient̄ vobis. Juſticia aūt regni
celoꝝ eſt illa ꝑ quā ipm̄ regnū acq̄-
rit̄. De quib⁹ ſic dicit Aug. Uenale
habeo dicit dn̄s. Quid regnū celoꝝ.
Quo emitur paupertate regnū do-
loꝛe gaudiū laboꝛe requies ignomi
nia glīa. moꝛte vita. Moneta igit̄ q̄
emit̄ regnū eſt paupertas. Mat. v.
Bti pauꝑes ſpū: qm̄ ipoꝝ ē regnum
celoꝝ. Moneta qua emit̄ gaudiū eſt
doloꝛ ⁊ ꝑſecutio. Ibidē. Bti q̄ ꝑſecu
tionē patiunt̄ ꝓpter iuſticiā: qm̄ ipo
rum eſt regnum celoꝛum. Moneta
qua emit̄ requies eſt laboꝛ penitētie.
Mat. iiij. Penitētiam agite appro-
pinquabit em̄ regnū celoꝝ. Mone-
ta qua emit̄ glīa eſt ignominio ⁊ hu
militas ꝓfunda. Mat. xviij. Niſi cō
uerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut par
uuli ⁊c. Moneta qua emitur vita ē
moꝛs ꝓpter xp̄m aſſumpta. Math.
xi. Regnū celoꝝ vim patitur: ⁊ vio-
lenti rapiūt illud. Magnā vim ⁊ vio
lentiā quilibꝫ ſibi facit qui ꝓpter re
gnū celoꝝ vitā ſuam cōtēnit. Quod
aūt dicit hec omnia adiicient̄ vobis

non eſt intelligēdū ſicut dicit Aug.
q̄ ſemꝑ adiicient̄ cū apoſtolus de ſe
dicat. In fame ⁊ ſiti: in frigoꝛe ⁊ nu
ditate: ſed aliq̄n dantur: aliq̄n ſub-
trahūtur. Eſt em̄ deus ſicut dr̄ Aug.
Medicus qui nouit q̄n ſunt apponē
da ⁊ q̄n ſubtrahenda. Cū ḡ apponit
ſūt ad grāꝝ actionē cū ſubtrahit ad
ꝓbationē. ¶ Ser. ij. vn̄ ſupra.

Nemo poteſt duobus dn̄is ſeruire ⁊c.
ſcd̄m Aug. tria ſūt ge-
nera hoim̄. ſ. valde bōi
ſicut viri ꝑfecti: valde
mali ſicut pctōꝛes ⁊ impij. Medio-
crit̄ bōi ⁊ mediocrit̄ mali ſicut ſunt
negligētes ⁊ tepidi q̄ volūt deū dili
gere ⁊ mūdū. Iſta tria gn̄a hoīꝫ dn̄s
deſcribit i p̄ſenti euāgelio. Primo em̄
deſcribit mediocriter bonos ⁊ me-
diocriter malos: cū dicit. Nemo pōt
duob⁹ ſeruire. Iſti duo dn̄i ſunt mū
d⁹ ⁊ de⁹ qui ſimul diligi nō pn̄t ſicut
ſācti viri ꝑ multa exēpla oſtēderūt.
Aug. ſuꝑ ioh. hoc oſīdit exēplo va-
ſis dicēs Si habitet i te amoꝛ mun
di: nō eſt quo intret amoꝛ dei vas es
ſed plen⁹ es funde qd̄ habes vt reci
pias qd̄ nō habes: fūde amoꝛē ſecu-
li vt īpleaꝛis amoꝛe dī. De hoc eod̄
ide ſic dicit in li. ibidē. Omel. i. Eſt
amoꝛ vtilis et amoꝛ noxi⁹, amoꝛ vti
lis amoꝛe īpeditur amoꝛ noxi⁹ re-
cedit ⁊ amoꝛ vtil' ſuccedit pleni ſūt
hoies amoꝛe huius ſeculi fundant ⁊
capiant. vis vt intret mel vbi acetū
infudiſti. Idem etiam ſuꝑ Ioh. hoc
oſtēdit exemplo manus dicēs. Non
poteſt q̄s amare quod eternum eſt:
niſi ſubtrahat amare quod tēpora-
le eſt. Amoꝛē hominis ſic putato q̄
ſi manū aīe: ſi aliquid tenet aliud te
nere nō pōt vt aūt poſſit tenere qd̄
dat̄ dimittat quod tenet. Qui enim
amat ſeculū: deū amare non pōt: q2
occupatam hꝫ manū. Dicit illi dn̄s
Tene quod do. non vult dimittere
quod tenebat non pōt accipe quod

offert. Si neceſſitate ſpeditus poſ=
ſidere cogit: poſſideat nõ poſſideat
teneat nõ teneat. dñs ſit rei ſue: nõ
ſeruꝰ auaricie ſue. Cyprianꝰ in tra
ctatu de. xii. abuſiõibꝰ ſeculi: oñdit
hoc exẽplo oculorũ dicens. Mundi
amor ⁊ dei pr̃ in vno corpe habita=
re nõ poſſũt quẽadmodũ oculi celũ
⁊ terrã parit nequaꝗ̃ ꝯſpiciũt chr.
ſup Mat. hoc oſtẽdit exẽplo per na
turã celeſtiũ ⁊ trenoꝝ dicens. Cele
ſtia ⁊ ſpũalia leuia ſunt naturaliter
ſurſũ tendentia: terrena pondero=
ſa ſũt ⁊ deorſũ trahẽtia. Si ſpiritua
lia tenueris ſurſũ te ducũt. Si tre=
na deorſũ te ponẽt. De hoc dr̃ etiã
quedã gloſ. ſr̃ hunc locum. Res in=
quit terrena vel deus q̃ i corde ho=
minis dñet ad ꝯtraria ex vtraꝗ̃ ho
mo trahit. Nã deꝰ trahit ad ſupio
ra ſibi ſeruientẽ. Res vo terrẽa tra
hit ad iferiora. Rabaꝰ ſup Lucã oñ=
dit hoc exemplo vaſis dicens Dile
ctio dei nõ recipit ſectionem. Nam
quantũ dilectionis in īfimis expen
deris hoc tibi neceſſario a deo de=
ficiet Sicut ei i vaſe aliq̃ pleno liq̃=
re inquantũ emanauerit foras: in=
tãtũ neceſſariũ ẽ in plenitudine de
negare. Sic ⁊ anima inquantũ ema
nauerit ab ipſiꝰ dilectione ad illici
ta: itantũ minui: neceſſariũ ẽ a deo
Põt aũt hõ ⁊ deo ſeruire ⁊ diuitias
habere: ſed non eis ſeruire: qꝛ tunc
diuitiarũ. ſeruus eſſet ⁊ auaricia do
minaret eidẽ. Juxta illud. Amos.
xi. Auaricia in capite omniũ Aua
ricia eī aliquando occupat manũ
quãdo ſcꝫ quis ſemp vult accipere
⁊ nõ dare. Eccl'a. iiii. Non ſit por re
cta manus tua ad accipiendũ et ad
dandũ collecta. Aliquãdo os. quã=
do ſcꝫ de terrẽis vult loq̃ ⁊ tracta=
re. Joh. iii. Qui de terra eſt de tra
loq̃tur. Aliquando oc'los. Juxta il=
lud. p̃. Oculos ſuos ſtatuerunt de=
cli. ter. Taliũ auaricia curari põt
ſed quãdo aſcẽdit ſr̃ caput ⁊ dña ef
ficit vix curatur. Jn ſeruis aũt dei
auaricia nõ occupat caput qꝛ eis ñ
dñat. Nec os: qꝛ de terrenis nõ lo=
quũtur. Nec oc'los: qꝛ i talibꝰ nõ de
lectant. Nec manꝰ: qꝛ liberalit pau
peribꝰ largiunt. Sciũt eī q̃ bona tẽ
poralia nõ ſũt ꝓpria ſed accõmoda=
ta. nõ ſũt ſecura: ſed tranſitoria Nõ
ſũt p̃cioſa ſꝫ vilia Elemoſyna aũt fa
cit vt ſint ꝓpria. Petrꝰ rauen̄. Da
paupi: vt det tibi: qꝛ q̃cquid paupe=
ri dederis tu habebis qđ pauperi
non dederis alter habebit. Facit vt
ſint ſecura. Ambro. hereditas i tu
to ponit que deo cuſtode ſeruat. Fa
cit vt ſint p̃cioſa: qꝛ plumbũ conuer
tit in aurũ. Aug. Laudas mercato
rẽ ſi vendit plũbũ ⁊ acquirit aurũ
⁊ nõ illũ q̃ erogat pecuniam ⁊ acq̃=
rit iuſticiã. Scđo deſcribit valde bo
nos ⁊ hoc exemplo volatiliũ ⁊ lilio
rũ. Per volatilia eīn ſãcti viri itelli
gunt ex eo q̃ corde in celis morant
Phil'. iii. Nr̃a ꝯuerſatio i celis eſt.
Periculũ ẽ eī iſtis volatilibꝰ habita
re i tra iuxta illud. Eſa. xxiiii. Forti
tudo ⁊ fouea ⁊ laq̃s ſr̃ te q̃ habita=
tores terre. Auis eī q̃ habitat i tra
aut ẽ i formidie ne capiat. aut cadit
in foueã deſcipl'e q̃ ſibi p̃parat aut
laqꝫis irretitur. I formidine ſunt a=
uari. Job. xv. Sonitꝰ terroris i auri
bꝰ eiꝰ. ⁊c. Jn foueã cadũt luxurioſi
Prouer. xxiiii. Fouea ꝓfũda eſt me
retrix. Laq̃is irretiũt ſupbi q̃s ſup
bi demões in ea abſcõdũt. p̃. Jn via
hac qua ãbulabã abſcõderũt ſuper
bi laqueũ michi. Et ſubdit. Eſa. Et
erit omnis q̃ fugerit a facie formi=
dinis cadet in foueã: ⁊ q̃ ſe explicue
rit ð fouea tenebit laq̃o qꝛ ſepe fit
qñ quis deſinit ere̾cter amare ter
rena transfert ſe ad amandũ carna
lia: ⁊ quando ſubiũgauerit auarici
am et ꝯcupiſcentiam inde effert in
ſupbiã. intelligitur etiam viri ſã=
cti p lilia. Nã liliũ extra ẽ cãdidũ in
tus eſt aureũ intus et extra odori=
ferũ. Sic viri ſãcti i corpe ſũt cãdi
di p puritatẽ i corde aurei p chari=

tatē.in ꝯſciētia ꝛ vita ſūt odoriferi
ꝑ ſāctitatē:qꝛ eoꝝ vita eſt odorife-
ra deo ꝛ ꝓximo.Cañ.v.Dilect⁹ me⁹
cādid⁹ ꝓꝑ puritatē.Rubicūdus prop-
ꝑ charitatē.Elect⁹ ex milibus prop-
ꝑ vite ꝛ ꝯſciētie ſāctitatē.Uix eniꝫ
de mile īuenit̄ vn⁹ qui hanc dupli-
cē habeat ſāctitatē.Threñ.iiij.cā-
didiores niue:nitidiores lacte:rubi-
cūdiores ebore antiq̄.ſaphyro pul-
chriores.Sūt ei cādidi ꝛ nitidi ī cor-
pore.rubicūdi ī mēte:fulgidi ī cōſci-
entia ꝛ ꝯuerſatiōe.Tertio dñs de-
ſcribit valde malos cū dt.Si aūt fe-
nū qđ hodie ē ꝛ cras ī clibanū mitti-
tur.ꝛc.Per fenū reprobi itelligunt̄
q̄ hic fuerūt aridi ī fide ꝛ in bono o-
pere ꝛ poſtmodū mittētur ī clibanū
īfernalē ꝑ combuſtionē.Quomodo
aūt corpa dānatoꝝ poſſit ꝯburi ꝛ nō
ꝯſumi oſtēdit Aug.de ciui.dei.mł-
tiplici exēplo.Primo exemplo ver-
miū dicēs.Nōnullū gen⁹ v̄miū ī a-
quaꝝ calidaꝝ ſcaturigie reperitur
quoꝝ feruorē nemo īpune ꝯtractat
ille aūt non ſolū ibi ſūt ſine vlla le-
ſiōe ſꝫ etiā extra nō poſſunt viuere.
Scđo exēplo mōtiū dicēs.Quidam
notiſſimi mōtes ſicilie q̄ tāta tēpo-
ris vetuſtate vſq̄ nūc flāmis eſtuāt
ꝛ ītegri ꝑſeuerāt ſatis ydonei teſtes
ſūt nō oē quod ardet ꝯſumi.Tertio
exēplo carbonū q̄ ignis operatione
ſic facti ſūt īcorruptibiles vt in ter-
rā humidā ſuffoſſi dum eſſent ligna
putreſcerēt:corrūpi nō poſſūt.Quar-
to exēplo pauōis dicēs ꝙ de⁹ dedit
carnes pauoni mortui ne putreſce-
ret:ꝛ narrat ibi ꝙ ſemel cū hec auis
ſibi cocta fuiſſet oblata de pectore
ei⁹ vſq̄ ad ānū ſeruari fecit:ꝛ nullā
leſionē īcurrit niſi ꝙ aliquātulū cor-
pulētie ſicciorꝭ ꝛ ꝯtectioris fuit.Quin-
to exēplo ſalamādre dicēs:ſicut ſcri-
pſerūt q̄ de naturis aīaliū curioſius
īdagarūt Salamādra ī ignib⁹ viuit
de cui⁹ etiā pellib⁹ fiūt corrigie pre-
cioſe q̄ q̄ſi vetuſtate ꝯſumpte ſi ꝓii-
ciant̄ ī ignē ex veterib⁹ fiunt noue.

Ultio dñs īſtruit oēs ſcꝫ valde bo-
nos ꝛ valde malos ꝛ mediocrit̄ bo-
nos ꝛ mediocrit̄ malos qñ ꝯcludit.
Querite ꝙ pmū regnū dei.in hoc ꝙ
dt pmū dat itelligere ꝙ pmo ꝛ pnci-
palit̄ ſpūalia ſūt petēda.Sꝫ iſtū or-
dinē ꝑuertūt auari:contra q̄s dicit
Aug.in lib.l.omel.vſq̄ adeo ceci-
tas mētis hoīem occupauit:vt oīa
bōa velit hr̄e ꝓter ſeipꝫ:vilā vis hr̄e
bonā vxorē bonā domū bōaꝫ.Quid
currā ꝑ ſinglā caligā ñ vis hr̄e ma-
lā:ꝛ vis hr̄e vitā malā.nūq̄d noce-
bit tibi pl⁹ mala caliga ꝙ̄ mala vi-
ta.cū ei mala caliga ꝯſtricta nocue-
rit ſedē diſcalciās te abiicis:aut cor-
rigis:aut mutas.muta igr̄ vitā ꝛc.
Deide ſubdit.Sꝫ plāe vide o vñ fal-
leris calliga nocēs dolorē facit.vi-
ta nocēs voluptatē illud nocet iſtō
libꝫ:ſꝫ qđ ad tēp⁹ libꝫ poſtea pei⁹ do-
let.Qđ aūt ad tēp⁹ ſalubrit̄ dolet:po-
ſtea ī īfinita voluptate ꝛ abundanti
gaudio letificat.ſcđꝫ illđ.Qui ſemi-
nāt ī lachrimis ī gaudio metēt.per
hoc aūt qđ dñs ſubdit.Et hec oīa ad-
iicient̄ vobꝭ:dat itelligē ꝙ bōa tēpo-
ralia debem⁹ amare ſicut acciden-
tia Accidēs aūt ē qđ adeſt ꝛ abeſt ꝑ-
ter ſubiecti corruptionē.Serui igr̄
dei diligūt tēporalia ſicut acciden-
tia.Quia ſi aſſūt nō corrūpit̄ eorū
anim⁹ ꝑ ſupbiā.Si deſūt non corrū-
pit̄ ꝑ īpatientiā.Talis erat qui di-
cebat.Phil.iiij.Scio hūiliari:ſcio
ꝛ abūdare:ꝛ penuriam pati.Auari
aūt diligūt diuitias ꝛ terrena tāꝙ̄ ſub-
ſtātialia:qꝛ ſi aſſunt corrūpunt̄ per
ſupbiā.vñ oſtendit.Aug.Radix di-
uitiaꝝ ē ſupbia.Si deſūt frangunt̄
per īpatiā.Eccl'ia.v.Diuitie con-
ſeruate in malū domini ſui perierūt
in afflictione peſſima.

¶Sermo.iij.vñ ſupra.

Scit eniꝫ pa-
ter vr̄ celeſtꝭ qꝛ his oī-
b⁹ idigetis ꝛc.Magna
nobꝭ de deo nr̄o dꝫ eſſe

fiducia q̄r i ipo ē magna bēiuolentia: iō dr̄ pr̄ veſter. In eo ei eſt oīm futuroꝝ pſciētia: iō dicit̄. Scit ei q̄lis in nobis ſit magna idigētia ꝓpter qd̄ dr̄ his oībus indigetis.

¶ Circa pmū notādū ꝙ magna dei beniuolētia in hoc exprimit̄ ꝙ pat̄ nr̄ vocat̄. Deute. xxxii. Nōne ipſe eſt pat̄ tu⁹ q̄ poſſedit te ꝛfecit ꝛcreauit te. Ipſe eñ nos fecit quātuz ad corp⁹ creauit quātū ad animā: ꝛ poſſidere nos dʒ quātuz ad res. Sed a domio corporis ipꝫ expellūt luxurioſi: a dn̄o aīe ſuperbi. a dominio rerū auari. iſta ſūt tria q̄ ſcđꝫ dicta ſalomonis hoīem de domo expellūt. ſ. fum⁹ mala vxor: ꝛ ſtillicidiuz. Iſta aūt ſpūalit̄ itellecta deū ab hoīe expellūt. ſ. fum⁹ ſupbie q̄ in altū aſcendit ſꝫ cito euaneſcit. Mala vxor carnalis ꝯcupiſcētie ꝛſtillicidiū auaricie q̄ hoīeꝫ ſollicitudinib⁹ inq̄etāt. Circa ſcđꝫ ſcꝫ dei pſciētiaꝫ Quidā eñ curioſi duo maxie inquirere ꝯſueuerūt. Unū q̄r cū pſcientia dei falli nō poſſit ſi pſcit aliquē dānādū oportet eū dānari: ꝛ iō nihil ꝓdeſt agere bonū ꝛ nichil obeſt facere malū. Secūdū ē quare de⁹ creat vel naſci permitit quos ſcit eſſe dānandos. Ad iſta aūt tribus modis reſpōderi pōt. prim⁹ modus eſt noſtrā iſufficientiā ꝓfitendo: cū dicit phūs. Intellect⁹ noſter habet ſe ad māniſeſta nature: ſic⁹ ocul⁹ noctue ad ſolē. Intātū eñ cognitio nr̄a eſt debilis q̄r null⁹ phūs potuit vnq̄ naturā vni⁹ muſce pfecte cognoſcere Ūn̄ legit̄ ꝙ vn⁹ phūs multis annis i ſolitudie ſtetit: vt naturā̄ apū poſſet cognoſcere: ꝛ tñ pfecte cognoſcere nō valuit. Si ḡ itellect⁹ noſter nō ſufficit cognoſcere maniſeſta nature create: q̄ lo intelligere poterit occulta ſcientie diuine. Ūn̄ narrat Tulli⁹ de natura deoꝝ ꝙ q̄dā rex q̄ſiuit a q̄dā phō quid eſſet deus. Et phūs ad reſpōdēdū terminū poſtulauit. cui rex triū dieꝝ terminū dedit q̄ expleto t̄minū iterū petiit ꝛ triū dierū terminuꝫ adhuc recepit. illo expleto adhuc maiorē t̄minū requiſiuit. cui rex: vt video me deludis. Et ille: nō facio dn̄e: ſꝫ de⁹ ē hoīni tā imēſ⁹ quāto deo eo pl⁹ cogito: tāto pl⁹ in eo deficio ꝛ i eo q̄d dicā nō iuenio Scđs mod⁹ rn̄dēdi ē q̄ſtionē q̄ſtionib⁹ repellēdo: ꝛ iſtū modū traditū habem⁹ a dn̄o. Math. xxij. Qui ait phariſeis ipm̄ interrogantib⁹ int̄rogabo ꝛ ego vos vnū ſermonem. ꝛc. Talib⁹ igit̄ curioſis ꝓ queſtionib⁹ q̄ſtio ē reddēda: vt dū non pn̄t reſpōdere ad minima ꝛmāifeſta deſināt iueſtigare ꝓfūda. De his aūt minimis ꝛmāifeſtis aliqua exēpli grā ꝓponam⁹ q̄ Aug. de ciui. dei ducit i mediū. Pmo q̄rit ꝙ cuꝫ tria ſūt luciđiſſima. ſ. oleū: argētū: ꝛ ignis ꝛ nichil habeāt i ſe nigredinis ꝛ ſi dēt qd̄ nō hn̄t. Quid eſt ꝙ oleū luciđū maculas nigras iſūdit. Argētuꝫ cādidū lieas nigras fingit. et ignis fulgid⁹ ligna ꝛ paleas nigras facit ꝛ oīa q̄ lamberit deterrima reddit. Scđo q̄rit q̄d eſt ꝙ palee tante ſunt caliditatis ꝙ poma cruda maturāt ꝛtāte frigiditatis ꝙ niues i media eſtate ꝯſeruāt ne fluāt cū tñ calidūꝫ ꝛfrigidū ſint omnino ꝯ̄ria: ꝛ duo cōtraria i eodeꝫ ſubiecto eſſe nō pn̄t. Tertio q̄rit de quadā ficu egiptiaca q̄ ſi pōat̄ in aq̄ mox fūdum petit: vbi madefacta ꝛ aq̄ repleta ad ſupficiē redit ꝛ ibi ꝯſiſtit. Quarto q̄rit de calce in q̄ ignis latēs ꝯtiet̄. ꝛ cū naturalit̄ aqua ignē extiguat ꝛ oleuꝫ nutriat: tñ ſi q̄s aquā i calcē iſundat mox ignis latēs vrere icipit: et ſi oleū adhibeat mox illū ignem extiguit. Quīto q̄rit de adamante qui nullo ferro frangit̄ nullo igne conſumit̄: ꝛ tamē hircino ſanguine frāgi ꝓhibetur. Dicitur aūt ꝙ in ethiopia ē quedā calamita que ferrū nō attrahit: ſed repellit: ꝛ quedaꝫ alia que in vno angulo ferrū attrahit ꝛ in alio repellit. Sexto q̄rit de duo-

bus fōtibꝰ: quoꝝ vnꝰ eſt in egypto
in quo faces extingunt̃ accenſe. et
reaccenduntur extincte. Alius eſt
apud gātamātes q̄ in nocte eſt taz
calidꝰ vt nō tāgat̃ in mane: ⁊ in die
tā frigidꝰ vt nō bibatur. In flumie
etiā mira ⁊ ſtupenda apparent. di=
cit̃ eñ lapillus eſſe modicus ad mo
dū ſagitte figuratus ⁊ in medio in
terſtitio in modū aeris generatus.
Hic aurū ⁊ argentum i marſupio la
neo et ſcrineo liq̄facit. ⁊ marſupiuz
⁊ ſcrineū nō ledit ⁊ multa alia ſtu=
pēda facit. Si igit̃ homies curioſi
iſtoꝝ ⁊ ſimiliū neſciūt rōnem red=
dere: deſignāt celeſtia idagare. ter
tius modꝰ reſpōdendi ē rationi et
exēplis veritatē aſtruēdo. Primuz
igit̃ ꝙ ſcꝫ diuina preſcientia nullā
neceſſitatē iferat oſtendit. Boeti=
us ratione et exēplo. Ratio eius eſt
qm̄ deus preſcit futura: quedam de
neceſſitate vt ſolē oriri. ⁊ quedā ex
libera volūtate: ſicut hominē cur=
rere vel aliq̄d operari ⁊ iō ſol neceſ
ſario orit̃: q: deꝰ ſic p̄ſciuit ⁊ ordi=
nauit ⁊ vt homo volūtate opatur.
q: deꝰ ſic preſciuit ⁊ ordinauit. Illa
igit̃ q̄ ſūt a cauſa naturaliter ope=
rāte vētura ſūt de neceſſitate Que
ꝟo a cā libere opante ventura ſunt
libere ⁊ non de neceſſitate: q: deus
ſic inſtituit et preſciuit. Exemplum
aūt tale ponit: ſit alicui aliquod tri
niū in quo hō ſit paratus ad ambu=
landū alius autē hō ibi ſit ſuper al
tam ſpecu. lā p̄ſcius futurorum qui
monent eū ne per viā ſiniſtram in
cedat: ſed aut p dexterā aut ſaltem
per mediā vadat ⁊ ille ꝯtēnens ſini
ſtrā teneat ⁊ in latrōes icidat non
fuit culpa ſpeculatoris q: hoc pre=
ſciuit ⁊ maxie q: admonuit ſed illiꝰ
qui contempſit. Poteſt igit̃ dici ꝙ
via dextera ē penitētia q̄ ducit ad
celum. via ſiniſtra ē peccatū quod
ducit ad tartarū via media ē peni
tētia iperfectorū que ducit ad pur=
gatoriū. Deus igit̃ ſcit quaz viam

q̄libet eſt facturꝰ: ⁊ monet ne per ſi
niſtrā icedat: ſed aut per dexteram
aut ſaltē per mediam vadat Si q̄s
igit̃ viam peccati eligit: ⁊ ad tarta
rū deſcēdit nō deo vidēti ⁊ admo=
nēti: ſed ſibi ꝯtēnenti imputari de
bet. Poſtea querit̃ quare vulnera=
tꝰ medicias req̄rit: cū deꝰ ſcit quan
do ē moriturꝰ: ⁊ quare agricola ter
rā ferit ⁊ vineā colit ex quo deus
ſcit quos fructꝰ debeat ꝓducere. ſꝫ
ſi vulneratus medicinā cōtēnit mor
tē icurrit. Si agricola terrā vel vi
neā nō colit ſteriles fructus habe=
bit: q: ſi c dominꝰ fructū eſſe inſtitu
it ⁊ p̄ ſciuit. Ad ſecundū querit̃ ſcili
cet deꝰ creat ⁊ naſci ꝑmittit quos
dānādos eſſe cognoſcit. Reſpondit
apoſtolꝰ. Roñ. ix. An nō hꝫ poteſta
tē figulꝰ ex eadē maſſa facere aliō
q̄dē vas in honorē aliud i ꝯtumeliā
Ubi dicit̃ Auguſt. Ideo non vtruz
ꝙ in honorē ne hoc meruiſſe eſti=
mēt ⁊ nō vtꝰ ūꝙ i ꝯtumeliā vt iudici
um miſericordia ſuperaltet. ac per
hoc ne damnatꝰ ex debito de ſuppli
cio ſuo iuſte ꝯqueratur. Nec liberatꝰ
grās ſupbe de merito gloriet̃. Aug.
aūt in enchiridiō ad iſtam queſtio
nē reſpondit dicens ꝙ deus cum ſit
ſūme bonꝰ nō ſuſtineret malū eſſe
in opibus ſui niſi adeo eſſet omni=
potēs ꝙ de malis poſſet bōa elice=
re. Quattuor igit̃ bona de malis ho
minibꝰ maxīe deꝰ elicit Primo q: ex
hoc boni meliores apparent: ſicut
etiā albū iuxta nigrum magis re=
lucet. Augu. vbi ſupra. Illud quod
malū dr̃ bene ordinatuz et ſuo loco
poſitum eminentius cōmendat bo
nū vt magis placeāt ⁊ laudabiliora
fiāt bōa dū cōparant̃ malis. Secun
do q: ex hoc dei iuſticia cōmendat̃
Cū eñ vniuerſe vie dñi ſint mīa et
veritas ſi oēs ex mīa ſaluaret nō
appareret eiꝰ iuſticia ⁊ ſi oēs ex
iuſticia dānaret nō apparet eiꝰ mīa
velut ſi iudex omibus malefactori
bꝰ pceret nō apperet iuſtꝰ. ⁊ ſi nul=

li vnꝗ̃ parceret non apperet pius.
Tertio qꝛ per malos boni exercen
tur:ꝛ maioꝛ eis coꝛona ꝑꝑatur. Si
enim mali non fuiſſent nec chꝛiſtus
fuiſſet occiſus et homo nõ fuiſſet re
dẽptꝰ nec ſtephanꝰ fuiſſet lapidatus
nec aliq̃s ſctũs ꝑ martyꝛium fuiſſet
coꝛonatꝰ. Greg. Quod lyma ferro:ꝛ
foꝛnax auro:ꝛ tribula grano:hoc fe
cit tribulatio viro iuſto. Quarto qꝛ
de malis ſunt ſepe multi ſancti gñā
ti, Sicut de eſau malo:natꝰ eſt ſctũs
Job de achã malo ezechias bonus
de amõ malo ioſias bonꝰ. De here=
ticis petrꝰ martyꝛ egregiꝰ. Ex ſpi=
nis em̃ naſcit̃ roſa ſ; ſi ſpina penitꝰ
pꝛecideret̃ nulla roſa naſceret̃. Ser
uat igr̃ intẽdum deꝰ ſpinas / vt inde
electas ſuſcipiat roſas. Tertio po=
nit nr̃a indigẽtia cũ dr̃ quis his om
nibꝰ indiget is:ex quo dat̃ intelligi
qꝫ non debemꝰ tẽpoꝛalia q̃rere ad ſu
ꝑfluẽtiã ſed ad ſubleuã dã indigẽtiã
aut in nobis aut ĩ aliis. Contra hoc
faciũt guloſi q̃ nõ recipiũt ad neceſ
ſitatẽ ſed ad voluptatẽ cum tñ dicat
Seneca. Palatũ tuũ fames excitet ꝛ
non ſapoꝛes. Legit̃ qꝫ dario fugiẽti
a facie alexãdri ꝛ magna ſiti oppreſ
ſo aq̃ turpida ꝛ cadaueribꝰ inquina
ta eſt ei ad bibẽdũ oblata quã bibẽs
dixit ſe nũꝗ̃ bibiſſe iocũdiꝰ. Contra
hoc ẽt faciũt auari qui alioꝝ indigẽ
tias nolũt ſupplere ſ; ſibi o͞ia reti
nere:cũ; tñ aquila et leo ꝑdam ſoli
non comedãt:ſed auibꝰ et beſtiis a
longe ſequẽtibꝰ partẽ reliquãt. Le
gitur cum Alexander ꝑ quãdã ſil=
uã ꝑgeret ꝛ ipẽ cũ exercitu ſiti fere
deficerẽt:ꝛ ciphꝰ aq̃ ſibi oblatꝰ fuiſ=
ſet ipſam aquã effundi mãdauit. No
luit em̃ ſolus bibere poſtꝗ̃ militibꝰ
ſuis hoc non poterat communicare
Cõtra hoc etiam faciũt ſuperbi qui
nullo repñtãt ſe ĩdigere:et tamẽ o͞i
bus indigẽt. Sup̃bia ei o͞ia bõa cor
rodit.et folia bonoꝝ verboꝝ et flo=
res bonarum volũtatũ et fructũ bo
noꝝ operum, iuxta illud. Eccli. vi.

Nõ te extollas ĩ cogitatione anime
tue velut taurꝰ ne forte elidat̃ vir=
tuꝰ tua per ſtulticiã ꝛ folia tua co=
medat ꝛ fructꝰ tuos perdat ꝛ relin
quaris velut lignũ aridũ in here=
mo. ¶ Dñica. xvii. Sermo .i.

Ibat ieſꝰ in ciuitatẽ q̃ vocat̃ Na=
ym. Et ecce defũctꝰ ef=
ferebatur. ꝛc. Luc. vii.
iſte filiꝰ vidue defun=
ctꝰ erat ꝛ ad monumẽtũ poꝛtabat̃.i.
etiã extra poꝛtã delatꝰ erat ꝛ mr̃ vi
dua eũ flebat. Per iſtũ igit̃ defũctũ
peccatoꝛ ſignificat̃ De q̃ q̃nqꝫ ꝑ oꝛ
dinẽ ſũt vidẽda. Pꝛio q̃re peccatũ ꝑ
moꝛtuũ intelligit̃. Scdo qđ eſt mo
numẽtũ in quo ĩcludit̃. Tertio q̃ ſũt
peccatoꝛes a q̃bꝰ poꝛtat̃. quarto q̃
eſt iſta poꝛta extra quam defertur.
Quinto q̃ eſt vidua a qua defletur.
Circa pꝛimũ notãdũ qꝫ peccatoꝛ ꝑ
moꝛtuũ intelligit̃ ex eo qꝫ ad inſtar
moꝛtui ẽ frigidꝰ ponderoſus ꝛ feti
dus. Frigiditas aũt in eo cauſatur
a tribꝰ. Pꝛio cauſatur a frigida ſug
geſtione dyaboli. de q̃ dicit̃ Eccli.
xliii. Frigidꝰ ventꝰ aq̃lo flauit ꝛ cõ
gellauit criſtallũ ab aqua. iſte ven
tꝰ aq̃lonaris tẽtatio ẽ illiꝰ q̃ dixit.
Eſaye. xiiii. Sedebo in lateribus a
quilonis. Ex cuiꝰ tẽtatione frigida
aĩa q̃ erat criſtallꝰ inquãtũ ad dei
ymaginẽ ẽ creata:tota efficit̃ geli=
da. Secũdo cãtur a frigida natura
pcti. Peccatum em̃ de ſe frigidũ eſt
cũ ſit venenũ ſerpentis inferalis vt̃
qꝫ per ſui frigiditatẽ extinguit ca
loꝛem coꝛdis. De frigiditate pecca
ti Hier. vi. Sicut frigidã facit cy=
ſterna aquã ſuã:ſic frigidã facit ma
licia aĩa ſuã. Tertio cãtur ab exti
nctiõe ignis diuini amoꝛis. Amoꝛ ei
dei ignis ẽ. luc. xii. ignẽ veni mittere ĩ
terrã ꝛc. iſtũ ignẽ ꝑdictꝰ vẽtꝰ aq̃lona=
ris extinguit. ꝛ iõ aĩa; frigidã relinquit
chꝛy. Qui nõ h; iſtũ ignẽ de quo di
xit dñs. ignẽ veni mittere in terrã

In hyeme ē et si fuerit i media esta te sicut aūt frig⁹ poros tre cōstrigit ne aliquid germiare pmittat. sic ta le frigus in aia gn̄atū siue a frigida suggestione dyaboli siue a frigida natura peti siue ab executiōe ignis diuini: sic oms bonas affectiōes cō stringit ꝙ nullū bonū ppositū: nullū bonū op⁹ aiam pducere sinit. iō dici tur. Eccl. xliij. Gelu sicut salē effun dā sup trā. i. effūdi pmittā. Tale ei gelu hꝫ naturā salis qꝛ aimā q̄ pri⁹ fructifera erat sterilē fecit. ps. Ter rā fructi. ꝛc. Scđo petōꝛ est pōdero sus. petm̄ ei dꝛ pōderosum tū qꝛ vnū ad aliud trahit. Greg. Petm̄ quod p pniam non diluit mox suo pondere ad aliud trahit Esa. xxxiiij. pilosus clamabat alt ad alterꝫ. Glo. Perpe trata malicia ppetrādā vocat. tum qꝛ laborare facit ꝛ premit. Esa. xliij Seruire me fecisti in petis tuis p̄ buisti mihi laborē i iniquitatib⁹ tuis tū qꝛ subito ad ifernū demergit. iob xxi. In pūcto ad inferna descēdunt Si oēs mōtes essent plumbei: ꝛ sup aliquē iustū caderēt ipꝫ ad infernū non traherēt ꝛ tn̄ petm̄ sic ē pōd ero sū ꝙ in mometo illuc traxit nobilis simū spm̄. Lu. x. Uidebā sathanā q̄si fulgur de celo cadētē. Tertio petōꝛ fetid⁹. Est ei cor ei⁹ sicut latrina i q̄ porci infernales delectabilit volu tāt. Unde demones nō petiert mit ti in colūbas q̄ hn̄t simplicitatē. nec in agnos siue oues que hn̄t innocē tiā. Nec i turtures q̄ diligūt castitatē: sed in porcos qui amāt immūdiciā Demones aūt nō hitāt in cordibus simplicium: nec innocētium: nec pu ritatem amātiū sed in cordib⁹ sup borꝫ/raptorꝫ/et immūdorꝫ. Job. xl. Sub vmbra dormit. i. in corde ra ptoris ꝛ auari: qꝛ ipse diuitie fugiūt sicut vmbre in secreto calami. id est i corde supbi. qui exterius videt ni tidus: sed intus est vacu⁹: et in locis humentib⁹. i. in corde luxuriosorꝫ q̄ sꝫ natare volūt in aqs sordidis deli

tiarꝫ. Scđo videdū est quid sit mo numentū in quo petōꝛ includit. Ad qđ notādū ꝙ sicut dt Aug. de ciui. dei triplex est mors. Prima ē mors corpis que fit qn̄ ipm deserit aia. et ista est mors nature. Alia est mors aie qn̄ ipaꝫ deserit de⁹ et ista ē mors culpe. Tertia mors est vtriusqꝫ scꝫ corporis ꝛ aie q̄ fit qn̄ nec aia viuifi cat corp⁹: nec de⁹ viuificat animā. ꝛ ista est mors gehēne. iuxta hāc tri plicē mortē triplex est monumētū. Primū est materiale in quo sepelie tur corp⁹ mortuū ps. Sepulchra il lorꝫ dom⁹ eorꝫ i eternū. Et dꝛ monu mētū secūdū Aug. q̄si monēs men tem: qꝛ per hoc quilibꝫ admonet vt mortalē se eē cogitat. Eccl. xxxviij. Memor esto iudicij mei: sic em̄ erit et tuū. Scđm ē corpale scꝫ ipm cor p⁹ in quo aia iacet sepulta qđ quidē liceta foris videat speciosū: int⁹ tn̄ est plenū spurcitijs petorꝫ Mat. xxiij Ue vobis scribe ꝛ pharisei hypocri te q̄ siṫes estis sepulchris dealbatis q̄ a foris appent hoib⁹ speciosa int⁹ aūt plena sunt ossib⁹ mortuorꝫ et om ni spurcitia. Tertiū monumentum est infernale in quo sepelit corpus et anima: q̄ ābo sunt mortua morte eterna. Luce. xvi. Mortu⁹ ē diues. ꝛc. Tertio ē videdū qui sunt portato res ꝛ sicut est triplex mors ꝛ triplex monumētuꝫ: sic etiā isti portatores tripliciṫ distingunt. Nā portatores corpi mortui ad sepulchrum mate riale sunt q̄ttuor elementa ex q̄bus corp⁹ est compositū q̄ tādiu adinui cē pugnāt donec in corpe dissolutio nem inducāt: ibi tn̄ de⁹ mltū posuit de tra. ꝛ parꝫ de ceteris elementis. Elementū enim aq appet in humo rib⁹ ꝛ sanguinib⁹. Elemētū aeris in respiratione flat⁹ Elemētū ignis in calore naturali. Elementū terre in carne neruis et ossibus: et sic patet ꝙ multo plus ibi posuit de elemen to tre q̄ ceterorꝫ. Si ei posuisset mlt tū de igne homo fuisset nimis iracū

q̃ vel auar⁹. Si m̃ltũ de aere nimis
ſupb⁹ fuiſſet. Si multũ de aq̃ nimis
fuiſſet libidinoſus. Sic m̃ltũ ibi po
ſuit de t̃ra q̃ eſt elemẽtum infimuꝫ
vt homo non ſupbiat:ſꝫ in humilita
te conſiſtat. Portatores aīe ad mo=
numẽtũ corꝑale ſunt quattuoꝛ q̃ in
pctõ hoīem perſeuerare faciũt. Pri
m⁹ eſt fiducia longioris vite q̃ tñ ho
minẽ ſepe decipit. vñ dr̃ Eſa. xxxviij
Dũ adhuc oꝛdirer ſuccidit me. Se
cũd⁹ eſt conſideratio culpe aliene.
Eccl'. xxxij Pctõꝛ hõ deuitabit cor=
reptionẽ:⁊ ſcd̃m volũtatẽ ſuã inue=
niet compationem. Terti⁹ ẽ fidu=
cia de venia quã aliq̃s cõcipit ex ma
gna dei miã. Eccl'. v. Ne dicas miſe
ratio dei magna ẽ m̃ltitudinis pec
catoꝝ meoꝝ miſerebit'. Quartus
eſt adulatio peccantiũ blãda. Eſay.
iij. Pp̄t me⁹ qui btm̃ te dicũt ipſi te
decipiũt. Portatores coꝛpis ⁊ ani=
me ad ſepulchꝛũ infernale. ſecũduꝫ
Amb. ſup Lucã ſũt quattuoꝛ ſpũa=
lia elementa. Quidam illuc poꝛtan
tur in t̃ra ꝓpter appetitũ t̃renoꝝ ſi
cut auari. Alij ab aqua propt' appe=
titũ delitiaꝝ ſicut luxurioſi. Ab ae=
re ꝓpt' appetitũ ambitioſum ſicut
ſuperbi. Alij ab igne ꝑ irã et odiũ ſi
cut iracũdi. Quarto videndũ ẽ que
ſit poꝛta extra quam moꝛtu⁹ egredi
tur:q̃ q̃dem ẽ ſcd̃m glo. aliq̃s de q̃n=
q̃ coꝛpoꝛis ſenſib⁹. Nã q̃ videt mu=
lierẽ ad concupiſcendũ iam mecha
t⁹ eſt eã. ⁊c. Moꝛtu⁹ extrahit' ꝑ poꝛtã
viſus. Qui aurẽ detractiõib⁹ et lin
guã litigiis accommodat:extrahit'
moꝛtu⁹ ꝑ poꝛtã audit⁹ ⁊ oꝛis:⁊ ideo
ad iſtas poꝛtas ſunt cuſtodie adhi=
bẽde. Nã ad poꝛtã viſus ponẽda eſt
pactio mutua. Debẽt em̃ coꝛ ⁊ ocl's
adinuicẽ pactũ facere q̃. ſ. coꝛ nõ di
rigat oculuꝫ ad aliqua illicita:et q̃
ocul⁹ non renũciet coꝛdi aliqua va=
na. Unde Job. xxxj. Pepigi fed⁹ cuꝫ
ocl'is meis ne cogitẽ q̃dem de vir=
gine. Ad poꝛtam audit⁹ ponenda ẽ
ſepes ſpinea. i. reph̃ẽſio dura. Eccl'.
xxviij. Sepi aures tuas ſpinis et no
li audire linguã nequã. Eiuſdẽ. xxv
Uent⁹ aq̃lo diſſipat pluuias:et fa=
cies triſtis linguã detrahentẽ Hie=
roñ. ad ruſticũ monachũ. Sicut ſa=
gitta ſi mittit' cõtra durã materiam
nonnũq̃ ĩmittẽtẽ reuertit' ⁊ vulne=
rat vulnerãtẽ. Sic detractoꝛ cũ tri
ſtẽ faciẽ viderit audiẽtẽ illico ꝯtabe
ſcit:pallet vult⁹:herẽt labia:ſaliua
ſiccat'. Iſtas tales ſpinas ẽt phi ali
q̃ñ opponebãt. Dyogenes eñ cui=
dã referẽti q̃dã malũ ab amico de
ipo ꝓlatũ ait. Dubiũ vero ẽ an ami
c⁹ hoc dixerit. Certũ eſt aũt michi
q̃ tu male dicis. Antiſtenes cuidaꝫ
dicenti:ille de te malũ hoc dixit:ait
non de me hoc dixit ſed de illo qui ĩ
hoc ſe hr̃e recognoſcit. Ad poꝛtam
oꝛis ponẽdũ eſt oſtiũ vt q̃ñ expedit
[illegible]iat' ⁊ q̃ñ nõ expedit clauſuꝫ tenea
tur. Ponẽda eſt ſtatẽra vt verba pon=
derata ꝓferãtur. Ponẽdum eſt fre=
nũ vt ab aſſeſſoꝛe aĩ lingua regat'.
Iſta doctrina tradit'. Eccl'i. xxviij.
Oꝛi tuo facito oſtia ⁊ vbis tuis facito
ſtaterã:⁊ frenos oꝛi tuo rectos. qui
to videndũ eſt q̃ ſit iſta vidua aq̃ moꝛ
tu⁹ deflet' ſcd̃m gloſ. iſta vidua ẽ ec=
cleſia q̃ ſpõſi ſui pñtia viduata fili=
os ſuos ploꝛat q̃s ad moꝛtẽ ire ꝯſpi
cit Mat. ij. Rachael ploꝛãs filios ſu
os ſic ploꝛabat paul⁹ dicẽs. Gal'. iiij.
Filioli mei quos iteꝝ pturio donec
foꝛmet' xp̃s in vobis. ¶ Notãdũ aũt
q̃ tres planct⁹ circa moꝛtuũ fieri cõ
ſueuerãt. Un⁹ fit cũ adhuc moꝛtu⁹ ẽ
in domo. Ali⁹ dũ fert' extra domuꝫ.
Terti⁹ dũ defertur ad tumulũ ⁊ ſe
pelit'. Tũc moꝛtu⁹ ẽ in domo qñ pec
catũ adhuc ẽ in aĩo. Tũc defert' ex=
tra domũ qñ procedit in actũ. Tũc
ſepelit' qñ mole t̃re. i. conſuetudine
pctõꝝ premit'. Flend⁹ eſt igr̃ peca
toꝛ q̃ eſt ĩ peccato male voluntatis.
Flendus eſt qui procedit in actum
praui op is. Flend⁹ eſt qui eſt in pec
cato male ꝯſuetudĩs. Iſte tres dif=
ferẽtie pctõꝝ ⁊ iſti tres planctus

figurati ſunt ꝑ tres mortuos quos
xp̄s ſuſcitauit in quibꝰ oībꝰ fuit plā
ctꝰ. Suſcitauit enim puellam ī do=
mo. ⁊ ſignat pctm̄ in aīa: ⁊ ibi fuit plā
ctꝰ. vn̄ dr̄: Mat. v. Uidit tumultū et
flentes ⁊ eiulātes mltum ⁊c. Suſci=
tauit adoleſcētē ꝑlatū extra domū.
vt hr̄ hic et hoc ſignat pctm̄ qḋ pro=
ceſſit in actū: ⁊ hic ſilr̄ fuit fletꝰ: qꝛ
mater flebat. Suſcitauit lazarū iā
ſepultū ⁊ fetidū et ſignificat pctm̄
conſuetudinis et ibi fuit magnꝰ fle
tꝰ. Nam fleuit Martha: fleuit mag
dalena: fleuerunt iudei: fleuit ⁊ chri
ſtꝰ Iſti tales maiori fletu indigent
ꝙ̄ primi vel ſecūdi. Demones enim
circa pctōrē mortuū faciūt tres: nō
plāctꝰ ſꝫ plauſus. Faciūt enim plau
ſum magnū qn̄ peccat in domo: hoc
eſt in animo ſuo. Maiorē qn̄ ꝓcedit
in actū. Maximū qn̄ ꝑ conſuetudi=
nē ſepelit. Trenoꝝ. ij. Apuerūt ſup
te os ſuū inimici tui: hoc ꝑtinet ad
plauſum ꝓ pctō cordis. Sibilauerūt
⁊ fremuerūt dētibꝰ ſuis hoc ꝑtinet ad
plauſum pro pctō operis. Et dixerūt
deuorabimꝰ eū En iſte eſt dies quē
expectabamꝰ inuenimꝰ ⁊ videmꝰ: hoc
ꝑtinet ad plauſū ꝓ pctō ꝯſuetudīs.

¶ Sermo. ij. vn̄ ſupra.

ADoleſcens

tibi dico ſurge. ⁊c. Si=
cut p̄iſtū defūctū ſigni
ficatur miſera pctōris
ꝯditio: ſic per iſtū ſuſci
tatū intelligit̄ ſalutifera penitētis
conuerſio. Cuius ſuſcitationis ⁊ cō
uerſionis q̄dam ſūt inductiua: que
dam effectiua: q̄dam oſtenſiua: ⁊ q̄=
dam conſecutiua. Inductiua autē
duo. ſ. compaſſio vidue: et preſentia
turbe. Primū igr̄ qḋ chriſtū induxit
ad iſtū reſuſcitandū fuit compaſſio
vidue. Vn̄ dicit̄. Quam cū vidiſſet
dominꝰ mia motꝰ. Iſta compaſſio vi
due ſignat compaſſionem peccatri
cis anime quam xp̄s ſup eā gerit: ⁊
tāꝙ̄ pr̄ benignꝰ ꝯſolationē infundit
ij. Cor. j. Bn̄dictꝰ deꝰ pater dn̄i no=
ſtri ieſu xp̄i pr̄ miarū ⁊ totiꝰ conſo=
lationis. ⁊c. Et vocat hic apl's deū
triplici noīe. ſ. deū/ dn̄ꝫ ⁊ pr̄ꝫ. Nam
ſcd̄m triplicē tp̄is ꝺitatē aſſecutꝰ eſt
hāc triplicē denomiationē. In ſtatu
ei legis nature vocatꝰ eſt deꝰ. Vn̄ dr̄
In ꝑncipio creauit deꝰ. ⁊c. Et rō eſt:
qꝛ tūc erat tp̄s inſtruendi homies
in vniꝰ veri dei cognitione. Deꝰ enī
vt Damaſce. dr̄ dicit̄ a theos quod
eſt deꝰ ſiue cognoſcēs: qꝛ ſeip̄m nos
cognoſcere facit. In ſtatu legis ſcri
pte vocatꝰ eſt dominus. Vn̄ dicebat
Ego dn̄s. ⁊c. ⁊ rō eſt: qꝛ tūc tp̄s erat
tenēdi hoīes in timore: dominꝰ eīm
eſt nomē timoris. In ſtatu legꝭ euā
gelicē ſepe vocat̄ pat̄. Vn̄ in oratio
ne dn̄ica non dr̄ deꝰ noſter: nec domi
nꝰ noſter: ſed pater noſter. Et rō eſt
qꝛ modo ē tp̄s confouēdi filios ī a=
more patris. Pat̄ eīm nomen ē amo
ris Rom. viij. Nō eīm accepiſtis ſpi
ritū ſeruitutis iterū ī tiore: ſꝫ accepi
ſtis ſpm̄ adoptionis filiorū. Secū=
dū inductiuū fuit p̄ſentia turbe. Nā
et cū ip̄o erat mltitudo copioſa. et
cum vidua ſimilr̄ turba mlta: ideo
ſcd̄m glo. xp̄s inductꝰ fuit corā illis
facere miraculū vt illi crederent et
iſtiꝰ miraculi teſtes eſſent. Sꝫ notā=
dum ꝙ ſuſcitatio filie archiſignago
gi fctā ē: iecta mltitudine p̄ſentie.
Suſcitatio vero iſtiꝰ ⁊ lazari in peni
tētia mltitudinis q̄ etiam diu dura
uit ⁊ longo tp̄e vixit: et longam pe
nitētiā egit. Per puellā igr̄ ſuſcitaꝫ
in domo intelligit̄ pctōr occultꝰ qui
quidē deū offendit. Per puerū extra
domū ſuſcitatū pctōr manifeſtꝰ qui
deū offendit ⁊ proximū ſcandaliza=
uit. Per lazarū quatriduanū ⁊ fetidū
pctōr ꝯſuetudinarius itelligit̄ q̄ deū
offendit ⁊ proximū ſcandalizauit et
deū a ſe nimiū elongauit. Pctōr igr̄
occultꝰ dꝫ facere penitētiā in occul
to vt placet deum. Peccator manife
ſtꝰ dꝫ facere peni tētiā manifeſtam
et diuturnā vt placet deum ⁊ edifi=

cet.primũ. Pctõr cõſuetudinari⁹ dʒ
facere pniam manifeſtã ⁊ diuturnã
vt placet deũ ⁊ edificet primũ et
paulatim poſſit appropinqre ad de
um. Scdõ in iſta reſuſcitatiõe fuert
quedam effectiua: q̃ qdem fuerunt
duo ſcʒ tact⁹ loculi et iuſſio precepti
De pmo dr: acceſſit ⁊ tetigit loculũ
Tũc dñs loculum tãgit qñ cor durũ
pctõris ad pniam emollit. Loculus
eñi iſte eſt ɔſcia pctõris: in quo quo
tanq̃ in lecto male conſcie reque-
ſcit. Eſt eñi locul⁹ iſte ſpinoſ⁹ ⁊ tñ in
ipſo requieſcũt auari vt dr Job. xxx
Eſſe ſubſentibus delitias computa-
bã. Eſt lutoſus et tñ in ipſo requie-
ſcunt voluptuoſi vt dr. ij. Pet. ij. Sus
lota in volutabro luti. Eſt vẽtoſus:
⁊ tñ i ipo redeſcũt ſupbi: vt dr hier.
xxij. Oẽs paſtores tuos paſcit ven-
t⁹. Ecce q̃ta cecitas redeſcere in le-
cto ſpinoſo/lutoſo/⁊ vẽtoſo. Sʒ acce
dit dñs. Et loculũ tãgit dũ pctõrem
ad ſui cognitionẽ reducit. et tũc il-
le locul⁹ q̃ pri⁹ erat ſpinoſus per pũ
ctionẽ viciorꝝ efficit florid⁹ per ame
nitatẽ virtutũ Cañ. j. Lectul⁹ nr̃ flo
rid⁹. Qui pri⁹ erat fetidus per imũ-
diciã efficit odorifer⁹ per puritatẽ
internam. Cañ. v. Uinee florẽtes odo
rẽ dederũt. Odor vinearũ homies
recreat ſerpẽtes fugat ſic odor ca-
ſtitatis delectat deũ et hoies et fu-
gat ſerpẽtes infernales. Qui prius
erat vẽtoſus p iq̃etudinẽ/efficit de-
t⁹ p mẽtis trãqllitatẽ. eccl. xliij. In
ſermone ei⁹ ſiluit vẽt⁹/ cognitione
ſua. i. ſapientia placauit abyſſum. i.
cor pctõris ɔfuſũ. Scdʒ effectiuũ hu
ius reſuſcitatiõis fuit iuſſio pcepti
cum ait. Tibi dico ſurge. Iſta autẽ
iuſſio eſt diuina inſpiratio. De q̃ di
cit Ephe. v. Surge qui dormis ⁊ ex-
urge a mortuis ⁊ illu iabit te xp̃s
Diuia qdẽ inſpiratio excitat dor-
mietẽ: vñ dr. Surge qui dormis: vi-
uificat morietẽ: vñ ſubdit. Et illumi
nabit te xp̃s. Eſt eñi xp̃s via vitas
et vita vt dr Joh. xiiij. Eſt via p quã
homo ad celũ vadit. Eſt veritas q̃
hoiem ne erret deducit. Eſt etiã vi
ta p quã hõ tãq̃ ad terminum pue-
nit. Qr igr eſt via excitat dormiẽtẽ
vt ſurgat ⁊ per viam cadat. Quia ẽ
veritas deducit ignorãtẽ ne per de
uia incedat. Quia eſt vita viuificat
moriẽtẽ vt ad vitã etnã pueniat. Ter
tio in ipa ſuſcitatiõe fuert qdã oſtẽ
ſiua. i. quedam per que oſtẽditur q̃
fuit ṽe ſuſcitatus. Et illa ſũt duo: ſci
licet ſeſſio ⁊ locutio. Primo dicitur
Reſedit qui erat mortu⁹. Non dici
tur q̃ ſtetit nec q̃ iacuit ſed q̃ reſe-
dit. In ſtando totuʒ corp⁹ laborat.
In iacẽdo totũ quieſcit. In ſedẽdo
ptim laborat et partim q̃eſcit. Illi q̃
circa curas temporaliũ nimis labo
rãt. Illi iacẽt q̃ a bonis opib⁹ nimis
torpent. Neut iſtorꝝ vere ſunt ſuſci
tati. Illi ſedẽt q̃ dediti ſũt et labori
actiõis ⁊ quieti ɔtẽplatiõis: illi ſunt
vere ſuſcitati. Tales q̃ hñt vtrã-
q̃ vitã. ſ. actiuã ⁊ contẽplatiuã dãt
ſe deo per deuotã orõnẽ: prima per
miſericordẽ ſubuẽtionẽ ⁊ ſibiipſis p
hũilem recognitionẽ. Et ſic habent
officiũ Magdalene Marie ⁊ Laza-
ri Bernard⁹. Op⁹ eſt vt maria pie ⁊
ſubtilit ſentiat de deo Martha miſe
ricordit ⁊ benigne de proximo. La-
zar⁹ miſere ⁊ humiliter de ſeipo. Se
cũdo pctõr ondit ſuſcitat⁹ qñ ille
q̃ conſueuit loq̃ verba mundi vl ver
ba pcti incipit loq̃ verba dei. Sicut
eñi tũc oſtendebat ſe eſſe ciuẽ baby
lonie: ſic mõ ondit ſe eſſe ciuẽ hieru
ſalẽ ciuitatis ſupne. Ad linguagium
eñi qd quis loq̃t oſtẽdit ciuilitatem
quam ɔfitet. Unde dictũ fuit petro
et loq̃la tua manifeſtũ te facit. Qui
ergo loq̃tur ṽba mũdi ondit q̃ ſit ɔ
feſſus ciuilitatẽ mũdi. Joh. iij. Qui
de terra eſt de terra loquitur. Qui
loq̃t ṽba pcti idicat q̃ ſit ɔfeſſus ci-
uilitatẽ inferni. Jac. iij. Lingua nr̃a
ignis ẽ iflãmata a gehẽna. Qui loq̃
tur ṽba dei idicat q̃ ſit ɔfeſſ⁹ ciuili-
tatẽ padiſi. Uñ dñs loq̃ns ſemp ṽba

dei ꝯq̄rebat de iudeis dicēs. Jo.viij
Quare loquelā meā nō cognoſcitis
Quarto in ipſa reſurrectiōe ſunt q̄=
dā ꝯſecutiua. q̄ q̄dem ſunt duo. Pri=
mū eſt dei laudatio. Uñ dr̄. Accepit
aūt oēs timor ⁊ magnificabāt deū.
Nā ſicut dr̄ Augu. Nemo donis dei
eſt dtūs qui donāti exiſtit ingratus
Qualit̄ aūt de⁹ laudet̄ oñdit in lib.
I.omel.in pſona dei dicēs. Si fuerꝭ
iniqu⁹:nō me laudas. Si fueris q̄ſi
iuſtus ⁊ de iuſticia inflatus non me
laudas. Si vita cum lingua conſen
tit me laudas. Et ſubdit. Meli⁹ eſt
tacere ⁊ benefacere q̄ꝫ laudare ⁊ pec
catū ꝯmittere. ergo fratres toti lau
date cātet vox cātet vita:cātent fa
cta. Scðm eſt chriſti fides et cogni
tio cum dixerit propheta magn⁹ ſur
rexit in nobis. Et vocāt xp̄z ꝓphetā
magnū ⁊ viſitatorē noſtrū. Fuit aūt
chriſtus propheta magn⁹ q: habuit
verba magne ſapiētie. Joh.vij. Nū
q̄ꝫ ſic locutus eſt hō ſicut homo iſte.
Habuit miracula magne potentie.
Act.x Qui ptranſijt benefaciendo
et ſanādo omēs oppreſſos a diabo=
lo. Habuit exēpla magne ſctitatis ⁊
vite Math.xi. Diſcite a me:q: mi=
tis ſum ⁊ humilis corde. Luce.vlti.
Qui fuit vir ꝓpheta potens in ope
quo ad miracula et ſermōe: quo ad
verba coram deo ⁊ omni populo:
quo ad exēpla. Fuit et̄ viſitator nr̄.
Lu.i Uiſitauit nos oriēs ex alto. in
hui⁹ figura dixit yſay. ad Dauid i.
Reg.xvij. Fr̄es tuos viſitabis ſi re=
cte agāt. Et cū quib⁹ ordinati ſunt
diſce. Uiſitatores ei officiū eſt inq̄=
rere de vita. iō dr̄. Si recte agāt. In
quirere de fama:ideo ſubdit̄. Cum
quib⁹ ordinati ſunt diſce. Et iſta fa
cere dꝫ ex charitate fraterna: ideo
premittit̄ fratres tuos. Chriſt⁹ igi=
tur ad nos viſitādo veniēs et inqui
rēs de vita:īuenit ī nobis mala opa
Joh.iij. Erāt aūt eorum opa mala.
Inquirēs de fama:inuenit ꝙ era=
m⁹ demonib⁹ aſſociati. iob.xxx. Fra
ter erā draconū ⁊ ſoci⁹ ſtrutionum.
iō q: iſte viſitator opera mala diſſol
uit. Jō dicit̄. i. Joh.iij. In hoc appa
ruit filius dei vt diſſolua t opa dia=
boli. ipſū dyabolū nobis aſſociatum
de mūdo eiecit Joh.xij. Nūc iudici
um eſt mūdi:nūc princeps hui⁹ mū
di eiſciet̄ foras. Iſta aūt non fecit
tāq̄ꝫ tyrannus:ſed tanq̄ꝫ frater vte=
rin⁹ ps. Narrabo nomē tuū.⁊c.

¶Sermo.iii.vt ſupra.

Et hec vidua
erat ſamaritana muli
er iſta de morte filij ſui
multū dolebat:⁊ iō la=
mētabilit̄ eū flebat. do
lor aūt ei⁹ ex q̄ttuor cauſabat̄: vꝫ
ex eo ꝙ erat mlier ex eo ꝙ erat mr̄
⁊ ex eo ꝙ erat vidua mr̄ ex eo ꝙ e=
rat vnici mr̄. Prio igit̄ cauſabat̄ do
lor ex eo ꝙ erat mulier. Naturalit̄
em̄ mlieres magis patiunt̄ ⁊ magꝭ
ꝯpatiunt̄ q̄ꝫ viri ex eo ꝙ hñt aiam
magis mollē. Uñ mulier:quaſi mol
lis aer dicta eſt Jō ſcðꝫ philoſophū
in lib. de animalib⁹. in omi genere
aialiū femie ſunt meliores q̄ꝫ viri:
pter vrſā ⁊ leopardā. Quādo igit̄ i
uenit̄ aliqua mulier ſeuera ⁊ dura
nō pōt dici femia:ſꝫ vrſa ⁊ leoparda
Mulier q̄dē ſimilit̄ eſt naturaliter
frigida ⁊ hūida:⁊ ideo de facili eſt
paſſibilis ⁊ ꝯpaſſibilis. Uir aūt na
turalit̄ ē calid⁹ ⁊ ſiccus:ideo nec ſic
de facili patit̄ nec ꝯpatitur:ideo in
filij morte ⁊ aduerſitate naturalit̄
pl⁹ dolet mat̄ q̄ꝫ pat̄ ex eo ꝙ eſt ma
gis mollis ⁊ ꝯpaſſibilis in filij aūt
honore ⁊ ſublimitate naturalit̄ pl⁹
gaudet pr̄ q̄ꝫ mat̄ q: eſt magis ma=
gnanimus. Et iſtud aperte innuit̄.
Prouer.x. Filius ſapiens letificat
patrē fili⁹ vero ſtult⁹ meſticia ē ma
tris ſue. de filio aūt ſapiente ⁊ bo=
no hꝫ pater leticiā ⁊ mat̄ vanā glo
riam. De filio aūt ſtulto ⁊ malo ha
bet mat̄ triſticiā pater vero iram.
Prou.xvij. ira patris fili⁹ ſtultus

ẽt dolor matris q̃ genuit eũ. Scd̃o
cauſabat̃ eiꝰ dolor ex eo ꝙ erat ma=
ter. Naturalr̃ em̃ mater plꝰ diligit
q̃ pr̃: ⁊ id̃ plus de morte eiꝰ triſtat̃.
De amiſſiõe ei eiꝰ rei quã maxie di
ligimꝰ maxie triſtamur. Quare aũt
mater plus diligit filiũ q̃ pr̃ multe
ſunt cauſe. Prima eſt: qꝛ naturaliter
plures habet defectꝰ q̃ vir qui q̃dem
defectus releuãtur qñ ab ipa filij ge
nerãtur: vñ multe mulieres q̃ a vi=
ris odirent̃ ꝓpter filios quos gene
rant diligunt̃: ⁊ id̃ mulier ſciẽs ꝓpt̃
filioꝝ gñatioñẽ ſe in ſuis defectibus
raleuari: ⁊ a viro plus diligi vehe=
mẽter eos amat. Scd̃a cã eſt qꝛ illď
ꝓ quo plus laboramꝰ plus diligimꝰ
Mater aũt plꝰ laborat circa filios q̃
pater tã i portãdo q̃ in pariendo: q̃
etiã i educãdo. Tertia cã eſt: qꝛ illã
rem plus diligimꝰ quã certitudina=
liter nr̃am eſſe ſcimꝰ. Mater autem
certitudinalr̃ ſcit ꝙ filiũ de ſe gene
rauit: vir aũt ⁊ ſi credat tñ certꝰ non
eſt ꝙ ſit de ſuo ſemine ꝓprio genera
tꝰ. Quarta cauſa eſt: qꝛ illã rẽ plus
diligimꝰ i qua maiꝰ ius nos habere
ſcimꝰ. Scd̃m aũt phm̃: maior portio
de ſubſtantia matris eſt in corpore
filij q̃ de ſubſtãtia pr̃is. Quinta cã ẽ
qꝛ ſicut dicit Aug. Amicitia trahit̃
ex ꝯſuetudine cohabitãdi: colloquẽ
di: ⁊ ꝯuerſãdi. Matres aũt cũ filijs
magis ꝯſueuerũt habitare colloq̃ ⁊ ꝯ
uerſari: q̃uis aũt mater plꝰ diligat
filiũ q̃ pr̃: tñ filiꝰ naturalr̃ plꝰ amat
patrẽ q̃ matrẽ. Et vna rõ eſt qꝛ pat̃
eſt ꝑncipiũ effectiuũ ⁊ formale i filij
gñatiõe carnali. Alia eſt: qꝛ filiꝰ dꝫ
pr̃i in oĩbus bonis ſuccedere. Ter
tia eſt qꝛ partꝰ ſequit̃ vẽtrẽ quo ad
libertatẽ ⁊ ſeruitutẽ: ita ꝙ natus de
ancilla mr̃e ⁊ libero pr̃e erit ſeruꝰ.
Natꝰ de ſeruo pr̃e ⁊ libera mr̃e erit
liber. In honorib9 aũt ⁊ mũeribus ⁊
dignitatibꝰ partꝰ ſe ht̃ pr̃em: vt ſi rex
ꝯtrahat cũ aliq̃ plebeia filiꝰ q̃ naſcit̃
dignitatẽ habebit regalẽ/ filiꝰ igit̃
plꝰ diligit pr̃ẽ q̃ matrẽ tũ qꝛ ab ipo
recepit formationẽ: tũ qꝛ ab ipſo ex
pectat oĩm bonoꝝ ſucceſſionẽ: tũ qꝛ
ab ipo hꝫ dignitatẽ ⁊ honorẽ. Pr̃ tñ
⁊ mater plꝰ naturalr̃ diligũt filios
q̃ a filijs diligant̃. Et id̃ eſt: qꝛ parẽ
tes de natura ſua ꝓpria dederũt filiis
corpꝰ ꝓpriũ. Filij aũt parẽtibꝰ i gña
tiõe nichil dederũt: ⁊ id̃ parẽtes filios
vt opa ſua: vt carnẽ ſuã vt membra
ſua diligũt. Videmꝰ ei ꝙ humor ar=
boris fluit a radice i ramos nõ ecõ=
uerſo: ⁊ amor ex pr̃e q̃ eſt radix ma
gis fluit i filiũ tãq̃ i ramũ q̃ ecõuer
uerſo. Tertio cãbat̃ eiꝰ dolor ex eo ꝙ
erat vidua mr̃ vidue em̃ ſepe deci=
piunt̃: qꝛ ſunt ſine viro ꝯſiliatore: vñ
dr̃ Mat. xii. Deuorãt domos vidua
rũ ſub obtẽtu ꝓlixe orõnis. ſepe mo
leſtant̃ qꝛ ſunt ſine viro defenſore.
Eſa. x. Erũt vidue p̃da coꝝ id̃ dr̃ eſa.
i. Defendite viduã. Sepe ſũt i triſti
cia: qꝛ ſũt ſine viro ꝯſolatore. ⁊ ideo
graue eſt pctm̃ ꝯtriſtãtas iterũ ꝯtri
ſtare. Hier. xxii. Viduã nolite ꝯtri=
ſtare: ⁊ magnũ eſt meritũ eas ꝯſola
ri Job. xxix. Cor vidue ꝯſolatꝰ ſum
Jac. i. Religio mũda ⁊ immaculata
apud deũ ⁊ patrẽ: hec ẽ viſitare pu=
pillos ⁊ viduas i tribulatione eoꝝ.
Qñ igit̃ vidue filios ſuos amittunt
multũ dolore ꝯſueuerũt qꝛ remãſe=
rãt eis loco viri ꝯſiliãtis/ defẽdẽtis
⁊ ꝯſolãtis. Aliqñ tñ expedit viduis
viro ⁊ filiis carere/ qꝛ magis libere
pñt deo ſeruire. vñ dicit Hiero. i epi
ſtola ad paulã. Sctã melania cale=
ſcẽte adhuc mariti corpuſculo nec=
dũ hũato duos filios ꝑdidit q̃ ad pe
des xp̃i ꝓuoluta ait. Expeditius tibi
ſeruitura ſum dñe qꝛ tãto onere me
liberaſti. Debẽt aũt ipe vidue tria
vitiã fugere. ſ. ocioſitatẽ: loquacita
tẽ: ⁊ curioſitatem de quibꝰ dicit̃. i.
Tim̃. v. Silr̃ ⁊ ocioſe diſcũt circuire
domos nõ ſolũ ocioſe: ſꝫ ẽt ꝟboſe et
curioſe loquẽtes q̃ nõ oportet. Pri=
mo igit̃ nõ debẽt eſſe ocioſe. Hiero.
Semꝑ aliquid boni opis facito vt
diabolꝰ te iueniat occupatũ Ezech.

xvi.c. Hec fuit iniquitas ſodome ſororis ſue ſuperbia: ſaturitas panis ociũ ⁊ abũdãtia. i. Thim. v. Uidua q̄ in delitijs eſt viuẽs: mortua eſt: lꝫ em̃ ſit viuẽs i corpore tñ eſt mortua in mẽte. Dixit angel⁹ ꝙ corp⁹ hoīs eſt ſicut ferreũ inſtrumẽtũ qḋ ſi exercitat licet cõteritur tñ lucidum efficitur. Si ṽo non exercitatur rubigine cõſumitur. Si em̃ corp⁹ noſtrũ ieiunijs ⁊ vigilijs exercemus debilitatẽ incurrit: ſi non torpore merceſcit Meli⁹ eſt autẽ ipm̃ laborando conterere q̄ꝫ merita ↄſumere. Secũdo non debet eſſe verboſe: q̄ꝫuis em̃ verboſitas reprehẽſibilis ſit in viris: tamen i feminis magis eſt reprehẽſibilis ⁊ maxime i feminis viduis. nã ſcḋm Chry. Mulieres ſũt incaute molles ⁊ fragiles: ⁊ qꝛ icaute: iḋ cito decipiũt ex eo ꝙ ea q̄ audiunt ratione non diſcernũt vel diſcutiũt: qꝛ vero ſunt molles: iḋ ad bonũ et ad malũ cito flectũtur: qꝛ aũt ſunt fragiles. iḋ de facili ſuperantur. vñ diabol⁹ nõ eſt aggreſſus virũ ſꝫ mulierem ſciẽs ꝙ mulier facili⁹ deciperetur ex eo ꝙ ſex⁹ incautior ẽ ⁊ citi⁹ flecteretur: ex eo ꝙ eſt ſex⁹ molior: ⁊ facili⁹ vinceretur ex eo ꝙ eſt ſex⁹ fragilior. Tertio nõ dꝫt eẽ curioſe: qꝛ nõ dꝫt de domo i domũ circũire ſed i domo manere aut i eccl̃ia orare. i. Thi. v. Que vere vidua eſt ⁊ deſolata ſperet i dño ⁊ inſtet obſecrationibus ⁊ orõnib⁹ nocte ⁊ die. Legitur de naturis aialiũ ꝙ turtur amiſſo pari ſtat in hyeme i nido: i eſtate ṽo tranſit ad loca frigida: ſic vidua i hyeme. i. in p̄ſenti vita i qua ẽ frigid⁹ pc̄ti et carẽtia ignis diuini ⁊ ſufflatio mali vẽti. i. tẽtatiõis diaboli dꝫ morari vel in nido dom⁹ ꝓprie nõ diſcurrendo nec vagando memor. Dine q̄ qꝛ diſcurrit caſtitatẽ amiſit. vel in nido ſue cõſciẽtie. ſ. ipam mũdãdo vt poſſit dicere Cant. i. Lectul⁹ nr̃ florid⁹. vel i nido ſcẽ eccl̃ie orõnib⁹. ſ. inſiſtẽdo exemplo anne vidue: de q̄ hꝫ Lu. ij. Si ṽo ſẽtit i carne aliquẽ malum calorẽ trãſeat ad loca frigida hoc eſt aſſumat remedia refrigerãtia: ſcꝫ maceratiõnẽ carnis carnalitatem exurẽtẽ ꝑs. Ure renes meos ⁊ cor meũ abundãtiã lachrymarum ↄcupiſcẽtiã extinguẽtẽ: ⁊ tũc dicere poterit cũ ꝓpheta. Trãſiuim⁹ per ignẽ ⁊ aquã ⁊ eduxiſti nos i refrigeriũ nichilomin⁹ vadat frequẽter ad rorẽ ṽbi dei refrigerãtẽ Eccl̃. xviij. Nõne ardorẽ refrigerabit ros. ſic ⁊ verbũ meli⁹ q̄ꝫ datũ. Quarto cauſabat ei⁹ dolor ex eo ꝙ erat vnici mater nõ em̃ ali⁹ fili⁹ ſibi remanſerat q̄ ipam aleret vel nutriret hoc q̄ppe ſpectat ad filios parẽtes ſcꝫ nutrire ⁊ fouere ad qḋ inducimur ṽbo ſiue p̄cepto Exo. xx. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ. Et itellige nõ tm̃ de honore reuerẽtie: ſed etiã bñficentie ſed quo plus mouẽt exẽpla q̄ꝫ ṽba. iḋ inducimur exẽplo dñi q̄ de matre curã habuit/ ⁊ i vita ſibi obediẽdo lu. ij. Erat ſubdit⁹ illis. Et i morte ipaꝫ Johãni recõmẽdando: ⁊ poſt mortẽ ſibi apparẽdo: qꝛ vero multos plus inducũt ꝓmiſſa q̄ꝫ exempla vel ṽba iḋ dñs nos ꝓmiſſiõe inducit cũ p̄cepto ſupradicto promiſſionẽ addidit dicẽs vt ſis longeuus ſuper terram ⁊ intelligitur non tãtum de terra morientium ſed etiã viuẽtium. Sꝫ q̄ꝛ aliqui ſunt duri quos plus mouent ↄminata ſupplicia q̄ꝫ ṽba vel exempla ſiue ꝓmiſſa/ iḋ dñs cõminationẽ facit dicẽs. Exo. xxi. Qui maledixerit patri vel matri morte morietur ⁊ intelligitur nõ tm̃ de morte tẽporali ſꝫ ẽt de morte eterna. ſꝫ dato ꝙ deficiant oĩa ṽba/ exẽpla ꝓmiſſiones/ ⁊ cõminationes adhuc inducimur inſtinctu nature: et ſup hoc valerius tria ponit exẽpla. Cũ em̃ q̄dam mulier nobilis ob quoddã flagitiũ carceri mancipata eẽt/ vt ibi fame deficeret/ filia ſua nupta de licẽtia iudicis ipam quotidie viſitabat: pri⁹ tamẽ diligẽter perſcrutabantur ne

comeſtibile ei deferret. Illa ṽo extracto vbere ſingulis dieb⁹ de lacte ꝓprio matrẽ ꝓpriam alebat. Cum ṽo iudex miraret̃ ꝙ tãto tẽpore ſuperuiueret repertũ ẽ qđ fiebat: tũc iudex pietate mot⁹ mrem filie ꝯdonauit. Simile fere ꝑ oĩa refert. Solin⁹ de q̃dã pr̃e ſene ⁊ grãdeuo tal'r a filia in carcere ſuſtentato. Scđm exẽplũ põit dicẽs ꝙ qñ cyconie ſene ſcũt filij parẽtes ſuos i nido ponunt ⁊ velut infãtes iuxta pect⁹ ſuũ collocãt fouẽt ⁊ nutriũt / ſoli vultures parẽtes ſuos mori ꝑmittũt. tertiũ exẽplũ põit ꝙ cũ Dari⁹ rex pſãꝝ fines ſcytharũ iuaſiſſet miſerũt ei ſcythe lr̃as ꝙ de populationẽ agroꝝ ⁊ vineaꝝ eq̃nimit̃ tolerarẽt: ꝫ ſi ſepulchra parentũ cõtigere t: tũc ſcytharũ potẽtiã ⁊ vires ſẽtiret: qꝛ ꝓ eorũ defenſiõe morti ſe exponere ſunt parati.

¶ Dñica .xvij. Sermo .i.

CUm itraret Jeſus i domũ cuiuſdã principis phariſeorum ſabbato mãducare panẽ ⁊c. Luc. xiiij. Chriſt⁹ ſcđm glo. ſepe i ſabbato docebat et curabat ſiue vt plures q̃ ad ſabbatũ ꝯueniebãt lucrifaceret: ſiue vt i ſabbato celeſtis q̄etis oẽs ifirmitates curãdas eẽ oñderet: ſiue vt iterdũ a q̄ete ꝯtẽplatiõis ꝓpt̃ ſalutẽ aĩarum nos ſubtrahẽdos eſſe doceret: iõ ad mãducandũ ſabbato cũ iſto ꝑncipe intrauit nõ ꝓpter cibũ ſꝫ ꝓpt̃ aĩarũ lucrũ. Ubi ẽt hydropicũ iſtũ i corpore ⁊ i mẽte curauit Circa cui⁹ curationẽ ex ꝑte phariſeoꝝ fuit magna leticia. ex ꝑte hydropici fuit magna miſeria. Ex pte xp̄i magna mĩa. Malicia aũt phariſeoꝝ i trib⁹ fuit. Primo i hoc ꝙ eũ obſeruabãt ſi videlicet ſabbato curaret vt ſic poſſent ei detrahere ꝙ ſabbatũ ſolueret. Magna malicia eoꝝ: qꝛ eũ paſcebãt ⁊ ſibi inſidias parabãt cũ eo comedebãt ⁊ ipm mordere volebãt. Tales ſũt multi q̃ alios paſcũt cibis corporalib⁹: ⁊ tñ veſcuntur eoꝝ carnibus. ꝓuer. xxiij. Noli eẽ i comeſſationib⁹ eoꝝ q̃ carnes ad veſcẽdũ ꝯferunt. Glo. carnes ad veſcẽdũ ꝯferre ẽ in collocutiõe viciſſim vitia primorũ dicere. Gal'. v. ꝙ ſi inuicẽ mordetis ⁊ comeditis ⁊c. Ille mordet q̃ partẽ accipit ⁊ partẽ relinquit: Ille comedit q̃ accipit qđ ſibi ſufficit ⁊ reliquũ dimittit: ille ꝯſumit q̃ nichil relinquit. Phariſei ergo xp̄m aliqñ mordebãt ipm in aliquo laudãdo: et in aliquo reprehẽdẽdo / iuxta illđ mat. ix. Quare cũ publicanis ⁊ pctõrib⁹ mãducat magiſter veſter ⁊ bibit. In hoc ꝙ magiſtrũ eũ vocant laudant eũ: ſed i hoc eũ reprehẽdũt ꝙ cũ pctõrib⁹ mãducabat. Aliqñ ipm mãducabant: ei⁹ opa ꝑuertẽdo: ex eo ꝙ in ſabbato ea faciebat. Joh. ix. Nõ eſt hic hõ a deo q̃ ſabbatũ nõ cuſtodit. Aliqñ ipm cõſumebãt: totam viam ſuã cõdẽnẽdo Mat. xi. Ecce hõ vorax ⁊ potator vini: ⁊ pctõꝝ ⁊ publicanoꝝ amicus. Sũt etiam multi qui alios in parte laudãt ⁊ in parte vitupant iſti mordẽt. Alij ſunt q̃ oĩa bona opa in alijs ꝑuertũt: iſti comedunt. Alij ſunt q̃ ⁊ opa iudicãt ⁊ intẽtionem cõdẽnant: iſti ꝯſumunt. Scđo eorum malitia in hoc erat ꝙ tacebãt cum eñ dñs eos iterrogaret. Si lꝫ ſabbato curare ipſi tacuerunt: qꝛ ſicut dicit Beda q̄cq̄d dixiſſent ꝯtra ſe dictũ fuiſſet. Nã ſcꝫ curare quare xp̄z obſeruãt. Si nõ licet quare pecora curant. ꝙ igitur tacebant cum eos dñs interrogaret: ex anguſtia ꝓcedebat. Sed notãdũ ꝙ aliqñ bonum ẽſt tacere / aliqñ bonũ rñdere. Bonũ quidẽ ẽ tacere. Aut ꝓpt̃ ſapientiã. Eccl'. xx. Eſt tacẽs qui inuenitur ſapiẽs ⁊ ẽ tacẽs ſciẽs tẽpus aptioris. Aliqñ tacẽt ratiõe ignorãtie. ibidẽ Eſt tacẽs nõ habẽs ſenſum loquendi. Aliquãdo rõne patiẽtie. ps. Poſui ori meo cuſto. dum cõſi. pec. aduer. me. Aliqñ ṽo bonũ ẽ rñdere.

ꝓuerbi.xxvi. Reſpõde ſtulto iuxta ſtultitiã ſuã ne ſibi ſapiẽs eſſe videatur. Et dr̃ tñ ibidẽ. Ne reſpondeas ſtulto iuxta ſuã ſtultitia ne efficiaris ei ſimilis. Nõ eſt ẽm ſtulto reſpõdẽdũ ſtulte ⁊ ĩpatiẽter: ſed diſcrete ⁊ ſapiẽter. Vñ ẽt phi aliqñ maledicẽtib⁹ rñdebãt: ſʒ ſapiẽter xenocrates ẽm cuidã maledicẽti ait. Vt tu linguę tue ſic ego aurium mearũ dñs ſũ. Antiſtenes etiã cuidã dicẽti hoĩes de te male loquũtur ait. Superioris eſt hoc pati: inferioris dicere xenophõ cuidã maledicẽti ait. Tu didiciſti maledicere ego teſte conſcientia didici maledicta ɔtẽnere. Tertio malitia eoꝝ ĩ hoc erat ꝙ plus de aĩalib⁹ ꝗ̃ de aĩab⁹ curabãt: qđ notať cũ dr̃. Cui⁹ vr̃m aſin⁹ aut bos in puteũ cadit: ſic ẽt ſũt multi ꝑlati q̃ de minimis hñt curã magnã đ magnis ꝑuã vel nullã Job. paſſus eſt dãna rerũ mortẽ filioꝝ corporis cruciatũ ⁊ tñ nõ ſci. veſti. ſu. niſi in mor. filioꝝ. Nã ĩ dãno rerũ oñdit patiẽtiã dicẽs. Dñs dedit dñs abſtulit ⁊c. In cruciatu corporis oñdit nõ tm̃ patiẽtia ſed etiã hũilitatẽ magnã. vñ dr̃ ꝙ teſta ſaniẽ radebat ſedẽs in ſterqlinio. In morte aũt filioꝝ oſtendit magnã triſticiã. Sed ꝑlati plus curãt de decimarũ ſubtractione ⁊ iniuriarũ irrogatiõe: ꝗ̃ de ſubditorũ ꝑditiõe. Chry. Si popul⁹ decimas nõ obtulerit murmurãt oẽs: ſed ſi ppl'ʒ peccãtẽ viderit nemo murmurat cõtra eos. Oẽs de hõre ſuo ſollicitĩ ſũt de honore aũt dei null⁹ Berñ. Cadit aſin⁹ ⁊ eſt q̃ ſubleuet: perit aĩa: ⁊ non eſt q̃ recogitet. Scđo ex parte hydropici fuit magna miſeria: hydropic⁹ ſcđm Bedã tres habet miſerias: q̃ ẽt tãgunť in glo. ſcʒ inflationẽ vẽtris ardorẽ ſitis: ⁊ exhalationem fetoris. Pri͛o igiť hʒ inflationẽ ventris ꝑ quã intelligiť ſupbi. Sap. iiii. Dirũpeť illos inflatos ſine voce. ſ. excuſatiõis vel deprecatiõis: ⁊ dicit dirũpet. i. ĩ diuerſis partibus rũpet

Nam a ſuperiori rũpet eos maleus diuine ſentẽtie. De qua diciť Mat. xxv. Diſcedite a me maledicti: ⁊c. Jere. xxiii. Nõne verba mea quaſi maleus cõterens petras. Ab inferiori male⁹ voracis gehẽne Job. xxxi. Ignis eſt vſqʒ ad cõſummationem deuorãs ⁊c. Ab iteriori male⁹ remordẽtis ɔſciẽtie. Eſa. vlt. Vermis eoꝝ nõ morietur. Ab exteriori male⁹ ꝑcuſſionis diabolice. puer. xix. Parata ſť pctõrib⁹ iudicia ⁊ malei ꝑcutiẽtes ſtultoꝝ corporib⁹. Nimis igiť ẽ dur⁹ q̃ nõ frãgiť ĩ ɔſideratiõe iſtoꝝ maleorũ Aug. Ve miſerabilis duritia ad quã ɔfringẽdã leues ſunt grandes malei. O inſenſibilis torpor ad quẽ excitãdũ obtuſi ſũt tã acuti aculei. o letalis ſopor ad quẽ excitandũ raucũ eſt tã terribile tonitruũ. Secũdo hydropic⁹ habet ardorẽ ſitis ꝑ quã intelligiť auaritia. Auar⁹ enim tã ardẽter ſitit pecuniã ꝙ ꝗ̃to plus bibit: tãto plus bibere cupit Jo. iiii. Oĩs qui biberit ex hac aqua nõ ſitiet iterũ. Poeta. Sic qb⁹ intumuit vẽter ſuffuſus ab vnda. Quo pl⁹ ſũt pote plus ſitiũtur aq. Tam ardẽter ſitit ꝙ aqua turbida vł furtiua. i. pecunia iniuſte acq̄ſita dulcius ſibi ſapit Jere. ii. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquã turbidam. puer. ix. Aque furtiue dulciores ſunt. Tã ardẽter ſitit ꝙ etiã ſanguinẽ pauperũ bibit. Eccł. xxxiiii. Panis egentiũ vita pauperis eſt q̃ defraudat eũ hõ ſanguinis eſt. Tertio hydropic⁹ patiť exalationẽ fetoris per quã intelligiť luxuria que fetet corã deo. Joeł. ii. Aſcẽdit fetor ei⁹ ⁊ aſcẽdet putredo ei⁹: q: ſupbe egit. Ge. xviii. Clamor ſodomorũ ⁊ gomoreorũ mł tiplicatus eſt ⁊ pctm̃ eorũ aggrauatũ eſt nimis: ille aũt clamor non eſt niſi pcti fetor. Eſt aũt fetor tolerabilis qñ tm̃ ex vna re fetida cauſať: vł ſi ex diuerſis reb⁹: tñ leuis ẽ fetor vł ſi ẽ grauis: tñ cito deficit: qñ vo cãť ex diuerſis reb⁹ fetidis ⁊ ẽ fetor

grauis ⁊ diuturnꝰ: tūc ē itollerabilꝛ
Fetor igitꝛ illoꝝ cauſabatur ex mul
tis pctis: iō dicit. Clamor eoꝝ mul
tiplicatꝰ ē. Erat grauis: ideo ſubdit
Et pctm̄ eorū aggrauatū ē. Erat ni
miꝰ .i. diuturnius iō dt nimis. Talis
fetor deū de celo deſcēdere fecit: iō
ſubdit. Deſcēdā ⁊ videbo ⁊c. Tanꝙ̄
ſi aliꝗs diceret. Receſſi de domo mā
ꝓpter fetorē quē ſētiebā. Iſte fetor
ēt hodie i mūdo ē ꝗ quidē cauſatꝛ ex
multꝫ pctis. Oſee .iiij. Maledictūꝫ
mēdaciū ⁊ homicidiū furtū ⁊ adul-
teriū inundauerūt. Cātur ēt ex corpo
ribꝰ ꝑ luxuriā putridis. Eſa. xxxiiij.
De cadaueribꝰ eoꝝ aſcendet fetor.
Eſt ēt diuturnꝰ: qꝛ vſqꝫ ad mortem i
imūdiciis ꝑſeuerāt. ioel .i. Cōputru
erūt iumēta i ſtercore ſuo. Iumēta q̄
dē i ſtercore ſuo putreſcere: ē carna
les hoīes i fetore luxurie vitā finirꝛ.
Tertio ex pte xp̄i fuit magna mia/
qđ notatꝛ cū dt ipſe ei apphēdit ſana
uit eū ac dimiſit. Ubi ondiꝛ triplex
effectꝰ mie. pmꝰ eſt qꝛ ipm appre-
hēdit: pctor ei ē i faucibꝰ diaboli. ſꝫ
tūc dn̄s ipꝫ apphēdit qn̄ de faucibus
eū trahit. Iob .xxi. Cōterebāt ma
los iniq: ⁊ de dētibꝰ illiꝰ auferebant
pdā. Et iſtud maxie fit ꝑ ꝯtritionē.
Maxilla em̄ diaboli eſt pforata: ⁊ iō
qn̄ peccator ꝯteritꝛ mox inde egre-
ditꝛ Greg. ſup illud Iob .xl. Armilla
pforabit maxillā eiꝰ. Quis ore illiꝰ
ſemel raptꝰ maxillā eiꝰ non euade-
ret ſi pforata nō eſſet. Scđs effectus
eſt qꝛ ipm apprehēſum ſanauit. Et
hoc fit ꝓpter ꝯfeſſionem i qua ſa-
nantꝛ vulnera pctoꝝ. Iere .xxx. Ob-
ducā cicatricē ⁊ ſanabo te a vulneri
bꝰ tuis. Tertiꝰ effectꝰ eſt: qꝛ ſanatum
dimiſit: hoc fit per ſatiſfactionem.
Mat. xviij. Miſertus dn̄s ſerui illiꝰ
dimiſit eū ⁊ debitum dimiſit ei. Nō
ſufficit autem ꝙ quis peccata dimit
tat niſi cū hoc per cōtritionem ⁊ cō
feſſionē ⁊ ſatiſfactionē ea deleat: ſi
cut oſtēdit Greg. i paſtoralibꝰ ꝑ tria
exempla. Primū eſt ſi quis litteras
vel aliquod inſtrumētū falſum ſcri
bit nō ſufficit qđ vlteriꝰ non ſcribat
niſi etiam qđ male ſcripſit deleat.
Pctā noſtra oīa ſcripta ſunt Ierem.
xvij. Peccatū iuda ſcriptū eſt in ſti
lo ferreo ⁊ vngue adamātino. Non
ſufficit ergo vt qs dimittat peccata
niſi qđ ⁊ male fecit per cōtritionem
in lachrymis deleat. ps. Lauabo ꝑ
ſingulas noctes lectū meū ⁊c. Secū
dum exēplū eſt: qꝛ ſi quis alicui blaſ
phemias dixerit: nō ſufficit ꝙ vlteriꝰ
non dicat niſi de his q̄ male dixit pe
niteat. Peccator deum blaſphemat
Ro .ij. Nomen dei per vos blaſphe-
matꝛ inter gētes. Nō ſufficit igitur
vt a talibꝰ blaſphemiis deſiſtat niſi
de his que fecit ſe in confeſſione cul
pabilem recognoſcat. ꝓuerb. xviij.
Iuſtꝰ prior accuſator eſt ſui. Tertiū
exemplū eſt ꝙ debitor non abſoluitꝛ
a debitis que cōtraxit pro eo ꝙ alia
non multiplicat niſi ea que cōtraxit
perſoluat quādo peccamus debito-
res domini ſumꝰ de his autē debitis
abſoluti non ſumꝰ ꝑ eo ꝙ alia nō ſu-
peraddimꝰ niſi de illis digne deo ſa
tiſfaciamus. Ad roma .iiij. Ei autē
qui operatur merces non imputatꝛ
ſcđm gratiam ſed ſcđm debitum.

¶ Sermo ſcđs vnde ſupra.

Ecce homo q̄-
dā idropicus erat añ il
lū. ⁊c. Sicut dt Beda.
ydropis ē morbꝰ ab aq̄
ſo hūore vocabulū tra-
hēs Grece ei ydros: aq̄ latine voca
tur. Cui ꝓpriū eſt ꝙ q̄tomagis abū
dat hūore inordinato: tāto ampliꝰ ſi-
tit. Per ydropicū igitꝛ itelligere poſ
ſumꝰ ſitim ſiue appetitū delitiaruꝫ
honoꝝ: maxie aūt diuitiaꝝ. Sꝫ pri-
mo videamus qualꝛ hec tria auaꝝ
ſignificēt. Sicut em̄ dt Prouer. xxx.
Tria ſunt inſaturabilia. ſ. ifernus ⁊
os vulue. vel ſcđꝫ aliā litterā amor
mulieris ⁊ terra ſitiēs. Per infernum
intelligitꝛ ſupbia. Tū qꝛ per ſupbiā

angelorū ꝑmo fuit fact⁹. Tū qꝛ a ſu
perbis angelis primo fuit poſſeſſus
Tū qꝛ ꝑmū pctm̄ ibi punitū fuit. ſ.
ſupbia: ⁊ iō īfern⁹ eſt ꝓpri⁹ loc⁹ ſuper
boꝝ: ſicut īfern⁹ nō ſatiat aīalib⁹: ſic
nec ſupb⁹ honorib⁹. Per amorē mu-
lieris ītelligit carnalis cōcupiſcen
tia q̄ nō ſatiat. Hie. Libido trāſacta
ſemꝑ ſui relinqt putredinē vel pleni
tudinē nūq̄ ſatiata: ⁊ extincta reac
cenditur: vſu creſcit nec rōni paret:
impeditu deducit. Per terrā ſitiētē
intelligit auaritia: qꝛ ſicut illa non
ſatiat aqua: ſic nec auarus pecunia
Eccl'i. v. Auar⁹ nō implebitur pecu
nia. In morte autem oſtēdit ꝙ ſitis
eorum ſit vna ⁊ nociua ⁊ mortifero
potu extiguēda. Eſt cm̄ vana: qꝛ oīa
huius mūdi ī morte euaneſcūt: hoc
pꝫ in morte alexādri q̄ cū fuiſſet to-
ti⁹ mūdi dn̄s cupid⁹ ⁊ luxurioſus: et
eius oſſa in vaſe aureo fuiſſent recō
dita: illuc phi a diuerſis mūdi parti
b⁹ cōuenerūt. Un⁹ igit volens oſten
dere ſuū dn̄ium vanū fuiſſe ait. Heri
iſti nō ſufficiebat tot⁹ mūd⁹ hodie ſe
ptē pedū ſepultura eſt cōtēt⁹. Alius
volēns oſtēdere vanū eſſe aurum ⁊
argētū cōgregare ait. Heri iſte fa-
ciebat theſaurum de auro: hodie au
rum theſaurum facit de ipſo. Alius
volēs oſtēdere vanū eſſe corp⁹ nutri
re delitiis dixit. Heri iſte corp⁹ ſuuꝫ
diuerſis nutriebat delitiis: hodie co
medit a ꝟmib⁹ infinitis. Scd̄o iſta
ſitis eſt nociua. Nā illi q̄ ſunt in ma
gnis honorib⁹ humiliant vſq̄ ad in
finitā deiectionē. Hoc pꝫ in primo
angelo: de quo dr̄ Eſa. xiiii. Detra-
cta eſt ad īferos ſupbia tua: cōcidit
cadauer tuū ſubt⁹ te ſternet tinea: ⁊
operimētū tuū erunt vermes. Quō
cecidiſti de celo lucifer q̄ mane orie
baris. Corruiſti in terrā qui vulne-
rabas gētes: q̄ dicebas in corde tuo
In celū conſcēdā ⁊c. Et ſequit Ue-
rūtamē ad infernum detraheris ⁊c.
Sic illi q̄ fuerunt ī magnis diuitiis
deuenert vſq̄ ad vltimā pauperta

tē ſicut pꝫ Lu. xii. ī illo diuite q̄ vole
bat deſtruere horrea ſua ⁊ facē ma-
iora. Illi q̄ paſcebāt corpus ſuū ma-
gnis delitiis deducent vſq̄ ad extre
mā eſuriē ſicut pꝫ Luce. xvi. ī diuite
epulōe q̄ hr̄e nō potuit guttā aque.
Tertio iſta ſitis ī inferno potu mor
tifero extiguet. Nā ſupbi ⁊ tyranni
bibēt ibi ſāguinē hūanū: q̄. ſ. de ſuis
⁊ alioꝝ corporib⁹ fluet. Apoca. xvi.
Sāguininē eis dediſti bibere vt di-
gni ſūt. Legit ī cronicis ꝙ Theod o
ra regina cū cepiſſet Cyrū regē pſa
rū caput ei⁹ amputari fecit. ⁊ ī vtrē
plenū ſāguie imerſit dicēs. Sāgui-
nē ſitiſti ſāguieꝫ bibe. Sic ſupbis ⁊
tyrānis dicet vt ſāguinē bibāt quē ſi
tiert Auari ei ibi bibēt auꝝ liq̄fa-
ctū. vn̄ refert qdā phūs ꝙ Nero ipa
tor vi ſ⁹ ē ī auro liq̄facto ſe apō infe-
ros balneare: ⁊ cū vidiſſꝫ cuneū ad-
uocatoꝝ dixit eis. Uenite venale ge
n⁹ hoīm ⁊ mecū balneami hic: qꝛ vo
bꝫ partē optimā ꝟſeruaui. luxurioſi
ibi bibēt fel draconū tāq̄ vinū rubeū
⁊ venenū aſpidū tāq̄ vinū albū deut.
xxii. Fel draconū vinū eorum ⁊ ve-
nenū aſpidū inſana. Qd̄ qui dē vinū
miſcebūt effuſiōe perpetua lachry-
marū: ita ꝙ toti inebrient. Eſa. xvi.
Inebriabo te lachrymamea. Uocat
aūt de⁹ lachrymas ipoꝝ ſuas: qꝛ eius
iuſticia prouocat eas. In ſeruis aūt
dei aqua ſancti ſpūs iſtā triplicē ſi-
ti extigunt. Aug Qui biberit de flu
uio padiſi cui⁹ gutta maior ē occea-
no: reſtat vt in eo ſitis hui⁹ mūdi pe
nitus extincta ſit. In paulo ei extī
xit oēꝫ ſupbiā: qꝛ q̄ pri⁹ dicebat ſau
lus a ſaule rege ſupbo: poſtea dict⁹
eſt paul⁹ q̄ſi puul⁹: qui pri⁹ erat lup⁹
poſtea fact⁹ eſt agn⁹ q̄ pri⁹ ſctōs ī car
cerē trahebat poſtea ꝓ ſctis carce-
ri et morti ſe exponebat. In apoſto
lis ⁊ zacheo extinxit oēm auariciā.
Nā apl'i reliquerūt hita et nō deſi-
derauert hn̄da zache⁹ largit⁹ eſt ꝓ
pria ⁊ reſtituit aliena. In magdale
na extinxit oēm luxuriā. Hoc pꝫ in

quādā ꝫ vaniſſima mꝉiere de q̄ legiꝉ
in vitaſpatrū ꝙ cū p ciuitatē quādā
cū nimia ābitionē ꝓcederet: q̄dam
ſact⁹ eps eam vidēs ad terrā ꝓſtra
uit ſe ⁊ amariſſime flere cepit ex eo
ꝙ illa pl⁹ erat ſollicita placē mūdo
ꝙ̄ ipſe deo ⁊ cū ꝓ illa oraſſet viſum
eſt ſibi ꝙ q̄dam cornicula nigerri-
ma ad eū venit. quā accipiēs i aqua
dimerſit ⁊ mox i colūbā cādidā cō-
uerſa fuit. Sequenti igiꝉ die illa la
chrymis reſoluta ad pedes ei⁹ ꝓci
dit ⁊ q̄ ꝑus peccādo nigerrima fuit
poſtmodū i lachrymis baptizata to
ta facta eſt cādida. Uiſo qualiter ꝑ
idropicū itelligiꝉ ſitis diuitiarum:
delitiarum ⁊ honoꝝ. Uidendum ē
qualiꝉ ſpecialiter ydropiſis ſignat
auarū. Circa quod notandū ꝙ inꝉ
prodigū ⁊ auarū ⁊ cupidum differē
tia eſt. Prodigus ē in exponendo q̄
omnia ſua diſſipat ⁊ ꝯſumit. iſte ha
bet man⁹ ꝑforatas q̄ nihil retinere
ſcit: ſed i epulis ⁊ luxurijs oīa cōſu
mit. Jac. v. Epulati eſtiſ ⁊ i luxuriis
enutriſtis corda vr̄a. ꝑus dicit epu
lati ⁊ poſtea luxuriati: q: ſicut dicit
Hiere. Uēter mero eſtuās cito diſ-
pumat i libidinē. Et ſudit. enutri-
ſtis corda vr̄a. Quidā eñi enutriūt
corda q̄. ſ. habēt imūdas cogitatio-
nes. Quidā ora q̄ hn̄t laſciuas locu
tiōes. Quidā corpa qui exercent li
bidinoſas opationes. Nō debemus
igiꝉ nec corda nec ora nec corpa i lux
riis enutrire: ſed poti⁹ effugare. i.
Cor. vi. Fugite fornicationē. Lu-
xuria ei meli⁹ viciꝉ fuga ꝙ̄ reſiſten
tia. Un̄ dr̄ in policrate Julius ceſar
ſ]olebat i belo corpa gladus in pace
voluptate vulnerari. Et ſubdiꝉ Sē
ꝑ]erat gentiū triūphator voluptatē
ꝑ]ullo mō tā facille ſuperari ꝙ̄ fuga
pro ꝙ ipſum qui gētes domuerat ve
ꝟ]eris nexib⁹ inodauit mꝉier impu
dica. Auar⁹ eſt in retinendo. q̄ ſcz
omnia retinet ⁊ nihil communicat
iſte hꝫ man⁹ cōtractas. Eccleſi. xi.
Eſt qui locupletatur parce agēdo

⁊ ꝑce mādūcando: ⁊ dicit. Nunc mā
ducabo de bonis meis ſolus. Im-
mo etiā aliqui intantū ſunt auari
ꝙ nec manducare audent. Ambro.
in lib. de vinea nabuthe. Noui ego
diuitē q̄ nolebat obturatū aperire
horreū ne q̄d de ꝯdito minueretur
panis vni⁹ diei deputabaꝉ q̄ famem
vix ſatiare poſſit. Cōperi ⁊ ꝯ̄a fide
ſi q̄n ouū eēt appoſitū cōqueri ſi q̄n
ouū fractū eēt ꝙ pull⁹ eſſet occiſus
Cupid⁹ ē in acq̄rēdo q̄ ſcz nimis ar
dēter cupit. Iſte hꝫ man⁹ aptas: q:
ab oīb⁹ vult accipē ⁊ oēs expoliare
Cū trādicaꝉ. Eccꝉ. iiij. Nō ſit porre
cta man⁹ tua ad accipiēdū ⁊ ad dā
dū collecta. Talis patiꝉ famē cani
nā. ꝑ. Famē patienꝉ vt cāes. canis
ei cū videt aliquē os corrodētē ꝯtra
eum latrat niſi ſibi illud ꝓiciat: et
poſtꝙ̄ habuerit illud dimittit eum
donec ad corrodēdū ibi inuenerit: q̄
comeſto ſtatim ad alia ſuſpenſ⁹ an
helat. Sic ſūt mꝉti tyranni q̄ cōtra
ſubditos itonāt vt oīa ſibi exponāt
⁊ poſtꝙ̄ expoſuerīt totaꝉr eos expo
liāt aut violenꝉ aut fraudulenꝉ qb⁹
ſpoliatis mox ad alios ſpoliādos ſe
ꝯuertūt eccꝉ. xiij. diues iniſte eget ⁊
fremit paup āt leſ⁹ tacebit. ecce ꝯmīa
tio. Deinđ ſubdiꝉ Si hꝫ conuiuet
tecum ⁊ euacuabit te ecce euacua
tio. et ſubdiꝉ ⁊ confundet te i cibis
tuis donec exinaniat te bis ⁊c. Ec-
ce iterata expoliatio. Pꝫ igiꝉ ꝙ a-
uar⁹ ſiue cupid⁹ pecūia nō ſatiatur
Qđ ꝑ quattuor exempla oñdi pōt.
Primū ē tale: ſi aliq̄s valde ſitiret
tota aqua effūdereꝉ i dolio ⁊ nihil i
ſtomacho: ex hoc ſitis ei⁹ nō extin
guereꝉ: ſꝫ augmētareꝉ. Cupiditas
auari ē q̄dam ſitis ei⁹ Sitis aūt ſūt
ipſe diuitie: ſꝫ iſta ſitis ſedari nō pōt
quia cupiditas ē in aīa ⁊ diuitie po
nunꝉ in area. Jo. iiij. Omnis q̄ bibe
rit ex hac aqua ſitiet iteꝝ. Scđm
exēplū ē tale Si eēt aliq̄s magnus
ignis quāto pl⁹ ligna ibi ponūꝉ: tā
to magis inflammātur: ⁊ ꝙ̄to ma-

gis diminuūt᷑:tāto magis remittit᷑ cupiditas auari eſt q̄dā ignis cuiꝰ ligna ſūt ip̄e diuitie:q̄to igit᷑ am= pliꝰ diuitie multiplicātur tanto ma gis cupiditas auget᷑ ⁊ quāto plꝰ di= minuūtur:tanto plus remittit᷑ Ec= cli.xxviij.Scd̄m ligna ſiluarum:ſic ignis exardeſcet.Gre.in.mor᷑. Aua ricia deſideratis rebꝰ nō extiguit᷑: ſ ʒ auget᷑. Nā more ignis cū ligna q̄ ꝯſumit exceperit excreſcit. Tertiū e xēplū ē tabule. Siq̄s vellet iplere ſitulā ſapiētia ſtultꝰ eſſet:q2 ſapien= tia cū ſitu la nullā h ʒ ꝯuenientiā:q2 ſapiētia ē res ſpiritualis⁊ ſitula res materialis. Eodēmō ē q̄ vult iplere animā pecunia cū nullā adiuicē cō uenientiā habeāt:q2 aia eſt res ſpi ritualis ⁊ pecūia res materialis Sʒ aia ipleri pōt ſapiētia:⁊ arca pecu= nia:⁊ tūc bn̄ cōueniūt.ij. Corin.vi. Quis aūt ꝯſenſꝰ tēplo dei cū ydolo. Tēplū dei eſt anima.ij.ad corin.vi. Uos eſtis tēplū dei viui:ydolū aua ri ē nūmꝰ.Coll᷑.iij. Auaricia q̄ eſt ydoloꝝ ſeruitꝰ.iſta igit᷑ duo.ſ.aia q̄ eſt templū dei ⁊ nūmꝰ q̄ eſt ydolum auari ꝯuenire nō poſſunt. Quartuʒ exēplū eſt tale. S q̄s vellet iplere= horreū āpliſſimū cū vno grano mi= lij ſtultꝰ eſſet. Ampliſſimū horreū ē aie appetitꝰ:cui totus mūdꝰ eſt an= guſtꝰ ⁊ velut granū milij reputat᷑ꝰ. Si eñ totū mūdū poſſideret adhuc aliū mundū peteret q̄ habito adhuc aliū affectaret:⁊ ſic q̄ſi i infinitum appetiꝰ ſe extēderet. Solꝰ igit᷑ deꝰ q̄ ē maior omni aie appetitu ipʒ ap petitū iplere pōt. Aug.in li.q̄ ꝯfeſ= ſio. Feciſti nos dn̄e ɜ te:⁊ īquietū ē cor nr̄ʒ niſi requieſcat i te. Et ois re= pletio q̄ deus meꝰ nō ē egeſtas mihi ē.p̄. Qui replet i bōis d̄ſideriū tuū.

¶ Sermo.tertius.

Cum vocatꝰ fueris ad nuptias.⁊c. Mgr̄ humilitatis ſepe nos ad hūilitatē redu= cit Uñ hic oñdit q̄ nullꝰ pōt venire ad nuptias felicitatis etne:niſi diſ= cūbat i loco nouiſſimo hūilitatis. Qui ei vult diſcūbē i loco celſitudi= nis dat locū illi q̄ diſcubuit i loco hu militatiōis. Nā lucifer poſuit ſe i lo co prio:iō dedit locū xp̄o q̄ poſuit ſe i loco nouiſſio. Eua poſuit ſe i loco alto:⁊ iō dedit locū v̄gini q̄ ſe poſu= it i loco iſimo. Diues ſedit in loco purpureo iō dedit locū lazaro ſedē ti i ſterq̄linio. Et iō d̄t dn̄s. Cū voca tꝰ fuerꝭ ad nuptias ñ diſcūbas i prio loco.⁊c. Ubi duo dicēda ſūt. Prio q̄ ſūt iſte nuptie.ſcd̄o q̄ ſit via veniēdi ad iſtas nuptias. Circa p̄mū notā= dū q̄ ſūt q̄dā nuptie ſp̄ūales:⁊ q̄daʒ celeſtes. Sp̄ūales ſūt q̄s facit deus i p̄ñti cū aia i thalamo ꝯſciētie. De qbꝰ d̄r. Apo.xix. Uenerūt nuptie a= gni:⁊ vxor eiꝰ p̄parauit ſe. in hoc q̄ d̄r vxor agni nota t᷑ felix ꝯiūctio. In hoc q̄ d̄r p̄parauit ſe notat᷑ preābu la diſpoſitio. in hoc q̄ d̄r nuptie no tat᷑ feſtiua epulatio. Cōiunctio aūt aie cū xp̄o fit p̄ fidē ⁊ dilectionē. Ex q̄ ꝯiūctiōe venit t̄plex bonū ſcʒ fidei ꝓlis ⁊ ſacramenti. Bonū fidei ē ne diabolū adulteꝝ ſuſcipiat. Lectꝰ ei noſtre ꝯſciētie ē āguſtꝰ ⁊ iō deꝰ ⁊ dia bolꝰ ibi nō pōt requieſcē:⁊ palliū nr̄i amoris ē breue:⁊ ideo deum ⁊ mū= dū nō pōt cooperire. Eſa.xxviij. Co anguſtatū ē ſtratū:ita vt alter deci dat:⁊ palliū breue vtrūq̄ cooperire non pōt. Sed de multis dicit᷑. Eſay. lvij. iuxta me coopuiſti te.i.ꝯſenſuʒ tuū:⁊ ſuſcepiſti adulterū. Scd̄o dʒ ibi eſſe bonū ꝓlis vt ſcʒ ſponſa chri ſti p̄ bōa opa ſe exerceat.i.Thimo. ij. Saluabit᷑ aūt mlier p̄ filioꝝ ge= nerationē.i.bonoꝝ opeꝝ ꝓductio. Aug.ad ꝓbā hec ē vberior fecun= diorq̄ fertilitas nō ventre gueſce= re nō lateſcere pectore ſʒ corde can deſcere:ñ viſceribꝰ t̄rā ſʒ celū oro= nibꝰ p̄turire. Tertio ibi dʒ ēē bonū ſacramēti.vt inter ſpōſum ⁊ ſponſā diuiſio nunq̄ fiat. Sicut eñ in ma=

trimōio corpali ē ꝯplexvnio. Una ſecūdū ꝯſenſū animoꝝ. Alia ſecundū permixtionē corporū. Tertia ꝑ indiuiduā cohabitationē āboꝝ ſic ꝛ i iſto matrimōio ſpirituali xp̄s nobꝫ copulat⁹ ē ꝑ charitatez. Hieremie. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. ꝛc. Per nature ꝯformitatē. Hebr. ij. Nuſq̄ꝫ el āgelos apphēdit ſed ſemē abrahe ꝛꝑ i ſepabilitatē. Mat. vlt. Ecce ego vobiſcū ſuz oībus diebus Scđo dꝫ eſſe preābula diſpoſitio iō dicit̄ ꝑparauit ſe. ꝛc. Iſta aūt ꝑparatio i trib⁹ ꝯſiſtit. Iſte em̄ ſponſus vult habere ſpoſaz pulchrā. ps. Cōcupiſet rex decorē tuū. Sponſā pacificam: q: ſicut dicit̄ Prou. xxi. Melius ē ſedere i angulo domatis q̄ꝫ cū muliere litigioſa in domo cōmuni. Iſti litigioſi ſūt ſupbi. Prouer. decimo tertio. Inter ſuperbos ſemꝑ iurgia ſūt. Etiā vult habere ſpōſaz totalit̄ amori ſuo itentā: ſicut ꝛ ipē ſibi itendit. Cātico ſcđo. Dilectus me⁹ mihi ꝛ ego illi. Spōſa igit̄ vel q̄ non eſt pulchra per ꝯſcientie puritatē vel nō eſt pacifica per humilitatē. vel nō ē ſibi itenta per charitatē ad ei⁹ nuptias nō meret̄ admitti. iō fatue v̄gines non ſunt admiſſe: q: nō habuert̄ oleū. i. nitorez ꝛ ſuauitatē ꝯſciētie. vt habetur Math. xxv. illi qui nolūt ſedere i loco nouiſſimo: ſꝫ i primo loco ſuperbie expellūtur cuz rubore vt dicit̄ hic. illi q̄ nō hn̄t veſtē nuptialē. i. dei ꝛ ꝓximi charitatē ſimilit̄ d̄ nuptijs expellūtur ſicut patet Mat. xxij. vbi dicit domin⁹. Amice quomodo huc intraſti. ꝛc. Tertio i iſto matrimonio ſpirituali ē feſtiua epulatio. iō dr̄ venerūt nuptie agni. Et iſta epulatio hꝫ fieri ꝑ gr̄am iſtos tamē cibos gr̄e nō paſcūtur niſi illi q̄ habēt tria ꝑdicta que. ſ. ſūt puritate nitidi corde trāquilli ꝛ amore celeſtiū auidi: hinc eſt q̄ filii iſrael n̄ potuerūt recipere manna niſi pri⁹ exirent de egypto ꝛ niſi prius tranſirēt ꝑ mare egypti ꝛ niſi prius deficeret eis farina egypti. Qui igr̄ vult paſci māna diuie gratie/ opꝫ q̄ ſit puritate nitidus ꝛ hoc eſt exire de egypto ꝛ de tenebroſitate pcti. de⁹ em̄ nō paſcit animā tenebroſam vl̄ nigrā: ſed purā ꝛ cādidā. Un̄ ſuper illud ps. Pullis coruoꝝ iuocantib⁹ eum. Dixit Remigius q̄ q̄ꝫdiu pulli coruoꝝ hn̄t plumas albas a coruis parētibus tanq̄ꝫ degeneres relinquunt̄ ꝛ rore celeſti paſcunt̄. Cum aūt eoꝝ plume nigreſcere ceperit tūc a coruis cadaverib⁹ nutriūtur. Eodēmodo deus animam q̄ habet mūdiciam conſcientie paſcit rore gratie q̄ aūt habet nigredinē peccatoꝝ. paſcit̄ a demonib⁹ cadaverib⁹ imūdiciaꝝ. Scđo opꝫ q̄ ſibi mēte tranq̄ll⁹: ꝛ hoc eſt tranſire mare egypti. Mare ei ſemꝑ ē in motu et ſignat illos q̄ diuerſis anxietatib⁹ ꝛ tribulationibus ꝯmouent̄. Eſay. lvij. cor ipſi quaſi mare feruēs qđ q̄ſcere nō pōt. in cordibus igit̄ taliū de⁹ per gr̄am habitare non pōt. Quod ſignatū eſt. iij. reg. xix. Ecce dn̄s trāſit ꝛ ſp̄us grandis ꝛ fortis ſubuertēs montes ꝛ ꝯterēs petras añ dn̄z. Nō i ſp̄ū dn̄s. Et p⁹ ſpm̄ ꝯmotio. nō in cōmotione dn̄s: ꝛ p⁹ ꝯmotionē ignis ꝛ non in igne dn̄s ꝛ poſt ignē ſibil⁹ aure tenuis ꝛ ibi domin⁹ Nō ē dn̄s in ſp̄ū cōuertēte nec in ꝯmotione ꝑſtrepēte: nec i igne exurēte ſed i ſibilo demulcēte tria em̄ ſūt q̄ faciūt cor iquietū. ſ. ſupbia et iſta ē ſpiritus grandꝫ ꝛ fortis ſubuertēs mōtes ꝛ conterēs petras. Scđm ē auaritia ꝛ iſta ē commotio q̄ mētē ſollicitudinib⁹ iquietat. Tertium eſt iracūdia ꝛ iſta ē ignis de⁹ igit̄ non eſt in corde ſupbo: nec auaro: nec iracūdo: ſed in corde humili vbi eſt ſibil⁹ aure tenuis. Sibilus habet demulcere auara habet refrigerare: ſꝫ aura tenuis hꝫ alleuiare Per ſibilū igit̄ itelligit̄ humilitas: q: ſibilus equos mitigat ꝛ ca-

tulos iſtigat: ſic hũilitas mẽtes ela
tas tranqllat ⁊ demões irritat. ꝑ au
rã ſignificaꝛ mãſuetudo q̃ ignẽ ir=
racũdie refrigerat ⁊ extiguit. Per
aurã tenuẽ ſignificaꝛ pauptas que
animã alienat ab oneribꝰ ſolicitu=
dinũ. Deꝰ igiꝛ habitat vbi ẽ ſibilꝰ
aure tenuis. i. vbi inuenit hũilitatẽ:
mãſuetudinẽ ⁊ pauptatẽ Tertio oꝫ
ꝙ ſit celeſtis amoris auidus ⁊ hoc
ẽ abijcere farinã egypti ꝗdiu ei ho
mo delectaꝛ circa extrema ⁊ mũda
na nõ põt amare celeſtia. Farina i
quãtũ ẽ farina ẽ alba: ſed iquantuꝫ
eſt farinu egypti ẽ tenebroſa: qꝛ de
lectatio mũdi videꝛ eſſe pulchra: ſꝫ
tamẽ mentẽ facit obſcurã. Legitur
de naturꝫ auiũ ꝙ aquila pullos ꝗs
ad t̃rã reſpicere ꝯſpicit: tãꝗ dege=
neres abijcit quos ꝟo ad celũ tãꝗ
ꝓprios nutrit qꝛ deus cibo grẽ ſue
nõ cibat illos ꝗs videt amare ter=
rena ſed quos videt deſiderare cele
ſtia Berñ. delicata ẽ diuia ꝯſolatio
⁊ nõ daꝛ admittẽtibꝰ alienã. Secun
do ſunt nuptie celeſtes de ꝗbus dꝛ.
Apoc. xix. Beati q̃ ad cenã nuptia=
rũ agni vocati ſunt. Jlle aũt nuptie
ſũt refectio viſionis diuie vbi erit
plẽa ſatietas: iõ diciꝛ nuptie. in nu=
ptijs ei ꝯſueuerũt oia abũdare: erit
dulcis auiditas: iõ dꝛ agni q̃ habet
carnes delectabiles. erit eterna ſa=
turitas: iõ dꝛ cena: qꝛ nullũ aliud cõ
uiuiũ illi ſuccedet. Satietas aũt pa
rit faſtidiũ fames ſiue auiditas hꝫ
penã dubitatio ne alimẽta defici=
ant hꝫ timorẽ. Jõ dñ poſuit famẽ ſi
ue auiditatẽ i ſatietate. ne ſatietas
faciat faſtidiũ. Poſuit ſatietatẽ in
fame ne fames habeat penã. poſuit
ſecuritatẽ i vtroqꝫ ne dubitatio ha
beat timorẽ. Eccꝉ. xxiiii. Qui edũt
me ecce ſatietas. Adhuc eſuriẽt. ec
ce auiditas Qui audit me ñ ꝯfũdeꝛ
ecce ſecuritas. Scđo vidẽdũ ẽ q̃ ſit
via veniẽdi ad iſtas nuptias. Eſt di
cẽdũ ꝙ ẽ hũilitas: quod notaꝛ cum
diciꝛ. Uade ⁊ recũbe in nouiſſimo
loco. Humilitas eñi mereꝛ gratiaꝫ
qđ eſt venire ad nuptias ſpiritua=
les. mereꝛ ⁊ gloriã quod eſt venire
ad nuptias celeſtes. Quanto enim
aliꝗs hũilior tãto in grã ⁊ gloria e=
rit maior ⁊ hoc per q̃tuor exempla
oſtẽdi poteſt. Primũ ẽ in pupilla qꝛ
ſicut dt Greg. Pupilla quãto eſt ni
grior tãto lucidior: ſic homo quãto
magis nigreſcit in ꝯſpectu ſui luci
dior erit i ꝯſpectu dei. ⁊ hic ꝑ grati
am ⁊ in futuro ꝑ gloriã. Secũdũ eſt
in candela que quãto plꝰ inclinaꝛ
tanto maiori luce ꝑfũditur. Sic hõ
quãto magis per hũilitatem incli=
naꝛ tanto maiori lumine gratie et
glorie repleꝛ. Tertium eſt in aqua
q̃ ꝗto magis deſcendit deorſũ tãto
magis aſcẽdit ſurſũ. ſic ⁊ hõ quãto
magis deſcendit hũiliãdo ſeipm tã
to plꝰ aſcendit ad deũ. Aug. Deſcẽ
dite vt aſcendatꝫ ad deũ: cecidiſtis
eñi aſcendendo contra ſeipꝫ. Quar
to ẽ i corde. Animalia ei habentia
cor magnũ in quãtitate ſũt timida
ſicut patet i ceruo ⁊ aſino. Habẽtia
cor mediocre ſũt audacia ſicut ptꝫ
in cane Habẽtia paruũ ſũt audaciſ
ſima ſicut ptꝫ i leõe. Uidemꝰ eñi ꝙ
ignis magnã domũ parũ calefacit
mediocrẽ magis paruã marie. Sic
⁊ accidit de ſpiritu ⁊ calore i magno
⁊ mediocri ⁊ ꝑuo corde: ſicut igiꝛ ꝗ
to eſt minꝰ in quãtitate tãto ẽ for=
tiꝰ i ꝟtute. ſic ⁊ hõ ꝗto fuit hũilior:
tanto in grã ⁊ glĩa erit ſublimior.

¶ Dominica. xviij.

Audiẽtes pha
riſei ꝙ ieſꝰ ſilẽtiũ impo=
ſuiſſet ſaduceis ꝯuene
rũt i vnũ. ⁊c. mat. xxij.
Sicut dr i hyſtoria ſcho
laſtica. tres ſecte erãt inꝛ iudeos ab
alijs differẽtes ſcꝫ phariſei / ſaducei
⁊ eſſei. Phariſei ab aliis erãt diuiſi
quãtũ ad habitũ: qꝛ i frõte ⁊ in bra=
chiis charitas i ꝗbꝰ decalogꝰ erat
ſcriptꝰ ſꝛ ſe portabant que philate

ria dicebãtur a philaxe qđ ẽ ſerua-
re: ⁊ thorath. qđ ſonat legẽ hẽbant
etiam in fimbrĳs palliorꝫ ſpinas al
ligatas quibꝰ pũcti dũ incederẽt mã
datorũ dei memores fierent: ⁊ qꝛ ſic
ab alĳs diuiſi erant. Phariſei a pha
res qđ eſt diuiſio dicebãt. Alĳ erãt
ſaducei: qꝛ ab alĳs differebãt q̃ꝫtum
ad doctrinã. ipſi enim reſurrectio
nem negabãt aĩas cũ corpe interi-
re credebãt quinq́ꝫ libros moyſi ſo
lũmodo recipiebãt. Alĳ erãt eſſei q̃
ab alĳs differebãt in vita ⁊ modo vi
uẽdi qꝛ fere monaſticam vitã duce
bãt. ꝯiugia vitabãt. omnia i cõi ha-
bebãt. De duabꝰ aũt p̃mis ſectis mẽ
tio i iſto euãgelio hꝫ. Notandũ igiꝫ
qꝛ in p̃ſti euãgelio tres q̃ſtiões po-
nũtur. Prima ẽ quã fecerũt ſaducei
Scđa ẽ quã fecerũt phariſei. Tertia
quã fecit xp̃s. Queſtio quã fecerũt ſa
ducei ⁊ ſi hic tota non ponaꝫ tñ hic
tangiꝫ cum đr q̃ ieſus ſilẽtiũ impo-
ſuiſſet saduceis. Ipſi ei ſaducei xp̃o
volebãt ꝓbare ꝑ mulierẽ et virꝫ re-
ſurrectionẽ nõ eſſe: qꝛ ſi reſurrectio
fieret tũc talis mulier ſeptẽ viros
hẽret. Sꝫ xp̃s ꝑ ſuã r̃ſionẽ ſilentiũ
eis imponebat ⁊ tria detminabat.
Primo qꝛ in alia vita nulla erũt cõ-
iugia. Unde ait. In reſurrectiõe ne
q́ꝫ nubẽt neq́ꝫ nubẽtur ⁊ rõ huiꝰ red
diꝫ. Luc. xx. Neq́ꝫ eñ vltra mori po
terunt: qꝛ in hac vita multi moriũꝫ:
ideo multi naſcuntꝫ. Si enim nullus
moreretur non eſſet neceſſe q̃ aliq̃s
naſcereꝫ. Eſt enim humana gene-
ratio tãq̃ꝫ arbor. Eccle. xiiĳ. Omnis
caro ſicut fenũ veteraſcet ⁊ ſicut fo
liũ fructificãs in arbore viridi. alia
generanꝫ et alia deĳciũtur. ſic g̃na-
tio carnis ⁊ ſanguis alia finiꝫ alia
naſcitur. Eſt etiam ſicut murꝰ. Un-
de đr in quadam gloſa in fine. Ec-
cle. In muro q̃ñ fit q̃daꝫ lapides la
tent: iſti ad exterius producunꝫ: qui
dam ꝓminẽt: iſti ad interiꝰ reducũ
tur: et ſic tandẽ in muro oĩa adequã
tur ſic ẽt in mundo. Nã latẽt hoĩes

anteq́ꝫ naſcanꝫ: ꝓdeunt cũ naſcunꝫ
homines orti ſuo tempore moriũ-
tur: ⁊ tandem omnia adequanꝫ: qꝛ
omnes vno fine claudunꝫ. Secũdo
determinauit q̃ hoĩes erũt ãgelis
ſimiles ⁊ ẽt equales. Uñ ſubdiꝫ. Sꝫ
ſũt ſicut ãgeli dei de celo. Luce. xx.
Equales ei ãgelis ſũt. ⁊c. hoĩes re-
ſpectu ãgelorũ poſſũt dici minores/
eq̃les/ ⁊ maiores. minores inq̃ꝫtum
adhuc ſũt in carne mortali. Nã ſi-
cut đt Aug. Sicut aurũ corruptum
meliꝰ ẽ q̃ꝫ argẽtũ icorruptũ ⁊ argen
tũ corruptũ meliꝰ q̃ꝫ plũbũ incorru-
ptũ ſic ⁊ q̃libet ſpiritꝰ melior ẽ q̃ꝫ cor
ruptibile corpꝰ q̃ꝫdiu aũt ſũmꝰ i car
ne corruptibili ãgeli nobis ꝯpatiũ
tur ⁊ nobis miniſtrãt Poſt reſurre
ctionẽ aũt hoĩes ãgelis erũt eq̃les
i officio laudãdi. qꝛ i laudãdo deum
ãgelis ꝯiũgenꝫ. P̃s. Preuenerũt p̃ci
pes ꝯiũcti pſallẽtibꝰ. Job. xxxviĳ.
Ubi eras cũ me laudarẽt aſtra ma
tutia. i. ãgeli. Et iubilarent oẽs filĳ
dei. i. ſãcti. Erũt aũt hoĩes angelis
maiores iq̃ꝫtũ habebũt deũ tanq̃ꝫ
fratrẽ ſuũ ãgeli xp̃o tãq̃ꝫ dñm ſuũ. et
iq̃ꝫtũ beatitudinẽ habebũt i viſione
hũanitaꝫ ⁊ i ꝯtẽplatiõe diuinitatis
ãgeli xp̃o tñ i ꝯtẽplatiõe diuinitaꝫ
Ad iſta ſignificãda q̃tuor leguntꝫ
de ãgelis q̃s ſalomon in ꝓpiciato-
rio fecit. Primo q̃ erãt de lignis oli
uarũ. Secũdo q̃ alas habebãt expẽ
ſas q̃ ꝑ iſta duo ſignificabaꝫ. inq̃ꝫ-
tũ homines ſũt eis minores ⁊ corru
ptibiles ſũt eis cõpaſſibiles. hoc ſi-
gnificat q̃ erãt de lignis oliuarũ ⁊
q̃ parati ſũt eis manifeſtare. hoc ſi
gnificat q̃ alas habebãt expãſas.
Tertio legiꝫ q̃ habebãt pedes ob-
liq̃s ⁊ eleuatos ad modũ iubilãtiũ
ad inuẽdũ q̃ ſũt ſocii hoĩbꝰ ad lau-
dandũ deũ. Quarto legiꝫ q̃ verſis
vultibꝰ mutuo ſe reſpiciebãt hoc ſi
gnat q̃ ſtupẽt ⁊ miranꝫ naturã hũa
nã cũ diuia ſ vnitate pſone eſſe vni
tã. Tertio determinauit q̃ aĩe poſt
mortẽ corporis viuũt dicẽs. Non eſt

de⁹ mortuoꝝ ſed viuētiū. Iſtud etiā
gētiles phi crediderᷓt. vñ ait Augu.
in lib. de ciui. dei i. Theobrot⁹ lector
platonis lib. vbi de aīe imortalitate
diſputauit ſe p̄cipitē dedit de muro.
vt ex hac vita migraret ad illā quā
credebat eſſe meliorē. Sicut aūt hic
dicit glo. ꝓbādo xp̄s eťnitatē aiarū
cōſequenť ꝓbat reſurrectionē cor=
poꝝ q̄ cū aīab⁹ bona vel mala geſſe
runt. Scđa q̄ſtio eſt quā fecerᷓt pha
riſei xp̄o. Nā mľti ꝯueneᷓt: ſed vn⁹
tantādo q̄ſiuit dicens. Magiſter qď
eſt mādatū magnum in lege. Chri.
Conueneᷓt phariſei in vnum vt mľ
titudie vincerēt quē rōne ſupare nō
poterāt a ꝟitate nudos ſe ꝓfeſſi ſūt
qui mľtitudine ſe armaueᷓt. Dice=
bāt em̄ apud ſe. Un⁹ loquať pro om
nib⁹ et om̄s loquamur per vnū vt ſi
quidē vicerit oēs videamur vicis=
ſe. Si aūt vict⁹ fuerit vt ſol⁹ videať
cōfuſus. Idē. Magiſtrū vocat cuius
nō vult eē diſcipul⁹. De magno mā=
dato interrogat q̄ nec minimū obſer=
uat. ille dʒ interrogare de maiori iuſti
cia q̄ iā miora ꝯpleuit. Ad iſtā q̄ſtio
nem dñs r̄ndit dicens. Diliges dñm
deū tuū ſcđm Chry. Nō dt time vel
cognoſce ſed dilige. Timere inquit
eſt ſeruoꝝ diligere filiorum. Qui ti
met penā mercedē iuſticie nō hʒ. nō
dixit ⁊ cognoſce ſʒ dilige. Cognoſce
re inqt deū ꝓpriū eſt nature huma=
ne. Diligere aūt religioſi cordis et
recti. In hoc aūt p̄cepto de dilectio
ne oñdit dñs modum diligendi deū
⁊ ꝓximū cū dt. Ex toto corde tuo ⁊c.
In aīa enim eſt meōria: intelligen=
tia: ⁊ volūtas ſcđm igiť Aug. Debʒ
diligi deus ex toto corde. i. intelle=
ctu ſine errore Sʒ q: fides ſine ope
rib⁹ mortua eſt dʒ diligi ex tota ani=
ma. i. volūtate ſine ꝯtradictiōe vt i
preceptis dei volūtatē ſuam ponat
⁊ per opa nō cōtradicat. In his aūt
duob⁹ dʒ pſeuerare ideo ſubdit. ex
tota mēte tua. i. meōria ſine obliuio
ne. ſcđm Chry. deū diligere ex toto
corde eſt vt cor nr̄m nō ſit inclinatū
ad alicui⁹ rei dilectionē magis quā
dei. Pro quāta em̄ pte inquit cor tu
um fuerit ad aliquā rē. ꝓ tāta par=
te min⁹ eſt ad deum. Diligere ex to
ta aīa eſt aim h̄re firmū in fide ⁊ ve
ritate. Qui ergo de deo dubitare ce
perit vel incātatiōes vel diuinatio
nes aliq̄d valere crediderit ille nō ı
tota aīa diligit deū. Diligeē deū ex
tota mēte eſt vt oēs ſenſus vacēt in
obſequiū dei. Uñ ſubdit. Nam cui⁹
intellectus deo miniſtrat cui⁹ ſapiē
tia deo vacat cui⁹ ſcientia circa deū
eſt: cuius cogitatio ea q̄ dei ſūt tra=
ctat cuius meōria q̄ bona ſunt recor
dať tota mēte diligit deū. Deīde po
nit modū diligēdi proximū cum ait
Et ꝓximum tuum ſicut teipʒ homo
quadruplr̄ dʒ ſeipſum diligere. Pri
mo veraciť vt. ſ. diligat ſe propter
ꝟtutē q: bon⁹ eſt vel vt bon⁹ ſit. Eo=
dē mō debet diligere ꝓximum Au
gu. de ciui. dei. Qui amat hoīes aut
q: ſunt iuſti/aut vt iuſti fiāt amare
dʒ. Sic em̄ et ſeipʒ amare dʒ aut q:
iuſt⁹ eſt: aut vt iuſtus ſit. Scđo ordi
nate vt ſcʒ nihil diligat ſupra deum
aut ꝯ deū ſʒ diligat ſup oīa ⁊ poſtea
aīam ſuā poſtea corp⁹ ſuū: vltio res
exteriores. Sic ⁊ ꝓximū ſuū dʒ dilige
re nō ſupra deū aut ꝯ deum. ſed di=
ligat deū ſup oīa. Deīde dʒ diligere
in ip̄o bona ſpūalia. Deinde dʒ dili
gere bona corpis deinde bona exte
riora. Cātic. ij. Ordīauit in me cha=
ritatē. Tertio efficaciter. Hō enim
efficaciter ſe diligit q: bona ſibi ꝓ=
curat ⁊ nociua deuitat. Sic ēt debʒ
diligere ꝓximū. j. Ioh. iij. Non dili
gam⁹ ꝟbo neq̄ lingua ſed opere ⁊ ve
ritate. Quarto perſeuerāter nullo
em̄ tpe homo deſinit ſe amare. Eo=
dē mō dʒ ꝓximum diligere. i. tpe ꝓ
ſperitatis ⁊ aduerſitatis. Prouer.
xvij. Omni tēpore diligit q̄ amic⁹ ē.
Tertia queſtio eſt quā facit chriſt⁹
phariſeis dicēs. Quid vobis videť
de xp̄o cuius fili⁹ eſt. Phariſei enim

credebā xp̄m eē purā creaturā. Sz
cū Dauid vocet eum dn̄m suū ꝯstat
eū esse maiorē. Nō aūt eos reprehē
dit ꝙ filiū dauid eū credūt: sz ꝙ filiū
dei eē non credunt. Ostēdit hic duas
fuisse in xp̄o natiuitates. s. tp̄alē se-
cūdū quā dict᷒ ē fili᷒ dauid: ⁊ eternā
scd̄z quā ē fili᷒ dei. Xp̄s ei erat fili᷒
Dauid iq̄ntū de sua stirpe scd̄z car-
nē erat nat᷒: ⁊ erat dn̄s dauid iq̄ntū
ab eterno p̄re fuit genit᷒. Vterq; aūt
p̄r su᷒ fuit mitis et māsuetus. de da
uid dr̄. Memēto dn̄e Dauid et om̄is
māsuetudinis ei᷒ ⁊c. De deo dr̄ i. p̄.
Qm̄ tu dn̄e suauis ⁊ mitis. ⁊c. Nō er
go mir̄ si xp̄s sic fuit mitis ⁊ māsue
tus qui p̄res hūit tā māsuetos ideo
vult filios hr̄e māsuetos dicēs. ma
thei. xi. Discite a me q2 mitis sum ⁊
hūilis corde. Sz m̄lti sunt degene-
res q̄ nō sunt māsueti: sz istar ericii
valde hispidi ⁊ pūgitiui. Erici᷒ si tā
git statim interi᷒ se abscōdit ⁊ inte
rius pūgit: ⁊ dr̄ hr̄e quiq; dētes. Sic
m̄lti qn̄ rep̄hendunt p̄ v̄ba maledi
ctionis pūgūt ⁊ vita sua abscōdunt.
Quiq; aūt dētes sunt qnq; modi ac
cusandi scd̄z Bern̄. Iste em̄ qui pec
cauit qn̄ rep̄hēdit dr̄. non feci si fe-
ci non malefeci: aut si male feci nō
m̄ltū male: aut si m̄ltū male nō ma-
la intētione: aut si mala intentione:
tamen aliena persuasione.

¶ Sermo secund᷒.

Diliges do-
minū deū tuū ex toto
corde tuo ⁊c. Sicut dr̄
Aug. in libr. de disci-
plina xp̄iana vt ne-
mo excusationē habeat/voluit dn̄s
consummare ⁊ abbreuiare v̄bū sup
terrā qd̄ et nō obscurū esse voluit:
ideo breue non vacaret lege id aper
tū ne quis dicat non michi licuit in
telligere thesaurus est magn᷒ diui
tiaꝝ scripturarum. Si piger eras p̄
scrutādo iesū non sis piger vnā mar
garitā ferre sub lingua: ⁊ quo vis se
curus ābula. Istud verbum abbre-
uiatum ⁊ ista margarita est p̄ceptū
de dilectiōe dei ⁊ p̄ximi. De hac du
plici dilectione agendū. s. dei ⁊ p̄xi-
mi. Circa p̄mū aūt est sciēdū ꝙ sex
sunt q̄ mouent ad diligēdū q̄ oīa sūt
in deo scz pulchrum bonum honestū
simile vtile et delectabile. Primum
igitur quod mouet ad diligēdū est
pulchrū. Dyonisi. Om̄ia bonum et
pulchrū desiderant. In christo aūt ē
summa pulchritudo: ⁊ iō sūme est di
ligendus. Sap. ix. Candor est enim
lucis eterne et speculū sine macula
ymago bonitatis illius vbi tria dr̄r
scz ꝙ sit candor lucis eterne speculum
puritatis: et ymago diuine bonita-
tis. In christo quidē sunt tres sub-
stantie scz caro aīa et deitas. Caro
em̄ eius fuit cādida et lucida: q2 de
purissimis sanguinibus virginis ge
nerata. Aīa ei᷒ fuit ad dei ymaginē
creata: ⁊ oī bonitate repleta. Dei-
tas fuit speculum sine macula: q2 in
christo relucēt oīa p̄terita ⁊ presen
tia ⁊ futura: ⁊ v̄ba et facta ⁊ corda.
De ista pulchritudīe dei dr̄ Aug. i li
bro de libero arbitrio. Tanta ē pul
chritudo iusticie: tāta iocūditas lu-
cis eterne: et si non liceret in eo am
plius viuere q̄ȝ vnius diei hora pro-
pter hoc solū innumerabiles ān̄i hu
ius vite pleni delitiis et circūfluen-
tia bonoꝝ tp̄aliū recte meritoq; ꝯtē
nerent. Scd̄m quod mouet ad dili-
gendū est bonitas sicut p3 in sup̄io
re auctoritate. Dion̄. In deo aūt est
summa bonitas ⁊ ideo summe dili-
gēdus. Aug. de ciui. dei. Cū ista nō
diligant: nisi q2 bona sunt pudeat il
lis inherēdo non amare bonū ip̄m.
vnde bona sunt. De cui᷒ bonitate
dr̄ Damascen᷒. Bon᷒ ⁊ oī bon᷒ ⁊ sup
bon᷒ dn̄s tot᷒ ens bonitas, p̄pt̄ super
abundantes diuitias sue bonitatis
non sustinuit solū esse qd̄ bonū ē se-
cūdū supp̄sius naturā a nullo p̄tici-
patā. Ista auctoritas est cū diligen
tia exponēda. hō sctūs ē bon᷒: sz nō

oībon⁹.i.ex oī pte bon⁹ q: mltos hʒ
defectus. Angel⁹ ē bonus et oī bo-
nus ſʒ non ſupͥ bonus q: hʒ ſup ſe bo
nitatē diuinā. Hō aūt₇ angeli lʒ ſint
boni non tñ ſumma bonitas q: non
hñt bonitatē eſſentialē: ſed acciden
talē. q: pñt eā pdere: et tamē homo
remanebit hō₇ āgel⁹ remanebit an
gel⁹. ſicut ptʒ ī malis āgelis. Boni-
tas aūt ſic ē ī deo eſſētialis: q: ſicut
ignis nō pōt perdere ſuū colorē: ſic
nec de⁹ ſuā bonitatē: q: igr̄ deus ſic
eſt bonus et bonum ē ſui communi
catiuū: ideo ſuā bonitatē creaturis
pticipauit q̄buſdā dās eē alijs viue-
re. alijs ſentire alijs itelligere. Ter
tiū qδ mouet ad diligēdū eſt hone-
ſtū. Eſt ei honeſtū qδ ſua vi attrahit
et ſua delectatiōe nos allicit. in deo
aūt ē ſūma hōeſtas: ₇ iō ſūme ē dili-
gēdus. Sap. vij. Innumerabilis ho
neſtas p man⁹ illi⁹. Eſt ei ī deo ſūma
delectatio q̄ nos allicit. p̄. Delecta-
tiōes in dextra tua vſq₃ in finem. Et
honeſtas ī eo eſt vis q̄ nos attrahit
nō volūtatē cogendo: ſed alliciēdo.
Joh. vij. Nemo poteſt venire ad me
niſi pr̄ me⁹ qui miſit me traxerit eū
Et ſup hoc ponūtur tria exēpla. Nā
ſecundum. Aug. Ouis trahit ad oſtē
ſionem virge vel rami viridis ſic a-
nima attrahi debet deſiderio diui-
ne viſionis. Juxta illud p̄s. Sitiuit
anima mea ad deum fontem viuum
₇c. Puer trahitur ad oſtenſionē nu
cis: ſic anima attrahi dʒ ad promiſ-
ſionem glͥe celeſtis que intus ha-
bet dulcedinē viſionis diuine ſed ex
tra durū corticē penitētie. Mat. iiij.
Pniam agite. ecce cortex exterior.
Appropinquabit eñi regnum celo-
rum. ecce nucleus interior. Pelipa-
rius trahit emptorem ad emēdum
per pellium extēſionem non cogen
do ſʒ alliciēdo. Sic ₇ de⁹ trahit ani-
mā oſtēdēdo celū ſtellatū tanq̄ pel-
lem variam ₇ depictā. p̄. Extēdēs ce
luʒ ſicut pellem. Quartū qδ mouet
ad diligēdū ē ſimilitudo. Eccl. xiij.
Oē animal diligit ſibi ſilē. Inter xp̄ʒ
et nos triplex ſimilitudo conſidera
tur xp̄s enim factus eſt nobis ſimi-
lis rōne aſſumpte carnis. Phil. ſe-
cūdo. In ſilitudinem hominū fact⁹
₇c. Nos debemus ei eſſe ſiles ratio
ne imitatiōis. Ephe. v. Eſtote imita
tores dei ſicut filij chariſſimi. Ipſe
vero ₇ nos ſum⁹ ſiles ratione yma-
ginis: ſʒ tamē differēter: q: ſicut gl.
dͭ ſup Coll. Qui eſt ymago dei ī inui-
ſibilis. Aliť ymago regis eſt ī num
mo: aliť in filio. Nos ſumus nūmus
xp̄us vero filius. Quintū qδ mouet
nos ad diligēdum ē vtile. ₇c. Hō eñi
ſepe amicuʒ diligit ppť vtilitatem
quam hr̄e ſe credit. Chriſt⁹ igr̄ tanq̄
verus amic⁹ eſt diligēd⁹. q: ab ipſo
vtilitatē recipimus in vita et ī mor
te: et poſt mortē. Nā ī vita dilecto-
res ſuos ditat ſpūalib⁹ diuitijs. Pro
uerb. viij. In vijs iuſticie ambulo in
medio ſemitaꝝ iudicij vt ditē dili-
gētes me ₇ theſauros eoꝝ repleā ī mor
te cuſtodit ab inſidijs hoſtis. p̄. Cu-
ſtodit dñs oēs diligētes ſe. ₇c. Poſt
mortē ſuſcipit ī glͥa pr̄is Eccl. ſ. Se
cūdū datū ſuū. i. ſcd̄m qδ decet eum
dare p̄bet illā. i. celeſtē glͥam dili-
gētibus ſe. Sextū qδ mouet ad dili
gēdū eſt delectabile. Naturaľr eniʒ
homo rē diligit in qua anim⁹ dele-
ctabiľr conquieſcit. In deo aūt eſt
ſumma delectatio ideo ē ſumme di
ligēd⁹. In pñti eñi vita delectatio-
nes ſanctoꝝ quas hñt in deo habēt
impfectionē. admixtionē: ₇ interru
ptionē. hoc ſignatū ē. iiij. Reg. xvij.
Ubi dr̄ q₃ de⁹ paſcebat helyā mittēs
ei carnes mane et veſpe tñ bibebat
de torrēte. Tādē illā refectionē de⁹
ſibi ſubtraxit ita q₃ vix modicum pa
nis ₇ aq̄ potuit hr̄e. Hñt igr̄ ſpūales
ꝯſolatiōes ſctōꝝ ipfectionē. qδ nota
tur per hoc q₃ illa refectio non fie-
bat in meridie ſed mane et veſpere
In meridie q̄dē ē pfectio lucis ₇ ca-
loris. ₇ ſignat refectionē btōꝝ q̄ ſūt
ī plēa luce cognitiōis ₇ pleno calorē

amoris. In mane aūt et veſpe ē lux
ꝛ calor ſꝫ impfecte. ꝛ ſighat refectio
nē ſctōꝝ i via q̄ hñt impfectā cogni
tionē ꝛ ipfectū amorē. j. cor. xiij. cū
venerit qđ pfectū ē euacuabit qđ ex
pte ē. Scđo ꝯſolatiões ſctōꝝ hñt ad
mixtionē: qꝛ ſepe admiſcēt: vł a cor
pis corruptiõe: vł a dyaboli tētatio
ne. vł a mūdi pſecutione. hoc ſigni=
ficat per hoc ꝙ bibebat de torrēte.
Eſa. j. Uinū tuū mixtū ē aq̄. Tertio
ꝯſolatiões ſctōꝝ hñt interruptionem
qꝛ ſepe ab eis ſubtrahūt vł vt ap̄li⁹
humiliēt vł vt feruētius deſiderent
vel vt cauti⁹ conſeruent. hoc ſigni=
ficatur p hoc ꝙ deus iſtum cibū he=
lye ſubtraxit. Dicto de dilectiõe dei
dicēdum eſt de dilectione proximi.
Circa quod notandum ꝙ Augu. in
lib. l. omel. inquirens q̄ ſit iſta dile
ctio. de qua dictū ē. Diliges proxi=
muꝫ tuū ſicut ꝛc. Quattuor dilectio
nes diſtiguit. Pria ē carnalis q̄ ē int
virꝫ et vxorꝫ. ꝛ iſta licet ſit licita ta=
mē de ſe non ē meritoria/ qꝛ ꝛ i bru=
tis aialibus inuenit. Paſſeres inq̄t
coniuga habēt/ nidos faciūt/ oua cō
fouēt pullos nutriunt. Quis aūt iſta
de ſe non ſit meritoria pōt tamē fie
ri meritoria qñ. ſ. vir diligit vxorē/
quia bona eſt vel vt bona ſit. tūc em̄
non diligit vxorē vt vxorē/ ſꝫ deū di
ligit in vxore: ꝛ tunc reducitur ad il
lud p̄ceptum. Diliges pximum tu=
um. ꝛc. i. ad gratiam in pñti ꝛ gl'iaꝫ
in futuro. Ephe. v. Uiri diligite vxo
res vr̄as ſicut xp̄s dilexit eccl'iam.
Scđa ē dilectio naturalis qua pr̄ di
ligit filiū/ ꝛ iſta licet ſit licita: tamē
de ſe nō ē meritoria. Uñ ſubdit Au
gu. Pro magno laudatur⁹ ſum i ho
mine: qđ video i tigride: ſerpētis et
lupi amāt filios ſuos. Non ē laudā=
d⁹ qui amat filios ſꝫ deteſtād⁹ q̄ nō
amat. Si filios amas ſerpētib⁹ com
pararis ſi non amas a ſerpentibus
vincer̄. Pōt aūt hec dilectio fieri me
ritoria qñ. ſ. pater filiū diligit/ qꝛ bo
n⁹ ē vł vt bonus ſit. Tūc em̄ non di=
ligit filium/ vt filiū ſꝫ deū diligit in
filio. Et tunc reducit ad iſtud p̄ce=
ptū. Diliges pximū tuū ꝛc. ad Eph.
v. Uos pr̄es nolite ad iracūdiā puo
care filios vr̄os ſed educate illos in
diſciplina et timore dñi. Tertia ē di
lectio ſocialis ſiue conſuetudis que
contrahitur ex conſuetudine coha
bitandi: colloquēdi: ꝛ cōuerſandi/ q̄
licet ſit licita/ tamē non ē meritoria
qꝛ ē etiā int animalia. Uñ ſubdit au
gu. Duo qui manducant inſimł de
ſiderant ſe videre ad aliā diem p̄ce
dit vn⁹ feſtinat alter vix regit a ſeſ=
ſore/ et tādiu ipetu ſuo ſe puocat do
nec ad amicū pueniat. Cūqꝫ perue=
nerit quaſi in loco ſuo requieſcit Q̄
uis aūt iſta dilectio de ſe non ſit me
ritoria pōt tñ fieri meritoria quādo
ſcꝫ quis diligit amicū/ qꝛ bon⁹ ē vel
vt bon⁹ ſit. Tunc em̄ non diligit ami
cū vt amicū/ ſed deum diligit i ami
co et tunc talis dilectio reducit ad
p̄ceptū de dilectione pximi. De ta=
li amico dr̄ Eccl'i. vj. Amicus fide=
lis medicamentum vite ꝛ imortali
tatis qui metuunt dñm inueniūt il=
lum. Quarta ē dilectio rōnis q̄ quis
diligit aliū propt fidē et veritatē et
bonitatē. ꝛ iſta nō pōt eē int anima
lia q̄ rōne carēt qꝛ nō diligūt alia a=
nimalia ppt bonitatē et v̄itatē. Et
iſta dilectio eſt meritoria. de q̄ datū
eſt p̄ceptū. Diliges pximū tuū ſi=
cut teipm. Tullius. Nihil eſt v̄tute
amabilius. nihil quod magis illiciat
ad diligendum cum propter verita
tē et probitatē ēt eos q̄s nunq̄ videri
mus diligam⁹. Idē. Tāta vis eſt p
bitatis vt ēt eā in his quos nūq̄ vi=
dim⁹ vł qđ mai⁹ ē i hoſte diligam⁹.

¶ Sermo. iiii. vnde ſupra.

IN his duo
bus mandatis vniuer
ſa lex pēdet et pphe
te. Om̄ia diuīa p̄cepta
que per decalogū ſunt
accepa in his duobus preceptis de=

pēdēt.ſ.in dilectiōe dei ꝛ ꝓximi. Ip
ſa eñ decē ꝑcepta ī duabus tabulis
Moyſi fuerēt cōſcripta. Sed in p̄ma
tabula fuerēt ꝯſcripta tria p̄ma q̄ ꝑ=
tinent ad dilectionē dei. In ſecūda
taqula fuerētſcripta ſeptē reliqua q̄
ꝑtinēt ad dilectionē ꝓximi. Primū
ꝑceptū eſt. Non habebis deos alie=
nos. ꝛ iſtud ꝑtinet ad prēm q̄ tāq̄ fō
tale p̄ncipiū toti⁹ deitatis eſt princi
palit adorād⁹. Gētiles eñ oli facie
bāt deos alienos.i.q̄dā ſimulacra
in quib⁹ demones hitabāt et reſpō=
ſa dabāt. ſed tñ ſapientes int̄ eos ea
deridebāt ꝛ ꝯtēnebāt. Vñ dt Amb.
in lib. de ꝟginib⁹. Cū intraſſet dyo=
nyſius tēplū iouis amictū aureum
quo ei⁹ operiebat̄ ſimulachꝛū detra
hi iuſſit ꝛ imponi laneū: dixit aurū
hyeme ē frigidū. eſtate onerosū: deū
aūt ſuū ſic irriſit vt nec on⁹ ferre poſ
ſet nec frig⁹ portare. Itē cū eſcula=
piū vidiſſet barbā aureā cum apollo
p̄r ei⁹ nō hēret tolli īpetrauit īcon=
gruū eē appellās vt fili⁹ barbam hē
bat quā p̄r nō hēret. Itē ſimulacris
tenētib⁹ pateras aureas ademit al
legās ſe accipe debere qđ dij darent
Et ſubdit Amb. Ita ludibrio habi=
ti ſunt vt neq̄ iupit̄ veſtē ſuā defen
dere potuerit nec barbā eſculapi⁹.
nec apollo pubeſcere adhuc cepit.
nec oēs qui dñr dij trahere potuerēt
pateras q̄s tenebāt. Refert etiam
Aug. in lib. de ꝟa religione q̄ ſocra
tes a ppl'o fuit occiſus q: noluit ido
la adorare. dicebat ei q̄ poti⁹ adora
ret canes q̄ erāt op⁹ nature q̄̄ idola
q̄ erāt op⁹ hoiꝫ. Multi aūt hodie ſunt
q̄ faciūt ſibi deos alienos. Nā ſicut
dt Aug. Hoc ab hoie ꝓ deo colit̄ qđ
p̄ ceteris diligit̄. Supb⁹ g̊ ꝓ deo ſuo
hꝫ ſupbiā luxurioſ⁹ luxuriam auar⁹
auariciā. Rom. i. Mutauerēt gloriaꝫ
incorruptibilis ei diu ſimilitudineꝫ
volucrū ꝛ quadrupedū et ſerpētū. ꝑ
volucrē ſupbia intelligit̄: que ſemp
in altū volat. Per quadrupedē luxu
ria q̄ per corp⁹ explet̄ qđ quattuor

elemētis ꝯponit̄. Per ſerpentē aua
ricia q̄ ſemp terrenis īcūbit. Quis
aūt q̄libet iſtoꝝ triuꝫ habeat ſuum
deū ſpecialē: nichil omin⁹ etiā hñt
deū ꝯmunē. ſcꝫ beelzebub. q̄ dr̄ deus
muſcarū muſca eī īquantū ē volati
lis ſignat ſupbiā q̄ ſup alios volat ī
quātū ē imūda ſignat luxuriā: īquā
tum eſt pūgitiua ſignat auariciam
q̄ mentē diuarſis ſollicitudinib⁹ pū
git iđ diuitie ſpine vocant̄. Scđꝫ p̄
ceptū ē. Nō aſſumes nomē dei tui ī
uanū: ꝛ iſtud pertinet ad filiū q̄ eſt
nomē patris. inuanū aūt nomē dei
aſſumūt qui iurāt ꝓ nichilo ꝛ friuo
la vl' q̄ iurāt falſum vl' q̄ iurat q̄d ii
quū. Talis iuriā facit deo ꝛ ſibi ꝛ
ꝓxio. deo q̄dē q: cū iurare aliq̄d ni
chil ſit q̄̄ ei⁹ teſtimoniū īuocare q̄
falſuꝫ iurat ſupponit q̄ de⁹ mādaci
uꝫ diligat: cū tamē dicat̄ in. p̄s. Per
des oēs q̄ loquūtur mēdatiū. Facit
etiā iiuriā ſibi: q: iudicio dei puniē
dū ſe obligat Nichil ei ē alius dicē
ꝑ deū ita ē: niſi de⁹ me ꝯdēnet ſi nō
eſt ita facit iiuriā ꝓxio: q: ꝑ falſam
iurationē ipſū decipit ꝛ defraudat.
Refert Aug. in q̄dā ſermone q̄ cū
q̄dā negaret pecuniā creditor ī iu=
ramētuꝫ ex ipo creditor exegit. in
ipa aūt nocte ad iudiciū rapt⁹ audi
uit iudicē ſibi dicētē: quare ꝓuoca
ſti hominē ad iurādū quē ſciebas
falſū iuraturū rñdit. q: negauit mi=
chi pecūiā. Et iudex meli⁹ erat vt
pecuniā tuā ꝑderes q̄̄ aiaꝫ ei⁹ falſa
iuratiōe ꝑimeres ꝓſtrat⁹ igr̄ tam
grauit̄ ꝟberat⁹ ē: vt ī dorſo vigilā=
tis plagarū veſtigia apperēt. Ter=
tiū ē vt diē ſabbati ſāctifices. iſtud
refert̄ ad ſpm̄ ſctm̄ ī q̄ requies verra
habet̄. Cōtra iſtud ꝑceptūꝫ facit q̄
cā cupiditatis ī die ſabbati op⁹ ſer
uile facit. vel aliqđ pctm̄ ꝯmittit vl'
opera mie dimittit: q: a bonis ope
rib⁹ nō ē vacandū. Notandum eſt
aūt q̄ ꝟplex ē ſabbatū. Primum eſt
ſabbata tēporis ſcꝫ dies ſeptimus
quē de⁹ voluit obſeruari ī mēoriā q̄

oīa in ſex dieb⁹ creauit et i ſeptia a nouia creaturis cōdēdis requieuit Exo. xx. Sex dieb⁹ fecit de⁹ celum et terrā mare ꝛ oia q̄ i eis ſūt: ꝛ requieuit in die ſeptio. Scđz ē ſabbatū pectoris ꝛ mētis: qđ nō habet̄ niſi in deo ſicut ei res nō requieſcit niſi i loco ꝓ ꝓ ſic nec aīa requieſcit niſi i deo q̄ ē loc⁹ aie ꝑs. Eſto michi i deū ptec. ꝛc. et i lo. ꝛc. Jo. xvi. hec locut⁹ ſū vobis vt in me pacē habeatꝭ: i mūdo ꝑſſurā hēbitis. Tertiū ē ſabbatū eternitatis Eſa. lxvi. Erit ſabbatū ex ſabbato: qꝛ de requie mētis hō ꝑuenit ad requiē eternitatis Eiuſdē. lviij. Uocaberis ſabbatū delicatū pl⁹ eſt dicere do cibū delicatū ꝙ bonū vel ſapidū. Primū igit̄ ſabbatū. i. quies tpis ē bonū. Scđz. ſ. q̄es pctōꝛis eſt ſapidū ꝑs. Guſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s. Tertiū. ſ. eternitatis ē delicatū iob. xxij. tūc ſuꝑ oīpotētē delitijs afflues. Poſitis p̄ceptis p̄me tabule q̄ ptinēt ad dilectionē dei ſequūt̄ p̄cepta ſcđe tabule q̄ pertinent ad dilectionē ꝓximi. Ad dilectionē ꝓximi ptinet ſibi bn̄facere ꝛ ab offenſis cauere. Debem⁹ aūt p̄ncipalr̄ bn̄facere his q̄ nobis magis ꝯiuncti ſunt. ſ. pr̄i ꝛ mr̄i. Et iō q̄rtū p̄ceptū ē. Honora pr̄em ꝛ mr̄m. Et intelligit̄ iſte honor nō tm̄ i ꝟbo vel ſignoꝛꝫ ēt in obſequio. Debem⁹ aūt ipōs honorare qꝛ ab ipſis recipim⁹ eē nutrimētū et documētū: qꝛ ꝟo ab ipſis recepim⁹ eē: debem⁹ eis magnā reuerētiam. Eccl'. vij. Honora patrē tuū ꝛ gemit⁹ mr̄is tue ne obliuiſcaris. Memēto qm̄ niſi ꝑ illos nat⁹ nō fuiſſes. Qꝛ ab ipī hūim⁹ nutrimētū debem⁹ eis magnā diligentiā vt ſicut nutrierūt nos i iuuētute: ſic ꝛ nos nutriamus eos i ſenectute. Eccli. iij. Fili ſuſcipe ſenectutē pr̄is tui ꝛc. Qꝛ ab eis habem⁹ diſciplinā ꝛ documētū: debem⁹ eis magnā obedientiā. Ephe. vi. Filij obedite parētib⁹ vr̄is i dn̄o hoc iuſtū eſt. Quītū ē. Nō occides/ ad dilectionē eīm ꝓximi ptinet vt dictū eſt: nō tm̄ bn̄facere ſꝫ ēt ab offenſis cauere offēſa aūt pōt fieri facto. ꝟbo vl' volūtate. Facto aūt vel i ꝓprio pſona: vel i ꝯiūcta: vel i rebus: offēſa i ꝓpa pſona ꝓhibet̄ cū dr̄. Nō occides ꝑ homicidiū: aliqñ fit i corde ꝑ odiū pꝫ. i. Jo. iij. Qui odit fratrē ſuū homicida eſt. Aliqñ ore per malū ꝯſiliū vl' ꝟbū detractoꝛiū. ꝑs. Filij hoīm dētes eoꝝ arma ꝛ ſagitte ꝛc. Aliqñ opere iſtud ē triplex. Quidā ei occidūt coꝛp⁹ tm̄: ꝛ iſta occiſio nō eſt timēda maxie qñ ꝓpter iuſticiā ſuſtinet̄ Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛp⁹ ꝛc. Alij occidūt aiaꝫ tm̄ qñ ſcꝫ eā ad pctm̄ trahunt. Uñ dr̄ de diabolo. Jo. viij. Jlle erat homicida ab initio: et q̄ ſcꝫ p̄mos parētes ad pctm̄ traxit. Alij occidunt vtrūqꝫ: ꝛ hoc pōt fieri i duob⁹ caſib⁹ Un⁹ qñ q̄s ꝓcurat abortiuū qꝛ tunc puer ꝛ i coꝛpe ꝛ i aia moꝛit̄. Ali⁹ qñ q̄s interficit ſeipm̄ vel aliū in pctō moꝛtali exiſtētē. Sextū eſt. Nō mechaberis: vbi ꝓhibet̄ offēſa i pſona cōiūcta. Eſt aūt adulterium graue pctm̄ in viro ꝛ muliere tū qꝛ vterqꝫ ꝯtēnit dei p̄ceptū: tū qꝛ vterqꝫ ꝯmittit furtū. Nā ſicut dr̄. i. Coꝛ. vij. mulier ſui coꝛpoꝛis ptātē nō hꝫ ſꝫ vir ꝛ ecōuerſo. Qui ḡ coꝛp⁹ ſuū alteri tribuit furtū ꝯmittit: ſicut ſeru⁹ furtū ꝯmitteret q̄ alteri dn̄o ſe daret: tū qꝛ vterqꝫ facit ꝯtra dei ſacramētū. nā ſicut dr̄ eph. v. vbi agit̄ de matrimonio ſic dt̄. ſacramentū hoc magnū ē ego aūt dico i xp̄o ꝛ i eccl'ia Significat eīm vnionē nature diuine cū humana q̄ inſeparabilis eſt. Qui igit̄ carnē ſuā diuidit ſacramēto īcarnatiōis dei iniuriā facit. Per hoc autē qđ dr̄. Nō mechaberis ꝓhibet̄ oīs carnalis coꝛruptio p̄ter eā q̄ eſt matrimonij. Septimū eſt. Nō furaberis: vbi ꝓhibet̄ offenſa in reb⁹. Per furtū intelligit̄ oē malū ablatū ſiue occulte accipiēdo ſiue violēter rapiendo: ſiue fraudē i mercationib⁹ cōmittēdo ſiue mercedem debitā nō

ſoluendo: eſt em̄ furtū graue pctm̄. Primo reſpectu dei q: bona taliū nimiū execrat eccl. xxxiiij. Qui offert ſacrificiū ex ſubſtātia pauperū: q̄ſi q̄ victimat filiū i ꝯſpectu patris. Secūdo reſpectu ꝓximi q: hoc ē quaſi homicidiū ꝯmittere. Ibidē. Panis egētiū vita paupis ē q̄ defraudat illū hō ſāguis eſt. Tertio reſpectu ſui. De ceteris ei pctis hō cito peniter: ſicut de homicidio ceſſante ira: ꝛ de fornicatiōe ceſſāte ꝯcupiſcētia. De furto autē ꝛ ſi hō aliq̄n peniteat tñ vix ſatiſfacit. Octauū ē. Nō loq̄ris aduerſū ꝓximū tuū falſū teſtimoniū vbi ꝓhibet offenſa i ꝟbo. Teſtis aūt falſus tres offēdit. Sicut dt Iſid. de ſūmo bono dicēs teſtis falſidic⁹ trib⁹ pſōis eſt obnoxi⁹. Prio deo quē ꝑiurādo ꝯtēnit. Scḋo iudici quē mētiēdo fallit. Poſtremo innocēti quē falſo teſtimonio ledit. Nonū ē. Non ꝯcupiſces rē ꝓximi tui. In iſto autē ꝑcepto ꝛ i ſequēti ꝓhibet offēſa i volūtate. Cupiditas igit ꝓhibet. Prio q: eſt radix ꝛ cā oīs mali. i. Thi. vi. Radix oim maloꝝ ē cupiditas Eiuſdē. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt i tētatiōes ꝛ laq̄os diaboli ꝛ deſideria multa ꝛ inutilia ꝛ nociua. Secūdo q: turbat quietē aīe: iō diuitie ſpinis ꝯparant Aug. Diuitias inueniſti requiē ꝑdidiſti. Cū vigilas de his cogitas cū dormis latrones ſōnias i die ſollicit⁹ i nocte pauid⁹: ſēper mēdic⁹. Tertio q: facit diuitias eē inutiles poſſeſſori. nichil ei ex his hʒ niſi q: eas cuſtodit ꝛ cernit eccl. xiiij. Uiro cupido ꝛ tenaci ſine rōne eſt ſuba ꝛc. Ec. v. Quid ꝑdeſt poſſeſſori niſi q̄ꝺ oculis cernit diuitias ſuas. Decimū ē. Nō ꝯcupiſces vxorē ꝓximi tui. Cōcupiſcētia aūt carnalis tres hʒ grad⁹. Un⁹ eſt ꝓut eſt in corde male ꝯſcietie Mat. v. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcēdā eā iam mechat⁹ eſt eā i corde ſuo. Scḋs ꝓut eſt i ore ꝟba carnalia ꝓferēte ephe. iiij. Oīs ſermo mal⁹ ex ore veſtro nō ꝓcedat. vñ poete olī fingētes carmina amatoria expellebant de ciuitatib⁹. Terti⁹ ꝓut eſt i opere malā cōcupiſcētiā ꝑficiēte. Rom. vi. Nō regnet pctm̄ i vr̄o mortali corpore: vt obediatis ꝯcupiſcētiis ei⁹. Eſt igit ſēſus. Nō ꝯcupiſces vxorē ꝓximi tui i. nō ꝯcupiſces eā i corde: nec eā per ꝟba amatoria ſollicitabis ore nec cōcupiſcētiam tuam cōplebis opere.

¶ Dñica. xix. Sermo primus.

Aſcendēs ieſus in nauiculā trāſfretauit ꝛ venit i ciuitatē ſuā: ꝛ ecce offerebāt ei paralyticū ꝛc. Mat. ix. De⁹ oīa elementa creauerat munda ſed ex vſu habitātium facta ſunt immūda: ſed xp̄s ea mūdauit. Terra facta eſt imūda ex effuſiōe ſāguinis innocētis: ſed xp̄s hāc mūdauit q̄n. xxxiij. annis ſup eā iuit. Aer factus eſt immūd⁹ ex fumo incēſoꝝ imolato ydolis. Sed xp̄s hūc mūdauit q̄n nō ſub tecto: ſed ad aerē pati voluit: ꝛ q̄n ꝑ aera in celū aſcendit. Ignis fact⁹ eſt immūdus ex idoloꝝ hoſtiis crematis. Sed hūc xp̄s mūdauit q̄n ſpūſctm̄ in ſpecie ignis miſit. Aqua facta eſt imūda ꝛ nephandis hoſtiis ablutis. Sʒ xp̄s hāc mūdauit q̄n in iordane baptizat⁹ fuit: ꝛ q̄n ꝑ mare ambulauit: ſicut hodie legit cū dr̄. Aſcendens Ieſus i nauiculā ꝛc. Per hanc nauē religio ſiue penitētia intelligit: quā tūc Ieſ⁹ aſcēdit q̄n aliq̄s ſue ſalutis auidus penitentiā aſſumit: ideo dicit. Aſcendens Ieſus in nauiculā. Hec penitētia duo bona facit. vnū q: in ciuitatē celeſtē deducit ideo ſequitur. Et venit in ciuitatem ſuā. Aliud q: infirmū ad ſanitatē reducit qḋ ſignificatur in paralytico curato. Circa primū quattuor ſunt vidēda. Primū quare per nauem religio intelligit Secūdo qui ſint venti quibus iſta nauis impellit. Tertio qḋ ſit faciēs

dum qñ tempestas tẽtationis imi=
net. Quarto qđ p mane significat.
Circa primũ notãdũ ꝙ religio ꝑ na
uẽ itelligit ꝓpt tria vota: sc3 paupta
tis. Castitatis ꝛ obediẽtie. In naui
qđẽ nõ reqrit cibꝰ vl' potꝰ delicatꝰ s3
necessariꝰ nec lata mẽsa: s3 arta. Qꝛ
in religiõe nõ dñt qri delicata: s3 ne
cessaria: nõ lata s3 arta: ꝛ hoc refert
ad votũ paupertatis. Ex q̃ ei pauptatẽ
vouimꝰ/tm̃ necessaria ꝛ arta qrere
debemꝰ. i. Timo. vi. hñtes alimẽta
ꝛ qbꝰ tegamur his ꝯtẽti sumꝰ. mat.
vii. Arta ẽ via q̃ ducit ad vitã. Scđo
i naui sꝫ oẽs gubernatori obediẽtes
ꝛ l3 sit aliqs ibi magnꝰ: ñ tñ dedigna
tur ad eiꝰ pedes sedere sic ꝛ i religi
one dñt eẽ obediẽtes ꝑlato. Et si est
ibi aliqs magnꝰ gñe vel scia: nõ d3 de
dignari ꝑlato subici heb. xiii. obe
dite ꝑpositis vr̃is et subiacete eis.
eccꝫ. iii. Quãto magnꝰ es hũilia te
in oibꝰ. Et istud ptinet ad votũ obe
diẽtie. Tertio nauis si ẽ vacua va=
cillat si nimis onusta submergit: si
moderate stabilr. Sic ꝛ si qs carnẽ
suã i nullo macerat efficit lasciua: si
nimis macerat efficit infirma: il de
bito mõ est aie vtilis ꝛ rõni subiecta
hugo. Qui carnẽ suã supra modum
affligit ciuẽ suũ occidit. Si plusq3 ex
pedit alimẽtis reficit hostẽ nutrit.
Sic ẽ ẽ nutriẽda vt seruiat: ꝛ sic do
mãda vt nõ supbiat et illud spectat
ad votũ castitatis q̃ tũc seruat qñ ca
ro macerat. Circa scđm notãdũ ꝙ
istã nauẽ q̃ttuoꝛ vẽti tẽtationũ ipel
lũt. Nã quosdã religiosos exagitat
vana gl'ia: ꝛ iste ẽ vẽtꝰ q̃ flat ab oriẽ
te: hñt em̃ vanã gloriã. Aut qꝛ sunt
orti de magno gñe. Aut qꝛ hñt lu=
men magne scie. Quosdã exagitat
carnal' ꝯcupiscẽtia: ꝛ iste est vẽtꝰ q̃
flat ab occidẽte. i. a carne q̃ q̃tidie
tẽdit ad occasu3. Quosdã exagitat
auaritia: ꝛ iste est vẽtꝰ q̃ flat a meri=
die. s. auster frene ꝓsperitatis. Quos
dã exagitat accidia: ꝛ iste est vẽtꝰ q̃
flat a septẽtriõe: sc3 aq̃lo frigidita=
tis. i. accidie ꝛ torporis. De his q̃t=
tuoꝛ vẽtis dr̃ Dan. vii. Uidebã in vi
siõe noctis ꝛ ecce quattuoꝛ vẽti pu
gnabãt i mari magno. Circa tertiũ
notãđ ꝙ immĩẽte tẽpestate tẽtatiõis
q̃ttuoꝛ facere d3. Primo d3 onꝰ ꝓiice
re. sc3 onꝰ cupiditatis ꝛ pctõꝝ. Heb.
xii. Deponẽtes oẽ põdꝰ et circũstãs
nos pctm̃ ꝛc. vñ dr̃ Jone. i. Miserũt
vasa q̃ erãt i naui i mare: vt alleuia
ret ab eis. Scđo velũ elatiõis d3 de
ponere ꝛ i ymo hũilitatis d3 edere:
qꝛ vẽti celsa exagitãt ꝛ ifima nõ inq
etãt. vñ dicit Chrys. ꝙ rami q̃ i al to
sunt sepe a vẽtis frãgunt q̃ aũt sunt
in ymo: securi ꝯsistunt. Tertio an
chorã spei d3 in deũ figere heb. vi.
Cõfugimꝰ ad tenẽdã ꝓpositam spẽ
quã sicut anchorã habemꝰ tutã ꝛ fir
mã. Quarto ad deũ ꝛ ad scõs debet
refugere. Sicut legit. Mat. viii. ca.
Cũq3 nauicula fluctibꝰ operiretur
dixerũt discipuli xp̄o: dñe salua nos
perimꝰ. Circa quartũ sciẽdũ est ꝙ
p mare significat mũdꝰ triplici de
cã. Primo ꝓpter iqetudinẽ. Esa. lvii.
Impii quasi mare feruẽs qđ qesce=
re nõ põt. Cõtingit em̃ sepe ꝙ in re
ligiõe vbi debet eẽ aque siloe q̃ va=
dũt cũ silẽtio vt dr̃ esa. viii. Ibi in=
uenit mare: qꝛ vbi debet eẽ silentiũ
ibi inuenitur tumultꝰ litigantiũ vbi
debet eẽ trãq̃llitas ibi est animosi=
tas: tales nõ viuũt more hoim s3 fe=
rarũ. Fere em̃ ad inuicẽ pugnãt aut
ꝓpter cibũ: aut ꝓpter domiciliũ aut
qñ ad libidinẽ ꝯcitãtur. Sic multi
religiosi litigãt aut ꝓpter cibũ: qꝛ
nõ delicate nutriũtur aut ꝓpt locũ:
qꝛ. s. i magnis mõasteriis nõ collocã
tur aut ꝓpter libidinẽ dñandi: qꝛ ad
magnas abbatias nõ ꝓmouetur. Se
cũdo dr̃ mare ꝓpt isatiabilitatẽ. nã
sicut dr̃ eccꝫ. ir. Oia flumina intrãt
in mare: ꝛ mare nõ redundat. Tria
sꝫ flumina ifernalia q̃ hoc mare in=
trãt. De qbꝰ dr̃. i. Jo. ii Oẽ qđ est in
mũdo aut est ꝯcupia carnis aut cõ=
cupiscentia oculoꝝ aut supbia vite

Sed iſta flumina mūdū nō ſatiāt:q̄r
nec cōcupiſcētia carnis ſatiat̄ deli=
tijs nec cōcupiſcētia oculoꝝ diuitijs
nec ſuperbia vite honoribus vanis.
Tertio mūdꝰ dicit̄ mare ꝑpter ama
ritudinē hʒ em̄ in ſe multas amari=
tudines. Nā diuitie delitie ⁊ hono=
res hoībꝰ mūdanis vident̄ dulcia:ſʒ
in veritate ſūt amara. Sicut em̄ pi=
ſces nō ſentiūt amaritudinē maris
q̄r ibi ſūt nutriti:ſic nec hoīes mun
dani ſentiūt horū amaritudinē q̄r ſt̄
talibꝰ aſſueti. Dat ēt mūdꝰ ſctis vi=
ris multas amaritudines: q̄ tn̄ i eis
dulcorant̄ ꝑ diuinas cōſolatiōes ps.
Scdm multitudinē doloꝝ meoꝝ ⁊c.
Tribus nāqꝫ modis pn̄t fieri dulces
aq̄ marine. Aut radijs ſolaribꝰ i nu
bibus eleuate. Aut ꝑ venas i terre
viſceribꝰ depurate. Aut per poros
ſubtiles i cereū vas ingreſſe:q̄r ſcd̄ʒ
philoſophū. Si fiat vas cereū et in
mari ponat̄:aq̄ q̄ per poros ingredi
unt̄ dulces reddūtur. Similiter i ſā
ctis viris tribulationes dulcorant̄.
Primo ex cōtēplatione celeſtis glo
rie. Qñ em̄ celeſtē gl'iam ꝯtēplant̄:
tūc i nubes quodāmō eleuant̄ et ex
tali cōtēplatiōe leuigant̄ pene Gre.
Cōſideratio p̄mij minuit vim flagel
li. Scdo ex recordatiōe mortis ꝓpe
Qñcunqꝫ em̄ q̄s hʒ i memoria q̄ cito
erit ſub terra ꝯtēnit oīa mūdana tā
ꝓſpa q̄ȝ aduerſa. hie. Facile ꝯtēnit
oīa q̄ ſe ſꝑ cogitat moriturū. Tertio
ex meditatiōe paſſiōis dñice. xp̄s ei
eſt tāqꝫ vas cereū ps. Factū eſt cor
meū tāqꝫ cera liq̄ſcēs. Pori ſūt eius
vulnera:i q̄ nr̄e tribulationes miſſe
dulces reddunt̄. Greg. Si xp̄i paſſio
ad mēoriā reducit̄:nichil ē adeo du
rū qd̄ nō eq̄ aīo toleret̄. Scdo ponit̄
bonū qd̄ aſſequat̄ ex naui pn̄e q̄r in
celeſtē patriā nos iducit:vñ dr̄. et ve
nit i ciuitatē ſuā. Lr̄alr̄ ciuitas iſta
xp̄i fuit capharnaū ſicut dr̄ Mat.ij.
Nā ſcd̄ʒ Chry. xp̄s habuit tres ciui
tates. vna ē i q̄ fuit natꝰ ſʒ bethleē.
Scda i q̄ fuit nutritꝰ: ſʒ nazareth.
Tertia i q̄ fuit ꝯuerſatꝰ ſʒ caphar=
naū. Spūalr̄ aūt ciuitas iſta nr̄a eſt
ciuitas celeſtis q̄ nr̄a erit iure ciui=
tatis ꝑpetue habitationis ⁊ filiatio
nis. Deꝰ ei facit nos ibi ſuos ꝯciues
⁊ perpetuos habitatores filios ſiue
heredes:⁊ de his nobis faciet iſtru
mētū Apo.iij. Scribā ſuꝑ eū nomen
dei mei.i.ſcd̄ʒ glo. hoc nomē qd̄ eſt
etnū. Et nomē ciuitatꝭ noue hier'lʒ
i.ſcd̄ʒ glo. hoc nomē qd̄ ē ciuis:⁊ no
mē meū nouū:qd̄ eſt filius. Dr̄ autē
infra.xiiij. habebāt nomē eiꝰ ⁊ no=
mē patris eiꝰ ſcriptū i frōtibꝰ ſuis.
Sācti igit̄ i frōtibꝰ ſuis hec tria no=
mia ſcripta hēbūt ſʒ ciuis:eternus
⁊ filiꝰ. Dato ei ꝑ ipoſſibile q̄ deꝰ ali
cui ſctō diceret. Egredere de ciuita
te mea:q̄r ꝑegrinꝰ es Rñderet. ecce
dñe mi in ea ſcripſiſtis: q̄r ciuis ſū.
Si iterū diceret. Si ciuis es mane
in ciuitate mea ꝑ ānos mille:⁊ poſt
ea egredere. Rñderet. Ecce dñe: q̄r
ſcripſiſtis q̄ eternꝰ ſū. Si iterū dice=
ret. Mane ḡ i ciuitate tāqꝫ ciuis eter
nꝰ ad curiā tn̄ ⁊ ſecreta mea nō vide
as. Rñderet. Ecce dñe: q̄r ſcripſiſtis
q̄ filiꝰ veſter ſū. Tertio ponit̄ aliud
bonū qd̄ bonū q̄dē a naui pn̄e aſſeq̄
mur:q̄r ab oī īfirmitate liberamur:
qd̄ notat̄ i curatiōe palytici. eſt aūt
paralyſis morbꝰ q̄ mēbra reddit mo
lia ⁊ diſſoluta ⁊ diſſipata:⁊ iō palyti
cꝰ ſignificat voluptuoſos ⁊ delitijs
aſſuetos. De q̄bꝰ dr̄ ꝓuer.xviij. Qui
mollis ⁊ diſſolutꝰ ē i oꝑe ſuo fr̄ ē ſua
oꝑa diſſipātis. Drīa ē inter iſta tria
q̄ ponit Salomō. Molle diſſolutū:et
diſſipatū. Nam molle eſt qd̄ cedit oī
duro. Diſſolutū ē qd̄ nullo vīculo ē
colligatū. Diſſipatū eſt qd̄ totalr̄ ē
ꝯfractū. Sicut pʒ i vaſe cōfracto. ta
les igit̄ ſūt molles q̄ oī duro ⁊ tēta=
tiōi cedūt Mat.xiij. Facta aūt tribu
latiōe ⁊ ꝑſecutiōe ⁊ ꝓpt̄ v̄bū ꝯtinuo
ſcādalizātur. Tales igitur non ſunt
aliquo vinculo timoris vel amoris
ligati: ideo ſunt immundi. Nume.
xix. Vas qd̄ non habet operculum

nec ligaturam immūdū erit. Tales
etiā ſunt cōfracti: qꝛ nullū bonū ꝓ=
poſitum retinere pñt. Eccl'. xx. Cor
fatui quaſi vas ꝯtractū ꝛ omnem ſa
pientiā nō tenebit. Sanatur autem
ille paraliticꝰ qñ ille q̄ erat mollis
ad cadēdū efficit durꝰ ad reſiſtendū
ꝑs. Factū eſt cor meū tanq̄ȝ cera liq̄
ſcens ecce q̄ȝ mollis ad cedendum.
Aruit tanq̄ȝ teſta virtus mea ecce q̄ȝ
durꝰ poſtea ad reſiſtēdū: qñ ille q̄ nō
erat colligatꝰ poſtmodū fortit' cum
deo ligat' vinculo amoris Col'. iij.
Sup oīa hec charitatē habētes qḋ
eſt vīculū ꝑfectiōis ꝛ vīculū timoris
qꝛ ſicut dr' Eccl'. xxvij. Niſi i timore
dñi tenueris te inſtāter: cito ſubuer
tet' domꝰ tua. Qñ ille q̄ erat tāq̄ȝ vas
confractū: poſtmodū efficit' vas ſo=
lidū et ꝓcioſum Eccl'. l. Quaſi vas
auri ſolidū ornatū oī lapide ꝓcioſo.

¶ Sermo ſecundꝰ vnde ſupra

Afferebāt ei
paraliticū iacētem in
lecto: ꝛ videns Jeſus fi
dem illoꝝ ꝛc. Miracu
la q̄ fecit xp̄s aliquibꝰ
fuerūt occaſio infirmitatis ſpūalis
ſicut phariſeis q̄ dicebant. Johā. ix.
Nō eſt hic hō a deo qui ſabbatū non
cuſtodit: ꝛ ſicut ſcribis illis q̄ dixert'
hic blaſphemat. Aliquibus fuerunt
cauſa ſanitatis: ꝛ hoc tripliciter. vl'
ſanitat' corporalis tm̄ ſicut ceco na
to imūdo i principio. Jo. ix. Ille au
tē dixit qꝛ ꝓpheta eſt. Gloſ. adhuc
imundꝰ eſt i corde: qꝛ nōdū dei filiū
cōfitet'. Aliq̄bꝰ ſanitatis ſpūalis tm̄
ſicut illis qui ad hec miracula con=
uertebātur ſicut iſtis turbis de q̄bꝰ
dicit'. Uidētes eū turbe timuerunt
ꝛc. Aliquibꝰ ſanitatis corporalis et
ſpūalis: ſicut iſti paralitico quē dñs
in corpore ꝛ mēte ſanauit. Circa iſtḋ
aūt miraculū ponunt' q̄ꝗ differen=
tie ꝑſonaꝝ. Primo ꝑſone offerentiū
in q̄bꝰ fuit magna fidei ꝯſtātia: vñ dr'
Offerebant ei paralyticū: ꝛ videns
Jeſus fidē illoꝝ. Ex q̄ ptȝ ꝙ merito
fidei illoꝝ xp̄s hūc ſanauit gl. Quā
tū valet apḋ deū fides ꝓpa: apḋ illū
ſic valuit fides aliena vt itꝰ ſanaret
hoīeȝ. Per orōnes em̄ ſctōꝝ deꝰ dat
ꝑmā gratiā ꝑctōri: dūmō quattuor i
ſe habeat q̄ ponit Dionyſiꝰ in ſeptē
libris eccleſiaſtice hierarchie dicēs
Dico aūt ꝙ vtiles ſunt orōnes ſan=
ctoꝝ ſcḋȝ hunc modū. Si aliq̄s ſctā
deſiderās dona ꝛ ad participationē
ipſoꝝ habitū ſanctū hñs ſicut ꝓprie
cognitor prauitatꝭ veniēs ad aliquē
ſanctoꝝ viroꝝ: rogat ipȝ fieri ſuſce
ptorē ꝛ cohortatorē conſequit' oīa q̄
petit diuiniſſima dona. Primū igit'
eſt deſideriū rei habēde: ideo dicit
ſi aliquis ſācta deſiderās dona. deꝰ
ei nō dat dona ſua negligēti: ſȝ deſi=
derāti ꝑs. Deſideriū pauperū exau
diuit dñs. Sap̄. vij. Preoccupat q̄ ſe
ꝯcupiſcūt ꝛc. Scḋȝ ē imunitas culpe
ꝛ iḋ dicit ſctm̄ habitū hñs. i. mundū
affectū gerēs: ſi ei i ꝓpoſito peccādi
eſſent viri ſcti ꝓ eo obtinere nō poſ
ſent Jere. xv. Si ſteterit moyſes et
ſamuel corā me: non eſt aīa mea ad
ppl'm iſtū. Pctm̄ em̄ ponit obſtacu=
lū ne orōnes ad deū poſſint aſcēde=
re Tre. iij. Oppoſuiſti me nubē tibi
ne trāſeat orō. Facit elōgationē vt
deꝰ poſſit audire eſa. lix. Nō ē aggra
uata auris eiꝰ vt nō exaudiat: ſȝ ini=
quitates vr̄e diuiſert' int' vos ꝛ deuȝ
vr̄m. ponit velamē ne poſſit eas vi=
dere. Unḋ ſeq̄t'. ꝛ pctā vr̄a abſcōdert'
faciē eiꝰ a vobis ne exaudiret. Ter
tiū eſt recognitio prauitatis ꝓprie
Uñ dr' ſicut ꝓprie cognitor prauita
tis. Legit'. iiij. Reg. ij. ꝙ cū heliſeus
pallio helye aquas iordanis ꝑcuſſiſ
ſet nō ſūt diuiſe: qꝛ de ſuo merito cō
fidere vr'. Sȝ poſtq̄ȝ magiſtri meritū
iplorauit dicēs vbi eſt deꝰ helye / ſta
ti diuiſe ſūt aq̄. Quartū ē poſtulatio
rei digne / iḋ ſubdit. cōſeq̄t' oīa q̄ pe=
tit / ꝛ ſi petit diuiſſima dona. fuert' ei
q̄ petiert' frena ꝛ repulſi ſūt. Jac. iiij
Petitis ꝛ nō accipitis eo ꝙ male pe

tatis. Aliꝗ petierũt carnalia ⁊ puni-
ti ſunt. Nu. me. xi. Quis dabit nobis
ad veſcẽdũ carnes. Et ponit ibi pu
nitio ipa. Aliꝗ petierũt ſublimia: et
rẽphẽſi ſũt: ſicut filii zebedei; vt ptʒ
Mat. xx. Scd̃o ponit ꝑſona infirmi
in q̃ fuit magna miſeria q2 erat pa-
ralytic⁹. Cãtur paralyſis qñq3 ex frigi
ditate cõſtrigẽte: qñq3 ex hũoꝛe opi
lãte: qñq3 ex vulnere neruos icidẽ-
te. Et his em̃ ipedit trãſit⁹ ſpirituũ
ad iſtrumẽta ſenſuũ: ⁊ fit ꝑuatio ſẽ
ſus ⁊ mot⁹. Aia ḡ auari paralyſim
incurrit ex nimia frigiditate. Eſt ei
ſic cõgelata ꝙ nullã ſẽtit fraternam
charitatẽ Mat. xxiiij. Abũdabit ini
q̃tas ⁊ refrigeſcet charitas multoꝝ.
Aia luxurioſi paralyſim icurrit ex
nimia hũiditate q̃ gn̄at ex nimietate
cibi ⁊ pot⁹. De cibo dr̄ Eze. xvi. Hec
fuit iniq̃tas ſodome ſoroꝛis tue: ſa-
turitas panis: ⁊ abũdãtia. De potu
dr̄ Ephe. v. Nolite iebriari vino i q̃
eſt luxuria. Aia ſuperbi paralyſim
icurrit ex iciſiõe ⁊ ſeparatiõe: ſuper
bia ei ſeparat aiam a deo. Et iõ ſpũs
ſanct⁹ ad coꝛ ei⁹ trãſire nõ põt. eccl.
x. Initiũ ſupbie hoīs apoſtatare a
deo qm̃ ab eo q̃ fecit illũ receſſit coꝛ
ei⁹. Tertio ponunt ꝑſone ſcribarũ
in q̃b⁹ fuit cogitatio temeraria dicẽ
tes intra ſe: hic blaſphemat. Trib⁹
autẽ modis blaſphemia in deum cõ
mittit. Primo quãdo deo negat qđ
ſibi cõuenit. Scd̃o qñ ſibi attribuit
qđ ei non cõuenit. Tertio qñ id qđ
dei eſt aliꝗs ſibi attribuit. Et q2 ſcri
be xp̄m deum nõ credebãt iõ ipſum
blaſphemare dicebãt ꝙ remiſſionẽ
pcti qđ eſt ſoli⁹ dei ſibi attribuebat
Cõtra iſtã tertiam ſpeciem faciunt
ſuperbi q̃ ſibi attribuũt gloriã q̃ eſt
ꝓpꝛia dei. Eſa. xlviij. Gloriã meã al
teri nõ dabo. Faciũt iracũdi q̃ ſibi at
tribuunt vĩdictã q̃ eſt ꝓpꝛia deo. ro.
xij. Michi vindictã ⁊ ego retribuã.
Faciũt q̃dã temerarie q̃ volũt de ali
oꝛũ coꝛdib⁹ iudicare cũ hoc ſit ꝓpꝛiũ
dei. j. Coꝛ. iiij. Nolite an̄ tp̄s iudi-
care ⁊c. Quarto ponit ꝑſona xp̄i in
q̃ apparuit magna mĩa ſapiẽtia et
potẽtia. Mia i hoc ꝙ dixit remittũt
tibi pctã. Nã ſicut dr̄ ĩfra patẽt hʒ
fili⁹ hoīs i t̃ra dimittẽdi pctã. Et bñ
dr̄ i t̃ra: nõ ſup nec ĩfra terrã. Remiſ
ſio ei iſta nõ hʒ locũ ſup terrã. i. i ce
lo: q2 ibi nulla ſũt pctã: nec hʒ locuʒ
ĩfra terrã. i. i iferno q2 ibi ſunt pctã
ꝑpetua hʒ aũt locũ i terra. i. i mũdo
q2 ibi ſt̃ pctã remiſſibilia. Scd̃o ap
paruit ei⁹ ſapiẽtia i hoc ꝙ eoꝝ cogi
tationes vidit: ⁊ i hoc ꝙ tã ſapiẽter
eos ꝯfutauit dicẽs q̃d eſt facili⁹ dice
re. Dimittunt tibi pctã ⁊c. Iſta aũt
ꝯparatio poteſt fieri reſpectu ope
rãtis: ⁊ ſic ãbo ſũt ibi eq̃ facilia. Uel
reſpectu operis: ⁊ ſic remittere pctã
eſt difficili⁹: q2 ſcd̃m Aug. Mai⁹ eſt
deo impiũ piũ facere ꝙ celũ ⁊ terrã
creare: q2 deus hʒ ibi reſiſtentiã ſcʒ
volũtatẽ prauã. In creatiõe autem
nichil reſiſtens habuit. Uel poteſt
fieri reſpectu noſtre cognitionis: ⁊
ſic facili⁹ eſt pctã dimittere ꝙ hoīeʒ
ſanare: q2 illud nõ videm⁹: iſtud aũt
vidẽtes admiramur. Chry. Quãto
aia coꝛpoꝛe potioꝛ eſt: tãto curatio
aie pl⁹ eſt ꝙ coꝛpoꝛis: ſʒ q2 illđ occul
tũ eſt addit qđ manifeſtum eſt. vel
põt intelligi reſpectu locutiõis ac ſi
dicat eq̃ facile eſt dicere. Remittũt
tibi pctã / vel dicere. Surge et ãbu
la ſi ergo videritis ꝙ ad meũ dicere
Surge et ambula / ſeq̃t curatio coꝛ-
poꝛis credatiʒ ad meũ dicere remit
tunt tibi pctã / ſeq̃tur curatio mẽtis
quod aũt ſubdit / vt aũt ſciatis. ⁊c.
Tripl̄r poteſt exponi. Primo vt cõ-
iungat imediate ad illud qđ ſequit
tolle lectum tuuʒ / ſub hoc ſenſu. Ut
ſciatis qm̃ fili⁹ hoīs. ⁊c. ꝙ auteʒ int
ponitur tunc ait paralytico ſit ver-
bum euãgeliſte / tunc poſtꝙ ſcʒ que
ſierat ab eis / quid eſt facilius dice-
re. et cc. Secũdo vt fiat ſuppletio in
hũc modũ. Ut autem ſciatiʒ qm̃ fili⁹
hominis. et cc. Dicto faciam vt ſur
gat. Poſtea ſubdit euangeliſta tũc

ait palytico.⁊c. Tertio vt ſit ꝟbuꝫ
euangeliſte ad nos. vt autē vos po
ſteri ſciatis qm̄ filius hominis hꝫ
poteſtatē i terra dimittēdi pecca=
ta:tūc ait palytico.⁊c. Tertio ap=
paruit eiꝰ potētia i hoc ꝙ dt Sur=
ge tolle grabatū tuū. Tria incom=
moda iſte patiebaꝛ. Nō ei ſtare po
terat totis viribus reſolutis:erat ⁊
incedere nō valebat. Sed ꝟbū chri
ſti tāte fuit potētie ꝙ ſibi dedit ro=
bur ad ſtandū ideo dixit ſurge. for=
titudinē ad graue onus portanduꝫ
īo dixit:tolle grabatum tuū:⁊ facul
tatem ad ambulandum ideo dixit.
Et vade in domū tuā. Moraliter le
ctus peccatoris eſt ipſū peccatuꝫ in
quo male delectādo q̄eſcit. Tūc er=
go ſurgit quādo peccatū deſerit. ps.
Surgite poſtq̄ ſederitis ⁊c. Tūc le
ctū portat quādo peccatum qđ ſibi
erat quieti ⁊ delectationi incipit
eſſe dolori ⁊ oneri. ps. Lauabo p ſin
gulas noctes lectuꝫ meū.⁊c. Tunc
ergo in domū ſuā vadit quando in
celū meditatione pgit vel quando
ſciāz ſuam diſcutit vl' quādo vtili=
tatē ſui corporis qđ domꝰ ē aie con
ſpicit. Quinto ponūtur turbe in qui
bꝰ fuit laudatio diuina. Unđ dt vidē
tes aūt turbe timuerūt xp̄s tribus
de cauſis miracl'a faciebat Primo
propter illorum circa quos hec fa=
ciebat vtilitatē:qꝛ eos i corpe ⁊ aia
curabat. Secūdo pp̄ter aliorū con
uerſionē:qꝛ multi vidētes xp̄i mi=
racula ꝯuertebanꝛ. Tertio ppꝛ dei
gl'iam ⁊ honorē ſicut dicitꝛ ioh.ix.
Neq̄ hic peccauit neq̄ parētes eiꝰ
ſꝫ vt manifeſtentur opa dei in illo.
iſta triplex cā ponitꝛ nam iſte para
lyticꝰ in corpore ⁊ in aia fuit cura=
tus Turbe fidem xp̄i receperunt ⁊
deum glorificauerunt.

¶Ser.iiij.vn̄ ſupra.

Dixit ieſꝰ pa
ralytico. Cōfide fili:re
mittunꝛ tibi pctā tua.
Sicut dt Beda:⁊ habeꝛ i gloſ. q̄nq̄
modis īfirmitates ꝯtigūt. Ul' vt iu
ſti merita p patiētiā augeantur vt
iob. vl' ad cuſtodiā ꝟtutū ne ſupbia
tenet:vt paulo. vl' ad corrigēdū pec
cata:ſicut marie lepra:⁊ ſicut huic
palytico. vl' ad gl'iā dī:vt ceco nato
⁊ lazaro. vl' ad initiū pene:vt herodi
q̄tenꝰ hic videaꝛ qđ i inferno ſequi
tur. vn̄ dr hiere.xvij. Duplici ꝯtri=
tiōe ꝯtere eos. Hec igiꝛ īfirmitas iſtō
palytico accidit vt ſua purgarētur
pctā. vn̄ xp̄s ſciēs pctm̄ fuiſſe cauſā
īfirmitatis ſue. Prio cauſā ſanat cū
dt Cōfide fili remittunꝛ tibi pctā
tua in ꝟbis p̄dictis igꝛ tria tāguntꝛ
.ſ. grauitas morbi:bēignitas medi
ci efficatia remedij. Primuꝫ notaꝛ
cū dr:dixit ieſꝰ palytico. eſt ei paly=
ſis grauis morbꝰ quā tria mala cō
comitāꝛ.ſ. tremor imobilitas ⁊ īſen
bilitas ſicut aūt palyticꝰ pctōres vl'
q̄ſlibꝫ delitijs aſſuetos/i q̄bꝰ eſt tre
mor. Timēt eñ aliqui opus peni=
tentie aſſumere. ps. illic trepidaue=
rūt timore vbi nō erat timor. Legiꝛ
Gen̄.iiij ꝙ deꝰ poſuit ſignū i Cain.
Et dr in hyſtoria ſcho. ꝙ illud ſignū
fuit tremor capitꝭ p qđ oſtendebaꝛ
ꝙ deus ipſum abiecerat. Uidetur ꝙ
ille a deo ſit reprobatꝰ qui in bene
operando timet vel tremit. Legiꝛ
de natura animaliū ꝙ ceruus habꝫ
cor timidū:ſed comedit herbas me
dicinales ꝟtute quarū cor confor=
taꝛ ⁊ medicinale efficiꝛ ⁊ oſſiuꝫ car
tilago i eius corde generaꝛ. iſte her
be medicinales ſunt mēoria domi
nice paſſionis que fuerunt amare.
Cañ i. Faſciculꝰ myrre dilectꝰ me=
us mihi. Sꝫ nobis ſūt medicinales
Eccl'i.xliij. Medicīa oīm ī feſtina=
tiōe nebule. Caro ei chriſti fuit ne
bula qꝛ nullo vnq̄ pcti pondere p̄=
grauata ab hac emanauit medicīa
ſāguinis:⁊ hoc ī feſtiatiōe ſue iuuē
tutis. Meditatio igiꝛ iſtarum paſ=
ſionū xp̄i cōfortat cor ad agredien
dum ardua.i. Machab.vi. Elephā=
⁊.iiij.

3a mala tremor imobilitas et insensibilitas

tis oſtẽdeꝛẽt ſãguinẽ vue ⁊ moꝛi ad
acuẽdũ eos ad pliũ. Coꝛ mediciale
faciũt ad ſanãdũ vulnera. Ber. Mi
rabilis paſſio tua dñe ieſu ꝓpiciata
ẽ oib⁹ iniq̃tatib⁹ nr̃is: ⁊ nulli vnq̃ȝ in
firmitati inenit̃ iefficax. Os ei ro=
bur generãt i coꝛde ad ſufferẽdum
aduerſa. Gre. Si paſſio xp̃i ad mẽo
riã reducit̃ nihil ẽ qδ nõ eq̃ aio to=
leret̃. Scδȝ malũ ẽ imobilitas: q: ca
ret motu. Si ei paliticꝰ ãbulare vo
luerit aut pẽitꝰ ſubſiſtit aut retroce
det aut vnũ paſſũ ad dexterã ⁊ aliũ
ad ſiniſtrã faciet. Tales ſũt hodie
m̃lti palitici de qb⁹ δt Aug. de cãti
co nouo Tria ſũt gña hoiȝ q̃s deus
odit. ſ. remanẽtes retro abeũtes et
aberrãtes Qui ñ ꝑficit remanſit. q̃
a bo no ꝓpoſito decliauit retro ab=
ijt. q̃ fidẽ deſeruit a via veritatꝭ erra
uit. Et ſubdit Aug. Remanentes ẽ
excitãdi ſt retrocedẽtes reuocãdi
errãtes i via reducẽdi. Prio ẽ ſũt q̃
ſubſiſtũt. ſ. tepidi ⁊ negligẽtes. Ber,
In via dei ñ ꝓgredi regredi ẽ amb.
Aq̃ ſtatiue putreſcũt. aq̃ ſtatiue ſũt
negligẽtes q̃ ignauia ⁊ toꝛpe marce
ſcũt Joſue. xviij. Uſq̃ q̃ marcetis
ignauia. ij. Coꝛ. vi. hoꝛtam̃ r vos ne
i vacuũ grãȝ dei recipiatꝭ. Jlle i va
cuũ grãȝ recipit q̃ i ea nõ ꝑficit ſcδi
ſũt q̃ retro ad pctã redeũt. Jſti ſũt ſi
miles vxoꝛi loth q̃ q: retro reſpexit
i ſtatuã ſalis ꝯuerſa fuit i via vt ha=
bet̃ Geñ. xix. Jnq̃ȝtũ v̈ſa ẽ i ſtatuam
amiſit ſẽſũ ⁊ motũ: q: tales oia me=
rita ꝑdiderũt q̃ acq̃ſierãt: vl' ſenſu fi=
dei recte: vl' motu opatiõis bõe. in=
q̃ȝtũ v̈ſa ẽ i ſtatuã ſalis ẽ aliis i con=
dimẽtũ ne ipi retro reſpiciãt. Jnq̃ȝ
tũ remãſit i via dat̃ itelligi q' ipi a=
liis viã demõſtrare poſſũt: ſȝ ad pa
triã veĩre nõ poſſũt. Tertij ſũt q̃ er
rãt ſcȝ δclinãdo ad dexterã ſpeciei
ꝑ ꝓſũptionẽ nõ ad ſiniſtrã timoꝛis
ꝑ puſillanimitatẽ: tertio ad dextrã ꝓ=
ſperitatis ꝑ itẽperãtiã nõ ad ſini=
ſtrã aduerſitatis ꝑ ipatiẽtiã ſ. Legi=
tur. i. Regũ. vi. q' vacce q̃ poꝛtabãt
archã dñi ibãt mugiẽtes nõ declinã
tes ad dexterã neq̃ȝ ad ſiniſtrã. do=
nec venirẽt bethſames. illi, ei q̃ iu=
gũ dei deferũt debẽt de peccatꝭ ge
mere ⁊ nõ debẽt amoꝛe alicuꝰ ꝓſpi
vl' timoꝛe alicuꝰ aduerſitatis a via
decliare donec veniãt bethſames. i.
ad domũ dei quia bethſames iterp
tat̃ domꝰ ſolis. Tertiũ malũ ẽ iſẽſi=
bilitas: q: caret ſẽſu. Tales ei q̃tuoꝛ
mala nõ ſẽtiũt. Prio dyabolicas
tẽtatiões. ⁊ hãc iſenſibilitatẽ facit
ꝯſenſꝰ. q: δt hiero. Nõ ſẽtit q̃ cõſen
tit: ſed ſentit q̃ diſſentit. De talib⁹
h̃r. Prou. xxiij. Uerberauerũt me ⁊
nõ dolui: traxerũt me ⁊ nõ ſenſi: ideo
aũt tẽtationi ꝯſentiũt ⁊ nõ diſſenti=
ũt q: attẽdũt ad id qδ delectat non
ad id qδ cruciat. δt Beda q' ſerpẽs
q̃ euã ſeduxit faciẽ habebat v̈gineã
ſȝ caudã ſerpẽtinã: q: dyabolꝰ i ꝓn=
cipio blãdit̃ ſȝ poſtmodũ veneno in
terficit. Jδ ſimilis ẽ ſcoꝛpioni q̃ blã
dit̃ in facie: ſȝ pũgit in cauda. Scδo
nõ ſentiũt diuinas ſuauitates ⁊ hãc
iſenſibilitatẽ facit amoꝛ mũdanꝰ q̃
nõ pmittit ſentire ſuauitatẽ amo=
ris dei. debem⁹ ẽ coꝛ ad m,,clẽ clau
dere ⁊ ad celũ apire: ſi volum⁹ diui
nas iſpiratiões ſuſcipe ⁊ ad eaȝ ſua
uitatẽ ſentire. hic ẽ q' coꝛ hoĩs eſt
latũ ſupius ⁊ ſtrictũ inferiꝰ q: debe
mꝰ eſſe ſtricti ad amãdũ terrena: ⁊
debemꝰ eſſe lati ad amãdũ celeſtia
Dicit Ariſto. i libro de aialibus q'
aues claudũt oc'los cũ palpebra in=
ferioꝛi: aialia greſſibilia cũ palpe=
bra ſupioꝛi: q: viri ſpũales h̃nt ocu
los clauſos ad t̃rea: aiales v̈o ad ce
leſtia. Tertio ñ ſẽtiũt ſuos defectꝰ
⁊ impfectiões ⁊ hãc iſẽſibilitatẽ fa=
cit ſupbia hũilitas v̈o ſẽtit ⁊ reco=
gnoſcit. ꝓ. Si ñ hũilit̃ ſẽtiebã. Et q:
ſentit iδ deꝰ ipos defectꝰ ꝑficit. ꝓs.
Infirmata ẽ: tu vero ꝑfeciſti eam.
Aug. Si nõ ifirmaret̃ nõ ꝑficeret̃.
Jdẽ. Multos ipedit ab ifirmitate
ꝓſũptio firmitatis. Tales ſupbi ſũt
ſimiles veſptiliõib⁹ q̃ adhiſerũt vl'

ſū ꝑpter volatum. Humor em̄ cri=
ſtallin⁹ q̄ exigit ad vidēdū tranſit i
ſubſtantiā aīaꝝ. Eodē modo ſupbi q̄
in altū volant defect⁹ ſuos nō con=
ſiderāt. Quarto nō ſenſibt primoꝝ
miſerias ⁊ afflictiōes ꝛiſtā iſenſibi
liatē facit auaritia: q̄ auarū nul=
lū hꝫ ſenſuꝫ ꝯpaſſionis. Unde dr̄ de
auaro. Eccl̄. x. In vita ſua ꝓiecit i
tima ſua, proiecit q̄dē exterioꝛa. i. om
nē ꝓximū extraneū, proiecit iterio
ra. i. omnē ꝓpinquū ⁊ amicū. Proie=
cit itima. i. patrē ⁊ matrē aīaꝫ ſuāꝫ
deū Aug. de ỽbis dn̄i. Inexplebilis
ē auaricia diuitiū: nec deū timet. nec
hominē veret̄: nec pricipi defert ho
norē: nec patri pcit: nec matrem a=
gnoſcit: nec fratri obtēpat nec ami
co fidē ſeruat. Scđo ponit̄ benigni
tas medici cū dr̄. Cōfide fili. debe=
m⁹ ḡ ꝯſiderare, q̄ de⁹ pctā nr̄a no=
bis remittet. ⁊ ad iſtam cōfidētiaꝫ
nos iducūt exēpla p̄cedentiū q̄ tam
grauit̄ ceciderūt ⁊ tamē misericor
diꝫ renocati fuerūt. De q̄b⁹ ſic di=
cit Gre. Omel̄. xxv. Immēſā miaꝫ
cōditoris nr̄i fratres debem⁹ aſpi=
cere q̄ nobis velut in ſigno ad exē=
plū penitētie poſuit eos quos ꝑ pe
nitētiā viuere poſt lapſū fecit: ꝑpē
do etem̄ petrū: ꝯſidero latronē aſ=
picio zacheū: intueor mariā magda
lenā. ⁊ nichil i eis video niſi añ ocu
los nr̄os poſita ſpei ⁊ penitētie exē
pla. Fortaſſe ei i fide lapſus ē aliq̄s
petrū q̄ amare fleuit: q̄ timide ne=
gauit aſpiciat alius ꝯtra primū ſu
uꝫ i malicia crudelitatis exarſit a=
ſpiciat latronē q̄ in ipo mortis arti
culo ad vite p̄mia penitēdo ꝑuenit
Ali⁹ auaricie eſtib⁹ anhelās alie=
na diripuit aſpiciat zacheuꝫ q̄ ſi q̄d
alicui abſtulit: quadruplū reddidit
Alius libidinis igne ſuccēſus car=
nis mūdiciā ꝑdidit aſpiciat mariā
magdalenā q̄ iſe amoreꝫ carnis i=
gne diuini amoris excoxit. tertio
ponit̄ efficacia remedij cuꝫ dr̄. Re=
mittunt̄ tibi peccata tua. Sed q̄m
hoc ē ꝓpriū dei: iō ſcribe eū blaſphe
mare dicebāt: ex eo q̄ pctā ſe remit
tere aſſerebat q̄ ipm̄ eſſe deū non
credebāt. Soli⁹ eī dei eſt remittere
pctā. Eſa. xliij. Ego ſuꝫ ipe q̄ deleo
iniq̄tates tuas ꝓpter me: ⁊ tamen
dr̄ Joh. xx. Quoꝝ remiſeritis pctā
remittunt̄ eis. De⁹ eī ⁊ ſacerdos re
mittūt pctā: ſꝫ differēter. In pecca
to eī tria ſūt. ſcꝫ dei offenſa defor=
mis macula ⁊ obligatio ad penam
et̄nā. Treno. ij. Quomō obtexit ca
ligie: ecce deformis maculaꝫ In fu
rore ſuo dn̄s filiā ſyō: ecce dei offen
ſa. Proiecit de celo iclitā hieruſalē
ecce obligatio ad penā et̄nam iſta
tria ſol⁹ de⁹ remittit: q̄d ſignifica
tur. Luc. xv. in filio ꝓdigo de quo
iſta tria dicūtur: ſcꝫ q̄ pr̄ oſculatus
ē eū: ꝑ q̄d ſignificat̄ remiſſio offen
ſe q̄ iduit eū ſtola pria: ꝑ q̄d ſignifi
cat̄ mūdicia aīe. et q̄ ipe mortuus
fuerat ⁊ reuixit ꝑ q̄d ſignificat̄ di=
miſſio pene et̄ne. Sacerdos aūt q̄n
tū ꝯ tria dr̄ remittē pctā. primū ē q̄
pctorē abſolutū a deo eſſe denūciat
alit̄ eī ꝓ abſoluto nō reciperet̄. ſcđꝫ
ē q̄ a pēa purgatoria ē deobligat⁹
⁊ pena penitentiali eū ligat. Terti
uꝫ ē q̄ ỽtute clauiū de iōa pena ꝑ=
tē relaxat: iuxta illud. ij. Cori. ij. nā
⁊ ego q̄d donaui quid donaui ꝓpt̄
vos i ꝑſona xp̄i. iſta tria notantur
ioh. xi. i reſuſcitatiōe lazari vbi do
min⁹ diſcipulis tria ꝯmiſit. j. vt la=
pidē tollerēt vt ipꝫ ſoluerēt ⁊ liberꝝ
abire ꝑmitterēt. Tūc ſacerd[illegible] la=
pidē tollit q̄ñ ignē grauē purgato
rij i leuē penā pēitētie ꝯuertit. tūc
ipſū ſoluit quādo aliquā penā ſibi
dimittit. Tūc libere abire ꝑmittit
quādo ipm̄ ꝓ abſoluto liberū reci
piēdū eſſe diffinit.

¶ Dn̄ica. xx. Ser. j.

SImile eſt re=
gnū celorū homi regi q̄
fecit nuptias filio ſuo ⁊c.
Mat. xxij. Qꝛ ſum⁹ ſenſi

bilib⁹ aſſueti:iō dñs ſepe p̄ ſēſibilia
nos manuducit ad itellectualia:ꝛ p̄
i tellectualia ad diuia ſicut patz in
ſcris mag; q̄s p̄ ſēſibilē ſtellā manu
duxit ad itelligibilē ꝓpheciā ꝛ p̄ in
tellectualē ꝓpheciā ad xp̄i viſionē
imediatam. ſic etiaz hic p̄ nuptias
corporales xp̄s nos manuduxit ad i
telligēdū ſpūales:ꝛ p̄ ſpūales ad in
telli gēdū celeſtes In iſta ḡ pabola
plura ſūt vidēda. P̄rio quid ſignifi
caꝶ per regnū celoꝝ. Sc̄do q̄s ſit iſte
homo rex. Tertio q̄ ſint iſte nuptie
Quarto q̄ ſint inuitati. Quito q̄ ſit
iſta veſt; nuptialis. Sexto q̄ ſit iſta
ligatio pedū ꝛ manuū. Septio q̄ ſint
iſte tenebre exteriores. circa p̄mū notā
dū q̄ ſc̄dz glo. p̄ regnū celoꝝ p̄ſēs ec
clia ſiue ꝯgregatio iuſtoꝝ itelligiꝶ.
nō eī pōt itelligi de eccl'a triūphan
te:tū q̄ p̄adiū vocaꝶ ꝛ p⁹ p̄adiū ad
huc reſtat aliō ꝯuiuiū. Tū q̄ vn⁹ eij
ciꝶ eū ide null⁹ eijciaꝶ. Et iō ꝯuiuiū
de q̄ habeꝶ Luc. xiiij. de eꝛno itelligi
tur ꝛ q̄ cena vocaꝶ:ꝛ q̄ null⁹ ide ie-
ct⁹ fuiſſe phibeꝶ. dr̄ aūt eccl'ia celū:
q̄ i celo ē quoddā corp⁹ celeſte qđ
illuminat ꝛ nō illuminaꝶ:ſicut ſol. Iſti
ſunt prelati maiores qui nō debent
indigere aliēa illuminatiōe:ſed ipi
v̄bo ꝛ exēplo debēt alios illumina-
re. De quib⁹ dr̄ Math. v. Uos eſtis
lux mūdi. Aliud ē qđ illuminaꝶ ꝛ il
luminat:ſicut luna ꝛ ſtelle. iſti ſūt p̄-
lati minores q̄ debent a ſupiori lu-
mē accipe ꝛ inferiorib⁹ infundere
Tertiū ē qđ illuminaꝶ ꝛ nō illumi-
nat:ſicut firmamētū iſti ſūt bōi ſub
diti q̄ debēt a p̄latis illuminari:ſed
illuminare alios illi nō teneꝶ. Da
ni. xij. Qui docti fuerit fulgebūt ſi-
cut ſplēdor firmamēti hoc referꝶ ad
ſubditos illumiatos ꝛ q̄ ad iuſticiā
erudiūt multos q̄ſi ſtelle i ꝑpetuas
eꝛnitates:hoc referꝶ ad p̄latos mi
nores illuminatos ꝛ illuminantes.
circa ſc̄dz notādū q̄ iſte hō rex ē de⁹
pr̄ q̄ dr̄ rex:q̄ regit i celo p̄ gloriam
i mūdo per gratiā:i inferno per iu-
ſticiā. Diciꝶ aūt homo ꝓpter ꝯfor
mitatē q̄ ē iter deū ꝛ hoiez. Ex qua
ꝯformitate accidit q̄ hō aliq̄n acci
pit p̄ſonā dei. P̄s. Ego dixi dij eſtis:ꝛ
de⁹ p̄ſonā hoīs ſicut patz hic. Eodē
mō tāta ꝯformitas ē inꝶ xp̄z caput
ꝛ mēbra q̄ aliq̄n caput accipit per-
ſonā mēbroꝝ. Actu. ix. Saule ſaule
q̄d me p̄ſeq̄ris. ꝛc. Aliq̄n mēbra p̄ſo-
nā capitis. P̄s. Noli tāgere xp̄os me
os. Pari mō tāta ꝯformitas ē inter
dyabolū q̄ eſt caput maloꝝ ꝛ ei⁹ mē
bra q̄ aliq̄n caput accipit p̄ſonā mē
broꝝ. Mat. xiii. Inimic⁹ hō hoc fe-
cit. Aliq̄n mēbra p̄ſonā ſui capitis
Ioh. vi. Un⁹ ex vobis dyabol⁹ eſt
Circa tertiū notādū q̄ ſicut dı̄t Gre.
Deus pater filio ſuo nuptias fecit
q̄n ipm nature hūane ꝯiūxit. et ſub
dit. Nuptialis theſaur⁹ ē vter⁹ vir
ginis. P̄s. Ipe tāq̄ ſponſus ꝓcedēs
de thalamo ſuo. Et q̄m thalami re-
gales ſūt depicti:ideo iſte theſaur⁹
fuit depict⁹ colore nigro hūilitatis
albo v̄ginee puritatis. rubeo chari
tatis pulchra ꝯmixtio. ſcz nigri al-
bi ꝛ rubei:q̄ pulchra ꝯiūctio hūili-
tatis. puritatis ꝛ charitatis. Cā. i. ni
gra ſū:ecce color niger hūilitatis ſz
formoſa:ecce color alb⁹ puritatis ſi
cut pelles ſalomōis q̄ erāt rubrica-
te. ecce color rubeus charitatis. cir
ca quartū notādū q̄ iſti iuitati ſunt
oēs fideles. Sz fideliū q̄dā ſūt bo
ni q̄ hn̄t fidē ꝛ opa. Quidā mali qui
habent fidē ſine opib⁹ Un̄ dr̄ infra
Cōgregauerūt oēs quos inuenerūt
bonos ꝛ malos. Modo eī bōi ſꝶ mix
ti cū malis:q̄ ſicut dı̄t glo. Eccl'a eſt
in medio inꝶ celū vbi ſūt tantū boni
ꝛ infernū vbi ſūt tm̄ mali. Gre. Ma
li miſcenꝶ bōis:q̄ nequaq̄ p̄duciꝶ
ferrū aīe ad ſubtilitatē acuminis ſi
hoc n̄ abraſerit aliene lyma prauita
tis Idē. Bon⁹ nō fuit q̄ malos tole-
rare recuſauit. Inuitati ḡ ſunt oēs
fideles ſz hoꝝ q̄dā veīūt:q̄. ſ. hn̄t fidē
charitatē ꝛ opa alij n̄ veniūt q̄ ſcilz
hn̄t fidē tm̄ ſine opib⁹ charitatis.

Sermo .i.

Sũt aũt quinqꝫ cãe quare nõ veniũt
Quidã ꝓpť eoꝛũ voluntatẽ ꝑuerſã qꝺ
notať cũ ꝺꝛ: et nolebãt venire. Nul-
lũ ei aliud ipedimẽtũ hñt niſi ꝙ nolũt
Tales nihil vident ꝺe ſua ſalute cu
rare. ꝑ. Pro nihilo habuerũt terrã deſi
derabilẽ. Alij veniũt ꝓpť ſuã negli
gẽtiã. Jõ ſubdiť. Jlli aũt neglexerũt.
Multi eñi ſunt ſic pigri: ꝙ cũ aĩa ha-
beat duos pedes. ſ. ſalubre ꝓpoſitũ
⁊ op⁹ bonũ. Aliqñ pedẽ boni ꝓpoſiti
ponũt i via iuſticie. Reliquũ aũt ad
mlťos ãnos differũt ponẽ: ſꝫ ſicut ꝺꝛ
Eccľ. vij. Qui timet deũ nihil negli
git. Tertij nõ veniũt ꝓpť eoꝝ ſuper
biã ⁊ vanã gľiam. iõ ſubdiť. Et abie
rũt alij i villã ſuã. Per villã ei terrena
ꝺñatio itelligiť. Supbus ei nõ ſolũ
nõ venit: ſꝫ ẽt deo ꝯdixit. Job. xxiiij.
Jpſi fuerũt rebelles lumini. Quar-
to nõ veniũt ꝓpť eoꝝ auariciã ⁊ hoc
eſt qꝺ ſubdiť. Ali⁹ ad negociationẽ
ſuã. Auar⁹ ei ñ põt ſeruire deo ⁊ mũ
do Mat. vj. Nõ poteſtis ſeruire deo
et mãmone. Quiti nõ veniũt ꝓpter
eoꝝ apertam maliciam. Et hoc eſt qꝺ
ſubdiť. Reliqui vero tenuerũt ſeruos
ei⁹ ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderunt.
Tales ſunt mlťi ꝑuerſi ꝙ illos ꝗ ſe
admonẽt ⁊ corrigũt odiũt ⁊ ꝑſequũť
Amos. v. Odio habuerũt i porta cor
ripiẽtẽ ⁊ loqñtẽ ꝑfecte abhoiati ſũt
Circa quitũ notandũ ꝙ charitas ꝺꝛ
veſtis. Tũ qꝛ operit delicta ꝓuerb.
x. Vniuerſa delicta opit charitas.
Tũ qꝛ calefacit deſideria ſua. Job
xxxvij. Nõne veſtimẽta tua calida
ſũt: cũ ꝑflata fuerit terra auſtro. Tum
qꝛ ornat opa nr̃a. Sine charitate ei
opa nr̃a deo ñ placẽt. j. coꝝ. xiij. Si di
ſtribuero i cibos paupeꝝ oẽs faculta
tes meas charitatẽ aũt nõ hũero ni
hil mihi ꝓdeſt. Ꝺr̃ aũt veſtis nuptialꝭ
qꝛ mr̃imonia fiũt ꝓpť amicitiã re-
formãdã vľ ꝯfirmãdã vľ augẽdã. in
mr̃imonio ꝗ filij dei qꝺ fecit cũ na-
tura hũana amicitia inť nos ⁊ deũ ẽ
reformata Eph. ij. Jpe ei ẽ pax nr̃a:
⁊c. Eſt ꝑpetuo ꝯfirmata hie. xxxj. in
charitate ꝑpetua dilexi te. Et aug-
mẽtata qꝛ fili⁹ dei ꝗ erat dñs noſter
fact⁹ eſt frať ⁊ amicus noſter. Ber.
hoc loco iquit nõ ꝑdicatur magnus
dñs ⁊ laudabiľ nimis: ſed paru⁹ vti
ꝙ: qꝛ nat⁹ ẽ nobis Ex hoc eñi natu
ra noſtra intm̃ eſt exaltata ꝙ etiã
ab ãgelis i mlťa reuerẽtia ẽ habi-
ta. Vñ angel⁹ nõ ſuſtinuit ſe a iohã
ne adorari: vt habeť Apoc. xxij. cũ
tamẽ añ icarnationẽ ſuſtineret. cir
ca ſextũ notãdũ ꝙ i celo ſc̃i oẽs ſoluti
hñt ei ſolutũ itellectũ: qꝛ deũ vident
ſine enigmate pꝛia. Coꝛi. xiij. Vi-
dem⁹ ei nũc per ſpeculũ i enigmate
tunc aũt facie ad faciem habent ſo
lutum cogitatum: qꝛ oẽs cogitatio
nes cõuertunt in deũ ſñ retardatio
ne. Sap. v. Cogitatio illoꝝ apud al
tiſſimũ. Hñt ſolutũ affectũ qꝛ totus
trãſit i deũ cũ deificatiõe. Vñ de⁹ ꝺꝛ
ignis heb. xij. De⁹ nr̃ ignis ꝯſumẽs
ẽ. Sãcti ꝺ icũtur carbões ſuccẽſi. vt
habeť Ezech. i. dicunť lapides igni
ti. Eiuſ. xxviij. c. in medio lapidũ i-
gnitoꝝ ãbulaſti. Dicunť ardores ſẽ
piterni Eſaye. xxxiij. Quis habita
bit de vobis cũ ardoꝛib⁹ ſẽpiternis
in i ferno aũt omnes ſunt ligati. hñt
enim ligatam potentiã operatiuã:
qꝛ nullũ bonũ op⁹ pñt facere. iõ ꝺꝛ.
Ligatis manib⁹. Per man⁹ eius po
tentia opatiua itelligiť hñt ligatã
potentiã affectiuã: qꝛ deũ diligere
nõ pñt iõ ꝺꝛ Ligatis pedibus. Nam
ſcꝺm Aug. pedes aïe ſũt affectus
hñt ligatã potentiã intellectiuam
qꝛ dñz nõ poſſũt cognoſcere cũ ſint
in terra obſcuritatis ⁊ obliuiõis ideo
ꝺr̃. Mittite eũ i tenebras hñt liga-
tã potẽtiã opatiuã qꝛ nũꝙ ad peni
tẽtiã repari poſſũt: iõ ꝺr̃. Exterio-
res. Pctõꝛ eñi i hac vita ẽ i tenebris
interioꝛib⁹: qꝛ adhuc ẽ in ſpe venie
in inferno autẽ erit in tenebris ex-
terioꝛib⁹: qꝛ erit extra ãbitũ diuine
miſericoꝛdie. in mũdo aũt ſũt qdã
ex toto ligati: ſicut in pctõ moꝛtali
exiſtẽtes: ꝗ ligati ſũt vinculo culpe ⁊

addicti ſunt pene eterne. In cuiꝰ ſigni ficatioē dr Judicū.xv. Ligauerūt ſanſon duobꝰ nouis funibꝰ. Alij ſūt ex toto ſoluti: ſicut viri ꝑfecti q̄ ſicut dr .j. Cor.iij. Edificāt auꝝ ⁊ argētū ⁊ lapides ꝑciosos. Tales eñ nullū hñt vinculū culpe ⁊ nulli ſunt obnoxij pene. Alij ſunt ex ꝑte ſoluti ex ꝑte ligati ſicut penitētes: q̄ ſoluti quidē ſūt a vinculo culpe. Eccl.iij. Sicut a ſereno glacies ita ſoluentur pctā tua. Sed tñ ligati ſunt funibꝰ pene ſatiſfactorie. In cuiꝰ ſignificationē dr. Hier. xxxviij. Extraxerūt hieremiā funibꝰ et eduxerūt eū de lacu. De iſta ligatiōe ⁊ ſolutiōe dr mat.xvi. Q̄dcūq̄ ligaueris ſup terrā erit ligatū. ⁊c. Circa ſeptimū notādū q̄ tenebre īfernales dñr exteriores: q̄ ſunt extra oēs dies. Triplex ē ordo dierū ⁊ noctiū. Unus quo dies ꝑcedebāt ⁊ noctes ſeq̄bāt et iſte ordo poſt pctm̄ ꝑmi hoīs currere icepit ad innuēdū q̄ hō de die grē cecidit ī noctē culpe. Et durauit iſte ordo vſq̄ ad paſſionē xp̄i. Tūc autem ſcd̄z Bedā mutatꝰ ē ordo: q̄ noctes ꝑcedūt ⁊ dies ſequuntur ad innuendū q̄ hō per xp̄i paſſionē de nocte culpe rediit ad diē grē. Et iſte ordo durabit vſq̄ ad diē iudicij. Tunc autē mutabitur tertius ordo: q̄ tūc oēs dies erūt per ſe ⁊ noctes per ſe. Deꝰ eñ tunc ſeꝑabit noctes a diebꝰ et omnes dies mittet ad celum. Noctes ergo nūc dñr tenebre interiores: q̄ ſicut cōiūcte cū diebꝰ. Tūc aūt erūt exteriores: q̄ tūc erūt ſeꝑate ab oībꝰ diebꝰ.

¶ Sermo.ij. vnde ſupra.

Simile eſt regnū celoꝝ hoī regi q̄ fecit nuptias filio ſuo. In p̄ñti vita celebrantur nuptie carnales q̄ fiunt īter virū et vxorē. In futura celebrātur nuptie eternales que fiūt inter deum ⁊ curiā celeſtē. Prime autem nuptie ſcilicet carnales īſtitute fuerūt a deo. cum dicit Gen.j. Creſcite et multiplicamini. Et adā cum ait: Eiuſdē.ij. Hoc nunc os ex oſſibꝰ meis ⁊ caro de carne mea [illegible] virago: q̄ñ de viro ſupta [illegible] relinquet hō prēz ⁊ mrēm [illegible] adherebit vxori ſue: et erūt duo [illegible] carne vna. In q̄bus v̄bis oñdit Adā qualit̄ vir debeat ſe hr̄e ad vxorē. ⁊ qualr̄ vxor ad virū. et qualr̄ ambo pariter. Uir aūt dz vxori ſincerā dilectionē. ideo dr hoc nūc os ex oſſibꝰ meis. ⁊c. Debet eñ eā diligere ſicut os ſuū ⁊ carnē ſuā. i. ſeipm̄. Ephe.v. Qui ſuam vxorē diligit ſeipm̄ diligit. Sz autē dz intelligere q̄ eſt bonꝰ. vel ſit bonus. Tūc enim vxorē ſuam ſicut ſe ipſum diligit q̄ñ eā diligit q̄ ē bona vel vt ſit bona. Ex quo pz q̄ homo plus dz diligere bonitatē i vxore q̄̄ pulchritudinē: q̄ ſicut dr .puer.vlt. Fallax grā ⁊ vana ē pulchritudo. Eſt eñ fallax: q̄ decipit intuētē. vñ Augu. Mulier ē muſcipula aīe: latro vite, ſuauis mors: blāda ꝑcuſſio: pernicies delicata: roſa fetēs: malū libēs. Scd̄s phs. pulchritudo eſt flos marcidus: carnalis felicitas: ꝯcupiſcentia hūana. vñ Boetiꝰ. Si lynceis oculis hoīes vterentur: vt eoꝝ viſꝰ obſtacula penetraret. Nōne introſpectis viſceribꝰ ēt pulcherrimū corpꝰ turpiſſimū videretur nō ſolū aūt iſta pulchritudo ē fallax intuētibꝰ: ſz ēt vana hñti q̄ ſepe ē ſibi cā multiplicis vanitatis. Prouerb.xj. Circulꝰ aureꝰ ī naribꝰ ſuis mulier pulchra ⁊ fatua. Q̄ñ mulier eſt fatua ⁊ turpis nō eſt ꝑiculū: q̄ nemo eā ſollicitat. Q̄ñ ēt ē pulchra ⁊ ſapiēs ſiſr nō ē periculū q̄ ſapiēter ſe cuſtodit. Sz q̄ñ ē pulchra ⁊ fatua tūc ē ꝑiculū: q̄ tāq̄ ſus lota ī mūdicie ſe immergit. Uxor ⁊ aūt debet viro ſuo ſubiectionē ⁊ obedientiā q̄d notatur cū dixit: q̄ de viro ſumpta ē. Ex quo eñ de viro eſt ſumpta dz eē ſubiecta in his .ſ. q̄ nō ſūt ꝯtra deū: ſicut aūt ait Aug. ſupra ꝑ. q̄ q̄ñ vir ⁊ vxor adinuicē diſſentiūt: tūc ī domo ē turbatio multa. Q̄ñ ꝟo vir

ſubᵭcit⁊ vxoꝛ dn̄aṫ tunc eſt pax per
uerſa. Qn̄ ꝟo vir dn̄aṫ ⁊ vxoꝛ ſubijci
tur tunc ē pax recta. Pōt addi ꝗrtū
qn̄. ſ. vir et vxoꝛ bn̄ ꝯueniūt: tunc eſt
pax deo ⁊ hoib⁹ grata. Iſta ēt oſten
dit aug. in domo aīe dicēs: ꝙ caro ē
vxoꝛ rō vir. Qn̄ ergo caro ꝯcupiſcit
aduerſ⁹ ſpm̄: ⁊ ecōuerſo: tūc i domo
aīe magna ē pugna: qn̄ aūt caro dn̄a
tur rōni tūc eſt pax turpis et puer-
ſa. Qn̄ aūt rō dn̄aṫ carni: tūc eſt pax
recta. Qn̄ ꝟo nec caro aduerſ⁹ ſpm̄:
nec ſpūs aduerſ⁹ carnē pugnat: tūc ē
pax olmoda ꝙ tm̄ erit in pr̄ia. Am-
bo aūt. ſ. vir ⁊ vxoꝛ pīṫ tria ſibi debēt
Primo īdiuiſibilē hītationē qd̄ no-
tatur cū dixit. Relinqͭ hō pr̄em ſuū
et matrē. Ideo pr̄em et matrē reli
quunt vt inſimul hītēt. Et iſta habi
tatio nō dʒ ſepari niſi propṫ morteʒ
coꝛpalē vel ſpūalē aut ꝓpṫ fornica-
tionē coꝛpalē vł ſpūalē. Tūc aūt ꝗs
moriṫ ſpūaľr qn̄ religionē ingrediṫ
Tunc ſpiritualiṫ fornicaṫ qn̄ in here
ſim labiṫ: et ad erroꝛē trahere cona
tur. Scd̄o ſibi dn̄t inuiolabilē fideʒ:
qꝛ ſicut dr̄. i. Coꝛ. vij. Mulier nō ha
bet ptātē ſui coꝛpis ſed vir: et econ
uerſo. Iſtam tn̄ fidem meli⁹ ſeruat
vxoꝛ ꝙ vir: qꝛ ſicut dr̄ Aug. in enchi
ridion. Mulier ꝗttuoꝛ hʒ retrahen
tia: ꝗ ſunt timoꝛ dn̄i diligens cuſto-
dia viri ⁊ verecundia et confuſio mun-
di: ⁊ terroꝛ legū publicaꝝ que puniūt
vxorē fornicariā nō virū fornicariū.
Uir aūt hʒ tm̄ vnū retrahēs qd̄ ē ti
moꝛ dei. Et ſubdit Aug. Ideo neceſ
ſaria fuit mľieri maioꝛ cuſtodia qꝛ
in ea eſt maioꝛ infirmitas. Tertio
dn̄t hr̄e in oꝑe ꝯiugali purā itētio-
nē vt. ſ. iḡgant ꝓpṫ ꝓcreādā ꝓlē: qd̄
notaṫ cū dr̄. Et erūt duo i carne vna
ſcʒ gn̄anda. ipa ei carnalis ꝯiūctio
aliqn̄ nullā hʒ culpā. qn̄. ſ. fit itētiōe
ꝓlis ꝓcreā de Greg. Tūc ꝯiuges in
admixtiōe ſine culpa ſūt qn̄ ꝓ ꝓcipiē
da ꝓle miſcenṫ. Aliqn̄ hʒ culpā ve-
nialē qn̄. ſ. fit cā ꝯcupiſcētie explen
de ꝗ tn̄ ita ē rōni ſubiecta ꝙ eā non
expleret niſi cū vxoꝛe ꝓpa Glo. ſup
i. Coꝛ. vij. Cōiugalis ꝯcubit⁹ gn̄an
di grā nō hʒ culpā ꝯcupiſcētie ꝟo ſa
tiande: ſʒ tn̄ cū ꝯiuge hʒ culpā venia
lē qn̄ fit rōni ſubiecta ꝙ eā nō exple
ret niſi cū vxoꝛe ꝓpria: ſʒ tūc moꝛta
lē qn̄. ſ. ꝯcupiſcētia ſic ē imoderata
ꝙ cū quacūꝗ expleret Aug. ꝯ Iu-
lianū. Intēperās in ꝯiugio qͥd aliud
niſi ꝗdā adulṫ vxoꝛꝫ ē. Aliqn̄ hʒ cul
pā moꝛtaliſſimā aug. in lib. de bōo
ꝯiugali. Cū ille vſus ꝗ ꝓlabiṫ vltra
pacta nuptialia ⁊ vltra ꝓpagādam
neceſſitatē venialis fit i vxoꝛe i me
retrice dānabilis. Ille ꝗ ē ꝯ naturā
execrabiľr fit i meretrice ſʒ execra
bili⁹ in vxoꝛe. Scd̄e ſūt nuptie cele-
ſtes in ꝗb⁹ mľta fercula apponenṫ.
De ꝗb⁹ dr̄ ſic Aug. de ci. dei. Quid
ē aliud ꝙ dn̄s ꝑ ꝓphetā dr̄. Ero illo
rū de⁹ niſi ero vn̄ ſatienṫ ero. ꝗcunꝗ
ab hoib⁹ honeſte deſiderāṫ ⁊ vita ⁊
ſal⁹ ⁊ vict⁹ ⁊ copia: ⁊ glīa ⁊ honoꝛ/ et
pax ⁊ oīa bōa. Ecce octo fercula po
nit ꝗ de⁹ nuptijs ſuis dabit. Primū ē
vita ꝗ tripľr cābiṫ. Prio qꝛ ſcti mā
ducabūt ⁊ bibēt vitā. De māduca-
tione dr̄. Ioh. vi. Ego ſum panis vi
uus qui de celo deſcendi. ſi quis mā
ducauerit ex hoc pane viuet i etnūʒ
De potu apoc. vij. Agn⁹ ꝗ in medio
throni ē reget eos ⁊ deducet eos ad
vite fōtes aquaꝝ. Scd̄o qꝛ viuet cū
vita. Deuṫ. xxx. Illi adhereas: ipſe
ei ē vita tua. Prouer. viij. Qui me i
uenerit inueniet vitā. Tertio qꝛ to
ta moꝛtalitas abſoꝛbebiṫ a vita. ij.
Coꝛ. v. Nolumus expoliari ſʒ ſup
ueſtiri: vt abſoꝛbeaṫ quod moꝛtale
eſt a vita. Scd̄m ferculū ē ſanitas ꝗ
cābiṫ a tribus. Primo qꝛ habebunt
ſubſtantiam tempatiſſimā mō enim
coꝛpus nr̄m eſt diſtempatum cuʒ ſit
ex quattuoꝛ elemētis / et ex ꝗttuoꝛ
qualitatibus contrarijs compoſitū
⁊ ideo diſſolutioni ſubiectum. Tūc
aūt ad ſummā tempantiam omnia
reducenṫ iob. xxvij. Glebe illi⁹. ſ. ci
uitatis ſuaue aurꝫ. Glebe nr̄e. ſ. coꝛ

poꝛa ſūt lutū:ſed tūc ↄuertent̄.Scđo
qꝛ hēbūt aerē ſaniſſimuz Eſa.lxvj.
Occupabit ſal⁹.i.aer ſaniſſim⁹ oēs
muros tuos.Sed dānatis dꝛ Deut.
xxvij.Percutiet te dn̄s aere coꝛru=
pto.Tertio qꝛ hēbūt aīm iocūdiſſi
mū.ꝑ.Sicut letantiū oīm hītatio ē
in te.Eſay.lj.Leticia ſempit̄na ſup
capita eoꝛum.Leticia enim ſepe in
ſanitate conſeruat.Prouerb.xvij.
Anim⁹ gaudēs etatē floridā facit.
Tertiū ferculū eſt vict⁹.i.quidā ci=
b⁹ ꝑ ceteris magis dulcis q̄ cābit̄ ex
apta dei viſione:qui quidem cibus
erit copioſus:delitioſus:et et̄n⁹:qꝛ
copioſus dabit ſatietatem.ꝑ.Satia
boꝛ cū apparuerit gl'ia tua.Qꝛ deli
tioſus pariet eſuriem ⁊ auiditatem
Eccl'.xxiiij.Qui edūt me adhuc eſu
riēt/qꝛ et̄nus excludet oēm timoꝛē
Non eñ timere poterunt ne cibus
iſte deficiat:qꝛ erūt in magna ſatie
tate:qñ dānati erūt i perpetua eſu=
rie.ꝑs.In dieb⁹ famis ſaturabūtur
Eſa.lxv.Ecce ſerui comedent ⁊ vos
eſurietis.Quartū ferculū eſt copia
diuitiaꝝ ⁊ abūdātia ꝑ.Gl'ia ⁊ diui=
tie i domo ei⁹.Diuitie nr̄e hñt labo
rē i acq̄rēdo tioꝛē i cuſtodiēdo:do=
loꝛē i ꝑdēdo.Ibi autem null⁹ laboꝛ
apoc.xiiij.Amō iā dꝛ ſpūs vt reqe=
ſcāt a laboꝛib⁹ ſuis.Null⁹ tioꝛ.puer.
j.Qui me audierit abſq3 tioꝛe quie
ſcet.Null⁹ doloꝛ Eſay.lj.Fugiet do
loꝛ ⁊ gemit⁹.Quītū ferculū ē gl'ia ⁊
pulchꝛitudo gl'ioſa q̄ cābit̄ a ꝟtutū
varietate.ꝑ.Oīs gl'ia ei⁹ filie regis
ab it⁹ i fimbꝛijs aureis.⁊c.A dei re=
fulgēti maieſtate.j.mach.vj.Reful
ſit ſol i clypeos aureos.i.ſctōs q̄ fue
rūt clypei.i.triāgulati ꝑpt̄ fidē tri=
nitatꝭ:⁊ aurei ꝑꝑ ꝑcioſitatē charita
tꝭ ⁊ erei ꝑꝑ firmitatē ſpei/⁊ ēt cābit̄
a xp̄i ↄformitate.Phil'.ij.ſaluatoꝛē
expectam⁹ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m q̄
reformabit coꝛpus hūilitatꝭ nr̄e cō
figuratum coꝛpi claritatis ſue.Sex
tū ē honoꝛ.Erunt eñ ſcti aſſeſſoꝛes
dei iudices mūdi/⁊ reges celi mat.
xix.Sedebitis ſup ſedes duodecī3
ecce aſſeſſoꝛes.Iudicantes trib⁹ iſ=
rael:ecce iudicēs ⁊ oēs q̄ reliq̄runt
vſq3 ibi ⁊ vitā et̄nā poſſidebunt.ec=
ce reges.Septimū eſt pax.De q̄ dꝛ
Eſa.xxij.Sedebit ppl's me⁹ i pulchꝛi
tudine pacis:i tabernaculis fiducie
et in requie opulenta.Tūc q̄dē pax
eſt pulchꝛa qñ fit ab hoſtib⁹ ſuppedi
tatis.Tūc pax eſt ſecura qñ fit ho=
ſtib⁹ lōge exterminatis.Tūc ē opulen
ta qñ fit hoſtib⁹ ſpoliatis.Scti eni3
hēbunt pacē pulchꝛā/qꝛ hēbūt oēs
hoſtes ſuppeditatos Mal'.iiij.Cal
cabitis ipſos cū fuerit cinis ſub pla
ta pedū vr̄oꝝ.Hēbunt pacē ſecura3
qꝛ hēbūt hoſtes exterminatos/et in in
fernū ꝑcipitatos.Eſa.xxv.Preci pi
tauit dn̄s moꝛtē i ſempit̄nū.i.demo
nes q̄ fuer̄t nobis cā moꝛtis.Habe=
bunt pacem opulētā/qꝛ hēbunt ho=
ſtes ſpoliatos.Tūc eñ expoliabunt
egyptij ⁊ ditabunt hebꝛei.Octauu3
et vltimū ferculū eſt oīa bona.ſ.bo
na ſupioꝛa q̄ erunt in viſiōe dei Exo
di.xxxiij.Ego oſtēdā tibi oē bonū.
Joh.xiiij.Dn̄e oſtēde nobis patrem
et ſufficit nobis.Bona inferioꝛa q̄
erūt dom⁹ dei i oꝛdinatiſſima diſpo
ſitione.ꝑ.Videas bona hir'm om=
nibus diebus vite tue.Itē ꝑs dilecta
tabernacl'a tua dn̄e ꝟtutū ⁊c.Johā.
xiiij.In domo pr̄is mei māſiōes mt̄
te ſunt bōa inf'ioꝛa q̄ erūt in aīarum
illuſtratiōe Eſa.lviij.Implebit dn̄s
ſplēdoꝛib⁹ aīa3 tuā.et bōa ext'ioꝛa q̄
erūt in coꝛpis imoꝛtalitate ⁊ hoīm
et angeloꝝ iocūda ſocietate.ꝑ.Aſti
tit regina.i.triūphās eccl'ia a dex=
tris tuis in veſtitu deaurato.i.cum
coꝛpe gl'ificato circūdata varietate
id ē hoī3 ⁊ āgeloꝝ iocūda ſocietate.

¶Sermo.ij.vt ſupra.

AMice quo=
modo huc intraſti non
hñs veſtem nuptialem
⁊c.Per iſtum qui nō ha
buit veſtem nuptialem

Sermo.iii.

ſignatur vniuerſitas maloꝝ q̄ hūe-
runt fidē ſine opibus charitatis. de
quibus dr̄ Titū.j. Confitent̄ ſe noſ-
ſe deū: factis aūt negāt. Sed non vī
q̄ iſte debuerit ex hoc reprehēdi: q̄
rex dixit ſeruis ſuis. ite ad exitꝰ via
rū. q̄ſcūq̄ inueneritis ⁊c. In talibꝰ au
tē locis nō inueniūt niſi pānoſi. Sꝫ di
cēdū q̄ dn̄s oibꝰ q̄s inuitat veſtem
nuptialē offert. Aliq̄ aūt recipiūt: ſi
cut deuoti ⁊ hūiles. Aliq̄ recipe ɔtē
nūt: ſicut ī pctō pſeuerātes. Aliq̄ ac
cipiūt ⁊ poſtea ꝓiciunt ſicut ad vo-
mitū redeūtes. Iſte ergo recipe no
luit aut ſi recepit poſtea abiecit: ⁊ id̄
merito fuit rephēſꝰ ⁊ de nuptiis eie
ctꝰ. Iſta aūt rephēſio ⁊ abiectio fiet
in iudicio q̄n xp̄s malos xp̄ianos ar
guet q̄ ī militāti eccl̄ia extites fidē
tm̄ hūerunt ſꝫ charitatē non hūert.
Chry. Si aliqs cū nigra veſte inue-
niat̄ ī nuptiis ſordidat nuptiaꝝ glo-
riā ita q̄ opa tenebroſa int̄ xp̄ianos
agit: xp̄i ⁊ xp̄ianitati facit iiuriā. Ho
mo itaq̄ aut ſcd̄m locū eligat veſtē
aut ſcd̄z veſtē eligat locū. i. aut ſcd̄m
opa eligat pfectionē aut ſcd̄z pfecti
onē faciat opa. alioq̄n audiet. Ami
ce quō huc intraſti. ⁊c. In v̄bis ꝑ ꝓ-
miſſis tria de iſto ponūt̄ p̄ q̄ vniuer
ſitas maloꝝ xp̄ianoꝝ figurat̄. Primo
eiꝰ v̄balis dilectio cū dr̄ amice: ſcd̄o
eiꝰ temeraria p̄ſūptio cū dr̄: quō huc
intraſti. ⁊c. Tertio eiꝰ ſeuera puni-
tio cū dr̄. ligat̄ manibꝰ ⁊ pedibꝰ. ⁊c.
Circa p̄mū notādū q̄ triplex ē dile-
ctio. ſ. v̄balis. p̄cordialis ⁊ real̄. De
q̄ dr̄. j. Io. iij. Nō diligamꝰ v̄bo neq̄
ligua tm̄ ecce v̄balis. ſꝫ ope ecce re
alis. et v̄itate ecce p̄cordialis. illa ꝑ
dilectio ē v̄a que radicat̄ in corde.
Ex pte ergo iſtiꝰ fuit tm̄ dilectio ver
balis: q̄ deū tm̄ ore ɔfeſſus fuit. ſed
non fuit p̄cordialis q̄ ipm̄ ex corde
non dilexit: neq̄ realis: q̄ mie opa
nō hūit. xp̄s vera dilectiōe nos dile-
xit: ⁊ v̄bal̄r. ſ. nos vtilit̄ inſtruendo.
Eſa. xlviij. Ego ſuz dn̄s deꝰ tuꝰ docēs
te vtilia. Et p̄cordialis aīam ſuaꝫ p

nobis ponēdo. Iohā. xv. Maiorem
hac dilectionem nemo hꝫ. ⁊c. et rea
lis bonis oībꝰ nos ditādo. Iac. j. Oē
datum optimū et oē donū pfectū de
ſurſum eſt. ⁊c. Eſt ergo ſenſus. Ami
ce q̄ tm̄ me dilexiſti v̄bal̄r non p̄cor-
dial̄r nec real̄r quem tm̄ ego dilexi
et v̄bo docendo vtil̄r. et corde redi
mendo miſericordit̄. et opere ditan
do m̄ltipl̄r quō huc intraſti. i. q̄ te-
meritate xp̄ianitatꝭ tibi nomē vſur
paſti cū nec corde me dilexeris nec
ope mihi ſeruierꝭ: ſꝫ tm̄ v̄botenꝰ mi
hi miſtrauerꝭ. Notādū q̄ v̄a amici
tia q̄ttuor ip̄ortat: dr̄ primo cōicatio-
nē. q̄ v̄i amici cūcta ſibi cōicāt. Vñ
cū diceret̄. Socrati de q̄dā paupe q̄
cuiuſdā diuitꝭ amicꝰ erat ait. cur er
go ille diues iſte paup ē amicꝰ non ē
qui fortune p̄ticeps nō ē. Sicut eniꝫ
mēbra ſibimuicem ſubſeruiūt ī vno
corpe: ſic ⁊ amici cū habeāt vnū cor
ſibi debēt mutuo deſeruire. Manꝰ eī
ſeruit ori cibū opponēdo os ſtoma-
cho cibū deſtinādo. ſtomachꝰ mēbrꝭ
ſibi cibū deriuādo cor pulmoni vitā
et motū ſibi tribuēdo pulmo cordi
aerē ſibi ad tpamētū caloris tribuē
do. ſic et amicꝰ dꝫ eē amico. Manus
defendēdo ab iimicis / os docēdo bo
nis ɔſiliis. Stomachꝰ nutriēdo bñfi
ciis. cor viuificādo bonis exēplis. et
pulmo refrigerādo ꝯ aduerſa bōis
v̄bis. iſta ɔditio. ſ. cōicatio ē amici-
tia q̄ hñt ſcti cū deo q̄ bōa q̄ ab ipo
recepert ei cōicāt paupibꝰ largiēdo
j. pal̄. xxix. Tua ſūt oīa et q̄ de ma-
nu tua accepimꝰ dedimꝰ tibi. iſta au
tē ɔditio amicitie nō ē ī malis q̄ bo
na ſua ꝓpt̄ deū paupibꝰ nō cōicāt: ſꝫ
ſibi auare reſeruāt. Eccl̄i. xi. Nunc
māducabo de bonis meis ſolꝰ. Se-
cūdo amicitia dr̄ aſſimilationē. A-
mor ei aſſimilat amātē amato. Hu-
go de ſctō Victore. Scio aīa mea q̄
q̄cq̄d diligis ī eiꝰ ſiītudinē trāſfor-
marꝭ. vñ ꝓpt̄ iſtā aſſimilationē q̄dā
phs int̄rogatꝰ q̄d eēt amicꝰ. Reſpon
dit. alter ergo. Iſta ɔditio eſt ī ami

eitia dei ⁊ ſctoꝝ viroꝝ. Ipi ei intãtũ deo ꝑ amorẽ aſſimilant̃ ꝙ dij appellant̃. p̃. Ego dixi dij eſtis Aug. vnuſquiſq; talis ẽ q̃lis ẽ dilectio ſua. Si deum diligis deꝰ es. ſi terrã diligis: terres. Sicut ei amor facit bonos deo ſimiles ſic diuerſa vicia faciũt hoies ẽẽ brutales. qḋ oñdit Boetiꝰ i lib. de ꝯſolatiõe dicẽs. Euenit vt quẽ trãſformatũ vicijs videas: hoiẽ exiſtiare nõ poſſis. auaricia q̃s feruet alienaꝝ opũ violẽt' ereptaꝝ hũc lupo ſilẽ dixeris. ferox atq; inq̃etꝰ liguã litigijs exercet canibꝰ ꝯpabilis. Inſidiator occultꝰ ſurripuiſſe fraudibꝰ gaudet vl' peculia exeq̃t. Ira itẽperãs fremit leonis aim geſtare credat̃ pauidꝰ ac fugax: nã metuẽdo formidat ceruis ſilis habeat̃. Segnis adſtupidꝰ torpet aſinũ viuit leuis ac incõſtãs ſtudia ꝑmutat nihil ab auibꝰ differt. fedis imũdiſq; libidinibꝰ imergit̃ ſordide ſuis voluptate detinet̃. Ita fit vt q̃ ꝓbitate deſerta hõ ẽẽ deſierit cũ i diuinã ꝯditionẽ trãſire nõ poſſit v'tat̃ i beluinã. Tertio amicitia ẽ t voluntatũ idẽtitẽ. nã ſcḋz Tulliũ v'a amicitia ẽ idẽ velle ⁊ idẽ nolle. ⁊ iſta ꝯditio ẽ i amicitia dei et ſctoꝝ viroꝝ. nã ⁊ deꝰ vult qḋ ſcti volũt. p̃. Voluntatẽ timẽtiũ ſe faciet. et ſcti volũt qḋ deꝰ vult. p̃. Btũs vir q̃ timet dñz: i mãdatis eius volet nimis. iſta aũt ꝯditio ñ ẽ i malis: q2 voluntatẽ dei ñ faciũt: ſ3 ſibi reſiſtũt: ſ3 tãdẽ reſiſtẽ ñ valebũt: q2 voluntas dei aut i pñti fit ab hoie: aut i futo fiet a demõe. Eſa. lxvi. ꝯſiliũ dei ſtabit ⁊ ois voluntas eiꝰ fiet. Quarto amicitia ẽ t eq̃litatẽ. Nã ſupioris ad iferiorẽ eſt hr̃e beniuolẽtiã. Inferioris ad ſupiorẽ ẽ hr̃e reuerẽtiã. eq̃lis ad eq̃lẽ hr̃e amicitiã hic. ſup. xij. ꝓphas. Amicitia pes aut accepit aut facit vbi aũt īeq̃litas ẽ ⁊ alteriꝰ eminẽtia alteriꝰ ſubiectio ibi nõ tã amicitia ẽ q̃ adulatio. Iſta ꝯditio oli nõ erat i amicitia dei ⁊ hoiz: q2 deꝰ erat ſũmꝰ ⁊ hõ iſimꝰ: ʒ ne aliq̃d i amicitia deeẽt q̃ priꝰ erat dñs nr̃ factꝰ ẽ frat nr̃. et ſic factꝰ eq̃lis vocat ſe amicũ dicẽs. Io. xv. Vos aũt dixi amicos. ⁊c. Scḋo põit huiꝰ temeraria ꝑſũptio cũ dr̃. Quõ huc itraſti ñ hñs veſtẽ nuptialẽ. veſtis nuptialis ẽ charitas q̃ tribꝰ cauſis nuptialis vocat̃. pmo q2 xp̃s i ſuis nuptijs eã ꝯtexuit. nã i cruce nuptias fecit vbi carnẽ ꝓ pãe ⁊ ſanguie ꝓ vio appoſuit reficere t ãgelos i celo eos repãdo hoies i mũdo eos redimẽdo patres d' lymbo eos liberãdo i iſtis nuptijs veſtẽ charitatis ꝯtexuit ñ de pilis aialiũ. ñ de corticibꝰ herbaꝝ ñ de iterioribꝰ v'miũ: ſ3 d' iterioribꝰ ſuoꝝ viſceꝝ ⁊ hoc q̃ñ lateris aptiõe amorẽ cordis patefecit. Bern. clauꝰ penetrãs clauis reſerãs factꝰ ẽ mihi vt videã voluntatẽ dñi qḋ vt videã ꝑ foramẽ clamat clauꝰ clamat vulnꝰ p3 archanũ cordis ꝑ foramẽ corporis. ſcḋo dr̃ veſtis nuptialis: q2 ſine hac nullꝰ i nuptias celeſtes itraret valet hoc ſignificatũ ẽ heſter. iiij. vbi dr̃ ꝙ ñ licebat itrare aulã aſſueri regis idutꝰ ſacco. ſaccꝰ ẽ timor ſeruilis cũ q̃ nullꝰ regnũ celoꝝ itrabit. abiciẽdꝰ ẽ iſte ſ3 ſaccus ⁊ veſtis nuptialis texẽda iuxta illḋ Prou. vlt. Queſiuit lanã ⁊ linũ ⁊ operata ẽ ꝯſilio manuũ ſuaꝝ xp̃s fuit agnꝰ Eſa. xvi. Emitte dñe agnũ dñatorẽ tre. ⁊c. Huiꝰ agni lana ſũt eiꝰ bñficia. Fuit ẽt herba ratione carnis. Eſa. xl. ois caro fenũ. huiꝰ herbe linũ fuit cãdor ſue inocẽtie. texẽda ẽ g iſta veſtis ex lana ⁊ lino q2 charitatẽ nr̃az iflãmare debẽt chriſti bñficia ⁊ eiꝰ inocẽs vita Tertio dr̃ veſtis nuptialis q2 i magnis nuptijs. i. i die iudicij ſole ſponſe xp̃i hac veſte idute erũt. apoc. xix. Venerũt nuptie agni ⁊ vxor eiꝰ ꝑparauit ſe ⁊ datũ ẽ ei vt coopiat ſe byſſio ⁊c. Adulte ei aie nude erũt ⁊ turpitudinẽ ſuã oẽs videbunt. Vñ dicit̃. Apoc. xvi. Btũs q̃ cuſtodit veſtimẽta ſua ne nudꝰ ãbulet ⁊ videãt homies turpitudinẽ ſuã. Tertio ponit

iſtius ſeuera punitio cũ dr̃. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹. In hoc q̃ dãnati habebũt ligatas man⁹ ⁊ pedes: dať itelligi q̃ nũq̃ ab illa pe͂a poterũt exire. In hoc q̃ ſũt miſſi i tenebras exteriores: dať itelligi q̃ nũq̃ ad dei miam poterũt veire. Dicũt em̃ tenebre iſernales exteriores: q: ſũt extra ambitũ diuine mie. Erit ẽ illa pena eterna ꝓpť duo. Primo q: nullũ poterũt ibi acq̃rere meritũ Eccl'ſ. ix. q̃dcũq̃ põt facere man⁹ tua inſtãter opare q: nec op⁹: nec rõ: nec ſcia: nec ſapiẽtia erũt apd' iferos ⁊c. Meritũ ſctõꝝ ꝓuenit ex fide: ex ope: ex amore et ex rõne ſue diſcretione: ꝓpť qd' dr̃. Ro. xii. Rõnabile obſequiũ vr̃m ibi aũt nõ erit meritũ ꝓueniẽs ex ope, Iõ dr̃ nec op⁹. Nec ꝓueniẽs ex fide iõ dr̃: nec ſcia. Nec ꝓueniẽs ex amore. iõ dr̃ nec ſapia. i. ſapida ſcia. nec ꝓueniẽs ex diſcretiõe: iõ dr̃ nec rõ. Nõ eı̃ vtenť rõne vľ diſcretiõe ſ; furore. Scd'o nõ poterũt de illa pena exire: q: nullum ibi poterit remitti pc̃m eſa. i. vuln⁹ liuor ⁊ plaga tumẽs nõ ẽ circũligata nec curata medicamĩe nec fota oleo vuln⁹ luxurie circũligať ligaturã gr̃e. Sap. viij. non poſſũ eẽ cõtinẽs niſi de⁹ det. Liuor auaritie curať medicamẽto elemoſyne Lu. xi. Date elemoſynã: ⁊ ecce oĩa mũda ſũt vobis. plaga tumẽs ſupbie fouetur vnguẽto paſſiõis dñice Aug. q̃ ſupbia ſanari põt ſi hũilitate filij dei nõ ſanať. In iferno aũt ñ eſt dei gr̃a iõ ibi nõ circũligať vuln⁹ luxurie. nec ibi elemoſyna iõ ibi nõ curať liuor auaritie. nec ibi ſe extẽdit meritũ paſſiõis dñice. ideo ibi ñ fouetur apoſtema ſuperbie.

¶ Dñica. xxi. Sermo. i.

ERat quidaz regul⁹ cui⁹ fili⁹ ifirmabatur capharnaũ io. iiij. ſicut dt Theop. Iſte regul⁹ iterfuit miraculo fctõ i nuptiis q̃ñ xp̃s aquã ivinũ mutauit: q̃ tũc credidit: ſ; tñ diuinitatẽ xp̃i pfecte nõ cognouit. et ad hoc inuẽdũ euãge. iſtõ miraculũ rememorat dicẽs, venit iterũ ieſ⁹ i chana galilee vbi fecit aquã vinũ ⁊ erat q̃dã regul⁹ ⁊c. Circa curationẽ aũt filij iſti⁹ reguli notãť tria. nã i pr̃e notať magna nobilitas ⁊ crudelitas. In filio magna ifirmitas. i xp̃o magna pietas. nobilitas notať i hoc q̃ dr̃ regul⁹ q: ſcd'z Chryſ. vel erat de gñe regali vľ hẽbat aliquẽ ꝓncipatũ. Ille aũt recte rex dici põt q̃ regit pp̃l'm ſapiẽť ⁊ rẽpublicã vtiliť ⁊ ſeipm innocẽter. Dz q̃dẽ pp̃l'm regere ſapienť Eccl'. x. Iudex ſapiens iudicabit ppl'm ſuũ ⁊ ꝓncipat⁹ ſenſati ſtabiľ erit. eẽ dr̃ ibid. Rex inſipiẽs ꝑdet ſuũ pp̃l'm ⁊ ciuitates ihabitabunť p ſenſũ prudẽtiũ. ꝓuerb. xxviij. Dux idigẽs ſapia multos opp̃met p calũniã. Iõ dt Valeri⁹ q̃ plato tunc ſeculũ beatũ fore dixit cum ſapiẽtes regnarẽt vľ reges ſapere cepiſſẽt. Et ſeneca cũ vtq; ſcl'm aureũ dicebať cũ ſapiẽtes regnarent. Scd'o dz regere rẽpublicã vtil'r q̃ tũc vtil'r regit q̃ñ nõ ꝓpriã: ſ; ꝯmunẽ vtilitatẽ attẽdit. Legiť de romanis q̃ olim pugnabãt ꝓ gl'ia ꝯq̃rẽdã: ꝓ libertate aſſeq̃uẽda: ⁊ ꝓ republica ꝯſeruãda: ⁊ tũc ſp̃ vincebãt ſ; poſtq̃ ſe ad auaritiã extẽderũt ſp̃ victi fuerũt. vñ dt Aug. i ep'l'is q̃ q̃ prudẽter attẽdũt pl⁹ dolẽt paupertatẽ q̃ opulẽtiã pũſſe romani. In paupertate em̃ morũ itegritas ſeruabiť: opulentia aũt mẽtes hoĩz oĩ peior hoſte corrũpit. Legiť i hyſtoria rõanoꝝ q̃ dũ legati miſſi a ſãnitibus romã veniſſent iuenerũt Fabriciũ principẽ romanoꝝ i ſcãno ſedẽtẽ ⁊ ligneo catino cenantẽ. Cui cũ ꝓ ſua libertate multa auri põdera obtuliſſent. Ille nõ ad ꝓpriã ſ; ꝯmunẽ vtilitatẽ reſpiciẽs ait abite ⁊ aurũ vr̃m aſportate: q: romãi malũt dñari habẽtib⁹ aurũ q̃ auro. et mementote Fabriciũ nec auro nec hoſpitib⁹ vinci poſſe.

Tertio dz regere ſeipſz innocent:vt
ſcz imunis ſit ab illis vitijs q̄ i alijs
reph̄ēdit ne ſibi dicat Ro.ij. In q̄ ei
iudicas alterū teipm̄ ↄdēnas. Legit
q̄ dū magiſtrat⁹ athenieſiū q̄ndā fu
rē ad penā trahi fecerit. xenocrates
ph̄us dixit. Magni fures mīorēs pu
niūt maxie aūt dz p̄nceps a trib⁹ vi
tiis eē imunis a q̄b⁹ nec ipe p̄nceps
maximꝰ Alexāder legit imunis fu-
iſſe:lz ei victor fuerit orbis terrarū:
tm̄ ab ira a vinolētia:⁊ cupiditate ni
mia vicebat. Abſcidēda eſt ḡ a p̄nci
pe ira:q̄r ſicut dr̄. puerbi.xxvij. Ira
nō hz miaz nec erūpēs ⁊c. Nūq̄ ei iu
dex irat⁹ ſniam pferre dz: vñ refert
Valeri⁹:q̄ cū Architarentin⁹ ↄ ſer
uū ſuū irat⁹ eēt ait:o infelix iā de te
ſuppliciū ſumerē ſi irat⁹ nō eſſē. le-
git i hyſtoria rōanoꝝ q̄ cū Theodo
ſi⁹ iperator ad iuſſa ſeuera nimis eēt
preceps q̄dā ſapiēs eū admonuit:vt
cū ſe iraſci ſētiret p⁹ ſcḡali quā ſniaz
pferret.xxiiij. lr̄as alphabeti intra
ſe moroſe diceret vt ſic refrigerat⁹
q̄d ſtatuēdū eēt maturi⁹ videre poſ-
ſet. Scd̄o abſcidēda ē vinolētia pue.
xxxi. Noli regib⁹ dare vinū o ſamu
el:q̄r nullū ſecretū ē vbi regnat ebri
etas. Refert valeri⁹ q̄ cū philippus
rex temulēt⁹ eēt iniuſtā ſniaz ↄ vi-
duā tulit:q̄ ad ipm̄ accedēs dixit ſe
appellare a philippo ad philippū ſo
briū q̄ cū vinū digeſſiſſet ſniam reuo
cauit. tertio abſcidēda ē cupiditas
nimia. puer.xxviij. Leo rugiēs ⁊ vr
ſus eſuriēs p̄nceps ipi⁹ ſup populū
pauperē. Refert valeri⁹ q̄ Tyberi⁹
ceſar iudices puiciaꝝ raro mutabat
ex eo q̄ nō ni q̄libz ad rapiēdū intēti
erūt. Ponēs exēplū de q̄dā vulnera
to que cū m̄ltitudo muſcarū opuiſſz
⁊ q̄dā eas remouiſſet ait. Male feci
ſti:q̄r iſte plene erāt ⁊ famelice veni
ent:⁊ ãpli⁹ me affligēt. Noui q̄dē iu
dices maxie q̄n ſūt paupes vl' auari
ſꝫ ad recipiēdū ſt̄ auidi. vñ dt̄ ibidē:
q̄ cū ↄſules i hyſpaniā mitti debe-
rēt:⁊ de duob⁹ ↄſiliū haberet ſcipio

dixit. Neut mihi placet:q̄r alt nihil
hz alt̄i nihil ſatꝫ ē:cq̄ malū i magna
tib⁹ iudicās inopiā ⁊ auaritiā. ſcd̄o i
p̄re fuit fides ⁊ credulitas. dt̄ tn̄ Be
da. Ei⁹ fides triplicē hz gradū ſicut
⁊ q̄libz alia virt⁹ ſcz initiū icremētū:
⁊ pfectiōez. hūit ei initiū q̄n ipm̄ ro
gauit:vt deſcēderet ⁊ filiū ſuū ſana
ret:tūc ei credidit ⁊ dubitauit. Cre
didit q̄dē q̄ filiū ſanare poſſet:ſz nō
credidit q̄ poſſet eū ſanare niſi p̄ſēs
eēt ⁊ corpe. Deide fides ei⁹ accepit
incremētū q̄n ſcz credidit ſermoni
dñi dicētꝫ. vade fili⁹ tu⁹ viuit. Ulti
pfecte credidit q̄n. ſ. ſerui ſanitatē fi
lij nūciauerūt:q̄r tūc credidit ⁊ dom⁹
ei⁹ tota. hic aūt duo notabilia ſunt.
Unū i dño q̄r ad filiū reguli ire no-
luit ēt rogat⁹/q̄ tn̄ ad ſeruū cēturio-
nis vēturū ſe dixit/ēt nō rogat⁹. vt
hr̄ Mat.viij. In q̄ nr̄az ſupbiā repre
hēdit. In hoīe nō naturā q̄ ad yma
ginē dei fcūs ē:ſz diuitias hōrām⁹.
Seneca. Quēadmodū ſtult⁹ eſt q̄ equū
empturꝰ ipz ñ aſpitiat ſz ſtratū ⁊ fre
nos:ſic ſtultiſſim⁹ q̄ hoīem ex veſte
eſtimat. i regulo ēt notabile eſt q̄ lz
ei⁹ fides fuerit diminuta tn̄ ſalutē fi
lij ipetrauit. Ex q̄ magna fidei vtus
inſinuat q̄ ēt impfecta apud deū tm̄
merett. vñ Alexāder. per fidē i for-
mē filioꝝ iſrael iclusionē obtinuit:
nā ſicut ait Joſeph⁹. Cū ad montes
caſpios vēiſſet:⁊ filiū captiuitatꝫ dcē
tribuū egrediēdi licētiā petiſſet. ille
cognita cā iclusiōis dixit q̄ ãpli⁹ eos
icluderet cū cepiſſet ⁊ videret q̄ op⁹
hūanū ad hoc nō ſufficeret rogauit
deū vt illud ↄpleret ⁊ ſubito p̄rupta
mōtiū ad ſeinuicē acceſſerūt ⁊ loc⁹ in
cōmeabilis fact⁹ eſt. Et ſubdit Joſe.
q̄d factur⁹ eſt de⁹ p fidelib⁹ ſi tm̄ p ifi
deli fecit. Scd̄o i filio notat magna
ifirmitas. Dr̄ aūt q̄ ifirmabat ca-
pharnaū ⁊ q̄ erat fili⁹ reguli. quātū
ad p̄mū notāt tria q̄ ſt̄ cā ſpūal' ifir
mitatis. Capharnaū iterp̄tat ager
piguedis vl' villa ↄſolatiōis. erat ēt
ciuitas magni hōis. iuxta illō Lu.

x. Tu capharnaū ꝛc. Ex qb⁹ ƿbis habet q̄ ſepe cā ſpūalis īfirmitatis eſt nimia abūdātia. ꝑ. Produīt quaſi ex adipe iniq̄tas eoꝝ. Nimia ꝯſolatio mūdana iō dr̄ Lu. vi. Ue vobis diuitib⁹ ꝛc. Et nimia exaltatio terrena q: q̄ ſt̄ ī ꝓlatiōib⁹ maiores ſepe ſt̄ in trāſgreſſiōib⁹ ꝑores hier̄. v. Ibo ad optimates ꝛ loquar eis: ꝛ ecce magis hi ſimul ꝯfregerūt iugū ruperūt vīcula. In hoc q̄ erat fili⁹ reguli datur itelligi q̄ nobilitas gn̄is ſepe ē cā īfirmitatis ſpūal̄. filij nobiliū ſepe efferūt ī ſupbiā ozee. ix. gl̄ia eoꝝ a ꝑtu ꝛ ab vtero: ꝛ a ꝯceptu. i. gl̄iāt de eo q̄ de magno gn̄e ſt̄ ꝯcepti ꝛ nati. Sepe exercēt rapinā. vn̄ dr̄ ꝺ lee na. Ezech. xix. Eduxit vnū de leūcul̄ ſuis ꝛ leo fctūs eſt: ꝛ didicit ꝑdā capere: hoīeſq̄ʒ comedere. Sepe imergūt ēt ſe ī lutū luxurie: ꝛ ī hoc ꝺ ſua nobilitate degenerāt. Porci em̄ morāt ī luto: ſʒ aīalia nobilia ī loco mūdo. Filij ḡ nobiliū his trib⁹ vitijs ſepe laborāt ſcʒ ſupbia rapina: ꝛ laſciuia: ſʒ illi q̄ ſt̄ in dei filios adoptati iſta deteſtāt legit ī hyſtoria ſchola. q̄ cū filia pharaōis moiſē ī filiū adoptaſſet rex coronā ī qua erat ymago ydoli capiti pueri īpoſuit ſʒ puer eā ī t̄rā ꝓiecit ꝛ ꝯminuta ē. Et cū ſacerdos ydoloꝝ diceret eū occidēdū fore: ex eo q̄ ꝑ ip̄ʒ cult⁹ ydoloꝝ euacuād⁹ eēt ad ſuaſionē ſapiētis cuiuſdā allate ſt̄ prune q̄s puer accipiēs in os poſuit ꝛ os ꝯbuſſit: ꝛ ſic īnocēs ꝯprobatus fuit. Filij ḡ dei adoptiui dn̄t deteſtari ſupbiā qd̄ ſigāt̄ ꝑ hoc q̄ coronā ꝓiecit ꝛ ꝯfregit eſa. xxvij. Pedib⁹ ꝯculcabit̄ corona ſupbie effrai. dn̄t deteſtari auaritiā qd̄ ſigāt̄ ꝑ hoc q̄ ydolū ꝯminuit. iuxta illud. Colf. iij. Auaritia qd̄ ē ydoloꝝ ſeruit⁹. Dn̄t timor̄ dei adurere ꝛ refrenare laſciuiā qd̄ ſignificat̄ ꝑ hoc q̄ prunas ī os poſuit ꝛ os ꝯbuſſit. ꝓs. Ure renes meos ꝛ cor meū. itē. Cōfige timore tuo carnes meas. tertio ī xp̄o notat̄ magna pietas: cū dt̄. vad

fili⁹ tu⁹ viuit. nō dixit curat⁹ ē ad oſtēdēdū q̄ ſcd̄ʒ naturā morb⁹ ille erat ad mortē. Nec̄ꝫ tn̄ dʒ itelligi de vitā nat̄e. ſʒ ēt ꝺ vita grē: q: ſanat⁹ ē ī corpore ꝛ ī mēte. parū ei fuiſſet dare ſibi tm̄ vitā nat̄e cū ſit breuis ꝛ caduca. iuxta illō. iac. iiij. q̄ eſt ei vita vr̄a niſi vapor ad modicū parēs vbi tria īplicāt̄: ſcʒ q̄ ē vapor: ꝛ vapor parēs ꝛ ad modicū parēs: eſt ei vita vapor: q: ſicut vapor a calore ſolis diſpgit̄ ſic vita hūana a modico calore febrili extigui̅t̄. ſap̄. ij. Trāſit vita nr̄a tā̄ ꝗ̄ veſtigiū nubis ꝛ ſicut nebula diſſ gitur q̄ fugata eſt a radijs ſolis. eſt̄ ēt vapor n̄ exiſtēs: ſʒ apparēs ſicut ēt aurū ſōniatū n̄ eſt aurū ſʒ appēs aurū: ſic hūana vita n̄ eſt ꝟa vita ſʒ apparens vita iob. xx. Uelut ſōniū auolās nō īueniet̄ trāſiet ſicut viſio nocturna. eſt ēt vapor appēs nō ad lōgū ſʒ ad modicū Aug. ī lib. l. omel̄. Tota vita hūana ab infātia vſq̄ʒ decrepitā ſenectutē breuis eſt. ꝛ ſubdit. Si adhuc adam viueret: ꝛ hodie moreret̄ ād illi vite lōgitudo ꝓfuiſſʒ nec mirū ſi vita eſt breuis: q: dependet a ſcītilla: a fumo ꝛ a flatu. Scintilla eſt ī corde q̄ ꝗ̄ cito extiguit̄ tā cito hō morit̄. Fum⁹ eſt ī aurib⁹ cui⁹ ſi via itercipit̄ vita finit̄. flat⁹ eſt ī ore q̄ ſi q̄n̄ ipedit̄ hō ꝯtinuo ſuffocat̄. ꝺ his trib⁹ dr̄ ſap̄. ij. Fum⁹ ꝛ flat⁹ eſt ī narib⁹ nr̄is: ꝛ ſermo ſcītille ad ꝯmouēdū cor nr̄m. ¶ Serm̄. ij. vn̄ ſupra.

H Ora ſeptīa reliq̄t eū febris io. iiij. Sicut cor febricitās īducit lāguorē ꝯ corꝑis ſic mēs pc̄is eſtuās īducit lāgorē aīe. nā ſic febricitās mō patit̄ tremorē mō calorē ſic ꝛ pctō: mō timʒ pati aduerſa vl̄ aſſumer̄ pn̄e op̄a: mō nimis amat bōa t̄rena. Sic ei dt̄ Au. ſup illō ꝑ. Incēſa igni ꝛ ſuffoſſā. Oīa pctā due res faciūt ſcʒ cupiditates ꝛ timor. In vbis ḡ ōmiſſis duo tāgūt̄ ſ. īfirmitatē gen⁹ q̄ erat febris: ꝛ cu

ratiōis tpſ:cū dr̄ hora ſeptia. Circa
primū notandū q ſicut ſunt diuerſe
ſpecies febriuz ſic ſunt diuerſe ſpēs
pctōꝝ. Prima eſt febris quotidiana
⁊ ſignificat peccatū gule ꝓpter quo
tidianā extractionē. Eſa.lxvi. Ue=
nite ſumam⁹ vinū:⁊ ipleamur ebrie
tate ⁊ erit ſicut hodie ſic ⁊ cras ⁊ mľ
to ampli⁹. Jō ꝯparaꝝ ſanguiſuge.ꝓ
uerb.xxx. Sāguiſuge due ſunt filie
dicētes affer affer q: guloſ⁹ poſt vnū
ferculū dicit affer aliud. Et ſicut fe=
bris q̄tidiana de facili mutaꝝ i aliā:
ſic ⁊ gula cito trāſit i luxuriā. Hier.
Uēter mero eſtuās cito diſpumat i
libidinē vľ febris quotidiana aie ſt
pctā venialia q̄ quotidie agim⁹:que
ſcd̄ʒ Au.i li.l.omel. aſſimilāꝝ guttiʒ
aq̄ ⁊ arene ⁊ ſcabiei guttis aq̄ q: fer
uorē charitatiʒ remittūt Arene: q:
ſepe a bōis opib⁹ aiaz ſterilē faciūt.
Scabiei q: decorē aie diminuūt. Et
dr̄ Aug.ibid̄ q mľte gutte iplēt flu=
uiū ⁊ naui faciūt naufragiū. multa
grana arene faciūt on⁹ pōderoſum.
Mľtitudo ſcabiei corp⁹ reddit cor=
ruptū ſic ēt venialia qñ ꝯtinuāꝝ ſepe
ſua mľtitudie:ſua pōdroſitate ⁊ ſua
deformitate ad pctm̄ mortale diſpo
nūt. ſcd̄a febris ē effimera:q̄ dr̄ ab
effimere piſce marino q̄ eod̄ die quo
naſciꝝ moriꝝ ⁊ ſigt ſubitū motū ire q̄
dʒ finiri añ occaſū Eph.iiij. Sol nō
occidat ſup iracūdiā vř am.glo. Ira
nō duret ſubit⁹ em̄ ire motus quaſi
naturaľ ē q: ſicut dr̄ hiero. Qui nul
la ai ꝑturbatōe moueꝝ vt ſimpľr di=
cā:aut de⁹ ē:aut lapis ē. iō dr̄. Greg.
nazāzen⁹ q duo ſt̄ duo i celo q̄ nō pñt
ꝯmoueri.ſ.de⁹ ⁊ angel⁹ ⁊ terti⁹ i ter
ra.ſ.xp̄ian⁹ phūs. lʒ ei de⁹ aliqñ dica
tur iraſci hoc nō dr̄ ꝓpꝭ aliquē tur=
bulētū affectū:ſʒ ꝓpꝭ vidicte effectū
ip̄az ei vidictā nō facit cū iniqua ai
ꝯmotiōe:ſʒ cū mētis ꝯ trāqllitate ſa.
xij. Cū trāquillitate oīa iudicas. an
geli lʒ etiā de ꝑditiōe pctōꝝ dicanꝝ
flere Eſa.xxxiij. Angeli pacis ama
re fle.tñ flet⁹ vel ꝯturbatio i eis ca=
dere nō pōt ſʒ dñr flere.i.admodum
flētiū ſe hr̄e. Xp̄ian⁹ aūt phūs q̄uis
aliqñ turbationem patiaꝝ ex hoc tñ
ei⁹ rō nō obnubilaꝝ q: iā ē ſub dñio
rōnis. vñ dicit idē nazāzen⁹: xp̄ian⁹
phūs i terra celeſtis eſt i corruptio
ne impaſſibilis i oīb⁹ vinciꝝ p̄terq̄
in ai libertate. Tertia febris ē erra
tica:q: nō accidit certis horis ⁊ ſi=
gnificat pctm̄ iuidie q̄ cū aliq̄s lau
daꝝ accedit cū vituperaꝝ recedit. nō
ei hʒ horā dētminatā:ſʒ qñcūq̄ re=
nouāꝝ laudatiōes renouāꝝ acceſſio
nes hoc pʒ.j.Re.xviij. Cepert ei pu
elle cātare ſaul ꝑcuſſit mille ⁊ dd̄ de
cē milia. Et tūc ſaul hūit vnā acceſ=
ſionē magnā iuidie dicēs: michi de
dert mille ⁊ dd̄ decē milia. Tādē io
nathas eū placauit ⁊ ſic ceſſauit ac
ceſſio. Quotiēſcūq̄ ꝟo Saul audie=
bat de ei⁹ ꝓbitate:toti ēs laborabat
de iſta acceſſiōe. Jſta aūt febris nō
naſciꝝ niſi de felicitate alteri⁹:q: ſo
la miſeria caret inuidia. vñ dr̄ qdā.
Oib⁹ inuideas iuide nemo tibi. Jō
ſignificaꝝ ꝑ heli ſacerdotē d̄ q̄ dr̄.j.
Re.iij. q nō poterat videre lucernā
dñi añq̄ extingueret. Lucerna accē
ſa lucet extiēta fetet. Lucerna accē
ſa ſt viri ſācti ⁊ virtuoſi extiēta pctō
res fetidi. Jnuid⁹ ḡ pōt ſuſtinere vľ
vidē viros virtuoſos:ſʒ libēti⁹ videt
miſeros abiectos. Jſta febris mľtū
affligit habētē. vñ dixit qdā iuidus
inuidia ꝯburiꝝ it⁹ ⁊ extra iō dr̄ ſocra
tes vtinā iuidi i oīb⁹ ciuitatib⁹ ocľos
⁊ aures haberēt:vt de cūctoꝝ felici
tatib⁹ torq̄renꝝ. Quarta ē febris ter
tiana q̄ laborāt illi q̄ de malis q̄ fece
rūt ſatiſfacere nolūt: hñt ꝯtritionē
⁊ ꝯfeſſionē ſed nō ſatiſfactionē. Dr̄
ꝟo q qdā demoniac⁹ ad quēdā virū
ſanctū adduct⁹ eſt qui p̄cepit demo
ni vt exiret ⁊ nomē ſuum diceret ⁊
ille. Nos ſumus tres qui in iſto ho
mine habitam⁹. Ego vocor claudēs
cor: ali⁹ frater me⁹ claudēs os. Ter
ti⁹ vocaꝝ claudens marſupiū. Offi=
ciū el meū eſt cor pctōrib⁹ indurare

ne poſſint ꝯtritionē hr̄e:ꝛ ſi forte cō
terit laborat frater meꝰ vt ꝯfeſſiōe
īpediat:ꝛ ſi forte ꝯterit ꝛ ꝯfitet:aliꝰ
fr̄ meꝰ laborat ne ſatiſfaciat.ꝛ ꝑ hūc
modū fere oēs lucramur. Tertiꝰ tñ
fr̄ meꝰ.ſ.claudēs marſupiū plures
nobis oibꝰ acq̄rit. Quīta febris ē ꝯti
nua. Iſta febre laborāt auari:ꝛ ma=
xie vſurarij. Ceteri pctōres īterpola
tionē faciūt ī pctis. vſurariꝰ vo q̄li=
bet die:q̄libꝫ nocte:ꝛ q̄libꝫ hora q̄li
bet momēto.ꝛ q̄libꝫ feſto peccat. iō
vr̄ eē peior q̄ȝ iudas. Ille eī tm̄ vēdi
dit xp̄m. Iſte aūt vēdit xp̄ȝ ꝛ btām
virginē ꝛ ſctōs ꝛ ſctās:qꝛ eoꝝ feſtiui
tates ꝯputat ī vſuras:ꝛ qꝛ ſimilis fu
it iude ī culpa iō ſilis erit ī pena. Iu
das eī ī aere q̄ eſt mediꝰ inter celū ꝛ
terrā īterijt:ad innuēdū ꝙ neq꜃ ī celo
debebat ſtare cū āgelis:neq꜃ ī mun
do cū hoibꝰ:ſꝫ ī aere cū demonibꝰ.
Sic vſurariꝰ nō hītabit ī celo:qꝛ deū
ꝛ beatā ꝟginē ꝛ ſctōs ꝛ ſctās offēdit
Nec ī mūdo:qꝛ hoies ꝯturbauit:ſed
in īferno cū demonibꝰ q̄s ꝑ auaritiā
adorauit. Iuxta illḋ Coll.iij. Auari
tia q̄ eſt ydoloꝝ ſeruitꝰ. Iſta febris
ꝯtinua.ſ.auaritia cito occidit qꝛ tol
lit tria q̄ ſūt cā vite.ſ.cibū:ſōnū:ꝛ de
tē. Auarꝰ eñ nō audet comedē eccl.
xiiij. Nō ſatiabit pane īdigēs:ꝛ ī tri
ſticia erit ſup mēſā ſuā. Nec pōt dor
mire Eccl.ij.c. Cuncti dies eiꝰ dolo
ribꝰ ꝛ erūnis pleni ſunt. Nec per no
ctē mēs eiꝰ requieſcit. ꝓuer.iiij. Non
eñ dormiūt niſi male fecerit:ꝛ non
rapit ab eis ſōnꝰ niſi ſupplātauerit.
Nec pōt q̄etē hr̄e ſed die ac nocte ē
in labore fatigatiōe. Hiere.xlix.p̄e
ſollicitudine q̄eſcere nō potuerunt.
Auari ergo parū viūt ſꝫ frugales ꝛ
liberales multū. ꝓuerb.xxviij. Qui
odit auaritiā lōgi fiet dies eiꝰ. Sex
ta febris eſt q̄rtana:ꝛ ſignat ſupbiā
ꝓpē quattuor ſpēs ſupbie:de q̄bꝰ dr̄
Gre. Quattuor ſpēs tumoris ſt. Cū
vl̄ aliq̄s bonū qḋ hr̄e a ſe hꝫ ſe exiſti
mat vl̄ ꝑ ſuis meritꝭ datū ſibi putat
vl̄ cū iactat ſe hr̄e qḋ nō hꝫ:vl̄ cum

deſpectis ceṫis appetit ſinglr̄ vide=
ri hr̄e qḋ non hꝫ. vl̄ pōt ſignificare
luxuriā q̄ ꝑ corpꝰ explet qḋ ex qua
tuor elemētis ꝯponit. Uel pōt ſigni
ficare ꝯſuetudinē lōgā peccandi vt
p̄ma dies ſit mala ſuggeſtio:ſecūda
malꝰ ꝯſenſꝰ.tertia malū opꝰ.quarta
mala conſuetudo. Iſta triplex ſpēs
quarta ne difficult curat. Supbia eī
difficult curat:qꝛ ſp eſt ī aſcēſu. p̄s.
Supbia coꝝ q̄ te oderūt aſcēdit ſp.
Hinc eſt ꝙ ortū habuit ī celo:ſꝫ tm̄
creuit ꝙ deſcēdit ī terreſtrē paradi
ſū:ꝛ iterū ſic creuit ꝙ repleuit totū
mūdū. Alia ſpēs quartane.ſ.luxu=
ria difficult curat qꝛ ī aīa ꝛ ī carne
nimis radicat. Ipſa eñ radicat in
aīa.ī.ī mēoria ꝑ turpiū imaginatio
nē ī ītellectiua ꝑ turpiū meditatio=
nē:ī volūtate ꝑ turpiū affectionem.
Radicat etiā in corpe:qꝛ ipm totuȝ
inflāmat. Iob.xxxi. Ignis ē vſq꜃ ad
cōſūmationē deuorans ꝛ oīa eradi=
cans genimina. Ip̄m totū cōuulne=
rat. Eiuſdē.xvi. Cōuulnerauit lum=
bos meos:ipꝫ totū corrūpit ꝛ fedat
Io.ſ. Cōputruerūt iumēta ī ſtercore
ſuo. Tertia ſpēs quartāe.ſ.mala cō
ſuetudo difficult curat. Illud ſigna
tū eſt Io.xi. ī lazaro quatriduano ꝛ
fetido. Ceṫos q̄dē mortuos faciliter
ſuſcitauit dn̄s lazarū vo quatridua=
nū cū quadā difficultate ſuſcitare vo
luit.ſ.cū orōne/cū clamore/cū ſui cō
turbatiōe et cū lachrymaꝝ effuſiōe.
Septima febris eſt ethica q̄ ē febrꝭ
radicata ī membris ī q̄bꝰ naturalis
hūiditas cōſumit. et ſignat triſtitiā
et marie illā de qua dr̄.ij. Coꝝ.vij.
Seculi triſtitia mortē opat.talis eī
triſticia ēt exiccat oſſa.ī.aīe virtu=
tes. Prouer.xvij. Spūs triſtis exic=
cat oſſa. Sunt tñ quedā oſſa q̄ nō tm̄
tum ſunt exiccāda ſed etiā incine=
rāda. Amos.ij. Incendit oſſa regis
ydumee vſq꜃ ad cinerem. Idumea
inṫpretatur ſanguinea et ſignat dia
bolū q̄ ſāguinē nr̄m ſitit. Eius oſſa
ſunt nr̄a pctā/ꝑ que in nobis robur

ſumit. Sũt ꝙ qui iſta oſſa habent in
tegra.q.ſ. de pctis ſuis nõ ꝯterunt.
Alii groſſas ĩ ptes ea frãgũt q.ſ. ſu
ꝑficialit ꝯterũtur. alii ea icarcerãt
q.ſ. ꝓcordialit ꝯterunt: ⁊ hãc ꝯtri
tionẽ facit ſalubris triſticia. de qua
dr. ij. coꝝ. vii. Que ei ſcd͂z deũ tri
ſticia ẽ penitẽtiã i ſalutẽ ſtabilẽ ꝯ
pat. Scd͂o põit tp̃s cũ dr̃ hora ſepti
ma ꝑ horã ſeptiã ſecũdũ hylariũ i
tellígit fides trinitatꝫ in ꝗtuoꝛ mũ
di ptibꝰ ꝑdicãda. vl̃. itelligit timoꝛ
q est ſeptimũ donũ ſpũſcti. vl̃ itelli
git moꝛs q: i hoꝛa ſeptia ſol decliat
a meridie ⁊ ꝟgit ad occaſũ. Ul̃ ſecũ
dũ oꝛigenẽ itelligit ꝺes: q: ſeptia di
es ẽ reqͥetiõis. Iſta ꝙ quat tuoꝛ.ſ. fi
des timoꝛ mẽoꝛia moꝛtꝫ ⁊ qͥes: ad ſa
nitatẽ ſpũalẽ mltũ opant. Nã fides
⁊ timoꝛ moꝛbũ pcti expellunt. De
fide dr̃ Act. xv. Fide purificãs coꝛ
da eoꝝ. De timoꝛe. Eccli. i. Timoꝛ
dñi expellit pcm̃. Memoꝛia moꝛtꝫ
ꝯſeruat ab ĩfirmitate. Eccli. vii. in
oibꝰ opibꝰ tuis mẽoꝛare nouiſſima
tua ⁊ in etnum nõ peccabis. Qͥes
mẽtis ꝯſeruat i ſanitate ꝑ qͥetẽ em̃
mẽtis hõ a tumultu mũdanoꝝ auer
tit ⁊ deo vnit: ⁊ iõ in gr̃a ꝯſeruatur
vñ ãgelꝰ dixit Arſenio. Si vis ſalꝰ
fieri fuge homies: tace: qͥeſce.

Sermo. iij. vñ. ſupra.

Et credidit
ipſe ⁊ domꝰ eiꝰ tota. per
iſtã domũ itelligit mi
litãs eccl̃a q̃ mõ ꝑ fidẽ
ãbulat: nõ ꝑ ſpeciẽ ſi
cut dr̃. ij. coꝝ. v. fũdamẽtũ huiꝰ do
mꝰ ẽ xp̃s Iuxta illud. i Coꝛ. iij. Fũ
damẽtũ aliõ nemo põt ponẽ ꝑter id
qꝺ poſitũ ẽ q est ieſꝰ. i. fides xp̃i ꝛc.
In fũdamẽto ꝙ huius domus dei:
apl̃i poſuerũt duodeci lapides pre
cioſos. i. duodecim articulos fidei
Apoc. xxi. Murꝰ ciuitatꝫ hñs fũda
mẽta duodeci: ⁊ i ipis noia duodeci
apſtoſtoloꝝ. Apſtoli nãqꝫ pꝰ miſſio
nẽ ſpũſcti ꝑ mũdũ diſpergendi ſi
mul ꝯuenerũt ⁊ ſymbolũ fidei duo
deci articuloꝝ ꝯpoſuerũt. Primũ ar
ticulũ poſuit petrꝰ dicẽs. Credo in
deũ patrẽ oipotẽtẽ creatoꝛẽ celi et
terre. Ex q̃ pꝫ q deꝰ ſaluare vult q: ẽ
pr̃: ⁊ põt q: eſt oipotẽs ⁊ ſcit q: ſapi
ent ſciuit creare celũ ⁊ terrã. Dr̃ au
tem oipotẽs. Tũ q: oia q̃ vult face
re põt. Tum q: ad opandũ nullo ad
miniculo indiget. Tũ q: eum nihil
impedire põt. Potentia tñ eiꝰ eſt oꝛ
dinata: q: hꝫ ſecum annexã ſapien
tiã miam ⁊ iuſticiã. Si qs em̃ habe
ret potentiã ſꝫ ſine ſapientia multa
faceret inſipient ſi ſine mĩa mlta fa
ceret crudelr̃ ſi ſine iuſticia multa
faceret iniuſte. Deꝰ aũt nihil põt fa
cere inſipient nihil crudelr̃ nihil in
iuſte: ꝗuis ergo oia poſſit de poten
tia abſoluta: tñ de potẽtia oꝛdinata
nõ poſſet illud qꝺ ꝑiudicaret ſue ſa
pientie ſicut ꝺe penitenti veniã de
negare: hoc ei ſue ſapiẽtie ⁊ ꝟitati ꝑ
iudicaret: q: ꝯtra veritatẽ ſue ꝓmi
ſſiõis faceret. ij. Thim. ij. Negare ſe
ipm nõ põt. Glo. Qui veritas eſt qꝺ
faceret ſi dicta ſua nõ ipleret immo
ſicut dĩt Aug. Tardius ſibi vr̃ homi
ni pctõꝛi veniã tradere ꝙ ipſam pec
catoꝛi accipe. Nec poſſet illud qꝺ ꝑ
iudicaret mĩe ſue: ſicut ab aliquo vi
ro ſctõ gr̃am ſuam violent auferre.
Cũ em̃. voluntatem nr̃am ꝑueniat
ꝑ gr̃am ſuã omĩbꝰ multũ ſue mĩe ꝑ
iudicaret ſi eã ab aliquo inuito au
ferret. vñ dĩt Anſelmꝰ. Cũ deꝰ velit
q hõ habeat rectitudinem volunta
tis ſi eã ab initio auferret iã vellet
eũ nolle qꝺ vul eũ vellet. Nec illꝺ qꝺ
ꝑiudicaret ſue iuſticie: ſicut ſaluan
dũ dãnare. Uñ dixit ãgelꝰ q gerebat
ꝑſonã dei Loth. Gen. xix. Feſtina et
ſaluare ibi q: nõ potero facere qcꝙ
donec igredieris illuc. Non ei deus
iuſte damnaret ſaluãdum qui etiã
cum doloꝛe damnaret ꝑſcitũ. Chry.
Deus inuitus et cum magno dolo
re ꝯpellit dãnare pctõꝛes. Scd͂m ar
ticulũ ponit Andreas dicens. Et in

iesū xp̄m filiū ei⁹ vnicum dn̄z nr̄m. Credere ei debem⁹ φ xp̄s lz sit filius dei tn̄ ē pr̄i coeq̄lis ⁊ coeṫn⁹. io. x. Ego ⁊ pr̄ vnū sum⁹. Sz ꝯtrium vr̄ qḋ dr̄. Eiuſdē. xiiij. Pr̄ maior me est Ad hoc rn̄det aug. ad Felicianum dicēs. Maior ⁊ mior ꝯbus modis dici pōt. etate. forma/potētia. etate senior puero/forma lōgior ꝯuo potētior fortior ībecilli. et subdit aug. videam⁹ vtrū aliqd horū accidat filio Nā nec etate mior ē quē de pncipio pr̄e ꝯstat extitisse pncipiū. nec forma quē n̄ aliꝰ fas ē pdicare ꝙ deū. Nec potētia p quē oīa nouim⁹ esse facta. idē sr̄. p̄. vn̄ qḋ dn̄s dt̄ i euāgelio. Ego ⁊ pr̄ vnū sum⁹ hoc itelligitur scḋz formā dei. Et pr̄ maior me ē hoc itelligiṫ scḋz formā serui. tertiū posuit iohan. euāgelista dicēs. Qui ꝯcept⁹ ē de spūsctō nat⁹ ex maria ꝟgie. Per hoc φ dr̄. cōcept⁹ d spūsctō: ostēdiṫ φ sine pctō non tantuz nat⁹ fuit sz etiā cōcept⁹: qḋ nō est iuenire i aliis ivſo sāctificatis. Beata ei ꝟgo fuit i pctō ꝯcepta: sed sine peccato nata. Nos aūt i pctis ꝯcipimur ⁊ nascimur. Xp̄s aūt fuit sine peccato ꝯcept⁹ ⁊ nat⁹. Jstud vr̄ isinuari Job. iij. vbi loquiṫ de culpa origīali dicēs. Obtenebrenṫ stelle caligie ei⁹ expectet lucē ⁊ n̄ videat nec ortū surgētis aurore. Per stellas viri sācti p lucē xp̄s p aurorē btā ꝟgo itelligiṫ. Sācti viri culpa orginali fuerūt obtenebrati: qꝛ i ea cōcepti ⁊ nati. Lucez autē. i. xp̄m non vidit. Nec i cōceptu: nec i ortu. Aurorā aūt. i. ꝟginē mariā vidit quidez ꝙtū ad cōceptū: sed nō ꝙtū ad ortum Per hoc qḋ dr̄ nat⁹ ex maria ꝟgine daṫ itelligi φ ille q̄ apud patrez erat iuisibilis nobis fact⁹ est visibilis. Uerbū ei hoīs ꝯplicit' cōsiderari pōt. Aut put ē i corde: ⁊ sic est ignoscibile nisi ab ipso corde aut p ut p vocē pfertur ⁊ sic ē audibile. aut put i charta scribiṫ: ⁊ sic ē visibile et tāgibile. Eodem modo verbū patris put erat i ipso patre non cognoscebaṫ nisi ab ipso pr̄e mat. xi. Nemo nouit filiū nisi pr̄. deide istō ꝟbū idutū ē voce. i. hūana carne: ⁊ sic hoīb⁹ se manitestauit Baruch. iij. hec i ꝟris vis⁹ ē ⁊ cū hoīb⁹ cōuersat⁹ est. Tūc etiā fuit scriptū i charta. i. i carne hūana: ⁊ sic nō tm̄ potuit audiri: sz etiā videri ⁊ tāgi. j. ioh. j. Qḋ audiuim⁹ qḋ vidim⁹ oculi nr̄i ⁊ man⁹ nr̄e ꝯtractueṙt dꝰ ꝟbo vite. ⁊c. Quartū posuit Jacob⁹ maior dicēs. Pass⁹ sub pōtio pylato: crucifix⁹ mortu⁹ ⁊ sepult⁹. Quāuis aūt mortu⁹ sit tn̄ ex sua potētia gl'iose resurrexit ⁊ nos similiṫ resurgē faciet. iō assimilaṫ fenici leōi pellicāo. Fenix eēm ē auis singularis trecētis vl' quigentis ānis viuēs q̄ i ignē a se sepatum spōte se pijcit: ⁊ ꝟtia die de ei⁹ cinere nou⁹ fenix resurgit. Sic etiā xp̄s spōte ad mortē se tradidit ⁊ ꝟtia die renouat⁹ surrexit. Leonculus etiaz mortuus nasciṫ: sz die ꝟtia paṫ clamorē emittit ⁊ ille reuiuiscit. Sic ēt die ꝟtia pr̄ clamauit dicens. Surge gl'ia mea. ⁊c. Et stati xp̄s surrexit Serpēs etiā pullos pellicāi occidit sz pr̄ rostro se vulnerat ⁊ illi sāguie aspsi resurgūt. Sic etiā xp̄s nos a serpēte īfernali mortuos suo sāguine resuscitauit. Qūtū posuit Thomas descēdit ad iferna. Uoluit adē ad iferna dscēdē. Prio ppṫ triūphū Tūc ei qs pfecte de hoste triūphat qn̄ nō solū i cāpo cū vicit. sed etiam ipm̄ expoliat ⁊ in domo sua ligat. xp̄s dyabolū i cruce vicit: sz in inferno eū spoliauit ⁊ ligauit col'. ij. Expolians pncipat⁹ ⁊ ptātes. ⁊c. Scḋo ppṫ remediū vt scz sāctis patribus subueniret: ⁊ eos īde educeret. zach. ix. Tu quoq; i sanguie testamenti tui emisisti victos tuos de lacu iquo nō erat aqua. Tertio ppṫ exemplū vt erudiamur sepe i īfernū mēte descendere. ps. Descēdēt in ifernum viuētes Bern. Si descēderēt viuentes nō descēderēt morictes. ⁊ ihoc

etiã erudimur illis q̃ ſt i purgatorio
ſubvenire, qḋ fit ſcḋz Greg. per orõ
nes elemoſynas miſſas ⁊ ieiunia.
Sextũ poſuit Matthe⁹ dicẽs. Ter-
tia die reſurrexit a mortuis. añ ter
tiã diẽ reſurgere noluit pp mortis
pbatione. Si em̃ ſtati reſurrexiſſet
nõ fuiſſet creditũ q̃ vere mortu⁹ fuiſ-
ſet. Sed ſicut i ore duoꝝ vl' triũ te-
ſtiũ ſtat oẽ vbũ ſic i tb⁹ dieb⁹ experi
ri poſſum⁹ oẽ factũ. Ultra tres vero
dies noluit differre pp apl'oꝝ ↄſola
tionẽ q̃ remãſerãt i errore timore ⁊
dolore ſz ipe reſurgẽs eos certifica
uit ↄfortauit ⁊ letificauit. in tria aũt
die voluit reſurgẽ ,ppt ſignificatio-
nẽ vt p hoc ſignificaretur q̃ lux ſue
mortẽ fugauit nr̃az duplã mortẽ. Et
iõ ſcḋz Gre. vna die itegra ⁊ duabus
noctib⁹ iacuit i ſepl'chro. Septimũ
poſuit Philipp⁹ dicẽs. Aſcendit ad
celos ſedet ad dexterã dei patris oi
potẽtẽ aſcẽdit aũt ad celos p̃rio vt ce
leſtẽ ianuã apiret heb. ix. per ,ppriũ
ſãguinẽ itroiuit ſemel i ſctã. Scḋo
vt nobis viã oñderet ⁊ ſecũ nos du
ceret. Michi. ij. Aſcẽdit pãdẽs iter
añ eos q̃ ad vite oſſionẽ. Trãſibunt
portã ⁊ egredientꝑ eã q̃ ad ianue ap
tionẽ. tertio vt apõ patrẽ ,p nobis i
terpellaret. heb. ix. Introiuit i ipm̃
celum vt appeat vultui dei ,p nobis.
Octauũ poſuit iacob⁹ mior dicẽs. I
de ventur⁹ ẽ iudicare viuos ⁊ mortu-
os. ſcḋz aũt Greg. Quattuor erũt or
dies iudicãdoꝝ, aut ei ert mali aut
bõi. Maloꝝ qdã nõ iudicabunt ⁊ cõ
dẽnabunt. Sicut ifideles q̃ꝝ ſacta
nõ diſcutient. de qb⁹ dr ioh. iii. Qui
nõ credit iã iudicat⁹ ẽ. Alij iudica-
bũtur ⁊ ↄdẽnabunt: ſicut mali xp̃ia-
ni q̃ꝝ ſctã examiabunt. Mat. xxv.
Eſuriui ⁊ nõ dediſtis mihi mãduca
re ⁊c. Bonoꝝ aũt qdã nõ iudicabun
tur ⁊ ſaluabunt ſicut apl'i xp̃i. Mat.
xix. Sedebitis ſr ſedes iudicantes.
xij. trib⁹ iſrl'. Alij. iudicabunt ⁊ ſal-
uabunt: ſicut boni xp̃iani q̃ tñ aliqñ
lapſi fuert: ⁊ iõ rõne reddẽt de oib⁹

factis. Eccl'. xii. Cũcta q̃ fiũt addu-
cet de⁹ ad iudiciũ ⁊c. de oib⁹ cogita
tis q̃ꝝ ũcũq; ſint occulta. Sopho. i.
In tpe illo ſcrutabor hierl'z i lucer
nis. De oib⁹ vbis Mat. xii. de oi vbo
ocioſo qḋ locuti fuerit hoies red-
dẽt rõnẽ i die iudicii. Nonũ poſuit
Bartholome⁹ dicẽs. credo i ipm̃ ſã
ctũ ſicut ei i p̃rẽ ⁊ filiũ ſic ⁊ i ſpm̃ ſan
ctũ credẽ oz cũ ipe ſit p̃ri ⁊ filio ↄſub
ſtãtialis ⁊ ab vtroq; ,pcedat et'nalit
,pcedit tũc q̃tidie ⁊ i nos ſpũalit Sz
opz vt ſi ei⁹ amorẽ recipe volumus
ↄplicẽ alienũ amorẽ ↄtẽnam⁹. i. fre
nũ. ,ppriũ ⁊ carnalẽ. Aug. Procedat
ſpũſſctũs i mediũ ⁊ dicat amorti ſuo
Uis me frui: volo. cõtẽne q̃cq; fre-
nũ cõtẽpſi par fecisti qḋ ãpli⁹. cõtẽ-
ne teipz ↄtẽpſit. Multũ feciſti ſic me
ſuẽiſti ſic ire ſic amare. ſic pire ẽ ad
deũ pueire. Decimũ poſuit Symõ
dicẽs. Sãctã eccl'a ⁊ catholicã ẽ aũt
ſãcta eccl'a mõ i tres ptes diuiſa vna
ẽ i mũdo q̃ adhuc ẽ i timore ⁊ expe
ctatiõe. Alia ẽ i celo q̃ ẽ ſine timore
⁊ expectatiõe. Tertia ẽ in purgato
rio q̃ medio mõ ſe hz qr eſt i expe-
ctatiõe cũ adhuc p̃nẽ gl'iaz nõ habe
et. Eſt tñ ſine timore: qr hz liberum
arbitriũ i bono ↄfirmatũ. Iſtud re
p̄ſẽtat tres ptes q̃ de corpe xp̃i fiũt
Undecimũ poſuit Thade⁹ dicẽs San
ctoꝝ ↄmunionẽ: remiſſionẽ pctõꝝ
Credere ei debem⁹ q̃ in eccl'a ſit cõ
municatio bonoꝝ Iuxta illud Parti
ceps ego ſũ oĩz timẽtiũ te Et q̃ ibi
ẽt det remiſſio pctõꝝ p baptiſmũ ⁊
penitẽtiã ⁊ alia ſacramẽta. dicit aũt
Amb. i lib. de apologia dauid dicẽs
pctm̃ aut dõat: aut delet aut tegit
dõat p grãz: delet p ſãguinẽ crucis
tegit p charitatẽ. De p̃rio Luc. vij.
nõ habẽtib⁹ illis vñ redderẽt dona
uit vtriſq;. De ſcḋo Apoc. i. Lauit
nos a pctis nr̃is i ſãguine ſuo. De
tertio. Prou. x. Uniuerſa delicta ope-
rit charitas. Duodecimum poſuit
mathias. dicẽs. carnis reſurrectio
nẽ: ⁊ vitã et'nã Amen. Credere eñ

debem⁹ q̄ oēs reſurgēt: ſcꝫ mali ad
mortē eťnā ꝛ boni ad vitā eternam
Jō poſtꝙ̄ dixit carnis reſurrectio=
nē ſtati ad differētiā maloꝝ ſubiun
xit de bōis vitā eťnā. De q̄ dr̄ mat.
xix. Uitā eťnā poſſidebitis hoc q̄ dr̄
vitā reſpicit illos q̄ ſūt i īferno q̄ nō
habēt vitā ſꝫ mortē ꝯtinuā. hoc q̄ di
cit eťnā reſpicit illos q̄ ſunt i mun=
do q̄ hn̄t vitā trāſitoriā. hoc q̄ dicit
poſſidebitis reſpicit illos q̄ ſunt in
purgatorio q̄ adhuc nō ſūt i poſſeſ=
ſiōe. Et ti aūt q̄ habēt vitā ſine mor=
te: ꝫ illos q̄ ſūt i inferno eternitatē
ſine fine ꝫ illos q̄ ſunt in mundo et
poſſeſſionē ſine expectatione; ꝯtra
illos q̄ ſunt in purgatorio.

¶ Dnica. xxij. Ser. l.

SImile eſt re=
gnū celoꝝ hoi regi q̄ po
ſuit rōnē cū ſeruis ſuis.
Mat. xviii. Supi⁹ interro
gauit Petr⁹ ieſū q̄ties peccabit in
me frat me⁹ ꝛ dimittā ei vſqꝫ ſepties
Cui dn̄s rn̄dit. Nō dico tibi vſqꝫ ſe=
pties. ſꝫ vſqꝫ ſeptuagies ſepties. Et
pōit ibi nūer⁹ determiat⁹ p indetermia=
to. i. q̄tiēs peccabit: totiēs dimitte
Iſte tn̄ nūer⁹ ſeptuagieſſepties po
ti⁹ pōit q̄ȝ alius ali⁹: q̄ ab adā vſqꝫ
ad xp̄m fuert ſeptuagintaſeptē gn̄a=
tiōes. ſicut ḡ xp̄s toti⁹ gn̄is hūani dī
leuit culpas: ſic ꝛ hō oēs ſuas dimit
tere dꝫ offenſas. vel ideo poſuit in
iſto nūero: q̄ ꝯſtat ex nūero vniuer
ſitatis. i. ſeptē: ꝛ nūero trāſgreſſio=
nis. i. vn̄ci: q̄ ſepties vndeci faciūt
ſeptuagitaſeptē. Eſt ḡ ſen⁹. dimitte
ſeptuagieſſepties. i. vniuerſas trā
greſſiōes ꝛ iniurias t ibi factas. Ut
aūt iſtd̄ q̄ dn̄s dixerat petro meli⁹
mētib⁹ nr̄is īfigeret: iō q̄ dixerat
vbo cōfirmat exēplo ponēs pabo=
lā iſtā. ꝛ dicēs. Sīle ē regnū celoꝝ
In hoc ḡ euāgelio deſcribunt pſōa
regis ꝛ pſōe ſeruoꝝ. per iſtū aūt re
gē itelligit de⁹ q̄ ēplicit deſcribitur
pſo q̄ȝ ſit diſtrict⁹ oibus in exigen=
da rōe q̄ notat cū dr̄. Qui voluit rō
nē pōere cū ſeruis ſuis: ꝛ infra. Cū
aūt nō haberet vnde redderet: q̄
ſcd̄ꝫ Remigiū: licꝫ hō per ſe peccet
tamē p ſe a peccato nō valet ſurge
re. Juſſit eū dn̄s ei⁹ venūdari ꝛ vxo=
rē ei⁹ ꝛ filios ꝛ oīa que habebat et
reddi. Per iſta aūt quattor q̄ domi=
n⁹ iuſſit venūdari itelligūtur quat
tuor q̄ hō pōt habere. Habet em̄ q̄d
dā q̄ ipe eſt ſcꝫ corpus ꝛ aīam q̄d=
dā q̄ eſt quaſi ipe: ſcꝫ vxorē quod
dā q̄ eſt ab ipō. ſcꝫ filios quoddaꝫ
q̄ eſt extra ipm: ſcꝫ res tēporales.
Sunt ḡ qui male regunt ſeipſos. i.
corp⁹ ꝛ aīam tales venūdant. i. do=
minio demonū mācipantur. Hō em̄
merito pcti efficit ſeruus dyaboli.
iob. viii. Oīs q̄ facit pctm̄ ſeruus
ē pcti. Alii ſūt q̄ vxores ſuas nimis
voluptuoſe diligunt ꝛ libidinibus
tanq̄ȝ equus ꝛ mulus inſeruiūt. iſti
cū vxorib⁹ venundantur. i. cū eis
dn̄io demonū ſubiugat. Alii ſunt q̄
filios inordinate diligūt exercētes
rapias ꝛ vſuras vt eos ditare poſ=
ſint. iſti cū filiis vendunt. i. ſeruitu
tuti demonū cū eis tradunt. Alii ſt
q̄ bōa tēporalia. aut auare retinēt:
aut vāe expēdūt. iſti vendunt cū oī
b⁹ q̄ habēt: q̄ poteſtati demonū tra
dunt p eo q̄ bōa tēporalia paupib⁹
nō ꝯmūicauert: ſꝫ aut auare retinue
rūt: aut i vanitatib⁹ expēderūt Se
cūdo oñdit de rege q̄ ſit liberalis
hūilib⁹ i debiti dimiſſiōe cū dr̄ Mi=
ſert⁹ ſerui illi⁹. ⁊c. ecce q̄ȝta libera=
litas dei: nā ſeru⁹ petebat dilatio=
nē: ꝛ accepit toti⁹ debiti dimiſſionē
Simile habet. luc. xxiii. dē latrōe vbi
dt Aug. Cōſiderabat latro facīora
ſua ꝛ p magno hēbat vt vl ſine ſi=
bi pceret dn̄o aūt ſibi dixit. amē di=
co tibi hodie mecū eris i paradiſo
Mia obtulit q̄ miſeria diſtulit nec
mirū q̄ de⁹ ē mō ita liberalis ꝛ miſeri
cors q̄ mō ē foꝝ mīe hꝫ ei de⁹ ēplex
foꝝ vnū ē i pn̄ti q̄ eſt foꝝ ſolius mīe
mō ei mīa audit cauſas ꝛ iuſticia ſa=

cit ferias. Eſay. xvi. Preparabit̃ i mia
ſoliũ ei9. Jõ oẽs cauſas iuſticia re=
mittit ad thronũ grẽ ei9. vñ dr̃ heb.
iiij. Adeam9 cũ fiducia thronũ grẽ
ei9. ⁊c. Scdõ forũ erit i iudicio qd e=
rit pure iuſticie: vbi iuſticia audiet
cauſas: ⁊ mia faciet ferias: ⁊ iõ mia
oẽs cauſas deinceps remittet ad ſo=
liũ iuſticie. eſa. ix. Sr̃ ſoliũ dauid ⁊ ſr̃
regnũ ei9 ſedebit vt pfirmet illõ ⁊ cor
roboret i iudicio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſ
qꝫ i ſẽpitnũ. Tciũ forũ ẽ i purgatorio
qd ẽ forũ mixtũ. qꝛ ibi iuſticia q pe=
nã iflig it ⁊ mia q glĩaz dõat. ps. Mia ⁊
vitas pcedẽt faciẽ tuã. vñ ãlibz q ẽ
i purgatorio dicẽ põt. miaz ⁊ iudiciũ
cãtabo tibi dñe. ⁊ illõ duo audiuit: qꝛ
poteſtas dei ẽ ⁊ tibi dñe mia. ⁊c. ter=
tio oñdit̃ de rege qꝫ ſit ſeuer9 igra=
tis i toti9 dbiti dimiſſi repetitiõe cũ
dr̃. Jrat9 dñs tradidit eũ tortori=
b9. i. demõib9 quſqꝫ redderet vniuer
ſũ debitũ. Glo. Si nõ dimiſerim9 ex
corde qd i nos deliquit̃: ⁊ qd p pniaz
dimiſſũ erat a nobis exiget̃. Ex q vi
det̃ qꝫ pctã dimiſſa redeũt pp pctm
odij. Sup hoc dixerũt qdã qꝫ nõ rede
ũt qtũ ad maculã vl̃ reatũ ſꝫ qtum
ad magnitudinẽ. Qui ei p9 acceptã
remiſſionẽ ad pctm redit magis de
liquit qꝛ igrat9 de tãto bñficio exi=
ſtit: ⁊ ita igratitudo pctm recidiuã
tis aggrauat. Alij dicũt pctã redi=
re qtũ ad penã ſubſtãtialẽ. Sicut ei
i celo ẽ vn9 denari9. i. vna beatitu=
do ſubſtãtialis lꝫ ſtella differat a ſtel
la i claritate. Sic ⁊ i inferno ẽ vna
pẽa ſubſtãtialis p modũ dãni: ſcꝫ ca
rẽtia viſiõis dei. Et alia p modũ ſe=
ſ9. ſ. ignis ⁊ vmis: ⁊ vtraqꝫ dent̃ p q
libꝫ pctõ mortali: lꝫ ſdꝫ maioritatẽ
pctõꝝ ſentiet pctõr maiorẽ vl̃ mino
rẽ ignis vredinẽ ⁊ vmis corroſionẽ
Debẽt g pctã redire: qꝛ recidiuãti
eadẽ pena ignis in genere debet̃ q
p9 maior th qꝫ pri9. Alij dicũt ſicut
ppoſuim9 qꝫ pctã redeũt i qttuor ca
ſib9. ſ. ppt̃ odiũ fratnũ. ppt̃ apoſta=
ſiã a fide ppt̃ ptẽptũ pfeſſiõis ⁊ p=

pt̃ dolorẽ de penitẽtia habita. Vñ v
ſug. Fratres odit: apoſtata fit ſpnit
qꝫ fateri. pẽituiſſe pigꝫ: pſtina culpa
redit. Scdo ponũt pſõe ſeruoꝝ: ⁊ hoc
tplici differẽtia. Pmo põit̃ ſeru9 ille
q dbebat decẽ milia talẽta. Scdo il
le q debebat cẽtũ dẽnarios. Tertio
illi q dño ãnũciauert̃. Per iſtũ ſeruũ
q dbebat decẽ milia talẽta itelligũ
tur illi q oñdũt i deũ. p illũ q dbebat
cẽtũ dẽarios: itelligũt̃ illi q offẽdũt
i primũ. vñ dr̃. chry. Tãta ẽ differẽ
tia pctõꝝ q pmittũtur i deũ ⁊ homi
nẽ: qꝫta ẽ differẽtia int̃ decez milia
talẽtoꝝ ⁊ cẽtũ denarioꝝ magis aũt
⁊ mlto pl9. Jpe ei corp9 nobis fecit
aiaz iſpirauit: filiũ miſit celũ apuit
nos i filios ſuos adoptauit. Nũquid
g ſi vnaquaqꝫ die moreremur p il=
lo retribueremus aliqd dignũ. Neq=
qꝫ aug. Nõ poſſũ dt aliqs diligẽ ini=
micũ. O qcũqꝫ es attẽdis qd tibi fe=
cerit hõ: ⁊ nõ attẽdis qd tu feceris
deo. Quare nõ dimittis hoi parũ vt
tibi de9 dignet̃ dimittere mltũ Ser
ui aũt q dño nũciauert̃ ſignãt ãge=
los ſcdꝫ glo Qui pctõres deo accu=
ſabũt ⁊ nõ ſolũ bõi ãgeli: ſꝫ etiã mali
ipos accuſabũt: imo etiã ipa pctã ⁊
oĩa clemẽta iſti qttuor accuſatores
ſtabũt in iudicio ꝯ pctõres. Primi
erũt ãgeli. Job. xx Reuelabũt celi.
i. ãgeli iniqtatẽ ei9. Quorũdã eni i=
qtatẽ reuelabũt illoꝝ ſcꝫ q fuerunt
valde mali: ſcꝫ q vitã ſuã i iniqtati=
bus finiert̃. Alioꝝ occultabũt: illoꝝ
ſcꝫ q fuerũt valde bõi q pctã ſua pe=
nitẽdo deleuert̃. Alioꝝ ex pte reue
labũt: ⁊ ex pte occultabunt. illoꝝ. ſ.
q fuerũt mediocrit̃ bõi q ſecũ ali=
quã cremabilia portauerũt. Horuꝫ
ei pctã ãgeli deo reuelabũt vt de ip
ſis purgent̃ ⁊ demonib9 occultabũt
ne ab ipis accuſent̃. Scdi accuſato
res erũt demões De quorũ accuſa
tiõe dicit Aug. Dictur9 ẽ in iudicio
aduerſari9. Equiſſime iudex iudica
iſtum meum eſſe ob culpam: qui no
luit tuus eſſe p gratiã: tuus eſt per

naturã:me⁹ ẽ per miſeriã:tu⁹ ꝑ paſ
ſionẽ me⁹ per ſuaſionẽ. Tibi iobe=
diẽs:michi obediẽs Ate accepit im
mortalitatꝫ ſtollã a me accepit hãc
pãnoſã q̃ idut⁹ ẽ tunicã. Tuã veſtẽ
dimiſit:cum mea huc venit Equiſſi
me iudex iudica iſtũ meũ eſſe et me
cũ dãnandũ eẽ. In quibus ṽbis po=
nũt quinq̧ allegationes quib⁹ vult
dyabol⁹ oſtẽdere petõ:ẽ ſecũ eẽ dã=
nãdũ Pria eſt talis. Tu obtuliſti ſi=
bi tuã gratiã ego meã culpã. Tuã
graz cõtẽpſit:meã culpã recepit:er=
go debet eẽ me⁹. Scda eſt talis Tu
creaſti eũ per naturã:ideo deberet
eſſe tu⁹ ſꝫ fecit ſe meũ ꝑ ſuã magnaz
miſeriã ideo debet eſſe me⁹. Tertia
eſt talis. Tu ſuſtinuiſti ꝓpt eũ gra=
uẽ paſſionẽ:ideo deberet eẽ tu⁹:ego
vero obtuli meã ſuaſionẽ. ſꝫ ipe tuã
paſſionẽ cõtẽpſit ſꝫ meã ſuaſionẽ re
cepit:ideo debet eẽ me⁹. Quarta eſt
talꝫ. Duo ſũt:ſcꝫ obediẽtia et inobe
diẽtia q̃cũq̧ aũt ẽ tibi obediẽs ẽ tu⁹
q̃cũq̧ vero ẽ tibi iobediẽs ẽ me⁹. Sꝫ
iſte fuit tibi iobediẽs ſed michi obe
diẽs:ergo dꝫ eſſe me⁹. Quita eſt ta=
lis. Tuũ eſt facere ſibi veſtẽ fulgidã
virtutũ:meũ eſt facere ſibi veſtẽ ſor
didã vitioꝝ:quicũq̧ aũt habet veſtẽ
virtutũ eſt tuus:qui vero habet ve=
ſtẽ vicioꝝ ẽ me⁹. Sꝫ iſte tuã veſtem
abiecit et meã ſecũ portauit:ḡ dꝫ eſ
ſe me⁹. Tertio accuſatores erũt pro
pria peccata. Sap̃. iiij. Traducẽt il=
los ex aduerſo iniquitates ipſoruz.
Iſtud oſtẽditur Iac. v. vbi dr̃. Agi=
te nũc diuites plorate vlulãtes i mi
ſeriis veſtris q̃ aduenĩẽt vobis diui
tie veſtre putrefacte ſũt:et veſtimẽ
ta veſtra atineis comeſta ſunt au=
rum et argentum veſtrum erugina
uit:et erugo eorum i teſtimoniũ vo
bis erit. Et infra. Ecce merces ope
rariorum que defraudata eſt a vo=
bis clamat:⁊ clamor eorum in au=
res dñi ſabaoth introiuit. Ubi oſten=
dit Iacob⁹ ꝙ contra malos diuites
tria clamabũt i iudicio ſcilꝫ erugo.
tinea:et merces defraudata. Sũt q̃

diuitias ſuas auare retinẽt et recõ=
dũt cõtra hos clamabit erugo. Alij
ſũt q̃ eas vane expẽdũt et multa mu
tatoria veſtiũ emũt contra hos cla=
mabit tinea Alij ſũt q̃ bona pauperũ
rapiũt et eos expoliãt et mercedib⁹
laboꝝ ſuoꝝ eos defraudãt ꝯtra hos
clamabit merces iniuſte detẽta. Quar
ti accuſatores erunt oĩa elementa.
Iſtud oſtẽdit hugo de ſctõ victore.
Cõtra peccatorẽ i iudicio celũ dicet
Ego lucẽ ſibi miniſtraui ad ſolatiũ.
Aer dicet. Ego oẽ gen⁹ auiũ ſibi de
di ad obſequiũ Aq̃ dicet. Ego diuer
ſa gẽera piſciũ ſibi dedi ad eſũ. Ter
ra dicet. Ego panẽ ⁊ vinũ ſibi dedi
ad nutrimẽtũ Poſtq̧ ṽo oĩa elemẽta
recitauerit oĩa bñficia ꝯuertẽt ꝓ petõ
rib⁹ ad ſupplicia:ſicut idẽ hugo oſtẽ
dit dicẽs Nã ignis dicet In me cõburat
Aq̃ dicet. In me ſõmergat Aer dicet
In me vẽtilet. Terra dicet. A me ab=
ſorbeat. Infern⁹ dicet A me ꝯglutiat
Sap̃ v. Armabit oẽꝫ creaturã ad vl
tionẽ ĩ iſẽſatos ſeq. ¶ Ser. ij. vñ ſu.

OBlatus eſt ei
vn⁹ q̃ debebat decẽ milia
talẽta:ſcdm beatũ Ber.
Obligati ſum⁹ deo ad q̃t
tuor debita maxia ꝑſoluẽda. Uñ di=
cit. O ſi cognouiſſes q̃z multa ⁊ q̃z mꝉ
tꝫ debes:videres qd nichil ẽ qd facis
Prio debes xp̃o totã vitã tuã:qꝛ ipe
pro tua poſuit ſuam. Scdo exigunt
preterita peccata tua futurã vitã tu
az vt facias fruct⁹ dignos penitẽtie
et recogites oẽs ãnos tuos i amari
tudĩe aĩe tue Quid ſi tertiũ debitorẽ
oñdã q̃ vẽdicet eã totã ſibi puta ꝙ ſi
deſideras gl̃iam quã ocul⁹ non vi=
dit. ⁊c. Nõne ad hãc emẽdã te totũ ⁊
q̃cũq̧ poteris dare oportebit:⁊ cum
oĩa cõpleueris dices. Nõ ſunt condi
gne paſſiões hui⁹ tp̃is ad futurã glo
riã que reuelabit i nobꝫ Quarto cre
ditori debes qd es a q̃ totũ habes q̃
te fecit et bñfacit:⁊ cũcta miniſtrat
Iſta ergo tã maxia debita ſunt decẽ
milia talenta. de quib⁹ xp̃s i iudicio

a nobis rōnē reqret:q̄r.ſ.totam vi
tā nr̄am dederim⁹ ei qui nos crea
uit.ei q̄ nos redemit.ei q̄ tot et tāta
pctā nobis dimiſit:⁊ q̄ tātā glr̄iam ꝓ
miſit. Ad iſtā aūt rōnē exigēdā qua
druplr̄ ꝓcedit. Primo em̄ oēs ad ſu
um iudicium citabit:et hoc triplici
rōne.ſ.monitoria/ꝑceptoria /⁊ ꝑem
ptoria. Citationē monitoriā mittet
ꝑ ꝓphaꝫ. Joel.iij. Cōſurgāt ⁊ aſcēdāt
oēs gētes ī vallē ioſaphat:q: ibi ſe=
debo vt iudicē oēs gētes ī circuitu.
Citationē ꝑceptoriā mittet ꝑ dauid
ꝓph̄am q̄ dr̄. Exurge dn̄e de⁹ me⁹ ī ꝑ
pto qđ mādaſti ⁊ ſynagoga ꝓplorū
circūdabit te. Et ꝓpt̄ hāc ī altū re=
gredere:dn̄s iudicat ꝓplos. Citatio
nē ꝑēptoriā mittet ꝑ āgelū. Apoc.x.
Angel⁹ quē vidi ſtātē ſup mare le=
uauit manū ſuā ſup celos ⁊ iurauit
ꝑ viuētē ī ſcl'a ſcl'oꝝ:q: tp̄s ā̄pli⁹ nō
erit:ſꝫ ī dieb⁹ vocis ſeptimi āgeli cū
cepit tuba canere ꝯſūmabit myſte=
riū dei. De hac triplici citatōe dr̄.j.
Theſſal.iiij. Ip̄e dn̄s ī iuſſu:ecce ci=
tatio ꝑceptoria.⁊ ī voce archāgeli:
ecce citatio monitoria.et ī tuba dei
deſcēdet d̄ celo:⁊ mortui q̄ ī xp̄o ſūt
reſurgēt p̄mi:ecce citatio ꝑēptoria
Scđo ip̄os citatos examiabit ⁊ ma
xime de q̄ttuor. Prio de bonis ꝯmiſ
ſis. Quattuor ei bōa nobis ꝯmiſit.ſ.
corp⁹ ⁊ aiaꝫ ⁊ res tp̄ales: ⁊ tp̄s de q̄=
bus dr̄. Eccl'.xvij. De⁹ creauit homi
nē:hoc refert̄ ad corp⁹. Et ſcđꝫ yma
ginē ſuā fecit illū hoc refert̄ ad aiaꝫ
Numeꝝ dieꝝ ⁊ tp̄s dedit illi hoc re
fertur ad tp̄s. Et ꝑtātē eoꝝ q̄ ſūt ſuꝑ
terrā:hoc refert̄ ad oīa tp̄alia q̄bus
ip̄e hō ē p̄lat⁹. Dedit ergo dn̄s hoi
corp⁹ vt ꝯſeruet illud ī mūdicia ⁊ ſan
ctificatiōe.j. Theſſ.iiij. Sciat vnuſ=
q̄ſq; vr̄ꝫ ſuū vas poſſidere in ſctifi=
catione et honorē. Dedit aiaꝫ vt fa=
ciat ſibi magnū honorē. Si ei hono
ram⁹ ymaginē dei pctā:m'lto forti⁹
debem⁹ honorare ymaginē eius in
aia nr̄a creatā. Eccl'.x. Fili in man=
ſuetudīe ſerua aiam tuā.⁊ da illi ho
norē ſcđm meritū ſuū. Dedit ēt de⁹
hoi tp̄alia vt pauꝑibus ea diſpēſet.
Chryſ. De⁹ diſpēſatores nos diuiti=
aꝝ ſuaꝝ eſſe voluit nō dn̄os: ⁊ iō cui
voluerit dat eas:a q̄ voluerit tollit
Illud ꝓp̄e nr̄m eſt qđ in nr̄a ꝑtāte ē
hr̄e ſi volum⁹. Dedit ēt hoi tp̄s vt
id ꝯſeruet. Eccl'.iiij. Fili ꝯſerua tp̄s
Bern̄. Nihil p̄cioſi⁹ tp̄e:ſꝫ heu hodie
nihil vili⁹ reputat̄. Trāſeunt dies
ſalutis ⁊ nēo recogitat.⁊c. Idē. Ne
mo vr̄m ſres ꝑui eſtimet tp̄us qđ in
v̄bis conſumit̄ ocioſis. volat v̄bum
irreuocabile volat tp̄s irremeabile
nec auertit iſipiens q̄d amittat. Li=
cet ꝯfabulari aiunt donec hora p̄te
reat.⁊ donec hora p̄tereat donec tē
pus trāſeat donec hora p̄tereat quā
ad agendā pn̄iaꝫ ad obtinēdā veniā
ad acq̄rendā graꝫ ad ꝓmerendum
glr̄iaꝫ.miſeratio ꝯditoris idulget ⁊c.
Si eni dyabol⁹ vnā horā tp̄is poſſet
hr̄e cum illa ⁊ gehennā euaderet et
glr̄iaꝫ obtieret. De his ergo q̄ttuor
nobis cōmiſſis nos rōnem reddere
oportebit. Sꝫ de corpe malā rōnem
reddēt luxurioſi q̄ illud ī delitijs nu
trier̄t. Jac.v. Epulati eſtis et ī luxu
riis enutriſtis corda vr̄a. De anima
malā rōnē reddent ſuꝑbi:qui aiam
inhonorauer̄t dum ip̄am oīb⁹ meri
tis ꝑ ſuꝑbiā expoliauer̄t. Eccli.vi.
Non te extollas in cogitatione aīe
tue velut taur⁹ ne forte elidat̄ v̄tus
tua ꝑ ſtulticiā et folia tua comedat
et fruct⁹ tuos ꝑdat.⁊c. De reb⁹ ma=
lā rōnem reddent auari.qui pauꝑi
bus nihil dare voluer̄t. Vn̄ dicet̄ eis
ī iudicio. Eſuriui et nō dediſtis mi=
hi māducare ſitiui et non.⁊c.de tp̄e
enī malā rōnē reddent ocioſi:q̄ ip̄m
tp̄s negligent̄ expēder̄t. Vn̄ Bern̄.
Oē tp̄s nobis impēſum requiret̄ a
nobis qualit̄ ſit expēſuꝫ:ſicut capil=
lus non ꝑibit de capite:ſic nec mo=
mētū de tempore. Scđo rōnē requi
ret de bonis a nobis omiſſis. Illud
ꝑꝫ Mat.xxv. Vbi dn̄s ſeruū q̄ dimi
ſit lucrari in talēto accepto redar=

guit et i tenebras mitti iuſſit. p ta=
lētū intelligit dom⁹ itelligētie. qđ q̇
dā abſcondūt i ťrā. Vñ đr ibidē. Ab
iens fodit i ťrā: et abſcōdit pecuniā
dñi ſui. Quidā em̄ ponūt in ſudario
vñ đr Luc. xix. Ecce mna tua quam
habui repoſitā i ſudario. Alij ponūt
ad mēſam: ſicut bōi ſerui. Vñ đr ibi
dē. Et q̄re nō dediſti pecuniā meaʒ
ad mēſam ⁊c. Pecunia aūt abſcōdi=
ta in ťrā rubiginē contrahit repoſi
ta i ſudario nō creſcit: poſita ad mē
ſā fructū facit. Illi i ťra abſcōdunt q̇
do nū itelligētie i cupiditatib⁹ ťre=
noꝝ ponūt ex hoc ſepe ꝯhūt rubigi
nē pctōꝝ. Illi ponūt i ſudario q̇ dāt
ſe torpori et ocio. tales nullum fru
ctū faciunt bonoꝝ opeꝝ. Illi ponūt
ad mēſaʒ q̇ dōa itelligētie ponūt ad
ſacrā ſcpturā tales ſibi acq̄runt ma
gnū cumulū meritoꝝ. de q̄ mēſa đr.
p. Paraſti i ꝯſpectu meo mēſam ⁊c.
Tertio req̄ret rōnē de malis a no=
bis ꝯmiſſis. Iudex ťren⁹ rōnē nō re
q̄rit de minimis nec de alienis nec
de occultis. iudex em̄ eťn⁹ tāte erit
ſeueritatis ꝙ rōnē req̄ret de minimis
ſicut de ꝟbis ocioſis Math. xij. De
oī ꝟbo ocioſo qđ locuti fuerīt hoīes
reddēt rōnē i die iudicij. Rōnē req̄=
ret de malis alienis ⁊ maxie de p̄la
tis Eze. iij. Sāguinē ei⁹ de manu tua
req̄rā. Rōnē req̄ret de cogitatiōib⁹
occultꝫ. Sap. vj. c. Cogitatōes nr̄as
ſcrutabiť Iob. xxxi. Nōne ip̄e ꝯſide
rat vias meas Glo. Sicut de⁹ vniuſ
cuiuſqꝫ vias ꝯſiderat/ ſic et egreſſ⁹
dinumerat vt minutiſſime cogita=
tiones/ nec ꝟba tenuiſſima q̄ apud
nos vſu viluerīt: ei⁹ iudicio idiſcuſſa
remaneāt. Quarto rōneʒ req̄ret de
malis nobꝫ dimiſſis/ ſicut ptʒ hic in
ſeruo cui dñs dimiſerat decē milia
talēta q̇ noluit ꝯſeruo dimittē cētuʒ
denarios. p decē milia talēta ſignā
tur decē p̄cepta/ q̄ q̇dē q̇ trāſgredi=
tur dʒ deo decē milia talēta. i. penā
p trāſgreſſiōe decē p̄ceptoꝝ. p cētū
denarios itelligūť q̄libʒ mīores offē

ſe q̄ i. pxīos ꝯmittunť hiero. Dicas
m⁹ ſub exēplo. Si q̇s nr̄m cōmiſerit
adulteriū/ homicidiū/ ſacrilegium/
maioꝛa crīa/ decē milia talēta rogā
ti dimittunť/ ſi et ip̄e mioꝛa dimit=
tat peccātibus. Tertio ip̄os exami
natos ꝯuīcet: ⁊ hoc p auctētica iſtru
mēta. i. p ſctā euāgelia. Ro. ij. in die
q̄ dñs iudicabit occulta hoīʒ. ⁊c. ſūt
ei q̄dā opa q̄ tm̄ ſūt hoīs/ ſicut ē op⁹
pcti. p̄s. Nō loq̄ť os meū opa hoīm.
Quedā q̄ ſūt tm̄ op⁹ dei ſicut ē opus
creatiōis. Iob. ix. Extēdit celos ſo=
l⁹. Quedā q̄ ſūt op⁹ dei ⁊ hoīs/ ſicut
eſt op⁹ iuſtificatōis. j. coꝛ. iij. Dei eī
ſum⁹ adiutores. Io. xv. Sine me ni
hil poteſtis facere. Op⁹ ḡ creatiōis
de⁹ nō iudicabit nec ꝯdēnabit/ ſʒ re=
formabit i meli⁹ ſicut celū et ťram ⁊
oīa elemēta. Siť r op⁹ dei et hoīes n̄
ꝯdēnabit/ ſʒ remūerabit. Op⁹ aūt ſo
li⁹ hoīs. ſ. pctm̄ iudicabit et ꝯdēna=
bit. p̄. In opib⁹ manuū ſuaꝝ ꝯp̄hēſ⁹
eſt pctōr. Quarto ꝯ ip̄os conuictos
ſnīaʒ diffinitiuā pferet dicēs Mat.
xx. Diſcedite a me maledicti ⁊c. Il
la aūt ſnīa nullo auxilio poťit ſuble
uari. Quattuoꝛ ei auxilijs cōſueuit
ſnīa ſubleuari. Prio p appellationē
Scđo p ſupplicationem. Cū ei ſnīa
ferť a p̄ncipe/ tunc nō lʒ appellare/
ſed lʒ ſupplicare. Tertio p q̄relā fal
ſi vt dicať ꝙ ſnīa lata ſit p falſos te=
ſtes iudice circūuēto. Quarto p i i=
tegrū reſtitutionē. Eſt aūt i itegruʒ
reſtituere. ſ. reducere i eū ſtatū in q̄
erat añ leſioneʒ. Illa aūt ſnīa nō po
terit releuari p̄mo p appellationeʒ
Appellatio em̄ ibi locū nō hēbit/ q̄r
crimē cuiuſlibʒ notoriū erit. Et hoc
tripľr. Prio p ꝯfeſſionē ꝓpriā. Con
ſcīa ei cuiuſlibʒ ꝯfitebiť ſuuʒ ſcelus
Aug. Quiſq̇s iudiciū futoꝝ times p̄
ſentē ꝯſciam corrige. Sermo enim
cōe tue teſtimonium ꝯſcie tue. Se=
cūdo erit notoriū p facti euidentiā
hiero. Aderit dies illa i q̄ fctā nr̄a
quaſi i quadā tabula picta demon=
ſtrabūť. ťrio erit notoriū p p̄ſūptiō=

ne violẽtã. ĩ eo ꝙ ponẽt a ſiniſtrꝭ ꝯſumeẽt ꝙ ſunt dãnãdi. Sicut ⁊ iuſti ĩ eo ꝙ ponent a dextrꝭ ꝯſumetur ꝙ ſint ſaluãdi. Scḋo illa ſnĩa nõ poſſit releuari ꝑ ſupplicationẽ. Si oẽs potẽtes celeſtꝭ curie / ſic btã ꝟgo apl'i ⁊ martyres / ⁊ oẽs ſapiẽtes ſicut ꝯfeſſores ⁊ doctores ꝑces ad ſupplicãdũ ꝯponerent / de⁹ nõ exaudiret Job. li. Nõ pcã eis ꝟbis potẽtib⁹ ⁊ ad depcãdũ ꝯpoſitꝭ / imo ſi omſ ſcti ꝓ eis ſupplicarẽt et ipi ieiunãdo ſe affligerẽt et ſacrificia deo offerrent / de⁹ eos ñ exaudiret hier. xiiij. Noli orare pro ppl'o iſto ĩ bonũ / cũ ieiunauerit ñ exaudiã ꝑces eoꝝ. ⁊ obtulerit olocauſtomata et victimas nõ ſuſcipiã ea / qm̃ gladio et fame et peſte ꝯſumam eos. Tertio ñ poſſit releuari ꝑ q̃relã falſi vt dicãt ꝙ illa ſnĩa ſit lata ꝑ falſa iſtrumenta vl'ꝑ falſos teſtes iudice circũuento / q: ille iudex nõ poſſit decipi nec circũueniri cũ ſit ꝟitas et ſapiã dei. Job. xxi. Seruatorem aĩe tue nihil fallit. eiuſdez. xij. Ipe nouit decipientez et cũ q̃ decipiẽt. Ĩ ipſi⁹ ergo ſapiam nihil valebũt loq̃citates aduocatorum nec ſophiſmata phoꝝ nec facũdia oratoꝝ / nec argutie ꝟſutoꝝ. de hiſ hiero. Quãti eligues et muti feliciores loq̃ib⁹ erũt quãti paſtores phis / quãti ruſtici oratorib⁹ q̃ti hebetes argutiſ ꝑferendi ſũt cicerõis Quarto nõ poſſit illa ſnĩa releuari ꝑ ĩ itegruz reſtitutionez / vt ſ. ad p̃ſtinũ ſtatum reſtituãẽ. Hebr. vi. Impoſſibile ei eſt eos q̃ ſemel illũiati ſunt. ⁊c. ⁊ plapſi ſunt. ſ. ꝑ finalez ĩpenitẽtiã rurſ⁹ reuocari ad pnĩaz. ꝟ. Reges eos ĩ ꝟga ferrea et tãq̃ vas figuli ꝯfriges eos. Ibi ei ñ erãt vas eneũ ſꝫ t'reũ: q: amãdo t'rena facti ſunt t'ra. Iõ ḋt tãq̃ vas figuli: nõ frangenẽ ab aliquo angelo / ſꝫ a validiſſimo pugile deo. Iõ ḋt confringes eos. Nec frãgenẽ cum ꝟga lignea. i. cum flexibili mĩa ſꝫ cũ virga ferrea. i. cum inflexibili iuſticia Iõ ꝑmittit. Reges eos ĩ virga ferrea ⁊ ꝓpter ea tã valide frãgenẽ et nũq̃ reintegrabũẽ. Hiere. xx. Sic ꝯterã ppl'm iſtũ ſicut ꝯterit vas figuli qḋ nõ põt vltra reſtaurari.

¶ Sermo. iij.

Erue neq̃ã oẽ debitũ dimiſi tibi ⁊c. Scḋz Aug. hr̃e odiũ in corde. ẽ hr̃e gladiũ. ſcorpionẽ et ignẽ. De ꝑmo ſic ḋr in ſermõe. Qui alij nocere deſiderat ſib'i eſt illis q̃ gladio ſe trãſuerberat vt tunicã alteri⁹. De ſcḋo ſic ḋt in ſermõe. Refrenate irã q̃ vobꝭ ſtimulat ad vĩdictã. Ira ei ſcorpio eſt: ſi interi⁹ flãmas excitauerit. Si ḡ te viſ vidicare de inimico tuo ad ipaz iram tuã te ꝯuerte: q: ipa ẽ inimica tua q̃ occidit aĩam tuã. De t'tio ſic ḋt ſupꝑs. Sic puta maliciã eẽ quõ ignem. Si icẽdere vis aliq̃d illud qḋ apponis igni pri⁹ ardet: niſi ei ardeat nõ incẽdit. Uerbi grã. Cũ faculã apponis igni pri⁹ ardet vt aliud poſſit icẽdere. Ita ergo malitia ꝓcedet ex te: ⁊ q̃d vaſtat añq̃ te malicia tua vt alteri non noceat fieri põt vt tibi nõ noceat fieri nõ põt. Qz ergo ille qui odiũ retinet ſeipz occidit venenat ⁊ incẽdit: iõ neq̃ appellaẽ. et ſic ḋr Eccleſiaſt. xiiij. Qui ſibi neq̃ ẽ: cui alij bon⁹ erit. Uñ ſcḋz Chryſo. Qñ ſeru⁹ decẽ milia talẽta debebat nõ ẽ vocat⁹ neq̃ ſꝫ qñ f'ri remittẽ noluit dñs eũ neq̃ vocauit dicẽs. Serue neq̃. Uocaẽ aũt neq̃ ꝓpter duas neq̃tias q̃s hũit. P'ria fuit neq̃tia magne crudelitatis: qḋ notaẽ cũ ḋr. Tenẽs ſuffocabat eũ. nõ ei rogauit nec admonuit: ſꝫ ſtati ad gulã cucurrit: tales ſunt m'lti furioſi q̃ ferunẽ ĩpetu ſue ire. ꝓuer. xxvij. Ira nõ hꝫ miaz nec erũpẽs furor: ⁊ ĩpetũ ꝯcitati ſpirit⁹ ferre q̃s poſſit. Prouerb. xv. Cor fatuoꝝ ebullit ſtultitiam. Et bñ dicit ebullit: q: cor fatui ⁊ iracũdi ẽ ſicut olla bulliẽs q̃ ſepe q̃ttuor mala facit Unũ / q: aquã feruẽtẽ extra feruẽẽ

pꝟcit ⁊ circūſtātes adurit. Scḋʒ qꝛ
ignē extiguit. Tertiū piguedinē ex
tra emittit. Quartū qꝛ ipſa olla ſepe
ꝯfrigit. Olla ergo bulliēs ē aīmꝰ ira
cūdi: qꝛ ſepe v̄ba ignita ⁊ ꝯtumelio
ſa ꝓꝗcit ex q̄bus alios iſlāmat .i. ad
ſcādalū ꝓuocat. Ignē ēt celi q̄ erat i
illis q̄ cū ex charitate arguebāt ex-
tiguit nullꝰ ei audet cū rephēdē poſt
q̄ videt ip̄ʒ ſic ad ꝯtumelias parū eē
ſi ip̄e ēt hēbat aliquā piguedinē de
uotiōis vel grē tota effundit ꝑpt̄ fu
rorē ire. Etiꝰ ēt coꝛ ſic frangit vt vix
ad trāq̄llitatē reītegret. cōtra ergo
iſtā ollā ſic bullientē tria ſunt reme
dia. Unū ē vt ollā ab igne remouea
mꝰ .i. a taliū ꝑſētia nos ſubtrahamꝰ.
ꝓuerb. xx. Honoꝛ eſt hoī q̄ ſepat ſe a
ꝯtentiōibꝰ. Oēs aūt ſtulti miſcētur
ꝯtumelijs. Scḋm eſt vt ligna aufera
mꝰ .i. v̄ba icētiua ſubtrahamꝰ. puer.
xxvj. Cū defecerint ligna extiguet
ignis ⁊ ſuſurrōe ſubtracto iurgia cō
quieſcūt. Tertiū ē vt aquā frigidaʒ
apponamꝰ .i. verba refrigeratia rn̄
deamꝰ. puer. xv. Rn̄ſio mollis fran
git irā: ſermo durꝰ ſuſcitat furorē. ſi
cut ei ab oꝛe duo ꝓcedūt: quoꝝ vnū
ignē mal'ialē accēdit .ſ. flatꝰ. aliꝰ ex-
tiguit .ſ. ſputū: ſic ab ip̄o oꝛe duo ꝓce
dūt quoꝝ vnū ignē iracūdie accēdit
.ſ. v̄ba dura. Aliud extiguit .ſ. rn̄ſio
blāda. Eccl. xxviij. Si ſufflauerꝫ q̄ſi
ignis exardebit: ⁊ ſi expuerꝫ ſup il-
lā extiguet. ⁊ vtraq; ex oꝛe ꝓcicſcūt
Scḋa neq̄tia iſtiꝰ fuit pctī ingrati-
tudis. Un̄ ḋꝛ ei dn̄s. Serue neq̄ oīe
debitum dimiſi tibi. q̄m rogaſti me
Nōne ergo opoꝛtuit ⁊ te miſereri cō
ſerui tui ⁊c. Quidā nō dimittūt offē
ſas niſi ſemiplene: qꝛ aliquas dimit
tūt: aliquas non alij nō dimittūt/ ni-
ſi habeāt magnā emēdā. alij niſi diu
rogent. Deꝰ aūt dimittit totalit̄ ſi-
ne exceptiōe. Iō ḋꝛ: oīe debitum .i.
oēm penā quā .ſ. hō ſibi obligatꝰ eſt
ꝓ pctō coꝛdis/ oꝛis/ et opis. Eodem
mō dʒ q̄libʒ inimico recōciliari coꝛ-
de ip̄m diligēdo/ oꝛe ꝓ ip̄o orādo/ et
ope ſibi ſeruiēdo. Iſta tria notātur
Luc. vj. Diligite inimicos vr̄os: bn̄
facite his q̄ oderūt vos et orate ꝓ ca
lūniātibꝰ vos. Scḋo dimittit libera
lit̄ cū pua ſatiſfactione. Ideo ḋꝛ: di-
miſi nō vendidi. Quidā eīm offenſas
ſuas vendūt dū pecunias ⁊ magnas
emendas req̄rūt. Qui aūt nō dimit
tūt magis ſibi nocent q̄ illis q̄bꝰ nō
dimittūt q̄ v̄o liberalit̄ dimittūt ma
gis ſibi ꝓſunt q̄ illis q̄bꝰ dimittunt.
Chry. Si occiderꝫ inimicū tuū am-
pliꝰ tibi nocuiſti ſcḋm aīam q̄ illi ſe
cūdū coꝛpꝰ. et illi forſitā nihil nocēs
odies eū: teip̄m aūt ſine dubio ledis
Si ergo peperꝫ inimico: tibi āpliꝰ pe
pciſti. Et ſi ei bn̄feceris tibi āpliꝰ ꝓ-
ſtitiſti q̄ illi. Tertio dimittit facilit̄
ſine extoꝛſiōe: iō ḋꝛ qm̄ rogaſti me.
Quidā remittere nolūt niſi aut ro-
gati/ aut coacti/ aut nimis exꝗſiti.
Deꝰ aūt facilit̄ remittit. nā remiſit
Dauid adulteriū ⁊ homicidiū cū tribꝰ
ſyllabis: qn̄ dixit peccaui. Remiſit
petro pctm̄ negatiōis cū paucis la-
chrymis. Remiſit publicāo pctā ſua
cū q̄nq; v̄bis: cū dixit. Deꝰ ꝓpicius
eſto mihi pctōri. qꝛ ergo deꝰ remit-
tit ſic totalit̄: ſic liberalit̄/ ſic facilit̄/
iō valde ingratꝰ ē q̄ ꝓximo nō remit
tit. Ingratitudo eīm graue viciū ē et
q̄nq; mala facit. Unū ē qꝛ pctā priꝰ
remiſſa reuocat. aug. de verbis dn̄i.
Dicit tibi deꝰ. Dimittite ⁊ dimitte
tur tibi. Sʒ ego primꝰ dimiſi dimitte
tu vl̄ poſtea. nā ſi nō dimiſeris reuo
cabo te/ ⁊ q̄cq̄d dimiſerā replicabo ti
bi. Scḋʒ ē/ qꝛ oīa merita diſſipat.
Bern. Ingratitudo inimica ē aīe/ exi
nanitio meritoꝝ v̄tutūq; diſꝑſio/ ac
bn̄ficioꝝ ꝑditio. Tertiū ē qꝛ fōtē di
uie grē exiccat. Idē. Igratitudo ē vē
tꝰ vrēs/ ſiccās ſibi fontē pietatis ro-
rē mīe/ ⁊ fluēta grē. Quartū ē/ qꝛ viā
grē obſtruit/ ne .ſ. ad aīaʒ itrare poſ
ſit. Idem. Ingratitudo vias obſtru
it grē/ ⁊ vbi illa fuerit grā acceſſū nō
ſuenit. idē. Accipiēdis indignꝰ ē q̄
fuerit ī acceptis igratꝰ. Quītū ē qꝛ

pontē mie frāgit Aug. sup .ps. De⁹ ultionū. Ne ꝗſties aliū pūire ſi ipſe te leſit ſicut molles pūri alio rogāte quē leſiſti. Noli mie pōcē ſubuertere quē tranſiſtit: ⁊ ſi ille peccat ne pecces tu: deteri⁹ blaſphemās deū. Qr x̄po ſeru⁹ neq̄ hūit duas p̄dictas nequitias iō hūit duas penas. ſ. penā dāni et penā ſenſus: et vtraq̄ eſt eťna. Pena dāni notať cū dr. et iratus dñs. Dānati ei nū q̄ videbūt deum placatū: ſȝ iratū: ⁊ vtrūq̄ eſt magna pena. Nā videre deū iratū ē maxima pena. Apoc. v. Dicēt mōtib⁹ ⁊ petris cadite ſuper nos: ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētꝭ ſup thronū et ab ira agni. Nō videre ēt deū placatū ē maria pēa. Chryſ. ſup mat. Mlti gehēnā horrēt: ego aūt caſū illi⁹ glie mlto maiorē penā gehēna eē exiſtimo. Uerū ēt ſi mille ponat aliq̄s gehēnas nihil tale dicet qle excidit a glia illa ⁊ odio a x̄po hri et audire: nō noui vos. Etem̄ meli⁹ eſt ſuſtinere decē milia fulgura q̄ faciē illam māſuetā videre a nobis auerſam ⁊ trāqllū oculū nō ferētē videre nos. Pena ſenſ⁹ notať cū dr. Tradidit eū tortorib⁹. i. demōib⁹ i carcē īfernali hȝ ei de⁹ carcerē palatiū: ſtabulum et hoſpitale. Jn carcere ſūt oēs mali: in palatio oēs boni: in ſtabulo boni ⁊ mali: i hoſpitali mediocriť boni et mediocriť mali. Carcer ē īfern⁹. tūc aūt hō hȝ carcerē penalē qñ manib⁹ ⁊ pedib⁹ viculať tūc hȝ penaliorē qñ ꝯtinuis tenebrꝭ īuoluiť tūc hȝ penaliſſimū qñ ꝯtinuis fletib⁹ ⁊ dentiū ſtridorib⁹ āguſtať: talis ē carcer infernalis: iuxta illud Matth. xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ mittite eū i tenebras exťiores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dētiū. Palatiū eſt paďiſus q̄le aūt palatiū hō ſibi edificat hic tale ibi īueniet. Edificať ei de auro dilectiōis dei: ⁊ de argēto dilectiōis ꝓximi: ⁊ de lapidib⁹ p̄cioſis bonorum opeꝝ: iuxta illō. j. Cor. iij. Si q̄s aūt ſupedificat ſup fundamētū hoc aurū: argētū: lapides p̄cioſos. ⁊c. Stabulū ē iſte mūd⁹ i quo hō poſit⁹ fuit poſtq̄ peccauit: q̄ teſte ꝓpheta: cōparat⁹ ē iumētis īſipiētib⁹: ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis Bern. pnto iumēta dicerēt ſi loq̄ fas eſſet: ecce adā fact⁹ eſt q̄ſi vn⁹ ex nobis ad hoc ſignificādū dñs naſcens i mūdo. poni voluit i ſtablo. ſi aūt tot pl̄chra ⁊ delectabilia inueniūt i ſtabulo: q̄lia ſūt illa q̄ ſūt ī palatio ⁊ tñ reſpectu illorū iſta ſūt fetida. ve aūt illi q̄ diligit fetorē ſtabuli ⁊ ñ curat vēire ad odorē palatij. Hoſpitale dei eſt purgatoriū in q̄ ſanant īfirmi: quoꝝ q̄dā habuerūt mltū de hūore. i. de mūdāo amore: iſti tardi⁹ cremabunť vt lignū. Alij min⁹. iſti citi⁹ purgabūť vt fenū. alij minie: ⁊ iſti citiſſie cremabunť vt ſtibula. j. Cor. iij. Si q̄s ſupedificauerit lignū: fenū ſtipulā vniuſcuiuſq̄ op⁹ mãifeſtabiť vtraq̄ aūt pēa. ſcȝ dāni ⁊ ſenſ⁹ erit eťna hoc notať cū dr. Quoaduſq̄ reddat obitū vniuerſū. Remig⁹. Nota q̄ āduſq̄ pōiť ꝓ īfinito. et eſt ſenſ⁹. Nūq̄ pſoluet: ſȝ p penā luet. Ex nō videť q̄ diuie iuſticie ꝯpetat hoīez ꝓ culpa trāſitoria pūire pena eťna Ad hoc dicendū q̄ hoc diuie iuſticie ꝯpetit q̄druplici rōe. primo ꝓpť īfinitatē ꝯffenſi. Eſt ei ꝯmunis animi ꝯceptio q̄ iiurioſ⁹ tāto dign⁹ eſt maiori pena: q̄nto ille maior eſt cui īferť iniuria. vñ dr q̄ pena taxať ſcđz dignitatē ei⁹ i quē fit offenſio. Cū igř maieſtas dei ſit īfinita ille q̄ eū offēdit dign⁹ ē pēa īfinita nō pōt aūt pena eē īfinita q̄tū ad itētionē q̄z nulla pura creatura capax ē q̄litatis īfinite: ⁊ iō dȝ eſſe īfinita q̄tū ad durationē. Scđo ꝓp. eťnitatē pabuli. in p̄cō q̄dē ſūt q̄ncq̄. ſ. act⁹: delectatio: macľa: volūtas praua ⁊ ret⁹ ſiue obligatio ad penā eťnā. duo aūt p̄ma. ſcȝ act⁹ ⁊ delectatio aliquādo trāſeūt i momento. alia aūt tria p⁹ mortē remanēt: q̄ꝝ duo. ſ. macľa ⁊ volūtas praua ſūt pabulū ignis īfer

nalis nō em̄ pōt deleri niſi p gratiā. Poſt mortē aūt hō nō eſt ſuſceptibil grē. Sicut igit ignis materialis eēt etern⁹ ſi ligna eſſent etna: ſic ignis i fernalis eſt etern⁹: qꝛ ei⁹ pabulū .ſ. macula ꝛ volūtas praua ſt eterna et iō remanet tertiū .ſ. reat⁹. Tertio p
3 pt eternitatē mali ꝓpoſiti. volūtas ei peccādi i eis nō hūit finē: ḡ nec pe na eoꝝ hēbit finē Gre. i moral. aūt qdā q ſine fine non dꝫ culpa puniri cū fine. Quib⁹ citi⁹ rñdem⁹ q recte dicerēt ſi iudex etern⁹ nō corda hoīꝫ ſed fctā pēſaret. Iniq ei iō cū fine de liquert qꝛ cū fine vixert. voluiſſent qdē ſine fine viuere: vt potuiſſent ſi ne fine i iniqtatib⁹ ꝑmanere. Ad iu dicis ḡ diſtricti ptinet iuſticiā vt nū q̄ꝫ careāt ſupplicio: q mēs in vita hac nūq̄ꝫ voluit carere pctō: ꝛ nō det iniq termin⁹ dilatiōis q̄ ꝗdiu vixit noluit hr̄e terminū criminis. quar
4 tō ꝓpt imitationē fori. videm⁹ ei q vnū ꝛ idē furtū i diuerſis foris diuer ſimode punit. nā alicubi ꝓ eodē fur eō fur cauteriat: alicubi mutilat: ali cubi ſuſpēdit. De⁹ aūt hꝫ duplex fo rū vnū in pñti qd̄ ē foꝝ eccłie ꝛ mie vbi culpe puniunt pena trāſitoria, Aliō in futuro qd̄ eſt foꝝ pure iuſti cie: vbi culpe puniet pena etna. vñ ōt Chry. q ꝗtū diſtat de⁹ ab homie: tm̄ diſtāt dei iudiciū extremū a iu dicio hoīs. Nec recipit tūc natura iudicis miaꝫ: ſicut nūc tpe mie iudi cium. ¶ Dñica .xxiij. Sermo pum⁹

Abeūtes phariſei ꝯſiliū inierunt vt caperēt ieſū ꝛc. Math. xxij. Eo tpe q ceſar au guſt⁹ vniuerſū mūd̄ de ſcribi fecit: ꝛ cēſū ca pitalē ab oībus ſolui iuſſit: vt hr̄ Lu. ij. Judea quoq̄ꝫ tributaria fctā ē. Magnū tñ ſciſma erat i pplo ſup hoc: ꝗbuſdā dicētib⁹ q ꝓ ſecuritate ꝛ qete habēda: qꝛ ro mani ꝓ oīb⁹ militabāt. Deberēt ſol uere tributa Phariſeis econtrario

aſſerētib⁹ q ppłs dei q decimas ꝛ ꝑ mitia: ꝛ alias i lege ꝓcepta dō ſolue bāt: nō tenebat hoī terreno tributa ꝑſoluere intm̄ aūt inualuit ꝑſuaſiō phariſeoꝝ q tributū romanis ē ne gatū ꝓpt qd̄ duos imꝑatores. Titū ꝛ Veſpaſianū i iudeā miſert ꝛ eam euertert ꝗuis phariſeoꝝ malitia ſe pe fuerat a xp̄o ꝯfuſa: nō tñ refrenā ta qꝛ affectata malitia aliqñ rōne vi tatis ꝯfundit: ſꝫ nō emēdat. Et iſtō oñdit Chry. exēplo aq̄ ꝛ ignis dicēs Queādmodū ſi q̄s clauderevoluerit aq̄ currētis meatū: aliunde ſibi ſe mitā ꝓrūpit. Sic iſtoꝝ malignitas ex vna parte ꝯfuſa: aliū ſibi aditum adinuenit. Et ſicut ignis ꝗto āpli⁹ ligna ſuſceperit: tāto maioꝛ excre ſcit. Sic aīm⁹ mal⁹ ꝗto magis vita tē audierit āpli⁹ in malitiā excitat. Volētes ḡ phariſei ieſū cape in ſer mōe nō iuerūt ꝑſonalr: ſed miſerūt diſcipulos ſuos duplici de cā vt ōt. Chry. Mittūt inqt diſcipulos ſuos q̄ſi adhuc min⁹ cognitos: iō vt aut i cogniti facile deciperēt: aut dephēſi min⁹ erubeſcerēt. Et ſubdit Chry. Diſcipuli autē illis magiſtris ſuis erāt etate miores: malitia aūt peo. Nā ꝛ pulli ſerpētū ſtatura breuiores ſt veneno aūt eq̄les. et catuli lupoꝝ ꝛ ſi venenatione tenere nō pñt iā tñ in ſāguie gaudēt ꝛ morſib⁹ iuadunt Miſert ēt cū ſuis diſcipul ꝛ ipos he rodianos Dicebant aūt herodiani milites qdā herodis aſcalōnite qui adhuc ſupſtes erāt. vel milites he rodis tetrarche: q tūc ad hierłm ad diē feſtū venerat. vł ſcdꝫ hiero. pha riſei illos iudeos deridēdo herodi anos vocabāt q tributa romanis ſol uebāt. Iō herodiāos miſert: vt p il los illū caperēt quē timore cape nō audebāt. ōt ḡ Abeūtes phariſei ꝛc. In iſto aūt euāgelio tria ponunt ex pte phariſeoꝝ: ꝛ tria ex pte xp̄i. nā ex pte phariſeoꝝ ꝛ diſcipuloꝝ. prio fuit malitia in ꝯſiliādo: qd̄ notat cū ōr. Abeūtes phariſei ꝯſiliū iniert ꝛc.

Iſti aũt ꝯſiliatores fuerͭ phariſei ⁊
herodiani. Phariſei aũt erãt xp̃o i=
uidi. Mat. xxvij. Sciebat ei ꝙ p̃ iui
diã tradidiſſent eũ. Herodiani erãt
auari: qꝛ exactiões multas i. ppl'o fa
ciebãt. vtriq; aũt erãt xp̃o inimici.
Inuid⁹ aũt intẽdit denigrare famã.
Auar⁹ rapere tp̃alẽ ſubſtãtiã. Ini=
mic⁹ opp̃imere pſonã. Ꝫ xp̃m ꝗ ꝯſiliũ
inierͭ phariſei iuidi: vt ei⁹ famã de=
nigarẽt. Si ei r̃ndiſſet ꝙ tributũ ce
ſari eẽt ſoluẽdũ ip̃m apð ppl'm infa
maſſet. Inierͭ aũt ꝯſiliũ herodiani
auari: vt ſi r̃ndiſſet ꝙ dẽret tributũ
dari tũc maiorẽ occaſionẽ hũiſſent
maiores exactiões faciẽdi. Inierũt
ẽt tã iſti ꝙ̃ illi qꝛ erãt i imici vt ſi r̃n
diſſet ꝙ nõ liceret dare caperẽt ⁊ oc
ciderẽt. Qꝛ ſicut dͭ Chry. Multi ppͭ
iſtos ſermões a rõanis occiſi fuerͭ.
Ecce q̃le ꝯſiliũ ẽt quales ꝯſiliarij. ſ.
phariſei inuidi q̃ xp̃m volebãt infa
mare. Herodiani auari qui volebãt
ppl'm ſpoliare. Et vtriq; iimici qui
occidere xp̃z volebãt. Sꝫ dͬ Iob. v.
ꝙ de⁹ cõſiliũ prauoꝝ diſſipat Chry.
ſup hũc locũ. Oĩs colon⁹ cui⁹ t'rã poſ
ſidet illi⁹ auxilio op⁹ hꝫ. Colon⁹ dei
auxiliũ diaboli n̄ req̄rit. Colon⁹ dia
boli: auxiliũ dĩ ⁊ ſi q̃rat nõ iuenit. vi
diſti ne aliq̃n latronẽ euñtẽ ad furtũ
deũ orarͤ vt pſpererͭ i furto. Aut q̃ va
dit ad fornicãdũ nũq̃d nõ ſibi ſignũ
crucis i ponit i frõte vt nõ ꝯp̃hẽdatͬ.
Qui tñ iõ nõ adiuuatͬ ſꝫ tãto citi⁹ ca
pitͬ: qꝛ neſcit iuſticia dei patrociniũ
dare crimib⁹. Scðo fuit i eis frau=
dulẽtia i laudãdo eũ dicẽt. Mgr̃ ſci
m⁹ qꝛ v̾ax es ⁊c. Chry. Magiſtrũ eũ
vocãt vt q̃ſi hõrat⁹ miſteriũ ſui cor=
dis ſimpl'r eis apiat. Hec eſt ei hypo
critaꝝ p̃ria potẽtia ſimulata lauda
tio ꝙ̃uis aũt adulãdo ſic eũ laudaue
rũt: verũtñ dixerͭ. Põt ei q̃s eẽ mgr̃
falſitatis quattuor modis. P̃io mẽ
daciũ iſerẽdo. Ad Ro. i. Cõmutaue
rũt v̾itatẽ dei i mẽdaciũ. Scðo v̾ita
tẽ tacẽdo Aug. vterq; re⁹ eſt apud
deũ ⁊ q̃ v̾itatẽ occultat ⁊ q̃ mẽdatiũ
dͭ. Ille qꝛ pdeſſe n̄ vult: iſte qꝛ deſi=
derat nocere. Tertio v̾itatẽ puertẽ
do ſicut faciũt mali iudices q̃ amo=
re: munere vl tiore v̾itatẽ iuſticie p=
uertũt. Puer. xviij. Accipere pſonã
ipij in iudicio nõ ẽ bonũ vt declines
a v̾itate iudiciũ. Quarto v̾itatẽ non
defendẽdo: q̃ tñ defẽdẽda eſt vſq; ad
mortẽ. Eccl'. iiij. vſq; ad mortẽ certa
p iuſticia. xp̃s aũt fuit mgr̃ v̾itatis
P̃io qꝛ purã v̾itatẽ i ore ſuo hũit. iõ
bñ dͭ. Scim⁹ qꝛ v̾ax es. Nõ em̃ aliqð
mẽdatiũ dicere poterat q̃ de⁹ erat.
Hebreos. vi. Impoſſibile eſt deũ mẽ
tiri. Scðo v̾itatẽ nõ tacuit. iõ dicũt.
Uiã dei i v̾itate doces Io. viij. Si ꝗ
veritatẽ dico vobis quare nõ credi
tis michi. Tertio v̾itatẽ iuſticie nec
amore nec tiore nec munere pmuta
bit i iudicio iõ dicũt. Nõ eſt tibi cu=
ra ð aliq̃ Iob. xxij. Nũq̃d timẽs ar=
guet te: ⁊ vẽiet tecũ i iudiciũ. Puer.
vi. Nõ recipiet p redẽptiõe muñera
plurima. Quarto v̾itatẽ defendit: iõ
dicũt. Nõ accipis pſonã hoim. Defẽ
dit ei ipaꝫ vſq; ad iuriaꝝ irrogatio
nẽ: qꝛ v̾bis iniurioſis fuit laceſſitus.
Uſq; ad ſpoliationẽ: qꝛ veſtib⁹ fuit
denudat⁹. Uſq; ad v̾berũ ꝑpeſſionẽ
qꝛ ad colũnã fuit flagellat⁹. vſq; ad
mortẽ: qꝛ morte turpiſſima fuit ꝯdẽ
nat⁹. Tertio fuit i ipis aſtutia i iter
rogãdo q̃n dixerͭ. Lꝫ cẽſũ ceſari da=
ri an nõ. Cogitauerͭ ei: aut r̃ndebit
p nobis aut p ceſare: aut oĩno tace
bit. Si r̃ndebit p nobis. ſ. ꝙ nõ dẽm⁹
ſoluere: tũc icurret ceſaris idigna=
tionẽ. Si r̃ndebit p ceſare ꝙ dẽmus
ſoluere tũc incurret ppl'i furorẽ. Si
oĩno tacebit: tũc ipꝫ rep̃hẽdem⁹ ꝙ v̾i
tatẽ timet dicẽ ppͭ timorẽ hũanũ. I
xp̃o v̾o tria notãtͬ. P̃io ꝯſilia eoꝝ
praua ꝑcognouit: vñ dͬ. Cognita ãt
ieſ⁹ neq̃tia eoꝝ dixit ⁊c. Iõ eos hypo
critas appellauit: qꝛ ſub ſimulato
ſermõe neq̃tiã abſcõdebãt. Sũt autẽ
q̃dã q̃ abſcõdũt ſe ſub ſimulato amo
re: fingẽtes ſe amare celeſtia cũ di=
ligãt terrena ðs. Poſuerͭ in celũ os
ſuũ. Alij ſub ſimulato timore fingẽ=
tes ſe timere deũ: cũ poti⁹ timeant

mūdū:cū tñ dicat. Mat.x. Nolite ti
mere eos q̄ occidūt ⁊c. Alij qui ſub
ſimulato ſermōe habētes mel i ore:ſʒ
venenū i corde ps. Molliti ſūt ſermo
nes ei⁹ ſup oleū. alij ſub ſimulata cō
uerſatiōe fingētes ſe hr̄e ꝯuerſatio
nē ouiū cū habeāt mētē lupinā mat.
vij. Veniūt ad vos i veſtimētis ouiū
intriſec⁹ aūt ſūt lupi rapaces. Oim
taliū cogitatiōes ⁊ intētiōes diuina
ſapiētia ꝑcognoſcit: vñ ꝓpheta. Si
aſcēdero i celū.i. finxero me amare
celeſtia tu illic es.i. cor meū vides.
Si deſcēdero ad īfernū.i. ſi finxero
me tīere iudiciū tuū: ades.i. itētio
nē meā vides. Si ſūpſero pēnas me
as diluculo ⁊c. Sicut pēne ſctoꝝ ſūt
virtutes: ſic pēne hypocritaꝝ ſunt ſi
mulati ſermōes q̄ ēt videnť hr̄e ali
quā apparētiā ỽitatis. Jō dr̄ dilucu
lo.i. ſi finxero me hr̄e celeſtes ſer=
mōes ỽitatē aliquā ꝑtēdētes. Jlluc
man⁹ tua deducet me.i. falſitatē me
am oſtēdet. Rurſus. Si habitauero i
extremis maris ⁊c. Mare eſt mun=
d⁹ i cui⁹ medio ꝯuerſanť hoīes mun
dani. Scti aūt viri habitāt i extre=
mis maris: q2 in mūdo ꝯuerſanť ad
neceſſitatē nō ad ſupfluitatē. ſi igiť
finxero me hr̄e ꝯuerſationē celeſtē
dextera tua tenebit me: et falſitatē
meā cunctis i iudicio demōſtrabit.
Scđo q2 xp̄us eoꝝ laudes reſpuit ⁊
iō eos dure reꝑhēdit di. Quid me tē
tatis hypocrite. Nō eis rñdit ad eoꝝ
ỽba blāda: ſed ad eoꝝ corda praua.
Chry. Ꝓpharisei blādiebāť vt ꝑde=
rēt: ſʒ ieſ⁹ ꝯfūdebat vt ſaluaret q2 vti
lior ē de irat⁹ ꝙ̄ hō ꝓpici⁹: i hoc aūt
q2 xp̄s laudes reſpuit: dat itelligere
q2 null⁹ dʒ velle laudare reſpiciendo
ad vitā ſuā ꝑteritā/ꝓſentē ⁊ futurā.
Nā ſi reſpicit ad vitā ꝑteritā iueni
et ſe multa ꝯmiſiſſe de qb⁹ corā deo
dʒ erubeſcere Ro. vj. Que ẽ fructū
hr̄iſtis tūc i illis i qb⁹ nūc erubeſcitis
Si reſpiciat ad ꝓſētē: iueniet ſe eē
in loco exilij: de q̄ multū dʒ dolere:
iuxta illō ps. heu michi q2 inc. me.
ꝓlō. eſt. Si reſpicit ad futurā iueniet
et ſup ſe iudicia dei: de qb⁹ multū dʒ
timere ps. A iudicijs ei tuis timui
Quō ẽ qs i hac vita dʒ velle laudari
q̄ hʒ cāz tāti ruboris doloris ⁊ timo
ris. Beati aūt ſecure laudari pñt q2
nec de ꝑterito hñt: vñ poſſint erube
ſcere cū ſint i plena felicitate. nec d̄
ꝓñti vñ debeāt dolere cū ſint i oīmo
da iocūditate. Nec de futuro vñ de
beāt timere cū ſint i eterna ſecurita
te. Tertio xp̄s eoꝝ iterrogatiōi ſine
alicui⁹ ꝑiudicio rñdit di. Reddite ẽ
q̄ ſūt ceſaris ceſari ⁊c. Ex hoc em̄ ſal=
uat iura iperij ⁊ iura dei. Et tñ mul=
ta erāt q̄ xp̄m ad ꝯtrariū iducebāt.
Si em̄ attēdiſſet q2 ceſar erat alieni
gena ⁊ iudei domeſtici nō dixiſſet:
vt aliqd ceſari ſoluerēt. Rurſus ſi at
tēdiſſet q2 ꝑ talē ſolutionē pauperes
grauabāť: ſimiľr nō dixiſſet vt ſolue
rēt. Jterū ſi attēdiſſet q2 ex ſolutiōe
taliū tributoꝝ ppľs poterat retrahi
a ſolutiōib⁹ decimarū ⁊ obligationū
dei nō dixiſſet ēt vt ſoluerent. Si ēt
attendiſſet ad potentiā ceſaris ⁊ ty
rānoꝝ nō dixiſſet q2 deo decimas ſol
uerent cū ipſi gētiles ⁊ tyrāni i deū
iſrael nō crederēt. Sʒ noluit xp̄s ali
cui ꝑiudiciū facere nec ꝓpť amorem
priuatū/nec in fauorē pauperū/nec
ēt ſub ꝑtextu cult⁹ dei: nec ꝓpť timo
rem alicui⁹ tyrāni: dās nobis exem=
plū vt ⁊ nos eadem ſimiľr faciam⁹.

¶ Sermo. iij. vt ſupra.

Abeūtes pha=
riſei ꝯſiliū inierūt vt
caperēt ieſum ⁊c. Scri
be ⁊ phariſei ſepe cona
ti ſunt capere ieſum in
aliquo ſuo ope: ſed nō potuerunt q2
ſua opa oīa erāt ſanctiſſima. Deinde
conati ſunt eū capere in aliquo ỽbo
ſue doctrine: ſed nō potuerunt q2 do
ctrina ſua erat veriſſima. Jō mō cō
ſiliū fecerūt vt caperēt eū in aliquo
ſermōe ignorāter ꝓlato: vñ reprehē
dere eum poſſent ſed nō potuerūt: q2

serpens moysi

Ipſe eſt virt⁹ dei ⁊ ſapiētia dei. Serpēs ei Moyſi ſerpētes magoꝝ deuorauit: vt dr̄ Exod. vij. Sic ſapiā dei vincit aſtutiā mundi. In p̄ſenti em̄ euāgelio circa quattuoꝛ edocemur. Primo vt linguā cuſtodiam⁹. ꝑ eo ꝙ dr̄ ꝙ voluerit ieſū capere i ſermone. Si ei voluerit illū capere i ſermōe q̄ eſt dei ſapiā timēdū eſt ne nos i lingua aliquē offēdam⁹ q: ſicut dr̄ iac. iij. Si q̄s i v̄bo nō offēdit hic p̄fect⁹ ē vir. Qui ḡ neſcit diſcrete loq̄ ſaltem ſtudeat ſapienẽ tacere. Job. xiij. vtinā taceretꝭ vt putaremi eē ſapiētes. Seneca. Taciturnitas hoī ſtulto ꝓ ſapiā eſt. Cauēdū ē ḡ cuilibꝫ a m̄lti loq̄o q̄druplici ꝺ cā. Prio q: eſt occaſio culpe. ꝓuer. x. In multiloq̄o non deerit pctm̄. Socrates ph̄ũs cū inter m̄ltos taceret interrogat⁹ cur hoc faceret. Rn̄dit q: locutū me eē aliq̄n penituit: tacuiſſe aūt nūq̄. Scd̄o q: eſt ſignū ſtulticie Eccl̄. x. Stult⁹ v̄ba m̄ltiplicat. Solō ph̄ũs cū aliis loquētib⁹ taceret: interrogat⁹ vtrū taceret ꝓpt̄ inopiā v̄boꝝ aut q: ſtult⁹ eſſet. Rn̄dit null⁹ ſtultus tacere pōt. Tertio eſt cā diſplicentie Eccl̄i. xx. Eſt tacēs q̄ iuenit ſapiēs. et eſt odibilis q̄ ꝓcax eſt ad loq̄ndū. Xenocrates cuidā v̄boſo ait: ſi nr̄is aurib⁹ te audires taceres. Quarto v̄o eſt ꝯ ordinationē ipſi⁹ nature. Natura em̄ īmmo auctoꝛ nature oꝛdiauit vt hō vnū os ⁊ duas aures hꝫ ad innuendum ꝙ dꝫ multa audire ⁊ pauca loq̄. Ja. i. Sit oīs hō velox ad audiendū tard⁹ aūt ad loq̄ndum. Xenocrates cuidā m̄lta loquēti ait os vnū ⁊ aures duas ad audiēdū a natura recipim⁹: quaſi diceret: pauca debemus dicere: m̄lta audire. Scd̄o docemur vt adulatores vitem⁹ in hoc ꝙ xp̄us adulatores ſuos tā dure reprehēdit ⁊ eos non laudatores ſed tētatores vocabat dicens. Quid me tentatis hypocrite ſicut ei dr̄ Aug. Sup ꝺs. Duo ſt̄ gn̄a ꝑſecutoꝝ. ſ. lingua adulātiū ⁊ man⁹ ꝑſeq̄ntiū ſeu vituꝑantiū

Et pl⁹ ꝑſequit̄ lingua adulatoꝛū q̄ man⁹ ꝑſecutoꝝ. Dn̄t igit̄ adulatores rōne quadruplici vitari. Primo q: ſt̄ ſicut aucupes aīas capientes. ꝓuer. xxix. Hō q̄ fictis blādiſq; ſermōib⁹ amico loquit̄ rethe expandit greſſib⁹ ei⁹. Sed debem⁹ eē oculati vt fallacias tales ꝓpēdam⁹. ꝓuer. i. Fruſtra iacit̄ rethe an̄ oc'los pctōrū. vn̄ q̄dā ph̄ũs nepos Platonis cuidā adulāti dixit. Deſine adulari nichil ꝓficis cū te intelligā. Scd̄o ſūt ſicut ſirene dulces aīas in pctīs dormire faciētes. Eſa. xiij. Sirene i delubris voluptatꝫ. Syrene ſūt piſces maris habētes ſpeciē mulieris que ita dulcit̄ cātāt ꝙ nautas obdormire faciūt ⁊ ſic naufragiū patiunt̄: ſꝫ ſapiētes naute aures claudunt ⁊ ſic euadūt. Syrene iſte adulatores ſt̄ q̄ pctōres i pctīs dormire faciūt Eſa. iij. Popule me⁹ q̄ te btm̄ dicūt: ipſi te decipiūt. Sꝫ dn̄t ſibi claudere aures ſpinis. i. rephenſiōib⁹ duris Eccl̄i. xxviij. Sepi aures tuas ſpinis. i. duris reprehēſiōib⁹. Noli audire linguā neq̄. Hiero. Nos ḡ ad patriam feſtinātes mortiferos ſyrenarū cant⁹ ſurda debem⁹ aure ꝑtrāſire. Tertio ſt̄ ſicut ſcorpiones ⁊ apes. Scorpio ei facie blādit̄: ſꝫ cauda pungit. Apis mel portat i oꝛe: ſꝫ pūgit a poſteriori parte. Tales ſunt q̄ hoīes in facie laudāt ⁊ i abſentia vituperāt. Jō tales ſcorpiōes ⁊ ſerpētes ſt̄ expellēdi Hier. i epl̄a ad matrē ⁊ filiā. Quis vnq̄ iuxta viperā ſecur⁹ ſōnū capit. q̄ ſi nō ꝑcutiat: certe ſollicitat. Securi⁹ eſt perire nō poſſe q̄ iuxta periculū nō periſſe. Seneca. Habet ſuū venenū blāda adulatio. Quarto ſunt ſicut fricatores fricāt enim ſermonibus blandis quē non poſſunt vincere minis. Sicut ponit exemplū Chry. in tauro quē ſi non poterit q̄s virib⁹ ſubiugare: fricat manib⁹ ei⁹ ceruicē: ⁊ ſic eū apphēdit. Sed non debet aliquis ſuſtinere vt q̄s cum fricet vl̄ oleo īpiguet adula

tidis. Corripiet me iust⁹ ī miā: ⁊ icre
pabit me oleū āt pctōis nō ipinguet
caput meū. Sicut āt dr̄ Prouer. xxvij.
Meliora sūt vulnera diligētis q̄ frau
dulēta oscula odiētis. Tertio istrui
mur vt dei imaginē ⁊ supscriptionē
nobis custodiam⁹ p eo q̄ dr̄ cui⁹ est
imago hec ⁊ supscriptio hec eni tria
ponūtur ī hoie: moneta/ymago/⁊ su
perscriptio. Dicet igitur dn̄s i iudicio
cui⁹ ē imago ⁊ moneta ⁊ supscriptio
hec. Si dixerit cesaris. i. demōis. pij
cietur i fornacē iferni. Si dixerit di re
ponetur i thesaurū celestē. Monea bo
na q̄ emitur regnū celeste sūt elemosy
ne/orōnes/ ⁊ ieiunia. ⁊c. Moneta q̄
emitur suppliciū ifernale sūt opa tene
brarum. De hac duplici moneta dicitur
Gala. vi. Qui seminat i carne de car
ne metet corruptionē: q̄ seminat in
spiritu d spū metet vitā eternā. Ista
duplex mōeta cū aia semp ibit Apoc.
xiiij. Opa illorum sequūtur illos. Ima
go aūt triplex est Una interior a deo
hoi ipressa scōz q̄ aia facta ē ad trini
tatis imaginē scōz tres potētias. s.
memoriā et volūtatē vt scz memo-
ria sit camera pris i qua habitet p
cōtinuā recordationē. Intelligētia
camera filij i hbitet p verā fidei co-
gnitionē. Uolūtas camera spūsācti
q̄ habitet p sincerum amorē. Et iō ista
imago i hoie est honorāda Eccli. x.
In māsuetudine serua aiaz tuā: ⁊ da
illi honorē scōz meritū suū. Secūda
imago est interior: sz supinducta. ps
Facies peccatorum sumitis. Boeti⁹ de
conso. Qui virtute deserta homo ēē
desinit cū in cōditionem diuina trā-
sire nō possit vertitur i belluam. Sup
bus ei hō faciē hz leoninā. Luxurio
sus faciē porcinā. gulos⁹ vrsinā aua
r⁹ serpētinā. q̄ semp terrā comedit
raptor facieni lupinā: detractor fa-
cieni caninā. Tertia est imago exte
rior sz trāsformata. sicut ptz i mulie
ribus vanis que p varios colores fa
cies suas trāsformāt. Dicet g̃ de⁹ cu
ius est hec imago. Respōdebit tua
dn̄e. Et dn̄s ad eā. Mentiris q̄ mea
nō est ego sz tibi pellē brunā ⁊ tu ha
bes albā. feci tibi albam ⁊ tu habes
rubicūdā. feci tibi grossā ⁊ tu habes
subtilē. feci tibi caput planū ⁊ tu ha
bes cornutū. feci tibi capillos nigros
et tu habes flauos: feci tibi supcilia s
pssa ⁊ tu habes eleuata. Et ideo dicit
illi et sibi similib⁹ illud qd̄ dictū fuit
q̄nqz v̄ginib⁹ fatuis. Mat. xxv. Amē
amen dico vobis nescio vos hiero.
Qua fiducia tollis vult⁹ ad sydera
quos cōditor nō cognoscit Su pscri-
ptio ē illa de q̄ dr̄ Dan. v. Mane the-
tel phares. i. nūerauit appēdit ⁊ diui
sit. Dz q̄lz pctā sua nūerare vt sciat
quot sūt pōderare: vt sciat q̄ grauia
sūt: ⁊ diuidere. i. p pfessionē a se remo
uere. In malis aūt dyabol⁹ hāc scri
pturā falsificat apponēdo nō ad quā
libet dictionē dicēs nō appēdas non
nūeres nō diuidas. Quarto edoce-
mur: vt mūdo ⁊ deo q̄ sua sūt reddā-
m⁹ p eo qd̄ dr̄. Reddite q̄ sūt cesaris
cesari. ⁊c. Debem⁹ ei mūdo reddere
suos honores eos despiciēdo suas d
licias abhorrēdo et suas diuitias eas
cōtēnēdo. De his trib⁹ dr̄ heb. xi. Fi
de Moyses grādis effect⁹: negauit
se ēē filiū filie pharaonis q̄ ad cōtē-
ptū honorum magis eligēs affligi cū
pplo dei ⁊ hoc q̄ad ptēptū delitiarum.
Maiores diuitias estimās thesauro
egyptiorum iproperiū xpi quo ad ptē-
ptū diuitiarum. Deo āt debem⁹ redde
re scōz hier. decias pmitias ⁊ obla-
tiōes Solutio āt decimarum parti a na
turali ē iure eo q̄ naturalis rō dictat
vt necessaria ministrem⁹ eis q̄ nobis
spūalia subministrāt. Parti ē a di au
ctoritate. Malach. iij. Inferte oēs d
cias i horreū meū vt sit cib⁹ i dōo mā
Et dato q̄ sibi sit ci b⁹ adhuc tn̄ dz in
ferri, ppter paupes q̄b⁹ tenentur de tali
puidere. Parti ē ab eccl'ie istitutiōe
q̄ ordinauit q̄ sicut i veteri lege: sic
⁊ i noua decie psoluāt. Et q̄ decima
rū solutio parti est a iure naturali: ⁊
parti a dei auctoritate et parti ab ec

cle iſtitutiõe iō dt Aug. Decime ex
debito reqrũtur ꝛ q̃ eas dare nolue-
rit res alienas iuadit. Scđo dñt deo
dari primitie. i. d̃ pcipuis fructibus
terre. Iſte tñ primitie ſolui debent
ſcđꝫ cõſuetudinẽ patrie ꝛ idigẽtiam
miniſtrorũ eccľie Tertio dari dñt đo
oblatiões ꝛ q̃uis oblatiões ſint volũ
tarie: tñ in duobꝰ caſibus neceſſario
ſunt ſoluẽde. Pͥo ꝓpter neceſſitatẽ
qñ ſcꝫ miniſtri eccľie nõ haberẽt vn
de ſuſtẽtarẽtur. Scđo propť appro-
batã cõſuetudinẽ. ſ. qñ parrochiani
cõſueuerũt certis feſtiuitatibꝰ obla
tiões facere ſi illas vellẽt ſubtrahe
re poſſẽt cogi ad laudabiles conſue
tudines obſeruandas.

¶ Sermo tertius.

REddite autẽ
q̃ ſunt ceſaris ceſari et
q̃ ſũt dei deo. Apľs dt Ro.
xiij. Reddite oibꝰ debitũ
cui tributũ tributũ. cui
vectigal. vectigal. cui tiorẽ tiorem.
cui honorẽ honorẽ. Iſta ſũt q̃ hic di-
cit xp̃s. Reddite q̃ ſũt ceſaris ceſari:
ꝛ q̃ ſũt dei deo. Ceſari debemꝰ redde
re tributũ ꝛ vectigal. Deo aũt tiorẽ ꝛ
honorẽ. Pͥcipi ꝰ̃ terreno debemꝰ tri-
butũ reddere: maxie qñ videmꝰ ipꝫ
rẽpublicã ſtrẽnue gubernare. Eſt eñ
ad iſtar capitis: et ceteri ad iſtar mẽ
brorũ. Vñ dicit plutarchꝰ phũs iſtru
ens p̃ epľaꝫ traianũ. Pͥceps capitꝭ
obtiet locũ vni tm̃ ſubiectꝰ deo. Cor
dis locũ ſenatꝰ tenet a q̃ bonoꝝ ꝛ ma
loꝝ initia. Oculoꝝ auriũ et lingue
officia ſibi vẽdicãt iudices et pſ̃ides
ꝓuiciaꝝ. Officiales vero et milites
mãibꝰ coaptant. Qui vero ſemp aſſi
ſtũt pͥncipi lateribꝰ aſſimilãtur. Pe
dibꝰ aũt ſolo adherẽtibꝰ agricole coa
ptã[..]ur q: ꝰ̃ pͥceps locũ capitis te-
net: iō totũ corpꝰ. i. vniuerſũ populũ
ſibi ſubiectũ vtiliter regere debꝫ Vt
aũt bñ ꝛ vtiliter regat quinqꝫ habe-
re debet. Pͥo enim debet populo ſe
cõeꝫ ꝛ amabilẽ exhibere Eccľ. xxxij

Rectorẽ te poſuerĩt: noli extolli: eſto
in illis quaſi vnus ex illis. Vñ dr in
Policrate ꝙ iuliꝰ ceſar nũq̃ dixit mi
litibꝰ ſuis ite ſed venite. Dicebat ei
ꝙ partitus cũ duce labor videt mili
tibꝰ mioꝛ. ꝛ dux q̃ nõ laborat vt̃ mili
tibꝰ carꝰ ſi milites neſcit amare. Vñ
etiã dr. Señ Nõ ẽ opꝰ regi altas edes
cõſtruere: nec muris ꝛ turribꝰ ſe ſepi
re. Inexpugnabile eni munimẽtũ ẽ
amor ciuiũ. Scđo rẽpublicã deꝫ zela
re q: cõia propꝛijs debꝫ anteponere
Vñ dicit. Señ. in laudẽ Auguſti ceſa
ris Ex quo ceſar orbi terrarũ ſe dedica
uit ſe ſibi eripuit. ꝛ ſyderũ more q̃cur
ſꝰ ſuos ſemp explicãt. nũq̃ licebat ſi
bi ſubſiſtere nec quicq̃ ſuũ facere oĩꝫ
domos illiꝰ vigilia defẽdit oĩm ociũ
illiꝰ labor oĩm delitias illiꝰ idustria
omniũ vocationẽ illius occupatio.
Intm̃ etiã rẽpublicã debet zelare ꝙ
ꝓ ea ſaluãda morti ſe debꝫ exponere
Vñ refert Valeriꝰ. ꝙ cũ Codrꝰ rex
athenienſiũ ab hoſtibꝰ vrgeret acce-
pit ab Appolie reſpõſũ ꝙ exercitꝰ ſu
us victoriã obtieret ſi ab hoſtibꝰ ſu
iſe occidi permitteret. Qđ reſpõſũ
cũ ẽt hoſtibus inotuiſſet: pcepert ne
q̃s codrũ tãgeret Tũc ille mutato ha
bitu ad hoſtes pceſſit ꝛ quẽdã ibi mi
litẽ percuſſit. qui percuſſꝰ mox i eũ
irruit et occidit. Cognito vero cor-
pore Codri continuo hoſtes oraculi
memores territi fugerũt. Intãtũ ẽt
rẽpublicã dꝫ zelare ꝙ nec filiꝰ patri
dꝫ parcere ſi videt eũ cõtra rẽpubli
cã aliq̃d agere vñ Tullius in lib. de
offi. Inquirit ſi pater patriã vult ꝓ
dere vtrũ filiꝰ dꝫ ſilere. Et reſpõdet
ꝙ filius primo debet rogare patreꝫ
vt deſiſtat. Si nõ vult p̃ces audire dꝫ
minas addere ꝙ ipꝫ ꝓpľo publicabit
Si nec p̃ces nec mias vult recipe dꝫ
ſalutẽ pͣtie ſalui pͣtris ãteponere. Ter
tio leges quas cõdidit dꝫ ſeruare: vñ
refert Valeriꝰ ꝙ cũ talẽtꝰ pͥceps le
gẽ ſtatuiſſet ꝙ quicũq̃ thorũ alteriꝰ
violaret: ambos oculos perderet et
cũ filius eius in adulterio deprehẽ-

Sermo.iii.

ſuꝰ fuiſſꝫ pr̃ ⁊ legē ſeruare volebat
⁊ nichilominꝰ filio ꝯdolebat ſꝫ inue
nit remediū p̄ qḋ ⁊ legē ꝯſeruauit ⁊
filio viſū reliq̄t. Nā ſibi vnū ⁊ filio
aliū oculū erui fecit. Quarto ꝯ ho
ſtes dꝫ victorioſus exiſtere. Dicit᷑
aūt ī Policrate ꝙ tria fecerūt roma
nos eſſe victores.ſ.fides ſapiētia ⁊
exercitatio. Seruabāt ei fidē oībus
illibatā. vñ cū q̄dā ab hānibale ca-
ptꝰ romā vēire fuiſſet pmiſſꝰ ⁊ iuraſ
ſet ſe reditu᷑ ſi p̄ciū hēre nō poſſet
⁊ cū vlteriꝰ redire nollet ſenatꝰ eū
ꝯprehēdere fecit ⁊ ad carcerē hān-
nibalis deſtinauit vtebant᷑ ei roma
ni magna maturitate ⁊ ſapiētia vñ
Romulꝰ cētū de pp̄lo ſeniores ele-
git q̄s etiā ſenatores appellauit q̄ꝝ
ſcꝫ ꝯſilio reſpublica regebat᷑. Nā vt
dr̄ ī lib. ethic. Juuenes nemo eligit
duces eo q̄ nō ꝯſtet eos ēē prudētes
habebāt ⁊ romāi exercitiū p̄liādi: ⁊
iō plurimū docti erāt. Nā ſicut dr̄.
Eccl̄e.xxxiiii. Uir ī multis exptꝰ co
gitabit m̄lta: ⁊ q̄ m̄lta didicit enar
rabit itellectū. Qui nō ē expertꝰ re
cognoſcit pauca iudicū.iii. dereliq̄t
dominꝰ gētes: vt erudiret in eis iſ-
raelē vt poſtea docerēt filios eoꝝ
certare cū hoſtibus: ⁊ haberent cō-
ſuetudinē p̄liādi. Quīto iuſtū et ho
neſtū ſp̄ vtili debet p̄pōere. et ſuper
hoc plura exēpla poni poſſūt vnū ē
qḋ narrat Valeriꝰ ⁊ Amb. in lib. de
offi. cū macedōes ꝯ athenīēſes claſ
ſem magnam direxiſſent venit qui
dā de exercitu ad eos dicēs ꝙ ſi clā
culo claſſem adirēt totā incendere
poſſent. Sꝫ illi nullatenus acq̄ſce-
re volebāt dicētes hmōi victoria ⁊
ſi vtilis ē: tn̄ nō eſſet honeſte acq̄ſita
Amb. Maluerūt minꝰ poſſe honeſte
q̄ plꝰ turpit᷑. Aliud exēplū narrat
Aug. in lib. de ciui. dei ꝙ cū marcꝰ
regulꝰ captiuꝰ a carthaginēſibꝰ de
tineret᷑. et romāi multos a cartha-
ginēſibus iuuenes detinerēt miſſꝰ ē
dictꝰ regulꝰ romā ꝓ ꝯmutatione fi
enda: iurans ꝙ rediret ſi ꝯmutatio
fieri nō poſſet. Qui cū romā veniſ-
ſet: ſupradictā ꝯmutationē diſſua-
dēs fieri: eo ꝙ ipſe ſenex eēt ⁊ parū
viuere poſſet. illi aūt iuuenes ⁊ mul
ta p̄lia mouere poſſent. et cū roga-
ret᷑ vt ſaltē ipe remaneret nullate-
nꝰ acq̄euit. Rediēs aūt crudeli mor
te interijt. Utile q̄dē ſibi remanere
fuiſſet ꝓpt᷑ iuſiurādū nō fuiſſet ho-
neſtū. Tertiū exēplū legit᷑ in hyſto-
rijs romanoꝝ: ⁊ recitat Amb. ī lib.
de offi. ꝙ cū medicꝰ Pyrrhi regis ad
fabriciū ducē romāoꝝ veniſſet aſſe-
rēs ꝙ Pyrrho medicinā itoxicatā
daret: ⁊ ſic rege mortuo ipe victori
ā obtineret. Juſſit eū Fabriciꝰ liga-
ri ⁊ ad dn̄ꝫ ſuū remitti. Et ſubdit am
bro. Reuera p̄clarū vt qui ꝟtutꝫ cer
tamē ſuſcepat nollet fraude vincere
Tūc Pyrrhꝰ dixiſſe fert᷑. iſte ē fabri
cius q̄ difficiliꝰ a legalitate q̄ ſol a
ſuo curſu auerti poſſet: ⁊ ſic cū eo ad
libitū ꝯpoſuit. Uiſo quid debeamꝰ
reddere terreno p̄ncipi: videamus:
nūc q̄d debeamꝰ reddere p̄ncipi deo
Super hoc fuerunt tres opiniones
Quidā eñ dixerūt ꝙ ſufficit deo da
re obſequiū pſonale qḋ ꝯſiſtit in ge-
nuflexiōe aliȷ̄ dixerūt. nō ſufficit deo
dare obſequiū pſonale niſi etiā de-
mus ſibi obſequiū reale qḋ ꝯſiſtit ī
elemoſynaꝝ largitione. Alij dixerūt
ꝙ nō ſufficit obſequiū pſonale ⁊ rea
le niſi demus ſibi obſequiū ſp̄uale
vt ſcꝫ nos vl̄ aliq̄ nr̄m ad cultum
dei ꝑpetuo deputemꝰ. vñ q̄dā bonus
hō vēit ad Micheā ꝓphetā: ⁊ ſr̄ his
tribꝰ opiniōibꝰ iterrogauit ipm: vt
habet᷑ Mich.vi. Et p̄mo iterrogat
ſi ſufficit deo facere multas genu-
flexiōes dicēs. Quid dignū offeram
deo. Curuabo genua de excelſo. et
ꝓpheta nihil r̄ndit. Deide iterro-
gat ſi ſufficit deo multas elemoſy-
nas dare dicēs. Nunq̄d offerā deo
holocauſta p̄guiūt vitulos ānicl̄os
Nunq̄d placari pōt dn̄s ī milibꝰ arie
tū aut ī m̄ltis milibꝰ hircoꝝ ⁊c. Pro
pheta nihil reſpondit. Deinde in-

terrogat:ſi ſufficit ad ppetuū di cul
tū filiū ſuū pmogenitū i religionem
pōere dicēs. Nunqd dabo pmogeni
tū meū p ſcelere meo fructū vētris
mei p pctō aie. Et tunc ppheta ad
iſta tria retrograde rn̄dit ſibi dicēs
Indicabo tibi o hō qd ſit bonū:ꝛ qd
dn̄s requirat a te vtiq facere iudi=
ciū diligere miaꝫ ꝛ ſollicitū ābulare
cū deo tuo Dicit ḡ vtiq facē iudiciū
ac ſi dicat ppheta. Interrogaſti ſi ti=
bi ſufficit ac ſalutē filiū tuū i religio
nē pōere:ꝛ ego dico tibi ꝙ n̄ niſi iu=
diciū facias d̄ teipō vt ſicut caro tua
delectata ē in pctis:ſic iudicet ꝛ af=
fligat in pn̄itentie lamētis. Nō em̄
eſſet equū ꝙ tu pctā faceres ꝛ filius
tu⁹ penā portaret. Et iō oportet vt
carnē tuā iudices ſi nō vis a dn̄o iu
dicari.i.Cor.xi. Si noſmetipōs iu
dicarem⁹:nō vtiq a dn̄o iudicare=
mur. deide rn̄det ad aliā q̄ſtionē di
cēs. Diligē miaꝫ:ac ſi dicat. Interro=
gaſti ſi tibi ſufficit m̄ltas elemoſy=
nas facere.ꝛ ego tibi ꝙ nō: niſi eas
pus tibi facias ꝛ aīe tue miaꝫ ipēdas
nichil valebit. eccl'i.xxx. Miſerere
aīe tue placēs deo. Prou.xi. Bn̄fa=
cit aīe ſue vir miſericors. Nō ei ēēt
cueniēs vt alīi ſit pi⁹ ꝛ ſibi ipi⁹ Qr
ſicut dr in.ps. Qui diligit iniqtatem
odit aīaꝫ ſuā. Deide rn̄det ad aliaꝫ
q̄ſtiōe dicēs. Et ſollicitū ābulare cū
deo:ac ſi dicat. Interrogaſti ſi tibi ſuf
ficit m̄ltas genuflexiōes facē. Ego
dico tibi ꝙ nō:niſi p bōa opa ſtude=
as ſollicit⁹ eſſe. Ille aūt cū deo ſol=
licite ābulat qui in ſua iuuentute
deo ſeruire icipit:vel q̄ bōa opa fer
uent facit. vel q̄ de contingentibus
nichil omittit.ii. Tim.ii. Sollicite
cura teipm̄ pbabilē exhibere deo
opariū icōfuſibilē:recte tractātē v=
bū vitatis. Sunt qui pigre.i. in ſe=
nectute ſeipōs curant. in.ſeipōs e=
mādāt Iō dicit. Sollicite cura teip
ſū.ꝛc. alii ſūt q̄ cōfuſibilit idest negli
gent opantur.ideo ſubdit. Opera=
riū incōfuſibilē. Aliiſunt qui recta
qdē faciūt ꝛ dicūt:ſꝫ nō recte: q: cir
cūſtātias multas omittūt.ideo di=
cit. Recte tractātē verbū veritatis

¶ Dn̄ica.xxiiij.Ser.pm⁹.

Oquente ie
ſu ad turbas. Ecce pn̄=
ceps vn⁹ acceſſit ꝛ ado=
rauit eū dicēs. dn̄e filia
mea mō defūcta eſt.ꝛc.
Mat.ix. Seruis dei valꝫ corp⁹ ſuū i
q̄druplici ſtatu ſcꝫ qn̄ ē ſanū vl' ifir
mū vl' mortuū vl' ſuſcitatū. Valꝫ ei
ſanū:q: aīa mediante corpe merita
multa acqrit q̄ ſine corpore acqrere
nō valeret. ſicut ieiūare: pgrinatio
nē facere martyriū ſuſtinere. Vl' ēt
ifirmū qn̄ ſcꝫ ifirmitate ſpatienter
portabat. iuxta illud.ii.Cor.xii. Li=
bēter gl'iabor de ifirmitatib⁹ meis
ꝛc. Valet mortuū q: aīa deſidera=
bat ſibi vniri ꝛ i ipſo remūerari vn̄
clamabāt aīe. Apo.vi. Uſq quo dn̄e
ſāct⁹ ꝛ v̄us nō iudicas ſāguinē nr̄m
de his q̄ habitāt in t'ra. Valet reſu=
ſcitatū:q: tūc hō beatificat ꝛ i aīa i
ɔtēplatiōe deitatis. Et in corpe in
viſiōe hūanitatis.ioh.x. ingredief
ꝛ egredief ꝛ paſcua iueniet. iſta pa
tēt in iſtis duabus mulierib⁹ ſcꝫ in
emoroiſſa ꝛ in filia archiſynagogi
Nā pma corp⁹ ifirmū habuit:ſꝫ po
ſtea ſanū. Valuit igit ſibi corp⁹ ifir
mū q: illa ifirmitas corpis fuit ſibi
occaſio ſanitatis mētis. Valuit cor
p⁹ ſanatū:q: illa ſanitas i corpe fuit
ad ɔſeruādū ſanitatē in mēte. Scōa
ſcꝫ filia archiſynagogi habuit cor=
p⁹ mortuū ſꝫ poſtea reſuſcitatū va
luit ſibi corp⁹ mortuū:q: illa mors
corpalis fuit ſibi cā vite ſpiritualis
Valuit ꝛ reſuſcitatū q: illa reſuſci=
tatio fuit anime iuſtificatio. ¶ Per
has aūt duas vnā ſcꝫ grauiter infir
mā ꝛ aliā mortuā peccator ſignifi=
cat. De prima em̄ tria dicūtur ſcilꝫ
ꝙ graui ifirmitate erat circūdata
ꝙ miracl'oſe fuit ſanata ꝙ ſanato=
ri nō fuit igrata. infirmitas qdem

grauis erat:qꝛ duodecī ānis fluxū
ſāguinis patiebat.et ſicut dr̄.mar.
v.Oia bōa ſua i medicos erogaue=
rat:nec q̄cꝙ pfecerat ſ3 magis de
teri⁹ habebat. Peccatoꝛ em̄ ſāgui
nē fluit qn̄ de pctō i peccatū cadit.
Ozee.iiij.Sāguis ſanguinē3 tetigit
Tūc ſanguis ſāguinē tāgit qn̄ qs d̄
peccato i peccatū cadit ꝛ fluit Pec=
catoꝛ ei fluit de mala cogitatiōe in
malā delectationē de delectatiōe i
ꝯſenſū de ꝯſenſu i op⁹ de ope in con
ſuetudinē de ꝯſuetudine i neceſſita
tē.de neceſſitate in deſpationē ꝛ tūc
tāꝙ̄ in firm⁹ deſpat⁹ nullū cibū3 no
ciū.i.nullū vitat pctm̄. Prou. xviij.
impi⁹ cū in pfundū3 pctōꝝ venerit
ꝯtēnit. Chꝛy. Sicut infirm⁹ donec
mediocrē h3 paſſionē ꝛ ſpat poſſe cu
rari:ſeruat ſe a nociuis. Si aūt itel
lexerit paſſionē eſſe iſanabilē3 iā nō
pcit ſibi. Sic ꝛ hō donec mediocrit
peccat ꝛ ſpat ſalutē3 obſeruat ſe a
malo. Si aūt grauit peccādo cepe=
rit deſpare nil iā dubitat facē. Ne=
ſciēs miſer q̄ ſicut i bono grad⁹ ſūt
gloꝛiarū:ſic in malo grad⁹ ſūt pe=
narū. Medici aūt fallaces q̄ aiā3 de
teri⁹ habere faciūt ſunt honores:d̄
litie ꝛ diuitie. Nā honores pmittūt
exaltationē ꝛ dāt ſubitā deiectionē
Uel in vita. Un̄ dr̄. Job. xxx. Eleua
ſti me ꝛ quaſi ſup ventū ponens eli
ſiſti me valde. Ul i morte ſaltē. eiuſ
dē. xx. Si aſcēderit vſꝙ ad celū ſu=
pbia ei⁹:ꝛ caput ei⁹ nubes tetigerit
quaſi ſterq̄liniū fetens pdet Diui
tie pmittūt ſatietatē3 ꝛ dant eſuriē
ſicut p3 in diuite epulōe qui ad tan
tā deuenit paupratē q̄ modicū3 aq̄
habere nō potuit. Delitie pmittūt
delectationē ꝛ dāt amaritudinem.
Iſtud oñdit Salomō v̄bo ꝛ exemplo
ꝛ facto. Uerbo. Prou. v. Fau⁹ diſtil
lās labia meretricis:nouiſſima aūt
illi⁹ amara quaſi abſinthiū. exēplo
ſuiipſi⁹ dicens. eccl. ii. Et oīa q̄ deſi
derauerāt oculi mei nō denegaui eis
nec phibui coꝛ meū qn̄ oī voluptate
frueret. ꝛc. Oñdit hoc idē facto. cū
ei m̄ltis vacaſſet delitijs. tādē3 ſeip=
ſū expoliauit:vt dicūt iudei. ꝛ vſꝙ ad
ſāguinē3 ſe v̄berari fecit ꝛ ex tūc pe
nitentiā durā fecit. Scd̄o iſta m̄lier
miracl'oſe fuit ſanata p tria. Pmo p
viſū xp̄i. vn̄ dr̄. At ieſ⁹ ꝯuerſ⁹ vidit
eā. iſta viſio fuit reſpect⁹ diuīe mie
q̄ de⁹ pctōre3 reſpicit. Quo etiā re=
ſpexit petrū peccātē vt dr̄ Luc. xxij.
Quo ēt m̄lierē iſtā reſpexit ꝛ ſana=
uit videm⁹ ei q̄ ſol poros t̄re pene=
trat ꝛ aurū ꝛ lapides p̄cioſos i ei⁹ vi
ſcerib⁹ generat. M̄ltos igr̄ fortius
oculi mie dei ſr̄ ſole3 lucidiores p=
fūda pctōꝝ corda pēetrāt eccl. xxiij.
ocl'i dn̄i ſr̄ ſolē lucidiores m̄ltū3 pl⁹
hominū corda itu entes abſcōditas
ptes cordis penetrādo generāt au
rū3 grē:ꝛ lapidē p̄cioſū3 mie. Sap.
iiij. Gr̄a dei ꝛ mia eſt in ſāctos eius
et reſpect⁹ in electos illius. Tātus
em̄ fulgoꝛ de xp̄i facie pcedebat q̄
ad ſe pctōres attrahebat Un̄ dr̄ hie
ro. Certe fulgoꝛ maieſtatis ꝛ diui=
nitat3 ei⁹ occult⁹:ꝛ i hūana facie re
lucebat ex quo pctōres ad ſe trahe=
re poterat aſpectu.. Scd̄o fuit ſana
ta p v̄bū xp̄i qn̄ dixit fides tua ſaluā
te fecit. p̄. dabit voci ſue vocē v̄tut3
pect⁹ q̄dē xp̄i fuit apoteca oim ca=
riſmatū. ꝛ iō v̄ba q̄ inde pcedebant
erāt medicinalia ꝛ ſanatiua. Sap.
xvi. neꝙ herba neꝙ malagma ſana
uit illos:ſ3 ſermo tu⁹ dn̄e q̄ ſanauit
oia Eſt ei xp̄s lignū vite:vt dr̄. apo.
xxij. c. Cui⁹ folia. i. v̄ba ſunt ad ſani
tatem gn̄eratiua Tertio ſanata fu
it p tactū xp̄i qn̄ tetigit fimbriā ve
ſtimēti eius. Luc. vi. oīs t̄ba q̄rebat
eū tāgere:qꝛ v̄t⁹ d̄ illo exibat ꝛ ſana
bat oēs. Si ei magnes tactu ſuo at
trahit ferrū:m̄lto forti⁹ qn̄ xp̄s p fi=
dē ꝛ deuotionē tāgit trahit ad ſe fer
reas mētes hier. Si i magnete lapi
de v̄t⁹ ēe dr̄ vt āulos ꝛ feſtucas ſibi
copulet ꝙ̄to mag3 dn̄s oi3 creatura
rū ad ſe trahere poterat q̄s volebat
tertio hec m̄lier ſāatori h̄ fuit igra

ta. Dicit em̄ Euſebiꝰ in hyſtoria ec
cleſiaſtica ꝙ mlier emorroiſſa poſt
ꝙ̄ a fluuio ſāguinis fuit ſanata i ceſa
rea philippi vn̄ fuerat oriūda iuſſit
fieri ſtatuā in curia ſua ad ymagi=
nē xp̄i cū fimbriis veſtimēti ꝓut vi=
derat xp̄m hēre ⁊ ip̄am ymaginem
deuotiſſime adorabat. Fecit etiam
ymaginē ſuiipſiꝰ ſtātē an̄ ymaginē
xp̄i genibꝰ flexis ⁊ manibꝰ cācella=
tis. Et dr̄ ibidē ꝙ ſub ſtatua xp̄i ꝗdā
herbe creſcebāt: q̄ cū prius nulliꝰ eſ=
ſent ꝟtutis poſtꝙ̄ fimbriā xp̄i attin
gebāt tāte ꝟtutis erant ꝙ oms in=
firmitates curabāt. Dicit aūt hie=
ron̄. in hyſtoria triptita. ꝙ Julianꝰ
apoſtata ymaginē xp̄i remouit ⁊ ſu
am ibi collocauit: q̄ tamen poſtea
ictu fulminis ꝯminuta fuit. ꝑ puel=
lā mortuaꝫ ſignificaꝫ peccator. De
qua ſimilr̄ tria dicunꝫ. Prio ꝙ mor
tua plorabaꝫ. Vn̄ dr̄ Luc. viii. Fle=
bāt aūt oms ⁊ plāgebāt illā Codeꝫ
mō peccator ab oibꝰ plāgi deberet.
Primo em̄ plangiꝫ a deo Michee.
vii. Ve michi q̄ factꝰ ſum ſicut q̄ col
ligit racemos i autūno videmie. do
let etiā xp̄s ꝙ dyabolus homies col
ligit magnos ⁊ ip̄e vix pōt hr̄e paruos
Eſaie. i. Heu ꝯſolabor ſr̄ hoſtibꝰ me
is ⁊ vindicabor de inimicis meis.
Glo. More pii prīs eos lꝫ inimicos
plangit ⁊ ꝑcutit. Sc̄do ploraꝫ ab an
gelis Sicut em̄ āgeli gaudēt de pec
catoꝝ ꝯuerſiōe ſic dolent de eorum
ꝑuaricatiōe eſa. xxxiii. ecce vidētes
clamabāt foris angeli pacis amare
flebūt. Tertio plorādꝰ ē a ſeipſo hie
re. vi. Luctū vnigēiti fac tibi plāctū
amarū. Michee. i. Faciā planctum
velut drachonū ⁊ luctum quaſi ſtru
tionuꝫ Dracho plāgit quando ele=
phas caput ſuū ꝯterit. Strutio vlu=
lat quādo oua ſua ꝑdit. Dꝫ igiꝫ pctā
tor flere: ⁊ qꝛ dyabolus caput ſuum
ideſt xp̄ꝫ in eo extixit: ⁊ qꝛ oua. i. me
rita ſua ꝑdit. Quarto flendus ē a q̄
libꝫ xp̄iano. Eccleſi. xxii. Luctꝰ mor
tui ſeptem dies. fatui aūt ⁊ ipii om=
nibus diebus vite ipſorum Augu.
Sunt ne in te xp̄iane viſcera mie q̄
plangis corpꝰ a quo receſſit anima
⁊ non plangis animam a qua receſ
ſit deus. Secūdo iſta puella fuit re=
ſuſcitata ⁊ hoc manu eā tangēdo et
eleuādo. Manus aūt dei quinꝙ di=
gitos hꝫ. Primꝰ eſt potentia dei. il
le eſt pollex. Secundꝰ eſt ſapientia
dei. iſte ē index. Tertius gratia dei
iſte ē mediꝰ qꝛ per grām mediāteꝫ
peccator iuſtificaꝫ. Quartꝰ chari=
tas dei. iſte medicus. Charitas aūt
dei maxie appet i xp̄i paſſione q̄ eſt
medicina omniū pctōꝝ. Quintꝰ eſt
mia dei. iſte eſt auricularis: qꝛ ma=
xime per miſericordiā peccata pur
ganꝫ. Peccator aūt eſt infirmꝰ. Jō
indiget potētia dei. que ipſum faci
at fortē ad reſiſtendum ⁊ operāduꝫ
Phil. iiii. Oia poſſum in eo qui me
ꝯfortat. eſt cecꝰ: iō indiget ſapiētia
dei que ſibi viā demōſtrat. p̄s. De=
duxit eos in viā rectā vt irēt i ciui.
habita. eſt dei inimicus: iō indiget
grā dei q̄ ip̄ꝫ recōciliet ⁊ ſaluet eph.
ii. Cuiꝰ grā vos ſaluati eſtis. eſt vul
neratꝰ: iō indiget charitate ⁊ medi
cina dei q̄ fuit in xp̄i paſſione: eccli.
xxxviii. Altiſſimus de terra ideſt
de carne ſua creauit medicinā. ⁊ im
mūdꝰ: iō indiget mia dei que imun
dicias peccatoꝝ purget. Prou. xv.
Per miam fide purganꝫ peccata.
Tertio iſta puella pꝰ reſuſcitationē
fuit nutrita. vn̄ dr̄ mar. v. Juſſit illi
dari māducare. Poſtꝙ̄ ei peccator ē
reſuſcitatꝰ idiget pane ꝟbi dei qui
ip̄ꝫ fortificet. p̄. Panis cor hois ꝯfir
met indiget cibo grē dei q̄ ip̄m for=
tificatū delectet. eccl̄. xxiii. Spiritꝰ
meꝰ ſup mel dulcis. indiget vino a=
moris q̄ ip̄m ꝯfortatū ⁊ delectatum
letificet. p̄. Vinū letificat cor hois.
Jn iſto vino hic aſpgimr: ſꝫ i futuro
ip̄m in ſuo fōte bibemꝰ. Aug. Jn re
giōe illa itelligibiliū btā vita i ſuo
fonte bibiꝫ: inde huic humane vite
aliquid aſpgitur vt tentationibus

huius ſeculi temperanter fortiť iu-
ſte prudenterq́ꝫ viuatur.

¶ Sermo ſecūdus vnde ſupra

Confide filia fides tua te ſaluā fecit. Scđ'z btm̄ Amb. i lib. de ſapiētiſſimo ſalomōe mulier iſta fuit martha. Ait ei ſic. Xps largū ſanguis fluxū ſiccauit in martha. Demōes expulit de maria. corp⁹ redulum ſpūs calore ꝯſtrixit i lazaro. Iſti ergo mulier xp̄s tria verba dixit. Unū qđ fuit magne familiaritatis cū dixit filia. Scđz qđ fuit magne ſecuritatꝫ cū dixit confide Tertiū qđ magne leticie ꝛ iocunditatꝫ: cū ait. Fides tua te ſaluā fecit. Iſta tria v̄ba ſil'r dr xp̄s cuilꝫ aīe fideli. Primū v̄bū ē magne familiaritatis eā nominādo filiā ē ei fidelis aīa filia dei triplici iure. Primo ꝓpt gn̄ationē. De⁹ ei ipam gn̄auit gn̄atiōe naturali qn̄ ad ſilitudinē ſuā eā fecit. Sꝫ iſtā gn̄ationē prim⁹ hō deturpauit ꝛ iō totā naturā hūanā imūdā fecit. Si em̄ maſſa ē viciata ꝛ pars Et ſicut vinū purū ſi ponat in vas viciatū vinū corrūpitur: ſic aīa mūda creata ꝛ corpi immūdo infuſa viciatur Ephe. ij. Eram⁹ natura filij ire. Iō de⁹ ipam aīam regn̄auit gn̄atiōe ſacrali q̄ fit in baptiſmo. Joh. iij. Niſi qs renat⁹ fuerit denuo: nō pōt videre regnum dei. In iſta regn̄atiōe ſpūſſctūs ē loco pr̄is aq̄ loco matris v̄bū dei loco diuini ſemis. Sꝫ ab iſta regn̄atiōe multi degenerāt qui baptiſmalē innocētiā fedāt. iō deus ipſam adhuc gn̄auit gn̄atiōe ſpūali q̄ fit ꝑ pn̄iam. Et ſicut deus nō abijcit a ſua filiatiōe illos q̄ ſeruāt baptiſmalē inocētiā: ſic illos q̄ redeunt ad pn̄iaꝫ ſꝫ tā illos q̄̄ illos gn̄at tādem q̄rta gn̄atiōe. ſ. gn̄atiōe celeſti De q̄ dr Gen̄. xv Gn̄atiōe quarta reuertētur huc. Beda. Nō nouū dꝫ videri ſi naſci dicat q̄ ex hac vita migrauerit Sicut em̄ ꝯſuete naſci dr cū quis de vtero matris ꝓcedens in hanc vitā ingredit. Ita pōt nat⁹ appellari q̄ ſolutis vinculis carnis ad lucē ſublimatur eternā. Scđo aīa dr filia dei ꝓpter imitationē. Nō dēm⁹ tn̄ imitari i potētia q: ineffabilis ē. ꝓ. Quis loquet potētias dn̄i. Nec i ſapia. q: icōphēſibilis eſt. ꝓ. Mirabilis fctā ē ſcientia tua ex me. Sꝫ i mia: q: i hac imitabilis ē. Luc. vj. Eſtote miſericordes ſicut ꝛ pr̄ vr̄ miſericors ē. In futuro aūt ecōuerſo ſcti imitabunt deum i potētia. ꝓ. Introibo i potētias dn̄i. in ſapia. ꝓ. Exiſtimabā vt cognoſcerē. hoc labor eſt an̄ me donec itrē i ſanctuariū dei. Nō aūt oportebit q̄ ipm imitent in mia Nec q̄tū ad bonos q: i eis nulla eis miſeria. Nec q̄tū ad malos: q: gaudebūt de dei iuſticia. Tertio dr filia dei ꝓpt hereditatꝫ ſucceſſionē. Ro. viij. Si filij et heredes. Hereditas trāſit ad heredes cū ſuo onere. Celeſtꝫ ei hereditas hꝫ ānexū on⁹ hūilitatꝫ et obediētie. ꝛ aduerſitatꝫ. Cū iſto onere eaꝫ hūit xp̄s. Phil'. ij. Humiliauit ſemetipm quo ad pm̄ū. Fact⁹ obediēs vſq̄ ad mortē quo ad ſcđz. Mortē aūt crucis q̄ ad t'tiū. Cū iſto onere ꝛ nos eā hr̄e debem⁹ vt. ſ. ſim⁹ hūiles mat. xviij. Niſi pueri fueritis et efficiamini ſicut puuli: nō itrabitꝫ i regnū celoꝝ. Sim⁹ mādatis dei obediētes Eiuſdem xix. Si vis ad vitā igredi ſerua mādata. Simus in aduerſititatib⁹ patientes. Math. v. Beati q̄ ꝑſecutionem patiunt ꝓpter iuſticiā q̄m ipoꝝ eſt regnū celoꝝ. Scđm v̄bū fuit magne ſecuritatis: cū dixit. Cōfide. Ualde em̄ de nr̄a ſalute ſecuri eſſe poſſum⁹: ex quo ad ꝯfitendum ſic animati ſum⁹. Fecit aūt xp̄us de nr̄a ſalute nos ſecuros ꝑ tria. Prio ꝑ iuramentū qđ tripl'r nobis iurauit. Prio ꝑ oipotētē. Gen̄. xxij. Per memetipꝫ iuraui dr dn̄s: q: bn̄dicēs bn̄dicā tibi bn̄dictōe. ſ. gr̄e i pn̄ti ꝛ gl'ie in futuro. Scđo iurauit ꝑ ſe viuētem Nūe. xiiij. Uiuo ego dr dn̄s. iplebit

gl'ia dñi vniuerſa.i. fra vinctium q:
gl'ia dñi tūc iplebit qñ nūer⁹ ſaluan
doꝝ erit ꝯplet⁹. Tertio iurauit ꝑ ſe
veritatē. Mat.xix. Amē dico vobis
q vos q̄ reliquiſtis oia et ſecuti eſtis
me ꝛc. Rō aūt quare de⁹ iſto triplici
mō iurauit pōt aſſignari. Hō ei tri=
b⁹ de cāis iuramētū qñqꝫ nō ſeruat.
Aut ꝑꝑ ipotētiā qñ nō pōt ſeruare
qō iurauit. Aut ꝑꝑ mortē ſubitam
qñ.ſ. morte ꝑuentus nō pōt ſeruare
qō iurauit. Aut ꝑꝑ fraudulētiā qñ
ſcꝫ itendit decipe eū cui iurauit. De
us aūt iuramētū ſuū non violat. nec
ꝑꝑ ipotētiā q:.ſ. oīs eſt. iō iurat ꝑ
ſe omnipotentē. Nec ꝑꝑ mortē int
poſitā q: ipe eſt vita. ideo iurat ꝑ ſe
viuentem. Nec ꝑꝑ aliqꝫ fraudulen
tiā q: ipſe ē veritas ideo iurat ꝑ ſe ve=
ritatem. Veritas eñ neminem deci
pe pōt. Scdo fecit nos ſecuros ꝑ in=
ſtrumentū qō ſcripſerūt q̄ttuor euan
geliſte.ſ.ꝑ quattuor euāgelia. Tūc
aūt iſtrumentū eſt auctenticū qñ hꝫ
ſapientem dictatorem teſtes vera=
ces: et fidelē notariū. Dictator ho
rū inſtrumentoꝝ fuit ſpūſſāctus. ij.
Pet.j. Spū ſctō inſpirati locuti ſunt
ſancti dei hoies. Fuit ēt dictator fi=
li⁹ dei qui euāgelia dictauit Fuerūt
teſtes duodecim apl'i Act.j. Eritis
mihi teſtes in hirl'm ꝛc. Notarij fue
rūt quattuor euāgeliſte: quoꝝ ligua
ſpūſſctūs tāqꝫ calamo vſus eſt. ꝑ̄s. Li
gua mea calam⁹ ſcribe velocit' ſcri=
bē. Notari⁹ fidelis fuit marc⁹ q̄ om
nia audiuit a petro. Fuit lucas qui
oīa audiuit a paulo in ꝑadiſuꝫ ra
pto Fuit Mathe⁹ qui oīa audiuit a
xp̄o. Fuit iohānes. qui ſapiam hau
ſit de pectore domico. Tertio fecit
nos ſecuros ꝑ pign⁹. Dedit eñ tria
pignora. Pº corꝑa ſctoꝝ ſuoꝝ que
apud nos ſepulta ſunt. Eccl'i.xliiij.
Corꝑa ſctoꝝ in pace ſepulta ſūt ꝛ vi
uēt nomina eoꝝ in eternum. Vult eñ
deus vt ipſa corꝑa i pignore tenea=
mus: ne ſine nobis reſurgāt. Hebr.
xj. Hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati in
uenti ſunt: non acceperūt repromiſ=
ſionē deo aliqd ꝑ nobis meli⁹ ꝓui=
dente: ne ſine nobis cōſummarent.
Scdo dedit nobis corp⁹ ꝓꝓriū mat.
vlti. Ecce ego vobiſcū ſum oib⁹ die=
bus vſqꝫ ad conſummationē ſeculi.
Et bñ dicit vſqꝫ ad ꝯſummationē ſe
culi q: poſtmodū nobiſcū nō erit ſub
forma panis ſed in apta gl'ia maie=
ſtatis. Tertio dedit nobis ſpm̄ ſctm̄
Ephe.j. Signati eſtis ſpū ꝓmiſſiōis
ſctō q̄ eſt pign⁹ hereditatis veſtre.
Tertiū v'bū fuit mane iocunditatis
cū ſuā ſalutē ſibi ꝓmiſit dicens. Fi=
des tua ſaluā te fecit. Merito iſta
mulier fuit ſanata qñ oēs v'tutes q̄
erāt ſibi cā ſalutis ſecū aſſumpſit.ſ.
verecundiā fidē, timorē, dilectionē
et hūilitatē. Verecūdia eius appet
in hoc q nō añ faciē: ſed retro acceſ
ſit. Fides in hoc q dicebat. Si teti=
gero tm̄ fimbriā veſtimēti ei⁹ ſalua
ero. Timor i eo q retro ſtabat. De
cui⁹ tiore dr̄ Marc.v. Mulier aūt ti
mēſ et tremens ꝛc. Dilectio et fides
i hoc q tetigit. Fides ei cū dilectio
ne deū tāgit. Hūilitas ei⁹ ꝑtꝫ in eo q
nō reputauit ſe dignā tāgere pedes
Nec ēt plenitudinē veſtimēti ſꝫ tm̄
fimbriā. Iſte q̄nqꝫ v'tutes ſunt val=
de neceſſarie cuilibꝫ ꝑ ordinē ad ſa
lutē. nā v'ecūdia hꝫ cor pctōris ad pe
nitētiā diſponere. Qñ eñ ſtatū ſue
miſerie ꝯſiderat: icipit de ſeipo eru
beſcere. ꝛ de pctō ſuo dolere. Sicut
ei mala verecūdia ipedit cōfeſſionē
Sic bōa iducit dolorē. Eccl'i.iiij. Eſt
ꝯfuſio adducens pctm̄. et eſt ꝯfuſio
adducēs gl'iam et grām. Talis ꝯfu
ſio facit hoiem ꝯuerti a culpa ꝑteri
ta. ꝑ̄s. Dixit dñs ex baſā ꝯuertā. Ba=
ſan interpretat' ꝯfuſio. Liberat a pn̄ti
culpa Michee.iiij. Veniens vſqꝫ ad
babylonē ibi liberaberis. ibi redi=
met te dñs de manu inimicoꝝ tuo=
rū. Babylō ei interpretat' ꝯfuſio. Con
ſeruat a culpa futura ꝑhs q̄dā dixit
Erubeſcētia ſalua res ē. Nō tm̄ aūt
ꝯmēdabilis eſt v'ecūdia i corde ſed

etiā in facie:et maxime in adoleſcē
te. Amb. in lib. de offi. Sicut in ſeni
b⁹ grauitas ꝛ in iuuenib⁹ hylaritas
ſic in adoleſcētib⁹ maxie verecūdia
ↄmēdat. Sed multi ſunt ſic īfruniti
ꝙ nec de pctō ṗterito volūt cōfi nec
pñs dimittere:nec de futuro cauere
Cōtra quos dr̄. Hier. iij. Frōs mulie
ris meretricis fctā eſt tibi noluiſti
erubeſcere. Scdō aduenit fides que
cor ſic diſpoſitū hꝫ purgare Act. xv
fide purificās corda eoꝝ. Fides ei
expellit oēꝫ inordiatū amorē: hono
rū delitiaꝝ:ꝛ diuitiaꝝ. heb. xi. Fide
moyſes grādis effect⁹ negauit ſe eē
filiū filie pharaonis ecce ꝑ fidē ↄtē
ptus honoꝝ. Magis eligēs ſe affligi
cū pp̄lo dei. ꝛc. ecce ↄtēpt⁹ delitiaꝝ
Maiores diuitias exiſtimās theſau
ro egiptioꝝ īproperiū xp̄i ecce ↄtē=
pt⁹ diuitiaꝝ. Tertio aduenit timor
q̄ cor ſibi depoſitū ꝛ ſic purificatum
hꝫ munire ne vlteri⁹ alique īmūdi
cie ingrediant̄. Eſt ei tāq̄ ſpecula=
tor qui a lōge inſidias ↄſiderat evi
tat. Eccl̄. xxv. Tior dn̄i ſuꝑ oīa ſe ſu
ꝑpoſuit. Eſt tāq̄ ianitor qui ꝫ pctm̄
oſtiū clauſū tenet. ꝓuer. xv. Per ti=
morē dn̄i declinat oīs hōa malo:im
mo ſi itrauit ſtati expellit. eccl̄. i. Ti
mor dn̄i expellit pctm̄. Nā q̄ ſine tio
re eſt non poſit iuſtificari. Eſt autē
magnū ꝑiculum qn̄ iſte ianitor dor=
mit. Juxta illd̄. Eccl̄. vij. Si nō ī tio
re dn̄i tenueris te inſtant̄. cito ſub=
uertet̄ dom⁹ tua. Jſte timor ēt ciues
cuſtodit ne diuiſio ſubitret Aug. de
ciui. dei. Scipio volebat carthagi=
nē emulā romani iperij dirui ꝛ de=
cernēti vt dirueret̄ ꝫdixit Catho.
Timēs īfirm⁹ anim⁹ hoſtiū ſecurita
tē ꝛ idoneū tutorē vidēs eē t̄rorem.
Quarto accedit dilectio q̄ cor diſpo
ſitū:purificatū:et munitū hꝫ grati=
ficare. Sine hac eni ea q̄ faceremus
deo grata nō eſſent. vt hr̄. i. Corin.
xiij. Nec ea q̄ facerem⁹ q̄tū ad deū.
ſicut deū laudare. Vn̄ dr̄. Si linguis
hoim loquar ꝛ angeloꝝ. i. ſi lauda=
uero deū ſicut laudāt angeli et bea=
ti charitatē aūt nō habeā. fac t⁹ ſum
velut es ſonās:ꝛ cymbalū tinniens
Nec ea q̄ facerem⁹ quo ad ꝓximū
ſicut elemoſynas dare. vn̄ ſubdit. et
ſi diſtribuero in cibos paupeꝝ oīs
facultates meas:charitatē aūt non
habuero nihil mihi ꝓdeſt nec ea q̄
facerem⁹ q̄ ad nos. ſicut corp⁹ morti
ficare vł morti exponere. vn̄ ſubdit.
Et ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ar=
deā. ꝛc. Quito accedit hūilitas q̄ hꝫ
oīa ſupradicta cuſtodire. qꝛ ſicut dr̄
Greg. qui ceťas virtutes ſine hūili=
tate ↄgregat quaſi qui puluerē āte
vētū portat. Eſt eñ hūilitas ſicut ci
nis: fundamētū:et radix. Sicut eñ
cinis cuſtodit ignē:ſic hūilitas gra
tiā ſpūalē. Eccl̄. x. Quid ſupbis ter=
ra et cinis. Et ſicut fundamētū q̄to
magis ꝓfundat̄ tāto magis edificiū
ſtabilit̄. Et ſicut arbor q̄to magꝫ ra
dices ꝓfundi⁹ fixerit: tāto firmior
exurgit ſic et hūilitas q̄to fuerit ꝓ
fundior tāto aīa in gr̄a dei erit ſoli=
dior. Aug. Cogitas magnā fabricā
ↄſtruere celſitudis de fūdamēto co
gita hūilitatis. arborē attēde figit
radicē in humili: vticē tēdit ad ce=
lū:ſi ſine radice auras petit:ruina ē
non incrementum. ꝛc.

¶ Sermo tertius eiuſdem.

Filia mea mō
defuncta eſt. Qui ſigni
ficēt tres mortui quos
xp̄s ſuſcitauit oñdit au
gu. in lib. de ſer. dn̄i ī mōte. Pctī tres
ſūt differētie ſ. in corde:ī facto:ꝛ in
ↄſuetudie. Et ſubdit. Una eſt quaſi
in domo:ſicut puella qn̄ in corde cō=
ſentitur libidini. alia iā vlata extra
domū ꝓcedit. ſ. vidue fili⁹ qn̄ in fa=
ctū procedit ↄſenſus. Tertia qn̄ cō=
ſuetudie mala tāq̄ molle terrena ꝓmi
tur aīm⁹ qꝛ tūc ī ſepulchro eſt iā fe=
tēs ſicut lazarus. qꝛ igr̄ iſta puella ſi=
gnat ꝓmā differētiā pctī prout eſt ī
aīa. iō debꝫ quilibꝫ rogare ꝛ dicere.

dn̄e filia mea.i.aīa mea mō defūcta
eſt ⁊c. Sz vt ē̄ contrarietas inter mathe
um: marcū ⁊ lucā. Mathe⁹ dr̄ q̄ pat
dixit q̄ filia mortua erat. Mar.v.dr̄
q̄ pr̄ puelle dixit filia mea iacet i ex
tremis. Luc.viij.dr̄ q̄ hec moriebat̄
Sz dicēdū q̄ pr̄ qn̄ receſſit a filia iaz
moriebat̄. Qn̄ v̄o veniebat ad xp̄m
preſuppōebat q̄ eē̄t mortua: ⁊ idō vtrū
q̄ potuit dicere. ⁊ q̄ dimiſerat eā in
extremis. ⁊ q̄ credebat q̄ eſſet mor
tua. Aug de cōſenſu euāgeliſtaꝝ dr̄
q̄ pr̄ puelle volebat q̄ dn̄s ad eā ve
niret quā dimiſerat in extremis. vt
ſi nōdū eſſet mortua eā ſanaret. Si
vero eſſet mortua: qḋ quidē crede-
bat eā reſuſcitaret. Mathe⁹ igit̄ po
ſuit verba mentis. Marcus verba
oris. Et ſubdit Aug. hic reꝫ neceſſa
riā diſcimus nihil i cuiuſq̄ v̄bis de
bere inſpicere niſi voluntatē cui de-
bēt verba ſeruire. nec mētiri q̄ſq̄ ſi
aliīs verbis dixerit. qḋ ille voluit cu
ius verba nō dixit. p iſtā igr̄ filiā de
functā ſignificat̄ aīa p pctm̄ mortua
de q̄ ponunt̄ duo. ſ. ſtat⁹ p̄uaricatio-
nis ⁊ ſtat⁹ iuſtificatiōis. Stat⁹ p̄uari
catiōis notat̄ cum dr̄. Filia mea mō
defuncta eſt. Aſſimilatur aūt pctōr
mortuo triplici de cā. Prio pp̄ fetorē
Sicut eī mortu⁹ fetet corporalit̄: ſic
pctōr ſpūalr̄. Sunt aūt quattuor p-
pter q̄ cadauera mortuoꝝ m̄ltū fe-
tēt. ſ. locus: calor: vētus: ⁊ tp̄s. Loc⁹
qn̄. ſ. cadauer eſt in loco alto tunc fe
tor magis diffundit̄: ⁊ ſignat ſupbiā
q̄ corā deo ⁊ angelis fetet. Johel.ij.
Aſcēdet fetor ei⁹ ⁊ aſcēdet putredo
ei⁹ q: ſupbe egit Scdo ē calor q: ma
gis ſentit̄ fetor cadauerꝫ i calore q̄
i frigore: ⁊ ſignat carnalē cōcupiſcen
tiā q̄ corā deo fetet Eſa.xxxiiii. De
cadauerib⁹ eoꝝ aſcēdet fetor. Ter-
tiū ē vēt⁹ q̄ fetorē ad lōginq̄s ptes de
fert. Et ſignat detractionē q̄ ſp hꝫ in
ore fetorē. p̄. Sepulchrū patēs ē gut
tur eoꝝ liguis ſuis doloſe agebāt ⁊c.
Tunc fetor ē ad iſtar vēti defert: qn̄
alioꝝ defect⁹ refert. Quartū ē tp̄is

diuturnitas: q: q̄to magis fuerit ca
dauer diuturnū tāto magis fetidū. ⁊
ſignat pctm̄ cōſuetudis. Johel.j. Cō
putruerūt iumēta i ſtercore ſuo. Se-
cūdo pctōr aſſimilat̄ mortuo pp̄ obli
uionē. p̄. Obliuiōi dat⁹ ſū tāq̄ mortu
us a corde. Q: igr̄ pctōr oblit⁹ fuit
dei i mūdo idō de⁹ obliuiſcet̄ ei⁹ i ifer
no. ozee.iiij. Q: oblit⁹ es legꝫ dei tui
obliuiſcar tui ⁊ ego. Jdō infern⁹ dr̄ in
fra obliuiōis. Eſt eī q̄dā fra vbi ē co
gnitio apta. ſ. fra viuētiū. Alia ē vbi
eſt cognitio obſcura. ſ. terra pegri-
nātiū iuxta illud. j. Coꝛ.xiij. Uide-
m⁹ nūc p ſpeculū in enigmate: tunc
aūt facie ad faciē. Eſt ēt fra vbi obli
uio ppetua. ſ. morientiū. Nā de⁹ eoꝝ
obliuiſcit̄ q̄tum ad effectū mie. Job
xxiiij. Obliuiſcat̄ ei⁹ mia. Et ibi obli
uiſcunt̄ dei q̄tū ad ſpē venie. Mich.
j. Deſpata eſt plaga ei⁹. Et vnuſq̄ſq̄
obliuiſcit̄ ſuipſi⁹ ppt̄ imēſitatē pe-
ne. vn̄ Ariſto. cuidā diſciplō ſuo ap
paruit dicēs q̄ totā ſciaꝫ ſuā oblit⁹
eſt: ⁊ nichil aliud ſciebat niſi penaꝫ
ſuā. Tertio pctōr aſſimilat̄ mortuo
ppt̄ vermiū corroſionē. hꝫ eni tria
gn̄a vermiū. Prim⁹ ē remorſ⁹ cōſcie:
qui ēt i iferno nō morit̄. Eſa.vl. ver
mis eoꝝ non moriet̄ Amb. Que pe
na grauior q̄ interi⁹ vuln⁹ conſcien
tie. Nōne hoc magis fugiendū ē q̄
mors: q̄ diſpēdiū: q̄ exiliū. Alij ver-
mes ſunt ipa vicia et pctā. De q̄b⁹.
Eſa.xxxiiij. Ibi cubauit lamia ⁊ iue
nit ſibi requiē. hoc q̄tū ad luxuriā.
Lamia ſicut dr̄ Glo. hꝫ pedes cani-
nos et cetera feminea. Luxurioſus
eni ⁊ i pctā currit et ſepe ad vomitū
reddit: ⁊ maxie qn̄ catulos ſuos. i. tē
tatiōes ſuas diuerſis delitijs nutrit.
Treñ.iiij. Sed ⁊ lamie nudauerunt
mām̄as lactauerūt catulos ſuos. Se
quit̄. Ibi habuit foueā erici⁹: hoc q̄
tū ad auariciā. Ericius ē aīal ſpino
ſum ⁊ ſignificat auaꝝ ppt̄ anxieta-
tes ſpinoſas. Dicit aūt. Iſido. q̄ eri
cius ſup vitē aſcendit et vuas ad ter
rā excutit ⁊ poſtmoduꝫ deſcendens

ſuper eos ſe inuoluit: q̄ ſpinis vndi-
q̄ infigũt eſſe: ſic eſcã catulꝫ ſuis por
tat. Spine auarorũ ſunt aſtutie eo-
rũ quibus pauperes pũgunt. per q̄s
etiã bona ipſorũ rapiũt. et filijs ſuis
tribuũt. Sequitur. Illic cõgregati
ſunt milui: alter ad alterũ hoc ꝯtra
ad ſuperbos. Miluꝰ eñi inſidiat̃ aui
bus domeſticis ⁊ maxīe pullis par-
uulis. Sic ſuperbꝰ perſeqtur melio-
res et pauperũ bona rapit. Et vt poſ
ſit aliqñ melior apparere eiuſdẽ ma
licie ſocios ſecũ adiũgit. Ideo dr̃. Alt̃
ad alterũ. Alij vermes ſũt q̄dã pctã q̄
nullã habẽt delectationẽ: ſꝫ aĩaꝫ cru
ciãt: ſicut iracũdia triſticia: ⁊ inuidia
Nã iracũdia vitã diminuit Eccl̃. xx
zelus ⁊ iracũdia diminuũt dies. Tri
ſticia oſſa ꝯſũit. Prouer. xvij. Spũs
triſtis exiccat oſſa. Inuidia oſſa pu-
trefacit. Prouer. xiiij. Putredo oſſiũ
inuidia. Scd̃o ponit̃ ſtatꝰ iuſtificatio
nis q̄ ſignificat̃ i iſtiꝰ puelle reſuſci-
tatiõe. Ad reſuſcitationẽ ãt ſpũalẽ q̄
dã cooperãtur: quedã diſponũt: ⁊ q̄
dã oſtẽdũt. Cooperant̃ quidẽ ſctõrũ
oꝛones: qđ ſignificat̃ ꝑ hoc quod dr̃
ꝙ pater qui dicebatur Iayrus vt dr̃
Mar. v. pro ipſa rogauit. Iayrꝰ iter
pretatur illuminãs ⁊ ſignat cetũ ſan
ctoꝝ q̄ a deo illuĩati ſunt ⁊ alios il
luminãt. ps. Illuminãs tu mirabilit̃
a mõtibꝰ eternis. Si eñi ſancti pro
pctõribꝰ orabãt dũ eſſent i miſeria:
multo magis mõ dũ ſunt in gloria:
cũ eoꝝ charitas non ſit diminuta: ſꝫ
augmẽtata Bern. Orãt ꝓ nobis ſctẽ
pſes: q2 illa btã pr̃ia charitatẽ eorũ
nõ minuit ſꝫ augmẽtauit. Scti etiaꝫ
dũ erãt in hac vita de ſua adhuc ſalu
te erãt ſolliciti: tñ adhuc ꝓ pctõribꝰ
orabãt. Nũc aũt de ſua ſalute ſꝫ ſe-
curi: ⁊ iõ de noſtra totaliter poſſunt
eſſe ſolliciti. Iuxta illud. ij. pe. j. Da
bo aũt operã: ⁊ frequẽt̃ hr̃e vos poſt
obitũ meũ ⁊c. Sunt etiã ſancti iuxta
ſpeculũ eternitatis in quo clare vi-
dẽt miſeriã nr̃e penalitatis: ⁊ iõ mo
uent̃ ad effectũ pietatis Ber. Si ſan
cti i dũ adhuc viuerẽt miſerti ſũt pctõ
ribus: q2 ꝓ eis orauerũt tũc tãto am-
pliꝰ q̃to veriꝰ noſtras agnoſcẽt miſe
rias ꝓ nobis intercedũt. Scd̃o vidẽ
dũ ẽ q̄ ſint illa q̄ diſponũt ad ſpũalẽ
reſuſcitationẽ. Que q̄deꝫ ſunt tria.
Primũ ẽ vtilitatẽ ſue originis reco
gnoſcere qđ notat̃ ꝑ ꝙ hoc xp̃s ad il
lã reſuſcitationẽ aſſũpſit patrẽ ⁊ ma
trẽ illos. ſ. de q̄bꝰ dr̃ Iob. xvij. Putre
dini dixi pr̃ meꝰ et mater mea. Talꝫ
eñi cõſideratio hũilitatẽ inducit Mi
chee. vj. Hũilitatio tua i medio tui.
Ac ſi dicat nõ ſolũ habes cãꝫ hũilita
tis ex his q̄ ſũt ſupra te vbi habes iu
dicia dei. ps. Iudicia tua abyſſꝰ mlt̃a.
Nõ ſolũ ex his q̄ ſũt īfra te: vbi ha
bes tormenta īferni. Eccl̃. vij. c. Hu-
milia valde ſpm̃ tuũ q̄ñ vĩdicta car
nis ipũ ignis ⁊ vermis. Nõ ſoluꝫ ex
his q̄ ſũt extra te vbi habes ꝑicula
mũdi. j. Ioh. ij. Mũdꝰ totꝰ in mali-
gno poſitꝰ ẽ. Sed ẽt ex his q̄ ſũt ītra
te et ī medio tui Sap. j. Corpꝰ qđ cor
rũpit̃ aggrauat aĩam. Scd̃m diſpo-
ſitiuũ ẽ gaudiũ mũdi excludere: qđ
notat̃ per hoc ꝙ xp̃s tibicines cãtã-
tes carmẽ lugubre iuſſit exire. Car-
mẽ lugubre ẽ gaudiũ mũdi. Amos.
viij. Cõuertã feſtiuitateꝫ veſtrã i la
mẽtũ et gaudiũ veſtrũ i luctuꝫ. Pñs
eñi vita ẽ vigilia: exiliũ: et ſtadiuꝫ.
Ut ſic de vigilia veniat̃ ad feſtũ et-
ne ſolẽnitatis. De exilio ad patriaꝫ
celeſtis hereditatis. De ſtadio ad
ociũ eťne q̄etꝫ: ſꝫ mali faciũt feſtũ ꝺ
vigilia: ꝺ exilio patriã ꝺ ſtadio ociũ
Et iõ i futuro ſemꝑ erũt i vigilia: q2
ſemꝑ erũt triſtes ⁊ ieiunãtes ſemꝑ
in exilio q2 a celeſti patria ſemꝑ erũt
exules: ſemꝑ i ſtadio: q2 de pena ī pe
nã ſemꝑ erũt currẽtes ⁊ i tormentis
laborãtes. ps. Laborabit ī eternuꝫ et
viuet adhuc ī finẽ ſed beati ſemper
erunt in patria in leticia: ⁊ inquiẽte
eterna Tertium diſpoſitiuũ eſt tur-
barũ tumultũ vitare: quod ſignat̃ ꝑ
hoc ꝙ xp̃us turbam eiecit. Seneca.
Socrati et Scipioni et Lelio ho-

neſtatē excuteret diſſimilis multitu
do Idē. Quotiēs cū hoibus habita=
ui minor hoie redij Interrogat⁹ qdā
phūs qd eēt hoi inimiciſſimū: rñdit
alter hō. In vitaſpatꝝ dicit qdā ſe=
nex. Qñ moyſes itrabat i nubē loq̄=
bat cū deo: q̄ñ exibat loq̄bat cū pplo
ſic monach⁹ qñ ē i clauſtro loquit̄ cū
deo: qñ exit ad turbas loq̄tur ſepe cū
dyabolo. Tertio vidēdū ē q̄ ſūt illa
que oſtēdūt reſuſcitationē eē verā.
Que qdē ſunt tria. Primū eſt velox
reſuſcitatio Fātaſtice eni et magice
reſuſcitati nō ſurgunt velocit̄ ſʒ mō
mouēt pedes: mō man⁹ mō caput. Il
li vero q̄ vacit̄ ſuſcitātur ꝯtinuo ſur
gūt Iō dr̄ d iſta puella Luc. viij. Sur
rexit ꝯtinuo. Et d lazaro. Jo. xi. Sta
ti pdijt q̄ erat mortu⁹. Petm̄ hʒ ca=
put. ſ. malā ſuggeſtionē ꝛ ꝯſēſū: hʒ ma
n⁹: ſcʒ malū op⁹. hʒ pedes. ſ. malā cō
ſuetudinē qñ q̄ſ d pctō i petm̄ currit.
Prouerb. j. Pedes eoꝝ ad malū cur=
rūt Sūt igitur quidā qui peccatū di
mittūt q̄ſtū ad cōſuetudinē: q: nō ita
ſepe peccāt illi reſuſcitātur in pedi
bus. Deinde dimittūt op⁹: iſti reſuſ
citātur i manib⁹. Tādē dimittūt cō
ſenſū: iſti ſuſcitantur in capite. Sed
qui veraciter ſuſcitantur ſtatim di=
mittūt peccatū: et q̄ſtū ad cōſuetudi
nē ꝛ q̄ſtū ad op⁹ ꝛ q̄ſtū ad cōſēſū ꝛ ſug
geſtionē. Secūdū ſignū eſt fortis ā=
bulatio. Fātaſtice eni ſuſcitati n̄ pñt
ire niſi p aliquos paſſ⁹. dicit eni pe=
tr⁹ alfōſ⁹ q: nō pñt ire niſi tātū q̄ſtū ex
tēdit̄ vmbra corporis ſui Veracit̄ āt
ſuſcitati vadūt libere ſicut pri⁹. Ut
āt oſtēdatur q: iſta puella fuit vera
citer ſuſcitata dicit̄. Matth. v. Cō=
feſti ſurrexit puella ꝛ ābulauit De la
ʒaro dicit dñs Soluite eū ꝛ ſinite abi
re. Sūt aliq̄ q̄ aliq̄s paſſ⁹ tātū faciūt
Faciūt eni vnū paſſū cū faciunt aliq̄
opera de genere bonoꝝ. Faciūt ali=
um dū habēt aliqua bona propoſita
cordiū. Faciūt aliū dū peccata dimit
tunt q̄ſtū ad op⁹ extrinſecū. Sed illi
qui vere ſuſcitantur nō faciunt paſ

ſus: ſed dietas. Una dieta ē cōtritio
cordis: alia cōfeſſio oris: tria ſatiſfa
ctio operis Exod. iij. Ibim⁹ viā triū
dieꝝ i deſertuʒ vt imolem⁹ deo nr̄o.
Tertiū ſignū ē māducatio: q: dicūt
Marc⁹ ꝛ Lucas xp̄s iuſſit puelle da
ri māducare. Sicut eni dicit Ambr.
Fātaſtice ſuſcitati māducare nō pñt
Magi ei et nigromātici quoſdā ca=
racteres ſub axellis mortuoꝝ ponūt
ꝛ faciūt eos aliquātulū ābulare ꝛ ali
q̄ vba dicere. ſʒ nō pñt facere vt mā
ducēt. Cib⁹ qñ māducat̄ prio maſti=
cat̄ deide ad ſtomachū dirigit̄: ibiq̄
digeſt⁹ ad mēbra diriuat̄: ꝛ ſic icorpo
rat̄. Ille ḡ ē vere ſuſcitat⁹ q̄ mādata
dei maſticat p meditationē et ea i
ſtomacho memorie recondit per re
cordationē et ſibi incorporat p ope=
rationē. ¶ Dñica. xxv. Sermo. j.

CUz ſubleuaſ
ſet ockos ieſ⁹ ꝛ vidiſſʒ q:
multitudo maxia venit
ad eū. ꝛc. ioh. vi. Sicut
dr̄ Augu. ſup ioh. Litte
ras pulchras ꝛ bn̄ formatas alit̄ lau
dat ille q̄ neſcit litteras: alit̄ ille q̄ no
uit Nā prim⁹ laudat figuratā pulchri
tudinē Alt⁹ ſeſ⁹ pfūditatē. Sic ēt alit̄
laudat̄ pictura alit̄ ſcriptura. nā to=
ta laus picture ē i decore exteriori.
Laus aūt ſcripture maxie eſt i ſenſu
iteriori. Eodē mō miracula xp̄i aliō
pretēdūt exteri⁹ aliud ꝯtinēt iteri⁹.
Nā exteri⁹ ptēdūt admirationeʒ vt
paruuli edificent̄. interi⁹ ꝯtinēt my
ſteria vt pfecti exerceāt̄. habēt eni
ipa miracula vt ibidē dr̄ Au. liguas
ſuas. Nā q: xp̄s ē dei verbū idō ēt fa=
ctū vbi ē nobis dei vbū. Myſtice er
go loq̄ndo xp̄s i hoc euāgelio q̄drupli=
plicē gerit pſonā Prio gerit pſonā pa
tris miſerētis i hoc q: ockos ſubleua
uit ꝛ turbā reſpexit Reſpect⁹ eni ille
ſignat reſpectū patne mie: quē reſpe
ctū ppheta petebat dicēs. Reſpice i
me ꝛ miſerere mei. idē Quō miſeret̄
pr̄ filioꝝ miſert⁹ ē dñs timētib⁹ ſe Et

Sermo .l.

ſubdit triplicē cāz quaſi ſic miſeret
vna ſumit ex parte ꝑncipij q: de vili
⁊ fragili materia facti ſumꝰ. Ideo
dicit. Qm̄ ipſe nouit figmētum nr̄z.
Scd̄a ponitur a parte finis: q: .ſ. in
cinerē redigēdi ſumꝰ: ⁊ ideo ſubdi-
tur. Recordatꝰ eſt qm̄ puluis ſumꝰ.
Tertia ſumitur a parte medij: q: .ſ.
inſtabilem vitā habemus. Ideo ſub-
dit. Hō ſicut fenū ⁊c. Nam ad inſtar
feni ⁊ floris hō vireſcit in iuuentu-
te: modo areſcit in ſenectute: mō flo-
ret i ſanitate mō aret in infirmitatē
nō putreſcit i morte. Secundo gerit
ꝑſonā amici familiariter colloq̄n-
tis in hoc ꝙ tā familiariter cū phi-
lippo locutus fuit dicens. Vñ eme-
mus panes ⁊c. Johā. xv. Iam nō di-
cam vos ſeruos: ſed amicos q: oīa
que audiui a patre meo nota feci vo-
bis. Qđ aūt ſequit̄. Hoc aūt dicebat
tētās eū: inuit ꝙ nullus ſecreta ſua
amico ꝯmittere dʒ niſi priꝰ eū tētet
.ſ. ꝓbet Eccl̄. xi. Nō oēm hoīem idu-
cas i domū .i. i cor tuū: multe ei inſi-
die ſūt doloſi. Eiuſđ. vi. Si poſſides
amicū in tētatiōe poſſide illū: ⁊ non
facile credas ei teipm̄. Añ ꝓbatio-
nem em̄ nō dʒ de facili ſeipſum ſibi
credere: ſed poſtq̄ ipm̄ tētauit .i. ꝓ-
bauit ⁊ fidelem inuenit dʒ ſecure ſibi
ſeipm̄ ꝯmittere. Vñ legit̄ de alexan-
dro: ꝙ cū philippꝰ eiꝰ medicꝰ ⁊ ꝓbatꝰ
amicus medicinā ſibi dare deberet
ſuperauerūt lr̄e ab emulis miſſe cō-
tinētes philippū in medicina vene-
num admiſcuiſſe: quas cū alexāder
legiſſet medicinā priꝰ hauſit ⁊ poſt-
ea litteras legēdas philippo dedit
ob magnā em̄ fiduciā quā de ipo ha-
bebat malum de illo ſuſpicari nō po-
terat. Qđ etiā dr̄ tentās eū vr̄ eē cō-
trarium ei qđ dr̄ Iaco. i. Deus em̄
neminem tentat. Sed dicēdū ꝙ alit̄
tentat diabolꝰ: alr̄ hō: alr̄ deꝰ. Dia-
bolus em̄ tentat vt decipiat. i. Pet.
vl. Aduerſariꝰ vr̄ diabolꝰ tanq̄ leo ru-
giēs circuit q̄rēs quē deuoret ⁊c. Hō
tētat vt ꝓbet ⁊ agnoſcat. Eccl̄. xiij.

Ex multa loq̄la tētabit te. Deꝰ tētat
vt tētatū ⁊ a ſeipſo ⁊ ab alijs cogno-
ſci faciat. Iuxta illud. Gen̄. xxij. Tē-
tauit deꝰ Abrahā ⁊c. Et ſequit̄. Nūc
cognoui .i. cognoſcere feci ꝙ time-
as deū. Sed videt̄ ꝙ de turba paſcē-
da xp̄s nō debuit reqrere philippū
ſed iudā qui loculos portabat. Sed
dicendū ꝙ philippꝰ oriūdꝰ erat de
patria illa .i. galilea: ⁊ ideo notꝰ fue-
rat turbis ⁊ ꝓpter hoc de turbis pa-
ſcendis magis erat ſollicitꝰ. Et cum
dicatur Mat. xiiij. Veſpere aūt factō
acceſſerūt ad eū diſcipuli dicentes.
Deſertus eſt locꝰ ⁊ iā pteriit ho-
ra: dimitte turbas vt eūtes i caſtella
emāt ſibi eſcas. Credēdū eſt ꝙ phi-
lippus inter eos erat q̄ xp̄m magis
ſollicitabat: ⁊ iō xp̄s philippū requi-
ſiuit dicens. Vñ ememus panes ⁊c.
Tertio xp̄s gerit ꝑſonā dn̄i potēter
operātis in hoc ꝙ q̄nq̄ milia hoīm
inde ſatiauit: exceptis mulieribꝰ et
paruulis: vt dr̄ Mat. xiiij. Hoc em̄ fuit
potētie infinite. Voluit q̄dē deꝰ vt dr̄
Aug. ſup ioh. noticiā ſui dare hūa-
nō gn̄i: ſʒ q: nō poterat ab oībꝰ vide-
ri oculis corporalibꝰ voluit ſe mani-
feſtare oñſis miraculis. Iō in prima
creatiōe miracula multa fecit: iter
q̄ vnū fecit ꝙ terrā ſegetes ꝓducere
fecit. Sed q: iſta miracula ex aſſi-
duitate viluerūt: igit̄ xp̄s adueniens
multa alia miracula fecit ꝓter vſita-
tū curſū ordineq̄ nature nō q: ſunt
maiora: ſʒ q: magis inſolita. ⁊ ſub-
dit Aug. Maius em̄ miraculum eſt
gubernatio totiꝰ mūdi q̄ ſaturatio
q̄nq̄ miliū hoīm de q̄nq̄ panibꝰ ⁊ tn̄
hoc nemo mirat̄. Iſtud mirāt̄ hoīes
nō q: maiꝰ eſt ſed q: rarū eſt. idem.
Vñ em̄ multiplicat de paucis gra-
nis ſegetes ⁊ cetera blada: idē mul-
tiplicauit in manibꝰ ſuis quinq̄ pa-
nes. Poteſtas em̄ erat in manibus
xp̄i panes aūt illi q̄nq̄ quaſi ſemina
erāt nō q̄dē terre ꝯmēdata: ſed ab ipō
q̄ terrā fecit multiplicata. Quāuis
aūt xp̄o tā facile fuiſſet panes de nō

uo creare ſicut iā factos multiplica
re volebat tñ iā factos multiplicare
vt cōfūderet hereticos q̄s ſciebat eē
dicturos: oīa viſibilia a diabolo eſſe
creata. Cū ei dicat .j.ioh.iij. In hoc
apparuit fili⁹ dei vt diſſoluat opera
diaboli. Sed ſi illi panes a diabolo
fuiſſent facti xp̄s eos nō multiplicaſ
ſet: ſ; poti⁹ deſtruxiſſet ⁊ alios de no
uo creaſſet. Iſti q̄nq; panes pñt in-
telligi q̄nq; cōſideratiōes q̄ mētē re
ficiunt. Quo⁊ panū q̄dā cōficiunt ex
farina tota amara: q̄dā ex amariori:
quidā ex amariſſima: q̄dā ex farina
tota dulci: q̄dā ex farina partim dul
ci ⁊ partim amara. Prim⁹ eſt panis
cōpaſſiōis. Iſte cōficit ⁊ efficit de fari
na amara .i. ex miſeriis primorum
De quo dr̄ Tho.ij. Mādūcauit pa-
nes i luctu ⁊ tremore rememorans
illū ſermonē q̄ dixit dn̄s p Amos
xphetā dies feſti veſtri cōuerterent
in luctū. Scd̄s eſt panis afflictiōis q̄
cōficit ex farina amariori .i. ex cōſide
ratiōe paſſiōis xp̄i. De quo dr̄ deut.
xvi. Septē dieb⁹ comedes abſq; fer
mēto afflictiōis panes. Ille panem
afflictiōis comedit qui cōſiderādo
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i paſſionē corde ⁊ cor
pore ſe affligit: corde cōdolēdo: cor
pore ſe mortificādo. Sed dz come-
dere ſine fermēto malitie ⁊ neq̄tie.
Cū fermēto nequitie comedūt he-
retici q̄ dicūt xp̄m nō vere fuiſſe paſ
ſum. Cū fermēto malitie comedūt
mali xp̄iani q̄ fidē habēt: ſed opa nō
hn̄t. Debet igit comedere ſine fer-
mēto .i. cū fide vera ⁊ opatiōe bona.
Et dr̄ q̄ comedebat ſeptem diebus
q: ſeptē effuſionibus ſanguinis dn̄i
noſtri ieſu xp̄i debem⁹ eſſe intenti.
Quarū due fuerunt in duab⁹ mani-
bus ⁊ alie due in duob⁹ pedib⁹. Quin
ta in toto corpore q̄n fuit flagellat⁹
Sexta i capite q̄n ſpinis fuit corona
tus. Septīa in latere q̄n fuit lāceat⁹
Terti⁹ eſt panis tremoris q̄ cōficit
ex farina amariſſima .i. ex cōſidera-
tione penarū infernaliū. De quo dr̄
Ezech.xij. Panē tuū i cōturbatiōe co
mede. Multū em̄ dz timere ⁊ cōtur-
bari q̄ conſiderat penā inferni Job.
xxi. Cū recordat⁹ fuero pertimeſco:
⁊ cōtrahit carnē meā tremor. Ps. Ti
mor ⁊ tremor venerūt ſup me: ⁊ cōte-
xerunt me tenebre. Nec mirū q: ibi
comedet panis amariſſimus ⁊ vene
noſus Job.xx. Panis ei⁹ vertetur in
vtero illi⁹: in fel aſpidū intrinſecus.
Quart⁹ eſt panis deuotiōis q̄ cōficit
ex farina tota dulci .i. ex cōſideratio
ne celeſtiū gaudiū. de q̄ dr̄ i ps. Fue
rūt michi lachryme mee panes die
ac nocte ⁊c. nichil ei ſctis viris i hac
vita dulci⁹ q̄ lachrymis deuotionis
paſci. Eſa.xvi. Inebriabo te lachry-
ma mea ⁊c. Sicut em̄ ebri⁹ dolorē nō
ſentit: dāna paruipēdit: ⁊ v̄ba cōtē-
nit: ſic ſcti viri talib⁹ lachrymis ine
briati paruipendūt dolores corpo⁊
dāna rerū: ⁊ iniurias verbo⁊. Quin
t⁹ vero panis cōpunctionis q̄ ſcz con
ficit ex farina amara ⁊ dulci .i. ex cō
ſideratione peccato⁊ noſtro⁊. Illa em̄
cōpunctio habet amaritudinem ꝓpt
offenſam: et habet dulcedinē ꝓpter
ſpem ⁊ veniā. Vn̄ dr̄ in ps. Cibabis
nos pane lachrymarū: ecce amari-
tudo. Et potū dabis nobis i lachry-
mis in mēſura. ecce cōſolatio. Illi au
tem q̄ nō habēt ſpem venie debēt fle
re ſine menſura: ſed illi qui ſperant
veniā debēt in flendo habere mēſu
rā. ꝓuer.xiiij. Cor q̄d nouit amari-
tudinē aīe ſue: ecce amaritudo pro
culpa. In gaudio ei⁹ nō miſcebit ex
trane⁹: ecce gaudiū ꝓ venia. Quarto
dn̄s nr̄ ieſus xp̄s gerit pſonā magi-
ſtri ſapiēter cōſulētis cū ait. Colligi
te q̄ ſupauerūt ⁊c. Voluit aūt dn̄s nr̄
ieſus xp̄s: vt dicit Chry. fragmenta
colligi nō ꝓpter oſtētationē: ſed vt
cordib⁹ diſcipulo⁊ q̄ erāt in mundo
p̄dicaturi miraculū arti⁹ infigeret
Et vt miraculū nō fātaſticū ſed verū
crederet. Et vt turbe diſcipulo⁊ et
pauperū multis dieb⁹ de ipſis frag-
mētis ſuſtētaret. Notādū eſt aūt q̄

q̄dā reliquie p̄ctoꝝ ſicut cogitatio
mala ⁊ delectatio q̄ aliq̄ñ remanent
poſt pctm̄ pctm̄ iſte iſte ſunt diſp̄gē
de. Vñ dr. Eſay. xiiij. Perdam baby
lonis nomē germē ⁊ reliquias. No
mia babylonis ſunt verba laſciua.
Germia ſunt opa. Reliquie ſunt co
gitationes male. Iſta oia ſunt diſp
gēda. Scd'o ſunt q̄dā reliquie bona
rū cogitationū: iſte ſunt ꝯſeruande.
De quib⁹ dr i. p̄. Cogitatio hois ꝯfi
tebit̄ tibi. i. laudabit te ⁊ reliq̄e cogi
tationis diē feſtū agēt tibi. Reliq̄e
cogitatiōis ſunt bōa v̄ba: q: ex habū
dātia cordis os loquit̄. Sunt etiam
bona opa q: illud qd' cor ꝯcipit ma
n⁹ opatur. Hec igr̄ tria deū laudāt et
magnum feſtum ſibi faciūt. ſ. bona
cogitatio/locutio/⁊ operatio Berñ.
Puto q̄ p ſingulas fideles q̄ ꝯuertū
tur ad deū ⁊ i fide p̄ficiunt: feſtiui
tas oit̄ dño. Tertio ſunt reliquie ci
boꝝ et diuitiaꝝ que ſint paupibus
erogāde. Luc. xi. Qd' ſupeſt date ele
moſynā ⁊ ecce oia mūda ſunt vobis.
Sed dr de auaro Iob. xx. Nō remā
ſit de cibis ei⁹ ⁊ ꝑpterea nihil rema
nebit de bonis ei⁹. p̄. Saturati ſunt
filijs. i. cum filijs ⁊ tn̄ reliq̄as non de
derūt egenis ſed dimiſert eas par
uulis ſuis. i. famulis ſuis. Uel de⁹ ſa
turauit eos filijs. i. m̄ltis diuitijs et
in morte nihil dimiſert egenis: ſ3 re
liquias ſuas. i. diuitias q̄s hic reli
quūt ⁊ ſecū portare nō p̄nt dimiſert
p̄uulis ſuis. i. filijs ⁊ nepotib⁹ ſuis.

¶ Sermo ſecundus.

Cuz ſubleuaſſet oc'los ieſus. ⁊c. Scri
ptura ſacra h3 duplicē i
intellectū. ſ. litteralem ⁊
myſticū. et id' aſſimilat̄ fauo mellis:
ſpice grani: ⁊ ignito lapidi. De duo
b⁹ p̄mis dr Aug. de v̄bis dñi. Qñ poſ
ſum⁹ de diuīs operib⁹ que legunt̄ in
tellectū alicui⁹ ſp̄ūalis ſignificatio
nis exculpere. quaſi de obſcuris fa
uoꝝ cellis mella ꝑducim⁹: vt̄ xp̄i di
ſcipulos imitātes ſpicas manib⁹ cō
fricam⁹: vt ad latētia grana. i. ſp̄ūa
lia v̄ba ꝑueniam⁹. De tcio dr Greg.
in moral. Cū verbū ſacri eloquij la
pidi ſimile dixeri i quo ignis latet q̄
manu frigid⁹ tenet̄ ſed ꝑcuſſus fer
ro ignem emittit. Sic v̄ba ſacri elo
quij q̄ꝑ narrationē lr̄e frigida tenē
tur. ſi q̄s intēto intellectu pulſaue
rit: de eius ſenſib⁹ ignē ꝑducit vt i
ei⁹ verbis anim⁹ ardeat qui pri⁹ per
literam frigidā tenebat̄. Educam⁹
ergo de p̄nti euāgelio mel quo dul
coremur: granū q̄ nutriamur ⁊ ignē
quo accēdamur. In hoc q̄dē euāge
lio multa gn̄a hoim informant̄. Pri
mo contemplatiui vt. ſ. oculos cor
dis ad deū erigāt: qd' notat̄ i hoc q̄
ieſus oculos ſubleuauit. Debēt em̄
ſubleuare ad deū oculū intellect⁹ p
meditationē: ⁊ affect⁹ p deuotionē.
Eccl̄. ij. Sapiētis oculi i capite eius
Illi em̄ q̄ ſunt celeſtia ſapiētes de
bent hr̄e in xp̄o capite oculū intelle
ct⁹ et affect⁹ refert A. gellius q̄ de
mocritus ph̄us oculos ſibi eruit.
Et huius cā triplex ab alijs philo
ſophis aſſignatur. Prima q: viſus
videbat: ⁊ ſic a ſua philoſophia eū i
pediebat. Scd'a q: mulieres ſine cō
cupiſcentia videre nō poterat. Ter
tia q: malos florere nimis ipatient̄
ip̄m a meditationibus interiorib⁹ i
pediebat viſio reꝝ ſenſibiliū: ⁊ viſio
reꝝ delectabiliū: et viſio reꝝ ſubli
miū. Eodez mō ipedit̄ q̄s ne oculos
ſubleuet ad deū. Primo q̄ñ q̄s nimis
occupat̄ circa ſenſibilia. i. circa ter
renas diuitias: q: tūc ocul⁹ fedatur
puluere auaricie. p̄. Oc'los ſuos ſta
tuerunt declinare in terram. Secū
do quādo occupatur circa delectabi
lia. i. circa carnales delicias: q: tūc
oculus excecatur igne concupiſcen
tie. p̄. Supcecidit ignis ⁊ nō viderūt
ſolem. Tertio q̄ñ occupat̄ circa ſub
limia. i. circa ambitiōes mūdanas
q: tunc obſcurat̄ fumo ſupbie. Apo
cal̄. ix. Aſcendit fumus putei abyſſi

et obſcuratus eſt ſol ⁊ aer: de fumo putei exierūt locuſte. Iſte fumꝰ infernalis eſt ſupbia ꝙ primo aſcendit in celum: et ibi obſcurauit ſolē.i.āgelum. Deinde deſcēdit in aerē.i.i paradyſum terreſtrē: ⁊ ibi obſcurauit ꝓmos parētes. Aer em̄ ſicut dt Iſidorus partim ad celeſtem: ptim ad naturā terrenam pertinet. Sic paradyſus ẗreſtris medius eſt inter celeſtem et ẗreſtrem regionem. Deinde ipſe fumꝰ ſupbie deſcendit de paradiſo terreſtri: et venit in mūdū: ⁊ ibi gn̄auit locuſtas.i.longas haſtas id eſt ſupbos qui non ſolum de ꝓpe ſed etiā de lōge feriunt. Scdo in formantur actiui vt operibus mie inſiſtant. in hoc.ſ.ꝙ dn̄s turbam pauit dedit nobis exemplū vt opibus mie inſiſtamus. Et licet hoc ſit laborioſum eſt tn̄ mltū fructuoſum. Diſtinguit enim Grego. in moral. ſup illō Job. vij. Habui mēſes vacuos: ⁊ noctes laborioſas enumeraui mihi ꝙ ſunt qdā opa vacua ⁊ laborioſa: quedam vacua ſed non laborioſa quedā laborioſa ſꝫ nō vacua. Pati em̄ aduerſa ꝓ mundo eſt laborioſum: ſꝫ tn̄ vacuū: qꝛ nulla retributione eſt dignum. Sap. v. Laſſati ſumꝰ in via ꝑditionis ⁊ iniqtatis ⁊ ābulauimꝰ vias difficiles. Reſolui aūt delitijs ē qdē vacuū ſed nō laborioſum. Ibidē Quid nobis ꝓfuit ſuperbia: aut qd diuitiaꝝ iactātia ꝯtulit nobis: tranſierūt oīa tanꝗ̄ vmbra Pati vero ꝓpter xp̄m vel pietatis opa exercere eſt quidem laborioſum ſed non vacuum: imo valde fructuoſum. Sap. iij. Bonoꝝ laboꝝ glorioſus eſt fructus. Tertio informanẗ prelati vt i corrigendo debitā formam teneāt: in hoc ſcꝫ ꝙ xp̄s dedit turbis panes ordeaceos ⁊ piſces et ipſos diuiſit. In panibus ordeaceis aſperitas: in piſcibus dulcedo: in diuiſione diſcretio notaẗ. Et per hoc datur intelligi ꝙ ꝓlati quoſdā dn̄t corrigere cū ſeueritate qſdā āmonere cū amorꝫ leuitate oēs aūt cū diſcretōe. Eccl. xij Verba ſapientū qſi ſtimuli: ⁊ quaſi claui in altū defixi. Stimulꝰ ſuperficialiter pungit: clauꝰ defixus in altum.i.in ꝓfundum fortiẗ penetrat. vtrūqꝫ adhibendum eſt ſapienẗ. Iō ꝓmittit v̄ba ſapientū. Prelati enim quibuſdam debēt adhibere ſupficiales correctiones ſicut māſuetꝫ. Quibuſdā ꝓfundas obiurgationes ſicut ſuperbis. Oībus tamen cum diſcretione qꝛ in omni ſacrificio ſal diſcretionis offertur. Quarto informantur ſubditi: vt ſenſualitatē reſtringāt qd̄ notaẗ in hoc ꝙ diſcubuerūt ſuper fenum. ꝑ fenum em̄ caro itelligitur. Eſa. xl. Oīs caro fenū: ē enī ſenſualitas ceca: iō ducit animam per viā periculoſam. Eccl. xviij. Si p̄ſtes aīe tue ꝯcupiſcentiā eiꝰ faciet te venire in gaudiū inimicis tuis. eſt aīe inimica. Gal. v. Caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpm̄. Eſt idomita ⁊ laſciua niſi a deo caſtigeẗ. Hier. xxxi. Caſtigaſti me ⁊ eruditus ſum quaſi vitulus vl̄ iuuēculus idomitꝰ. qꝛ igr̄ eſt ceca dꝫ ipā rō per viam rectā ducere: qꝛ eſt aīe inimica dꝫ ipām potenter ferire qꝛ eſt laſciua dꝫ ipām i ſeruitutē redigere. i. Cor. ix. Ego aūt ſic curro nō qſi i incertū: ecce qꝛ ſenſualitatē ſuā ꝑ viam certam ducebat. Sic pugno non quaſi aerē v̄berās: ecce qꝛ potenẗ feriebat. Sꝫ caſtigo corpꝰ meū. ⁊c. ecce qꝛ ipāꝫ i ſeruitutē redigebat. Quīto informanẗ p̄dicatores vt verba q̄ ppl̄is p̄dicāt non a ſeipſis ſꝫ a deo ſe hr̄e recognoſcant: quod notatur per hoc qd̄ dicitur. Math. xiiij. ꝙ xp̄s dedit diſcipulis panes ⁊ diſcipuli turbis. Pctōr qdē eſt vulneratus: ſemiuiuꝰ: et ſpoliatus vt hr̄. Luc. x. De illo qui incidit in latrones. Predicatores em̄ debent animum vulneratū ſanare medicinis oꝛonum. ꝙ enim oratio ſanet dicitur. Jaco. v. Infirmatur qs in vobis inducat p̄ſbyteros eccleſie: vt orent ſuper eū ⁊ oratio fidei ſal=

nabit infirmū.ꝛc. Debet aiaz ſemi=
uiuā nutrire pane doctrine. Math.
iiij. Nō in ſolo pane viuit hō.ꝛc. De
bēt aiaz ſpoliatā īduere veſtimen=
tis virtutū de qbꝰ dicit̄ ad. Rom. xiij
Abiiciamꝰ opa tenebrarum ꝛ idua
mur arma lucis.ꝛc. Et tamen ꝙ pre
dicatores vulneratos ſanāt vl̄ ſe=
miuiuos nutriūt: vel ſpoliatos īdu
unt: nō a ſe ſ; a xp̄o hn̄t vn̄ ql̄ibȝ p̄di
cator dȝ dicere. Eſa. iii. Nō ſū me=
dicꝰ quo ad p̄mū. nec ī domo mea ē
panis: quo ad ſcd̄z. nec veſtimētuȝ:
quo ad tr̄iū. Sexto īformant̄ audito
res vt qn̄ aliq̄ audiūt q̄ capere non
poſſūt: nō ea negligant ſ; ī cophino
mēorie recōdant. hoc notat̄ in hoc
qd̄ xp̄s dixit. Colligite q̄ ſupa. frag.
nepeāt. Sepe ei difficultas in ſacra
ſciptura accidit tbꝰ de cauſis. vn̄ dt
hieronimꝰ. Ignoſce obſcuritati: q̄
tribꝰ modis naſcit̄. aut rerū difficul
tate: aut magiſtri īperitia aut diſcē
tis nimia tarditate. Qn̄ igit̄ qs nō
pōt aliq̄d capere ſiue qꝛ illud ī ſe eſt
nimis difficile: ſiue ille q̄ docet ne=
ſcit bn̄ exponere: ſiue ille q̄ audit eſt
ad itelligēdū durꝰ: nō tamē illud ne
gligat: ſed in mēoria recōdat: ꝛ ſuo
tēpore pitiores conſulat ſicut facie
bāt diſcipuli q̄ quando a xp̄o occul=
tas pabolas audiebāt: ab ipſo po=
ſtea requirebāt. Vn̄ dixit ei petrus
Mat. xv. Ediſſere nobis parabolaȝ
iſtā. Septio īformant̄ benefactores
vt beneficia ſua maxima impēdāt
illis q̄ ſunt in maiori īdigētia ꝛ ne=
ceſſitate qd̄ notat̄ p hoc ꝙ xp̄s tur=
bam ſatiauit: que vſq; ad veſperam
ieiunauerat: ꝛ cibos a lūde habere
nō poterat. Nā ſcd̄z Ambro. ī libro
de offi. Beneficiū debemꝰ dare pau
pi īdigēti potiꝰ q̄ꝫ diuiti tribus de
cauſis. Primo ꝓpter maius meritū
Lu. xiiii. Cum facis conuiuium no
li vocare diuites ne forte ꝛ ipſi te re
inuitēt: ꝛ fiat tibi retributio.ꝛc. Se
cūdo ꝓpt̄ maius debitū. pauperes
enim ſe obligatos reputant illis q̄
bene eis faciūt Diuites autē repu=
tāt ſe p̄ſtare gratiā illis a quibꝰ bn̄
ficia recipiunt. Tertio ꝓpter maiꝰ
preconiū. pauperes em̄ laudant il
los q̄ bene eis fecerunt. Diuites ꝟo
nō laudāt ſed nec gr̄as agūt: imo ve
recūdant̄ ꝯfiteri ſe bn̄ficiū recepiſ=
ſe Octauo informant̄ beneficiorȝ
receptores: vt. ſ. ſuis bn̄factoribus
gratias agāt: qd̄ notat̄ per hoc qd̄
dr̄ Illi aūt hoīes cū vidiſſent qd̄ fece
rat ſignū dicebāt. Qꝛ hic ē vere ꝓ
pheta q̄ vēturus ē in mundum. Qd̄
ē contra illos q̄ beneficia recogno=
ſcūt nec gr̄as agūt: ſ; ſtatim obliui=
ſcunt̄. Bn̄ficiū em̄ aut pōt eſſe ſin=
gulare: aut commune: aut datum a
paupere Bn̄ficium ſingulare obli=
ſcit̄ hō de facili. Simōides philoſo
phꝰ īterrogatus q̄d inter homines
facile conſeneſceret reſpōdit bn̄fi=
cium. Seneca. Memoria bn̄ficiorū
labilis: iniuriaruȝ vero tenax ē. Bn̄=
ficium ꝟo cōmune obliuiſcit̄ homo
facilius: qꝛ ſcilicet dici conſueuit.
Qui ſeruit cōmunitati: ſeruit nulli.
Bn̄ficiū autē a paupere impenſum
obliuiſcit̄ homo facilime. Vn̄ dici=
tur. Eccl'e. xix. de illo paupe q̄ ciui
tatem obſeſſam p ſuam ſapientiam
liberauit ꝙ nullꝰ deinceps recorda
tus eſt hominis illius pauperis.

Ser. tertius vt ſupra.

VT autez impleti ſūt per iſtā refe
ctionē xp̄i q̄ oēs ipleti
ſūt itelligit̄ celeſtis refe=
ctio vbi erit plēa ſatie
tas atq; repletio. Tria aūt ſūt loca.
ſcȝ mūdꝰ: īfernꝰ: ꝛ celū. in mūdo non
ē ſatietas aliq̄ in īferno ē fames ꝑ=
petua. In celo ē ſatietas plena In
mūdo q̄dē ē cibꝰ matialis ꝛ ſpiritua
lis: tamē neut̄ iſtoꝝ ſatiat. Cibū aūt
matialē ꝛ corporalē deꝰ diuerſimo=
de homini ꝑparauit ſcd̄m diuerſuȝ
ſtatū ipſiꝰ. In primo ei ſtatu. ſcȝ an
te peccatū deus dedit homini in ci

bū fructus arbor̄.Et iſte cib⁹ com=
petebat inocētie.Dedit aūt tūc ſi=
bi tria genera fructuū.Unū q̄ nutri
ret.Aliū quo in vita ꝯſeruaret ter
tiū quo ꝓbaret.De iſto t̄plici fru=
ctu dr̄.Geñ.ij.Produxit dñs de⁹ de
humo om̄e lignū pulchrū viſu ad ve
ſcēdū ſuaue q̄ ad p̄mū.Lignū etiaꝫ
vite in medio p̄adiſi:quo ad ſcd̄m.
Lignū q̄ꝫ ſciētie boni ac mali quo
ad tertiū.Scd̄o homini in cibū de=
dit olera herbar̄ ⁊ hoc poſt pecca=
tū.Qr em̄ p̄m⁹ hō dei p̄ceptū cōtem
pſit ⁊ cibū vetituꝫ mādūcauit iō de
paradiſo in hunc mūdū tāq̄ȝ in exi=
liū de⁹ miſit vt de pctō ſuo pniam a=
geret:⁊ ideo dedit ſibi in cibū olera
herbar̄ q̄ ē cib⁹ penitētiū.Unde di
xit ei dñs p⁹ pcīm.Geñ.iij.Maledi
ct t̄ra in op̄e tuo.ſpinas ⁊ tribulos
germiabit tibi ⁊ comedes herbas
t̄re.Et iſto cibo hō vſ⁹ ē vſq̄ ad di=
luuiū.Tertio deus dedit homini i
cibū eſum carniū ⁊ piciū:⁊ hoc poſt
diluuiū.Tūc ei natura hūana ē de=
bilitata.Olera herbar̄ nō habuerūt
poſt diluuiū tantā v̄tutē:nec terra
tantā fertilitatē.et iō de⁹ humane
infirmitati cōdeſcēdens eſum car=
niū ⁊ piſciū ſibi ꝯceſſit.Unde t̄ ixit
poſt diluuiū noe ⁊ filiis ſuis. Geñ.
ix.Terror veſter ⁊ tremor ſit ſr̄ cū=
cta animātia t̄re:⁊ ſup oēs volucres
⁊ piſces maris:quaſi olera viren=
tia vobis dedi om̄ia:ſcꝫ ad mandu=
cādū in magnis tamē animalibus
ſicut i leonib⁹ homo perdidit dñiuꝫ
ſuū:vt cognoſcat ꝓpt̄ peccatū dimi
nutā eſſe ſuā dignitatē.In minimis
etiā ſicut in muſcis ⁊ pulicibus per
didit vt cognoſcat ſuā miſeriam ⁊
vilitatē.In mediis aūt ſicut i pe=
corib⁹ ⁊ iumētis retinuit propt̄ ſu
am neceſſitatē.iſta aūt conceſſio de
eſu carniū ⁊ piſciū poſt diluuiuꝫ ad
huc durat.in nullo aūt iſtor̄ ſtatuū
hō ſatietatē inuenit.Nā nec an̄ pec
catū inuenit ſatietatem in fructib⁹
arborū.Nec poſt peccatū i olerib⁹
herbar̄.Nec poſt diluuiū vel mō in
eſu carniū vel piſciuꝫ.Sed ſi hō ho=
die bñ comedit ⁊ bibit:cras melius
vult comedere ⁊ bibere.Eſai.lvi.
Uenite ſūma⁹ vinū ⁊ impleamur e=
brietate:⁊ erit ſicut hodie ſic ⁊ cras
⁊ multo amplius Quarto dabit de
us homini i p̄adiſo cibum diſſimileꝫ
ab iſtis.Nō fructū arboꝝ iſmate ria
liū:ſꝫ fructū vt̄i virginalis.ps.Cū
dederit dilectis ſuis ſomnū:ecce he
reditas dñi filii merces fruct⁹ ven
tris Nō olera ſiue herbas t̄re:ſꝫ vi=
rētia paſcua vite.ioh.x.ingredietr̄
egrediet̄ ⁊ paſcua inueniet.nō car=
nes animaliū vl̄ piſciū:ſed delicias
āgelor̄.ps.panē angelor̄ mandu=
cauit hō.Secūdo mūd⁹ habet cibum
ſpiritualē ideſt appetitū diuitiarū
⁊ honorū.Et cibus iſte etiā nō ſati=
at.Quomodo poſſet q̄s ſatiari de
vmbra vēto ⁊ fetore.Umbra q̄dem
nō poteſt ſatiare:ſꝫ infrigidare.Uē
tus nō pōt ſatiare:ſed inflare.Fetor
nō pōt ſatiari:ſed inficere.Umbra
ſignat diuitias:ex eo q̄ cito tranſe
unt.Sapi.v.Tranſierūt om̄ia ſicut
vmbra ⁊ iō cor auari infrigidat.ec
cleſiaſt.xliii.Gelu ſicut ſalē ſr̄ terrā
effundit.i.effundi permittit.Et di=
cit ſalē q̄ tale gelu facit cor auari
eſſe ſterile ab om̄i op̄e bono.Uent⁹
ſignat honores.Job.xxx.Eleuaſti
me ⁊ quaſi ſuper ventum ponēs eli
ſiſti me valide.Talis vēt⁹ cor ſup=
bi inflat.ad Colloſ.ij.Inflatos ſenſu
carnis ſue.Tales iflatos dirumpit
malle⁹ diuīe ſentētie.Mat.xxv.Di
ſcedite a m̄ maledicti i ignē eternū
⁊c.Sap.iiij.Dirumpet illos infla=
tos ſine voce.Non em̄ emittent vo
cem alicui⁹ excuſationis vel appel
latiōis.Fetor ſignat imūdicias car
nales:iuxta illud.Eſay.xxxiiij.De
cadauerib⁹ eor̄ aſcēdet fetor.ioel.
i.Computruerūt iumēta i ſtercore
ſuo.Iſte fetor nō reficit:ſꝫ totā ter=
rā inficit ⁊ corrūpit.Ezechi.xxxi.
Rigabo.i.rigari permittam terrā

fetore ſanguinis tui. Secundꝰ locus
eſt infernꝰ vbi erit fames perpetua
tanta ſcilicet ꝙ pre nimia fame eorū
caro erit cōſumpta. Treno.iiij. Ad
heſit cutis eorū oſſibus: aruit et fa
cta eſt quaſi lignum. Tanta ꝙ pell'
eoꝝ erit aduſta. Treno.v. Pellis no
ſtra quaſi clibanꝰ exuſta eſt a facie
tēpeſtatū famis.ꝛc. Tāta ꝙ fames
intra coſtas eoꝝ erit incluſa: ꝛ ideo
erit perpetua: quia de coſtis eoꝝ nū
quā exire poterit. Job.xviij. Attēue
tur fame robur eius et inedia inua
dat coſtas eiꝰ. Tāta ꝙ liguas ꝓpas
mādūcabūt. Apoca.xvi. Māduca
uerūt liguas ſuas. Tāta ꝙ ſua ꝛ alio
rū brachia deuorabūt. Eſa.ix. Unuſ
quiſꝗ carnē brachij ſui vorabit. Ma
naſſes effraim: et effrai manaſſē. Tā
ta ꝙ pre nimia fame et dyabolū et de
ū blaſphemabūt. Eſaye.viij. Cū eſu
rierit iraſcet: et maledicet regi ſuo
ꝛ deo ſuo. Tertius locus eſt celum
vbi ſatietas plena eſt. Ibi enī totus
hō ī quinꝗ ſenſibus ſatiabitur. Nā
viſus ſatiabitur in viſiōe chriſti. Ui
ſus autē delectatur in colore viridi
qui eſt medius color cōſtās ex albo
et nigro. Color albꝰ eſt deitas luci
da color niger eſt caro de terra for
mata. Iſte duplex color ideſt deitas
clara et nigra hūanitas in chriſto ē
cōiūctus et totus amenus et virid'
eſt effectus. vnde vocat ſe viridē di
cēs Luce.xxiij. Si ī viridi ligno hoc
faciūt: in arido quid fiet. Ideo q̄lib3
ſāctus dicere poteſt illud Heſter.xv.
Ualde mirabilis es dñe: et facies
tua plena eſt gratiarū. Ideo dicitur
j.Petri.j. In quē deſiderant angeli
proſpicere. Olfactus delectabitur ī
redoleſcentia chriſti. In ipo enī eſt
balſamū diuine nature cynamomū
deuote aīe et myrrha carnis morti
ficate. Eccleſiaſt.xxiiij. Sicut cyna
momū et balſamū aromatizās odo
[...]di quaſi myrrha electa dedi ſua
[...]doris. Ex his ergo tribꝰ ſpe
ciebus aromaticis ſancti tātū odo
rem ſentient ꝙ clamabūt dicētes il
lō Cāti.j. Trahe me poſt te cur.ꝛc.
Guſtꝰ delectabitur in guſtādo dulce
dinē xp̄i. vnde cātat eccleſia: et ſu
mitur ex Johel.iij. In die illa ſtilla
būt mōtes dulcedinē: et colles fluēt
lac et mel. Per lac intelligitur caro
chriſti mūdiſſima. Per mel aīa chri
ſti dulciſſima. Per dulcedinē deitas
xp̄i ſuauiſſima. Mōtes igit̄ et colles
ideſt magni ꝛ miores ſancti ꝛ guſtꝰ
habebūt dulcedinē a carne xp̄i mū
diſſima et aīa xp̄i dulciſſima: ꝛ a dei
tate ſuauiſſima. Tactus delectabit̄ ī
tāgēdo xp̄m. Multū delectat̄ homo
in tāgēdo amicū. plus ī amplectēdo
amicū. multo plus in oſculādo ami
cū. Tūc ꝗ ſcti xp̄m tāget ꝛ tenebunt
fortit̄. Cā.iij. Tenui illū nec dimit
tā. Tūc amplexabūtur hylarit̄. Pro
uerbio.iiii. Arripe illā.i. ſapiētiā q̄
eſt xp̄s et exaltabit te ꝛ glorificabe
ris.ꝛc. Et tūc oſculabūtur dulcit̄. Ca.
viii. Quis michi det te fratrē meū
ſugētē vbera matris mee vt inueniā
te foris et deoſculer: ꝛ iā nēo deſpi
ciat. Xp̄s añ īcarnationē erat ī ſinu
pr̄is. ſ3 foras venit qñ naturā huma
nā aſſūpſit. Et tūc hō deū obſculatꝰ
fuit qñ ſc3 natura diuina hūanā na
turā ī vnitate pſone ſibi vniuit. et il
lud tale oſculū petebat genꝰ huma
nū dicēs. Cañ.j. Oſculet̄ me oſculo
oris ſui. Et ſic eū nemo dſpexit. Nec
deꝰ ſ3 multū dilexit. Nec angelus: ſ3
ī reuerētia habuit. Nec dyabolꝰ ſed
deīceps multū eū timuit. Auditꝰ ſa
tiabit̄ ī audiēdo vocē xp̄i q̄ tā dulc'
eſt vt quilibet ſanctꝰ clamet ꝛ dicat.
Cāti.ij. Sōet tua vox ī auribꝰ meis
vox enī tua dulcis. Dicit Aug. ꝙ ſo
nꝰ triplicit̄ fit. Aut pulſu ſicut ī cy
thara et pſalterio. Aut flatu ſicut in
organo. aut cātu ſicut ī voce. Iſte tri
plex ſonꝰ ī celeſti patria reſonabit.
Sonꝰ enī q̄ fit cū pulſu ſicut ī cytha
ra ꝛ pſalterio ſignificat dulciſſimā
xp̄i allocutionē. Ipē dēm ē cytharat
pſalteriū. iuxta illud. ꝓ. Exurge glo

rſa mea pſalteriū et cythara. Pſal-
teriū q̄dē ſonat a ſuperiori: ⁊ cytha-
ra ab inferiori. Illa ergo vox xp̄i eſt
ſuauiſſima q̄ procedit a pſalterio di
uine nature q̄ ē eſt natura ſuperior:
⁊ a cythara nature hūane q̄ eſt infe-
rior. Sonꝰ q̄ fit cū flatu ſicut in orga
no ſignat ſctōꝝ laudē qui fuerūt or
ganū ſpūſſcti q: ſpūſſctus per ipſos ſi
cut per organū eſt locutus. ii. Pet. i.
Spūſancto inſpirati locuti ſunt ſcti
dei hoies. Ipſi ǧ ſpirituſctō afflati ī
laudē et grarū actionē ꝓſuꝑēt. iux
ta illud Eſa. li. Gaudiū et leticia in-
uenietᷣ i ea: ⁊ grarū actio et vox lau
dis. Sonus qui fit cū cātu ſicut ī vo-
ce ſignificat angelicā iubilationeʒ.
De q̄ dr̄ Iob. xxxviii. Ubi eras cuʒ
me laudarēt aſtra matutina: ⁊ iubila
rēt oēs filii dei. Iſte ǧ triplex ſonꝰ ī
celeſti patria audietᷣ. Unꝰ q̄ cauſatᷣ a
voce xp̄i dulciſſima. Alius q̄ cauſatᷣ
a iubilatiōe angelica. Tertiusq̄ cau
ſatᷣ a grarū actiōe et laude humana
Iſtud eīm erit officiū omniū ſancto-
rum et angeloꝝ continue. ſ. laudare
deū Aug. in lib. de ciui. dei. Ibi va-
cabimus ⁊ videbimus: videbimꝰ et
amabimus: amabimus ⁊ laudabimꝰ
Ecce q̄d erit in fine ſine fine. Nā quis
aliꝰ ē noſter finis: niſi peruenire ad
regnū cuius nullus eſt finis. In iſto
ergo fine noſtrū opꝰ finiamus: rogā
tes deū vt ſicut eſt finis noſtrorū la
borū: ſic dignetur eē finis noſtrorū
deſideriorum. Iuxta illud quod idē
doctor in eod̄ lib. teſtatur. Ipſe inquit
erit finis deſideriorū nr̄orum qui
ſine fine videbitᷣ. ſine faſtidio ama-
bitᷣ: ſine fatigatione laudabitur. hoc
munus: hic affectus: hic actus ꝑfe-
cto erit omnibus communis ſicut ip
ſa vita erit communis. Ad illuʒ bea
tum finem perducat nos ille qui eſt
principium et finis. Qui ſine fine
viuit et regnat per infinita ſeculoꝝ
ſecula. AMEN.

¶ Finis ſermonū de tp̄e ma-
giſtri Jacobi de voragine.

BIBLIOTECA UNIVERSITATIS

Sei Lamsogeli

o' na. T.

Sala R
Gab.
Est. 14
Tab.
N.º 26